

Giới thiệu Phong Thiên Thần Hoàng Convert

Một văn một võ hai cái yêu nghiệt thiên tài, tuần tự xuyên qua sống lại đến Thần Kiếm sơn trang Tam thiếu 【 Liều Văn Thiên 】 trên người.

Một cái là ba ngàn năm trước tuyệt thế Võ Thần Thiên Viêm đại đế, một cái là ba ngàn năm sau cửu quốc tướng hầu Tần Tử Nghi.

Cùng một thân thể, hai đạo thần thức, văn võ tung hoành, hủy thiên diệt địa! Thiên hạ mặc dù lớn, lại không đủ ta ngông cuồng! Ta muốn ——

không phụ mỹ nữ không phụ bản tâm, oanh oanh liệt liệt đi một lần!

khai sáng loại thứ ba võ tu hệ thống, nghiền ép hết thầy thiên tài!

rối loạn sáu ngàn năm thương khung phong thiên, phá giải thời không bí ẩn!

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Sống lại Vũ Lăng

Chương 1: Sống lại Vũ Lăng

Dương Vũ đại lục, Vũ Lăng quận, Man Sơn.

Tại Man Sơn này cái cự đại trong bộ lạc, có một cái hết sức đặc thù quần thể, đó là một ngàn cái đồng niên cùng tháng đồng thời sinh hài tử.

Mười lăm năm trước Trung thu đêm trăng tròn, Hồng Lôi cuộn cuộn, vạn đạo hào quang chiếu sáng Vũ Lăng quận bầu trời đêm, có đại năng phỏng đoán, đây là cường thế xuất thế dấu hiệu.

Vì thế, Vũ Lăng quận trưởng Dương Như Hải hạ lệnh, đêm đêm đó ra đòi hài tử, tất cả đều bí mật thu dưỡng tại một cái tên là Man Sơn trong bộ lạc.

Liều Văn Thiên, chính là đêm đó được đưa tới Man Sơn bộ lạc một thành viên.

Chỉ là, hần lại rõ ràng biết, chính mình cũng không phải là cái gì cường thế, mà là Thiên Viêm đại đế chuyển thế.

Ba ngàn năm trước, hần cùng Phá Quân Vô Đế chiến tại hắc mộc rừng rậm, lại bị lục vị đại đế đánh lén tới chết.

Chỉ là, tại một loại không cũng biết lực lượng thần bí dưới, hần vậy mà xuyên qua sống lại.

Mặc dù nắm giữ hai đời ký ức, nhưng Liều Văn Thiên nửa điểm không dám hiện ra, cùng bình thường hài tử không giống nhau địa phương, vì trong lòng của hần chứa quá nhiều bí mật.

“Những năm này, đến cùng xảy ra chuyện gì?”

Liều Văn Thiên giống nhau thường ngày như thế, nhìn qua một tòa cao trăm trượng Thanh Long tượng thánh, thật lâu không nói.

Hần lợi dụng đủ loại con đường, lật đọc tất cả điển tịch, nhưng từ đầu đến cuối không có tìm kiếm được nửa điểm, liên quan tới ba ngàn năm trước tràng hạo kiếp kia bất luận cái gì minh xác ghi chép.

Chỉ là tại Dương Vũ đại lục lưu truyền một cái thuyết pháp: Thanh Long đại đế luyện thần thạch, lên trời xuống đất cứu chúng sinh.

“Thanh Long đại đế lực có thể thông thiên, sợ là đã siêu việt Càn Võ Cảnh thời đỉnh cao đi? Coi như ta một đời trước, chỉ sợ cũng không phải là đối thủ của hần.”

Liễu Ván Thiên thu hồi suy nghĩ, nhìn qua nhanh phải xuống núi mặt trời, trong lòng thất lạc.

Năm đó người yêu, thân nhân, bạn thân, lúc này ở nơi nào?

Những người này tu vi cùng Thanh Long đại đệ đồng dạng, cùng là Càn Võ Cảnh, nhưng vì sao tại trận kia thiên địa bạo kiếp trong, nhưng không có xuất thủ? Hậu thế điển tịch cùng trong truyền thuyết, cũng chỉ là ghi chép một cái Thanh Long đại đệ.

Liễu Ván Thiên mơ hồ phát giác được, mịch mịch trong, tựa hồ có một cái cự đại thời không mê bàn cờ, rối loạn hết thấy. Hết giờ phút này không cách nào giải đáp, trước hết ra này Man Sơn, mới có thể tìm được đáp án!

Tại ánh chiều tà dưới, liễu hướng trời cương nghị mặt, lộ ra cùng tuổi tác không hợp lão thành cùng cô tịch.

“Ta tưởng là ai chứ, đây không phải phở vật Liễu Ván Thiên sao!”

Một cái hình dạng ngang ngược càn rỡ thiếu niên đi tới, ánh mắt ngả ngón mà nhìn xem Liễu Ván Thiên, đó là một loại từ nhỏ đã bị nuông chiều đi ra kiêu ngạo.

Phượng Hồi, được vinh dự có khả năng nhất là cường thể xuất thế năm mươi người một trong, từ nhỏ liền thể hiện ra kinh người thiên phú tu luyện, mười lăm tuổi không đến đã đạt đến Linh Võ Cảnh trung kỳ.

Ở cái này Dương Vũ đại lục, võ tu một đường chia làm ngũ đại đẳng cấp, phân biệt là Linh Võ Cảnh, Khôn Võ Cảnh, Hồn Võ Cảnh, Tinh Võ Cảnh, Càn Võ Cảnh.

Liễu Ván Thiên lạnh lùng nhìn hắn một cái, không nói gì. Đối với loại này mới Linh Võ Cảnh, liền vênh váo đến cùng cái nhị ngũ bát vạn (*ngồi chém gió tự kỷ) giống như người, hắn lười đi để ý tới.

Nếu như tại tầm thường, Phượng Hồi khẳng định tiếp tục chế giễu Liễu Ván Thiên vài câu, liền không thú vị rồi đi.

Chỉ là giờ phút này, Phượng Hồi tâm tình hiển nhiên thật không tốt, hắn muốn tìm người phát tiết.

“Liễu Ván Thiên, ta liền không quen nhìn ngươi ra vẻ cao thâm sắc mặt, hôm nay, ta ngược lại muốn xem xem ngươi đến tốt cùng cao thâm đến mức nào!”

Phượng Hồi đưa tay ngăn lại Liễu Ván Thiên đường đi, cười lạnh nói: “Ba ngày sau đó, Man Sơn cao tăng liền sẽ nghiệm chứng, đến tốt cùng ai mới là cường thể. Không hề nghi ngờ, khẳng định ngay tại chúng ta này năm trong mười người. Hiện tại ngươi không nịnh bợ nịnh nọt ta, về sau nhưng là không còn cơ hội!”

Liễu Ván Thiên chỉ nhìn hắn một cái, lập tức khẩu khí lạnh như băng nói ra: “Cút!”

“Nghĩ bị đánh có phải hay không!”

Phượng Hồi hoạt động một chút ngón tay, sắc mặt âm trầm nhìn lấy Liễu Ván Thiên.

Ở trong mắt Phượng Hồi, Liễu Ván Thiên thực lực kỳ thật cũng không tệ lắm, dù chưa trúng tuyển năm mươi người, lại cũng có được Linh Võ Cảnh sơ kỳ tu vi. Nếu như có thể đem hắn lôi kéo đến bên cạnh, sau này đối với mình có lẽ còn có chút trợ giúp.

Chỉ là, Liễu Ván Thiên câu kia “Cút”, khiến Phượng Hồi có chút không thể nào tiếp thu được.

Trong một ngàn người chọn lựa ra thiên chi kiều tử, vô luận đi đến bất kỳ địa phương nào đều có thụ chú mục, càng nhận lấy rất nhiều nữ hài tử ưu ái.

Phượng Hồi căn bản là không có cách tiếp nhận loại này lạnh lùng đến không nhìn thái độ!

“Cút!”

Liễu Ván Thiên nhướng mày, xoay người rồi đi, lười nhác cùng hắn có quá nhiều dây dưa.

Như nếu không phải bị man sơn trong tòa thiên giới ngăn cản, để cho mình không có cách nào xông vào ra ngoài, bằng Liễu Ván Thiên kiếp trước tính tình táo bạo, chỉ sợ sớm đã một chương, đem cái này phách lối tiểu tử đánh thành thịt nát!

Nhưng là, hiện tại không được! Hắn đã nhẫn rất nhiều năm, không quan tâm mấy ngày nay.

“Dừng lại!”

Phượng Hồi tức giận không thôi, phát tay đối Liễu Ván Thiên phía sau lưng toàn lực đập xuống.

Man Sơn bên trong có quy định, không cho phép tự giết lẫn nhau. Thế nhưng là, Phượng Hồi không quan tâm những thứ này.

Hắn không tin, Man Sơn lại bởi vì một tên phở nhân Liễu Ván Thiên chết, mà giáng tội tại chính mình cái này có thể là cường thể thiên tài.

Cường thể, là một loại nhân loại thiên tài thể chất, phi thường thích hợp võ tu, là người bình thường tốc độ tu luyện gấp mười lần thậm chí là gấp trăm lần.

Từ xưa đến nay, thiên tài thể chất chia làm bốn loại, phân biệt là cường thể, Hồng Hoàng thể, Hỗn Độn thể, âm dương thể.

Bốn loại thể chất đến tốt cùng ai mạnh ai yếu không có người biết, vài vạn năm đến, cho tới bây giờ liền không còn hai loại thể chất cùng một thời gian xuất hiện qua. Cứ là một loại cường thể từ vong hoặc là biến mất, một loại khác cường thể mới có thể xuất hiện.

Nhưng mỗi một loại cường thể xuất hiện, chỉ phải thật tốt bồi dưỡng, có khả năng nhất trở thành thời đại kia người mạnh nhất!

Liễu Vấn Thiên người ở bên ngoài trong mắt, bày ra chính là Linh Võ Cảnh sơ kỳ tu vi. Nhưng hần tu vi chân chính là cái gì cấp độ, cũng chỉ có hần tự mình biết.

“Người chớ có khinh người quá đáng!”

Liễu Vấn Thiên “Chật vật” tránh thoát Phương Hồi công kích, mảy kiếm nhún thành một đoàn. Hần mặc dù tại Man Sơn tận lực che giấu mình thực lực, làm người điệu thấp, nhưng cũng tuyệt không phải mặc cho người khi dễ chủ.

Phương Hồi trước kia hết lần này đến lần khác nhục nhã, hần đều cố nín lại. Nhưng lần này hần vô sỉ đánh lén hành vi, đã để Liễu Vấn Thiên đến bộc phát điểm tới hạn.

“Là chính người không biết tốt xấu!”

Phương Hồi dữ tợn cười một tiếng, nói: “Ta niệm tình người có chút tu vi, cho nên mới có nhận người làm tiểu đệ ý nghĩ, nhưng người cũng dám cự tuyệt ta.”

“Người cũng đã biết, có bao nhiêu người tranh nhau tranh cãi muốn làm tiểu đệ của ta đều bị ta cự tuyệt sao? Hôm nay không giáo huấn người một chút, ta về sau còn mặt mũi nào tiếp tục tại Man Sơn tiếp tục chờ đợi?”

“Không phải là đánh không thể!” Liễu Vấn Thiên lông mày nhíu lại, ánh mắt bên trong bỗng nhiên có một tia vô cùng bá đạo bạo ngược chỉ khí, khoe miệng đột nhiên giương lên.

Liễu Vấn Thiên gương mặt đột biến, khiến Phương Hồi ngây ra một lúc. Đặc biệt là Liễu Vấn Thiên trong mắt kia bơi đùa giỡn tiểu dung, khiến trong lòng của hần không hiểu nổi lên một vòng vô hình bất an, thậm chí là cảm giác sợ hãi.

Loại kia cười, tựa như là phát hiện con chuột mèo đồng dạng, cũng không vội tại giết chết, mà là muốn trước trêu cợt một phen.

“Không có khả năng... Làm sao có thể!”

Phương Hồi nắm chặt nắm đấm, cắn răng quát âm lên: “Ta sớm đã đột phá Linh Võ Cảnh trung kỳ, đối mặt cái phế vật này... Làm sao lại có loại cảm giác này? Tuyệt không có khả năng!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 02: Phế vật nghiền ép

Chương 02: Phế vật nghiền ép

Thanh Long tượng thánh, xé chiều.

Nơi này là Man Sơn góc ưa thích, có không ít lần nhau có hảo cảm thiếu niên thiếu nữ, thường xuyên tới đây bên trong định ngày hẹn.

Bọn hần đối Liễu Vấn Thiên bên này quăng tới mười phần ánh mắt tò mò.

Man Sơn trong, lẫn nhau đánh nhau người số lượng cũng không ít, thế nhưng là có rất ít người dám vượt cấp khiêu chiến Linh Võ Cảnh trung kỳ cường giả cái, huống chi, người này hay là Man Sơn trong xếp hạng thứ mười bảy Phương Hồi!

“Ta muốn phé bỏ ngươi!”

Phương Hồi chân phải nhẹ nhàng nhất chuyển, chớp mắt góp nhặt ra bằng bạc lực lượng, cả người như là mũi tên chạy về phía Liễu Vãn Thiên. Quyền phong vu vu, quả đấm của hắn cường ép mạnh mẽ phá vỡ không khí, ba trượng trong vòng rừng cây vang sào sạt.

Linh Võ Cảnh trung kỳ, một cánh tay có thể có hai mươi hồ chỉ lực!

Liễu Vãn Thiên hai con ngươi nhú lại, ần ần có một đường hồ quang điện bắn ra, một nắm quyền, chính diện vọt tới.

“Cái gì! Liễu Vãn Thiên đây là tại muốn chết phải không..”

“Liễu Vãn Thiên liền Man Sơn năm mươi người đứng đầu đều vào không được, cũng dám cùng Linh Võ Cảnh trung kỳ cao thủ Phương Hồi chính diện chống lại, hắn không khỏi cũng quá tự đại!”

...

Tất cả mọi người cảm thấy kinh ngạc, từng cái ánh mắt quái dị mà nhìn xem Liễu Vãn Thiên, tựa như là đang nhìn người chết.

Dù sao tại này nhỏ nhỏ Man Sơn, Linh Võ Cảnh trung kỳ là không có này tồn tại cường đại!

Oanh!

Một âm thanh tiếng vang đỉnh tai nhức óc, lấy hai cái quyền chạm nhau làm trung tâm bắn ra.

Ầm!

Ra ngoài dự liệu của mọi người, bị đụng bay, không phải trong mắt bọn họ thực lực thấp Liễu Vãn Thiên, mà là Linh Võ Cảnh trung kỳ Phương Hồi.

Phốc!

Phương Hồi bay rót ra ngoài đồng thời, miệng bên trong ngum lớn phun máu ra ngoài, ánh mắt bên trong tràn đầy không dám tin hoảng sợ.

Vừa rồi một kích, khiến hắn có một loại đâm vào vạn trượng hùng Phong trên cảm giác, loại kia cảm giác vô lực, giống như con kiến lay cây.

Vụt vụt vụt!

Sau khi hạ xuống, Phương Hồi chật vật lui ba bước.

Vền vền một quyền, chung quanh lạng ngắt như tờ.

Hồi lâu, một thiếu niên kinh hoàng nuốt nước miếng, lẩm bẩm: “Không phải là ta nhìn lầm đi! Liễu Vãn Thiên, làm sao có thể cảm xếp hạng thứ mười bảy Phương Hồi chật vật đánh lui? Đây là ảo giác sao?”

“Hắn là... Bừa bãi vô danh Liễu Vãn Thiên, mới thật sự là cường thế hay sao?”

Cường thế, nhưng lực áp mấy tên cùng giai cường giả, có thể vượt cấp chiến đấu!

Chỉ sợ, cũng chỉ có thuyết pháp này có thể giải thích trước mắt này quái dị một màn.

“Phé vật?”

Liễu Vãn Thiên nhìn lấy kinh sợ Phương Hồi, cười lạnh nói: “Ta nhiều lần nhìn ngươi nhường ngươi, cũng không phải là bởi vì sợ ngươi, càng không phải là không bằng ngươi! Mà ngươi vậy mà được một tác lại muốn tiến một thước, thật sự cho rằng ta là Linh Võ Cảnh sơ kỳ? Thật sự là buồn cười lại thật đáng buồn!”

Hắn lắc đầu tiếc hận thở dài một tiếng nói: “Lấy tư chất của ngươi, có lẽ không thể trở thành tuyệt đại cường giả, nhưng cũng nhất định có thể thành là chúa tể một phương, thế nhưng là, ngươi lại không đem trái tim nghĩ để tại trên việc tu luyện, mà là còn vị thành niên, liên đều lãng phí ở nữ nhân trên người.”

“Nếu không phải tuổi còn nhỏ, liền đánh mất nam tính thuần chính nhất tinh nguyên, tu vi của ngươi lại tại sao lại một mực trì trệ không tiến!”

Một lời nói, tựa như là tiếng sấm, khiến cách đó không xa từng đôi thiếu nam thiếu nữ cách xa lẫn nhau, tựa như là trốn tránh Hồng Hoang mãnh thú.

Bọn hắn từng cái âm thầm may mắn, may mắn chưa từng có sớm bước ra một bước kia, không đúng... Tu vi sợ rằng cũng phải giống như Phương Hồi trì trệ không tiến.

Nhưng cũng có một số người trong lòng sợ hãi, bởi vì bọn hắn đã đột phá đường tuyến kia!

Chỉ là bọn hần có chút kỳ quái, Liễu Văn Thiên nói tới những này, man sơn trong cường giả cũng chưa từng từng nói với bọn họ, Liễu Văn Thiên làm sao lại biết?

“Ngươi hôm nay chỗ bại, đều vì đêm qua ngươi cùng nữ tử quan hệ!”

Liễu Văn Thiên bước ra một bước, trên người khí thế tăng vọt mấy phần, làm cho Phương Hồi liên tiếp lui về phía sau.

“Tại mười sáu tuổi trưởng thành trước đó, cùng nữ nhân quan hệ, sẽ cực đại ảnh hưởng tu vi tốc độ, ha ha, chẳng lẽ ngươi không biết?”

Kỳ thật, Phương Hồi bại cũng không có Liễu Văn Thiên nói khoa trương như vậy, dù sao hần chân thực năng lực so sánh về phải cao hơn nhiều.

Chỉ là, hần hiện tại cần một cái lý do, che giấu đây hết thảy!

Nhưng hần nói, mười sáu tuổi trước đó, cùng nữ tử quan hệ liền sẽ đánh mất một ít tinh nguyên, cần thời gian rất lâu tới tu dưỡng mới có thể đền bù, nhưng cũng là thiên chân vạn xác.

Điểm ấy tinh nguyên, tại cao giai võ tu trong mắt có thể bỏ qua không tính, chỉ là... Phương Hồi dù sao chỉ là Linh Võ Cảnh trung kỳ mà thôi.

“Đêm qua... Ngươi làm sao lại biết!”

Phương Hồi trong lòng kinh hãi. Nữ tử kia, là ái mộ hần rất nhiều nữ tử bên trong, là số không nhiều hình dạng khá là đẹp đẽ, mặc dù vền vẹn chỉ có mười lăm tuổi, thân thể lại phát dục đến vô cùng tốt, khiến một ít hơn hai mươi tuổi nữ tử gặp, cũng có chút mặc cảm.

Phương Hồi đêm qua hưng khởi, liền lôi kéo nàng tiến vào rậm rạp rừng chỗ sâu, cùng nàng phiến vân phúc vũ một phen, đến cuối cùng còn có chút dư vị vô tận.

Chỉ là, như thế bí mật sự tình, Liễu Văn Thiên một ngoại nhân là như thế nào biết được?

Tâm niệm tương tượng, Phương Hồi bản năng cảm thấy, đây là một trận Liễu Văn Thiên cùng nữ tử kia liên thủ âm mưu, trong lòng càng là kinh sợ mấy phần.

“Liễu Văn Thiên, ngươi cái phế vật này! Ta muốn ngươi chết!”

Phương Hồi hét giận dữ một tiếng, song chương bỗng nhiên chọt vỡ mặt đất.

“Mãng Ngưu Kinh!”

Oanh!

Dưới chân mặt đất nham thạch không thể thừa nhận to lớn như vậy áp lực, bỗng nhiên vỡ ra ba đạo khe hở, khiến cho hần tứ chi hăm sâu mặt đất.

Thân thể của hần mặt ngoài giống như là bị một tầng dương quang xuyên thấu, nhàn nhạt sương mù màu đen xung quanh, trong sương mù, hần diện mục dữ tợn, âm trầm vô cùng, giống một đầu trong núi thoát ra Ngưu Ma.

“Cái gì!” Người quan chiến con ngươi bỗng nhiên co vào, kiến thức hơi rộng một thiếu niên hoảng sợ nói: “Là Ngưu Khuê tiền bối thành danh võ kỹ Mãn Ngưu Kinh, người thi triển trong ngắn hạn nhưng bạo tăng thực lực gấp hai nhiều, lần này, chỉ sợ Liễu Văn Thiên đỡ nhiều lành ít!”

“Thú vị!”

Liễu Văn Thiên trong mắt lóe lên một vòng dị dạng thần thái, thần nhiên lâm bẩm: “Nghĩ không ra cái này thời đại, càng có người có thể sáng tạo ra như Phá Quân Võ Đế bát quái trận giáp đồng dạng võ kỹ. Chỉ là, so với bát quái trận giáp uy lực, thực sự thiếu nhiều lắm.”

Liễu Văn Thiên chân phải đạp mạnh đại địa, âm âm ở giữa vô số đá vụn bay lên, khoát tay chặn lại, đá vụn như mưa rào đồng dạng hướng về Phương Hồi vọt tới. Mỗi một khóa đá vụn, đều có được có thể xuyên thấu cỡ khoảng cái chén ăn cơm thân cây lực lượng kinh khủng.

“Đây là cái gì?”

“Huyền cấp võ kỹ... Oanh Thạch Tấn?”

Tất cả mọi người hoảng sợ nhìn lấy Liễu Văn Thiên, trong lòng giật mình tới cực điểm.

Chỉ là, vì cái gì trước kia không người phát hiện, nguyên lai Liễu Văn Thiên thực lực vậy mà như thế kinh khủng!

Àm! Âm! Âm!

...

Lực lượng kinh người đá vụn đâm vào nhàn nhạt sương mù màu đen trong, lực đạo bị hóa giải rất nhiều, có chút đá vụn chớp mắt sụp đổ, có thể thấy

được Phương Hồi trên người hắc vụ nhàn nhạt, hấn năng lực phòng ngự cũng tương đương kinh khủng.

“Nhìn người còn có thể ngăn cản bao lâu?”

Liễu Vấn Thiên cười lạnh một tiếng, đập mặt đất, giơ tay vung lên.

Càng nhiều càng lớn đá vụn mưa như cuồng phong đánh úp về phía Phương Hồi, trên người sương mù cũng không chịu được nữa, bị đánh thành một đoàn thùng trăm ngàn lỗ tổ ong vò vẽ, Phương Hồi thân thể cũng biến thành một đoàn áp súc máu dán.

Hắn vẫn lấy làm kiêu ngạo Man Ngưu Kinh, còn chưa kịp công kích, liền bị Liễu Vấn Thiên bóp chết từ trong trứng nước.

Nhìn lấy máu tanh tràng diện, gan lớn người xem chau mày, thân thể run rẩy, mà một ít nhất gan thì trực tiếp bị dọa đến quay người nôn mửa liên tu.

Bọn hắn trước kia cũng cùng người đánh qua một trận, có còn luôn miệng nói muốn giết đối phương, thật là đến giết người tình trạng này, bọn hắn không thông qua một phen nội tâm giãy dụa, không cách nào làm được.

Thế nhưng là, Liễu Vấn Thiên lại không giống nhau.

Hoặc là không chiến, một trận chiến, định sinh tử, đặc biệt là đối mình xác định nhân!

Hướng này là hắn ở kiếp trước xử thế quy tắc! Hôm nay loại tràng diện này, đã coi như là thu liễm!

Tại cường giả này vì tôn đại lực, vị nào Càn Võ Cảnh cường giả, không phải đập trên vô số cường giả hải cốt từng bước một đi tới?

Liễu Vấn Thiên đang muốn rời khỏi, dư quang trong xuất hiện một đường thân ảnh già nua từ đằng xa vội vàng chạy tới, khiến cho thần sắc hắn bỗng nhiên nhất biến.

Đó là... Man Sơn trong duy nhất Khôn Võ Cảnh cao thủ?

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 03: Cường thể nguy cơ

Chương 03: Cường thể nguy cơ

Mạc Triều Dương! Trên mặt nếp nhăn khe rãnh tung hoành Mạc Triều Dương.

Hắn là Man Sơn bộ lạc thủ lĩnh, Man Sơn trong duy nhất một tên Khôn Võ Cảnh cao thủ, cũng là được Vũ Lăng quận trưởng ủy thác, dạy bảo đám con nít này tu luyện đạo sư, hấn giống nhà giam ngục tốt đồng dạng, thời thời khắc khắc nhìn chăm chăm Man Sơn bên trong di động.

Giờ phút này, Mạc Triều Dương thần sắc quái dị nhìn chăm chăm Liễu Vấn Thiên, tựa như là phát hiện phú khả địch quốc bảo tàng, hai bước ba bước chạy tới, một phát bắt được cổ tay của hắn, nếp nhăn trên mặt càng phát ra nhô ra, run giọng nói: “Cường thể, đây mới thật sự là cường thể! Thật không nghĩ tới người vậy mà lại là cường thể.”

Mạc Triều Dương điên cuồng cười to, trong tiếng cười tràn đầy vẻ đắc ý.

“Người nhìn lầm, ta cũng không phải là cái gì cường thể, ta chỉ là phổ thông phạm thể mà thôi.”

Liễu Vấn Thiên đáng chất cười một tiếng, hấn biết, ở cái này Khôn Võ Cảnh cường giả trước mặt, chính mình nhất định phải điệu thấp.

Hắn nói khẽ: “Nếu ta thật sự là cường thể, cũng không có khả năng tại những năm này một mực yên lặng vô danh. Ta hôm nay chỗ có thành tựu, tất cả đều là dựa vào từng bước một cước đạp thực địa, khắc khổ tu luyện được tới.”

“Ồ!”

Mạc Triều Dương ngậy ra một lúc, man sơn trong thiếu niên, ai không kỳ vọng chính mình chính là cường thể? Ai không muốn muốn dùng cái này đến cái biến tự thân vận mệnh?

Thế nhưng là, Liễu Ván Thiên vì cái gì tránh không kịp đâu? Trầm ngâm một lát, Mạc Triều Dương nói: “Ngươi, đi theo ta.”

Nói xong liền gác tay hướng một chỗ yên lặng rừng cây đi đến.

Thấy chung quanh không người, Mạc Triều Dương ngữ khí nghiêm túc vô cùng nói ra: “Vũ Lăng quận xem như long tường châu tám quận một trong, bài danh thủy chung xếp tại cuối cùng, cũng là bởi vì không có tuyệt đối cường giả xuất thân Vũ Lăng quận. Lần này như vậy coi trọng cường thể, chính là nghĩ vì mọi người đánh tốt cơ sở, cũng mau chóng muốn tìm ra cường thể trọng điểm bồi dưỡng, đánh vỡ Vũ Lăng quận này một cục diện lúng túng.”

“Nhưng ta thực không phải cái gì cường thể.”

Liễu Ván Thiên dự tính ban đầu không thay đổi, đừng nói hắn không phải cái gì cường thể, liền xem như, hắn cũng sẽ không nói ra.

Hắn bắt đầu dĩ cười nói: “Tiền bối là Khôn Võ Cảnh cường giả, đối tu vi của ta tự nhiên là vừa xem hiểu ngay, ta bắt quá là may mắn, trước đó không lâu mới vừa đột phá Linh Võ Cảnh trung kỳ mà thôi, đánh bại Phương Hồi cũng bắt quá là ngẫu nhiên.”

Mạc Triều Dương lông mày chặt chẽ nhú một cái.

“Chỉ có Linh Võ Cảnh đỉnh phong hoặc là bây giờ Khôn Võ Cảnh, mới có thể thi triển Huyền cấp võ kỹ Oanh Thạch Tán, điểm này ngươi giải thích như thế nào?”

Võ kỹ công pháp, từ yếu đến mạnh, chia làm Linh Huyền Thánh Đế hoàng năm cấp. Võ tu người, mỗi một cấp cảnh giới đối ứng tu luyện khác biệt võ kỹ, có có khác biệt năng lực.

Cũng chỉ có loại kia cường đại thể chất cùng kinh người tu luyện thiên tư, mới có thể sẽ sớm ngộ đạo, đột phá nắm giữ tu luyện cao hơn võ kỹ năng lực.

Vô luận là điểm nào, cũng đều mang ý nghĩa, người này là cái tuyệt đối võ tu kỳ tài!

“Trong sách tự có cường ép võ đường!” Liễu Ván Thiên khoe miệng khê nhếch, tự tin vô cùng nói: “Ta đã từng lật xem Man Sơn trong tất cả thư tịch, bị người phong một cái” Liễu đại học vẫn “xung hô. Mấy năm này, ta kết hợp trên trăm bản liên quan tới tu luyện thư tịch, thăm dò đề cao tốc độ tu luyện cùng vượt cấp tu luyện võ kỹ phương pháp. Trước đó vài ngày ta lớn mật ném thử, không nghĩ tới đánh bại đánh bại, lại còn thực liền thành công!”

Đối với phát sinh sự tình, Liễu Ván Thiên đã sớm nghĩ kỹ ứng đối biện pháp. Cho nên lúc này hắn có thể đối đáp trôi chảy, không có chút nào sơ hở.

“Ừm!”

Mạc Triều Dương nhẹ gật đầu, đối với Liễu Ván Thiên bác học, hắn cũng có nghe thấy. Bắt quá, có thể từ trong sách tổng kết ra tăng lên chính mình tốc độ tu luyện, cùng vượt cấp tu luyện võ kỹ phương pháp, bản thân cái này đủ để chứng minh, Liễu Ván Thiên là cái tuyệt đối thiên tài!

“Ngươi có muốn hay không khiến tu vi của ngươi, lấy tốc độ nhanh hơn kéo lên?”

Mạc Triều Dương cười hắc hắc, hướng dẫn từng bước nói: “Chỉ cần ngươi bây giờ bái ta làm thầy, trở thành môn hạ đệ tử của ta, ta có thể đơn độc chỉ đạo ngươi tu hành, không tới ba năm, tu vi của ngươi liền có thể đi đến Linh Võ Cảnh đỉnh phong, khiến ngươi trở thành cùng thể hệ đệ nhất cường giả.”

“Đa tạ Mạc tiền bối hảo ý, bắt quá ta chính là phạm nhân một cái, có tài đức gì, nhưng chịu đựng nỗi Mạc tiền bối quá yêu?”

Linh Võ Cảnh đỉnh phong, đối đồng dạng hải từ tới nói, hoàn toàn chính xác tràn đầy trí mạng dụ hoặc, thế nhưng là Liễu Ván Thiên lại chẳng thêm ngó tới.

Dù sao hắn có càng thêm rộng lớn mục tiêu, càng quan trọng hơn là, hắn có rất nhiều nghi vấn, cần phải đi tìm kiếm đáp án, mà không phải cảm thờ gian tiếp tục lãng phí ở này Man Sơn trong!

Thấy Liễu Ván Thiên do dự, Mạc Triều Dương một bước tiến lên trước, thể nội bắn ra một đường cường thể khí tức, khí tức như Thái Sơn áp đỉnh quét sạch Liễu Ván Thiên.

“Ngươi là không định nghe lời của ta?”

Liễu Ván Thiên buồn bực thanh âm lui lại một bước, cổ ý phun ra một ngụm máu tươi.

Hắn biết, lúc này nếu như cho thấy chính mình chân thật thực lực, khẳng định sẽ kinh động Vũ Lăng quận cao tầng.

Như vậy hắn có thể hay không đi ra Vũ Lăng quận, đi tìm kiếm mình muốn đáp án, liền là ẩn số!

“Man Sơn trong không có người không muốn trở thành đệ tử của ngươi! Ta một khi trở thành đệ tử của ngươi, thế tất sẽ bị những khả năng kia là cường thể người chỗ căm thù, vạn nhất bọn hắn hợp lại âm toán ta, ta nên làm cái gì?”

Liễu Ván Thiên cắn răng nói ra: “Ta hiện tại còn không muốn chết, chờ các ngươi tìm ra chân chính cường thể, ta lại đi theo ngươi hai bên dốc lòng tu luyện, thế nào?”

“Ngô, cũng có chút đạo lý!”

Mạc Triều Dương nhìn lấy ủy khúc cầu toàn Liễu Ván Thiên, đột nhiên từ trong ngực móc ra một viên thuốc đưa tới, ngữ khí có chút lạnh như băng nói: “Ăn hết!”

“Đây là cái gì?” Liễu Ván Thiên nhìn lấy này mai tán phát ra trận trận hơi thổi màu đen được hoàn, mảy nhú lại thành một đoàn.

“Mười ngày Tang Hồn Đan!”

Mạc Triều Dương tự hào vô cùng nói ra: “Đây là lão phu tự tay luyện chế đan dược, sau khi phục dụng, nếu trong vòng mười ngày không dùng giải được, liền sẽ độc phát thân vong, chỉ có dạng này, ta mới có thể bảo đảm, chuyện ngươi đáp ứng ta. Mà lại, ngươi ra tay giết chết Phương Hồi sự tình, ta cũng có thể không truy cứu.”

“Tốt!” Không chút do dự, Liễu Ván Thiên cầm lấy đan dược một miệng nuốt vào, tốc độ nhanh đến khiến Mạc Triều Dương có chút không dám tin tưởng. Ngay ra một lúc, hắn rất cười vui vẻ.

“Tốt, không tệ!”

Mạc Triều Dương nhìn lấy bởi vì nuốt thuốc mà cau mày Liễu Ván Thiên, nói ra: “Ba ngày sau, chúng ta lại ở Nữ Oa tượng thánh trước tìm cường thể, phương pháp liền là hồn chiến quyết đấu. Cường thể tìm ra về sau, ngươi tìm đến ta, ta tự nhiên sẽ cho ngươi giải dược.”

“Đúng rồi, Phương Hồi có một cái đường ca, là Linh Võ Cảnh đỉnh phong tu vi, có thể là cường thể, ngươi tại sau ba ngày cường thể chiến trong, cần phải ngàn vạn cẩn thận một chút.”

“Nếu như hắn muốn giết ta, ngươi sẽ ra tay cứu ta a?” Liễu Ván Thiên giả bộ như sợ hãi đáng về, cố ý hỏi.

Mạc Triều Dương không thể phủ nhận gật gật đầu, hắn cũng không muốn tên thiên tài này bị tùy tiện giết chết, không đúng kế hoạch của mình liền không có cách nào hoàn thành!

Hắn cho Liễu Ván Thiên khai báo vài câu tu luyện quyết khiếu về sau, chấp tay rời khỏi.

“Mười ngày Tang Hồn Đan!”

Liễu Ván Thiên khinh thường cười một tiếng, há mồm liền đem này khối màu đen đan dược phun ra, một miệng phun ở bên cạnh trong bụi cỏ.

Trong ánh mắt của hắn tràn đầy một loại bi thương chi sắc, lẩm bẫm nói: “Đợi cho Man Sơn sau khi giải tán, chính là ta rời khỏi, đi tìm nghĩ muốn câu trả lời thời điểm!”

Tại Liễu Ván Thiên trong lòng, giờ phút này bức thiết hi vọng thời gian trôi qua mau mau.

Mười lăm năm! Đã mười lăm năm!

Giao long khôn biến cạm!

Đối một cái kiếp trước liền có Càn Võ Cảnh tu vi cường giả, với cái thể giới này tràn ngập nghi ngờ Liễu Ván Thiên tới nói, này mười lăm năm đến cơ hồ như cầm tù đồng dạng bị vây ở Man Sơn sinh hoạt, khiến trong lòng của hắn góp nhặt quá nhiều biệt khuất, bất đắc dĩ cùng nghi hoặc.

Phản này nghi hoặc, theo hắn với cái thể giới này hiểu rõ, biến hóa càng ngày càng đậm hơn.

Những năm này đến cùng xảy ra chuyện gì?

Những kia vốn lên tồn tại người, đặc biệt là Mộng Điệp, các người đến cùng đi nơi nào?

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 04: Huyền Thiên Thần Thạch

Chương 04: Huyền Thiên Thần Thạch

Ba ngày thoáng qua tức thì, chỉ là Liễu Ván Thiên hung danh, đã truyền khắp toàn bộ Man Sơn.

Đối với cái này nhân tài mới nổi, rất nhiều người đối cái nhìn của hắn đều biến hóa, khen chê không đồng nhất, chỉ là những cái kia bài danh phía trên cường giả chân chính thì y nguyên đối hắn chẳng thêm ngó tới.

Một ngày này, Man Sơn tất cả đệ tử, tất cả đều bị tụ tập tại Man Sơn Thanh Long tượng thánh dưới.

Ngoại trừ Mạc Triều Dương, bình thường không thể nào lộ diện Vũ Lăng quận, càng đến không ít đại nhân vật.

Trong đó có Vũ Lăng quận quận trưởng, đã đột phá Khôn Vô Cảnh đỉnh phong cảnh giới Dương Như Hải. Còn có li thủy sơn trang trang chủ Tần Bất Qua cùng Vũ Lăng quận nhân vật có mặt mũi.

Một cái hơi cao hơn mặt đất Quan Chiến Đài trên, Mạc Triều Dương nhìn lấy ý chí chiến đấu sục sôi thiếu nam thiếu nữ, khoe miệng khê nhếch, lớn tiếng nói ra: “Mười lăm năm khổ tu, liền vì giờ này khắc này rực rỡ hào quang, sau đó giao đấu trong, các người có thể tự chọn người tiến hành quyết đấu, cũng có thể tiến hành hỗn chiến, cho đến cuối cùng hai người giao đấu, quyết ra Man Sơn người mạnh nhất!”

“Người mạnh nhất liền là Vũ Lăng quận cường thể, nhưng được đến trọng điểm bồi dưỡng, Vũ Lăng quận tất cả tài nguyên tu luyện, cường thể đều có thể tùy ý sử dụng! Mà cái khác năm mươi người đứng đầu, cũng là Vũ Lăng quận sau này phát triển nền tảng, sẽ bị tiến hành trọng dụng.”

Trong đám người lập tức cuồng nhiệt! Nguyên lai cường thể còn có thể được đến đãi ngộ như vậy!

“Hiện tại mời võ lâm quận trưởng Dương Như Hải đại nhân phát biểu!”

Dương Như Hải thân hình cao lớn, không giận mà uy, hắn nâng tay lên, chỉ nói một câu nói, lại làm cho tất cả mọi người càng thêm cuồng nhiệt.

“Để ăn mừng cường thể sinh ra, giao đấu người thắng, sẽ lấy đạt được Vũ Lăng quận nhất bảo vật trân quý —— Huyền Thiên Thần Thạch!”

Huyền Thiên Thần Thạch bốn chữ, tựa như là một đạo sấm sét, khiến giữa sân tất cả mọi người triệt để ngây dại, từng cái hô hấp biến hóa dồn dập lên.

Nghe đâu, năm đó Thanh Long đại đệ luyện mười khối Huyền Thiên Thần Thạch, dùng trong đó tám khối, cứu thương khung vạn chúng ở thiên địa đại kiếp, còn có hai khối lưu trên thế gian.

Trong đó một khối, đã biết là tại Đại Lương Quốc trong hoàng cung.

Chỉ là vô luận như thế nào cũng không có người nghĩ đến, còn lại một khối Huyền Thiên Thần Thạch, vậy mà lại tại Vũ Lăng quận nơi này, càng khiến người ta không nghĩ tới là, bọn hắn vậy mà bỏ được tặng cho cường thể sử dụng.

Vậy cũng không chỉ là tràn ngập năng lượng, có thể vì võ tu đề cao gấp mười lần tốc độ tu luyện Thần thạch, mà lại bản thân cũng là một loại cường đại vũ khí!

Tất cả mọi người ánh mắt từng cái biến hóa điên cuồng lên, thậm chí ngay cả Quan Chiến Đài trên Mạc Triều Dương, li thủy sơn trang trang chủ Tần bất quá nhân thần đều biến hóa nóng bỏng lên, bọn hắn hiển nhiên cũng không nghĩ tới.

“Thanh Long đại đệ để lại bảo vật sao!”

Liễu Ván Thiên khoe miệng khê nhếch, cảm thấy rất có tất phải xem thử xem, vị này bị hậu thế chỗ tán dương vẫn bồi bảo vật. Lúc cần thiết, liền xem như đem hết toàn lực cũng không phải không được.

“Cung thỉnh Thần thạch.”

Dương Như Hải thần thái vô cùng trang nghiêm, nhìn qua cao vút trong mây Thanh Long tượng thánh, ánh mắt cũng không còn cách nào bình tĩnh.

Bỗng nhiên, trên bầu trời hào quang vạn trượng, cùng với giống như mặt trời đồng dạng quang mang chói mắt tán đi về sau, Thanh Long tượng thánh hướng về phía trước mở ra trong bàn tay, nhiều một khối lớn chừng bàn tay lưu quang dị sắc trong suốt thạch đầu.

“Trời ạ... Thật sự là Huyền Thiên Thần Thạch.”

“Ta thậm chí có may mắn có thể nhìn thấy như thế thần vật, thật sự là không giả tại Man Sơn này người mười lăm năm!”

...

Thanh âm kinh ngạc liên tiếp.

Liễu Ván Thiên nhìn thấy Huyền Thiên Thần Thạch về sau, trái tim bỗng nhiên co quắp một trận, con ngươi co vào, cắn chặt răng thầm nghĩ: “Ngũ Thái Thần Thạch!”

Ngũ Thái Thần Thạch, ở kiếp trước Mộng Điệp Nữ Đế cảm thiếp thân bảo vật, vì có năm loại màu sắc mà gọi tên.

Này Ngũ Thái Thần Thạch uy lực, cũng chỉ có Liễu Vãn Thiên rõ ràng nhất, bởi vì Mộng Điệp là nữ nhân hắn yêu mến nhất, hắn có thể kích phát thần bí huyền quang chỉ lực!

Chỉ là, tại Liễu Vãn Thiên kiếp trước thời đại kia, Mộng Điệp Nữ Đế lại một lần cũng chưa dùng qua.

Này Ngũ Thái Thần Thạch, là như thế nào đến Thanh Long đại đế trong tay? Hắn lại như thế nào có thể luyện ra mười khối?

Thời gian qua đi ba ngàn năm, lần nữa nhìn thấy người thương vật phẩm, Liễu Vãn Thiên tựa như là thấy được nàng uyển chuyển hàm xúc hiền ngang tu thể oai hùng, trong ánh mắt tràn đầy nhu tình.

“Ngũ Thái Thần Thạch, ta nhất định được!”

Liên xem như bại lộ tu vi chân chính, hắn cũng muốn chiếm lấy Ngũ Thái Thần Thạch, tuyệt không thể khiến người yêu thiếp thân đồ vật, ở chỗ này hồ thẹn, bị những người khác tùy ý phối mang.

“Đây cũng là Thanh Long đại đế còn sót lại ở nhân gian Thần thạch.”

Dương Như Hải rất hưởng thụ loại này vạn chúng chú mục cảm giác.

Hắn lớn tiếng nói: “Nhân thoại ta cũng không nhiều nói, giao đấu bắt đầu!”

Theo tiếng nói của hắn rơi xuống, những này thiếu nam thiếu nữ lập tức hai hai giằng co.

Rất nhiều người đều hiểu, chính mình tuyệt không có khả năng là cường thế. Giờ phút này giao đấu, chỉ là vì chứng kiến mười lăm năm đến khổ tu Thành Quả.

Chỉ là, rất kỳ quái chính là, tựa hồ hoàn toàn không có người để ý tới Liễu Vãn Thiên. Bởi vì kẻ yếu đối hắn kiêng kỵ, mà cường giả thì đối hắn khinh thường.

Liễu Vãn Thiên cũng vui vẻ tại như thế, hắn biết, lúc này giao đấu, không có ý nghĩa gì, bởi vì hắn không có khả năng thua.

Hắn phát hiện một ít người thú vị cùng sự tình.

Đó là một ít mang theo còn nhỏ yêu thú thiếu nam thiếu nữ, yêu thú đều có khác biệt, có diện mục dữ tợn hung thần ác sát, cũng có mạnh tới cực điểm khi nhỏ, bé heo.

Liễu Vãn Thiên đặc biệt nhìn trúng chính là một tên mang theo Tiểu Bạch Trư mình trần thiếu niên, Tiểu Bạch Trư ghé vào đầu vai của hắn, mà thiếu niên thân ảnh nhanh nhẹn, trong khi xuất thủ liền có thể trọng thương cùng thiếu niên hải tử cùng lứa, khiến cho đánh mất năng lực chiến đấu.

Cơ hồ là thời gian trong nháy mắt, cũng đã có ba tên thiếu niên ngã xuống.

Mình trần thiếu niên sức chiến đấu mạnh, khiến cho người thần sắc đại biến, rất nhiều người nhao nhao tránh đi, không dám cùng thiếu niên này là địch.

Đi qua mấy trận không tính thảm liệt lại rất náo nhiệt loạn đấu về sau, lưu tại nơi này cũng đã không đủ trăm người, trong đó rất lớn một bộ phận người bị thương.

Ngẩn ngui sau khi nghỉ ngơi, lại nghênh đón thảm liệt quyết đấu.

Lúc này, Liễu Vãn Thiên nghênh đón hắn hạng nhất đối thủ, là vị kia mang theo bé heo mình trần thiếu niên.

“Ta không một một cá nhân tại chiến đấu, bả vai ta trên con này, thế nhưng là huyền trụ vương con non, rất mạnh, ngươi phải cẩn thận.”

Thiếu niên diện mục thanh tú, lông mày lại giống như nữ tử đồng dạng rất nhạt. Hắn nói lời nói này thời điểm à, lộ ra mười phần hữu lễ.

Huyền trụ vương là cường đại yêu thú một trong, bình thường có được Khôn Võ Cảnh năng lực, bởi vì một thân đao thương bất nhập da lông, thậm chí có thể cùng Khôn Võ Cảnh đỉnh phong nhân loại cao thủ một trận chiến.

Này con tiểu trụ vương mặc dù tuổi nhỏ, nhưng có thể cùng Linh Võ Cảnh trung kỳ võ tu đánh một trận, tại tăng thêm thiếu niên bản thân thực lực, cơ hồ có thể toàn thắng Linh Võ Cảnh trung kỳ cảnh cùng thế hệ võ tu sĩ.

“Đa tạ.”

Liễu Vãn Thiên mỉm cười trả lời, cảm thấy thiếu niên này rất là không tệ. Thực lực của bản thân hắn liền đã siêu quần, còn có một con tiểu yêu thú tương trợ, nếu có cơ duyên, tiền đồ không thể đo lường.

“Ngươi cũng phải cẩn thận.”

Liễu Vãn Thiên hạ quyết tâm, muốn đem thiếu niên này cùng nhau mang đi. Một cái hàng rào một cái cái cọc, một cái hảo hán ba cái giúp. Hẳn sau này cũng cần giúp đỡ.

Liễu Vãn Thiên quyết định dùng ngạo nhân tu vi, khiến cái này mình trần thiếu niên tâm phục khẩu phục.

Ung dung mấy vạn năm, Liễu Vãn Thiên cũng không dám quá khinh thường, dù sao, đại lực này ngoa hồ tàng long chi địa thực sự rất rất nhiều. Một cái tên không kinh truyền thành nhỏ, có lẽ liền ẩn giấu đi rất nhiều mạnh hơn cao thủ.

Nhưng hán tu vi hiện tại, muốn để cái này mình trần thiếu niên tâm phục khẩu phục, vẫn là làm được!

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 05: Thượng cổ long ngâm

Chương 05: Thượng cổ long ngâm

Trong lúc nói chuyện, tiểu trư vương lập tức triển khai công kích, hán như một hồi cường ép như gió hướng về Liễu Vãn Thiên đánh tới, tứ chi bùng ra ở giữa, vậy mà ầm ầm có lời điện lấp lóe.

“Tử Lôi Trư Hoàng!”

Bất được này một chi tiết, Liễu Vãn Thiên biến sắc, này lại là một loại biến dị yêu thú!

Ở kiếp trước, hắn đã từng gặp được loại này biến dị yêu thú, thực lực cường hãn đến có thể chớp mắt chớp nhoáng giết chết Tinh Võ Cảnh cao thủ. Mà cái này Tử Lôi Trư Hoàng, càng là yêu thú biến dị bên trong kiệt xuất.

Còn tốt, cái này Tử Lôi Trư Hoàng còn quá bé nhỏ!

Hành động như điện!

Cơ hồ là một hơi công phu, Tử Lôi Trư Hoàng liền vọt tới Liễu Vãn Thiên trước mặt, hung răng múa trào mà đối với hắn đâm đi qua.

“Tiểu tử này, phúc duyên thật sâu a!”

Liễu Vãn Thiên có chút chật vật tránh thoát công kích, trong lòng âm thầm lấy làm kỳ.

Càng là yêu thú cường đại, càng là cao ngạo, càng là không muốn cùng nhân loại lui tới. Muốn thu phục cái này yêu thú cường đại chỉ có hai cái cái biện pháp, loại thứ nhất là vô cùng dùng thủ đoạn cứng rắn, làm yêu thú thần phục; Loại thủ đoạn thứ hai, chính là dỗ ý, khiến yêu thú cam tâm tình nguyện đi theo chính mình, nhưng biện pháp này đối đại đa số người đều không thích hợp, ngoại trừ thực lực yêu thú cường đại sư!

Thế nhưng là, vô luận là điểm nào đều khó hơn lên trời. Khiến tâm cao khí ngạo yêu thú thần phục với bọn nó xem thường nhân loại, đơn giản so giết bọn nó còn khó chịu hơn.

Liễu Vãn Thiên rất là hâm mộ thiếu niên này! Chỉ là, đối phó loại này yêu thú, Liễu Vãn Thiên nghĩ đến rất có kinh nghiệm.

“Cầm Thiên Chương!”

Liễu Vãn Thiên tay phải cách không vỗ, sau đó một trào, Tử Lôi Trư Hoàng trong lúc vô hình, tựa hồ bị một bàn tay cực kỳ lớn gắt gao bắt lấy đồng dạng, mặc cho hắn như thế nào gào rít giãy dụa, đều không thể tránh thoát, ở giữa không trung liều mạng giãy dụa.

Cầm Thiên Chương, lấy thể nội linh nguyên thôi động, nếu có đầy đủ linh nguyên, nhưng cầm thiên tuyệt địa.

“Đó là cái gì?”

Quan sát chiến đấu Mạc Triều Dương, một mực rất chú ý Liễu Vãn Thiên, chớp mắt liền bị hấp dẫn sâu đậm cùng rung động.

Suy tư một lát sau, Mạc Triều Dương kinh hô lên: “Chẳng lẽ là trong truyền thuyết, đã thất truyền Cẩm Thiên Chương? Năm đó Thanh Long đại đế tại «Thanh Long trát ký» trong từng nói, Tinh Võ Cảnh đỉnh phong cường giả thi triển Cẩm Thiên Chương liền có thể cảm thiên tuyệt địa.”

Mạc Triều Dương ánh mắt biến đến vô cùng cuồng nóng lên.

Hắn nhìn về phía Liễu Vãn Thiên ánh mắt, đã không còn là đơn thuần thương thức, lại còn có một vết mảnh liệt ngoan độc cùng tham lam

Trong mắt hắn, Liễu Vãn Thiên giống như là một cái khai quật không xong bảo tàng, thậm chí ngay cả thất truyền Cẩm Thiên Chương đều có thể thi triển đi ra. Ai biết, hắn còn có bí mật kinh người gì?

Mạc Triều Dương khoe miệng lạnh lùng cười một tiếng, quyết định, chờ sau ngày hôm nay, nhất định phải đem hắn bắt lại, dọa dẫm bắt chẹt một phen, nhìn hắn đến cùng còn có cái gì bảo bối!

Mà bên kia chuyên tâm chiến đấu Liễu Vãn Thiên, hồn nhiên không tri kỷ đã bị người nhớ thương bên trên. Hắn mỉm cười nhìn lấy thiếu niên, nói ra: “Người không biết con yêu thú này lại lịch?”

“Không biết!”

Thiếu niên lúc đầu nhìn thấy Từ Lôi Trư Hoàng bị Liễu Vãn Thiên dễ như trở bàn tay không chế lại, trong lòng dưới sự kinh hãi nghĩ muốn đi cứu, đột nhiên nghe được Liễu Vãn Thiên nói như vậy liền ngăn cản cả người, chất phác mà nói: “Chẳng lẽ, người biết tiểu trư vương lại lịch?”

Tiểu trư vương, là thiếu niên cho Từ Lôi Trư Hoàng chỗ lấy danh tự.

“Người tốt nhất đối đãi nó, hắn sẽ cho người vô hạn kính hi.”

Liễu Vãn Thiên thần bí khó lường cười cười, miệng bên trong chợt phát ra một tiếng không lưu loát khó hiểu thanh âm, mặc dù chỉ có ngắn ngủi một chữ, nhưng Từ Lôi Trư Hoàng nghe được về sau lại bị dọa đến run lấy bầy, lóe lên từ ánh mắt nguồn gốc từ linh hồn chỗ sâu nhất sợ hãi.

Nhân có nhân ngôn, thú có thú ngữ, mà lại yêu thú đẳng cấp phân chia minh xác, Từ Lôi Trư Hoàng tuy là biến dị, nhưng cuối cùng thuộc về heo loại, tại Yêu Thú giới đẳng cấp trong, bài danh nhưng lại cao.

Mà Liễu Vãn Thiên phát ra thanh âm, lại là long ngâm!

Long tại yêu thú trong xếp hàng thứ nhất, tại yêu thú trong là Cửu Ngưu Chí Tôn tồn tại!

Hắn mặc dù mới phát ra một chữ âm, nhưng một chữ thanh âm, đủ rung động Từ Lôi Trư Hoàng loại cấp bậc này tiểu yêu thú.

Liễu Vãn Thiên mặc dù không cùng long loại này cường hãn yêu thú làm bạn, nhưng tại ở kiếp trước, nhưng cũng được chứng kiến Chân Long tồn tại, may mắn đã nghe qua Long Âm.

Một tiếng này bất chước đến mặc dù không tính rất giống, nhưng lại cảm Từ Lôi Trư Hoàng chấn động đến run lấy bầy, không còn có sức chiến đấu.

Chấn kinh! Kinh hãi!

Mình trần thiếu niên triệt để hóa đá. Từ Lôi Trư Hoàng liền xem như đối mặt Mạc Triều Dương loại này Khôn Võ Cảnh cường giả lúc, cũng chưa từng lộ ra nửa phần sợ hãi đáng về, thế nhưng là tại Liễu Vãn Thiên cái này Linh Võ Cảnh trước mặt, vậy mà như thế e ngại cùng bất an, đơn giản có chút thật bất khả tư nghị.

“Người còn phải lại đánh sao?”

Vung tay lên, Liễu Vãn Thiên đem Từ Lôi Trư Hoàng ném cho kinh ngạc thiếu niên.

Mình trần thiếu niên từ trong kinh ngạc khôi phục lại, trầm ngâm một cái, nói khẽ: “Ta đánh không lại người!”

[

Truyen cua tui . Net]

Hắn chỉ đột phá Linh Võ Cảnh trung kỳ, lúc đầu tăng thêm Dã Trư Vương, có thể đánh bại rất nhiều linh vật cảnh trung kỳ thậm chí hậu kỳ cường giả, nhưng hắn biết, chính mình là đánh không lại Liễu Vãn Thiên.

Bởi vì, linh hồn của hắn cũng nhận rung động thật lớn.

“Người vừa rồi phát ra đó là cái gì thanh âm? Linh hồn của ta làm sao đều sẽ cảm thấy không hiểu bối rối cùng sợ hãi?”

“Về sau có cơ hội, ta sẽ nói cho người biết!” Như nói cho người đó là long ngâm, vậy sẽ dẫn tới quá lớn chấn động. Thông qua lật đọc điển tịch, hắn biết tại đại lục này, long đã sớm không còn tồn tại.

Minh trần thiếu niên cùng Liễu Ván Thiên sóng vai đứng thẳng, trầm mặc một chút, đột nhiên mở miệng nói ra: “Ngươi, chỉ nói một cái âm phù, liền có thể đem ta tiểu trư vương sợ đến như thế, cũng cho ta tâm thần vì đó rối loạn! Ngươi... Ngươi có phải hay không cường thế?”

Cổ Thanh Dương đột nhiên mở miệng, lòng mày cảm nhận nói ra: “Có thể làm cho Tử Lôi Trư Hoàng e sợ như thế, chỉ sợ cũng chỉ có cường thế có thể làm được.”

“Thế giới rất lớn, cũng không phải là ngươi nghĩ đơn giản như vậy.”

Liễu Ván Thiên cười cười, chỉ đỉnh đầu thương khung, nói: “Thiên đạo mệnh mông, cường thế, cũng không phải là vô địch thiên hạ tồn tại, trên đời này, cũng tự nhiên sẽ có cái gì đi khắc chế cường thế.”

Liễu Ván Thiên nhìn về mặt mê mang thiếu niên, thần sắc lẫm nhẫm nói: “Đại thiên thế giới, thương khung vô ngần, tại này Man Sơn trong, kiến thức cuối cùng có hạn! Ngươi cần phải thêm ra đi đi đi, nhiều lịch luyện!”

Minh trần thiếu niên nói khẽ: “Thế nhưng là, chúng ta lại còn không biết Vũ Lăng quận lớn bao nhiêu!”

Liễu Ván Thiên cười nói: “Kiểu gì cũng sẽ đi ra!”

Minh trần thiếu niên nhìn lấy rộng lớn vô ngần bầu trời, hẹp dài con mắt hơi híp, mang theo vạn phần khát vọng, nói ra: “Nếu quả thật nếu có thể, ta thực muốn kiến thức hạ Dương Vũ đại lục đến cùng duyên bác đến mức nào.”

“Bất quá, dưới mắt cần muốn cân nhắc chính là, như thế nào rời khỏi Vũ Lăng quận. Ta không biết ngươi là như thế nào đạt được Tử Lôi Trư Hoàng bức này yêu thú, nhưng Vũ Lăng trong quận cao tầng, chắc chắn sẽ không khiến ngươi đối đãi nó đi!”

“Ta nhất định phải dẫn hần đi, hần theo ta mười năm, hần tựa như là của ta... Ân, thân huynh đệ!” Cổ Thanh Dương nở nụ cười, nói ra: “Ngươi hiểu cảm giác này sao?”

“Ta hiểu, từ xưa đến nay, người cùng yêu thú vốn là có thể linh tê tương thông!” Liễu Ván Thiên nhìn thoáng qua Cổ Thanh Dương, tràn ngập thâm ý mà nói: “Ngươi mặc dù không phải cường thế, nhưng thiên phú cũng người phi thường có thể bằng, hảo hảo tu luyện, tiền đồ không thể đo lường, cho nên, Vũ Lăng quận vô luận dùng phương pháp gì, đều sẽ lưu lại ngươi.”

“Liền xem như đánh, ta cũng muốn đánh đi ra.” Cổ Thanh Dương trên mặt tràn ngập kiên nghị, nhìn lấy Liễu Ván Thiên cười cười, nói: “Lòng ta tại Vũ Lăng bên ngoài, làm sao lại cam tâm cả đời này cực hạn tại Vũ Lăng quận!”

“Nếu như ngươi thực muốn đi ra ngoài nhìn một chút, ngược lại cũng chưa chắc không thể. Đến lúc đó, ta sẽ dẫn ngươi ra ngoài, ngươi ta cùng đi, lưu lạc chân trời!” Liễu Ván Thiên không có rất rõ ràng trả lời vấn đề của hần, cũng không có nói đi như thế nào.

“Ngươi ta cùng đi, lưu lạc chân trời!”

Cổ Thanh Dương tái diễn hai câu này, rất thông minh không có lựa chọn tiếp tục truy vấn, chỉ là lẳng lẳng nhìn hỗn loạn không chịu nổi tràng diện, hần lựa chọn tin tưởng.

Đối với cái này tuy tiện đem chính mình đánh bại, có thể làm cho Tử Lôi Trư Hoàng như thế sợ hãi thiếu niên thần bí, Cổ Thanh Dương tràn đầy chờ mong.

Tử Lôi Trư Hoàng lẳng lẳng ghé vào Cổ Thanh Dương trên bờ vai, con mắt nhìn lấy Liễu Ván Thiên, y nguyên tràn ngập sợ hãi.

Trong quyết đấu, tràn ngập các loại la lên võ kỹ thanh âm, các loại binh khí va chạm tiếng vang...

Lại mấy trận hỗn chiến xuống tới, đứng tại chính giữa, chỉ còn lại có ba mươi mấy người. Bọn họ đều là đệ tử thiên phú thiếu niên thiếu nữ, từng cái vênh vang đặc ý nhìn lấy lẫn nhau.

Chỉ cần đứng ở cuối cùng, liền có thể cá chép hóa rồng vinh hoa phú quý!

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 06: Chiến trường phong nguyệt

Chương 06: Chiến trường phong nguyệt

Liễu Văn Thiên đứng tại nhất địa phương không đáng chú ý, nhưng trên đài cao Mạc Triều Dương, ánh mắt thủy chung theo dõi hắn.

Có thể chiến thắng Từ Lôi Trư Hoàng, Liễu Văn Thiên nhất định che giấu tu vi! Hoặc là nói, hắn liền là vị kia Man Sơn đau khổ tìm kiếm cường thế.

Mạc Triều Dương trong lòng cười lạnh, nhìn thoáng qua bên cạnh không xa Vũ Lăng quận trưởng Dương Như Hải, trong lòng lầm bầm: “Mặc dù ngươi là cường thế, cũng bất quá là đồ làm kẻ khác áo cưới mà thôi. Chỉ cần ta đem ngươi ném vào đan lò luyện hóa thành đan dược, như vậy ăn viên đan dược kia ta, liền có thể đánh bại Dương Như Hải, trở thành Vũ Lăng quận đệ nhất nhân!”

Này mười lăm năm, hắn sở dĩ như thế tận tâm tận lực, trong lòng cũng có tự tư dự định. Mặc dù hắn chỉ là Man Sơn bộ lạc thủ lĩnh, lại cũng có được tại Vũ Lăng quận tranh hùng chi tâm, chỉ là không dám biểu lộ ra thôi.

Liễu Văn Thiên dễ như trở bàn tay phát giác được Mạc Triều Dương ánh mắt không có hảo ý, quyết định muốn cách xa cái này nhân vật nguy hiểm.

Mà lại, ép mình ăn mười ngày Tang Hồn Đan, thù này, không phải báo không thể.

Chỉ là, tại Man Sơn trong muốn báo thù lại là không thể nào, nhất định phải nhanh biến hóa càng cường đại!

“Các ngươi, là Vũ Lăng quận tương lai!”

Mạc Triều Dương vừa cơ đi ra, nhìn lấy dưới đài cao thiếu nam thiếu nữ nói ra: “Phàm đứng ở trong sân ngươi, sau này tài nguyên tu luyện gia tăng gấp đôi. Tiếp tục chiến đấu xuống dưới, khẳng định càng thêm hung hiểm. Bất quá, đối với người thắng sau này tu luyện phong phú tài nguyên cùng so sánh, liền thật sự là quá tầm thường.”

“Gấp đôi!”

Cái số này, khiến tuyệt đại đa số người đỏ mắt, nội tâm điên cuồng!

Nắm giữ vượt qua thường nhân gấp đôi tài nguyên tu luyện, cũng liền biểu thị, tốc độ tu luyện có thể vượt qua bọn hắn gấp đôi.

Chỉ cần lại tiếp tục chiến đấu tiếp, ban thưởng sẽ càng thêm phong phú.

“Nguyện ngươi đi được càng xa!”

Cổ Thanh Dương nhìn Liễu Văn Thiên một chút, cười khổ nói: “Nếu như không phải gặp ngươi, kỳ thật... Ta còn có thể đi càng xa.”

“Có lẽ...”

Liễu Văn Thiên nhìn thoáng qua Từ Lôi Trư Hoàng, nói ra: “Nhớ kỹ, nhất định phải đối xử tử tế ngươi tiểu trư vương, hắn về sau nhất định có thể mang cho ngươi kinh hi!”

Cổ Thanh Dương nghi ngờ nhìn thoáng qua Liễu Văn Thiên, sau đó có nhìn thoáng qua lẳng lặng đứng trên bờ vai Từ Lôi Trư Hoàng, gật đầu nói: “Tốt!”

Tại Cổ Thanh Dương rời khỏi một khắc này, chiến cuộc nổi lên!

Một ít tay mất lạnh lẽ thiếu niên, lấy sét đánh không kịp bưng tai tư thế đột nhiên xuất thủ, đưa tay liền đem người bên cạnh đánh ngã xuống đất, về sau lại bỏ mấy quyền, khiến cái này thằng xui xẻo hoàn toàn đánh mất năng lực hành động.

Mà Liễu Văn Thiên cũng đang bị đánh lên đối tượng trong.

Tình huống tốt nhất, ra Man Sơn bài danh hai mươi vị trí đầu người, cũng chỉ có ba cái, một cái là Liễu Văn Thiên, tiếp theo chính là một tên tươi đẹp răng trắng áo tím nữ tử, nữ tử này rất đẹp, một cái nhãn mày một nụ cười ở giữa, tựa hồ liền có thể khiến người ta mất đi đối phòng ngự của nàng.

Chỉ là hiện tại, bên người nàng một trượng khoảng cách bên trong không có người nào. Người bên cạnh nhìn về phía nàng, tựa hồ có chút e ngại.

Một cái khác thì là cái kia mang theo Tiểu Bạch Trư mình trần thiếu niên.

Một vị duy nhất khiến Liễu Văn Thiên cảm thấy hơi nghi hoặc một chút, là hắn bên trái ngoài mười trượng một tên sắc mặt âm trầm thiếu niên, thiếu niên có được Linh Võ Cảnh trung kỳ, thuộc về nơi đây tu vi cao thâm nhất một trong mấy người.

Đánh lên hắn, là một cái thiếu nữ áo tím.

Nàng áo dài rủ xuống vai, một thân màu tím dây leo hoa lan đoá trang trí váy dài, trong gió nhanh nhẹn nhảy múa, như thác nước tóc dài tại mặt trời rực rỡ hạ đen bóng vô cùng, con mắt vừa lớn vừa sáng, một cái nhãn mày một nụ cười đều triển lộ lấy vũ mị phong tình. Đây hết thấy, đều rất có thể khiến người ta để cho người ta đối nàng phòng bị.

Chỉ bất quá, nàng chọn sai đối tượng!

“Ồ!”

Thiếu nữ áo tím đánh lên về sau, cũng không có nàng tướng tượng bên trong đem Liễu Ván Thiên đánh ngã, kinh dị cười nói: “Vậy mà có thể tránh thoát tuyệt kỹ của ta, xem ra ngươi vẫn là thật sự có tài.”

Liễu Ván Thiên phát hiện, nàng cười lộ lên nhìn rất đẹp, bên phải còn có một khóa không rõ ràng răng nanh.

Nói xong, nàng bỗng nhiên đẩy ra một chưởng. Một cỗ cuồng vọng khí tức hứng lấy ngực mà đến, mang cho người ta cực kỳ cảm giác áp bách mãnh liệt.

“Toái Hung Chưởng!”

Này tựa hồ là Linh Võ Cảnh trung kỳ võ tu chắc chắn sẽ võ kỹ. Liễu Ván Thiên cười khẽ phía dưới, tùy ý đón lấy một chưởng.

Bất quá, sắc mặt của hắn lại bỗng nhiên hoàn toàn biến đổi, này vậy mà không phải phổ thông “Toái Hung Chưởng” chưởng!

Nếu như đổi lại kẻ khác tùy ý đón lấy, chỉ sợ cánh tay liền lại bởi vậy mà bị chấn đoạn.

Còn tốt Liễu Ván Thiên đã sớm đạt đến Linh Võ Cảnh cảnh giới đỉnh cao, hắn dùng một loại rất khéo léo bộ pháp, tại hai người chưởng đem tiếp xúc thời điểm, vậy mà tránh đi!

Tím nữ tử sợi xuống trên trán tản mát một lọn tóc, cười ngó ngẩn nói: “Đây là cái gì bộ pháp? Vậy mà có thể né tránh ta Toái Hung Chưởng?”

"Hừ!" Liễu Ván Thiên lạnh hừ một tiếng, nói ra: "Đây không phải Toái Hung Chưởng, mà là Đoạn Hồn Chưởng!"

Chỉ là, loại vũ kỹ này âm khí mười phần, người thi triển Đoạn Hồn Chưởng, chỉ sợ chính mình cũng không chịu nổi đi!"

Tím nữ tử sắc mặt hơi đổi một chút, cười nói: “Nói nói nhảm nhiều như vậy làm gì? Lại đánh! Có bản lĩnh, người đừng né!”

Áo tím nữ tử lại lần người mà đến, chiêu chiêu tàn nhẫn, mỗi một kích ầm ầm đều có nghĩ muốn lấy đi Liễu Ván Thiên tính mệnh ý tứ.

“Tuổi còn nhỏ, liền như thể lòng dạ rắn rết, trưởng thành còn cao đến đâu!” Liễu Ván Thiên oán thăm một tiếng, chuẩn bị giáo huấn nữ tử này.

Đột nhiên nghĩ lên một chiêu, khóe miệng khẽ nhếch, nở nụ cười, một bên ra chiêu, một bên hải hước cười nói: “Ngươi không là dùng Toái Hung Chưởng sao? Nhìn ta chiêu này, cũng là mang hung chứ!”

“Trảo Hung Long Trảo Thủ!”

Liễu Ván Thiên hai tay lấy một cái cực kỳ xảo quyết góc độ, từ nữ tử tiến công mà đến hai tay trong dò xét đi vào, song chưởng vừa vận bao trùm tại nàng không lớn lại cũng không nhỏ bộ ngực bên trên.

Mắt thấy là phải đụng phải.

“Ngươi...”

Áo tím nữ tử tức hồng hỏ, lúc giao thủ, vậy mà đùa nghịch lưu manh! Nàng đành phải rút chiêu, vì thu chiêu quá mau, lui đến quá nhanh, nàng thân thể có chút lay động.

Mạc Triều Dương đứng tại trên đài cao khen: “Một chiêu này dùng đến cực diệu, nữ tử đối địch cứ sẽ để ý một ít thân thể lên tiếp xúc, nhưng Liễu Ván Thiên vậy mà trực tiếp đi bắt nắm cảm địa phương. Chiêu thức mặc dù có chút bất nhã, thế nhưng coi là một hữu dụng tuyệt chiêu.”

“Đại Sơn Khảo!”

Nữ tử tức hồng hỏ phía dưới, giống như núi hướng về Liễu Ván Thiên đánh tới.

Liễu Ván Thiên lại không để ý tới, chỉ là hai tay cách không gãi gãi, cười hắc hắc nói: “Trảo Hung Long Trảo Thủ!”

Nữ tử sắc mặt ứng đỏ, lòng tin tràn đầy một chiêu, nhưng cũng bởi vì Liễu Ván Thiên tối có chỗ chỉ mà bị tự sụp đổ, ngừng lại.

“Ngươi... Ngươi tại sao có thể dạng này!”

Nữ tử tức giận đến giậm chân một cái, mắng: “Ngươi có dám hay không không dùng cái này... Cái này bắt cái gì Long Trảo Thủ?”

“Có thể!”

Liễu Ván Thiên rất thẳng thắn đáp ứng.

Nữ tử trong lòng oán thầm cười một tiếng, lại một lần nữa sử dụng ra Đại Sơn Khảo.

Lấy nàng thể trọng, tăng thêm chạy tốc độ, cuối cùng còn có Đại Sơn Khảo lực lượng bản thân, lực va đập nói ít cũng có vạn cân chỉ lực.

Nữ tử tự tin, lần này có thể đủ đem Liễu Ván Thiên xương sườn đập gãy.

Nhưng là lần này, Liễu Ván Thiên lại làm cho nàng thất vọng.

Thậm chí để cho nàng ngượng ngùng, khó xử.

Liễu Ván Thiên thân thể nhanh chóng một bên, duỗi ra hai tay, chẳng biết tại sao, Đại Sơn Khảo lực lượng cường đại, vậy mà toàn bộ đánh vào mềm mại mà lại cứng rắn trên mặt đất.

Sau đó, nữ tử cảm giác mình eo thon bị một cái tay kéo lại, chính mình càng ngã xuống Liễu Ván Thiên trong ngực.

“Ngươi...”

Liễu Ván Thiên một cái tay, vậy mà vừa vặn đặt ở trên ngực của nàng.

Nữ tử cắn chặt bờ môi, chính muốn tránh thoát, nhưng bởi vì vừa rồi thi triển Đại Sơn Khảo, toàn thân bất lực, không có khí lực tránh ra khỏi.

Sắc mặt của nàng, bỗng nhiên biến hóa ửng đỏ lên tới.

Liễu Ván Thiên cười nói: “Ta nghĩ, tay của ta giống như để vị trí, không đúng?”

“Cái này hỗn đản!” Nữ tử cả giận nói: “Ngươi... Vừa rồi đáp ứng ta không dùng Trảo Hung Long Trảo Thủ!”

Mặc dù là nổi giận, nhưng là nàng ửng đỏ mặt, cùng xinh đẹp ánh mắt, một điểm cũng nhìn không ra, nàng tại nổi giận, càng giống là tại làm nũng.

“Thế nhưng là... Ta đây không phải Trảo Hung Long Trảo Thủ.” Liễu Ván Thiên cười ha ha một tiếng, nói: “Chiều này là di sơn đảo hải, tá lực đã lực! Bất quá nói ngươi không biết...”

“Ngươi còn không buông ta ra? Ngươi...”

Nữ tử toàn thân như nhũn ra, dường như rút cuộc nói không ra lời.

Liễu Ván Thiên nhẹ nhàng cầm nàng đẩy ra, cười nói: “Ngươi đã thua!”

Nói xong không còn để ý không hỏi nàng, chỉ nhìn hướng xa xa chiến trường. Trên trận những người còn lại đã không nhiều.

Một người mặc quần áo màu đen thiếu niên, thậm chí ngay cả trắng mười trận, mỗi cái cùng hắn đối chiến người, trên tay hắn đều không có đi qua một chiêu!

Giờ phút này, hắn đang hướng về chính mình vội vàng chạy tới, đảo mắt liền đến trước mặt, miệng quát: “Ngươi chính là Liễu Ván Thiên?”

Thật mạnh!

Linh Võ Cảnh đỉnh phong cảnh giới!

Nhìn lấy trong mắt của hắn vẻ cừu hận, Liễu Ván Thiên chợt nhớ tới hắn là ai.

Hắn là, hắn ứng liền là Mạc Triều Dương nói, Phương Hồi đường ca, cái kia cái gọi là Man Sơn bài danh thứ năm thiên tài!

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 07: Di Sơn Áp Hải

Chương 07: Di Sơn Áp Hải

Lúc này, trong lúc đánh nhau còn dư lại người càng ngày càng ít, đã không cao hơn mười cái. Trong đó có chín người xếp tại Mạn Sơn hai mươi người đứng đầu.

Chỉ có Liễu Vấn Thiên, trước kia không có tiếng tăm gì, bị này hai mươi người coi như phế vật, con một sách, liền năm mươi người đứng đầu cũng không vào đi.

Người bị đào thải đại đa số bị thương, nhưng bọn hắn bỏ không được rời đi, một bên xử lý thương thế, một bên ở bên cạnh quan sát, nghị luận lên.

“Đây không phải cái bài danh kia thứ năm Phương Quân sao? Đạt đến Linh Vô Cảnh đỉnh phong Phương Quân?”

“Không sai, là Phương Hồi đường ca Phương Quân, hai ngày trước Liễu Vấn Thiên giết hắn đường đệ. Hiện tại, Liễu Vấn Thiên nhưng phải chịu khổ sở!”

“Nào chỉ là chịu đau khổ! Liễu Vấn Thiên liền năm mươi người đứng đầu cũng không vào đi, Liễu Vấn Thiên khẳng định đi không được một chiêu, liền sẽ bị đánh thành một bãi bùn nhão!”

“Thứ năm đối chiến năm mươi tên bên ngoài, không cần đánh đều biết kết quả!”

Đối mặt đám người nghị luận, Liễu Vấn Thiên lại mất diết tại ngơ, ngạo nghễ rất đứng ở đó, không có chút rung động nào.

Phương Quân đứng tại Liễu Vấn Thiên đối diện, cười nói: “Liễu Vấn Thiên, ngươi cái phế vật này! Cho ta đập năm mươi cái đầu, có lẽ ta còn có thể để ngươi được chết một cách thống khoái điểm!”

“Ngươi đường đệ Phương Hồi, lúc ấy cũng là như thế chứ ta!” Liễu Vấn Thiên cười lạnh nói: “Nhưng là, ta cái phế vật này còn ở nơi này, ngươi biểu đệ đã chết!”

Phương Quân sững sờ, ánh mắt càng thêm phần nộ.

“Phế vật, sắp chết đến nơi, còn dám nói hươu nói vượn? Ngươi nhất định sẽ là giết Phương Hồi mà hồi hận!”

Liễu Vấn Thiên lại không để ý tới hắn, đứng chấp tay, đầu ngẩng cao.

“Ngươi cũng dám không để ý tới ta?” Phương Quân song quyền nắm chặt, trên tay gân xanh tuôn ra.

Liễu Vấn Thiên lười biếng nói: “Muốn đánh cứ đánh, nói nhảm nhiều quá!”

Trong đám người lên rồi loạn tung bùng, gia hỏa này, đối mặt bài danh thứ năm Phương Quân, càng như thế cuồng vọng!

Phương Quân hung tợn đánh tới, “Ta muốn ngươi chết!”

“Vô Hình Chưởng!”

Phương Quân hét lớn một tiếng, đem toàn bộ tu vi tụ tập tại trên tay phải, vung một chưởng hướng Liễu Vấn Thiên vung đi.

Lập tức, bên cạnh hắn lên một hồi vô hình gió lốc, lá cây, tạp nhánh đều bị chấn động đến bay lên, nhưng chỉ vờn vờn là bay lên, không có vỡ nát, cũng không có bị cấp tốc quét đi.

Một chưởng này, theo người ngoài, bình thường không có gì lạ, không có uy lực gì.

Đây cũng chính là Vô Hình Chưởng địa phương đáng sợ.

Vô Hình Chưởng, chưởng như kỳ danh, bị đánh trúng người nhìn như không có tổn thương gì, kì thực để cho người ta ngũ tạng lục phủ đều trong lúc vô hình phá nát.

Vừa rồi, Phương Quân liền là dùng một chưởng này, thẳng liên tiếp năm trận, mỗi một cái cùng hắn người đối chiến, đều bị hắn làm vỡ nát ngũ tạng lục phủ, biến thành phế nhân.

Liễu Vấn Thiên gấp sắc mặt cứng lại, trong mắt có bạo mang giết ra.

“Thật độc ác chiêu thức! Ngươi cái này tu vi, có thể thi triển ra một chiêu này, cũng coi là khó được! Đáng tiếc là, ngươi gặp ta!”

Hắn vừa nói chuyện, một bên nhìn chăm chú Phương Quân đôi tay này, chờ đến một chưởng này cách hắn tâm không đến một thước thời điểm, hắn mới bỗng nhiên xuất thủ.

Phương Quân mắt thấy một chưởng này liền muốn oanh trên người Liễu Vấn Thiên, lại là tâm mạch vị trí, trong lòng vui vẻ.

Theo “Phanh...” Một tiếng vang trầm, Phương Quân một chưởng này chặt chẽ đánh vào trên lồng ngực!

Nhưng khiến đám người ngạc nhiên là, Liễu Vãn Thiên y nguyên đứng ở nơi đó, điềm nhiên như không có việc gì.

“A... Ha...” Phương Quân ngã xuống, hắc thần sắc biến đến kinh khủng dị thường bóp méo, trong mắt tràn ngập sự không cam lòng cùng không thể tin, một chương này vậy mà đánh vào hắc trên ngực của mình!

Hắn che ngực, khóe miệng chảy ra một bãi máu đen.

“Ngươi ác độc như vậy, cũng nên ném một cái loại kia ngũ tạng đều phế mùi vị!” Liễu Vãn Thiên chấp tay sau lưng, chậm rãi nói ra: “Trong mắt ta, ngươi kỳ thật liền cùng ta cái này trong miệng ngươi phế vật, giao thủ tư cách đều không có!”

“Càng có thể buồn chính là, nếu như trong lòng ngươi ra tay với ta không có nặng như vậy, cũng không đến mức như thế! Đây là chính ngươi tìm! Ngươi bây giờ liền là cái chân chính phế vật, ta liền giết ngươi hứng thủ đều không có!”

Liễu Vãn Thiên ngẩng đầu, không muốn lại nhiều liếc hắc một cái.

“Chuyện gì xảy ra?”

“Liễu Vãn Thiên vậy mà đánh bại Man Sơn bài danh thứ năm Phương Quân?”

“Rõ ràng một chương này đánh vào Liễu Vãn Thiên trên người, làm sao ngã xuống lại là Phương Quân?”

Chúng người thất kinh, không thể tin nhìn lấy Liễu Vãn Thiên, cái này đã từng được mọi người cho rằng phế vật, con một sách liễu đại học vấn, giờ phút này vậy mà như thế cường thế!

Đứng tại trên sân thượng Mạc Triều Dương trong lòng kinh hãi không thôi, hắc kinh ngạc, chính vì hắc thấy rõ ràng chuyện gì xảy ra.

Một chương kia, lại bị Liễu Vãn Thiên dùng một chiêu cổ quái chiêu thuật, bị hắc trả lại cho Phương Quân.

Không sai! Phương Quân Vô Hình Chương, đánh vào hắc trên ngực của chính mình! Đây là cái gì quỷ chiêu, chính mình làm sao cho tới bây giờ chưa thấy qua?

“Hắc nhất định chính là cường thế!” Mạc Triều Dương có chút khoa tay múa chân lên tới.

Liễu Vãn Thiên nhìn qua Mạc Triều Dương, trong lòng đối với mình vừa rồi một chiêu kia rất hài lòng. Đó là hắc ở kiếp trước tuyệt kỹ thành danh: Di Sơn Áp Hải —— mượn đối phương chỉ lực, tư thế, đã kích bất luận cái gì mình muốn đã kích mục tiêu.

Đứng ở chính giữa tiếp tục chiến đấu người càng ngày càng ít, giờ phút này chỉ còn lại có bốn cái.

Một vòng này, Liễu Vãn Thiên đối diện đứng chính là một tên thiếu niên mặc áo đen.

Hắn vác lấy một thanh kim hoàng sắc cổ kiếm, nghênh đầu, tuấn lãng trên mặt ánh mắt lạnh lùng, thần sắc kiêu ngạo.

Hắn là Dương Văn Lan, hắc cũng xác thực có lý do kiêu ngạo. Phụ thân hắc, là long tường tám quận một trong Vũ Lăng quận quận trưởng đại nhân Dương Như Hải.

Hắn mặc dù cũng cùng tất cả ngày đó ra đời hài tử đồng dạng, bị đưa vào Man Sơn, lại mỗi giờ mỗi phút không bị trọng điểm chiếu cố.

Dùng tốt nhất tài nguyên tu luyện, dùng tốt nhất công pháp, dùng tốt nhất võ kỹ. Cái này khiến hắc tại Man Sơn một ngàn tên thiếu niên trong, xếp hàng thứ nhất.

Mười lăm tuổi hắc đã đi đến Linh Võ Cảnh đỉnh phong cảnh giới, mà lại khoảng cách phá kính trở thành Khôn Võ Cảnh cường giả, chỉ thiếu chút nữa xa. Đây tại Vũ Lăng quận mấy trăm năm qua chưa bao giờ có.

Cho nên hắc cũng được cho rằng là trăm năm qua “Vũ Lăng đệ nhất thiên tài!”

“Liễu Vãn Thiên, chính ngươi nhận thua đi! Về sau đi theo ta, ta có thể nhiều muốn một cái danh ngạch, dẫn ngươi đi long tường học viện!”

“Long tường học viện!”

Trong đám người vang lên một hồi hăm mộ thanh âm! Long tường học viện, là long tường châu ba đại học viện một trong, là Đại Lương Quốc long tường châu chương sứ, mười tám lộ vương hầu một trong Long Cổ tự mình đảm nhiệm viện trưởng, cũng là những thiếu niên này trong suy nghĩ thần thánh tồn tại!

Đi vào long tường học viện, liền mang ý nghĩa sau này có thể trở thành long tường châu người mạnh nhất hàng ngũ!

Liễu Vãn Thiên sững sờ, không nghĩ tới này Dương Văn Lan còn rất hào phóng, vậy mà nguyện ý mang theo chính mình tiến vào long tường học viện.

Hắn trước kia đã nghe qua đồn đại, lần này tìm tới cường thế, sẽ bị trực tiếp đề cử tiến vào long tường học viện, đây cũng là những thiếu niên này vẫn luôn rất dụng công nguyên nhân.

Nếu như không phải Mạc Triều Dương nói cho bọn hắn, người thắng có thể đạt được khối kia Huyền Thiên Thần Thạch, có lẽ Liễu Văn Thiên liền đáp ứng hắn.

Bởi vì hắn không nghĩ bại lộ thực lực chân chính của mình, hắn muốn làm nhất, liền là các cường thế sau khi xuất hiện, có thể rời đi nơi này, đi rộng lớn hơn thiên địa, tỉ như long tường châu châu phủ long tường thành, thậm chí là Đại Lương Quốc quốc đô thiên dương thành, đi tìm kiếm mình muốn đáp án.

Mà long tường học viện ngay tại long tường thành, đã có thể tìm kiếm đáp án, lại có thể dùng cái này truyền thuyết bên trong trong học viện tài nguyên, đề cao chính mình tu vi, hắn rất nguyện ý.

Nhưng là lần này, thực không được!

Bởi vì Huyền Thiên Thần Thạch cũng kêu Ngũ Thái Thần Thạch, là người mình thương nhất Mộng Điệp thiếp thân đồ vật.

Hắn nhất định phải lấy ở trong tay chính mình!

Liễu Văn Thiên trầm mặc một hồi, chậm rãi nói ra: “Đề nghị của ngươi rất có sức hấp dẫn, chỉ là, có một số việc, nhất định phải chính mình đi làm!”

Dương Văn Lan im lặng, hắn đã nghe hiểu.

Hắn vẫn luôn rất thương thức Liễu Văn Thiên, thương thức trên người hắn cái chủng loại kia cùng những người khác không giống nhau khí tiết.

Thương thức hắn đọc nhiều sách vở kiến thức uyên bác trầm tĩnh.

Nhưng là hiện tại, hắn phải cùng hắn một trận chiến, mà lại nhất định phải thắng!

Bởi vì hắn là Vũ Lăng quận trưởng Dương Như Hải nhi tử, bởi vì hắn muốn để Dương gia bởi vì hắn cái này cường thế nhận định, trở thành Vũ Lăng thành đề cho người ta mong muốn không thể thành bá chủ!

Dương Văn Lan nói: “Ngươi xuất thủ trước đi!”

Hắn cùng Phương Quân không giống nhau, trong ánh mắt của hắn không có khinh miệt, chỉ có tôn kính.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 08: Thiếu niên tâm tính

Chương 08: Thiếu niên tâm tính

Liễu Văn Thiên nhìn lấy cái này tuổi tác không lớn thiếu niên, trong lòng bỗng nhiên dâng lên một tia cùng chung chí hướng.

Kiều ngạo mà cuồng vọng, nhưng là tuyệt đối coi trọng cùng tôn kính đối thủ.

Cái này Dương Văn Lan, cùng mình kiếp trước thời đại thiếu niên, tính tình sao mà tương tự!

Nhưng là, trận chiến này không thể tránh né, mà lại, nhất định phải thắng lợi! Bởi vì Liễu Văn Thiên hôm nay nhất định phải đạt được, Mộng Điệp Ngũ Thái Thần Thạch!

“Tốt!”

Liễu Văn Thiên không khách khí nữa, duỗi ra tay phải, lấy một chiêu chính mình kiếp trước tuyệt kỹ thành danh “Chiết Liễu Văn Thiên”, đánh úp về phía thiếu niên mặc áo đen.

“Chiết Liễu Văn Thiên?”

Dương Văn Lan ánh mắt bên trong hiện lên một tia dị sắc, thiếu niên này, không hổ là “Liễu đại học vấn”, thế mà có thể thi triển ra chiêu này Huyền cấp trung giai võ kỹ.

Dương Văn Lan không do dự nữa, đồng dạng lấy một chưởng đón lấy Liễu Vấn Thiên bàn tay.

“Tàn Diệp Quy Căn!”

Đấu chiến trong lòng hai người tất cả giạt mình. Bọn hắn kinh ngạc, là bởi vì đối phương đều có thể một miệng kêu ra chiêu thức của mình.

Liễu Vấn Thiên nắm giữ hai đời ký ức, kiếp trước võ tu cấp bậc lại cao, tự nhiên biết Dương Văn Lan sử chính là Huyền cấp trung giai võ kỹ “Tàn Diệp Quy Căn”!

Nhưng Dương Văn Lan tuổi còn nhỏ, vậy mà nhận biết mình “Chiết Liễu Vấn Thiên”, khiến hắn đối thiếu niên mặc áo đen này hảo cảm lại nhiều hơn một phần.

Mà lúc này, ngồi trên Quan Chiến Đài Vũ Lăng quận trưởng Dương Như Hải nhẹ gật đầu, ánh mắt lộ ra vẻ hài lòng thần sắc.

Ngồi tại bên cạnh hắn Mạc Triều Dương thấy, nịnh nọt cười nói: “Dương quận trưởng, Liễu Vấn Thiên Chiết Liễu Vấn Thiên nhìn như như dương liễu quất vào mặt, nhu hòa mà tinh tế tỉ mỉ, lại dễ dàng nhất khiến người ta buông lỏng cảnh giác, để cho người ta tê liệt khinh địch.”

“Mà Văn Lan thiếu gia lại lấy một chiêu Tàn Diệp Quy Căn ứng đối, lấy nhu hòa đối nhu hòa, thật sự là hay lắm!”

“Ha ha ha...” Dương Như Hải gật đầu cười nói: “Văn Lan những năm này tiến bộ rất nhanh, nguoi, không thể bỏ qua công lao!”

Mạc Triều Dương nghe, nếp nhăn trên mặt cười thành từng đoàn từng đoàn dãy núi trùng điệp.

Dương Như Hải nhìn qua cùng con trai mình chiến đấu cùng chỗ Liễu Vấn Thiên, thần sắc nghiền ngẫm mà nói: “Này Liễu Vấn Thiên, nhìn như cũng đột phá Linh Võ Cảnh đỉnh phong cảnh giới, không đúng chiêu này Chiết Liễu Vấn Thiên, không cách nào khiến cho như thế dịu dàng. Đám thiếu niên này anh tài xuất hiện ló ló, quả thật Vũ Lăng may mắn!”

Mạc Triều Dương nhìn chính tại chiến đấu hai cái người thiếu niên một chút, gật đầu nói: “Quận trưởng đại nhân nói rất đúng!”

Dương Như Hải quay đầu nhìn Mạc Triều Dương một chút, hỏi: “Theo ý của nguoi, hai người bọn họ, ai có thể lấy được kẻ thắng lợi cuối cùng?”

Mạc Triều Dương không chút do dự đáp: “Vây dĩ nhiên là Văn Lan thiếu gia sẽ thắng!”

Dương Như Hải tựa hồ cũng không đồng ý, cười nói: “Còn khó nói, kia Liễu Vấn Thiên, trước kia không có tiếng tăm gì, không nghĩ tới lần này lại có thể một tiếng hét lên làm kinh người, ai biết, hắn còn có cái gì chuẩn bị ở sau?”

Mạc Triều Dương nghe cũng không thể phản bác. Này Liễu Vấn Thiên một mực tại ẩn giấu thực lực. Lần trước hắn đối phương về thực hành nghiền ép, chính mình nhìn lấy hắn cũng bất quá thi triển Linh Võ Cảnh trung kỳ cảnh giới.

Không nghĩ tới lúc này mới qua ba ngày, hắn vừa rồi lại đánh bại Man Sơn bài danh thứ năm, Linh Võ Cảnh đỉnh phong cảnh giới Phương Quân.

Hắn duy nhất không hiểu là, vì cái gì trước kia Liễu Vấn Thiên không nguyện ý biểu hiện ra thực lực. Phải biết, biểu hiện ra càng nhiều thực lực, tiến vào năm mươi vị trí đầu bài danh bảng, liền có thể được đến càng nhiều coi trọng, thu hoạch được càng nhiều tài nguyên tu luyện cùng cao cấp hơn võ kỹ.

Mà Dương Như Hải ánh mắt lại rơi tại Dương Văn Lan phía sau trên thân kiếm, khoe miệng lộ ra một tia lực lượng thần bí ý cười, trong lòng càng chắc chắn.

Chúng thiếu niên cũng riêng phần mình nghị luận, nước miếng văng tung tóe.

“Dương Văn Lan không hổ là Man Sơn thiếu niên đệ nhất nhân!”

“Không nghĩ tới Liễu Vấn Thiên thế mà cũng thiên tài như vậy!”

...

Hai người chưởng lực đồng dạng miên nhu, lại đồng dạng giấu giếm sát cơ, đối dưới lòng bàn tay, theo “Phanh” một tiếng vang lớn, thân ảnh của hai người tách đi ra, riêng phần mình lui ba bước.

Dương Văn Lan chiêu này “Tàn Diệp Quy Căn”, ứng đối Liễu Vấn Thiên “Chiết Liễu Vấn Thiên”, không thể bảo là không ổn, nhưng khiến đám người ngạc nhiên là, Man Sơn thiếu niên trong xếp hàng thứ nhất Dương Văn Lan, vậy mà không có chiếm được nửa điểm chỗ tốt.

Liễu Vấn Thiên cười một tiếng, nói ra: “Mới vừa rồi là ta trước ra tay, hiện tại, đến lượt nguoi trước!”

Nụ cười này, lại là như vậy tinh khiết, khiến quan chiến rất nhiều thiếu nữ phương tâm khẽ nhúc nhích. Nguyên lai, này cả ngày cần khắc khổ tu luyện buồn tẻ Man Sơn trong, lại có như thế để cho người ta biến hóa mềm mại nụ cười như ánh mặt trời!

Liền vừa rồi cùng Liễu Vãn Thiên đối chiến thiếu nữ áo tím, giờ phút này đều tựa hồ ngẩn ngơ.

“Tốt!” Dương Văn Lan cấp tốc biến chiêu là quyền, bỗng nhiên, bên cạnh hất tất cả lá rụng đều hướng về phương xa cấp tốc lướt tới, không đến thời gian ba hơi thở, hẳn cùng Liễu Vãn Thiên chung quanh vậy mà không còn còn lại một vùng lá cây cùng tạp vật.

“Tiêu Diêu Phi Quyền!”

Dương Văn Lan thân thể bay lên, mang theo lạnh thấu xương cuồng phong, một quyền đánh về phía Liễu Vãn Thiên.

“Phiên Giang Đào Liễu!”

Liễu Vãn Thiên không chút nào yếu thế, một quyền tới đụng nhau.

“Oanh...”

Một tiếng vang thật lớn, so vừa mới đối chiêu thanh âm lớn mười mấy lần.

Lần này là cương mãnh đối cứng mãnh liệt, hai cái người thân ảnh tách ra thời điểm, riêng phần mình lui vài chục bước.

Tái chiến!

Hai cái người thân ảnh chuyển động nhanh, rất nhanh, hai cái người đã đứng hơn năm mươi chiêu, hoặc dùng bàn tay, hoặc dùng quyền, hoặc dùng chân, mỗi một chiêu đều sử dụng Linh Vũ chi lực.

Rốt cục, thân ảnh của hai người lại lần nữa phân ra.

Dương Văn Lan lui mười ba bước, Liễu Vãn Thiên cũng gấp dấp lui mười ba bước.

Hai người đều cúi đầu, tại thở, tại điều tức lấy. Hiên nhiên, vừa mới đối chiêu để cho hai người Linh Vũ chi lực tiêu hao rất nhanh.

“Đến cùng ai thắng?”

“Làm sao Mạc Triều Dương cũng không tuyên bố một cái kết quả?”

Mà ngồi trên Quan Chiến Đài Dương Như Hải cùng Mạc Triều Dương lại thấy được rõ ràng, hai cái này thiếu niên, qua năm mươi lăm chiêu, vậy mà thắng bại chưa phân, đánh cái ngang tay!

Hai mươi mấy hơi thở về sau, Dương Văn Lan ngẩng đầu lên, hân mặt không biểu tình, chậm rãi nói ra: “Ngươi, rất tốt!”

Liễu Vãn Thiên cũng ngẩng đầu lên, thần sắc bình tĩnh nói: “Ngươi, cũng rất tốt!”

Hai cái người ánh mắt gặp nhau, va chạm ra một tia hoa lửa, đó là cùng chung chí hướng hoa lửa.

Dương Văn Lan nhẹ gật đầu, chậm rãi từ phía sau lưng kim hoàng sắc kiếm xác trong, rút kiếm ra, một vòng màu đồng cổ hào quang nờ rộ ra.

“Vũ Lăng kiếm!”

“Thật là Vũ Lăng binh khí phổ trong bài danh thứ chín Vũ Lăng kiếm?”

“Ta nghe nói, Dương Văn Lan lợi hại nhất, nhưng thật ra là hẳn gia truyền Vũ Lăng kiếm pháp!”

Đám người lúc này mới nghĩ lên, Dương Văn Lan tự cao tự đại, trước kia cùng Man Sơn thiếu niên đối chiến, cho tới bây giờ đều không dùng qua kiếm, bởi vì không cần đến.

“Lần này Liễu Vãn Thiên nhất định phải thua! Dương Văn Lan lúc đầu Võ Cảnh liền đạt đến Linh Võ Cảnh đỉnh phong, gần nhất ả ả có phá kính đi đến Khôn Võ Cảnh dấu hiệu. Mà hẳn Vũ Lăng kiếm pháp, phối hợp thanh này Vũ Lăng kiếm, Liễu Vãn Thiên liền một điểm thắng cơ hội đều không có!”

Đứng ở bên cạnh Cổ Thanh Dương, tay vuốt ve lấy tử lôi thần trụ, trong lòng có chút là Liễu Vãn Thiên lo lắng, hẳn mặc dù đối Liễu Vãn Thiên biểu hiện giật nảy cả mình, nhưng cũng đối Liễu Vãn Thiên chiến thắng không báo bất cứ hy vọng nào.

“Chỉ xem nhiều không có ý nghĩa, nhất định phải kích thích điểm! Mọi người đến áp thắng thua đi!”

Một người mặc cảm y thiếu niên, xem xét liền là nhà giàu sang công tử ca, lúc này vậy mà mở lên tạm thời sòng bạc, làm lên nhà cái!

“Áp Dương Văn Lan thắng đứng tại bên trái ta, áp Liễu Vãn Thiên thắng, đứng tại bên phải ta! Tiền đặt cược mọi người có thể để ở phía trước.”

Tên tiểu nhân này dù sao tuổi nhỏ, đối với cái này quả nhiên cảm thấy rất hứng thú, bọn hắn nhao nhao đứng đội.

Chỉ là, khiến thiếu niên mặc áo gấm lúng túng là, tất cả mọi người lựa chọn đứng tại bên trái hán, cũng chính là áp Dương Văn Lan chiến thắng!

Mà lại, tất cả mọi người đem trên người vật có giá trị đem ra làm tiền đặt cược, có lấy ra thiên thạch tiền, ngọc bội... Thậm chí còn có tiểu cô nương phát hiện không có thứ đáng giá, tháo xuống trên người đồ trang sức.

Trước đám người nặt trên mặt đất, chớp mắt liền chất lên rất nhiều thượng vàng hạ cám đồ vật, như cái bán tạp hoá phiên chợ nhỏ.

Thiếu niên mặc áo gấm mắt choáng váng, bất đắc dĩ cười nói: “Các ngươi những này tình trờng lên não, cũng quá không từ tế đi! Dạng này ta không được bồi chết mất?”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 09: Trí mạng đánh lén

Chương 09: Trí mạng đánh lén

“Hừ, Lý Khuê, ngươi đừng kêu nghèo, ai chẳng biết nhà ngươi là Vũ Lăng thành thủ phủ, điểm ấy tiền đặt cược, bắt quá là đủ ngươi đi mấy chuyến đi hoa viện thôi!”

“Ha ha ha...” Đám người cười to, vì vì mọi người đều cảm thấy lời này có lý.

Tại này Man Sơn trong, đại đa số thiếu niên thiếu nữ trôi qua là cùng loại với cầm tù sinh hoạt, đại đa số người bọn hán, thậm chí cũng không biết cha mẹ họ gì tên gì. Chỉ có số ít con em quyền quý, không chỉ có thể thường xuyên ra ngoài, hơn nữa còn sẽ cùng bọn hán nói chuyện say sưa phía ngoài thể gian phấn hoa, để cho người ta cực kỳ hâm mộ.

Lý Khuê, không thể nghi ngờ liền là số rất ít con em quyền quý bên trong một người.

Chỉ là, tại mọi người trong tiếng cười, lại xuất hiện một cái hiếm thấy.

Mới vừa rồi cùng Liễu Văn Thiên đối chiến thiếu nữ áo tím, giờ phút này vậy mà chuyển bước, đứng ở Lý Khuê bên phải.

Nàng vậy mà áp Liễu Văn Thiên thắng!

Càng làm người ta giật mình chính là, cái này để bọn hán vô cùng kinh diễm thiếu nữ xinh đẹp, nàng áp tiền đặt cược, lại là một khối nhất giai tinh vẫn thạch!

“Ha ha ha...” Lý Khuê cảm tình vẫn thạch xác nhận dưới, trên mặt cười thành một đoàn bông, nói ra: “Này tinh vẫn thạch tại Vũ Lăng quận cũng không thấy nhiều, các ngươi tất cả mọi thứ cộng lại, cũng còn so ra kém cái này đáng tiền! Lần này tốt, ta không cần lo lắng bồi á!”

Liễu Văn Thiên hiển nhiên cũng chú ý tới tình huống bên này, trong lòng khẽ giật mình, thiếu nữ mặc áo tím này, mới vừa rồi bị chính mình đánh bại mà lại “Khinh bạc” qua, làm sao lúc này thể mà áp chính mình thắng?

“Ngươi không dùng vũ khí sao?” Dương Văn Lan hỏi, cái này mười lăm tuổi thiếu niên ngược lại là thờ mạnh, khai chiến trước càng vẫn không quên hỏi một câu như vậy.

“Ta cho tới bây giờ chưa bao giờ dùng qua vũ khí!” Liễu Văn Thiên tịch mạch nói, suy nghĩ của hán tựa hồ lại xuyên qua thời không, ở kiếp trước, hán không chỉ có vũ khí, mà lại là thần binh. Nhưng một thể này, hán thực chưa từng có.

“Ngươi nhìn kỹ, ta chiêu này kêu Kiếm Vũ Cừ Thiên!” Dương Văn Lan nhẹ gạt đầu, sau đó xuất kiếm.

Trong thiên địa, phảng phất đột nhiên xuất hiện một cổ tức sát chi sắc, bốn phía lá cây rầm rầm rơi xuống, nhưng mắt ở bên cạnh họ thời điểm, chớp mắt liền bị đã bị đánh bột phấn.

Đây là Vũ Lăng kiếm chi uy, tư thế!

Ngay tại Dương Văn Lan xuất kiếm thời điểm, Liễu Văn Thiên cũng bắt đầu chuyển động.

Thời tiết trong tựa hồ tràn đầy một loại xao động khí tức, không lâu, một ít tu vi hơi cao người liền phát hiện, Liễu Vãn Thiên bàn tay phải bỗng nhiên biến đến đỏ bừng.

Đó là một loại không bình thường Hồng, như lửa lò, giống như mặt trời.

“Thiên Viêm chương!”

Có rất ít người nhận ra, này lại là Thánh cấp võ kỹ!

“Trời ạ, hần làm sao sẽ cao như vậy cấp bậc võ kỹ? Ngay cả ta cũng chỉ là nghe nói qua!” Mạc Triều Dương cũng không ngồi yên được nữa, suu đứng lên.

Trong lòng của hần co quắp một trận, cái này Liễu Vãn Thiên, tu vi đến cùng đến đẳng cấp gì, làm sao chính mình càng ngày càng nhìn không thấu?

Trên đài những người khác, ánh mắt cũng là sáng lên, kinh ngạc vạn phần.

Hứng lấy Dương Văn Lan trong tay Vũ Lăng kiếm kiếm khí, Liễu Vãn Thiên đỏ bừng bàn tay đẩy đi ra, lập tức cùng chói mắt kiếm quán quýt lấy nhau.

“Phanh phanh, âm âm...”

Từng đợt chói tai lại thanh âm hùng hồn trong núi vang lên.

Dương Văn Lan Vũ Lăng kiếm có nhiên thế không thể đỡ, nhưng Liễu Vãn Thiên bàn tay cứng rắn vô cùng, giống như có lẽ đã cùng binh khí đồng dạng tràn đầy cuồng bạo chi khí.

Thân ảnh của hai người chia chia hợp hợp, đảo mắt liền đánh hơn ba mươi chiêu.

Lúc này, trừ bọn họ hai người đối chiến. Có hai cái cùng những người khác không giống nhau thiếu niên, đứng cách bọn hần chỗ không xa.

Bọn hần mặc lấy đồng dạng quần áo màu xanh, hai tay chấp sau lưng, khóe miệng cũng lộ ra một vòng đề cho người ta khó mà cảm thấy cười lạnh.

Bọn hần mới vừa kết thúc chiến đấu, đã là cuối cùng còn lại bốn người một trong.

Hai người này lại là song bào thai! Lão đại kêu Tàn Văn, lão nhị kêu Tàn Vũ, mà lại đều đã đến thẳng Linh Võ Cảnh đỉnh phong cảnh giới.

Bọn hần có thể lưu đến cuối cùng, cũng không phải là bởi vì bọn họ là bên trong người mạnh nhất. Tại Man Sơn năm mươi vị trí đầu trong đám người, bọn hần cũng chỉ là xếp tại thứ sáu cùng thứ bảy.

Bởi vì bọn hần mỗi lần xuất thủ, đều là hai người đồng loạt ra tay, một người chính diện, một người đánh lén.

Ngay tại vừa rồi, bọn hần đánh bại bài danh thứ hai Triệu Khuếch.

Giờ phút này, Liễu Vãn Thiên cùng Dương Văn Lan đều lấy hết toàn lực, liều mạng bốn mươi một chiêu về sau, thân ảnh của hai người cấp tốc tách ra, riêng phần mình hướng phía sau thối lui.

Thấy hai người lui lại, khí thế càng ngày càng yếu, Tàn Văn cùng Tàn Vũ một mặt âm trầm, thân ảnh bỗng nhiên bắt đầu chuyển động, nhanh như thiểm điện phân biệt nhào về phía Liễu Vãn Thiên cùng Dương Văn Lan.

“Tuyệt Địa Sát!”

Hai người đều dùng nắm đấm, dùng đều là Huyền cấp võ kỹ, mà lại phi thường thuần thực, gọn gàng.

“Phanh... Phanh...”

Hai tiếng nổ mạnh qua đi, Liễu Vãn Thiên cùng Dương Văn Lan thân thể, giống như điều đứt dây, hướng về chỗ xa hơn lướt tới.

Liễu Vãn Thiên thân thể, rơi âm âm trên mặt đất, trong miệng thốt ra một bãi màu đỏ máu.

Liễu Vãn Thiên cắn răng nghiêng lợi kêu lên: “Tàn Văn, ngươi cái này hỗn đản!”

Dương Văn Lan tình huống càng hồng bét, hần bị Tàn Vũ một quyền đánh trúng ngực, cuồng liệt quăng xuống đất, trong miệng không chỉ phun ra máu, mà lại thoáng một cái liền ngất đi.

Hai người đánh lén khoảng cách quá gần, lại quá nhanh, nhanh đến mức liền Dương Như Hải cùng Mạc Triều Dương bức này Khôn Võ Cảnh cường giả, đều thì không cứu kịp.

Cơ hồ tại đồng thời, đứng trên khán đài Dương Như Hải vỗ bàn một cái, kinh sợ đứng lên, quát lớn: “Lớn mật, các ngươi hai cái cũng dám đánh lén!”

Sắc mặt của hắn âm trầm tới cực điểm, đang chuẩn bị xuất thủ giáo huấn kia hai cái kẻ đánh lén.

Chỉ là, hắn mới vừa đứng lên tới, cùng đang quan chiến đài một tên thanh y lão giả nhưng cũng đứng lên, hắn cười lạnh nói: “Thế nào, dương quận trưởng chính mình đóng quy củ, hắn là không có ý định tuân thủ sao?”

Dương Như Hải gạt mình, nói chuyện, chính là li thủy son trang trang chủ Tần Bất Qua.

Mà kia hai cái đánh lén được như ý song bào thai, lại chính là con của hắn.

“Tần Bất Qua, ngươi dường như từ!” Tần như biến chỉ Tần Văn cùng Tần Vũ cả giận nói: “Bọn hắn, thừa dịp Dương Văn Lan cùng Liễu Văn Thiên chiến đến mệt mỏi thời điểm đánh lén, chỉ sợ không phải võ tu việc! Nên phạt!”

“Hừ!” Tần Bất Qua lạnh hừ một tiếng nói: “Từ xưa được làm vua thua làm giặc, lần tỷ đấu này vốn là hỗn chiến, cường giả là vua, thắng liền là thắng! Trong mắt của ta, đây là mưu lược, nhưng so với cái kia tự cho là đúng thiên tài cái dũng của thất phu cường ép gấp một vạn lần!”

Tần Bất Qua tiếp tục cười lạnh nói: “Lại nói, con của ngươi cầm cường đại Vũ Lăng kiếm tham gia lúc tỷ đấu, làm sao không thấy ngươi nói đây là không công bằng? Vũ Lăng thập đại binh khí một trong, cũng không phải mỗi người đều có thể có!”

“Ngươi...” Dương Như Hải đè nén lửa giận, thấy Dương Văn Lan tại Mạc Triều Dương công pháp hộ lý dưới, tình lại, nhìn như cũng không lo ngại, trong lòng khi một nhẩn, cười lạnh nói: “Ta nhìn, cũng chưa chắc liền là các ngươi Tần gia có thể được đến lần này khôi thù!”

Hắn nói như vậy, là bởi vì hắn trông thấy Liễu Văn Thiên lại đứng lên. Lúc đầu, hắn đem Vũ Lăng quận chí bảo Huyền Thiên Thần Thạch lấy ra, chính là vì khiến con của mình Dương Văn Lan, lý trực khí tráng cảm tới Thần thạch, tăng cao tu vi, sau đó đến long tường học viện đi tu luyện, sau này khiến dương nhà thế lực biến hóa càng cường đại hơn.

Không nghĩ tới, ở giữa không chỉ giết ra một cái Liễu Văn Thiên, càng bị anh em nhà họ Tần đánh lén.

Lúc này, hắn ngược lại là càng hy vọng Liễu Văn Thiên có thể thắng, bởi vì cái này cũng so Tần gia đạt được Huyền Thiên Thần Thạch còn mạnh hơn nhiều!

Có lẽ không người cho rằng Liễu Văn Thiên sẽ thắng, nhưng Dương Như Hải lại ôm một tia hi vọng. Hắn nghĩ như vậy, đơn giản là hắn biết Liễu Văn Thiên hắn là ai!

Liễu Văn Thiên lau khóe miệng máu, nhìn qua đối với mình từng bước tới gần Tần Văn cùng Tần Vũ, trong lòng một hồi âm lãnh.

Vừa rồi cùng Dương Văn Lan đánh nhau, hắn đã triển lộ ra tu vi chân chính, mắt thấy là phải lấy được thắng lợi, lại không nghĩ rằng bị Tần Văn đánh lén thụ thương.

Chỉ là, không có ai biết, hắn phương pháp tu luyện, cùng người bình thường có chút không giống nhau.

Mặc dù hắn vẫn chỉ là Linh Võ Cảnh đỉnh phong cảnh giới, nhưng là tại trạng thái tốt nhất, hắn lại hoàn toàn có thể cùng đã đột phá Khôn Võ Cảnh sơ kỳ Mạc Triều Dương so sánh hơn thua.

Tần Văn cùng Tần Vũ hai huynh đệ, đã một trái một phải ép tới, bọn hắn lại giờ lên nắm đấm.

“Tuyệt Địa Sát!”

Hai cái người thân ảnh đã động, cấp tốc hướng về Liễu Văn Thiên đánh tới.

“A... Tần Văn cùng Tần Vũ thật sự là quá hiểm ác!”

“Lần này, Liễu Văn Thiên sợ là phải bị đánh thành bánh thịt!”

Đám người tựa hồ cũng đã suy đoán kết quả cuối cùng, có một thiếu niên thậm chí làm ra sau cùng phán đoán: “Đáng tiếc, một thiên tài phải bỏ mạng...”

Liền thiếu nữ áo tím đều đã quay mặt qua chỗ khác, không đành lòng lại nhìn.

Chẳng biết tại sao, trong lòng của nàng lại có một hồi khổ sở cùng không bỏ.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 10: Kinh người nghịch chuyển

Chương 10: Kinh người nghịch chuyển

Nhìn lấy một trái một phải hướng mình bất ngờ đánh tới Tần Văn cùng Tần Vũ, Liễu Vãn Thiên ánh mắt đột nhiên bộc phát ra một loại hiếm thấy dữ dần chỉ khí, một cỗ vô cùng cường đại ý chí chiến đấu.

Này tại Linh Võ Cảnh cảnh giới đỉnh cao bên trong, là không thể tưởng tượng.

Bởi vì khí chất kia, phảng phất một cái đã đột phá Tinh Võ Cảnh vương giả, khinh thường thương khung.

Rất nhiều người đều thấy được, lại không nghĩ ra vì cái gì.

Liễu Vãn Thiên không hề động, thân thể của hắn tại Tần Văn cùng Tần Vũ “Tuyệt Địa Sát” trong cuồng phong, lộ ra nặng như vậy tĩnh.

Đó là một cái mười lăm tuổi thiếu niên tại loại này cuồng bạo áp lực dưới, không nên có trầm tĩnh.

Tần Văn cùng Tần Vũ khóe miệng nhẹ răng cười. Trận này kéo dài mười lăm năm đấu tranh, chẳng mấy chốc sẽ kết thúc.

Bọn hắn sẽ thành Vũ Lăng quận, hào không tranh cãi người mạnh nhất!

Rất nhanh, không chỉ Huyền Thiên Thần Thạch đem về bọn hắn tất cả. Bọn hắn đem tại tất cả mọi người hâm mộ và ghen ghét dưới, kiêu ngạo mà tiến vào long tường châu long tường học viện.

Thậm chí này Vũ Lăng quận, sau này cũng chính là bọn hắn Tần gia.

Bọn hắn cuồng bạo nắm đấm, một trước một sau hung hăng đánh tới hướng Liễu Vãn Thiên trên thân.

“Phanh...”

Theo một tiếng tiếng vang to lớn, mọi người biết, tất cả mọi thứ kết thúc.

Chỉ là, bên cạnh quan chiến Cổ Thanh Dương trước hết nhất từ trong thanh âm đoán được, tựa hồ có một nơi không đúng.

Sau đó rất nhiều người đều phản ứng lại, Tần Văn cùng Tần Vũ hai người nắm đấm đánh tới hướng liễu hướng trời một cái, không phải cần phải có chí ít hai tiếng nổ mạnh sao?

“Phanh... Phanh”

Qua trọn vẹn thời gian ba cái hô hấp, người quan chiến lại nghe thấy hai cái to lớn thạch đầu đập xuống đất thanh âm.

Mà lúc này, nhìn trên đài li thủy son trang trang chủ Tần Bất Qua kinh ngạc đứng lên, trong miệng cuồng bạo quát: “Điều đó không có khả năng!”

Sau đó, hắn lấy đại đa số người nhìn bằng mắt thường không thấy tốc độ, từ Quan Chiến Đài vọt ra ngoài.

Lập tức trên mặt tất cả mọi người đều lộ ra vẻ mặt không thể tin, trong thiên địa, ngoại trừ này hai tiếng vang động cùng Tần Bất Qua cuồng bạo thanh âm, bỗng nhiên tĩnh mịch đồng dạng yên tĩnh.

Thiếu nữ áo tím cũng phát hiện dị dạng, nàng cấp tốc xoay người, sau đó trong ánh mắt của nàng, thả ra dị dạng quang mang.

Nàng nhìn thấy Liễu Vãn Thiên, hắn lại còn hảo hảo mà đứng ở nơi đó, mặc dù hắn nhìn qua rất mệt mỏi, tựa hồ bị trọng thương, nhưng là, hắn dù sao còn sống.

Mà Tần Văn cùng Tần Vũ hai người, giờ phút này thân thể nặng nề mà ngã ở cách Liễu Vãn Thiên xa hai trượng trên mặt đất.

Thiếu nữ áo tím tự lẩm bẩm: “Chuyện này rốt cuộc là như thế nào?”

Tất cả mọi người tại hồi vấn đề này.

Liễu Vãn Thiên đối nàng cười một tiếng, loại này tĩnh khiết cười, để cho người ta cảm thấy, nơi này phảng phất không phải chiến trường, mà là Giang Nam vùng sông nước.

Có người rất mau đánh phá loại an tĩnh này.

“Gào...” Đám người đều nghe được Tần Bất Qua kêu gào.

Vừa rồi hắn còn trên Quan Chiến Đài khí phách hưng phấn, chờ lấy hắn hai cái vì đó kiêu ngạo nhitừ, chiếm lấy kẻ thắng lợi cuối cùng cùng vinh quang.

Giờ phút này hắn lại phát hiện, Tần Văn vậy mà đã chết rồi, Tần Vũ cũng bị trọng thương, đã so như phế nhân.

“Ta muốn phế bỏ ngươi!”

Bỗng nhiên ở giữa, trong rừng cây tràn đầy một cỗ khí tức sát, tất cả người quan chiến, đều cảm thấy một loại cảm giác áp bách mạnh mẽ, giống như là bão tố cuốn lên vòng xoáy.

Mà cái này vòng xoáy trung tâm, chính là Tần Bất Qua.

Từ nhỏ ở Vạn Sơn lớn lên các thiếu nam thiếu nữ trong lòng vô cùng kính hãi, thầm nghĩ nói: Nguyên lai đây chính là trong truyền thuyết, Khôn Vô Cảnh đỉnh phong cảnh giới lực lượng, dù sao mạnh hơn Linh Vô Cảnh một cái lớn đẳng cấp, có thể kinh khủng đến tình trạng như thế.

Dù cho Dương Văn Lan thả ra kiếm khí, tăng thêm Tần Văn Tần Vũ, cũng so ra kém thời khắc này Tần Bất Qua mang cho người ta cảm giác áp bách.

Tần Bất Qua nhìn chằm chằm Liễu Văn Thiên, ánh mắt giống như là muốn phun lửa, hung tợn nói: “Ngươi liền không có nghĩ qua, hậu quả của việc làm như vậy sao?”

Liễu Văn Thiên thừa nhận không hiểu áp lực, trong lòng tràn ngập bất đắc dĩ. Nếu như để ở kiếp trước, Tần Bất Qua trong mắt hắn giống như sâu kiến, liền khiến hắn xuất thủ cũng không xứng.

Nhưng tại lúc này, trong lòng của hắn phi thường rõ ràng, dựa vào bản thân Linh Vô Cảnh đỉnh phong tu vi, đối chiến Khôn Vô Cảnh thời đỉnh cao cường giả, liền một chiêu đều không tiếp nổi.

Mặc dù như thế, Liễu Văn Thiên lại thà bị gãy chứ không chịu cong.

“Hừ!” Liễu Văn Thiên lạnh hừ một tiếng, nói: “Từ xưa được làm vua thua làm giặc, cường giả là vua, thắng liền là thắng!”

Rất nhiều người瑟瑟, lập tức giật mình, trong lòng hô to “Thống khoái!”

Này vài câu, lại là vừa rồi Tần Bất Qua mình nói qua.

Vừa rồi, Tần Văn cùng Tần Vũ đánh lên Dương Văn Lan cùng Liễu Văn Thiên đạt được về sau, Tần bất quá khi đó chính dương dương đắc ý, hắn đối Dương Như Hải liền là nói như vậy.

“Ngươi nghĩ thắng không sai, nhưng vì sao muốn giết bọn hắn?”

“Câu nói này, ngươi cần phải hỏi Tần Văn cùng Tần Vũ bọn nó hai cái!”

Tần Bất Qua chậm rãi giơ bàn tay lên, nhìn lấy Liễu Văn Thiên, tựa như là nhìn lấy một người chết.

Liễu Văn Thiên lại hứng lấy ánh mắt của hắn, tiếp tục nói: “Con trai ngươi mệnh là mệnh, chẳng lẽ những người khác mệnh cũng không phải là?”

“Ta chiều này Di Sơn Áp Hải, vốn là gây ông đập lưng ông vô kỹ. Ở dưới một chiều này, con của ngươi vừa rồi muốn làm sao đối ta, chính bọn hắn liền sẽ như thế nào! Hiện tại có một cái chết rồi, có một cái bị trọng thương, chính là nói rõ bởi vì bọn hắn xuất thủ quá độc ác, đều muốn ta chết!”

Nguyên lai, Liễu Văn Thiên chiều này kêu là làm “Di Sơn Áp Hải”! Thật là bá đạo vô kỹ!

Liễu Văn Thiên ngẩng đầu nhìn một chút u ám thương khung, tiếp tục ngạo nghễ nói: “Không phải ta chết, liền là bọn hắn chết! Cho nên, bọn hắn hoàn toàn là gieo gió gặt bão! Ta chỉ là đem bọn hắn muốn mạng ta còn cho bọn hắn! Đây vốn chính là rất công bằng sự tình, huống chi, bọn hắn có một cái còn chưa chết...”

Ở bên cạnh quan chiến Cổ Thanh Dương lập tức im lặng, gia hỏa này, chính mình còn trông cậy vào đi theo hắn ra ngoài đâu, không nghĩ tới vậy mà như thế nói lớn không ngưng, đây không phải đang chọc giận Tần Bất Qua muốn chết sao?

Trong rừng cây tức sát chi khí nặng hơn, Liễu Văn Thiên thân thể cơ hồ nếu không gánh được, mắt thấy cũng nhanh muốn ngã xuống.

“Lại còn dám như thế nói chuyện với ta? Tốt... Xem ra ta chỉ có giết ngươi, mới có thể thể hiện như lời ngươi nói công bằng!”

Người quan chiến biết, Tần Bất Qua liền muốn xuất thủ, ở cái này tôn trọng vô đạo thể giới bên trong, thực lực mới thật sự là quyền nói chuyện!

Thiếu nữ áo tím là Liễu Văn Thiên bóp một cái mồ hôi lạnh. Cái này gốc từ, hắn chẳng lẽ không biết, này Tần Bất Qua, là li thủy sơn trang trang chủ sao?

Cái này son trang gia tộc này, vốn là một cái thể lực cường đại, cũng là có thể cùng Vũ Lăng quận trưởng Dương gia tộc chống lại người!

Huống chi, này Tần Bất Qua bản thân tu vi, sớm đã đột phá Khôn Vô Cảnh thời đỉnh cao.

Tần Bất Qua quần áo, bỗng nhiên tăng vọt, tại một hồi lá cây cùng bùn đất sóng to trong, Liễu Vãn Thiên cảm giác bàn tay của hắn ở khắp mọi nơi.

Chiều này hắn không có cách nào tránh, để cho người ta không nghĩ ra là, hắn tựa hồ cũng không có ý định tránh né, thậm chí ngay cả nghênh địch động tác đều không có.

Theo “Phanh... Phanh.....” Ba tiếng về sau, Tần Bất Qua thân thể lui ba bước, hắn nổi giận.

Hắn thấy được Dương Như Hải, hắn thân ảnh cao lớn, chẳng biết lúc nào, đã đứng ở Tần Bất Qua cùng Liễu Vãn Thiên ở giữa, thay Liễu Vãn Thiên tiếp ba chương.

Liễu Vãn Thiên trong lòng âm thầm đắc ý, đây chính là hắn đoán trước cũng kết quả mong muốn. Chỉ có Vũ Lăng quận loạn lên tới, hắn mới có thể thuận lợi rời đi Man Sơn, rời khỏi Vũ Lăng quận, ra đi tìm cái kia khôn nhiều hắn mười lăm năm đáp án.

Tần Bất Qua nhìn lấy Dương Như Hải, âm thanh lạnh lùng nói: “Dương Như Hải, hôm nay ai ngăn cản ta giết hắn, chính là cùng toàn bộ li thủy son trang là địch!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 11: Rời khỏi Man Sơn

Chương 11: Rời khỏi Man Sơn

Dương Như Hải mặt mũi tràn đầy khinh thường, cười nói: “Này Man Sơn quy củ, là ta định, ta liền phải bảo đảm nó chấp hành, không cho phép bất luận kẻ nào xáo trộn hắn!”

“Người càng không được!” Dương Như Hải cười lạnh nói: “Vũ Lăng quận người đều biết, người Tần Bất Qua gấp nghe ta Vũ Lăng quận quận trưởng vị trí, cũng không phải một ngày hai ngày!”

Dương Như Hải nghiêng đầu nhìn thoáng qua khí sắc biến đổi một ít Dương Văn Lan, lạnh lùng nói, “mà lại, làm người hai đứa con trai đánh lên con ta Dương Văn Lan thời điểm, chúng ta liền đã có một bút nhất định phải tính toán rõ ràng sổ sách, mà lại là sớm muộn cũng phải tính toán! Người muốn hôm nay tính? Ta phụng bồi!”

“Tốt! Rất tốt!” Tần bất quá trong lòng phẫn nộ, nhưng cũng biết, lúc này không thể cùng Dương gia chân chính khai chiến, bởi vì bọn hắn Tần gia, còn chưa chuẩn bị xong!

Huống chi, hôm nay Dương Như Hải bên người còn có một cái, đồng dạng đã đột phá Khôn Vô Cảnh Mạc Triều Dương, mà li thủy son trang cường giả, hôm nay nhưng không có tới.

“Từ hôm nay trở đi, li thủy son trang đem truy sát người đến chân trời góc biển!”

Tần Bất Qua cũng không quay đầu lại, cấp tốc dẫn người giờ lên Tần Văn cùng Tần Vũ rời khỏi. Câu nói này tự nhiên là nói với Liễu Vãn Thiên.

Hắn một người đi đầu, đi đến cách Thanh Long tượng thánh hơn năm mươi trượng địa phương, đột nhiên, tay phải hướng lên bầu trời đột nhiên vung lên.

“Ầm ầm...” Bên cạnh hắn cái hướng kia trên bầu trời, đột nhiên vang lên một tiếng sét, sau đó lại một tiếng vang thật lớn, đám người nghe được một hồi tựa như pha lê phá nát thanh âm.

Tần Bất Qua không còn lưu lại, cấp tốc biến mất trong tầm mắt.

Liễu Vãn Thiên nhìn qua cái hướng kia bầu trời, trong lòng trở nên kích động.

Mặc dù bằng hắn tu vi hiện tại, hắn không nhìn thấy cái lưới kia, cái kia giới. Nhưng là hắn biết, Man Sơn tòa thiên giới, cái kia vây lại bọn hắn những thiếu niên này rỗng rã mười lăm năm lưới vô hình, đã bị đánh vỡ!

Hắn phảng phất thấy được tự do, đó là hắn đi tìm ba ngàn năm bí ẩn câu trả lời của ra!

“Truy sát người chân trời góc biển?” Dương Như Hải trong lòng cười lạnh, Tần Bất Qua sớm muộn muốn vì câu nói này hối hận, bởi vì hắn không biết, phụ thân của Liễu Văn Thiên là ai!

“Ha ha ha...” Dương Như Hải cười to.

“Quả nhiên là anh hùng xuất thiếu niên, ta Vũ Lăng quận có người loại thiên tài này, lo gì không thể cường đại?”

Dương Như Hải tới, lôi kéo Liễu Văn Thiên lên Quan Chiến Đài.

Lập tức, Man Sơn mọi ánh mắt đều tập trung ở trên người hắn.

“Ta tuyên bố, lần này thi đấu người thắng trận là...” Dương Như Hải kéo dài thanh âm: “Là Liễu Văn Thiên! Hắn chính là chúng ta Vũ Lăng quận cường thế!”

Nói xong, hắn từ Thanh Long tượng thánh trên bàn tay, lấy xuống viên kia sáng loà có năm loại màu sắc Huyền Thiên Thần Thạch, vô cùng trịnh trọng đưa cho Liễu Văn Thiên, tình hình kia, phảng phất Giáo hoàng tại trao tặng quyền trượng.

Này Man Sơn, thậm chí là thế gian đại đa số người, không có người không đem Huyền Thiên Thần Thạch coi là của trời, nhìn đến trần ngập kính sợ.

Liễu Văn Thiên trong mắt không có kính sợ, mà chỉ có một loại mùi vị quen thuộc.

Hai tay của hắn tiếp nhận Ngũ Thái Thần Thạch, trong mắt xuất hiện một nữ nhân thân ảnh, hắn nhớ lại cái kia chính mình nhìn lấy nàng từ ngây ngô hướng phía thành thực, hướng phía cường đại Mộng Điệp Nữ Đế, cái kia hắn yêu mến nhất nữ tử.

Nắm lấy nàng thiếp thân đồ vật, hắn suy nghĩ ngàn vạn.

Cảnh còn người mất mọi chuyện bỏ! Ngũ Thái Thần Thạch vẫn là như vậy hoá mất, quang huy, chỉ là nhưng lại không biết, nàng người ở nơi nào?

Mà lúc này, man sơn trong thiếu niên thiếu nữ bỗng nhiên lại nháo nhắng, bọn hắn cũng không phải là muốn đánh nhau, mà là tại Lý Khuê giám sát dưới, đem đồ vật đều bồi cho thiếu nữ mặc áo tím kia.

Bọn hắn đều thua!

Thiếu nữ áo tím lại là rộng lượng, cười nói: “Những vật này, các người đều nhận trở về đi! Ta tặng cho các người!”

“Quá tốt rồi!” Những thiếu niên kia thiếu nữ khê giạt mình, bọn hắn vừa rồi làm sao đều không nghĩ tới Liễu Văn Thiên sẽ thắng, có cầm trên người tất cả đáng tiền đồ vật đều áp lên, giờ phút này thấy thua còn có thể cầm lại, lập tức nhảy cẫng hoan hô lên tới.

Bọn hắn rất nhiều người liền muốn rời khỏi Man Sơn, trên người dù sao cũng phải mang một ít đáng tiền đồ vật.

Mà thiếu nữ áo tím nhìn lấy trên đài Liễu Văn Thiên, trong mắt lại tràn ngập một loại không hiểu ý cười, để cho nàng biến hóa càng thêm tươi đẹp lên tới.

Dương Như Hải nhìn lấy cái này tuổi trẻ mà tràn ngập triều khí khuôn mặt, trong lòng trấn an, những năm này trăm phương ngàn kế, tựa hồ có bước đầu Thành Quả.

Hắn lớn tiếng nói: “Các người tất cả năm mươi người đứng đầu, đều có thể toại nguyện đạt được trọng dụng, Vũ Lăng quận đem sẽ là tu luyện của các người sáng tạo điều kiện.”

“Ta còn muốn tuyên bố một cái tin tức tốt!” Dương Như Hải thanh âm bỗng nhiên có biến hóa, đó là một loại áy náy thanh âm.

Dương Như Hải dùng một loại áy náy thanh âm nói: “Các người từ ra đời ngày đó bắt đầu, liền rời đi cha mẹ của mình, thân nhân, bị mang đến nơi này. Hôm nay, chúng ta đem cha mẹ của các người cũng tiếp đến, bọn hắn đang tại Man Sơn cửa ra vào chờ các người, các người có thể cùng người nhà đoàn viên!”

Rất ít người biết, hắn chính mình cũng đem con của mình đưa đến nơi này, mặc dù hắn còn thỉnh thoảng có thể nhìn thấy hắn, trong lòng nhưng cũng sẽ thường xuyên tưởng niệm.

“Thực sao? Ta có thể gặp đến cha mẹ của mình rồi?”

“Ta còn không biết cha mẹ ta hình dạng thế nào đâu!”

“Rất cực có thể rời đi, về đến nhà, về sau không cần khổ như vậy!”

Các thiếu niên thiếu nữ thần sắc khác nhau, bọn hắn có đang hoan hô, có đang tự hỏi, còn có, mờ mịt không biết làm sao.

Đồng dạng có chút mờ mịt, còn có Liễu Văn Thiên. Hắn từ nhỏ sinh hoạt tại Man Sơn, quen thuộc cánh rừng cây này, nhưng xưa nay không người nói với chính mình, mình còn có cha mẹ, còn có thân nhân.

Bạn hắn là ai?

“Liễu Văn Thiên, người biết cha mẹ người là ai chẳng?”

Dương Như Hải nhìn qua tại đứng ở nơi đó trầm mặc Liễu Văn Thiên, vừa cười vừa nói: “Phụ thân của người, cùng hắn phụ thân của người khác không giống nhau! Người suy nghĩ nát óc, nhất định cũng sẽ không nghĩ tới, hắn liền là của người phụ thân!”

“Thật sao?” Liễu Văn Thiên trong lòng cũng tràn ngập nghi vấn, phụ thân của ta, hắn thật có thể như thế để cho người ta chấn kinh, là bởi vì hắn thân phận, còn là bởi vì cái gì?

May mắn, Dương Như Hải cũng không có khiến hắn đoán quá lâu, hắn mang theo Liễu Văn Thiên hướng về Man Sơn cửa ra mà đi.

Trên đường, Dương Như Hải nói ra: “Vũ Lăng quận đem đề cử người đi long tường học viện, ta sẽ an bài thỏa đáng, người về nhà trước, một tháng sau, người trực tiếp đi long tường học viện báo đến liền tốt.”

Dương Như Hải trong mắt tràn đầy thâm ý, thần nhiên nói: “Tất nhiên, này vẫn phải được người đồng ý của phụ thân, cũng không phải là mỗi người đều nguyện ý đem con của mình mang đến long tường học viện!”

“Được phụ thân đồng ý?” Liễu Văn Thiên trong lòng lại là giật mình, long tường học viện là long tường châu cường đại nhất võ tu học viện, Vũ Tu Giả thánh địa, cha mình là ai, lại còn sẽ không để cho mình đi?

Man Sơn cửa ra, các loại người nhóm nện ở nơi đó, giống một cái khổng lồ phiên chợ, may mắn Man Sơn cái cửa ra này đủ lớn, bởi vì ra ngoài liền là bình nguyên bát ngát.

Những người này, vì nghênh đón con của mình trở về, đều đã làm một ít chuẩn bị. Có chuẩn bị xe ngựa, thậm chí còn có ít người dắt trâu đi, dắt lấy con lừa. Số ít có thực lực gia tộc, thế mà dắt lấy yêu thú...

Nhưng nhất làm cho người chú mục, không gì bằng một cái giống thanh kiếm hình dạng kim sắc xe đuôi. Nhìn thấy cái xe này đuôi, tất cả mọi người sẽ, cái xe này liền bên trong ngồi là ai.

Bởi vì cái này xe vua gọi là kiếm xa liền! Bởi vì cái này xe vua, toàn bộ thế giới chỉ có một cái!

Kiếm xa liền từ bốn đầu tuyết trắng màu lông tuyết nguyệt hồ lôi kéo, này bốn đầu huyết nguyệt hồ đều là cường đại huyền yêu thú, mỗi một đầu tuyết nguyệt hồ, đều có thể cùng một cái Khôn Vô Cảnh cảnh giới nhân loại cường giả đối chiến!

Mặc dù kiếp trước là Càn Võ Cảnh Liễu Văn Thiên, giờ phút này nhìn lấy này bốn đầu tuyết nguyệt hồ, trong lòng cũng là giật mình, kéo xe yêu thú cấp bậc đều cao như vậy, có thể nghĩ, này xa liền bên trong người đang ngồi, nên cỡ nào tồn tại cường đại!

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 12: Linh hồn đồng thể

Chương 12: Linh hồn đồng thể

Khiến Liễu Văn Thiên ngoài ý muốn chính là, Dương Như Hải vậy mà lôi kéo hắn, trực tiếp hướng về kia cái bá khí xa liền đi tới.

Xa liền bên cạnh đứng đầy một vị thanh y lão giả, trên mặt nếp nhăn vô số, hai mắt quýnh quýnh hữu thần, nhìn lấy cái kia ung dung hoa quý thần thái, liền biết hắn thật không đơn giản.

Cho dù là thấy Vũ Lăng quận quận trưởng Dương Như Hải như vậy đại nhân vật, hắn cũng chỉ là có chút khom người, chậm rãi nói ra: “Đa tạ dương quận trưởng đem nhà ta Tam thiếu gia mang ra!”

“Triệu lão là nơi nào nói?” Dương Như Hải đối vị lão giả này, không có chậm trễ chút nào, trầm giọng nói: “Mong rằng Triệu quân gia chuyển cáo Liễu trang chủ, chớ có quên đi mười lăm năm trước Vũ Lăng ước hẹn!”

“Ồn thỏa chuyện đạt!” Lão già nói xong, cung kính hướng về Liễu Văn Thiên khẽ khom người, trong miệng nói ra: “Ta là Thần Kiếm son trang quán gia Triệu Tàn, tới đón Tam thiếu gia về nhà!”

“Tam thiếu gia? Ta lại vẫn là một cái nhà giàu sang thiếu gia?” Liễu Văn Thiên thần sắc khẽ giật mình, không nghĩ tới chính mình chuyển thế về sau mệnh vẫn rất tốt!

Chỉ là, vì cái gì nhiều năm như vậy, trong nhà người, cho tới bây giờ đều không có đến xem qua chính mình? Man Sơn trong những con em quyền quý kia, không chỉ sớm liền biết mình cha mẹ là ai, hơn nữa còn thường xuyên sẽ dùng loại này đặc quyền đi theo ra đến Man Sơn bên ngoài thế gian phồn hoa.

Hắn chậm rãi đi đến xa liền.

Lão già sau đó liền cũng đi theo. Bốn cái tuyết nguyệt hồ cấp tốc chạy như bay, cuốn lên một vùng đất vàng bay lên, lập tức biến mất tại Man Sơn ánh mắt ngoài.

Một cái thiếu nữ áo tím, lúc này ngồi tại đồng dạng là Huyền cấp yêu thú một đầu Liệp Ưng trên người. Nhìn qua đi xa xa liền, nàng sắc mặt cứng lại, nguyên lai, hắn lại là Thần Kiếm son trang Tam thiếu gia!

Bầu trời chẳng biết lúc nào bắt đầu rơi ra tuyết.

Kiểm xa liền tại bốn đầu tuyết nguyệt hồ kéo động dưới, lúc đầu bước đi như bay, chỉ là chẳng biết tại sao, xa liền chợt ngừng lại.

Liễu Văn Thiên để lộ màn xe, phát hiện bên ngoài đã là màu trắng một vùng.

Chỉ là, này màu trắng tuyết sắc thế giới bên trong, giấu giếm sát cơ, khiến hắn cảm giác được một loại không hiểu vô hình áp lực.

Cho dù là tại cùng Dương Văn Lan đối chiến, còn có bị Tàn Văn cùng Tàn Vũ hai huynh đệ liên thủ công kích thời điểm, hắn cũng không có cảm nhận được mãnh liệt như vậy áp lực.

Bốn cái tuyết nguyệt hồ cảm thấy nguy cơ, bọn nó cấp tốc gãy khỏi dây cương, nằm sấp trên mặt đất gằm nhẹ, tùy thời chuẩn bị hướng về xuất hiện địch nhân phát ra một kích trí mạng.

Lập tức, một đạo như thiểm điện cường quang phô thiên cái địa mà rơi, trực tiếp đánh tới hướng kiểm xa liền.

Liễu Văn Thiên kinh hãi, nghĩ muốn thoát ly, lại phát hiện mình căn bản tránh cũng không thể tránh.

Hắn thấy được một cái cự đại thiết chùy, mang theo bạc lờ lờ hào quang, đánh tới hướng chính mình vị trí.

Hắn bỗng nhiên cảm giác được thiên hôn địa ám, trong đầu chợt nhớ tới li thủy son trang trang chủ Tàn Bất Qua nói lời.

“Từ hôm nay trở đi, li thủy son trang đem truy sát ngươi đến chân trời góc biển!”

Là bọn hắn phái ra người sao?

Hắn không xác định.

Hắn cảm giác có một cái thân ảnh màu xanh, tựa hồ ngăn tại trước mặt mình, sau đó, hắn đã mất đi cảm giác.

...

Dương Vũ đại lục, xế chiều.

Tại mặt trời lặn phương hướng, cực nóng mặt trời cùng âm lãnh mặt trăng, vậy mà đồng thời xuất hiện tại Vũ Lăng quận trên không.

Không trung chợt hiện một đường liệt quang, dẫn nổ Vũ Lăng quận phía Tây trời Dương Hòa núi.

Mặt trăng càng âm lãnh, Vũ Lăng quận phía nam trời âm tuyết biển, đáy biển vòng xoáy quấy, sóng lớn lao nhanh.

Trời Dương Hòa núi cùng trời âm tuyết biển bỗng nhiên đồng thời bắn ra một đạo quang mang, ngập trời thủy hỏa cấp tốc trên không trung đụng nhau, bạo liệt...

Lập tức, một đường màu tím Huyền Hòa, như thiểm điện bắn về phía một cái phương hướng, chính là Kiếm Vương núi.

...

Vũ Lăng quận, Kiếm Vương núi, Thần Kiếm sơn trang.

“Lý Y Tôn, đứa nhỏ này, còn có thể cứu sao?” Thần Kiếm sơn trang chủ Liễu tiêu dao, một mặt lo lắng.

Cái này đã từng uy danh hiển hách một đời Kiếm Thần, bây giờ lại mảy mẩy nhũn nhũn, khuôn mặt tiêu tụy.

Đàn mộc bên giường, bạch y nữ tử trong lòng bi thương thở dài: Ta một đời y tôn, cuối cùng vẫn là không thể cứu sống hắn!

Nàng bất đắc dĩ nói: “Liễu Thần kiếm, đứa nhỏ này...”

Nhưng không ngờ, Liễu Vấn Thiên vậy mà đột nhiên bỗng nhúc nhích, lập tức mở mắt.

Lý kéo đồng tử thần sắc cứng lại, giật nảy mình. Nhìn qua mảy mẩy hạ này gương mặt thanh tú, trong nội tâm nàng hoảng sợ nói: “Trời ạ... Làm sao có thể?”

Liễu Vấn Thiên chuyển động con mắt, nhìn lên trước mắt tuyệt sắc mỹ nhân, tâm thần rung động, trong lòng mê vờn vừa nghi hoặc.

Nữ tử này thật là làm cho người ta kinh diễm! Nàng nhìn qua hai mươi hai mốt tuổi, khuôn mặt xinh đẹp nhu nhuận, mặt mày thanh nhã nhưng lại băng lãnh, dù cho mặc lấy váy dài, cũng không thể che hết từ hồng chi đến khe mông đường cong cảm giác cùng thành thực vận vị.

Chỉ là, nữ tử này, Liễu Vấn Thiên đã không biết, cũng không rành thương thức, hắn đã bị đầu mình trong đồ vật chấn kinh!

“Ta còn chưa có chết sao?” Đầu hắn một hồi nhói nhói, sau đó trở lên rõ ràng, chỉ là trong đầu của hắn vậy mà lại nhiều hơn một phần ký ức, một đường thần thức, hoặc là nói là một cái mới linh hồn!

Hắn nhớ kỹ, mình tại đi theo kiếm xa liền về Kiếm Vương sơn trang, đột nhiên liền cảm giác thiên băng địa liệt, một cỗ lực lượng khổng lồ hướng về chính mình vượt trên tới...

Chỉ là, chính mình làm sao cảm giác trong đầu giống như là một đoàn tương hồ, hỗn tạp không chịu nổi, đột nhiên kịch đau.

Một cái nho nhỏ thanh âm bỗng nhiên vang lên: “Ta làm sao lại đến nơi này?”

Liễu Vấn Thiên giật nảy mình, đó là bởi vì hắn không có phát hiện có người đối với mình nói chuyện, cái thanh âm này, lại là từ trong đầu của mình vọng tới, nói xác thực, là từ thần trí của mình bên trong vọng tới!

Cái loại cảm giác này, tựa như là mình tại nói chuyện với mình!

Liễu Vấn Thiên kinh hãi, thầm nghĩ nói: “Đây là ai?”

“Bản vương là đại văn thời kì cửu quốc vương hầu Tần Từ Nghi!”

A? Liễu Vấn Thiên càng thêm nghi hoặc, chính mình còn không nói chuyện, cái thanh âm này lại có thể biết mình đang suy nghĩ gì. Hắn là... Nghi tới đây, Liễu Vấn Thiên trên mặt lộ ra kinh khủng dị thường thần sắc.

Chính mình xuyên qua ba ngàn năm chuyển thế đến đại lục này, hắn là, chính mình cái này thân thể lại có chủ nhân mới? Chẳng lẽ, chính mình thực phải chết, lúc này liền phải vì cái này chủ nhân mới nhường đường rồi?

Hắn bỗng nhúc nhích, phát hiện mình ý thức còn có thể khống chế cỗ thân thể này, trong lòng an tâm một chút, ý niệm chuyển động, hỏi: “Người như thế nào tại ta thần thức bên trong?”

“Ta làm sao biết? Ta tại lần thứ mười lăm đi sứ Triệu quốc trên đường, gặp được tuyệt mệnh thích khách, chẳng biết tại sao, đến nơi này...”

Cái thanh âm này nói đến chính mình tao ngộ...

Hắn nguyên danh Tần Từ Nghi, sinh hoạt tại một cái văn nhân địa vị siêu việt võ tu thời kì—— đại văn thời kì. Hắn là thời đại kia thứ nhất tài tử phong lưu, thứ nhất văn nhân thiên tài.

Hắn mặc dù trời sinh là thiên âm tuyệt mạch, không thể tập võ, lại bằng vào siêu quần trí tuệ cùng một trương ba tác không nát miệng lưỡi, du thuyết liệt quốc, hợp tung liên hoành, quả thực là khiến chín cái đế quốc hòa bình cùng tồn tại ba mươi năm.

Cửu quốc đế vương đều đối hắn lễ đãi có thừa, cuối cùng bá cửu quốc thừa tướng, phối cửu quốc tương ấn, phong cửu quốc văn hầu, tại chín quốc gia đều có phủ đệ của hắn cùng ruộng đồng, thật sự là lẫn vào như cá gặp nước, hạng gì tiêu sái khoái hoạt!

Không nghĩ tới, tại hắn lần thứ mười lăm đi sứ Triệu quốc trên đường, lại bị thích khách áo đen giết chết.

Liễu Ván Thiên thôi động thần thức, hỏi: “Đại văn thời kì? Cửu quốc đế vương? Ta tại trong điện tịch làm sao cho tới bây giờ đều gặp phương diện này ghi chép? Ngươi bây giờ Dương Vũ đại lục long tường châu!”

“Dương Vũ đại lục? Long tường châu?” Cái thanh âm kia khoa trương kêu lên: “Này lại là ba ngàn năm trước? Chẳng lẽ, kia bộ trong thiên thư ghi lại sự tình, lại là thực?”

Liễu Ván Thiên hỏi: “Cái gì thiên thư?”

“Thời gian thiên thư! Bên trong có quan hệ với thời không rối loạn, cùng hai cái cái linh hồn đồng thể mà thành ghi chép...”

“Linh hồn đồng thể?” Liễu Ván Thiên kinh hãi, thật sự là thiên hạ không thiếu cái lạ, chính mình ở kiếp trước cùng một thể này, đều chưa từng nghe nói qua còn có loại sự tình này!

Cái thanh âm kia tựa hồ nghĩ muốn giãy dụa, nhưng Liễu Ván Thiên thân thể lại không nhúc nhích tí nào.

“A! Tức chết ta vậy!” Cái thanh âm kia nóng nảy lên tới: “Ta xuyên qua ba ngàn năm trước đó, tiến vào cổ thân thể này, lại còn không chịu ta khống chế!”

Liễu Ván Thiên cũng cảm giác có chút không thể tưởng tượng nổi, nhưng nghe cái thanh âm kia nói hẳn không thể khống chế cổ thân thể này, trong lòng biến hóa dễ dàng hơn.

Hắn chuyển động ánh mắt, nhìn trước mắt cái này mỹ nữ nữ tử, trông thấy trong phòng lộng lẫy trang trí, hắn chỉ ít xác định hai chuyện.

Thứ nhất, chính mình thực còn chưa chết!

Thứ hai, cổ thân thể này thần thức mặc dù tiến nhập một cái mới linh hồn, nhưng là thân thể lại chỉ chịu chính mình khống chế! Chỉ ít tạm thời là như thế!

“Đại nạn không chết, nhất định có hậu phúc!” Hắn mừng rỡ trong lòng, nghĩ muốn cuồng tiếu.

Nhưng còn chưa bật cười, hắn chợt cảm thấy thân thể một hồi co rút, liền cũng không cười nổi nữa!

Trong mắt của hắn, bỗng nhiên liền tràn đầy một loại chưa bao giờ có tuyệt vọng! Loại kia tuyệt vọng, cùng hắn tại ở kiếp trước cùng Phá Quân đại đế quyết chiến bị lục vị đại đế lúc đánh lên đồng dạng, thật sâu tuyệt vọng.

Bởi vì một lần kia, lục vị đại đế trong, lại có bốn cái là cùng mình uống qua máu kết qua thể huynh đệ!

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Thần thức tranh đấu

Chương 13: Thần thức tranh đấu

Nhưng lần này tuyệt vọng, không thua kém một chút nào một lần kia khác sâu.

Bởi vì Liễu Ván Thiên kinh sợ phát hiện, kinh mạch của mình biến mất, chuyện gì xảy ra?

Rất nhanh, hắn kết hợp kiếp trước vô cùng cường đại võ tu kinh nghiệm, phát hiện chính mình thể nội kinh mạch vậy mà toàn bộ đã vỡ vụn, một cái không dư thừa!

Ở cái này lấy võ vi tôn Dương Vũ đại lục, kinh mạch phá nát, cũng liền mang ý nghĩa cũng đã không thể tu võ, là một cái mười phần phế vật!

“Trời! Lần này đánh lên đến cùng là ai chỗ làm? Khiến ta biết, ta nhất định phải đưa ngươi diệt môn, diệt tộc, diệt hồn, hỡi phi yên diệt!” Liễu Ván Thiên trong lòng hung tợn nói.

Tần Tử Nghi kia đạo thần thức cũng ý thức được xảy ra chuyện gì, lúc này, hắn cùng Liễu Ván Thiên giữa linh hồn đã chậm rãi dung hợp, có thể trực tiếp xuyên thấu không gian thời gian, nhìn thấy Liễu Ván Thiên đắm chìm suy nghĩ cùng hắn tất cả ký ức, từ quá khứ đến bây giờ, từ tiền thế đến kiếp này.

Tần Tử Nghi thần thức thấy được Liễu Vãn Thiên ở kiếp trước tại võ giới huy hoàng, bá đạo cùng không ai bì nổi.

Khi bọn hắn đồng thời ý thức được, mình đã là một cái võ tu phế vật thời điểm, hai đạo thần thức đều hiểu điều này có ý gì.

Ở kiếp trước, Liễu Vãn Thiên vốn là Thiên Viêm đại đế, bằng vào Càn Võ Cảnh đỉnh phong tu vi cuồng loạn thiên hạ. Mà một thể này, đối với hắn mà nói, nếu như không thể tu võ, không chỉ không cách nào tìm tới hắn nghĩ muốn tìm kiếm đáp án, tìm kiếm được những kia vốn lên tồn tại người, càng là liên sinh tồn tồn nghiêm đều sẽ mất đi.

Đối với Tần Tử Nghi tới nói, kiếp trước bởi vì là thiên âm tuyệt mạch, không thể cười ngửa chiến trường, chinh chiến tứ phương, khiến hắn cực kỳ tiếc nuối! Nhưng kiếp trước thể giới, hắn chỉ ít còn có thể bằng võ song văn tài, tung hoành thiên hạ, bá tước phong hầu.

Mà ở cái này lấy võ vi tôn Dương Vũ đại lục, chính mình tiến vào thân thể kinh mạch đều phế, chẳng khác nào là một cái triệt để phế vật vô dụng!

Hai đạo thần thức mặc dù trao đổi rất nhiều nội dung, nhưng bởi vì là cùng một cái thân thể đang dùng khác biệt thần thức giao lưu, người ở bên ngoài xem ra, cái này cũng không đến một hơi thời gian.

Giờ phút này, Thần Kiếm son trang trang chủ Liễu Tiêu Dao, nhìn lấy Liễu Vãn Thiên ánh mắt mấy lần biến hóa, hắn khóa chặt mày kiếm rốt cục giãn ra, thoải mái cười ha hả.

“Ha ha ha... Lý Y Tôn không hổ là ta Đại Lương Quốc đệ nhất được tôn, vậy mà thực để cho con của ta đã tỉnh lại! Thật sự là rất cảm tạ!”

Lý Tiễn đồng tử giờ phút này khom người, cùng Liễu Vãn Thiên cách rất gần, nàng đang muốn đứng dậy trả lời.

Không ngờ Liễu Vãn Thiên chợt hai tay mãnh liệt duỗi ra, trực tiếp chộp vào nàng thẳng tắp song trên ngực, để cho nàng toàn thân vì đó run lên, sắc mặt đỏ lên, đang muốn lên tiếng quát lớn.

Lại nghe được Liễu Vãn Thiên đồng thời quát to một tiếng: “A... Trời không giúp ta!” Liền lại nhắm mắt lại, không động, tay cũng buông ra hai ngọn núi, mềm xuống dưới.

Liễu Vãn Thiên này khinh bạc cử động, ngược lại không phải cố ý! Hắn bởi vì bị thương nặng nằm trên giường thời gian rất lâu, thân thể vốn là suy yếu.

Giờ phút này, Liễu Vãn Thiên cùng Tần Tử Nghi hai đạo thần thức phát hiện thân thể của mình vậy mà đã là một phế vật, hai cái đạo khác biệt thần thức tức giận sôi sục, cổ này yếu ớt thân thể rốt cuộc bị chịu không nổi, thoáng một cái hôn mê bất tỉnh!

Thần Kiếm son trang trang chủ Liễu Tiêu Dao sắc mặt chớp mắt lại trở nên tái nhợt, thân thể rung động nói: “Vừa rồi... Hắn là chỉ là hồi quang phản chiếu?”

Lý Tiễn đồng tử cấp tốc ngăn chặn trong lòng bối rối, là Liễu Vãn Thiên bắt mạch, lập tức thần sắc buông lỏng, nhưng trong lòng càng thêm nghi ngờ.

Nàng nói khẽ: “Gi thần kiếm, người không cần phải lo lắng, hắn... Đã không sao! Về sau nhiều hơn nghỉ ngơi điều dưỡng, nhất định khỏi hẳn!”

“Thực?” Liễu Tiêu Dao dùng xem bé thuật nhìn kỹ, phát hiện Liễu Vãn Thiên còn có khí tức, mà lại lớn kinh mạch mặc dù nát, nhưng càng thêm nhỏ bé huyết mạch vẫn còn đang vận chuyển, cùng phạm nhân không có gì khác nhau.

“Lý Y Tôn phí tâm!”

Liễu Tiêu Dao đại hỉ, hắn từ gia phó trong tay lấy một túi chiếc hộp màu đỏ, đưa cho Lý Tiễn đồng tử, vẻ mặt nghiêm túc nói: “Đây là ta đáp ứng, mời mang về đi!”

Trong phòng mấy trong lòng người tất cả giật mình, vì cứu Tam thiếu gia, đại giới lại là Thần Kiếm son trang trấn trang chi bảo —— luyện kiếm thạch!

Này luyện kiếm thạch, nhưng cấp tốc gia tăng kiếm tu tốc độ tu luyện, còn có thể dùng cho luyện tạo Linh binh. Hai mươi năm trước, là tranh đoạt này luyện kiếm thạch, đã dẫn phát một cuộc chiến tranh.

Lý Tiễn đồng tử lại cũng không khách khí, dùng đầu ngón tay tiếp nhận, tại Liễu Tiêu Dao cùng đi, mang theo một tên bạch y nữ tử rời đi.

Nhưng nàng nghi ngờ trong lòng lại không cách nào giải thích, này Liễu Vãn Thiên rõ ràng đã chết, làm thế nào bỗng nhiên lại sống lại?

Nhất làm cho nàng hoang mang chính là, Liễu Vãn Thiên mặc dù kinh mạch vỡ vụn, thể nội lại vẫn có một cỗ không hiểu linh khí đang dâng trào, lại lại không có dấu vết mà tìm kiếm.

Nàng lâm bảm nói: “Sau này, đối này Thần Kiếm son trang Tam thiếu gia, tất yếu lưu ý nhiều!”

Nghĩ lên vừa rồi Liễu Vãn Thiên bắt lấy chính mình hai ngọn núi tình cảnh, Lý Tiễn đồng tử sắc mặt lạnh lẽo, thầm nghĩ: “Thật không biết tiểu tử này là vô tình, còn là cố ý vì chi! Hừ!”

Không biết ngủ bao nhiêu cái ngày đêm, Liễu Vãn Thiên lần nữa tỉnh lại, hắn mặc dù cảm giác thân thể tựa hồ đang từ từ khôi phục, tâm lại như tro tàn.

Hắn đang bị Thần Kiếm sơn trang Triệu quân gia tiếp về trên đường, gặp được cường đại tập kích lại đại nạn không chết. Vốn cho rằng, mình còn có cơ hội báo thù, còn có cơ hội tìm kiếm khốn nhiều chính mình mười lăm năm đáp án.

Nhưng là hiện tại, kia hy vọng duy nhất cũng tan vỡ, kinh mạch này tàn phế chi thân, làm sao có thể hoàn thành những chuyện kia?

Cứ việc ý chí tại ở kiếp trước bị thiên chuy bách luyện, giờ phút này y nguyên có chút nản lòng thoái chí, phiền muộn cô đơn thương!

“Ai, không cần khó qua! Đây là số mệnh!” Tần Tử Nghi âm thanh kia vang lên.

[truyện♥ của tui ☺☺

Net] “Chẳng lẽ, mệnh không thể thay đổi sao?” Liễu Ván Thiên rất không cam tâm, nhưng hắn từ trong đầu lật khắp kiếp trước tu luyện bí tịch cùng một thể này đã học qua điển tịch, đều không có thể tìm tới biện pháp gì.

“Không cần lật sách!” Tần Tử Nghi thần thức châm chọc cười nói: “Ngươi xem qua sách, ta đều nhìn qua, vô dụng!”

Hiển nhiên, Tần Tử Nghi thần thức có thể cảm nhận được Liễu Ván Thiên ý nghĩ.

“Không đúng, vì cái gì ta không có thể cảm nhận được ngươi ý nghĩ? Mà ngươi lại có thể?”

“Ha ha ha...” Tần Tử Nghi thần thức thần nhiên nói: “Cái thể giới này vốn là rất công bằng, hai cái linh hồn dùng chung một cái thân thể, có một đường linh hồn sẽ chiếm giữ thân thể ưu thế, một đạo khác sẽ chiếm giữ ý niệm thần thức ưu thế!”

Liễu Ván Thiên cả kinh nói: “Cho nên ta có thể khống chế thân thể, ngươi không khống chế được; Nhưng là, ngươi biết ta tất cả ý nghĩ, ta lại không thể biết ngươi ý nghĩ?”

“Ha ha ha... Không sai! Ngươi là thân thể chủ nhân, nhưng ta thần thức mạnh hơn ngươi!” Tần Tử Nghi kia đạo thần thức đắc ý nói.

“Hừ, ngươi chớ đắc ý quá sớm!” Liễu Ván Thiên khinh thường cười lạnh nói: “Ngươi mặc dù có thể biết ta ý nghĩ, nhưng là ngươi lại không khống chế được ý niệm của ta, chỉ có ta có thể căn cứ ý nghĩ của mình khống chế thân thể! Nếu như ta không đồng ý, ngươi cái gì đều không làm được! Kéo cái cút đều không được!”

“Ngươi...”

Liễu Ván Thiên bỗng nhiên cảm giác thân thể của mình tựa hồ nghĩ muốn nâng tay phải lên, hắn biết, là Tần Tử Nghi thần thức nghĩ muốn ý đồ khống chế thân thể, nhưng hắn lại không làm, khiến tay phải trên giường cũng không nhúc nhích.

Qua trọn vẹn ba mươi hơi thở thời gian, Tần Tử Nghi thần thức rốt cục từ bỏ vô vị cố gắng.

Liễu Ván Thiên cười lạnh, bỗng nhiên khống chế thân thể của mình, nâng tay phải lên, hướng trên mặt của mình hung hăng đánh một bàn tay.

Liễu Ván Thiên cùng Tần Tử Nghi hai đạo linh hồn đồng thời chấn động, cảm giác được trên mặt một hồi nóng bỏng đau!

“Ngươi... Đang làm cái gì?” Tần Tử Nghi thần thức cả giận nói, Liễu Ván Thiên vừa rồi một bàn tay đánh cho quá nặng, khiến hắn suýt chút nữa thì đau đến ngất đi.

Mà Liễu Ván Thiên bởi vì ở kiếp trước là Tinh Võ Cảnh cường giả, thường xuyên muốn trải qua các loại đau xót, thần thức đối đau đớn sự nhẫn nại, không biết so Tần Tử Nghi vẫn nhân thần thức muốn mạnh bao nhiêu lần, cho nên tại một tát này phía dưới, Liễu Ván Thiên chẳng qua là cảm thấy có chút hơi đau mà thôi.

Liễu Ván Thiên con mắt lộ ra một tia đùa giỡn tiểu dung, chợt cười nói: “Ha ha, ngươi nhìn, đây quả thật là rất công bằng! Ngươi mặc dù có thể biết ta thần thức đang suy nghĩ gì, lại không có cách nào khống chế, nhưng cỗ thân thể này nếu như thụ thương, ngươi cũng giống vậy sẽ có cảm giác, mà lại so cảm giác của ta phải mạnh mẽ được nhiều!”

Tần Tử Nghi thần thức cả giận nói: “Ngươi có ý tứ gì?”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 14: Văn võ liên minh

Chương 14: Văn võ liên minh

Liễu Văn Thiên lo lắng nói: “Ý của ta là, chúng ta nhất định phải liên minh, nhất định phải cùng một chỗ đem cỗ thân thể này coi như thân thể của mình! Khiến hắc biến hóa càng cường đại hơn, dạng này mới có thể đi làm một ít chúng ta sự tình muốn làm!”

Tần Tử Nghi thần thức tỉnh táo lại, vô cùng chăm chọc mà nói: “Vậy thì thế nào, cỗ thân thể này kinh mạch phá nát, ngươi cái này sẽ chỉ chém chém giết giết người thô kệch, còn có thể muốn ra biện pháp gì hay sao?”

Liễu Văn Thiên nghĩ từ bản thân ở kiếp trước thông hướng Thiên Viêm con đường của đại đế, đúng là một đường chém chém giết giết, dính đầy máu tươi con đường, nói mình là người thô kệch cũng không đủ, liền cười đáp lễ nói: “Vậy ngươi lại có thể thế nào? Ngươi chỉ là một cái văn nhân, đối võ tu nhất khiếu bất thông, lại có thể làm cái cái rắc tác dụng!”

“Hắc hắc, biện pháp, ta còn thật sự có!” Tần Tử Nghi thần thức bỗng nhiên biến hóa kiêu ngạo lên tới, tựa hồ lại về tới hắc ở trên trời văn thời kì tung hoành thiên hạ năm tháng.

Hắn nói ra: “Ta mặc dù là cái văn nhân, lại tinh thông kim cổ kiến thức uyên bác điển tịch, trên thông thiên văn, dưới rành địa lý, trong người am hiểu tâm! Ngươi biết tất cả mọi chuyện, ta đều biết, bởi vì ta hoàn toàn nắm giữ ngươi ý nghĩ, Ngươi không biết, ta vẫn là biết, bởi vì ta đến từ cái này thời đại ba ngàn năm về sau...”

“Ngừng ngừng ngừng...” Liễu Văn Thiên cả giận nói: “Nhất chịu không được các ngươi những này văn nhân tanh hôi tức giận, có biện pháp liền nói, có rắc thì phóng!”

Tần Tử Nghi thần thức sững sờ, đột nhiên bắt đầu trầm mặc, thầm nghĩ: “Ngươi suy nghĩ gì, ta đều biết, ta suy nghĩ gì, ngươi nửa điểm không biết, ta chính là không nói, nhìn ngươi có thể làm sao!”

“Ngươi nói hay không?” Liễu Văn Thiên bất động thanh sắc nói.

Tần Tử Nghi thần thức cười nói: “Ta liền không nói, ngươi này người thô hào, có thể thế nào?”

Liễu Văn Thiên khóe miệng một tia cười lạnh, giơ lên tay phải.

“Ai... Ngừng, ngừng... Ta nói!” Tần Tử Nghi chợt phát hiện Liễu Văn Thiên ý nghĩ, tranh thủ thời gian kêu dừng!

“Muộn!” Liễu Văn Thiên nâng tay phải lên, hung hăng hướng phía tay trái của mình đập xuống.

Thiên Viêm vị này Vô Thần hung ác, ở trên thế không ai không biết, hiện tại này đây tính toán là cái gì?

“A... Thực đau nhức! Ngươi cái này không có tu dưỡng tên điên!” Tần Tử Nghi thần thức một hồi tê tâm liệt phế.

Liễu Văn Thiên cười nói: “Ngươi cái này văn nhân, thần thức cũng quá yếu đuối! Ta đều cảm thấy là gãy ngựa đồng dạng!”

Nửa ngày, Tần Tử Nghi thần thức mới tỉnh lại qua tới, hắc trầm tĩnh nói ra: “Ngươi nói đúng, chúng ta đến dốt tay, mà không phải tranh đấu, không đúng hai chúng ta chỉ có thể giống đầu tang gia chó đồng dạng, tại đại lục này không có bất kỳ tôn nghiêm nào chờ chết!”

Liễu Văn Thiên nhẹ gật đầu, hài lòng nói: “Ý nghĩ rốt cục nhất trí, rất tốt!”

Tần Tử Nghi thần thức tựa hồ tại hồi ức, chậm rãi nói: “Kỳ thật, ta ở kiếp trước mặc dù không thể tu võ, lại đối võ tu một đường rất có nghiên cứu! Thậm chí có thể nói là thời đại kia võ tu lý luận đệ nhất nhân!”

Liễu Văn Thiên hiển nhiên không tin, trêu chọc nói: “Thật sao? Chỉ là thông qua đọc sách?”

Tần Tử Nghi thần thức ngao ngễ nói: “Mặc kệ ngươi tin hay không, sự thật như thế! Ở kiếp trước, ta ngộ tính cử thế vô song, rất nhiều tuyệt đỉnh võ tu đều sẽ tìm ta, để cho ta hỗ trợ giải thích các loại võ tu trong sách quý nghị nan.”

“Bằng vào tuyệt thế vô song ngộ tính, cùng đọc nhanh như gió, đã gặp qua là không quên được bản lĩnh, ta giúp rất nhiều võ tu giải đáp hoang mang, còn tích lũy phong phú võ tu công pháp, võ kỹ, binh khí cùng đan dược phương pháp luyện chế...”

Liễu Văn Thiên có chút không kiên nhẫn, nói: “Các ngươi những này văn nhân thực đông dài! Ai ở kiếp trước không có ngu bức huy hoàng quá khứ? Đừng chém gió nữa, nói điểm hữu dụng!”

“Đã từng có cái Càn Võ Cảnh lão đạo, cầm một bản «Phong Thiên Vi Hồn» bí điển cho ta, đó là một quyển tung hoành cổ kim thiên hạ kỳ thư, tuy chỉ có mười sáu trang, lại hết sức tối nghĩa khó hiểu. Ta vậy mà dùng lớn thời gian nửa năm, mới cuối cùng là đọc hiểu.”

“Xem ra quyển sách kia là thật khó hiểu!” Liễu Văn Thiên nghĩ từ bản thân ở kiếp trước nhìn một ít võ tu bí tịch, cũng từng gặp được khó như vậy đề cùng hoang mang.

Tần Tử Nghi thần thức tiếp tục nói: “Về sau, ta giải thích cho lão đạo nghe, hần sau khi nghe, trực tiếp chửi quyển sách này là rác rưởi! Sau đó ngay tại chỗ đốt rụi!”

“Bên trong nói cái gì?” Liễu Vấn Thiên tò mò.

“Quyển sách này công pháp, là siêu việt Càn Võ Cảnh tồn tại! Chỉ là, công pháp bên trong đẳng cấp cùng phương pháp tu luyện, dùng Vũ Tu Giả nói tới nói, liền là hoàn toàn mâu thuẫn không thông! Bởi vì muốn luyện môn công pháp này, trước hết tự đoạn kinh mạch!”

“Ha ha ha...” Liễu Vấn Thiên cười to: “Lão đạo sĩ này đã đột phá Càn Võ Cảnh, khẳng định là các người thời đại kia tồn tại cường đại nhất! Khiến hần tự đoạn kinh mạch, không khác khiến hần đi chết! Nếu là đòi lại là ta, nói không chừng ta sẽ hoài nghi người là địch nhân mua được hại ta, ta nhất định sẽ giết người!”

Tần Tử Nghi thần thức sững sờ, lập tức cười nói: “Chính là như thế!”

Liễu Vấn Thiên hỏi: “Ý của người là, muốn dựa theo kia vốn «Phong Thiên Vi Hồn» ghi lại phương pháp thử một chút?”

Tần Tử Nghi thần thức nói: “Không sai!”

Liễu Vấn Thiên trầm mặc mười hơi thời gian, chợt mà nói: “Người nói xem, luyện thế nào...”

Tần Tử Nghi thần thức nói: “Người biết, vô luận là người sinh hoạt ba ngàn năm trước, vẫn là ta sinh hoạt ba ngàn năm về sau, vô tu hệ thống tu luyện cùng phương pháp một mực chưa từng thay đổi.”

Liễu Vấn Thiên chậm rãi nói: “Không sai, này mấy ngàn năm nay, vô tu đẳng cấp nhìn có thể chia làm Linh Võ Cảnh, Khôn Võ Cảnh, Hồn Võ Cảnh, Tinh Võ Cảnh, Càn Võ Cảnh năm cấp bậc, người bình thường cố gắng thông qua, có thể thông qua hấp thụ giữa thiên địa linh khí, tu luyện đến Khôn Võ Cảnh đỉnh phong, liền rất cuộc rất khó đột phá. Nghĩ muốn lấy được đột phá, nhất định phải tiến hành Võ Hồn thức tỉnh hoặc là Tinh Hồn thức tỉnh!”

Tần Tử Nghi thần thức nói tiếp: “Cho nên tại đại lục này, có hai loại thiên tài, một loại là tại trước hai mươi tuổi thức tỉnh Võ Hồn, một loại là tại trước hai mươi tuổi thức tỉnh Tinh Hồn. Thức tỉnh Võ Hồn, liền có thể lợi dụng các loại tự nhiên đồ vật, tỉ như các loại yêu thú, thậm chí là thạch đầu, cây cối các loại, từ những vật này trên người lấy được năng lượng cùng lực chiến đấu mạnh mẽ!”

Liễu Vấn Thiên cười nói: “Nhưng vẫn là Tinh Hồn thức tỉnh càng lợi hại hơn, có thể lợi dụng tinh thần phát sáng tiến hành tu luyện, thần thức có thể thăng trên chín tầng trời, tìm tới chính mình trên bầu trời mệnh tinh. Có cường giả, thậm chí có thể trực tiếp đem cảnh giới từ Khôn Võ Cảnh trực tiếp vượt qua đến Tinh Võ Cảnh! Nhưng loại thiên tài này, có thể xưng yêu nghiệt, hiện tại Đại Lương Quốc mười tám châu, một cái châu cũng không nhất định có một người có thể có thiên phú như vậy!”

Hần vô cùng tự hào nói: “Ta tại ở kiếp trước, liền là tại mười chín tuổi năm đó tiến hành Tinh Hồn thức tỉnh!”

Tần Tử Nghi thần thức cười cười, nói ra: “Ta từ trong trí nhớ của người đã nhìn ra, người ở kiếp trước, là một cái mấy trăm năm khó gặp võ tu thiên tài! Nhưng là, quyển sách kia ghi lại, lại là loại thứ ba thức tỉnh, cùng trước hai loại thức tỉnh hoàn toàn không giống!”

Liễu Vấn Thiên lớn cảm thấy hứng thú, hỏi: “Loại thứ ba thức tỉnh? Đó là cái gì.”

Tần Tử Nghi thần thức nói: “Vi hồn thức tỉnh!”

Liễu Vấn Thiên không hiểu: “Vi hồn thức tỉnh? Là một loại gì dạng thức tỉnh?”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Vi hồn tu hành

Chương 15: Vi hồn tu hành

Tần Tử Nghi thần thức nói: “Vi hồn võ tu công pháp phân biệt, thiên địa vạn vật, đều là từ rất nhiều cho dù là tu luyện tới Càn Võ Cảnh đỉnh phong, nhân lực đều không thể nhìn thấy nhỏ bé hạt tạo thành, loại vật này, gọi là Vi Tử, cũng kêu lượng tử.”

“Trước hai loại thức tinh, hoặc là mượn nhờ trong thiên địa một ít nhìn thấy được đồ vật. Ti như Võ Hồn tu hành, có thể mượn nhờ yêu thú, thủy hỏa phong lôi điện các loại, nhưng nhất định phải hữu hình, nhìn bằng mắt thường nhìn thấy mới được.”

“Tinh Hồn tu hành cao cấp hơn chút, đó là bởi vì ức vạn tinh thần ẩn tàng năng lượng to lớn, ban đêm dẫn tinh quang nhập tùy tu hành, luận võ hồn tu hành hấp thụ nhập thể nội linh khí càng tinh khiết hơn.”

Liễu Vấn Thiên nói: “Những này ta đều biết, như vậy vì hồn tu hành đâu?”

Tần Tử Nghi thần thức nói: “Vi hồn tu hành, liền là lợi dụng thiên địa vạn vật hết thấy nhìn thấy được không nhìn thấy vật chất, không thể biết vật tiến hành tu hành!”

“Thậm chí là một hạt bão cát, một khóa Bồ Đề, một tia nắng, một giọt mưa lộ, một chỗ đầu gối, một đồng phân...”

Liễu Vấn Thiên hoàn toàn bị té xỉu, trong lồng ngực hít một hơi khí lạnh, cả kinh nói: “Vạn vật đều có thể tu luyện, cái này cũng thật là đáng sợ a? Thậm chí là...” Một đồng phân “? Mà, cái này sao có thể làm đến?”

“Vì cái gì không thể?” Tần Tử Nghi kia đạo thần thức nói: “Đại đạo không tận cùng! Chúng ta đối cái này thể đạo nhận biết, cuối cùng quá chật hẹp. Vì hồn, liền là làm sâu sắc đối thể đạo nhận biết phương thức, là đối vật chất vô hạn phân giải, bất kỳ cái gì vật chất, chỉ phải đi qua vô cùng bé phân giải, đều có thể từ bên trong tuyển chọn hấp thụ đến hữu dụng vật chất, tiến hành tu luyện!”

“Ti như trong sách nêu ví dụ, cây gỗ khô trong cũng chứa các loại nhỏ bé thành phần, ngâm tiềm bọt, màu xám tố, Mộc Tinh Linh... Chút ít này tiểu thành phần hữu dụng bộ phận, liền có thể làm việc cho ta!”

Liễu Vấn Thiên khinh thường nói: “Nói là không tệ, cuối cùng cũng quá ít!”

“Quá ít?” Tần Tử Nghi cười lạnh nói: “Ngươi chưa thấy qua cây khô gặp mùa xuân sao? Ngươi biết một cái mấy chục thậm chí mấy trăm năm sau lại lần nảy mầm cây gỗ mục khô trong ẩn tàng năng lượng cường đại sao? Cây khô gặp mùa xuân, liền là vì hồn lực lượng nhất sinh động giải thích!”

Liễu Vấn Thiên trầm mặc, hần trầm mặc, đại biểu hần bị chấn kinh, mặc dù cảm thấy không thể tưởng tượng được, lại ở trong lòng thừa nhận.

Bất luận cái gì vật chất, nếu như tiến hành rất nhỏ phân giải, tất nhiên có thể phân ra hữu dụng tinh hoa cùng vô dụng đồng tây hai bộ phận, chỉ cần được chia đủ tinh tế...

Hần chợt cười nói: “Nếu như là dạng này, kia căn bản cũng không cần những cái gì kia tinh vẫn thạch, cũng không cần tiến cái gì nguyên khí cường đại tu luyện tháp, càng không cần tuyển thời tiết tinh tốt không mây bầu trời đêm, không cần chờ đến tới tụ tập tinh quang, bất kỳ cái gì thời gian, bất kỳ cái gì địa phương, đều có thể tu luyện!”

Tần Tử Nghi thần thức nói: “Chính là như thế!”

Liễu Vấn Thiên chợt nhớ tới mình kinh mạch đã toàn bộ vỡ vụn, hỏi một cái vấn đề mấu chốt nhất: “Cái này vì hồn tu luyện, chẳng lẽ không cần kinh mạch vận hành?”

Tần Tử Nghi thần thức nói: “Đây cũng là vì hồn hệ thống tu luyện nghịch thiên địa phương, nhân thể võ tu kinh mạch, nói là lớn kinh mạch, là tại đan điền phụ cận, cho nên kinh mạch đứt, liền không thể tiến hành vận chuyển chân khí tu luyện. Mà cái này vì hồn chi lực, lại chỉ cần vận dụng ý niệm chi lực, vận dụng nhỏ bé kinh mạch. Chỉ cần đại não có thể suy nghĩ, chỉ cần đầu vẫn còn, liền có thể tu luyện.”

“Bởi vì hần dựa vào ý niệm thôi động, dựa vào linh hồn vận chuyển, mà không phải dựa vào võ tu lớn kinh mạch vận chuyển...”

Liễu Vấn Thiên vỗ đầu một cái, cười nói: “Ta đã hiểu, cái này vì hồn tu luyện, chỉ cần cổ trở lên bộ phận, cổ trở xuống bộ phận có thể không cần!”

Tần Tử Nghi thần thức nói: “Có thể hiểu như vậy!”

Liễu Vấn Thiên ở kiếp trước là Võ Hồn, đối với võ tu vô cùng hiểu rõ, giờ phút này, hần lại hỏi một cái vấn đề mấu chốt: “Như vậy, những năng lượng kia, tinh huy cái gì, đều chứa đựng ở đâu?”

“Tất nhiên tại trong đại não!” Tần Tử Nghi thần thức nói: “Phải biết, làm hết thấy sự vật bị lượng tử hóa về sau, trong đại não vô số tiểu thần kinh cùng bé quần, đối với này chút ít tiểu hạt tới nói, đều là vô cùng to lớn chứa đựng không gian.”

Tần Tử Nghi thần thức nói: “Môn công pháp này, phần mấu chốt nhất ở chỗ, một khi bắt đầu tu luyện, nó có thể tự nhiên đối với thiên địa vạn vật năng lượng tiến hành lấy hay bỏ, từ cực kỳ nhỏ lượng tử tới tay, lấy hần tinh hoa, vứt bỏ hần bã! Cho nên thông qua tu luyện hấp thụ đến thiên địa nguyên khí, tuyệt đối là nhất tinh khiết, hữu hiệu nhất bộ phận. Như vậy có thể tưởng tượng, đây cũng là tốc độ nhanh nhất phương pháp tu luyện, bởi vì chí thuần, đến tinh khiết, cho nên tu luyện hiệu suất cao nhất!”

Liễu Vấn Thiên lâm bảm nói: “Không sai, Võ Hồn cùng tinh hồn phương thức tu luyện, dù sao vẫn là sẽ thông qua vận đục không khí, trộn lẫn vào quá nhiều tạp chất!”

Trong lòng của hần tràn đầy hướng tới! Hần nghĩ muốn không kịp chờ đợi bắt đầu tu luyện!

“«Phong Thiên Vi Hôn» thật sự là một bộ phá vỡ truyền thống tu võ thể hệ kỳ thư!”

Tần Tử Nghi thần thức lại trịnh trọng nói: “Nhưng là ta phải nhắc nhở người, phương pháp này, tại lịch sử điển tàng trong, cho tới bây giờ đều không có người thử qua, có lẽ rất nhiều người thất bại, cho nên bị bỏ hoang! Phong hiểm rất lớn, có khả năng sẽ tẩu hỏa nhập ma, rất nhanh liền chết!”

Liễu Vấn Thiên trầm mặc.

Trên người hắn hai đạo thần thức, chợt nghe có người nói chuyện, thanh âm tựa hồ đến từ ngoài cửa ngoài cửa.

“Tiếp qua mười ngày, liền là Thần Kiếm sơn trang cùng Thần Dao Đường, ba năm một lần tỷ thí!”

“Đúng vậy a! Chúng ta Thần Kiếm sơn trang Liễu Thần Kiếm, tự nhiên là sẽ không thua Thần Dao Đường trang chủ Tần Dao Hải, bọn hắn đã liên tục lưỡng giới thi đấu, đều đánh ngang tay! Ai, chỉ là lần này, liền không nói được rồi!”

“Đây là vì cái gì?”

“Năm ba tháng, Tam thiếu gia trọng thương phế mạch, liền mệnh đều cơ hồ không gánh nổi. Liễu Thần Kiếm cả ngày lo lắng, không chỉ tóc bạc hơn phân nửa, linh nguyên cũng sẽ thụ tổn hại!”

“Mấu chốt nhất là, chúng ta đại thiếu gia Liễu Vấn Hải, ba tháng trước rời núi tìm thần y vì Tam thiếu gia chữa bệnh, đến bây giờ đều không có tin tức, vẫn còn chưa biết là có thể hay không thể tham gia năm nay thi đấu đâu! Như thế, không người đối phó Thần Dao Đường đại thiếu gia Tần Trung Dương.”

“Chúng ta không phải còn có Nhị tiểu thư Liễu Tịch Hà, nàng nhất định đánh thắng được Thần Dao Đường tiểu thư Tần Minh Nguyệt!”

“Ai, vốn là như thế, chỉ là Nhị tiểu thư năm ngoái sau khi kết hôn, sinh xong tiểu hài mới nửa năm không đến, tu vi có thể tốt hơn chỗ nào!”

“Nhìn như vậy đến, năm nay thi đấu, Thần Dao Đường muốn toàn diện áp đảo chúng ta!”

“Còn có nhất làm cho người lo lắng sự tình! Thần Dao Đường Nhị tiểu thư Tần Minh Nguyệt, vốn là cùng chúng ta Tam thiếu gia định thông gia từ bé, chỉ là nghe nói, lần này bọn hắn chuẩn bị từ hôn! Tại toàn diện bị áp đảo tình huống dưới, lại bị từ hôn, thật không biết nhiều mất mặt!”

“Ai, này hai đại sơn trang, trước kia quan hệ tốt như vậy, gần nhất những năm này, làm sao càng ngày càng cương đây?”

...

Nghe được bọn hắn nói chuyện, Liễu Vấn Thiên trong lòng một hồi khổ sở!

Này Thần Kiếm sơn trang, tại này Đại Lương Quốc như thế uy danh hiển hách, tại vũ lực trên là gần với năm đại học viện tồn tại, trước kia cho tới bây giờ đều là vượt trên Thần Dao Đường một đầu, không nghĩ tới một năm này, bởi vì chính mình liên lụy phụ thân cùng đại ca tu hành.

Thần Dao Đường Nhị tiểu thư Tần Minh Nguyệt, Liễu Vấn Thiên chưa từng thấy nàng!

Chỉ là, nghĩ tới chính mình sẽ bị từ hôn, trong lòng của hắn thiếu chút nữa nổi lên phẫn nộ. Ở kiếp trước, bao nhiêu nữ nhân đau khổ hô hào muốn đi theo chính mình, chính mình lại chuyên tâm võ đạo. Đối với các nàng bỏ mặc, không biết tổn thương bao nhiêu nữ nhân trái tim.

Một mực đến gặp được Mộng Diệp... Chỉ là, hiểu hắn người lại biết, hắn cùng Mộng Diệp, lại chưa từng có chân chính bắt đầu qua, hoặc là nói, còn chưa có bắt đầu, cũng đã kết thúc, riêng phần mình chân trời..

Đây là hắn ở kiếp trước tiếc nuối lớn nhất, cũng là lớn nhất đau lòng!

Lần này, chính mình chẳng lẽ vậy mà luân lạc tới muốn bị nữ nhân chửi chửi sao?

Mà Liễu Vấn Thiên thể nội, Tần Tử Nghi thần thức lại cũng nghĩ như vậy, hắn với tư cách cửu quốc vương hầu, thế thiếp thành đàn, nhưng lần này, sao có thể bị một cái phạm trần nữ tử vứt bỏ từ hôn?

Tần Tử Nghi thần thức bạo thảm nghĩ: “Tuyệt đối không được!”

Liễu Vấn Thiên thần thức cũng cuồng nói: “Tuyệt không đáp ứng!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 16: Gặp lại Thanh Dương

Chương 16: Gặp lại Thanh Dương

Liễu Văn Thiên cùng Tần Tử Nghi hai đạo thần thức linh hoạt tương thông, đồng thời làm ra một cái giống nhau quyết định.

Dựa theo «Phong Thiên Vi Hồn Kinh» bên trong công pháp tu hành! Dù là tẩu hỏa nhập ma, dù là ngày mai liền sẽ chết đi!

Một thể này, Liễu Văn Thiên nghĩ tiêu tiêu sai sai việc một lần, lại không thể như trên thể đồng dạng, cô phụ thời gian, cô phụ mỹ nữ, cô phụ rượu ngon món ngon. Đó là một cái mười phần chỉ biết là tu vô người thô kệch! Đồ đàn!

Tần Tử Nghi thần thức cũng muốn đền bù ở kiếp trước không thể tung hoành vô đạo tiếc nuối, một thể này, nhất định phải nghiền ép hết thầy vô tu thiên tài! Không thể giống như ở kiếp trước đồng dạng, chỉ biết là nói chuyện bảm thỉ từ ca phú, lại không thể ngang đao chiến trường Vũ Động thiên hạ!

Hai người thần thức linh hoạt tương thông, dung hợp đến càng giống một đường thần thức!

Hai đạo thần thức tương dung cười một tiếng: “Vây liền, bắt đầu đi!”

“Chỉ là, sau mười ngày hai đại son trang thi đấu, liền là kia Tần Minh Nguyệt từ hôn thời gian! Tần Minh Nguyệt như vậy thiên tài, hiện tại chỉ ít cũng là Linh Võ Cảnh đỉnh phong, như thế nào phá?” Liễu Văn Thiên hiển nhiên đối với chuyện này rất để ý!

Hắn bị tập kích về sau, đã hôn mê ba tháng, kinh mạch đều đứt, thân thể suy yếu. Còn tốt mấy tháng này, phụ thân hắn dùng rất nhiều quý báu đan dược, khiến thân thể của hắn không có sụp đổ mất. Chỉ là, vì hôn phương pháp tu luyện lại nhanh lại thần tốc, nhưng cũng không có khả năng tại trong mười ngày đi đến Linh Võ Cảnh cảnh giới đỉnh cao.

Huống chi, phương pháp kia đến cùng có thể thành hay không, vẫn phải dùng một đoạn thời gian trước thử một lần mới biết được!

Tần Tử Nghi thần thức lại cười thần bí nói: “Yên tâm, ta đã có biện pháp!”

“Biện pháp gì?” Liễu Văn Thiên không hiểu.

“Ngươi chờ chút liền biết!”

“Két két...”

Cửa bị đẩy ra, một cái mi thanh mục tú lục y thiếu nữ đi đến, nàng khom người nói: “Tam thiếu gia, bên ngoài có cái kêu Cổ Thanh Dương người, nói là thiếu gia băng hữu, phải vào đến thăm người. Trang chủ đề cho ta tới hỏi một chút người, gặp hay không gặp?”

“Cổ Thanh Dương?” Liễu Văn Thiên nghĩ lên Man Sơn trong kia cái mang theo Từ Lôi Trư Hoàng, lộ ra nho nhã lễ độ mình trần thiếu niên, trong lòng hơi động, hắn chống đỡ thân thể ngồi dậy, chậm rãi nói ra: “Khiến hắn tiến đến!”

Liễu Văn Thiên nghĩ lên cái kia mình trần thiếu niên, trong lòng hơi động, gật đầu nói: “Àn, biện pháp này tốt!”

“Liễu Văn Thiên, ngươi không dẫn ta đi sao?” Cổ Thanh Dương mang theo tiểu trư vương chạy tới, nhìn lấy Liễu Văn Thiên ánh mắt, trần ngập lo lắng.

Liễu Văn Thiên thấy hắn y nguyên mặc lấy lần trước cùng mình đánh nhau lúc cũ nát Ma Y, hỏi: “Ngươi không có về nhà?”

Cổ Thanh Dương lung lay trong tay một đầu bài, đó là Man Sơn vì phân chia khác biệt tiểu hài, từ nhỏ mang theo trên người số hiệu, man sơn trong thiếu nam thiếu nữ, mỗi người đều có một cái.

Hắn thần sắc ảm đạm nói: “Vừa ra Man Sơn, ta liền được cho biết, ta đến cha mẹ đã sớm không có ở đây... Về sau, ta muốn tìm ngươi, lại không tìm được, mới nghe nói ngươi bị một cái bốn cái màu trắng lão hồ lôi kéo xe đón đi!”

“Hỏi người mới biết, đó là Thần Kiếm sơn trang kiếm xa liền, thế là ta tới nơi này tìm ngươi! Ngươi đã từng nói, muốn một đường cùng đi, cùng một chỗ lưu lạc chân trời!”

Nhìn vẻ mặt phong trần Cổ Thanh Dương, Liễu Văn Thiên biết, hắn đoạn đường này, nhất định là ăn thật nhiều khổ, mới tìm tới nơi này.

Chỉ là, Liễu Văn Thiên một hồi áy náy, mình bây giờ cái dạng này, còn có thể vì hắn làm cái gì đây? Đừng nói dẫn hắn đi chân trời, chỉ sợ liền này Thần Kiếm sơn trang đều đi ra không được.

“Ngươi cũng thấy đấy, ta bị trọng thương, hôm nay mới đỡ một ít, chân trời, mặc kệ xa gần, đều phải chính ngươi đi đi!”

Cổ Thanh Dương trầm mặc, từ khi rời khỏi Man Sơn về sau, hắn phát hiện thiên địa to lớn, không biết mình muốn đi đâu, nên làm gì.

Mười lăm năm đến, hắn mỗi ngày tại Man Sơn khắc khổ tu luyện, mỗi ngày đều rất phong phú, nhưng là trừ Man Sơn về sau, hắn phát hiện mình thoáng một cái liền đã mất đi mục tiêu.

Cổ Thanh Dương bỗng nhiên ánh mắt kiên định nói ra: “Không sao, ta chờ người tốt, chúng ta vẫn là có thể cùng một chỗ lưu lạc chân trời!”

Liễu Văn Thiên bất đắc dĩ cười nói: “Thế nhưng là, ta kinh mạch tẫn phế, đi không đến chân trời!”

Cổ Thanh Dương cười nói: “Không sao, ta khí lực rất lớn, ta có thể cống người cùng đi!”

Liễu Văn Thiên khẽ giật mình, không nghĩ tới này Cổ Thanh Dương không chỉ vì mình đã từng một câu, liền thực tìm tới, muốn cùng mình chân trời cùng đi, giờ phút này, nghe nói mình kinh mạch vỡ vụn, cũng nguyện ý cùng chính mình cùng một chỗ.

Loại này đối thoại có lẽ buồn tẻ, cũng tuyệt đối tràn ngập ôn hòa, khiến Liễu Văn Thiên tâm bỗng nhiên ấm.

Liễu Văn Thiên nghĩ tới một chuyện, hỏi: “Vũ Lăng quận trưởng Dương Như Hải không có ép ở lại hạ người cùng tử lộ thần trụ?”

“Ta cũng kỳ quái, dương quận trưởng nghe nói ta tới tìm người, vậy mà không nói hai lời, liền nói cho ta biết làm sao tìm được người, an bài xe đưa ta đến đây!”

“Hắn là, là bởi vì Thần Kiếm sơn trang nguyên nhân?” Liễu Văn Thiên nghĩ lên Thần Kiếm sơn trang thế lực cường đại, âm thầm nói.

Tần Tử Nghi thần thức lại đang nhắc nhở Liễu Văn Thiên, cùng hắn nói chính sự!

Liễu Văn Thiên cười gật đầu, nói với Cổ Thanh Dương: “Người có muốn hay không để cho mình trở nên càng thêm cường đại?”

Cổ Thanh Dương nhẹ gật đầu, trong ánh mắt nhưng không có nóng bỏng, chỉ là thản nhiên nói: “Nói không nghĩ, đó là giả, nhưng cái này rất khó, không phải một sớm một chiều liền có thể làm được!”

“Ta có thể dạy người càng nhanh phương pháp!” Liễu Văn Thiên con mắt bỗng nhiên phát ra ánh sáng, nói: “Nhưng là, người muốn giúp ta làm một việc!”

Nhìn qua trên bả vai mình Tử Lộ Trư Hoàng nhìn lấy Liễu Văn Thiên ánh mắt y nguyên tràn đầy sợ hãi, Cổ Thanh Dương chậm rãi nói: “Người không dạy ta, chỉ cần ta có thể làm, ta cũng sẽ giúp người làm!”

Thiếu niên này, từ khi bại vào Liễu Văn Thiên tay, mà lại phát hiện mình Tử Lộ Trư Hoàng thế mà ở trước mặt hắn dị thường phục tùng về sau, liền cảm giác Liễu Văn Thiên mặc kệ tình huống như thế nào, đều cùng người khác không giống nhau.

Hắn lựa chọn tin tưởng hắn, đồng thời nguyện ý đi theo hắn, dù là hắn bây giờ nói chính mình kinh mạch bị phế!

“Tốt!” Liễu Văn Thiên đối đãi Cổ Thanh Dương đến gần, thấp giọng nói một chút nói.

Nếu như là những người khác, đối mặt Liễu Văn Thiên yêu cầu này, nhất định sẽ có chỗ lo lắng. Nhưng là Cổ Thanh Dương không nói gì, chỉ là nhẹ gật đầu, xem như đáp ứng.

Nhìn lấy Cổ Thanh Dương thống khoái đáp ứng, Liễu Văn Thiên ánh mắt bên trong phát ra một tia dị dạng hào quang.

Mười ngày sau Thần Kiếm sơn trang, hắn lúc đầu khó mà đối mặt, không mặt mũi nào, bởi vì hắn hiện tại là cái phế vật.

Nhưng là hiện tại, hắn biết, đó nhất định là cái đáng để mong chờ thời gian!

Hắn bỗng nhiên ở giữa, liền đối nhân sinh nhìn ra tựa hồ sâu hơn chút, càng xa hơn chút...

Liễu Văn Thiên đi xuống giương, chính muốn đi ra ngoài, lại gặp phụ thân Liễu Tiêu Dao đẩy cửa tiến đến.

Nhìn qua đã có thể đi lại Liễu Văn Thiên, Liễu Tiêu Dao trong lòng một hồi trấn an, xem ra, dùng luyện kiếm thạch đi đã động Đại Lương Quốc thiên vũ học viện cao tầng, mời đến thứ nhất y tôn Lý Tiễn Đồng, xem như làm đúng!

Hứng lấy Liễu Tiêu Dao ám áp ánh mắt, Liễu Văn Thiên thể nội dâng lên trận trận ám áp, chính mình ở kiếp trước là cô nhi, từ trước tới giờ không biết tình thương của cha là vật gì, nhưng lúc này, hắn nghe nói phụ thân vì chính mình bỏ ra nhiều như vậy, thậm chí ngay cả luyện kiếm thạch đều đưa ra ngoài, trong lòng một hồi cảm động!

Mặc dù hắn đây cũng chỉ là lần thứ hai nhìn thấy Liễu Tiêu Dao, lại chẳng biết tại sao, nhưng trong lòng tràn đầy một loại cảm giác vô cùng quen thuộc, phảng phất tự nhiên là có. Có lẽ, đây chính là huyết mạch nghe đâu lực lượng, dù là Liễu Văn Thiên mang theo ở kiếp trước ký ức cùng Tần Tử Nghi thần thức, đều lau không đi loại lực lượng này cùng cảm giác.

Hắn nắm Liễu Tiêu Dao tay, trong mắt tràn ngập ôn hòa, khẽ nhàng nói ra: “Phụ thân, tạ ơn người!”

Liều Tiêu Dao thần sắc sững sờ, lập tức cười nói: “Tiểu tử thú, đối ta còn nói tạ ơn, xem ra những năm này, khiến một mình ngươi tại Man Sơn, đều cùng ta người cha này không thân!”

Liều Văn Thiên làm sao biết, hẳn chính mình mặc dù không biết phụ thân là ai, nhưng Liều Tiêu Dao lại là thường xuyên đi Man Sơn, len lén nhìn lấy hắn.

Chỉ là, Liều Văn Thiên nhưng trong lòng vẫn có nghi vấn, Thần Kiếm sơn trang cường đại như thế, vì sao còn phải đưa chính mình đi cái kia xa xôi Man Sơn đâu?

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Yêu nhân hồn huyết

Chương 17: Yêu nhân hồn huyết

Liều Văn Thiên cười cười, lời kéo Cổ Thanh Dương nói: “Phụ thân, đây là ta tại Man Sơn bằng hữu Cổ Thanh Dương!”

Cổ Thanh Dương hướng Liều Tiêu Dao có chút khom người, trong miệng nói ra: “Liều bá phụ tốt!”

“Àn, tốt!” Liều Tiêu Dao nhìn lấy Cổ Thanh Dương, cười nói: “Ngươi thiên tư không tệ!”

Nhìn thấy này mình trần thiếu niên, Liều Tiêu Dao trong lòng đúng là giật mình, tuổi nhỏ như thế, liền có thể thu phục Từ Lôi Trư Hoàng loại này Huyền cấp yêu thú, phương diện này thiên phú không thể bảo là không cao, về sau Tinh Hồn thức tỉnh, rất có thể sẽ là ngũ trọng thiên trở lên huyền thú tinh hệ cường đại tồn tại.

Liều Văn Thiên nghĩ lên muốn dẫn Cổ Thanh Dương lưu lạc chân trời một chuyện, trầm giọng nói ra: “Phụ thân, là phải nhưng để hắn trở thành Thần Kiếm sơn trang đệ tử?”

“Tốt nhất, có thể bá người làm thầy!” Liều Văn Thiên lại bổ sung một câu.

Liều Văn Thiên trong lòng mình bạch, nếu như mình về sau thực ra ngoài lưu lạc chân trời, bên người cường giả tự nhiên càng nhiều càng tốt. Cổ Thanh Dương thiên tư không tệ, lại có Từ Lôi Thần Trư, đợi một thời gian, định sẽ trở thành một đời cường giả!

Huống chi, Cổ Thanh Dương bản tính thật sự không tệ!

Liều Tiêu Dao khẽ giật mình, hẳn đã nhiều năm chưa tự mình thụ đồ. Thấy Cổ Thanh Dương tuổi còn nhỏ, thiên tư thiên chất kỳ giai, hai đầu lông mày tự có một cỗ hào nhiên chí khí, trong lòng cũng là ưa thích.

Nhìn lấy Liều Văn Thiên sót ruột ánh mắt, hắn nhẹ gật đầu, trầm giọng cười nói: “Nếu là bằng hữu của ngươi, tên đồ đệ này, ta liền nhận!”

Cổ Thanh Dương đại hỉ, lập tức quỳ mọp xuống đất, kích động nói: “Sư phụ ở trên, xin nhận Cổ Thanh Dương một lay!”

Hắn tất nhiên kích động, này Thần Kiếm sơn trang, thế nhưng là long tường châu một cỗ cường đại thế lực, hắn trang chủ Liều Tiêu Dao cảnh giới, sớm tại mười năm trước liền đã đột phá Tinh Võ Cảnh trung kỳ, hiện tại, hẳn chỉ sợ đã là Tinh Võ Cảnh đỉnh phong cường giả!

Cảnh giới cỡ này, là luận võ lâm quận trưởng Dương Như Hải còn cường đại hơn quá nhiều tồn tại, đủ cùng Đại Lương Quốc mười tám lộ vương hầu quyết tranh hơn thua!

Liều Tiêu Dao chậm rãi đem hắn đỡ dậy, cười nói: “Sau này, ngươi chính là của ta đồ đệ! Về sau liền ở tại Thần Kiếm sơn trang!”

Cổ Thanh Dương kính cẩn nói: “Vâng! Sư phụ!”

Liều Tiêu Dao đối cùng chính mình cùng một chỗ tiến đến bu hân trung niên nhân nói: “Liều Văn, ngươi dẫn hắn đi quen thuộc lên đồng kiếm sơn hoàn cảnh, ần sơn trang nội môn đệ tử an bài ăn ngủ tất cả công việc!”

“Vâng! Trang chủ!” Liều Văn lên tiếng, liền mang theo Cổ Thanh Dương rời đi.

Liều Tiêu Dao nhìn qua Liều Văn Thiên, cười nói: “Tiểu tử thú, có vấn đề gì, ngươi cứ hỏi đi!”

Hiển nhiên, Liễu Tiêu Dao cũng nhìn ra, Liễu Vấn Thiên có một bụng vấn đề.

“Phụ thân, Triệu Tàn quản gia thế nào?” Liễu Vấn Thiên hỏi.

“Hắn, đã chết!” Liễu Tiêu Dao ánh mắt bỗng nhiên lóe lên một tia kiếm ý, chậm rãi nói: “Hắn là Hồn Vô Cảnh đỉnh phong cường giả, lại không có thể thay người ngăn cản kia một trọng!”

Liễu Tiêu Dao nghĩ từ bản thân nhìn thấy Triệu Tàn cổ kia đã không có nửa điểm hình người thi thể, trong lòng tại chảy xuống máu.

“Trong mắt ta, hắn không chỉ có là ta tốt nhất quản gia, còn có như thân nhân của ta!”

“Hắn chết?” Liễu Vấn Thiên trong lòng giật mình. Hắn mặc dù cùng Triệu Tàn mới chung nhau không đến ba canh giờ, nhưng hắn lại đối vị kia nho nhã long lanh nhân rất có hảo cảm, hắn nói cho chính mình rất nhiều liên quan tới Thần Kiếm sơn trang, cùng cha mình sự tình.

Hắn ở trong lòng im lặng nói: “Người nghỉ ngơi đi! Triệu lão, ta nhất định sẽ báo thù cho người!”

Chỉ là, kia một trọng là cái gì? Liễu Vấn Thiên kinh hãi. Kia phô thiên cái địa lực lượng cường đại, để cho mình không có chút nào sức chống cự, thậm chí chỉ là một cái... Quả trọng? Đây một trọng, cường đại đến liền Hồn Vô Cảnh đỉnh phong cường giả Triệu Tàn, đều không có cách nào cản một cái.

Đây là cái gì cảnh giới? Lấy Liễu Vấn Thiên ở kiếp trước kinh nghiệm đến xem, đây ít nhất là Tinh Vô Cảnh đỉnh phong cấp bậc đi!

“Đó là một cái dạng gì quả trọng? Người kia là ai?” Liễu Vấn Thiên hỏi.

“Hắn là Ma tộc tứ đại trưởng lão một trong, Vu Dạ! Cây kia quả trọng, là Vu Dạ Kinh Lôi Quả, tại phủ tiên các bình ra 《Bách Khí Phổ》 trong, danh liệt thứ hai mươi mốt.”

“Ma tộc? Tây châu Ma tộc?” Liễu Vấn Thiên lẩm bẩm nói, nhưng trong lòng vô cùng kinh ngạc.

Tại chính mình một đời kia, cũng đã bạo phát nhân loại cùng Ma tộc chiến tranh, chỉ là không có bất kỳ bên nào có thể hoàn toàn áp đảo cùng tiêu diệt đối phương.

Không nghĩ tới, này Ma tộc cũng chịu đựng được ba ngàn năm trước trận kia thiên địa hạo kiếp, hơn nữa còn biến hóa cường đại như thế.

Liền tứ đại trưởng lão đều có thể lợi hại như thế, như vậy hiện tại phương tây Ma Quân, lại nên như thế nào lợi hại cảnh giới?

“Không sai, là Tây châu Ma tộc!” Liễu Tiêu Dao ánh mắt mông lung, tựa hồ lâm vào nhớ lại thức hải.

“Phụ thân, người tại sao phải đưa ta đi Man Sơn?” Liễu Vấn Thiên rốt cục nhìn không được, hỏi lên.

“Người rốt cục hỏi!” Liễu Tiêu Dao khóe miệng lộ ra một tia nụ cười bất đắc dĩ, nói: “Đưa người đi, là bởi vì phụ thân không bảo vệ được người, sợ mất đi người!”

“Vì cái gì? Phụ thân người cường đại như thế, chẳng lẽ còn không bảo vệ được ta sao?” Liễu Vấn Thiên biết, Liễu Tiêu Dao đã là Tinh Vô Cảnh cảnh giới đỉnh cao, này tại đại lục, tuyệt đối là xem như vô cùng tồn tại cường đại.

Liền Đại Lương Quốc mười tám lộ vương hầu, cũng bất quá là Tinh Vô Cảnh cảnh giới đỉnh cao, bọn họ đều là Đại Lương Quốc chư hầu, tay cầm một cái châu quyền hành, là chân chính chư hầu!

“Người là...” Liễu Tiêu Dao tựa hồ tại do dự, rốt cục hạ quyết tâm nói: “Lần này tiếp người trở về, vốn là phải nói cho người những này! Bởi vì người trưởng thành, đến chính mình đi tiếp thu vận mệnh thời điểm!”

Liễu Tiêu Dao thở dài: “Vấn thiên, người cùng những người khác không giống nhau...”

Hắn tựa hồ lại lâm vào nhớ lại. Liễu Vấn Thiên trong lòng thất kinh, hắn là hắn biết ta là đại đế chuyển thế?

“Mẹ của người, là Đông Thắng Thần Châu yêu tộc công chúa Cô Nguyệt! Nàng sinh hạ người về sau, liền bị Yêu Hoàng phái người tiếp trở về. Khi đó, yêu tộc trăm phương ngàn kế muốn đem người đoạt lại đi, mà Ma tộc lại nghĩ hết biện pháp muốn giết chết người!”

“À?” Cho dù Liễu Vấn Thiên ở kiếp trước vô cùng cường đại, giờ phút này nhưng cũng cả kinh há to miệng. Trên người mình lại còn chảy yêu tộc huyết dịch?

“Yêu tộc tại sao phải cướp ta? Ma tộc tại sao phải giết ta?” Liễu Vấn Thiên nghĩ từ bản thân ở kiếp trước một mực tại cùng Ma tộc đấu tranh, thanh âm có một chút dị dạng ba động.

Bởi vì, người lúc xuất thế, chính là đêm trăng tròn, trời xuất hiện dị tượng, vạn đạo hào quang tràn ngập Vũ Lăng quận bầu trời đêm, thiên dương hòa son cùng thiên âm tuyệt hải dị động...

Thanh Long đại đế ba trăm năm trước đã từng tiên đoán, có người đem mang theo loại này dị tượng xuất thế, hấn tàn bạo vô song, sẽ cho nhân yêu ma bên trong một chủng tộc mang đến hủy diệt.

Ma tộc cho rằng nguoi là bọn hấn địch nhân lớn nhất nhân tộc hậu đại, về sau chắc chắn diệt đi Ma tộc; Yêu tộc nhất định phải mang nguoi trở về, bởi vì bọn hấn cho rằng nguoi đã có yêu tộc huyết mạch, liền ứng vì bọn họ sở dụng. Bọn hấn muốn bồi dưỡng nguoi, lợi dụng nguoi, khiến nguoi giúp bọn hấn tiêu diệt nhân tộc cùng Ma tộc.

Mà nhân loại cũng sẽ không lựa chọn tín nhiệm nguoi! Bởi vì bọn hấn sợ nguoi tại tương lai, sẽ trở thành bọn hấn ác mộng!

Liễu Vấn Thiên trong lòng giật mình: “Chẳng lẽ ta thật là cái gọi là cường thế?”

Liễu Tiêu Dao im lặng nói: “Không, nguoi không phải cường thế! Cường thế hàng thế, chẳng qua là chúng ta lập hoang ngôn, dùng cho che lấp nguoi ra đòi dị tượng lấy có!”

“Ta biết, yêu ma hai tộc nhất định sẽ liên tục không ngừng phái ra cường giả đến đoạt nguoi hoặc là giết nguoi, bằng lực lượng của ta, tuyệt đối không đủ để bảo hộ nguoi!”

“Cho nên ta chỉ có cùng Đại Lương Quốc hoàng thất hợp tác, biên tạo cường thế xuất thế hoang ngôn, sau đó đêm đêm đó đồng thời ra đòi hải tử, cùng một chỗ toàn bộ đặt ở Man Sơn.”

Liễu Vấn Thiên kinh ngạc đến nói không ra lời, nguyên lai Man Sơn kia chín trăm chín mươi chín cái tiểu hải, vậy mà đều chỉ là vật làm nền. Bọn hấn từ trước đến nay tưởng là tìm kiếm cường thế cái gì, chỉ là một cái thiên đại hoang ngôn!

“Làm như vậy liền có thể tránh thoát yêu tộc cùng Ma tộc?” Liễu Vấn Thiên hỏi.

“Không sai, nguoi sẽ bị lẫn vào kia một ngàn cái tiểu hải bên trong, không người có thể phân biệt ra đến, ai mới thật sự là nương theo dị tượng xuất thế người!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 18: Vòng Quay Vận Mệnh

Chương 18: Vòng Quay Vận Mệnh

Liễu Tiêu Dao tiếp tục nói: “Các nguoi này một ngàn đứa bé, tại Man Sơn nhận lấy Đại Lương Quốc cho, vượt qua các nguoi tương tượng bảo hộ, thậm chí bố trí Tinh Hồn trận pháp!”

Tinh Hồn trận pháp? Liễu Vấn Thiên rất nhiều lần phát giác được Man Sơn xác thực có dị dạng.

Man Sơn trong, ẩn giấu đi một cỗ không có ngoài không có ở đây quái dị khí tức, thường xuyên khiến hấn cảm giác kính sợ, lại cũng không biết đến cùng là cái. Về sau thấy những hơi kia hơi thờ không có ác ý, hấn mới chậm rãi thói quen.

Nếu như hấn giống kiếp trước như thế là cường đại Càn Võ Cảnh lực lượng, nhất định có thể phát hiện, đó là Tinh Hồn trận pháp phát ra khí tức, là cường đại vận tinh chi lực!

“Vũ Lăng quận trưởng Dương Như Hải biết việc này sao?” Liễu Vấn Thiên hỏi.

Liễu Tiêu Dao lắc đầu nói: “Hấn biết có hạn, việc này, vốn liền có rất ít người biết! Nhưng ta cùng hấn làm một vụ giao dịch, khiến hấn thay ta âm thầm chiếu cố nguoi.”

Liễu Vấn Thiên trầm mặc, hấn cần một chút thời gian, để tiêu hóa chuyện này.

Hấn không nghĩ tới, nguyên lai vậy lại hấn mười lăm năm Man Sơn, cũng chỉ là phụ thân hấn cùng Đại Lương Quốc hoàng thất đạt thành một cái hiệp nghị, mục đích chỉ là vì bảo hộ hấn!

Liễu Tiêu Dao ánh mắt bên trong đột nhiên tràn đầy hào quang, hấn cười nói: “Kỳ thật chỉ có ta và nguoi mẫu thân Cô Nguyệt biết, dẫn tới loại kia dị

tượng đến, nhất định chính là người!”

Liễu Văn Thiên hỏi: “Các người làm sao biết là ta?”

Liễu Tiêu Dao trầm mặc thời gian ba cái hô hấp, nói: “Bởi vì, người lúc xuất thế, bàn tay phải bên trên có một chỗ kim sắc nguyệt hình bớt, đó chính là Thanh Long đại đế tại «Thượng Cổ Chư Sự Khảo» thánh thư trong nói duy nhất nghiệm chứng phương pháp!”

“Thế nhưng là, bàn tay của ta không có!” Liễu Văn Thiên giơ lên tay phải của mình, phía trên bóng loáng mà tinh khiết.

“Ta và người mẫu thân dùng yêu tộc cảm ảnh thuật, đưa nó phong chế!” Liễu Tiêu Dao mặt lộ vẻ đắc ý, cười nói: “Loại này cảm ảnh thuật, không chỉ có rất ít người biết, hơn nữa chỉ có yêu tộc cùng nhân tộc Tinh Võ Cảnh đỉnh phong cảnh giới người, liên hợp lại mới có thể sử dụng.”

Liễu Văn Thiên bị chấn kinh, lúc này, Liễu Văn Thiên thể nội, Tần Tử Nghi thần thức tựa hồ ngủ một giấc tỉnh lại, bỗng nhiên nhắc nhở hắn hỏi hai vấn đề: “Tại sao là mười lăm năm? Liễu Tiêu Dao nói vận mệnh là cái gì?”

Liễu Văn Thiên phát hiện, này Tần Tử Nghi thần thức, quả nhiên mạch suy nghĩ vô cùng rõ ràng, chính mình vẫn tại bị sự thật trong lúc khiếp sợ, mà hắn lại muốn biết hai vấn đề này, hắn sắp sợ hãi vấn đề.

Thế là Liễu Văn Thiên hỏi lên: “Vậy tại sao là mười lăm năm? Người mới vừa nói ta đến nên tiếp nhận chính mình vận mệnh thời điểm! Như vậy, vận mệnh của ta là cái gì?”

“Ài...” Liễu Tiêu Dao thờ dài, nói: “Bởi vì mười lăm tuổi về sau, người liền có thể đi hoàng thất, tìm tới cái kia cùng ta đạt thành hiệp nghị người, tiếp nhận hắn chỉ dẫn, đi tu luyện một môn tuyệt thế công pháp. Đó là một loại chỉ có đến mười lăm tuổi mới có thể tu luyện công pháp.”

“Nếu như người có thể luyện thành, liền có thể thành vì cái đại lục này cường đại nhất cường giả! Đến lúc đó, có lẽ người thực sẽ cải biến cái thế giới này rất nhiều thứ! Bao quát diệt tuyệt Ma tộc hoặc là yêu tộc!”

Liễu Tiêu Dao thờ dài, bắt đầu dĩ nói: “Chỉ là, ta cùng hắn cũng không nghĩ tới, người vậy mà lại tại trở về Thần Kiếm sơn trang trên đường, gặp Ma tộc Vu Dạ tập kích! Hơn nữa thế mà lại kinh mạch phá nát!”

Điều này hiển nhiên là bọn hắn không nghĩ tới kết thúc, Liễu Văn Thiên được bảo hộ mười lăm năm, lại tại một khắc cuối cùng thất bại trong gang tấc.

“Ma tộc, cuối cùng vẫn phát hiện ta, cho nên mới phái Vu Dạ tới giết ta?” Liễu Văn Thiên phỏng đoán nói.

Liễu Tiêu Dao lắc đầu, thờ dài: “Không! Người bị tập kích, cũng không phải là bởi vì kế hoạch của chúng ta thất bại! Một ngàn cái tiểu hài quá nhiều, tăng thêm người tận lực che giấu thực lực, Ma tộc từ một ngàn cái tiểu hài bên trong con em quyền quý mua chuộc 3 cái năm vùng, lại không có thể phát hiện người!”

“Bọn hắn sẽ chỉ chú ý cái năm mươi vị trí đầu cái cường giả! Về sau, bọn hắn phát hiện qua mười hai năm, các người y nguyên không người đột phá Linh Võ Cảnh đỉnh phong tiến vào Khôn Võ Cảnh, liền nhận định người bọn họ muốn tìm không tại này trong một ngàn người, bởi vì nhân loại không có khả năng khiến đứa bé này trong Vạn Sơn lăng phí thời gian, ảnh hưởng tu hành!”

Liễu Văn Thiên nghi hoặc hỏi: “Kia Ma tộc trưởng lão Vu Dạ, vì sao tập ta?”

Liễu Tiêu Dao nói: “Hắn tập kích người, là bởi vì trên người người tàng ẩn kia!”

“Bởi vì Ngũ Thái Thần Thạch?” Liễu Văn Thiên trong lòng run lên, nguyên lai người của ma tộc cũng biết khối kia Ngũ Thái Thần Thạch chân chính năng lượng cùng giá trị!

“Chúng ta cái gì đều coi là tốt, cũng chuẩn bị xong. Ta không có đi đón người, mà là phái Triệu Tần đi đón người, chính là vì không nên quá rêu rao cùng làm người khác chú ý.”

“Chỉ là chúng ta tuyệt đối không ngờ rằng, kia bị phủ tiên các” Bách Khí Bảng “thập đại thần khí đứng đầu Huyền Thiên Thần Thạch, vậy mà lại tại Dương Như Hải cái kia ngu ngốc trong tay, hơn nữa hắn vậy mà lại vào lúc đó khiến Huyền Thiên Thần Thạch lại hiện ra dưới ánh mặt trời!”

Liễu Văn Thiên đang thờ dài, kế hoạch này lúc đầu xác thực rất khó bị nhìn thấu. Coi như Ma tộc trông thấy một ngàn cái tiểu hài từ Vạn Sơn ra, thoát ly kia đạo Tinh Hồn trận pháp bảo hộ, nhưng cũng không cách nào từ phương hướng khác nhau đuổi theo giết xong một ngàn người trưởng thành thiếu niên tiểu hài.

Nơi này là Đại Lương Quốc, là thế giới nhân loại. Ma tộc mặc dù có không ít cường giả tiềm phục tại Đại Lương Quốc, lại không cách nào phái ra nhiều như vậy cường giả!

Đáng tiếc, hết lần này tới lần khác Ngũ Thái Thần Thạch xuất hiện, mà này Ngũ Thái Thần Thạch, lại vừa vặn là ở kiếp trước Mộng Diệp Nữ Đế bảo vật. Mà Mộng Diệp lại vừa vặn là Liễu Văn Thiên ở kiếp trước nữ nhân yêu mến, hắn nhất định phải đạt được Ngũ Thái Thần Thạch!

Đang từng bước rối loạn trong, Liễu Văn Thiên thành Ma tộc trưởng lão Vu Dạ tập kích đối tượng!

Khó trách Vu Dạ đắc thủ về sau, hắn ngoại trừ cảm đi Ngũ Thái Thần Thạch, lại cũng không có tận lực xác nhận Liễu Văn Thiên còn sống hay không.

Bởi vì hấn căn bản không quan tâm!

Liễu Vấn Thiên chợt phát hiện Triệu Tần bị chết rất oan! Hấn chính mình cũng oan!

Đây là vận mệnh bánh xe, mặc dù không nhìn thấy, lại không giờ khắc nào không tại thời gian bên trong hành tẩu, mang cho người ta đủ loại kỳ dị vận mệnh tổ hợp!

Liễu Vấn Thiên trong lòng cá giận nói: “Vu Dạ! Ngươi để cho ta tàn phế, đoạt ta nữ nhân yêu mến đồ vật Ngũ Thái Thần Thạch, một ngày nào đó, ta muốn để ngươi nỗ lực ngươi trả không nổi đại giới!”

Liễu Tiêu Dao cảm thấy Liễu Vấn Thiên phần nộ, nhưng là hấn chỉ là tưởng là Liễu Vấn Thiên là vì kinh mạch phá nát mà thương tâm, hấn vỗ vỗ Liễu Vấn Thiên bả vai, an ủi: “Không sao, dù là ngươi là một cái phế vật, ngươi cũng vẫn là Thần Kiếm sơn trang Tam thiếu gia!”

Câu nói này nhìn như hại người, lại không thể không thừa nhận đây là sự thật.

Đúng vậy, Thần Kiếm sơn trang, là Đại Lương Quốc một nhân vật mạnh mẽ. Thần Kiếm sơn trang Tam thiếu gia, cho dù là cái phế vật, cũng giống vậy có thể sống đến so đại đa số người phú quý, tiêu sái!

Liễu Vấn Thiên không nghĩ tới phụ thân sẽ nói như vậy. Nhưng là, Liễu Tiêu Dao lại bổ sung một câu, khiến hấn có chút lạnh tâm lại trở nên ảm áp.

Liễu Tiêu Dao nói ra: “Huống chi, trong mắt của ta, ngươi không phải phế vật! Ngươi là con của ta!”

Đúng vậy, ngươi là con của ta, này là đủ rồi!

Liễu Vấn Thiên trầm mặc một hồi lâu, chợt nói ra: “Phụ thân, ngươi dạy ta Phần Thiên kiếm pháp có được hay không?”

Liễu Tiêu Dao giật mình, lập tức từ trong ngực lấy ra một bản bí tịch, chính là Thần Kiếm sơn trang bí tịch Phần Thiên kiếm pháp! Hấn đưa cho Liễu Vấn Thiên nói: “Nếu như ngươi là muốn cho Cổ Thanh Dương nhìn, vì phụ cũng không phản đối, dù sao, hấn đã là đồ đệ của ta!”

Liễu Vấn Thiên trong lòng trở nên kích động, đây chính là Thần Kiếm sơn trang ngạo thế vô song kiếm quyết!

Hấn cấp tốc tiếp nhận, lập tức lật lên. Sách này mới chừng ba mươi trang, qua không đến mười hơi thời gian, Liễu Vấn Thiên liền lật hết.

Đương nhiên, hấn không có nhớ kỹ, là trong cơ thể hấn Tần Tử Nghi thần thức nhớ! Hấn nhưng là ba ngàn năm sau xuyên qua mà đến văn hầu thiên tài, đã gặp qua là không quên được chỉ là việc rất nhỏ!

“Ngươi cảm từ từ xem...”

Liễu Tiêu Dao còn chưa có nói xong, Liễu Vấn Thiên lại đem kiếm quyết đưa trả lại cho hấn, cười nói: “Phụ thân, vẫn là chính ngươi giữ đi, sách này, đối với Thần Kiếm sơn trang, quá trân quý!”

Liễu Tiêu Dao khẽ giật mình, nghĩ đến hấn là hấn phát hiện xem không hiểu, cho nên còn cho chính mình đi?

Dù sao, quyển sách này lại là rất tối nghĩa khó hiểu, không có người lời giải thích, căn bản là không có cách lĩnh hội.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 19: Mười năm thi đấu

Chương 19: Mười năm thi đấu

Kiểm Vương Sơn, sáng sớm.

Tại Thần Kiếm sơn trang cửa sau trên núi đá, một cái mười bốn mười lăm tuổi thiếu niên, đang đứng tại trên một khối nham thạch, không ngừng mà tái diễn một động tác: Một kiếm đâm về mặt trời!

Mỗi lần, hấn đều là lấy tốc độ nhanh nhất rút kiếm ra, dùng tốc độ nhanh nhất đối mặt trời chính trung tâm phương hướng đã đâm đi.

Hắn lông mày rậm giống hai cái kiếm đồng dạng hướng hai bên xông lên, ánh mắt sáng tỏ mà hơi có vẻ thâm thúy, cao thẳng cái mũi đem hẳn kiên nghị biểu lộ tồn lên càng thêm quật cường.

Trán của hắn đã ra khỏi không ít mồ hôi, lại như cũ đối churóng mắt mặt trời, trăm ngàn lần tái diễn một động tác này.

Động tác này, hắn đã luyện tập chín vạn 9,993 lần!

“Mười vạn lần!” Rốt cục, hắn ngừng lại, đột nhiên tập trung tất cả ý chí cùng tinh thần, một cái đâm về phía cách hắn không đủ một trượng có hai đầu trâu lớn núi đá.

“Phanh...” Theo một hồi tiếng vang to lớn, khối kia núi đá chính trung tâm, bị kiếm của hắn thật sâu đâm đi vào, cắm thẳng chuôi kiếm.

Rút kiếm, kiếm vào vỏ.

Nhìn qua kia nham thạch bên trên chỉ có một cái thật sâu động, hắn chà xát lau mồ hôi trên mặt nước, tuần lảng trên mặt lộ ra một tia giống như dương quang xán lạn tiêu dung.

Hôm nay, đã là ngày thứ chín. Ngày chín ngày, mỗi sáng sớm sớm đều ở nơi này luyện tập một kiếm này, thời gian khác, hẳn đều tại trong phòng tu luyện.

Một kiếm này, quý ở nhanh, hận, chuẩn, một kiếm đâm ra, lực lượng thiên quân, nếu như núi đá toàn bộ vỡ vụn hoặc là bạo phá, thì nói rõ kiếm tốc độ không đủ nhanh, lực lượng không đủ tập trung.

Mà giờ khắc này, hắn đối một kiếm này rất hài lòng! Bởi vì, hắn chỉ nhìn thấy một cái thật sâu động, nhưng không có cái khác bất luận cái gì vết rách.

Hắn nhìn về phía bên cạnh một cái giống như là tại luyện công mảy kiếm thiếu niên, cười nói: “Vấn thiên, ta cảm thấy, cũng không có vấn đề!”

Đi qua những ngày gần đây, bọn họ hai cái, cũng sớm đã hết sức quen thuộc, lẫn nhau một dạng huynh đệ lấy danh tự tương xứng.

“Tốt!” Liễu Vấn Thiên mở to mắt, trong miệng thốt ra một cổ vô sắc vô vị khí thể, chậm rãi đứng lên.

“Ngươi vì cái gì không đi tu luyện phòng tu luyện?” Cổ Thanh Dương cảm giác kỳ quái, Liễu Vấn Thiên nói hắn kinh mạch toàn bộ phá nát, không thể võ tu, lại vì cái gì còn muốn ngồi xuống, hơn nữa còn nghiêm túc như vậy?

“Ngươi nhưng thật ra là muốn hỏi, ta vì cái gì còn muốn ra về cao thâm làm tu luyện hình đi?” Liễu Vấn Thiên khước miệng giương lên, thần sắc lộ ra một tia cười quái dị.

“Ha ha, không có rồi!” Cổ Thanh Dương tựa hồ có chút ngượng ngùng.

“Đi thôi! Hôm nay Thần Kiếm sơn trang, nhất định rất náo nhiệt!” Liễu Vấn Thiên cùng Cổ Thanh Dương một đường, hướng về Thần Kiếm sơn trang đại viện phương hướng đi đến, thân ảnh của hai người tại mới dương dưới, kéo ra một đường thật dài tà ảnh.

Thần Kiếm sơn trang, thủy tạ đài.

Hôm nay là Liễu Vấn Thiên đi vào Thần Kiếm sơn trang ngày thứ một trăm.

Này một trăm ngày, hắn vì bị Ma tộc trưởng lão Vu Dạ dùng Kinh Lô Quả trọng thương, có ba tháng nằm ở trên giường, kém chút lần nữa tiến vào luân hồi.

Chỉ có gần nhất này mười ngày, hắn mới là thanh tỉnh! Nhưng là đối với hắn mà nói, có mười ngày đã đầy đủ!

Đối với Thần Kiếm sơn trang cùng Thần Dao Đường tới nói, hôm nay là một cái vô cùng trọng đại thời gian.

Bởi vì hôm nay là long tường châu hiền hách nhất hai đại võ tu gia tộc thi đấu thời gian!

Thần Kiếm sơn trang đại biểu cho Đại Lương Quốc kiếm đỉnh phong; Mà Thần Dao Đường, thì đại biểu cho đao cảnh giới tối cao.

Này hai đại gia tộc mười năm thi đấu, cũng luôn luôn bị thế nhân xưng là Đại Lương Quốc “Đao Kiếm Quyết”!

Liễu Vấn Thiên ngồi tại Liễu Tiêu Dao bên phải, nhìn lấy thủy tạ đài trên chính đang đối chiến người, tâm tư lại phảng phất đi lại tại thiên ngoại, không có ai biết, hắn kỳ thật tại tu luyện, thiên hạ độc nhất vô nhị Vi Hồn Tu Luyện!

Giờ phút này, thứ hai mươi trận giao đấu đã kết thúc. Thần Kiếm sơn trang cùng Thần Dao Đường đều có hai mươi tên nội môn đệ tử ra sân, Thần Kiếm sơn trang thắng mười một trận, Thần Dao Đường thắng cửu trận.

Chỉ là, hiện trường hơn tám trăm người đều biết, đây chỉ là bắt đầu.

Bởi vì, Thần Kiếm son trang cùng Thần Dao Đường hai vị trang chủ hậu đại giao đấu, mới là lần này “Đạo Kiếm Quyết” lớn nhất xem chút.

Theo đám người một tiếng kinh hô, một cái vóc người cao to thiếu niên, chậm rãi đứng lên thủy tạ đài, hần vác lấy một thanh cổ phác đoản đao, một trương rộng lượng mặt chữ quốc, lộ ra một tia kiêu căng cười lạnh.

“Đây không phải là Thần Dao Đường Thiếu đường chủ Tần Trùng Dương sao?”

“Là hần, mới mười chín tuổi, nghe nói đã đột phá Khôn Vô Cảnh trung kỳ!”

“Khôn Vô Cảnh trung kỳ? Đây chẳng phải là nói, rất nhanh liền có thể tiến hành Vô Hồn thức tỉnh hoặc là Tinh Hồn đã thức tỉnh?” Rất nhiều người lộ ra hâm mộ thần sắc, bọn hần rất nhiều người, mặc dù tuổi tác gần giống như hần, lại ngay cả Linh Vô Cảnh đỉnh phong đều không có đi đến.

“Ta nhìn, hần nhất định có thể tiến hành Tinh Hồn thức tỉnh!”

...

Những này tham gia nghị luận, đã có Thần Kiếm son trang cùng Thần Dao Đường đệ tử, cũng có Đại Lương Quốc những tông phái khác tông chủ hoặc là trưởng lão mang theo đệ tử tới xem lễ.

Nói là xem lễ, kỳ thật mọi người đều biết, bọn hần là đến học tập, thông qua quan sát cùng sư tôn phân tích được mắt, là một loại cực kỳ tốt trường thành cơ hội!

“Khục khục...” Thần Dao Đường đường chủ Tần Dao Hải ho hai tiếng, thần sắc uy nghiêm trên mặt hình như có vẻ châm chọc, hần cười nói: “Liễu huynh, tiểu nhi Trùng Dương đã lên đài, không biết Thần Kiếm son trang đem phái người nào ứng chiến?”

Liễu Tiêu Dao lại không để ý tới kia một tia trào phúng, mày kiếm một dương, trầm giọng nói: “Con ta Liễu Văn Hải đi ra ngoài chưa về, cái khác hậu bối không phải là đối thủ của Trùng Dương, trận này, cũng không cần đánh!”

Đám người lập tức lại nghị luận lên.

“Không thể nào? Thần Kiếm son trang vậy mà trực tiếp nhận thua?”

“Làm sao có thể, Đạo Kiếm Quyết đã tổ chức năm giới, mỗi lần đều là Thần Kiếm son trang chiến thắng, lần này làm sao không đánh liền nhận thua?”

“Thật chán!”

Mang theo hai mươi tên đệ tử đến quan chiến, trường hà tông tông chủ Âu Dương Minh, thậm chí trực tiếp làm ra một cái khiến mọi người thất vọng phán đoán, hần lắc đầu, nói: “Xem ra lần này Đạo Kiếm Quyết, không có gì đáng xem a! Các ngươi sợ là học không đến thứ gì nha!”

...

“Vậy liền đa tạ!”

Tần Dao Hải cười đối thủy tạ đài trên Tần Trùng Dương nói: “Trùng Dương, ngươi còn không xuống? Không nghe thấy người Liễu thúc thúc đã nhận thua sao, hần cũng biết Thần Kiếm son trang một đời mới đã không người là người địch thủ, người thắng!”

Nghe được lời này, Thần Kiếm son trang một trăm tên đệ tử trẻ tuổi, sắc mặt biến hóa khó coi, có người muốn xông tới cùng Tần Trùng Dương một quyết sống mái, lại bị giữ chặt.

Đối chiếu thực lực của mình, bọn hần lại biết, chênh lệch quá lớn, đi lên cũng chỉ là tự rước lấy nhục thôi.

Mọi người đều đem ánh mắt nhìn phía ngòi tại Liễu Tiêu Dao bên phải Liễu Văn Thiên, trông cậy vào hần có thể có hành động.

Đáng tiếc, Liễu Văn Thiên không chỉ không nhúc nhích, thậm chí lại ngay cả con mắt đều đã nhắm đi.

“Ai... Đáng tiếc một bộ luyện võ thiên phú!”

“Vốn cho rằng Tam thiếu gia trở về, Thần Kiếm son trang sẽ tại lần này Đạo Kiếm Quyết trong chiếm cứ chủ động, không nghĩ tới ngược lại thành liên lụy!”

Tại mọi người thôn thức âm thanh bên trong, một người mặc màu đỏ nhẹ váy thiếu nữ, như xanh liễu đồng dạng nổi lên thủy tạ đài.

Nàng khuôn mặt xinh đẹp, một đôi mắt hạnh mang theo kiêu căng quét qua đám người, lập tức đám người an tĩnh lại.

“Thiếu nữ này là Tần Minh Nguyệt a? Càng phát ra xinh đẹp động lòng người rồi!”

“Long tường châu tứ đại mỹ nữ một trong, quả nhiên danh bất hư truyền!”

...

Tần Minh Nguyệt nhìn qua Liễu Tiêu Dao, khẽ cười nói: “Chất nữ này bên có lẽ! Không biết Liễu thúc thúc đem phái người nào đến chỉ giáo ta?”

Trong miệng nàng nói là mời người chỉ giáo, về mặt và ngữ khí lại không có chút nào muốn mời người chỉ giáo ý tứ, rõ ràng mang theo khinh thường cùng khinh miệt.

Ngồi tại Liễu Tiêu Dao bên trái Liễu Tịch Hà đang muốn đứng lên. Nàng là Thần Kiếm son trang Nhị tiểu thư, chịu không được có người như thế không nhìn Thần Kiếm son trang.

Mặc dù nàng đánh không lại Tần Trùng Dương, nhưng đối Tần Minh Nguyệt, nàng vẫn là có thể một trận chiến.

Liễu Tiêu Dao lại nhẹ nhàng đè lại nàng, lắc đầu, cười nói: “Người sinh xong tiểu hài chưa tới nửa năm, thần thức suy yếu, linh khí cũng chưa hoàn toàn khôi phục, tại sao có thể động võ?”

Liễu Tịch Hà trên mặt xinh đẹp trở nên trắng bệch, nói khẽ: “Thế nhưng là, chúng ta cứ như vậy mặc người khi nhục, nhìn lấy bọn hấn vênh vào tự đắc?”

Liễu Tiêu Dao thấy ngồi tại bên cạnh mình Liễu Vãn Thiên không có chút rung động nào, tựa hồ đối với con trai mình phần này trầm tĩnh rất là hài lòng. Hắn cười nói: “Mạnh yếu không phải một sớm một chiều nhưng cái biến, lại tự có công luận. Người, không cần tranh nhất thời dài ngắn!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 20: Dao Kiếm Quyết tuyệt

Chương 20: Dao Kiếm Quyết tuyệt

Liễu Tịch Hà không nói thêm gì nữa, trong lòng y nguyên tràn đầy phẫn nộ. Để cho nàng hoang mang chính là, vì cái gì đồng dạng là người của Liễu gia, Liễu Vãn Thiên lại có thể bình tĩnh như vậy!

Tần Minh Nguyệt thấy Liễu Tịch Hà cuối cùng không có đứng lên tới, càng phát ra đắc ý.

Nàng cười nói: “Liễu thúc thúc, hai mươi năm trước hôm nay, người từng cùng phụ thân ta ước hẹn, trong vòng mười năm như hai nhà sinh ra nam hài cùng nữ hài, liền chỉ phúc vi hôn. Cuối cùng, ta thành Thần Kiếm son trang Tam thiếu gia vị hôn thê.”

“Chỉ là, văn bối tướng là, này việc hôn sự, nên mặt khác cân nhắc!” Tần Minh Nguyệt cười nói: “Dù sao, cái thế giới này lấy võ vi tôn, bây giờ Thần Kiếm son trang Tam thiếu gia kinh mạch rạn nứt, thành phế nhân, văn bối sợ là chiếu cố không tốt hấn...”

Trong đám người một mảnh xôn xao!

“Nguyên lai là dạng này! Khó trách Tam thiếu gia rõ ràng ở nơi nào, nhưng không có tiếp nhận khiêu chiến!”

“Này Tần Minh Nguyệt người đẹp, tâm lại đủ hung ác, rõ ràng là muốn mượn thi đấu thắng, trước mặt mọi người từ hôn, đơn giản tại quật Thần Kiếm son trang cái tát!”

...

Quả nhiên, Tần Minh Nguyệt tiếp tục nói: “Ta nhìn, không bằng liền thừa dịp hôm nay, song phương giải quyết hôn ước, cũng làm cho đám người có cái chứng kiến, có thể hay không?”

Đám người nhìn về phía Liễu Tiêu Dao, đã thấy hấn sắc mặt y nguyên bình tĩnh, mà hấn bên trái Nhị tiểu thư Liễu Tịch Hà trên mặt tràn đầy phẫn nộ.

Chỉ là, ngồi ở bên trái Liễu Vãn Thiên lại như cũ trầm tĩnh, tựa hồ việc này vốn là cùng hấn không có quan hệ.

Liễu Vãn Thiên vốn muốn đáp lại, chỉ là trong đầu Tần Tử Nghi thần thức lại đang nhắc nhở hấn: “Để bọn hấn trước tiên một hồi, bọn hấn lúc này càng điên cuồng, chờ một lúc liền sẽ càng thất bại, không đúng không cách nào giải trong lòng ác khí!”

“Khục khục...” Tần Dao Hải mặt hướng Liễu Tiêu Dao, ra vẻ ngượng nghịu mà nói: “Liễu huynh, tiểu nữ vô lễ, có nhiều mạo phạm...”

Đám người sững sờ, tưởng là Tần Dao Hải muốn hoà giải. Hẳn là, từ hôn chỉ là Tần Minh Nguyệt ý nghĩ?

Chỉ là lập tức, tất cả mọi người phát hiện, đây chẳng qua là ảo giác.

“Khục khục...” Tần Dao Hải tiếp tục nói: “Chỉ là, tiểu nữ cả đời hạnh phúc, ta cái này làm cha, cũng không thể không suy nghĩ thật kỹ, dù sao, Tam thiếu gia đã như thế, không bằng, ngươi liền theo tiểu nữ a?”

Rất nhiều người nghe, cơ hồ phải bội phục này Tần Dao Hải da mặt, thật sự là so đao của hắn còn dày hơn!

“Phốc...”

“Này Tần Dao Hải tốt da mặt dày!”

“Năm đó rõ ràng là hắn Thần Dao Đường thực lực so Thần Kiếm sơn trang kém hơn quá nhiều, hắn chính mình mặt dày mày dạn treo cao cửa hôn sự này, này hai mươi năm không biết là bao nhiêu chỗ tốt! Lần này ngược lại tốt, vừa thấy Tam thiếu gia biến thành phế nhân, liền trở mặt không nhận thức! Đáng xấu hổ!”

“Thế nhưng là, hắn nói cũng không phải không có đạo lý, xinh đẹp như vậy nữ tử, gả cho một cái kinh mạch phế đi phế vật, đây không phải là một đóa hoa tươi cắm ở phân trên cỏ sao?”

“Đi, Thần Kiếm sơn trang Tam thiếu gia, cho dù là một phế nhân, cũng có rất nhiều hoa tươi nguyện ý cắm đi lên!”

...

Liễu Tiêu Dao đang muốn trả lời, lại nghe thấy một giọng nói vang lên.

“Tần trang chủ, đây chính là ngươi quyết định sau cùng sao?”

Đám người giật mình, đã thấy Liễu Vãn Thiên chẳng biết lúc nào, đã mở mắt, không có bất kỳ cái gì biểu lộ nhìn qua Tần Dao Hải.

“Khục khục...” Tần Dao Hải cười nói: “Vãn Thiên chất nhi, ngươi cũng không cần khổ sở, Thần Kiếm sơn trang uy danh bày ở chỗ này, về sau ngươi nhất định sẽ sống rất tốt, cũng nhất định sẽ có rất nhiều nữ tử nguyện ý gả cho ngươi...”

Ý tứ này rất rõ ràng, Liễu Vãn Thiên này một phế nhân, chỉ có thể dựa vào Thần Kiếm sơn trang uy danh mới có thể trôi qua tốt, mới có nữ tử thích.

“Ý của ngươi là, ta không xứng với thiên kim của ngươi Tần Minh Nguyệt?” Liễu Vãn Thiên vẫn không có bất kỳ biểu lộ gì, tựa hồ việc này vẫn là cùng hắn không có quan hệ.

“Khụ khụ, nói không phải nói như vậy...” Tần Dao Hải sắc mặt cũng không có chút rung động nào.

“Phụ thân, ngươi cứ việc nói thẳng lại có thể thế nào?” Ngồi tại Tần Dao Hải bên trái Tần Trùng Dương nói chuyện, hắn đối Liễu Vãn Thiên nói: “Liễu Vãn Thiên, ngươi đã là cái phế vật, nào điểm có thể xứng với muội muội ta? Phụ thân ta như thế hàm súc, chỉ là không muốn để cho ngươi quá mất mặt!”

Trong đám người có người nở nụ cười, một thiếu niên cười nói: “Này Tần gia đại thiếu thật có ý tứ, chẳng lẽ hôm nay dạng này trước mặt mọi người muốn hủy hôn, còn không mất mặt? Nếu như đây là như thế suy tính, vì sao không tự mình thương lượng việc này?”

Liễu Vãn Thiên lại không để ý tới Tần Trùng Dương, đứng lên, hỏi trên đài Tần Minh Nguyệt: “Ngươi cũng cho là ta không xứng với ngươi! Ngươi cũng là ý tứ này sao?”

Liễu Vãn Thiên ngữ khí mặc dù y nguyên không nóng không lạnh, Tần Minh Nguyệt nhìn Liễu Vãn Thiên liền có thể nhẹ nhõm phát hiện hắn xác thực đã kinh mạch đều nát, nhưng chẳng biết tại sao, nàng lại cảm giác được Liễu Vãn Thiên trên người có một loại không hiểu cảm giác áp bách.

Tần Minh Nguyệt cười lạnh nói: “Ta chính là cái này ý tứ! Ngươi nếu biết, vì cái gì còn muốn nói ra đến đâu?”

Tần Trùng Dương nói ra: “Liễu Vãn Thiên, ngươi mình bây giờ là cái phế vật, còn mặt dày mày dạn quần lấy muội muội ta làm gì?”

Hắn không dám đối Liễu Tiêu Dao thế nào, nhưng đối Liễu Vãn Thiên cái này cùng thế hệ, trong mắt của hắn phế vật, hẳn là lời gì cũng dám nói!

Tần Minh Nguyệt thấy có giúp đỡ, biến hóa càng thêm lớn gan lên tới, nàng cười lạnh nói: “Liễu Vãn Thiên, không phải ta vô tình, thật sự là ngươi vô năng!”

Liễu Vãn Thiên lại ở thời điểm này, đem không chế thân thể quyền chủ động giao cho Tần Tử Nghi thần thức.

“Ngươi ở kiếp trước vẫn tài vô song, miệng lưỡi dẻo quẹo, cửu quốc đế vương đều có thể bị ngươi thuyết phục, đều tranh nhau phong ngươi làm vương hầu, hiện tại giao cho ngươi, ta cũng không thích đi theo hai cái này huynh muội cãi nhau!”

Tần Tử Nghi đại hi, hán đã sớm muốn cảm thụ hạ có thể không chế này cổ khoái cảm của thân thể, những ngày gần đây, hán chỉ có thể nghĩ kếp, may may không thể sử dụng cổ thân thể này, nhưng làm hán nhin gần chết.

Người bên ngoài nhìn lấy, Liễu Ván Thiên sắc mặt y nguyên không có chút rung động nào, không có chút nào không tức giận, để cho người ta cho là hán hàm dưỡng quá tốt.

Chỉ là, bọn hán không biết, hiện tại Liễu Ván Thiên thân thể bị Tần Tử Nghi thần thức không chế, hán đang nổi lên một trận bão tố...

Liễu Ván Thiên thần sắc, tựa hồ bỗng nhiên ở giữa liên thay đổi, nhưng không có đổi thành giống mọi người dự liệu như thế phần nộ hoặc là thương tâm, mà là bỗng nhiên biến đến vô cùng nhẹ nhõm vui sướng xán lạn...

Hán bỗng nhiên nở nụ cười, nụ cười kia, tràn đầy tinh khiết cùng vui sướng, hán cười nói: “Minh Nguyệt muội muội, ngươi mặc dù chỉ so với ta nhỏ mấy tháng, nhưng là theo ta được biết, ngươi không chỉ có là long tường châu tứ đại mỹ nữ một trong!”

Tần Minh Nguyệt sững sờ, nàng lúc đầu nghĩ đến, nên ứng đối ra sao Liễu Ván Thiên khả năng bộc phát, thậm chí làm ứng đối hán bạo nói tục chuẩn bị.

Không nghĩ tới hán nói là lời này. Không chỉ hán không nghĩ tới, bất kỳ người nào cũng không nghĩ tới.

Nàng nhìn qua Liễu Ván Thiên khuôn mặt tươi cười, hỏi: “Liễu Ván Thiên, ngươi đang nói cái gì?”

“Ta tại khen ngươi nha!” Liễu Ván Thiên tiếp tục cười nói: “Ta sống mười lăm năm, còn chưa thấy qua ngươi xinh đẹp như vậy nữ tử.”

“Mặc dù ta trước kia chưa thấy qua ngươi, nhưng là thường xuyên sẽ ở trong mơ mộng thấy ngươi, tưởng tượng thấy bộ dáng của ngươi, không nghĩ tới đã vậy còn quá đẹp! Trong mắt của ta, ngươi nơi đó là long tường châu tứ đại mỹ nữ một trong, đơn giản liền là thứ nhất đại mỹ nữ, đẹp để cho người ta tâm hoa nộ phóng như si như say tựa như ảo mộng sống mơ mơ màng màng...”

Liễu Ván Thiên thoáng một cái nói một nhóm lớn, làm cho tất cả mọi người đều ngây ngẩn cả người! Tần Tử Nghi thần thức vốn là một cái vô song tài tử phong lưu, không biết câu bao nhiêu nữ nhân hôn, lòng của thiếu nữ, những này mới biết yêu nữ tử suy nghĩ cái gì, ưa thích nghe cái gì, hán nhất quá là rõ ràng!

Liền những ngày này thường xuyên hầu hạ vị Tam thiếu gia này nha hoàn cùng gia bộc, đều giác đến mức dị thường kỳ quái, chính nhà mình vị Tam thiếu gia này, lúc nào biến hóa như thế có thể nói? Những ngày gần đây, không thấy hán nói bao nhiêu lời nha!

Liễu Ván Thiên thần thức thầm nghĩ, Tần Tử Nghi, ngươi cái này đại văn thời kì sắc lang, quá buồn nôn!

“Không có rồi!” Tần Minh Nguyệt lúc đầu lãnh đạm mặt, thời khắc này Băng Sương vậy mà chậm lại, biến hóa tươi đẹp lên tới, nàng cười nói: “Liễu Ván Thiên, ngươi mặc dù... Cái kia không thể tu hành, bất quá ngươi nói nghe được lời này, ta thích!”

Liễu Ván Thiên tiếp tục nói: “Chỉ là...”

Hán tựa hồ muốn tới cái chuyển hướng, hán cũng biết, rất nhiều người đều đang đợi lấy cái này chuyển hướng...

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 21: Trước gương cao sau đèn xuống

Chương 21: Trước gương cao sau đèn xuống

Liễu Ván Thiên tiếp tục cười nói: “Chỉ là, rất nhiều người đều biết, ngươi không chỉ có riêng là cái mỹ nữ tử! Ngươi Liễu Minh Nguyệt vẫn là cái vô tu kỳ tài!”

“Như ta đoán không lầm, ngươi bây giờ cũng đã đi đến Linh Võ Cảnh đỉnh phong đi?” Liễu Ván Thiên nhìn chăm chăm Tần Minh Nguyệt, trong ánh mắt tựa hồ mang theo nước, một cổ có thể cho tất cả nữ tử, vì đó hòa tan bao nhiêu tình chi thủy.

Hán thờ dài nói: “Mười lăm tuổi không đến, liền đã đi đến cảnh giới cỡ này, chỉ sợ long tường châu cũng không có mấy người có thể làm được đến!”

“Ừm?” Tần Minh Nguyệt nở nụ cười, như một chuỗi trong gió đập chòn chuông bạc, nàng tựa hồ đối với Liễu Ván Thiên sau đó phải nói lời, tràn đầy

chờ mong.

Liễu Ván Thiên tiếp tục lấy cực nhanh ngữ tốc nói ra: “Cho nên ngươi không chỉ có là long tường châu đệ nhất mỹ nữ, hơn nữa còn là thứ nhất kỳ nữ, thứ một nữ tử võ tu thiên tài! Tổng hợp, ngươi đơn giản liền là long tường châu đệ nhất thiên tài mỹ thiếu nữ...”

“Ngươi nói người ta đều không có ý tứ á!” Tần Minh Nguyệt nghe như thế một đồng lớn buồn nôn, sắc mặt đỏ lên, vậy mà thực biến hóa có chút ngưng ngừng lên tới, cùng vừa rồi lạnh lùng như băng tường như hai người, tựa hồ vì gương hiện thân hình của mình tốt, nàng lại tận lực đem eo uốn đến càng thẳng chút, lộ ra một đường lồi lõm tinh tế đường cong.

“Mỹ nữ, thiên tài, Thần Dao Đường công chúa...” Liễu Ván Thiên tiếp tục nói: “Trên người của ngươi có quá nhiều vàng sáng!”

“Chỉ là, giống như ngươi nữ tử, sao có thể gả cho ta đây?”

“...”

Đám người triệt để im lặng, này Thần Kiếm sơn trang Tam thiếu gia, vậy mà không chỉ không có vì Thần Kiếm sơn trang cứu danh dự, ngược lại tại cửa nhà mình, lớn võ Tần Minh Nguyệt mông ngựa, mà nữ tử này, hôm nay mới làm nhục Liễu gia cạnh cửa cũng muốn buộc hán tử hôn!

“Thật không biết hán tử là Thần Kiếm sơn trang Tam thiếu, vẫn là Thần Dao Đường Tam thiếu...”

“Hán tử nên không phải bị thương còn chưa tốt, đầu hóng đi!”

“Hán tử nhất định là bị bệnh, hơn nữa bệnh này không tốt trị!”

Liễu Ván Thiên lại không để ý tới những nghị luận kia, đột nhiên, cười híp mắt nói: “Tần Minh Nguyệt, ngươi qua đây, ta có lời muốn nói với ngươi...”

Tần Minh Nguyệt vậy mà thực cấp tốc chạy tới.

Đám người không hiểu, hán tử chẳng lẽ còn muốn đổi Tần Minh Nguyệt, nói cái gì càng buồn nôn hơn thì thậm hay sao?

Chờ Tần Minh Nguyệt đến bên người, Liễu Ván Thiên chậm rãi đứng lên, tại Tần Minh Nguyệt bên tai nói khẽ: “Ta dám đánh cược, ngươi nhất định nghĩ không ra, ta sau đó phải nói với ngươi nói!”

Tần Minh Nguyệt thần sắc mê mang, nhìn không được hỏi: “Ngươi... Muốn nói cái gì?”

Nhất định là cái gì càng buồn nôn hơn lời tâm tình a? Tần Minh Nguyệt thậm nghĩ nói, chẳng biết tại sao, đối cái này nàng lúc đầu muốn hủy hôn thiếu niên, ở trước mặt hán tử, lòng của mình vậy mà tại bịch bịch trực nhảy.

Liễu Ván Thiên dừng một chút, bỗng nhiên ngắm nhìn bốn phía, cất cao giọng nói: “Các ngươi biết, Tần Minh Nguyệt vì cái gì không thể gả cho ta không?”

Thần Dao Đường một đệ tử cười nói: “Đây còn phải nói, chính ngươi đều tàn phế, còn thể nào để người ta gả cho ngươi?”

“Chuyện gì xảy ra, tại sao ta cảm giác Liễu Ván Thiên tựa hồ biến thành người khác, ban đầu trầm mặc, sau đó nói rất nói nhiều, lúc này, ta cảm giác hán tử tựa hồ lại phải biến đổi...”

Liễu Ván Thiên đột nhiên không nói, dừng lại tròn vện ba hơi.

Đám người nhưng lại không biết, trong đầu của hán tử, hai đạo thần thức lại tiến hành một lần giao lưu.

Tần Tử Nghi thần thức cười nói: “Ngươi ở kiếp trước là bá khí Võ Thần, sau đó phải nói lời, vẫn là ngươi tới đi, nhất định càng bá khí! Nhưng là muốn y theo ta chuẩn bị lại nói, càng có lực trùng kích!”

Liễu Ván Thiên thần thức cười nói: “Ha ha, vẫn là ngươi có tự mình hiểu lấy! Nói loại lời này, ta am hiểu nhất!”

Hai đạo thần thức tại cùng một cái thân thể giao lưu, gần như không cần thời gian. Liễu Ván Thiên trầm mặc ba hơi, chỉ là đang nổi lên một loại cảm xúc.

Sau đó, đứng cách hán tử không xa người, đều phát hiện Liễu Ván Thiên xác thực thay đổi, từ vừa rồi ôn tồn lễ độ, lời nói dí dỏm, hàm tình mạch mạch, biến hóa bá đạo cùng không ai bì nổi lên tới.

Ánh mắt của hán tử bỗng nhiên ở giữa, liền tràn đầy mỉa mai cùng thương hại, nhìn lấy đứng ở trước mặt Tần Minh Nguyệt, tựa như đang nhìn một chuyện cười.

Tần Minh Nguyệt cũng phát hiện điểm này, nàng vừa định nói chút gì.

Nhưng là, Liễu Ván Thiên không cho nàng cơ hội, thanh âm của hán tử tại thủy tạ đài bốn phía vô cùng vang dội lên tới, hán tử nói ra: “Đó là bởi vì, ngươi Tần Minh Nguyệt không xứng! Ngươi liền cho ta rách giày, ta đều chê ngươi bẩn!”

Thanh âm của hắn giống một đạo sấm sét, chấn kinh ở đây hơn tám trăm người thần thức.

Bọn hắn nghĩ lên Liễu Ván Thiên vừa rồi hỏi vấn đề: “Các ngươi biết, Tần Minh Nguyệt vì cái gì không thể gả cho ta không?”

“Đó là bởi vì nàng không xứng! Nàng liền cho ta rách giày, ta đều chê nàng bẩn!”

Đây chính là hắn trả lời? Hắn đến cùng đang làm cái gì?

“Ông...”

Đám người triệt để bị té xỉu, lập tức đều đang nghĩ lấy, nhìn hai người này, làm sao xuống đài.

Thần Kiếm sơn trang cùng Thần Dao Đường, hai cái này đã từng lui tới mật thiết cộng vinh nhiều năm gia tộc, tựa hồ thực muốn vào hôm nay triệt để quyết liệt!

Tần Minh Nguyệt sắc mặt trong nháy mắt liền trầm xuống, nàng cảm giác chênh lệch quá lớn, quần bách dị thường.

Nàng muốn nói chút gì, nàng nhất định phải nói chút gì!

“Ngươi cái này...”

Nhưng là, Liễu Ván Thiên lại một lần cắt ngang nàng, hắn cười lạnh nói: “Các ngươi có ít người, chẳng lẽ con mắt mù à, vậy mà không nhìn thấy nàng có bao nhiêu xấu, có bao nhiêu dơ bẩn sao?”

“Tướng mạo từ tâm sinh, một người đẹp, không gần như chỉ ở tại khuôn mặt đẹp cỡ nào, càng ở chỗ tâm linh của nàng, ở chỗ khí chất của nàng, ở chỗ thần hồn của nàng!”

“Ngươi cho rằng chính ngươi rất xem được không? Trong mắt ta, khuôn mặt của ngươi đẹp hơn nữa, nhưng cũng che lấp không tới được ngươi nội tâm xấu xí! Ngươi kiêu ngạo, tự tư, tùy hứng, hư vinh... Những người này tính xấu xí đồ vật, ở trên thân thể ngươi đều có!”

“Nhưng là nếu như chỉ có những này, vậy cũng còn không tính quá tệ. Nhất là cho người trở trên chính là, ngươi tuổi còn nhỏ, mới mười lăm tuổi không đến, liền đã cùng người tăng tị với nhau, đã mất đi tâm thần xử nữ... Dù cho ngươi thực không muốn gả cho ta, cũng nên chờ giải trừ hôn ước về sau, làm tiếp kia cầu thả sự tình đi!”

“Ta không nghĩ ra, như thế không biết liêm sỉ nữ nhân, lại có nhiều người như vậy đem ngươi trở thành tiên nữ! Ngươi cho rằng ngươi làm xong những cái kia trở trên sự tình, đổi thân quần áo sạch, liền có thể ra tới trang bức, đóng vai thanh thuần thiếu nữ?”

Liễu Ván Thiên ngừng lại.

Đám người nghe lời này, đều kinh hãi. Phải biết, đây là một cái vô cùng bảo thủ niên đại!

“Chưa trưởng thành liền... Cái kia? Hơn nữa còn là có hôn ước trong người tình huống dưới?”

Mặc dù không biết thực hư, nhưng mọi người nhìn về phía ánh mắt của nàng, đã không còn như vậy nóng bỏng, mà là toát ra một tia khinh bỉ cùng ghét bỏ mùi vị.

“Nói hươu nói vượn!” Tần Minh Nguyệt rốt cục tìm được cơ hội nói chuyện, nàng cả giận nói: “Ngươi ngậm máu phun người!”

Nàng không cách nào kềm chế phần nộ của mình cùng thất lạc, giờ lên một chương, liền hướng về Liễu Ván Thiên vỗ tới.

Chỉ là, nàng tay lại không có vỗ trên người Liễu Ván Thiên, bị một người mặc quần áo màu xanh thiếu niên bắt lấy, lại chính là vẫn đứng tại Liễu Ván Thiên bên cạnh thiếu niên Cổ Thanh Dương.

Liễu Ván Thiên sắc mặt không sợ hãi, cười lạnh nói: “Ha ha, ngươi còn dám tại trước mặt mọi người, giết ta diệt khẩu hay sao?”

Tần Minh Nguyệt hất ra Cổ Thanh Dương tay, cấp tốc lui lại mấy bước, nhảy lên thủy tạ đài, phần nộ quát: “Liễu Ván Thiên, ngươi tên hèn nhát này, phế vật, tiện nam, sẽ chỉ lật ngược phải trái múa mép khua môi! Có bản lĩnh, ngươi đánh với ta một trận! Đến nha! Ngươi cái phế vật này, ngươi dám đến sao?”

“Ha ha ha...” Liễu Ván Thiên cười to: “Quả nhiên là bị ta trở thành đau nhức điểm, thậm chí quá thành giận! Tần Minh Nguyệt, ngươi cũng quá để ý mình!”

“Trong mắt ta, ngươi quá yếu, ngươi tự cho là đúng vô tu thiên phú và cảnh giới, trong mắt ta cũng chỉ là một chuyện cười! Ngươi không chỉ không xứng cho ta rách giày, càng không đáng ta xuất thủ!”

Tần Trùng Dương giờ phút này đứng lên, cười lạnh nói: “Hừ, các ngươi Liễu gia, ngoại trừ khoe miệng lưỡi lạnh lợi, lại còn làm cái gì? Ta nhìn, các ngươi Liễu gia ở đây thế hệ tuổi trẻ bên trong không ai là muội muội ta đối thủ!”

Hắn cảm thấy lúc này bị Liễu Ván Thiên nháo trò, không chỉ trái lại làm nhục thân muội muội của mình, hơn nữa đem vừa rồi hắn cùng Tần Minh Nguyệt

hai người không chiến mà thắng khí thế, hoàn toàn đánh ngã! Đây tuyệt đối không được! Lúc này, phải dùng một trận chiến đấu chân chính, mới có thể giải quyết vấn đề.

Ồ cái này sùng thượng vũ lực thể giới, thực lực, liền là hết thấy!

Chỉ cần Liễu Vấn Thiên dám ứng chiến, chỉ cần đem hấn hoặc là hấn phái ra người, đánh cho hoa rơi nước chảy răng rơi đầy đất, liền không có người sẽ để ý, hấn mới vừa nói bất luận cái gì nói.

Mọi người chỉ sẽ cho rằng, Liễu Vấn Thiên cái phế vật này, sẽ chỉ ở phần nộ cùng vô năng tình huống dưới, hiện miệng lưỡi lạnh lợi, kỳ thật chỉ là ngậm máu phun người mà thôi!

Liễu Vấn Thiên cười lạnh nói: “Hừ, muội muội của ngươi có ngươi thổi đến mạnh như vậy sao? Ta tùy tiện kêu cái tùy tùng, là có thể đem nàng đánh cho hoa rơi nước chảy!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Cực hạn nhục nhã

Chương 22: Cực hạn nhục nhã

Liễu Vấn Thiên bỗng nhiên lớn tiếng nói: “Cỗ Thanh Dương!”

Cỗ Thanh Dương đứng ra, lập thân nói: “Thiếu gia có gì phân phó?”

Liễu Vấn Thiên tùy ý nói: “Cái nha đầu này vô lễ vô sỉ không biết trời cao đất rộng, ngươi đi thay ta giáo huấn một chút nữ nhân này!”

“Nữ nhân!” Liễu Vấn Thiên cố ý đem hai chữ này cắn đến rất nặng, đám người tất nhiên minh bạch, đây là tại cường điệu, Tần Minh Nguyệt đã không phải cô nương, mà đã thành một vị phụ nhân.

Chỉ là, thiếu niên này bất quá mười bốn mười lăm tuổi, khiến hấn đối chiến Tần Minh Nguyệt cái này long tượng châu công nhận thiên tài, không khác lấy trứng chọi đá!

Càng làm cho người ta kinh ngạc chính là Cỗ Thanh Dương, hấn hỏi một câu khiến rất nhiều người muốn thổ huyết vấn đề: “Thiếu gia, mấy chiêu?”

Liễu Vấn Thiên hồ to khoái ý, thâm nghĩ không nghĩ tới Cỗ Thanh Dương thật đúng là đủ phối hợp!

“Nói nhảm, nàng liền cho ta xách giày cũng không xứng, đáng giá ngươi dùng hai chiêu sao? Tất nhiên chỉ dùng một chiêu!”

Liễu Vấn Thiên, khiến người ta cảm thấy hấn là đang giỡn, đang nói đùa.

Không nghĩ tới Cỗ Thanh Dương càng nghiêm túc đáp: “Vâng! Vậy ta cũng chỉ dùng một chiêu!”

Liễu Vấn Thiên tại Cỗ Thanh Dương bên tai, nói một câu về sau, Cỗ Thanh Dương đi lên thủy tạ đài.

“Đây là nơi nào xuất hiện thiếu niên?”

“Hắn dám khiêu chiến, đã đi đến Linh Võ Cảnh đình phong Tần Minh Nguyệt?”

“Ta không nghĩ ra, Liễu Vấn Thiên vì cái gì dám như thế nói lớn không ngưng, lại còn nói chỉ cần dùng một chiêu?”

“...”

Cỗ Thanh Dương chậm rãi rút ra trên lưng kiếm, một thanh phổ thông trường kiếm.

Hấn nắm chặt lại quyền, rất lễ phép mà nói: “Mời!”

Nhìn qua cái này mười bốn mười lăm tuổi mình trần thiếu niên, Tần Minh Nguyệt khóe miệng lộ ra một tia khinh miệt cười lạnh.

Nàng rút ra một thanh đoản đao, đây là một thanh phổ thông đao, vì công bằng, bọn hán không thể dùng Linh binh.

Nhưng là, đối với Thần Đao Đường Tần Minh Nguyệt tôi nói, bất kỳ cái gì một thanh đao, chỉ cần đến trong tay của nàng, liền sẽ tràn đầy linh khí.

Bởi vì nàng đã đột phá Linh Võ Cảnh đỉnh phong, càng vì nàng là Thần Đao Đường một đời mới nhân vật đại biểu.

Tần Minh Nguyệt cười lạnh nói: “Ta không quan tâm ngươi là ai, từ đâu tới đây. Nhưng là ta tin tưởng, chờ một trận chiến này kết thúc, ngươi nhất định đã uy danh vang xa!”

Cổ Thanh Dương không nói lời nào, hán vốn là cái rất trầm tĩnh thiếu niên.

Tần Minh Nguyệt cũng không có ý định khiến hán nói chuyện, ngạo nghễ nói: “Bởi vì, sau trận chiến này, mọi người sẽ phát hiện có cái phế vật đứng tại Liễu gia thủy tạ đài lên! Hơn nữa, là dùng bị bản cô nương đánh cho chặt vật không chịu nổi phương thức, chứng minh!”

“Có thể đánh với ta một trận, đã đủ để khiến ngươi nổi danh!”

Cổ Thanh Dương trầm mặc một hồi, chợt mà nói: “Có một số việc, làm sau mới biết được!”

“Vô tri!” Tần Minh Nguyệt sắc mặt lạnh hơn, cấp tốc đằng không mà lên, trong tay đoản đao hóa thành một cổ sóng to, cấp tốc đánh úp về phía Cổ Thanh Dương.

Lập tức, Cổ Thanh Dương bị bao phủ tại một vùng đao trong biển, vô luận hán lui lại, tiến lên, vẫn là bay lên không, tựa hồ cũng không cách nào tránh đi lăng lệ đao hải.

“Già Thiên Tế Nhật!”

“Này Tần Minh Nguyệt thật sự là tuyệt không lưu tình, vậy mà vừa lên đến liền dùng tới Thần Đao Đường sát chiêu...”

“Nàng mới vừa rồi bị Liễu Ván Thiên mở miệng nhục nhã, giờ phút này tự nhiên muốn dùng nghiền ép phương thức, để chứng minh Liễu Ván Thiên vô tri cùng sai lầm!”

“Không sai, cái này thời đại lấy võ vi tôn, làm thắng nói!”

Đám người nghị luận ầm ỹ, trường hà tông tông chủ Âu Dương Minh một bên quan sát, một bên có chút hăng hái, đối tông môn đệ tử làm lấy lời bình: “Các ngươi nhìn kỹ, một chiêu này Già Thiên Tế Nhật, là Thần Đao Đường thành danh sát chiêu, kêu cái tên này, là bởi vì nó để cho người ta đặt vào một vùng đao trong hải dương, để cho người ta tránh cũng không thể tránh, chỉ có thể đón đỡ.”

“Không chỉ như thế, kia thiếu niên mới vừa vận đột phá, Linh Võ Cảnh đỉnh phong cảnh giới, đột phá thời gian so Tần gia tiểu thư muốn chậm rất nhiều, tăng thêm này một sát chiêu, một trận chiến này đã có kết quả.

Âu Dương Minh hạ kết luận: “Trừ phi có kỳ tích xuất hiện, không đúng hán không có khả năng thắng!”

Mà này giới Đao Kiếm Quyết, lấy bình luận người trong thiên hạ vật, công pháp, mạnh yếu lấy xưng phủ tiên lâu, cũng tới một vị lão giả, hán một bên nhìn chăm chăm Tần Minh Nguyệt đao, một bên cấp tốc huy động ngọn bút, tại màu vàng nhật trên giấy, vẽ ra ra làm lộ tuyến cùng chiêu thuật, cũng chờ lấy vẽ ra kia thiếu niên suy sụp tràng cảnh.

Truyện Của Tui chấm Net Thủy tạ đài bên trên, Cổ Thanh Dương nhìn qua một chiêu này “Già Thiên Tế Nhật”, trong lòng càng đối Liễu Ván Thiên bội phục lên tới, hán vậy mà coi là tốt Tần Minh Nguyệt bị hán nhục nhã về sau, nhất định nghĩ một chiêu chế địch, trực tiếp sử dụng này đại sát chiêu “Già Thiên Tế Nhật”, trực tiếp đối với mình nghiền ép!

Chỉ là, Tần Minh Nguyệt nhưng lại không biết, hán Cổ Thanh Dương, chờ liền là một chiêu này!

“Tuyệt Địa Thứ Nhật!”

Cổ Thanh Dương không cần bất luận cái gì suy nghĩ, không có bất kỳ cái gì dừng lại, trực tiếp ra làm, đúng là hán này mười ngày mỗi ngày đều đang luyện một kiếm kia, một kiếm đâm về mặt trời!

Một kiếm này, hán đã luyện mười vạn lần!

“Khanh... Keng...”

Một trước một sau vang lên hai tiếng thanh thúy oanh minh.

Tần Minh Nguyệt thân ảnh cấp tốc tung bay rơi xuống, bước chân của nàng có chút lay động, lúc đầu chỉnh tề tóc giờ phút này đã lộn xộn, gương mặt xinh đẹp một hồi tái nhợt, trong mắt tràn đầy nghi hoặc cùng không thể tin.

Cái phế vật này, vậy mà có thể một chiêu đánh bại chính mình?

Trong tay nàng còn có đao. Chỉ là, đao đã đứt, mũi đao đã giống nàng người đồng dạng, chặt vật rơi trên mặt đất.

Cổ Thanh Dương cầm kiếm mà đứng, sắc mặt y nguyên trầm tĩnh, phảng phất vừa rồi không có cái gì phát sinh. Nhưng hắn nhìn về phía Tần Minh Nguyệt con mắt, tràn đầy trêu tức.

“Ta thừa nhận, ngươi vừa rồi có một chút nói rất đúng!” Cổ Thanh Dương mỉm cười nói: “Sau trận chiến này, mọi người sẽ phát hiện có cái phế vật đứng tại Liễu gia thủy tạ đài lên!”

Sau đó hắn quay đầu, nhìn qua ngòi tại Liễu Tiêu Dao bên trái Liễu Văn Thiên, mỉm cười nói: “Tam thiếu, ngươi mới vừa nói đến cũng đúng, Tần Minh Nguyệt, xác thực không xứng với ngươi! Có lúc, ta rất nguyện ý dùng giúp ngươi xách giày phượng thức biểu đạt đối ngươi tôn kính.”

“Nhưng là nàng,” hắn lại nhìn phía Tần Minh Nguyệt, nghiêm túc nói: “Xác thực liền cho ngươi xách giày cũng không xứng!”

Đám người xôn xao.

“Sau trận chiến này, mọi người sẽ phát hiện có cái phế vật đứng tại Liễu gia thủy tạ đài lên!”

Câu nói này, Tần Minh Nguyệt vừa mới vừa nói qua.

Hiện tại, Cổ Thanh Dương y nguyên không thay đổi đem nguyên văn lời nói trả lại cho Tần Minh Nguyệt.

Hơn nữa hắn còn trích dẫn Liễu Văn Thiên trước đây đã nói, nhấn mạnh sự thật này: Ngươi Tần Minh Nguyệt ngay cả ta cái này, Tam thiếu tùy từng đều đánh không lại, ngươi đúng là cái phế vật, là cái không xứng với Liễu Văn Thiên phế vật!

Phủ tiên lâu vị lão giả kia, mặc dù giật mình, bút lại chưa dừng lại, chỉ soạt soạt mấy bút, ba tám đối chiến cầu liền đã hoàn thành.

Đã thấy cuối cùng hai cái cầu trong, một trương vẽ lấy một thiếu niên giơ kiếm đâm trời, chớp mắt đứt một thiếu nữ trường kiếm; Một cái khác bức vẽ lấy thiếu nữ nắm lấy một thanh đoản kiếm, một nửa kiếm rơi trên mặt đất, mà Cổ Thanh Dương y nguyên cầm kiếm mà đứng, thần tình lạnh nhạt.

Rải rác mấy bút, nhân vật cùng chiêu thức sinh động như thật, quá trình cùng kết thúc vừa xem hiểu ngay!

Hồi lâu, đám người cũng lấy lại tinh thần tới.

“Thiên tài! Yêu nghiệt thiên tài!”

“Thiếu niên này đến cùng là ai? Vậy mà thực chỉ dùng một chiêu, liền đánh bại Thần Đao Đường Nhị tiểu thư Tần Minh Nguyệt?”

“Móa nó, này phía sau nhất định có chuyện xưa!”

“...”

Liễu Văn Thiên lại không để ý tới những nghị luận này.

Ở trong đầu hắn, Tần Tử Nghi thần thức cười to: “Này Cổ Thanh Dương, nhìn như trầm tĩnh, vậy mà có thể làm ra như thế diệu sự tình, nói ra như thế diệu, hắn thật là một cái diệu nhân! Ngươi nhận tiểu đệ ánh mắt không tẻ, cùng ta đi lên một thể có thể liễu một trận!”

“Hắn không phải tùy từng, lần này chỉ là vì giáo huấn không ai bì nổi Thần Đao Đường, mới khiến cho hắn nói như vậy!” Liễu

Văn Thiên thật sâu nhìn Cổ Thanh Dương một chút, nói: “Hắn đáng giá làm huynh đệ!”

Tần Tử Nghi thần thức rất là tán đồng: “Ừm, ta đồng ý! Ta thích cái này diệu nhân! Bất quá, còn có càng diệu, xem ta như thế nào giết Tần Minh Nguyệt uy phong!”

“Ta chờ!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Chu môn dấu đỏ

Chương 23: Chu môn dấu đỏ

Mà giờ khắc này, Tần Minh Nguyệt nghe được Cổ Thanh Dương châm chọc, sắc mặt trở nên trắng bệch trong nháy mắt, liền hô hấp đều biến hóa dồn dập lên.

Nàng là Thần Dao Đường Nhị tiểu thư, long tường châu tứ đại mỹ nữ, từ nhỏ đến lớn là chúng tinh phụng nguyệt minh châu, lại làm sao nhận qua bức này khi nhục?

Huống chi, khi nhục đối tượng của mình, chỉ là một cái tên không kinh truyền thiếu niên.

Nàng cắn răng nói: “Ta muốn giết ngươi!”

“Ta khuyên ngươi tốt nhất chớ có hành động thiếu suy nghĩ tốt!”

Liễu Ván Thiên thanh âm không chút nào che lấp hấn xem thường, ý trào phúng mạnh hơn Cổ Thanh Dương gấp trăm lần, cười nói: “Ha ha, ngươi biết, hấn có thể một kiếm đoạn đao của ngươi, cũng có thể một kiếm giết ngươi!”

Tần Minh Nguyệt tức giận nói: “Hấn dám!”

Liễu Ván Thiên thanh âm rất là bình tĩnh, thản nhiên nói: “Chỉ muốn ta nói, hấn liền dám! Ngươi có muốn hay không thử một lần?”

“...” Tần Minh Nguyệt ngây dại, căn môi không nói thêm gì nữa. Nàng biết Liễu Ván Thiên tuyệt không phải nói chuyện giật gân, nàng vừa rồi có thể khắc sâu cảm nhận được, Cổ Thanh Dương một kiếm kia cường đại cỡ nào!

Liễu Ván Thiên khoe miệng xuất hiện một tia lực lượng thần bí thần sắc, khoe miệng khê nhếch, cười nói: “Ha ha, tay phải của ngươi cổ tay thụ thương, ngươi không biết?”

Tần Minh Nguyệt không tin, nàng vừa rồi mặc dù đoạn kiếm, lại không có cảm giác đến thụ thương.

Mặc dù như thế, nàng vẫn là không nhìn được nâng tay phải lên, cuốn lên tay phải tay áo.

Tay của nàng vừa trắng vừa mềm, chỉ là, tại cổ tay phải bên trong, thỉnh linh có một chút huyết sắc đỏ bừng, dưới ánh mặt trời, lộ ra đặc biệt bắt mắt.

Tần Minh Nguyệt biến sắc, đây cũng không phải là máu, mà là... Chu môn ấn một

Chu môn, là một cái cổ lão vừa thần bí môn phái, không có ai biết môn phái này ở nơi nào, có bao nhiêu người, nhưng là cách mỗi mười năm, chu môn đều sẽ phái một tên đệ tử đi ra xông xáo.

Chu môn người này vừa xuất hiện, nhất định trên đời này nhắc lên một cơn gió lớn mưa rào, sở tác sở vi, không có không ảnh hưởng lấy cái thế giới này, đã có tốt ảnh hưởng, cũng có ảnh hưởng xấu.

Nhất mười năm gần đây, từ chu môn đi ra chính là Chu Tước Hồng. Hấn chê khen nửa nọ nửa kia, nhưng mọi người công nhận một điểm, là hấn phong lưu cử thế vô song.

Đồn đại, hấn mỗi lần chinh phục một thiếu nữ, cũng sẽ ở cổ tay nàng bên trong, lưu lại một cổ màu đỏ ấn ký, đỏ tươi mà lại bôi không đi, hoàn mỹ kỳ danh viết: “Chu môn ấn!”

Cái này chu môn dấu đỏ ý tứ, là Chu Tước Hồng tại hướng thế nhân tuyên truyền: Nữ nhân này, là ta ngủ qua!

“Không thể nào? Chẳng lẽ, này Thần Dao Đường Tần Minh Nguyệt đại tiểu thư, vậy mà cùng Chu Tước Hồng có một chân?”

“Cái gì có một chân, là bị Chu Tước Hồng ngủ qua! Không có nhìn nhân gia đều lưu lại chu môn ấn rồi hả?”

“Không nghĩ tới, Liễu Ván Thiên nói, Tần Minh Nguyệt đã không phải xử nữ, lại là thực a!”

“Quả nhiên là vô sỉ chi nữ, đã có vị hôn phu, lại không biết kiểm điểm, hơn nữa còn là cùng Chu Tước Hồng tên đâm tặc kia!”

“...”

Liễu Ván Thiên cười to nói: “Ta nói có ai như thế có bản lĩnh, có thể đem Tần gia Nhị tiểu thư ngủ... Ân, khiến Nhị tiểu thư cảm mến, nguyên lai là người kia a!”

“Mới không phải!” Tần Minh Nguyệt sắc mặt đỏ bừng, đậm chân nói: “Ta làm sao có thể cùng loại kia nam nhân có quan hệ, cùng ta người tốt là long tường châu...”

Bỗng nhiên, Tần Minh Nguyệt sắc mặt một hồi trắng bệch. Con mắt của nàng tựa hồ muốn phun ra lửa.

Nàng phát giác chính mình bị Liễu Vấn Thiên lừa!

Cánh tay này trên đồ bưng, cũng không nhất định liền là chu môn ấn, tất nhiên cũng chưa chắc liền là Chu Tước Hồng lưu lại.

Khả năng nhất, là vừa mới đối chiến thời điểm, Cổ Thanh Dương mới thu được đi.

Nhưng là, Tần Minh Nguyệt giờ phút này lại nói lời miệng, chính miệng thừa nhận, nàng cái này có vị hôn phu nữ tử, thực đã cùng nam nhân khác tốt hơn, nam nhân kia vẫn tại long tường châu..

“Nguyệt nhi, trở về!” Tần Dao Hải thanh âm vang lên, hùng hồn mà tràn ngập uy nghiêm.

Tần Trùng Dương cấp tốc đứng dậy, đem Tần Minh Nguyệt kéo xuống.

Tần Minh Nguyệt dậm chân, xám xịt dưới mặt đất thủy tạ đài, nàng ác hung hăng nhìn Cổ Thanh Dương đồng dạng, vô cùng ác độc nói: “Ca, ta muốn ngươi giết hắn! Ngươi nhất định phải giết hắn!”

Tần Dao Hải nhìn thoáng qua Tần Minh Nguyệt, thở dài, sau đó hướng Tần Trùng Dương nháy mắt.

Tần Trùng Dương ngẫm hiểu, này món nợ, si nhục này, nhất định phải từ hắn cái này làm ca ca đến đòi lại!

Nhìn lấy rục rịch Tần Trùng Dương,

Liễu Vấn Thiên thần thức hỏi Tần Từ Nghi: “Ngươi hiểu rõ Thần Dao Đường đao pháp sao?”

Tần Từ Nghi thần thức cười nói: “Việc rất nhỏ, ta xem qua từ trước tới nay có thể tìm tới tất cả võ tu bí tịch, cái này Thần Dao Đường đao pháp, đẹp đẽ...”

“Ngừng!” Liễu Vấn Thiên cắt ngang hắn, cười nói: “Không tâm tư nghe chi tiết, ngươi đến từ ba ngàn năm về sau, tự nhiên giải cái này đao pháp, ta lúc kia, còn không có cái này đao pháp!”

Liễu Vấn Thiên cười lạnh nói: “Tiếp đó, ta khiến Cổ Thanh Dương khiêu chiến Tần Trùng Dương. Tần Trùng Dương là Khôn Võ Cảnh trung kỳ, Cổ Thanh Dương chỉ là Linh Võ Cảnh đỉnh phong, hai người võ tu thực lực chênh lệch quá lớn, cho nên ngươi muốn giúp hắn. Ta muốn ngươi một chút nhìn ra sơ hở của hắn, sau đó chỉ điểm Cổ Thanh Dương hung hăng ngược hắn!”

“Chú ý này không tệ!” Tần Từ Nghi thần thức tựa hồ rất là kích động: “Cái này ta lấy tay, nhìn ta không đùa chơi chết hắn! Ngươi cầm quyền không chế thân thể giao cho ta liền tốt!”

“Tốt!” Liễu Vấn Thiên khiến thần thức buông lỏng, hắn chỉ muốn từ từ xem trò, nhìn không ai bì nổi Tần Trùng Dương, là như thế nào bị chính mình tùy tùng đánh cho phong quang quét rác!

Hắn luôn luôn ưa thích loại này vượt cấp chiến đấu, bất luận ở kiếp trước, vẫn là một thế này!

Đám người cũng sẽ không biết được, bất quá mới không đến hai hơi thời gian, Liễu Vấn Thiên hai đạo thần thức đã trao đổi quyền không chế thân thể, cũng làm một cái đề cho người ta kinh ngạc quyết định.

Không đợi Tần Trùng Dương trả lời muội muội của hắn Tần Minh Nguyệt, Liễu Vấn Thiên lại lớn tiếng dọa người, nói: “Cổ Thanh Dương, ngươi bây giờ có thể hướng Tần Trùng Dương khiêu chiến!”

Liễu Vấn Thiên âm thanh âm vang lên thời điểm, tất cả mọi người là giật mình, dùng một loại vô cùng ánh mắt quái dị nhìn lấy hắn, sau đó lại nhìn lấy Cổ Thanh Dương.

“Trời ạ Liễu Vấn Thiên nhất định là điên rồi!”

“Cổ Thanh Dương cùng Tần Trùng Dương, một cái là Linh Võ Cảnh, một cái là Khôn Võ Cảnh, chênh lệch một cái lớn đẳng cấp, này làm sao đánh?”

Trong đám người lập tức một vùng lộn xộn, mà phù tiên lâu vị lão giả kia, khóe miệng lại lộ ra một tia đề cho người ta không dễ dàng phát giác tiếu hân chi tình.

Trong lòng của hắn thở dài: “Cổ Thanh Dương kẻ này không đơn giản, chỉ là, hắn như thế nào là Tần Trùng Dương đối thủ. Ngay tại vừa rồi, Tần Trùng Dương đã lộ sát cơ, Cổ Thanh Dương sợ là muốn như vậy vẫn lạc!”

Tần Trùng Dương lần nữa lên thủy tạ đài. Hắn chậm rãi rút ra trên lưng đao, đây là một thanh so Tần Minh Nguyệt đao hơi dài, lại càng thêm rộng lượng Quý Đầu Đao. Đao thể bản thân rất là trầm trọng, thích hợp nhất lực lượng hùng hậu nam tử sử dụng.

Tần Trùng Dương vuốt đao của mình, ngạo nghễ nói ra: “Cổ Thanh Dương, đao của ta, đã thời gian rất lâu không có ra khỏi vỏ!”

Cổ Thanh Dương không nói lời nào, hắn không rõ Tần Trùng Dương ý tứ, thế là trầm mặc.

Tần Trùng Dương nhìn qua hắn, ánh mắt lộ ra một tia đùa cợt, cười lạnh nói: “Ngươi đã khiêu chiến ta, vậy chúng ta sao không lại đánh cược một lần?”

Cổ Thanh Dương hỏi: “Đánh cược gì?”

“Ngươi cùng ta!” Tần Trùng Dương hồ hững nói: “Thần Kiếm sơn trang cùng Thần Dao Đường giao đấu, từ trước đến nay phân ra thắng bại tức đình chỉ. Nhưng là hôm nay, chúng ta có thể điên cuồng hơn một điểm! Ngươi dám không?”

Cổ Thanh Dương mặt không biểu tình, hỏi: “Ngươi muốn làm sao đánh?”

Tần Trùng Dương nói: “Chúng ta có thể đánh tới có một người không có chiến lực mới thôi!”

Cổ Thanh Dương đem con mắt nhìn về phía Liễu Vấn Thiên. Hắn biết, chính mình võ tu cảnh giới so Tần Trùng Dương chênh lệch quá lớn.

Đã thấy Liễu Vấn Thiên mỉm cười, nhẹ gật đầu, sau đó hỏi Tần Trùng Dương nói: “Tần Trùng Dương, ngươi là muốn lấy mệnh ra độ sức sao?”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Sinh tử tương bác

Chương 24: Sinh tử tương bác

Tần Trùng Dương lông mày ngưng tụ nói: “Là thì như thế nào?”

Liễu Vấn Thiên nhẹ nhõm nói: “Nếu là dùng mệnh tương bác, như vậy nên đều lộ ra thần thông, không thiết hạn mức cao nhất, chỉ cần người bên ngoài không trực tiếp dụng công pháp nhúng tay, cái gì cũng có thể dùng, cái gì đều có thể làm, thậm chí là sử dụng ám khí, là thế này phải không?”

“Đúng vậy!” Tần Trùng Dương đáp. Hắn một chút cũng không lo lắng, dù sao, hắn so Cổ Thanh Dương cảnh giới cao một cấp bậc, coi như là đối phương sử dụng hoa chiêu gì, cũng không cách nào trong tay hắn đi ra ba chiêu, hắn đối với điểm này phi thường tự tin!

Liễu Vấn Thiên ngược lại hỏi thân đạo hải: “Tần bá bá, ngài đồng ý không?”

Tần Dao Hải mặt không biểu tình, nói: “Các ngươi người trẻ tuổi sự tình, tự mình giải quyết!” Trong mắt hắn, vừa rồi Cổ Thanh Dương tuy nhiên một chiêu đánh bại Tần Minh Nguyệt, chẳng qua là thừa dịp bất ngờ mà thôi, đợi tí nữa, nên đến phiên Tần Trùng Dương bạo ngược Cổ Thanh Dương rồi.

“Như vậy mới phải chơi!” Liễu Vấn Thiên trong thần sắc tựa hồ dấu điểm lấy một cổ không hiểu vui vẻ, nói ra: “Các ngươi có thể đã bắt đầu!”

Hai người đều đem ra hết linh nguyên, lập tức, hai người bên cạnh hình như có cuồng phong mà lên, nhà thủy tạ đài bên cạnh ao, nước gợn lật lên ba thước cao bọt nước, hướng về ao bên cạnh bờ trào lên mà đi, đánh ra trận trận vòng xoáy.

“Phong Cấp Thiên Cao!” Tần Trùng Dương Quỷ Đầu Dao hóa thành một đạo cô ảnh, nhanh chóng công hướng Cổ Thanh Dương.

Cổ Thanh Dương trước mặt, tựa hồ là một cổ sóng to, đao sóng to, một đao kia dữ dần mà hùng hồn, lại để cho Cổ Thanh Dương cảm nhận được chưa bao giờ có áp lực.

Cái này Khôn Vô cảnh trung kỳ cảnh giới, quả nhiên không phải Linh Vô cảnh đỉnh phong kỳ có thể so sánh.

“Đại Giang Đông Khứ!”

Cổ Thanh Dương không chút kinh hoảng, hắn dùng chiêu này nhìn như âm nhu, kỳ thật lại hàm ẩn bạo ngược “Đại Giang Đông Khứ”, nhanh chóng xuất kiếm, nghênh hướng Tần Trùng Dương đao kia đao sóng to.

“Phanh... Phanh...”

Giống như sấm sét điện thiểm, hai người đao kiếm đụng phải cùng một chỗ, lập tức hai đạo thân ảnh hướng về phương hướng bất đồng tách ra.

Chỉ là, Tàn Trùng Dương chỉ lui hai bước, mà Cổ Thanh Dương lại lui sáu bước, một chiều phía dưới, mạnh yếu hiển nhiên.

Tàn Trùng Dương khinh miệt địa cười nói: “Ngươi thua!”

Cổ Thanh Dương lại bình tĩnh nói: “Nếu là cuộc chiến sinh tử, còn không có sinh tử, ở đâu được chia ra thắng thua?”

Nếu như là thi đấu, trận này đối chiến sách vở nên đã xong. Nhưng là bọn hắn sẽ không dừng lại, bởi vì này đã bay lên đến cuộc chiến sinh tử!

Chỉ là, có rất ít người biết rõ, Cổ Thanh Dương tuy nhiên cùng mặt khác 999 người cùng nhau sinh hoạt tại Man Sơn, nhưng là hắn cũng rất ít cùng con người làm ra ngũ, mà là thường xuyên một mình tiến vào thâm sơn, đi săn, tại dã ngoại ẩn núp, cùng các loại Yêu thú đấu trí đấu dũng...

Bởi vì điều kiện tu luyện hạn chế, hắn võ tu cấp bậc cũng không tính cao, nhưng là hắn dã ngoại sinh tồn năng lực cùng ý chí chiến đấu, cũng tuyệt đối là một ngàn cái thiếu niên trong mạnh nhất!

Liễu Vãn Thiên cũng biết điểm này.

Đương hắn phát hiện, Cổ Thanh Dương võ tu cảnh giới xác thực so Tàn Trùng Dương chênh lệch rất nhiều thời điểm, hắn biết rõ, hắn nên có hành động rồi!

“Chữ Thanh Sa Bạch!”

Tàn Trùng Dương đao lại xoáy lên một hồi sóng to, hướng phía Cổ Thanh Dương mà đến.

Cổ Thanh Dương cảm giác được lần này áp lực so sánh với lần càng lớn, hơn nữa so về vừa rồi chiều đó “Phong Cấp Thiên Cao”, một chiều này “Chữ Thanh Sa Bạch” lại để cho hắn không biết nên như thế nào ngăn cản.

May mắn, lúc này thời điểm Liễu Vãn Thiên thanh âm vang lên, hơn nữa là Tàn Từ Nghi thần thức đang nhanh chóng tính toán được ra kết luận.

“Đoái hai, lui ba; Ly ba, tiến hai; Sau đó chuyển chân bốn, tiến một, Đại Lăng Đào Sa, đâm!”

Cổ Thanh Dương trong nội tâm vui vẻ, Liễu Vãn Thiên dùng chính là 《Phục Hy trận pháp》 bên trong phương vị, hắn trước kia tại Man Sơn, đối với quyền sách này rất mê muội.

Hai ngày trước hắn còn cùng Liễu Vãn Thiên đề cập qua quyền sách này, hắn không nghĩ tới Liễu Vãn Thiên vậy mà cũng xem qua.

Hắn nhanh chóng chuyển nhích người, trước hướng Tây Bắc phương hướng lui ba bước, sau đó hướng về chính Tây Phương đi tới hai bước, cuối cùng hướng tây nam phương tiến về phía trước một bước.

Sau đó quyết đoán địa dùng Liễu Vãn Thiên này mười ngày giáo huấn, Phần Thiên kiếm pháp thức thứ năm “Đại Lăng Đào Sa”, một kiếm trùng thiên, đâm đi ra ngoài.

“Đại Lăng Đào Sa!”

Theo Cổ Thanh Dương cái này một loạt động tác làm ra đến, rất nhiều người trong nội tâm lại vô pháp bình tĩnh.

Thần Kiếm sơn trang chủ liễu tiêu dao, cảm thấy khiếp sợ vạn phần. Hắn không nghĩ tới, Liễu Vãn Thiên có thể đối với 《Phần Thiên kiếm pháp》, lý giải được như thế thấu triệt.

Ngày đó, Liễu Vãn Thiên chỉ đem 《Phần Thiên kiếm pháp》 lật ra một lần, không nghĩ tới hắn không chỉ có toàn bộ nhớ kỹ, hơn nữa tại ngắn ngủn mấy ngày thời gian trong, liền tìm hiểu thấu triệt, dạy cho Cổ Thanh Dương.

Xem ra, con của mình, dù là kinh mạch nát, bằng cái này lực lĩnh ngộ, cũng xem như cái võ tu kỳ tài!

Đồng dạng bị khiếp sợ còn có Tàn Đào Hải, Liễu Vãn Thiên mới vừa nói những tiến thoái này cùng kiếm đâm phương vị, phảng phất là Chữ Thanh Sa Bạch chiêu này khắc tinh.

Đây chỉ có đối với hắn Thần Đào Đường 《Cuồng Đào Quyết》 rõ như lòng bàn tay, mới hiểu rõ, bằng không thì không có khả năng ứng đối như thế hoàn mỹ!

《Cuồng Đào Quyết》 là Thần Đào Đường thượng thừa nhất đao pháp, gần đây chỉ truyền dòng chính, cái này Liễu Vãn Thiên, là làm sao biết 《Cuồng Đào Quyết》 đao pháp chiêu thức sáo lộ hay sao?

Còn đối với này cảm thấy nhất hoảng sợ, đương sở đang ở thi đấu bên trong Tàn Trùng Dương. Hắn vốn đối với chiêu này Chữ Thanh Sa Bạch rất có lòng tin, chuẩn bị lại để cho Cổ Thanh Dương mất đi chiến đấu chỉ lực, đảm nhiệm chính mình xâm lược.

Không nghĩ tới, Liễu Vãn Thiên chỉ nói mấy câu, Cổ Thanh Dương không chỉ có đơn giản tránh được hắn Cuồng Đào, hơn nữa tựa hồ đối với một chiêu này nhược điểm rõ như lòng bàn tay, lại thẳng hướng phía chính mình yếu nhất khu vực đâm đi qua.

Hắn tranh thủ thời gian dừng còn lại đao thế, sau đó nhanh chóng thối lui bảy bước. Nếu như không phải hắn võ tu cảnh giới, so Cổ Thanh Dương Linh Võ cảnh đỉnh phong kỳ cao rất nhiều, hắn ít có thể toàn thân trở ra.

Mặc dù như thế, Tần Trùng Dương trên lưng vẫn là tiết ra một mảnh mồ hôi lạnh.

Mọi người tất cả đều kinh hãi, vừa rồi Tần Trùng Dương rõ ràng chiếm hết ưu thế, cái kia phiến đao hải lập tức muốn đem Cổ Thanh Dương hủy diệt.

Chỉ là, tại Liễu Vấn Thiên chỉ đạo xuống, Cổ Thanh Dương vậy mà tránh được đao hải, còn đâm ra một kiếm, lại để cho Tần Trùng Dương cuồng lui bảy bước.

Đây là chiêu thứ hai. Chiêu thứ nhất, Tần Trùng Dương thắng; Nhưng là cái này chiêu thứ hai, nhưng lại Cổ Thanh Dương thắng!

Tần Trùng Dương nhìn một cái Liễu Vấn Thiên, trong mắt mang theo khinh miệt mà nói: “Cổ Thanh Dương, ngươi chỉ có thể dựa vào lấy người khác chi điểm, mới có thể ngăn cản ta sao?”

Liễu Vấn Thiên lại không đều Cổ Thanh Dương trả lời, cướp lời nói: “Tần Trùng Dương, quy củ vừa rồi đã nói rõ, người bên ngoài chỉ cần không phải trực tiếp gia nhập chiến đấu, khác đều được. Ngươi cái thói không biết xấu hổ, muốn đánh cứ đánh, ở đâu nhiều như vậy nói nhảm? Ta xem, ngươi là sợ ta cái này tiểu tùy tùng đi à nha?”

“Hừ, ta đường đường Khôn Võ cảnh trung kỳ cường giả, há có thể sợ một cái mới Linh Võ cảnh người?” Tần Trùng Dương khinh thường nói: “Ta nhìn ngươi có thể tiếp được ta gấp chiêu!”

Nói xong, hắn sắc mặt lạnh lẽo, ngưng tụ Linh khí, lại một lần hướng về Cổ Thanh Dương nhào tới.

“Bất Tận Trường Giang!”

Nhưng thấy ánh đao tạo thành một đạo thác loạn màn che, mang theo giống như Trường Giang sóng lớn ánh đao, nhanh chóng đánh tới hướng Cổ Thanh Dương.

Liễu Vấn Thiên thấy, nhanh chóng nói: “Tồn năm, tiến hai bước; Cản một, lui ba bước; Đoái hai, lui một bước, Loạn Thạch Xuyên Không, phá!”

Cổ Thanh Dương theo nếp bảo chế, phía đông bắc tiến hai bước, chính phương bắc lui ba bước, sau đó Tây Bắc phương lui một bước, sau đó ra một chiêu “Loạn Thạch Xuyên Không”.

Nhưng thấy kiếm quang hóa thành một điểm, giống như loạn thạch xuyên việt núi rừng, phá không đâm ra.

Cái này là “Loạn Thạch Xuyên Không”!

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Phần Thiên Cửu Thức

Chương 25: Phần Thiên Cửu Thức

“Keng...”

“Phốc... Xùy...”

Theo một hồi quần áo vạch phá thanh âm, Tần Trùng Dương lại lui năm bước, sắc mặt trở nên tái nhợt. Hắn phải hạ y, lại bị kiếm mở ra một đầu dài trường lỗ hồng.

Cổ Thanh Dương y nguyên cầm kiếm mà đứng, thần sắc lạnh nhạt.

“Ta muốn phế ngươi!” Tần Trùng Dương ánh mắt ngoan độc chăm chăm vào Cổ Thanh Dương, âm lãnh cười cười, chột quần áo trên người nhanh chóng bành trướng, thân thể giống như cục nóng hỏa diễm dữ dần giống như, không khí tràn ngập một loại khác nghiệt khí tức.

“Vạn Lý Bi Thu!”

Tần Trùng Dương vừa rồi đã tại âm thầm đề tụ Linh khí, giờ phút này, hắn đem toàn thân Linh khí dùng đến cực hạn, ánh đao nổi lên, như cuốn vạn điểm sóng to, ào ra tới Cổ Thanh Dương trước mặt.

Liễu Văn Thiên thấy kinh hãi, Tần Trùng Dương đã kích phát Khôn Vô cảnh trung kỳ sở hữu Linh khí, mà lại đột nhiên phát động, uy thế so vừa rồi hai chiêu, mạnh không chỉ một lần, hắn phát hiện mình nói chuyện đã không kịp.

Mọi người cũng biết Tần Trùng Dương dụng ý, hắn dùng mau đánh nhanh, không để cho Liễu Văn Thiên nói chuyện chỉ điểm Cổ Thanh Dương cơ hội, đều cảm thấy cái này Thần Đạo Sơn Trang đại thiếu thực hội nắm lấy thời cơ.

Cổ Thanh Dương đứng ở đây trời vạn điểm sóng to phía dưới, lại để cho hắn áp lực đại tăng, cái đó và hắn tại Man Sơn gặp được mãnh thú công kích tình hình, không có sai biệt.

Hắn không có bất kỳ đường lui, chỉ có ra sức một kích.

“Phản Thiên Cuồng Sa!”

Lúc này đây, hắn cũng không lui lại, ngược lại trực tiếp về phía trước, dùng một chiêu Phản Thiên Cửu Thức thức thứ hai “Phản Thiên Cuồng Sa”, một kiếm nghênh hướng Tần Trùng Dương.

Chỉ là, đó cũng không phải tất cả của hắn bộ.

Hắn tại dùng hết toàn bộ khí lực, dùng hết toàn bộ Linh khí thời điểm, trong miệng của hắn lại phát ra một tiếng thét dài.

“Cô...”

Rất ít người biết rõ cái này hai cái âm phù ý tứ, nhưng là Liễu Văn Thiên sau khi nghe được, lông mày nhưng lại vui vẻ.

Hắn biết rõ, Cổ Thanh Dương phát ra một tiếng này về sau, hắn nhất định sẽ không chịu thiệt!

Cổ Thanh Dương kiếm đón nhận Tần Trùng Dương đao, người ở chỗ này cũng biết, hai người đều đã dùng hết toàn lực, vận dụng Linh khí. Chỉ là, Cổ Thanh Dương Linh Vô cảnh đỉnh phong, so về Tần Trùng Dương Khôn Vô cảnh trung kỳ, võ tu cảnh giới đẳng cấp kém đến quá xa!

“Khanh... Đông...”

Quả nhiên, Cổ Thanh Dương kiếm ngăn không được Tần Trùng Dương đao, nhanh chóng bị chặt thành hai nửa, Cổ Thanh Dương trong tay chỉ còn lại có một cái chuôi kiếm.

“Phản Thiên Cuồng Sa” vốn là Thần Kiếm Sơn Trang lợi hại nhất kiếm chiêu Phản Thiên Cửu Thức thức thứ hai, uy lực vô cùng, thi triển ra, giống như vạn dặm cuồng cát, tích thủy không tiến.

Chỉ là Cổ Thanh Dương võ tu đẳng cấp, dù sao so Tần Trùng Dương kém đến quá nhiều, không cách nào phát huy một thức này uy lực, chỉ là dùng kiếm gây phương thức, miễn cưỡng giảm bớt Tần Trùng Dương đao lan tốc độ cùng độ mạnh yếu.

“Ha ha ha...” Tần Minh Nguyệt gặp Cổ Thanh Dương đao đoạn, sắc mặt vui vẻ, đứng lên cười nói: “Báo ứng, vừa rồi ngươi đã đoạn đao của ta, ta ca tặc đã đoạn kiếm của ngươi, cái này nhìn ngươi còn dám hung hăng càn quấy!”

Nàng chờ Cổ Thanh Dương nhận thua, chờ xem cái khuôn mặt kia tựa hồ luôn rất tinh táo mặt lộ ra vẻ hoảng sợ, càng muốn chứng kiến Cổ Thanh Dương bị giết về sau, Thần Kiếm Sơn Trang Liễu gia Tam thiếu, thất vọng cùng thống khổ sắc mặt.

Nàng ánh mắt một khắc không rời địa nhìn thẳng Thủy Tạ Đài, tự đợi đến nàng muốn nhìn đến tràng cảnh.

Chỉ là đột nhiên, nàng ánh mắt bỗng nhiên ngưng tụ, tùy cơ hội mặt sụp xuống, thân thể mềm nhũn, ngồi xuống.

Bởi vì nàng thấy được hoàn toàn trái lại tràng cảnh!

Cổ Thanh Dương kiếm bị gãy, nhưng là nó chậm lại Tần Trùng Dương đao lực cùng tốc độ. Nhưng Cổ Thanh Dương lại biết, cái này là đủ rồi, cứ việc tất cả mọi người nghĩ đến đao dư uy nhất định sẽ đem Cổ Thanh Dương hủy diệt.

Thủy Tạ Đài bên trên xuất hiện một đạo thiểm điện, Tần Trùng Dương thân thể, như là bỗng nhiên trúng tà đồng dạng, không chỉ có đao thoát khỏi tay, thân thể cũng nặng nề mà ngã văng ra ngoài.

“À? Đây rốt cuộc chuyện gì xảy ra?”

“Đạo thiểm điện kia là cái gì?”

Lập tức, mọi người mới phát hiện, Cổ Thanh Dương Thanh sắc quần áo trên bờ vai, ngồi cạnh một chi màu nâu lộn rùng, lại so với bình thường lộn rùng muốn trông tốt nhiều lắm.

Tần Đào Hải thân thể nổi lên, nhanh chóng bay ra ngoài, ở giữa không trung tiếp được Tần Trùng Dương thân thể.

[truyện của tui đốt net]

Thấy hấn không có gì trở ngại, Tần Trùng Dương đem Tần Trùng Dương thân thể giao cho Thần Đào Đường đệ tử, bỗng nhiên quay người lại, trong mắt tinh quang bạo xuất, quát: “Tử Lôi Thần Trư! Ngươi cái này vô danh tiểu tử, cũng dám dùng Tử Lôi Thần Trư tập kích!”

Cổ Thanh Dương lập tức cảm giác được một hồi cực lớn khí tức, cuồng bạo địa hướng về chính mình đánh úp lại, hấn muốn tránh, lại không có bất kỳ biện pháp nào né tránh, phảng phất chỉ cần Tần Đào Hải vung tay lên, chính là của hấn tận thế!

“Tinh Vô cảnh trung kỳ!”

“Thần Đào Đường đường chủ Tần Đào Hải võ tu cảnh giới cao như thế, chỉ cần vừa ra tay, Cổ Thanh Dương, chỉ sợ rút cuộc nhìn không thấy ngày mai mặt trời rồi!”

“Còn không có ra tay, đao thể tựu đáng sợ như thế rồi, khó trách có thể trở thành Đại Lương Quốc Đao Thần!”

“...”

Mọi người lắc đầu, cái này Cổ Thanh Dương, mặc kệ rất mạnh, cũng không quá đáng chi là Linh Vô cảnh, ở đâu có thể tiếp được ở, so với hấn cấp ba cái đại đẳng cấp chín cái tiểu bậc thang Tinh Vô cảnh cường giả một chiêu!

Cổ Thanh Dương sắc mặt rút cuộc không cách nào bảo trì bình thường cái chừng loại kia trầm tĩnh, hấn cảm giác mình muốn điên mất rồi, cho dù là hấn tại Man Sơn gặp được huyền Yêu thú, cũng không có như vậy luống cuống qua.

“Tần huynh, bọn hấn tiểu hài tử thi đấu mà thôi, ngươi cần gì phải cùng bọn họ không chấp nhặt!”

Một đạo thanh âm hùng hồn vang lên, Thần Kiếm Sơn Trang trang chủ Liễu Tiêu Dao đứng lên, tiến về phía trước một bước, trên người bộc phát ra một cỗ cuồng bạo Kiếm Thế, chỉ nặc Thanh Thạch mặt đất, mọc lan tràn sinh ngăn cản tại Tần Đào Hải cùng Cổ Thanh Dương tầm đó.

“Phanh...”

Đao thể cùng Kiếm Thế tại mặt đất gặp nhau, hai người chính giữa khu vực, nhanh chóng bạo phát một hồi hỏa hoa, lập tức Thanh Thạch bạo liệt ra đến, mảnh vụn văng khắp nơi.

Liễu Tiêu Dao hồng âm thanh nói: “Cổ Thanh Dương, ngươi thi đấu đã chấm dứt, còn không xuống?”

Cổ Thanh Dương chợt cảm thấy thân sức ép lên một giảm, lập tức toàn thân trở nên dễ dàng hơn, nhưng là toàn thân của hấn, đã ướt đầm, tựa như vừa mới theo nước bên trong đi ra đến đồng dạng.

Hấn vội vàng từ trên đài xuống, đi tại Liễu Vấn Thiên bên người.

Liễu Vấn Thiên vỗ vỗ bờ vai của hấn, cười nói: “Vậy mới tốt chứ! Huynh đệ, ngươi không có cho ta Liễu gia mặt mặt, nếu như không là chị của ta đã kết hôn sanh con rồi, nhất định khiến nàng gả cho ngươi!”

“Ngươi tên tiểu tử thú, nói gì sai?” Liễu Tịch Hà ánh mắt ngưng tụ, nhẹ giọng cả giận nói.

Nhưng nàng xem thấy Cổ Thanh Dương ánh mắt, lại tràn đầy thân thiết, thiếu niên này vì xác thực vì Liễu gia cãi quang, sau này muốn hảo hảo khao hấn mới là!

“Bất quá là chỉ đùa một chút, giảm bớt hạ hào khí mà thôi, như vậy thật đúng làm gì vậy!” Liễu Vấn Thiên đập vào ha ha nói: “Ha ha, bất quá ta cái kia tỷ phu, thật đúng là không bằng ta cái này huynh đệ!”

Liễu Tịch Hà giơ lên cánh tay, nhẹ nhàng đánh hướng Liễu Vấn Thiên thoáng một phát, một ngụm phun nói: “Phụ thân như vậy uy nghiêm, Đại ca cũng rất ổn trọng, lại cứ đã có ngươi cái này không có đứng đắn!”

Liễu Vấn Thiên lại theo thanh âm của nàng ở bên trong không nghe thấy sinh khí, ngược lại nghe được chính là một loại nhẹ nhõm.

Hấn ngăn trở Liễu Tịch Hà tay, chỉ hướng Thủy Tạ Đài đạo, nhìn bên cạnh mới là đứng đắn!

Đã thấy Liễu Tiêu Dao cùng Tần Đào Hải đã ở Thủy Tạ Đài tương đối mà đứng.

Liễu Tiêu Dao hồng âm thanh nói: “Tần huynh, ngày xưa tình nghĩa, chẳng lẽ thật sự một đi không trở lại sao?”

Tần Đào Hải không có trả lời, giống như đang suy tư.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 26: Dao Thần Kiếm Thần

Chương 26: Dao Thần Kiếm Thần

Liễu Tiêu Dao thần sắc ưu thương, cô đơn mà nói: “Ta và người hai nhà tình nghĩa, tự lão gia tử bắt đầu, đến hôm nay đã gần ba mươi năm!”

“Năm mươi năm trước hôm nay, Thần Kiếm Sơn Trang cùng Thần Dao Đường hai vị lão gia tử, tại Kiếm Vương Sơn một trận chiến, kinh thiên địa quỷ thần khiếp, từ nay về sau, Đại Lương Quốc đao kiếm vũ kỹ song song đạt tới đỉnh phong, hai vị lão gia tử cũng bị Đại Lương Quốc bệ hạ phong làm đời thứ nhất Dao Thần cùng Kiếm Thần!”

“Bốn mươi năm trước hôm nay, Thần Kiếm Sơn Trang cùng Thần Dao Đường lưỡng Đại trang chủ quyết định kết thành liên minh, vĩnh cửu cùng, ta và người cũng chính là một năm kia sinh ra! Hai nhà cũng từ đây quyết định, mỗi mười năm đều cử hành một lần thi đấu, dùng trao đổi vũ kỹ, phát hiện nhân tài, khích lệ hậu bối.”

“Ba mươi năm trước hôm nay, hai chúng ta gia tộc thành Đại Lương Quốc đao kiếm nhất cao cấp đại biểu, hạng gì hăng hái.”

“Hai mươi năm trước hôm nay, hai người chúng ta ước định, sau này hai người chỗ sinh đứa nam hài thứ nhất cùng cái thứ nhất nữ hài, kết thành cuộc hôn nhân trẻ thơ, hai người này là Liễu Văn Thiên cùng Tần Minh Nguyệt.”

“Chỉ là, vì sao mới đã qua hai mươi năm, ta và người hai nhà vậy mà lạnh nhạt đến tình trạng như thế, không chỉ có bọn hậu bối tầm đồ ác ngữ tương hướng, mà sát không ngừng. Liền người, cũng đem ta Thần Kiếm Sơn Trang coi là cái đinh trong mắt, cái gai trong thịt! Mấy năm này, người thậm chí ngày cả mặt đều không muốn thấy, mỗi lần đều ra sức khước từ...”

“Thử hỏi, cái này năm mươi năm đến, ta Thần Kiếm Sơn Trang, cái đó điểm lãnh đạm người Thần Dao Đường rồi, Tần huynh người ngược lại là lời nói lời nói!”

Nghe Liễu Tiêu Dao nói lên hai nhà chuyện cũ, Tần Dao Hải trong nội tâm tựa hồ có chỗ xúc động, nhưng nhớ tới Hoàng thành vị đại nhân kia vật nói lời, hần rất nhanh lại kiên định một cái quyết định.

Hần cười nói: “Liễu huynh nói là chuyện này, hai chúng ta gia, ha ha, đây không phải hảo hảo sao?”

truy cập truyencuatui.net/ để đọc truyện♥ “À...” Liễu Văn Thiên thấy mình nói nhiều như vậy, Tần Dao Hải vẫn là tại từ ngữ mập mờ, liền chân thật nghĩ cách đều không nói ra, không khỏi thở dài một tiếng, nói: “Như thế, ta liền không lời nào để nói rồi! Tần Dao Hải, người ra tay đi!”

Một đời Thần Kiếm cùng Thần Dao quyết đấu, tự nhiên đưa tới Đại Lương Quốc chú mục.

Liễu Văn Thiên phát hiện, tại Thủy Tạ Đài chung quanh, lại thêm rất nhiều trước khi không có xuất hiện người.

Trừ đi một tí võ tu tông phái người, bắt mắt nhất không ai qua được xuyên lấy đại hồng bào mười mấy người, bọn hần nguyên một đám khuôn mặt đẹp đẽ quý giá, dùng bao quát ánh mắt nhìn qua hết thấy.

Ánh mắt của bọn hần có lý do như thế ngao ngễ, bởi vì bọn họ là Đại Lương Quốc hoàng thất phái tới xem lễ võ tu cường giả, mỗi người cũng đã tiến hành qua Võ Hồn thức tỉnh, ít nhất là hồn Võ Cảnh trung kỳ cao thủ, có ba cái thậm chí đã Tinh Hồn thức tỉnh.

Đáng sợ nhất, là đầu lĩnh một người trung niên nam tử, đã đột phá Tinh Võ cảnh trung kỳ. Hắn đại hồng bào bên trên, bắt ngờ có một đầu màu vàng Bàn Long đồ án, nằm xoáy hần bên trên.

Chỉ có ánh mắt của bọn hần nhìn về phía Thủy Tạ Đài bên trên Liễu Tiêu Dao cùng Tần Dao Hải thời điểm, bọn hần mới có thể đem bao quát ánh mắt thu liễm, bởi vì vì bọn họ biết rõ, hai người này, nhưng lại đáng giá toàn bộ Đại Lương Quốc tôn kính!

Liễu Tiêu Dao cùng Tần Dao Hải, đều là Tinh Võ cảnh đỉnh phong cường giả, cái này tại Đại Lương Quốc, vốn tự sở được đi ra.

Để cho nhất người chú mục chính là là, hai người công pháp đẳng cấp, đều là Thiên Thánh cấp.

Tại Dương Vũ đại lục, công pháp đẳng cấp chia làm bình thường công pháp, Linh cấp công pháp, Huyền cấp công pháp, Thiên Thánh kinh, Thiên Đế kinh, Thiên Hoàng kinh sáu cái đại đẳng cấp, mà Thiên Đế kinh cùng Thiên Hoàng kinh sớm đã tuyệt tích, trở thành tồn tại trong truyền thuyết.

Tại hiện hữu đẳng cấp bên trong, Thiên Thánh kinh không có ý xem như cường đại nhất công pháp!

Dương Vũ đại lục Thiên Thánh kinh hiện có Bát Bộ, Ma vực có hai, Yêu tộc có một, Nhân tộc bởi vì vì bản thân thể lực cùng sức chịu đựng không bằng yêu ma hai tộc, cố chỉ có tại vũ kỹ bên trên quyết chí tự cường, với tư cách đền bù, cho nên thế giới loài người Thiên Thánh kinh có năm bộ.

Năm bộ Thiên Thánh kinh cấp bậc Vũ Kỹ Công Pháp, Thần Kiếm Sơn Trang cùng Thần Dao Đường đều có một bộ, phân biệt là 《Phản Thiên Kiếm Pháp》 cùng 《Thí Thiên Cuồng Dao》 có thể thấy được hai đại gia tộc tại Đại Lương Quốc địa vị.

Mọi người thấy, nghị luận nhao nhao.

“Thiên Tử trên quần áo hội in lại Thanh Long đồ án, người này đại hồng bào bên trên ẩn lấy màu vàng Bàn Long đồ án, hẳn là, hẳn dĩ nhiên là Đại Lương Quốc Tam đại Tinh Tướng một trong?”

“Không biết a, ai bái kiến loại này đại nhân vật a!”

“Nghe nói trước đây ít năm, đao kiếm bí quyết thời điểm, cũng không quá đáng đến rồi một cái Hồn Tướng mà thôi! Năm nay hoàng thất vì sao đối với cái này giới như thế coi trọng?”

“...”

Mà giờ khắc này, Liễu Vấn Thiên quay đầu, hỏi bên cạnh Liễu Tịch Hà: “Tinh Tướng là cái gì cấp bậc?”

Liễu Tịch Hà hé miệng cười nói: “Đại Lương Quốc tướng quân chia làm năm cái đại đẳng cấp, vừa vặn đối ứng lấy võ tu năm cấp bậc, phân biệt là Linh Tướng, Khôn Tướng, Hồn Tướng, Tinh Tướng, Càn Tướng.”

“Tự khai quốc đến nay, đến nay là thứ hai thế, đương kim Thiên Tử, thì ra là Thái Tông Lương Tự Thành bệ hạ, là Đại Lương Quốc cận tồn duy nhất Càn Tướng rồi! Tự Thiên Tử phía dưới, còn có Tam đại Tinh Tướng, vị này, là quanh năm canh giữ ở bên cạnh bệ hạ Tinh Tướng Quách Vô Di.”

Liễu Vấn Thiên nhẹ gật đầu, thở dài: “Khó trách cảnh giới cao như thế, chỉ sợ tu vi không hề phụ thân cùng Tàn Dao Hải phía dưới!”

Nói xong, hắn đem ánh mắt định tại Thủy Tạ Đài bên trên. Phụ thân của mình Liễu Tiểu Dao cùng Thần Dao Đường Tàn Dao Hải, đều là Tinh Võ cảnh trung kỳ cảnh giới, tại nơi này Dương Vũ đại lục, tuyệt đối cũng coi là ít có cường giả.

Đây là hắn xuyên việt trùng sinh chỉ về sau, lần thứ nhất nhìn thấy đại lục này chính thức cường giả quyết đấu.

Từ nơi này trường đại chiến ở bên trong, hắn có thể cân nhắc, chính mình thời đại kia đồng cấp bậc cường giả, cùng thời đại này cường giả mạnh yếu, vô luận là theo cảnh giới, công pháp, vẫn là vũ kỹ.

Hai người nhìn như đứng đấy tùy ý, kỳ thật đều đã làm tốt chuẩn bị, bọn hắn thế đã trọn.

Bọn hắn không có đao, cũng không có kiếm, bởi vì vì người của bọn hắn, bản thân tựu là sắc bén nhất đao, sắc bén nhất kiếm!

Thân hình của bọn hắn đã động.

Bỗng nhiên, Tàn Dao Hải sau lưng, một đạo vô cùng ánh sáng lam sắc quang mang lóng lánh ra, cái này đoàn Lam Quang, nhanh chóng ngưng tụ thành từng khỏa Tiểu Tinh tinh, chúng rất nhanh di động, rất nhanh tạo thành một cái rõ ràng hình dạng, một thanh kim sắc đại đao!

Mọi người cả kinh, một thiếu niên hỏi Trường Hà tông trưởng lão: “Đây là... Trong truyền thuyết Dao Tinh Hồn?”

Trường Hà tông trưởng lão gật đầu đáp: “Đúng vậy, cái này là Dao Tinh Hồn, chỉ có tiến hành qua Tinh Hồn thức tỉnh người mới sẽ có loại này tinh lực, hơn nữa là vô cùng cường đại dao hải tinh!”

Liễu Tiểu Dao cười cười, lập tức ngưng tụ tinh lực, cũng phóng ra Tinh Hồn chi lực.

Sau lưng của hắn, vạn đạo Lam Quang nhanh chóng hội tụ thành Tinh Hà, biến thành một thanh trường kiếm hình dạng. Đạo này trường kiếm ảo ảnh, cùng bình thường kiếm bất đồng chính là, thân kiếm là uốn lượn, như một cái sâu sắc câu từ.

“Câu Kiếm Tinh?”

Liễu Vấn Thiên trong nội tâm rung mình, cha mình Liễu Tiểu Dao Tinh Hồn, dĩ nhiên là Câu Kiếm Tinh! Cái này tại hắn ở kiếp trước thời đại, thế nhưng mà khả năng nhất nhanh chóng đột phá cản Võ Cảnh đỉnh phong Tinh Hồn.

Chỉ là, không biết chính mình sau này tiến hành Tinh Hồn thức tỉnh lúc, hội câu thông cái gì Tinh Hồn chi lực đâu? Liễu Vấn Thiên rất chờ mong, nhưng là, hắn biết rõ, ngày nào đó đến còn cần không thiếu thời gian.

Liễu Tiểu Dao cùng Tàn Dao Hải không khí chung quanh ở bên trong, đột nhiên nổi lên một hồi mãnh liệt Tinh Hà sóng to, cái này cổ sóng to, so vừa rồi mấy trận hậu bối đối chiến, không biết mạnh gấp bao nhiêu lần.

Như không phải quan sát địa phương cách Thủy Tạ Đài có hai trượng rất xa, chỉ sợ tại này cổ sóng to xuống, sẽ có người trực tiếp bị thương nặng.

Liễu Tiêu Dao cùng Tần Dao Hải tại phóng thích Tinh Hồn chỉ lực về sau, đồng thời hướng về đối phương kích bắn đi, tốc độ nhanh được vượt qua đại đa số người, có khả năng trông thấy tốc độ.

Thấy như vậy một màn, Liễu Vãn Thiên và những người khác đồng dạng, trong nội tâm thập phần phiền muộn! Hắn mặc dù có ở kiếp trước Vô Thần kinh nghiệm, cũng có 3000 sau cứu quốc tương hầu Tần Từ Nghi thần thức, nhưng là vì hiện tại bản thân cảnh giới quá thấp, vậy mà căn bản không cách nào lãnh hội trận này Dao Thần cùng Kiếm Thần quyết đấu.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Mới chiêu thử phong

Chương 27: Mới chiêu thử phong

Tuyệt Ảnh Sát

Khá tốt, cái kia xuyên lấy Đại Hồng Bàn Long bảo Tinh Tướng Quách Vô Di, miệng bắt đầu chuyển động, hấn vậy mà tại dùng tốc độ cực nhanh làm lấy giải thích.

Hắn ngữ nhanh chóng tuy nhiên cực nhanh, nhanh đến làm cho đại đa số người đều không thể đuổi kịp, nhưng Liễu Vãn Thiên lại thúc dục Tần Từ Nghi thần thức, căn cứ từ mình chứng kiến lưỡng đạo ảo ảnh, cùng với chính mình trong đầu vũ kỹ kinh nghiệm, nhanh chóng mà tương đối toàn diện lãnh hội một trận chiến này huy hoàng.

Quách Vô Di thanh âm theo Liễu Tiêu Dao cùng Tần Dao Hải bắt đầu súc thể thời điểm liền đã bắt đầu, hấn Hồng Tụ mở ra, nhanh chóng cười nói: “Một trận chiến này chỉ nói rất có xem chút, làm cho người chú mục, là vì Dao Thần Tần Dao Hải tại ba năm trước đây, đột phá Tinh Võ cảnh trung kỳ, đã có thể cùng tại mười năm trước liền đã đột phá Tinh Võ cảnh trung kỳ Liễu Tiêu Dao, võ tu đẳng cấp cảnh giới đều đứng ở đồng nhất hàng bắt đầu bên trên.”

“Cho nên, một trận chiến này, mới thật sự là đao kiếm đại quyết, bởi vì võ tu cảnh giới giống nhau, hai người bọn họ liễu đích cũng không phải Tinh nguyên chỉ lực, mà là vũ kỹ, Đại Lương Quốc Vô Thượng đao kỹ cùng kiếm kỹ!”

Quách Vô Di nói đến đây, gặp Tần Dao Hải cùng Liễu Tiêu Dao thân hình phát động, hấn liền bắt đầu giải thích chiêu thức.

“Phong Cấp Thiên Cao!”

“Tần Dao Hải chiêu thứ nhất, ra chính là Thần Dao Đường tuyệt học thành danh Phong Cấp Thiên Cao! Một chiêu này hùng hồn bá đạo, tại Tần Dao Hải Tinh Võ cảnh trung kỳ cường đại Tinh nguyên thúc dục xuống, đủ để phá hủy Đại Giang bên trên một chiếc tiểu nhân thuyền, trên đất bằng, đủ để lay trời mình một khóa một người ôm hết cổ thụ!”

“Đại Giang Đông Khứ!”

“Liễu Tiêu Dao, đáp lại một chiêu Đại Giang Đông Khứ! Thật sự là tuyệt diệu, một chiêu này, đúng là dùng tứ lạng bạt thiên cân nhu hòa, hóa giải đao dữ dẫn, như Giang Hà bên trên nhu phong mưa phùn, chậm rãi dẫn đạo kịch liệt cuồng phong, thôi động nước chảy đi về hướng đông!”

“Chiêu thứ hai, Tần Dao Hải, Chử Thanh Sa Bạch!”

“Chiêu thứ hai, Liễu Tiêu Dao, Đại Lăng Đào Sa! Tốt, lại là một chiêu khác chế chi chiêu!”

Quách Vô Di ngữ nhanh chóng theo hai người ra chiêu tốc độ, càng lúc càng nhanh.

“Tần Dao Hải, Bất Tận Trường Giang!”

//truyencuatui

.Net/ “Liễu Tiêu Dao, Loạn Thạch Xuyên Không!”

“Tần Dao Hải, Vạn Lý Bi Thu!”

“Liễu Tiêu Dao, Phần Thiên Cuồng Sa!”

Theo Quách Vô Di báo ra chiêu thức, Liễu Vấn Thiên trong nội tâm ngưng tụ, cái này Kiếm Thần cùng Dao Thần, vậy mà sử dụng đều là vừa rồi Tần Trùng Dương cùng Cổ Thanh Dương đã dùng qua chiêu thức.

“Ồ, hai người bọn họ, một cái là Dao Thần, một cái là Kiếm Thần, dùng như thế nào cái này mấy chiêu?”

“Bọn hấn võ tu cảnh giới, đã là Tinh Võ cảnh trung kỳ, có thể sử xuất càng lợi hại hơn địa chiêu thức, như thế nào cái này hội một chiêu đều không có đi ra?”

“...”

Mọi người cũng phát hiện điểm ấy, đều không biết tại sao.

Lúc này, Kiếm Thần Liễu Tiêu Dao cùng Dao Thần Tần Dao Hải, hai người thân hình đã tách ra.

Quách Vô Di thanh âm cũng đồng thời vang lên: “Kiếm Thần cùng Dao Thần thoáng qua hủy đi bốn chiêu, thắng bại chưa phân!”

Tần Dao Hải khí định thần nhàn, bỗng nhiên đối với Tần Trùng Dương cười nói: “Con ta, ngươi xem xong chưa, cái này mấy chiêu, ngươi vừa rồi chỉ phải hấn hình, không được hấn hồn!”

“Nếu như cảnh giới của ngươi có thể rất cao, chiêu thức lĩnh ngộ được càng sâu, như vậy ngươi mỗi một chiêu đều có thể đánh bại Cổ Thanh Dương, đặc biệt là một chiêu cuối cùng, dù là hấn dùng Từ Lôi Thần Trư đánh lên, cũng đã bị ngươi chém rụng dưới đao!”

Tần Trùng Dương thần sắc ngưng trọng gât gât đầu, giống như có điều ngộ ra.

Mà Liễu Tiêu Dao thực sự không nhàn rồi, đồng thời đối với Liễu Vấn Thiên cùng Cổ Thanh Dương phương hướng nói: “Con ta Vấn Thiên, ta đồ Thanh Dương, các ngươi có thể nhìn rõ ràng? Vừa rồi bốn chiêu này, mỗi một chiêu đều có hủy diệt thiên chi uy, luôn sóng gió lại đại, đao thế lại mãnh liệt, cũng có thể dùng cái này mấy chiêu bài trừ, lại để cho đao phong sóng to khó hơn nữa xúc phạm tới ngươi!”

“Thanh Dương, ngươi nếu có thể lĩnh ngộ Phần Thiên Cuồng Sa chiêu này tinh túy, ngươi không cần Từ Lôi Thần Trư, cũng đồng dạng có thể tránh đi Tần Trùng Dương chiêu đó Vạn Lý Bi Thu! Nếu như ngươi cảnh giới nhô cao Nhất giai, thậm chí còn có thể thừa cơ phản kích, đánh hấn trở tay không kịp!”

Cổ Thanh Dương thần sắc vui vẻ, đối với Thần Kiếm Sơn Trang Phần Thiên Kiếm Pháp hiểu rõ được càng sâu rồi!

Liễu Vấn Thiên trong nội tâm càng là hiểu rõ, thầm than thời đại này Vũ Kỹ Công Pháp, tựa hồ so với chính mình thời đại kia, cường đại hơn rất nhiều, xem ra chính mình lộ còn rất dài!

Tần Dao Hải mặt hướng Liễu Tiêu Dao, cười nói: “Liễu huynh, chỉ điểm hết hậu bối, chúng ta là không phải nên chính thức đánh một hồi?”

Liễu Tiêu Dao ngẩng đầu lên, mắt sáng như đuốc, hào âm thanh nói: “Đang lúc như thế!”

Nghe được lời này, mọi người đối với Dao Thần cùng Kiếm Thần ngưỡng mộ cùng tôn kính lại thâm sâu một phần, hai người này, vừa rồi mấy chiêu, vậy mà cũng không phải là chính thức đối chiến, mà chỉ là tại lập lại vừa rồi hậu bối chiêu thức, dùng thân dạy bằng lời, lại để cho hậu bối tiến bộ!

Bọn hấn biết rõ, hạ đồng lứa phát triển cùng tiềm lực, mới là kéo dài gia tộc tông môn cùng gia tộc thịnh vượng Tinh Tinh Chi Hóa.

Trường Hà tông tông chủ thờ dài: “Trí tuệ như thế, như thế cách làm, thật sự là không thẹn với Thần Kiếm Sơn Trang cùng Thần Dao Đường xu thế, danh tiếng, chi uy! Khó trách lưỡng thế lực lớn có thể cường đại địa cùng tồn tại nhiều năm như vậy!”

Tần Dao Hải cười nói: “Liễu huynh, ta gần đây tìm hiểu 《Thí Thiên Cuồng Dao》, rốt cục phá giải Thí Thiên chín thức thức thứ bảy, Thí Thiên Cuồng Lan, ngươi có thể muốn thử một lần đao lan?”

“Ha ha ha...” Liễu Tiêu Dao trong tiếng cười tràn đầy hào hùng, hấn uống đến: “Thật sự là khoái ý a! Ta vừa vặn đã ở năm trước lĩnh ngộ 《Phần Thiên Kiếm Pháp》 trong Phần Thiên Cửu Thức thức thứ bảy, Phần Thiên Diệt Hải! Chẳng phải là vừa vặn thử một lần, đều là trời sinh kinh cấp bậc vũ kỹ, 《Thí Thiên Cuồng Dao》 cùng 《Phần Thiên Kiếm Pháp》, đến cùng cái nào càng lợi hại hơn?”

Mọi người con mắt đều phát sáng lên, liền Đại Lương đô thành đến Quách Vô Di cùng Phủ Tiên Lâu đến lão giả, hai người con mắt đều trở nên nóng bỏng.

Thần Kiếm Sơn Trang cùng Thần Dao Đường, cái này lưỡng gia tộc, sở dĩ luôn như thế huy hoàng, nguyên nhân trọng yếu nhất ở chỗ, bọn hấn mỗi một thời đại đều có thể không ngừng đột phá, lĩnh ngộ mới kiếm chiêu cùng đao thức, sau đó liền lại đang Đại Lương Quốc nhắc lên một đạo sóng to, lại để cho gia tộc huy hoàng tiếp tục kéo dài.

Tại nơi này lấy võ vi tôn Dương Vũ đại lục, đôi khi, muốn cho một gia tộc kéo dài thịnh vượng, một cái thế lực trọng tục huy hoàng, chỉ cần một chiêu liền

đều, đặc biệt là trời sinh kinh cấp bậc vũ kỹ cuối cùng vài đạo khám.

“Tốt!” Tần Dao Hải lập tức cũng trở nên hào khí vân vân, cùng vừa rồi hấn từ ngữ mập mờ địa đáp lại hai nhà quan hệ thời điểm, tương như hai người, lại để cho người không thể không cảm thán, những nhân vật này, chỉ có tại võ tu bên trên, tại đối mặt địch nhân cường đại thời điểm, mới có thể bộc phát ra nhân tính bên trong nguyên bản bộ dạng.

Ví dụ như, giờ phút này hai người hào hùng.

“Liễu huynh thỉnh!” Tần Dao Hải tại ngưng tụ Tinh nguyên, hấn hơi bạch tóc giờ phút này phiêu hất lên, càng phát ra lộ ra cuồng vọng bừa bãi.

“Tần huynh thỉnh!” Liễu Tiêu Dao đôi môi đóng chặt, mảy kiếm hoành, phảng phất một cái chiến trường tuyệt thế võ tướng.

Hai người bên cạnh không gian tựa hồ xuất hiện một đạo vận vẹo, một cái sâu sắc khe hở...

Liễu Tiêu Dao ở bên phải, mà Tần Dao Hải lại ở bên trái, hai người vậy mà đều tại tụ tập Kiếm Thế, cái thanh kia vô hình kiếm, vô hình đao, tại chậm rãi hình thành.

“Thí Thiên Cuồng Lan!” Tần Dao Hải đao rút cục thành hình, một thanh hư ảo nhưng không cách nào lại để cho người bỏ qua Kim sắc Cuồng Đao, giờ phút này tựa như vạn khoảnh sống cả lực lượng ngưng tụ đến một cái nhỏ hẹp không gian, Đao Thần tại rung động lắc lư trong phát ra nổ vang thanh âm, ánh lửa như ẩn như hiện.

“Phản Thiên Diệt Hải!” Liễu Tiêu Dao kiếm cũng đã định hình, cái này là một thanh vô cùng trầm tĩnh kiếm, thượng diện lộ ra một cổ lạnh như băng mạch nước ngầm, phảng phất có thể nuốt hết hết thảy dữ dần cùng hòa điếm.

Hai người đao kiếm rút cục đụng vào nhau...

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 28: Kiếm Thần bại trận

Chương 28: Kiếm Thần bại trận

“Oanh, long long... Oanh, long long...”

Cực lớn động tĩnh, che dấu Kiếm Vương Sơn bất kỳ thanh âm gì. Mọi người màng nhĩ bị kịch liệt địa chấn động, phải thúc dục linh nguyên bảo vệ, mới có thể khỏi bị hấn hại.

Có chút niên kỷ quá nhỏ công pháp quá yếu thiếu niên, trực tiếp bùng kín lỗ tai, thậm chí trên mặt đất lăn lộn, lăn qua lăn lại, cần sư tôn của mình thúc dục Chân Nguyên trợ giúp mới có thể giảm bớt thống khổ.

Khá tốt thanh âm rất nhanh đã xong hai người thân thể cũng đã tách ra.

Chỉ là ở đây tất cả mọi người, không có người có thể phân ra thế hệ này Kiếm Thần cùng một đời Đao Thần, đến tột cùng ai thắng, ai phụ!

Ngoại trừ hai người. Một cái là Phù Tiên Lâu lão giả, hấn thâm bất khả trắc mắt sáng như đuốc, một bên vẽ lấy hai người đối chiến, một bên lăm lăm bả: “Không nghĩ tới, lúc cách mười năm về sau, Tần Dao Hải vậy mà thật sự, đem Liễu Tiêu Dao đánh bại!”

Cái khác nhìn ra thắng bại, là xuyên lấy Bàn Long đại hồng bào Đại Lương thứ hai Tinh Tướng Quách Vô Di, hấn nhìn xem Tần Dao Hải đao thế như thế quá lớn, khóe miệng lộ ra một vòng thần bí mỉm cười, đối với bên cạnh một áo bào hồng nữ tử nói: “Mâu Nguyệt, Tần Dao Hải tuy nhiên thắng được vì diệu, nhưng dù sao cũng là thắng, chúng ta trở về, có thể báo cáo kết quả công tác đi à nha?”

Cái này gọi Mâu Nguyệt nữ tử, xuyên lấy kiều nam đại hồng bào, lại để cho người không có quá mức chú ý.

Nhưng nhìn kỹ phía dưới, mặt mũi của nàng vậy mà cực kỳ xinh đẹp mềm mại đáng yêu, thậm chí so Long Tường Châu tứ đại mỹ nữ một trong Tần Minh Nguyệt, còn muốn đẹp hơn vài phần, nhưng là biết rõ người của nàng, lại đều bị đối với nàng nghiêm nghị bắt đầu kính nể.

Bởi vì nàng, là Đại Lương Quốc Hoàng Triều duy nhất nữ quan, Thượng Quan Mâu Nguyệt. Luận quan hàm, nàng cơ hồ có thể cùng thống lĩnh đô thành

sở hữu quân đội Tinh Tướng Quách Vô Di, bình khởi bình tọa.

Chỉ là, so về Quách Vô Di, nàng cùng Thiên Tử sống chung một chỗ thời gian càng dài, rất nhiều đại sự chuyện quan trọng, Thiên Tử đều là trực tiếp giao cho nàng đi đốc thúc.

Mâu Nguyệt gặp Quách Vô Di hỏi mình, nghiêm trang mà nói: “Thống lĩnh đại nhân, người biết, có điểm này như vậy đủ rồi! Dù sao, cái này đủ để cực đại rung chuyển, Thần Kiếm Sơn Trang địa vị!”

Quách Vô Di nhẹ gật đầu, thờ dài: “Đúng vậy a, thiên hạ đại thế, từ trước đến nay gặp hơi biết lấy. Lại để cho bề hạ đau đầu sự tình, có lẽ rất nhanh liền có thể giải quyết rồi..”

Theo lời của nàng âm thanh rơi xuống, Liễu Tiêu Dao cùng Tần Dao Hải thân hình đã riêng phần mình đứng ở Thủy Tạ Đài, hai người thần sắc không có chút nào chấn động.

Chỉ là, hồi lâu, Liễu Tiêu Dao ngừng đầu, trì hoãn âm thanh nói: “Ta thua rồi!”

Tần Dao Hải chấp tay nói: “Liễu huynh, đa tạ rồi!”

“Ông..”

Mọi người về mặt ngẩn ngơ, trong nội tâm bách vị tạp trần.

“Không thể nào, không nghĩ tới Liễu Thần Kiếm vậy mà thật sự thất bại!”

“Năm mươi năm đến, mỗi một lần đao kiếm quyết, đều là Thần Kiếm Sơn Trang thắng, không nghĩ tới, cái này lần thứ nhất nghịch chuyển, lại bị ta nhìn thấy rồi!”

...

"Ha ha ha..." Quách Vô Di cười to, đứng lên trầm giọng nói: "Tốt! Tần Thần Dao cùng Liễu Thần Kiếm, các người phân biệt tìm hiểu 《Thí Thiên Cuồng Dao》 cùng 《Phân Thiên Kiếm Pháp》 một chiêu cuối cùng bên trong thức thứ bảy! Thật sự là thật đáng mừng!"

“Hôm nay đao kiếm quyết, là năm mươi năm đến đặc sắc nhất một hồi đối chiến, không chỉ có đối mới ta Đại Lương Quốc đao kiếm mới đỉnh phong, cũng chắc chắn cho ta Đại Lương Quốc đối kháng Ma tộc, Yêu tộc cùng Thú tộc tăng thêm lực lượng mới!”

Quách Vô Di không hề không đề cập tới, Liễu Tiêu Dao lần đầu tại đao kiếm quyết trong thua sự tình, nhưng là người sáng suốt đều minh bạch, hấn đại biểu Đại Lương đô thành mà đến, mà lại lần thứ nhất đem Tần Dao Hải danh tự, bày tại Liễu Tiêu Dao phía trước, cái này liền đại biểu Đại Lương hoàng thất thái độ.

Mà phía sau sự tình, càng xác minh mọi người suy đoán.

Đại Lương Tinh Tướng Quách Vô Di dừng một chút, chợt cao giọng nói: “Truyền ta Đại Lương Quốc Thiên Tử tôn chiếu!”

Mọi người nghe xong, đều đứng lên, tất cả mọi người phải tay vấp chéo sau lưng, tay trái đặt trước người rón độ cao, khom người nói: “Cung nghênh bề hạ tôn chi!”

Thượng Quan Mâu Nguyệt áo bào hồng mở ra, theo trong tay áo xuất ra một cái Đại Hoàng sắc cảm thư, gọn gàng mà linh hoạt loát thoáng một phát triển khai, dùng thanh thúy thanh âm cao giọng niệm.

“Vô lăng thiên góc, có Kiếm Thần Kinh Thiên; Long Tường xa địa, có Dao Thần sinh huy. Mười năm đao kiếm quyết thắng, lưỡng khanh lại phá mới công, tôn cảm giác sâu sắc an ủi hoài mà là chi hi! Đặc gia phong Dao Thần Tần Dao Hải vì Long Tường Châu chương sứ, chương Long Tường Châu tất cả quân chính, liệt Đại Lương Quốc mười tám lộ Vương hầu chi tự! Phong Liễu Tiêu Dao làm kiếm Vương hầu!”

“Cần tuân bề hạ tôn chi!”

Mọi người ngồi thẳng lên, đại đa số ánh mắt định dạng tại Thượng Quan Mâu Nguyệt trên người, đặc biệt là những huyết khí phương cương kia thanh thiếu niên.

Vừa rồi, bọn hắn đều muốn chú ý lực tập trung đến Thủy Tạ Đài, giờ phút này mới phát hiện, nguyên lai hiện trường còn có một, như thế nghiêng nước nghiêng thành đại mỹ nhân.

Mà ngay cả được xưng là Long Tường Châu tứ đại mỹ nữ một trong Tần Minh Nguyệt, giờ phút này thấy nàng, cũng tỏa ra kinh diễm cảm giác, nàng xem thấy Thượng Quan Mâu Nguyệt, thậm chí liền ghen ghét đều không sinh ra đến.

Bởi vì Thượng Quan Mâu Nguyệt xác thực thật đẹp, hơn nữa thân phận lại rất cao, cao đến liền phụ thân của nàng, cũng chỉ là lần này được phong làm Long Tường Vương hầu về sau, mới có thể cùng nàng bình khởi bình tọa!

Trong ánh mắt của nàng chỉ có hâm mộ, còn có oán trách ông trời bất công, cũng không dám có ghen ghét oán trách.

Mà Tàn Dao Hải cùng đại đa số người bất đồng, hẳn nghe nói chính mình được phong làm Long Tường Vương hầu, đắc ý vui mừng lộ rõ trên nét mặt, hẳn không nghĩ tới, chính mình toàn lực ủng hộ hoàng thất làm sự kiện kia, hồi báo sẽ lớn như vậy, nhanh như vậy!

Hắn rất đắc ý mình ở ba năm trước đây, làm ra một cái kiên định mà lựa chọn chính xác!

Mà Liễu Tiêu Dao lại sắc mặt bình thản, đã nhìn không ra khổ sở, càng không có bi thương.

Mọi người đứng thẳng thân thể, nhưng trong lòng có vạn khoảnh gọn sóng.

“Cái này sẽ không có?”

Bọn hắn kinh ngạc tại tại phía xa ở ngoài ngàn dặm Thiên Tử, vậy mà không cần phải hiện trường, đã biết rõ Liễu Tiêu Dao cùng Tàn Dao Hải tại đảo kiểm bên trên đã có mối đột phá, càng kinh dị cho hắn rõ ràng có thể sớm chuẩn xác dự đoán đối chiến kết quả, bằng không thì, như thế nào sẽ như thế gia phong?

“Thật sự là Thiên Uy khó dò!”

“Tốt!” Mà Thần Dao Đường người, giờ phút này lại hoan hô lên, cùng kêu lên hô: “Chúc mừng Tàn Vương hầu! Chúc mừng Tàn Dao Thần!”

Mà Thần Kiếm Sơn Trang trong lòng người tắc thì một hồi đắng chát, đi qua bốn mươi năm đảo kiểm quyết, mỗi lần đều là Thần Kiếm Sơn Trang chiến thắng, vững vàng đè ép Thần Dao Đường một đầu, không nghĩ tới lần này Thần Dao Đường vậy mà cái sau vượt cái trước.

Càng làm cho bọn hắn cảm thấy tức giận chính là, phía trước mỗi lần thắng lợi, lại không có phong cái gì Vương hầu thuyết pháp. Không nghĩ tới hôm nay Thần Dao Đường lần thứ nhất chiến thắng, mà bắt đầu Phong Vương Phong Hầu.

Liễu Vấn Thiên hỏi ngồi bên cạnh Liễu Tịch Hà: “Cái này hai cái hầu, khác nhau cũng quá lớn a?”

Cổ Thanh Dương không hiểu, hỏi: “Có cái gì khác nhau?”

“Tuy nhiên Liễu Tiêu Dao cùng Tàn Dao Hải đều che giấu, nhưng cả hai chênh lệch quá lớn, một cái trên trời một chỗ bên trên.”

“Đại Lương Quốc có mười tám châu, từng châu Vương hầu đều là một phương chư hầu, chừng quân một phương quân chính quyền hành. Mười tám lộ Vương hầu, không thể nghĩ ngờ là Đại Lương Quốc có quyền thế nhất mà lại cường đại nhất tồn tại!”

“Từng Vương hầu, đều tại vô tu bên trên đột phá Tinh Võ cảnh trung kỳ đã ngoài, thậm chí có mấy cái châu Vương hầu, thậm chí đã đột phá Tinh Võ cảnh đỉnh phong, tùy thời cũng có thể treo lên đỉnh, trở thành can Võ Cảnh cường đại tồn tại!”

Cổ Thanh Dương gật đầu, hắn hỏi: “Hắn là, giờ phút này Thiên Tử lại để cho Tàn Dao Hải tấn vị Long Tường Châu một đường Vương hầu, có khác thâm ý?”

Liễu Vấn Thiên trong nội tâm cũng khó chịu, không chỉ có là vì phụ thân của mình Liễu Tiêu Dao, chỉ là che cái chỉ có kẻ buôn nước bọt hàm Kiếm Vương hầu, mà là vì hoàng thất làm như thế thái!

“Giao cho ngươi rồi!” Hắn đem thân thể quyền không chế, giao cho trong đầu Tàn Tử Nghi thần thức, thở dài: “Cái này quyền mưu đầu tranh, ngươi thành thạo nhất! Chúng ta chiếm cứ Liễu Tiêu Dao nhi tử thân thể, cũng không thể bạch trở thành con của hắn, ngươi nghĩ biện pháp, cho ra ra cái này khẩu ác khí!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 29: Thượng Quan Mâu Nguyệt

Chương 29: Thượng Quan Mâu Nguyệt

“Không có vấn đề!” Tàn Tử Nghi thần thức tùy ý đáp.

Tại mọi người trong lúc kinh ngạc, Liễu Vấn Thiên chậm rãi đi tới Quách Vô Di đối diện.

“Hắn sẽ không trước mặt mọi người kháng tôn chỉ a?”

“Vừa rồi hắn nói chuyện làm việc tự dị thường lớn mật, cái này hội lại muốn làm gì?”

“Cái này Liễu gia Tam thiếu, vì sao như thế quái dị, rõ ràng kinh mạch đều phế, lại cần phải mọi chuyện can thiệp vào, có ý tứ sao?”

“Trước mặt hắn, thế nhưng mà Đại Lương Quốc thứ hai Tinh Tướng Quách thống lĩnh, Đại Lương Tam đại Tinh Tướng, từ trước đến nay cùng mười tám lộ Vương hầu binh khởi binh tọa, thậm chí luận ân sủng, còn xa tại mười tám lộ Vương hầu phía trên, đối mặt lớn như thế nhân vật, hắn tài giỏi sao?”

...

Lại nghe được Liễu Văn Thiên cười lạnh nói: “Chúng ta tôn quý Đại Lương Quốc thứ hai Tinh Tướng Quách thống lĩnh, vẫn bởi có hai kiện sự tình muốn thỉnh giáo, không biết ngài có thể chi tiết chỉ giáo?”

Quách Vô Di một trương thật dài cái dùi mặt, tại đại hồng bào làm nổi bật hạ lộ ra mặt mày hồng hào, đối mặt Liễu Văn Thiên không chút nào gọn sóng không sợ hãi, liền con mắt đều không có giờ lên thoáng một phát, chỉ là tùy ý hỏi: “Chuyện gì?”

Liễu Văn Thiên khoe miệng giương lên, dùng tay phải vuốt cằm của mình, cười nói: “Đại Lương Thiên Tử bệ hạ Chí Tôn, tại phía xa ở ngoài ngàn dặm đô thành, nhưng mà làm gì có thể sớm dự đoán, lần này đao kiếm quyết kết quả?”

Liễu Văn Thiên một bên dùng tay phải vuốt ve bóng loáng cái cằm, một bên dùng nghiêng ngả giọng điệu nói: “Àn, hắn là, là các ngươi tạm thời chính mình đoán ghi tôn chỉ hay sao?”

“Lớn mật!” Quách Vô Di cái dùi mặt lập tức trở nên nghiêm túc lên.

Hắn phần nộ quát: “Đại Lương bệ hạ quý vị Thiên Tử, tự nhiên đối với hết thảy không chế tại ngực! Đây tôn chỉ, tại ta ra kinh trước, Thiên Tử liền đã nghĩ tốt, tự mình đắp lên tôn ấn, giao cho ta cùng với Mâu Nguyệt đại nhân, há có thể giả bộ? Ngươi lại dám coi rẻ Thiên Tử quyền uy, cũng biết đây là tội lớn?”

“Ta cũng không dám coi rẻ hoàng quyền, đặc biệt là tại ngươi vị đại nhân vật này trước mặt!” Liễu Văn Thiên lại lơ đãng, nhẹ nhõm cười nói: “Chỉ là, đã tôn chỉ đã sớm nghĩ tốt, như vậy ta tự muốn thỉnh giáo vấn đề thứ hai rồi!”

Mọi người đều kinh, rất nhiều người đứng đủ thân thể, dựng lên lỗ tai, tựa hồ đối với hắn còn muốn hỏi vấn đề càng cảm thấy hứng thú.

Không nghĩ tới Liễu Văn Thiên lại đem lỗ tai, để sát vào Thượng Quan Mâu Nguyệt bên tai, nói khẽ: “Mâu Nguyệt đại mỹ nữ, như ta chỗ đoán không tệ, ông tay áo của ngươi ở bên trong, hay không còn có đạo thứ hai tôn chỉ? Như ta chỗ đoán không tệ, bên trong nội dung, định là vì ta phụ thân Liễu Thần Kiếm thắng lợi mà thiết!”

“Như thế, mặc kệ ai thắng, đều vừa hiện Thiên Tử chi anh minh, các ngươi chi uy phong! Vậy sao?”

Thanh âm này rất bé, rồi lại vừa vắn, đủ để cho đứng tại Mâu Nguyệt bên cạnh Quách Vô Di nghe được.

Mâu Nguyệt xinh đẹp trong ánh mắt hiện lên một tia khác thường, lại không nói lời nào, nàng biết rõ, tự nhiên sẽ có người nói chuyện.

“Một bên nói bảy nói bạ!” Quách Vô Di giận dữ nói: “Hoàng thất vốn kỳ vọng chờ ngươi mười lăm tuổi về sau, mang ngươi đi Hoàng thành, thỉnh Đại Lương Quốc hai đại cao thủ đứng đầu, dẫn ngươi, bồi dưỡng ngươi, cho ngươi trở thành ta Đại Lương Quốc, đối kháng yêu ma hai tộc trụ cột.”

“Chỉ là đáng tiếc nha! Ngươi bị Ma tộc Vu Dạ tập kích trọng thương, kinh mạch đều phế, biến thành một phế nhân.”

“Đôn! Không nghĩ tới chính là, ngươi lại dám phỏng đoán Thiên Uy, bỏ qua Thiên Tử, như thế xem ra, dù cho ngươi không phải một phế nhân, cũng rất khó thiết tình vì Đại Lương Quốc hiệu lực!”

Quách Vô Di ngược lại đối với Liễu Tiêu Dao nói: “Liễu Tiêu Dao, ngươi muốn hảo hảo quản giáo ngươi đứa con trai này rồi! Hôm nay xem tại đao kiếm quyết vừa mới chấm dứt, các ngươi hai nhà mới bị Phong Hầu vui mừng trên mặt, ta không truy cứu! Chỉ là, về sau nếu như còn dám như vậy, ta nhất định bầm bả bệ hạ, như vậy hậu quả, có thể cũng không phải là ngươi Thần Kiếm Sơn Trang có thể thừa gánh chịu nổi!”

Nói xong, hắn sắc mặt lạnh lùng, phát tay áo tự đi.

Mâu Nguyệt thật sâu nhìn Liễu Văn Thiên liếc, thầm nghĩ: “Cái này Liễu gia Tam thiếu, quả nhiên là thật không đơn giản, chỉ là... Đường đường đàn ông, kinh mạch lại nát, tại Dương Vũ đại lục, lại cùng phế vật có gì khác nhau đâu? Thật sự là đáng tiếc!”

Nàng đột nhiên từng chữ nói: “Đàn ông phế võ đã đường cùng, tâm tư nhanh nhẹn không biết làm sao thiên?”

Mâu Nguyệt giờ phút này thanh âm, cùng vừa rồi niệm tôn chỉ uy nghiêm ngữ khí hoàn toàn bất đồng, phi thường dễ nghe, lại để cho người nghe chi tinh thần chịu chấn động.

Nói xong, nàng liền hướng về Quách Vô Di phương hướng rồi đi.

Liễu Văn Thiên cười cười, thầm nghĩ cái này Thượng Quan Mâu Nguyệt, người đẹp được yêu nghiệt, lại còn có chút ý tứ!

Hắn nhanh chóng đáp lại nói: “Từ xưa Võ Lăng nhiều kỳ quái, làm sao biết chim ưng con không sống to?”

Mâu Nguyệt thần sắc tựa hồ ngần ngại, lại không quay đầu lại. Nàng hiển nhiên không nghĩ tới, Liễu Văn Thiên không chỉ có văn tài chi nhanh nhẹn làm cho nàng thay đổi cách nhìn triệt để, đối đáp hai câu còn giống như rất có thâm ý.

[♥truyen cua tui dot net] <http://truyencuatui.Net/> Đợi đô thành người rời đi, Tần Dao Hải cười nói: “Liễu huynh, ta đi ra đã nhiều ngày rồi, trong nội đường công việc bề bộn, cũng nên trở về á! Mười năm sau đao kiếm quyết, chúng ta gặp lại!”

Liễu Tiêu Dao lạnh nhạt nói: “Tần huynh một đường tạm biệt!”

Đám người dần dần tán đi, Liễu Văn Thiên sờ lên cằm cười nói: “Hắn ở đâu là đi xử lý cái gì trong nội đường sự tình, rõ ràng là nóng lòng đi đón đảm nhiệm Long Tường Châu Vương hầu vị mà thôi!”

Phát giác được phụ thân Liễu Tiêu Dao phiền muộn, Liễu Văn Thiên an ủi: “Cha, mấy tháng này, người vận dụng Chân Nguyên cho ta chữa thương, phí thần phí lực, mới sẽ thua bởi Tần Dao Hải. Nếu như ngài tại đình phong trạng thái, hẳn căn bản cũng không phải là đối thủ!”

Liễu Tiêu Dao nhìn một cái Liễu Văn Thiên, thở dài, nói: “Văn Thiên, người có chỗ không biết, vì phụ cũng không bởi vì cái này khổ sở. Chỉ là, Liễu Tần hai nhà năm mươi năm đồng huyết đồng thuyền, rốt cuộc trở về không được! Hắn lại nói mười năm tạm biệt, cái kia là ý nói, ngoại trừ đao kiếm quyết, lúc khác, không cần gặp lại sau!”

Hắn dừng một chút, tiếp tục nói: “Huống chi ta hôm nay bại trận, cùng người không quan hệ, ta lần này bại, chỉ là bởi vì Đại Lương hoàng thất muốn ta bại. Ta bất bại, bọn hắn liền không cách nào triệt để khống chế Long Tường Châu!”

“Cái này là vì sao?” Liễu Văn Thiên phát hiện, cha mình tuy nhiên nhìn như đạm bạc, lại đối với rất nhiều vấn đề thấy rất sâu rất xa.

“Long Tường Châu chương sử, mười tám lộ Vương hầu một trong Long Cổ, là Đại Lương Quốc hoàng thất không thể hoàn toàn khống chế ba cái Vương hầu một trong, Thiên Tử Lương Tự Thành đã sớm muốn giải quyết vấn đề này, lại chậm chạp không dám hành động. Bởi vì Long Cổ, không chỉ có bản thân thực lực kinh người, hơn nữa cùng ta Thần Kiếm Sơn Trang vắng lại rất thân.”

Liễu Văn Thiên tựa hồ đã minh bạch, hỏi: “Hắn là, phụ thân cũng ủng hộ Long Cổ?”

Liễu Tiêu Dao thở dài: “Ngược lại chưa nói tới ủng hộ, vì phụ cùng Long Cổ, chỉ là quan hệ cá nhân rất tốt, nhưng nếu như liên quan đến đến trái phải rõ ràng, tự nhiên muốn dùng đại cục làm trọng!”

Liễu Văn Thiên cười nói: “Đã như thế, Đại Lương Thiên Tử còn có cái gì lo lắng phụ thân hay sao? Hắn là, là vì mẫu thân quan hệ?”

Liễu Tiêu Dao nhẹ gật đầu, vui mừng nói: “Không nghĩ tới người tuổi còn nhỏ, lại có thể đối với thế sự thấy như thế thấu triệt, ngược lại là khó được!”

Liễu Tiêu Dao cô đơn nói: “Vị phụ cả đời này, nguyện vọng lớn nhất, là cuộc đời này rong ruổi chiến trường, giết ma đem đền nợ nước, dù là chết trận, cuộc đời này cũng không tiếc nuôi! Chỉ là, từ khi ta cưới mẹ của người Cô Nguyệt về sau, hoàng thất liền đối với ta mọi cách đề phòng, tại mười tám năm trước tự chiếm ta binh quyền, bọn hắn sợ hãi ta sẽ cùng với Yêu tộc kết minh, những năm này, thậm chí đối với Thần Kiếm Sơn Trang, đã ẩn ẩn có xa lánh đối địch xu thế!”

Liễu Văn Thiên bất động thanh sắc, hỏi: “Tiền không thể trung quân đền nợ nước, lui không thể kết minh Yêu tộc, phụ thân sau này có tính toán gì không?”

Liễu Tiêu Dao thần sắc ngưng tụ, trừng mắt nói: “Văn Thiên, người không cần lo lắng! Từ xưa cường giả vì tôn, chỉ cần chúng ta Thần Kiếm Sơn Trang tiếp tục cường đại xuống dưới, bọn hắn mượn chúng ta không có biện pháp!”

“Hôm nay, Đại Lương Quốc mười tám châu mặt cùng lòng không hợp, có không ít Vương hầu là tự nhiên lập chí ý, trừ phi hoàng thất có thể liên hợp mặt khác Vương hầu, đối với ta Thần Kiếm Sơn Trang một lần hành động diệt chí, nếu không, bọn hắn không dám mạo hiểm như vậy, dù sao, bọn hắn cũng là sợ hãi những châu khác thừa cơ làm loạn!”

Liễu Tiêu Dao ánh mắt nhu hòa mà nhìn xem cái này, chính mình đã từng ký thác kỳ vọng nhi tử, ôn hòa nói: “Văn Thiên, người an tâm ở nhà ở lại đó, những chuyện khác, ta thì sẽ xử lý! Người mặc dù không thể võ tu, nhưng ngài gì đem tâm tư đặt ở cảm kỳ thư họa bên trên, rảnh rỗi tình thanh nhả, tiêu dao cuộc đời này, cảm giác không phải là chuyện tốt!”

Liễu Văn Thiên Liễu Văn Thiên trong nội tâm ám áp, hỏi: “Phụ thân, ta nghe nói Đại Lương Quốc tốt nhất tu luyện địa, là Thiên Võ Học Viện?”

“Đúng vậy!” Liễu Tiêu Dao nói: “Đại Lương Quốc có năm chỗ Tinh Quang nơi tụ tập, trong đó có bốn phía ở kinh thành, Thiên Võ Học Viện, là cường đại nhất một chỗ.”

Liễu Văn Thiên tiếp tục hỏi: “Cái kia phải như thế nào mới có thể tiến nhập Thiên Võ Học Viện?”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 30: Long Tường Học Viện

Chương 30: Long Tường Học Viện

Liễu Tiêu Dao thở dài: “Nếu như người kinh mạch không phế, như vậy Đại Lương Quốc sở hữu tu luyện tài nguyên, đều tùy người lấy dùng, đi Thiên Võ Học Viện, càng là dễ như trở bàn tay.”

“Chỉ là hôm nay, Thiên Võ Học Viện, chỉ chiêu mười tám châu địa phương học viện nhân vật thiên tài, ví dụ như Long Tường Châu Long Tường Học Viện. Chỉ có tiên tiến nhập địa phương học viện, cũng chứng minh thiên phú của mình, mới có thể bị đề cử tiến vào Thiên Võ Học Viện!”

Liễu Ván Thiên trong lòng có quyết định, dùng dị thường kiện định thanh âm nói: “Phụ thân, ta muốn đi Long Tường Học Viện!”

Liễu Tiêu Dao khẽ giật mình, hỏi: “Người... Vì sao?”

“Phụ thân, ngài không phải mới vừa nói, đại lục này, cường giả vi tôn sao?” Liễu Ván Thiên tiêu sái cười nói: “Ta với tư cách con của ngài, Thần Kiếm Sơn Trang Tam thiếu, tự nhiên không thể luôn tại các người dưới sự bảo vệ, cầu thả an độ quãng đời còn lại.”

Liễu Ván Thiên khoe miệng hơi lên, đột nhiên lớn tiếng nói: “Có ta ở đây, quyết không cho phép Thần Kiếm Sơn Trang suy tàn!”

Thanh âm của hắn to lớn như thế, thế cho nên nửa cái Thần Kiếm Sơn Trang người đều có thể nghe được đến.

Liễu Tiêu Dao trong nội tâm tuy nhiên vui mừng, lại nghĩ ngợi nói: “Thế nhưng mà, Ván Thiên kinh mạch của người...”

“Phụ thân, ta đã tìm được đoạn mạch tu hành phương pháp!” Liễu Ván Thiên biết rõ, cái kia phương pháp quá mức kinh thế hãi tục, hắn sợ Liễu Tiêu Dao lo lắng, cười nói: “Chỉ là, ta còn cần nhiều lực lợi thoáng một phát. Mà Long Tường Học Viện, là Long Tường Châu tốt nhất chỗ tu luyện! Ta tự nhiên muốn đi đâu, lại nghĩ biện pháp đi đó thành Thiên Võ Học Viện!”

Liễu Tiêu Dao gật đầu đầu, nói: “Cũng tốt, chỉ là, nếu như tại dĩ vãng, có Long Tường Châu chương sứ Long Cổ hầu tại, ta cái gì cũng không biết lo lắng, chỉ là lần này...”

Thần sắc hắn âm trầm nói: “Lúc này đây, Long Tường Thành nhất định đã có đại biến cố, Long Cổ hầu thậm chí đều không có rơi vào tay Thần Kiếm Sơn Trang một tia tin tức! Bằng không thì, đô thành không dám trực tiếp tuyên bố do Tàn Dao Hải đảm nhiệm Long Tường Châu chương sứ, xếp vào mười tám lộ Vương hầu!”

Liễu Ván Thiên dứt khoát nói: “Lúc không ta đợi, chỉ tranh sớm chiều!”

Liễu Tiêu Dao đương nhiên biết rõ cái này tám chữ hàm nghĩa, tại tu hành trên đường, một bước rút lại phía sau, liền từng bước rút lại phía sau!

Nhìn qua Liễu Ván Thiên trong mắt kiên định, Liễu Tiêu Dao phát hiện, chính mình đứa con trai này, tựa hồ cũng không có mọi người tưởng tượng đơn giản như vậy, hẳn những thời giờ này, thường làm hành động kinh người, đặc biệt là lần này đao kiếm vi bên trên.

Tần Minh Nguyệt vốn muốn từ hôn, lại phản bị hắn nhục nhã.

Tần Trùng Dương ngang ngược can rờ, lại bị hắn dẫm ba câu liền lại để cho Cổ Thanh Dương cho giáo huấn rồi!

Hắn càng là trực tiếp đối mặt Đại Lương Quốc thứ hai Tinh Tướng Quách Vô Di, lại để cho hắn nổi giận...

Nhớ tới những này, hắn cái này đương phụ thân, không chỉ có không có có cảm giác nhĩ tử cho hắn thêm phiền toái, phản chịu kiêu ngạo, bởi vì này rất giống tuổi trẻ chính mình!

“Đã như vậy, ta ủng hộ người!” Liễu Tiêu Dao cười to nói: “Người nhớ kỹ, tại đây vĩnh viễn đều là của người gia! Mặc kệ người biến thành bộ dáng gì nữa, người đều là con của ta, người tùy thời đều có thể trở về!”

Liễu Ván Thiên trong nội tâm cũng kích động dị thường, cầm chặt Liễu Tiêu Dao tay, thâm trầm mà nói: “Phụ thân, cảm ơn ngài!”

“Xú tiểu tử, đối với ta còn như vậy xa lạ!” Nói xong, Liễu Tiêu Dao

Từ trong lòng móc ra một khối đá mài bạch màu vàng nhạt quyền da cừu, đưa cho Liễu Văn Thiên.

Hắn thần sắc có vẻ cô đơn nói: “Nhưng là mẹ của ngươi thời điểm ra đi, duy nhất vật lưu lại, là đưa cho ngươi! Hắn chỉ nói thượng diện có sử dụng Cầu Nguyệt Ký chứa đựng không gian phương pháp, ta cũng không có xem qua! Ngươi, cầm đi đi!”

Liễu Văn Thiên nhận lấy, nghĩ thầm tốt xấu nhiều hơn một cái tùy thân trữ vật không gian, cũng không tệ.

Không có ngờ tới, Liễu Tiêu Dao lại nhắc nhở hắn: “Ngân vạn đừng cho người biết rõ, trên tay ngươi cái này nốt ruồi, là Cầu Nguyệt Ký!”

“Tại mệnh mông Đại Lương Quốc, cũng chỉ có năm người biết rõ việc này, trong đó có hai người, là ta và ngươi mẫu thân Cô Nguyệt!”

Nhìn qua Liễu Tiêu Dao ngưng trọng thần thần, Liễu Văn Thiên nhẹ gật đầu, nói khẽ: “Cha, ta đã biết!”

Liễu Tiêu Dao lại cùng hắn nói về 《Thượng Cổ mọi việc khảo thí》ở bên trong, đối với cầu nguyệt nhớ khác ghi lại, sau khi nói xong, hắn đột nhiên hét lớn một tiếng nói: “Liễu Bạch!”

“Đến!”

Đã thấy một cái ước chừng hơn sáu mươi tuổi lão giả đột nhiên xuất hiện tại trước mắt, thân hình nhanh được, Liễu Văn Thiên căn bản không có phát hiện hắn từ chỗ nào xuất hiện.

Đây là một cái ít nhất đột phá Tinh Vô cảnh cường giả!

Trên mặt hắn có ba đầu chữ Xuyên hình thật sâu nếp nhăn, theo cái trán một mực kéo dài đến cái cằm, như một con cạp đầu!

Hắn há lên đầy trời tóc trắng, ánh mắt lại như một thanh đao, bao giờ cũng không tại nhắc nhở những người khác, có ít người, ngươi không thể trêu vào.

Nhưng là đôi mắt này nhìn xem Liễu Tiêu Dao thời điểm, trong mắt lại tràn đầy một loại không hiểu tôn kính.

“Văn Thiên, đây là ngươi Bạch thúc, gia gia của ngươi cứu hắn lúc, hắn vẫn chỉ là đứa bé. Những năm này, hắn một mực ở bên cạnh ta, cũng gần đây đều là ta Thần Kiếm Sơn Trang trụ cột thạch!”

Liễu Tiêu Dao đối với lão giả trầm giọng nói: “Liễu Bạch, sau này, Tam thiếu an toàn, tựa xin nhờ cho ngươi rồi!”

“Yên tâm, thiếu gia! Sau này, ta nhất định như năm đó bảo hộ ngài đồng dạng bảo hộ Tam thiếu, ta tại, Tam thiếu liền tại!”

Liễu Văn Thiên trong nội tâm ngưng tụ, phụ thân của mình, thật sự là quá tốt!

Liễu Tiêu Dao nói: “Đi thôi, ta mang ngươi đi võ tu kho, ngươi chọn lựa mấy thứ dùng được lấy thứ đồ vật!”

Liễu Văn Thiên đi theo phụ thân mà đi, nhưng trong lòng biết rõ, chính mình muốn bắt đầu ở cái thế giới này, chính thức Thiên Nhai lưu lạc rồi!

Long Tường Thành, Long Tường Học Viện.

Một cái ba trượng trường Hồng sắc diễn võ đài, sừng sững tại học viện trước cửa rộng thùng thình thảm cỏ xanh bên trên, mấy trăm tên người trẻ tuổi vây quanh diễn võ đài, nhìn qua “Long Tường Học Viện” mấy cái cứng cáp hữu lực chữ to, trong mắt lộ ra nóng bỏng.

“Cái này Long Tường Học Viện, rất khó tiến a?”

“Ngươi cứ nói đi? Tại Dương Vũ đại lục, phàm là võ tu chi nhân, không có người không muốn muốn chen vào Hoàng thành cái kia bốn đại học viện, mà ở Long Tường Châu, muốn muốn vào nhập cái kia Tứ đại, đầu tiên trước hết tiến vào Long Tường Học Viện.”

“Vì cái gì như vậy? Chẳng lẽ không có thể trực tiếp tiến vào Hoàng thành bốn đại học viện sao?”

“Người đi mà nằm mơ à! Trừ phi ngươi là vương tử công chúa! Bằng không thì, dù là cha ngươi là mười tám lộ Vương hầu, cũng cho ta thành thành thật thật tiến địa phương học viện, lúc sau địa phương học viện đề cử đi Hoàng thành, tham gia cái kia bốn đại học viện nhập viện trắc khảo thi!”

“Đây chẳng phải là Long Tường Châu sở hữu tuổi trẻ võ tu, thậm chí nghĩ tiến vào Long Tường Học Viện? Xác thực quá khó khăn!”

Diễn sân khấu bên cạnh, một cái dáng người khôi ngô mình trần thiếu niên, đối với tiếp được nhập viện trắc khảo thi có chút khản trương, hắn nói ra: “Văn Thiên, ngươi nói tham gia trắc khảo thi người, có phải hay không đều rất lợi hại?”

Bên cạnh hắn Liễu Văn Thiên, một bên dùng khối chuỗi tiêu đùa lấy Cổ Thanh Dương trên bờ vai bé heo vương, một bên nhẹ nhàng nói: “Không cần lo lắng, cường giả chân chính, sớm đã bị Long Tường Châu tất cả quận đề cử trực tiếp tiến nhập, còn lại cần tham gia nhập viện trắc khảo thi, trình độ có lẽ cũng sẽ không cao!”

Cổ Thanh Dương hâm mộ mà nói: “Vẫn là người tốt, trực tiếp thì có nhập viện tư cách!”

“Đó là đương nhiên, ta thế nhưng mà Võ Lăng Man Sơn đệ nhất!” Liễu Văn Thiên mỉm cười nói.

“Đã bắt đầu!”

Đám người đều muốn chú ý lực nhìn phía diễn võ đài, một cái ba mươi mấy tuổi học viện nam tử đứng ở trên đài, hần hồng âm thanh nói: “Các vị thiếu niên thiếu nữ, ta là Long Tường Học Viện Luyện Võ Các phó Các chủ Cổ Nhục Vân. Hôm nay, là ta Long Tường Học Viện mặt hướng toàn bộ châu tuyển nhận nhân vật mới thời gian, chỉ cần là Long Tường Châu người, muốn vào nhập ta viện, đồng đều có thể tham gia!”

Hắn gặp tất cả mọi người trong ánh mắt đều lộ ra khát vọng, rất là đặc ý, tiếp tục nói: “Trải qua hai ngày trước báo danh, tham gia xét duyệt, tham gia hôm nay trắc khảo thi cùng sở hữu hai trăm mười bảy người. Căn cứ Long Tường Châu mới chương sử, mới viện trưởng mệnh lệnh, muốn cổ vũ hoa đại Tề Phóng, chúng ta hôm nay không hạn danh ngạch.”

“Trắc khảo thi chương trình rất đơn giản, chỉ cần có thể đem trên đài cái này mấy tảng đá vỡ ra, là được nhập ta viện võ tu, hưởng dụng toàn bộ Long Tường Châu tốt nhất tu luyện tài nguyên! Tại đây vũ khí mọi thứ đều có, đảm nhiệm các vị lựa chọn, người có thể dùng đao, sử dụng kiếm, dùng quyền... Chỉ cần có thể vỡ ra cái này mấy tảng đá trong bất luận cái gì một khối, cũng có thể!”

“Hiện tại bắt đầu!”

Cổ Nhục Vân ngược lại là lời ít mà ý nhiều, thế nhưng mà mọi người cũng rất mơ hồ, không ai dám cái thứ nhất đi lên.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 31: Diên cuồng Bàn tử

Chương 31: Diên cuồng Bàn tử

Bởi vì tất cả mọi người đã nhìn ra, những điều này đều là sản tự Võ Lăng quận Võ Lăng Thạch, so đá cảm thạch còn cứng rắn, thiếu niên, dùng vũ khí, căn bản là không cách nào làm cho hắn vỡ ra!

Càng làm cho người kinh ngạc chính là, trên đài chỉ có năm tảng đá, cái này ý nghĩa, Long Tường Học Viện vốn là không có đối với bọn họ ôm cái gì hi vọng, cái này hơn 200 người, chỉ cần có năm người có thể vỡ ra Võ Lăng Thạch, tựu là không tệ rồi!

Đã qua hồi lâu, rốt cục có một thiếu niên thân hình cao lớn, đứng lên diễn võ đài, tất cả mọi người cho là hắn nhất định là có mười phần nắm chắc, mới dám cái thứ nhất đi lên.

Hắn võ tu đẳng cấp, đúng lúc là Linh Võ cảnh trung kỳ. Hắn tuyển một thanh rộng thùng thình đao. Đang lúc mọi người tràn ngập chờ mong lúc, hắn lại nhếch miệng cười cười, tự giễu nói: “Ha ha, ta không cần thử, cũng biết ta chém không khai cái này Võ Lăng Thạch, ta chỉ là, muốn cái thứ nhất đương viên!”

Nói xong, hắn vung đại đao, ra sức hướng phía thạch đầu chém tới, quả nhiên, thạch đầu một điểm khe hở cũng không có, hắn lại bị chấn đắc hai tay run lên, liền đao đều thiếu chút nữa bắt không được, cao lớn thân thể bị bắt được một cái lão đảo.

Hắn trì hoãn khẩu khí, đem đao quăng ra, cười nói: “Ha ha, người xem, ta nói ta không được a!”

Mọi người lập tức hồng cười rộ lên, hào khí cũng trở nên dễ dàng hơn.

Thiếu niên này cho mọi người một cái lý do, chém không khai thạch đầu không có quan hệ, nhưng ít ra ta thử qua rồi!

Vì vậy đi lên người nhiều hơn, cơ hồ là một đám một đám đi lên, mỗi lần bốn tới năm cái.

“Không được thì không được a, tốt xấu cầu thống khoái!”

Mới bắt quá nửa canh giờ, đã có hơn năm mươi cái thiếu niên thiếu nữ bị loại bỏ.

“Không sai biệt lắm, người lên đi!” Liễu Văn Thiên tiếp nhận Cổ Thanh Dương Tiểu Trư Vương, vỗ bờ vai của hắn nói: “Nhớ kỹ, người tựu dùng Phần

Thiên Cửu Thức chiêu thứ hai, Tuyệt Địa Thứ Nhất! Dùng hết sở hữu khí lực cùng Linh lực, không hề giữ lại, trực tiếp đã đâm đi!”

Cổ Thanh Dương trả lời: “Tốt!” Liền hướng về trên đài đi đến.

Nói xong, hắn đi đến trên đài, cầm lên một thanh kiếm, vận đủ trong cơ thể sở hữu Huyền Linh Chi Khí, nhắm ngay ở giữa nhất thạch đầu ở giữa nhất, một kiếm đâm tới.

Cổ Thanh Dương đi lên thời điểm, không có người chú ý tới hắn, nhưng chờ hắn đâm hết một kiếm này, mọi người đều đem ánh mắt tập trung vào trên người của hắn!

Đã thấy chính giữa cái kia khối, khoảng chừng một nửa Ngưu Đại Vô Lăng Thạch, càng đã bị kiếm của hắn thẳng tắp gai đất đi vào, chỉ còn lại có chuỗi kiếm tại bên ngoài.

“Oa, thật là lợi hại a!”

“Chỉ là không biết, cái này có tính không, bởi vì thạch đầu dù sao còn không có vỡ ra.”

“Có lẽ cũng được a, như vậy đâm vào đi, so lại dễ cho thạch đầu trực tiếp rạn nứt đều muốn khó!”

“...”

Long Tường Học Viện Luyện Võ Các phó Các chủ Cố Nhượng Vân, ánh mắt phát ra một tia vô cùng lóe sáng hào quang, hắn chợt đứng lên, vỗ tay cười to nói: “Tốt! Đợi cả buổi, rốt cục có một cái rồi!”

Hắn đang định tuyên bố Cổ Thanh Dương gia nhập, lại bỗng nhiên há to miệng, triệt để ngây dại.

“Quá cường đại!” Mọi người hoan hô lên!

Cổ Thanh Dương rút kiếm ra về sau, trọn vẹn đã qua ba hơi thời gian, tảng đá kia vậy mà trực tiếp từ trung gian vỡ ra thành hai nửa!

Đây là lực lượng hạng gì tập trung một kiếm! Nhanh, hung ác, chuẩn, cái này ba cái kiếm pháp tinh yếu, bị Cổ Thanh Dương bày ra được phát huy vô cùng tinh tế!

Cố Nhượng Vân rung động lấy thanh âm nói: “Người tên là gì?”

“Cổ Thanh Dương!”

“Tốt! Hoan nghênh người trở thành Long Tường Học Viện một thành viên!” Cố Nhượng Vân cười to nói: “Ân, Long Tường Học Viện ở bên trong, người bình thường đều không có cố định sự phụ, toàn bộ bằng chính mình tu luyện. Nhưng ta có thể giấy phép đặc biệt, thu người vì đồ đệ của ta!”

Cổ Thanh Dương trong nội tâm do dự, nhưng hắn là đã đã lấy Kiếm Thần Liễu Tiêu Dao vì sư rồi!

Hắn nhìn về phía Liễu Vấn Thiên, thấy hắn gật đầu, liền không hề do dự, khom người nói: “Đệ tử Cổ Thanh Dương, bái kiến sư phụ!”

“Tốt, tốt!” Cố Nhượng Vân âm ỉ cười to.

“Đi, không phải là lại để cho thạch đầu vỡ ra một đạo khe hở ấy ư, có gì đặc biệt hơn người hay sao? Quả thực là éch ngồi đáy giếng, mình say mê!”

Rất xa một thanh âm truyền đến, trung khí mười phần, ngữ khí bá đạo, lại để cho trong lòng mọi người rùng mình,

Rất nhanh, một cái cự đại thân ảnh nhanh chóng chui lên diễn võ đài, mọi người xem xét, lập tức cười ha hả.

Liễu Vấn Thiên nhìn không được muốn cười, người này thân thể, cùng hắn cao không sai biệt cho lắm, lại trọn vẹn so thân thể của hắn gấp hai còn lớn hơn, hiển nhiên một cái Nhị sư huynh.

Cố Nhượng Vân hỏi: “Người là ai? Lại dám như thế nói lớn không ngượng?”

“Ta gọi Phạm Nhị, cũng là đến tiến hành Long Tường Học Viện nhập viện trắc khảo thi!”

“Phạm Nhị?” Mọi người lại cười ha hả, Liễu Vấn Thiên càng là cười cười, người này tên gọi là gì không tốt, cần phải gọi cái này.

“Phạm Nhị?” Cố Nhượng Vân con mắt theo dõi hắn nhìn trọn vẹn hai hơi, tựa hồ nhớ tới một kiện không thể tưởng tượng nổi sự tình, trong nội tâm cả kinh, nói: “Người chẳng lẽ là phạm...”

“Ta chính là Phạm Nhị!” Phạm Nhị đột nhiên hét lớn một tiếng, đã cắt đứt Cố Nhượng Vân, chỉ vào trước người một khối Vô Lăng Thạch, hừ nói: “Hừ, đừng như vậy nói nhảm nhảm, người ngược lại là nói nói, có phải hay không chỉ cần ta đem tảng đá kia đánh liệt rồi, các người phải để cho ta tiến vào Long Tường Học Viện?”

Cố Nhượng Vân thần sắc tựa hồ khác thường, mắt tự nhiên dĩa cười nói: “Đó là tự nhiên!”

“Tốt!” Phạm Nhị chậm rãi xoay lên vô cùng rộng thùng thình tay áo, không có từ diễn võ đài cảm bất kỳ vũ khí nào, thân thể nhanh chóng lui về phía sau, thẳng đến cách thạch đầu hai trượng xa địa phương.

Tất cả mọi người cảm giác ngạc nhiên, mập mạp này, không muốn vũ khí, lui xa như vậy, hấn muốn làm gì?

Liễu Vấn Thiên nhiều hứng thú nhìn xem Phạm Nhị, chợt đối với Cố Thanh Dương cười nói: “Người cảm thấy, là Phạm Nhị thân thể ngạnh, vẫn là Võ Lăng Thạch cứng hơn?”

Cố Thanh Dương cười nói: “Cái này còn phải hỏi, Võ Lăng Thạch độ cứng tại sở hữu trong viên đá bài danh thứ tư, ở đâu có so tảng đá kia còn ngạnh thân thể?”

Liễu Vấn Thiên lại lắc đầu, cười nói: “Chúng ta đánh cuộc, ta cá là hấn hội dùng thân thể vọt tới hòn đá kia, hơn nữa sẽ đem thạch đầu đụng liệt mất!”

“À?” Cố Thanh Dương không thể tin nhìn xem Phạm Nhị cực đại thân thể, lại nhìn một chút Liễu Vấn Thiên, giật mình, nói: “Đánh cuộc gì?”

Hấn lại bổ sung nói: “Ngoại trừ Tiểu Trư Vương, khác cái gì cũng có thể đánh bạc!”

“Hắc hắc hắc...” Liễu Vấn Thiên cười to, trên người của người, ngoại trừ cái này đầu heo, ta thật đúng là không có gì muốn thứ đồ vật, hấn cười nói: “Không bằng, người thua, tựu thiếu nợ ta một cái đại nhân thỉnh; Ta thua, thiếu nợ người một cái đại nhân thỉnh?”

“Tốt!” Cố Thanh Dương cười đáp ứng, hấn cũng không nhận ra Liễu Vấn Thiên có thể thắng.

Liễu Vấn Thiên lại đã tính trước, bởi vì tại hấn não thức ở bên trong, Tàn Tử Nghi thần thức nói cho hấn biết, người này, trong nhà thạch tề tối đa! Rất có thể là hiện tại nơi này Đại Lương Quốc phú khả địch quốc lớn nhất phú hào một trong, Phạm Li hậu đại!

Thạch tề, là do sao băng làm bằng đá làm mà thành, là đại lục này thông dụng giao dịch vật, có thể mua sắm đại đa số vật phẩm!

Liễu Vấn Thiên không biết Phạm Li là ai, nhưng là hấn lại biết, “Phụ khả địch quốc” “Đại lục ở bên trên lớn nhất phú hào”, cái này hai cái danh hiệu, cũng không phải là ai cũng có thể có!

Hấn liệu định cái này đáng người cực đại Phạm Nhị thật không đơn giản, đặc biệt là vừa rồi Cố Nhượng Vân thần sắc khác thường, càng theo bên cạnh xác minh hấn điều phán đoán này.

“Đã bắt đầu!”

Liễu Vấn Thiên ánh mắt ngưng tụ, cái này Phạm Nhị, vậy mà thật sự muốn dùng hấn cực đại vô cùng đáng người, đi ngạnh vọt tới hòn đá kia.

Phạm Nhị thân thể như một đầu nhanh như tia chớp báo sấm, nhanh chóng xông về cái kia khối Võ Lăng Thạch.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Phạm gia Nhị thiếu gia

Chương 32: Phạm gia Nhị thiếu gia

“Phanh...”

Theo một tiếng vang thật lớn, diễn võ đài phảng phát biến thành một đoàn thạch đầu sương mù, trong sương mù, tảng đá kia đã bạo liệt.

“Sụp đổ...”

Phạm Nhị thân thể cũng bị đạn được bật đi ra, nặng nề mà ngã rơi trên mặt đất, vừa vịn rót tại Liễu Vấn Thiên phía trước trên đất trống.

“Trời ạ, cái kia vẫn là thân thể sao?”

“Chê cười, không phải thân thể là cái gì, đoán chừng mập mạp này, luyện chính là ngành công!”

“Cái này cũng được? Nhất định là hân vận khí quá tốt, vừa rồi tảng đá kia bị mọi người chém giết quá nhiều, bị chặt mềm nhũn!”

“Ồi, đây là cái gì Quý Thạch đầu, cứng như vậy! Quả thực so với ta gia hân cầu ở bên trong thạch đầu còn ngành!” Phạm Nhị nằm trên mặt đất hét lớn.

Liễu Ván Thiên chăm chăm vào Phạm Nhị, sờ lên cảm thân nhiên nói: “Nhớ năm đó, Ngưu Khuê Đại Đế Tinh Hồn thức tỉnh thời điểm, luyện tự Kim Cương Tinh Hồn, dùng Tinh Võ cảnh chi tu vi, thân thể có thể toái kim liệt thạch!”

Liễu Ván Thiên thở dài: “Chỉ là không nghĩ tới, ba ngàn năm về sau, một cái chi là Khôn Võ cảnh sơ kỳ Bàn tử, rõ ràng cũng có thể làm được! Thật là làm cho người không nghĩ ra!”

Phạm Nhị thấy hân nói lên một đoạn ba ngàn năm trước sự tình, rất có điểm không kiên nhẫn, ngồi xuống kêu lên: “Ngươi ai à? Có rắm thì phóng, tuổi còn trẻ, như vậy dài dòng làm gì, quả thực so với ta Thái nãi nãi còn dài dòng!”

Liễu Ván Thiên khoe miệng gờ lên, sờ lên cảm tiếp tục nói: “Ta nghe nói, Đại Lương Quốc có ba cái phú khả địch quốc gia tộc, nhưng là giàu có nhất gia tộc, lại không tại Hoàng thành Dương Võ Thành, nghe nói, cái kia người nhà họ...”

“Tốt rồi, đừng nói láo rồi!” Phạm Nhị đột nhiên hét lớn: “Cái kia cùng ta lại không có quan hệ!”

Liễu Ván Thiên cười to: “Ta càng muốn nói, trừ phi...”

Hân tiến đến Phạm Nhị lỗ tai bên cạnh nói ra: “Trừ phi, ngươi tiễn ta một thanh Huyền cấp bảo kiếm!”

“Huyền cấp?” Phạm Nhị con mắt mở tròn trịa, khẽ nói: “Thật sự là ý nghĩ hảo huyền, ta tại sao phải đáp ứng?”

“Kinh Võ Châu... Phạm gia Nhị thiếu gia! Ngươi thật sự không đáp ứng?”

Liễu Ván Thiên tại hân mập ục ục lỗ tai bên cạnh nhẹ nói đạo, khoe miệng lộ ra một tia đoán chừng hân mỉm cười.

Phạm Nhị bản còn muốn lớn hơn gọi, nhưng nghe gặp “Kinh Võ Châu Phạm gia Nhị thiếu gia” bảy chữ, hân chợt im lặng xuống.

Hân chăm chăm vào Liễu Ván Thiên nhìn hồi lâu. Chỉ là trong ánh mắt của hân, không có phần nộ, cũng không có khổ sở, chỉ có một loại không hiểu không đếm xỉa tới.

Ước chừng mười hơi qua đi, hân chợt thờ dài, nói: “Được rồi, ta đáp ứng!”

Phạm Nhị chậm quá địa đem tròn vo thân thể chuyển, đi đến Cổ Nhược Vân trước mặt, chậm quá địa cười nói: “Cổ phó các chủ, ta có thể trở thành Long Tường Học Viện võ tu đến sao?”

Cổ Nhược Vân sắc mặt tối sầm lại, trầm giọng nói: “Thế nhưng mà... Ngươi hộ tịch...”

Phạm Nhị tròn tròn con mắt cả giận nói: “Thế nhưng mà cái rắm a! Ta bà cô gia tại Long Tường Châu, ta khi còn bé đi theo nàng đã qua đoạn thời gian, chẳng lẽ không thể xem như Long Tường nhân sĩ?”

“A...” Cổ Nhược Vân nhớ tới Phạm Nhị trong miệng cái vị kia bà cô, trong nội tâm một hồi âm lãnh, hân tranh thủ thời gian đáp: “Đương nhiên, hiện tại cổ vũ ngoài tường cái kia... Nở hoa, hoa đại Tề Phóng, như thế tính ra, ngươi đương nhiên cũng coi là Long Tường nhân sĩ.”

“Vậy là tốt rồi!” Phạm Nhị vỗ vỗ trên người bụi đất, đối với Liễu Ván Thiên nhếch miệng cười nói: “Ngươi không đi lên thử xem?”

Liễu Ván Thiên cười nói: “Ta không cần đi lên!”

“A?” Phạm Nhị cao thấp nhìn Liễu Ván Thiên liếc, cười nói: “Cũng thế, kinh mạch vỡ vụn, xác thực không có biện pháp! Ngươi người ngược lại nhìn xem thuận mắt, cũng được cho kiến thức rộng rãi, nhưng thời đại này, lấy võ vi tôn, ngươi những không có lỗ đít này dùng!”

Liễu Ván Thiên không nói lời nào, bởi vì hân phát hiện Phạm Nhị miệng rất bản, hân không muốn cùng cùng hân.

“Ngươi kiếm pháp không tệ!” Phạm Nhị nói xong, lại vung lấy mập mạp tay, dùng rộng thùng thình ngón tay chỉ vào Cổ Thanh Dương nói: “Nhìn không ra, ngươi có thể đem Võ Lăng Liễu gia, Phần Thiên Cửu Thức thức thứ hai ‘Tuyệt Địa Thứ Nhật’, khiến cho bá đạo như vậy! Con mẹ nó, quả thực nhanh vượt qua cửa ta Kim Cương thân rồi!”

“Là Ván Thiên dạy đó!” Cổ Thanh Dương trầm tĩnh đạo.

“Hân còn có thể dạy ngươi?” Phạm Nhị lại nhìn nhiều Liễu Ván Thiên hai mắt, cười nói: “Ngươi, còn có thể dạy hân? Xem ra, ngươi là Thần Kiếm Sơn Trang Liễu gia người!”

“Đi thôi! Chúng ta nhập viện!” Liễu Ván Thiên ung dung nói: “Tại đây Long Tường Học Viện, chúng ta về sau nhưng chỉ có cùng trường rồi!”

“Nhập viện?” Đương Phạm Nhị nhìn xem Liễu Văn Thiên, nghĩ thầm Long Tường Học Viện cũng không nói muốn thu người!

Nhưng đương Liễu Văn Thiên từ trong lòng ngực móc ra cái màu đồng cổ nhân hiệu, bị Cổ Nhựt Văn thăm qua, trực tiếp phát cái học viện võ tu bài về sau, Phạm Nhị con mắt thẳng.

Trong miệng hần lẩm bẩm nói: “Cái này Long Tường Châu đã thay đổi chủ nhân, Liễu gia như thế nào còn có thể có lực ảnh hưởng lớn như vậy, liền cái phế mạch cũng có thể trực tiếp bị đề cử tiến Long Tường Học Viện?”

Nói xong, hần vung lấy thân thể, cùng tới.

Nhập viện về sau, ba người tại một vị người áo xanh chỉ dẫn xuống, đi Luyện Võ Các báo danh.

Cổ Thanh Dương chợt mà nói: “Ài, các người không nhìn nhìn lại, đằng sau còn có ai có thể đi vào Long Tường Học Viện sao?”

Phạm Nhị cười nói: “Có cái gì đẹp mắt, những cái này phế vật, năm mươi cái đều không nhất định có thể có một cái có thể thông qua trắc khảo thi, đứng ở cái kia, quả thực là lãng phí thời gian! Văn Thiên, người nói có đúng hay không?”

Liễu Văn Thiên lại không để ý tới hần, bởi vì hần thấy được Long Tường Học Viện Long Tường Trì.

Long Tường Trì, có năm trượng dài rộng, bốn phía bị nước vờn quanh, trong nước có tám mươi một cây cột, là học viện võ sân luyện tập, từ trước đến nay cũng là tất cả quận thiên tài tiến vào học viện về sau, thích nhất cũng là nhất thường đi địa phương một trong.

Bởi vì Long Tường Học Viện trong tiêu chí tính kiến trúc, Long Tường trên đá có khắc một câu: “Long Tường Trì thiên ra Giao Long!”

Vô số thiên tài, tại vô số lần Long Tường Trì thi đấu trong không ngừng trở nên cường đại, quét khỏi vì Long Tường Châu thậm chí Đại Lương Quốc đại nhân vật.

Bởi vì nơi này là thi đấu địa phương. Mà giờ khắc này, đứng tại trên đài, là Võ Lăng quận Ly Thủy Sơn Trang Tàn Vũ.

Hần đang tại cùng một thiếu niên cầm kiếm mà đứng, ngạo nghễ nói: “Cho người mười hơi thời gian, hiện tại, người quảng kiếm, đấu hàng, ta có thể tha người!”

“Còn chưa chiến, tại sao nói bại?” Cái kia thiếu niên áo trắng cũng rất kiêu ngạo, hần dù sao cũng là đồng núi quận tuyển ra đến thiếu niên thiên tài, đến Long Tường Học Viện trước, cũng đã đột phá Linh Võ cảnh trung kỳ, đến Long Tường Học Viện ba tháng về sau, càng là đột phá Linh Võ cảnh đỉnh phong.

Liễu Văn Thiên trong nội tâm rung mình, hần đột nhiên đối với Phạm Nhị nói: “Người đáp ứng của ta Huyền cấp kiếm, hiện tại cho ta!”

“Người cái này trúc gạch cũng gỗ được quá độc ác a?” Phạm Nhị đáp lấy khí thô nói: “Con mẹ nó, còn chưa từng có người dám như vậy gỗ ta trúc gạch!”

Liễu Văn Thiên vuốt cằm nói: “Ai kêu ta vừa vặn biết rõ, người là Đại Lương Quốc giàu có nhất gia tộc Nhị thiếu gia hay sao?”

Liễu Văn Thiên nhìn hần một cái, cười to nói: “Ha ha, huống chi, người còn không muốn làm cho người biết rõ việc này!”

Phạm Nhị hỏi: “Người là làm sao mà biết được?”

“Từ xưa anh hùng nhiều gặp trắc trở, từ trước đến nay hoàn khổ thiếu vĩ nam!” Liễu Văn Thiên thần nhiên nói: “Các người những con cái nhà giàu này, hoặc là nhân sinh bị trong nhà an bài đến sát sao, chính mình cảm giác rất không tự do.”

Liễu Văn Thiên tiếp tục nói: “Còn có, cũng có chút quyền quý đệ tử lòng ôm chí lớn, lại bị trong nhà uy vọng chỗ trói buộc, làm ra là bất luận cái cái gì đại sự, người khác đều coi như là người nhà người nhúng tay kết quả, quả không có cảm giác thành tựu rồi! Ta nghe nói Phạm gia Nhị thiếu gia, muốn chính mình làm đại sự!”

“Ha ha, nhìn không ra, người tuy nhiên là toái mạch, kiến thức lại như thế độc đáo!” Phạm Nhị lập tức đã có tri âm cảm giác, lôi kéo Liễu Văn Thiên tay nói: “Thật sự là tri âm a!”

Liễu Văn Thiên lại không lĩnh tình, vung tay nói: “Đi, đi một bên, không có việc gì do dự, lại để cho người nghĩ làm ta thích nam nhân đâu!”

Nói xong, hần duỗi tay ra nói: “Đừng nói nhảm, kiếm, lấy ra!”

Phạm Nhị im lặng, thẳng này, ba câu không rời muốn kiếm a!

Hần hỏi: “Ha ha, bắt quá, người đã biết rõ trên người của ta sẽ có?”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 33: Huyền Nhật Huyền Thương

Liễu Văn Thiên khẽ nói: “Ai chẳng biết người Kinh Võ Châu Phạm gia, sở dĩ như vậy giàu có, cũng là bởi vì Đại Lương Quốc tám thành đã ngoài khí cụ, đều là xuất từ các người Phạm gia?”

“Những khí cụ này ở bên trong, nổi danh nhất, tự nhiên là võ tu dùng, nói thí dụ như binh khí! Người là Phạm gia Nhị thiếu gia, cho dù là vụng trộm chạy đến, trên người mang Linh khí còn có thể không có một đồng lớn?”

Phạm Nhị phui tay, buông tay nói: “Có thể ta không mang tại trên thân thể a! Như vậy, lần sau về nhà, ta cho người mang một thanh rất tốt Huyền cấp đỉnh phong kiếm!”

Liễu Văn Thiên lại kinh thường nói: “Thiếu người vẫn là Phạm gia về sau, tuyệt không đại khí! Ta cũng không tin, trên người của người không có trữ vật không gian!”

Phạm Nhị thở dài, hần nghĩ mãi mà không rõ, cái này Liễu gia Tam thiếu, cùng chính mình tuổi cũng không sai biệt lắm, làm sao biết nhiều như vậy?

Hắn về mặt đau khổ nói: “Ai, nói thật với người a, ta lần này, tựu chỉ dẫn theo một thanh kiếm!”

Liễu Văn Thiên lập tức đến rồi hứng thú, cái này Phạm gia Nhị thiếu gia, vậy mà chỉ dẫn theo một thanh kiếm, cái kia nhất định không là phạm phẩm!

Hắn hỏi: “Cái gì kiếm?”

Phạm Nhị về mặt đặc ý nói: “Phản Nguyệt Kiếm!”

“Phản Nguyệt Kiếm?” Có được Thiên Viêm Đại Đế cùng Tàn Tử Nghi hai đạo thần thức Liễu Văn Thiên, dù là lại kiến thức rộng rãi, cũng cả kinh há to miệng.

Khỏe miệng của hắn giờ lên, vuốt cằm nói: “Phản Nguyệt Kiếm tại Phủ Tiên Lâu bình luận 《Bách Khí Phổ》 ở bên trong, đứng hàng thứ mười ba!”

“Mang ngọc có tội! Như vậy thuộc loại trâu bò Linh binh, người lại có thể biết mang tại trên thân thể. Người không sợ bị người đoạt khí diệt khẩu?”

Phạm Nhị cười to nói: “Ai dám nha! Tại đây Long Tường Thành, biết rõ ta là ai người, đều được cung cấp lấy ta, ví dụ như vị kia Luyện Binh Các phó Các chủ Cổ Nhược Vân; Không biết ta là ai người, sẽ không biết ta có bọc này bảo bối, tự nhiên cũng sẽ không nhớ thương ta!”

Giờ phút này, Long Tường Trì thi đấu đã chấm dứt, Tàn Vũ kiếm trong tay, hiển nhiên cũng là một thanh Linh binh, một chiêu liền đã đoạn thiếu niên áo trắng kiếm, bị thương nặng hẳn.

Tàn Vũ chính cầm một thanh sáng long lanh kiếm, đặc ý chỉ vào té trên mặt đất một thiếu niên, châm chọc nói: “Tự người, cũng xứng cầm kiếm?”

Thiếu niên kia sắc mặt trắng bệch, trên người áo trắng đã có hơn phân nửa biến thành Hồng sắc, trong mắt của hắn tràn ngập sợ hãi, hét lớn: “Tha cho ta đi, lần sau cũng không dám nữa!”

Nhưng Tàn Vũ lại không có ngừng, hần hung hăng nói: “Vừa rồi, ta lại để cho chính người quăng kiếm đầu hàng, người có nghe chẳng. Hiện tại, thế nhưng mà đã đã muộn!”

Nói xong, hắn lại một kiếm đâm về thiếu niên áo trắng đùi phải, thiếu niên quát to một tiếng, một số gần như hôn mê.

Liễu Văn Thiên ánh mắt đột nhiên xuất hiện một tia phẫn nộ, hắn đương nhiên sẽ không quên, tại Man Sơn, hắn bị Tàn Văn cùng Tàn Vũ hai huynh đệ đánh lên cái kia một lần, nếu như không phải mình hội một chiêu kia di sơn đảo hải, hắn đã chết khi bọn hắn đánh lên phía dưới.

Không nghĩ tới, cái này Tàn Vũ, không chỉ có cũng đã đến Long Tường Học Viện, lại vẫn như thế hung hăng càn quấy cùng âm độc.

“Lại bị người quất xa!” Liễu Văn Thiên nghĩ đến một chuyện, nhanh chóng nói: “Nhanh lấy ra cho ta!”

Phạm Nhị bất đắc dĩ nói: “Phản Nguyệt Kiếm, ta thực không thể cho người! Bất quá, ta có một cái Huyền cấp Huyền Nhật Thương, tuy nhiên không bằng Phản Nguyệt Kiếm, thực sự sắc bén vô cùng, người muốn hay không?”

“Phạm gia bảo bối tựu là nhiều!” Liễu Văn Thiên vốn là không muốn qua, Phạm Nhị hội thật sự đem 《Bách Khí Phổ》 bài danh thứ mười ba Phản Nguyệt Kiếm cho mình, hắn cố ý nói cần phải muốn thanh kiếm kia, đơn giản là muốn đạt được rất tốt Linh khí mà thôi.

Hắn sờ lên cảm, thoả mãn cười nói: “Vậy thì Huyền Nhật Thương a!”

Đã thấy Phạm Nhị theo mập mập trên tay tháo xuống một cái màu lam nhạt vòng tay, hắn thúc dục Linh khí, lập tức tay run lên, một thanh màu xanh lá cây thương liền ra hiện trên tay hắn.

Cái này chuôi thương cùng kiếm không sai biệt lắm trường, so với bình thường trường thương đoản, lại so với bình thường súng lục trường, kỳ lạ nhất là, mũi thương bên trên có một đạo như ẩn như hiện vết rách.

Phạm Nhị đem thương đưa cho Liễu Văn Thiên, nói: “Cầm lấy đi, cái này Huyền Nhật Thương, có thể một thương lưỡng dụng, đã mà khi thương dùng, cũng có thể đương kiếm dùng!”

Liễu Văn Thiên nhẹ gật đầu, nhận lấy, thuận tay ném cho Cổ Thanh Dương, cười nói: “Thanh Dương, ngươi không phải thiếu nhất bả sấn thủ kiếm sao, đây là Huyền cấp Linh binh, so Dương Văn Lan Võ Lăng kiếm cấp cao hơn một cấp bậc, đem ngươi tự lấy dùng a!”

Cổ Thanh Dương hai mắt tỏa ánh sáng, lần trước tại Man Sơn, hắn gặp Dương Văn Lan Võ Lăng kiếm vô kiên bất tòng, ẩn ẩn có Phong Lô kiếm khí, lại để cho hắn không ngừng hâm mộ.

Không nghĩ tới, mình cũng có thể có một thanh luận võ lăng kiếm còn lợi hại hơn binh khí, hắn nhanh chóng tiếp nhận, hai tay vuốt ve thương thân, từ trên xuống dưới, trần ái không thôi.

“Văn Thiên, ngươi đối với ta tốt, không cho rằng báo, sau này có cái gì, nói thẳng!” Cổ Thanh Dương cảm kích địa nhìn Liễu Văn Thiên liếc, kích động địa đạo.

“Huynh đệ chúng ta, khách khí cái gì?” Liễu Văn Thiên vỗ xuống Cổ Thanh Dương bả vai, cười nói.

Phạm Nhị lại mở to hai mắt, nghi ngờ nói: “Nguyên lai ngươi mặt dày mày dạn thậm chí liên xảo trá uy hiếp đều dùng tới, lại không phải vì chính mình muốn binh khí a!”

Liễu Văn Thiên thản nhiên nói: “Ngươi không phải nói ta kinh mạch đều phế, binh khí chỉ là bài trí, thả ta cái này quá lãng phí rồi!”

“Hắc hắc, con mẹ nó, ta phát hiện ngươi người này còn rất đạt đến một trình độ nào đó!” Phạm Nhị gật đầu, đột nhiên quỷ dị cười nói: “Bất quá, nếu như ta nhiều hơn nữa giăng một điểm cái này thương sự tình, ngươi tự cũng không như vậy bình tĩnh hào phóng rồi!”

Liễu Văn Thiên tùy ý nói: “Vậy sao, ngươi có thể thử xem!”

Phạm Nhị nói: “Cái này chuôi thương bị từng đã là Thương Thần, thì ra là ta đại bá Phạm Giang Hải dùng qua!”

Liễu Văn Thiên nói: “Cái này không có gì, đại bá của ngươi dùng binh khí rất hiếm có đi rồi! Hắn đã dùng qua dép lê, ngươi có phải hay không cũng muốn trần ân núp đi?”

Phạm Nhị nói: “Cái này chuôi thương sắc bén vô cùng, mặc dù so không được của ta Phần Nguyệt Kiếm, nhưng mũi thương là do Tam cấp Tinh Văn Thạch chế thành, sắc bén cứng rắn trình độ ít thua kém Phần Nguyệt Kiếm!”

Liễu Văn Thiên nói: “Cơ hồ? Cái kia ý là cuối cùng không bằng ngươi Phần Nguyệt Kiếm, có cái gì có thể hiếm có!”

Phạm Nhị gặp Liễu Văn Thiên y nguyên bất vi sở động, cắn răng một cái, rút cục sử xuất đòn sát thủ: “Chúng kiến thương trên thân kiếm cái kia đạo kim sắc vết rách chưa, đó là một cái trừ vật không gian cửa vào, mấu chốt nhất chính là, sở hữu trừ đi vào thứ đồ vật, cũng có thể chuyển hóa thành năng lượng, liên tục không ngừng địa vì người cầm súng sử dụng!”

“A?” Liễu Văn Thiên rút cục động dung, hắn nhanh chóng cầm lấy súng xem xét, quả nhiên gặp vết rách cùng tổn hại không giống với, nhìn xem vậy mà tựa hồ có một loại tinh mạch hư ảo cảm giác.

“Ân, như thế gia tăng Huyền Nhật Thương giá trị địa phương!” Liễu Văn Thiên nhẹ gật đầu, vỗ Cổ Thanh Dương bả vai cười to nói: “Thanh Dương, ngươi thật sự là tốt phúc khí! Về sau ta phóng không được thứ đồ vật, có thể thả ngươi tại đây rồi!”

Tiếng cười của hắn quá lớn, thế cho nên, Long Tường Trì chung quanh Long Tường Học Viện đệ tử, đều đem ánh mắt quang hướng về phía bên này.

Rất ít người biết rõ, hắn là có ý!

Giờ phút này, Tần Vũ vốn đang tại đắm chìm tại, nhục nhả tên kia thiếu niên áo trắng trong khoái cảm, hắn muốn cho Long Tường Học Viện hết thấy mọi người, đều kiến thức đến hắn ngoan độc, dùng loại phương thức này nói cho bọn hắn biết: Sau này, chớ chọc ta! Cũng chớ cùng ta sửa gấp luyện tài nguyên!

Hắn gặp có người đoạt hắn tiêu điểm, nhìn về phía Liễu Văn Thiên bên này, đột nhiên khẽ giật mình, ánh mắt lộ ra vô cùng âm lãnh hào quang.

Hắn tiến vào Long Tường Học Viện đã ba tháng, không chỉ có võ tu đẳng cấp đột phá Linh Võ cảnh đỉnh phong, hơn nữa luyện tự Huyền cấp kiếm pháp 《Trúc Yêu Kiếm》, uy lực cường đại, đến nay chiến đấu mười một mười trường, còn không có thua quá.

Hắn tại Long Tường Học Viện 300 người tân sinh Thanh Vân Bảng ở bên trong, bài danh đã bay lên đến thứ 41 vị.

Hắn nghiêng răng nghiêng lợi mà nói: “Thật sự là oan gia ngõ hẹp! Xem ta lần này như thế nào thu thập ngươi!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 34: Một chiêu chế cuồng

Chương 34: Một chiêu chế cuồng

Trông thấy Tần Vũ hướng chính mình chạy vội mà đến, Liễu Vãn Thiên khoe miệng tiết ra một tia lại để cho người khó có thể phát giác cười, thầm nghĩ: Cái này hung hăng can quấy Tần Vũ, hôm nay ta muốn ngươi đẹp mắt!

Tần Vũ chạy vội tới Liễu Vãn Thiên phía trước, thần sắc ngạo mạn nói: “Liễu Vãn Thiên a Liễu Vãn Thiên, ngươi cái phế vật này, lại vẫn dám đến Long Tường Học Viện?”

Liễu Vãn Thiên sờ lên cằm, cười nói: “Tần Vũ a Tần Vũ, ngươi tên ngu ngốc này, là quang trường công lực, không dài đầu óc a! Ngươi đã quên tại Man Sơn, là như thế nào bị ta cái phế vật này đánh cho như đầu như heo, trên mặt đất bôi ra phân?”

Tần Vũ nhớ tới mình ở Man Sơn bị hắn trọng thương sự tình, ánh mắt lộ ra sát cơ, ôm hận nói: “Hừ, đó là chúng ta khinh địch, bị ngươi âm toán! Đệ đệ của ta tụt lại chết trong tay ngươi! Khoản này sổ sách, hôm nay muốn hảo hảo tính toán thoáng một phát!”

Liễu Vãn Thiên nhẹ gật đầu, nói: “Àn, vẫn là ngươi cùng đệ đệ của ngươi quang minh lỗi lạc, vậy mà có thể thừa dịp ta cùng Dương Văn Lan đang tại đại chiến thời điểm, sau lưng bắn tên trộm tập kích chúng ta.”

“Về sau, tại ta trọng thương dưới tình huống, các ngươi còn có thể hai đánh một, thật sự là đủ quang minh lỗi lạc! Bất quá, đệ đệ của ngươi thế nhưng mà bị tay của mình giết chết, ngươi cùng đệ đệ của ngươi ra tay có đa trọng, các ngươi bị thương thì có đa trọng!”

Hắn cố ý miệt thị cười nói: “Huynh đệ ngươi tương tàn, một cái chết rồi, một cái trọng thương, không phải ngu ngốc là cái gì?”

Liễu Vãn Thiên trong nội tâm âm thầm buồn cười, cái này Tần Vũ không phải muốn đòi trắng thay đen sao? Ta đây tự lại để cho hắn có cực khổ nói!

Tần Vũ âm nghiêm mặt, cả giận nói: “Sính miệng lưỡi cực nhanh có làm được cái gì? Bất kể như thế nào, ta sẽ không bỏ qua ngươi!”

Hắn chỉ vào Long Tường Trì Long Tường Đài, dùng vô cùng coi rẻ ánh mắt nói: “Có dám hay không đi lên, tiếp nhận của ta sinh tử khiêu chiến? Xem ta đánh không chết ngươi cái phế vật này!”

Hắn hiển nhiên đã nhìn ra, Liễu Vãn Thiên kinh mạch toàn thân đã đứt liệt, chỉ là mười phần phế vật.

Liễu Vãn Thiên cười to nói: “Ha ha, ngươi bại tướng dưới tay, có tư cách khiêu chiến ta sao?”

Nói xong, hắn dùng so gấp 10 lần tại Tần Vũ coi rẻ ánh mắt liếc hắn một cái, đối với bên cạnh Cổ Thanh Dương nói: “Thanh Dương, ngươi đi! Hắn, là ta bại tướng dưới tay, còn không xứng ta ra tay!”

Tần Vũ trong nội tâm sững sờ, học viện có quy định, không cho phép đệ tử giết hại đồng môn, bằng không thì trừng phạt rất nghiêm trọng! Nhưng ở Long Tường Đài bên trên, vậy thì khác luận rồi.

Nếu như Liễu Vãn Thiên chính mình không muốn bên trên Long Tường Đài, hắn là không có biện pháp tại trong học viện giết hắn!

Tần Vũ hỏi: “Ta đem hắn đả bại, ngươi tự tiếp nhận khiêu chiến của ta?”

Liễu Vãn Thiên lưỡi biếng mà nói: “Có thể!”

Tần Vũ ánh mắt khinh miệt mà nhìn chằm chằm vào Cổ Thanh Dương nói: “Ngươi dám tiếp nhận khiêu chiến của ta sao?”

Cổ Thanh Dương lạnh nhạt nói: “Ngươi muốn chiến, liền chiến!”

Nói xong, hắn đem Tử Lô Thần Trư giao cho Liễu Vấn Thiên, dẫn đầu hướng Long Tường Đài đi đến.

Tần Vũ sững sờ, cái này Cổ Thanh Dương, chẳng lẽ không thấy được hắn vừa rồi tại Long Tường Đài bên trên, chỉ dùng một chiêu, liền đánh bại khiêu chiến chính mình thiếu niên áo trắng sao?

Hắn tại Man Sơn bài kiến Cổ Thanh Dương, khi đó Cổ Thanh Dương tại Man Sơn một ngàn tên thiếu niên ở bên trong, bài danh thứ 25, xa không bằng chính mình thứ bảy.

Mọi người cũng là cả kinh, vừa rồi, bọn hắn kiến thức Tần Vũ ngoan độc cùng cường bá, cái này gọi Cổ Thanh Dương thiếu niên, vừa mới tiến vào học viện, như thế nào còn dám tiếp nhận khiêu chiến?

Tần Vũ lên Long Tường Đài, cùng Cổ Thanh Dương cầm kiếm mà đứng, hắn cười nói: “Cổ Thanh Dương, tại Man Sơn bài danh trong chiến đấu, ngươi là ta bại tướng dưới tay, cái này hội ngươi nếu như nhận thua, ta không giết ngươi!”

“Có một số việc, làm mới biết được!” Cổ Thanh Dương bình tĩnh đáp, lại quay đầu hỏi Liễu Vấn Thiên: “Mấy chiêu? Giết, vẫn là không giết?”

Hắn mà nói rất đơn giản, nhưng nội hàm rất nhiều.

“Người này so Tần Vũ còn muốn cuồng!”

Cổ Thanh Dương cái kia thần sắc, giống như có lẽ đã đem Tần Vũ trở thành cái người chết.

Liễu Vấn Thiên trả lời cũng rất đơn giản: “Một chiêu, dùng Huyền Nhật Thương! Không cho phép giết hắn!”

“Tốt!” Cổ Thanh Dương tùy ý đáp.

“Các ngươi thật sự là quá làm càn!” Tần Vũ giận dữ, vung lên trường kiếm, nhanh chóng ra chiêu.

“Thâm Sơn Thúc Hồ!”

Trúc Yêu Kiếm chiêu thứ mười, chuyên môn đối phó Hồ Yêu, giờ phút này bị Tần Vũ dùng để đối phó thân thể rắn chắc Cổ Thanh Dương.

Long Tường Đài bên trên, lập tức vang lên một hồi nổ vang thanh âm, Tần Vũ kiếm tựa như vô số sợi dây thừng tạo thành kiếm mạc, nhanh chóng đem Cổ Thanh Dương bao phủ.

Cổ Thanh Dương không có động, cơ hồ không có bất kỳ động tác.

Mọi người thấy lấy rất không hiểu.

“Hắn đây là làm gì vậy? Hắn là trực tiếp bị dọa?”

“Ta xem không là, có thể là hắn có cái gì tuyệt chiêu!”

“...”

Tại Tần Vũ kiếm mạc, lập tức muốn đem Cổ Thanh Dương bao trùm thời điểm, hắn rút cục động.

Có rất ít người trông thấy, thương của hắn là như thế nào đâm ra.

Hắn chỉ là ngẩng đầu, nhìn qua giữa trưa mặt trời, sau đó hướng về mặt trời đâm tới.

Một kiếm này, tựa hồ rất tùy ý, nhưng là hiệu quả rất rõ ràng!

“Nhảy...”

Theo Cổ Thanh Dương một kiếm này, bất quá nửa hơi tầm đó, Long Tường Đài bên trên sở hữu kiếm mạc đều biến mất, Tần Vũ kiếm trực tiếp cắt thành tam đoạn.

Người của hắn, như một bãi bùn nhão đồng dạng, ngã tiến vào Long Tường Trì ở bên trong, tóe lên một hồi cực lớn bọt nước.

Rút xuống về sau, Tần Vũ nhanh chóng leo ra, hai tay chăm chú vịn Long Tường Đài Thanh Thạch đài giai, thở hổn hển.

Cổ Thanh Dương khỏe miệng cười cười, lạnh nhạt nói: “Quả nhiên là quang trường công lực, không dài đầu óc... Đồ con lợn!”

Cổ Thanh Dương rút cuộc chẳng muốn xem hắn, đi xuống Long Tường Trì, theo Liễu Vấn Thiên trong tay tiếp nhận Tử Lô Thần Trư, tựa hồ lại nhớ ra cái gì đó, bổ sung một câu: “Không, ngươi không bằng heo! Đặc biệt là bả vai ta bên trên cái này!”

“Ông...” Chúng đầu người một hồi khiếp sợ.

“Cái này mới vừa gia nhập học viện thiếu niên, vậy mà chỉ dùng một chiêu, tựu đánh bại tân sinh Thanh Vân Bảng bài danh thứ 41 Tần Vũ?”

“Xem ra, cái này Thanh Vân Bảng rất nhanh muốn sửa lại!”

“Quá yêu nghiệt rồi, đây là đâu cái quận hay sao?”

“...”

Phạm Nhị hai tay chấp sau lưng, rất hài lòng Cổ Thanh Dương sử dụng Huyền Nhật Thương biểu hiện, hần cười hỏi Liễu Vãn Thiên: “Vì sao không giết hần?”

Liễu Vãn Thiên thần sắc cô đơn nói: “Bởi vì ta hiện tại thiếu nhất, tựu là địch nhân!”

Hần nhớ tới ở kiếp trước, với tư cách Thiên Viêm Đại Đế, tuyệt thế Vô Thần, cái loại này rất khó tìm đến đối thủ cô độc cùng cô đơn.

“Tìm tri âm dễ dàng, tìm đối thủ khó!” Tại hần đột phá Càn Võ cảnh đỉnh phong về sau, hần từng tại Hoa Sơn chi đỉnh, phát ra câu này lại để cho người khiếp sợ không thôi, rồi lại không thể làm gì kinh thiên động địa!

“Thần kinh!” Phạm Nhị chấp tay sau lưng, nhếch miệng mắng.

Liễu Vãn Thiên lại không thèm nhìn, đột nhiên cao giọng nói: “Tần Vũ, ta tại Man Sơn cướp đi người tha thiết ước mơ Man Sơn khôi phục, còn giết đệ đệ của ngươi, bị thương nặng ngươi. Hôm nay, ta còn lại để cho một tiểu đệ nhục nhã ngươi, ngươi bây giờ tựa như một đầu chó nhà có tang, rơi xuống nước gà, ta chẳng muốn giết ngươi!”

Hần vô cùng khinh miệt nói: “Ngươi nếu như không phục, một tháng sau, cứ việc có thể tới khiếu chiến ta!”

Hần đảo mắt nhìn đám người liếc, lại bỏ thêm một câu: “Các ngươi cũng đồng dạng! Một tháng về sau, ta tiếp nhận các ngươi bất luận cái gì nhập viện một năm trong vòng tân sinh khiếu chiến! Trên thế giới này, ta hiện tại thiếu nhất, tựu là địch nhân!”

Liễu Vãn Thiên theo ở kiếp trước lên, tựu khắc sâu biết rõ, bằng hữu lại để cho người ôn hòa, nhưng địch nhân lại để cho người cường đại!

Tại nơi này lấy võ vi tôn đại lục, cần không ngừng cùng địch nhân cường đại đối chiến, lấy chiến tranh nuôi chiến tranh, mới có thể nhanh chóng quật khởi.

Liễu Vãn Thiên muốn tìm kiếm từng đã là người yêu, muốn tìm về Ngũ Thái Thần Thạch, muốn tìm kiếm thời gian chi mê, tìm được những thất lạc kia thời gian cùng không gian, những tự mình kia người quen...

Nhưng không thay đổi được cường đại, căn bản là không có biện pháp làm những sự tình này.

Hướng chỉ, hần bây giờ còn là Thần Kiếm Sơn Trang Tam thiếu, hần muốn cho Thần Kiếm Sơn Trang trở nên càng thêm huy hoàng!

Nếu như nói Cổ Thanh Dương vừa rồi lại để cho bọn hần kinh ngạc, như vậy Liễu Vãn Thiên mấy câu nói đó, tắc thì lại để cho bọn hần vô cùng khiếp sợ!

Cảm nhận được Liễu Vãn Thiên Bá khí cùng cuồng vọng, bọn hần như thế nào cũng không hiểu, Liễu Vãn Thiên cuồng vọng cùng Bá khí, lực lượng đến từ nơi đâu?

“Quá cuồng vọng rồi!”

“Móa nó, hần bắt quá là cái kinh mạch đứt gãy người, đoán chừng là đi cửa sau vào, làm sao dám nói như vậy?”

“Một tháng đúng không? Ta xem cái phế vật này một tháng sau thế nào, xem ta không hung hăng địa đạp hần!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 35: Dã Thảo Liên Minh

Chương 35: Dã Thảo Liên Minh

Liễu Văn Thiên không để ý tới những nghị luận này, nhìn thoáng qua đứng ở bên cạnh, dẫn bọn hắn đi báo danh học viện lão sư Cổ Minh, hỏi: “Cổ lão sư, hiện tại tân sinh Thanh Vân Bảng đứng đầu bảng là ai?”

Cổ Minh tao nhã địa đáp: “Là Mạc Cao Dương!”

“Mạc Cao Dương?” Liễu Văn Thiên khoe miệng lộ ra một tia cười lạnh, đột nhiên đề cao thanh âm nói: “Các người nói cho Mạc Cao Dương, ba tháng về sau, ta đem khiêu chiến hắn!”

Long trời lở đất! Mọi người chỉ có thể dùng cái này bốn chữ hình dung bọn hắn giờ phút này tâm tình!

Cái này kinh mạch đứt gãy phế vật, vậy mà nói muốn khiêu chiến, đã đột phá Khôn Vô cảnh trung kỳ Mạc Cao Dương?

“Cái tên điên này, hắn biết rõ chính mình đang nói cái gì sao?”

“Mạc Cao Dương biết rõ về sau, nhất định sẽ cười đến rụng răng!”

“...”

Phạm Nhị nhìn xem Liễu Văn Thiên, trong ánh mắt tràn ngập tán thưởng, cười to nói: “Người đặc sao là cái tên điên! Mươi phần tên điên!”

Cổ Thanh Dương lại cười nói: “Nhưng là, ta thích cái tên điên này!”

Phạm Nhị sững sờ, sau đó lau trán của mình, cười nói: “Được rồi, ta thừa nhận, ta cũng ưa thích loại này tên điên! Bởi vì còn trẻ nên hết sức lông bông, thiếu niên nên có một thiếu niên bộ dạng!”

“Ha ha ha...” Liễu Văn Thiên cùng Cổ Thanh Dương, Phạm Nhị ba người lập tức dẫn vi tri âm, cùng một chỗ đối chưởng, đồng thời cười ha ha!

Liễu Văn Thiên, Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương ba người tại Luyện Võ Các báo danh về sau, nhanh chóng quen thuộc Long Tường Học Viện tình huống.

Long Tường Học Viện chính giữa, là một khối thật dài cao vút trong mây Cự Thạch, tên là Long Tường Thạch, Long Tường Học Viện lịch sử, danh nhân, còn có trong nội viện các loại bảng đơn, toàn bộ đều khắc ở phía trên.

Cái này khối Long Tường Thạch, không chỉ có là Long Tường Học Viện tiêu chí, cũng là Long Tường Châu tọa độ kiến trúc.

Dùng Long Tường Thạch làm trung tâm, Long Tường Học Viện chia làm năm cái khu vực, phân biệt là luyện võ khu, tài nguyên khu, giảng đường khu, khu dùng chân cùng Yêu thú khu.

Luyện võ khu là chỗ tu luyện, kể cả so chiến chi địa Long Tường Trì, còn có Long Tường Học Viện thứ hai cao kiến trúc —— không lồ Tự Tĩnh Tháp. Tự Tĩnh Đường chia làm mười hai tầng, mỗi một tầng đều đối ứng bất đồng tu luyện đẳng cấp quyền sử dụng hạn, đương nhiên, nếu có đầy đủ Tĩnh Văn Thạch, cái kia cũng có thể vượt qua tầng tiền vào.

Tài nguyên khu là các loại binh khí, đan dược, công pháp bí tịch chờ căn cứ, đệ tử bất đồng đẳng cấp, có thể tiến vào bất đồng phân khu, cũng có thể dùng Tĩnh Văn Thạch tiến hành mua sắm.

Giảng đường khu, là truyền thụ các loại tu luyện lý luận cùng lịch sử địa phương.

Khu dùng chân là đệ tử ăn cơm cùng dùng chân địa phương.

Kỳ lạ nhất là Yêu thú khu, Long Tường Học Viện ở vào Long Tường Thành nhất bắc, vừa vặn hợp với một mảnh rậm rạp Nguyên Thủy rừng tùng, thì ra là Yêu thú khu.

Bởi vì bên trong đều là cao lớn trắng kiện các loại cây tùng, cho nên cũng bị Long Tường Thành người xưng làm Hắc Tùng lâm.

Yêu thú trong vùng có các loại kỳ dị Yêu thú qua lại, hung hiểm vô cùng, phạm nhân e sợ cho tránh không kịp, nhưng là đối với Vũ Tu Giả mà nói, nhưng cũng là có thể lại dễ cho nhất người nhanh chóng cường đại lên địa phương.

Đại khái dạo qua một vòng về sau, Phạm Nhị đuổi cái lưng mồi, ngáp nói: “Ta cảm thấy nhất có ý tứ, vẫn là Yêu thú khu, địa phương khác không có ý gì!”

Liễu Văn Thiên sờ lên cằm, trầm giọng nói: “Kỳ thật, năm cái khu đều không có ý gì!”

Phạm Nhị hỏi: “Vì cái gì?”

Liễu Văn Thiên nói: “Đối với nhà giàu đệ tử mà nói, nơi này chính là Thiên Đường, các loại tài nguyên cũng có thể dùng Tĩnh Văn Thạch mua được! Nhưng đối với hàn môn đệ tử mà nói, nơi này chính là Địa Ngục, hắn phải không ngừng nhắc đến thăng cấp bậc của mình, mới có thể thu hoạch càng

hiều nữa tài nguyên.”

Liều Vắn Thiên thở dài, nói: “Nhưng đề đẳng cấp cao, cũng muốn có rất tốt tài nguyên phụ trợ mới được, bằng không thì, tăng lên cấp bậc là dị thường dài dòng buồn chán! Đối với bọn hân mà nói, phương pháp nhanh nhất, tựu là mạo hiểm sinh tử chi hiểm, đi Yêu thú khu giết chết Yêu thú, sau đó đề Yêu thú hữu dụng bộ phận, đi tài nguyên khu cùng tu luyện khu đổi lấy các loại tài nguyên!”

Phạm Nhị vuốt bụng, cười nói: “Ha ha, cái này cũng hết cách rồi, cái đó một gia tộc, hoặc là bất luận cái gì một cỗ thế lực, đều đang gia tăng bồi dưỡng đời sau cường giả, cho nên từng cái gia tộc cùng thế lực, đều dốc hết sở hữu tài nguyên, bồi dưỡng người nối nghiệp cùng người đại lý, quả thực là tre già măng mọc, hao hết tâm tư!”

Liều Vắn Thiên nồng hậu dày đặc lông mi xuống, hơi thâm thúy con mắt, nhìn về phía cao vút trong mây Long Tường Thạch, thần sắc kiên nghị nói: “Ta không thích như vậy! Hai người các ngươi, có dám hay không cùng ta cùng một chỗ, cái biến đây hết thấy?”

Cổ Thanh Dương đùa vói trên bờ vai Từ Lôi Thần Trư, lạnh nhạt nói: “Không có gì có dám hay không, chỉ có có nguyện ý hay không! Ta thì nguyện ý!”

Phạm Nhị lại không biểu lộ thái độ, mà là hỏi: “Như thế nào cái biến?”

Liều Vắn Thiên nói: “Thứ nhất, chúng ta muốn thả không chính mình, dứt bỏ đi qua hết thấy, đặc biệt là thân phận, tài phú, hoàn toàn đem chính mình cho rằng một cái hân môn học sinh! Sau đó hết thấy dựa vào chính mình thu hoạch tài nguyên, tăng lên tu vi!”

Phạm Nhị nói: “Cái này, ý của ngươi là, ta theo trong nhà mang những bảo bối kia đều không thể dùng?”

Liều Vắn Thiên nói: “Đúng vậy!”

Phạm Nhị gãi gãi đầu, cười hỏi: “Cái kia thứ hai đâu?”

Liều Vắn Thiên nói: “Thứ hai, các ngươi vừa rồi cũng nghe nói, hiện tại Long Tường Học Viện có ba Đại Liên Minh, theo thứ tự là Kim Long Minh, Kim Ngọc Minh cùng Thảo Căn Minh. Kim Long Minh chủ yếu là quyền quý đệ tử thiếu niên tạo thành, cái kia tân sinh Thanh Vân Bảng Mạc Cao Dương, ở này cái Kim Long Minh bên trong.”

Liều Vắn Thiên nói: “Kim Ngọc Minh chủ yếu là do thiếu nữ tạo thành, cái này liên minh coi như không tệ, nó chẳng phân biệt được nghèo hèn, chỉ cần là nữ tử, cũng có thể gia nhập.”

“Mà Thảo Căn Minh, chủ yếu là ngoại trừ hai cái liên minh bên ngoài người tạo thành, chỉ là, ta nghe nói cái này trong liên minh ngư long hỗn tạp, tam giáo cửu lưu, cái gì cũng có, quá nhiều thói quen ở bên trong lằng lằng, đã càng ngày càng suy yếu rồi!”

Cổ Thanh Dương hỏi: “Chúng ta là muốn gia nhập Thảo Căn Minh, sau đó đến đỡ nó sao?”

Liều Vắn Thiên nói: “Không, chúng ta muốn thành lập một cái Tân Liên Minh!”

Phạm Nhị con mắt sáng lên, nói: “Thành lập mới liên minh? Cái này có chút ý tứ rồi!”

Liều Vắn Thiên nói: “Đúng vậy, Tân Liên Minh danh tự ta đều nghĩ kỹ, đã kêu Dã Thảo Minh!”

Phạm Nhị hỏi: “Dã Thảo Minh? Tại sao phải gọi cái này?”

Liều Vắn Thiên nói: “Vì vậy liên minh chẳng phân biệt được nghèo hèn, không phân biệt nam nữ, đối với sở hữu gia nhập minh viên, đối xử như nhau! Hơn nữa, chúng ta muốn làm liên làm không đồng dạng như vậy sự tình, đi đã đường đi!”

Phạm Nhị hỏi: “Nói thí dụ như?”

Liều Vắn Thiên nói: “Ví dụ như, vào Dã Thảo Minh người, muốn chạy xe không chính mình, đem hết thấy thiên thạch, thạch tề, bảo bối đều bị người nhà mang về, hoặc là chứa đựng tại học viện chỗ! Sau đó dựa vào chính mình thu hoạch Tinh Vắn Thạch, thu hoạch tu luyện tài nguyên, cường đại chính mình!”

Phạm Nhị gãi gãi đầu, cười khỏ nói: “Cái này thực sự điểm khó!”

Liều Vắn Thiên sờ lên cằm, cười nói: “Kỳ thật đối với ngươi mà nói, đây là dễ dàng nhất!”

Phạm Nhị không hiểu, hỏi: “Nói như thế nào?”

Liều Vắn Thiên nói: “Bởi vì ngươi tên thật nhất định không gọi Phạm Nhị! Ngươi theo trong nhà trộm chạy đến, không muốn Cố Nhược Vân vạch trần thân phận của ngươi, thậm chí bị ta dùng điểm này áp chế, bản chính là vì dựa vào chính mình đánh sáng chế một phiên thiên địa!”

Phạm Nhị con mắt tại tỏa ánh sáng

Liều Vắn Thiên tiếp tục nói: “Ngươi đi ra, là vì ta tin tưởng, ngươi không cần ý lại gia thế, mượn nhờ theo trong nhà mang đi ra bảo bối để chứng minh chính mình! Đã muốn làm, vì cái gì không làm được càng thêm triệt để? Ta tin tưởng vững chắc, ngươi có thể làm được!”

Phạm Nhị khẽ giật mình, cảm giác hần nói được có chút đạo lý.

Phạm Nhị vuốt phỉ phỉ bụng, hỏi: “Ngươi vì cái gì như vậy tin tưởng ta?”

Liễu Vãn Thiên cười nói: “Đều nói nhân tính là không thể thí nghiệm, nhưng ta y nguyên ưa thích làm loại này suy tính! Ta muốn, một cái thà rằng bị ta cưỡng ép, cũng không muốn bị bạo thân phận chân thật người, hần nhất định là đã quyết định rất lớn quyết tâm!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 36: Tự Tinh Thập đỉnh

Chương 36: Tự Tinh Thập đỉnh

Liễu Vãn Thiên tiếp tục nói: “Huống chi, có rất nhiều người giàu thì lại càng keo kiệt, ngươi sẽ không, theo ngươi tiện tay tiền đưa ta một thanh Huyền khí Huyền Nhật Thương việc này xem, ngươi đáng giá giao!”

Phạm Nhị cười to: “Ngươi thật là một cái diệu người! Tốt, ta đồng ý điểm này. Còn gì nữa không?”

Liễu Vãn Thiên nói: “Ví dụ như, cái này liên minh đem không chỉ có tiến hành võ tu, còn dạy mọi người văn tu, lại để cho mọi người võ có thể cưỡi ngựa chiến trường, văn có thể trị quốc an bang!”

“Rất có nghĩ cách rồi!” Phạm Nhị cười to nói: “Đàn ông coi như như thế! Ta gia nhập!”

Cổ Thanh Dương con mắt đã ở tòa ánh sáng, nhanh chóng nói: “Ta đương nhiên cũng gia nhập!”

“Tốt! Cái kia từ giờ trở đi, chúng ta tựu bắt tay vào làm làm chuyện này!”

Ba người bàn tay, chăm chú địa nắm lại với nhau.

Phạm Nhị thần sắc chờ mong địa nhìn qua Liễu Vãn Thiên, hỏi: “Như vậy, chúng ta bây giờ làm cái gì?”

Liễu Vãn Thiên thần nhiên nói: “Tiêu thạch tề!”

Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương liếc mắt nhìn nhau, nghi ngờ nói: “Tiêu thạch tề?”

Liễu Vãn Thiên nói: “Đúng vậy, hiện tại chủ đề, tựu là tiêu thạch tề, tận lớn nhất khả năng địa hoa! Ta đề nghị, từ hôm nay trở đi mười ngày thời gian, chúng ta làm mười ngày phá gia chi tử, ngoại trừ lưu một kiện tùy thân binh khí, đem mặt khác thạch tề cùng Tinh Vãn Thạch bại quang! Xác thực quá quý trọng bảo vật, toàn bộ tan học viện tài nguyên khu gọi lại! Sau đó, chúng ta chính thức thành lập Dã Thảo Minh!”

“Ha ha ha...” Phạm Nhị mừng đến mặt mày hớn hờ, hét lớn: “Cái này đề nghị, quá hần mà có nhân tính hóa rồi!”

Cổ Thanh Dương cũng đồng ý, hần hỏi: “Vãn Thiên, này mười ngày, ngươi chuẩn bị như thế nào qua?”

Liễu Vãn Thiên ánh mắt sáng nói: “Từ hôm nay trở đi, ta muốn đi Tự Tinh Tháp, chính thức bắt đầu của ta Vi Hồn tu luyện rồi!”

Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương đồng thời hỏi: “Vi Hồn tu luyện là cái gì?”

Liễu Vãn Thiên nói: “Ta cũng không hiểu nhiều, ta cần chính mình đi thử nghiệm mới biết có được hay không. Tóm lại, là một cái toái mạch cũng có thể tu hành, đẳng cấp tăng lên tốc độ so với bình thường tu hành tốc độ nhanh hơn phương pháp.”

Phạm Nhị sắc mặt kinh ngạc, gãi đầu nói: “Toái mạch tu hành? Tốc độ siêu nhanh? Cái này cũng quá yêu nghiệt đi à nha!”

Cổ Thanh Dương hỏi: “Luận võ hồn tu hành phương pháp nhanh sao?”

Liễu Vãn Thiên ngẩng đầu lên, đặc ý nói: “Không, so Tinh Hồn phương pháp tu luyện nhanh hơn! Còn cường đại hơn!”

Phạm Nhị kéo lấy to mọng thân thể, vây quanh Liễu Vãn Thiên chuyển hai vòng, gật đầu nói: “Ta đã sớm nhìn ra người cái tên này, thật không đơn giản.”

Hắn gãi đầu nói: “Ài, người vốn là toái mạch, lại dám nói một tháng sau theo người khiêu chiến, ba tháng sau muốn khiêu chiến tân sinh Thanh Vân Bảng đệ nhất Mạc Cao Dương, ta liền nói người khẳng định có tuyệt chiêu, không nghĩ tới như vậy tuyệt!”

Nói xong, hắn đột nhiên cười nói: “Đội người thí nghiệm thành công rồi, nhớ rõ dạy ta! Bất quá, thí nghiệm thất bại cũng không có quan hệ, ta sẽ nuôi người!”

“Cút!” Liễu Vãn Thiên gận dữ nói: “Ta như dạng ăn cơm chùa người sao?”

Cổ Thanh Dương cũng theo dõi hắn nhìn thoáng qua, trong mắt hắn, tựa hồ Liễu Vãn Thiên toái mạch trở nên đặc biệt rõ ràng, hắn cười nói: “Ít nhất, bây giờ còn là như!”

“Ha ha ha...” Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương đồng thời cười to, sau đó chạy không còn thấy bóng dáng tăm hơi, bọn hắn có thể không muốn, này mười ngày ngu như vậy ngờ ngác địa tu luyện, bọn hắn muốn đi tìm điểm chuyển đùa làm.

Nhất là Phạm Nhị, hắn tại Liễu Vãn Thiên nói chủ đề là tiêu thạch tệ thời điểm, cũng đã dùng Phạm gia Nhị thiếu gia trời sinh có đủ thiên phú, nghĩ ra ít nhất một ngàn loại tiêu thạch tệ biện pháp!

“Cái này hai cái thăng ranh con, chạy trốn so cầu còn nhanh!” Liễu Vãn Thiên bắt đắc dĩ nói: “Hừ, chờ ta Vi Hồn tu luyện tiểu thành, xem ta như thế nào sửa chữa các người!”

Nói xong, hắn hướng Tụ Tinh Tháp đi đến! Trên người hắn cũng mang đi một tí có vật giá trị, hắn được tại này mười ngày trong toàn bộ sử dụng hết, để tại chính thức người không có đồng nào, dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, đi sáng tạo trong lòng của hắn đại biểu công bình, hi vọng cùng lực lượng Dã Thảo Minh!

Liễu Vãn Thiên rất nhanh đi vào Tụ Tinh Tháp, cái này tháp nhưng thật ra là một cái khổng lồ kiến trúc, khoảng chừng hai mươi trượng rộng, cao đến được muốn cho người đuổi rất dài cổ nhìn lên, mới có thể chứng kiến đỉnh.

Phía trước là cùng Tụ Tinh Tháp tương liên một tầng Võ Lăng Thạch kiến trúc, nhìn về phía trên chắc chắn vô cùng.

Hắn chậm rãi đi qua, trông thấy một cái đầu đầy tóc trắng lão già ngồi ở đó, nhàn nhả mà nhìn xem sách, Liễu Vãn Thiên liếc qua, phát hiện là Huyền cấp công pháp 《Tiêu Dao Chương》.

“Lão bá tốt!” Liễu Vãn Thiên vẫn an về sau, cười nói: “Người xem cái này bản 《Tiêu Dao Chương》, kỳ thật cũng không được đầy đủ, còn có lợi hại nhất hai chiêu bị người hủy diệt rồi!”

Lão già trong nội tâm kinh hãi, thiếu niên này sao dám như thế nói lớn không ngượng, đang muốn lên tiếng quát lớn.

Nhưng là, đương hắn đem sách lật đến cuối cùng một tờ lúc, ánh mắt chợt ngưng lại rồi!

Quyển sách này, hắn mới từ tài nguyên khu vô tịch phân khu đổi tới, còn không có xem hết, không nghĩ tới cuối cùng một tờ, vậy mà thật sự có không trọn vẹn dấu vết, còn mền lên Long Tường Học Viện con dấu.

Đắp lên ký chương, ý nghĩa, đây không phải học sinh gây nên, mà là trải qua học viện xem xét, sách nhập kho lúc đã không trọn vẹn, con dấu hạ còn có hai hàng chữ: “Thiếu hai chiêu, tiếc!”

Lão già nhìn về phía Liễu Vãn Thiên ánh mắt sinh động, hỏi: “Người như thế nào sẽ biết? Trước kia xem qua?”

Liễu Vãn Thiên cười nói: “Ta hôm nay mới nhập viện, còn chưa từng xem qua, chỉ là, ta nghe một vị tiền bối nói về.”

Trong lòng của hắn muốn cười, hắn nói tiền bối, kỳ thật tự là kiếp trước chính hắn, Thiên Viêm Đại Đế!

Chỉ là cũng là lời nói thật, tính toán ra, vô luận là mình bây giờ, vẫn là phía trước vị lão già này, đối với kiếp trước chính mình, xác thực chỉ có thể coi là vẫn bối vẫn bối.

Lão già gật gật đầu, cười nói: “A..., người vị tiền bối kia rất có kiến thức! Không biết hắn có từng đã nói với người, cái kia không trọn vẹn hai chiêu là cái gì?”

Liễu Vãn Thiên nói: “Vừa mới đã từng nói qua!”

Lão già con mắt nhiệt tình, cái này Tiêu Dao Chương, cho dù là luyện tốt cái này vốn đã có bộ phận, uy lực đều thập phần cực lớn, Cổ Nhược Vân tự là đã luyện thành, mới thành công cảm xuống Tu Luyện Các phó các chủ vị.

Hắn suy nghĩ một chút, hỏi: “Cần gì trao đổi, người có thể nói cho ta biết?”

Tại đây tuy nhiên là học viện, hết thầy đều rất sự thật, tựa hồ cái gì cũng có thể dùng giá trị cân nhắc trao đổi, huống chi là chiêu thức.

Liễu Vấn Thiên sờ lên cằm, hỏi: “Cái này Tự Tinh Tháp, cao nhất một tầng, có phải hay không tinh lực mạnh nhất hay sao?”

Lão giả nhìn hấn một cái, rất là nghi hoặc, hấn là, hấn muốn đi vào trong đó hay sao? Đây cũng không phải là hai chiều Tiêu Dao Chưởng có thể trao đổi, cho dù là thất truyền Tiêu Dao Chưởng.

Hấn cười nói: “Long Tường Học Viện Tự Tinh Tháp, là Long Tường Châu cường đại nhất Tinh Huy căn cứ, chia làm mười hai tầng, mỗi một tầng Tinh Huy đều không giống với, mạnh nhất tự nhiên là đỉnh tháp mười hai tầng. Chỗ đó thế nhưng mà chỉ có một độc lập Tu Luyện Không Gian!”

Liễu Vấn Thiên nhẹ gật đầu, cười nói: “Ta muốn đi nơi nào!”

Nói xong, hấn sờ tay vào ngực, lấy ra toàn bộ hết gì đó, trong lúc này, có mười khối Tam cấp Tinh Vấn Thạch, có một thanh theo Thần Kiếm Sơn Trang mang đến dị thường tinh xảo Huyền cấp Huyền Nguyệt Kiếm, còn có rất nhiều đại ngạch thạch tệ phiếu vé.

Lão giả gật, chậm rãi cầm lấy những vật này xem xét, cuối cùng dừng lại tại Huyền Nguyệt Kiếm bên trên, cười nói: “Cái thanh này Huyền Nguyệt Kiếm mặc dù tốt, lại bởi vì Thái Âm nhu, là nữ tử xứng dùng, ngươi vì sao phải mang nó tại trên thân thể?”

Liễu Vấn Thiên cười nói: “Tỷ tỷ của ta đưa cho ta!” Hấn nói là lời nói thật, Liễu Tịch Hà kiếm cũng rất nhiều, nhưng đều là nữ tử dùng, nàng lại để cho Liễu Vấn Thiên chọn, hấn tùy ý tựu chọn lấy cái thanh này, chỉ vì nhìn về phía trên tinh xảo, hấn nhớ rõ, đời trước Mộng Diệp, tựu đặc biệt ưa thích tinh xảo thứ đồ vật!

“Ấn!” Lão giả neho mắt lại, chậm quá mà nói: “Lẽ ra, mười khối Tam cấp Tinh Vấn Thạch, một thanh Huyền Nguyệt Kiếm, tăng thêm những thạch tệ này phiếu vé, xác thực không ít! Ngươi có thể đến tầng thứ mười một, góc ba tháng!”

Liễu Vấn Thiên lại kiên nghị nói: “Ta phải muốn đi tầng thứ mười hai! Góc mười ngày!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Tuyệt thế Vi Hồn

Chương 37: Tuyệt thế Vi Hồn

Lão giả mở ra một cái đăng ký sách, cười nói: “Mười hai tầng trong khoảng thời gian này ngược lại là không lấy mười lăm ngày, mười lăm ngày sau đó, cũng đã có đại nhân vật dự định rồi! Nhưng là, những còn chưa đủ này ngươi đi vào! Lại càng không cần phải nói mười ngày!”

Liễu Vấn Thiên cười nói: “Ta biết rõ không đủ, chỉ là không biết, tăng thêm Tiêu Dao Chưởng cuối cùng hai chiều, có đủ hay không?”

Lão giả con mắt quang sáng lên, trong nội tâm nghĩ về đo thoáng một phát, cười nói: “Ngươi trẻ tuổi kia, thật đúng là hội buôn bán!”

Hấn thở dài, nói: “Đi, chỉ cần là thật sự Tiêu Dao Chưởng, thiếu nợ bộ phận, ta cho ngươi trên nệm, coi như là trao đổi!”

“Tốt!” Liễu Vấn Thiên không chút do dự, nhanh chóng cầm lấy trên mặt bàn bút, tại một trương vải trắng bên trên loát loát địa họa, rất nhanh, tám cái trông rất sống động đồ án liền xuất hiện tại trên vải.

Lão giả con mắt để đó quang, chợt cảm thấy vạn phần kinh ngạc, cái này hai chiều, mỗi chiều chia làm bốn thức, xác thực so lúc trước hấn trong sách chứng kiến cao minh nhiều lắm!

Càng làm cho hấn kinh ngạc chính là, Liễu Vấn Thiên tuổi còn nhỏ, đối với cái này hai chiều vậy mà lĩnh ngộ như thế thấu triệt, vẽ ra đến hình người đồ án, so trong sách còn muốn sinh động tường tận, cũng càng dễ dàng lý giải cùng luyện tập.

Lão giả gật đầu nói: “Thật là một cái tốt thiếu niên! Chỉ là, tu vi đạt tới Khôn Vô cảnh đã ngoài người, mới có thể hao phí món tiền khổng lồ, đi chỗ đó Tự Tinh Tháp tầng thứ mười hai, ngươi giờ phút này...”

Hấn lắc đầu, không có nói tiếp xuống dưới, chỉ là cười nói: “Tất cả mọi người bảo ta Lý bá, ngươi có cái gì không hiểu, có thể tới hỏi ta!”

Nói xong, hấn theo trên kệ xuất ra vùng có các loại đường vân cổ chìa khóa đồng, nói: “Trực tiếp bên trên tầng thứ mười hai, sau đó dùng cái này mở ra đại môn!”

“Đa tạ Lý bá!” Liễu Vấn Thiên tiếp nhận, nhanh chóng hướng Tự Tinh Tháp đi đến.

Với tư cách Long Tường Châu mạnh nhất Tinh Quang căn cứ, cái này tòa Tự Tinh Tháp, tầng thứ nhất khoảng chừng năm mươi cái Tu Luyện Không Gian, càng lên cao, không gian sở càng ít, đến phía trên nhất tầng thứ mười hai, chỉ có một siêu đại độc lập Tu Luyện Không Gian.

Liễu Vấn Thiên rất nhanh đi vào mười hai tầng, dùng cổ chìa khóa đồng mở ra, tiến vào một cái như mặt to bồn đồng dạng không gian thật lớn. Không gian chính giữa, là một cái Tự Tinh Đài, hấn ngồi lên.

Cảm thụ được cực lớn Tinh Thần Chi Lực, hấn bị thật sâu rung động rồi, so với việc hấn ở kiếp trước, loại này Tinh Thần tụ tập độ mạnh yếu cùng cường độ, không biết so với hấn thời đại kia muốn mạnh bao nhiêu lần!

Tại đây chỉ là Đại Lương Quốc một cái châu Tự Tinh Tháp, năng lượng lại kinh người như thế, dù là hiện tại vẫn chỉ là Hoàng Hôn, bầu trời chỉ có số ít khi nào Tinh Quang, nhưng hấn cảm nhận được Tinh Thần Chi Lực, đã so với hấn thời đại kia cường đại nhất Tự Tinh Tháp đều muốn tinh khiết, muốn cường kinh!

Trong lòng của hấn thở dài: “Xem ra, thời đại này, võ tu tài nguyên cùng phương pháp, đều muốn so với chính mình ở kiếp trước thời đại kia huy hoàng nhiều lắm!”

Khá tốt, hấn có hai đạo thần thức, không chỉ có có đến từ ba ngàn năm trước Thiên Viêm Đại Đế, càng có một người đến từ ba ngàn năm về sau cửu quốc tương hầu Tần Từ Nghi, hấn hiểu thế nhưng mà so với chính mình đời trước còn nhiều hơn nhiều lắm!

Hấn chuẩn bị chờ sắc trời hoàn toàn tối xuống, đầy trời Tinh Không tụ tập thời điểm, hấn mở lại thủy tu luyện, để tại dùng Vi Hồn chi lực, hấp thụ càng thêm tinh khiết năng lượng cường đại, lại để cho chính mình đạo thứ nhất quan khẩu, đột phá đến càng đẳng cấp cao!

Hấn nhanh chóng cùng Tần Từ Nghi thần thức trao đổi, hỏi: “Vi Hồn tu luyện đẳng cấp, như thế nào phân chia?”

Tần Từ Nghi thần thức cười nói: “Rất cực nhớ tới ta cấp! Người mấy ngày nay, ngược lại là khiến cho vui vẻ! Người dùng tiểu tùy tùng Cổ Thanh Dương đau nhức nằm bẹp dí cái kia cuồng vọng cái gọi là thiên tài, còn muốn sáng tạo cái mới liên minh, Ân, có ý tứ!”

Liễu Vấn Thiên thần thức nói: “Cái này, lúc đó chẳng phải người muốn làm sự tình?”

Tần Từ Nghi thần thức nói: “Ta thừa nhận, tuy nhiên ta không chế không được thân thể, tùy ý người tại không chế, nhưng ta cảm giác được rất khoái ý! Nhưng là, nhìn xem người khác thoải mái, không thật sự thoải mái, muốn thoải mái trên mình!”

Liễu Vấn Thiên trầm mặc, thở dài: “Đúng vậy! Xem Thanh Dương giáo huấn Tần Vũ tên hỗn đản kia, ta mặc dù cao hứng, lại cảm giác rất biệt khuất, ngứa nghề khó nhịn, nhưng là hết cách rồi, chúng ta còn không có lực lợi ra Vi Hồn tu luyện Đại Đạo, lần trước tại Thần Kiếm Sơn Trang, không có đột phá!”

Tần Từ Nghi thần thức nói: “Đó là bởi vì Thần Kiếm Sơn Trang tu luyện thấp, Tinh Thần Chi Lực quá yếu, Tinh Huy quá mờ. Thiên Địa vô thường khó lường, nó tổng đang dùng phương thức của mình tại vận chuyển, ở đâu có thể tụ tập càng nhiều nữa Tinh Huy, ở đâu có thể ngưng tụ càng nhiều nữa Tinh Thần Chi Lực, mịch mịch bên trong, tựa hồ cũng là an bài tốt!”

Tần Từ Nghi thần thức cười nói: “Mà ở trong đó, tựa là Long Tường Châu cường đại nhất Tinh Huy nơi tụ tập, Tinh Huy chi tinh khiết, Tinh Thần tầm nhìn chi mệnh mông, cũng không phải Thần Kiếm Sơn Trang có thể so sánh!”

Liễu Vấn Thiên nói: “Xem ra, hôm nay tới tại đây, là tới đúng rồi!”

Tần Từ Nghi thần thức nói: “Quá đúng!”

Liễu Vấn Thiên hấp tấp nói: “Nói mau, cái kia bản 《Phong Thiên Vi Hồn》 ở bên trong, Vi Hồn đẳng cấp như thế nào phân chia, lực lượng như thế nào?”

Tần Từ Nghi thần thức thần nhiên nói: “Vi Hồn tu luyện so truyền thống võ tu năm cấp bậc, còn nhiều thêm một cấp bậc, chia làm sáu cấp bậc, theo thứ tự là Bản Thể Chi Lực, Tự Nhiên Chi Lực, Nguyên Hoang Chi Lực, Phân Tử Chi Lực, Nguyên Tử Chi Lực, Lượng Tử Chi Lực.”

“Kỳ thật cũng có thể cùng hiện hữu tu luyện hệ thống đối ứng, Bản Thể Chi Lực tương đương với Linh Võ cảnh, Tự Nhiên Chi Lực tương đương với Khôn Võ cảnh, Nguyên Hoang Chi Lực tương đương với Hôn Võ cảnh, Phân Tử Chi Lực tương đương với Tinh Võ cảnh, Nguyên Tử Chi Lực tương đương với Càn Võ cảnh, mà Lượng Tử Chi Lực, thì là cao hơn Càn Võ cảnh đỉnh phong tồn tại!”

Liễu Vấn Thiên trong nội tâm hình như có vạn đạo sấm sét, đùng chạm lấy thần trí của mình, lại để cho hấn có chút mê muội.

Chính mình kiếp trước đã tu đến Càn Võ cảnh đỉnh phong, liền cảm giác lại cũng khó có thể đột phá, mà theo Thượng Cổ sở hữu ghi lại cùng điển tịch đến xem, cũng nói là đã đến cuối cùng. Chỉ là hấn nhưng vẫn hoài nghi còn có rất cao cảnh giới tồn tại.

Hấn cười nói nói: “Không nghĩ tới, vậy mà thật sự có người suy nghĩ đi ra, hơn nữa còn cung cấp phương pháp tu luyện! Nếu như có thể so Càn Võ cảnh còn cao một cấp bậc cấp, thật là là như thế nào cường đại tồn tại?”

Tần Từ Nghi thần thức thần nhiên nói: “Có một số việc, thử mới biết được!”

Liễu Văn Thiên nói: “Đúng vậy!”

Sắc trời ám xuống dưới, quang ngằn trên bầu trời, vạn điểm Tinh Quang đang lóe lên, Liễu Văn Thiên biết rõ, là thời điểm đã bắt đầu!

Tần Tử Nghi thần thức nói: “Ta nhắc lại ngươi một lần cuối cùng, nếu như thất bại, chúng ta đem vạn kiếp bất phục! Có lẽ, liền thân thể đều phế bỏ, so phế vật còn không bằng!”

Liễu Văn Thiên kiên nghị nói: “Ta biết rõ! Nhưng có một số việc, phải đi làm!”

Tần Tử Nghi thần thức cười to nói: “Tốt! Cái kia rất nhị Bàn tử Phạm Nhị nói hay lắm, còn trẻ nên hết sức lông bông, thiếu niên nên có thiếu niên bộ dạng!”

Hai đạo thần thức đã đạt thành trước nay chưa có ăn ý.

Liễu Văn Thiên dùng 《Phong Thiên Vi Hồn》ở bên trong công pháp hệ thống, bắt đầu tu luyện.

Hắn theo như trong sách phương pháp, chạy xe không chính mình, chạy xe không hết thấy, phảng phất hắn không có mặc lấy quần áo.

Sau đó, hắn cảm giác mình ngồi Tụ Tinh Đài tựa hồ cũng đã biến mất, hắn cảm giác thân thể như một đám khói nhẹ, trôi nổi trong tinh không.

Chậm rãi, thần trí của hắn ở bên trong, rốt cuộc cảm giác không thấy ngoại giới thể giới, cảm giác không thấy sự hiện hữu của mình.

Phảng phất, hắn đã biến mất.

Hắn cảm giác mình tại ngao du Tinh Không.

Duy nhất tồn tại, là của mình một chút thần thức, nhưng tựa hồ đã ở phá thành mảnh nhỏ, bị vô hạn phân giải đến vô cùng bé...

Một loại chưa từng tiếp xúc qua năng lượng, hóa thành vô số rất nhỏ, góp gió thành bão, trùng kích lấy thần trí của hắn, trùng kích lấy hắn Vi Hồn...

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 38: Tam thiếu quật khởi

Chương 38: Tam thiếu quật khởi

Liễu Văn Thiên thân thể cùng thần thức y nguyên tại phiêu đảng rời rạc, hắn giờ phút này ý thức không đến, trong cơ thể đã tại tụ tập vô cùng tinh khiết cực lớn năng lượng, là siêu việt Võ Hồn sau khi thức tỉnh hồn võ chi lực, là siêu việt Tinh Hồn sau khi thức tỉnh Tinh Thần Chi Lực.

Cổ năng lượng này, gọi là lượng hồn chi lực, thì ra là Tần Tử Nghi thần thức nói cho hắn biết Vi Hồn chi lực!

Trong lúc bất tri bất giác, vô số Tinh Thần năng lượng hướng về cái này Tụ Tinh Tháp tụ tập, vô số Tinh Quang, bị phân giải thành vô cùng bé lốm đốm, tạp chất bị toàn bộ ngăn cản tại bên ngoài.

Bất kỳ vật gì, một khi bị phân giải thành đầy đủ nhỏ, tổng hội phân giải ra tạp chất cùng tinh hoa hai bộ phận, đại lục này tồn tại Võ Hồn tu luyện, phân giải được quá thô ráp.

Tinh Hồn tu luyện, luận võ hồn tu luyện phân giải càng thêm cẩn thận, có thể tụ tập càng tinh khiết vật chất cùng phần tử năng lượng, nhưng là so về Vi Hồn tu luyện loại này cường đại lượng tử cấp phân giải mà nói, vẫn là quá thô ráp!

Giờ phút này, những cái kia bị vô hạn phân giải về sau, tinh khiết mà ẩn chứa cự đại năng lượng lượng hồn chi lực, dần dần tiến vào Liễu Văn Thiên trong đầu thật nhỏ mạch lạc ở bên trong, chậm rãi lại để cho những mạch lạc này trở nên mạnh mẽ, ngưng kết thành một tia giăng khắp nơi rồi lại tự thành trật tự lượng mạch...

Thế giới phảng phất biến mất đồng dạng, đã không có thời gian, đã không có không gian, không có Thiên Địa, đã không có chính hắn!

Tự Tinh Tháp xuống, một cái dáng người rắn chắc thiếu niên, sau lưng dùng lấy một thanh Huyền Nhật Thương, tay phải cầm một bình Lưu Hương Tửu, xuất từ Long Tường Thành nổi danh nhất tửu phường Dạ Lai Hương Lưu Hương Tửu!

Hắn vừa uống rượu, một bên thán lấy khí.

Hắn không chỉ có chính mình uống, còn uy trên bả vai hắn một chỉ màu nâu xám bé heo tửu uống.

“Người thán cái gì khí a! Ngày mười ngày không khoái sống sao?”

Một người đại mập mạp cũng uống rượu, hắn vuốt bụng hỏi.

Mập mạp này mặc dù béo, nhìn về phía trên làn da trắng nõn, mặt mày thanh tú, rất lại dễ cho người ưa thích.

Nhưng là một khi hắn bắt đầu nói chuyện, nghe hắn lời nói người, tựu khó chịu, bởi vì hắn nói chuyện hoặc là bộc lộ tài năng, hoặc là đặc biệt phạm hai.

Bởi vì hắn cũng gọi là Phạm Nhị.

“Ta thờ dài, là vì ta phát hiện, ngày mười, vừa bắt đầu thật là tốt chơi, muốn làm 100 loại thậm chí một ngàn loại muốn làm sự tình, nhưng càng đi về phía sau, lại càng ngày càng không muốn làm, cũng càng ngày càng phát giác không có ý nghĩa rồi!”

Phạm Nhị cười to: “Ha ha ha, tổng kết được tốt, người thật là một cái diệu người!”

Hắn ngẩng đầu lên, nhìn xem Tự Tinh Tháp như ẩn như hiện tầng thứ mười hai, cười nói: “Người không biết, loại ngày này, ta đã đi qua mười lăm năm, chỉ cần ta nguyện ý, ta có thể cả đời đều như vậy qua! Nhưng đây cũng là ta muốn theo trong nhà trốn tới nguyên nhân!”

“Àn, ta ủng hộ người!” Cổ Thanh Dương ánh mắt nhu hòa mà nhìn xem Phạm Nhị, nói: “Chỉ là, Văn Thiên như thế nào còn không ra?”

“Canh công lão đầu bảo hôm nay đi ra, vậy nhất định sẽ ra ngoài.”

“Đi ra!”

Đã qua nửa canh giờ, Tự Tinh Tháp một tầng trầm trọng thạch cửa mở ra, một người quần áo lam lũ thiếu niên, đi ra.

Lông mày của hắn nồng đậm, dáng người coi như cao lớn, chỉ là quần áo quá mức cũ nát, thế cho nên rất khó coi ra, cái này dĩ nhiên là Liễu Văn Thiên.

“Ha ha ha...” Phạm Nhị nhìn xem phong đầu cầu mặt Liễu Văn Thiên, cười to nói: “Người đi đâu vậy tiêu thạch tệ không tốt, cần phải tiến trong lúc này!”

Hắn vuốt bụng, ung dung nói: “Bất quá, không thể không thừa nhận, người so với chúng ta đều có thể hoa, chúng ta xài hết thạch tệ, quần áo vẫn còn, người tiêu hết thạch tệ, là được cái ăn mày rồi! Hoa được có thể thực sạch sẽ triệt để!”

Liễu Văn Thiên giờ phút này cảm giác sáng khoái tinh thần, hắn trùng sinh mười lăm năm, tâm tình còn chưa bao giờ giống như bây giờ khoan khoái dễ chịu qua.

Hắn nhìn qua Phạm Nhị to mọng thân thể, cười nói: “Ta dám cam đoan, của ta thạch tệ, là hoa được đáng giá nhất!”

Phạm Nhị nhìn một cái Liễu Văn Thiên kinh mạch, phát hiện đoạn mạch y nguyên, hắn thờ dài, giễu giễu nói: “Ta không tin! Ta không có từ bất luận cái gì một điểm nhìn ra, người thạch tệ hoa ở nơi nào đi rồi!”

Liễu Văn Thiên khước miệng giờ lên, vuốt cằm nói: “Phạm Nhị, người tới!”

Phạm Nhị tùy tiện đi đến Liễu Văn Thiên trước mặt, cười nói: “Ha ha, tới cứ tới đây, người còn có thể đem ta đánh bay hay sao?”

Liễu Văn Thiên lại không nhìn hắn, hỏi Cổ Thanh Dương: “Thanh Dương, người xem lại các người sau lưng tám trọng tả hữu cái kia khóa đại thụ chưa?”

Cổ Thanh Dương không biết hắn là ý gì, lạnh nhạt nói: “Thấy được!”

Liễu Văn Thiên cười nói: “Ta và người đánh cược, mười hơi về sau, Phạm Nhị không lộ thân thể, sẽ đem cây kia đánh ngã!”

“Ha ha ha...” Phạm Nhị cười nói cúi người, nói: “Người đang nói đùa a? Ta luyện chính là Kim Cương thân, coi như là Linh Vô cảnh đỉnh phong cảnh giới, cũng không có khả năng đem ta đánh bay... Trừ phi là tự chính mình bay qua!”

Liễu Văn Thiên lại không để ý tới hắn, trong miệng vài đếm

“Một...”

“Hai...”

“...”

“Tám...”

“Chín...”

Liễu Văn Thiên tựa hồ một bên tại sở, một bên tại súc thể, Bàn tử thấy, trong nội tâm rung mình, vì phòng ngừa vạn nhất, hắn vẫn là tự khời năm thành Linh lực, làm phòng bị.

“Mười...”

Theo một tiếng này rơi xuống, Liễu Văn Thiên bỗng nhiên xuất chương.

Một chương này, không có bất kỳ thần kỳ chỗ, nhưng lại như một cỗ võ đề lữ bất ngờ, lực lượng khổng lồ theo trong thân thể của hắn trào lên mà ra, bàng bạc mà hùng hồn.

“À?” Phạm Nhị kinh hãi, hắn tranh thủ thời gian phóng thích thêm nữa Linh lực.

Nhưng là vô dụng!

Phạm Nhị thân thể, như một đồng cục lớn cùi mọc đồng dạng, đột nhiên nhanh chóng hướng về kia cây đánh tới.

“Rầm rầm...”

Cổ Thanh Dương ánh mắt co rút lại, trong nội tâm kinh ngạc nói: “Trời ạ, cây thật sự bị Bàn tử đụng gãy rồi!”

Phạm Nhị thân thể ngã xuống đất, trong miệng hét lớn: “Ôi, người cái tên điên này, kinh mạch vẫn là đứt gãy, nhưng vừa rồi lực lượng, so Linh Võ cảnh đỉnh phong lực lượng đều không kém, người cái tên điên này, là làm sao làm được?”

Liễu Văn Thiên ngẩng đầu lên, nhìn xem không trung Long Tường Thạch, thần sắc hồ hững mà nói: “Cái này là Vi Hồn chi lực!”

“Người thành công?” Phạm Nhị thoáng cái liền từ trên mặt đất xông lên, ba bước hai bước chạy đến Liễu Văn Thiên trước mặt, cao thấp dò xét hắn một lát, thất kinh hỏi: “Người thật sự đã luyện thành?”

“Ít nhất cái giai đoạn này là đã luyện thành!” Liễu Văn Thiên cười nói: “Hiện tại, chúng ta có thể làm chuyện thứ hai rồi!”

“Chuyện gì?” Phạm Nhị hỏi.

“Lợi nhuận thạch tề!”

“Cái gì?” Phạm Nhị lại nhảy dựng lên, níu lấy Liễu Văn Thiên ống tay áo hỏi: “Người không phải nói đùa sao, mười ngày trước, người không phải để cho chúng ta đem thạch tề đều bỏ ra ấy ư, hiện tại lại đi kiếm thạch tề, đây không phải là chê cười sao?”

“Cái kia không giống với!” Liễu Văn Thiên cười nói: “Mười ngày trước thạch tề, cũng không phải người, là trong nhà người! Hiện tại bắt đầu, chúng ta muốn chính mình lợi nhuận thạch tề! Về sau, mỗi một điểm thạch tề, mỗi một điểm tài nguyên, mỗi một phần công lực tăng lên, đều dựa vào tự chúng ta!”

“Chúng ta muốn lợi nhuận rất nhiều thạch tề, sau đó dùng những thạch tề này, thành lập chúng ta Dã Thảo Minh!”

Phạm Nhị buông hắn ra, gật đầu nói: “Cũng đúng! Chỉ là, người cảm theo Thần Kiếm Sơn Trang mang đến tài nguyên, đi Tự Tinh Tháp tu luyện, cái này tính toán cái gì?”

Liễu Văn Thiên cười to nói: “Cái này là vì công bình, bởi vì các người hai cái, hiện tại cũng là Linh Võ cảnh đỉnh phong, ta cũng không thể là một phế nhân a?”

Liễu Văn Thiên sửa sang chính mình rồi tung tóc, buông tay nói: “Các người xem, ta hiện tại đẳng cấp, cũng tương đương với Linh Võ cảnh đỉnh phong, chúng ta ba cái, lại đang đồng nhất hàng bắt đầu lên!”

“Ân, có lý!” Cổ Thanh Dương phiên muộn kêu lên: “Quá đặc sao có lý rồi!”

Cổ Thanh Dương cũng cảm giác buồn cười, hỏi: “Như vậy, chúng ta như thế nào lợi nhuận thạch tề đâu? Đi Yêu thú khu giết Yêu thú sao?”

Phạm Nhị nghe xong, hét lớn: “Đó là ngốc nhất biện pháp! Người cái đó con mắt xem chúng ta có dân như vậy?”

Cổ Thanh Dương bất đắc dĩ nói: “Vậy người ra cái thông minh biện pháp?”

Hắn xác thực chỉ có thể nghĩ ra như vậy một cái biện pháp

Phạm Nhị đột nhiên cười thần bí, phóng khoáng nói: “Muốn nói lợi nhuận thạch tặc, các ngươi đừng quên, ai mới là cái này Đại Lương Quốc, biết... Nhất buồn bán gia tộc!”

Liễu Vấn Thiên cười cười, hỏi: “Ngươi có cái quý gì chủ ý?”

“Ân, ngươi nói đúng, xác thực là mưu ma chước quỷ!” Phạm Nhị quỷ thần khó lường mà nói: “Chúng ta, có thể đi Quý Nhai!”

“Quý Nhai là địa phương nào?”

Phạm Nhị cũng đã vung lấy dài rộng thân thể, hướng Tự Tinh Tháp phương hướng ngược nhau đi đến, vừa đi vừa nói: “Đi thì biết rồi!”

Liễu Vấn Thiên cùng Cổ Thanh Dương nhìn nhau thoáng một phát, cùng tới.

Trên đường, Phạm Nhị lại hỏi: “Ngươi cái kia cái gì, Vi Hồn tu luyện, là như thế nào thành công hay sao? Ta nhìn thấy, ngươi bây giờ còn là phế mạch a!”

Liễu Vấn Thiên nói: “Để cho ta chậm rãi cùng ngươi nói đi...”

“...”

“Nguyên lai là như vậy a!” Phạm Nhị bừng tỉnh đại ngộ, cười nói: “Ha ha, thật tốt quá! Ngươi có thể giả heo ăn thịt hổ rồi! Đặc biệt là tại Quý Nhai! Chúng ta lần này cần lợi nhuận đại á!”

“...”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 39: Quý Nhai chi hành

Chương 39: Quý Nhai chi hành

Liễu Vấn Thiên ba người ra Long Tường Học Viện, dọc theo một đầu Thanh Thạch Đại Đạo, xuyên qua một mảnh không tính rậm rạp khu rừng nhỏ, bọn hắn đi tới một cái rất lớn màu trắng đền thờ trước.

Đền thờ ở bên trong, là một tòa nhìn về phía trên vô cùng âm trầm màu đen kiến trúc.

Chứng kiến rất nhiều người ra vào, Phạm Nhị tùy tiện mà dẫn dắt hai người đi vào.

Cái này trong kiến trúc, lại có một đầu rộng lớn Đại Đạo, theo mặt đất nghiêng một mực hướng kéo dài xuống.

Đi theo Phạm Nhị bảy lần quặt tám lần rẽ địa chuyển một phút đồng hồ, chợt cảm thấy trước mắt rộng mở trong sáng, nhưng thấy các loại kỳ lạ kiến trúc san sát nối tiếp nhau, cười Yêu thú đám người xuyên thẳng qua vắng lại, không chút nào thua kém Long Tường Thành trên mặt đất bộ phận phồn hoa.

Liễu Vấn Thiên hỏi Tần Tử Nghi thần thức: “Ngươi biết, tại đây vì cái gì gọi Quý Nhai?”

Tần Tử Nghi thần thức cười nói: “Ta mặc dù đến từ ba ngàn năm về sau, nhưng dù sao thời gian đã lâu, như vậy cái địa phương, tại trong dòng sông chảy dài mãi mãi của lịch sử, chỉ có thể coi là một điểm nhỏ. Đừng nói tại trong lịch sử, cũng đã sử ở bên trong đều không nhất định có, ta nào biết đâu rằng!”

Liễu Vấn Thiên cười to: “Khó được có ngươi không biết sự tình, thật sự là khó được!”

Phạm Nhị vuốt bụng, vừa đi, một bên nghi hoặc hỏi: “Ngươi đang nói cái gì? Đang nói ta không biết chuyện nơi đây sao?”

Liễu Vấn Thiên bất đắc dĩ nói: “Chẳng lẽ ngươi thực đối với nơi này rất quen thuộc?”

Hắn cũng không thể nói, trên người mình có hai đạo thần thức, cái kia quá dọa người rồi.

Dù sao, xuyên việt loại sự tình này, hắn mình bây giờ là giải thích không rõ ràng lắm, đây cũng là hắn về sau muốn tìm ra thời không chi mê.

Phạm Nhị nhảy dựng lên, hét lớn: “Ta nếu không biết tại đây, ta như thế nào mang bọn nguoi đến tại đây!”

Liễu Văn Thiên cố ý trêu chọc hắn: “Mang đến là một sự việc, một tấm bản đồ là được! Nhưng là hiểu rõ hoặc là nói quen thuộc, là một chuyện khác!”

Phạm Nhị không phục nói: “Ta đây tự cho nguoi tâm phục khẩu phục!”

Hắn bắt đầu nước bọt bay tứ tung địa giới thiệu Quý Nhai tình huống.

“Quý Nhai là Long Tường Châu dưới mặt đất phổ, cổ được gọi là. Khai phổ đã có một ngàn ba trăm mười bốn năm, các loại thế lực tụ tập, là cái rất hắc rất loạn địa phương, nó độc lập với Long Tường Châu, cũng không quy Long Tường Châu chương sử cùng Vương hầu quân hạt. Chia làm bốn cái khu vực, theo thứ tự là Tế Ma Đài, Tế Yêu Đài, Tế Thú Đài cùng đo lường, ngoại trừ cái này bốn cái khu vực, mặt khác đều là như các nguoi bây giờ nhìn đến rải rác giao dịch thị trường.”

Phạm Nhị nói xong, đắc ý cười nói: “Như thế nào đây? Lợi hại không?”

Liễu Văn Thiên lại không nói lời nào, nhìn qua cách đó không xa một khối cực lớn Thanh Thạch, về mặt xem thường.

Cổ Thanh Dương cũng đang nhìn Thanh Thạch, hắn thuận miệng thì thầm: “Bốn khu vực bên ngoài, đều vì tự do giao dịch thị trường... Tế Ma Đài, Tế Yêu Đài, Tế Thú Đài là Nhân tộc cùng Ma tộc, Yêu tộc, Yêu thú nô lệ đối chiến chỉ địa, đo lường vì các loại vật phẩm đấu giá chỉ địa...”

Liễu Văn Thiên nhin cười, nói khẽ: “Nguoi xem, nguoi nói đều tại tảng đá kia bên trên viết đâu rồi, liền Cổ Thanh Dương cái này chỉ chơi qua Man Sơn cấp thấp nhất văn tự phổ cập khóa nguoi, đều niệm...”

Hắn mặc dù không có cười, ánh mắt lại vô cùng trêu tức, cái kia là ý nói, niệm chữ, ai không biết a!

“A a a...” Phạm Nhị phát điên, hắn vừa rồi thế nhưng mà dựa vào kiến thức của mình, còn có đã tới kinh nghiệm bồi đi ra!

Hắn nổi giận, khẽ nói: “Hừ, nguoi đi theo ta, ta mang bọn nguoi đi Tế Yêu Đài kiến thức hạ!”

“Hay là đi Tế Ma Đài a!” Liễu Văn Thiên nhớ tới phụ thân nói mình là Nhân tộc cùng Yêu tộc con lai, trong nội tâm đối với Tế Yêu Đài đứng xa mà trông.

Tuy nhiên, hắn đến bây giờ mới thôi, còn không có phát hiện bất luận cái gì cùng Yêu tộc chỗ tương tự, nhưng dù sao lòng có chỗ cố kỵ.

“Đi! Vậy trước tiên đi Tế Ma Đài!” Phạm Nhị nói xong, đi đầu đi đến.

Cổ Thanh Dương lại nhẹ giọng cười nói: “Văn Thiên, nguoi cái này phép khích tướng, thật đúng là có tác dụng!”

Liễu Văn Thiên lại ung dung nói: “Không có việc gì, mập mạp này, tự ưa thích như vậy!”

Tế Ma Đài, là một cái vô cùng cực lớn lộ thiên hình tròn kiến trúc, bên trong có một cái cự đại đích giác đấu trường, chung quanh là khổng lồ Quan Chiến Đài.

Ba nguoi tìm địa phương ngồi xuống, Phạm Nhị chỉ vào chính giữa đích giác đấu trường nói: “Thấy không, nhốt ở trong lòng cái kia chút ít, hoặc là trên chiến trường bị Đại Lương Quốc quân đội tù binh ma sĩ, hoặc là lên vào nhân loại Ma tộc bị bắt chặt.”

“Ở chỗ này, nguoi có thể lựa chọn khiêu chiến bất luận cái gì cùng các nguoi cấp giống nhau, hoặc là so các nguoi cấp cao ma sĩ, tiến vào trường giác đấu, tương đương ký xuống giấy sinh tử, thắng, đem nguoi đặt được tương ứng Tinh Văn Thạch làm khen thưởng, đã bại ma sĩ đẳng cấp càng cao, khen thưởng càng phong phú. Nếu như thất bại, chết cũng là mình lựa chọn!”

Liễu Văn Thiên sờ lên cằm, gật đầu nói: “Có chút ý tứ rồi!”

Đã thấy trường giác đấu bốn phía, không còn có tại năm mươi cái không đồng đẳng cấp Ma tộc, bọn hắn bị lồng sắt giam giữ, lồng sắt bên ngoài đều treo một tấm bảng, ghi của bọn hắn cấp bậc, cùng với thắng bại so.

Những này ma sĩ, đáng nguoi đều so nhân loại cao lớn cường tráng rất nhiều, trên đầu có hai cái hoặc trường hoặc ngắn thì giác, trên nguoi bọn họ, đều ăn mê muội tộc biểu tượng ma văn, còn dài một ít Từ sắc không tính nồng đậm bộ lông.

Những này ma sĩ, theo Linh Võ cảnh, Khôn Võ cảnh đến Hồn Võ cảnh đều có, thấp nhất cấp bậc là Linh Võ cảnh Trung cấp, mà cao nhất, vậy mà đạt đến Hồn Võ cảnh đỉnh phong.

Hồn Võ cảnh đỉnh phong! So về Liễu Văn Thiên phụ thân Liễu Tiêu Dao Tinh Võ cảnh, cũng chỉ thấp một cái đại đẳng cấp mà thôi!

“Cái kia, nhất định là Ma Tướng cấp bậc đi à nha?” Cổ Thanh Dương chỉ vào cái kia Hồn Võ cảnh đỉnh phong lồng sắt hỏi.

“Hắn là!” Phạm Nhị cười nói: “Liền Long Tường Châu đều có thể có một vị Ma Tướng cấp nô lệ, có thể thấy được hiện tại cùng Ma tộc chiến đấu, nhân loại vẫn là chiếm ưu thế!”

Liễu Vấn Thiên rất đồng ý gật đầu, hần từ nơi này chút ít ma sĩ nô lệ trên người, cảm nhận được nhân loại cùng Ma tộc chiến đấu chỉ kịch liệt.

Hần ung dung nói: “Ma tộc bởi vì ở vào Tây Vực Cực Hàn hoặc là sa mạc cực nhiệt chi địa, thân thể tổ chất so bình thường nhân loại cường đại quá nhiều, cho nên đồng nhất cấp bậc ma sĩ, muốn so với cùng cấp bậc nhân loại cường đại không ít.”

Liễu Vấn Thiên quay đầu hỏi Phạm Nhị: “Ngươi mới vừa nói tại đây có thể nhanh chóng lợi nhuận thiên thạch? Nhưng chúng ta đều là Linh Võ cảnh đẳng cấp, đánh thắng đồng cấp có lẽ không thành vấn đề, nhưng là khen thưởng quá ít, lợi nhuận thiên thạch quá chậm a!”

“Ha ha, cái này phải nhờ vào không gì không biết không chỗ nào không hiểu bản Nhị thiếu gia rồi!” Phạm Nhị đắc ý nói: “Hiện tại, các ngươi tin tưởng, ta đối với cái chỗ này rất hiểu được a?”

Liễu Vấn Thiên lại cố ý coi rẻ nói: “Cái kia phải xem ngươi có thể nói ra cái gì có thể nhanh chóng lợi nhuận thiên thạch biện pháp!”

“Cát...” Phạm Nhị khinh thường nói: “Xem nhẹ ta! Các ngươi chứng kiến cái kia cao cao khán đài sao?”

Liễu Vấn Thiên cùng Cổ Thanh Dương theo Phạm Nhị ngón tay phương hướng, thấy được một cái vòng tròn hình đại khán đài.

“Đó là Tế Ma Đài đánh bạc đài!” Bất luận cái gì ở giữa sân quyết đấu, cũng có thể đặt cược, Tế Ma Đài chủ nhân tự là lớn nhất nhà cái, chỉ cần ngươi hạ được rất tốt rất tốt, bọn hắn hãy theo được rất tốt, hơn nữa tỉ lệ đặt cược căn cứ mạnh yếu đối lập do bọn hắn xác định.

Liễu Vấn Thiên nhẹ gật đầu, chợt nhớ tới Phạm Nhị tại Long Tường Học Viện nói một câu: “Có thể giả heo ăn thịt hổ rồi! Đặc biệt là tại Quỷ Nhai!”

Liễu Vấn Thiên hơi có vẻ thâm thúy con mắt, phát sáng lên. Hắn đã hiểu Phạm Nhị ý tứ, Cổ Thanh Dương giờ phút này tựa hồ cũng đã minh bạch, nói ra: “Thế nhưng mà, chúng ta thiên thạch đều tiêu hết rồi, không có thiên thạch đặt cược!”

Phạm Nhị cười nói: “Cái này đơn giản, ta có Phần Nguyệt Kiếm, ngươi có Huyền Nhật Thương, Vấn Thiên...”

“Ài, ngươi có bảo bối gì kia mà?”

Liễu Vấn Thiên trầm mặc, sau đó từ trong lòng lấy ra một khối Hắc Ám sắc thạch đầu, màu đen trong có chứa màu xanh da trời ánh sáng âm u...

Chứng kiến cái này khối kỳ lạ Hắc Thạch, Phạm Nhị con mắt sáng rõ.

“Đây chẳng lẽ là trong truyền thuyết Ma Kiếm Thạch?”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 40: Tế Ma Đồ Đài

“Đúng vậy! Cửa ta thiên thạch đều đã xài hết rồi, duy nhất lưu lại, là thứ này rồi!” Liễu Vấn Thiên trong nội tâm một hồi cảm khái, phụ thân Liễu Tiêu Dao đối với chính mình cái phế vật này nhi tử, thật tốt quá!

Vì cho mình chữa bệnh, Liễu Tiêu Dao rơi vào đường cùng, đã đem Luyện Kiếm Thạch với tư cách trao đổi, cho Y Tôn Lý Tiễn Đồng.

Mà ở hần đi xa thời điểm, hần lại đem Thần Kiếm Sơn Trang đệ nhị kiện bảo bồi Ma Kiếm Thạch, cho mình, cái này Ma Kiếm Thạch tuy nhiên xa xa không bằng Luyện Kiếm Thạch, nhưng là giá trị bất phàm.

Bởi vì bất luận cái gì bảo kiếm, cho dù là sắt thường, trải qua Ma Kiếm Thạch đánh bóng, đều có thể trở nên càng thêm sắc bén cùng ánh sáng.

Mặc dù mình mang theo ở kiếp trước trí nhớ, nhưng dù sao hần chỗ thân thể, tự là Liễu Tiêu Dao nhi tử, máu mủ tình thâm!

Hần đã sớm thâm hạ quyết tâm: Nay ân tình này, nhất định muốn hảo hảo báo đáp!

“Đúng vậy, tự là Ma Kiếm Thạch!”

Phạm Nhị đại hí nói: “Thật tốt quá, đây chính là so với ta Phần Nguyệt Kiếm cao hơn lưỡng cấp bậc bảo bồi! Cái này ba kiện cộng lại, có thể sau đại tiền đặt cược rồi!”

Liễu Văn Thiên nhìn hán một cái, nói: “Không phải ba kiện, là hai kiện!”

Phạm Nhị tựa hồ vừa muốn nhảy dựng lên, nhưng rất nhanh phát hiện tại đây xác thực không thích hợp nhảy, hán lại ngồi xuống, dài rộng thân hình, đem khán đài cả cái khu vực đều chấn động lên.

Hán quát hỏi: “Ngươi có ý tứ gì? Chẳng lẽ chúng ta ba cái, không có lẽ cùng một chỗ chia sẻ sao?”

Liễu Văn Thiên chậm rãi nói: “Ta không có ý tứ gì khác, chỉ là, ngươi Phần Nguyệt Kiếm, không thể dùng!”

“Ngươi không phải vụng trộm chạy đến ấy ư, ngươi không phải muốn che giấu tung tích sao? Nếu như ngươi Phần Nguyệt Kiếm vừa ra, ai còn không biết, đây là các ngươi Kinh Võ Châu Phạm gia bảo bối? Không cần nửa canh giờ có thể tại Long Tường Châu truyền ra!”

“Nhưng ta cùng Thanh Dương không giống với, hán Huyền Nhật Thương, chỉ là các ngươi Phạm gia có thể hơi chút tổn chút tâm tư liền có thể chế tạo đi ra binh khí, không có người hội hoài nghi cái gì; Mà ta...”

Hán thở dài, nói: “Tại Long Tường Châu, ta tịnh không để ý người khác biết rõ, ta là ai!”

Phạm Nhị nhìn xem hán, trong ánh mắt nổi lên một hồi hoa hỏa, cảm động mà ôn hòa hoa hỏa!

Hán nắm Liễu Văn Thiên tay, trong ánh mắt tựa hồ muốn bài trừ đi ra chút gì đó, lại không làm được, hán nói khẽ: “Văn Thiên, ngươi yên tâm đi chiến đấu, chờ ngươi đi lên, ta cam đoan, chúng ta sẽ có đầy đủ thiên thạch, thành lập chúng ta Dã Thảo Liên Minh!”

Liễu Văn Thiên nhẹ gật đầu, nói: “Tốt!”

Lúc này, một cái Khôn Võ cảnh trung kỳ người trẻ tuổi, bởi vì không địch lại Khôn Võ cảnh trung kỳ ma sĩ, bị giết chết tại tại chỗ, đám người lập tức hoan hô lên, bởi vì rất nhiều người tại đánh bạc trên đài đều đánh bạc người tuổi trẻ kia thua. Hiện tại, bọn hán đánh bạc thắng!

Nhìn xem đám người trong mắt cái loại này dân cờ bạc cuồng nhiệt, Liễu Văn Thiên cảm thấy, bọn hán thật sự thắng rất nhiều rất nhiều tiền.

Liễu Văn Thiên nhìn mình trên người bộ này rách rưới quần áo, cười nói: “Đánh xong, vừa vận thay quần áo!”

Nói xong, hán dứt khoát hướng về quyết đấu chỗ ghi danh đi đến.

Không lâu, Tế Ma Đài một cái tri huyện thanh âm vang lên, hán kích động nói: “Các vị quân chúng, Tế Ma Đài hôm nay đem sáng tạo một cái kinh mạch đứt gãy chi nhân, khiêu chiến Linh Võ cảnh đỉnh phong kỳ ma sĩ lịch sử!”

Đám người vốn đang tại huyền não, nhưng là nghe được kinh mạch đứt gãy, khiêu chiến Linh Võ cảnh trung kỳ mấy chữ, lập tức, toàn trường an tĩnh lại.

Cái này tri huyện chỉ vào Liễu Văn Thiên nói: “Thiếu niên này, tên là Liễu Văn Thiên, hán là Kiếm Vương Sơn Thần Kiếm Sơn Trang Tam thiếu gia!”

“Hán đem khiêu chiến, là ma sĩ số 12, dĩ vãng đối chiến thành tích là: Chiến Linh Võ cảnh đỉnh phong nhân loại hai mươi sáu trường, toàn thắng!”

“Dựa theo dĩ vãng số 12 ma sĩ chiến tích, tăng thêm thiếu niên này đoạn mạch tình huống, lần này Liễu Văn Thiên đối với số 12 bồi phó so là...”

Tri huyện dừng một chút, tất cả mọi người dựng lên lỗ tai, muốn biết cái này tỉ lệ đặt cược cao bao nhiêu.

“Bồi phó so là: 1 so 48!”

Đám người lập tức lại huyền não.

“Oa... Đây là Tế Ma Đài mở màn đến nay, lớn nhất bồi phó so! Dĩ vãng, lớn nhất bồi phó so, cũng không quá đáng là một so với hai mươi bốn! Đó là một thiếu niên, dùng Linh Võ cảnh trung kỳ cảnh giới, vượt cấp khiêu chiến Khôn Võ cảnh sơ kỳ ma sĩ.

Về sau, thiếu niên kia tại toàn bộ Đại Lương Quốc thanh danh lên cao, tên của hán, gọi là Long Cổ, đúng là Đại Lương Quốc mười tám lộ Vương hầu một trong Long Cổ.

Nhưng Liễu Văn Thiên dù sao không phải Long Cổ, đám người nghị luận lên.

“Thiếu niên này thật là Thần Kiếm Sơn Trang Tam thiếu gia sao? Tại sao là đoạn mạch?”

“Nghe nói thật sự, vừa rồi có người chứng kiến, bằng hữu của hán theo chỗ của hán lấy được Ma Kiếm Thạch!”

“Ma Kiếm Thạch, đây không phải là Thần Kiếm Sơn Trang thứ hai bảo vật sao?”

“Đúng vậy a, tại đây không thể dùng độc được, ám khí chờ thủ đoạn, hán là cái phế vật, làm sao có thể đã thắng được Linh Võ cảnh đỉnh phong số 12 ma sĩ?”

“...”

Cách trường giác đầu, Phạm Nhị đối diện trên khán đài, một cái thiếu nữ áo tím trùng to mắt, nhìn xem quần áo cũ nát Liễu Ván Thiên, thần sắc trở nên khác thường.

Ánh mắt của nàng rất lớn, lông mi thật dài, nổi bật lên khuôn mặt càng thêm xinh đẹp động lòng người, tuy nhiên bất quá mười bốn mười lăm tuổi, thân thể nhìn về phía trên lại có vẻ đầy đặn rồi lại lồi lõm hấp dẫn, đường cong cảm giác mười phần.

Nàng bên cạnh một cái đủ tóc cắt ngang trán thiếu nữ đẹp cười hỏi: “Làm sao vậy? Hẳn là, chúng ta Tổ Ly Hương Đại tiểu thư, cũng bắt đầu suy nghĩ về tình yêu à nha?”

Tổ Ly Hương xinh đẹp mắt to hết sức sáng ngời, thanh thuần lại lại dẫn một tia vũ mị mặt đột nhiên đỏ hồng, ung dung mà nói: “Tử Nguyệt, hẳn tự là ta đã nói với người khỏi qua Liễu Ván Thiên! Man Sơn cuộc chiến khôi thủ!”

Tử Nguyệt cũng mở to hai mắt, hỏi: “Hẳn tự là tại Man Sơn dùng chiêu đó cái gì Long bắt tay khinh bạc người, cho người không địch lại Man Sơn thiếu niên? Hẳn tự là lúc trở về, bị Ma tộc Vu Dạ chặn đường, khiến kinh mạch đứt gãy Thần Kiếm Sơn Trang Tam thiếu gia?”

Tổ Ly Hương nhớ tới mình ở Man Sơn cùng Liễu Ván Thiên đối chiến tình hình, có chút xấu hổ nói: “Chính là hẳn! Chỉ là, cái kia lúc thực lực, quả thật có thể đã bại của ta...”

Tử Nguyệt sửa sang nàng đủ tóc cắt ngang trán, mỉa mai nói: “Ly Hương, dù cho lúc ấy hẳn lợi hại, hiện tại, nhưng hẳn là phế vật một cái a! Hơn nữa, phế vật cũng thì thôi, rõ ràng như vậy ngu xuẩn, lại dám khiêu chiến Linh Võ cảnh trung kỳ ma sĩ! Đây không phải muốn chết sao?”

Tổ Ly Hương lại không để ý tới nàng..., dứt khoát nói: “Tử Nguyệt, ta muốn đặt cược!”

Tử Nguyệt nghe xong, xinh đẹp cười nói: “Ta cũng xuống, người hạ bao nhiêu, chúng ta đánh bạc số 12 ma sĩ thắng, hảo hảo lợi nhuận một số!”

Tổ Ly Hương lại nói: “Không, ta muốn đánh bạc Liễu Ván Thiên thắng!”

“Người điên ư?” Tử Nguyệt mở to hai mắt, như một cái quái vật đồng dạng nhìn xem Tổ Ly Hương, hỏi: “Ta biết rõ người không quan tâm thắng thua, nhưng đây là vì cái gì?”

Tổ Ly Hương cười nói: “Bởi vì tại Man Sơn thi đấu ở bên trong, ta cũng đặt cược đánh bạc hẳn thắng, kết quả, hẳn thật sự thắng. Cứ việc thắng được rất gian nguy!”

Tử Nguyệt nói: “Nhưng là, trước khác nay khác...”

Tổ Ly Hương nói: “Tử Nguyệt, người cũng đừng khuyên ta!”

Nói xong, nàng từ trên đầu gối xuống một cọng trâm, tay một chuyển, liền xuất hiện mười khối Tinh Vãn Thạch, nàng ung dung nói: “Tử Nguyệt, người đi giúp ta cùng một chỗ đặt cược a!”

“Mười khối Tam giai Tinh Vãn Thạch?” Tử Nguyệt lại bị kinh trụ, vì cái phế vật, nàng có thể thực cam lòng.

Nhưng nàng cũng biết, Tổ Ly Hương từ trước đến nay cố chấp, quyết định sự tình, rất khó sửa đổi biến, liền cầm Tinh Vãn Thạch, hướng về đặt cược lên trên bục đi. Trong nội tâm nàng hạ quyết tâm, chính mình muốn mua số 12 ma sĩ thắng.

Nhưng làm cho Tử Nguyệt điên mất chính là, tại đánh bạc trên đài, một cái dáng người cực lớn đại mập mạp, cùng một cái dáng người khôi ngô trên bờ vai có chỉ bé heo anh tuấn thiếu niên, vậy mà đã ở mua Liễu Ván Thiên thắng, mà bỏ tiền đánh cược dĩ nhiên là giá trị phi phàm Ma Kiếm Thạch cùng Huyền Nhật Kiếm!

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 41: Linh Võ đỉnh phong

Chương 41: Linh Võ đỉnh phong

Từ Nguyệt đôi mắt một chuyến, trong nội tâm sợ hãi than nói: Trời ạ, cái này hai dạng đồ vật, trải qua đánh bạc đài đại sư phụ xem xét, đều là giá trị liên thành bảo bối, nếu như đổi thành Tinh Vãn Thạch, dựa theo bảo thủ đoán chừng, cái kia ít nhất cũng phải 300 nhanh Tam giai Tinh Vãn Thạch!

Phạm Nhị đồng thời cũng nhìn xem cô gái đẹp này, phát hiện nàng vậy mà cũng mua Liễu Vãn Thiên thắng, hơn nữa dùng mười khối Tam giai Tinh Vãn Thạch.

Tại đây Long Tường Châu, mười khối Tam giai Tinh Vãn Thạch được cho một số không nhỏ số lượng, đầy đủ một cái bình thường người ta, một năm cơ bản sinh hoạt.

Hắn ha ha cười nói: “Mỹ nữ người tên là gì? Ta cũng mua Liễu Vãn Thiên thắng, thật sự là Thiên Nhai không chỗ không tri âm!”

Từ Nguyệt tức giận nói: “Ai cùng người cái mập mạp chết bầm là tri âm! Tên điên mới mua Liễu Vãn Thiên thắng đấy! Ta mua chính là ma sĩ thắng, mua Liễu Vãn Thiên thắng là ta biểu tỳ!”

Nói xong không hề nhìn nhiều Phạm Nhị liếc, quay người liền đi.

Nhìn qua mỹ nữ bóng lưng, Phạm Nhị cười nói: “Ha ha, cái này đủ tóc cắt ngang trán muội tử, có ý tứ!”

Cổ Thanh Dương nhẹ gật đầu, cười nói: “Bất quá, ta càng muốn biết, nàng biểu tỳ là ai!”

Liễu Vãn Thiên quần áo tả tơi, không có lấy bất luận cái gì binh khí.

Mà số 12 ma sĩ mới từ trong lồng giam phóng xuất, tựa hồ là bị quan được quá lâu, hắn dùng kinh tách ra tách ra trên đầu hai cái dây giác, lại hoạt động ra tay gân chân cốt.

Hắn màu đen trong ánh mắt, tràn đầy đối với Liễu Vãn Thiên khinh thường!

Trong mắt hắn, đây là hắn tiến vào Tê Ma Đài đến nay, đối mặt nhược tiểu đích nhất đối thủ!

Trong mắt của hắn cũng có lửa giận, cảm giác mình bị xem nhẹ rồi.

Ma tộc tư tưởng, không thể so với nhân loại nông cạn, cái này số 12 ma sĩ, quyết định, nhất định phải đem thiếu niên này xé nát, hung hăng địa từng miếng từng miếng địa ăn hết, mới có thể giải hắn loại này bị bắt làm tù binh cùng bị cực độ mệt thị hận!

“Ngao...”

Số 12 ma sĩ quát to một tiếng, như một đầu hung mãnh cự lang đồng dạng, hung dữ địa bay nhào hướng Liễu Vãn Thiên, trực tiếp dùng hai tay đi véo cổ của hắn.

Liễu Vãn Thiên không có động, lại để cho người cảm giác hắn là đang đợi chết!

Ngồi ở Quan Chiến Đài trên Tổ Ly Hương trong nội tâm cả kinh, đứng lên, tay phải nắm chặt Từ sắc mép váy, lo lắng nói: “Hắn còn bất động, hắn muốn làm gì?”

“Muốn chết quá!” Từ Nguyệt khinh thường nói: “Ta xem nha, hắn là kinh nghiệm kinh mạch đứt gãy về sau, nản lòng thoái chí, cố ý tới nơi này tìm kiếm giải thoát!”

Rốt cục, Liễu Vãn Thiên giương lên bàn tay.

“Phanh...”

“Phanh...”

Theo trước sau lưỡng cái cự đại thanh âm vang lên, hết thấy đều đã xong.

Lại để cho đại đa số người kinh ngạc chính là, Linh Võ cảnh đỉnh phong cảnh số 12 ma sĩ thân thể, trực tiếp bị đánh bay đi ra ngoài, sau đó lại nặng nề địa ngã ở quyết đấu trường trên thạch bích, cuối cùng ngã xuống đất, không nhúc nhích.

Liễu Vãn Thiên nâng lên tay phải của mình, nhìn xem trên tay lưu lại vết máu, tựa hồ đối với chính mình một chương rất hài lòng!

Đây là hắn tiến hành Vi Hồn sau khi thức tỉnh, lần thứ nhất chính thức đối địch.

Hắn cảm giác được, cái kia ma sĩ đối với nhân loại hận, cũng cảm giác được, hắn lấy hết toàn lực.

Nhưng là lại có thể thế nào đâu? Linh Võ cảnh đỉnh phong ma sĩ, trong mắt hắn, không chịu nổi một kích!

Linh Võ cảnh đỉnh phong! Hắn đối với chính mình võ tu đẳng cấp đã tiến hành lại lần nữa xác nhận. Chỉ là bởi vì hắn tiến hành chính là Vi Hồn tu luyện, so với bình thường Võ Hồn cùng Tinh Hồn tu luyện cường đại quá nhiều, đồng dạng đẳng cấp, hắn lại có thể phát huy càng lớn năng lượng!

Cũng bởi vì trong trí nhớ quá nhiều đối chiến kinh nghiệm, hấn đối với vừa rồi ma sĩ công kích nhược điểm rõ như lòng bàn tay, vì vậy, hấn xuất chương mọi người còn chưa kịp đàm tiếu chiêu thức của bọn hấn biến hóa, hết thảy, liền nhanh chóng đã xong!

“A...”

“Má ơi!”

“Phốc...”

“Không thể nào?”

Đám người tròn vẹn đã trầm mặc ba hơi về sau, bộc phát ra từng đợt âm ỉ mà hỗn loạn tiếng kinh hô!

Mà Tử Nguyệt tắc thì trực tiếp há to miệng, dậm chân nói: “Trời ạ, Ly Hương, ngươi là làm sao thấy được hấn có thể thắng hay sao?”

Tổ Ly Hương hoảng sợ tâm rất cực thờ bình thường lại, nàng xinh đẹp cười nói: “Ta không biết, ta chỉ là cảm thấy, hấn rất đáng được ta tin tưởng!”

Tử Nguyệt thở dài, nói: “Ai, ta thua năm khối Tam giai Tinh Vãn Thạch! Đây chính là trên người của ta sở hữu rồi!”

Nhưng nàng đột nhiên khê giạt mình, nhảy dựng lên, kinh hi mà nói: “Ly Hương, ngươi biết ngươi thắng bao nhiêu sao? 1 so 48 nha! Ngươi mười khối Tam giai Tinh Vãn Thạch, biến thành bốn trăm tám mươi khối Tam giai Tinh Vãn Thạch rồi!”

Tử Nguyệt nhanh chóng đối xong, hoảng sợ nói: “Thì ra là bốn khối Ngũ giai Tinh Vãn Thạch, cộng thêm tám khối Tứ giai Tinh Vãn Thạch! Quá kinh khủng, một ít bình thường trong gia tộc, đều không nhất định có bốn khối Ngũ giai Tinh Vãn Thạch!”

Tổ Hàm Hương rất vui vẻ, giống như là chuông bạc nở nụ cười, nói: “Cái này kêu là làm, ý niệm lực lượng!”

“Là chuyện gì, để cho chúng ta Ly Hương quận chúa như thế vui vẻ đâu?” Một cái ôn hòa thanh âm đột nhiên vang lên.

Một cái lưng đeo trường kiếm thiếu niên áo trắng, chẳng biết lúc nào đã đến hai người bên cạnh.

Tử Nguyệt xem xét, hé miệng cười nói: “Ta nói là gió nào, đem chúng ta Long Tường Học Viện, tân sinh Thanh Vân Bảng bài danh thứ năm chiều chuộng công tử Lâm Ngọc Đường thổi tới? Ngươi không phải nói, chưa bao giờ ưa thích tới đây Quỷ Nhai sao?”

Lâm Ngọc Đường cười nói: “Tử Nguyệt nói chuyện này, nơi này, liền Ly Hương đều có thể đến, ta ở đâu không thể đến rồi? Ta lại chiều chuộng, ở đâu có Tổ Vương Phủ quận chúa cao quý!”

“Ồ, thực rất biết nói chuyện!” Tử Nguyệt chỉ vào trường giáp đầu Liễu Vãn Thiên cười nói: “Ngươi xem người kia, vừa rồi đối chiến Linh Võ cảnh đỉnh phong số 12 ma sĩ, tỉ lệ đặt cược là 1 so 48!”

Tử Nguyệt tiếp tục cười nói: “Ly Hương tại hấn trên thân đã hạ mười khối Tam giai Tinh Vãn Thạch, đánh bạc hấn thắng, không nghĩ tới, lại thực thắng thiệt nhiều Tinh Vãn Thạch!”

“Cái đó là... Liễu Vãn Thiên?” Lâm Ngọc Đường nhìn xem trường giáp đầu Liễu Vãn Thiên, kinh thường nói: “Là cái kia chỉ biết khoác lác Thần Kiếm Sơn Trang Tam thiếu?”

Tử Nguyệt nghẹn miệng nói: “Thần Kiếm Sơn Trang tên tuổi, có thể không thể so với các ngươi Lâm gia chênh lệch, ngươi cũng đừng xem thường người ta!”

“Hừ, Thần Kiếm Sơn Trang, hiện tại đã xuống dốc rồi!” Lâm Ngọc Đường trong mắt tràn đầy khinh miệt, cười nói: “Ngươi không có nghe nói sao, lần này đao kiếm quyết, Thần Kiếm Sơn Trang không phản thua, Thiên Tử lại trực tiếp phong Thần Đao Đường Tàn Đao Hải đường chủ vì Long Tường Châu quận trưởng, đứng hàng mười tám lộ Vương hầu. Mà bọn hấn Liễu gia, chỉ là che cái kẻ buồn nước bọt Kiếm Vương hầu mà thôi! Chênh lệch quá lớn!”

Tựa hồ cảm giác còn khó hiểu hận, hấn lại bỏ thêm một câu: “Huống chi, cái này Liễu Vãn Thiên, kinh mạch thể nhưng mà toàn bộ phế đi! Tự là cái phế vật!”

Tử Nguyệt lại không thêm chịu nổi mặt mũi, nàng thừa nhận chính mình vừa rồi xác thực nhìn sai rồi, nhưng giờ phút này, nàng thực sự khó chịu Lâm Ngọc Đường diễn xuất, cố ý cười nói: “Hấn vừa rồi thể nhưng mà một chiêu tự đánh bại Linh Võ cảnh đỉnh phong ma sĩ, đối lại là ngươi, chỉ sợ cũng không nhất định có thể làm được a?”

Lâm Ngọc Đường trong nội tâm rung mình, càng làm cho hấn cực độ khó chịu, hấn trong suy nghĩ nữ thần Tổ Ly Hương, vậy mà rất nhỏ gắt gắt đầu.

Nàng nhìn không chuyển mắt mà nhìn xem trường giáp đầu trong cái kia quần áo tả tơi thiếu niên, lại hoàn toàn không có đem hấn để vào mắt, thậm chí chỉ là vừa mới hấn xuất hiện thời điểm, ngấm hấn liếc mà thôi.

Lâm Ngọc Đường mặt lạnh lấy nói: “Ngươi xem rồi, trở lại Long Tường Học Viện, xem ta tại Long Tường Trì bên trên như thế nào giáo huấn hấn cái phế

vật này!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 42: Lớn nhất tiền đặt cược

Chương 42: Lớn nhất tiền đặt cược

Giờ phút này, trường giác đấu bên trong Liễu Ván Thiên muốn ngửa mặt lên trời thét dài.

Hắn tuy nhiên kinh mạch đứt gãy, lại như kỳ tích địa đã lấy được ba ngàn năm sau Tần Tử Nghi thần thức phụ thể, có thể tu luyện 《Vi Hồn Thánh Kinh》, một lần nữa đã lấy được võ giả lực lượng!

Tại trong đầu hắn, Tần Tử Nghi thần thức đang cùng thần trí của hắn làm lấy trao đổi, hỏi: “Người bây giờ không phải là muốn lợi nhuận thiên thạch tẻ, đến Long Tường Học Viện mở Dã Thảo Liên Minh sao? Như vậy, người còn có nghĩ là muốn lợi nhuận một thanh cang lớn hay sao?”

“Như thế nào lợi nhuận?” Liễu Ván Thiên thần thức hỏi, tại hắn xem ra, vừa rồi dùng đoạn mạch chi thân, giả heo ăn thịt hổ, đã lợi nhuận đủ bốn mươi tám lần bồi pho so, đoán chừng đã sáng tạo ra Tế Ma Đài cao nhất bồi pho so lịch sử!

Nhưng là, nếu để cho hắn vượt cấp khiêu chiến so với hắn đẳng cấp cao Khôn Võ cảnh ma sĩ, có lẽ có phần thắng, nhưng không có mười phần nắm chắc, dù sao, Ma tộc đồng cấp sức chiến đấu, so nhân loại cường đại hơn rất nhiều.

Hắn cũng không muốn, đem tánh mạng của mình như vậy uất ức địa vứt bỏ! Hơn nữa, dù cho khiêu chiến thành công, bồi pho so cũng sẽ không quá nhiều!

Tần Tử Nghi thần thức cười nói: “Người đừng quên rồi, người chiêu đó dời núi áp biển, đây chính là một cái diệu chiêu!”

Liễu Ván Thiên con mắt tại sáng lên, hắn đột nhiên đã minh bạch Tần Tử Nghi ý tứ.

Hắn muốn tại Tế Ma Đài, lại sáng tạo một cái kỳ tích!

Hắn đột nhiên cao giọng nói: “Ta muốn đồng thời khiêu chiến, hai cái Khôn Võ cảnh sơ kỳ ma sĩ!”

Đám người bồi vì hắn vừa rồi kinh thiên tiến hành huyên náo, vốn đã chậm rãi dẹp loạn, nhưng là giờ phút này, mọi người kích tình lại bị điểm đốt lên.

“Không thể nào? Đồng thời khiêu chiến hai cái, còn vượt cấp?”

“Vừa rồi cái kia Linh Võ cảnh đỉnh phong ma sĩ, đoán chừng là đối với một cái phế vật, quá khinh địch rồi, mới khiến cho hắn thực hiện được, lần này, hắn đồng thời khiêu chiến hai cái so với hắn cảnh giới còn cao Khôn Võ cảnh, đây không phải là muốn chết sao?”

“Ha ha, thiếu niên này, quả nhiên có Thần Kiếm Sơn Trang Tam thiếu khí phách! Tốt lắm, lần này, ta cá là hắn thắng! Thua, coi như là hắn hào hùng cùng dũng khí tài trợ!”

“...”

Mà giờ khắc này trên khán đài Phạm Nhị lại nở nụ cười, lôi kéo Cổ Thanh Dương nói: “Đi, nhanh đặt cược!”

Hắn kéo lấy to mạng thân thể, ba bước hai bước địa chạy đến Tế Ma Đài đánh bạc đài.

Lại nghe thấy tri huyện đã tại tuyên bố tỉ lệ đặt cược, hắn hồng âm thanh nói: “Các vị quần chúng, lần này, Liễu Ván Thiên đem đối chiến, là số 13 ma sĩ cùng số mười tám ma sĩ.”

“Hai cái ma sĩ đều là Khôn Võ cảnh sơ kỳ cảnh giới, số 13 chiến tích: Chiến 28 trường, thắng 27 (-1) trường! Số mười tám ma sĩ chiến tích: Chiến 57 trường, thắng 57 trường!”

Lần này Liễu Ván Thiên đồng thời đối chiến số 13 cùng số mười tám ma sĩ bồi pho so là: 1 so 72!

Đám người lập tức lại một mảnh xôn xao, lần này vậy mà lại đổi mới vừa rồi 1 so 48 bồi phó so!

“Chiến 57 trường! Thắng 57 trường?” Từ Nguyệt giờ phút này há to miệng, lôi kéo Tô Ly Hương tay hỏi: “Ly Hương tỷ, lần này, ngươi còn muốn áp hấn thắng sao?”

Tô Ly Hương tựa hồ liền suy nghĩ đều không cần, xinh đẹp cười nói: “Đúng, ta muốn tiếp tục áp hấn thắng!”

Lâm Ngọc Đường giờ phút này lại xanh mặt, khuyên nhủ: “Tổ hương, ta xem hấn lần này chết chắc rồi, ngươi đừng tại đây cái khoác lác trên thân người lãng phí thiên thạch, không đáng!”

Tô Ly Hương lại cười nói: “Không có gì có đáng giá hay không, chỉ có có nguyện ý hay không!”

Từ Nguyệt tựa hồ thấy được Tô Ly Hương kiên quyết, không có khách lệ, trực tiếp đi về hướng đánh bạc đài.

Lần này, nàng lại thấy được cái tên mập mạp kia.

Phạm Nhị giờ phút này đối diện lấy một cái quân tiền đặt cược tri huyện rống lớn nói: “Cho ta đem vừa rồi thắng thiên thạch, toàn bộ áp lên, áp Liễu Ván Thiên thắng!”

Giờ phút này, không chỉ có là Từ Nguyệt, xem trên khán đài sở dụng người đều đem ánh mắt quang hướng về phía tại đây, bọn hấn rất nhiều người vừa rồi đều thấy được, Phạm Nhị vừa rồi dùng chính là Ma Kiếm Thạch cùng Huyền Nhật Thương cái này hai cái Huyền cấp Linh khí làm tiền đặt cược, giá trị không thể bảo là không cao.

Trải qua bốn mươi tám so một bồi phó, hấn tiền đặt cược đã lật ra bốn mươi tám lần, giờ phút này, hấn lại vẫn muốn toàn bộ áp lên!

Quân đặt cược tri huyện trong lòng cũng là cả kinh. Hấn biết rõ, nếu như cái tên mập mạp này lần này còn có thể thắng, như vậy, một phần ba cái Tế Ma Đài, đoán chừng đều cũng bị cùng đi ra ngoài! Cái này cũng chính là Tế Ma Đài thành lập đến nay, lớn nhất một số tiền đặt cược!

Hấn có chút bị không thể, lại để cho người mời tới Tế Ma Đài cao tăng.

Không bao lâu, một cái dáng người buơ hấn hắc y trung niên nhân đã đi tới, hấn mặt mũi tràn đầy phi khí, xem xét cũng không phải là cái để đối phó chủ.

“Chung quân sự, người xem...” Cái kia tri huyện đem sự tình nói một lần, chung quân sự nghe xong, con mắt sáng ngời, đối với Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương hỏi: “Các người là Thần Kiếm Sơn Trang liên hệ thế nào với?”

Phạm Nhị vượt tròn vo một mình, đập vào ha ha nói: “Trên trận cái vị kia, là Thần Kiếm Sơn Trang Tam thiếu gia, Ma Kiếm Thạch có thể vì chứng nhận, đến tại chúng ta ấy ư, là bằng hữu của bọn hấn, ta gọi Phạm Nhị, hấn gọi Cổ Thanh Dương!”

“Liễu gia Tam thiếu?” Chung quân sự tựa hồ có chút kinh ngạc, hấn cảm giác cái này Tam thiếu, tựa hồ là đến đập phá quán!

Trong lòng của hấn minh bạch, Quý Nhai Tế Ma Đài, Tế Yêu Đài cùng Tế Thú Đài cái này Tam đại hạch tâm khu vực, chia làm ba cỗ thế lực. Trong đó Tế Ma Đài bị Long Tường Châu mới tới chương sứ, Vương hầu Tần Dao Hải khống chế, Tế Yêu Đài bị Long Tường Châu Mạc gia khống chế, mà Tế Thú Đài, thì là bị tiền nhiệm Long Tường Châu chương sứ, Vương hầu Long Cổ Long gia khống chế.

Cái này Thần Kiếm Sơn Trang từ trước đến nay cùng Cổ gia vắng lai mặt thiết, giờ phút này, tiền nhiệm Long Tường Châu chương sứ Long Cổ vừa mới từ nhậm, Liễu gia Tam thiếu sẽ tới Tế Ma Đài, giả heo ăn thịt hổ, đây không phải đập phá quán là cái gì?

Chung quân sự là Tàn gia tại Quý Nhai đại biểu, hấn bái kiến quá nhiều sổng to gió lớn, giờ phút này sắc mặt y nguyên trầm tĩnh, chỉ là nói một câu: “Lại để cho hấn đặt cược! Chúng ta không thể rối loạn quy củ!”

Phạm Nhị cười ha ha, tại tri huyện chỗ đó cẩn thận thăm tra đối chiếu về sau, về lên áp, ấn rãnh tay ấn.

Từ Nguyệt giờ phút này tựa hồ bị lây, cũng đi theo kêu lên: “Ta cũng đem vừa rồi thắng thiên thạch, toàn bộ bắt lại! Đánh bạc Liễu Ván Thiên thắng!”

Tri huyện lần này lại là cả kinh, bắt quá khá tốt, đối với Phạm Nhị tiền đặt cược, Từ Nguyệt vẫn là quá ít, hấn đành phải làm theo.

Ấn rãnh tay ấn, Từ Nguyệt nhìn xem Phạm Nhị, cái kia mập mạp thân thể tựa hồ thuận mắt chút ít, đối với hấn cười cười, liền hướng Tô Ly Hương ngồi địa phương đi đến.

“Ngươi thấy không? Cô gái đẹp kia từ đối với ta nở nụ cười!” Phạm Nhị lôi kéo Cổ Thanh Dương cười to nói: “Đi, chúng ta đi theo qua bên kia sân ga, cùng mỹ nữ cùng một chỗ, xem huynh đệ cho chúng ta thắng thiên thạch tệ!”

Nhưng Phạm Nhị lại không biết, khi bọn hấn rời đi thời điểm, vị kia hung hấn loại quân sự lại ở phía sau đài cùng một cái tri huyện giao đại nói: “Cùng cái kia hai cái ma sĩ hạ từ lệnh, lần này từ vừa mới bắt đầu nhất định phải đem hết toàn lực.”

Hấn làm cái cắt yết hầu thủ thế, trong ánh mắt tràn ngập sát khí, âm trầm nói: “Hừ, Liễu gia Tam thiếu? Giết!”

Tri huyện theo làm cho mà đi. Loại quân sự ra hậu trường, ánh mắt coi rẻ mà nhìn xem Liễu Ván Thiên, tựa như đang nhìn một người chết, hấn đối với số

13 cùng số mười tám ma sĩ thực lực rõ ràng nhất.

Hai người bọn họ, đều là Ma tộc khôn cấp Ma Tướng, trên chiến trường, đều là đã từng suất lĩnh qua hơn một ngàn tên ma huyết thiết kỵ, không biết bao nhiêu người loại tướng quân cùng binh sĩ đã bị chết ở tại bọn hắn thống lĩnh ma huyết thiết kỵ phía dưới!

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 43: Loạn Ba Bộ pháp

Chương 43: Loạn Ba Bộ pháp

Phạm Nhị hấp tấp theo sát Tử Nguyệt đã đến quan sát đài, nhìn thấy xinh đẹp Tô Ly Hương, ánh mắt của hắn sáng ngời, hít một hơi nói: “Hắn là, người tự là áp bằng hữu của ta Liễu Vấn Thiên thắng cái vị kia biểu tỹ?”

“Người là Liễu Vấn Thiên bằng hữu?” Tô Ly Hương con mắt cũng là sáng ngời, xinh đẹp cười nói: “So về các người áp, của ta quá ít á!”

“Ách, không quan tâm bao nhiêu, ngay tại hồ có hay không ý tứ này!” Phạm Nhị tùy tiện mà nói: “Cái này chứng minh chúng ta đều là có mắt quang người, không giống những người khác, có mắt không trông, xem sự tình chỉ nhìn mặt ngoài, nông cạn được rất!”

Lâm Ngọc Đường cùng Tử Nguyệt nghe xong, đồng thời giận dữ hỏi nói: “Người đang nói gì?”

Phạm Nhị nhìn bọn hắn liếc, ha ha cười nói: “Ha ha, vị cô nương này, ta tự nhiên không phải nói người, người lớn lên tốt như vậy xem, vừa rồi có thể đại biểu người biểu tỹ áp Vấn Thiên thắng, nói rõ người vẫn có ánh mắt!”

“Cái này còn không sai biệt lắm!” Tử Nguyệt nghe xong, sắc mặt trở nên tốt, tại Tô Ly Hương bên cạnh ngồi xuống.

Phạm Nhị nhăn chau mày động, lại nhìn xem Lâm Ngọc Đường cười nói: “Về phần vị này, ta vừa rồi có chút tên đạo họ sao? Không có a? Trừ phi, có người tự nhận chính mình có mắt không trông, nhìn vấn đề nông cạn...”

Lâm Ngọc Đường giận dữ, quát: “Người tên mập mập chết bầm này, lại dám ở trước mặt ta giương oai, xem ta không...”

Nói xong cũng muốn rút kiếm. Lại nghe thấy Tô Ly Hương thanh thúy thanh âm nói: “Ai, không là tới nơi này tìm kho báu hay à, tại sao lại phân cao thấp lên, các người xem, muốn bắt đầu!”

Lâm Ngọc Đường hung hăng trừng mắt nhìn Phạm Nhị liếc, nghĩ thầm, xem ta đội tí nữa như thế nào giáo huấn người!

Phạm Nhị tắc thì vui vẻ, mỹ nữ này, không chỉ có vóc người đẹp mắt, vóc người đẹp, thanh âm êm tai, còn lớn như vậy khí! Hắn chậm rì rì địa lôi kéo Cổ Thanh Dương, ngồi ở Tô Ly Hương bên kia.

Trường giác đầu ở bên trong, số 13 cùng số mười tám ma sĩ, đã bị thả ra lồng sắt.

Bọn hắn cảm lấy vũ khí, số 13 ma sĩ cầm chính là một thanh hình dạng vận vẹo đại đao, mà số mười tám ma sĩ, cầm thì còn lại là một thanh dài kích.

Hai cái ma sĩ nhìn qua lên trước mắt kính mạch đứt gãy Liễu Vấn Thiên, trong nội tâm kinh ngạc, thiếu niên này nhìn như là cái phế vật, tuy nhiên vừa rồi bọn hắn tại trong lòng chứng kiến hắn đánh bại Linh Võ cảnh đỉnh phong số 12, nhưng số 12 ma sĩ, đã từng chỉ là số mười tám cái này Ma tộc khôn cấp Ma Tướng cấp dưới mà thôi!

Cứ như vậy cái thiếu niên, Tế Ma Đài tri huyện rõ ràng dùng lệnh kỳ nói cho bọn hắn biết, phải đem hết toàn lực, đuổi giết thiếu niên này, bằng không thì hai người bọn họ thì phải chết!

Bọn hắn đương nhiên nguyện ý làm như vậy, bởi vì vì bọn họ Ma tộc tâm huyết không thay đổi, dù cho bị bắt, cũng bao giờ cũng không tại mọn quyết đấu cơ hội, giết chết càng nhiều nhân loại cường giả, dùng loại phương thức này, vì Ma tộc xuất lực!

Huống chi, cái kia tri huyện còn ám chỉ rồi, thắng, giết, còn có thể đạt được ba ngày nghỉ ngơi với tư cách khen thưởng.

“Ngao ngao ngao...”

“Ngao ngao ngao...”

Hai cái ma sĩ tại súc thể, thân thể của bọn hấn đột nhiên tăng vọt gần gấp hai, lại để cho Liễu Ván Thiên tại hai người bọn họ chính giữa, trở nên vô cùng nhỏ bé!

Liễu Ván Thiên thấy, cũng ngưng thần chăm chú, tại tụ tập sở hữu lực lượng.

Hắn cũng cảm thấy cái này hai cái ma sĩ đáng sợ, hấn cảm giác vừa rồi, tựa hồ có chuyện gì bị chính mình không để ý đến...

Nhưng là hấn không có đường lui, chỉ có về phía trước, hấn nhanh chóng vận chuyển trong cơ thể Vi Hồn chi lực.

Hai cái ma sĩ bắt đầu công kích, sẽ cực kỳ nhanh hướng về Liễu Ván Thiên đánh tới.

“Ồ... Hô”

Trường giác đầu lập tức cuồng cát nổi lên bốn phía, tất cả lớn nhỏ hạt cát, tại toàn bộ trong không khí mạn thiên phi vũ, đao ảnh, kích ảnh, một trước một sau, đã đem Liễu Ván Thiên chỗ không gian vây được kín không kẽ hở.

Cái này đao ảnh cùng kích ảnh tổ hợp lại không gian rất bé, phong kín tính là quá cường, liền giơ lên hạt cát, vậy mà đều không có mấy may, có thể theo không gian bên ngoài xuyên thấu đi đâu sợ một ít hạt!

Liễu Ván Thiên cảm giác được một hồi vô cùng mãnh liệt cuồng phong đem chính mình vây quanh, hấn phát giác dựa vào chính mình thực lực trước mắt, vậy mà không cách nào ngăn cản bọn hấn hợp lực một kích.

Hắn chỉ có né tránh. Khá tốt, hấn kiếp trước với tư cách Thiên Viêm Đại Đế, hội một loại thân pháp thập phần tinh diệu, tên viết “Loạn Ba Bộ”.

Loại này bộ pháp, bất luận cái gì cảnh giới võ tu cũng có thể thi triển, chỉ là võ tu đẳng cấp càng cao, thi triển đi ra hiệu quả càng tốt.

Nhưng cái này hai cái ma sĩ, chỉ là so với hấn cao một cái võ tu đẳng cấp, cái này là đủ rồi, bởi vì thân pháp là dùng để tránh né, cũng vốn là vì tránh né so với chính mình công lực cao người mà chuẩn bị!

Liễu Ván Thiên thân hình đã động, thân ảnh của hấn nhanh chóng theo hai cái ma sĩ công kích trong khe hở, đi ngang qua mà qua.

Cứ việc cái kia khe hở rất bé, cứ việc hai cái ma sĩ tùy thời đã ở phòng ngừa hấn đảo tẩu.

Nhưng là hấn vẫn là đi xuyên qua rồi! Bởi vì hấn Loạn Ba Bộ, có thể tại đối chiến sóng to ở bên trong, lại để cho không gian hơi chút vận vẹo, mặc kệ cỡ nào nghiêm mật Kiếm Vũ, cỡ nào cuồng bạo bão cát, hấn bộ này bộ pháp, đều có thể lại để cho hấn không gian sinh ra một tia vận vẹo, sau đó, sẽ xuất hiện một cái khe hở.

Hắn cứ như vậy xuyên tới, vừng vàng địa đứng ở cách hai cái ma sĩ một trượng xa địa phương.

Xiêm y của hấn y nguyên mất trật tự cũ nát, trong miệng của hấn tựa hồ tại thờ hồn hèn.

Dù sao, vừa rồi cái kia hai cái ma sĩ hết sức một kích toàn lực, hai người võ tu đẳng cấp đều là khôn võ cấp sơ kỳ, đều so với hấn Linh Võ cảnh đỉnh phong cao hơn.

Cho nên hấn cho dù là né tránh hai người công kích, cũng là lấy hết toàn lực, tuy nhiên thành công, nhưng là hao phí không ít Linh lực.

“Tốt!” Có người tại lớn tiếng trầm trầm khen ngợi.

“Thân pháp này thật là khéo rồi! Không nghĩ tới hấn còn có thể tránh thoát một chiêu, không tệ!”

“Chỉ là, hấn né tránh một chiêu này, đã lấy hết toàn lực, chỉ sợ tiếp tục như vậy, hấn dù cho không trực tiếp bị chém giết, cũng sẽ bởi vì Linh lực suy kiệt mà bị giết chết!”

“Kết quả nếu là nhất định, quá trình đương nhiên muốn đặc sắc điểm, càng đặc sắc, nói rõ hấn thụ tra tấn càng nhiều, bằng không thì nan giải vừa rồi thua nhiều như vậy thiên thạch tề chi thống!”

“Nói được quá hấn ư đúng rồi!”

“...”

Mà giờ khắc này, Phạm Nhị xem Liễu Ván Thiên tránh khỏi một chiêu, đại hỉ nói: “Một chiêu này thân pháp quá tinh diệu rồi!”

Tổ Ly Hương cũng tại lo lắng nói: “Thân pháp là tinh diệu, chỉ là tiếp được, hấn còn có thể tiếp mấy chiêu?”

Phạm Nhị đại mã ha ha mà nói: “Mỹ nữ ngươi yên tâm, Ván Thiên hấn có tuyệt chiêu, nhất định không có vấn đề!”

Giờ phút này, Lâm Ngọc Đường nghe xong, khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh, coi rẻ nói: “Hừ, chỉ biết là tránh né, tính toán cái gì anh hùng! Chỉ là đã chứng minh hần còn là một phế vật mà thôi!”

Phạm Nhị lại không tức giận, híp mắt nói: “Ngươi có dám hay không đánh với ta cái đánh bạc? Ta cá là Liễu Ván Thiên thắng!”

Lâm Ngọc Đường hừ cười nói: “Hừ, ta cá là hần hần phải chết không thể nghi ngờ!”

“Đánh cuộc gì đâu?” Phạm Nhị xem Lâm Ngọc Đường một thân cảm y, biết hần là phú quý đệ tử, thua tiền đối với hần mà nói, không quan hệ đau khổ.

Hần vuốt bụng cười nói: “Cứ như vậy, nếu như ngươi thua, về sau mỗi lần nhìn thấy ta, ngươi muốn quỳ xuống đến, cho ta đập đầu cái đầu, nói ba tiếng: Tiểu đệ ta sai rồi, hiện tại cho Nhị gia bồi tội!”

Lâm Ngọc Đường trầm ngâm ba hơi, nói: “Không có vấn đề! Nếu như ngươi thua, nhìn thấy ta, cũng muốn quỳ xuống đến đập đầu cái đầu, nói ba tiếng: Mập mập chết bầm ta sai rồi, hiện tại cho Ngũ Gia bồi tội!”

Hần tại Lâm gia, vừa vận bài danh thứ năm

Phạm Nhị ha ha cười nói: “Cứ như vậy lấy! Chúng ta lại để cho Tổ Ly Hương mỹ nữ làm chứng, được không?”

“Đi!” Lâm Ngọc Đường thuận miệng đáp ứng nói, trong lòng hần, Liễu Ván Thiên không có khả năng thắng, chỉ còn chờ tên mập mập chết bầm này nhận thua cho mình đập đầu!

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 44: Ma sĩ bị diệt

Chương 44: Ma sĩ bị diệt

Trường giác đầu bên trên, hai cái ma sĩ lại hướng Liễu Ván Thiên công ba chiêu, Liễu Ván Thiên không sức hoàn thủ, đành phải dựa vào Loạn Ba Bộ thân pháp né tránh, mỗi một chiêu đều tránh được thập phần hung hiểm

Tổ Ly Hương nhìn qua Liễu Ván Thiên, hỏi: “Cái kia thân pháp là thân pháp gì, thật lợi hại!”

Phạm Nhị gãi gãi đầu, cười nói: “Cái này... Ách, ta còn thật không biết, quay đầu lại hỏi hỏi hần, ngươi muốn là ưa thích, ta lại để cho hần dạy ngươi tốt rồi!”

Tổ Ly Hương lòng tràn đầy vui mừng, cười nói: “Tốt lắm! Ta học thân pháp này, nhất định nhìn rất đẹp!”

Không nghĩ tới Lâm Ngọc Đường lại lạnh lùng nói một câu: “Ly Hương, chỉ sợ ngươi là phải thất vọng rồi, hần nhất định không có thể còn sống đi ra trường giác đầu rồi!”

Hần chứng kiến, Liễu Ván Thiên ba chiêu này, mỗi một chiêu đều né tránh được cực kỳ cố hết sức, đặc biệt là một chiêu cuối cùng, nhìn xem tựa hồ Linh lực muốn suy kiệt rồi.

Hần lại bổ sung nói: “Ta đoán chừng, hạ một chiêu, thì ra là chiêu thứ năm, chính là cái chết của hần chi chiêu!”

Tổ Ly Hương bất mãn địa nhìn hần một cái, không nói thêm gì nữa.

Phạm Nhị lại nhếch lên chân bắt chéo, trong miệng lẩm bẩm “Ngươi bây giờ tùy tiện phóng cái gì cái rắm, ta đều mặc kệ, ta chỉ quản chờ sẽ có người muốn cho ta quỳ xuống đập đầu!”

Cổ Thanh Dương trong mắt tựa hồ đã có một tia lo lắng, nhìn xem Phạm Nhị, hỏi: “Ván Thiên hần vì cái gì còn không xuất ra tuyệt chiêu?”

Phạm Nhị lại không lo lắng, cười nói: “Có lẽ, hần chỉ là tại thử xem, mình có thể tại hai cái Khôn Võ cảnh giáp công hạ tránh thoát mấy chiêu!”

Trường giác đầu bên trên, số 13 cùng số mười tám hai cái ma sĩ rất cực nổi giận, bọn hần không nghĩ tới, như vậy một cái nhìn như kém cỏi thiếu niên, vậy mà có thể tránh thoát hai người hợp lực bốn chiêu công kích.

Gặp Liễu Vãn Thiên Linh lực giống như có lẽ đã chống đỡ hết nổi, bọn hấn gầm hét lên, dùng đem hết toàn lực khung đao, cừ kích, lần nữa chạy giết tới.

Lúc này đây, Liễu Vãn Thiên sớm động, hấn tại hai cái ma sĩ bắt đầu phát chiêu thời điểm, hấn cũng đã động.

Thân hình hấn hướng bên cạnh dời hai cái thân vị, hấn khê động, hai cái ma sĩ đao cùng kích, cũng đi theo di động mấy cái vị trí.

Theo hai người đao cùng kích đồng thời tập tới, Liễu Vãn Thiên khoe miệng tiết ra một tia quý thần khó lường mỉm cười, nụ cười kia, giống như là ánh mặt trời tinh khiết.

Nhưng là trong ánh mắt của hấn, lại tràn đầy treu tức.

“Di Sơn Áp Hải!” Liễu Vãn Thiên một hồi hét to! Hấn giơ tay lên, rút cục xuất thủ.

Hai cái ma sĩ đao kích liên hợp, đồng thời nhấc lên một hồi biển cát, lại để cho mắt người con người đều không mở ra được, số 13 ma sĩ đao, số mười tám ma sĩ kích, tựa hồ cũng đã đắc thủ.

Bọn hấn cũng cảm giác mình đâm vào một người thân thể, chỉ là, bọn hấn thân thể của mình cũng truyền đến một hồi cuồng bạo đau đớn.

Lập tức, quan sát đài truyền đến một hồi kinh hô.

“Trời ạ, thật bất khả tư nghị!”

“Hấn là làm sao làm được?”

“Cái này Thần Kiếm Sơn Trang Tam thiếu, quả nhiên không có bôi nhọ Kiếm Vương Sơn tên tuổi!”

“Thật sự là thiên tài, tuy nhiên ta không biết hấn làm sao làm được, nhưng y nguyên có thể xưng là thiên tài!”

“...”

Tại đám người tiếng nghị luận ở bên trong, hai cái ma sĩ thân thể chậm rãi do trước khi tăng vọt thu nhỏ lại đến vốn là lớn nhỏ, vùng vẫy một hồi, liền rút cục bắt động rồi.

Nhưng là hai cái thân thể không có ngã xuống, số 13 ma sĩ đao, chặt ra số mười tám ma sĩ ngực; Mà số mười tám ma sĩ kích, tắc thì đã đâm trúng số 13 ma sĩ trái tim.

Bọn hấn đều mở to hai mắt, chí tử đều không rõ, đến cùng là chuyện gì xảy ra!

Liễu Vãn Thiên thân thể, đã tại cách ma sĩ hai trượng xa địa phương, hấn ngửa đầu, nhìn xem chướng mắt ánh nắng, trong mắt nở một nụ cười, cái kia cười, là trấn an cười!

“Thật tốt quá!” Cổ Thanh Dương cũng dị thường hưng phấn, hấn cũng chạy vội xuống dưới, chạy đến Liễu Vãn Thiên bên cạnh, cho hấn một cái gấu ôm.

Liễu Vãn Thiên hở ra miệng, cánh tay phải của hấn, bị Cổ Thanh Dương ôm rất nhanh, thế cho nên cái kia khối bởi vì hấn đem Linh khí thôi phát đến mức tận cùng, mà vô cùng kịch liệt đau nhức Cầu Nguyệt Ký, hiện tại lại bị xúc động, đau đớn khó nhịn.

Phạm Nhị rút cục nhìn không được, cũng nhảy dựng lên, sau đó, thân thể nặng nề mà rơi vào hai người bên cạnh, trực tiếp dùng rộng thùng thình thịt cánh tay, ôm lấy Liễu Vãn Thiên cùng Cổ Thanh Dương hai người.

Bọn hấn giúp nhau dùng nắm đấm đập nên lấy đối phương, bọn hấn tận tình cười to, bọn hấn điên cuồng hò hét...

Bọn hấn thật cao hứng! Chỉ là, Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương không biết, Liễu Vãn Thiên giờ phút này, là đau nhức cũng khoái hoạt lấy!

Đây quả thật là giá trị phải cao hứng, Liễu Vãn Thiên dùng đoạn mạch thân thể tu thành Vi Hồn, hôm nay tại Tề Ma Đài đại phóng dị sắc!

Ba người bọn họ muốn trở thành lập Dã Thảo Liên Minh, vì vậy dùng thân là thể đánh bạc, dùng Ma Kiếm Thạch cùng Huyền Nhật Thương hai đại Linh khí với tư cách tiền đặt cược, đi đánh bạc một cái tương lai.

Sau đó, bọn hấn thắng lợi rồi!

Cái này không chỉ là vận khí, mà là trí tuệ, dùng khí cùng phách lực kết tinh! Càng là ba người đoàn kết lại lực lượng!

Nhìn qua tại trường giác đấu không coi ai ra gì địa Trương Dương thắng lợi ba người, Tô Ly Hương cười nói: “Thật sự là ba cái hảo thiếu niên!”

Từ Nguyệt quay đầu, vùng lấy đủ tóc cắt ngang trán, cười hỏi: “Ngươi ưa thích cái đó một cái?”

Tô Ly Hương khanh khách nở nụ cười, lộ ra bên trái hai khóa không rõ ràng răng mèo, nàng ung dung nói: “Không biết, nhưng không biết tại sao, Liễu

Vấn Thiên tổng có thể cho ta một loại tín nhiệm cảm giác...”

Nàng quay đầu, xấu hổ nói: “Đó là một loại rất cảm giác kỳ quái, chính là hấn nói cái gì, ta đều cảm giác rất đáng được tin tưởng.”

Từ Nguyệt cười nói: “Ta ngược lại là cảm thấy, cái kia Cổ Thanh Dương cũng không tệ lắm, trầm tĩnh ôn trọng, kém cỏi nhất đúng là cái tên mập mạp kia rồi, hừ chỉ biết hưởng mỹ nữ bên cạnh cạ, mới vừa rồi còn mặt dày mày dạn theo sát ta qua đến bên này...”

Tổ Ly Hương lại cười nói: “Cái tên mập mạp kia, ân, hấn rất đáng yêu à? Cùng ngươi rất xứng đôi...”

Từ Nguyệt kêu lên: “Cái gì, cùng ta rất xứng đôi? Ngươi không có làm a, cái kia so với ta thân thể đại hai cái một đồng thịt, cùng ta cái đó điểm xứng?”

“Ha ha ha...” Lại nghe thấy Phạm Nhị nở nụ cười, hấn và Liễu Vấn Thiên, Cổ Thanh Dương chẳng biết lúc nào, đã đi tới Tổ Ly Hương mấy người bên người.

Phạm Nhị cười nói: “Ta cảm thấy ngươi biểu tỷ nói đúng!”

“Ngươi đi chết a!” Từ Nguyệt dậm chân, tức giận, quay mặt qua chỗ khác, không để ý tới hấn.

Liễu Vấn Thiên đối với thiếu nữ áo tím Tổ Ly Hương cười nói: “Không nghĩ tới còn có thể nhìn thấy ngươi!”

Tổ Ly Hương trong nội tâm tâm thần bất định, nhớ tới Man Sơn hai người thi đấu sự tình, nhớ tới chính mình ra Man Sơn, trông thấy cái kia Kiếm Vương liền chờ Liễu Vấn Thiên vị này Tam thiếu rồi đi tình hình, phảng phất hôm qua.

Nàng lại cười nói: “Ngươi rất cường! So sánh với lần tại Man Sơn nhìn thấy thời điểm, mạnh hơn!”

Liễu Vấn Thiên thoáng ánh mắt thâm thúy tựa hồ đã có một tầng sương mù, hấn cũng không nghĩ tới, lại ở chỗ này nhìn thấy Man Sơn cùng chính mình đối chiến qua thiếu nữ áo tím.

Hồi lâu không thấy, Liễu Vấn Thiên phát hiện, thiếu nữ này, so sánh với lần nhìn thấy hoàn toàn bất đồng.

Trước đó lần thứ nhất tại Man Sơn, một ngàn tên thiếu niên thiếu nữ tầm đó, đều là đối với tay, khi đó, thiếu nữ áo tím rất hung, cũng rất mạnh.

Chỉ là lúc này đây, hấn chứng kiến, là một cái yếu điệu thực nữ, tiểu thư khuê các, không chỉ có nhìn về phía trên ôn nhu hiền thực, hơn nữa càng thêm xinh đẹp động lòng người rồi!

Nhất là cái kia trắng nõn màu da, cùng Từ sắc dưới váy dài đầy đà đáng người, đều bị khiến người tâm động.

Liễu Vấn Thiên trong nội tâm, cũng nổi lên một tia gợn sóng, hấn mỉm cười nói: “Loại này cường, trả giá cao rất lớn.”

Tổ Ly Hương tựa hồ rất lý giải, Liễu Vấn Thiên là nói chính mình tao ngộ. Hấn hỏi Thần Kiếm Sơn Trang trên đường tao ngộ Ma tộc trưởng lão Vu Dạ tập kích, kinh mạch đoạn toái, sau đó lại đang đao kiếm quyết thi đấu ở bên trong, bị vị hôn thê Tần Minh Nguyệt từ hôn...

Quá trình này, hấn nhất định rất thống khổ a?

Hai người tựa hồ cũng đang trầm tư, chỉ là, Phạm Nhị lại phá vỡ loại này trầm tĩnh mỹ hảo.

Hấn đi đến Lâm Ngọc Đường bên cạnh, chỉ vào nói: “Ngươi! Hiện tại nên thực hiện tiền đặt cược rồi!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 45: Một trận chiến phát nhanh

Chương 45: Một trận chiến phát nhanh

Lâm Ngọc Đường sắc mặt tái nhợt, hấn cắn răng, nói ra: “Ta là Long Tường Châu người của Lâm gia, các ngươi không là muốn tiền ấy ư, ta dùng thiên thạch trao đổi, xem như đưa cho ngươi tiền đặt cược, như thế nào đây?”

Phạm Nhị lại trực tiếp cự tuyệt nói: “Không được!”

Lâm Ngọc Đường khẽ giật mình, hấn gấp ba người vì lợi nhuận thiên thạch, vậy mà không tiếc đi cùng ma sĩ chiến đấu, còn rơi xuống trọng chú. Nhưng là hấn sai rồi.

Lâm Ngọc Đường sắc mặt trở nên tái nhợt, muốn nói cái gì, lại có chút do dự, rốt cục nói ra miệng nói: “Có thể... Không thể, đành sau lại... Nói?”

Phạm Nhị khoe miệng cười lạnh, bàn tay lớn hất lên, lại một lần nữa cự tuyệt nói: “Không được!”

Hấn lui ra phía sau hai bước, chỉ vào dưới mặt đất cười nói: “Vào thời khắc này, tựa ở chỗ này, ngươi, cho ta đập đầu, nói ba tiếng: Tiểu đệ ta sai rồi, hiện tại cho Nhị gia bồi tội!”

“Ngươi...” Lâm Ngọc Đường cái trán đã toát ra mồ hôi lạnh, trong nội tâm kinh sợ tới cực điểm, sắc mặt âm tình bất định, tựa hồ đang tự hỏi như thế nào ứng đối.

Từ Nguyệt giờ phút này lại dùng nghiền ngẫm ánh mắt nhìn xem Lâm Ngọc Đường, nhớ tới hấn vừa rồi nguyên rủa Liễu Ván Thiên, hi hi cười nói: “Chúng ta Long Tường Châu Lâm gia thiếu gia, ngẫu nhiên lại hồi sở sách, làm lần nói chuyện không tính toán gì hết tiểu nhân, kỳ thật cũng không có gì không thể!”

Nói xong, nàng còn nhìn Tổ Ly Hương liếc.

Tổ Ly Hương nhìn Lâm Ngọc Đường liếc, lại không nói lời nào.

Lâm Ngọc Đường trong nội tâm vạn phần chán chường, bằng bọn hấn Lâm gia tại Long Tường Châu thế lực, hấn xác thực có thể quyệt nợ, mập mạp này, khẳng định không thể đem mình thế nào.

Nhưng Lâm Ngọc Đường cân nhắc lợi hại, vậy mà lựa chọn thỏa hiệp.

Hấn thật sự quý xuống, cho Phạm Nhị đập đầu một cái không tính tiêu chuẩn đầu, trong miệng nhẹ nói nói: “Tiểu đệ ta sai rồi, hiện tại cho Nhị gia bồi tội!”

Hấn không chỉ có nói, nhưng lại liên tục nói ba lượt.

Phạm Nhị thỏa mãn gật đầu, cười nói: “Àn, cái này tiểu đệ không tệ, Nhị gia hôm nay tạm tha ngươi rồi!”

Nói xong, hấn lại không có tim không có phổi địa bỏ thêm một câu: “Chủ yếu là Nhị gia ta, muốn đi đếm một chút lợi nhuận thiên thạch, không có công phu cùng ngươi chơi rồi!”

Từ Nguyệt cười khúc khích, nghĩ thầm mập mạp này, còn rất thú vị!

Lâm Ngọc Đường không nói thêm gì nữa, lập tức đứng dậy, nghênh ngang rời đi.

Liễu Ván Thiên cảm giác buồn cười, mập mạp này, thực hội mượn cơ hội tìm thú vui, mình ở trường gác đầu sinh tử một đường, hấn ngược lại tốt, ở chỗ này mượn uy phong của mình, trên chọc Lâm gia thiếu gia!

Khoe miệng của hấn giờ lên, sờ lên cằm cười nói: “Kinh này đánh cuộc, chúng ta, nên trở về đi thành lập Dã Thảo Minh rồi!”

“Đúng rồi, ta thiếu chút nữa đem cái này đại sự đã quên!” Phạm Nhị kêu lên, cười đối với Từ Nguyệt nói: “Cái này đủ tóc cắt ngang trán đại mỹ nữ, chúng ta tới, là mời các ngươi cùng đi hồi đoạt thắng thiên thạch, lần này chúng ta nhưng là phải đại phát!”

“Tốt lắm!” Từ Nguyệt cũng nở nụ cười, lôi kéo Tổ Ly Hương nói: “Biểu tỷ, chúng ta đi nhìn xem ngươi đặt cược thiên thạch, thắng bao nhiêu!”

Mọi người cười cười nói nói địa hướng Tế Ma Đài đánh bạc lên trên bực đi.

Đã đến đánh bạc đài, Phạm Nhị tùy tiện mà nói: “Chung quân sự, ta là tới cầm thắng thiên thạch!”

Từ Nguyệt kéo Tổ Ly Hương tay, cũng cười âm thanh nói: “Ha ha, Ta cũng vậy! Nhìn xem, chúng ta thắng bao nhiêu?”

Nhìn thấy Phạm Nhị mấy người, chung quân sự trong nội tâm lạnh lẽo, hấn tuyệt đối thật không ngờ, tại hấn cố ý giao đại về sau, cái kia hai cái ma sĩ lại còn là thất bại, hơn nữa bị bại thảm như vậy!

Hấn vốn nghĩ kỹ, trước đem Phạm Nhị bọn hấn thắng thiên thạch hồi đoạt cho bọn hấn, sau đó trên đường chặn giết đoạt lại.

Nhưng là thấy đến Tổ Ly Hương về sau, lòng của hấn lạnh hơn.

Cái này Tổ Vương Phủ từ trước đến nay không hỏi thế sự, không cùng bất luận cái gì thế lực kết minh, một lòng chỉ chuyên tại võ đạo cùng quân đội, lần này hấn là cũng tham dự Thần Kiếm Sơn Trang hành động? Điều đó không có khả năng nha!

Trong lòng của hắn có vạn khoảnh sóng cả, mãnh liệt bành trướng, lại lại vô pháp nghiệm chứng.

Hắn miễn cưỡng cười vui, gọi mấy cái tri huyện cùng một chỗ động thủ, đưa bọn chúng thắng thiên thạch được rồi đi ra.

Bởi vì Từ Nguyệt cùng Tổ Ly Hương số lượng tương đối hơi ít, bọn hắn chuẩn bị trước tính toán.

Nhưng là tính ra đến về sau, con số hãy để cho bọn hắn sợ hãi kêu lên một cái, tổng cộng là ba vạn 4560 khối Tam giai thiên thạch.

Tự tính toán đổi thành bọn hắn trước mắt kho ở bên trong tối đa Ngũ giai thiên thạch, cũng cần phó ba trăm bốn mươi năm khối Ngũ giai thiên thạch, thêm sáu khối Tứ giai thiên thạch.

Bất quá, bọn hắn cũng không thiếu điểm ấy, bởi vì hôm nay, đang nhìn đài người, trận đầu cơ hồ đều bắt lại Liễu Văn Thiên thua.

Trận thứ hai, đại đa số người, cũng là bắt lại Liễu Văn Thiên thua, chỉ có rất ít người, bội phục Liễu Văn Thiên dũng khí, lại không quan tâm một điểm thiên thạch, mới bắt lại Liễu Văn Thiên thắng, nhưng là số lượng cũng không lớn.

Đem ba trăm bốn mươi năm khối Ngũ giai thiên thạch cùng sáu khối Tứ giai thiên thạch đưa cho Từ Nguyệt, Tổ Ly Hương cười nói: “Từ Nguyệt, chúng ta chia đều a!”

“Thật sự nha, tốt lắm!” Từ Nguyệt giờ phút này vẫn còn vì chưa cùng lấy

Tổ Ly Hương, áp Liễu Văn Thiên thắng mà hối hận, giờ phút này nghe nói có thể chia đều, nàng vui vẻ được khách nỡ nụ cười.

Nàng sửa sang đầu tóc cắt ngang trán, hí mắt nói: “Biểu tỳ, thế nhưng mà nhiều như vậy, lại là Ngũ giai thiên thạch, rất nặng đây này, vẫn là trước chứa vào người trừ vật không gian a!”

Tổ Ly Hương nhẹ gật đầu, tiện tay tháo xuống trên đầu trâm cài tóc, làm cho Từ Nguyệt toàn bộ đặt đi vào.

Cái này trâm cài tóc, đúng là một cái cực kỳ khổng lồ Linh cấp trừ vật không gian!

Phạm Nhị thấy bọn họ đã trả tiền mặt, cười nói: “Hiện tại nên chúng ta a!”

Có một tri huyện, trước đem Ma Kiếm Thạch cùng Huyền Nhật Thương trả lại cho bọn hắn, những thứ này là vốn là tiền đặt cược.

Sau đó, mấy cái tri huyện bắt đầu tính toán bọn hắn thắng thiên thạch.

Bọn hắn tốt một hồi rồi ren, con số vốn cũng rất phức tạp rất khổng lồ, cũng là bởi vì số lượng quá mức khổng lồ, bọn hắn phải hạch toán ba lượt mới yên tâm.

Đã qua trọn vẹn nửa canh giờ, bọn hắn mới hạch toán xong, kết quả đi ra, bọn hắn mỗi người đều há to miệng.

Bởi vì vô luận là thu vẫn là chi, bọn hắn cho tới bây giờ đều chưa từng gặp qua lớn như vậy con số, dù là sinh ý nóng này nhất một ngày, toàn bộ thu nhập hoặc là chi tiêu số lượng cộng lại, đều không có lớn như vậy.

Liễu Văn Thiên Ma Kiếm Thạch, dựa theo bảo thủ định giá, thế chấp giá trị là 60 khối Ngũ giai Tinh Văn Thạch; Mà Huyền Nhật Kiếm, dựa theo bảo thủ định giá, thế chấp giá trị là 30 khối Ngũ giai Tinh Văn Thạch.

Ma Kiếm Thạch thêm Huyền Nhật Kiếm, tổng cộng thế chấp chín mươi khối Ngũ giai Tinh Văn Thạch, nhưng bọn hắn bắt lại hai lần Liễu Văn Thiên thắng, mỗi lần đều toàn bộ áp lên, hơn nữa đều thắng!

Chung quân sự trong giọng nói mang theo một tia run rẩy, hắn hỏi: “Người biết, người lần này thắng bao nhiêu Tinh Văn Thạch sao?”

Phạm hai cười nói: “Ta không biết, ta muốn, cái kia cũng không quá đáng là một cái số lượng mà thôi!”

Tại đây ngoại trừ Liễu Văn Thiên cùng Cổ Thanh Dương, không có người biết rõ Phạm Nhị là ai, nhưng là biết rõ hắn là ai người, lại không người hội hoài nghi lời hắn nói, nhiều hơn nữa, đối với hắn mà nói, chỉ là con số mà thôi!

“Tổng cộng là ba mươi một vạn ngàn lẻ bốn mươi khối Ngũ giai Tinh Văn Thạch!” Chung quân sự run rẩy thanh âm, nói ra kết quả.

Chung quân sự trong nội tâm đã có Kinh Lôi đang run rẩy, một cái số lượng? Nói được ngược lại nhẹ nhàng linh hoạt, khổng lồ như vậy con số, thiếu niên này biết là cái gì khái niệm sao?

Cái số này, có thể đem một phần ba cái Tế Ma Đài mua lại! Cái số này, có thể cho Tế Ma Đài nguyên khí đại thương, sau này ít nhất phải dùng hai năm thời gian, mới có thể trì hoãn tới!

Chung quân sự biết rõ, chuyện này, như đến tiếp sau không xử lý tốt, hắn cái này quân sự, cũng đương chấm dứt!

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Thần bí thiếu niên

Chương 46: Thần bí thiếu niên

“Ba mươi một vạn ngàn lẻ bốn mươi khối Ngũ giai Tinh Vãn Thạch?” Liễu Vãn Thiên cũng ngây ngẩn cả người, nhiều như vậy Tinh Vãn Thạch, vẫn là Ngũ giai, vô luận tại hiện tại, vẫn là tại ba ngàn năm trước, hoặc là tại Tần Từ Nghi sinh hoạt ba ngàn năm về sau, đều là một số cực lớn tài phú.

Nếu như chỉ là dùng để tu luyện, có thể đủ đem một cái có thiên phú thiếu niên, bồi dưỡng thành Tinh Võ cảnh đỉnh phong!

Sở dĩ nói là Tinh Võ cảnh, mà không phải Càn Võ cảnh, đó là bởi vì, bất luận thiên phú cỡ nào cường đại, có thể không theo Tinh Võ cảnh đột phá Càn Võ cảnh đạo này vô tu cao nhất cảnh cửa, còn cần một ít quý thần khó lường kỳ ngộ!

Nhưng là tại đại lục này, Tinh Võ cảnh cũng đã đầy đủ cường đại rồi! Đại Lương Quốc ba đại thần tướng, cùng với mười tám lộ Vương hầu, ngoại trừ bốn vị đã đột phá Càn Võ cảnh, mặt khác phần lớn cũng chỉ là Tinh Võ cảnh cường giả, có không ít còn không có đạt tới Tinh Võ cảnh đỉnh phong.

Những người khác, Cổ Thanh Dương, Tổ Ly Hương, Từ Nguyệt các loại, cũng đều bị cái số này khiếp sợ. Từ Nguyệt tại trong lòng tính toán một cái, cái số này, là vừa mới Tổ Ly Hương đề vào trữ vật không gian ba trăm bốn mươi năm khối Ngũ giai thiên thạch, 3100 lần!

Mà ngay cả sinh ra Kinh Võ Châu Phạm gia Phạm Nhị, giờ phút này cũng bị ba mươi một vạn ngàn lẻ bốn mươi khối Ngũ giai Tinh Vãn Thạch, cái này cái cự đại con số chấn kinh trụ.

Hắn mặc dù đã sớm xem đã quen các loại bảo vật, nghe quen các loại dùng cho tính toán tài vật thiên thạch tệ số lượng, nhưng là nghe được cái số này, hắn vẫn là bị kinh ngạc xuống.

Chính yếu nhất chính là, khoản này cực lớn tài phú, là chính bản thân hắn, cùng Liễu Vãn Thiên, Cổ Thanh Dương cùng một chỗ cố gắng lấy được!

“Cái eo gì vậy, nguyên lai đánh bạc thắng là loại này hương vị! Khó trách nhiều người như vậy ưa thích đánh bạc!” Phạm Nhị dụi dụi mắt con ngươi, đột nhiên cười ha ha: “Không nghĩ tới một đêm phát nhanh, là loại này hương vị! Khó trách nhiều người như vậy tại liều mạng truy cầu tài phú!”

Hắn nói là lời nói thật, chỉ có tài phú đột nhiên biến hiện, một đêm phát nhanh đột nhiên thực hiện, mới biết được đó là cái gì tư vị!

Phạm Nhị từ nhỏ tựu cảm y ngọc thực, nhưng hắn không có trải qua loại này một đêm phát nhanh quá trình, lúc này đây, hắn là chân thật địa đã trải qua!

Hắn đang muốn dùng vòng tay trữ vật không gian trang những thiên thạch này, nhưng hắn chợt nhớ tới cái gì, đối với Cổ Thanh Dương nói ra: “Dùng ngươi Huyền Nhật Thương trang a!”

“Có thể giả bộ nhiều sao như vậy?” Cổ Thanh Dương còn chưa bao giờ dùng qua Huyền Nhật Thương trữ vật công năng, có chút lo lắng.

Phạm Nhị lại bàn tay lớn hát lên, cười nói: “Ngươi yên tâm, lại nhiều gấp bội cũng không thành vấn đề!”

Cổ Thanh Dương theo lời, liền dựa theo Phạm Nhị đã dạy phương pháp, đem ba nhật nhất vạn ngàn lẻ bốn mươi khối Ngũ giai Tinh Vãn Thạch, toàn bộ cất vào Huyền Nhật Thương trữ vật không gian.

“Cái này thương thật tốt, trang nhiều như vậy thứ đồ vật, vậy mà không có cảm giác so với trước trọng bao nhiêu!” Cổ Thanh Dương suy nghĩ thoáng một phát, con mắt sáng ngời đạo.

Phạm Nhị vuốt bụng nói: “Đó là đương nhiên, cũng không muốn muốn, đây là...”

Hắn dừng một chút, thiếu chút nữa nói lỡ miệng, tranh thủ thời gian sửa lời nói: “A, ha ha, cũng không muốn muốn, đây chính là Huyền Nhật Thương a!”

Tể Ma Đài chung quân sự lập tức mở to hai mắt nhìn, bọn hắn trước khi thế nhưng mà không biết Huyền Nhật Thương còn có chức năng này, bằng không thì, chỉ sợ giá trị còn muốn tính ra được rất cao.

“Đi thôi!” Liễu Vãn Thiên xem của bọn hắn hưng phấn thần sắc, cũng đã tại trong lòng bắt đầu tính toán, những thiên thạch này, có thể làm mấy thứ gì đó.

Một đoàn người hưng phấn mà sai bước, hướng về Tể Ma Đài bên ngoài đi đến.

Tề Ma Đài tất cả mọi người, đều chỉ có thể nhìn bọn hắn rời đi, bởi vì vì bọn họ Tề Ma Đài đã tồn tại mấy trăm năm, chưa bao giờ hội không trả tiền mặt đồ khách tiền đặt cược, càng sẽ không tại chỗ giết người diệt khẩu, nên bài tử của mình!

Nhưng là, bọn hắn hiện tại thả bọn họ đi, cũng không có nghĩa là về sau không sẽ động thủ.

Nhìn qua năm người rời đi, chung quân sự tiến vào hậu trường.

Một cái thiếu niên mặc áo gấm tựa hồ sớm là ở chỗ này chờ hắn, thấy hắn, hỏi: “Chung quân sự, ngươi định làm như thế nào?”

“Thiếu gia, thuộc hạ đáng chết, tuyệt đối không nghĩ tới, cái kia Liễu Văn Thiên vậy mà thật có thể thắng! Bọn hắn...”

Thiếu niên mặc áo gấm đánh gãy hắn, âm thanh lạnh lùng nói: “Bây giờ không phải là hỏi đúng sai thời điểm, ta là hỏi ngươi, ngươi bây giờ định làm như thế nào?”

Mặc quân sự khom người nói: “Thuộc hạ muốn an bài người chặn giết, thế nhưng mà, cái kia Tổ Vương Phủ quận chúa đã ở, thuộc hạ tuyệt đối không dám...”

“Ngươi sợ cái gì?” Thiếu niên mặc áo gấm sắc mặt âm trầm nói: “Đi người che mặt, trong hỗn loạn, đem Tổ Vương Phủ hai cái tiểu nha đầu đánh bất tỉnh phóng đến không người địa phương, chờ sự tình giải quyết, lại cứu tỉnh bọn hắn là được!”

Chung quân sự gật đầu nói: “Minh bạch!”

Thiếu niên mặc áo gấm tựa hồ có chút lo lắng, hỏi: “Ngươi như thế nào an bài?”

Chung quân sự nói: “Thuộc hạ đã an bài tốt một cái Hồn Võ cảnh trung kỳ cao thủ cùng năm cái Khôn Võ cảnh đỉnh phong kỳ cao thủ, chuẩn bị trên đường đoạn giết bọn hắn!”

“Ân!” Thiếu niên tựa hồ đối với cái này an bài rất hài lòng, đã muốn đem sự tình làm được vị, người cũng không thể nhiều, bằng không thì dễ dàng lộ ra sơ hở.

Vốn có ba cái Khôn Võ cảnh đỉnh phong kỳ cao thủ, có mười thành năm chắc có thể đem cái này mấy cái thiếu niên một chiêu chặn giết. Nhưng là, muốn lưu hai cái đem Tổ Vương Phủ hai người mang đi. Tăng thêm lần này liên quan đến thiên thạch mức quá lớn, cần muốn an bài một cái Hồn Võ cảnh đỉnh phong cường giả áp trận!

“Rất tốt!” Thiếu niên mặc áo gấm khoe miệng tiết ra vẻ mỉm cười, lạnh lùng nhìn qua chung quân sự nói: “Ngươi nhớ kỹ, không có người đến qua tại đây!”

Chung quân sự hiểu ý nói: “Thuộc hạ minh bạch, đây đều là thuộc hạ chính mình an bài sự tình!”

Thiếu niên mặc áo gấm nhẹ gật đầu, mang một cái đằng trước màu đồng cổ mặt nạ, từ cửa sau đi ra ngoài.

Trên đường đi, mấy cái thiếu nam thiếu nữ dị thường hưng phấn, không ngừng nói xong cười.

Tổ Ly Hương nhưng trong lòng chứa sự tình, Liễu Văn Thiên chú ý tới, hỏi: “Ngươi tựa hồ có chút mất hứng?”

Tổ Ly Hương đối với Liễu Văn Thiên loại này cẩn thận, rất là thương thức, nàng ung dung mà nói: “Ta chỉ có chút cho các ngươi lo lắng!”

Liễu Văn Thiên hỏi: “Lo lắng cái gì?”

Tổ Ly Hương nói: “Các ngươi, về sau rời Long Tường Học Viện về sau, phải cẩn thận một người!”

“Ai?” Mấy người khác cũng đã nghe được Tổ Ly Hương, đều tại một khối rộng lớn trên đất trống, ngừng lại, Phạm Nhị nhanh chóng hỏi: “Ngươi nói, thế nhưng mà Lâm Ngọc Đường cái kia ngu ngốc?”

“Chính là hắn!” Tổ Ly Hương xinh đẹp mặt to lóe lóe, nói khẽ: “Nhưng hắn cũng không phải là ngu ngốc!”

“Bọn hắn Lâm gia không chỉ có Vũ Tu Giả thiên tài xuất hiện lóe lóe, hơn nữa sinh ý đã ở Long Tường Châu làm được đặc biệt lớn, Quý Nhai Tề Yêu Đài, sau màn lão bản, tựa là Lâm gia. Nhưng là bọn hắn Lâm gia cùng gia tộc khác lại không giống với, Lâm gia lão gia tử, đem gia tộc danh dự đem so với cái gì đều trọng, mà thấy cuối cùng nhất, tựa là danh dự!”

Nghe Tổ Ly Hương nói nhiều như vậy, Liễu Văn Thiên tựa hồ đã minh bạch. Hắn sở dĩ nhanh như vậy có thể kịp phản ứng, cũng bởi vì Liễu Văn Thiên Võ Thần thức, thì ra là Thiên Viêm Đại Đế thần thức bây giờ đang ở nghỉ ngơi, hắn đem thần thể không chế quyền, giao cho văn thần thức, thì ra là ba ngàn năm sau cứu quốc Vương hầu Tần Tử Nghi.

Giờ phút này, Liễu Văn Thiên nghĩ cách, toàn bộ đều là Tần Tử Nghi căn cứ hắn vô song văn tài suy diễn đi ra, hắn kết quả Tổ Ly Hương phân tích nói: “Lâm Ngọc Đường tuy nhiên không coi ai ra gì, nhưng hắn kỳ thật rất khôn khéo! Vừa rồi, Phạm Nhị lại để cho hắn dập đầu, hắn dập đầu. Bởi vì nếu như việc này Lâm Ngọc Đường không đành lòng xuống, bị truyền đi, hắn nói không chừng sẽ ở Lâm gia lão gia tử trước mặt thất sủng.”

“Nhưng là, Lâm Ngọc Đường cân nhắc lợi hại, vậy mà lựa chọn tạm thời khuất phục. Hắn biết rõ, chỉ cần mình nhận xuống, sau đó trở về thêm điểm đầu

thêm chút dấm chua địa nói cho Lâm gia lão gia tử tình hình thực tế, lão gia tử hơn phân nửa còn có thể khoa trương hấn co được dân được, dùng gia tộc danh dự làm trọng. Sau đó...”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: Nửa đường gặp đoạn

Chương 47: Nửa đường gặp đoạn

Tổ Ly Hương gặp Liễu Ván Thiên nói vậy mà cùng chính mình muốn đồng dạng, đối với hấn lại thêm vài phần bội phục.

Nàng nói tiếp: “Sau đó, Lâm gia lão gia tử có lẽ tự sẽ an bài, như thế nào thay hấn ra mặt, trút giận!”

Liễu Ván Thiên trong đầu, Tần Từ Nghi thần thức giờ phút này phát hiện, Tổ Ly Hương vậy mà cùng chính mình vô cùng ăn ý.

Tổ Ly Hương cũng có đồng cảm, nàng phát hiện, cùng Liễu Ván Thiên sống chung một chỗ, không chỉ có rất có cảm giác an toàn, hơn nữa rất thoải mái dễ chịu, bởi vì nàng muốn cái gì, hấn tựa hồ cũng có thể biết.

“Ha ha, phân tích của các người rất đặc sắc!” Phạm Nhị giờ phút này đập vào ha ha nói: “Bất quá không có quan hệ, cho dù bọn họ Lâm gia đến rồi, ta cũng không sợ, ta Phạm Nhị thế nhưng mà...”

Từ Nguyệt gặp Phạm Nhị trong lời nói gian dừng lại rồi, hỏi: “Nhưng mà cái gì?”

Phạm Nhị gãi gãi đầu, đem lời nói tròn xuống dưới, nói: “Ta Phạm Nhị thế nhưng mà không sợ phiền toái, cùng lắm thì, nhiều hơn nữa đánh đánh nhau!”

Hấn nhưng trong lòng thì ảo não không thôi, cái này Ly gia trốn đi, dựng nghiệp bằng hai bàn tay trắng, lại có phải thế không tốt như vậy làm

Nếu dĩ vãng, hấn chuyển ra Kinh Vô Châu Phạm gia tên tuổi, đừng nói tại Long Tường Châu, cho dù là tại đô thành, hấn Phạm Nhị cũng có thể đi ngang!

Liễu Ván Thiên khoe miệng giờ lên, dứt khoát đáp lại nói: “Chúng ta nhưng lại không sợ! Ta lần trước tại Long Tường Học Viện đã nói, ta hiện tại thiếu nhất, là địch nhân!”

Liễu Ván Thiên hỏi: “Chỉ là, chúng ta Ly Hương tiểu thư, người như thế nào đối với mấy cái này sự tình, như thế tình huống?”

“Ta biểu tỷ là tổ...”

Từ Nguyệt tiếp nhận Liễu Ván Thiên, nàng muốn nói: Ta Tổ Ly Hương thế nhưng mà đại biểu hoàng thất đóng quân tại Long Tường Châu Tổ Vương Phủ quận chúa.

“Ta là Long Tường Học Viện Kim Ngọc Minh tân sinh phân minh Phó minh chủ!” Tổ Ly Hương đã cắt đứt Từ Nguyệt, cười đáp lại nói.

Từ Nguyệt nhìn nàng một cái, không hiểu, nhưng lại khó mà nói cái gì, nàng thế nhưng mà biết rõ, chính mình cái biểu tỷ, tuy nhiên nhìn về phía trên tựa hồ coi như trăm tính, nhưng đây chỉ là nàng trong nhà cùng người trước biểu hiện.

Kỳ thật Tổ Ly Hương nội tâm thật đúng là có chút cuồng dã, thật sự bản tính, cái kia nghĩ cách không phải bình thường nhiều, làm sự tình có thể không phải bình thường kiên quyết cùng lại để cho người kinh ngạc!

“Thì ra là thế!” Liễu Ván Thiên gật đầu nói: “Chúng ta đều là một cái học viện!”

Phạm Nhị nghe xong, con mắt tại đó óng quang, cười nói: “Nói như vậy, về sau chúng ta có thể thường xuyên gặp a!”

Cổ Thanh Dương một mực đều không nói chuyện, giờ phút này, hấn bỗng nhiên nói chuyện.

Hấn nhìn về phía cái này khối đất trống Tây Bắc phương hướng rừng cây, cười nói: “Chúng ta, muốn trước ở chỗ này đánh một châu rồi!”

Mấy người cả kinh, không biết ý gì. Liễu Ván Thiên lại tin tưởng Cổ Thanh Dương phán đoán, hấn biết rõ, Cổ Thanh Dương tại Man Sơn thời điểm, tựa ưa thích một mình một người sâu vào núi rừng, cùng Yêu thú làm bạn, không chỉ có đã nhận được Từ Lôi Thần Trư, nhưng lại luyện tự vô cùng nhạy

cảm cảm ứng lực.

Quả nhiên, đã qua không đến mười hơi, năm cái Hắc y nhân đập theo gió mà đến, nhanh chóng đem Liễu Ván Thiên năm người vây quanh ở chính giữa.

Trong hắc y nhân, có bốn cái Khôn Võ cảnh trung kỳ, một cái Khôn Võ cảnh hậu kỳ, bọn hắn đều sử kiếm.

Mấy trong lòng người rung mình, tại năm người này trước mặt, bọn hắn không có nửa điểm trốn chạy để khỏi chết cơ hội!

Liễu Ván Thiên lại tựa hồ như không chút kinh hoảng, mà là trờng mắt hỏi: “Các người là người nào?”

“Đến muốn người mệnh người!” Đứng ở chính giữa một cái Hắc y nhân âm lãnh đáp.

Nói xong, năm người đồng thời đứng dậy, hướng về Liễu Ván Thiên chờ năm người đánh úp lại.

Kiếm của bọn hắn, nhanh chóng mà đứt khoát.

Thân ảnh của bọn hắn, cùng kiếm của bọn hắn đồng dạng nhanh.

Đây tuyệt đối là một đám chuyên nghiệp thích khách!

Phạm Nhị thấy mấy người kia, trong nội tâm âm thầm hối hận, vì cái gì chính mình trước kia không cố gắng một điểm, lại để cho công lực của mình cao một chút, như vậy, cũng sẽ không giống hôm nay đồng dạng chỉ có thể mặc người chém giết.

Từ Nguyệt thân thể tắc thì đang phát run, nàng rất không cam lòng, nàng từ nhỏ cùng Phạm Nhị đồng dạng, nuông chiều từ bé, coi trời bằng vung, loại này ám sát sự tình, như thế nào sẽ bị chính mình đụng với?

Đọc truyện tại <http://truyencuatui.Net/>

Cốc Thanh Dương đã giờ lên Huyền Nhật Thương, hắn đã tính, tựa hồ bị Hắc y nhân sát khí hoàn toàn kích phát ra đến. Hắn biết rõ, đám chết giờ phút này, hắn chỉ có một trận chiến.

Tổ Ly Hương xinh đẹp mắt to lộ ra vẻ mờ mịt, nàng không nghĩ tới, tại đây Long Tường Châu, lại vẫn có người dám tại tập kích chính mình, cái này năm cái Khôn Võ cảnh Hắc y nhân chỉ tại nàng Linh Võ cảnh đỉnh phong kỳ, xem như là tuyệt đối cường giả! Trong ánh mắt của nàng, thậm chí có một tia mặc cho số phận tuyệt vọng...

Nàng nhìn về phía Liễu Ván Thiên, làm hắn kỳ quái chính là, Liễu Ván Thiên lúc này lại dị thường bình tĩnh, hắn thâm tình không có bối rối chút nào, nồng đậm lòng mi xuống, thoáng thâm thúy trong ánh mắt, vậy mà tựa hồ đang cười, cười lạnh!

Nàng có chút không hiểu hắn loại về mặt này ý tứ, nhưng là chẳng biết tại sao, trong lòng của nàng tựa hồ lại dấy lên một tia hi vọng.

Ngay tại Hắc y nhân toàn bộ rút kiếm, phóng tới bọn hắn thời điểm, Liễu Ván Thiên chỉ nói là một chữ: “Chết!”

“Chết?”

Không chỉ có năm cái Hắc y nhân thần sắc kinh ngạc thoáng một phát, Liễu Ván Thiên bên cạnh bốn người khác cũng là sửng sốt, bọn hắn trong nội tâm đều muốn nói: Chẳng lẽ tại Tế Ma Đài, Liễu Ván Thiên thực lực, vẫn chưa hoàn toàn phát huy ra đến?

Bọn hắn còn chưa kịp nghĩ đến quá nhiều, bởi vì rất nhanh thì có đáp án.

Liễu Ván Thiên cùng Hắc y nhân chính giữa, bỗng nhiên xuất hiện một đám kiếm quang.

Cái này sợi kiếm quang là như thế chói mắt, nhanh như vậy, thế cho nên đại đa số người đều còn chưa kịp nhìn rõ ràng chuyện gì xảy ra.

Hết thấy đều đã xong!

Năm cái Hắc y nhân cũng sử dụng kiếm, nhưng giờ phút này, kiếm của bọn hắn dừng lại ở giữa không trung, người lại cứng lại rồi, phảng phất bị người ghim chặt cổ, cũng không có thể tiến lên, cũng không thể lui về phía sau.

Đã qua ba hơi, năm cái Hắc y nhân tựa hồ mới có phản ứng, bọn hắn năm người trên cổ, xuất hiện một tia huyết khe hở.

“A... A...”

Bọn hắn phát ra tới từng tiếng kinh hô, theo tiếng kinh hô lên, bọn hắn trên cổ huyết khe hở nhanh chóng mở rộng, sau đó biến thành một cổ suối phun giống như bắn đi ra, trên không trung giương lên một hồi Hồng sắc huyết vũ.

Tại huyết nhuộm trong không khí, năm cái Hắc y nhân thủ hạ rú xuống, kiếm thoát tay, người cũng té xuống!

Bọn hắn mở to hai mắt, chết không nhắm mắt!

Bởi vì vì bọn họ đến chết đều không rõ, đây rốt cuộc là chuyện gì xảy ra, tựa như Liễu Văn Thiên bọn hắn đến bây giờ, cũng không biết cái này năm cái Hắc y nhân là ai đồng dạng.

Theo năm người ngã xuống, bọn hắn Tây Bắc phương trong rừng cây, đã có một tia yếu ớt tiếng vang, sau đó, một đạo nhanh chóng như tia chớp thân ảnh, cũng đi theo tạt bắn đi.

“Một kiếm, tựu giải quyết năm cái Khôn Vô cảnh thích khách?” Nhìn qua cái kia phiến rừng cây, Phạm Nhị kinh hãi nói: “Cái này cũng quá ngu ngốc đi à nha?”

“Chỉ là...” Hắn như có điều suy nghĩ nói: “Khẳng định không phải nhà của ta người!”

Hắn quay đầu nhìn Tổ Ly Hương, hỏi: “Là Tổ Vương Phủ cao thủ?”

Từ Nguyệt cũng hỏi Tổ Ly Hương: “Ly Hương, đây là Vương gia phái ra người bảo vệ người sao?”

Tổ Ly Hương lắc đầu, trầm tư nói: “Vương phủ Tinh Vô cảnh trong cao thủ, không có sử kiếm người!”

“Sử kiếm?” Mấy người tựa hồ hiểu được, đều lấy ánh mắt nhìn xem Thần Kiếm Sơn Trang Tam thiếu, Liễu Văn Thiên.

Liễu Văn Thiên sờ lên cằm, tựa hồ đang trầm tư, nửa ngày, hắn cười nói: “Ta hiện tại cũng không xác định, quay đầu lại, ta nói cho các người biết. Đi thôi!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 48: Thiên thạch mở đường

Chương 48: Thiên thạch mở đường

Nhìn qua đạo kia nhanh chóng như tia chớp tạt bắn đi thân ảnh, Phạm Nhị ngẩn ngơ, nghi ngờ nói: “Ai, người không muốn tra rõ ràng bọn họ là ai sao?”

“Ta không quan tâm bọn họ là ai, trong mắt ta, bọn hắn chỉ có một tiêu chí, cái kia tựu đích nhân là của ta!”

Liễu Văn Thiên khóe miệng khẽ nhếch, ngạo nghễ nói: “Ta chỉ để ý, chúng ta lúc nào có thể tự mình giải quyết bọn hắn loại này đẳng cấp đích nhân!”

Kỳ thật hắn còn có một câu cũng không nói gì, đó là bởi vì, hắn biết rõ, vừa mới người xuất thủ, nhất định chính là phụ thân Liễu Tiêu Dao, an bài tại bên cạnh mình Bạch thúc.

Hiển nhiên, cái này năm cái Hắc y nhân cũng không phải toàn bộ, vừa rồi trong rừng cây còn có so năm người này càng mạnh hơn nữa cao thủ, đã Bạch thúc đuổi tới, như vậy, có kết quả, hắn tổng sẽ biết.

Phạm Nhị vuốt bụng, cười khổ nói: “Người nói đúng, chúng ta phải rất nhanh trở nên mạnh mẽ mới được!”

Nói xong, hắn tới gần Từ Nguyệt, thở dài, nói: “Ai, nữ nhân của mình lại không pháp bảo hộ, thật sự rất có cảm giác bị thất bại!”

Từ Nguyệt lại đẩy ra hắn, thở phì phì mà nói: “Hừ, ai là nữ nhân của người a! Người cái mập mạp chết bầm, cóc ghè mà đòi ăn thịt thiên nga!”

Phạm Nhị lại cười ha ha, ung dung nói: “Đây là người nói, ta cũng không nói! Nói sau, ta chỉ là đánh cho cách khác mà thôi! Người như vậy hung, ai dám muốn người nha!”

“Người đi chết a!” Từ Nguyệt chặt bả chân, hướng phía Phạm Nhị một chưởng đập đi.

Phạm Nhị cười to, tranh thủ thời gian kéo lấy mập mạp thân thể hướng Long Tường Học Viện phương hướng chạy tới.

Bản tử ở phía trước chạy, Từ Nguyệt ở phía trước truy.

Nhìn xem hai người lập tức chạy không có thân ảnh, Liễu Văn Thiên nhìn thoáng qua Tổ Ly Hương cùng Cổ Thanh Dương, cười nói: “Đi, chúng ta hồi

Long Tường Học Viện!”

Tại Long Tường Học Viện một khối màu vàng nhạt hình thành trên tảng đá, Phạm Nhị nhìn qua thượng diện chữ, tại phát ra ngọc.

Liễu Văn Thiên cười nói: “Chúng ta Phạm Nhị thiếu gia, bình thường mỗi ngày như một kẻ dờ hoi đồng dạng, không chỉ có nói nhiều, hơn nữa một khắc cũng không chịu ngồi yên, lúc này, như thế nào như một ngọc ngỗng đồng dạng, ngọc tại đâu đó?”

“Ngươi xem phía trên này chữ!”

Mấy người đề sát vào xem xét, nhưng lại một phần chẳng ra cái gì cả bỏ cáo.

Cổ Thanh Dương thì thầm: “Long Tường Học Viện đứng đầu vô địch xinh đẹp, đứng đầu vô địch gọi cảm, đứng đầu vô địch cao nhã nữ thần lão sư Lý Tiễn Đồng, hôm nay tại tài nguyên khu Dược Tôn quán mở quán thụ học, buổi chiều chủ giảng 《Thượng Cổ Dược Tôn Kỳ Thị Bá》.”

“Thượng Cổ Dược Tôn? Kỳ Thị Bá?”

Phạm Nhị trong ánh mắt tại phát ra quang, vuốt rất tròn bụng, cười nói: “Ha ha, ta ngược lại là rất cảm thấy hứng thú, cái này Kỳ Thị Bá, là Thượng Cổ Dược Tôn, giống như rất thú vị bộ dáng! Đến Long Tường Học Viện hơn mười ngày, chúng ta còn chưa từng nghe qua một đường lớp lý thuyết, không bằng, chúng ta đi tăng trưởng hạ kiến thức, phong phú lý luận a?”

Phạm Nhị trông mong mà nhìn xem mấy người, hi vọng đạt được nhận đồng.

Từ Nguyệt lại mắt trắng không còn chút máu, hàm hừ mà nói: “Ngươi cái sắc quỷ Bàn tử, muốn nhìn nữ thần thì cứ nói thẳng đi! Hết lần này tới lần khác muốn giả trang ra một bộ thâm nghĩ nguyên lý luận ham học hỏi thức bộ dạng. Đi thi đi, có cái gì quá không được! Đàn ông các ngươi, thực không hiểu!”

Phạm Nhị nghe xong, sắc mặt một lục, thở dài, thâm nghĩ: Tiểu nha đầu này, chính mình muốn cái gì hần thể nào cái cũng biết đâu?

“Ta ngược lại là cảm thấy, thực có thể đi nhìn xem!” Liễu Văn Thiên nhìn xem Lý Tiễn Đồng ba chữ, sắc mặt giống như cười mà không phải cười.

Gặp mấy người đều nhìn qua hần, đặc biệt là Tổ Ly Hương, trong ánh mắt giống như có thâm ý, Liễu Văn Thiên ha ha cười nói: “Đừng như vậy xem ta, ta vừa rồi trên đường, không phải nói với các ngươi rồi, muốn lập dị, thành lập một cái Dã Thảo Liên Minh sao, hôm nay, chúng ta ngay tại Dược Tôn đường trước gây ra điểm động tĩnh đi ra!”

Phạm Nhị hỏi: “Như thế nào nào? Hần là ngươi còn muốn đùa giỡn nữ thần lão sư hay sao?”

“Đừng vậy!” Liễu Văn Thiên nhớ tới một việc, cười nói: Phạm Nhị, ngươi tuy nhiên nhìn xem người tốt như ngọc mạnh ngọc mạnh, nhưng là người thực thông minh! Ngươi cái này nghĩ cách không tệ, cứ như vậy làm!”

“Lúc nào biến thành ý nghĩ của ta?” Phạm Nhị há to miệng.

Hần phát hiện gần đây Liễu Văn Thiên tựa hồ càng ngày càng rất biết nói chuyện, càng ngày càng thông minh, vừa bắt đầu nhìn xem hần, không phải như thể à?

Hần nào biết đâu rằng, Liễu Văn Thiên trải qua Vi Hồn sau khi giác tỉnh, trong đầu Thiên Viêm Đại Đế cùng Tần Tử Nghi hai đạo thần thức trao đổi càng ngày càng nhẹ nhõm, dung hợp càng ngày càng mật thiết, cơ hồ là ngươi trong có ta, ta trong có ngươi.

Hiện tại, hần vậy mà có thể hoán đổi tự nhiên, tùy thời chuyển chuyển Văn Võ hai chủng tư duy, tùy thời xem thời cơ phóng thích.

Chỉ có hai đạo thần thức phát sinh xung đột thời điểm, suy nghĩ của hần mới có thể chậm lại.

Tổ Ly Hương Yên Ba chuyển động, nhưng lại không biết suy nghĩ cái gì, nàng cười nói: “Lòng thích cái đẹp, là người chi bản tính, bản năng, làm gì áp chế, đã muốn đi, chúng ta liền đi đi thôi, ta cũng muốn nhìn một chút, người trong truyền thuyết kia nữ thần, đến cùng có thật đẹp.”

Phạm Nhị ha ha cười cười, ghé vào Liễu Văn Thiên bên tai nói: “Nghe được chưa, có hai cái rất nén lòng mà nhìn xem lần hai bình dâm chưa, hiện tại hơi đau đầu khí, ai...”

Từ Nguyệt đã đi tới, cười híp mắt nói: “Liễu Văn Thiên, mập mạp này đang cùng ngươi nói ta cái gì nói bậy?”

Liễu Văn Thiên sờ lên cằm, sắc mặt người vô tội nói: “Hần đúng là nói nói xấu ngươi!”

Phạm Nhị không làm rồi, hét lớn: “Văn Thiên, ngươi cái này cũng quá không có suy nghĩ đi à nha?”

Liễu Văn Thiên lại không đề ý tới hần, cười nói: “Bàn tử nói, kỳ thật có chút nữ nhân tuy nhiên được xưng là cao nhã nữ thần, kỳ thật chỉ có thể dùng đến xem, nhưng là có chút nén lòng mà nhìn xem lần hai nữ nhân, tuy nhiên dữ tợn điểm, nhưng là rất thích hợp cùng một chỗ...”

Từ Nguyệt nghe xong, ánh mắt ngẩn người. Phạm Nhị lại trợn trắng mắt, hỏi: “Văn Thiên, ta có nói qua lời này sao?”

Liễu Văn Thiên trên mặt hiện ra cả người lẫn vật không thương cười, nói: “Chẳng lẽ, ngươi mới vừa rồi không có nói Từ Nguyệt nén lòng mà nhìn xem lần

hai sao?”

Phạm Nhị bắt đầu đi nói: “Được rồi, ta nói rồi, có hai cái rất nén lòng mà nhìn xem lần hai bình dấm chua...”

Hắn lại thở dài, lầm bầm nói: “Trời ạ, ta có nói như vậy sao? Ngươi còn không bằng nói nguyên lời nói đấy!”

“Ta là bình dấm chua?” Từ Nguyệt đột nhiên phản ánh tới, Phạm Nhị lại đã sớm chạy xa.

Mấy người cũng cười hướng tài nguyên khu Dược Tôn quán phương hướng chạy tới.

Đến Dược Tôn quán thời điểm, người đã rậm rạp chẳng chịt đem không lớn Dược Tôn quán nhồi vào.

Từ Nguyệt bấm chân nói: “Đã tới chậm, lách vào đều lách vào không đi vào, đều làm sao bây giờ?”

Phạm Nhị nhăn châu xoay động, cười nói: “Yên tâm, ngươi Nhị gia bổn sự khác không có, nhưng đem các ngươi đưa đến Top 5 sắp xếp, bổn sự này vẫn phải có!”

Từ Nguyệt không tin, rất nhiều người cũng nhìn xem hắn, không biết hắn hội dùng biện pháp gì!

Phạm Nhị lại lôi kéo Cổ Thanh Dương đến một bên, không biết từ nơi này xuất ra một cái chập choạng túi vải, cười nói: “Dùng ngươi Huyền Nhật Kiếm trừ vật không gian, làm cho 200 khóa Ngũ giai Tinh Vãn Thạch đi ra!”

Cổ Thanh Dương tựa hồ đã minh bạch hắn muốn làm gì, mặt trắng không còn chút máu, nói: “Cái này quá lãng phí rồi! Ta không đồng ý!”

Phạm Nhị lại cười nói: “Làm người đại khí điểm! Ngươi không có nghe vừa rồi Vãn Thiên nói sao, hôm nay tại Dược Tôn quán, muốn làm ra điểm động tĩnh đi ra!”

“Ta làm như vậy, đã có thể làm ra rất lớn động tĩnh, lại có thể đến trước mấy sắp xếp rất tốt địa nghe giảng bài xem mỹ nữ, một lần hành động song được, ngươi không biết là như vậy rất bức... Bức xoa?”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 49: Nữ thần đến rồi

Chương 49: Nữ thần đến rồi

Phạm Nhị tựa hồ cảm thấy cái từ này rất tốt, lại cường điệu một lần nói: “Ân, ngấm lại đều bức xoa! Ngươi ngấm lại, chúng ta như vậy thổ hào, lại để cho tất cả mọi người thấy được, đến lúc đó hiệu triệu bọn hắn gia nhập Dã Thảo Minh, cái kia nhất định là cùng mà ứng!”

Cổ Thanh Dương suy nghĩ một chút, cười nói: “Giống như có chút đạo lý!”

Nói xong, hắn liền thúc dục Linh khí, từng chuỗi Ngũ giai Tinh Vãn Thạch rầm rầm địa, như lưu thủy bàn hướng Phạm Nhị dẫn theo trong bao bố chảy xuôi đi ra.

Chúng thiếu niên thiếu nữ đều xem thẳng con mắt, Ngũ giai Tinh Vãn Thạch? Còn nhiều như vậy?

Bọn hắn phần lớn đến từ tất cả quận hương dã, đừng nói bái kiến nhiều như vậy Ngũ giai Tinh Vãn Thạch, có chút thậm chí đến bây giờ mới thôi, đều chưa thấy qua Ngũ giai Tinh Vãn Thạch trường bộ đáng gì nữa.

Gặp bao tải trang được không sai biệt lắm muốn đầy, Cổ Thanh Dương ngừng lại.

Phạm Nhị trước nói ra đề chính mình muốn nông rộng dây lưng quần, sau đó lại nói ra đề bao tải, đột nhiên đi đến Dược Tôn cửa quán khẩu, một bên đi vào trong, một bên lớn tiếng nói: “Cho ngươi một cái Ngũ giai Tinh Vãn Thạch, tránh ra!”

Hắn tựa như một cái tán tài đồng từ đồng dạng, một bên đi vào bên trong, một bên phát ra Ngũ giai Tinh Vãn Thạch.

Quả nhiên, chiều này rất có tác dụng! Cảm may mắn thạch thiếu niên thiếu nữ, trong nội tâm kinh hi vạn phần, rất nhanh tựu chủ động nhường đường.

Cũng không lâu lắm, Liễu Vấn Thiên bốn người liền đi theo Phạm Nhị đã đến Dược Tôn quán thứ bảy sắp xếp.

Chỉ là, theo thứ bảy gạt ra thủy, những thiếu niên này thiếu nữ tựa hồ có chút quyền quý đệ tử, đều gặp thể mặt, đối với Ngũ giai Tinh Vãn Thạch không để ý như vậy.

Nhưng là tại Phạm Nhị thô hào giống như địa một người phát hai cái ba cái bốn cái Ngũ giai Tinh Vãn Thạch công kích đến, thứ bảy sắp xếp, hàng thứ sáu người, hãy để cho mở.

“Người kia là ai, quá hấn sao thô hào rồi!”

“Bà mẹ nó, Ngũ giai Tinh Vãn Thạch?”

Một thiếu niên vui đùa nói: “Hắn đem cái này đại lục vô cùng trân quý Ngũ giai Tinh Vãn Thạch, vậy mà đương tán bấp đồng dạng phát, nhà hắn là ở trên trời sao a?”

“...”

Phạm Nhị lựa chọn tiến vào lộ tuyến, là từ cửa ra vào đi vào Dược Tôn quán giảng đường thẳng tắp khoảng cách.

Tất cả mọi người mang theo vô cùng ánh mắt hâm mộ, nhìn xem Phạm Nhị trải qua lộ tuyến, bởi vì cái kia lộ tuyến bên trên, chỉ cần đương ở người của hắn, hắn đều phát một khối, bọn hắn tự trách mình vận khí không tốt, vì cái gì không có ngồi ở cái kia lộ tuyến bên trên đâu?

Một khối Ngũ giai Tinh Vãn Thạch, có thể tại luyện võ khu Tự Tinh Tháp tầng thứ ba ngóc một tháng! Còn có thể tại võ điện quán tầng thứ hai, đổi một bản Huyền cấp công pháp, xem một tháng trước! Bất kể như thế nào, tại đây Long Tường Học Viện, một khối Ngũ giai Tinh Vãn Thạch, có thể làm rất nhiều chuyện, nhưng là hiện tại, cái tên mập mạp này, vậy mà dẫn theo bao tải, đem Ngũ giai Tinh Vãn Thạch coi như bấp đồng dạng phát.

Bọn hắn chứng kiến đi theo Phạm Nhị đằng sau hai cái thiếu niên, cùng hai cái thiếu niên, trong lòng cũng là cảm khái, muốn là tự mình có thể đi theo cái tên mập mạp này đồng dạng bằng hữu thì tốt rồi, trực tiếp đến trước mấy sắp xếp đi rồi!

Bởi vì phạm nhi động tĩnh quá lớn, thậm chí rất nhiều người đều không có phát giác Tổ Ly Hương mỹ có nhiều kinh diễm.

Tại Long Tường Học Viện, Tinh Vãn Thạch, áp đảo sắc đẹp.

Chỉ là, Lý Tiễn Đồng ngoại lệ...

Phạm Nhị cùng Liễu Vấn Thiên, rốt cục tiến vào đã đến thứ năm sắp xếp, nhưng là lúc này đây, ngăn cản khi bọn hắn phía trước ba cái thiếu niên, xác thực vô luận như thế nào cũng không muốn tránh ra rồi.

Bên trong một cái xuyên lấy màu vàng quần áo thiếu niên khinh miệt mà nói: “Tinh Vãn Thạch, ai không có a! Không cho!”

Bọn hắn vì ngồi vào hàng phía trước, đã sớm chờ ở chỗ này, lúc này, tự nhiên không sẽ vì mấy khối Tinh Vãn Thạch, làm cho mấy người nhường đường.

Phạm Nhị vô cùng tài đại khí thô mà nói: “Ai, ta đem nửa túi Tinh Vãn Thạch toàn bộ cho mấy người các ngươi, các ngươi có thể cho chúng ta ngồi các ngươi nơi đó a?”

Không nghĩ tới cái kia Hoàng y thiếu niên lại lắc đầu, coi rẻ nói: “Không cho! Vậy cho dù đem còn lại nửa túi Tinh Vãn Thạch toàn bộ cho ta, ta cũng không cho! Cũng không hỏi xem chúng ta là người nào! Thật sự là không biết trời cao đất rộng!”

“Bọn họ là Kim Long Minh người!” Bên cạnh có người nói đạo.

“Ách, Kim Long Minh người!” Phạm Nhị cao thấp nhìn ba người liếc, vuốt bụng ha ha cười nói: “Kim Long Minh người, quả nhiên lớn lên người mô hình quý dạng!”

Ba người ánh mắt một lục. Phạm Nhị lại càng là bỏ thêm một câu: “Xem ta qua một thời gian ngắn như thế nào thu thập Kim Long Minh!”

Cái kia thiếu niên mặc áo gấm muốn rút kiếm. Lại nghe thấy trong đám người một tiếng thét kinh hãi: “Nữ thần đến rồi!”

Toàn bộ Dược Tôn quán đột nhiên yên tĩnh trở lại.

Liền cái kia muốn tức giận Hoàng y thiếu niên, giờ phút này cũng không hề lý Phạm Nhị mấy người, mà là quay mặt đi, nhìn không chuyển mắt mà nhìn xem trong quán giảng đường phía trước.

Bọn hắn nguyên một đám xem thẳng con mắt, há to miệng, thậm chí liền khí tức tựa hồ cũng đã dừng lại.

Một người mặc màu xanh lá váy dài nữ tử, từ sau đường đi ra, giống như Yên Hà địa đứng ở Dược Tôn quán coi như rộng rãi trên giảng đài.

Quần màu lục tuy nhỏ doanh, lại ở đâu có thân thể của nàng tư nhẹ nhàng.

Tóc của nàng tựa hồ là tùy ý khoác trên vai vung trên vai, nhìn về phía trên lại vô cùng nhẹ nhàng khoan khoái chỉnh tề, như một đạo thác chảy.

Kỳ thật, nàng toàn bộ nổi bật đáng người, cũng giống như một đầu trôi chảy mà nhu nhuận trút xuống thác nước.

Mặt mũi của nàng như là bị hôn mê rồi một tầng hơi nước giống như, tuy nhiên gần ngay trước mắt, rồi lại lại để cho người khán bắt chân thiết, cái kia mặt này, cái kia nhu uyển cái mũi, cái kia nhìn như xinh xắn rồi lại tràn ngập hấp dẫn môi, đều bị lại để cho người cảm giác sanh ở ảo giác bên trong.

Nàng nhìn về phía trên tựa hồ hơn hai mươi tuổi, nhưng là ai có thể chuẩn xác đoán được, nàng đến cùng bao nhiêu đâu?

Chỉ nhìn một cách đơn thuần ánh mắt cùng thân thể, nàng tựa hồ rất thành thực, như chín mọng cây đào mật. Nhưng nếu như xem nàng khuôn mặt cùng da thịt, nàng tựa hồ lại rất tuổi trẻ, tuổi trẻ được so ở đây đại đa số thiếu niên thiếu nữ, cùng lắm thì một hai tuổi...

Thời gian, phảng phất chẳng qua là nàng đồ chơi. Bởi vì sự hiện hữu của nàng, lại để cho thời gian đã mất đi ý nghĩa!

“Oa, quá yêu nghiệt rồi!”

“Cái này Lý Tiễn Đồng Lý Dược Tôn, quả nhiên là nữ thần cấp mỹ nữ, người nhìn mặt, cái kia eo, cái kia mông...”

“Ai, Dược Tôn vừa ra, thiên hạ không nữ! Cái này Lý Dược Tôn, thế nhưng mà so những cái gọi là kia Long Tường tứ đại mỹ nữ, muốn trông tốt nhiều hơn!”

“Máu chốt xem khí chất! Người xem nàng cái loại này ưu nhã, cái loại này giữa lông mày xem nhặt phồn hoa Yên Vân đạm bạc...”

“Ách, giống như có một cổ không hiểu mùi thơm ngát, người nghe thấy được chưa, thật tốt nghe thấy...”

“Thực không biết loại nữ nhân này, trước kia có hay không qua nam nhân... Nghĩ tới nàng tại cái đó uyển chuyển hầu hạ bộ dạng, không biết mang nhiều kinh!” Một cái tuổi khá lớn thiếu niên hèn mọn bị ối đạo.

“Người tự bỏ cái ý nghĩ đó đi à!” Bên cạnh một thiếu niên cười nói: “Người đừng nhìn nàng tựa hồ yếu đuối, nhưng cũng đã là Tinh Võ cảnh đỉnh phong, tùy tiện cái nào bộ vị, cũng có thể giết chết người!”

“Ta đây thà rằng bị nàng giết chết!”

“...”

Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương hô hấp cũng theo đó trì trệ, mà ngay cả Tổ Ly Hương cùng Tử Nguyệt, giờ phút này cũng thần sắc ngẩn ngơ.

Các nàng cũng là xinh đẹp, thanh xuân, đặc biệt là Tổ Ly Hương, đứng tại bất kỳ địa phương nào, đều là kiều ngạo Phụng Hoàng, làm cho tâm thần người dừng lại.

Nhưng là Lý Tiễn Đồng trên người cái loại này khác phong tình cùng hương vị, các nàng là không học được, không chỉ có bởi vì tuế nguyệt không có lắng đọng qua, càng bởi vì không có trải qua.

Đối mặt như thế phong hoa tuyệt đại Giai Nhân, Liễu Ván Thiên nhưng trong lòng có chỗ bất đồng, hần nghĩ đến thêm nữa...

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50: Dược Tôn thiên tài

Chương 50: Dược Tôn thiên tài

Nam nhân bản sắc!

Liễu Ván Thiên đầu tiên nghĩ đến, là bốn chữ này, với tư cách trước đó lần thứ nhất Võ Thần, hần một lòng cầu võ, đối với nữ nhân cũng không biết.

Nhưng hần, thực sự kinh diễm tại Lý Tiễn Đồng tuyệt đại tao nhâ!

Hắn không là lần đầu tiên gặp Lý Tiễn Đồng rồi, chỉ là cái kia một lần tại Thần Kiếm Sơn Trang, hắn lại không rảnh thưởng thức vẻ đẹp của nàng, khi đó, hắn bỗng nhiên tỉnh lại, lại phát hiện mình tỉnh mạch đứt gãy, đang tại đồ tự ưu thương khổ sở.

Mà giờ khắc này, hắn là khoảng cách gần như vậy vừa cẩn thận địa, lần nữa thưởng thức được cái này lại để cho vô số người điên cuồng giai nhân.

Trong cơ thể hắn có hai đạo thần thức, đã sớm duyệt nữ vô số, cho nên hắn nhìn thấy Tố Ly Hương thời điểm, cũng không có những người khác nhìn thấy như vậy kinh ngạc.

Nhưng là ánh mắt của hắn vẫn là ngẩn ngơ, cho dù là cửu quốc Vương hầu phong lưu phóng khoáng Tần Tử Nghi thần thức, cũng không thể không thừa nhận, cái này Lý Tiễn Đồng, vô luận đặt ở cái nào triều đại, cái nào thời điểm, đều thì không cách nào lại để cho người xem nhẹ tuyệt đại giai nhân!

Tần Tử Nghi thần thức thờ dài:

“Chỉ là, như thế giai nhân, trước kia là hay không từng ái mộ tại người phương nào?”

“Chỉ là, như thế giai nhân, sau này, đem nhập cái đó người nam tử chi hoài?”

Mà Liễu Văn Thiên tắc thì thờ dài, trong lòng của hắn muốn nhưng lại:

"Chỉ là, như thế giai nhân, ngày ấy rồi lại vì sao, tại cứu chính mình thời điểm, đã muốn Thần Kiếm Sơn Trang bảo vật Luyện Kiếm Thạch?"

Cho dù là cứu hoàng thất vương tử, muốn cái kia Luyện Kiếm Thạch với tư cách tiền thù lao, cũng không miễn lộ ra vô cùng nặng!

Hướng chi, nàng vốn là tu y chi nhân, lại muốn bắt đại biểu bạo ngược Luyện Kiếm Thạch làm chi?"

Chuyện này, không thể nghi ngờ lại để cho vị này tuyệt đại giai nhân, trong lòng hắn đánh nữa cái sâu sắc chiết khấu.

Trong lòng của hắn thờ dài lấy nói: “Y bản giai nhân, không biết làm sao tham lam!”

Lý Tiễn Đồng sống mất lưu chuyển, tựa hồ không có ý lại thật sự rõ ràng địa, hướng Liễu Văn Thiên phương hướng nhìn thoáng qua, dừng lại trọn vẹn ba hơi, sau đó trở lại bực giảng.

“Các vị học sinh, bản tôn tự năm năm trước phong quán đến nay, hôm nay, là lần đầu giảng bài!”

Lý Tiễn Đồng bắt đầu nói chuyện.

Lúc nói chuyện, trong tay nàng nhẹ nhàng chạm chồn lấy lấy một căn, vô cùng trong suốt không rãnh Thủy Tinh trạng đoản trụ.

Nàng không có mang bất luận cái gì đồ trang sức, nhưng là căn này Thủy Tinh trạng đoản trụ là nàng duy nhất mang theo trên người thứ đồ vật, tên là Yên Ba trụ.

Thanh âm của nàng rất nhuận, cũng không giống như thiếu nữ giống như thanh thúy, lại không giống như là Quý Phi ngưng trọng, đó là một loại xen vào cả hai tầm đó, không thêm tân trang rồi lại phảng phất tận lực tân trang qua nhu nhuận, nhuận đến làm cho người nghe vô cùng thoải mái, như ẩm giọt sương, mát lạnh mà ngọt.

Tất cả mọi người dựng lên lỗ tai, lập tức cảm thấy theo Được Tôn quán mở quán, liền chờ ở chỗ này giành chỗ, vô cùng giá trị!

Liền Phạm Nhị đều cảm thấy, hắn vừa rồi dùng nhiều như vậy Ngũ giai Tinh Vĩ Thạch, dù cho không phải là vì khoe khoang, vì thành lập Dã Thảo Minh, đều rất đáng!

Nàng ngừng lại, chỉ cần không lúc nói chuyện, nàng nhu nhuận khoe miệng, tựa hồ cũng mang theo nhẹ nhàng nhu nhuận vui vẻ.

Tại xác định tất cả mọi người tại chăm chú nghe nàng nói chuyện về sau, nàng lại dùng cái kia vô cùng mượt mà mà rõ ràng thanh âm nói ra: “Quy củ của ta, vẫn là giống như trước đây, cái kia chính là bốn chữ: Thầy trò ngang hàng!”

“Tại của ta trên lớp học, chủ trương tư tưởng va chạm, lý luận trao đổi, vô luận ngươi có nghi vấn gì, có ý kiến gì không, có cái gì quan điểm, cũng có thể nói ra, ta nhất định không biết không nói, biết gì nói vậy!”

“Đồng thời...”

Lý Tiễn Đồng đôi mắt một chuyển, sắc mặt chợt mà trở nên nghiêm túc lên, nói: “Cũng thỉnh mọi người nhớ kỹ, các ngươi là đến nghe giảng bài, không phải tới quấy rối, vô luận ngươi đưa ra cái gì nghĩ cách, cái gì quan điểm, đều phải nói chỉ có theo, có chỗ xuất xứ, bằng không thì tự là tại lãng phí tất cả mọi người thời gian!”

Lý Tiễn Đồng ánh mắt có chút mê ly lên, thần sắc giống như có lẽ đã không tại lớp học, thanh âm cũng trở nên mờ mịt.

“Nhân sinh khổ đoản, đặc biệt là đối với Vũ Tu Giả mà nói, thiếu niên quang âm thắng sao băng!”

Nói xong, nàng lại khôi phục cái loại này nhu nhuận vui vẻ.

Nàng cảm điều thuốc sóng trượng, đối với trên giảng đài một khối bích lục Thanh Thạch một chỉ, lập tức, trên tảng đá xuất hiện một cái rõ ràng hình người, không ngờ là kéo tóc trắng, trong tay nhẹ vỗ về một bản 《 Kỳ Thị Dược Kinh 》 Kỳ Thị Bá bức họa.

Tranh này như trông rất sống động, ánh mắt mang thương xót, phảng phất một cái trách trời thương dân Thánh Nhân, nhìn xem chúng sinh.

“Đây là cái gì công lực? Quá thần kỳ!” Phạm Nhị thấy, nhẹ giọng hô.

Ngồi ở hán phía trước chính là cái kia Hoàng y thiếu niên, lại quay đầu lại coi rẻ địa trường mắt liếc hán một cái, nói: “Liền chiếu rọi sóng cũng không biết, người cũng không biết xấu hổ nói mình là Long Tường Học Viện học sinh, tại đây sở hữu lão sư, đều chiều này, bằng không thì như thế nào làm lão sư.”

Phạm Nhị lại không để ý tới hán, nhưng trong lòng nghĩ đến, chính mình chưa bao giờ tiến bắt luận cái gì học viện, nào biết đâu rằng những này!

Lại nghe thấy cái kia vô cùng nhu nhuận thanh âm nói ra: “Các người có ai biết, Kỳ Thị Bá là cái gì người?”

Lý Tiễn Đồng cô gái đẹp này lão sư, bắt đầu ảnh hưởng lẫn nhau, tác động qua lại.

Một thiếu niên nói: “Hán là Thượng Cổ đệ nhất Dược Tôn!”

Bên cạnh hán thiếu niên bật cười nói: “Đây không phải nói nhầm ấy ư, không gặp cái này đường khóa đích danh xưng tự kêu là Thượng Cổ Dược Tôn Kỳ Thị Bá?”

Một cái thiếu nữ nói: “Hán là ghi tự 《 Kỳ Thị Dược Kinh 》 chính là cái người kia!”

“Hán là chu người, đã từng ở tại Tây Bắc lạnh Ung Lương Châu.”

“...”

Lý Tiễn Đồng khoe miệng mang theo mướt mà cười, mỗi người lên tiếng, nàng đều dùng cổ vũ và nhuận nhân tâm tỷ ánh mắt, nhu hòa bình địa xem lấy, lại để cho người cảm giác phảng phất đang cùng nàng tại đối thoại.

Thấy mọi người nói xong, nàng mướt mà thanh âm lần nữa vang lên nói: “Các người nói đều đúng!”

Nàng xinh đẹp cười nói: “Kỳ Thị Bá, người này, hán đầu tiên là cái Tuấn nhi lang! Dùng lời của các người nói, hán nhưng thật ra là lòng của nữ nhân trong mắt nam thần, là một cái tuấn nam!”

Mọi người nghe nàng nói hay lắm chơi, đều chăm chú lắng nghe.

“Cái này rất tuấn mỹ nam nhân, hán là chu người, sống ở Tây Bắc lạnh Ung Lương Châu vùng, cũng ngay tại lúc này Kỳ Thị Sơn.”

"Ta nói hán là cái Tuấn nhi lang, là có căn cứ. Thượng Cổ có dược kinh 《 Dược Điển thông chí 》 ghi lại, "Kỳ Thị Bá, Phụng Tường Kỳ Thị Sơn nhân sĩ. Thượng Cổ Hoàng Đế tây chỉ tại tiểu Không Động hội, gặp Tây Bắc Ung Châu trưởng lão tóc bạc mặt hồng hào, bước đi như bay; Thiếu người cơ kiệt cho mỹ, tuấn dật tiêu sái, hội phía sau biết là thần y kỳ bá chi..."

“Hán ngoại trừ là cái Tuấn nhi lang, hán còn là một vĩ nam tử! Từ nhỏ thiện suy nghĩ, càng hi xem Tinh Thần. Bác học nhiều chí khí, tài nghệ đều hơn người. Mà lớn nhất thành tựu cùng to lớn cao ngạo chỗ, không ai qua được hán ném Bách Thảo, tinh y đạo, cứu dân chúng, càng lấy có 《 Kỳ Thị Dược Kinh 》， dẫn dắt vô số kẻ đến sau, Phổ Huệ thiên hạ chúng thương sinh, trách trời thương dân, chăm sóc người bị thương, thiện lớn lao yên...”

“Hán còn là một luyện chế đan dược thiên tài!” Lý Tiễn Đồng lại dùng nhu nhuận thanh âm, lần nữa cho Kỳ Thị Bá rơi xuống một cái kết luận.

“Hán luyện đan phương pháp kỳ lạ mà tràn ngập trí tuệ, không chỉ có cứu được rất nhiều thứ tử dân chúng, càng là đối với đại lục này vô tu Đại Đạo, làm ra không thể xóa đi công tích!”

Nàng cho mọi người phổ cập khởi đan dược thương thức, nhu nhuận nói: “Mọi người đều biết, đan dược chia làm năm cấp bậc, phân biệt là Linh cấp, Hoàng cấp, Huyền cấp, Địa cấp, Thiên cấp.”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Bất đồng cái nhìn

Lý Tiễn Đồng tiếp tục Yên Nhiên nói ra: “Tại Thượng Cổ thời đại, tuy nhiên võ tu phương pháp cùng đẳng cấp còn không cao, nhưng đan dược cấp bậc, tại Kỳ Thị Bá gian khổ thăm dò phía dưới, cũng đã có thể luyện chế ra Thiên cấp Sơ cấp đan dược.”

“Về sau trải qua trên vạn năm phát triển, hậu nhân cũng không quá đáng là ở vốn có Thiên cấp sơ kỳ trên cơ sở, đột phá đến trước mắt Thiên cấp trung kỳ mà thôi!”

“Mặc dù như thế, trên đại lục này, có thể luyện chế ra Thiên cấp sơ kỳ đan dược người, dùng hai cái ngón tay đều có thể số được đi ra, mà có thể luyện chế ra Thiên cấp trung kỳ đan dược người, càng là chỉ có ba cái!”

Nói đến đây, Lý Tiễn Đồng trong ánh mắt tựa hồ có một tia hào quang hiện lên, đó là có chút kiêu ngạo, rồi lại không muốn biểu hiện ra ngoài hào quang

Thiên hạ to lớn, có thể luyện ra Thiên cấp trung kỳ đan dược trong ba người, chỉ có một là nữ tử.

Mà vị nữ tử này, ngay tại Long Tường Học Viện! Cái kia chính là Lý Tiễn Đồng!

Công pháp, vũ kỹ, Tụ Tinh Tháp... Những cùng này võ tu cùng một nhịp thở nguyên tố, Long Tường Học Viện mọi thứ đều có, nhưng là tại Đại Lưong Quốc các nơi địa phương học viện ở bên trong, bài danh đều không tính gần phía trước.

Nhưng là ngoại trừ đồng dạng, cái kia chính là Dược Tôn hoặc là nói đan dược cái này một phần loại, lại không chỉ có xếp hạng Đại Lưong Quốc tất cả châu đứng đầu, cho dù là liên đô thành mấy cái thuộc về Đại Lưong Quốc trực quản học viện, cũng chỉ có một học viện có thể cùng Long Tường Học Viện Dược Tôn quán tương địch nổi, nhưng ai mạnh ai yếu, một mực không có kết luận.

Chuyện này xuất hiện, chính là vì cái kia một gã có thể luyện ra Thiên cấp trung kỳ đan dược nữ tử hiếm thấy.

Mà nữ tử này, giờ phút này ngay tại Dược Tôn quán, tại chúng thiếu niên thiếu nữ bên cạnh, ở này cái Dược Tôn quán trên giảng đài.

Nàng đương nhiên là có lý do kiêu ngạo, nhưng là nàng lại không nghĩ biểu hiện ra ngoài.

Tò mò mãnh liệt các thiếu niên và thiếu nữ, nghe được như si mê như say sưa.

Chỉ là, Kỳ Thị Bá câu chuyện tuy nhiên lại để cho người hướng về, nhưng để cho nhất người hướng về cùng cảm thấy nghe giảng bài là hưởng thụ, chủ yếu là cái này nữ thần giống như lão sư Lý Tiễn Đồng, bọn hắn tại hưởng thụ.

Cứ như vậy nhìn xem muội mà nàng là một loại hưởng thụ, nghe nàng muội mà thanh âm là một loại hưởng thụ, ngẫu nhiên đã gặp nàng cái kia nghiêng nước nghiêng thành Yên Nhiên ôn nhu cười cười là hưởng thụ, cảm thụ nàng nhẹ nhàng huy động Yên Ba trượng ôn nhu động tác cũng là hưởng thụ...

Liễu Vãn Thiên nhìn qua Lý Tiễn Đồng cặp kia mệnh mỏng sống mắt, khoe miệng lộ ra một tia cười lạnh.

Hắn đột nhiên đứng lên, cất cao giọng nói: “Ta đối với Kỳ Thị Bá cuộc đời, cũng có một cái mới phán đoán, không biết Lý lão sư phải chăng có hứng thú nghe một chút?”

Lý Tiễn Đồng đôi mắt một chuyển, nhìn qua khoe miệng khe nhếch, mang trên mặt không hiểu đáng tươi cười Liễu Vãn Thiên, nhiều hứng thú địa nhìn hắn liếc, cười nói: “Của ta khóa, từ trước đến nay chủ trương trăm hoa đua nở, trăm nhà đua tiếng, người có ý kiến gì không, đương nhiên có thể nói thẳng!”

Nàng lần trước tại Kiếm Vương Sơn, đối với cái này Thần Kiếm Sơn Trang Tam thiếu có thể bỗng nhiên khởi từ hồi sinh, cũng là nghi hoặc ngàn vạn, cảm giác kẻ này nhất định phi phạm. Chỉ là hắn kinh mạch đều đoạn, âm thầm chịu cảm thấy đáng tiếc.

Giờ phút này nghe nói hắn chống lại cổ nhân vật Kỳ Thị Bá lại có mới phán đoán, nàng ngược lại là rất muốn nghe xem, vị này bị chính mình nghiên cứu được thập phần thấu triệt kỳ thị bá, thiếu niên này đối với hắn còn có thể có cái gì mới thứ đồ vật có thể nói.

Liễu Vãn Thiên cất cao giọng nói: “Vừa rồi, Lý lão sư đối với Kỳ Thị Bá tôn sùng bị thêm, phân biệt quan chi dùng tuần đàn ông, vĩ nam tử, luyện đan thiên tài, có thể thấy được lão sư rất thương thức nhân vật này, thậm chí có thể nói là đối với nhân vật này ưa thích vô cùng, thậm chí đã yêu hắn, vậy sao?”

“...” Mọi người biết vậy nên im lặng, đều tại trách cứ thiếu niên này, vậy mà nói chuyện như thế chi xong.

Trong lòng bọn họ, có thể làm cho Lý Tiễn Đồng loại này nữ thần cấp những nữ nhân khác, yêu bên trên một người nam nhân, vậy thì thật là không thể tưởng tượng sự tình.

Không nghĩ tới Lý Tiễn Đồng ngẩn ngơ về sau, vậy mà nhẹ gật đầu, thần sắc nhu nhuận nói: “Đúng vậy! Ta là thương thức người này, ưa thích người này, thậm chí có điểm đã yêu người này!”

“Chỉ là đáng tiếc, Thiên Địa to lớn, địa vực rộng, cũng rất cuộc không xảy ra nhân vật như vậy!”

Ánh mắt của nàng mang theo vô cùng tiếc hận mà cô đơn thần sắc, nhuận môi hé mở, buồn bã nói: “Ung Lương Kỳ Thị Thành thất truyền, nhân gian không còn nữa đan lưu hương!”

Nàng một lòng chỉ đối với y học cùng đan dược cảm thấy hứng thú, khác hết thảy, vô luận Vương hầu tướng tướng, vẫn là võ tu đỉnh phong, đều không vào được mắt của nàng.

Qua nhiều năm như vậy, nàng một mực lẻ loi một mình, cũng chính bởi vì không có người đáng giá nàng có thể hâm mộ, không có người đáng giá nàng có thể tôn sùng, càng không ai có thể làm cho nàng ái mộ.

Giờ phút này, tâm ý của nàng, vừa lúc bị Liễu Ván Thiên vạch trần, nàng cũng không che dấu, trực tiếp đem tảng này ý tứ biểu đạt đi ra, cũng là cùng nàng bắt đầu chỗ đề xướng chủ trương trăm hoa đua nở, trăm nhà đua tiếng, không biết không nói, biết gì nói nấy hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh.

Ánh mắt của nàng réo rắt thảm thiết mà hơi u oán, phảng phất một cái xuân khuê oán phụ giống như, làm cho lòng người sinh thương tiếc, rồi lại không biết từ đâu đi thương tiếc.

Loại nữ nhân này, phảng phất nhất định là cô độc, cô đơn.

“Ha ha ha...” Liễu Ván Thiên vậy mà âm ỉ cười to, nụ cười kia ở bên trong, bao hàm lấy rất nhiều khinh miệt, buồn cười, có chứa nhiệt phúng, lạnh trào.

Người chung quanh đều dùng ánh mắt khác thường nhìn xem hắn, thậm chí không ít thiếu niên ánh mắt, tràn đầy căm thù.

Liễu Ván Thiên lại không quan tâm, tiếp tục nói: “Nhưng là, Lý Dược Tôn cũng biết, cái kia Thượng Cổ một đời Dược Tôn Kỳ Thị Bá, vẫn là một cái hoang dã vô độ, ti tiện hạ lưu vô sỉ dã tâm!”

Đám người một mảnh xôn xao, bọn hắn trong suy nghĩ nữ thần tôn sùng tuần đàn ông, vĩ nam tử, luyện đan thiên tài, giờ phút này lại bị Liễu Ván Thiên nói thành hoang dã vô độ, ti tiện hạ lưu vô sỉ dã tâm!

Có người đứng lên, lập tức bắt đầu phản bác hắn.

“Nói hươu nói vượn!”

“Thiếu niên này, là nơi nào đến vô tri cuồng đồ, cũng dám như vậy vu oan Thượng Cổ một đời Dược Tôn?”

“Quả thực là làm bừa bãi!”

“Ngươi dựa vào cái gì nói như vậy? Ngươi có chứng cứ gì?”

“...”

“Liễu Ván Thiên, ngươi cũng biết, ngươi là ở đỉnh phong gần 3000 năm đến nay, chống lại cổ một đời Dược Tôn công nhận đánh giá?” Lý Tiễn Đồng thanh âm y nguyên thanh nhuận, sắc mặt lại lạnh xuống.

“Ta chỉ là nói một sự kiện thực!” Liễu Ván Thiên tiếp tục cười nói nói: “Các ngươi những người này, hiểu rõ võ tu sử, cũng không phải chúng vốn bộ dạng!”

“Kỳ Thị Bá người này, mới sống ba mươi năm, lại trước sau từng có hơn chín mươi cái nữ nhân! Dù cho theo hắn sinh ra bắt đầu tính toán, hắn một năm được ngủ ba nữ nhân!”

Liễu Ván Thiên thanh âm không có chút nào dừng lại, trôi chảy mà rõ ràng.

“Những trong nữ nhân này, không chỉ có có mối tình đầu thiếu nữ, có thành thực phu nhân, càng có hắn huynh đệ nữ nhân, ví dụ như Hòa Diễm Đế hoàng hậu Mặc thị.”

“Kỳ Thị Bá là cái luyện đan thiên tài, cái này đúng vậy!”

Liễu Ván Thiên khoe miệng giờ lên, dùng vô cùng khẳng định thần sắc nói: “Nhưng hắn luyện đan tổng cộng tám mươi một loại, trong đó có sáu mươi hai loại, là thô tình đan, là kéo dài tình dược! Không chỉ có có nam nhân phục dụng, còn có nữ nhân phục dụng!”

“Hắn hảo huynh đệ yêu nhất nữ nhân, thì ra là Hòa Diễm Đế hoàng hậu Mặc thị, chính là như vậy, bị hắn dùng thô tình đan dược, vô sỉ địa xâm chiếm!”

Chương 52: Tài đại khí thô

Chương 52: Tài đại khí thô

Liễu Vãn Thiên lạnh lùng nhìn qua tròn mắt há hốc mồm Lý Tiễn Đồng, cười lạnh nói: “Chúng ta đối với Kỳ Thị Bá vô cùng tôn sùng, hận không thể xuyên việt đi qua gả cho hán Lý Tiễn Đồng lão sư, người không biết những sự tình này a?”

Liễu Vãn Thiên nói mỗi câu lời nói, cũng giống như từng đợt vang vọng Thiên Địa Kinh Lôi, chấn ngậy người lòng của mỗi người thàn.

“Không thể nào? Kỳ Thị Bá là một cái người như vậy?”

“Hán nhất định tại soạn bậy câu chuyện!”

“Vu oan, đây là triệt đề vu oan!”

“...”

Lý Tiễn Đồng nghe xong, con mắt mở sâu sắc, trên mặt có một tia đỏ ửng, càng có một tia vẻ giận dữ.

Mỹ nhân giận dữ, lại như cũ như một đoá Đại Hồng Mân Côi đồng dạng, có nộ phóng mỹ.

Lý Tiễn Đồng rung giọng nói: “Liễu Vãn Thiên, ngươi nói những này, còn có xuất xứ? Nếu như chỉ là tự mình bố trí, tựa là đối với tiên thánh khinh nhờn!”

Liễu Vãn Thiên trong đầu, hai đạo thần thức đang không ngừng trao đổi va chạm, giờ phút này, hán biết rõ, nên lại đề cho đọc nhiều sách vở kiến thức uyên bác, chống lại hạ sáu ngàn niên lịch sử không chỗ nào không hiểu Tần Tử Nghi trả lời vấn đề này rồi.

Tần Tử Nghi thần thức nhanh chóng trên đỉnh đến.

Mọi người gặp Liễu Vãn Thiên may kiếm quét ngang, sờ lên cảm cười nói: “Đương nhiên là có xuất xứ!”

Liễu Vãn Thiên khoe miệng khê nhếch, chậm rãi mà đàm đạo: “Không chỉ có có xuất xứ, hơn nữa có hai, thứ nhất, Kỳ Thị Bá người này, tuy nhiên tại chính sử bên trên ghi lại rải rác vài nét bút, chỉ nói hán công tích vĩ đại, đối với hán hoang đường nửa điểm không đề.”

“Nhưng hán người này, tự cho mình rất cao, lại cũng không cùng người thế tục nghĩ cách, hán cảm thấy người sống lấy, ngoại trừ làm chút ít phẩm được luyện đan sự tình, càng muốn làm chút ít chính mình chuyện thích.”

“Duyệt nữ vô số, thiên cổ Phong Lưu, là hán nhất sự tình muốn làm một trong, cho nên hán không gần như vậy làm, nhưng lại để lại một bản chuyện môn trình bày và phân tích phương diện này tâm đắc trước tác, tên là 《Bốc Thị Kỳ ngự nữ khảo》.”

“Sách này tên, là đem tên của mình bá kỳ thị trái lại mà thành, biến thành Kỳ Thị Bá, hơn nữa đem kỳ cùng bá hai chữ, phân biệt đổi thành bói cùng kỳ, lại để cho người không biết đây là hán chỗ lấy.”

“Nhưng quyển sách này lại truyền lưu xuống dưới, hơn nữa chính thức hiểu rõ người của hán, cũng biết, đây chính là hán ghi! Bên trong ghi được phong lưu phóng khoáng, trong đó tán gái phương pháp nhiều, ngự nữ biện pháp rộng, thật sự rõ ràng lại để cho người xem thế là đủ rồi, cũng trở thành Bất Hủ sản nữ kinh điển chỉ lấy!”

Mọi người nghe xong, trong nội tâm đều là ngẩn ngơ, mặc dù cảm giác hán nói có chút hoang đường, rồi lại đối với 《Bốc Thị Kỳ ngự nữ khảo》 vô cùng hướng về! Thượng Cổ một đời Dục Tôn ngự nữ tâm đắc, đối với cái này tuổi trẻ thiếu niên mà nói, cái kia quá mức có lực hấp dẫn rồi!

“《Bốc Thị Kỳ ngự nữ khảo》?”

“Thực đặc sao là bản thân thư a! Không biết còn có thể không tại trong điển tịch tìm được! Nếu có thể tìm được, vậy thì quá sung sướng!”

“Ta trở về muốn trong nhà tàng thư trong quán hảo hảo bay vùn vụt, loại này thần thư, có lẽ khiến nó tái hiện mặt trời, chỉ đạo chúng ta cái kia... A, ngự nữ a!”

“Ai biết hán có phải hay không nói bậy, nói không chừng căn bản là không có sách này!”

“...”

Giờ phút này, Lý Tiễn Đồng xinh đẹp trong ánh mắt, tựa hồ đã có một tia dao động, nàng ngược lại là mơ hồ nghe người ta nói đến qua cái này sách. Chỉ là, nàng theo không tìm được qua, cũng không tìm được càng nhiều nữa mình xác ghi lại, chỉ là đối lại cười cười chi.

Nàng thần sắc ngưng trọng lên, trong ánh mắt đã có một tia mê mang, chậm rãi hỏi: “Ngươi nói sách này, trong điển tịch tìm không thấy, ngươi làm sao có thể chứng minh là đúng nó tồn tại qua?”

Nhìn xem Lý Tiễn Đồng trong mắt mê mang, cùng với một tia khác thường, Liễu Vãn Thiên trong nội tâm thậm chí có một tia không đành lòng.

Vô luận là ai, một khi chính mình vô cùng tôn sùng nhân vật, bị người nói thành cùng hẩn chỗ nhận thức bộ dạng kém quá lớn, đều rất khó lại để cho người tiếp nhận.

Đặc biệt là Lý Tiễn Đồng như vậy nhân vật, cái này cực kì thông minh, tự cho mình rất cao, Dương Vũ đại lục một đời tôn được tôn, có thể có một cái năng vô cùng nhận đồng ước mơ nhân vật, cũng đã quá không dễ dàng.

Hiện tại, Liễu Vãn Thiên tại lại để cho trong nội tâm nàng chính là cái kia đại nhân vật, nữ nam nhi, vĩ nam tử, hình tượng tại từng điểm từng điểm địa sụp đổ.

Nhưng nhớ tới Lý Tiễn Đồng tại Kiếm Vương Sơn biểu hiện, đặc biệt là chính mình rõ ràng không phải nàng cứu sống, lại như cũ theo Liễu Tiêu Dao trong tay cầm đi Thần Kiếm Sơn Trang chỉ bảo Luyện Kiếm Thạch, trong lòng của hẩn liền không cách nào tiêu tan!

Liễu Vãn Thiên trong nội tâm thở dài.

“Đã không phải ngươi chi công, rồi lại vì sao lấy đi cái kia Luyện Kiếm Thạch, ngươi rốt cuộc là cái dạng gì nữ nhân?”

Lời này, hẩn không có nói ra.

Liễu Vãn Thiên trong đầu, Tàn Từ Di thần thức nhanh chóng, tiếp tục khống chế Liễu Vãn Thiên thân thể nói: “Chứng minh là đúng cũng không khó!”

“Nếu như Long Tường Học Viện điển tàng đủ phong phú, nhất định có một bản Thượng Cổ Hóa Diễm Đế lưu truyền tới nay 《Tổ Vãn》, trong đó liền có ghi lại!”

“Quyển sách này, dùng Hóa Diễm Đế hỏi thăm, Kỳ Thị Bá đáp lại phương thức, trình bày y được lý luận, bày ra Kỳ Thị Bá cao thâm y học tạo nghệ.”

“Chỉ là, bên trong thứ mười ba quyển sách, lại nói tới 《Bốc Thị Kỳ ngự nữ khảo》 quyển sách này, chỉ là ở bên trong, Hóa Diễm Đế hỏi chính là, nghe thấy quân lấy ngự nữ khảo, có thể một duyệt?”

Mọi người nghe xong, đều đều kinh ngạc, cái này Liễu Vãn Thiên, tuổi không lớn lắm, vì sao tri thức như thế uyên bác, liền Thượng Cổ Hóa Diễm Đế 《Tổ Vãn》, hẩn đều xem qua, hơn nữa chính xác văn chương, hẩn bác nghe thấy cường thức, có rất ít người có thể bì kịp được.

Bọn hẩn đều rất ngạc nhiên, Kỳ Thị Bá là như thế nào đáp lại.

Liễu Vãn Thiên nói tiếp: “Kỳ Thị Bá đương nhiên không dám nói cho Hóa Diễm Đế sách đã hoàn thành, bởi vì bên trong thể nhưng mà ghi lại hẩn như thế nào làm Hóa Diễm Đế hoàng hậu Mặc thị, lại để cho hẩn tại dưới háng của hẩn uyển chuyển hầu hạ!”

“Hẩn ngay lúc đó trả lời, cũng là đặc biệt tinh diệu, lại để cho người tán thưởng vô cùng, dư vị không thôi!”

Một thiếu niên vội vàng mà hỏi thăm: “Vậy hẩn là như thế nào đáp lại hay sao?”

Liễu Vãn Thiên chính muốn nói chuyện.

Nhưng là, hẩn bị Phạm Nhị ngăn lại, Phạm Nhị vậy mà cướp lớn tiếng nói: “Các ngươi muốn biết, Kỳ Thị Bá là trả lời như thế nào sao?”

“Muốn!”

“Nói mau nha! Gấp chết người á!”

“Hẩn cũng không thể nói, bên trong ghi lại ta như thế nào làm người hoàng hậu, ngươi còn muốn xem sao?”

“...”

Mọi người lập tức hồng cười rộ lên, nhưng trong lòng vô cùng chờ mong.

Phạm Nhị lại cười nói: “Ha ha, cái kia, biết trước hậu sự như thế nào, thỉnh mọi người đến lúc đó tới tham gia Dã Thảo Minh thành lập đại hội, chúng ta hội tại chỗ công bố!”

Liễu Vãn Thiên nghe xong, bắt đầu dĩ cười cười, mập mạp này, thật đúng là sẽ tìm thời cơ kéo người!

“Cái kia bản Kỳ Thị Bá lấy chính là cái kia cái gì 《Bốc Thị Kỳ ngự nữ khảo》, ân, tương lai Dã Thảo Minh Minh chủ có quyển sách này, các ngươi muốn nhìn, muốn từ bên trong học mấy chiêu, đến lúc đó gia nhập Dã Thảo Minh về sau, nói không chừng có thể chứng kiến nhé!”

Mọi người đều là cả kinh.

“Dã Thảo Minh là cái gì?”

“Dã Thảo Minh? Long Tường Học Viện hiện tại có Kim Long Minh, Kim Ngọc Minh cùng Thảo Căn Minh ba mình, lúc nào lại toát ra cái Dã Thảo Minh?”

“Quản nó là cái gì, dù sao là một cái liên minh sao! Chi cần là thật có thể chứng kiến 《Bốc Thị Kỳ ngự nữ khảo》, từ bên trong học hai chiêu, ngược lại cũng đáng được cân nhắc hạ a!”

“...”

Phạm Nhị vượt bụng, cười ha ha nói: “Dã Thảo Minh đương nhiên là cái liên minh, đặc điểm của hắn chỉ có tám chữ!”

“Cái đó tám chữ?”

Phạm Nhị gặp mọi người rất cảm thấy hứng thú, càng phát ra đắc ý, tài đại khí thô mà nói: “Cái này sáu cái chữ tựu là: Tài đại khí thô ngang hàng trượng nghĩa!”

Hắn sợ người khác không biết ý của hắn, lại vẫn chẳng biết xấu hổ địa bỏ thêm một câu: “Là vũ khí khí!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 53: Ngạo nghễ cách trường

Chương 53: Ngạo nghễ cách trường

“Phốc...”

Liễu Vấn Thiên trừng Phạm Nhị liếc, hận không thể chụp chết hắn, cái này hai béo, Dã Thảo Liên Minh còn không có thành lập, thanh danh đã bị thăng này khiến cho biến hình rồi!

Phạm Nhị lại như cũ tại hăng say nói chút ít hắn tự chủ trương sáng chế tám chữ.

“Cái gì gọi là tài đại khí thô ngang hàng trượng nghĩa?”

“Thứ nhất, tài đại tựu không cần giải thích a?”

Phạm Nhị nói ra đề trong tay không có phát xong một phần ba túi Ngũ giai Tinh Vấn Thạch, cười nói: “Loại này Tinh Vấn Thạch, chúng ta cũng không nhiều, cũng chỉ có ba vạn 4560 khối mà thôi! Vừa rồi cho mọi người phát, chỉ là một cái lễ gặp mặt!”

“Ba vạn 4560 khối?” Mọi người kinh hãi, cái số này, đối với bọn hắn mà nói quả thực là một cái thiên văn số tự!

Rất nhiều gia tộc thế lực không lớn thiếu niên thiếu nữ tại trong lòng nghĩ về đo thoáng một phát, cái số này, không sai biệt lắm cùng tất cả của bọn hắn bộ gia sản đồng dạng nhiều hơn.

Những quyền quý kia đệ tử, cũng mở to hai mắt, nhà bọn họ tuy nhiên phú quý, nhưng là phải thoáng cái xuất ra nhiều như vậy Ngũ giai may mắn thạch, cũng là một kiện rất có hết sức sự tình!

Đứng tại bên cạnh hắn, trước khi không muốn bởi vì hắn cho thiên thạch tự nhường đường thiếu niên mặc áo gấm, thần sắc khoa trương nói: “Đặc sao, khoác lác không cắt cỏ bản thảo, ai mà tin nổi, ngươi đoạt tiền trang cũng đoạt không được nhiều như vậy a?”

Phạm Nhị lại vung tay lên, cười nói: “Không tin? Chờ Dã Thảo Liên Minh thành lập đại hội, ta cho các ngươi xem...”

Phạm Nhị còn chuẩn bị hảo hảo giải thích xuống, hắn vừa rồi thuận miệng phát minh Dã Thảo Liên Minh chữ bát đặc điểm.

Nhưng là, Lý Tiến Đồng đã cắt đứt hắn.

Liễu Văn Thiên nói lời cho nàng đã tạo thành cực lớn trùng kích cùng rung động, làm cho nàng tâm thần hoảng hốt.

Giờ phút này nàng phục hồi tinh thần lại, phát hiện giảng đường đã có loạn khuynh hướng, nàng đột nhiên đề cao thanh âm nói: “Nơi này là lớp học, không phải đồ ăn phiên chợ! Không muốn nghe giảng bài đệ tử, có thể đi ra ngoài!”

Thanh âm của nàng tuy nhiên so vừa rồi lớn hơn hai phần, lại như cũ nhu nhuận.

Mọi người lập tức lại an tĩnh lại, bọn hắn có thể không muốn bởi vì Phạm Nhị cái tên mập mạp kia, mà đắc tội với vị mỹ nữ kia lão sư.

Nàng có thể không phản bác người mỹ, lại để cho bọn hắn chịu mê say. Là trọng yếu hơn là, nàng vẫn là Đại Lương Quốc một đời Dược Tôn, Long Tường Học Viện Dược Tôn quán Quán trưởng, nắm giữ trong tay rất nhiều tài nguyên, đặc biệt là đan dược tài nguyên!

Mà đan dược, hoàn toàn là tu hành trên đường, là tối trọng yếu nhất tài nguyên một trong, tốt đan dược, có thể cho bọn hắn tu vi tăng lên nhanh chóng, cũng có thể cứu người trị thương!

“Lý lão sư nói đúng!” Liễu Văn Thiên lại đột nhiên quái cười lộ lên.

Hắn biết rõ, hắn phải phối hợp Phạm Nhị, đem lời nói tiếp, bằng không thì Phạm Nhị vừa rồi cách làm, tự thực thành Dã Thảo Minh thành lập trước khi chê cười!

Hắn sờ lên cằm, cười tủm tỉm nói: “Ta nghĩ tới ta nên đi ra ngoài rồi, bởi vì này đường khóa, xác thực không đáng ta nghe!”

Tại mọi người kinh ngạc trong ánh mắt, Liễu Văn Thiên tiếp tục cười nói: “Vi sư người, truyền đạo, thụ nghiệp, giải thích nghi hoặc đây!”

“Thế nhưng mà, ta phát hiện tại đây không có ta muốn giải nghi hoặc, cũng không thấy được Đại Đạo.

Bởi vì bất kể là đánh giá nhân vật vẫn là truyền thụ tri thức, tốt xấu đều nên nói rõ ràng, lại để cho tự chúng ta tuyển chọn cùng phân biệt rõ, mà không phải bằng chính mình yêu ghét, đem tốt bảo lưu lại đến, đem xấu loại bỏ đi ra ngoài, cho chúng ta một cái không hoàn chỉnh tri thức cùng câu chuyện!”

“Cái này giống như là một cái vô cùng tươi mới mật đào, đã bị các người ném qua, nhấm nuốt qua, sau đó tự cho là đem bên trong đồ tốt lựa đi ra, lại cho chúng ta ăn các người còn lại thứ đồ vật!”

“Có lẽ, các người cảm thấy đây là hảo ý, nhưng là, ta lại cảm giác rất buồn nôn!”

“Bởi vì, chúng ta những người này, có chút đã qua mười sáu tuổi trưởng thành tuổi, có chút cách trưởng thành cũng đã không xa!”

“Chúng ta có bình thường suy nghĩ năng lực, chúng ta là tự nhiên mình phân biệt rõ năng lực, cũng không cần các người ăn trước một lần, nhấm nuốt một lần! Bởi vì không có người xứng làm như vậy, càng không có người xứng để cho chúng ta ăn hắn còn lại thứ đồ vật, dù là, người là nữ thần, là Đại Lương Quốc Dược Tôn!”

“Ta muốn hỏi nữ thần của chúng ta lão sư, đối với Kỳ Thị Bá người này, người đến tốt cùng là đối với hắn không đủ hiểu rõ, bởi vì vô tri mới không cách nào nguyên vẹn địa nói cho chúng ta biết chuyện xưa của hắn, cùng với hắn nguyên vẹn y dược điển tịch?”

“Vẫn là người kỳ thật biết rõ ta nói là sự thật, đặc biệt là về hắn không tốt một mặt, nhưng là người lại không muốn nguyên vẹn địa dạy cho chúng ta tri thức, mà là tự mình tại tự chủ trương địa nhai nhai nhấm nuốt một lần?”

“Người cho rằng, người lớn lên đẹp mắt, có thể tự mình làm chủ, để cho chúng ta ăn người nhấm nuốt quá thừa ở dưới thứ đồ vật sao?”

Hắn ngữ nhanh chóng cực nhanh, nói những không có bất kỳ này dừng lại.

Nhưng là sau khi nói xong, hắn ngừng lại, tựa hồ đang chờ mọi người suy nghĩ, lại để cho mọi người tiêu hóa.

Những thiếu niên thiếu nữ này, cũng quả thật bị quan điểm của hắn cả kinh trợn mắt há hốc mồm, thậm chí rất nhiều người trong thần sắc đã có nhận đồng chỉ sắc.

Lý Tiễn Đồng vậy mà không có đánh đoạn Liễu Văn Thiên, bởi vì nàng cũng đang tự hỏi.

Đã qua trọn vẹn mười hơi, Liễu Văn Thiên khoe miệng khe khẽ nhếch, vuốt cằm nói: “Lý lão sư, chờ người xem hết Hóa Diễm Đế 《Tổ Ván》 thứ mười ba quyển sách, có thể xác định ta theo như lời, về Kỳ Thị Bá người này, về cái kia bản vô cùng kinh thế hãi tục 《Bốc Thị Kỳ nữ nữ khảo》, là thật có ghi lại!”

“Mặt khác, chúng ta tôn kính Lý lão sư, người tuy là một đời Dược Tôn, nhưng ta không cho rằng người có thể dạy ta cái gì.”

“Đương nhiên, nếu như người có hứng thú, chúng ta ngược lại là có thể cảm được soi dọi đàm, cùng một chỗ thảo luận xuống, về luyện đan dược sự tình!”

Mọi người càng là cả kinh, cái này Liễu Văn Thiên thật ngông cuồng rồi, vậy mà nói Đại Lương Quốc một đời Dược Tôn, giáo hắn không được cái gì, còn muốn đã bình ổn chờ tư thái, cùng một chỗ thảo luận.

Cái gì? Còn cảm được soi dạ đàm?

“Nhưng là, không phải để cho ta tới người Được Tôn quán, mà là đi chúng ta đệ tử khul!”

“Ta nói mấy cái đan dược tên, người có lẽ cảm thấy hứng thú! Cái này cũng có thể trở thành dạ đàm nội dung!”

“Địch Hồn Đan.”

“Phục Nguyên Đan.”

“Tu Tủy Đan.”

Theo Liễu Ván Thiên trong miệng cái này ba cái đan dược tên vừa ra tới, toàn trường lại yên tĩnh trở lại, so bất luận cái gì thời điểm đều yên tĩnh.

Bởi vì những đan dược này danh tự, bọn hắn chỉ nghe qua một loại, mà cái này một loại, nhưng lại vô cùng yêu nghiệt đan dược.

Cái kia chính là “Tu Tủy Đan”! Cái này đan dược, là Thượng Cổ thập đại danh đan một trong, lại sớm đã thất truyền.

Trong truyền thuyết, bình thường võ tu chỉ nhân phục dụng “Tu Tủy Đan”, có thể cho chính mình thân tủy trở nên càng cường đại hơn, gia tăng thần trí của mình, tăng tiến cùng Tinh Không câu thông hiệu suất, lại đề cho người võ tu đột nhiên tăng mạnh.

Nhưng Lý Tiễn Đồng lại càng thêm kinh ngạc, nàng không chỉ có biết rõ “Tu Tủy Đan”, còn biết “Địch Hồn Đan” cùng “Phục Nguyên Đan”, đối với “Tu Tủy Đan”, đằng sau hai chủng đan dược càng lợi hại hơn cùng yêu nghiệt.

Cái này lưỡng vị đan dược, không chỉ có đã thất truyền, hơn nữa nghe nói qua cái này lưỡng vị đan dược người, trên đời này, tuyệt đối sẽ không vượt qua mười cái.

Thế nhưng mà, cái này mười sáu tuổi không đến thiếu niên, lại khinh địch như vậy nói ra!

Liễu Ván Thiên nói xong, không hề xem Lý Tiễn Đồng, lại càng không lại nhìn mọi người.

Hắn đi đầu hướng về Được Tôn quán bên ngoài đi đến, mọi người tựa hồ rất là tự giác địa, cho hắn nhường đường.

Không chỉ có bởi vì hắn vừa rồi biểu hiện kinh người, càng bởi vì, đây là Được Tôn quán mở quán giảng bài đến nay, cái thứ nhất tự nguyện trên đường cách trường đệ tử. Bởi vì chỉ cần đến rồi, không có người cam lòng ly khai.

Liễu Ván Thiên vừa đi, Cổ Thanh Dương cũng đuổi kịp, Tổ Ly Hương suy nghĩ xuống, vậy mà cũng vội vàng đi theo, liền Tử Nguyệt, cũng nhìn một cái Lý Tiễn Đồng về sau, lưu luyến không rời theo sát đi ra ngoài.

Phạm Nhị cũng đuổi kịp, nhưng hắn cuối cùng vẫn không quên lại nói hai câu.

“Hai mươi ngày về sau, Dã Thảo Liên Minh đem tại Long Tường Trì Long Tường Đài, cử hành vô cùng yêu nghiệt thành lập đại hội! Nếu như mọi người muốn biết tài đại khí thô ngang hàng trượng nghĩa tám chữ nội dung cụ thể, đặc biệt là muốn biết cái kia bản 《Bốc Thị Kỳ ngự nữ khảo》 trong sách đã viết cái gì, vậy thì nhất định phải tới nhé!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Thành bại Phạm Nhị

Chương 54: Thành bại Phạm Nhị

Nhìn qua Liễu Ván Thiên bướng bỉnh bóng lưng, Lý Tiễn Đồng ánh mắt mê ly lên.

Không có ai biết nàng giờ phút này tâm tình đến cỡ nào phức tạp.

Nếu như nói, Liễu Ván Thiên về Kỳ Thị Bá giải độc, làm cho nàng phẫn nộ, làm cho nàng khiếp sợ, như vậy, Liễu Ván Thiên cuối cùng nói mấy cái chữ,

lại làm cho trong nội tâm nàng như Đại Hải lao nhanh, ngàn vạn sóng cả mãnh liệt bành trướng.

Giờ phút này, nàng nhất sự tình muốn làm, không ai qua được nhanh chóng xông vào Long Tường Học Viện Điện Tàng Quán, đi lật một cái phải chăng thực sự, Thượng Cổ Hỏa Diễm Đế lưu truyền tới nay 《 Tổ Ván 》.

Mà nàng muốn nhìn quyển sách này, cũng không phải là bởi vì này quyển sách đẹp mắt, mà là muốn nghiệm chứng, phải chăng bên trong như Liễu Ván Thiên theo như lời, bên trong thứ mười ba quyển sách thật sự nâng lên Kỳ Thị Bá cái kia bản 《 Bốc Thị Kỳ ngự nữ khảo 》.

Nhưng là nàng không có ngay lập tức đi làm, nàng không phải Liễu Ván Thiên, có thể như thế bừa bãi, qua tùy ý.

Nàng không chỉ có là Long Tường Học Viện lão sư, càng là Dược Tôn quán Quán trưởng.

Dược Tôn quán mở quán đã tám trăm năm, cơ hồ cùng Long Tường Học Viện lịch sử đồng dạng đã lâu. Từ khi nàng kế thừa Dược Tôn Quán trưởng về sau, càng là quý trọng lông vũ, từng cái nguyệt chỉ mở quán một lần, hơn nữa mỗi lần đều tắt lại để cho học sinh được ích lợi không nhỏ, phương không có nhục không có cái này cho dù là tại Đại Lương Quốc, cũng có thể đứng vào trước top 3 y dược chi nhánh.

Vì vậy, nàng lại khôi phục nhu nhuận đáng tươi cười, khôi phục nhu nhuận thanh âm, tiếp tục trở lại chuyện chính, vì học sinh truyền thụ lấy Kỳ Thị Bá cuộc đời, cùng với hẩn luyện đan lý luận, theo Linh cấp đến Hoàng cấp, mãi cho đến Huyền cấp, Địa cấp, Thiên cấp.

Nàng nói được y nguyên đặc sắc, nghe học sinh y nguyên thu hoạch rất lớn, chỉ là, giảng người tâm sự nặng nề, nghe người cũng tâm sự nặng nề, mà hết thầy này, đều là vì cùng là một người xuất hiện và rồi đi ——

Liễu Ván Thiên! !

Ba canh giờ về sau, Lý Tiễn Đồng rốt cục dựa theo kế hoạch, đem Kỳ Thị Bá nói, nàng lòng nóng như lửa đốt, nhanh chóng chạy về phía một cái cổ xưa địa phương —— Điện Tàng Quán.

Mà tồn tại đồng dạng tâm tư, còn có rất nhiều Long Tường Học Viện đệ tử, bởi vì vì bọn họ muốn căn cứ bọn hẩn đối với cái kia bản 《 Tổ Ván 》 xem xét kết quả, làm ra một cái quyết định: Phải chăng muốn tham gia, cái tên mập mạp kia nói Dã Thảo Minh thành lập đại hội!

“Tài đại khí thô ngang hàng trọng nghĩa” cái này tám chữ, xác thực rất hấp dẫn bọn hẩn.

Huống chi, còn có cái kia bản vô cùng yêu nghiệt 《 Bốc Thị Kỳ ngự nữ khảo 》.

Luyện võ khu, Tụ Tinh Tháp.

Ba cái thiếu niên, hai thiếu nữ đứng nhìn qua cao cao Tụ Tinh Tháp, thần sắc tràn đầy vẻ đắc ý.

Trên người bọn họ thiên thạch đủ nhiều, sở hữu tụ Tinh Không gian, bọn hẩn không chỉ có cũng có thể đi vào, hơn nữa muốn ngốc bao lâu, tụ ngục bao lâu.

Phạm Nhị vuốt bụng, ha ha cười nói: “Ván Thiên, ta vừa rồi đánh trống reo hò như thế ra sức, ngươi như thế nào cảm tạ ta? Có phải hay không nên để cho ta tiến vào Tụ Tinh Tháp tầng thứ mười hai?”

“Ngươi xác thực là một cái cổ động thiên tài! Nhất là cái kia tám chữ, quá kinh điển rồi, là đối với chúng ta sắp sửa thành lập Dã Thảo Liên Minh tốt nhất tổng kết!”

Từ Nguyệt giờ phút này cũng rất là hưng phấn, nàng phát hiện, đi theo Liễu Ván Thiên đám người kia, luôn có kinh hi cùng tràn ngập kích tình.

Nàng vỗ tay cười nói: “Nhất là ngươi cái tên mập mạp này, rõ ràng có thể bắt nhanh thời cơ cảm vào, kết hợp Ván Thiên, đem 《 Bốc Thị Kỳ ngự nữ khảo 》 cùng Dã Thảo Liên Minh kết hợp lại đóng gói cổ động, hiệu quả rất rõ ràng nhất a! Các ngươi là không thấy được, những người kia, nhất là những thiếu niên kia, trong ánh mắt những phát ra kia tựa như Bản tử đồng dạng hào quang, đừng đề cập nhiều hèn mọn bí ối cùng khát vọng rồi!”

Phạm Nhị nghe xong, có chút không làm rồi, hẩn mở to hình cầu con mắt, hét lớn: “Từ Nguyệt, ngươi cái tiểu nha đầu này, làm sao nói đầu rồi, cái gì gọi là tựa như Bản tử đồng dạng hào quang?”

Hẩn người vô tội địa tay một quán, nhìn xem Từ Nguyệt nói: “Ta lúc nào có bọn hẩn như vậy hèn mọn bí ối?”

Từ Nguyệt lại cao thấp nhìn hẩn một cái, ung dung mà nói: “Điểm ấy ta nhất có quyền lên tiếng rồi, dù sao ngươi mỗi lần chứng kiến ta, đều là cái loại này ánh mắt, thấy ta đều ngượng ngùng...”

“Ngao... Ô...” Phạm Nhị hận không thể tìm động chui vào, hẩn xoay người, không hề xem Từ Nguyệt, vô cùng người vô tội mà nói: “Cái kia, về sau ta không bao giờ nữa nhìn ngươi rồi!”

“Hừ, ngươi nói ngươi có cái gì, ngươi cũng không phải Tổ Ly Hương, muốn ngực không có ngực, muốn hông không có hông, có cái gì đẹp mắt!”

“Ngươi...” Từ Nguyệt tức giận tới mức dậm chân, liền đánh hấn đầu lười được đánh, lôi kéo Tô Ly Hương tay, thẳng lau nước mắt.

Tô Ly Hương nhẹ giọng trách cứ: “Phạm Nhị, ngươi quá mức a!”

Liễu Văn Thiên chăm chăm vào Phạm Nhị nhìn thoáng qua, sau đó lại chăm chăm vào Từ Nguyệt nhìn thoáng qua, đột nhiên như có điều suy nghĩ mà nói: “Àn, có ý tứ, hai người bọn họ, về sau nhất định là một đôi hoan hỉ oan gia!”

Từ Nguyệt mang theo khóc nức nở nói: “Ta mới không cần cùng mập mạp chết bầm trở thành hoan hỉ oan gia đâu rồi, chán ghét chết rồi!”

Tô Ly Hương dùng tay đung đung Liễu Văn Thiên cánh tay, nói: “Văn Thiên, ngươi cũng mặc kệ quản huynh đệ ngươi?”

“Ha ha...” Liễu Văn Thiên tại nàng cùng Từ Nguyệt bên tai nói khẽ: “Cái này đơn giản, ngươi có tin ta hay không lập tức lại để cho hấn nhảy dựng lên muốn chính mình gặp trở ngại?”

“Ta tin!” Tô Ly Hương tựa hồ nghĩ tới điều gì buồn cười sự tình, cười đến: “Chỉ cần hấn gặp trở ngại rồi, ta sẽ tin!”

Từ Nguyệt nghe xong, một bên lau nước mắt, một bên bán tín bán nghi mà nhìn xem hấn.

“Phạm Nhị...” Liễu thiên sờ lên cằm, nhìn hấn một cái, cười nói: “Ta phát hiện ngươi vừa rồi thật sự rất thần khí, vốn là dùng thiên thạch mở đường, bày ra Dã Thảo Liên Minh tài đại; Sau đó lại dùng ta nói 《Bốc Thị Kỳ nữ khảo》, bày ra Dã Thảo Minh có thể cho bọn hấn khí thô; Đón lấy, ngươi còn tăng thêm ngang hàng trọng nghĩa bốn chữ, thuyết minh chúng ta muốn thành lập Dã Thảo Minh ước nguyện ban đầu...”

“Ngươi vô dụng mấy câu, rõ ràng thành công địa lại để cho bọn hấn toàn bộ như một đám sói đói đồng dạng, đối với Dã Thảo Liên Minh tràn đầy hứng thú! Đem Lý Tiễn Đồng lão sư Dược Tôn quán, biến thành ngươi tuyên truyền Dã Thảo Liên Minh sân khấu...”

Liễu Văn Thiên nói trôi chảy, Phạm Nhị nghe được càng thêm cao hứng, cười đến con mắt nhanh không có.

“Nhưng là...” Liễu Văn Thiên bỗng nhiên đến rồi cái chuyển hướng.

“Nhưng là cái gì?” Phạm Nhị đột nhiên đình chỉ cười, cảnh giác lên.

“Nhưng là, thành cũng Bàn tử, bại cũng Bàn tử!”

Liễu Văn Thiên khước miệng giờ lên, thờ dài lấy nói: “Tuyên truyền là phần tốt cùng xấu, ngươi tuy thành công tuyên truyền Dã Thảo Minh, nhưng lại đã ở Dã Thảo Minh còn chưa thành lập, cũng đã thấp xuống cảnh giới của nó, làm thấp nó cách cục, khiến nó biến thành một cái chỉ biết nói mình tài đại bộc phát hộ, chỉ biết Trương Dương khí thô tựa hồ không có đầu óc chỉ biết dùng nửa người dưới suy nghĩ hạ lưu tồn tại...”

“Cái này sao, ừ...” Phạm Nhị gãi gãi đầu, có chút ấp a ấp úng, sắc mặt cười không thấy rồi, gia tăng lên một ít ảo não thần sắc.

“Ngươi theo trong nhà đi ra, làm như vậy là để chứng minh chính mình, làm chút ít kinh thiên địa quỷ thần khiếp sự tình đi ra, nhưng lại không muốn lâm vào tục tăng, lưu tại thấp trong sự tình.”

“Nếu như cái này liên minh thật sự bị ngươi làm cho xấu làm cho xấu, như vậy, thành lập nó, lại có ý gì đâu?”

“Ngao... Ô...” Phạm Nhị mập mạp trên mặt, biểu lộ có chút thống khổ, hấn chợt quát to một tiếng, vọt tới cách đó không xa một khóa, dùng đầu đụng.

Tuy nhiên là giả đụng, bị đâm cho cũng không trọng, nhưng nhìn dạng như vậy, thật sự là buồn cười đến cực điểm.

“Các ngươi xem, đầu gối đen đụng cây rồi!” Liễu Văn Thiên chỉ vào cây kia cười to nói.

“Phốc...” Từ Nguyệt giờ phút này trên mặt còn treo mớ nước mắt, ngoài miệng lại nở nụ cười.

Những người khác cũng cất tiếng cười to.

“Đợi một chút...” Phạm Nhị tựa hồ có chút mơ hồ, hấn ôm cây, hỏi: “Dã Thảo Minh bị làm xấu, các ngươi cũng có thể cùng ta đồng dạng khổ sở mới đúng, vì cái gì các ngươi vui vẻ như vậy?”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 55: Thay phiên coi rở

Chương 55: Thay phiên coi rở

“Bởi vì nguoi ngu xuẩn!” Cổ Thanh Dương lúc này thời điểm nói chuyện, hấn nở nụ cười, ung dung nói ra: “Dã Thảo Minh hiện tại cũng còn không biết là cái gì, đã không có thành lập, cũng không có thành viên, tại sao làm thối mà nói?”

“Nó đến lúc đó là cái gì thanh danh, có nhiều uy phong, chỉ có thành lập về sau mới biết được, đến lúc đó chỉ cần nguoi Bàn tử dựng thẳng cái nhân hiệu, làm trên đó viết: Được Tôn quán nói như vậy, hoàn toàn nói láo, do đó thanh minh cùng kiểm nghiệm! Vậy thì không có việc gì rồi!”

Liễu Vắn Thiên lúc này thời điểm cũng nói chuyện, hấn cười nói: “Huống chi, vì sự tình từ nay về sau, thương hiện tại tâm, thật sự là vô cùng ngu xuẩn!”

“Ngao... Ô...” Bàn tử thê lương kêu to lên, lại ôm cây, đứng, nhưng lần này là thật sự đứng, bị đâm cho cây tại vang sào sạt.

“Ha ha ha...” Mấy người khác, lại là một hồi cười to, bọn hấn xác thực rất vui vẻ, bởi vì vì bọn họ phát hiện, Phạm Nhị xác thực là cái kẻ dở hơi, nên cao điệu thời điểm chính mình hội nhảy ra, nên thấp điệu thời điểm chính mình sẽ đi đứng cây...

“Nguoi tên mập mạp chết bầm này, chẳng lẽ là biết rõ ta muốn tới tìm nguoi, chính mình trước đứng cây trách phạt cầu được sự tha thứ của ta sao?”

Bỗng nhiên, một thanh âm xa xa địa vang lên.

Không nhiều lắm một hồi, một cái mặt mũi tràn đầy kiêu ngạo màu vàng thiếu niên mặc áo gấm, xuất hiện tại mấy người trước mặt, hấn cái mũi rất lớn rồi lại rất sụp đỏ, nhưng ánh mắt lại vô cùng âm trầm bén nhọn.

Đồng thời xuất hiện, còn có bốn cái xuyên lấy màu sắc bất đồng quần áo người trẻ tuổi, y phục của bọn hấn chất liệu cũng phi thường đẹp đẽ quý giá, chỉ là niên kỷ so thiếu niên mặc áo gấm cũng phải lớn hơn bốn năm tuổi.

“Lâm Ngọc Đường, nguoi không có nói đùa a? Chính là bọn họ mấy cái?” Một người mặc Thanh sắc quần áo thiếu niên, nhìn Liễu Vắn Thiên năm người liếc, có chút không thể tin.

Bọn hấn năm người, Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương đều là Linh Võ cảnh đỉnh phong, hai thiếu nữ, hơi đầy đặn chính là cái kia xinh đẹp vô cùng, nhưng võ tu đẳng cấp cũng là Linh Võ cảnh đỉnh phong, mà cái khác thoáng tiểu nhân nữ tử, bất quá Linh Võ cảnh trung kỳ mà thôi.

Mà đứng ở chính giữa Liễu Vắn Thiên, trên người kinh mạch đều phệ, bất quá là cái phệ vật.

Thanh y thiếu niên thần sắc khó hiểu mà nói: “Nguoi tại tân sinh Thanh Vân Bảng bài danh thứ năm, võ tu đẳng cấp đã đột phá Khôn Võ cảnh sơ kỳ, lại hội sợ cái này mấy cái Linh Võ cảnh tiểu thí hài?”

Lâm Ngọc Đường còn chưa trả lời, Phạm Nhị đã hấp tấp địa bước nhanh tới, chỉ vào Lâm Ngọc Đường nói: “Nguoi, cho ta quỳ xuống đến, bồi tội!”

Dựa theo ước định của bọn hấn, lần kia tại Tế Ma Đài, người thua, mỗi lần nhìn thấy, đều muốn cho thắng người quỳ xuống, dập đầu một cái đầu, nói ba câu: “Tiểu đệ ta sai rồi, hiện tại cho Nhị gia bồi tội!”

Lâm Ngọc Đường sắc mặt tái nhợt, hấn nhớ tới lần trước sỉ nhục, hiện tại lại chứng kiến Tố Ly Hương lại vẫn cùng Liễu Vắn Thiên bọn hấn cùng một chỗ, trong nội tâm càng là phẫn nộ.

Hấn cười lạnh nói: “Mập mạp chết bầm, nguoi đừng hung hăng càn quấy, đợi chút nữa, nên đến phiên nguoi!”

Trong mắt tràn đầy khinh miệt, Lâm Ngọc Đường cười nói: “Ngày đó, ta là thua rồi, chỉ là Long Tường Thành đánh cuộc, có một quy củ, tựu là lần đầu tiên phải thực hiện tiền đặt cược, nếu như không phải duy nhất một lần hồi đoái, lần thứ hai, người thua có thể yêu cầu thắng người lại đánh bạc một lần!”

“Còn có cái này quy củ?” Phạm Nhị hiển nhiên không tin, hấn nhìn về phía Tố Ly Hương cùng Từ Nguyệt, thấy các nàng gật đầu, liền biết quy củ là tồn tại.

Hấn vuốt bụng, cười nói: “Vậy được, nguoi muốn đánh cuộc gì? Đánh bạc nguoi cái này người nhất gan, có dám hay không chính mình đi vào Tế Ma Đài lòng sắt, cùng những Ma tộc kia khiêu chiến sao?”

“Hừ...” Lâm Ngọc Đường cả giận nói: “Chỉ có các nguoi những tiện này mệnh, mới có thể đi chỗ đó loại địa phương ngu xuẩn địa mạo hiểm nguy hiểm tánh mạng, ti tiện địa đi kiểm thiên thạch!” Hấn ngạo nghễ nói: “Ta thể nhưng mà nguoi của Lâm gia!”

Hấn đương nhiên là có tư cách có lý do kiêu ngạo, bởi vì gia tộc của hấn, là Long Tường Châu vũ khí thế gia, hấn lực ảnh hưởng, viễn siêu Long Tường Châu phạm vi, tốc hành Đại Lương Quốc mười tám châu.

Chính yếu nhất, Lâm gia vũ khí, chủ yếu cung ứng Đại Lương Quốc quân đội, cũng vì vậy lý do, Lâm gia cùng hoàng thất, đặc biệt là cùng quân đội quan hệ, một mực đều vô cùng mật thiết.

“Ha ha ha...”

Liều Vấn Thiên, Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương không có giống Lâm Ngọc Đường tưởng tượng cái kia dạng, lộ ra kinh ngạc hoặc là sùng bái thần sắc, trái lại, bọn hắn thần sắc tràn đầy khinh thường.

Đặc biệt là Phạm Nhị, cười to phía dưới, vậy mà tràn đầy khinh miệt.

Hắn vuốt bụng, cười nói: “Ta còn tưởng rằng là ai đâu rồi, nguyên lai chỉ là người của Lâm gia a!”

“Các người Lâm gia, vô luận đến cỡ nào đại quyền thế, cũng không phải người sáng tạo.”

Liều Vấn Thiên giờ phút này cũng tới hào hứng, hắn sờ lên cằm, đón lấy Phạm Nhị nói: “Người không có sáng tạo quân công, không có sáng tạo qua tài phú, không có làm ra cái gì kinh thiên động địa sự tình, người có tư cách gì ở chỗ này đông đặc? Lại có cái gì đáng được kiêu ngạo hay sao?”

Phạm Nhị vuốt bụng, ngẩng đầu nói: “Đường đường đàn ông, nên dựa vào hai tay của mình, đi dốc sức làm ra thuộc tại thiên hạ của mình. Dù là người dựa vào gia tộc của chính mình tài nguyên, làm ra một ít kinh thiên động địa đại sự, cái kia cũng đáng được người kiêu ngạo thoáng một phát.”

Liều Vấn Thiên nói: “Nhưng là thật đáng buồn chính là, chính người không đi làm sự tình, lại ở chỗ này dùng gia tộc tài nguyên ôn tồn trông lại của gái đẹp, muốn mượn này hù dọa chúng ta? Người là ở nói cho chúng ta biết, người Lâm Ngọc Đường, ngoại trừ trong nhà có tiền, người người này cái gì cũng sai sao?”

Phạm Nhị nói tiếp: “Ta cho người biết, chỉ có chính mình không có bất kỳ ưu điểm đáng nói thời điểm, mới có thể chỉ biết vừa ra trường, tự nói mình là cái nào quyền thế gia tộc người, mới có thể cần mượn vật gì đó khác đến đột ra bản thân.”

Phạm Nhị lúc nói lời này, hiển ngang lẫm liệt, không sợ không sợ. Bởi vì hắn xác thực có tư cách nói lời này, bởi vì hắn là dùng hành động tại chứng minh những lời này người!

Bởi vì hắn là, Kinh Vô Châu Phạm gia Nhị thiếu gia, mà hắn hiện tại, lại ném lại cái này vô cùng tôn quý thân phận.

Phạm Nhị cuối cùng một bên vuốt bụng, một bên dùng vô cùng đùa cợt ngữ khí, gần từng chữ: “Trong mắt ta, người là cái rắm!”

Liều Vấn Thiên cùng Phạm Nhị, hai người này nói chuyện lên đến, tư duy kỳ quái, ngữ pháp nhanh chóng rất nhanh mà rõ ràng, người khác một câu đều chen vào không lọt đi, lời nói này nói ra, phối hợp được không chê vào đâu được, ăn ý vô cùng.

Cổ Thanh Dương biết rõ, hắn giờ phút này cũng phải nói chút gì đó, hắn xưa nay đã như vậy, không nói thì thôi, vừa nói tự nhất định ngữ không sợ hãi người chết không ngớt, giờ phút này hắn chợt mở miệng.

Hắn rất chân thành mà nhìn chăm chăm vào Phạm Nhị, lại rất chân thành địa, mỗi chữ mỗi câu mà nói: “Phạm Nhị, người cái này hai hàng, người sai rồi!”

“Ta sai rồi?” Phạm Nhị không thể tin mà nhìn chăm chăm vào Cổ Thanh Dương, nghĩ thầm thằng này có bị bệnh không, lúc này thời điểm không giúp ta, ngược lại nói ta sai rồi?

“Ta ở đâu sai rồi?” Phạm Nhị nói thầm lấy, lại không nói thêm gì nữa, hắn biết rõ, Cổ Thanh Dương khẳng định còn có nói sau.

“Ta nói hắn sai rồi, đồng ý không?” Cổ Thanh Dương giờ phút này lại không nhìn Phạm Nhị, mà là chăm chăm vào Lâm Ngọc Đường.

Lâm Ngọc Đường tuy nhiên không rõ hắn vì sao nói như vậy, bắt quá có người bang chính mình nói chuyện, luôn tốt, hắn cười nói: “Người nói đúng! Hắn xác thực nói sai rồi!”

Cổ Thanh Dương mặt không biểu tình, tiếp tục nói: “Vậy người còn muốn ta nói nói, hắn vì cái gì sai lầm rồi sao?”

Lâm Ngọc Đường cười nói: “Nhất định phải nói nha, ta vô cùng chờ mong người muốn nói lời!”

Cổ Thanh Dương nhẹ gật đầu, cười nói: “Ta đây tự tự y theo Lâm công tử nói, ta nói tiếp. Đúng vậy, Phạm Nhị xác thực sai rồi!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 56: Màu đen rừng tùng

Chương 56: Màu đen rừng tùng

Cổ Thanh Dương dùng vô cùng ánh mắt quái dị chăm chăm vào Lâm Ngọc Đường, gần từng chữ: “Bởi vì trong mắt ta, ngươi không phải cái rắm! Ngươi liền cái rắm đều không bằng!”

“Ta thà rằng nghe thấy tự chính mình phóng cái rắm, thậm chí nghe thấy cái tên mập mạp này phóng rắm thí, cũng không hy vọng ngươi xuất hiện ở trước mặt ta, nghe ngươi nói những nhảm chán kia vô tri lại không có dinh dưỡng nói nhảm!”

“Ha ha ha...”

Liễu Văn Thiên cười ha ha.

“Ta thích ngươi mới vừa nói cái này cái rắm!” Phạm Nhị cười to, cười đến muốn ngắt trời, hất đem Cổ Thanh Dương bế lên, đi lòng vòng.

Liền Tổ Ly Hương cùng Tử Nguyệt, cũng cười được cong eo.

Bọn hắn không muốn đạo, Cổ Thanh Dương lần này lại còn nói nhiều như vậy, hơn nữa rõ ràng còn dùng tới tâm cơ, đem Lâm Ngọc Đường tha đi vào, lại để cho chính hắn thừa nhận, công tử này ca là cái rắm đều không bằng người!

Liễu Văn Thiên cười xong, bỗng nhiên trong ánh mắt đột nhiên bộc phát ra một loại coi rẻ thiên hạ uy nghiêm, âm thanh lạnh lùng nói: “Ta rất kỳ quái, ngươi vì cái gì còn chưa cắt?”

Hắn chuyển biến nhanh như vậy, làm cho không người nào không trở tay không kịp, thần sắc của hắn biến ảo, theo ẩn dấu đến bá đạo, không cần bất luận cái gì chuyển hướng cũng quá độ.

Bọn hắn nào biết đâu rằng, vừa rồi, Liễu Văn Thiên đem thân thể quyền không chế giao cho cái kia khẩu tài vô song, Văn Thái vô song cửu quốc tương hầu Tần Tử Nghi.

Cho nên bọn hắn vui cười tức giận mất.

Mà giờ khắc này, Tần Tử Nghi lại đem thân thể quyền không chế trả lại cho Thiên Viêm Đại Đế, thì ra là chân thật Liễu Văn Thiên.

Bởi vì, hiện tại, cần Liễu Văn Thiên Bá khí, vì hắn Liễu Văn Thiên, Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương chế tạo cái này sung sướng, làm cái kết thúc công việc.

“Các ngươi nói xong chưa?” Lâm Ngọc Đường sắc mặt vô cùng âm trầm, lạnh lùng mà hỏi thăm.

“Nói xong rồi, ngươi muốn thế nào?” Phạm Nhị lông mày nhíu lại, khinh thường hỏi.

“Rất tốt!” Lâm Ngọc Đường nở nụ cười, cái kia cười, tựa như một chỉ cùng tuổi của hắn rất không tương xứng lão hồ ly.

Hắn mỗi chữ mỗi câu mà nói: “Ta sẽ không bỏ qua các ngươi!”

“Ta cả đời này, cũng không tốt buông tha...”

Phạm Nhị lại đã cắt đứt hắn, hắn tại cười lạnh.

“Thanh Dương, ta phát hiện ngươi thật là một cái thiên tài!”

“Ngươi mới vừa nói thực quá là đúng! Hắn xác thực là nói nhảm liên thiên!”

“Chúng ta sớm đã biết rõ, hắn sẽ không bỏ qua chúng ta, hắn cả đời đều sẽ không bỏ qua chúng ta, chúng ta từ vừa mới bắt đầu đã biết rõ, nhưng là hắn còn phải lại phóng một lần cái rắm!”

“Nói láo còn chưa tính, giống chúng ta, đôi khi nói cũng có nói nhảm nói nhảm, nhưng lại có thể làm cho người bật cười, lại để cho người khoái hoạt, nhưng là hắn cái rắm, hắn nói nhảm, lại làm cho người buồn nôn.”

“Cho nên hắn chỉ cần mới mở miệng, cũng chỉ có thể chứng minh một sự kiện kiện, cái kia chính là, hắn thật sự liền cái rắm cũng không phải, mặc kệ là người của hắn, vẫn là lời hắn nói!”

Lâm Ngọc Đường bên này, mới vừa nói lời nói chính là cái kia Thanh y thiếu niên, giờ phút này trầm giọng nói: “Ngọc Đường, đừng nói nhảm rồi, động thủ đi!”

“Tốt!”

Lâm Ngọc Đường sắc mặt vô cùng âm trầm, hắn quát lên một tiếng lớn, nhanh chóng rút kiếm.

Lâm Ngọc Đường hung dữ mà nói: “Ba cái chỉ biết sinh miệng lưỡi cực nhanh phé vật, hôm nay tự là tử kỳ của các ngươi!”

Long Tường Học Viện tuy nhiên cảm kị đồng môn chém giết, bằng không thì sẽ bị nghiêm trị. Nhưng là đối với Lâm gia loại này thế gia đệ tử mà nói, loại này cái gọi là nghiêm trị, đều chẳng qua là trò đùa mà thôi.

Mặt khác vài tên thiếu niên mặc áo gấm, cũng nhao nhao lấy ra vũ khí, hoặc sử đoản, hoặc sử kiếm, còn có một, dùng chính là Phán Quan Bút.

“Làm sao bây giờ?” Phạm Nhị hỏi Liễu Văn Thiên.

Tuy nhiên vừa rồi bọn hắn hay nói giỡn không kiêng nể gì cả, nhưng là giờ phút này, bọn hắn lại biết, đối mặt năm cái đều là Khôn Vô cảnh người, bọn hắn thậm chí liền một điểm phản kháng đều không có.

Liễu Văn Thiên khước miệng giờ lên, sờ lên cằm mỉm cười nói: “Ta nhớ được, ngươi từng từng nói qua, tại nơi này Long Tường Học Viện bên trong, chơi tốt nhất, không ai qua được Yêu thú khu...”

“Ý của ngươi là?” Phạm Nhị nhìn qua cùng Tụ Tinh Tháp tương liên, Yêu thú khu Hắc Tùng Lâm lối vào, con mắt tại để đó quang.

Cổ Thanh Dương lại cười nói: “Kỳ thật, ta vừa rồi tựa là nghĩ như vậy, dù cho chúng ta dốc sức liều mạng, cũng đánh không lại hắn nhóm, như vậy, chúng ta vì cái gì không chính mình tiến vào Hắc Tùng Lâm?”

“Ha ha ha...” Phạm Nhị cười to nói: “Có lẽ, chúng ta đều là nghĩ như vậy! Chúng ta thật sự có thể tiến vào Hắc Tùng Lâm, đi dạo một vòng...”

Liễu Văn Thiên nhìn Cổ Thanh Dương liếc, hai người cũng đi theo cười ha ha.

Lâm Ngọc Đường năm người cả kinh, bọn hắn không nghĩ tới, đến cái lúc này, bọn hắn còn có thể cười được, hơn nữa cười đến vui vẻ như vậy.

Càng làm cho bọn hắn không thể tưởng được chính là, cái này ba cái thiếu niên, đàm luận, dĩ nhiên là muốn đi vào Hắc Tùng Lâm.

Hắc Tùng Lâm, là bao nhiêu người muốn trở nên mạnh mẽ thắng địa, nhưng cũng là đại đa số Vũ Tu Giả ác mộng, bao nhiêu nhiệt huyết thiếu niên, tiến vào sau liền không còn có đi ra.

Tại Tinh Võ cảnh phía dưới người, chỉ cần đi vào Yêu Thú sâm lâm, đi ra, vĩnh viễn đều là vận khí tốt số ít.

Dù cho đột phá Tinh Võ cảnh cường giả, nếu như vận khí không tốt, gặp được Hồng Hoang Cổ Yêu thú, cũng có khả năng ra không được.

Lâm Ngọc Đường bọn hắn năm người đều đi vào, nhưng đó cũng là tại có gia tộc cường giả hộ vệ dưới tình huống, đi vào.

Ngay cả như vậy, bọn hắn ở bên trong cũng bị trọng thương, có hai cái thiếu chút nữa liền mệnh đều ném đi đi vào.

Nhưng là hiện tại, ba người bọn hắn mới Linh Võ cảnh thiếu niên, vậy mà trong một tùy ý địa đàm luận, muốn đi vào Hắc Tùng Lâm đi dạo một vòng...

“Ngọc Đường tiểu đệ, chúng ta ba cái chỉ biết sinh miệng lưỡi cực nhanh phé vật, hiện tại muốn đi vào Hắc Tùng Lâm đi chơi Yêu thú đi, ngươi dám cùng ta nhóm đi vào sao?”

Lâm Ngọc Đường mấy người không nói lời nào.

Phạm Nhị vuốt bụng, lần nữa cười ha ha.

“Ngươi không phải nói, Long Tường Thành đánh cuộc, còn có một cơ hội có thể cho ngươi chuyển bại thành thắng sao, hiện tại ta cho ngươi cơ hội này, ngươi không tiếp thụ!”

“Như vậy về sau, ngươi tựa vĩnh viễn đều được cho ta đập đầu, sau đó cho ta nói, tiểu đệ ta sai rồi, hiện tại cho Nhị gia bồi tội!”

“Còn một điều, ngươi nhớ kỹ, ngươi mới vừa nói chỉ biết sinh miệng lưỡi cực nhanh phé vật, kỳ thật chính là các ngươi chính mình! Nói chuyện nhất định phải động não, bằng không thì thật sự liền cái rắm đều không bằng.”

Phạm Nhị nói xong, đi đến Tử Nguyệt bên cạnh, thần sắc nghiêm túc mà nói: “Tử Nguyệt, ngươi ở bên ngoài chờ ta!”

“Ngươi... Các ngươi thật sự muốn vào đi nha?” Tử Nguyệt mở to hai mắt, nàng vừa rồi, vẫn cho là ba người đang nói đùa.

Tổ Ly Hương giờ phút này cũng là ngẩn ngơ, khuyên nhủ: “Các ngươi thật sự không thể đi vào, bên trong quá nguy hiểm!”

Liễu Văn Thiên lại cười nói: “Nguy hiểm, vĩnh viễn đều là tương đối!”

Tại Tổ Ly Hương cùng Tử Nguyệt ghen ghét nhìn trần trời bất đắc dĩ trong lúc biểu lộ, Liễu Văn Thiên ba người, một đường cười cười nói nói địa tiến nhập Hắc Tùng Lâm.

“Ta phát hiện tên mập mập chết bầm này, kỳ thật rất dũng cảm!” Tử Nguyệt lẩm bẩm: “Cứ việc, hành động này, rất ngu rất ngu... Ân, rất ngu rất dũng cảm!”

Nhìn qua Liễu Vấn Thiên ba người bóng lưng, Tô Ly Hương thần sắc đậm mạc nhìn Lâm Ngọc Đường liếc, cười lạnh nói: “Có ít người chênh lệch, là rất khó đền bù!”

Nói xong, nàng lúi kéo Tử Nguyệt, cũng không quay đầu lại địa hướng về luyện võ khu đi đến.

Nàng nhất định phải làm chút gì đó, bằng không thì, Liễu Vấn Thiên ba người bọn họ, nhất định chết chắc rồi!

Bởi vì nàng rất rõ ràng, Hắc Tùng Lâm, bên trong có một cái cường đại trận pháp, đi vào dễ dàng, đi ra khó, bất kể là đối với người, vẫn là Yêu thú, cho nên Yêu thú chỉ có thể bị nhốt tại Hắc Tùng Lâm ở bên trong.

Cho dù bọn họ thật sự vận khí tốt, gặp được đều là thực lực yếu đuối Yêu thú, nhưng là nếu như không có người ở bên ngoài mở ra trận pháp, bọn hắn căn bản là ra không được.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 57: Cự Xỉ Huyền Lang

Chương 57: Cự Xỉ Huyền Lang

Tiến vào Hắc Tùng Lâm về sau, phảng phất chỉ là một bước ngắn, bọn hắn liền tiến nhập một cái khác hoàn toàn bất đồng thế giới.

Liễu Vấn Thiên cảm giác được hào khí trở nên rất không giống với, tại đây so lộ ra vô cùng âm lãnh, tràn đầy Viễn Cổ Hồng Hoàng khí tức.

Bọn hắn có thể trở về đầu, nhưng lại đã nhìn không tới nguyên lai đường, chứng kiến, chỉ có màu đen rừng tùng.

Bọn hắn đời này, đều không có đã từng gặp nhiều như vậy, cổ quái như vậy cây tùng.

Vô số giao thoa tung hoành màu đen cây tùng, xoay quanh tại bất đồng không gian, có như ngoại giới thể giới đồng dạng dọc theo sinh trưởng, lại trực tiếp hoành lấy trường, càng có dùng các loại tư thế xoay quanh trên không trung

Mà cái này phiến rộng lớn khôn cùng màu đen rừng tùng, ngoại trừ Hắc Tùng cây, nhìn không tới khác bất kỳ thực vật nào.

Cái này vốn là một mảnh màu đen cây tùng thể giới.

Phạm Nhị nuốt nuốt nước miếng, nói khẽ: “Truyền thuyết, Hắc Tùng cây sản từ viễn cổ, chỉ có đồng dạng sản từ viễn cổ đặc biệt Yêu thú, mới có thể ở bên trong cùng tồn tại, những thứ khác, vô luận cái gì, đều chỉ có một kết quả, cái kia chính là bị cắn nuốt!”

Giờ phút này, thanh âm của hắn cùng bình thường tùy tiện hoàn toàn bất đồng.

Thanh âm của hắn rất nhẹ, so với hắn bất luận cái gì thời điểm nói lời đều muốn nhẹ, phảng phất chỉ cần hắn lớn tiếng một điểm, sẽ đưa tới Hồng Hoàng Yêu thú.

“Hắc Tùng Lâm trực tiếp hấp thụ khắp mặt đất cùng trong không gian chất dinh dưỡng sinh tồn, mà loại thuộc từ viễn cổ kéo dài xuống Yêu thú, sinh tồn phương thức chia làm hai chủng, một loại là dựa vào mạnh được yếu thua, thôn phệ Yêu thú sinh tồn; Còn có một loại tựa là dựa vào thôn phệ Hắc Tùng cây hạt thông cùng lá cây sinh tồn.”

“Nhưng là loại kết quả này, đã tạo thành Hắc Tùng Lâm các loại Yêu thú thực lực hai cực phân hoá, cường giả càng mạnh hơn nữa, kẻ yếu càng yếu.”

Liễu Vấn Thiên đang nhìn bầu trời bị vô số Hắc Tùng cây chi tiết cắt liệt không gian, sờ lên cảm hỏi: “Người còn biết cái gì?”

Phạm Nhị nói: “Ta còn biết, Hắc Tùng Lâm bị một loại kỳ quái Viễn Cổ trận pháp trói buộc chặt, chỗ trong vòng Yêu thú mới không có lao ra, tai họa thương sinh. Loại này trận pháp, ngoại giới người tiến đến có thể, nhưng là muốn đi ra ngoài, vô luận Yêu thú vẫn là người, đều làm không được. Trừ phi, bên ngoài có người dùng thú thi đem trận pháp mở ra một cái lỗ hổng.”

Cổ Thanh Dương hỏi: “Thú thi? Nó ở nơi nào?”

Phạm Nhị bắt đầu nói: “Tại Thần Kiếm Sơn Trang đổi đầu trong tay.”

Liễu Vấn Thiên cười nói: “Ngươi là nói, Tần Dao Hải?”

Phạm Nhị sờ lên tròn vo bụng, nói: “Đúng vậy! Mở ra Hắc Tùng Lâm lỗ hổng thú thi, nắm giữ ở Long Tường Học Viện viện trưởng trong tay. Long Tường Châu chương sứ muốn kiêm nhiệm Long Tường Học Viện viện trưởng, Hiện tại Long Tường Châu bị Tần Dao Hải khống chế, thú thi tự nhiên tại chỗ của hắn!”

Liễu Vấn Thiên khóe miệng giờ lên, quái dị cười nói: “Có lẽ, chúng ta căn bản là đi ra không được!”

Cổ Thanh Dương đùa với trên bờ vai Từ Lôi Huyền Trư, mỉm cười nói: “Có một số việc, làm mới biết được!”

Nói xong, hắn đi đầu đi thẳng về phía trước.

Chỉ cần là tại Nguyên Thủy địa phương, ba người bọn họ, không có người so Cổ Thanh Dương càng thêm quen thuộc, bởi vì hắn tại Vạn Sơn, liền thói quen cùng dã thú làm bạn, thường xuyên một mình một người xâm nhập thâm sơn.

Liễu Vấn Thiên cùng Phạm Nhị nhìn nhau, cùng tới.

“Ngao... Ô...”

Ba người chưa có chạy bao lâu, tại một cái lương khô cực lớn Hắc Tùng cây vắt ngang phía trước chỗ ngã ba, bọn hắn đã nghe được một cổ vô cùng bạo ngược thanh âm.

“Đặc sao, đây là cái gì Yêu thú, tại sao cùng tiếng kêu của ta đồng dạng?”

Phạm Nhị cảm giác thú vị, cũng học kêu lên.

“Ngao... Ô...”

Một chỉ vô cùng cực lớn lang loại, xuất hiện tại Ly ba người cách đó không xa trên cành cây.

Nó toàn thân màu lông ngấm đen, hắc được tại đây màu đen rừng tùng ở bên trong, lộ ra vô cùng ánh sáng.

“Lớn như vậy lang?” Phạm Nhị ngần ngại nói: “Trước kia ta đã thấy lớn nhất lang, cũng cùng với thân thể của ta tài không sai biệt lắm, cái này đầu lang, so với ta còn lớn hơn!”

Nhìn qua nó trong mắt vô cùng tham lam bạo ngược ánh sáng âm u, Phạm Nhị rung mình một cái.

“Huyền cấp Yêu thú, Cứ Xi Lang!”

Cổ Thanh Dương tựa hồ đối với Yêu thú vô cùng quen thuộc, hắn chăm chăm vào Hắc Lang vô cùng sắc bén cùng dài nhọn hàm răng, giải thích nói: “Yêu thú chia làm bình thường Yêu thú, linh Yêu thú, huyền Yêu thú, Yêu Thánh, Yêu Đế, Yêu Hoàng, cái này Cứ Xi Lang đã đạt tới Huyền cấp, hắn lực công kích đặc điểm là tốc độ nhanh, hắn rằng có thể đoạn Cương Nhận!”

“Nhược điểm của hắn là cái gì?” Liễu Vấn Thiên hỏi.

Hắn phát hiện, cái thế giới này, đối với Yêu thú đẳng cấp phân chia, cùng hắn tại ba ngàn năm trước thế giới kia đã có chỗ bất đồng, Yêu thú đẳng cấp cùng phân loại, cũng không có so cường đại phồn đa.

Cổ Thanh Dương nhìn nhìn trên bả vai hắn Từ Lôi Thần Trư, cười nói: “Nhược điểm của hắn, tựa là đánh không lại của ta Dã Trư Vương!”

“Thật hay giả?” Phạm Nhị nhìn nhìn so với chính mình đáng người còn lớn hơn Cứ Xi Lang, lại nhìn một chút so Cổ Thanh Dương còn gầy yếu quá nhiều Từ Lôi Thần Trư, cười nói: “Ngươi đang nói đùa à? Cái kia Cứ Xi Lang thân thể, thể nhưng mà ngươi cái này đầu lợn rừng gấp năm lần đại còn không chi!”

Cổ Thanh Dương không nói thêm gì nữa, bởi vì Cứ Xi Lang đã phát động công kích, thân hình của nó vốn là cực lớn, tăng thêm là Huyền cấp Yêu thú, hắn lực lượng, hoàn toàn không thua gì một cái khôn cấp vô tu cường giả.

Tốc độ của nó nhanh chóng, trong ánh mắt bạo ngược chỉ khí đột nhiên tăng vọt, tựa hồ hoàn toàn đem ba người đã coi như là nó trong miệng con mồi.

“Ngao... Ô...”

Nó đáng người tuy lớn, lại nhanh như tia chớp, đánh về phía ba người.

“Ra!”

Cổ Thanh Dương quát lên một tiếng lớn, trên bả vai hắn Từ Lôi Thần Trư nhanh chóng nghênh hướng đầu kia Cứ Xi Lang.

“Oanh... Long...”

Từ Lôi Thần Trư thân thể cùng Cự Xi Lang so với thiên so nhỏ nhắn xinh xắn, nhưng hắn vẫn ti không sợ hãi chút nào.

Tốc độ của nó, thậm chí vậy mà so Cự Xi Lang còn nhanh.

Lưỡng con yêu thú nhanh chóng quần lại với nhau, chúng bên cạnh một khỏa Hắc Tùng cây, chính là bọn họ chiến trường.

“Kết...”

“Kết... Xoạt...”

Hắc Tùng cây tuy nhiên chắc chắn giống như là một sắt thép, nhưng ở Từ Lôi Thần Trư cùng Cự Xi Lang công kích phía dưới, nhánh cây bay tứ tung, liên tiếp đứt từng khúc.

Phạm Nhị lấp bắp kinh hãi, hắn không nghĩ tới, cái này Từ Lôi Thần Trư tuy nhiên đáng người nhỏ yếu, lại có thể cùng Cự Xi Lang triển đấu lâu như vậy!

Liễu Vấn Thiên mắt sáng như đuốc, nhìn qua Từ Lôi Thần Trư ánh mắt dần dần trở nên nóng bỏng lên, hắn càng phát ra cảm giác, chính mình ngay lúc đó phán đoán không có sai.

Cái này chỉ Từ Lôi Thần Trư, lần này tính toán là chiến đấu chân chính, lần trước cùng mình tại Man Sơn lúc chiến đấu, chính mình dựa vào Thượng Cổ rồng ngâm, dọa sợ nó.

Tại Thần Kiếm Sơn Trang, Từ Lôi Thần Trư đột nhiên xuất hiện, xuất kỳ bất ý, như một đạo thiểm điện, lại để cho Thần Dao Đường đại thiếu Tàn Trùng Dương, kiếm thoát tay mà bại tại Cổ Thanh Dương.

Nhưng hai lần đó, đều không là chiến đấu chân chính.

Giờ phút này, Từ Lôi Thần Trư mới chính thức vui đầu vào chiến đấu, nó đáng người tuy nhỏ, lại nhanh như tia chớp, động như Kinh Lôi, vậy mà lại để cho Huyền cấp Yêu thú Cự Xi Lang, không có chiếm được nửa điểm tiện nghi.

Liễu Vấn Thiên ngưng thần chú mục, vuốt cằm nói: “Nếu như không phải Từ Lôi Thần Trư tham gia chiến đấu quá ít, có lẽ, Cự Xi Lang đầu không lại Từ Lôi Thần Trư mười chiêu!”

Cổ Thanh Dương nhún vai bả vai, cười nói: “Ta vừa rồi nói cho nó biết, muốn nó không muốn quá nhanh tốc thắng lợi, lại để cho hắn mượn cơ hội này, kích phát năng lượng của mình, mau chóng thích ứng tại Hắc Tùng Lâm ở bên trong tác chiến!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Gặp trên đường đi Bạch Hồ

Chương 58: Gặp trên đường đi Bạch Hồ

“Ngươi... Có thể cùng hắn nói chuyện?” Phạm Nhị kinh ngạc mà nhìn xem Cổ Thanh Dương, hỏi: “Ngươi là làm sao làm được?”

“Người có tiếng người, thú có thú nói!” Cổ Thanh Dương cười nói: “Không biết tại sao, ta tựa hồ trời sinh cũng rất hiểu chúng những Yêu thú này, Man Sơn mười lăm năm, ta cùng Yêu thú trao đổi, so cùng người trao đổi muốn vui sướng nhiều lắm!”

“Ngươi thật là một cái quái nhân!” Phạm Nhị nhìn xem Từ Lôi Thần Trư giờ phút này đã chiếm được thượng phong, cười nói: “Thật sự là hay lắm, ba người chúng ta, bất luận cái gì một người xuất chiến cái này Cự Xi Lang, cũng không thể bảo đảm phần thắng, không nghĩ tới, ngươi cái này đầu heo, rõ ràng dễ dàng như vậy tự làm được!”

“Hắn không phải bình thường heo! Hắn là Từ Lôi Thần Trư!” Liễu Vấn Thiên vuốt cằm nói: “Cái này đầu heo, đem cho chúng ta mang đến càng nhiều nữa kinh hi!”

Cổ Thanh Dương rất là nhận đồng gật gật đầu, hắn gặp Từ Lôi Thần Trư đã ổn chiếm thượng phong, chợt hạ lệnh nói: “Chết!”

Đột nhiên, Từ Lôi Thần Trư thể công trở nên lăng lệ ác liệt, ánh mắt của nó đột nhiên trở nên bạo ngược, so Cự Xi Lang còn bạo ngược gấp 10 lần.

Nó dùng so Cự Xi Lang nhanh quá nhiều tốc độ, nhảy lên một căn trảng kiện nhánh cây, sau đó trọng tâm dời xuống, chờ Cự Xi Lang nhào đầu về phía trước.

Quả nhiên, Cự Xi Lang giờ phút này gấp hơn ba mươi lần công kích, đều không có đem so với chính mình đáng người tiểu quá nhiều Từ Lôi Thần Trư đã bại, có chút táo bạo, nó gặp Từ Lôi Thần Trư xuyên lên một căn nhánh cây, nhanh chóng đi theo nhào tới.

Từ Lôi Thần Trư ánh mắt hình như có vẻ đùa cợt, nó phải trào nâng lên, ần ần có Lôi Điện chớp động.

Cự Xi Lang tại đánh về phía Từ Lôi Thần Trư một khắc này, chợt trong ánh mắt tràn đầy sợ hãi, bởi vì nó cũng nhìn thấy vẻ này Lôi Điện chớp động, nhưng là, thân thể của nó đã vô cùng dữ dằn địa đập ra đi, rồi cuộc thu không trở lại.

Nhìn qua Cự Xi Lang nhào đầu về phía trước, Từ Lôi Thần Trư không hề do dự, trên cao nhìn xuống, như một phiên bản thu nhỏ Lôi Thần, nhanh chóng đánh về phía Cự Xi Lang.

“Ầm ầm...”

Hắc Tùng Lâm trong tựa hồ vang lên một hồi sấm sét vang dội thanh âm.

Sau đó, Cự Xi Lang thân thể ở giữa không trung bỗng nhiên liền cứng ngắc lại xuống, nhanh chóng rơi trên mặt đất.

Nó cực lớn thân thể, trên mặt đất ném ra một cái động lớn, nó nện vào trong động, liền không bao giờ nữa động.

Từ Lôi Thần Trư thân thể nhẹ nhàng linh hoạt địa rơi trên mặt đất, chăm chăm vào Cự Xi Lang nhìn hai mắt, liền vùng hoan giống như, nhanh chóng chạy vội tới Cổ Thanh Dương trước mặt, nhanh chóng xuyên lên Cổ Thanh Dương bả vai.

Cổ Thanh Dương thò tay vuốt ve nó bởi vì đại chiến có chút loạn màu xám bộ lông, con mắt bỗng nhiên sáng ngời.

Hắn phát hiện, Từ Lôi Thần Trư trên lưng, vậy mà xuất hiện mấy cây Từ sắc bộ lông!

“Nó tại biến dị?” Liễu Vấn Thiên hiển nhiên cũng phát hiện điểm này, thần sắc kinh ngạc.

Từ Lôi Thần Trư, tại Yêu thú danh sách ở bên trong, đẳng cấp rất Cao giai, nguyên nhân chủ yếu, ở chỗ nó có thể tại bất đồng trong chiến đấu, càng không ngừng tiến hóa cùng biến dị.

Cho nên mỗi chiến đấu một lần, nó sẽ trở nên càng mạnh hơn nữa.

Nhưng lại dễ cho Liễu Vấn Thiên không nghĩ tới chính là, cái này Từ Lôi Thần Trư, rõ ràng biến dị được nhanh như vậy, không tiến sức chiến đấu đã theo hẳn lần thứ nhất chứng kiến lúc Linh Võ cảnh đỉnh phong, trực tiếp thăng cấp đến Khôn Võ cảnh sơ kỳ, hơn nữa tại lần thứ nhất chiến đấu chân chính về sau, nó trong cơ thể ẩn nấp năng lượng bị kích phát ra, vậy mà đã bắt đầu lần thứ nhất biến dị!

Mỗi một lần biến dị về sau, nó sẽ nhiều ra mấy cây Từ sắc bộ lông, sau đó trở nên càng cường đại hơn!

Phạm Nhị tuy nhiên trễ nhất phát hiện điểm này, nhưng nét mặt của hắn nhất khoa trương.

Hắn vỗ Cổ Thanh Dương bả vai nói: “Có thể à! Trước kia cho rằng cái kia trên người của ngươi không có bảo bối gì, nhất keo kiệt, không nghĩ tới, ngươi có như vậy một cái vô địch huyết chiến hữu a!”

“Cái kia, ta đưa ngươi một thanh Huyền Nhật Thương, ngươi cùng ta đối được không?”

Cổ Thanh Dương tiếp tục đồ đánh lấy Từ Lôi Thần Trư, lạnh nhạt nói: “Huyền Nhật Thương là Liễu Vấn Thiên đưa cho ta!”

Phạm Nhị gãi gãi đầu, thầm nghĩ cái này Huyền Nhật Thương tuy nhiên là bảo bối, cũng là bảo bối của mình, nhưng xác thực là hẳn cho Liễu Vấn Thiên về sau, Liễu Vấn Thiên thuận tay đưa cho Cổ Thanh Dương.

Hắn nghĩ nghĩ, tiếp tục nói: “Ta cái thanh này Phần Nguyệt Kiếm, cùng ngươi đối được không?”

Liễu Vấn Thiên nghe xong, trong nội tâm sững sờ. Mập mập này, thật đúng là rất thật tình mắt, rõ ràng nguyên ý dùng 《Bách Khí Bạng》 bên trên bài danh thứ mười ba Phần Nguyệt Kiếm, đối Từ Lôi Thần Trư!

Không nghĩ tới Cổ Thanh Dương lại lạnh lùng mà nói: “Ngươi không chế không được nó!”

“Chà mẹ nó, như vậy xem thường ta?” Phạm Nhị nhảy dựng lên, dùng mập mập tay trái chỉ vào Cổ Thanh Dương cái mũi nói: “Ngươi có ý tứ gì?”

“Ta không có ý gì, chỉ là, chỉ cần là Linh cấp đã ngoài Yêu thú, đều rất khó hàng phục, huống chi là loại này đẳng cấp đặc cao Từ Lôi Thần Trư!”

Gặp Phạm Nhị về mặt đau khổ, hắn tiếp tục nói: “Như vậy, nếu như ngày nào đó, ngươi cảm thấy ngươi có thể khống chế nó, ta có thể cùng ngươi đổi!”

Nhưng là, Cổ Thanh Dương chính mình lại tinh tường, hắn bắt quá là không muốn làm cho Phạm Nhị quá thương tâm mà thôi, bởi vì hắn biết rõ, cái này Từ Lôi Thần Trư, cùng tình cảm của mình không giống bình thường, người bình thường, thật sự rất khó khống chế!

Trừ phi, Liễu Vãn Thiên!

Hắn nhìn về phía Liễu Vãn Thiên, nhớ tới ngày đó tại Man Sơn, Liễu Vãn Thiên phát ra một chữ âm, lại để cho Từ Lôi Thần Trư sinh ra không hiểu sợ hãi.

Liễu Vãn Thiên cũng nhìn qua Cổ Thanh Dương, cười nói: “Ta cảm thấy đề nghị này không tệ!”

Hắn lại làm sao không biết, Từ Lôi Thần Trư, cũng chỉ có Cổ Thanh Dương có thể khống chế, hắn lần trước, cũng không quá đáng là mượn rỗng ngâm, dọa sợ Từ Lôi Thần Trư.

Nhưng là hù sợ nó là một sự việc, đem nó hàng phục, khống chế nó, lại là một khác một sự việc!

“Đi!” Phạm Nhị cao hứng trở lại, hắn nhanh chóng đi đến Cổ Thanh Dương bên phải, nghĩ đến biện pháp đùa lấy Từ Lôi Huyền Trư.

Hắn quyết định, muốn dùng hai tháng thời gian, tại cảm tình chinh phục nó, tại vật chất bên trên hấp dẫn nó, tại trên tinh thần cảm động nó...

Cổ Thanh Dương nhanh chóng dùng Huyền Nhật Thương, đem Cửu Xi Lang thú hạch, da thú chờ lựa đi ra, cắt vào Huyền Nhật Thương tồn trữ không gian.

Ba người tiếp tục đi thẳng về phía trước...

“Cái này chỉ là Huyền cấp Yêu thú, nếu có thể làm cho đầu Thánh cấp Yêu thú thì tốt rồi!” Phạm Nhị cười to nói.

Bất quá vừa mới nói xong, ánh mắt của hắn đột nhiên tự cứng lại ở.

“Thánh cấp Yêu thú, Bạo Hồ?” Nhìn qua phía trước, một khối Hắc Tùng Lâm bên trên xuất hiện thân hình khổng lồ, Phạm Nhị ánh mắt phát ra khác thường hào quang.

Cái này chỉ bạo yêu hồ, thân hình vô cùng cường bạo, khoảng chừng lão hồ gấp hai đại.

“Bạo Hồ lực lớn vô cùng, có thể sinh liệt hai đầu ngư, ngươi xác định có thể làm nó sao?” Liễu Vãn Thiên nhìn qua cái kia cái cự đại thân thể, trong mắt đã ở để đó quang.

Cái này Bạo Hồ, không chỉ có công lực cực kỳ lợi hại, tương đương với một cái Hồn Võ cảnh cường giả, hơn nữa trời sinh tính khát máu, bị hắn bắt được con mồi, cũng sẽ ở con mồi còn sống thời điểm, đem trọn cái con mồi từng khối từng khối địa xé nát, sau đó ăn được liền xương cốt đều không thừa.

“Hợp ba người chúng ta chỉ lực, có lẽ có thể làm a?” Phạm Nhị vuốt bụng tay, để xuống, hắn tại toàn thân đề phòng, chuẩn bị ra sức một kích.

“Tăng thêm ta cái này Từ Lôi Huyền Trư mới được!” Cổ Thanh Dương nhìn qua trong miệng phun như lửa Hồng sắc yêu khí Bạo Hồ, lấy ra Huyền Nhật Thương, chuẩn bị toàn lực nghênh địch.

“Hù... Hù...”

Bạo Hồ ánh mắt lộ ra vô cùng cường bạo khí tức, so với bình thường võ tu đều muốn đi dạo bạo nhiều lắm.

Nó bỗng nhiên như một cự lớn Thiên Thần bình thường, nhanh chóng đập xuống đến, công hướng về phía Liễu Vãn Thiên ba người.

Ba người so bất luận cái gì thời điểm đều muốn đem hết toàn lực, Cổ Thanh Dương nhanh chóng ra chiêu, tay cầm Huyền Nhật Thương, hóa thương làm kiếm, dùng Phần Thiên Kiếm Pháp bên trong “Tuyệt Địa Thứ Nhật”, công hướng về phía Bạo Hồ.

Phạm Nhị nhanh chóng rút ra Phần Nguyệt Kiếm, thi động Linh lực, thúc dục Huyền Nguyệt Kiếm bên trong khí âm nhu, nhưng thấy một mảnh vô cùng âm lãnh khí tức theo kiếm trong phun ra, biến thành một đoàn Huyền Băng, nhanh chóng đánh úp về phía Bạo Hồ.

Liễu Vãn Thiên cũng ngưng rút vô cùng cường đại Linh lực, hắn nhớ tới kiếp trước chuyên môn dùng để đối phó Yêu thú tuyệt chiêu “Xích Viêm chưởng”.

Nhưng thấy một mảnh vô cùng mãnh liệt hỏa diễm theo trong lòng bàn tay của hắn kích phát ra, xông về Bạo Hồ.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 59: Tam giáp trận pháp

Chương 59: Tam giáp trận pháp

“Xích Viêm chương!”

Phạm Nhị ánh mắt lộ ra không hiểu kinh hãi thần sắc, Liễu Vãn Thiên tiểu tử này, trên người như thế nào lộ vẻ chút ít thất truyền công phu?

Hắn ngoại trừ là Thần Kiếm Sơn Trang Tam thiếu gia, đến cùng còn có thể là người nào? Vì cái gì cổ quái chỗ, nhiều như thế?

Không kịp ngẫm nghĩ nữa, ba người bọn họ, hai người sử kiếm, một người sử chương, đều đều nghênh hướng Bạo Hổ.

Liền Từ Lôi Thần Trư, cũng như lâm đại địch, nhanh chóng cùng ba người cùng một chỗ, từ khác nhau góc độ xông về Bạo Hổ.

Nhất thời Thủy Hòa đại tác, Phạm Nhị Phần Nguyệt Kiếm nhỏ ra Huyền Băng, Liễu Vãn Thiên Xích Viêm chương huyền ra hỏa diễm, Cổ Thanh Dương “Tuyệt Địa Thử Nhật”, tất cả hóa thành một điểm vô cùng tập trung độ lửa kiếm quang, Từ Lôi Thần Trư nhanh chóng bắn ra một cổ Lôi Điện, bốn cổ bất đồng trùng kích lực, từ khác nhau góc độ, đồng loạt bắn về phía Bạo Hổ.

Theo bong bong mấy tiếng nổ, ba người, hai thú thân hình, nhanh chóng tách đi ra.

Bạo Hổ cực lớn thân thể, nặng nề mà ngã trên mặt đất, nhưng tựa hồ cũng không bị thương, trầm thấp địa rống lên hai tiếng, lại từ từ đứng lên.

Trong mắt của nó lộ ra cuồng bạo chi khí, so sánh với trước càng tăng lên rồi!

Liễu Vãn Thiên cùng Cổ Thanh Dương, Phạm Nhị thân thể, cũng như như điều đứt dây đồng dạng, từ không trung bay xuống, sau đó đều đều té ngã trên đất, khoe miệng nhả ra một tia máu tươi, đều bất đồng trình độ địa bị thương.

Từ Lôi Thần Trư tất cả trực tiếp bị cực lớn va chạm chi lực, trùng kích đến một khóa cực lớn Hắc Tùng cây trên cành cây, té trên mặt đất kêu thảm.

Cổ Thanh Dương ngã xuống đất về sau, tựa hồ bị thương không trọng, hắn nhanh chóng mất mạng tựa như chạy đến Từ Lôi Thần Trư bên cạnh, dùng hai tay nâng dậy nó, gắp nó tuy nhiên tại phun huyết, nhưng là còn có thể đứng lên.

Đã qua không đến mười hơi, Từ Lôi Thần Trư tựa hồ trì hoãn đi qua, nó dùng móng vuốt gãi gãi Cổ Thanh Dương tay, trong miệng phát ra một tia tru lên.

“Rống...”

Nó vậy mà lại đứng thẳng lên cổ, trong mắt cũng lộ ra bạo ngược chi khí, toàn thân căng cứng, chuẩn bị tùy thời chiến đấu.

Liễu Vãn Thiên cũng đứng lên, hắn như thế nào đều không nghĩ tới, cái này Bạo Hổ, thật không ngờ cường đại bạo ngược, ba người hợp lực, đều đều sử xuất toàn thân bản lĩnh, tăng thêm Từ Lôi Thần Trư, rõ ràng đều không thể thương nó, ngược lại đều bị thương.

“NGAO... OOO...” Phạm Nhị nhìn Liễu Vãn Thiên liếc, trợn trắng mắt, bất đắc dĩ nói: “Cái này Bạo Hổ quá cường đại! Xem ra cái này phiền Hắc Tùng Lâm, so với chúng ta tưởng tượng muốn phức tạp nhiều lắm, bên trong Yêu thú, so với bình thường Yêu thú đều muốn lợi hại cường đại hơn nhiều! Đặc biệt là da ngoài của nó thịt, thật không ngờ cứng rắn, liền Phần Nguyệt Kiếm cùng Huyền Nhật Thương như vậy Huyền khí, rõ ràng đều không thể bỏ ra nó da thú, thật sự là quá yêu nghiệt rồi!”

Lúc này, hắn nhìn về phía Bạo Hổ ánh mắt, không còn có trước khi khinh miệt, ngược lại tràn đầy sợ hãi.

Trong lòng của hắn bỗng nhiên tràn đầy một loại có rất ít bi ai, không nghĩ tới chính mình cùng Liễu Vãn Thiên, Cổ Thanh Dương ba người, vẫn còn còn trẻ, lại muốn đều bị mất mạng tại cái này Yêu thú chi thủ sao?

Bạo Hổ ánh mắt bỗng nhiên bắn ra một đạo vô cùng sáng ngời bạch quang, nó dù chưa bị thương nặng, nhưng ở vừa rồi Thủy Hòa hỗ trợ lẫn nhau công kích phía dưới, nó màu vàng bộ lông, giờ phút này trở nên mất trật tự, xuất hiện một mảnh bị hỏa thiêu thương, cùng với bị đóng băng thương mặt khác nhan sắc, xuất hiện không ít tiểu mao cùng lông trắng.

Nó quay người liếm láp chính mình biến sắc bộ lông, trong mắt vậy mà lộ ra ý tứ khổ sở chi sắc, sau đó, nó bỗng nhiên một tiếng thét dài.

“Ngao... Hừ... Ô...”

Nó đứng lên, thân hình bỗng nhiên biến ảo, trợn vện tăng vọt gấp ba có thừa, rất nhanh, Liễu Vãn Thiên, Cổ Thanh Dương cùng Phạm Nhị ba người, tại Bạo Hồ trước mặt, trở nên vô cùng nhỏ bé, phảng phất chỉ cần nó nhích nhích móng vuốt, có thể đem ba người trực tiếp bóp nát!

Nhìn qua Bạo Hồ vô cùng cừu hận mãnh liệt cùng vẻ bạo ngược, Phạm Nhị hét lớn: “Cái này, chúng ta có thể thật sự xong đời!”

Hắn đứng lên, lại nhanh chóng đem hai người khác kéo, nói ra: “Nếu không, chúng ta tách ra chạy trốn?”

“Sống có gì vui, chết có gì khổ?” Liễu Vãn Thiên khoe miệng khề nhếch, nhìn qua vô cùng cực lớn Bạo Hồ, hắn nhớ tới ở kiếp trước, hắn với tư cách Thiên Viêm Đại Đế, vô số lần cùng tuyệt cường cao thủ giao đấu lúc, cái loại này vứt bỏ hết thảy, vô cùng cường đại ý chí chiến đấu.

“Không thể buông tha, ý cường giả thắng!”

Không có đến cuối cùng một khắc, hắn tuyệt không buông tha, càng sẽ không nói bại!

Hắn bỗng nhiên lôi kéo Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương tay, hào khí vùn vụt khô cười nói: “Có thể cùng các ngươi cùng nhau chịu chết, lại có cái gì đáng được tiếc nuối hay sao?”

Cổ Thanh Dương cũng cười to nói: “Đúng vậy! Ta mười lăm năm không ra Vạn Sơn, may mắn gặp được ngươi, lần thứ nhất đã có bằng hữu chân chính, những ngày này, cuộc sống của chúng ta so trước kia, đặc sắc không biết mấy chục mấy trăm lần.”

Hắn nhếch nhếch miệng, bỗng nhiên cuồng khiêu nói: “Huống chi, chúng ta còn không có thua!”

“Bạo Hồ, ngươi tới nha, ngươi đặc biệt sao đến nha, lão tử không sợ ngươi! Chết cũng không sợ ngươi!”

Phạm Nhị cũng bị hai người bọn họ hào hùng lây, đột nhiên nhảy dựng lên, cười nói: “Đúng vậy, ba huynh đệ chúng ta cùng một chỗ, ai cũng không sợ!”

Trong mắt của hắn bỗng nhiên cũng lộ ra vô cùng mãnh liệt bạo ngược chi khí, hung dữ mà nhìn chăm chăm vào Bạo Hồ, hét lớn: “Ta muốn giết ngươi, ta hôm nay nhất định phải giết ngươi, lột da của ngươi, trừu ngươi gân, đem ngươi gân đương thất lưng của ta, đem da của ngươi đương của ta áo choàng! Ta còn muốn từng đao từng đao đem trên người của ngươi thịt đều cắt bỏ, nướng ăn!”

“Ha ha ha...” Ba người cười như điên.

“Chúng ta có thể dùng trận pháp thay phiên tiêu hao nó!” Liễu Vãn Thiên nhanh chóng chuyển biến tâm tư, muốn vận dụng hắn vô cùng cường đại trận pháp chi tài, để đối phó Bạo Hồ.

Hắn quát: “Chúng ta hiện lên tam giác xu thế, phân biệt lên cây!”

Nói xong, hắn dẫn đầu chui lên cách đó không xa một khóa có hai cái đại thụ xiên Hắc Tùng cây, cũng nhanh chóng hái được rất nhiều hạt thông cầu.

Cái này hạt thông cầu cùng bình thường quả thông không cần, không chỉ có mỗi khóa đều rất lớn, hơn nữa dị thường trầm trọng, cứng rắn vô cùng.

Cổ Thanh Dương cùng Phạm Nhị, cũng chia đầu chui lên Hắc Tùng cây, vừa vặn đem Bạo Hồ vây quanh ở chính giữa, bọn hắn cũng hái được rất nhiều quả thông, chờ Liễu Vãn Thiên phát hiệu lệnh.

Từ Lôi Thần Trư tắc thì đi theo Cổ Thanh Dương cùng một chỗ, thân thể căng cứng, chuẩn bị nghênh địch.

Liễu Vãn Thiên nhìn qua dưới cây Bạo Hồ, giải thích nói: “Chúng ta muốn thi triển trận pháp gọi là tam giáp Hàng Yêu trận, là chuyên môn dùng để ứng đối Yêu tộc, nhưng từ xưa yêu cùng thú đồng nguyên, hiệu quả nên không sai biệt lắm!”

“Tam giáp Hàng Yêu trận chia làm Thiên Địa Nhân ba chữ vị, vừa vặn như như bây giờ, Thanh Dương, ngươi Huyền Nhật Thương lực công kích rất mạnh, do ngươi thủ chữ nhân vị; Phạm Nhị, ngươi Phần Nguyệt Kiếm có thể ra Hàn Băng xu thế, do ngươi thủ Địa tự vị, ta đến thủ Thiên tự vị!”

Phạm Nhị dẫn theo Phần Nguyệt Kiếm, nói ra: “Tốt! Ngươi nói cho chúng ta biết, phải nên làm như thế nào?”

Liễu Vãn Thiên nói: “Ta nói vài lời khẩu quyết, các ngươi dựa theo khẩu quyết, tùy thời mà động là được, Thanh Dương, ngươi thủ chữ nhân vị khẩu quyết là: Đoái hai càn dời hóa bốn chấn, hòa trạch lẫn nhau chuyển vượt qua Ly ba.”

Cổ Thanh Dương từ nhỏ liền biết rõ mê luyện Chu Dịch Bát Quái, Liễu Vãn Thiên vừa nói, hắn nhanh chóng lĩnh hội ý tứ, gật đầu nói: “Ta minh bạch!”

Liễu Vãn Thiên đối với Phạm Nhị nói: “Phạm Nhị, ngươi Địa tự vị khẩu quyết là: Khảm sáu địa dời hóa càn bảy, Thủy Mộc lẫn nhau đối nghịch khôn tám.”

Chương 60: Chung chiến Yêu thú

Chương 60: Chung chiến Yêu thú

Phạm Nhị gãi gãi đầu, hỏi: “Đây là... Bát Quái phương vị?”

“Đúng vậy, người kết hợp Chu Dịch dịch kinh đối với Bát Quái phương vị, liền có thể rất nhanh minh bạch như thế nào chuyển đổi phương vị.”

Phạm Nhị ngưng thần một tư, cười nói: “Đã minh bạch!”

“Ông trời của ta chữ vị khẩu quyết là: Càn một khôn dời hóa đoái hai, Thiên Phong lẫn nhau chuyển đi chân bốn.”

Bọn hắn nói chuyện tốc độ bay nhanh, may mắn, cái kia Bạo Hồ tuy nhiên bạo ngược, vậy mà cũng không vội tại tiến công, nó quá kiêu ngạo, tựa hồ tự muốn nhìn một chút, cái này mấy cái Tiểu chút chút, đến cùng có thể gây vò ra cái gì để đối phó nó.

Nó tựa hồ tự muốn cho bọn hắn chậm rãi chết...

“Trận pháp này lớn nhất mấu chốt, liền ở chỗ ba người không chỉ có muốn không ngừng mà chuyển vị, hơn nữa mỗi lần chuyển vị về sau, đều phải về đến chính mình chủ vị đi lên!”

Liễu Ván Thiên nói xong, ba người nhanh chóng diễn luyện một lần, vậy mà phối hợp được vô cùng ăn ý.

Liễu Ván Thiên cười to nói: “Xem ra, ba người chúng ta gặp nhau, cũng không phải là không có lý do!”

“Ha ha, cái này kêu là làm Thiên Địa Nhân chi hợp!” Phạm Nhị cũng cười to nói: “Về sau, chúng ta nhất định phải hợp lại làm đại sự!”

Cổ Thanh Dương nhẹ gật đầu, cười nói: “Chẳng biết tại sao, ta lần thứ nhất nhìn thấy Liễu Ván Thiên, thì có một loại tự nhiên cảm giác thân thiết, nhận định hắn có thể dẫn ta lưu lạc Thiên Nhai.”

“Về phần Bàn tử sao, Liễu Ván Thiên nhìn ra người rất không giống với, ta mới nhận đồng, bằng không thì, đoán chừng chúng ta rất khó thành vi bằng hữu!”

Phạm Nhị sắc mặt lập tức một hắc, hùng hùng hổ hổ nói: “Đặc sao, ta Phạm Nhị có kém cỏi như vậy sao? Ta chỗ tốt, người Cổ Thanh Dương là không biết, về sau, người sẽ biết!”

“Dù sao, các người đừng muốn bỏ qua ta!” Hắc hừ một tiếng, nhìn thấy bạo yêu hổ giống như có lẽ đã chuẩn bị tiến công.

“Đến rồi!” Liễu Ván Thiên quát lên một tiếng lớn, thân hình nhanh chóng chuyển động.

Bạo Hồ trước hết nhất công phương vị, là Liễu Ván Thiên chỗ Thiên tự vị.

Nhưng thấy nó cực lớn thân thể đột nhiên theo mặt đất một nhảy dựng lên, nhanh chóng nhảy lên cách mặt đất hai trượng cao Hắc Tùng thân cây, giờ lên bạo trào, nhanh chóng chớp tới Liễu Ván Thiên.

Liễu Ván Thiên nhanh chóng đem cứng rắn cây tùng cầu đánh tới hướng Bạo Hồ, chỉ là Bạo Hồ da thịt quá ngạnh, đảm nhiệm quả thông lại hoa, thực sự nện không thương nó, chỉ có thể hơi chút giảm bớt thoáng một phát tốc độ của nó.

Hắn nhanh chóng chuyển động phương vị, theo càn một di động đến đoái hai, nhưng sau đó xoay người ra một cái Thiên Viêm chướng.

Chướng phong mang theo liệt Liệt Hỏa điểm, nhanh chóng đánh trúng vào Bạo Hồ.

Chỉ là Bạo Hồ da thịt thái quá mức dày đặc, tuy nhiên rắn rắn chắc chắc địa đánh trúng vào phía sau lưng của nó, lại vẫn đang không có thương hại nó vài phần, chợt xem phía dưới, nó cũng không quá đáng là màu lông nhiều đi một tí khô vàng mà thôi.

“Hừ... Ô...”

Bạo Hồ cuồng nộ một rống, lại nhanh chóng công hướng về phía Liễu Ván Thiên, Liễu Ván Thiên nhanh chóng hướng về Phạm Nhị Địa tự phương vị di động.

“Phạm Nhị, thôi!” Liễu Ván Thiên quát lên một tiếng lớn ở bên trong, Phạm Nhị thân thể nhanh chóng di động, hắn cầm Phần Nguyệt Kiếm, dùng khảm sáu phương vị di động đến càn bảy phương vị, sau đó nhanh chóng ra một kiếm

“Nguyệt Hạ Độc Chước!”

Phạm Nhị Phần Nguyệt Kiếm phát ra u lãnh huyền quang, nhanh chóng đánh về phía Bạo Hồ, Bạo Hồ trên người có nhiều hơn một khối tuyết trắng màu lông, nhưng nó ngăn ngừi dừng lại về sau, lại nhanh chóng đuổi theo Phạm Nhị mà đi.

Phạm Nhị dữ tợn cười một tiếng, nhanh chóng hướng Cổ Thanh Dương chữ nhân phương vị di động.

“Xem ta Tuyệt Địa Thứ Nhất!” Cổ Thanh Dương nhô lên Huyền Nhật Thương, nhanh chóng theo vốn là đoái hai phương vị, di động đến chấn tứ phương vị, sau đó thân thể nhẹ hời, đâm ra nhanh mà chuẩn xác một thương.

Cái này một tập lực lượng cùng tốc độ làm một thể cuồng bạo một thương, rần rần chắc chắc địa đã đâm trúng Bạo Hồ trái cái cổ, cũng đâm vào nửa tấc.

Mà Từ Lôi Thần Trư giờ phút này thân thể bỗng nhiên tăng vọt, trọn vẹn trưởng thành sáu lần không chỉ, thân thể đạt đến Bạo Hồ một phần hai, nó nhanh chóng thừa dịp Bạo Hồ bị Cổ Thanh Dương đâm trúng thời điểm, nhanh chóng giơ lên tay phải, nhanh chóng đánh về phía Bạo Hồ.

Bạo Hồ trúng chương, thân thể của nó đột nhiên trên không trung ngưng tụ, sau đó nhanh chóng hướng lui về phía sau đi.

Nó lộ ra không nghĩ tới, Cổ Thanh Dương thương như thế chi lợi, Từ Lôi Thần Trư bàn tay tránh lui, thậm chí có lớn như thế uy thế.

“Hừ... Ô...”

Nó kêu rên một tiếng, nhanh chóng lui về mặt đất.

Cái này một luân phiên công kích, Cổ Thanh Dương cùng Từ Lôi Thần Trư hiệp đồng công kích, làm ra không tưởng được hiệu quả, đối với Bạo Hồ rất cục tạo thành một vòng uy hiếp, chỉ là uy hiếp cũng không lớn, nó cũng không quá đáng là người bị thụ điểm vết thương nhẹ mà thôi.

Nhìn qua Bạo Hồ trái trên cổ một điểm huyết sắc, Liễu Văn Thiên khoe miệng lộ ra vẻ mỉm cười, hần cười nói: “Vậy mới tốt chứ! Cái này tam giáp Hàng Yêu trận, tại ba ngàn năm trước, thế nhưng mà chuyên môn dùng để thực lực hơi yếu vô tu dùng để đối phó cường đại Yêu thú! Người tham dự thực lực càng cường, có thể phát huy uy lực càng lớn!”

“Trận pháp này thực quá là không tệ!” Phạm Nhị vừa rồi dùng Linh lực hao phí rất lớn, giờ phút này có chút thờ dốt, hần cười nói: “Trận pháp này phương vị, vậy mà vừa vận đối ứng cái này Bạo Hồ thân hình khuyết điểm, di động tầm đó, còn có thể thi triển công kích, thật sự không tệ!”

Liễu Văn Thiên gặp Bạo Hồ tựa hồ lại muốn tiến hành công kích, nhanh chóng nói: “Mọi người nhanh chóng xác nhận, xem phải chăng đã phản hồi vốn là phương vị!”

Nói xong, hần nhanh chóng về tới vốn là cần một vị, tiếp tục nói: “Vừa rồi, tất cả mọi người dùng chính là khẩu quyết nửa câu đầu, hiện tại, dùng nửa câu sau, trước nửa câu sau nhất định phải luân chuyển sử dụng, mới không thể để cho nó nắm giữ chúng ta quy luật.”

“Chú ý, nó hiện tại công kích, là Phạm Nhị Địa tự phương vị!” Cổ Thanh Dương đối với Yêu thú hành tích phi thường quen thuộc, giờ phút này gặp Bạo Hồ thân thể mới động, nó liền nhìn ra quỹ tích.

Phạm Nhị như lâm đại địch, nhanh chóng ngưng tụ Linh lực, gặp Bạo Hồ quả nhiên thân hình một chuyển, hướng về chính mình công tới, hần nhanh chóng niệm dùng tài hùng biện bí quyết, theo hần vừa rồi trở về tới khám sáu vị, sau đó, tại Bạo Hồ công kích ở bên trong, hần chuyển động bước chân, mập mập thân thể nhanh chóng tại Hắc Tùng trên cành cây di động, theo khám sáu vị nhanh chóng trước tiến thêm một bước, đi vòng trong mực nước, sau đó lại chuyển dời đến một vị, cuối cùng, hần chuyển đến khôn tám vị, nhanh chóng xuất kiếm.

“Phanh...”

Hần Phần Nguyệt Kiếm vậy mà trực tiếp đã đâm trúng Bạo Hồ một con mắt, đây không thể nghi ngờ là Yêu thú yếu ớt chỗ, Bạo Hồ mắt trái đã tuôn ra một cổ máu đỏ đen chất lỏng, sau đó liền quát lên một tiếng lớn, một chương đánh hướng Phần Nguyệt Kiếm.

Phạm Nhị đại hỉ, rồi lại bất chấp chúc mừng, hần nhanh chóng rút kiếm, muốn lui về.

Chỉ là, hần chậm một bước, Bạo Hồ tay phải, nặng nề mà vỗ vào Phần Nguyệt Kiếm bên trên.

“Ngao... Ô...”

Bạo Hồ tay phải, nhanh chóng xuất hiện một đạo khe hở, tuy nhiên không sâu, cũng đã bị thương.

Tại cường đại chương lực trùng kích phía dưới, Phạm Nhị thân thể bị nhấc lên, xuyên lên giữa không trung, sau đó nặng nề mà hướng về mặt đất ngã đi.

Kiếm của hần đã rời tay, người của hần vẫn còn cấp tốc hạ xuống.

“Không tốt!” Liễu Văn Thiên phi thân mà đi, muốn tiếp được hần, nhưng là đã không kịp.

“Ngao... Ô...” Phạm Nhị không trung phát ra một hồi cuồng bạo hổ lang thanh âm, lòng hấn muốn, lúc này sợ là đã xong.

Chỉ là, thân thể của hấn không có trực tiếp ngã trên mặt đất.

Tại cực lớn thân thể trùng kích ở bên trong, một cái nhanh như thiểm điện cực lớn thân thể, nhanh chóng trước nhào tới mặt đất, dùng rắn chắc phía sau lưng, tiếp được hấn.

Cái này cái cự đại phía sau lưng, tại tiếp được nó trong tích tắc, vậy mà có chút uốn lượn, cũng thoáng trầm xuống, làm một cái hoàn mỹ giảm xóc động tác.

Phạm Nhị thân thể, tại đâm vào phía sau lưng bên trên về sau, mới chậm rãi lăn rơi trên mặt đất!

Nhìn qua tại chính mình cách đó không xa Từ Lôi Thần Trư, hấn vẫy vẫy tay, khoe miệng tuy nhiên tiết ra huyết, lại vô cùng vui mừng, hấn cười nói: “Đa tạ lão Trư ân cứu mạng!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 61: Ngự Thú Vô Hồn

Chương 61: Ngự Thú Vô Hồn

Liễu Ván Thiên nhìn qua Bạo Hồ càng thêm cuồng bạo ánh mắt, thâm nghĩ cái này Tam Giáp Hàng Yêu Trận pháp xem ra vẫn là trời không được nó, chỉ có thể ngâm lại biện pháp khác mới được, bằng không thì ba người chỉ có thể mệnh tang không sai!

Hấn và Cổ Thanh Dương nhanh chóng hái được rất nhiều hạt thông, rất nhanh địa đánh tới hướng Bạo Hồ, khiến nó đem chú ý lực theo Phạm Nhị trên người dời.

Bạo Hồ quả nhiên buông tha cho Phạm Nhị, ngược lại hướng về Liễu Ván Thiên chạy tới.

Liễu Ván Thiên cùng Cổ Thanh Dương nhanh chóng chuyển đổi phương vị, dùng Huyền Nhật Kiếm cùng Thiên Viêm chương đối phó nó.

Chỉ là, Tam Giáp Hàng Yêu Trận bởi vì thiếu khuyết một người, uy lực lớn giảm, lập tức không cách nào vây khốn Bạo Hồ.

Không đến một phút đồng hồ, Liễu Ván Thiên cùng Cổ Thanh Dương hai người liền Từ Lôi Thần Trư, đã mệt được tình trạng kiệt sức, trên người cũng nhiều chỗ bị thương.

Tại Bạo Hồ Cuồng Liệt công kích phía dưới, Liễu Ván Thiên rốt cục phát hiện, cái này cảnh giới đẳng cấp chênh lệch, không phải bằng vào trận pháp có thể đền bù!

Dù là nó chỉ là Yêu thú, dù là trên người hấn có hai đạo phân biệt đến từ trước sau ba ngàn năm Văn Võ hai đạo thần thức.

Nhưng tại lúc này, thần thức thay thế không được võ tu đẳng cấp đột phá!

Bạo Hồ là thánh Yêu thú, tương đương với nhân loại Tinh Võ cảnh sơ kỳ cường giả, mà Liễu Ván Thiên ba người mới Linh Võ kính đỉnh phong, chính giữa cách cái Khôn Võ cảnh đại đẳng cấp, bốn cái tiểu nhân võ giai.

Bởi vì cùng Bạo Hồ cảnh giới cách xa quá lớn, Liễu Ván Thiên thậm chí liền Di Sơn Áp Hải đều sử dụng không đi ra!

Nếu như không phải có Tam Giáp Hàng Yêu Trận ngăn cản, có Từ Lôi Thần Trư trợ trận, có Phần Nguyệt Kiếm Huyền Nhật Thương cường đại như vậy vũ khí, mới kéo lại gần nửa canh giờ.

“Ai!” Liễu Ván Thiên thở dài, cười nói: “Chúng ta bây giờ tựa như kiểm châu con lừa, phương pháp gì đều kỹ cùng rồi! Nếu không, chúng ta lại chém giết một hồi!”

“Người đang nói kiểm lư kỹ cùng?” Phạm Nhị một bên cười, một bên phun huyết, cười to nói: “Người đặc sao cái lúc này, còn có loại này ần dẫu cảm giác, thực không thể so với ta Phạm Nhị chênh lệch!”

“Phanh... Phanh...”

Cổ Thanh Dương giờ phút này lại bị Bạo Hồ cái đuôi đánh trúng phía sau lưng, hấn cảm giác xương cốt tựa hồ cũng đã vỡ vụn, nằm rạp trên mặt đất, đã cũng đứng lên không nổi nữa.

“Thanh Dương, người như thế nào đây?” Liễu Ván Thiên cùng Phạm Nhị cả kinh đồng thời kêu to, kéo lấy trầm trọng đau đớn thân thể, chậm rãi dò tới.

Từ Lôi Thần Trư chạy vội tới Cổ Thanh Dương bên cạnh, nó dùng móng vuốt bay qua Cổ Thanh Dương thân thể, thấy hấn khuôn mặt thống khổ, con mắt cũng đã không mở ra được, ánh mắt của nó trở nên dị thường thống khổ, đột nhiên kêu rên lên.

“Rống...”

Nó bỗng nhiên giơ lên phải trái, dùng chính mình răng nanh, hung hăng địa cắn xuống dưới.

Lập tức, một cỗ Từ sắc chất lỏng, theo hữu chưởng của nó trong xì ra.

Liễu Ván Thiên cùng Phạm Nhị lập tức ngừng lại, trên mặt lộ ra vô cùng kinh ngạc thần sắc, cái này Từ Lôi Thần Trư, huyết dịch dĩ nhiên là Từ sắc!

Đã thấy Từ Lôi Thần Trư nhanh chóng đem tay phải trùm lên Cổ Thanh Dương trên miệng.

Từ sắc chất lỏng nhanh chóng trào lên nhập Cổ Thanh Dương trong cơ thể,

Chợt cảm thấy vô số nhiệt lưu trùng kích lấy kinh mạch của hấn, lại để cho hấn toàn thân muốn bạo tạc.

Hấn toàn thân bỗng nhiên một hồi cực nóng, toàn thân quần áo chậm rãi bốc cháy lên.

“Rống... Ngao...”

Hấn đột nhiên giãy dụa lấy đứng lên, duỗi dài hai tay, lớn tiếng gào thét.

“Ầm ầm...”

Rất nhanh, hấn y phục trên người tất cả đều bạo liệt ra đến, vang lên một tiếng Kinh Lôi, toàn thân của hấn, máu của mình đang cùng Từ Lôi Thần Trư Từ sắc huyết dịch dung hợp lấy, thiêu đốt lên...

Hấn sắc mặt một hồi dữ tợn, con mắt đột nhiên trở nên đỏ bừng, thân thể bắt đầu tăng vọt...

Gấp đôi...

Gấp hai...

Gấp ba...

Tại Liễu Ván Thiên cùng Phạm Nhị tiếng kinh hô ở bên trong, Cổ Thanh Dương thân thể, trọn vẹn tăng vọt sáu lần, trở nên so Bạo Hồ không sai biệt lắm đại!

“Vô Hồn thức tỉnh?” Phạm Nhị mở to hai mắt, không thể tin địa nhìn về phía Liễu Ván Thiên, hỏi: “Vô Hồn thức tỉnh, không phải muốn đạt tới Khôn Vô cảnh về sau sao?”

Hấn kéo lấy mập mạp thân thể, vô cùng hăm mộ mà nhìn xem dáng người tăng vọt, toàn thân lộ ra sát khí Cổ Thanh Dương, rung giọng nói: “Hấn nhất định là sớm phá kính rồi! Hấn rõ ràng Vô Hồn đã thức tỉnh!”

“Đây là Ngự Thú Vô Hồn!” Liễu Ván Thiên cũng lên tiếng kinh hô, hấn biết rõ, ở đẳng kia trường Thiên Địa hạo kiếp về sau, Thú tộc cường giả, ví dụ như Long, yêu vượn các loại, cơ hồ chết thương hầu như không còn, ít có tồn người, còn lại, đều là nhỏ yếu Yêu thú loại, so về nhân loại, Ma tộc cùng Yêu tộc đến, yếu nhược không lớn lắm.

Cho nên hiện tại Thú tộc làm làm một cái đã từng một cái Siêu cấp cường đại chủng tộc, lúc này cũng đã không bị cho rằng một chủng tộc mà tồn tại, mà là trở thành một cái khác danh từ: Yêu thú!

Từ đó về sau, Ngự Thú Vô Hồn cũng không còn có xuất hiện qua!

Nhưng là giờ phút này, Ngự Thú Vô Hồn vậy mà tái hiện thế giới loài người, hơn nữa tại Từ Lôi Thần Trư Từ Huyết kích dưới tóc, Cổ Thanh Dương vậy mà đã thức tỉnh Ngự Thú Vô Hồn!

“Thật tốt quá!” Liễu Ván Thiên cười to, kéo tới trên người hấn thần kinh kịch liệt đau nhức, nhưng là hấn hay là muốn cười to, hấn cười nói: “Từ Lôi Thần Trư, quả nhiên là trời sinh thuộc về Cổ Thanh Dương!”

“Từ Lôi Thần Trư Từ Lôi huyết là vô cùng cường đại bạo ngược chi huyết, chỉ có có thể đi vào đi Ngự Thú Vô Hồn thức tỉnh người, mới có thể chịu

đựng được ở, mặt khác vô tu, chịu đựng không được Từ Lôi huyết hành hạ khí xâm nhập, chỉ biết cắn trả!”

“Thanh Dương giờ phút này thức tỉnh, đúng là Ngự Thú Vô Hồn! Hắn là nhân họa đắc phúc!”

“Rống... Ô...”

Cổ Thanh Dương quát to một tiếng, thân hình bỗng nhiên hóa thành một đạo cự đại tia chớp, nhanh chóng xông về Bạo Hồ.

Bạo Hồ cũng không cam chịu yếu thế, nó giờ lên sắc bén móng vuốt, nhanh chóng đánh về phía Cổ Thanh Dương.

Một người một thú, triển đấu cùng một chỗ.

Chỉ là, bọn hắn đều bị thương, Cổ Thanh Dương thương quá nặng.

Nhưng là vừa rồi, Từ Lôi Thần Trư vô cùng bạo ngược Từ Lôi chi huyết, không chỉ có lại để cho hắn đã tiến hành Vô Hồn thức tỉnh, hơn nữa lại để cho hắn bổ sung năng lượng, hắn cảm giác toàn thân muốn bạo tạc, hiện tại cần có nhất tìm phát tiết quan khẩu!

Hắn giờ lên cánh tay, cánh tay như núi, nện ở Bạo Hồ trên người, lại để cho Bạo Hồ cực lớn cứng rắn thân thể cũng từng đột run rẩy chấn động.

Hắn ra chân, cước bộ của hắn vô cùng vừa thô vừa to, so chung quanh Hắc Tùng cây đều muốn vừa thô vừa to, mỗi một cước cũng không có so hữu lực, rung động lắc lư lấy cái này bị phong bế thế giới.

Hắn dùng miệng! Hắn Bạo Hồ chỉ có hận, thậm chí dùng bạo ngược cùng cường lực, nhanh chóng đem nó đả bại, sau đó tra tấn nó!

Chỉ cần là Yêu thú hội dùng bộ vị, hắn đều có thể dùng, chỉ cần là hắn muốn dùng nhân loại chiêu thức, hắn một mực không cần.

Hắn muốn dùng thú loại Nguyên Thủy thủ đoạn, bạo ngược địa đem Từ Lôi Thần Trư liên tiếp đánh lui, đánh bại.

Bạo Hồ trong mắt bỗng nhiên tràn đầy sợ hãi, bởi vì hắn tại Cổ Thanh Dương trong mắt, thấy được một loại chỉ có Thú tộc mới tồn tại Thú Vương chi khí, khí này quan cầu vòng, có thể cho hết thấy Yêu thú sinh lòng sợ hãi, thậm chí mất đi chiến đấu chi lực!

Nhưng là Bạo Hồ tựa hồ không có cam lòng, nó không muốn thần phục tại nhân loại phía dưới.

“Ngao... Hù...”

Nó dùng hết toàn thân chi lực, chuẩn bị phát ra cuối cùng bạo ngược một kích.

Yêu thú đều là cao ngạo, lòng cuồng, không cam lòng tại đàn hàng tại bất luận cái gì chủng tộc phía dưới, huống chi là cấp bậc tương đối cao Thánh cấp Yêu thú Bạo Hồ.

Trong mắt của nó tràn đầy vô cùng cường bạo nguyên Hoang khí tức, đã dùng hết sở hữu chi lực, hướng về Cổ Thanh Dương nhào tới!

Cổ Thanh Dương giờ phút này thân hình cực lớn, trong mắt của hắn, thiêu đốt lên hùng hực chi hỏa, nhìn xem hướng về chính mình cuồng phốc mà đến Bạo Hồ, khoe miệng lộ ra một tia tàn hành hạ cười, cái kia cười, tại tà dương phía dưới, như máu, như điên lan, như thâm sơn.

Hắn giờ lên tay phải, bên phải chưởng ngưng tụ vô cùng cường đại cương khí, thú hồn chi cương khí.

“Tuyệt Địa Thứ Nhật!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 62: Vấn Thiên phá cảnh

Chương 62: Vấn Thiên phá cảnh

Cổ Thanh Dương khoe miệng dữ tợn cười nói: “Ta không phải thú, ta là nhân loại!”

“Ta vừa rồi dùng thú loại phương thức, đã chứng minh mình có thể đánh bại ngươi! Nhưng là hiện tại, ta muốn dùng nhân loại phương thức, đem ngươi hủy diệt!”

Cổ Thanh Dương hóa chưởng làm kiếm, xông về phần nộ mà đến Bạo Hồ.

“Rầm rầm... Long...”

Tại cực lớn tiếng vang qua đi, Bạo Hồ cực lớn thân thể bỗng nhiên nặng nề mà ngã ở một khóa cực lớn màu đen cây tùng bên trên, cổ của nó chỗ, đã đứt ra một cái động lớn.

Nhưng là, cái này còn chưa kết thúc. Bởi vì, Cổ Thanh Dương chưởng y nguyên cắm ở cổ của nó ở bên trong, Cổ Thanh Dương đồng dạng cực lớn thân thể, một mực đi theo nó.

Cổ Thanh Dương tay phải cắt tại Bạo Hồ trên cổ, đem Bạo Hồ chống đỡ tại màu đen cây tùng bên trên, tay trái hóa chưởng làm kiếm, lại sử xuất một cái “Tuyệt Địa Thử Nhật”!

Lập tức, Bạo Hồ cực lớn cái bụng nổ ra, nhấc lên một hồi huyết vũ.

“Đáng đánh!” Phạm Nhị thấy, lập tức hi hoa tay múa chân đạo, hân gọi rầm rĩ lấy nói: “Nhìn ngươi hung hăng càn quấy, xem đánh không chết ngươi!”

Tại Cổ Thanh Dương cực lớn chưởng lực phía dưới, Bạo Hồ thân thể nặng nề mà ngã trên mặt đất, giương lên một hồi cây tùng lá rụng sóng to.

Nhìn qua trên mặt đất thờ hào hể Bạo Hồ, Cổ Thanh Dương khoe miệng lộ ra một tia thú tính giống như đáng tươi cười.

Hắn giơ lên cực lớn bàn tay, đối với Liễu Văn Thiên nói: “Nó, quy ngươi rồi!”

Phạm Nhị tranh thủ thời gian đứng lên, vượt bụng nói: “Thanh Dương, quá mức a, như thế nào không có phần của ta? Ta có thể là đã ra đại lực khí!”

“Chỉ có hắn, mới có thể đem cái này đầu Bạo Hồ phát huy lớn nhất hiệu lực!”

Cổ Thanh Dương gần từng chữ: “Nhưng là hắn không cần da thú, có thể quy ngươi!”

“Tốt!” Phạm Nhị cao hứng trở lại, hân cười nói: “Ngươi sớm nói, ta muốn, tựa là da thú, cái này Bạo Hồ, da thú quá đã kiên cố, hơn nữa trải qua rượu phao về sau, kỳ nhuyễn vô cùng, ta muốn đem nó làm một bộ khôi giáp xuyên lấy!”

Lúc này, Cổ Thanh Dương thân thể nhanh chóng thu nhỏ lại, khôi phục vốn bộ dạng, ánh mắt của hắn y nguyên phát ra nóng bỏng hào quang, tựa hồ không có chút nào mệt mỏi.

Hắn vượt nằm ở bên cạnh Từ Lôi Thần Trụ, một hồi đau lòng, vận khởi công vi hắn chữa thương.

Hắn dùng chính là khôn cấp Linh lực, bởi vì tại vừa rồi trong tích tắc, đặc biệt là Từ Lôi Thần Trụ đem Từ Lôi huyết rót vào trong cơ thể hắn thời điểm, trong cơ thể của hắn Nguyên Thủy thú tính bị kích phát, vậy mà theo Linh Võ cảnh đỉnh phong đột phá đã đến Khôn Võ cảnh sơ kỳ, hơn nữa thành công đã tiến hành Võ Hồn thức tỉnh, đã có Ngự Thú Võ Hồn!

Liễu Văn Thiên giờ phút này lại hoàn toàn minh bạch Cổ Thanh Dương ý tứ.

Hắn tu luyện 《Phong Thiên Vi Hồn》, vốn là có thể lấy bất luận cái gì Thiên Địa chi tinh hoa, tiến hành vô cùng cường đại phân giải cùng chia nhỏ, sau đó rèn luyện nhất hồn nhiên các loại Vi Hồn chi lực, lại để cho chính mình cảnh giới đạt được tăng lên.

Nhưng là, hắn cũng rất quý trọng mỗi một lần tu luyện cơ hội, tài liệu nhất định lựa chọn sử dụng tốt nhất, ví dụ như lần trước tại Long Tường Học Viện Tự Tinh Tháp, hắn mượn nhờ vô cùng cường đại Tinh Huy tụ tập lực lượng, thành công thực hiện chưa từng đã có, theo phé vật đến Linh Võ cảnh đỉnh phong đột phá.

Giờ phút này, cái này Thánh cấp Yêu thú Bạo Hồ, đối với Liễu Văn Thiên mà nói, không thể nghi ngờ là tốt nhất rèn luyện Vi Hồn tài liệu!

Hắn không khách khí nữa, bỗng nhiên hét dài một tiếng, nhanh chóng điều động Tàn Từ Nghi thần thức, thúc dục chân nguyên trong cơ thể, một chưởng vỗ vào Bạo Hồ cực lớn trên thân thể.

Hắn vận dụng khởi Vi Hồn tu luyện chi pháp, đang không ngừng địa đối với Bạo Hồ thân thể cùng thần tùy tiến hành tinh khiết hóa, rèn luyện...

Phạm Nhị mở to hai mắt, hắn trông thấy Bạo Hồ thân thể, vậy mà càng ngày càng nhỏ, bộ lông càng ngày càng mờ nhạt, phảng phất trong cơ thể Linh khí cùng thần tùy, đều tại bị Liễu Văn Thiên hút đi.

“Đặc sao, cái này cũng quá yêu nghiệt đi à nha!” Hắn hét lớn: “Cái này Vi Hồn tu luyện, thấy thế nào giống như là Hấp Tinh Đại Pháp tựa như? Chỉ là, Hấp Tinh Đại Pháp chỉ có thể hấp thụ người công lực, cái này Vi Hồn tu luyện, hắn là còn có thể hấp thụ Yêu thú Linh lực hay sao?”

“Không, hắn Vi Hồn tu luyện, cùng Hấp Tinh Đại Pháp hoàn toàn không giống với!” Cổ Thanh Dương giờ phút này đã lại để cho Từ Lôi Thần Trụ khôi phục một ít Linh lực, hắn đứng lên, nhìn qua Liễu Văn Thiên liên tục không ngừng địa theo Bạo Hồ trong cơ thể tiến hành năng lượng chất lọc, mỉm cười

nói: “Hắn là tại phân giải Bạo Hồ thân thể, trích nó Linh khí...”

Theo thời gian càng dài, Liễu Vấn Thiên trên người dần dần bộc phát ra một cỗ Hồng Hoang cường đại khí tức, lại để cho chung quanh Hắc Tùng cây chậm rãi héo rũ khô quắt.

Mà Bạo Hồ thân thể, giờ phút này đã khôi phục đến nguyên lai không có tăng vọt trước khi lớn nhỏ, chỉ có lão hồ hai cái lớn hơn, nhưng đây không phải nhất biến hóa lớn.

Nhất biến hóa lớn là, Bạo Hồ thân thể vậy mà tựa hồ như bị Hấp Huyết Quỷ quật trượt rồi đồng dạng, toàn bộ không có chút máu, con mắt cũng theo nguyên lai trợn to bạo ngược chỉ khí, trở nên âm đạm vô quang, như cá chết con mắt.

Đáng sợ hơn chính là, Bạo Hồ hắc hoàng giao nhau màu lông, giờ phút này cũng trở nên như héo rũ Hắc Tùng cây đồng dạng, lại không cái gì sinh cơ.

Liễu Vấn Thiên đã đem Bạo Hồ thần tủy, huyết dịch, huyết nhục... Toàn bộ đã tiến hành rèn luyện cùng tinh khiết hóa, sau đó đem vô cùng cường đại Tinh Nguyên thông qua hơi mạch, thúc vào thân thể của mình.

Bạo Hồ giờ phút này còn lại, chỉ có một thân túi da, một khóa thú hạch, cùng với bị chất lọc tinh hoa sau còn lại bã chi thịt!

“A... A...”

Liễu Vấn Thiên bỗng nhiên hét lớn một tiếng, thân thể của hắn đứng lên, nhanh chóng cao thấp toán loạn, tốc độ vô cùng nhanh chóng, độ mạnh yếu so vừa rồi Bạo Hồ chỉ lực chỉ có hơn chứ không kém.

Hắn khắp nơi tán loạn, như một con yêu thú bình thường, luống cuống vô cùng, sở hữu bị hắn cài đặt cứng rắn Hắc Tùng cây, đều đều ngay ngắn hướng đứt gãy.

“Hắn làm sao vậy?” Phạm Nhị kinh hãi, ần ần có chút lo lắng.

“Hắn, hắn là phá cảnh rồi!” Cổ Thanh Dương cười nói: “Như vậy một đầu cực lớn Thánh cấp Yêu thú, vậy mà đều bị hắn trích thành tinh hoa dung nhập trong cơ thể, người nói, cái kia lực lượng cùng linh nguyên, nên nhiều đến bao nhiêu?”

“Cái này phá kính?” Nhìn qua Liễu Vấn Thiên cái kia cuồng bạo lực lượng, hắn hâm mộ nói: “Ai, ta như thế nào cảm giác trong nội tâm ề ảm hay sao?”

Nhiều khi, để cho nhất người thất lạc sự tình, không phải những người khác so với người còn mạnh hơn, cũng không phải những người khác so người trước phá kính, mà là bên cạnh người rõ ràng cùng người một người như vậy, xác thực bỗng nhiên đem người xa xa lặc tại đằng sau, vung được thật xa thật xa...?

“Người không phải có lẽ vì hắn cảm thấy cao hứng sao?” Cổ Thanh Dương nhìn ra hắn phiền muộn, lại có ý hỏi.

“Ta là cao hứng, vì Vấn Thiên cảm thấy cao hứng!” Phạm Nhị vuốt bụng, cười nói: “Nhưng là ta vẫn có chút ề ảm!”

“Ta hiểu cảm thụ của người, đừng lo lắng, bằng thiên phú của người, người phá kính cũng là chuyện sớm hay muộn, chỉ là...”

Cổ Thanh Dương nhìn qua đầu kia khô quắt Yêu thú Bạo Hồ, đang nhìn mình Từ Lôi Thần Trư, ngưng trọng nói: “Người chỉ là cơ duyên không tới mà thôi!”

Cơ duyên, vô cùng huyền diệu, người vĩnh viễn không biết nó lúc nào sẽ đến, giống nhau Cổ Thanh Dương đột nhiên đã tiến hành Vô Hồn thức tỉnh, giống nhau Liễu Vấn Thiên đột nhiên phá kính, trở thành Khôn Vô cảnh sơ kỳ.

Phạm Nhị nhẹ gật đầu, ba người bọn họ, vốn khởi điểm tựa là giống nhau, đã hai người bọn họ đều phá kính rồi, chính mình còn có thể xa sao?

Hắn tin tưởng, có một số việc, là tất nhiên sẽ phát sinh! Bởi vì trước đây, bọn hắn tích lũy quá nhiều tất nhiên cùng ngẫu nhiên...

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 63: Học viện nghị sự

Chương 63: Học viện nghị sự

“Ha ha ha...”

Liễu Văn Thiên rốt cục không hề luống cuống, hấn ngừng lại, nhìn qua bị hấn bị đâm cho loạn thất bát tao Hắc Tùng cây, đột nhiên cười ha ha.

Thân thể của hấn cùng Vi Hồn, đã đã tiến hành một lần mới đột phá cùng dung hợp, trở nên yên lặng.

Hấn giờ phút này cảm giác dị thường khoan khoái dễ chịu, bởi vì hấn kinh hi phát hiện, trải qua Vi Hồn lần nữa đột phá cùng dung hợp, hấn đoạn mạch, đã trở nên không hề đồng dạng.

Kinh mạch của hấn đã có thể ở toàn thân tiến hành vận chuyển, mặc dù lớn mạch lạc y nguyên có lỗ hổng, nhưng lại tại đầu Vi Hồn tuần hoàn xuống, dần dần thông qua nhỏ bé mạch lạc xấu chuỗi, tạo thành một cái nguyên vẹn tuần hoàn mạch lạc hệ thống.

Linh lực của hấn so trước kia càng thêm dồi dào rồi!

Hấn cười ha ha, không nghĩ tới, cái này một chuyến Hắc Tùng Lâm chi hành, hấn không chỉ có phá cảnh giới, hơn nữa tỉnh mạch vậy mà đã có thể tiến hành hơi tuần hoàn, đây là cùng hấn trước kia chưa từng kinh mạch bất đồng một loại tuần hoàn, so những vốn là kia tuần hoàn tĩnh mạch muốn mảnh không lớn lắm!

Hấn biết rõ, cái này là Tần Tử Nghi thần thức theo như lời, Vi Mạch! Đương Vi Hồn sau khi thức tỉnh một thời gian ngắn, theo Vi Hồn trở nên càng cường đại hơn, trong cơ thể hấn sẽ tự xưng mạch lạc hệ thống, hình thành Lượng Tử Chi Lực hình thành Vi Mạch.

Nhìn qua Cổ Thanh Dương cùng Phạm Nhị, cùng với ngồi xổm tại đầu đó Từ Lôi Thần Trư, Liễu Văn Thiên trong nội tâm ám áp, không có bọn hấn, tự cũng không tiến vào Hắc Tùng Lâm.

Không có vừa rồi mọi người toàn lực đối kháng Thánh cấp Yêu thú Bạo Hồ, đặc biệt là không có Từ Lôi Thần Trư dùng bản thân Từ Lôi huyết lại để cho Cổ Thanh Dương tiến hành Ngự Thú Vô Hồn thức tỉnh, không có Cổ Thanh Dương phá kính, sẽ không có hấn giờ phút này phá kính, tự cũng không tiến hành Vi Mạch vận hành.

Hấn sải bước đã đi tới, bước chân lộ ra dị thường trầm trọng, hấn chăm chú địa nắm Cổ Thanh Dương cùng Phạm Nhị tay, lớn tiếng nói: “Không lịch sự sinh tử, không dùng bề ngoài chân tình! Hôm nay, là huynh đệ chúng ta tình nghĩa lần nữa chứng kiến!”

Hấn lớn tiếng nói: “Ta đề nghị, ba người chúng ta, uống máu ăn thề, kết làm khác phái huynh đệ, từ nay về sau cùng nhau lưu lạc Thiên Nhai, vĩnh viễn không có phụ!”

Cổ Thanh Dương cũng nắm thật chắc hai người tay, cười nói: “Ta đồng ý!”

Phạm Nhị đem vuốt mập phình bụng tay cũng khoác lên hai người trên tay, dùng sức địa nắm chặt lại, cười to nói: “Phải! Nhân sinh được một tri kỷ là đủ, huống chi, chúng ta hôm nay đồng thời đã nhận được hai cái, thật sự là quá đặc sao khoái ý rồi!”

Tại Hắc Tùng Lâm trong lịch sử, lần thứ nhất có ba cái thiếu niên, không chỉ có gặp được so với bọn hấn cường đại quá nhiều Thánh cấp Yêu thú Bạo Hồ, vẫn còn tồn tại, nhưng lại lần nữa đã kiến cô hữu nghị, một hồi đối với sau này ảnh hưởng sâu xa kết minh, tại nơi này khủng bố mà chỗ thần bí mọc rở nảy mầm.

Chỉ có nhiều năm về sau, đại lục này mới có thể ý thức được, cái này ba cái thiếu niên uống máu ăn thề, đã vượt qua cá nhân, đã vượt qua sinh tử, càng là đã vượt qua chủng tộc...

Tại ba cái thiếu niên kết minh thời điểm, Long Tường Học Viện, thậm chí toàn bộ Long Tường Thành, đều ở trong tối sòng bắt đầu khởi động, không thể so với Hắc Tùng Lâm gió tanh mưa máu tới nhẹ nhõm.

Liễu Văn Thiên, Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương ba người bị buộc nhập Hắc Tùng Lâm về sau, đầu tiên phản ánh, là đại biểu Đại Lương quân tại Long Tường Châu Tổ Vương Phủ.

Long Tường Châu nhất cường đại nhất, có năm thế lực lớn, theo thứ tự là tiền nhiệm Long Tường Châu chương sứ, Đại Lương Quốc mười tám lộ Vương hầu một trong Long Cổ gia tộc, binh khí chế tạo thế gia Lâm gia, đại biểu Đại Lương quân tại Long Tường Châu Tổ Vương Phủ, Thần Kiếm Sơn Trang, cùng với Thần Dao Đường.

Lúc này, theo Long Cổ bị tan mất Long Tường Châu chương sứ, Đại Lương Quốc mười tám lộ Vương hầu vị, Tần Dao Hải mang theo chiến thắng Thần Kiếm Sơn Trang Liễu Tiêu Dao chỉ uy, tiếp quản Long Tường Châu, không chỉ có trở thành chương sứ cùng mười tám lộ Vương hầu, càng là tập Long Tường Châu chỉ chủ cùng Thần Dao Đường lưỡng thế lực lớn làm một thân, trở thành Long Tường Châu không thể tranh luận nhất đại gia tộc thế lực.

Nghe nói Liễu Văn Thiên cùng hai cái thiếu niên vậy mà chính mình tiến nhập Hắc Tùng Lâm, Tần Dao Hải phái ra hấn đặc lực người có tài, cũng là hấn đường đệ Tần Đại Thiên, đi Long Tường Học Viện đại biểu hấn cái này viện trưởng, chủ trì xử trí tất cả công việc.

Tuy nhiên liên quan đến Thần Kiếm Sơn Trang Tam thiếu gia, nhưng lần này Thần Kiếm Sơn Trang y nguyên cùng thường ngày đồng dạng, rời xa tất cả thế lực lớn phân tranh, bảo trì siêu nhiên tư thái, dường như hề không có gì động tĩnh.

Thế lực khác đã ở rục rịch, phản ứng nhanh nhất, không ai qua được đại biểu Đại Lương quân tại Long Tường Châu Tổ Vương Phủ.

Đây là khiến cho mọi người đều không nghĩ tới, cái này từ trước đến nay chỉ hỏi quân sự, không hỏi Long Tường cục diện chính trị Tổ Vương Phủ, lần này phản ứng thật không ngờ cực nhanh.

Nghe đồn, Tổ Vương Phủ cái vị kia được xưng Long Tường Châu tứ đại mỹ nữ một trong quân chúa Tổ Ly Hương, tính cả tổ Vương muội muội con gái Từ Nguyệt, hồi phủ về sau mới nói mấy câu, tựa lại để cho Tổ Vương Phủ quyết định can thiệp việc này.

Tổ Ngao Nguyệt, cái này Đại Lương Quốc quân thứ sáu con trai, cái này rất ít xuất hiện tại không phải quân sự sân bãi tổ vương, lần này vậy mà tự mình mang người tới Long Tường Học Viện Nghị Sự Đường.

Hắn đến Nghị Sự Đường thời điểm, Long Tường Học Viện cao tầng vừa lúc ở nghị lấy sự tình, đúng là Liễu Văn Thiên bọn người tiến vào Hắc Tùng Lâm một chuyện.

Bọn hắn rất nhiều người đều chưa từng nghĩ đến, cái này ba cái nhập viện không đến một tháng thiếu niên, tự tiện tiến vào Hắc Tùng Lâm cũng thì thôi, không nghĩ tới lại đưa tới như thế sóng to gió lớn, không chỉ có chủ trì sự vụ Luyện Võ Các phó các chủ Cổ Nhược Vân, yêu cầu tổ chức Long Tường Học Viện nghị sự hội, thảo luận chuyện này.

Liên từ trước đến nay không hỏi học viện việc vật vãn Đại Lương Quốc một đời Dục Tôn, Long Tường Học Viện Dục Tôn quán Quán trưởng Lý Tiễn Đồng, vậy mà cũng muốn câu đối với cái này sự tình tiến hành một nghị.

Long Tường Học Viện viện trưởng, do Long Tường Châu chương sử, mười tám lộ Vương hầu Tần Đào Hải kiêm nhiệm, học viện chỉ thiết một vị phó viện trưởng, đại đa số sự vụ, do vị này phó viện trưởng chủ trì.

Bá Thiên, cái này phó viện trưởng tuổi chừng 50 tuổi, hắn một trương rộng thùng thình trên mặt, luôn treo một cổ coi rẻ thiên hạ uy nghiêm, đặc biệt là cặp kia có chút đột xuất lại vô cùng thịt ngậy con mắt, lại để cho người bình thường cũng không dám tới nhìn thẳng.

Bá Thiên phó viện trưởng do trước kia Luyện Võ Các Các chủ thăng nhiệm, không chỉ có một thân tu vi đã đột phá Tinh Võ cảnh trung kỳ, hơn nữa một khi chiến, thì không so bá đạo, làm việc cũng là như thế, lời lẽ phong hành, không rõ cảm giác lệ!

“Có chuyện nói thẳng!”

Gặp Luyện Võ Các phó các chủ Cổ Nhược Vân có chút áp ứng, nói một tràng, ngụ ý, dĩ nhiên là nói tiến vào Hắc Tùng Lâm ba cái thiếu niên, ngoại trừ cái kia Cổ Thanh Dương là đệ tử của hắn bên ngoài, hắn nhất giữ gìn, dĩ nhiên là cái tên mập mạp kia học sinh Phạm Nhị.

Dục Tôn Lý Tiễn Đồng tựa hồ cũng cảm giác ngoài ý muốn, dùng vô cùng thanh nhuận con mắt nhìn Cổ Nhược Vân liếc.

Cổ Nhược Vân nhưng trong lòng thì một hồi nước đắng, hắn làm sao không muốn trực tiếp nói cho bọn hắn biết, Phạm Nhị thân phận chân thật, chỉ là hắn không dám!

Không nói trước Phạm Nhị gia Kinh Võ Châu cái vị kia Lão thái gia, riêng là cô nãi nãi của hắn, hiện tại tuy nhiên bởi vì trượng phu mất, người của nàng đã ly khai Long Tường Châu trở lại Kinh Võ Châu, nhưng là nói lên nàng đến, người đang ngồi, ai cũng muốn sâu sắc cảm thấy đau đầu. Nhưng là, để cho nhất hắn khó chịu chính là, hắn không thể nói ra được. Phạm gia làm việc, từ trước đến nay đều có đầy đủ lý do, dù là một sự tình, chỉ còn lại có một tảng giấy kiếng, hắn cũng là không tiện tại đàm rạch nát, huống chi, hiện tại rất nhiều chuyện, còn không rõ ràng, hắn thậm chí còn chưa kịp hình Phạm Nhị người thiếu gia này tới tâm sự, hỏi một chút hắn chân thật nghĩ cách.

Gặp Cổ Nhược Vân không nói thêm gì nữa, Lý Tiễn Đồng đột nhiên mở miệng, thanh âm của nàng y nguyên vô cùng nhu nhuận, lại để cho người nghe xong, thần sắc chịu chấn động.

Lý Tiễn Đồng nói ra: “Đã Cổ các chủ không nói, ta cho thấy hạ ý của ta, Liễu Văn Thiên, tuyệt đối là chúng ta lần này tân sinh ở bên trong, nhất kinh tài tuyệt diễm thiên tài! Hắn tuy nhiên bởi vì còn trẻ vô tri, không tuân theo quy định tiến vào Hắc Tùng Lâm, nhưng là Long Tường Học Viện, ứng phát huy gần đây đến nay quý trọng thiên tài thanh danh tốt đẹp, tha thứ hắn sai lầm, mở ra Hắc Tùng Lâm sinh môn, phóng hắn một con đường sống!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Giải cảm trận pháp

Chương 64: Giải cầm trận pháp

“Hừ, sinh lộ? Một mình hấn tánh mạng, so về Long Tường Học Viện quy củ, đó là không cách nào so sánh được! Nói sau, ta cũng không nhìn ra, cái kia Thần Kiếm Sơn Trang phế vật Tam thiếu, có cái gì thiên tài đáng nói!”

Thanh âm này bén nhọn mà chói tai, nói lời này, là tài nguyên khu vực tài nguyên các Các chủ Lý Tiểu, hấn tại trong những người này, nhìn xem tuổi còn rất trẻ, cơ hồ cùng Lý Tiễn Đồng tương xứng, một trương trắng tinh thư sinh mặt, nhìn xem vô cùng trắng nõn thanh tú.

Nhưng là học viện người cũng biết, người này mới đến không đến một tháng, là Tàn Đao Hải an bài tại Long Tường Học Viện tâm phúc.

Lý Tiễn Đồng đôi mắt một chuyển, nhìn qua cái kia trương trắng tinh mặt, nhẹ giọng thở dài: “Lý Các chủ thật sự là dễ quên, đừng quên, Liễu Vãn Thiên tại Quỷ Nhai, là như thế nào cho các người Tàn gia Tề Ma Đài nguyên khí đại thương!”

“Một cái nhìn như kinh mạch đứt gãy mười lăm tuổi thiếu niên, không chỉ có trực tiếp đánh bại một cái Linh Võ cảnh đỉnh phong ma sĩ, hơn nữa có can đảm một người khiêu chiến hai cái Khôn Võ cảnh sơ kỳ Ma Tướng, cái này đặt ở Long Tường Học Viện, cho dù là cái gọi là tân sinh Thanh Vân Bảng Top 10 tên, đều không nhất định có cái này thiên phú cùng dũng khí a?”

Mọi người nghe xong, trong nội tâm đều là cả kinh, bọn hấn theo không nghĩ tới, cái này tựa tiên tử Lý Tiễn Đồng, bình thường nhìn như gọn sóng không sợ hãi, không tranh quyền thế, giờ phút này nói chuyện, thật không ngờ bén nhọn, ám chọn ba tầng ý tứ.

Thứ nhất, dùng “Các người Tàn gia Tề Ma Đài”, âm thầm điểm ra tài nguyên các Các chủ Lý Tiểu cùng Long Tường Châu chương sứ Tàn Đao Hải quan hệ, cái này Lý Tiểu tuổi còn trẻ, có thể Thượng vị tài nguyên các Các chủ, toàn bộ bằng điểm này, mà cái này tài nguyên các, hoàn toàn là nhất không cần vô tu cảnh giới áp trận, rồi lại là nhất chức quan béo bở địa phương.

Thứ hai, Lý Tiễn Đồng điểm ra Tề Ma Đài cùng Tàn Đao Hải quan hệ, có rất ít người biết rõ, Tàn Đao Hải Thần Đao Đường tuy nhiên tại phía xa Võ Lăng, lại sớm đã cùng hoàng thất liên minh, đem thế lực đâm vào Long Tường Thành, mà Quỷ Nhai Tề Ma Đài, hoàn toàn là Thần Đao Đường tại Long Tường Thành lớn nhất căn cơ.

Thứ ba, Lý Tiễn Đồng đem Liễu Vãn Thiên giơ lên được rất cao, rất là tán thành Liễu Vãn Thiên thiên tài nhân vật, khiến người khác không thể không thừa nhận, có thể ở Tề Ma Đài, đồng thời khiêu chiến hai cái Khôn Võ cảnh sơ kỳ Ma Tướng, cái này tại Long Tường Học Viện tân sinh Thanh Vân Bảng, xác thực rất khó làm đến, cho dù là xếp hàng thứ nhất Mạc Cao Dương, cũng không nhất định dám như vậy mạo hiểm cùng hết sức lông bông!

Lý Tiểu bén nhọn mà âm thanh chói tai lần nữa vang lên, hấn cười nói: “Chỉ bằng vào hấn đi Tề Ma Đài khiêu chiến hai cái ma sĩ, cũng không thể nói rằng cái gì, dù sao, cái loại này nơi ngư long hỗn tạp, ai biết hấn là thực khiêu chiến, hay là giả khiêu chiến?”

Hấn thở dài, nói: “Thần Kiếm Sơn Trang cùng Thần Đao Đường quan hệ, gần đây tình như thù địch, vinh dự cùng, ai biết đây là hay không Tề Ma Đài cùng Thần Kiếm Sơn Trang cầu kết, vì bọn họ Tam thiếu lập uy hay sao?”

Nghe hấn lời này, ngụ ý, Thần Kiếm Sơn Trang cùng Thần Đao Đường từ trước đến nay quan hệ mật thiết, Thần Kiếm Sơn Trang có lẽ chỉ là mượn nhờ Tề Ma Đài, vì bọn họ cái này Tam thiếu giữ thể diện.

Lý Tiễn Đồng tuy nhiên minh bạch, Thần Kiếm Sơn Trang đã cùng Thần Đao Đường mỗi người đi một ngã, nhưng là biết rõ việc này người không nhiều lắm, là trọng yếu hơn là, Lý Tiểu nói nghe được lời này, hết lần này tới lần khác làm cho nàng biện không thể biện.

Nàng tự nhiên cười nói, nói: “Việc này chúng ta có thể tạm dừng không nói, nhưng ta coi trọng Liễu Vãn Thiên, lại không chỉ là hấn vô tu thiên phú!”

Nàng nhớ tới ngày đó Liễu Vãn Thiên chống lại cô Dược Tôn kỳ thị bá mới luận, trong nội tâm một hồi khác thường.

Tự từ ngày đó Dược Tôn quán dạy học về sau, nàng nhanh chóng đuổi tới Long Tường Học Viện điển tịch quán, trải qua gần hai canh giờ sưu tầm, vậy mà thật sự đã tìm được Hòa Diễm Đế lấy cái kia bản 《Tổ Ván》, bên trong ghi lại chính như Liễu Vãn Thiên theo như lời, mà chống đỡ lời nói hình thức, giới thiệu một đời Dược Tôn kỳ thị bá đối với dược vật phi phạm tạo nghệ.

Hơn nữa, bên trong vậy mà thật sự nâng lên rồi, cái kia bản ghi lại chuyện nam nữ 《Bốc Thị Kỳ ngự nữ khảo》, trong đó nguyên lời nói đúng là: Nghe thấy quân lấy ngự nữ khảo, có thể một duyệt?”

Càng làm cho nàng không cách nào bình tĩnh chính là, nàng vậy mà tại Điển Tàng Quán 《Tổ Ván》 bên cạnh, đã tìm được một bản kỳ thị bá trước tác 《cuộc đời khảo》, bên trong vậy mà minh xác nâng lên chính mình chỗ lấy một lá thư, cái kia chính là 《Bốc Thị Kỳ ngự nữ khảo》, tên sách cùng Liễu Vãn Thiên nói giống như đúc, tuy chỉ có rải rác số bút, lại sâu sâu toát ra lấy cuốn sách này lúc tự hào chi tình!

Cái này lại để cho hấn tin tưởng vững chắc, Liễu Vãn Thiên cái này Thần Kiếm Sơn Trang Tam thiếu, thật sự quá không đơn giản!

Nàng dùng nhu nhuận thanh âm tiếp tục nói: “Liễu Vãn Thiên vẫn là một cái đan dược thiên tài! Hấn từng nâng lên ba loại đan dược tên, mọi người có thể xem xét một hai!”

“Địch Hồn Đan!”

“Phục Nguyên Đan!”

“Tu Cốt Đan!”

Thanh âm của nàng cũng không lớn, nhưng là nghe thấy vài loại đan dược tên Long Tường Học Viện cao tăng, y nguyên trong nội tâm cảm thấy khiếp sợ!

Cái này mười lăm tuổi thiếu niên, rõ ràng biết rõ cái này ba loại đan dược, quả thật làm cho người xưng kỳ!

Lại nghe thấy một người cười lạnh nói: “Có lẽ, hẳn chỉ là theo trường bối trong miệng nghe được qua loại này đan dược, cái này cũng chẳng có gì lạ!”

Nói lời này, đúng là đại biểu Tân Dao Hải mà đến Tân Đại Thiên.

Mọi người hướng Nghị Sự Đường cửa ra vào nhìn lại, đã thấy một thân áo trắng Tân Đại Thiên đi đến, hẳn vốn là đại biểu Long Tường Châu chương sứ, học viện viện trưởng Tân Dao Hải mà đến, bên cạnh còn dẫn theo bốn người, rất có khâm sai đại thần cảm giác.

Lý Tiểu thấy, trong mắt vui vẻ, hẳn biết rõ, chính mình cường viện đến rồi!

Mọi người nghe xong Tân Đại Thiên, đều nhẹ gật đầu, bọn hắn những người này, đương nhiên là nghe qua những đan dược này tên, cho dù là chưa từng nghe qua ba loại, một loại hai chủng, nhất định là biết đến! Huống chi, chỉ là một cái đan dược tên!

“Chỉ là, Liễu Vấn Thiên có cái này ba loại đan dược luyện chế phương pháp...” Lý Tiểu Đồng thanh âm này rất nhuận, càng là rất nhẹ, nhẹ được phảng phất chỉ có nàng người bên cạnh mới nghe thấy.

Nhưng là những lời này lại làm cho đang ngồi tất cả mọi người, đều không thể bình tĩnh.

Cái này ba loại đan dược, là Thượng Cổ thất truyền đan dược, chỉ cần là võ tu chi nhân, đều bị tha thiết ước mơ có dù là ba loại đan dược bên trong một loại.

Đặc biệt là “Tu Cốt Đan”, càng là đứng hàng đan dược cấp bậc đẳng cấp cao nhất —— để đan! Tại sở hữu đan dược chính giữa, cái này “Tu Cốt Đan” trân quý trình độ, không gì sánh kịp!

“Thật đúng?” Liên Long Tường Học Viện phó viện trưởng Bá Thiên, tâm tình lại cũng không cách nào bình tĩnh, hẳn thật ngượng trên mặt, con mắt vậy mà trở nên nóng bỏng lên, hẳn bỗng nhiên đứng lên, hỏi: “Lý Dược Tôn, người chuyện này là thật?”

“Chắc chắn 100%!” Lý Tiểu Đồng không chút do dự, nhanh chóng trả lời.

“Tốt!” Bá Thiên vậy mà không hề trung cầu mọi người ý kiến, thậm chí đều không có xem đại biểu Tân Dao Hải mà đến Tân Đại Thiên liếc, trực tiếp làm ra quyết định nói: “Ngày mai giữa trưa, giải cấm Hắc Tùng Lâm trận pháp nửa canh giờ!”

Lý Tiểu Đồng nghe xong, trong nội tâm lo hi nửa nọ nửa kia, hi chính là, Bá Thiên rốt cục nhà ra, quyết định cho Liễu Vấn Thiên một cái sinh cơ hội.

Lo chính là, nàng vừa rồi dưới tình thế cấp bách, nói thẳng Liễu Vấn Thiên có cái này tam phương đan dược luyện chế phương pháp, nhưng trên thực tế, nàng căn bản không thể nào xác nhận điểm ấy, nàng cũng chỉ là ở đẳng kia thiên Dược Tôn quán, biết được Liễu Vấn Thiên biết rõ này ba loại đan dược đích danh xưng mà thôi!

Nhưng là chẳng biết tại sao, từ khi nàng tại học viện Điện Tàng Quán biết rõ, thật sự tồn tại 《Bốc Thị Kỳ nữ nữ khảo》 quyển sách này về sau, trong nội tâm nàng chấn động không lời nào có thể diễn tả được, vậy mà thiết tình chờ mong lấy, Liễu Vấn Thiên có thể đi ra.

Nàng có quá nhiều nghi vấn, càng đối với Liễu Vấn Thiên, có quá nhiều chờ mong

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 65: Tìm lối ra

Chương 65: Tìm lối ra

Long Tường Học Viện, Tự Tinh Tháp trước tụ tập rất nhiều người.

Ngoại trừ học viện mấy cái cao tăng, những người khác, đặc biệt là những học sinh kia võ tu đều không rõ, cái này Hắc Tùng Lâm từ trước đến nay một

năm chỉ giải cảm hai lần, lúc này đã không phải giữa năm, cũng không phải cuối năm, lại vì sao phải giải cảm Hắc Tùng Lâm trận pháp?

Bọn hắn rất nhiều người, thậm chí một lần đều không có đi vào.

Hắc Tùng Lâm với tư cách lịch lãm rèn luyện chỉ địa, hàng năm chỉ chính thức mở ra hai lần, do học viện cường giả lão sư hộ vệ, phân tổ mang theo học sinh đi vào lịch lãm rèn luyện.

Hơn nữa mỗi lần đi vào lão sư cùng học sinh, đều muốn tại quy định thời gian, đúng hạn đến chỉ định địa điểm, sau đó do học viện phó viện trưởng mở ra Hắc Tùng Lâm trận pháp, bọn hắn mới có thể ra được đến.

Nếu như lịch lãm rèn luyện người trở ra, không có đúng hạn đến quy định địa điểm, như vậy, khả năng không còn có cơ sẽ ra ngoài! Bởi vì ngoại trừ Đại Lương Quốc số ít mấy cường giả, có rất ít người có thể ở bên trong ngóc nẽu năm!

Một năm ngoại trừ cái này hai lần, thời gian khác, nếu như lâm xâm nhập Hắc Tùng Lâm, cái kia chỉ có một chữ: Chết!

Cho nên bọn hắn khó hiểu, vì sao hiện tại hội giải cảm Hắc Tùng Lâm trận pháp.

“Chúng ta bây giờ tựu phát ra giải cảm trận pháp tin tức, một lúc lâu sau cái kia mở ra Hắc Tùng Lâm cảm trận, nếu như một canh giờ bọn hắn còn chưa tới Hắc Tùng Lâm bốn cái tập trung địa điểm, như vậy cũng chỉ phải lại để cho bọn hắn nghe theo mệnh trời!”

Phó viện trưởng Bá Thiên, dùng âm lãnh thanh âm nói ra.

Tại Tự Tinh Tháp cùng Hắc Tùng Lâm chỗ nói tiếp, có một khối cực lớn thạch bích, đứng là Hắc Tùng Lâm lối vào, 16 cái xuyên lấy áo trắng trung niên nhân nắm lấy muôn hình muôn vẻ vũ khí mà đứng, bọn hắn, đang chờ trận pháp một khi giải cảm, muốn thi pháp, để ngựa bên trong Yêu thú thừa dịp nơi này trận pháp xóa bỏ lệnh cảm, đi theo chạy đến làm loạn Long Tường Thành.

Bá Thiên đối với Lý Tiễn Đồng nói: “Lý Dược Tôn, ta từ trước đến nay đều rất tín nhiệm ngươi! Lần này cũng là! Nếu như hắn thực sự cái kia ba loại đan dược luyện chế phương pháp, như vậy, chúng ta hôm nay làm những chuyện như vậy, đối với Tần chương sứ bên kia, ta mới tốt giao đại!”

Hắn là chủ trì công tác phó viện trưởng, nhưng là tại viện trưởng không tại dưới tình huống, hắn chịu trách nhiệm áp lực, thậm chí không có trung cầu Tần Dao Hải phái ra đại biểu Tần Thiên Sơn ý kiến, liền làm ra giải cảm trận pháp quyết định.

Mọi người đều biết, hắn tại gánh chịu lấy cực lớn phong hiểm, bởi vì mỗi lần giải cảm trận pháp, đều là Long Tường Học Viện một lần mạo hiểm, không ai có thể đoán trước, tại Hắc Tùng Lâm bốn cái chỉ định thông hướng Long Tường Học Viện cái này lối ra địa phương, sẽ hay không có đặc biệt yêu nghiệt cường đại Yêu thú xuất hiện, do đó sắp xuất hiện khẩu võ tung, lại để cho Hắc Tùng Lâm Yêu thú ngang trời xuất thế.

Nhưng Long Tường Học Viện hàng năm hay là muốn làm như vậy hai lần, mạo hiểm hai lần, chính là vì lại để cho Long Tường Học Viện học sinh, trở nên càng cường đại hơn, nhưng là mỗi một lần mở ra trận pháp, đều muốn hao phí 16 cái học viện trưởng lão hao hết Tâm lực hộ pháp, dùng phòng ngừa vạn nhất.

Còn lần này, hắn khuyên trận pháp, chỉ là vì Liễu Vãn Thiên một người, hoặc là nói là vì Liễu Vãn Thiên cùng Phạm Nhị hai người.

Nhưng ít người biết rõ, bọn hắn mục đích thực sự, lại là vì cái kia ba loại mặc dù đã tuyệt thế, lại vô cùng lại để cho người hướng về đan dược!

Lý Tiễn Đồng nhẹ gạt đầu, thần sắc lạnh nhạt mà trong vắt, nàng nhu nhuận trên mặt, không có chút nào biểu lộ, nhưng trong nội tâm nàng kỳ thật cũng gánh chịu lấy áp lực cực lớn.

Liễu Vãn Thiên cùng nàng không thân chẳng quen, nàng chỉ thấy qua hai lần, một lần tại Thần Kiếm Sơn Trang, khi đó Liễu Vãn Thiên bị Ma tộc trưởng lão Vu Dạ tập kích, mệnh huyền một đường, tỉnh lại thì còn từng đối với nàng “Tập ngục”.

Lần thứ hai tại Dược Tôn quán, Liễu Vãn Thiên đang tại sở hữu học sinh mặt, dùng vô cùng tự tin ngữ khí, chế nhạo Lý Tiễn Đồng trong suy nghĩ anh hùng kỳ thị bá, hơn nữa nói cho nàng biết, nếu như đối với cái kia ba loại đan dược cảm thấy hứng thú, có thể tới tìm hắn!

“Liễu Vãn Thiên, ngươi nhất định không để cho ta thất vọng!” Lý Tiễn Đồng không nghĩ tới, chính mình vậy mà sẽ đối với một người có như thế chờ mong, huống chi, hắn vẫn chỉ là một cái mười lăm tuổi thiếu niên!

Chính cô ta có lẽ đều phân không rõ ràng lắm, nàng đến cùng đối với người này tràn ngập chờ mong, hay là đối với hắn theo như lời ba loại đan dược luyện chế phương pháp, tràn ngập chờ mong.

Vẫn còn Yêu Thú sâm lâm Liễu Vãn Thiên ba người, lại cũng không biết Hắc Tùng Lâm bên ngoài những chuyện này, bọn hắn giờ phút này, tại toàn lực nghiền chế.

Địch nhân lần này, là một đầu Bát Cước Viên, nó thân thể cùng Báo Hổ không sai biệt lắm đại, so người bình thường muốn đại học năm 4 lần không chỉ, đây cũng là một đầu Thánh cấp Yêu thú, chỉ là so với trước gặp được Báo Hổ càng thêm táo bạo cường đại.

Nó tám cái tay chân cuối cùng, đều là sắc bén móng vuốt, liền Cổ Thanh Dương Huyền Nhật Thương, vậy mà đều đâm không đi vào.

“Hôm nay, chúng ta đã làm ba cái Thánh cấp Yêu thú rồi! Lại đem cái này Bát Cước Viên làm, chúng ta không sai biệt lắm nên đi ra ngoài đi à nha? Ta

đều tiến đến hai ngày hai đêm rồi! Chúng ta còn không có đựng phải nhất yêu nghiệt Yêu thú, bằng không thì, chúng ta ba cái đều phải chết!” Phạm Nhị một bên vuốt bụng, một bên đang nhìn Liễu Ván Thiên cùng Phạm Nhị dùng Yêu thú luyện lấy Phần Thiên phép trừ.

Hắn rất hâm mộ Cổ Thanh Dương, vậy mà lại học xong Liễu Ván Thiên Loạn Ba Bộ pháp, hơn nữa tại Bát Cước Viên bạo ngược tập kích xuống, khiến cho thành thạo, so với hắn Phạm Nhị sử thuần thục nhiều lắm!

“Ngươi nghĩ rằng chúng ta không muốn?” Liễu Ván Thiên một bên sử xuất chiêu đó đốt gai đất ngay, một bên dùng Loạn Ba Bộ né tránh Bát Cước Viên công kích, cười nói: “Chỉ là cái này Hắc Tùng Lâm, ngươi có thể tùy thời tiến đến, nhưng lại không phải ngươi muốn đi ra ngoài có thể đi ra ngoài!”

Phạm Nhị vuốt bụng, cười nói: “Đối với điểm này, ta tuyệt không lo lắng, bởi vì cái kia Luyện Võ Các phó các chủ Cổ Nhược Vân, đã biết rõ ta là ai, vậy hắn không thể mặc kệ! Bằng không thì, hắn về sau thời gian có thể khổ sở được rất!”

Liễu Ván Thiên lại hừ lạnh nói: “Hừ, ngươi cũng đừng quay về lối! Đã đi ra, cũng đừng có lại cạy vào trong nhà!”

“Vậy ngươi có biện pháp nào?” Phạm Nhị vuốt bụng, vẻ mặt đau khổ nói: “Ngươi nếu như không bằng Thần Kiếm Sơn Trang thế lực, ngươi nói xem, bọn hắn dựa vào cái gì hội giải cấm trận pháp, để cho chúng ta đi ra ngoài? Cái kia trận pháp, nửa năm giải cấm một lần, cũng sẽ không không công cho chúng ta ba cái chuyên môn giải cấm!”

“Có lẽ...” Liễu Ván Thiên sử xuất một chiêu “Phần Thiên Cuồng Sa”, tại đây mặc dù không có hạt cát, nhưng là khắp nơi trên đất quả thông cùng lá thông, tại một chiều này phía dưới, mạn thiên phi vũ, lại để cho vốn đã bị Hắc Tùng Lâm đầy trời nhánh cây cát liệt bầu trời, trở nên càng thêm âm u.

“Có lẽ, có người hội giúp chúng ta nói chuyện...” Liễu Ván Thiên nhớ tới Lý Tiễn Đồng cái kia trương tuyệt mỹ nhu nhuận mặt, cảm tình trở nên phức tạp.

Lúc ấy tại Dược Tôn quán, hắn Lý Tiễn Đồng từng đã muốn Liễu gia Luyện Kiếm Thạch mà tức giận bất bình, mới trước mặt mọi người khiêu chiến nàng chống lại cổ Dược Tôn giải độc quyền uy.

Nhưng là giờ phút này, trong lòng của hắn rồi lại ần ần cảm thấy, vị kia học sinh trong suy nghĩ nữ thần lão sư, nhất định sẽ giúp bọn hắn nói chuyện

“Hắn là, bọn hắn thật sự muốn giải cấm trận pháp?” Phạm Nhị con mắt tại đề đó quang.

Hắn trước kia nghe đã từng đi vào Hắc Tùng Lâm trường bồi đã từng nói qua, loại này thanh âm là nói cho bọn hắn biết, nên đi lối ra căn cứ xuất phát, bởi vì thanh âm vang lên một lúc lâu sau, trận pháp muốn mở ra.

“Thanh Dương, tốc chiến tốc thắng, chúng ta muốn đi ra ngoài rồi!” Liễu Ván Thiên hét dài một tiếng.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 66: Yêu thú tụ tập

Chương 66: Yêu thú tụ tập

Liễu Ván Thiên kiếm pháp bỗng nhiên trở nên bạo ngược, hắn cảm chính là Phạm Nhị cái kia đem Phần Nguyệt Kiếm, sắc bén vô cùng, nhưng lại y nguyên đâm không tiến Bát Cước Viên cứng rắn da thịt.

Hắn biết rõ, muốn đã bại Bát Cước Viên, chỉ có dùng Loạn Ba Bộ pháp né tránh, sau đó dùng Phần Thiên Kiếm Pháp đâm nhọc điểm của nó.

“Tốt!” Cổ Thanh Dương lên tiếng, không hề luyện kiếm, kiếm pháp trở nên mãnh liệt.

Hắn nhanh chóng dùng Loạn Ba Bộ pháp né tránh Bát Cước Viên hai cái chân to công kích, theo hắn tám cái chân khe hở xen kẽ mà vào, một kiếm đã đâm trúng Bát Cước Viên con mắt.

“Ngao...” Bát Cước Viên gào thét, đỏ tươi huyết theo hắn khóe mắt chảy ra, nó huy động vừa thô vừa to chân, tám cái chân đồng thời hướng về Cổ Thanh Dương Chop tới.

Cổ Thanh Dương sớm có chuẩn bị, nhanh chóng triệt thoái phía sau, hắn biết rõ, chính mình bằng vào Khôn Võ cảnh Sơ cấp tu vi, còn xa xa không thể cùng Bát Cước Viên cứng đối cứng.

Gặp Bát Cước Viên toàn lực đối phó Cổ Thanh Dương. Liễu Vấn Thiên khoe miệng một tia cười lạnh, rất kiêu mà lên, lại là một kiếm “Đại Lăng Đào Sa”, đâm vào Bát Cước Viên sau cái cổ.

Lập tức, máu tươi ứa ra, Bát Cước Viên bạo giận lên.

Nhưng là, Liễu Vấn Thiên cùng Cổ Thanh Dương tu vi cũng đã đột phá Khôn Vô cảnh sơ kỳ, tăng thêm Loạn Ba Bộ, Phần Nguyệt Kiếm cùng Huyền Nhật Thương một trước một sau linh hoạt giáp công, lại để cho Bát Cước Viên mặc dù nổi giận, lại không có bất kỳ biện pháp nào, chỉ có thể mặc cho hai người một kiếm một thương địa xâm lược.

Hơn mười cái hiệp xuống, Bát Cước Viên thân thể rất cực tể xuống, trong miệng từng ngum từng ngum đập lấy khí thô.

“Thanh kiếm cho ta!” Phạm Nhị theo Liễu Vấn Thiên trong tay cầm lại Phần Nguyệt Kiếm, đột nhiên nhảy lên một khóa làm đại Hắc Tùng cây, sau đó cúi người hạ xông, dùng độ cao cùng hấn mạp mạp thân hình tạo thành thế, nhanh chóng đâm bạch Bát Cước Viên, đã đâm trúng nó thủ hạch vị trí.

Một kiếm chui vào, Bát Cước Viên kêu rên một tiếng về sau, liền không bao giờ nữa động!

“Ha ha ha...” Phạm Nhị xoa xoa tung tóc được trên người hấn khắp nơi đều là huyết sắc, cười to nói: “Ta rốt cực giết chết một đầu Thánh cấp Yêu thú rồi!”

“Người đó là nhạ cá chết!” Cổ Thanh Dương thối thối dính đầy Yêu thú huyết Huyền Nhật Thương, cười nói: “Vừa rồi chúng ta một chết việc cực thời điểm, người cái tên này, ở bên cạnh gặm hạt thông ăn, cái này hội ngược lại là hội sinh anh hào!”

“Ai gọi các người so với ta vô tu cảnh giới cao hay sao?” Phạm Nhị cười to nói: “Tôi nay đột phá chỗ tốt, tựa là có thể núp ở phía sau mặt nhạ cá chết! Không phục, đem người cảnh giới biến trở về đến nha!”

Nói xong, hấn nhanh chóng lấy bát trảo vượn thủ hạch.

Yêu thú chỗ da dày thịt ngạnh, chủ yếu ở chỗ nó trên người chúng có thú khí, cái này cùng nhân loại luyện công tích lũy Linh khí là giống nhau, chỉ là không có nhân loại Linh khí thuần hậu mà thôi!

Giờ phút này, bát trảo vượn trên người thú khí đã theo cái chết của nó mà tiêu tán, trên người thịt cũng trở nên mềm nhũn ra, Phạm Nhị dùng vô cùng sắc bén Phần Nguyệt Kiếm, rất nhanh đem Yêu thú thủ hạch cùng hữu dụng bộ phận lấy đi ra.

“Hò... Đình...”

Thanh âm kia tựa hồ càng thêm vang dội rồi, Liễu Vấn Thiên nhanh chóng quát: “Đi, chúng ta đi thanh âm này phát tới địa phương!”

Ba người mang theo Từ Lôi Thần Trư, nhanh chóng hướng về thanh âm phát nguyên địa lao đi.

Thanh âm nghe tựa hồ rất gần, nhưng đi cũng rất xa, tăng thêm Hắc Tùng Lâm cơ bản không có đường, khắp nơi đều bị Hắc Tùng Lâm nhánh cây cắt liệt, đi thường khó đi.

Ba người men theo thanh âm truyền đến phương hướng, chạy trốn nửa canh giờ, mới phát hiện gò đất nhỏ bên trên một cái đất trống, đất trống ước chừng dài hai trượng rộng, không có trường Hắc Tùng cây, cũng không có bất kỳ mặt khác cỏ dại.

Đất trống một chỗ khác, hợp với lấp kín rất cao rất cao tường, thanh âm, đúng là theo vách tường truyền tới!

Chỉ là, bọn hấn nhìn xem gần trong gang tấc gò đất nhỏ, lại không pháp đi lên, chúng nhanh chóng lướt lên một khóa ba người ôm hết mới có thể vây quanh cực lớn Hắc Tùng cây.

Đứng tại Hắc Tùng cây trên cành cây, ba người bọn họ trong mắt tràn đầy kinh dị.

Gò đất nhỏ trên đất trống vách tường trước, vậy mà đã tụ tập vô số Yêu thú, theo linh Yêu thú đến thánh Yêu thú đều có, hơn nữa số lượng càng ngày càng nhiều.

Đầu lĩnh, thì là một chỉ vô cùng cực lớn để Yêu thú!

“Đó là Kim Cương Sư!” Cổ Thanh Dương chỉ vào cái kia vô cùng cực lớn để Yêu thú, nhún vai nói: “Ta tại trong sách đã từng gặp, tại hiện tại chúng ta chứng kiến Yêu thú ở bên trong, nó tuyệt đối cũng coi là Yêu thú đẳng cấp cao nhất Yêu thú chi vương!”

“Nó mạnh cỡ bao nhiêu?” Phạm Nhị vuốt bụng, nhìn qua đám kia chồng chất lên đàn yêu thú, trong lòng có bắn tia mao, vừa rồi, ba người bọn họ đối phó Thánh cấp Yêu thú, còn niền cường có thể ứng phó hơn nữa giết chết, nhưng là đối mặt nhiều như vậy Yêu thú, đặc biệt là bên trong rõ ràng còn có so Thánh cấp Yêu thú cao một cấp bậc để Yêu thú, bọn hấn căn bản liền một trận chiến cơ hội đều không có.

“Mạnh cỡ bao nhiêu?” Cổ Thanh Dương nhìn qua xanh thẳm bầu trời, tựa hồ tại nhớ lại, hấn nói khẽ: “Lực lượng của nó, tương đương với vô tu trong Tinh Vô cảnh trung kỳ cường giả, người nói có bao nhiêu lợi hại?”

“Tinh Vô cảnh trung kỳ?” Phạm Nhị há to miệng nói: “Trong gia tộc của chúng ta, có thể đạt tới Tinh Vô cảnh trung kỳ, cũng không quá đáng ba người,

cái này Yêu thú, rõ ràng có mạnh mẽ như vậy?”

Liễu Vắn Thiên nhìn xem đàn yêu thú, phở cập khỏi Yêu thú tri thức, hần tức mực nói: “Thú tộc, đã từng là một cái độc lập chủng tộc. Thông qua hấp thụ thiên địa linh khí cùng Tự Nhiên Chi Lực tiến hành tu luyện thú, tựu là Yêu thú!”

“Thân thể của bọn nó điều kiện so nhân loại rất tốt, chỉ là trí nhớ cùng trí lực so nhân loại chênh lệch, nhưng là chúng tại Thiên Địa tự nhiên tầm đó, thăm dò ra tu luyện của mình phương thức, cho nên mới đã có các loại cường đại cùng đẳng cấp bất đồng Yêu thú!”

“Cái kia... Chúng ta làm sao bây giờ?” Cổ Thanh Dương hỏi.

Phạm Nhị bất đắc dĩ nói: “Vốn, tổng cộng có bốn cái lối ra bình đài căn cứ, nhưng là hiện tại, chỉ có một phút đồng hồ thời cơ, Hắc Tùng Lâm bên ngoài trận pháp muốn giải cấm, giải cấm thời gian cũng sẽ không vượt qua nửa canh giờ, chúng ta không có thời gian tìm được khác ba cái lối ra rồi!”

“Chỉ là không biết nguyên nhân gì, vì cái gì cái này lối ra bình đài, vậy mà hấp dẫn nhiều như vậy đàn yêu thú?”

Liễu Vắn Thiên khoé miệng đi ra mỉm cười, thở dài: “Chúng ta bây giờ không có biện pháp tìm ra nguyên nhân, ta chỉ biết là một sự kiện!”

“Sự tình gì?” Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương đồng thời hỏi.

“Các ngươi có phát hiện hay không, vừa rồi chúng ta xuất hiện thời điểm, rất nhiều Yêu thú đều thấy được chúng ta, nhưng lại không có hướng chúng ta công kích.”

Liễu Vắn Thiên ngữ nhanh chóng rất nhanh, nhưng là Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương có thể rất nhẹ nhàng theo sát bên trên.

Hần tiếp tục nói: “Chúng ta ở bên trong ngay người hai ngày hai đêm, ngoại trừ vừa bắt đầu một ngày một đêm, gặp được Yêu thú tương đối nhiều bên ngoài, về sau càng ngày càng ít, đặc biệt là vừa mới nghe được thanh âm này về sau, trên đường một đường chạy tới, cơ hồ không có đụng phải Yêu thú, dù cho đụng phải, vậy mà cũng không công kích chúng ta, mà là hướng tại đây tập trung.”

“Đúng rồi, xác thực như thế, đây là vì cái gì?” Phạm Nhị gãi gãi đầu, nghĩ hết hết thấy hần có thể nghĩ đến nguyên nhân, nhưng không cách nào giải thích.

Cái này cũng vượt ra khỏi Cổ Thanh Dương có thể nghĩ đến cực hạn.

Liễu Vắn Thiên thâm tình nghiêm túc và trang trọng, hần nhìn qua càng ngày càng nhiều đàn yêu thú, hé miệng nói: “Có lẽ là bởi vì, Thú tộc muốn trọng mới quật khỏi rồi! Bọn hần đã nghe được triệu hoán!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 67: Thượng Cổ thú ngâm

Chương 67: Thượng Cổ thú ngâm

“Triệu hoán?” Cổ Thanh Dương thần sắc tựa hồ có chút khác thường, hần hỏi: “Đó là cái gì triệu hoán?”

Giờ phút này, Liễu Vắn Thiên đem Tần Tử Nghi thần thức cùng thần trí của mình dung hợp, từ khi hần đột phá Khôn Vô cảnh giới về sau, hần và Tần Tử Nghi thần thức, có thể càng thêm tự do địa dung hợp, hơn nữa có thể đồng thời khống chế cùng sử dụng.

“Thú hồn triệu hoán!” Hần nhanh chóng điều động lấy trong trí nhớ chính là cái kia hần từng nghe qua truyền thuyết, run rẩy thanh âm nói: “Thượng Cổ đồn đãi, ba ngàn năm về sau, thú hồn đem tái hiện nhân gian, thống lĩnh Thú tộc trọng mới quật khỏi!”

“Mà bây giờ đúng là ba ngàn năm sau thời điểm, chỉ là, chúng ta không biết, là ai kế thừa thú hồn, có lẽ là nhân loại, có lẽ là thú loại, càng có khả năng, là Ma tộc cùng Yêu tộc...”

“Thống lĩnh Thú tộc?” Phạm Nhị cả kinh há to miệng, hần vuốt bụng nói: “Nếu như là nhân loại, có lẽ khá tốt điểm, nhưng nếu như là Yêu tộc đặc biệt là Ma tộc đã khống chế Thú tộc, như vậy, nhân loại nhất định sẽ mặt lăm một hồi không gì sánh kịp đồ sát!”

Phạm Nhị cũng không phải là nói chuyện giật gân, mà là đã có khả năng chuyện đã xảy ra.

Thượng Cổ thời đại, đại lục này, vốn là bị Thú tộc thống trị, chúng cường đại đến không cho phép nhân loại, Yêu tộc thậm chí Ma tộc tồn tại!

Chỉ là Thượng Cổ đã trải qua mấy lần hạo kiếp cùng thương hải tang điền, mới biến thành hiện tại bộ dạng, mà vô cùng cường đại Thú tộc, đã ở thời gian biến thiên ở bên trong, thối lui ra khỏi đại lục này lịch sử sân khấu...

“Hắc Tùng Lâm người ở phía ngoài, biết rõ cái này đàn thú tụ tập tình huống sao?” Cổ Thanh Dương nhìn xem càng ngày càng nhiều đàn thú, hỏi.

Liễu Ván Thiên nhìn qua cái kia cao ngất thạch bích, sờ lên cằm, trầm giọng nói: “Bọn hắn đương nhiên biết rõ, mỗi lần mở ra cấm trận, đều đưa tới rất nhiều Yêu thú tùy thời mà động, bọn hắn bị nhốt tại Hắc Tùng Lâm ở bên trong quá lâu, khát vọng thế giới bên ngoài!”

Cổ Thanh Dương nói: “Cái kia, bên ngoài còn sẽ mở ra trận pháp sao?”

Liễu Ván Thiên vỗ vỗ Cổ Thanh Dương bả vai, vô cùng thoải mái mà nói: “Bọn hắn nhất định sẽ! Bởi vì không có người không tham lam!”

“Ta hiện đang lo lắng chính là...” Liễu Ván Thiên nhìn qua đầu kia đáng người cực lớn Kim Cương Sư, nhếch nhếch miệng nói: “Chúng ta như thế nào mới có thể, đột phá nhiều như vậy đàn yêu thú, đi đến thạch bích phía trước đây?”

Cổ Thanh Dương cảm thụ được Liễu Ván Thiên trên tay độ mạnh yếu, bả vai có chút đau nhức, lại dị thường ôn hòa, hắn đột nhiên nở nụ cười, nói: “Các người cũng đừng quên, ta thế nhưng mà đã đã tiến hành Ngự Thú Vô Hồn thức tỉnh, có lẽ, có thể cho ta thử xem!”

“Như vậy sao được? Người công pháp này, đối phó Thánh cấp Yêu thú, còn miễn cưỡng có thể ứng phó thoáng một phát.”

Phạm Nhị nhìn qua cái kia một đám Yêu thú, lại quan sát đáng người tuy nhiên cường tráng, nhưng là so về những Yêu thú kia đến không đáng giá nhắc tới thân hình, vuốt bụng cười nói: “Nhưng là muốn đối phó nhiều như vậy Yêu thú, đặc biệt là đối phó Đế cấp Yêu thú Kim Cương Sư, vậy khẳng định là chỉ còn đường chết!”

Cổ Thanh Dương vuốt trên bờ vai Từ Lôi Huyền Trư đầu, cười nói: “Ta cũng không nói muốn cùng bọn họ đánh!”

Liễu Ván Thiên nhìn qua Cổ Thanh Dương kiên nghị ánh mắt, cùng với Từ Lôi Huyền Trư dịu dàng ngoan ngoãn ánh mắt, tựa hồ rất có thâm ý, hắn chờ Cổ Thanh Dương đem nói cho hết lời!

Phạm Nhị hỏi: “Vậy người ý định làm như thế nào?”

Cổ Thanh Dương nhìn xem cái kia một đám Yêu thú, trong mắt không có cừ hận, không có phẫn nộ, càng không có khinh miệt, trong mắt của hắn, vậy mà lộ ra một loại rất lạ để cho người thân thiết, lại để cho người quen thuộc cùng cảm động biểu lộ.

Hắn cười nói: “Đừng quên, ta là chinh phục qua Từ Lôi Thần Trư người! Tại Thượng Cổ, heo là hi hữu giống, thậm chí cơ bản đồng đẳng với Long!”

“Của ta Từ Lôi Thần Trư, tuy nhiên hiện tại vẫn còn tương đối nhỏ yếu, nhưng là nó hội một ngày một ngày trở nên cường đại lên! Nhưng là cho dù ở hắn nhược tiểu đích nhất thời điểm, Từ Lôi Thần Trư, cũng là sẽ không dễ dàng bị loài người hàng phục!”

“Bọn hắn rất kiêu ngạo, kiêu ngạo được thà rằng chết, cũng không khuất phục! Loại này bất khuất tinh thần, cùng Thượng Cổ Long là giống nhau!”

Liễu Ván Thiên mỉm cười, hắn hiểu được Cổ Thanh Dương ý tứ.

Phạm Nhị tựa hồ cũng đã minh bạch, nhưng là hắn lại như cũ nhìn không tốt, hắn nói: “Những đàn yêu thú này, đặc biệt là Kim Cương lang, dù sao không phải Từ Lôi Thần Trư! Người làm sao có thể đồng thời lại để cho nhiều như vậy Yêu thú nghe lời người, dù là chỉ là lại để cho bọn hắn vì người lại để cho một con đường?”

Liễu Ván Thiên khước miệng khẽ nhếch, chợt mà nói: “Nếu như, tăng thêm Thượng Cổ rồng ngâm đâu?”

“Thượng Cổ rồng ngâm?” Phạm Nhị kêu lên, cười nói: “Người đang nói đùa a, đừng nói chúng ta cho tới bây giờ chưa thấy qua Long, liền nghe đều chưa từng nghe qua, ở đâu có người hội Thượng Cổ rồng ngâm?”

“Các người cho rằng, những Yêu thú kia là người ngu? Ta cho người biết, bọn họ là thông minh nhất miễn cảm nhất!”

Phạm Nhị kích động lên, Liễu Ván Thiên cùng Cổ Thanh Dương yên lặng tương đối, nhưng không cách nào lý giải, Phạm Nhị vì sao kích động như vậy.

“Trước kia ta dưỡng, tựa là học đi một tí cái gọi là Thượng Cổ thú ngữ, sau đó tại tiến vào Hắc Tùng Lâm thời điểm sử dụng, không nghĩ tới, cái kia Kim Cương Sư, trực tiếp sinh xé hắn!”

“Người dưỡng, tựa lúc trước ở tại Long Tường Châu cái vị kia được xưng là bình hồ quý tu Phạm Lạc Vũ?” Liễu Ván Thiên thất kinh hỏi.

Nhưng hắn là nghe nói qua, đây chính là Long Tường Châu khó khăn nhất gây nữ nhân, nàng từ khi trọng phụ Từ Phi Lan tại Hắc Tùng Lâm chết đi về sau, tính tình trở nên dị thường táo bạo cùng quý dị, bình thường đứng ở một cái tên là bình hồ bên hồ không đi ra, một khi đi ra, nhất định kinh động Long Tường.

Nàng sở dĩ được xưng là quý tu, cũng là cùng nàng tu luyện công lực có quan hệ, bị nàng “Quý Hòa chương” đánh trúng người, đều bị thần hồn câu diệt,

mặc dù có Đế cấp đan dược, cũng lại vô pháp còn sống!

“Đúng vậy!” Cái kia Luyện Võ Các phó các chủ Cổ Nhược Vân sở dĩ sợ ta, cũng là bởi vì ta cô cô nguyên nhân, trước kia ta cô cô thường xuyên tìm Long Tường Học Viện phiền toái!

Cổ Thanh Dương hỏi: “Ngươi cái lúc này nhắc tới ngươi dưỡng Tử Phi Lan, cùng sự tình hôm nay, có quan hệ gì?”

Phạm Nhị cười nói: “Hừ, nếu như ta chỗ đoán không tệ, Cổ Nhược Vân trước đây nhất định tại học viện nghị sự tình thời điểm cho chúng ta nói lời nói, hơn nữa, hần giờ phút này nhất định ở bên ngoài, cố gắng bảo trì khai trận quyết định!”

Liễu Vãn Thiên chợt mà hỏi thăm: “Ngươi dưỡng Tử Phi Lan học thú ngữ, ngươi biết sao?”

“Ta nơi nào sẽ! Dưỡng lợi hại như vậy, đều không có học giỏi, ta học, khẳng định càng là Tử Bất Tương!” Phạm Nhị khoát tay áo, nói: “Bất quá, ta ngược lại là theo cô cô ở đâu đã tới rồi dưỡng học thú ngữ quyền sách kia, tên gọi là 《Thượng Cổ thú ngâm》!”

Nói xong, hần tay một chuyển, theo trên cổ tay màu xanh lá cây vòng tay trong trữ vật không gian, lấy ra một quyển sách.

Liễu Vãn Thiên tiếp nhận xem xét, trong nội tâm vui vẻ!

Quyển sách này, vậy mà ghi lại mấy trăm loại Thượng Cổ Yêu thú thú ngữ, tuy nhiên vô cùng đơn giản, lại có thể vì hôm nay sở dụng!

“Thật tốt quá!” Liễu Vãn Thiên cười nói: “Phạm Nhị, ngươi cũng đã biết, ta vốn không có gì nắm chắc, nhưng là có quyển sách này, chúng ta tựu có thể thuận lợi đến thạch bích rồi!”

“Có thể ta dưỡng cao như vậy công lực, đều không có học như, đã bị chết ở tại Hắc Tùng Lâm!” Phạm Nhị gãi gãi đầu, hoảng sợ mà nhìn xem Liễu Vãn Thiên, cho rằng Liễu Vãn Thiên muốn học trong lúc này ngôn ngữ, hần sợ hãi, Liễu Vãn Thiên hội đắm vào hần dưỡng vết xe đổ.

Liễu Vãn Thiên ánh mắt lại phát ra khác thường sáng rọi, kiên nghị nói: “Có thể ta không phải ngươi dưỡng Tử Phi Lan!”

“Ngươi, có nắm chắc không?” Liễu Vãn Thiên nhìn xem Cổ Thanh Dương.

“Tăng thêm ngươi, năm thành không có vấn đề!” Cổ Thanh Dương im lặng một hồi, sau đó kiên nghị đáp.

“Vậy là đủ rồi!” Liễu Vãn Thiên nói xong, hét lớn một tiếng “Đi!”, liền dẫn đầu hướng về đàn thú lao đi.

Cổ Thanh Dương cười cười rồi, mang theo Tử Lôi Thần Trư đi theo.

Phạm Nhị thấy, lắc đầu, cắn răng một cái, mắng: “Đặc sao! Cùng lắm thì, cùng chết!”

Nói xong, hần cũng nhanh chóng đi theo!

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 68: Tái khởi phân tranh

Chương 68: Tái khởi phân tranh

Tự Tinh Tháp bên cạnh Hắc Tùng Lâm lối vào, tại 16 cái Bạch y nhân một loại huyền diệu trận pháp thúc dục xuống, cực lớn thạch bích chậm rãi trở nên trong suốt, rất nhiều học sinh chưa từng có xem qua Hắc Tùng Lâm mở ra tình hình, đối với cái này trong suốt thạch bích, tràn ngập tò mò.

“Đây là cái gì tài liệu làm, vậy mà có thể trở nên như thế thông thấu?”

“Đồn đãi, đây là một loại cùng loại Thủy Tinh trạng Tinh Vãn Thạch, chỉ có tại một loại thần kỳ lực lượng dưới tác dụng, mới có thể trở nên như thế thông thấu!”

"Ta nghe nói, Long Tường Học Viện khai viện người, cũng là bởi vì đã tìm được cái này khối Thủy Tinh Tinh Vãn Thạch, mới dám ở chỗ này khai viện thụ đồ, bằng không thì sợ sẽ bị đàn yêu thú trùng kích.

“...”

Thông qua trong suốt thạch bích, tất cả mọi người nhìn thấy bên trong Yêu thú, đang không ngừng địa hướng về cái này lối ra tụ tập, tại đàn yêu thú phía trên một khóa màu đen cây tùng bên trên, ba cái thiếu niên cùng một đầu màu nâu xám heo, chính tại đầu đó thương lượng cái gì.

“Ha ha ha...” Tư Nguyên Các Các chủ Lý Tiểu nhìn xem không lẽ đàn yêu thú, đặc biệt là chứng kiến thân hình cực lớn Kim Cuồng Sư, ánh mắt lộ ra vô cùng đùa cợt ánh sáng.

Hắn cười to nói: “Ta nói không đồng ý mở ra trận pháp a! Các ngươi xem, thạch bích chung quanh bị Yêu thú vây quanh, cái kia ba cái thiếu niên cùng đầu kia đồ con lợn, căn bản là ra không được!”

Tần Dao Hải phái tới đại biểu Tần Đại Thiên, phui phui màu trắng ống tay áo, thần sắc quái dị nói: “Ta đề nghị, hiện tại trụ đình chỉ giải cấm trận pháp! Liễu Văn Thiên ba cái, rõ ràng không dám tới gần thạch bích, dù cho đem trận pháp giải cấm, bọn hắn cũng không đi ra!”

Lý Tiểu ngưng thần nói: “Đáng sợ hơn chính là, một khi trận pháp giải cấm, tụ tập nhiều như vậy đàn yêu thú, nhất định sẽ chen chúc mà ra, chúng ta Long Tường Học Viện có thể không đối phó được, là cái cực vấn đề lớn!”

Nhìn qua càng tụ càng nhiều đàn yêu thú, Long Tường Học Viện phó viện trưởng Bá Thiên cái kia liễu lĩnh bá trên mặt, cũng xuất hiện một tia lâm khó, Lý Tiểu cùng Tần Đại Thiên hai người kẻ xương người hoạ, tuy nhiên lại để cho người ganh tỵ, nhưng là hắn cũng không thể không thừa nhận, hai người này nói lời, cũng không phải là không có đạo lý!

“Lý Các chủ lời ấy sai rồi!” Luyện Võ Các phó các chủ Cố Nhược Vân trầm giọng nói: “Như là đã khởi động lớn như vậy phô trương, há có thể bỏ dở nửa chừng? Cái kia trước khi chúng ta làm một chuyện, đặc biệt là 16 cái trưởng lão chỗ trả giá Linh lực, chẳng phải là toàn bộ uống phí?”

“Có các chủ nói thật là!” Lý Tiểu Đồng thanh nhuận thanh âm vang lên, lại để cho tất cả mọi người đôi mắt sáng ngời, mắt của nàng con mắt nhìn qua Bá Thiên, mở miệng cười nói: “Bá viện trưởng, chắc hẳn, mở ra trận pháp lúc Yêu thú tụ tập, đây cũng không phải là lần thứ nhất a?”

Nàng đôi mắt một chuyển, nhìn thoáng qua ở đây học viện mấy cái cao tầng, xinh đẹp cười nói: “Huống chi, chúng ta Long Tường Học Viện lập viện ngàn năm, há có thể bị cái này nho nhỏ Yêu thú triều chỗ hù sợ, mà đưa học viện thiên tài học sinh tại không để ý, đây chẳng phải là tự hủy học viện trước kia, cũng bị khác mười bảy cái châu chỗ chế nhạo?”

“Không nói đến khác mười bảy cái châu địa phương học viện hội thấy thế nào ta Long Tường Học Viện, thử hỏi, đối thiên tài như thế không coi trọng, sau này còn có ai sẽ đến ta Long Tường Học Viện tiến hành vô tu?”

Lý Tiểu Đồng biết rõ, Bá Thiên đảm nhiệm phó viện trưởng đến nay, chăm lo việc nước, Long Tường Học Viện cục diện một mảnh tốt, hắn gần đây tranh cường hào thắng, đối với Long Tường Học Viện danh dự đem so với cái gì đều trọng, há lại sẽ đưa Long Tường Học Viện tương lai tại không để ý?

Bá Thiên nghe xong, cái kia trương rộng thùng thình mặt, quả nhiên có chút khuôn mặt có chút động, tay của hắn vung lên, muốn hạ lệnh, bởi vì truyền âm đã phát ra thời gian rất lâu, khoảng cách mở ra trận pháp, chỉ còn lại không tới một phút đồng hồ thời gian.

“Bá phó viện trưởng!” Tần Đại Thiên thanh âm lớn lên, hắn cố ý đem phó chữ nói được đặc biệt trọng, tựa hồ tại cường điệu, hắn Bá Thiên, chỉ là phó viện trưởng.

Tuy nhiên Tần Dao Hải viện trưởng không tại thời điểm, Bá Thiên phó viện trưởng là có thể đại nhà chứa trường chức, chủ trì trong nội viện tất cả sự vụ.

Nhưng là hôm nay bất đồng, bởi vì hắn thân Đại Thiên đến rồi, hơn nữa là thụ Long Tường Học Viện viện trưởng Tần Dao Hải ủy thác, tới toàn quyền xử lý một kiện sự này!

Tần Đại Thiên một chữ một chữ nói: “Ta đại biểu Tần viện trưởng, không đồng ý tại đàn yêu thú tụ tập thời điểm, giải cấm Hắc Tùng Lâm trận pháp!”

Hắn nói từng cái lời căn cứ rất nặng, nhìn về phía trên tựa hồ có chút nghiêng răng nghiêng lợi, lại để cho người không chỉ có hoài nghi, hắn và Liễu Văn Thiên ba người, nhất định có cái gì thâm cừ đại hận!

Tất cả mọi người đã trầm mặc! Lúc này, Tụ Tinh Tháp trước cũng tụ tập càng ngày càng nhiều học sinh, bọn hắn không biết sự tình ngọn nguồn, lại đối với học viện cao tầng lúc này ý kiến không đồng ý tình huống, cảm giác rất là thú vị.

Nhưng là, bọn hắn cũng toàn bộ cấm thanh âm, không dám chút nào tùy tiện nghị luận, dù sao, học viện gần mười cái cao tầng, ngoại trừ vị kia đứng hàng mười tám lộ Vương hầu Tần Dao Hải viện trưởng, mặt khác cao tầng đều tại, những người này, vô luận là võ giả tu vi, vẫn là đẳng cấp, đều phi thường cao, huống chi, bọn hắn cũng đều là các học sinh lão sư.

Nhất thời, Tụ Tinh Tháp trước vô cùng yên tĩnh, làm cho tâm thần người chịu khẩn trương lên.

“Nếu như ta yêu cầu dựa theo kế hoạch, giải cấm Hắc Tùng Lâm trận pháp đâu?” Một cái thanh âm uy nghiêm vang lên, thanh âm này trung khí mười phần, tựa hồ tại phía xa thạch bích ở bên trong Hắc Tùng Lâm bên trong, lại tựa hồ gần tại mọi người trước mắt.

Mọi người hai mắt tỏa sáng, một người mặc Hồng sắc trường bào, mang theo màu vàng cái mũ quan trung niên nam tử, bước đi thông thả lấy khoan thai đi đến.

Bên cạnh hẳn tuy nhiên theo mười mấy người, nhưng là tất cả mọi người biết rõ, dù là hẳn một thân một mình, cái loại này không giận mà uy khí thế, là không học được!

Trên mặt của hẳn không có chút nào biểu lộ, nhưng nhìn gặp người của hẳn, đều bị chịu nghiêm nghị bắt đầu kính nể, bởi vì vì mọi người trông thấy Hồng sắc trường bào, đặc biệt là chứng kiến trường bào bên trên lại vẫn ẩn có Tử sắc Long Văn, cũng đã biết rõ thân phận của hẳn.

“Đại Lương bệ hạ thứ sáu con trai, Tổ Vương Phủ Vương gia Tổ Ngạo Nguyệt!”

Đại đa số người đều muốn thân thể cung xuống dưới bảy mươi lăm độ, trong miệng nói ra: “Bái kiến Tổ Vương gia!”

Đại lục này, khom người lễ, tựu là cao nhất lễ nghi, đối thiên tử, khom người muốn đạt tới chín mươi độ, còn đối với Vương gia, là bảy mươi lăm độ.

Chỉ có học viện mấy cái cao tăng, không cần đi khom người lễ, nhưng bọn hẳn y nguyên có chút khom người, dùng ánh mắt tỏ vẻ tôn kính.

Toàn trường, chỉ có Lý Tiễn Đồng, y nguyên đứng thẳng lấy thân thể, lại không thấy khom người, cũng không có đi chú mục lễ.

Nàng dáng người vốn tựu cao gầy, giờ phút này, tại đại đa số người đều khom người dưới tình huống, nàng thon dài thon thả dáng người, trang bị Tử sắc váy dài trong gió chập chờn lấy, chập chờn lấy không đồng dạng như vậy mỹ.

Tần Đại Thiên cùng Lý Tiểu, hai người này tuy nhiên cũng có chút khom người, nhưng là nhưng trong lòng cảm giác không hiểu kinh ngạc!

Nếu như nói, trước đó lần thứ nhất tại Quý Nhai Tế Ma Đài, Liễu Văn Thiên ba người cùng Tổ Vương Phủ quận chúa Tổ Ly Hương cùng một chỗ chỉ là ngẫu nhiên, như vậy hôm nay Tổ Vương xuất hiện, không thể nghi ngờ càng thêm lại để cho bọn hẳn có lý do tin tưởng, hướng này chỉ hỏi tư thế hào hùng Tổ Vương, vậy mà tham dự Long Tường Châu địa phương thế lực chi tranh.

Phó viện trưởng Bá Thiên, giờ phút này đưa hẳn ngồi vị trí đầu nào lại để cho đi ra, những người khác hướng bên cạnh dịch Hạ vị đưa.

Tổ Vương không chút khách khí, chậm rãi đi đến chủ vị ngồi xuống, đi theo hẳn đến chỗ ngồi bên cạnh đứng đấy, còn có một trung niên nhân, cùng với hai thiếu nữ.

Bên trong một cái thanh xuân mỹ mạo, cái khác niên kỷ ít hơn, thực sự Linh khí bức người, đúng là Tổ Ly Hương cùng Từ Nguyệt.

Tổ Vương dùng quân lữ trong sớm được thiết kỵ thói quen trầm trọng tiếng nói nói: “Hôm nay, cô không mời mà tới, đúng là vi tiền vào Hắc Tùng Lâm ba cái thiếu niên!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Tổ Vương Ngạo Nguyệt

Chương 69: Tổ Vương Ngạo Nguyệt

Mọi người cả kinh, cái này Tổ Vương Tổ Ngạo Nguyệt nói chuyện, quả nhiên mang theo trong truyền thuyết dày đặc quân lữ khí tức, hẳn thẳng đến chỗ hiểm, nói thẳng ý đồ đến, không có chút nào che dấu.

Bá Thiên quan sát học viện mặt khác mấy cái cao tăng, khẽ mỉm cười nói: “Tổ Vương có thể tới Long Tường Học Viện dò xét, lại để cho Long Tường thầy trò rất cảm thấy vinh hạnh! Chỉ là, Tổ Vương vì sao đối với cái kia ba cái thiếu niên, quan tâm như vậy?”

“Bên trong có một người là cô con của cố nhân!” Tổ Vương nói xong, liền không hề ngôn ngữ.

Bá Thiên bá đạo trên mặt, khoe miệng nổi lên một tia khó được mỉm cười, đã có Tổ Vương một câu nói kia, cũng đã đầy đủ.

Hắn đã minh bạch Tổ Vương ý tứ, của ta nói cho hết lời rồi, ngươi xem rồi xử lý!

Bá Thiên đương nhiên muốn làm theo, không là vì Tổ Vương nói những lời này, mà là hẳn vốn tựu muốn làm như vậy! Chỉ là, vừa rồi đập vào Long Tường Học Viện viện trưởng Tần Dao Hải cờ hiệu Tần Đại Thiên, lại để cho hẳn có chút khó khăn mà thôi, nhưng đã có Tổ Vương những lời này, hẳn biết rõ, mình có thể trực tiếp làm đi!

Hắn nhanh chóng vung tay lên, lớn tiếng nói: “Chuẩn bị mở ra cấm trận!”

16 cái Bạch y nhân nhanh chóng chuyển di phương vị, 16 loại bất đồng Linh khí lập tức tại thạch bích phía trước chuyển động, nhưng thấy thạch bích trở nên càng thêm rõ ràng.

Thông qua thạch bích trong suốt cảnh tượng, người ở phía ngoài có thể chứng kiến Hắc Tùng Lâm lối đi ra tình hình, nhưng là bên trong, lại nhìn không tới bên ngoài.

Lý Tiễn Đồng chứng kiến bên trong lối đi ra, Yêu thú càng tụ càng nhiều, Liễu Ván Thiên bọn người tình huống dị thường hung hiểm, nàng không khỏi vì Liễu Ván Thiên bọn hân lo lắng, nhưng lại cũng bất lực.

Bởi vì nàng biết rõ, có thể vì ba cái thiếu niên mở ra cấm trận, đã là đặc biệt khai ân, càng không khả năng còn phái người đi vào nghĩ cách cứu viện, đặc biệt là tại loại này Yêu thú con nước lớn tụ tập lối ra dưới tình huống, phái cao thủ đi vào, căn bản là đi chịu chết.

Tổ Ly Hương cùng Tử Nguyệt nhìn không chuyển mắt mà nhìn chăm chăm vào đứng tại Hắc Tùng trên cành cây Liễu Ván Thiên và ba người, trong lòng cũng là vạn phần lo lắng, rồi lại không biết như thế nào trợ giúp bọn hắn.

Trong lòng mọi người nghĩ cách khác nhau, nhưng đại đa số trong lòng người cũng hiểu được, dù cho một hồi sẽ qua, đúng hạn mở ra trận pháp, Liễu Ván Thiên ba người có thể đi ra khả năng rất thấp, bởi vì vì bọn họ không có cách nào đột phá trùng trùng điệp điệp Yêu thú, đến lối ra cái này thạch bích phía trước.

“Ta xem, Liễu Ván Thiên chết chắc rồi! Tiểu tử này, quá cuồng vọng rồi, cũng dám chính mình tự tiện tiến vào Hắc Tùng Lâm!”

“Cây có mọc thành rừng, gió vẫn thổi bạt rễ, ta xem đây là ông trời muốn giết hắn! Mới tiến vào Long Tường Học Viện, tự dám khiêu chiến tân sinh Thanh Vân Bảng xếp hàng thứ nhất Mạc Cao Dương, thật sự là cuồng vọng chi cực!”

“Ta nhìn không thấy được, có lẽ có kỳ tích phát sinh đây...”

Một thiếu niên nhẹ nói đạo.

Nhưng là thanh âm của hắn rất nhanh liền bị một mảnh thôn thức âm thanh bao phủ, bởi vì không có người coi được, Liễu Ván Thiên còn có thể đi ra.

“Các ngươi xem, bọn hắn vậy mà hướng về thạch bích đi tới!”

Mọi người hướng tiền phương nhìn lại, thông qua thạch bích trong suốt, bọn hắn chứng kiến, ba cái thiếu niên, vậy mà thật sự theo trên cây xuống, hướng về thạch bích phương hướng phía trước tiến.

“Bọn hắn, hắn là muốn xông vào? Cái này độ khó quá lớn a?” Liên Tồn Đại Thiên, giờ phút này cũng bị kinh trụ.

Đang nhìn mình bên cạnh thần sắc khản trương Tổ Ly Hương, Tổ Ngao Nguyệt mỉm cười, trầm giọng nói: “Ba cái như thế còn trẻ người, lại dám xông vào ngàn đàn thú, thật sự là thật can đảm thức!”

Trong lòng của hắn đối với cái này nữ nhi của mình vô cùng khen Liễu Ván Thiên, nhiều hơn một phần thương thức, cùng hắn tại đầu đó chờ chết lãng phí thời gian, còn không bằng liều chết đánh cược một lần, cho dù là táng thân Hắc Tùng Lâm!

Cái đó và tướng lĩnh tại chiến trường, mang theo chính mình binh lính đập nôi chìm thuyền, là giống nhau!

Chỉ là, hắn có thể có vài phần nắm chắc đâu? Tổ Ngao Nguyệt trong lòng cũng là một hồi nghi vấn, tại hắn xem ra, Liễu Ván Thiên ba người, liền một thành nắm chắc đều không có.

Tổ Ngao Nguyệt đã chuẩn bị ra tay! Hắn chỉ đã mang đến mười bốn người, ngoại trừ đứng tại bên cạnh hắn con gái Tổ Ly Hương cùng cháu ngoại nữ Tử Nguyệt, mặt khác mười hai người, đều là Tổ Vương Phủ tuyệt đỉnh cao thủ.

Bọn hắn có lẽ không nhất định có thể bảo đảm đem Liễu Ván Thiên theo đàn yêu thú ở bên trong đoạt ra đến, nhưng là chỉ cần hắn ra lệnh một tiếng, bọn hắn tất nhiên sẽ quên cả sống chết, cho dù là ném đi tánh mạng, đã đoạn đầu lâu, cũng nhất định sẽ chấp hành mệnh lệnh của hắn!

Dù là, hắn ở dưới là liều mạng làm cho!

Lại để cho mọi người cũng không nghĩ tới chính là, Liễu Ván Thiên ba người, vậy mà một đường tại cười cười nói nói, tuy nhiên nghe không được bọn hắn đang nói cái gì, nhưng là theo ánh mắt của bọn hắn đến xem, bọn hắn cười đến dị thường thân nhiên, dị thường vui sướng!

Lúc này thời điểm còn có thể cười được? Nhìn xem Liễu Ván Thiên mấy người cử động nhợt nhạt khinh cười, mọi người khó hiểu.

Nhưng là rất nhanh, bọn hắn sẽ hiểu ý của bọn hắn, bởi vì vì bọn họ phát hiện, ba cái thiếu niên vậy mà trực tiếp tiến nhập đàn yêu thú, tất cả mọi người xem thẳng con mắt. Bởi vì Cổ Thanh Dương thích tha cho hắn Võ Hồn, chỉ thấy phía sau hắn, một đạo như ẩn như hiện hư ảo bóng dáng, giống như Giao Long, lại như lợn rừng, ở đằng kia gầm thét, màu đen cực lớn bóng dáng, xông thẳng lên trời.

Mà Liễu Vân Thiên tắc thì vừa đi, miệng một bên tại động, tựa hồ tại phát ra thanh âm gì.

Đàn yêu thú thấy bọn họ, vậy mà mặt lộ vẻ hoảng sợ, nhao nhao nhường đường. Số ít một hai cái không có cho bọn hấn nhường đường Yêu thú, đều bị Liễu Vân Thiên một trái một phải hai người, sử dụng kiếm cùng thương nhanh chóng giải quyết hết.

Chỉ là, ba người cách thạch bích khoảng cách càng gần, ngăn cản yêu thú của bọn hấn cũng càng nhiều, tuy nhiên yêu thú của bọn hấn, so nhường đường Yêu thú muốn thiếu nhiều lắm, nhưng là ngăn cản khi bọn hấn phía trước, rõ ràng đều là đứng tại không sai biệt lắm vị trí Yêu thú ở bên trong, cường đại nhất.

Giờ phút này, đứng tại Liễu Vân Thiên ba người bên cạnh, là hai cái Thánh cấp Yêu thú Độc Nhân Dã Lang.

Sở dĩ gọi Độc Nhân Dã Lang, là vì loại này Yêu thú lang, luôn luôn là song bào thai, hơn nữa thần kỳ nhất chính là, cái này song bào thai, nhất định là có một chỉ trời sinh mù mắt trái, một chỉ trời sinh mù mắt phải.

Tuy nhiên chỉ có một con mắt, nhưng là Độc Nhân Dã Lang lực công kích cực kỳ mạnh mẽ, không chỉ có tốc độ cực nhanh, hơn nữa chỉ có một con mắt, phảng phất có thể nhìn trúng địch nhân nhược điểm, cho nên, chúng thường thường có thể một kích bị mất mạng!

Đối mặt hai cái lớn lên cơ hồ giống như đúc Độc Nhân Dã Lang, Liễu Vân Thiên khoe miệng mỉm cười, hấn bỗng nhiên làm một động tác, một cái lại để cho tất cả mọi người giật mình động tác, tay phải của hấn giờ lên, duỗi ra một ngón tay, sau đó nhanh chóng xuống chúi xuống.

Động tác này, bình thường dùng tại cho giao đầu tướng sĩ hạ đạt tác chiến mệnh lệnh, cái kia là ý nói: Một chiều tốc chiến! Giết!

Mọi người thấy, như thế nào đều nghĩ mãi mà không rõ, Liễu Vân Thiên làm sao có thể một chiều đem hai đầu Độc Nhân Dã Lang giết!

Theo Liễu Vân Thiên tay rơi xuống, hấn bên tay trái Cổ Thanh Dương bỗng nhiên vọt tới phía trước, theo thân hình của hấn nhanh chóng rơi xuống đất, mọi người thấy gấp trước mắt bỗng nhiên xuất hiện hai cái thân hình cực lớn Yêu thú!

Chính xác ra, hấn là một người một thú, chỉ là, người này đứng là thân hình tăng vọt gấp năm lần thiếu niên kia, Cổ Thanh Dương!

Mà khác một con yêu thú." Lớn lên giống một đầu cực lớn lợn rừng, lại so với bình thường lợn rừng thân hình đánh nửa rất nhiều, càng là đẹp mắt nhiều lắm!

Cẩn thận người đã phát hiện, nó đứng là mới vừa rồi còn tại Cổ Thanh Dương bên phải trên bờ vai chính là cái kia màu nâu xám bé heo! Cái này bé heo, thân hình vậy mà tăng vọt tròn vẹn gấp 10 lần, đã trở thành một cái thân hình cùng Độc Nhân Dã Lang đại khổng lồ Yêu thú!

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 70: Nghênh chiến đàn thú

Chương 70: Nghênh chiến đàn thú

“Oa... A...”

Tại Hắc Tùng Lâm bên ngoài các thiếu niên và thiếu nữ kinh hô lên.

Luyện Võ Các phó các chủ Cổ Nhược Vân thấy, cười nói: “Thiếu niên này gọi Cổ Thanh Dương, là ta thu đồ đệ, hấn nhìn xem niên kỷ bất quá mười lăm mười sáu tuổi, cũng đã đã tiến hành Võ Hồn thức tỉnh!”

Long Tường Học Viện phó viện trưởng Bá Thiên gật đầu cười nói: “Đúng vậy, đây chính là hiện tại hiếm có Ngự Thú Võ Hồn! Loại này Võ Hồn một khi thức tỉnh, không chỉ có thân hình của mình có thể tăng vọt, nhưng lại có thể đơn giản khống chế Huyền cấp phía dưới Yêu thú!”

“Chỉ là, nó giờ phút này khống chế cái kia chỉ heo, hiển nhiên đã đã vượt qua Huyền cấp!”

Bá Thiên thanh âm bỗng nhiên dừng lại, hấn phát hiện, cái con kia thân hình khổng lồ lợn rừng, trên lưng có mấy cây Tử sắc huyền mao tại phát ra yếu ớt hào quang, mà hấn nâng lên tay phải, vậy mà ần ần có Lôi Điện thanh âm.

“Từ Lôi Thần Trư!”

Bá Thiên lên tiếng kinh hô, hấn vốn cho là, cái này ba cái thiếu niên, Liễu Vần Thiên là Thần Kiếm Sơn Trang Tam thiếu, cũng là Lý Tiễn Đồng cực lực tôn sùng đan dược thiên tài, luận lần này nghĩ cách cứu viện tầm quan trọng, nên xếp hạng đệ nhất vị.

Mà cái tên mập mạp kia thiếu niên Phạm Nhị, bởi vì Cổ Nhược Vân che che lấp lấp biện hộ cho, nên có thể xếp hạng thứ hai.

Nhưng là bọn hắn không nghĩ tới, cái kia vốn là không ngờ, tại nghị sự thời điểm, chỉ là bị Cổ Nhược Vân hời hợt địa nâng lên, là tự mình mới thu đồ đệ thiếu niên, vậy mà đã thức tỉnh Ngự Thú Vô Hồn, nhưng lại hàng phục yêu thú cấp cao Từ Lôi Thần Trư!

“Thật sự là giang sơn đại có nhân tài ra!” Tổ Vương Tổ Ngao Nguyệt, giờ phút này nhẹ gật đầu, phóng khoáng cười nói: “Ta một mực tại chờ đợi mới một đời thiếu niên, đi về hướng chiến trường giờ khắc này, từ hôm nay xem ra, ngày hôm nay, sẽ không quá xa xôi!”

Hắn hiển nhiên cũng nhìn ra Cổ Thanh Dương thức tỉnh Vô Hồn yêu nghiệt, càng nhìn ra hắn đánh bại phục Từ Lôi Thần Trư trong ản chứa tiềm chất, lập tức đưa cho cực cao đánh giá.

Cái này, đã đối với Bá Thiên quyết định mở ra trận pháp khẳng định, càng là đối với Cổ Thanh Dương khẳng định!

“Ồ... Hô...”

“GR... À.. OOOO!!!!...” Cổ Thanh Dương cùng Từ Lôi Thần Trư, nhanh chóng phát ra một tiếng hét to, lập tức, lưỡng cái cự đại thân hình, nhanh chóng xông về gần trong gang tấc Độc Nhân Dã Lang.

“Huu... Huu...”

“Vèo... Vèo...”

Truyện Của Tui . Net Không có người bắn tên, nhưng là giờ phút này lại rõ ràng địa vang lên, hai đạo mũi tên bắn đi ra tiếng thét.

Thanh âm này, thậm chí xuyên qua liên tiếp Hắc Tùng Lâm đất trống cùng Tụ Tinh Tháp trước thạch bích, truyền vào mọi người trong tai.

Bọn hắn thấy được một đạo thiểm điện, theo Từ Lôi Thần Trư tay phải nặng nề mà kích tại một đầu Độc Nhân Dã Lang trên người, cái này đầu lang kêu rên một tiếng, ngã trên mặt đất, không hề động.

Cùng lúc đó, Cổ Thanh Dương Huyền Nhật Thương nhanh chóng đâm ra, hấn sử dụng, đúng là Phần Thiên Kiếm Pháp trí mạng sát chiêu.

“Tuyệt Địa Thứ Nhật!”

“Chết!” Theo Cổ Thanh Dương trong miệng một tiếng cuồng khiếu, bên kia Độc Nhân Dã Lang, cũng đình chỉ hết thay động tác.

Nhanh! Mọi người chỉ có thể nghĩ vậy sao một chữ đề hình dung hấn vừa rồi xuất kiếm tốc độ!

Đã qua trọn vẹn ba hơi, cái này đầu Độc Nhân Dã Lang cũng ngã trên mặt đất, trên người của nó, chỉ có thú hạch chỗ có nhất điểm hồng sắc vết thương.

Một kiếm đâm trúng thú hạch! Thật nhanh kiếm!

Một kiếm này, Cổ Thanh Dương tại Thần Kiếm Sơn Trang phía sau núi bên trên, luyện tập mười vạn lần.

Tại Hắc Tùng Lâm, hấn đột phá Khôn Vô cảnh sơ kỳ về sau, một kiếm này hấn lại luyện hơn ba nghìn lần!

Hiện tại, một kiếm này càng thêm thuần thực, uy lực cũng càng cường đại rồi!

“Tốt!” Từ Nguyệt nhìn không được vì bọn họ ủng hộ, Tổ Ly Hương thần kinh căng thẳng, cũng hơi lỏng đi một tí.

Nhưng là, Liễu Vần Thiên lại biết, khiếu chiến của bọn hắn, giờ mới bắt đầu.

Theo hai đầu Độc Nhân Dã Lang ngã xuống, rất nhiều Yêu thú trong nội tâm đối với bọn họ càng là tràn đầy sợ hãi.

Cổ Thanh Dương tiếp tục phóng thích ra hấn Ngự Thú Vô Hồn, Liễu Vần Thiên tiếp tục phát ra một loại kỳ quái thanh âm.

Cổ Thanh Dương cùng Từ Lôi Thần Trư cực lớn thân thể phía trước, Liễu Vần Thiên cùng Phạm Nhị nhỏ gầy thân thể nhanh theo sát ở phía sau.

Bọn hắn rút cục đi tới cách thạch bích chỉ cách không đến một trượng địa phương, bọn hắn đều dừng bước.

Bởi vì hiện tại, ngăn cản khi bọn hắn phía trước, là Đế cấp Yêu thú, Kim Cương Sư!

Thú tộc, Yêu thú cũng chia năm cái cấp bậc, trong đó nhất lợi hại, là Hoàng cấp Yêu thú cùng Đế cấp Yêu thú.

Đệ nhất đẳng cấp, không thể nghi ngờ là Thú Hoàng cấp, ví dụ như Long, Đào Ngột các loại Thượng Cổ Yêu thú, hôm nay mấy có lẽ đã tuyệt tích.

Thứ hai đẳng cấp Yêu thú Đế cấp Yêu thú, hiện có cũng không nhiều, hiện tại mọi người biết đến, ví dụ như Kim Cương Sư cùng Tử Lôi Thần Trư.

Chỉ là, Cổ Thanh Dương bên cạnh Tử Lôi Thần Trư, còn quá vì còn nhỏ. Nhưng là bọn hắn đối mặt Kim Cương Sư, cũng đã rất cường đại, rất thành thực, mấy có lẽ đã tiếp cận Đế cấp Yêu thú có thể tiến hóa đỉnh phong.

Nếu như nói, Tử Lôi Thần Trư vẫn là tại thiếu niên thời kỳ, như vậy, giờ phút này bọn hắn gặp được Kim Cương Sư, đã là trung niên đến lão niên chính giữa, nó không chỉ có lực lượng cường đại, hơn nữa tích lũy quá nhiều tác chiến kinh nghiệm!

Loại này đẳng cấp Yêu thú, cho dù là tại quý thân khó lường Hắc Tùng Lâm, chỗ tồn chỉ sợ cũng không nhiều lắm.

Nhưng là rất không may, giờ phút này tụ tập đàn yêu thú ở bên trong, thì có một đầu Kim Cương Sư!

Kim Cương Sư cùng khác Yêu thú tuyệt không giống với, hắn nhìn về phía Cổ Thanh Dương cùng Liễu Văn Thiên con mắt, cũng có một tia kinh hoàng, nhưng lại không phải sợ hãi!

Cổ Thanh Dương bỗng nhiên thúc dục sở hữu Linh khí, đưa hắn Ngự Thú Vô Hồn phát huy đã đến cực hạn.

Hắn biết rõ, hắn Ngự Thú Vô Hồn tuy nhiên đã thức tỉnh, nhưng là vì bản thân vẫn chỉ là Khôn Vô cảnh sơ kỳ cảnh giới, xa xa không đủ để khống chế Yêu thú, thậm chí liên khống chế Linh cấp Yêu thú đều khó khăn.

Nhưng là, hắn Vô Hồn một khi phóng thích, đối với đại đa số Yêu thú, có một loại trời sinh lực rung động.

Hướng chi, bên cạnh hắn còn có Liễu Văn Thiên!

Quả nhiên, đại đa số Yêu thú, lại lui được cách bọn họ xa đi một tí.

Liễu Văn Thiên khoe miệng đột nhiên lộ ra một vòng quái dị mỉm cười, miệng của hắn hình bỗng nhiên thay đổi, sau đó, hắn phát ra một cái kỳ quái thanh âm!

“... Cồ...”

“... 龢...”

Liễu Văn Thiên chỉ phát ra hai cái âm phù, nhưng là, đàn yêu thú trong lập tức nổi lên một hồi rối loạn, rất nhiều Yêu thú vậy mà phủ phục trên mặt đất, kêu rên lên.

Chúng mình cũng không biết, vì cái gì nghe thấy hai cái âm phù, sẽ như thế cảm giác sợ hãi.

Cái này hai cái âm phù, có một cái Tử Lôi Thần Trư từng tại Vạn Sơn nghe được qua, ngay cả như vậy, thân thể của nó, y nguyên chấn run lên một cái, khá tốt có Cổ Thanh Dương ở bên cạnh, dùng trắng kiện cánh tay phải, tại nó sau lưng trấn an thoáng một phát, khiến nó yên tĩnh trở lại.

“Ngao... Ô...”

“Hô... Ô...”

“Liệu... Nha...”

“...”

Các loại không cần Yêu thú thanh âm, nhanh chóng tại Hắc Tùng Lâm vang lên, lại để cho vốn là cũng rất âm trầm khủng bố Hắc Tùng Lâm, trở nên càng thêm quỷ dị u ám!

Sau đó, tại Tự Tĩnh Tháp ở dưới tất cả mọi người sợ hãi người, bọn hắn phát hiện, vốn là tụ tập tại Hắc Tùng Lâm lối ra thạch bích trước đàn yêu thú, giờ phút này vậy mà bắt đầu tứ tán chạy trốn.

Chúng tụ tập thời điểm, dĩ thường chậm chạp, trọn vẹn dùng gần một canh giờ, nhưng là giờ phút này bọn hắn tán đi thời điểm, chỉ dùng mười cái thời gian nháy con mắt.

Phảng phất chỉ là mấy cái lập tức, sở hữu Yêu thú đều chạy, chạy tán, thậm chí rất nhiều đẳng cấp thấp nhỏ yếu Yêu thú, bị những cường đại kia Yêu thú chạy trốn thời điểm, giẫm được đã không có hình thú, chết thương không dưới 200.

Nhưng là, sở hữu Yêu thú đều chạy, đã có một chỉ Yêu thú không có chạy. Con yêu thú này, đúng là bọn này Yêu thú ở bên trong cường đại nhất Đế cấp Yêu thú Kim Cương Sư!

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 71: Sinh tử hào hùng

Chương 71: Sinh tử hào hùng

Hắc Tùng Lâm bên ngoài, Tụ Tinh Tháp xuống, tất cả mọi người bị ngàn thú chạy tán loạn trên thế kinh trụ, bọn hắn không biết đến cùng xảy ra chuyện gì.

Bọn hắn chứng kiến cảnh tượng kỳ dị, là ở Liễu Vấn Thiên khẩu hình rung rung phía dưới phát sinh, phảng phất Liễu Vấn Thiên phát ra, là lại để cho Yêu thú e ngại hủy diệt ma chủ.

Mặc dù như thế, không ít người vẫn là tại vì Liễu Vấn Thiên ba người lo lắng, bởi vì, Đế cấp Yêu thú Kim Cương Sư, cũng không phải là dễ đối phó như vậy.

“Cái này Kim Cương Sư. Đã đạt tới Đế cấp Yêu thú cấp bậc, đối chiếu nhân loại võ tu đẳng cấp, cái kia chính là Tinh Võ cảnh cường giả, ba người bọn họ, bất quá năng lực, cũng không qua được cửa ải này!”

“Ân, bọn hắn sẽ bị Kim Cương Sư nguyên một đám xé nát!”

“Ta ngược lại muốn nhìn, cái này cuồng vọng Liễu Vấn Thiên, đến cùng còn có thể cuồng tới khi nào!”

“...”

Tại Tụ Tinh Tháp xuống, có không ít người tại nhìn có chút há hê, nhưng là có một ít người, cũng đã đang chuẩn bị muốn ra tay nghĩ cách cứu viện.

Liễu Vấn Thiên nhìn qua chạy trốn Yêu thú, đối với chính mình bất chú ý thú ngậm thanh âm rất là thoả mãn, hắn vốn thì có mô phỏng Yêu thú ngôn ngữ thiên phú, tăng thêm Phạm Nhị cho sách cùng Tàn Tử Nghi thần thức, hắn sử dụng được như cá gặp nước, làm ra tuyệt hảo hiệu quả!

Hiện tại, chỉ còn lại có cuối cùng một đạo quan khẩu, Kim Cương Sư!

“Làm sao bây giờ?” Nhìn xem trong mắt tràn đầy bạo ngược chi khí Kim Cương Sư, Phạm Nhị trong nội tâm một hồi chột dạ, nhưng hắn là biết rõ, tương đương với Tinh Võ cảnh cường giả đến cỡ nào lợi hại, chỉ cần dùng một chiêu, có thể đem ba người bọn hắn Khôn Võ cảnh sơ kỳ võ tu lập tức giết chết!

“Hiện tại, chúng ta chỉ thuận theo ý trời rồi!” Liễu Vấn Thiên ánh mắt y nguyên kiên nghị, nhưng nhìn xem bị Kim Cương Sư ngăn cản thạch bích, tâm tình cũng dị thường phức tạp.

Hắn nhìn không thấy thạch bích bên ngoài tình hình, cũng không biết giờ phút này còn có thể như thế nào đối phó Kim Cương Sư.

Vừa rồi, cứ việc vận dụng thú ngữ trong cấp bậc cao nhất rồng ngâm, nhưng vẫn không có đem Kim Cương Sư hù sợ.

Dù sao, cái này Kim Cương Sư là Đế cấp Yêu thú, ý chí của nó, cũng đã đến không thể phá vỡ được tình trạng.

Dưới loại tình huống này, Kim Cương Sư đẳng cấp cao đến quá nhiều, trí tuệ cùng kỹ xảo đều không thể đền bù, bất lực!

Nhìn qua trong mắt cuồng bạo chi khí càng ngày càng nặng Kim Cương Sư, Liễu Vấn Thiên trong nội tâm chủ ý đã định, trong ánh mắt lộ ra kiên quyết chi sắc, hắn đối với Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương trầm giọng nói ra: “Phạm Nhị, Thanh Dương, ta đến dẫn dắt rồi đi bọn hắn, hai người các người đi trước!”

Thanh âm kia, giống như là tại hướng bọn thân cáo biệt.

“Người cho ta Phạm Nhị là ai?” Phạm Nhị mở to hai mắt, hắn đem rộng thùng thình bộ ngực sợ đến ba ba nổ mạnh, tức giận nói: “Vấn Thiên, ở chung lâu như vậy, người cho rằng ta Phạm Nhị, sẽ là cái loại này rất sợ chết, không Cổ huynh đệ chết sống chỉ lo chính mình chạy trốn người sao?”

“Tuyệt không!” Phạm Nhị lớn tiếng quát âm lên: “Muốn chiến, cùng một chỗ chiến, thắng đến cuối cùng một khắc! Phải chết, cũng muốn cùng chết, nhiệt huyết địa chết!”

Phạm Nhị trong ánh mắt, tràn đầy một loại không biết sợ hãi hào quang.

Cổ Thanh Dương bởi vì dáng người cực lớn, giờ phút này trong ánh mắt cúi hướng phía dưới mà trông, bộc phát ra kiên quyết hào quang, hắn đập mạnh

lấy cực lớn chân găm thét nói: “Hoặc là cùng chết, hoặc là cùng một chỗ sinh! Ta, không đi thứ hai con đường!”

“Ồ... Hô...” Từ Lôi Thần Trư cực lớn thân thể nhún lẩy, nó dùng sức vùng bổng nhúc nhích căng tay, tựa hồ tại tầng cường Cổ Thanh Dương quyết định!

“Tốt!” Nhìn xem hai người như thể nhiệt huyết trượng nghĩa, Liễu Vãn Thiên trong nội tâm lao nhanh, hấn ngửa mặt lên trời thét dài một tiếng, cái kia cao thẳng trên mũi, thoáng thâm thúy trong ánh mắt thả ra động phách ánh sáng chói lọi.

Hắn cười to nói: “Oanh oanh liệt liệt địa còn sống, mới có thể không phụ tánh mạng, không phụ thiếu niên!”

Hắn ngẩng đầu, nhìn lên lấy cái kia một giặt rửa bao la bát ngát Tinh Không, trong nội tâm vô cùng cảm khái, tại ở kiếp này, hắn thậm chí cũng không biết, chính mình Tinh Hồn là cái đó một khóa!

Tánh mạng còn chưa tách ra, muốn vẫn lạc sao?

Không, trong lòng của hắn quát ầm lên, ở chỗ này tử chiến đến cùng, cảm giác không phải là tánh mạng một lần cực hạn tách ra?

“Dù là chỉ có thể làm ba khóa thoáng qua tức thì lưu tinh, chúng ta cũng muốn đập ca về phía trước, hào khí vẫn làm, thẳng đến cuối cùng một khắc!”

“Khai làm!” Liễu Vãn Thiên quát lên một tiếng lớn, lập tức bạo phát một hồi kinh người tiếng hô, hấn sử xuất một chiêu Thiên Viêm chương, hướng về Kim Cương Sư phóng đi.

Cổ Thanh Dương cùng Phạm Nhị cũng không cam chịu rút lại phía sau, nhanh chóng ra chiêu, một kiếm, một thương, nhanh chóng xông về Kim Cương Sư.

Từ Lôi Thần Trư toàn thân tro hạt bộ lông bị dựng lên, nhanh chóng đi theo đánh về phía Kim Cương Sư.

Đã là Hoàng Hôn vô số buồn, tà dương như máu, lại không bằng ba cái thiếu niên nhiệt huyết.

Bọn hắn biết rõ lấy trứng chọi đá, cũng muốn chiến đến cuối cùng một khắc.

Bởi vì vì bọn họ biết rõ, đạo kia thạch bích đằng sau, có hy vọng sống sót, bọn hắn chỉ có thể về phía trước!

Kim Cương Sư trong ánh mắt, theo bạo ngược trở nên khinh miệt, nó đại khái thật không ngờ, vừa rồi có thể sử dụng mãnh liệt như vậy Thượng Cổ thú ngâm, dọa đi nhiều như vậy Yêu thú đồng tộc thiếu niên, kỳ thật như thể nhỏ yếu.

Tại nó trong mắt, ba người chẳng qua là nó chiến đấu người cùng thú ở bên trong, tương đương nhỏ yếu ba con tiểu sói hoang!

Nó đột nhiên gào thét, toàn thân bộ lông kéo căng, từ miệng trong đến trên người, tản mát ra một hồi vô cùng dữ dằn khí lưu, giống như kiểu cuồng gió lớn, đánh về phía Liễu Vãn Thiên ba người.

Này khí lưu, so tự nhiên phong càng thêm nhanh chóng gấp 10 lần, rồi lại ngạnh như sắt thép, tựa hồ có thể quét ngang hết thảy, vô kiên bất tòng.

Kim Cương Sư phụ cận bùn đất, quả thông, thân cây... Tại trong cuồng phong nhanh chóng đứt gãy thành bụi phấn.

Trước hết nhất bị cuồng phong đánh trúng, là Phạm Nhị, hấn võ tu cảnh giới chỉ có Linh Võ cảnh đỉnh phong, là trong ba người thấp nhất, tại loại này cực lớn cuồng phong tập kích xuống, hấn mập mạp thân thể nhanh chóng bị đánh trúng, bay ngược đi ra ngoài.

“Ngao... Ô...” Tại lớn tiếng tiếng kêu rên ở bên trong, hấn nhanh chóng ngã đã rơi vào không xa trên mặt đất.

Tại đây một cổ cực lớn trong cuồng phong, Liễu Vãn Thiên lập tức cảm giác con mắt đã không mở ra được, hấn Thiên Viêm dưới lòng bàn tay toát ra ánh lửa, lại bị cái này cổ cuồng phong thổi trúng cháy trở về.

Lập tức, hấn cảm giác thân thể của mình bị ánh lửa nuốt hết, nóng bỏng lên. Sau đó, hỏa diễm bị cuồng phong cạo diệt, người của hấn, cũng bị gió cuốn được bay bổng lên, nhanh chóng ngã hướng về phía phương xa.

Chỉ là phương xa không có thơ, cũng không có rượu, chỉ có đông cứng Hắc Tùng thân cây, hấn cuồng trọng địa ngã ở trên một cây khô, lại nặng nề địa ngã ở cứng rắn trên mặt đất.

Hắn cảm giác đầu mạo hiểm một loại gọi là vì sao xoáy trạng vật, nhưng là hấn còn có thể cảm giác được đau nhức, xương cốt của hấn đã chặt đứt thiệt nhiều căn.

Nhưng là, đau nhất, lại không bị gãy xương cốt, cũng không phải làm bị thương cốt nhục, mà là hấn cánh tay phải cái kia khối giống như nốt ruồi không phải nốt ruồi, loạn như Tân Nguyệt Cầu Nguyệt Ký!

Cổ Thanh Dương Huyền Nhật Thương vô cùng tinh chuẩn mà đâm về Kim Cương Sư, một kiếm này tập lực lượng cùng tốc độ tại một thân, nhanh như kinh hồng, khí thể như cầu vòng.

Nhưng là cái này cầu vòng, lại không bằng kim cương toàn thân lúc bộc phát, trên người xoáy lên cuồng phong, thương của hấn đón cuồng phong, cũng

rốt cuộc đâm không tiến nửa bước, ngược lại theo cuồng phong càng ngày càng lăng lệ ác liệt, thương của hắn cùng người tại lui về phía sau, nhưng cái này cũng không có tiếp tục xuống dưới, không đến hai hơi thời gian, hắn liền bị cực lớn cuồng phong cuốn được lui đã bay đi ra ngoài.

Cùng hắn cùng nhau bị vãi đi ra, còn có Từ Lôi Thần Trư, nó tuy nhiên đẳng cấp rất cao, nhưng là so về Kim Cương Sư đến, tu vi của nó là quá vi cấp thấp, nó mang theo tia chớp móng vuốt không có có thể gặp được Kim Cương Sư, liền tại trong cuồng phong bị kích động, phát ra một vòng lóe sáng hào quang, chiếu sáng thạch bích phụ cận không gian.

Thân thể của nó cũng ở đây trận hào quang ở bên trong, nhanh chóng bị cuốn phi, đúng là cùng Cổ Thanh Dương tại cùng một cái phương hướng.

Chỉ là, tại Cổ Thanh Dương sắp sửa rơi xuống đất thời điểm, Từ Lôi Thần Trư thân thể bỗng nhiên ra sức bên cạnh hơi nghiêng, vậy mà trước tại Cổ Thanh Dương rơi xuống đất, lại để cho Cổ Thanh Dương ngã ở trên người của nó.

Nhưng bởi vì lực lượng quá mạnh, Cổ Thanh Dương y nguyên cảm giác được toàn thân nóng rất địa đau nhức, đó là bị cứng rắn cuồng phong cạo trung hậu đau nhức!

Nhưng bởi vì có Từ Lôi Thần Trư cái này vừa đỡ, hắn bị thương tại trong ba người nhẹ nhất.

Theo ba người một thứ rơi xuống đất, Kim Cương Sư thân thể cũng nhanh chóng theo đi lên, nó đầu tiên đánh về phía mục tiêu, là đáng người dài rộng Phạm Nhị!

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Nghìn cân treo sợi tóc

Chương 72: Nghìn cân treo sợi tóc

“A...” Phạm Nhị ánh mắt lộ ra hoảng sợ ánh mắt, hắn muốn chạy trốn, lại phát hiện mình toàn thân đau đớn, căn bản không nhúc nhích được.

Trong mắt của hắn lộ ra chưa bao giờ có sợ hãi, đó là một cái tánh mạng, đối với tử vong sợ hãi!

Hắn có chút hối hận, vì cái gì không mang theo mấy cường giả đi ra bảo hộ hắn.

Hắn hối hận, tại sao mình không có lợi dụng tốt gia tộc tài nguyên, lại để cho chính mình võ tu đẳng cấp trở nên rất cao, lực lượng trở nên càng mạnh hơn nữa.

Đây là một cái cường giả thế giới, vô luận đối với người, hay là đối với thú! Nhỏ yếu, thì phải chết!

Phạm Nhị kêu rên lên, hắn tuyệt vọng địa nhắm mắt lại, phẳng phất có thể chứng kiến, Kim Cương Sư cái kia cứng rắn vô cùng chân to chà đạp tại trên người mình, đem chính mình sống sờ sờ xé rách thành mảnh vỡ...

“Di Sơn Áp Hải!”

Phạm Nhị đã nghe được Liễu Vân Thiên thanh âm, sau đó, hắn chứng kiến một thân ảnh theo đỉnh đầu của mình bay vút mà qua, nhanh chóng nghênh hướng cuồng phốc mà đến Kim Cương Sư.

“Bồng... Bồng...”

Theo hai tiếng nổ mạnh, Kim Cương Sư đồng thời rơi xuống đất hai cái cự trảo, một chỉ nặng nề mà vỡ vào cứng rắn màu đen thổ địa bên trên.

Thổ địa mặc dù ngạnh, lại ngạnh bất quá Kim Cương Sư giống như là cương thạch cự trảo, huống chi còn có mình sư tử trầm trọng sức nặng, màu đen mặt đất tại Kim Cương Sư trọng áp phía dưới, nhanh chóng hạ xuống, ném ra một cái gần hai thước sâu đại động.

Mà Liễu Vân Thiên thân thể, tất bị Kim Cương Sư một cái khác chỉ cự trảo đánh trúng, như đã đoạn cánh phi ưng đồng dạng, nhanh chóng ngã hướng về phía cái kia khối cực lớn thạch bích phương hướng, nặng nề mà ngã ở trên thạch bích.

“Phanh...”

Thân thể của hắn đánh lên trên thạch bích về sau, lại nặng nề địa ngã trên mặt đất.

Di Sơn Áp Hải, là tá lực đả lực chi thuật, chỉ có tại đối phương đẳng cấp so với chính mình cao hai cái tiểu đẳng cấp phía dưới, mới có thể sử dụng, bằng không thì sẽ để cho chính mình cùng nhau bị thương.

Kim Cương Sư là Đệ cấp Yêu thú, tương đương với nhân loại Tinh Võ cảnh cường giả, mà Liễu Ván Thiên mới Khôn Võ cảnh sơ kỳ, muốn đạt tới Tinh Võ cảnh, còn cách Hôn Võ cảnh cùng Tinh Võ cảnh hai cái đại đẳng cấp, hoặc là nói theo Khôn Võ cảnh sơ kỳ đến Tinh Võ cảnh sơ kỳ sáu cái tiểu nhân đẳng cấp.

Tại loại này cách sáu cái tiểu đẳng cấp dưới tình huống sử dụng Di Sơn Áp Hải một chiêu này, hiệu quả có hạn, hơn nữa mình cũng sẽ bị cản trở.

Liễu Ván Thiên tại từng ngục từng ngục địa phun huyết, nhưng khoe miệng cũng tại cười, hắn đối với tự một mình chiêu này Di Sơn Áp Hải rất hài lòng, so bất luận cái gì thời điểm sử xuất một chiêu này đều thoả mãn.

Bởi vì hắn vừa rồi, thành công dùng một chiêu này Di Sơn Áp Hải, lại để cho Kim Cương Sư hai cái vô cùng cứng rắn móng vuốt công kích chuyển đi phương hướng.

Hắn vốn nhắm ngay, là cách mình khá gần Kim Cương Sư phải trào, sử xuất Di Sơn Áp Hải, khiến nó cái này chỉ móng vuốt lực lượng, di động ba cái phương vị, chụp về phía bên cạnh mặt đất.

Vì vậy, Kim Cương Sư cả thân thể, đều bị mang được chéch đi nguyên lai quỹ tích, tại cách Phạm Nhị mười thước địa phương, ném ra một cái động lớn.

Tuy nhiên Kim Cương Sư móng vuốt dư uy, cũng quét trúng Liễu Ván Thiên, lại để cho thân thể của hắn đã bay đi ra ngoài, nhưng là hắn biết rõ, cái này như vậy đủ rồi!

Bởi vì Phạm Nhị còn sống, tuy nhiên Liễu Ván Thiên không biết, hắn hiện tại hoàn hảo không tốt!

Nhưng là, Liễu Ván Thiên cười không có tiếp tục bao lâu, bởi vì hắn bị thương quá nặng, lần thứ nhất bị cuồng phong đánh trúng, đụng cây mà rơi, nay đã trọng thương.

Lúc này đây, hắn lại dẫn thương, dùng sở hữu Linh khí cùng cuối cùng khí lực, thi triển Di Sơn Áp Hải, hắn Linh khí cùng lực lượng đã khô kiệt, máu của hắn còn đang không ngừng chảy xuôi đến màu đen trong đất bùn.

Người của hắn, tại chậm rãi hôn mê, hắn cảm giác được tánh mạng của hắn, tại chậm rãi nhạt nhòa...

Nhưng là, Liễu Ván Thiên khoe miệng y nguyên đang cười, bởi vì hắn thấy được có người theo thạch bích ở bên trong tiến đến, phảng phất chỗ đó vốn tự có một đạo môn, chỉ là hắn nhìn không thấy.

Người tiến vào tựa hồ có mười cái, hơn nữa mỗi người võ tu cảnh giới đều rất cao, cao nhất, giống như hồ đã đạt đến Tinh Võ cảnh, cái này đã đủ để cùng Kim Cương Sư chống lại.

Hắn biết rõ, Phạm Nhị cùng Thanh Dương, bọn hắn không có việc gì rồi...

Những người này, đang nhìn đến đàn yêu thú thối lui về sau, rốt cục xuất hiện! Liễu Ván Thiên vô cùng vui mừng, bởi vì vì bọn họ, chống đỡ đến cuối cùng một khắc, hắn nhắm mắt lại.

“Ván Thiên, người kẻ ngu này, người như thế nào đây?”

Sau đó, thân thể của hắn hoàn toàn trầm tĩnh lại, hắn hai đạo thần thức, tựa hồ nghe đã đến có cái thanh âm đang gọi hắn.

Nhưng là hắn có thể cảm giác thể giới, lại càng ngày càng xa...

Trừ hắn ra cánh tay phải cái kia Cầu Nguyệt Ký chỗ đau đớn!

Long Tường Học Viện, Dược Tôn quán.

Đương Liễu Ván Thiên khi tỉnh lại, hắn có thể thanh tỉnh địa cảm giác đến, thân thể của hắn, giờ phút này đang nằm tại Dược Tôn trong quán một cái giường bên trên.

Đây cũng không phải là hắn ngắt đi thời điểm, hắn nhớ rõ chính mình làm sao tới Dược Tôn quán, mà là vì, hắn cảm giác đã đến.

Hắn dùng cái mũi, nghe thấy được các loại bất đồng hương vị, những hương vị này cũng không phải vị thuốc, mà là một loại lại để cho người nghe thấy được về sau, vô cùng thanh thanh cùng đậm bạc hương vị.

Loại này mùi thơm, hắn trước kia nghe thấy được qua, hơn nữa nghe thấy được qua hai lần.

Một lần, là ở Thần Kiếm Sơn Trang, hắn bị Ma tộc trưởng lão Vu Dạ tập kích sau tỉnh lại, đầu tiên nghe thấy được, tựa là loại này mùi thơm, chỉ là, khi đó hương vị rất nhạt.

Còn có gần đây cái kia lần, là ở Dược Tôn quán giảng đường ở bên trong, hắn nghe thấy được cái kia tuyệt mỹ nhu nhuận trên người cô gái, tại bay một cỗ cái này nhàn nhạt mùi thơm ngát.

Có rất ít người biết rõ, Liễu Vấn Thiên ngũ quan công năng, là phi thường không công bằng, lỗi tai của hắn có một điểm bối, có đôi khi nếu như không vận dụng Linh lực, hắn thậm chí có điểm ù tai, không thể rõ ràng nghe thấy mọi người nhỏ giọng nói chuyện.

Ánh mắt của hắn thâm thúy mà sáng ngời, tầm nhìn lại là trung đẳng.

Nhưng là cái mũi của hắn, lại phi thường linh mãnh, thậm chí so khuyến loại Yêu thú còn muốn linh mãnh.

Hắn có thể nghe thấy người khác nghe thấy không thấy hương vị, cho nên hắn đối với chỗ ở, mùi yêu cầu rất cao, nhất định phải không có mùi vị khác thường, nhưng lại thói quen phóng một điểm, tím hoa quế hoặc là Daisy, cho dù là đã làm.

Hắn không thể không thừa nhận, chính mình rất hưởng thụ loại này hương vị, theo lần thứ nhất bắt đầu là.

Chỉ là, bởi vì Lý Tiễn Đồng tại Thần Kiếm Sơn Trang, rõ ràng không thể cứu tánh mạng của hắn, rồi lại tự cho mình là hắn công, đã muốn phụ thân hắn Liễu Tiêu Dao trấn trang chỉ bảo Luyện Kiếm Thạch, cái này lại để cho hắn đối với Lý Tiễn Đồng có cái nhìn.

Cho nên lần trước tại Dược Tôn quán, hắn đầy đủ vận dụng Tàn Tử Nghi thần thức, đối với Lý Tiễn Đồng đã tiến hành một lần hắn tự cho là rất có hiệu quả đánh trả.

Lại để cho hắn không thể tưởng được chính là, tại lưỡng độ bị Đế cấp Yêu thú Kim Cương Sư đánh trúng dưới tình huống, hắn vậy mà không có chết, hơn nữa lại vẫn nằm ở Dược Tôn quán trên giường.

Hắn toàn thân đều bị trói lại, trên người y nguyên rất đau, tựa hồ tùy tiện khẽ động, toàn thân xương cốt muốn nứt vỡ rời.

Hắn cũng cảm giác được, hắn kinh mạch trong cơ thể y nguyên như thường ngày đồng dạng đứt gãy, thậm chí liên bị hắn Vi Hồn sau khi thức tỉnh liền tiếp lên thật nhỏ mạch lạc, giờ phút này cũng một lần nữa đứt gãy.

Nhưng đầu của hắn ở bên trong, những có thể kia chèo chống hắn tiến hành Vi Hồn tu hành Vi Mạch y nguyên tồn tại, như nước chảy, dùng thường người không thể phát giác tiết tấu, chậm rãi lưu động lấy.

Xác nhận điểm này, lòng của hắn dễ xuống, hắn còn có rất nhiều chuyện muốn làm, tìm những vốn nên kia tồn tại người, tìm chính mình xuyên việt trước sau thế giới điểm kết nối, tìm Mộng Điệp...

Còn có, trọng chấn Thần Kiếm Sơn Trang..

Mà tại nơi này lấy võ vi tôn Dương Vũ đại lục, chỉ cần còn có thể tu hành, cái gì cũng tốt nói, bởi vì không có tuyệt đối thực lực cường đại, cái gì đều không làm được.

Chỉ là, hắn không biết tại thi ra chiêu đó Di Sơn Áp Hải về sau, đến cùng xảy ra chuyện gì.

Đây là một cái rất lịch sự tao nhã phòng nhỏ, bên trong trang trí cổ điển mà thanh nhã.

Hắn nằm giường, khác hiếm thấy Phụng Hoàng in hoa, bên trong bài trí, đều bị lại để cho người cảm giác vô cùng mượt mà.

Hắn là, đây là Lý Tiễn Đồng chỗ ở? Cái kia sở hữu học sinh trong lòng nữ thần, đã từng bị chính mình chế ngạo qua mỹ nữ lão sư Lý Tiễn Đồng, thì ở đây?

Nhìn qua gian phòng đông nam phương hướng, một cái khám lấy màu đồng cổ chuông bạc rèm bên ngoài, tựa hồ có hắn muốn đáp án...

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 73: Tử Quế Hoa hương

Chương 73: Từ Quế Hoa hương

“Ngày đó ngoại trừ Kim Cương Sư, Hắc Tùng Lâm tụ tập sở hữu Yêu thú, đều đối với ngoại mặt lộ về sợ hãi, sau đó toàn bộ chạy tán loạn. Đây là... Vì cái gì?”

Một cái vô cùng thanh nhuận thanh âm vang lên, Liễu Ván Thiên nghe thấy được cái kia cổ hương vị, hơi chút đậm đặc đi một tí.

Đây là một loại nói không nên lời mùi thơm ngát, người bình thường chỉ có thể nghe thấy ra bên trong hoa lải hương, mà Liễu Ván Thiên lại từ nơi này cổ Jasmonic mùi thơm ngát ở bên trong, nghe thấy được một cổ cực nhạt Từ Quế Hoa hương, đó là một loại che dấu, rồi lại vừa lúc bị Liễu Ván Thiên có thể nghe thấy được kỳ dị hương vị.

Lý Tiễn Đồng xuyên lấy một thân màu lam nhạt khinh sam, chậm rãi theo khám lấy chuông bạc rèm đằng sau, đi tới Liễu Ván Thiên trước giường.

Thanh âm của nàng y nguyên vô cùng nhu nhuận, trang bị một thân nhu nhuận thân thể, cao vút mà đến, trong phòng phảng phất thật sự nở rộ đầy đất tím quế, hương hoa mát lạnh mà thuần phượng, lại để cho người như si mê như say sưa.

Liễu Ván Thiên thần sắc ngần ngại, trong nội tâm đối với nàng ấn tượng tốt hơn nhiều, hẳn còn tưởng rằng, Lý Tiễn Đồng cứu chính mình, chỉ là vì cái kia tam phương đan được luyện chế phương pháp. Không nghĩ tới, nàng thấy mình tỉnh, lại không phải nóng lòng hỏi đan được sự tình.

“Người có tiếng người, thú có thú nói, ta bắt quá là học được vài câu thú ngâm mà thôi!” Liễu Ván Thiên ngữ khí không mặn không nhạt, nếu như mặt khác học sinh biết rõ, hẳn giờ phút này tựu nằm ở Dược Tôn trong quán, đối với vị này không người không hãm mộ nữ thần lão sư như thế lãnh đạm, chỉ sợ sớm đã mắng hắn không hiểu phong tình, thậm chí muốn đánh hắn rồi!

“Thú ngâm?” Lý Tiễn Đồng đôi mắt ngưng thần lấy Liễu Ván Thiên, hỏi: “Hắn là, là Thượng Cổ rồng ngâm? Chỉ có Thượng Cổ rồng ngâm, dù là chỉ có một hai cái âm phù, đều có thể rung động lực lượng, những so kia Long cái này chủng tộc cấp thấp nhiều lắm đàn thú.”

“Đừng vậy!” Liễu Ván Thiên khẽ gạt đầu, hẳn động tác không thể quá lớn, phảng phất chỉ cần hơi chút dùng sức, hẳn sẽ cảm giác một hồi kéo đến thực chất bên trong đau đớn.

“Lý lão sư liền Thượng Cổ Kỳ Thị Bá đều như thế giải, tự nhiên cũng phải biết, rồng ngâm vừa ra, bách thú cúi đầu đạo lý!”

Nghe Liễu Ván Thiên nói lên Kỳ Thị Bá, Lý Tiễn Đồng thần sắc ngần ngại, thần sắc trở nên lạnh lùng, nàng nói khẽ: “Ta đi bay qua điện tịch rồi, xác thực có như lời ngoại nói Hòa Diễm Đế chỗ lấy cái kia bản 《Tổ Ván》, bên trong cũng nâng lên 《Bốc Thị Kỳ ngự nữ khảo》 một lá thư.”

“Ta chỉ là kỳ quái, ngoại tuổi còn nhỏ, lại thì như thế nào đối với Kỳ Thị Bá người này cùng với hắn sách như thế tinh tường?”

Liễu Ván Thiên khoe miệng khẽ nhếch, cười nói: “Ta...”

Hắn vốn định nói, ta Liễu Ván Thiên trên thông thiên văn, dưới rành địa lý, trong biết nhân sự, không gì không biết không chỗ nào không hiểu, lại có thể nào không biết nhỏ Kỳ Thị Bá?

Nhưng là, trong đầu hắn, Tần Tử Nghi thần thức lại đã cắt đứt hắn, nhắc nhở hắn nói: “Ngoại cái này nghĩ cách quá thấp cấp rồi, không cách nào chán nhiep ở vị này cái gọi là nữ thần, ngoại lại để cho thoáng một phát, ta đến!”

Liễu Ván Thiên bất đắc dĩ cười cười, tranh thủ thời gian ngậm miệng, hắn biết rõ, nếu bản về đối với nhân tâm chi hiểu rõ, từ tào chi ứng đối, rất khó có người so ra mà vượt ba ngàn năm sau xuyên việt đến trên người mình vị này cửu quốc tương hậu.

Tần Tử Nghi thần thức hỏi Liễu Ván Thiên: “Ngoại nghĩ muốn cái gì đạt tới kết quả?”

Liễu Ván Thiên thần thức ngần ngại, chợt mà nói: “Ta muốn nàng cái này ngàn vạn người chú mục chính là cái gọi là nữ thần, đỡ xuống nữ thần của nàng rụt rè, nhất chịu không được nàng bộ dạng này kiểu tác bộ dạng!”

“Ngoại muốn chinh phục nàng?” Tần Tử Nghi thần thức ở trong tối cười, hắn trước cả đời, đối với nữ nhân tâm sự hiểu rõ được vô cùng thấu triệt, cái này cũng không khó!

“Ta không có hứng thú chinh phục nàng!” Liễu Ván Thiên lãnh đạm nói: “Xem người xem bốn nguyên! Ta chỉ muốn nhìn một chút, Lý Tiễn Đồng bộ dạng này xinh đẹp bề ngoài xuống, thuộc về rốt cuộc là một cái dạng gì người!”

“Tốt!” Tần Tử Nghi sáng khoái đáp ứng, hắn quý dị cười nói: “Chỉ là, ngoại không sợ, ngoại hiểu được nàng về sau, tựu yêu mến nàng sao? Phải biết rằng, như thế giai nhân, luận tướng mạo, đáng người, thậm chí giờ tay nhắc chân gian, đều như vậy nghiêng nước nghiêng thành, nếu như xâm nhập hiểu được nàng, lại sớm chiều ở chung, ai có thể tự kiềm chế?”

“Chê cười!” Liễu Ván Thiên ngao ngễ nói: “Ta cuộc đời này, không, ta cuộc đời này cùng ở kiếp trước, chỉ yêu Mộng Diệp một người mà thôi!”

Tần Tử Nghi cười nói: “Đã còn sống, sao không say rượu đương ca, lại để cho chính mình say nhập bụi hoa, như ngoại ở kiếp trước, căng thẳng tình cảm của mình, ngoại trừ võ đạo, khác cơ hồ đều là chỗ trống, chẳng phải là không công chà đạp ở kiếp này trùng sinh cơ hội?”

Liễu Ván Thiên tựa hồ lo nghĩ, nói: “Cái này, ta có thể cân nhắc, đặc biệt là ngoại làm cho nàng đỡ xuống cái gọi là nữ thần nguy trang về sau!”

“Ha ha ha...” Tần Tử Nghi cười nói: “Tốt, đối đãi ta vì ngươi đỡ xuống nàng... Trang...”

Trong đầu trao đổi thoáng qua tức thì, đã thấy Liễu Vãn Thiên thần sắc không biến, nhưng là thanh âm cũng đã trở nên hơi chút nhu hòa.

Tần Tử Nghi thần thức đã khống chế ở Liễu Vãn Thiên thân thể, hần cười nói: “Lý Dược Tôn, ngươi vì cái gì không trực tiếp hỏi ta, cái kia ba loại đan dược luyện chế phương pháp là cái gì?”

Lý Tiễn Đồng thần sắc cả kinh, nhu nhuận con mắt nhìn Liễu Vãn Thiên liếc, hỏi: “Ngươi biết nói cho ta biết?”

“Vì cái gì sẽ không?” Liễu Vãn Thiên thờ dài, nói: “Ngươi hỏi ta Kỳ Thị Bá kỳ nhân kỳ sự, đến cuối cùng còn không phải muốn hỏi ta, cái kia ba loại do Kỳ Thị Bá luyện chế ra đến đan dược, cách điều chế vì sao, như thế nào luyện chế? Đã như vậy, chúng ta làm gì không trực tiếp một điểm?”

Lý Tiễn Đồng im lặng, lập tức Yên Nhiên nói: “Ngươi nói không sai, ta đúng là vẫn còn sẽ hỏi ngươi!”

“Ngươi đương nhiên sẽ hỏi ta, ta không tin trên đời này, không ai biết cái kia ba loại đan dược tại ta cái này có luyện chế phương pháp về sau, còn có thể không hỏi. Trừ phi, người nọ là người ngu, dối trá!”

“Như vậy...” Lý Tiễn Đồng tựa hồ không nghĩ tới, cái này Liễu gia Tam thiếu, thật không ngờ sáng khoái.

“Như vậy, ta đương nhiên muốn nói cho ngươi!” Liễu Vãn Thiên cười nói: “Bất quá, ta lại còn muốn nói trước cho ngươi, một kiện cho ngươi tuyệt đối rất giật mình rất giật mình sự tình!”

Lý Tiễn Đồng đôi mắt mê hoặc, hỏi: “Chuyện gì?”

Liễu Vãn Thiên nhin cười, thần thần bí bí mà nói: “Năm tháng sau, ngươi nhất định sẽ yêu mến ta!”

“Hoang đường!” Lý Tiễn Đồng trên mặt có vẻ giận dữ, nàng cảm giác vừa rồi Liễu Vãn Thiên đang đùa giỡn nàng, nàng tức giận nói: “Ta là sư tôn của ngươi, hai người vô luận tuổi vẫn là mặt khác, kém khá xa, ngươi vì sao lại có như thế vớ vẩn chi luận?”

Nói xong, nàng xoay người, tựa muốn ly khai.

“Ngày đó, ta tại Dược Tôn quán nói ra đối với Kỳ Thị Bá mới luận, đặc biệt là nói ra hần lấy có 《 Bốc Thị Kỳ ngự nữ khảo 》 một lá thư lúc, ngươi cũng là như vậy biểu lộ, tức giận như vậy.”

“Có một số việc, chỉ là cần một chút thời gian chứng minh mà thôi! Ngươi cần gì phải sợ hãi?”

“Ta... Hại sợ cái gì?” Lý Tiễn Đồng thân thể ngưng lại, cảm giác vô cùng buồn cười, cái này Liễu gia Tam thiếu, như thế hoang đường không bị trời buột, lại dám khinh nhờn sư trưởng!

“Ngươi sợ hãi, ngươi thật sự hội yêu mến ta!” Liễu Vãn Thiên thanh âm tựa hồ có một tầng sương mù, thanh âm của hần trở nên vô cùng nhu hòa.

“Ngươi sợ hãi, ngươi biết yêu mến ta cái này so ngươi nhỏ rất nhiều... Học sinh... Thiếu niên!”

“Ngươi sợ hãi ngươi biết kim lòng không được địa yêu mến ta...”

Đồng dạng ý tứ, Liễu Vãn Thiên vậy mà lặp lại ba lượt.

“...” Lý Tiễn Đồng triệt để im lặng.

Nàng rút cục dời nhích người, đi ra ngoài, nàng tại trong lòng phát ra thề, chính mình làm sao có thể hội yêu mến như vậy một cái, vô tri và xúc động thiếu niên?

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 74: Đơn giản thô bạo

Chương 74: Đơn giản thô bạo

Liễu Văn Thiên nhìn xem Lý Tiễn Đồng nhu nhuận thân thể, xoáy lên bức rèm che mà đi, khoe miệng lộ ra một nụ cười khổ.

Chỉ là không biết tại sao, trong đầu của hắn đã có một loại Cuồng Liệt kịch liệt đau nhức, phảng phất tủy não cùng thần thức đều muốn cát liệt ra, đã qua ước chừng một phút đồng hồ, hắn mới trì hoãn tới.

“Ta cảm giác thần trí của ta, thiếu chút nữa ly khai cái này cỗ thân thể!” Tần Tử Nghi thần thức bỗng nhiên lên tiếng, trong thanh âm tràn đầy một loại sợ hãi rung động lắc lư.

Liễu Văn Thiên cũng rung giọng nói: “Ta cũng cảm thấy, tựa hồ linh hồn sẽ bị phân liệt đi ra ngoài một nửa, xem ra, lần này bị thương, vậy mà nghiêm trọng làm bị thương thần thức!”

Hắn chịu đựng toàn thân kịch liệt đau nhức, dĩ thường gian nan địa ngồi dậy, dựa theo Tần Tử Nghi thần thức giáo phương pháp, bắt đầu Vi Hồn tu luyện, dùng Vi Mạch vận hành Linh khí, an dưỡng vỗ tan xương cốt cùng thân thể, rèn luyện chữa trị chấn động thần thức...

Liễu Văn Thiên nhanh chóng lại để cho Vi Mạch tại toàn thân quay vòng ba lượt, phát hiện trong cơ thể Vi Mạch vẫn còn tại, mà lại trải qua Hắc Tùng Lâm phần đông Yêu thú chi huyết tẩm bổ, trở nên sinh sôi không ngừng, càng thêm mạnh mẽ rồi!

Chỉ là, loại này Vi Mạch, không chỉ có người bình thường nhìn không thấy, trước mắt hắn gặp được võ tu chi nhân, cũng đều không có cách nào trông thấy, kể cả chính hắn.

Nhưng nhìn không thấy, cũng không có nghĩa là nó không tồn tại, hắn có thể cảm giác được chúng tại trào lên, tại vận chuyển, tại chữa trị toàn thân huyết nhục...

Hai canh giờ về sau, Liễu Văn Thiên kinh hi phát hiện, tại Hắc Tùng Lâm hấp thụ Yêu thú Linh khí, lại vẫn trong người tồn rất nhiều, giờ phút này theo hắn dùng Vi Hồn vận chuyển, Yêu thú Linh khí vậy mà theo những nhỏ bé kia mạch lạc ở bên trong, liên tục không ngừng địa bổ sung hắn suy yếu thần thức, cung ứng lấy hắn bị thương nội tạng cùng thân thể.

Hắn lần nữa thúc dục Vi Hồn, tiến nhập cảnh giới vong ngã, giường, gian phòng, Thiên Địa, thậm chí chính hắn, cũng đã không còn tồn tại...

Không biết qua bao lâu, Liễu Văn Thiên lần nữa tỉnh lại, hắn rõ ràng cảm giác thân thể đau đớn giảm bớt rất nhiều, thần thức cũng trở nên nhẹ nhàng khoan khoái, không hề như vậy Hồn Độn.

Tần Tử Nghi thần thức cười nói: “Ngươi xem, ta vừa rồi đối phó Lý Tiễn Đồng cái kia chiêu, như thế nào đây?”

Liễu Văn Thiên xác nhận thần thức đã không còn đáng ngại, liền chế nhạo nói: “Ngươi ngược lại là có tâm tư, thần thức vừa mới chữa trị chút ít, muốn thảo luận chuyện này! Xem ra, ngươi ở kiếp trước, thật sự là đủ phong lưu phóng khoáng, không biết hủy bao nhiêu thiếu niên mộng, bị thương bao nhiêu lòng của thiếu nữ!”

“Tần Tử Nghi thần thức cười to, nói: “Phát hiện ngươi vẫn là rất nhanh giải của ta, không hổ là sử dụng cùng một cái thân thể huynh đệ!”

Hắn khoan thai thở dài: “Ngươi lần trước tại sinh tử chi tế, đối với Cổ Thanh Dương cùng Phạm Nhị nói hay lắm, sống có gì vui, chết làm sao khổ? Hôm nay ta còn muốn lại thêm hai câu: Nhân sự đắc ý tu tận hoan, hoa như có thể gãy thẳng tu gãy!”

Liễu Văn Thiên thần thức rung mình, nhớ tới vừa rồi Lý Tiễn Đồng cỗ quái biểu lộ, tuy nhiên cảm giác thú vị, lại tràn ngập khinh thường.

Hắn cười nói: “Ta xem, ngươi được xưng ba ngàn năm sau cửu quốc tương hầu, duyệt vô số người, tính toán không bỏ sót, nhưng ta xem, ngươi đối với nữ nhân, cũng không quá đáng là như thế!”

“Nữ nhân, nên sủng ái dụ dỗ nàng, bằng không thì, làm sao có thể làm cho nàng đỡ xuống nguy trang, đặc biệt là yêu mến ngươi? Ta chính là chẳng muốn hồng nàng, lừa gạt nàng, không có kiên nhẫn đợi nàng đỡ xuống nguy trang, cho nên mới cho ngươi lên! Ngươi ngược lại tốt, trực tiếp đem nàng tức giận bỏ đi!”

“Ta quan tâm mấy vấn đề đều còn không có hỏi!”

Tần Tử Nghi thần thức phát hiện, Liễu Văn Thiên đang nói cái này liên tiếp lời nói thời điểm, cảm xúc đã có một tia biến hóa vi diệu.

Hắn cảm giác càng có ý tứ, cười nói: “Ngươi đây tự không hiểu a? Ta ở kiếp trước tuy nhiên văn tài vô song, cũng rất ít đem những thật sự này dùng tại trên người nữ nhân!”

Hắn thở dài, ung dung nói: “Dùng ta ở kiếp trước phong lưu phóng khoáng, duyệt nữ vô số kinh nghiệm, đang cùng nữ nhân kết giao thời điểm, thi từ ca phú, Văn Thái Phong Lưu, tuy có thể cho ngươi gia tăng cơ hội, nhưng là cái kia cuối cùng chỉ là dệt hoa trên gấm, chân chính có dùng, kỳ thật chỉ có bốn chữ!”

Liễu Văn Thiên nghe hắn như thế luận điệu, không khỏi đã có hứng thú.

Hắn ở kiếp trước, tuy nhiên võ tu đẳng cấp cơ hồ đạt tới đỉnh phong, nhưng là đối với trong nội tâm yêu nhất nữ nhân Mộng Diệp, cứ việc theo đuổi

không bỏ, nhưng vẫn không hiểu được tay qua.

Hắn cũng không biết chỗ đó có vấn đề, lại chưa từng có buông tha cho, khi bại khi thắng!

Hắn không khỏi hỏi: “Cái đó bốn chữ?”

Tần Tử Nghi thần thức không đếm xỉa tới mà nói: “Giản - đơn - thô - bạo!”

“Lời lẽ sai trái!” Liễu Vãn Thiên khinh thường nói.

Tần Tử Nghi thần thức gặp hắn không tin, cười nói: “Muốn hay không đánh cuộc?”

Liễu Vãn Thiên nói: “Đánh cuộc gì?”

“Đánh bạc ta có thể dùng đơn giản thô bạo phương pháp, lại để cho Lý Tiễn Đồng đỡ xuống nguy trang...” Tần Tử Nghi thần thức nói: “Nếu như ta thắng, đem người thân thể quyền không chế giao cho ta, một tháng!”

“Một tháng quá lâu! Ba ngày!” Liễu Vãn Thiên tuy nhiên không tin hắn có thể thắng, thực sự muốn nhìn một chút, hắn như thế nào hiểu rõ.

“Ba ngày? Người cũng quá keo kiệt đi à nha!” Tần Tử Nghi thần thức kêu lên, cười nói: “Như vậy, nửa tháng!”

Liễu Vãn Thiên trầm nghĩ, dù sao hắn cũng không có khả năng thắng, liền đáp ứng nói: “Tốt! Tựa nửa tháng!”

Tần Tử Nghi thần thức lại cười nói: “Người kỳ thật tại âm thầm mà nghĩ, ta không có khả năng thắng à? Ha ha, dù sao người muốn cái gì ta cũng biết!”

“Vậy thì đã nói rồi, ta chỉ cần mười lăm ngày! Cái này mười lăm ngày, ta tựa lại để cho chính cô ta buông nguy trang, trở lại như cũ nữ nhân bản sắc, như thế nào đây?”

“Nàng vốn chính là cái nữ nhân! Còn thế nào bản sắc?” Liễu Vãn Thiên khinh thường.

Tần Tử Nghi thần thức đối với hắn càng thêm khinh thường, nói: “Cho dù là cùng một cái nữ nhân, nàng này người, cũng không phải kia nữ nhân! Đến lúc đó, người thấy nàng phong tình, lãnh hội nàng cùng hiện tại hoàn toàn không đồng dạng như vậy địa phương, người sẽ biết!”

Hắn thở dài lấy nói: “Ai, người ở kiếp trước thật là một cái vũ si. Cả đời chỉ biết là võ tu, khó trách liền giác ngộ điệp đều làm không được! Khó trách, người rõ ràng tại Hắc Mộc rừng rậm, vậy mà sẽ bị chính mình cho rằng nhất thiết bốn cái huynh đệ đánh lên...”

“Ngừng...” Liễu Vãn Thiên thấy hắn bắt đầu lải nhải, vội vàng kêu lên: “Tốt! Ta đáp ứng rồi! Trong mười lăm ngày, nếu quả thật như như lời người nói, ta liền đem thân thể quyền không chế giao cho người nửa tháng!”

Tần Tử Nghi thần thức cười to nói: “Tốt! Như thế rất tốt chơi!”

Tần Tử Nghi thần thức dừng một chút, hỏi: “Người cảm thấy, ta vừa rồi đối với nàng trả lời, phải chăng đạt đến đơn giản thô bạo bốn chữ?”

Liễu Vãn Thiên ngẩn ngơ, hắn kỳ thật cũng không rõ xác thực biết rõ, cái gì mới xem như đối với nữ nhân đơn giản thô bạo, chỉ là cảm giác vừa rồi Tần Tử Nghi thần thức, không chế cái này cổ thân thể lúc nói chuyện, lộ ra dị thường đồng cứng vô lễ.

Nếu như thay đổi là tự mình, khẳng định sớm đã đem này là vô lễ óm yếu chi thân thể, đuổi tới một cái khác địa phương đi rồi!

Hắn nói ra: “Còn được cho a! Tuy nhiên không phải Vô Lực bên trên đơn giản thô bạo, nhưng ngôn ngữ cũng thật sự đủ trực tiếp cùng thô lỗ rồi!”

Tần Tử Nghi thần thức cười nói: “Vậy người coi được rồi, ta nửa tháng này, hội ngày từng ngày càng thêm thô bạo! Trong lời nói đơn giản, hành động bên trên thô bạo!”

“Mà mục đích cuối cùng nhất, tựa là lại để cho nữ thần buông tư thái... Ân, tốt nhất là biến thành nhà bên khả nhân nữ hài...”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Trêu chọc nữ thần

Chương 75: Trêu chọc nữ thần

Tần Tử Nghi thần thức thâm nghĩ, trên mình cả đời, với tư cách cửu quốc văn hậu, theo tuổi tăng trưởng, quyền vị gia tăng, trở nên càng ngày càng không tự do, càng ngày càng cần thủ lễ nghi, tuy nhiên tại chín cái quốc gia tầm đó bị thụ tôn trọng, cũng rất cuộc không bỏ xuống được cái giá đỡ, sống được thực một đời!

Hắn cũng từng nghĩ tới muốn thả tung, muốn dứt bỏ đây hết thảy, nhưng là, quyền lợi, địa vị cùng tiền tài một khi phụ trên thân, tựa như Ma Quỷ nhập vào thân đồng dạng, liền rất cuộc không nở cỏi ra.

Huống chi, hắn sợ, bởi vì hắn tuy nhiên Văn Thái vô song, nhưng lại một cái phế vật hồn, hắn sợ hãi một khi vứt bỏ hiện hữu những này, hắn sẽ không pháp dừng chân! Hắn đã thành thói quen an nhàn sinh hoạt!

Với tư cách cửu quốc tương hầu, hắn cân nhắc lộ về gia quốc sự chuyện thiên hạ, suy nghĩ được sự tình quá nhiều, rất hiếm có đối với loại này trí nhớ đầu đã có chút chán ghét!

Nhưng là hiện tại, hắn trùng sinh rồi, hắn muốn mượn trợ chính mình bám vào cái này còn trẻ thân thể, làm điểm còn trẻ sự tình, dù là dù là hết sức lông bông, dù là phóng túng, dù là đầu rơi máu chảy, hắn cũng muốn một lần nữa tiêu sái đi một hồi, thiếu niên hết sức lông bông không nói hối hận!

Ở kiếp trước, làm lộ về hợp tung liên hoành, quanh co lòng vòng sự tình, ở kiếp này, hắn muốn sống được đơn giản điểm, mà đơn giản thô bạo bốn chữ, tựu là tốt nhất diễn dịch!

Tần Tử Nghi thần thức tin tưởng, Liễu Văn Thiên cái này ở kiếp trước chỉ biết truy cầu võ đạo Vô Thần thần thức, một ngày nào đó cũng sẽ minh bạch, hơn nữa cũng giống như mình, nguyện ý dùng cái này cổ thân thể đi phóng túng, đi hết sức lông bông, đi tung hoành thiên hạ!

Bọn hắn đã đạt được tánh mạng lập lại cơ hội, vì sao không thể để cho tánh mạng trở nên càng thêm sục sôi, càng thêm khoái ý, càng thêm phù hợp bản tâm bốn ý một ít?

“Bất quá, nữ nhân này, tuy nhiên vóc người mỹ, lại không phải dựa vào lớn lên đẹp mắt ăn cơm! Nàng Đại Lương Quốc đệ nhất Dược Tôn danh khí, cũng không phải không công cho!” Tần Tử Nghi thần thức như có điều suy nghĩ.

“Ngươi có ý tứ gì?” Liễu Văn Thiên khó hiểu hỏi.

“Không có ý gì, cái này cổ thân thể không có chết, cũng đủ để nói rõ, y thuật của nàng, xác thực trên đời hiếm thấy!” Tần Tử Nghi thần thức nói: “Ta có thể đủ cảm giác được, ở đằng kia Hắc Tùng Lâm bên trong, chúng ta bị thụ cỡ nào trọng thương!”

Liễu Văn Thiên nhớ tới tại Hắc Tùng Lâm, hắn vì cứu Phạm Nhị, cưỡng ép mang thương thi triển Di Sơn Áp Hải, bị Đế cấp Yêu thú Kim Cương Sư cuối cùng một kích trí mạng, hắn cuối cùng nở nụ cười, bởi vì hắn biết rõ Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương sẽ không có việc gì rồi.

Nhưng là, hắn lúc ấy bị thương quá nặng, lại hoàn toàn không thể xác định, chính mình sẽ hay không có việc...

Theo một hồi chuông bạc vang lên, Lý Tiễn Đồng Uyển Nhu thân thể, theo Quyển Liêm đằng sau chân thành mà ra. Nàng hôm nay xuyên qua một kiện màu xanh lá cây váy dài, làm nổi bật được một trương nhu nhuận mặt càng thêm lịch sự tao nhã tinh mỹ.

Nàng gặp Liễu Văn Thiên vậy mà ngồi dậy, trong nội tâm cả kinh, tới một bên cho hắn giúp đỡ bắt mạch, một bên nhuần âm thanh trách cứ: “Ngươi thức dậy làm gì? Thương thể của ngươi nặng như vậy, cái này năm ngày, ta hao hết tâm tư, tập Long Tường Học Viện sở hữu có thể sử dụng Dược Đan tài nguyên, mới khiến cho ngươi bảo trụ tánh mạng, ngươi sao có thể...”

Nàng tiếng nói bỗng nhiên dừng lại, nàng quan sát Thanh Hoa ngoài cửa sổ rơi vào tà dương, lại chăm chăm vào Liễu Văn Thiên nhìn nửa ngày, trên mặt không hiểu kinh ngạc.

Cái này Liễu Văn Thiên, tại nàng ly khai không đến cả buổi thời gian, vậy mà tựa hồ thương thể tốt rồi hơn phân nửa.

Nàng tuy nhiên hao hết tâm tư vì hắn chữa thương, nhưng là đến hôm nay sáng sớm, cũng không quá đáng là lại để cho hắn gân cốt không ngại, nhưng nội tạng cùng thân thể bị thương, không có một hai tháng, là rất khó chuyển biến tốt đẹp!

Không nghĩ tới, mới bất quá nửa ngày, cái này cổ thân thể, vậy mà như là phục dụng Liễu Văn Thiên theo như lời Thượng Cổ thập đại danh đan chỉ “Phục Nguyên Đan” đồng dạng, thần thức trở lại vị trí cũ, thân thể sinh sôi, cốt nhục trở nên càng thêm tràn đầy.

Nhìn qua Lý Tiễn Đồng cái kia trương phảng phất đầy một tầng sương mù nhuận mặt, Liễu Văn Thiên thân thể lại giao cho Tần Tử Nghi thần thức khổng lồ.

Hắn một hồi đắc ý, đột nhiên cười nói: “Mỹ nhân lão sư, ta tuy nhiên cũng nhìn rất đẹp, nhưng là, tựa hồ còn không có tốt chứng kiến thấy rãnh mạch trong lòng ngươi mỹ nam nhi Kỳ Thị Bá, càng đẹp mắt tinh trạng, ngươi thấy thế nào ta thấy như thế như si mê như say sưa?”

Cái này rõ ràng cho thấy trêu chọc ngữ khí, nhưng Lý Tiễn Đồng nghe xong, vậy mà cũng không có tức giận, nàng kinh ngạc hỏi: “Ngươi có phải hay

không phục đan được gì?”

“Đan được?” Liễu Vấn Thiên khước miệng khẽ nhếch, chăm chăm vào Lý Tiễn Đồng, gần từng chữ: “Mỹ nhân lão sư, trên người của ta có cái gì không đan được, chẳng lẽ ngươi còn không rõ ràng lắm sao?”

Lý Tiễn Đồng đôi mắt một chuyến, đã minh bạch ý của hắn.

Liễu Vấn Thiên giờ phút này, toàn thân đều quần đầy lấy Thanh sắc vải, cái này tự nhiên là Lý Tiễn Đồng vì hắn trị thương mà làm, đã hắn toàn thân ngoại trừ vải, không quần mảnh vải, như vậy, trên người có đồ vật gì đó, Lý Tiễn Đồng có lẽ tình tường mới là.

Liễu Vấn Thiên ẩn hàm ý tứ kỳ thật nhưng lại, ngươi cho ta chữa thương, thoát lấy hết xiêm y của ta, cái gì đều xem qua, chẳng lẽ còn nhìn không ra trên người của ta có cái gì không đan được?

Nhưng Lý Tiễn Đồng phản ứng, lại không có Liễu Vấn Thiên lớn như vậy, nàng dùng một khóa thầy thuốc chi tâm, vì Liễu Vấn Thiên chữa thương, tự nhiên không có gì ý khác, nàng bất động thanh sắc hỏi: “Cũng là! Trên người của ngươi xác thực không tiếp tục đan được, chỉ là, thương thế của ngươi, vì sao tốt nhanh như vậy?”

Cảm thụ được ngón tay dán tại tay phải mạch đập bên trên tinh tế tỉ mỉ cùng nhu nhuận, Liễu Vấn Thiên thâm nghĩ cái này Lý Tiễn Đồng, quả nhiên là một trời sinh vu vật, đầu ngón tay đều có thể nhu nhuận như vậy, huống chi nơi khác?

Nghĩ tới đây, ánh mắt hắn có chút hướng nàng quan sát, đã thấy nàng tuyết trắng dưới cổ, trước ngực hai đạo sóng cả mãnh liệt như ẩn như hiện, lại để cho hắn cơ hồ cầm giữ không được.

Tần Tử Nghi thần thức có chút kinh ngạc, vô luận là ở kiếp trước Thiên Viêm Đại Đế, vẫn là Tần Tử Nghi chính hắn, đều có được mười phần sinh hoạt lịch duyệt, như thế nào đối với nữ nhân như thế cầm giữ không được?

Chẳng lẽ, đây là cái này cổ thân thể, nhìn thấy tuyệt sắc vu vật về sau bản năng phản ánh?

Liễu Vấn Thiên thần thức, đồng dạng cũng nghĩ không thông. Tần Tử Nghi thần thức giờ phút này không chế được Liễu Vấn Thiên thân thể, hắn không nghĩ ra, dứt khoát tựu không suy nghĩ thêm nữa, chỉ là, hắn chăm chăm vào Lý Tiễn Đồng trước ngực ánh mắt, lại càng phát ra nóng bỏng rồi..

Hắn đột nhiên cười nói: “Mỹ nhân lão sư là Đại Lương Quốc một đời Dược Tôn, tự nhiên rõ ràng nhất, ta như thế nào hội tốt được nhanh như vậy, cái kia tự nhiên được cảm tạ ngươi thiếp thân chiếu cố mới là!”

“Chỉ là, đường đường một đời Dược Tôn, rõ ràng không cần được đồng, chính mình một người đem ta chiếu cố được như thế chuyện tốt, thật là làm cho ta cảm tạ được Lục Thể quảng địa phượng... Ngươi như vậy đem ta đương bảo bối đồng dạng cung cấp lấy, hẳn là, là sợ ta bị những người khác cướp đi, ngươi muốn cái kia ba vị đan dược sẽ không người nói cho ngươi biết?”

Liễu Vấn Thiên lời nói được không nhanh không chậm, giờ phút này khống chế thân thể của hắn bị Tần Tử Nghi thần thức, nói chuyện không e dè, nghĩ cái gì thì nói cái đó, không đem vị này nữ thần giống như tồn tại Dược Tôn nói được đầy xấu hổ không thôi, hắn quyết không bỏ qua.

Quả nhiên, Lý Tiễn Đồng ánh mắt lộ ra một tia xấu hổ, nàng nghĩ mãi mà không rõ, cái này Liễu Vấn Thiên, vì sao cùng nàng nói chuyện, luôn như vậy xông, như vậy làm cho nàng cảm giác đồng cứng.

Nghĩ đến hắn bắt quả là một cái mười lăm tuổi thiếu niên, tăng thêm lần trước tại Thần Kiếm Sơn Trang đã từng bị hắn tập ngực, Lý Tiễn Đồng thâm nghĩ, coi như hắn chỉ là tuổi trẻ khinh cuồng a!

Lý Tiễn Đồng nhớ tới Liễu Vấn Thiên đủ loại hết sức long bông hành vi, xinh đẹp cười nói: “Thượng Cổ danh đan, ai không yêu, huống chi là ta cái này chuyên sự tình nghiên cứu đan dược chi nhân, tự nhiên cũng không thể ngoại lệ!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thân Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Hắc Mộc dục độc

Chương 76: Hắc Mộc dục độc

Làm như cảm nhận được Liễu Vấn Thiên trong mắt khác thường, Lý Tiễn Đồng sau khi nói xong, muốn đem bắt mạch tay ly khai Liễu Vấn Thiên.

Chỉ là, còn chưa ly khai, tinh thần của nàng lần nữa bị mãnh liệt mà chấn động ở!

Thông qua Liễu Ván Thiên mạch đập, nàng phát hiện một tia vô cùng quái dị khí tức, cổ hơi thở này, cùng mấy ngày hôm trước hoàn toàn không giống với!

Để cho nhất Lý Tiễn Đồng cảm giác khó chịu nổi chính là, cổ hơi thở này, nàng hết lần này tới lần khác lại phi thường quen thuộc!

Liên lạc với Liễu Ván Thiên hôm nay cùng dĩ vãng không đồng dạng như vậy ánh mắt, trong nội tâm nàng có ngàn vạn tóc đen quán quanh, làm cho nàng cơ hồ đập bắt quá khí đến.

Cho dù là lần trước tại Thần Kiếm Sơn Trang, Liễu Ván Thiên tại vừa tỉnh điên cuồng phía dưới, trong lúc vô tình ấn đo ở lồng ngực của nàng khẩn yếu chỗ, cũng không thấy ánh mắt của hắn có cái gì khác thường chỗ, vậy cũng chỉ là một cái người bị thương tại vô tri giác dưới tình huống cuồng loạn.

Nhưng là giờ phút này, Liễu Ván Thiên ánh mắt, rõ ràng mang theo một tia tình chi dục khát vọng.

“Hắn là, hắn thật sự là trùng Hắc Mộc dục độc?”

Lý Tiễn Đồng tự nhập Long Tường Học Viện võ tu đến nay, đến lưu viện đảm nhiệm dạy, lại đến trở thành học viện Dược Tôn quán Quán trưởng, Đại Lương Quốc một đời Dược Tôn, đối với Hắc Tùng Lâm thân bí chỗ coi như hiểu rõ.

Mà trong đó đồng dạng thân bí sự tình, là tiến vào Hắc Tùng Lâm người, mỗi cách ba mươi năm, sẽ có ít thì hai ba người, nhiều thì năm sáu người, trong hội một loại có thể thức nhận tình chi dục độc, nghe đồn là nào đó không giống với Hắc Tùng cây đặc thù Hắc Mộc nhiễm bố trí, bởi vậy được xưng là Hắc Mộc dục độc.

Không ai có thể biết rõ, loại này Hắc Mộc tại Hắc Tùng Lâm địa phương nào sinh trưởng, sẽ bị người phương nào gặp gỡ.

Nhưng là bốn trăm năm đến, sở hữu trùng loại này dục độc người đều là nam tử trẻ tuổi, trùng độc về sau, phải cùng Thuần Âm nữ tử đoàn tụ, mới có thể sơ bộ hóa giải.

Sở dĩ nói là sơ bộ hóa giải, là bởi vì loại độc chất này còn có thể thường xuyên phát tác, mỗi lần đều phải cùng một gã Thuần Âm nữ tử đoàn tụ mới có thể bảo vệ tánh mạng.

Cũng bởi vì như thế, đi qua bốn trăm năm gian, sở hữu trùng Hắc Mộc dục độc người, đều bị đánh nhập Long Tường Châu phủ đại lao!

Bởi vì không có người có thể bảo chứng, trong dục độc chi nhân phát tác thời điểm, bên cạnh sẽ có một gã xử nữ cung cấp giải thích độc. Nếu như phóng túng hắn tại bên ngoài, rất dễ dàng phát sinh bất lương sự kiện!

Căn cứ Long Tường Học Viện điển tịch quán công tác thống kê, Long Tường Học Viện thành lập hơn bốn trăm năm, trùng qua Hắc Mộc dục độc người bốn mươi ba người, đã chết tại Long Tường Châu nhà giam bốn mươi người, đã chết tại hắn trong nhà hai người, mất tích một người.

Đã chết tại trong nhà hai người, đều là đại phú đại quý chi gia tộc, vì để cho hắn bảo vệ tánh mạng, vậy mà hoa số tiền lớn chuẩn bị rất nhiều xử nữ chi nữ, tùy thời cung cấp hắn dục độc phát tác lúc giải độc.

Cái này lưỡng gia tộc cũng dùng bạc này vô đạo gây nên, mà đã bị Thiên Tử xử trí, cũng từng bước xuống dốc đến Đại Lương Quốc bị bậm ở bên trong.

Nhưng là, Liễu Ván Thiên trong cơ thể cái này cổ khác thường khí tức, lại hết lần này tới lần khác lại để cho Lý Tiễn Đồng trong nội tâm sóng cả mãnh liệt, bởi vì, cái kia trùng hắc mộc dục độc rồi sau đó mất tích người, cùng nàng có ngàn vạn lần liên hệ!

Cũng bởi vì như thế, nàng đối với đạo này dục độc, vô cùng quen thuộc. Có lẽ, tại toàn bộ Đại Lương Quốc, có thể ở Liễu Ván Thiên trùng độc như thế chi thân, mặc dù độc tính vẫn chưa hoàn toàn tiến vào huyết mạch, liền có thể phát giác dị người như vậy, chỉ sợ cũng chỉ có Lý Tiễn Đồng rồi!

“Ta nói, mỹ nhân lão sư, ngươi còn không có ý định thả ta ra sao?”

Liễu Ván Thiên thấy được nàng khác thường, lại không rõ nàng vì sao như thế kinh ngạc địa nhìn mình, ánh mắt lại lộ ra như vậy mê mang mà rêu rắt thâm thiết thần sắc.

Hắn trêu đùa: “Hắn là, mỹ nhân lão sư, thật sự yêu mến ta cái này tiểu thiếu niên?”

Lý Tiễn Đồng ngưng mắt nhìn hắn liếc, không cười, cũng không có lộ ra vẻ gì khác, muốn nói lại thôi.

Cuối cùng, nàng thở dài, ung dung địa đứng dậy, xoay lên bức rèm che đi ra ngoài.

“...”

Liễu Ván Thiên trong cơ thể, Tàn Tử Nghi thần thức ngậy người nửa ngày, lần bắ: “Ta sách lược cũng không có sai, như thế nào nàng là cái này bộ dáng, không phải là cái này bị làm đi à nha? Cái kia đặc sao cũng quá không có khiêu chiến!”

“Ta xác định, là ngươi suy nghĩ nhiều!” Liễu Vấn Thiên thanh âm vang lên, tuy nhiên hắn vừa rồi đem thân thể quyền không chế giao cho Tần Tử Nghi thần thức, nhưng là hắn lại như cũ thấy được đầy hết thảy.

Chẳng biết tại sao, hắn tựa hồ có thể cảm thụ đạt được, Lý Tiễn Đồng dực nói còn lưu, không biết như thế nào ngôn ngữ thông khổ.

“Nàng tại vì cái gì mà thông khổ?” Liễu Vấn Thiên khó hiểu, hắn hỏi Tần Tử Nghi thần thức: “Ngươi có hay không phát giác, vừa mới nhìn rõ nàng cổ áo phía dưới bộ vị thời điểm, thân thể của ta tựa hồ có một loại không hiểu khát vọng?”

“Đương nhiên cảm thấy!” Tần Tử Nghi thần thức cười nói: “Ta đoán muốn, đoán chừng là ngươi cái này ba ngàn năm trước Vô Thần, chỉ biết võ tu làm cho kiếm, không có thời gian nói chuyện yêu đương, thế cho nên đến nơi này cả đời, nhìn thấy mỹ nữ lộ cổ tự kích động a?”

“Cút!” Liễu Vấn Thiên cả giận nói: “Ta ở kiếp trước nếu không có thể, lại ngoại trừ Mộng Diệp một người, xem những nữ nhân khác như không có gì!”

“Ai mà tin nổi?” Tần Tử Nghi thần thức khinh thường nói: “Nếu ai luôn đang trốn tránh nhân tính, cái kia đến cuối cùng, tất nhiên sẽ bị người tình nô dịch, vạn kiếp bất phục! Bởi vì làm sinh mệnh lực lượng, vô luận thiện tà yêu hận, một khi tụ tập quá nhiều, cũng nên tìm một cái cửa ra phóng thích!”

Tần Tử Nghi thần thức cười to nói: “Ta xem, ngươi là ở kiếp trước đến mức quá lâu, lưu đến ở kiếp này, mới muốn phóng thích a!”

“...” Liễu Vấn Thiên không nói gì, hắn không thể không thừa nhận, Tần Tử Nghi thần thức nói có đạo lý, chỉ là, hắn muốn nhưng lại một chuyện khác tình.

“Có lẽ, là trong cơ thể mình có cái gì khác thường đi à nha?”

Hắn nhanh chóng thúc dục Linh lực, lại để cho hơi mạch tại toàn thân hành tẩu, lại phát hiện thông suốt vô cùng, ở đâu có cái gì khác thường chỗ.

Liễu Vấn Thiên sờ lên cằm, lẩm bẩm: “Xem ra, chỉ có thể chờ Lý lão sư tới, hỏi một chút nàng!”

Lý Tiễn Đồng ra Liễu Vấn Thiên nằm gian phòng, đi tới trong sân.

Đây là một tòa cổ kính, vô cùng lịch sự tao nhã tiểu viện, do bốn gian phòng ốc làm thành, chính giữa một gian là tiếp khách khách đường, bên phải là Lý Tiễn Đồng khởi nằm không gian, bên trái thì là Liễu Vấn Thiên ngủ phòng trọ.

Mặt khác còn có một gian, lẻ loi lơ lửng tọa lạc tại Lý Tiễn Đồng gian phòng đằng sau, cách đây tòa nhà chủ kiến trúc ước chừng ba thước xa, tuy nhiên không lớn, cũng rất là tinh xảo, ai cũng không biết bên trong là cái gì.

Kỳ thật, Lý Tiễn Đồng cái này sân nhỏ, gần đây đều chỉ có nàng một người. Chỉ là lúc này đây ngoại lệ.

Trong nội viện tím hoa quế đã bắt đầu kết nụ, chậm rãi tản mát ra làm cho lòng người say đắm mùi thơm ngát.

Nhưng là giờ phút này Lý Tiễn Đồng, lại không có tâm tư thưởng thức cái này nàng bình thường yêu nhất sắc thu.

Thông qua nàng sơ bộ phán đoán, Liễu Vấn Thiên cách Hắc Mộc dực độc phát tác, chỉ còn lại không tới mười ngày đích thời gian. Nàng phải tại trong mười ngày nghĩ ra phá giải phương pháp.

Chỉ là, phương pháp ở nơi nào?

Vì giải cái này Hắc Mộc dực độc, Lý Tiễn Đồng đã bỏ ra mười lăm năm tâm huyết, lại như cũ hào vô sở hoạch!

Tuy nhiên nàng nhìn như còn rất thanh xuân tướng mạo đẹp, nhưng đây bất quá là tu hành duyên phận cố. Nàng, đã 30 tuổi!

Theo mười lăm tuổi lên, nàng mà bắt đầu nghiên cứu Dược Điển, siêng năng, thành tựu Đại Lương Quốc một đời Dược Tôn tôn xưng!

Nhưng là có rất ít người biết rõ, nàng nghiên cứu các loại Dược Điển sách cổ, phối trí các loại đan dược, một lòng dẫn thân vào tại y đạo, lại không phải chỉ là vì hành y cứu thế.

Nàng là tối trọng yếu nhất ước nguyện ban đầu, lại chính là vì giải cái này Hắc Mộc dực độc.

Vì thế, nàng thậm chí lưỡng độ bất tuân hoàng mệnh, chối từ mất một cái rất nhiều người tha thiết ước mơ nơi đi, đó chính là Đại Lương Quốc võ tu cao nhất học phủ, Thiên Võ Học Viện Dược Tôn các Các chủ vị!

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Chữa thương súc thể

Chương 77: Chữa thương súc thể

Long Tường Học Viện lần lượt Hắc Tùng Lâm, mỗi khi ba mươi năm một cái chu kỳ tiến đến, nhất định có tiến vào lịch lãm rèn luyện trong hàng đệ tử hắc mộc dục độc, lúc này thời điểm, là nàng thăm dò Hắc Mộc dục độc giải độc chi pháp thời cơ tốt nhất!

Vì thế, tại trước đó lần thứ nhất ba mươi năm chu kỳ tiến đến lúc, nàng thậm chí không tiếc dùng thân mạo hiểm, cùng lịch lãm rèn luyện đệ tử cùng nhau tiến vào hắc rừng tùng, tìm kiếm Hắc Mộc dục độc chi nguyên, đáng tiếc không thu hoạch được gì!

Làm cho nàng kinh ngạc chính là, hướng này ba mươi năm tả hữu mới sẽ xuất hiện Hắc Mộc dục độc, lần này vậy mà không hề dấu hiệu địa, đề TOP 15 năm tựu xuất hiện. Hơn nữa, người trúng độc, giờ phút này tựu nằm tại chính mình Dược Tôn quán.

Vì ngăn ngừa mặt khác phong ba, nàng quyết định đem việc này giấu diếm xuống. Nàng rất cảm kích vận mệnh an bài, lại đề cho nàng nhiều hơn một lần nghiên cứu Hắc Mộc dục độc giải cứu chi pháp cơ hội!

Dưới bình thường tình huống, thường nhân sống một trăm năm tựu tính toán thọ rồi, nhưng là võ tu có thể tăng trưởng nhân loại tuổi thọ, hơn nữa võ tu cảnh giới càng cao, có thể sống thời gian tắc thì càng dài.

Ví dụ như, Linh Võ cảnh đỉnh phong võ tu có thể sống hai trăm năm, Khôn Võ cảnh đỉnh phong võ tu có thể sống 300 năm, Hồn Võ cảnh đỉnh phong võ tu có thể sống bốn trăm năm, Tinh Võ cảnh đỉnh phong võ tu có thể sống hơn năm trăm năm, còn nếu như có thể đột phá Càn Võ cảnh đỉnh phong, tắc thì tối đa có thể sống một ngàn năm.

Nhưng là cả Dương Vũ đại lục, có thể đột phá Càn Võ cảnh cường giả tựu như phượng mao lân giác, có thể đạt tới Càn Võ cảnh đỉnh phong cường giả, càng là dùng một tay đều có thể sở được đi ra.

Lý Tiễn Đồng võ tu thiên phú tuyệt, đến bây giờ, đã đột phá Tinh Võ cảnh sơ kỳ, nhưng dù cho nàng có thể thuận lợi đột phá Tinh Võ cảnh đỉnh phong, cũng không quá đáng có thể sống năm trăm năm, liền muốn quay về Tinh Hải. Năm trăm năm, thoáng qua tức thì, lại có thể có bao nhiêu cái ba mươi năm? Huống chi, tựu tính toán nàng chờ được rất tốt, có người đợi không được! Trong nội tâm nàng nhớ thương nhất chính là cái người kia, đợi không được! Nàng phải tại hắc đợi không được trước khi, tìm được Hắc Mộc dục độc giải cứu chi pháp!

Làm ra quyết định về sau, nàng choàng một thân xiêm y, hướng về Dược Tôn quán hiệu thuốc phương hướng đi đến.

Liễu Ván Thiên thương thế càng ngày càng tốt rồi, hắn đã có thể rất thông thuận địa tiến hành Vi Hồn tu luyện, hơn nữa tại Hắc Tùng Lâm bị đứt gãy hơi mạch, cũng bị hân thông qua 《Phong Thiên Vi Hồn》 công pháp, chậm rãi tiếp tục, chỉ là cái này kinh mạch quá nhỏ, Lý Tiễn Đồng nhìn không thấy.

Đây cũng là Lý Tiễn Đồng đối với Liễu Ván Thiên cảm giác kỳ quái địa phương, hân đoạn mạch y nguyên, lại có thể tại Hắc Tùng Lâm bộc phát ra tương đương với Khôn Võ cảnh sơ kỳ lực lượng cường đại.

Kỳ thật lại đề cho Lý Tiễn Đồng đối với Liễu Ván Thiên cảm thấy kỳ dị, làm sao dùng lại điểm này, ngày đó tại Thần Kiếm Sơn Trang, kinh nàng chẩn đoán bệnh, rõ ràng có thể tuyên bố Liễu Ván Thiên đã hồn quy Tinh Hải, nhưng là, Liễu Ván Thiên lại tỉnh lại.

“Ta muốn gặp huynh đệ của ta!” Nhìn qua Lý Tiễn Đồng xem chính mình uống xong dược sau cảm giác thỏa mãn, Liễu Ván Thiên trong nội tâm một hồi khoái ý, hân suy nghĩ nói: “Hắn là, Tần Tử Nghi thân thích, đối với nàng thì thiên chính là cái kia cái gọi là đơn giản thô bạo phương pháp có hiệu quả?”

Cái này ba ngày, Liễu Ván Thiên bình thường chính mình tiến hành Vi Hồn tu luyện, từng bước hấp thu hóa giải tại Hắc Tùng Lâm hấp thụ Yêu thú Linh khí, mỗi lần Lý Tiễn Đồng luôn có thể tại chính mình tu luyện xong tất khoảng cách tiến đến.

Liễu Ván Thiên thậm chí tại hoài nghi, Lý Tiễn Đồng phải chăng một mực trong sân, dùng tinh lực một mực chú ý chính mình động tĩnh.

Lý Tiễn Đồng đứng tại bên giường, bất động thanh sắc hỏi: “Ngươi nói, thế nhưng mà cái kia đã thức tỉnh ngự Thú Vũ Hồn Cỏ Thanh Dương, cùng với cái kia rất béo thiếu niên Phạm Nhị?”

“Là bọn hắn!” Nhớ tới ba người tại Hắc Tùng Lâm đồng sanh cộng tử nhiệt huyết tình cảnh, trong lòng của hân một hồi ôn hòa.

“Cái này đơn giản!” Lý Tiễn Đồng mở miệng nói: “Chỉ là, ta có một cái điều kiện!”

Liễu Ván Thiên hỏi: “Điều kiện gì?”

Lý Tiễn Đồng nói: “Bọn hắn không cho phép đem ngươi thương thế đã chuyển biến tốt đẹp sự tình nói ra!”

Liễu Ván Thiên khó hiểu, chính mình rõ ràng đã đã khá nhiều, tuy nhiên trên người còn có còn có thương, nhưng thần thức đã chữa trị, vỡ tan vỡ vụn xương cốt cũng đã đón, chỉ là lúc cần phải ngày khôi phục mà thôi.

Liễu Ván Thiên sờ lên cằm, dừng ở không lộ vẻ gì Lý Tiễn Đồng, cười nói: “Cái này là vì sao? Hẳn là, mỹ nhân lão sư muốn đọi ta cáo tri, cái kia ba loại Thương Cổ đan được luyện chế phương pháp về sau, mới thả ta đi ra ngoài? Vẫn là lão sư cảm thấy khuê trong tịch mạch, muốn du học sinh thường ở làm bạn lấy người?”

Liễu Ván Thiên lúc nói lời này, cổ ý biểu hiện được rất là ngả ngớn, thậm chí trong ánh mắt tràn đầy một loại mập mờ hương vị.

Đang nói đến “Khuê trong tịch mạch” thời điểm, hắn thậm chí nhẹ nhàng duỗi ra tay phải, nhẹ nhàng kéo lại Lý Tiễn Đồng nhu nhuận thon dài bàn tay nhỏ bé.

Lý Tiễn Đồng lại bất vì sờ động, nhẹ nhàng đẩy ra tay của hắn, xinh đẹp cười nói: “Ta khuyên người không nên suy nghĩ bậy bạ tốt! Người sau khi bị thương, học viện nhất trí quyết định cho người ở chỗ này của ta dưỡng thương, chỉ là, bọn hắn cũng sẽ cùng ta đồng dạng, không ngờ được thương thế của người vậy mà tốt được nhanh như vậy!”

Lý Tiễn Đồng thần sắc như có điều suy nghĩ, nói: “Người có lẽ ở chỗ này yên tĩnh chữa thương, giờ phút này đi ra ngoài, đối với người cũng không chỗ tốt!”

“Hẳn là, ta sau khi rời khỏi đây, sẽ trở thành vi con mồi?” Liễu Ván Thiên hơi chút tưởng tượng, liền đã minh bạch Lý Tiễn Đồng trong lời nói ý tứ, hắn tám ngày trước, tại Hắc Tùng Lâm, không chỉ có thông qua thú ngấm dọa chạy những đàn thú kia, càng là khi bọn hắn nhìn mình rõ ràng là đoạn mạch dưới tình huống, lại phô bày võ tu thứ hai đẳng cấp Khôn Vô cảnh sơ kỳ công lực.

Hắn bây giờ đang ở học viện cao tầng, thậm chí tại Long Tường Châu, đều muốn là một điều bí ẩn một người như vậy vật, lại càng không cần phải nói, chính mình còn “Mang ngọc có tội”! Hắn từng nói, chính mình có Dịch Hồn Đan, Phục Nguyên Đan cùng Tu Tỳ Đan luyện chế phương pháp, cái này sẽ bị vô số người ngấp nghé!

“Như vậy mỹ nhân lão sư có ý tứ là?”

“Hiện ở chỗ này của ta nhiều ngọc chút ít thời gian, đọi thương thế của người hoàn toàn khôi phục, ra lại đi!” Lý Tiễn Đồng nói là lời nói thật, nhưng là là tự nhiên mình suy tính, nhiều ngọc mấy ngày này, chính mình liền có thể nhiều chút thời gian, có thể nghiên cứu giải trên người hắn Hắc Mộc dục độc phương pháp.

Huống chi, nếu quả thật cứ như vậy phóng hắn đi ra ngoài, tiếp qua bảy ngày, tựu là dục độc phát tác thời gian, đến lúc đó, không chỉ có hội làm loạn học sinh nữ, hơn nữa sẽ bị nhốt vào Long Tường Châu châu phủ đại lao!

Hôm nay, Long Tường Châu bị khống chế tại Thần Dao Đường đường chủ, Dao Thần Tàn Dao Hải trong tay, đây là một cái cùng Thần Kiếm Sơn Trang đã quyết liệt gia tộc!

“Tốt!” Liễu Ván Thiên tự định giá thoáng một phát, cảm thấy Lý Tiễn Đồng nói đúng, chính hắn tuy không sợ, nhưng là không thể bởi vì còn thụ lấy thương, liên lụy những người khác.

Hắn cũng xác thực cần cần chữa thương, súc thể, đọi khôi!

“Ta lúc nào có thể gặp của bọn hắn?”

“Ta hiện tại tựu an bài người đi truyền đạt, sau nửa canh giờ, có thể!” Lý Tiễn Đồng nói xong, liền xoay lên bức rèm che, đi ra ngoài.

Nhìn qua Lý Tiễn Đồng xuyên lấy quần màu lục nhu nhuận thân thể, Liễu Ván Thiên thần sắc một hồi hoảng hốt, mấy ngày nay, Liễu Ván Thiên thông qua Tàn Tử Nghi thần thức, đối với Lý Tiễn Đồng mọi cách chế ngạo, hết sức “Đơn giản thô bạo” chỉ vô lễ ngôn ngữ.

Nhưng là chẳng biết tại sao, Lý Tiễn Đồng không chỉ có không có giống trước kia đồng dạng tức giận, càng là đối với hắn khiêu khích như không có gì, ánh mắt kia, tựa như nàng vừa rồi đẩy ra chính mình lôi kéo tay của nàng đồng dạng, gọn sòng không sợ hãi, hoàn toàn đem chính mình coi như một cái vị thành niên thậm chí là vẫn còn lúc nhỏ hài đồng bình thường, không làm so đo.

Lý Tiễn Đồng càng như vậy, Liễu Ván Thiên càng là cảm thấy, Lý Tiễn Đồng có chút “Làm”, hoặc là nói có chút trang!

“Người cái gọi là ‘Đơn giản thô bạo’ chiêu không nhạy rồi!” Liễu Ván Thiên lẩm bẩm nói.

Tàn Tử Nghi thần thức lại cười to nói: “Mới đã qua ba ngày, người gấp cái gì, cách mười ngày còn có bảy ngày đấy!”

“Người đừng nhìn nàng tựa hồ gọn sòng không sợ hãi, nói một cách khác, nàng trang được càng thâm trầm càng nội hàm rồi! Nhưng ai ngờ nàng mặt ngoài trầm tĩnh phía dưới, phải chăng đã sớm nổi lên gọn sòng, thậm chí là không kèm chế được? Yên tâm, không cần bảy ngày, nàng sẽ buông nàng nguy trang, biến thành ‘Tiểu muội nhà bên’!”

Tàn Tử Nghi thần thức đối với điểm này, vô cùng tự tin.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 78: Thần thức dung hợp

Chương 78: Thần thức dung hợp

“Tiểu muội nhà bên...” Liễu Ván Thiên im lặng, hẳn có thể không thể tin được, tràn ngập thành thực bộ dạng thùy mị Lý Tiến Đồng, biến thành tiểu muội nhà bên hội là cái dạng gì nữa trời!

“Vậy thì lại cho người thử bảy ngày!” Liễu Ván Thiên nói khẽ: “Người phụ trách làm cho nàng biến thành ‘Tiểu muội nhà bên’, ta phụ trách tiến hành vô tu đề hạng thượng đẳng!”

Liễu Ván Thiên sờ lên cái cằm, đắc ý cười nói: “Cái này ba ngày, ta đã đem tại Hắc Tùng Lâm hấp thụ Yêu thú Linh lực, hấp thu gần ba thành rồi! Không chỉ có trên người hơi mạch đã chữa trị, hơn nữa công lực cũng đã phục hồi như cũ đến Khôn Vô cảnh sơ kỳ!”

Lúc này, hẳn cơ hồ là nói ra âm thanh đến, người không biết, còn tưởng rằng hẳn là tại làm bầm lầy bầy.

“Cái kia tốt! Đừng quên, sau khi rời khỏi đây, còn mặt gặp rất nhiều chuyện chờ người đi làm, không có vô tu thực lực làm hậu thuẫn, cái gì đều vô nghĩa!”

Tần Từ Nghi thần thức thần nhiên nói: “Chỉ cần là thành lập Dã Thảo Liên Minh chuyện này, nếu như người không thể tại thành lập ngày đó, tại Long Tường Trì giáo huấn mấy cái cái gọi là thiên tài thiếu niên, ai hội gia nhập a!”

Liễu Ván Thiên khoe miệng khẽ nhếch, nhìn qua cửa ra vào cái kia xuyên liên tiếp bên ngoài Tử sắc bức rèm che, vô cùng tự tin mà nói: “Người yên tâm, đợi đến lúc ngày đó thành lập ngày, ta cho người chứng kiến không đồng dạng như vậy Liễu Ván Thiên!” Liễu Ván Thiên đối với điểm ấy tràn ngập tự tin!

Hắn đòi trước vốn là Vô Thần Thiên Viêm Đại Đế, vô tu kinh nghiệm phong phú, tăng thêm 《Phong Thiên Vi Hồn》Vi Hồn tu luyện phương pháp vượt qua tưởng tượng tiến triển tốc độ, đến lúc đó giáo huấn mấy cái cái gọi là thiên tài, đó là một bữa ăn sáng!

Liễu Ván Thiên lại tiến nhập Vi Hồn tu luyện trạng thái, lúc này đây, hẳn cảm giác được chính mình vô số mạch bên trong, càng nhiều nữa Yêu thú Linh lực tỏa phát ra, bổ sung hẳn bị thương Linh lực, kích ra hẳn hơi mạch, phảng phất trong núi tuyết lưu, liên tục không ngừng địa hợp thành vào đến thân thể của hắn các nơi.

Hắn thậm chí hoài nghi, tại Hắc Tùng Lâm hấp thụ Yêu thú Linh khí, không có mấy may mắn lãng phí, vậy mà toàn bộ được tinh luyện, cũng tại hắn vô số nhỏ bé mạch lạc trong bị chứa đựng. Cái này Vi Hồn tu luyện, thật sự là quá yêu nghiệt rồi!

Vô tu tiến hành tu luyện, chủ yếu dựa vào là trong cơ thể 14 đường kinh mạch, những kinh mạch này chia làm Âm Dương hai chủng, trong đó đại Dương kinh cùng **** mạch là cần gấp nhất, là duy trì tánh mạng hai cái đại kinh mạch, chỉ cần cái này hai cái đại kinh mạch Bất Diệt, người liền sẽ không chết.

Nhưng đối với vô tu mà nói, ngoại trừ cái này hai cái đại kinh mạch, mặt khác mười hai cái kinh mạch tắc thì quyết định phải chăng có thể đi vào đi vô tu, những kinh mạch này phân bố tại thân thể các nơi, chủ chương nhân thể đan điền, gan, lá lách chờ các nơi khẩn yếu bộ vị.

Nhưng Liễu Ván Thiên những 14 này đầu đại kinh mạch, ngoại trừ Âm Dương hai cái chủ kinh, mặt khác toàn bộ đã tại lần trước bị Ma tộc trưởng lão Vu Dạ tập kích gián đoạn liệt, cũng bởi vì như thế, mới có thể bị cho rằng đã trở thành phế vật.

Nhưng là Vi Hồn tu luyện tắc thì không dựa vào cái này 14 đầu đại kinh mạch, chủ yếu theo dựa vào là độc lập với cái này 14 đầu đại kinh mạch hơi kinh mạch, chút ít này kinh mạch, có không ít có thể bị người trông thấy, nhưng không thể bị người trông thấy thêm nữa.

Giờ phút này, Liễu Ván Thiên cảm giác được, trên người mình Vi Hồn chỉ lực, thì ra là 《Phong Thiên Vi Hồn》ở bên trong theo như lời Lượng Từ Chi Lực, cũng xưng là lượng khí, trở nên càng cường đại hơn rồi!

Cái này cỡ lượng khí, tại trong cơ thể hắn theo hơi mạch bốn phía trào lên toán loạn, tựa hồ, trên người hắn được chữa trị kinh mạch, lại thêm một ít, chỉ là y nguyên như vậy nhỏ bé, nhỏ đến không có người có thể trông thấy.

Liễu Ván Thiên thậm chí cảm giác thần trí của mình cũng có một tia khác thường, hắn tỉnh lại Tần Từ Nghi thần thức, nói ra: “Người có phát hiện hay không, thần trí của chúng ta tuy nhiên tại cùng một cái thân thể ở bên trong, nhưng là dĩ vãng chuyển đổi, đều cần sự tình nói rõ trước, nhưng là giờ phút này, ta có thể rất nhanh chóng tự nhiên địa đem thân thể quyền khống chế giao cho người?”

“Thật sự như thế!” Tần Từ Nghi thần thức cũng hưng phấn lên, hắn phát hiện, Liễu Ván Thiên đã đem thân thể quyền khống chế giao cho hắn, tốc độ này, so dĩ vãng xác thực tự nhiên rất nhanh nhiều lắm!

“Ta cũng cảm giác, ta giống như có thể cảm giác được người đang suy nghĩ gì rồi...”

Nghe được Liễu Ván Thiên lời này, Tần Tử Nghi thần thức cả kinh, nghĩ thầm cái này cũng không hay, Liễu Ván Thiên hẳn có thể khống chế thân thể, mà chính mình tắc thì thần thức có thể cùng Liễu Ván Thiên thần thức đơn hướng tương thông, có thể đơn giản biết rõ Liễu Ván Thiên đang suy nghĩ gì.

Nhưng nếu như Liễu Ván Thiên cũng có thể biết thần trí của hắn đang suy nghĩ gì, vậy thì quá không công bình!

Liễu Ván Thiên cảm nhận được Tần Tử Nghi thần thức cảm xúc chấn động, cười nói: “Ha ha, người suy nghĩ, nếu như ta cũng có thể biết, thần trí của người suy nghĩ cái gì, tựa quá không công bình a?”

“Người vậy mà thật sự có thể cảm giác được?” Tần Tử Nghi thần thức, tràn đầy uể oải cảm xúc, rung giọng nói: “Cái này thật sự quá không công bình! Về sau còn không phải bị người cái này bạo ngược Vô Thần khi dễ chết!”

“Ta sẽ không!” Liễu Ván Thiên thần sắc trở nên quý dị, hắn cười lạnh nói: “Người cho rằng ta còn có thể như ở kiếp trước đồng dạng, chỉ biết sinh cái dừng của thất phu sao?”

“Không bao giờ nữa hội rồi!” Liễu Ván Thiên hung hăng mà nói: “Ở kiếp trước, cũng bởi vì ta quá tin tưởng chính mình Vô Lực, mới có thể tại Hắc Mộc Sâm Lâm bị bốn cái ta tự nhận là là minh hữu Càn Vô cánh cường giả ám toán.”

“Ở kiếp này, chúng ta muốn Văn Võ liên minh! Của ta võ thần lực, tăng thêm người văn hậu chi lực, tại đại lục này, tại nơi này Thương Khung, còn có chuyện gì, là ta không thể làm đến hay sao?”

Hắn lần này tại Hắc Tùng Lâm, bởi vì chính mình tu vi quá thấp mà thiếu chút nữa ném đi tánh mạng, tựa hồ nghĩ thông suốt rất nhiều chuyện.

Hắn biết rõ, chỉ có trở nên mạnh mẽ, mới có thể làm những tự mình kia sự tình muốn làm, mới có thể sẽ không bị khi nhục, bị đánh chết.

Nhưng chỉ có trở nên mượn nhờ hết thầy lực lượng, trở nên càng mạnh hơn nữa, mới có thể tung hoành thiên hạ, làm được hắn muốn làm những đại đa số kia người căn bản không cách nào làm một chuyện!

“Văn Võ tung hoành, hủy thiên diệt địa!” Liễu Ván Thiên bỗng nhiên dùng một loại hắn chưa từng có đã dùng qua ngữ khí, tức giận quát.

Loại này ngữ khí, dù là không ra, đều lộ ra vô cùng Cuồng Bá, Trương Dương, bạo ngược, kiên nghị!

Tần Tử Nghi thần thức nghe được câu này, thần thức chỗ sâu nhất cũng bị chấn động rồi, đây tuyệt đối là Vô Thần mới có thể bộc phát ra gào thét!

Hắn tuy nhiên rất hiểu rõ Liễu Ván Thiên thần thức nghĩ cách, nhưng là không nghĩ tới, kế thừa ở kiếp trước Vô Thần Thiên Viêm Đại Đế trí nhớ Liễu Ván Thiên, sâu trong linh hồn thậm chí có như thế bạo ngược cùng hùng vĩ cân nhắc.

Hắn trở nên mừng rỡ, trước kia, hắn có chút nộ hắn không tranh, cho là hắn còn không có bộc phát ra ở kiếp trước Vô Thần bạo ngược.

Nhưng là giờ khắc này, hắn rõ ràng đã cảm thấy, Liễu Ván Thiên trong cơ thể cùng thần thức trong cái loại này Cuồng Bá chi khí!

“Tốt! Thật tốt quá!” Tần Tử Nghi thần thức cũng cười to nói: “Đây mới là người việc!”

Hắn cũng học Liễu Ván Thiên ngữ khí, vô cùng Bá khí mà nói: “Văn Võ tung hoành, hủy thiên diệt địa!”

“Ha ha ha...”

Liễu Ván Thiên thần thức cười to.

Tần Tử Nghi thần thức mình cũng nở nụ cười, hắn cái này đến từ ba ngàn năm sau văn loại thiên tài, học khỏi Vô Thần, xác thực chẳng ra cái gì cả.

Hai đạo thần thức vậy mà đã tiến hành hoàn mỹ dung hợp!

Từ nay về sau khoảnh khắc, Liễu Ván Thiên trong đầu hai đạo thần thức, đạt đến chưa bao giờ có ấn ý, thân thể của hắn, càng có thể tự nhiên lợi dụng cái này hai đạo thần thức chịu sử dụng, hắn thậm chí lúc nào cảm thấy cái nào thần thức dùng tốt, hắn tự dùng cái nào, muốn trách nhiệm tác giả văn, muốn võ tắc thì võ!

Hắn không biết, đây là hắn hấp thụ quá nhiều Yêu thú Linh lực về sau kích phát kết quả, còn là tự mình sau khi bị thương thần thức chấn động kết quả, nhưng là bất kể như thế nào, cái này chỉ cho hắn, là điểm rất tốt sự tình!

Hắn cảm giác tánh mạng lực lượng cũng trở nên càng thêm bàng bạc, tai mắt trở nên càng thêm linh mẫn.

Hắn đã nghe được phòng bên ngoài đại viện, vang lên một hồi tiếng bước chân

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 79: Tên tục tại bên ngoài

Chương 79: Tên tục tại bên ngoài

Một hồi vô cùng vô cùng quen thuộc tiếng cười truyền vào Liễu Vãn Thiên chỗ trong phòng.

“Vãn Thiên, người những ngày này, người rõ ràng tàng đến cái này nữ... Ai, cái kia nữ Y Tôn trong sân đến rồi! Khó trách ta khắp nơi tìm không thấy người!” Không bao lâu, Phạm Nhị mập mạp thân thể liền đi theo Lý Tiễn Đồng đi đến.

Hắn mang trên mặt sợ hãi lẫn vui mừng, nhanh chóng chạy vội tới giường của hắn trước, lôi kéo tay của hắn cười nói: “Ai, rốt cục nhìn thấy người rồi! Những ngày này, chúng ta thể nhưng mà khắp nơi tìm hiểu tin tức của người, thậm chí còn sai người đến Thần Kiếm Sơn Trang hỏi, không nghĩ tới, người tự giấu ở chúng ta không coi vào đâu!”

Liễu Vãn Thiên còn chưa kịp đáp lời, Phạm Nhị tựa dửng dưng địa nói một tràng.

Theo người đầu tiên đến, Liễu Vãn Thiên không chỉ có thấy được Phạm Nhị, còn chứng kiến Cổ Thanh Dương, thấy được Tổ Ly Hương, còn có Từ Nguyệt.

Liễu Vãn Thiên nhìn qua của bọn hắn, trong nội tâm một hồi kích động, hắn lôi kéo Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương tay, hỏi: “Thương thế của các người, đều tốt rồi sao?”

Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương lần trước cũng bị trọng thương, chỉ là cùng Liễu Vãn Thiên muốn so, bọn hắn đang cùng Kim Cương Sư đối chiến thời điểm, chỉ chịu một lần trọng kích, mà Liễu Vãn Thiên tắc thì bị đánh trúng hai lần.

“Chúng ta đều tốt rồi, người không biết, bên trên lần bị thương này về sau, học viện vận dụng rất nhiều trân quý tài nguyên, không chỉ có Bá Thiên phó viện trưởng cùng những trưởng lão kia đều dùng Huyền Khí cho chúng ta chữa thương, hơn nữa cái gì tục Linh Đan a, nôi xương đan á... Cái gì đều cho chúng ta dùng, chúng ta vô dụng bốn năm ngày, tựu toàn bộ tốt rồi, chỉ là của ta bên phải xương sườn còn có chút đau...”

“Thanh Dương, người cũng khá sao?” Liễu Vãn Thiên gấp Phạm Nhị thao thao bất tuyệt, nhưng Cổ Thanh Dương lại còn chưa kịp nói câu nào, cười hỏi.

“Vãn Thiên, ta cũng tốt được không sai biệt lắm, sẽ chờ người bình phục!” Cổ Thanh Dương nhếch nhếch miệng, hắn nhìn qua Liễu Vãn Thiên ánh mắt, càng nhiều hơn một phần không hiểu cảm xúc.

Cái kia không chỉ có có quan tâm, có mừng rỡ, càng có một loại rung động lác lác.

Hắn đã thức tỉnh giá Thú Vũ Hồn, không chỉ có đối với thú, hơn nữa đối với người biến hóa càng thêm mẫn cảm, hắn cảm giác được, Liễu Vãn Thiên tựa hồ trở nên một ít, trải qua Hắc Tùng Lâm một trận chiến, hắn trở nên càng thêm thành thực, cũng càng thêm kiên nghị rồi.

Đặc biệt là ánh mắt của hắn, bên trong lộ ra một loại trầm trọng cảm giác cùng tận lực che dấu tuyệt thế tinh mang, lại để cho hắn đối với cái này sinh tử huynh đệ, lại nhiều hơn một phần kính ý!

Hắn khẽ cười nói: “Ta không sao rồi! Tốt được không sai biệt lắm về sau, tựu bị bốn phía tìm người, chỉ là không nghĩ tới người vẫn đang vẫn còn Long Tường Học Viện!”

Phạm Nhị một tay lôi kéo Liễu Vãn Thiên, một tay vuốt bụng, cười ha hả nói: “Đúng vậy a, khắp nơi tìm a!”

Hắn đột nhiên quay đầu đối với Lý Tiễn Đồng nói: “Lý lão sư, người đây chính là Kim Ốc Tăng Kiều, ách, cái kia kim trong phòng cất giấu mỹ nam tử a!”

Lý Tiễn Đồng vô cùng nhu nhuận trên mặt, không có tức giận, chỉ là nói khẽ: “Các người tự ôn chuyện, chỉ là nhớ lấy không thể vượt qua nửa canh giờ, dù sao, Liễu Vãn Thiên thương, còn không có khỏi hẳn, cần tĩnh dưỡng!”

Nói xong, thân thể của nàng giống như là Yên Hà nhẹ nhàng đi ra ngoài.

Lý Tiễn Đồng đi rồi, Phạm Nhị thần sắc tựa hồ trở nên càng thêm sinh động, hắn thần thần bí bí địa cười nói: “Vãn Thiên, người không biết, những ngày này, có thể phát xảy ra không ít chuyện tình!”

Liễu Vãn Thiên lúc này mới hướng về Tổ Ly Hương cùng Từ Nguyệt gật đầu thăm hỏi vấn an, sau đó hỏi: “Sự tình gì?”

“Chuyện trọng yếu nhất, tự nhiên là chúng ta tại Long Tường Học Viện rất lớn nỗi danh rồi!” Phạm Nhị thần sắc khoa trương mà nói: “Ngươi là không biết, thiệt nhiều thiếu nam thiếu nữ, đều đang hỏi ta Dã Thảo Minh lúc nào thành lập, bọn hắn thậm chí nghĩ gia nhập đấy!”

“Hừ, ta xem thiếu nữ ngược lại là không có mấy cái, chủ yếu là những nam kia a!” Từ Nguyệt ghen miệng cười nói: “Tám thành, đều là hướng về phía kỳ thị bá ghì cái kia bản 《Bốc Thị Kỳ Ngự Nữ Khảo》 đến, những ngày này, học viện nóng nảy nhất địa phương, không phải Tụ Tinh Tháp, cũng không phải tài nguyên khu, mà là Điện Tàng Quán!”

Từ Nguyệt khinh thường nói: “Những cái này nam, tranh nhau cướp mượn cái kia bản 《Tổ Ván》 chứng thực ngươi nói quyền sách kia phải chăng tồn tại! Hừ, đều là chút ít đồ háo sắc...”

Phạm Nhị còn chưa chờ Từ Nguyệt nói xong, liền nhanh chóng hỏi tiếp: “Cái kia 《Tổ Ván》 ở bên trong phải chăng thật sự ghi lại cái kia bản 《Bốc Thị Kỳ Ngự Nữ Khảo》 đâu?”

“Cái này ngược lại là thật có ghi lại...” Từ Nguyệt thuận miệng nói ra, vừa nói xong, nàng tựa hồ cảm thấy có chỗ không ổn, dậm chân, mặt lập tức toàn bộ đỏ lên.

“Ha ha ha...” Phạm Nhị cười to, ôm bụng nói: “Ngươi không phải nói ngươi chưa có xem ấy ư, làm sao biết trong lúc này ghi lại?”

“Ta nghe người ta nói còn không được sao?” Từ Nguyệt bĩu môi ba, nói khề, nàng bị đâm trúng tâm sự tình có chút ngượng ngùng, nàng ngược lại là không có đi Điện Tàng Quán đi lách vào, mà là tại Tổ Vương Phủ Tàng Thư Các, liền đơn giản đã tìm được cái kia bản 《Tổ Ván》, cùng Tô Ly Hương hảo hảo mà tìm một phen.

“Kỳ thật, bất kể là ngươi lật đến, vẫn là ngươi nghe nói, cái này đều không trọng yếu!” Phạm Nhị đại giọng tay lên, cười nói: “Quan trọng là..., tất cả mọi người tại chú ý, như vậy nói rõ, lần trước sách lược của chúng ta có hiệu quả rồi! Rất nhiều học sinh đều tại chú ý chúng ta muốn thành lập Dã Thảo Minh sự tình! Như vậy, chúng ta Dã Thảo Minh tên tuổi sẽ gặp trở nên dị thường vang dội, sau này cũng đem rất lớn có lớn mạnh hi vọng!”

Từ Nguyệt không phục, khề nói: “Hừ, bất quá là chút ít không tốt tên tục mà thôi, nhưng lại hạ lưu như vậy...”

“Tên tục cũng là tên, tổng so với cái kia Thảo Căn Minh, không chết không sống không có có danh tiếng tốt!” Phạm Nhị lơ đãng, cười nói: “Hiện tại mấu chốt là quảng mà đều biết, về phần tốt thanh danh nha, chúng ta đây không phải chờ Văn Thiên khôi hân về sau, ngoại trừ mưu đồ một phen, tốt nỡ mảy mủn mặt địa khai thành lập đại hội mà!”

Nói xong, cái kia con mắt nhìn xem Liễu Văn Thiên, ánh mắt kia, tựa hồ đang hỏi: “Ngươi chừng nào thì có thể khôi hân a!”

Liễu Văn Thiên gặp Phạm Nhị cùng Từ Nguyệt vừa thấy mặt đã đấu võ mồm, cũng hiểu được buồn cười, hắn cười nói: “Trên người của ta thương còn không có toàn bộ tốt, đoán chừng tốt muốn cái bảy tám ngày là được!”

“Cũng tốt!” Phạm Nhị cười nói: “Tiếp qua mười ngày, đúng lúc là chúng ta tiến vào Long Tường Học Viện một tháng thời gian! Ngươi còn nhớ rõ, ngươi ngày đó tại Long Tường Trì bên cạnh, cùng tất cả mọi người nói lời sao?”

“Đương nhiên nhớ rõ!” Liễu Văn Thiên nhớ tới ngày đó tại Long Tường Trì, chính mình từng tuyên dương: “Một tháng sau, ta tiếp nhận các ngươi sở hữu tân sinh khiêu chiến!”

“Ba tháng về sau, ta đem khiêu chiến tân sinh Thanh Vân Bảng đệ nhất danh Mạc Cao Dương!”

Tiếp qua mười ngày, nhất định có rất nhiều người muốn khiêu chiến chính mình a?

“Đề cho bọn họ tới a, ta không sợ bọn họ!” Liễu Văn Thiên con mắt phát ra một hồi lóng lánh hào quang, cái kia trận hào quang ở bên trong, phảng phất truyền thừa hân với tư cách ở kiếp trước Vô Thần tự tin cùng kiên nghị.

“Ý nghĩ của ta, là ở mười ngày sau khai Dã Thảo Minh thành lập đại hội, ngươi thấy thế nào?” Phạm Nhị hỏi.

“Cái chủ ý này tốt!” Liễu Văn Thiên cười nói: “Phạm Nhị, ngươi cùng Thanh Dương mấy ngày nay liền thiết kế một cái Dã Thảo Minh minh kỳ tốt chứ?”

Hắn mắt lộ ra tinh quang, dứt khoát nói: “Vừa vặn, dùng những có can đảm kia khiêu khích của ta các tiểu tử, tể chúng ta Dã Thảo Minh kỳ!”

“Thật tốt quá!” Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương vỗ vỗ nắm đấm, cười nói: “Ta tự nói, ngươi sẽ đồng ý a! Ta cũng là ý nghĩ này!”

Chương 80: Nữ thần ở chung

Chương 80: Nữ thần ở chung

Phạm Nhị lại lôi kéo Liễu Ván Thiên cùng Cổ Thanh Dương hai người, thương lượng khôi tại Dã Thảo Minh thành lập đại hội ngày đó, như thế nào nổi danh, tại Long Tường Học Viện nhắc lên một hội đại động tình sự tình đến.

Mà Tổ Ly Hương mắt to, nhìn qua ba cái thiếu niên, trong mắt tràn đầy vui vẻ, nàng tới nơi này, lại chỉ muốn lẳng lặng yên nhìn xem Liễu Ván Thiên, dù là không nói câu nào.

Bởi vì, trong lòng của nàng, chỉ là rõ ràng địa hi vọng hần không có việc gì, hi vọng xem hần hảo hảo...

Thương lượng hết Dã Thảo Minh thành lập sự tình, làm đi một tí phân công, Phạm Nhị chợt mà hỏi thăm: “Liễu gia Tam thiếu, cùng nữ thần ở chung thời gian, cảm giác như thế nào đây?”

“Cút!” Liễu Ván Thiên mắng: “Lão từ đây là cùng ở bất đồng phòng, lại càng không là cùng giường, cái gì ở chung a!”

“Ha ha ha...” Phạm Nhị cười to, chợt xoay người cười nói: “Thanh Dương, Ly Hương, Tử Nguyệt, các người nói, chúng ta đến lúc đó tại Dã Thảo Minh thành lập đại hội thời điểm, như vậy giới thiệu mình chủ của chúng ta, được hay không được, các người cho ta xem một chút a!”

Nói xong, hần đứng ở gian phòng chính giữa, hếch cái kia tròn vo bụng, giả bộ như lão thành bộ dạng trầm giọng nói.

“Các vị minh hữu, chúng ta đề cử Dã Thảo Minh đệ nhất Nhâm minh chủ là: Tài đại khí thô đại biểu, cùng học viện nữ thần lão sư ở chung qua Liễu gia Tam thiếu Liễu Ván Thiên!”

“Phía dưới, đề cho chúng ta thỉnh hần đến cho chúng ta giảng giải 《Bốc Thị Kỳ ngự nữ khảo》, nói đơn giản tựu là nữ thần sùng bái nhất Thượng Cổ Dược Tôn kỳ thị bá cùng mỹ nữ những công việc kia!”

“Ha ha ha...” Phạm Nhị nói xong, cùng mấy người cùng nhau cười ha hả.

Liễu Ván Thiên cười khổ một tiếng, lắc đầu.

Mập mạp này, ngược lại là thời thời khắc khắc hội tuyên dương bọn hần Dã Thảo Minh, chỉ là, thật sự đem Dã Thảo Minh cùng ngự nữ liên hệ tới, thật sự được không nào?

“Ta xem thời cơ không sai biệt lắm, chúng ta hãy đề cho Ván Thiên nghỉ ngơi thật tốt a!” Tổ Ly Hương hé miệng cười nói.

“Àn, còn là chúng ta tương lai bà chị hội đau lòng ca ca! Nếu không, bà chị lưu lại chiếu cố ca ca, chúng ta tựu đi trước?”

Phạm Nhị nói xong cười to, dẫn đầu hướng về bên ngoài đi đến, Cổ Thanh Dương cũng nở nụ cười, đi theo.

Tử Nguyệt nhìn nhìn Tổ Ly Hương, lại nhìn một chút Liễu Ván Thiên, như có điều suy nghĩ, cũng buông ra kéo Tổ Ly Hương tay, đi theo đi ra ngoài.

“Ta...” Tổ Ly Hương đỏ bừng cả khuôn mặt, nàng nói khẽ: “Ván Thiên, vậy người nghỉ ngơi thật tốt, ta cũng không quấy rầy người rồi!”

Nói xong, cũng như chạy trốn, chạy vội đi ra ngoài.

Nhìn qua xấu hổ đỏ mặt Tổ Ly Hương, Liễu Ván Thiên lắc đầu, cái này Phạm Nhị, thực hội hay nói giỡn.

Bất quá làm cho nàng cảm giác kỳ quái chính là, cái này Tổ Ly Hương, tại Man Sơn cùng mình thi đấu thời điểm, ra chiêu dị thường tàn nhẫn, nói chuyện cũng so hiện tại càng thêm khinh người, chỉ là chẳng biết tại sao, cái này hai lần nhìn thấy nàng, rồi lại trở nên như thế dịu dàng khả nhân rồi.

“Người không cần nghĩ rồi, cái này là quanh mình hoàn cảnh sẽ ảnh hưởng một người kết quả, các người tại Man Sơn, đây là vì sinh tồn, vì danh dự mà chiến.”

Tần Tử Nghi thần thức nhắc nhở Liễu Ván Thiên nói: “Nhưng là ở chỗ này, ta nhìn Tổ Ly Hương, hơn phân nửa là cái kia phú quý người ta thiên kim tiểu thư, thân phận thay đổi, nói chuyện làm việc, tự nhiên cũng thay đổi!”

Liễu Ván Thiên cười nói: “Ta vẫn là càng ưa thích Man Sơn chính là cái kia thiếu nữ áo tím!”

Tần Tử Nghi thần thức nói: “Vậy người có lẽ nói cho nàng biết!”

Liễu Ván Thiên nhớ tới tại Man Sơn, cùng thiếu nữ áo tím đánh nhau tràng cảnh, chiêu số của mình tuy nhiên tổn hại, lại chỉ muốn đối với nàng mà thi triển, chính hần cũng không hiểu, cái này là vì sao.

Càng về sau, hần cùng với Dương Văn Lan đánh nhau lúc, chúng nhiều thiếu niên thiếu nữ đều đánh bạc chính mình thất bại, cũng chỉ có nàng một người, dùng một khối trân quý may mắn thạch, đánh bạc chính mình thắng. Cái này lại để cho hần tại trong lòng, đối với cái này thiếu nữ áo tím, nhiều hơn một tia hảo cảm.

“Vẫn là được rồi!”

Liễu Văn Thiên lại nghĩ tới ở kiếp trước âu yếm nữ tử Mộng Diệp, hần lâm bẩm: “Mộng Diệp, không biết ngươi phải chăng, vẫn tồn tại tại cái này mệnh mộng tỉnh hải bên trong?”

Thời gian tại Liễu Văn Thiên Vi Hồn tu luyện trong trôi qua rất nhanh, đảo mắt ba ngày lại đi qua, cái này ba ngày, Lý Tiễn Đồng mỗi ngày đều cho Liễu Văn Thiên đầu bắt đồng được súp cho hần uống.

Liễu Văn Thiên cũng không khách khí, mỗi lần đều là uống một hơi cạn sạch, hơn nữa không quên dùng đơn giản một chút thô bạo ngôn ngữ đối với Lý Tiễn Đồng tiến hành khiêu khích cùng trêu chọc, nhưng là Lý Tiễn Đồng y nguyên bất động thanh sắc, đã không tức giận, cũng không phản bác, chỉ là mặc hần nói giỡn.

Chỉ là, Liễu Văn Thiên lại có thể cảm giác được, Lý Tiễn Đồng tại chính mình không ngừng trêu chọc ở bên trong, trở nên càng ngày càng nhu hòa, tựa hồ xem ánh mắt của mình, cũng trở nên càng thêm nhu nhuận.

Đồng thời Lý Tiễn Đồng mặc quần áo, lại càng ngày càng nhiều, càng ngày càng che lấp bảo thủ, tự hồ sợ hần nhiều đã gặp nàng dù là một điểm càng nhiều nữa da thịt.

Chỉ là, lại để cho Liễu Văn Thiên không nghĩ ra chính là, Lý Tiễn Đồng xuyên càng ngày càng nhiều, nhưng là mình xem Lý Tiễn Đồng ánh mắt, lại càng ngày càng tràn ngập một loại không hiểu cảm xúc.

Tần Tử Nghi thần thức nói cho hần biết, cái này gọi là , là Liễu Văn Thiên ở kiếp trước chưa từng nhắm nháp qua , hần đậm đặc như lửa, có thể nhen nhóm bất luận cái gì thiếu niên!

“Làm sao có thể?” Nhìn qua Lý Tiễn Đồng Quyển Liêm rời đi thân ảnh, Liễu Văn Thiên hỏi Tần Tử Nghi thần thức nói: “Ta ở kiếp trước tuy nhiên không gần nữ sắc, cũng chưa bao giờ đạt được qua Mộng Diệp, nhưng là, của ta tự chủ vượt xa người thường, ở chỗ này, sao sẽ như thế?”

Tần Tử Nghi thần thức cười nói: “Kỳ thật cái này cũng không có gì, thực sắc tính dã, ta và ngươi tuy nhiên theo cao thấp ba ngàn năm xuyên việt mà đến, nhưng là chúng ta chỗ cái này cổ thân thể, đang lúc thiếu niên! Tên thiếu niên nào không nhiều lắm tình, đặc biệt là cùng Lý Tiễn Đồng loại này tuyệt sắc vũ vật ở chung góc, có không an phận chỉ tình, cũng là bình thường!”

Tần Tử Nghi thần thức tuy nhiên thông kim bác cổ, nhưng bởi vì đối với Liễu Văn Thiên thân thể không có phát hiện khác thường, mà lại hần cũng không có cảm thấy Liễu Văn Thiên cái này cổ thân thể có cái gì quá phận chỗ, liền không có hướng mặt khác phương hướng suy nghĩ.

“Ta vẫn là cảm giác quá không bình thường!” Liễu Văn Thiên nhìn qua ngoài cửa sổ trầm thấp trời chiều, buồn bực thanh âm nói: “Ngày mai, ta tự hỏi một chút Lý Tiễn Đồng, xem rốt cuộc là vì sao, nàng là một đời Được Tôn, có lẽ sẽ biết như thế nào chuyện quan trọng!”

“Đừng suy nghĩ nhiều như vậy, tiếp tục Vi Hồn tu luyện a!” Tần Tử Nghi thần thức ngáp một cái, cười nói: “Ngươi phụ trách tu luyện, ta cần nghỉ ngơi xuống, cách ngươi cùng Phạm Nhị ước định thành lập Dã Thảo Minh thời gian, thế nhưng mà càng ngày càng gần rồi!”

Nói xong, Tần Tử Nghi thần thức liền không có động tĩnh, giống như có lẽ đã đi ngủ.

Liễu Văn Thiên cười khổ một tiếng, bắt đầu dựa theo 《 Phong Thiên Vi Hồn 》 phương pháp tu hành, hần rất nhanh hãy tiến vào cảnh giới vong ngã.

Chỉ là, hần lúc này đây tiến vào cảnh giới vong ngã thời gian, phi thường ngắn, hần khi tỉnh lại, còn chưa tới ngày hôm sau, thông qua cửa sổ, hần thấy được sáng ngời sáng tỏ trăng tròn.

Lại đến đêm trăng tròn rồi!

Liễu Văn Thiên nhớ tới hần tại Man Sơn vượt qua hơn mười cái đêm trăng tròn, mỗi một lần trăng tròn thời điểm, hần sẽ tìm một chỗ cao điểm, sau đó kinh ngạc địa nhìn qua trăng tròn gần người, cái này thời gian, tại ở kiếp trước, là một cái đặc thù thời gian, đó là Mộng Diệp đón ánh trăng nhảy múa thời gian.

Nàng vũ giống như Hồ Diệp tại mùa xuân ở bên trong bay lên, giống như mộng tại trong bóng đêm ghé qua, tăng thêm nàng nổi bật thân thể, thanh thoát tự nhiên cười nói, đều bị tác động lấy lòng của hần.

Chỉ là, loại này vũ, hần cũng không quá đáng là nhìn ba lượt mà thôi.

Tối nay, nguyệt đã tròn, hần muốn đi ra ngoài đi đi.

Hần xuống giường, phát hiện mình thân thể mấy có lẽ đã toàn bộ tốt rồi, hần quên Lý Tiễn Đồng dặn dò, bởi vì nàng nói cho hần biết: “Thân thể của ngươi, hiện tại còn không thích hợp đi ra ngoài đi đi lại lại, đặc biệt là tại buổi tối!”

Lý Tiễn Đồng lúc nói lời này, tự nhiên cũng có những thứ khác suy tính, chỉ là, Liễu Ván Thiên không biết...

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Một cái chớp mắt mất hồn

Chương 81: Một cái chớp mắt mất hồn

Liễu Ván Thiên nghe Lý Tiễn Đồng nói những lời này lúc, hắn không có đáp ứng, lại cũng không có cự tuyệt.

Tại hắn xem ra, trong phòng tu luyện, cùng ở bên ngoài tu luyện, hiệu quả đều là giống nhau!

Dù sao, hắn hiện tại chủ yếu tại tiêu hóa Hắc Tùng Lâm hấp thụ Yêu thú Linh khí, cái này có thể so với bình thường Tinh Quang ẩn chứa năng lượng, cường lớn hơn!

Cho dù là tại Long Tường Học Viện Tự Tinh Tháp, hắn dùng đậm đặc Tinh Quang tiến hành lúc tu luyện, hiệu quả cũng không gì hơn cái này!

Nhưng là tối nay, hắn chỉ là muốn đi ra ngoài đi đi, nhìn xem ánh trăng..

Hắn một thân đơn bạc áo trắng, cứ như vậy xuyên việt qua Tử sắc bức rèm che, xuyên qua nhà này sân nhỏ khách đường, đi tới trong sân..

Trong nội viện tím mùi hoa quế vô cùng mát lạnh, lại để cho Liễu Ván Thiên tâm thần chịu chấn động, hắn rất hưởng thụ loại này hương hoa, cùng với treo ở bầu trời trăng tròn ý cảnh.

Chỉ là chẳng biết tại sao, trong lòng của hắn lại có một tia xao động, cái này vốn nên là hắn rất có thể trầm tĩnh lại hoàn cảnh!

Hắn tựa hồ nghe thấy được một cỗ đậm đặc mùi thơm, cái này cỗ mùi thơm, so trong nội viện tím mùi hoa quế càng thêm mê người, nó bên trong, ngoại trừ một loại nhàn nhạt tím mùi hoa quế, còn trộn lẫn hoa lài hương hương vị.

Liễu Ván Thiên thần sắc, tựa hồ tại loại này hương hoa trong trở nên mê ly lên, trong cơ thể hắn nổi lên một tia biến hóa vi diệu.

Giờ phút này, Tần Tử Nghi thần thức đã ngủ, bằng không thì, hắn hội nói cho Liễu Ván Thiên, đây là cái gì biến hóa.

Nhưng là, Tần Tử Nghi thần thức không tại!

Liễu Ván Thiên nhìn qua trong nội viện một gian một mình phòng, đó là một gian so khác ba gian phòng ốc nhỏ hơn tinh ranh hơn gây nên một đầu phòng nhỏ, hắn nhẹ nhàng mà hoạt động bước chân, chậm rãi đi tới.

Hắn nghe thấy được đặc biệt mê người mùi thơm, đúng là theo cái kia phòng nhỏ phát ra tới!

Hắn rất nhanh đi tới phòng nhỏ trước, phòng nhỏ có môn, màu vàng nhạt môn.

Hắn tự nhẹ nhàng đẩy cửa ra, tựa như đẩy ra trong nhà mình môn đồng dạng tự nhiên.

Động tác của hắn rất nhu hòa, đẩy cửa ra về sau, hắn gối lên chân phải, hướng bên trong bước một bước.

Nhưng là, đương hắn ngừng đầu, trông thấy trong phòng, ánh mắt liền rối cuộc tự nhiên không đứng dậy.

Liễu Ván Thiên trong đầu có hai đạo thần thức, nhưng là dù cho Tần Tử Nghi thần thức không có ngủ lấy, có lẽ hắn cũng sẽ không nghĩ tới, cái này trong phòng nhỏ, dĩ nhiên là một cái chỗ tắm rửa.

Theo cửa bị đẩy ra, một cỗ nhiệt khí từ trong nhà truyền tới, đồng thời truyền tới, còn có so với trước càng thêm đậm đặc đi một tí mùi thơm, Liễu Ván Thiên nghe cái này cỗ mùi thơm, xác nhận cái này đúng là mình muốn tìm hương vị.

Chỉ là, ngoại trừ cái mùi trùng kích, giờ phút này càng làm cho Liễu Ván Thiên cảm thấy kích thích, là cơn mất!

Đây là một bức hấn bình thường tuyệt đối nhìn không tới, cũng không muốn qua muốn nhìn thấy cảnh tượng, nhưng là giờ phút này, hắn hết lần này tới lần

khác thấy được.

Hắn đầu tiên chứng kiến, là một đám vô cùng trắng nõn, được không như mỡ dê, như màu trắng châu ngọc!

Sau đó, hắn tựa hồ mới phát giác, đây là một cái vô luận khuôn mặt, vẫn là thân thể, cũng không có so nhu nhuận đầy đủ nổi bật nữ tử, một cái chính đang tắm nữ tử!

Một trương tuyệt mỹ mặt, giống như Yên Hà, tại hơi nước trong cang lộ ra kiều nộn, nếu như cái này hơi nước đến từ thâm sơn lục lâm, như vậy người của nàng là Viễn Sơn, cái kia nhu uyển mặt mày là trong núi kiều nộn mới mầm mống, nhu nhuận tích thủy tươi đẹp môi, thì là róc rách trong núi Thanh Tuyền.

Thân thể của nàng như núi trong một đạo Phi Bộc, khiết hoàn mỹ, rồi lại giống như núi non cây rừng trùng điệp xanh mướt, bay múa ngân xà, diệu đi uốn lượn.

Tóc của nàng tựa hồ là tùy ý khoác trên vai vùng trên vai, nhìn về phía trên lại vô cùng nhẹ nhàng khoan khoái chính tề, như một đạo thác chảy.

Kỳ thật, nàng toàn bộ nổi bật dáng người, cũng giống như một đầu trôi chảy mà nhu nhuận trút xuống thác nước.

Cái này cổ thác nước, trắng nõn, thanh nhuận, không rãnh.

Thác nước trên nhất đầu thoáng hẹp hời, chậm rãi theo nước chảy tầng lớn, trở nên nhu nhuận rộng rãi, lập tức tại trung thượng bộ vị trở nên sóng cả mãnh liệt, lại để cho người cảm khái tạo hóa chi vô cùng thần kỳ.

Thác nước tùy theo nghiêng rơi xuống, tại phần eo nhanh hiểu ra, đường cong giống như chậm rãi chảy xuôi theo, tích súc gắng sức lượng.

Sau đó, thác nước tại dưới lưng không ngừng bành trướng, bỗng nhiên tại bờ móng bộc phát trào lên mà ra, mang cho người một loại vô cùng trí mạng trùng kích lực.

Bộc phát qua đi, thác nước chậm rãi hội tụ đến hai cái thon dài mà thẳng tắp trong không gian, một mực kéo dài, chảy xuôi, kéo dài đến không thể biết chỗ...

Tại Liễu Ván Thiên nóng bỏng trong ánh mắt, nhất là cho người vui mắt, không ai qua được lưỡng tập đầy đủ ngọn núi, theo nổi bật thâm thúy mương mống, tại chậm rãi chảy xuôi, chảy xuôi đến nhỏ hẹp kích thước lưng áo, chảy xuôi đến giống như là ngọc thạch nhỏ lên, sau đó theo lưỡng bờ thẳng tắp thon dài, trôi tiến vào vô cùng đầy đủ dòng sông...

Nàng cứ như vậy tại trong hơi nước tách ra lấy, quanh mình không âm thanh âm, nhưng Liễu Ván Thiên lại tựa hồ như đã nghe được một loại im ắng ngâm xướng.

Cái loại cảm giác này không cách nào dùng ngôn ngữ hình dung, mặc dù có hơi nước ngưng tụ thành sương mù, nhưng là vụ lý khán hoa, càng là mất hồn!

Nhưng là Liễu Ván Thiên giờ phút này lại biết, trong đầu của hắn, rốt cuộc lau không đi cái này một vòng nhu nhuận núi non cây rừng trùng điệp xanh mướt, cái kia núi non như là đã trong lòng của hắn tách ra, liền rốt cuộc không cách nào quên mất!

Trong hơi nước, cái này nổi bật nữ tử ánh mắt đã hiện lên một tia như có như không vẻ kinh hoàng, nàng dùng tay bưng kín hai tòa núi non, trong miệng muốn nói chuyện, lại không biết nên như thế nào lên tiếng.

Nhìn qua Liễu Ván Thiên trong ánh mắt nóng bỏng cùng tình chi dục, nàng rốt cục nói một câu nói.

“Người đi đi!” Thanh âm của nàng, nhu nhuận, tinh tế tỉ mỉ, chậm rãi theo trong sương mù phát ra, lại mang theo một loại không dùng nói trạng hấp dẫn.

Liễu Ván Thiên không có động, không phải hắn không muốn động, mà là thân thể của hắn, tựa hồ bỗng nhiên bị cái gì dính trụ rồi, tâm thần cũng đã biến mất, phảng phất đã mất đi ý thức!

“Người đi đi!” Lý Tiến Đồng lại nói một lần.

Chỉ là lúc này đây, thanh âm của nàng trở nên có chút trầm trọng, nhu nhuận thiếu đi rất nhiều, lại nhiều hơn một tia run rẩy.

Bất quá, Liễu Ván Thiên tâm thần tựa hồ bị loại này thanh âm vi diệu biến hóa, chấn đắc tỉnh lại, hắn tựa hồ mới ý thức tới chính mình người ở chỗ nào, nhìn thấy gì.

Sau đó, hắn dùng con mắt, từ trên xuống dưới, vừa cẩn thận địa nhìn lướt qua, cái nhìn này, tuy nhiên không đến một cái thời gian hô hấp, nhưng là tại Lý Tiến Đồng chỗ đó, lại có vẻ vô cùng dài đằng dặc.

Liễu Ván Thiên tựa hồ càng thêm đã minh bạch chính mình người ở chỗ nào, xác nhận nữ tử này dĩ nhiên là Lý Tiến Đồng.

Khóe miệng của hắn khẽ nhếch, thản cười một tiếng, sau đó nhanh chóng quay người, chậm rãi hướng về ngoài phòng đi đến.

Nhìn qua Liễu Ván Thiên quay người, hơn nữa duỗi vào một chân đạp ra phòng ngoài, chẳng biết tại sao, Lý Tiến Đồng trong nội tâm đột nhiên nổi lên

một hồi về giận dữ.

Nàng vừa rồi, cũng không có tức giận, bởi vì nàng tựa hồ không kịp có cái gì biểu lộ, nàng đang nhìn Liễu Ván Thiên con mắt, tựa như đang nhìn một bệnh nhân con mắt, muốn từ trong được ra một ít nàng muốn nhìn đến biến ảo.

Tựa hồ đến vậy khác, nàng mới ý thức tới, cái này Liễu Ván Thiên vừa rồi đem trên mình nhìn xuống một lần về sau, mới quay người đi ra ngoài, trong lòng của nàng đột nhiên nổi lên một loại khác thường cảm xúc.

Nàng nhớ tới lần trước tại Thần Kiếm Sơn Trang, cái này Liễu gia Tam thiếu vừa tỉnh dậy, liền dẫn đi ở nàng trước ngực mấu chốt bộ vị, kỳ thật đến bây giờ, nàng cũng không thể xác định, hẳn là cố ý, vẫn là cố ý?

Lúc này đây, Lý Tiễn Đồng cắn miệng, nàng đột nhiên cảm giác được rất mắc cỡ!

Rõ ràng cứ như vậy, không hề dấu hiệu địa, bị hắn nhìn?

Hơn nữa, lại như vậy không có có ý tứ áy náy cùng ngôn ngữ địa, đi?

Lý Tiễn Đồng giương lên tay trái, ngón tay của nàng hết sức nhỏ, trắng nõn, thượng diện còn nhỏ giọt bọt nước.

Sau đó, nàng nhẹ nhàng tại Liễu Ván Thiên sau lưng vùng bồng nhúc nhích.

Liễu Ván Thiên tại hướng trong phòng phượng hướng ngược nhau đi, nhưng là rất nhanh, thân hình của hắn ngưng tụ, hắn tựa hồ nghe thấy được một cổ như có như không mùi thơm, cái này mùi thơm cùng trước khi hắn nghe thấy được tuyệt không giống với, nhưng là, hắn không cách nào mãnh liệt nghe thấy nghiệm chứng.

Không đến một cái thời gian hô hấp, hắn liền thẳng tắp nằm xuống đất, ngã xuống trong sân mềm mại trên bùn đất.

Đáng tiếc, giờ phút này Liễu Ván Thiên đã nhìn không tới, bởi vì Lý Tiễn Đồng khoe miệng, lộ ra một tia lại để cho người rung động lòng người đáng tươi cười, giống như là dây núi cây rừng trùng điệp xanh mướt bên trên lại bỏ thêm một đóa tuyệt thế mê người đóa hoa, tại cực hạn địa tách ra.

Ánh mắt của nàng đột nhiên trở nên mập mờ, sóng mắt lưu chuyển ở bên trong, tràn đầy khiếp người tâm hồn hấp dẫn, ánh mắt kia như thể mê ly, kiều mỹ, tựa như ảo mộng, tựa như một cái thiếu nữ, đối với mình yêu nhất nam nhân, tại trong bóng đêm không hề giữ lại địa tách ra!

Nàng môi son hé mở, tựa hồ tại than nhẹ thiên hát, thần sắc kiều mỹ mà uyển chuyển.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 82: Huyền Thủy tinh hoa

Chương 82: Huyền Thủy tinh hoa

Nếu như Liễu Ván Thiên còn tỉnh dậy, hắn sẽ phát hiện, giờ phút này Lý Tiễn Đồng chỗ hiện ra, là so vừa rồi không biết Trương Dương gấp bao nhiêu lần trí mạng hấp dẫn!

Không có người sẽ biết, đã từng có như vậy một cái đêm trăng tròn, Đại Lương Quốc một đời Dược Tôn Lý Tiễn Đồng, cái này đương kim thiên tử lương độ muốn dùng cùng một cái lấy cớ làm cho nàng vào kinh làm cho nàng cách mình thêm gần nữ tử, giờ phút này vậy mà đối với ánh trăng, đối với một cái té trên mặt đất ngủ say thiếu niên, tách ra chính mình đẹp nhất thân thể mềm mại, thấp giọng ngâm xướng lấy tánh mạng của mình!

“Thanh Thanh cắt bỏ đồng, ung dung này tâm; Nhưng vì quân cố, chờ đợi đến nay...”

Lý Tiễn Đồng tại thấp giọng thiên hát ở bên trong, bỗng nhiên trở nên rơi lệ đầy mặt.

Nàng không biết, chính mình sau này phải chăng có thể tách ra loại này cực hạn xinh đẹp!

Tối nay, nàng tách ra, không có người thương thức, chỉ có Tĩnh Không!

Nàng một mực đang đợi, có một cái nàng nguyện ý vì chi tách ra người. Chỉ là, cái này vài chục năm, nàng nhưng vẫn tại thất vọng!

Có lẽ, cái này vốn là một hồi không có có kết cục chờ đợi!

Từng cái

Liễu Vấn Thiên không biết chính mình là như thế nào tỉnh lại, tựa như hắn không biết chính mình là như thế nào thiếp đi.

Nhưng là hắn cái này một giấc lại ngủ được đặc biệt yên tĩnh, tựa hồ theo hắn ghi việc lúc lên, theo Man Sơn bắt đầu, hắn không còn có ngủ qua nặng như vậy cảm giác.

Hắn đem qua, tựa hồ làm một cái rất kỳ diệu mộng, trong mộng, có một cái rất mỹ diệu nữ tử, phảng phất núi non cây rừng trùng điệp xanh mướt, nàng một bên ngâm khê thiên hát, một bên tại cực hạn địa tách ra.

Chỉ là, hắn như thế nào cũng nhớ không nổi đến, nàng kia là ai, cũng không biết chính mình phải chăng bá kiến.

Hắn chỉ nhớ rõ, đó là một trương mỹ đến làm cho lòng người say đắm mặt, cùng với một bộ vô cùng hấp dẫn nhu nhuận!

Liễu Vấn Thiên chậm rãi rời giường, chậm rãi đi tới trong sân, Từ Quế Hoa khai được chính hoan, hắn đi tới đem qua đã từng đứng thẳng địa phương, nhìn qua cái kia một đồng màu vàng nhạt phòng nhỏ, hắn thần sắc có một tia hoảng hốt, buồn vô cớ như mất.

Hắn cảm giác mình tựa hồ bỏ lỡ một ít hắn vốn nên bắt lấy thứ đồ vật, hoặc như là bắt được một ít hắn vốn không nên bắt lấy thứ đồ vật, nhưng hắn không biết, đó là mấy thứ gì đó!

Hắn nhớ rõ đem qua hắn cũng là ở chỗ này thường thức trăng tròn, nghe thấy được trong sân Từ Quế Hoa hương, nghe thấy được một loại hắn rất ưa thích hương vị, đó là một loại hắn chưa từng có ngửi qua mùi thơm.

Hắn tựa hồ còn đẩy ra cái kia một cái màu vàng nhạt Tiểu Môn...

Sau đó, sẽ không có sau đó rồi!

Nhưng là, cái mũi của hắn, nhớ kỹ cái kia hắn cuối cùng nghe thấy được mùi thơm

Thật sâu hô hít một hơi Từ Quế Hoa hương, lòng của hắn chậm rãi trong sáng, hắn giơ lên cánh tay phải của mình, xoay lên ống tay áo, phát hiện cánh tay bên trong cái kia khóa nguyệt làm được Cầu Nguyệt Ký, y nguyên hiện ra lấy u ám Từ sắc, đây là bình thường thời điểm nên có nhan sắc.

Nàng đột nhiên nhớ tới phụ thân Liễu Tiêu Dao, cho mình cái kia khối cũ nát quyền da cừu, đó là hắn Yêu tộc mẫu thân Cô Nguyệt, lưu cho mình vật duy nhất.

Hắn thúc dục Cầu Nguyệt Ký chứa đựng không gian cửa ra vào, đem quyền da cừu lấy đi ra.

Trải qua vô số tuế nguyệt nữa, cái này khối quyền da cừu, đã vàng xám vàng xám, nhưng là nó bên trong lại như cũ lộ ra thần bí quang, lại để cho hắn nhìn không được muốn mở ra nhìn một cái.

Cái này lúc trước chưa bao giờ có cảm giác, hắn cũng vì che dấu bí mật của mình, còn chưa từng mở ra, bởi vì, hắn không cách nào tưởng tượng, mẫu thân lưu cho đồ đặc của mình bên trong, phải chăng thật sự chỉ có phụ thân theo như lời sử dùng cánh tay bên trên Cầu Nguyệt Ký khẩu quyết, cái này khẩu quyết, phụ thân đã đã nói với hắn rồi!

Nhưng là giờ phút này, hắn đã có rành rồi tình, hắn lại đem cũ nát quyền da cừu đem ra, sau đó, hắn chậm rãi đem nó triển khai.

Phảng phất trong đầu bị điện giật giống như, hắn ở bên trong thấy được cực kỳ phong phú nội dung, giờ phút này, hắn chậm rãi cởi bỏ quyền da cừu buộc chặt dây thừng, mở ra vòng quanh quyền da cừu trang web.

Sau đó, hắn tâm thần chịu ngưng tụ. Hắn dùng thần trí của mình, cùng cửu quốc trong hầu Tàn Từ Nghi thần thức kết hợp lại, tại quyền da cừu ở bên trong, thấy được vô cùng phong phú nội dung, đó là bất luận cái gì sách cổ ở bên trong ở bên trong, cũng cho tới bây giờ chưa thấy qua rộng lớn mạnh mẽ, âm âm sấm sấm!

Bên trong văn tự, tựa hồ cũng không phải nhân loại ngôn ngữ, nhưng là, bên trong lại có rất nhiều xinh đẹp chữ nhỏ, với tư cách giải thích.

Hắn đầu tiên chứng kiến, là như vậy tám chữ: Thiên địa bất nhân, vạn vật không ngừng!

Đọc truy

Ện* ở //truyencuatui.Net/ Hắn không biết, vì sao quyền da cừu cuốn thủ, sẽ là như vậy tám chữ, hắn là, đây là thời đại này Yêu tộc, ưa thích với tư cách bất luận cái gì văn tự cuốn thủ châm ngôn sao?

Đọc theo cái này tám chữ nhìn xuống, hắn thấy được Cầu Nguyệt Ký trữ vật không gian cách dùng khẩu quyết, bởi vì hắn đã nghe phụ thân Liễu Tiêu Dao đã từng nói qua, gặp nội dung đồng dạng, liền trực tiếp lược qua.

Sau đó, hắn thấy được mấy chữ tiết: Mật Thủy Tinh phương pháp sử dụng, hắn lúc mới bắt đầu, thấy không hiểu thấu, nhưng là tại tám chữ Hành đăng sau, hắn thấy được một chuyển vô cùng xinh đẹp kiều chữ.

“Thiên Nhi, mẹ không có cách nào tại bên cạnh ngươi chiếu cố ngươi, cố ý lưu cho ngươi một giọt Mật Thủy Tinh, nàng sau này đem biến ảo thành nữ tử hình người, vô cùng kiều nộn hiền mỹ, nàng đem làm bạn lấy ngươi, chiếu cố ngươi! Đây là mẹ để lại cho ngươi bí mật lễ vật, ngay tại ngươi cánh tay phải Cầu Nguyệt Ký chứa đựng trong không gian!”

Cái này... Dĩ nhiên là mẫu thân lưu chữ? Hắn là, bên trong văn tự là Yêu tộc văn tự, trên xuống sở hữu chủ giải, đều là mẫu thân tại dùng nhân loại ngôn ngữ làm lấy phiên dịch?

Liễu Ván Thiên trong nội tâm một hồi kích động, quả nhiên như hắn sở liệu, cái kia cái không đã gặp mặt Yêu tộc mẫu thân Cô Nguyệt, lưu cho mình, cũng không chỉ có phụ thân theo như lời Cầu Nguyệt Ký chứa đựng không gian sử dụng khẩu quyết!

Chỉ là, phụ thân vì cái gì không có mở ra quyền da cừu đầu? Theo phụ thân Liễu Tiêu Dao theo như lời, cái này khối quyền da cừu, hắn chưa bao giờ mở ra qua!

Sau đó, căn cứ mẫu thân dùng nhân loại văn tự làm chú giải, nguyên lai Mật Thủy Tinh dĩ nhiên là một giọt vô cùng trân quý kết hợp vật.

Đơn giản nói, Mật Thủy Tinh bao hàm ba loại thành phần, hoa đào tinh, cây liễu tinh cùng Thiên Trì đáy ao óng ánh Huyền Thủy, ba người kết hợp mà thành về sau, tích lũy tháng ngày địa hấp thụ Thiên Địa Nhật Nguyệt Tinh Hoa về sau, liền có linh tính, chỉ cần thêm chút tâm bổ, liền có thể biến ảo thành vật dụng thực tế, thậm chí biến ảo thành nữ tử hình người!

Liễu Ván Thiên một bên cảm khái Thiên Địa tạo vật không thiếu cái lạ, một bên nhìn xem như thế nào tâm bổ Mật Thủy Tinh phương pháp.

Mật Thủy Tinh tâm bổ, cần tuyển tại ôn hòa mùa thu, bởi vì này Mật Thủy Tinh là ba loại tinh hoa kết tinh, coi như là lớn lao thu hoạch, phải tại thu hoạch mùa đem nó phóng xuất ra.

Hiện tại, tím quế phiêu hương, thu ý ngã theo, không phải là phóng thích nó tốt tiết sao?

Trong lòng của hắn một hồi kích động, trong lòng của hắn thâm nghĩ, có lẽ, cái này Mật Thủy Tinh sẽ cùng người trao đổi về sau, hội nói cho thêm nữa về mẫu thân Cô Nguyệt tin tức đâu?

Dù sao, cái đó một thiếu niên, đặc biệt là chưa từng gặp qua mẫu thân mình thiếu niên, thậm chí nghĩ thêm nữa hiểu rõ mẹ của mình, cho dù là xuyên việt mà đến Liễu Ván Thiên, thực sự không cái biến được, hắn là mẫu thân chỗ sinh loại này máu mủ tình thâm sự thật!

Mà phụ thân Liễu Tiêu Dao, tựa hồ không muốn cùng tự ngươi nói quá nhiều về chuyện của mẫu thân, liền mẫu thân lưu cho mình quyền da cừu đều không có mở ra qua!

Liễu Ván Thiên dựa theo quyền da cừu ghi lại, theo chính mình ở trong phòng, tìm một cái nhìn rất đẹp sử thanh hoa bình, tràn đầy nước trong, để vào đi một tí Tử Quế Hoa hương cánh hoa.

Hắn thúc dục khẩu quyết, chậm rãi theo cánh tay mình chính là cái kia Cầu Nguyệt Ký ở bên trong, phóng thích Mật Thủy Tinh đi ra.

Chỉ gian một giọt vô cùng óng ánh giọt nước, chậm rãi theo cánh tay mình Cầu Nguyệt Ký chứa đựng trong không gian phóng xuất ra, chậm rãi phiêu trên không trung.

Nó tuy nhiên óng ánh, bên trong đã có hai điểm đồng dạng óng ánh nhan sắc lại không đồng dạng như vậy thứ đồ vật tại theo giọt nước phiêu động, chảy xuôi theo, lật qua lại, một cái là phấn nộn mềm mại, một cái là khiết hoàn mỹ, cực kỳ giống một đóa hoa đào cùng một tia Liễu Như.

Cái này tích Mật Thủy Tinh như một cái đứa bé đồng dạng, gãy dựa thân thể, tựa hồ đang tìm kiếm đặt chân chi địa.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 83: Thương hoa tiếc ngọc

Chương 83: Thương hương tiếc ngọc

Liễu Ván Thiên tranh thủ thời gian duỗi ra hai tay, như bung lấy một thảng sáng bình thường, bung lấy óng ánh giọt nước, chậm rãi dẫn dắt đến nó hướng về sứ thanh hoa trong bình thời đi.

Thời gian dần qua, Mật Thủy Tinh tựa hồ cảm giác được Liễu Ván Thiên ý đồ, nó chậm rãi thông qua bình sứ biên giới, trượt vào sứ trong bình!

“Quá thần kỳ!” Liễu Ván Thiên mở to hai mắt, hần ở kiếp trước bá kiến rất nhiều Yêu tộc, lại theo chưa thấy qua giọt nước cũng như thế có Linh khí, không khỏi đại cảm thấy hứng thú.

Hần chăm chăm vào sứ thanh hoa bình, muốn nhìn một chút, cái này Mật Thủy Tinh, sẽ biến ảo ra cái gì bịp bợm đi ra.

Nhưng là, nửa canh giờ đi qua, sứ thanh hoa trong mâm không có chút nào động tĩnh.

“Không phải là chính mình phóng thích Mật Thủy Tinh phương pháp không lo, đem nàng đùa chơi chết đi à nha?”

Liễu Ván Thiên trong nội tâm bắt đầu thấp thỏm không yên, hần nhanh chóng lật xem quyển da cừu, tại xác nhận phương pháp chính xác về sau, liền không hề xoắn xuýt, mà là lẳng lặng yên cùng đợi, chờ Mật Thủy Tinh như quyển da cừu trong theo như lời, chậm rãi sinh trưởng, thành hình...

Hần dứt khoát đem quyển da cừu bỏ vào trong cánh tay phải Cầu Nguyệt Ký tồn trữ không gian, sau đó chuyên tâm chờ Mật Thủy Tinh phát triển.

Quyển da cừu ở bên trong nội dung vô cùng mệnh mông, tràn ngập mẫu thân Cô Nguyệt rậm rạp chẳng chịt chữ nhỏ, hần nhất thời bán hội, là xem không hết.

Hướng chi, hần hôm nay tâm tình buồn vô cớ như mất, còn không có theo cái loại này không hiểu phiền muộn trong giảm bớt tới, gì không nghỉ ngơi một chút đâu?

Liễu Ván Thiên đột nhiên nghe thấy được một cổ trộn lẫn lấy hoa lài Từ Quế Hoa hương, cái này cổ mùi thơm, cùng trong nội viện Từ Quế Hoa hương bất đồng, nó càng thanh nhã, cũng càng vì mùi thơm ngát.

Hần đã nghe được một người vô cùng nhu nhuận thanh âm.

“Tiểu Thiên, ngươi đang làm gì đó?”

Liễu Ván Thiên biết rõ, đây là Lý Tiễn Đồng trở lại rồi, chỉ có nàng, mới có thể mang theo loại này mùi thơm ngát, mới có thể phát ra có thể làm cho người nhận đến thực chất bên trong thanh âm.

“Hần gọi mình Tiểu Thiên?” Hần ngẩng đầu, nhìn thấy một bộ áo trắng Lý Tiễn Đồng.

Giờ phút này, thời tiết tinh tốt, nhưng là nàng mặt mày, y nguyên phẳng phát cách một tầng sương mù sương mù, lại để cho người nhìn không thấu.

Liễu Ván Thiên khước miệng hơi Dương, nhìn xem thanh lịch Lý Tiễn Đồng, lạnh nhạt nói: “Cái này bình hoa đẹp mắt, có thể cho ta sử dụng?”

Tần Từ Nghi thần thức nói cho hần biết, mấy ngày hôm trước, hần cho Lý Tiễn Đồng ấn tượng, ngôn ngữ rất là trực tiếp thô bạo, hơn nữa luôn mang theo đám cùng trên chọc.

Cái này đơn giản thô bạo giai đoạn trước, đã đã xong, hiện tại muốn làm, chính là muốn phương pháp trái ngược, khôi phục Liễu Ván Thiên vốn ngữ khí là tốt rồi.

Chờ hòa hầu đã đến, lại tiến hành đơn giản thô bạo tấn công mạnh, nàng sẽ buông nàng cái gọi là nguy trang rồi!

Liễu Ván Thiên không biết Tần Từ Nghi thần thức nói hòa hầu đã đến, là có ý gì, hần cũng không cần chú ý những cái kia, cùng Tần Từ Nghi thần thức đánh chính là đánh bạc, vốn là nhất thời cao hứng, hần tịnh không để ý kết quả, càng không quan tâm quá trình!

Lý Tiễn Đồng đôi mắt một chuyển, thần sắc có chút khác thường, nàng không biết, Liễu Ván Thiên tại sao lại ưa thích cái này sứ men xanh bình hoa, hần là, hần ưa thích đường hoa hay sao?

Nàng nhuận âm thanh nói: “Đây là sản tự Nam Hải sứ đều Thanh Diệp hoa sứ, mười năm trước, của ta một cái sư tỷ, theo Nam Hải trở lại, đem đến cho ta, ngươi muốn là ưa thích, tự tặng cho ngươi rồi!”

“Đa tạ!” Liễu Ván Thiên nói xong, liền không hề xem nàng.

Vô luận là theo Thần Kiếm Sơn Trang đến Long Tường Học Viện, đây cũng là hần lần thứ nhất đối với Lý Tiễn Đồng nói chuyện khách khí như thế.

Lý Tiễn Đồng thấy, cũng không nói chuyện, lộ ra tâm sự nặng nề, ung dung địa hướng gian phòng của mình đi đến.

Nàng có thể nào không có có tâm sự? Lập tức mười ngày đích kỳ hạn đã qua năm ngày, nhưng đối với Liễu Ván Thiên trên người Hắc Mộc dục độc, nàng mười lăm năm trước trải qua cái tiền điều chế ra giải dược, Liễu Ván Thiên mỗi ngày đều uống, hơn nữa thay đổi sáu loại, lại vẫn không có thấy hiệu quả.

Điều này nói rõ, nàng tại mười lăm năm trước sau khi thất bại, lần nữa cải tiến điều chế dược vật, y nguyên không cách nào giải cái kia Hắc Mộc dược độc.

Mấy ngày nay, nàng một bên thí nghiệm thuốc, một bên vận dụng thần thức, nghĩ ra hai chủng giải độc chi pháp.

Nàng đã đã phát động ra Dược Tôn quán sở hữu lực lượng, vì nàng tìm kiếm phối trí giải dược tài liệu, nếu như hết thấy thuận lợi, như vậy, ngày cuối cùng, nàng đem luyện chế ra hai chủng đan dược.

Chỉ là, Lý Tiễn Đồng nhưng trong lòng không nắm chắc. Nếu như thất bại, như vậy, nàng lại đem phải đợi đợi ba mươi năm chu kỳ đã đến. Cái kia chu kỳ cách hiện tại, còn có suốt mười lăm năm!

Mà Liễu Văn Thiên cái này còn trẻ tánh mạng, cũng đem tại Long Tường Châu trong lao ngục, vô cùng dày vò khuất nhục địa chết đi..

Liễu Văn Thiên nhưng lại không biết những này, hần hôm nay khó được buông lỏng một lát, liền không hề muốn mặt khác, tiếp tục ghé vào trên mặt bàn, cùng đợi Mật Thủy Tinh xuất hiện.

Tần Tử Nghi thần thức cười ha ha nói: “Chúng ta ở kiếp trước tuyệt thế Võ Thần, kiếp này như thế nào cũng học sẽ như thế thương hương tiếc ngọc? Ngươi cũng đừng ôm hy vọng quá lớn, có lẽ, nàng biến ảo thành hình người về sau, lớn lên rất khó coi đấy!”

Liễu Văn Thiên khinh thường nói: “Ta với ngươi bất đồng, ngươi là trong muôn hoa qua, chỉ nhìn mỹ nữ, ta tại trên tình cảm là lão nông Phu Nhất cái, chỉ nhìn có phải hay không nữ!”

“Cái này Mật Thủy Tinh, là mẫu thân của ta để lại cho ta thứ đồ vật, chỉ cần là cái sống, có thể theo giúp ta trò chuyện, vậy cũng so luôn chỉ có thể muốn nói với ngươi lời nói cường!”

Tần Tử Nghi thần thức cười nói: “Ngươi nói như vậy, vậy sau này gặp được cần của ta thời điểm, cũng đừng tỉnh lại ta! Tối hôm qua, ngươi nếu tỉnh lại thần trí của ta, tự cũng không mất đi tri giác, chính mình cũng không biết chuyện gì xảy ra rồi! Ngươi giờ phút này tâm tình sa sút, cùng tối hôm qua tao ngộ có quan hệ a?”

Liễu Văn Thiên buồn bã nói: “Không phải là không! Chưa bao giờ như vậy tâm tình sa sút qua, ở kiếp trước, ta chỉ chuyên tâm võ đạo, nơi nào sẽ như thế, chỉ là chẳng biết tại sao, hôm nay thậm chí có các ngươi văn nhân thu buồn bi xuân cảm giác!”

“Đây là tự nhiên rồi!” Tần Tử Nghi thần thức thần nhiên nói: “Gần sơn thi đỏ, ngươi cùng ta cái này tài tử phong lưu văn nhân nhĩ khách, sớm chiều ở chung lâu như vậy, nếu như không có điểm điểm phong hoa tuyết nguyệt, đây chẳng phải là thành không hiểu phong tình heo chó?”

“Chúng ta nột, có lẽ bỏ sung thoáng một phát, lấy thừa bù thiếu sao! Dừng của ta văn nhĩ, bỏ nhất bỏ ngươi thô lỗ, đặc biệt là đối với tình cảm vô tri thần thức!”

“Hắc hắc...” Liễu Văn Thiên khoe miệng bỗng nhiên nổi lên một hồi cười quái dị, hần đột nhiên hung hăng địa hướng chính mình bên phải cái kia khối Cầu Nguyệt Ký bấm véo véo, lập tức, Tần Tử Nghi thần thức kêu to lên.

Hần kêu rên nói: “Thiên Viêm, ngươi đừng hơi quá đáng! Ngươi chủ võ, ta phần kết, nhưng ngươi võ tu đẳng cấp bất lực, hại ta đi theo tại Hắc Tùng Lâm bị thụ nhiều như vậy khổ, đặc biệt là đối phó Kim Cương Sư thời điểm, đau ta đây thần thức đều muốn phân liệt mất mạng rồi! Hiện tại còn muốn tra tấn ta sao?”

“Ha ha ha...” Liễu Văn Thiên cười ha ha, đắc ý nói: “Ngươi không phải nói chúng ta có lẽ bỏ sung thoáng một phát? Ta cũng là cho ngươi thụ nhiều điểm rèn luyện, miễn cho thụ một điểm đau đớn, tựa như một đầu đất như heo kêu rên!”

“Ngươi nhiều lắm dùng ta vũ giả này chỉ ý chí, chiến đấu chỉ hồn phách, bỏ nhất bỏ ngươi cái con kia hội ngâm gió nguyệt trăng vô cùng yếu ớt thần thức!”

Tần Tử Nghi thần thức nộ nộ cười khò, hần phát hiện, cùng chính mình ngốc lâu rồi, cái này Liễu Văn Thiên, nói chuyện vậy mà cũng chậm chậm trở nên vừa ra vừa ra, thật đúng là dính rất nhiều văn nhĩ chi khí!

Chỉ là, thần trí của mình, khi nào có thể đem cái này Võ Hồn chỉ khí rèn luyện được càng thêm kiên nghị đâu? Ở kiếp trước sống hơn nửa đời người, cái này thần thức yếu ớt thói quen khó sửa đổi a!

“Muốn hay không, ta lại véo thoáng một phát địa phương khác à?” Liễu Văn Thiên giờ lên tay trái, vừa muốn tại trên người mình một chỗ roi xuống.

Hần cái này véo vài cái, cái kia đánh vài cái, đối với hần cái này ở kiếp trước Võ Hồn thần thức mà nói, cái kia cùng gãi ngứa không sai biệt lắm, nhưng là Tần Tử Nghi thần thức, cái kia nhưng chỉ có đánh bằng roi đồng dạng đau đớn!

Chương 84: Kiều nộn Miếu Miếu

Chương 84: Kiều nộn Miếu Miếu

“Đừng... Đừng nha!” Tần Tử Nghi thần thức kêu to lên, hần nhin đau nói: “Ngươi xem, các ngươi Mật Thủy Tinh, nàng muốn đi ra!”

“Vậy sao?” Liễu Vãn Thiên quay đầu, quả nhiên, cái kia sứ thanh hoa bình tựa hồ đã có một tia yếu ớt động tĩnh.

Hắn tranh thủ thời gian tại ghế đá ngồi xuống, chăm chăm vào sứ thanh hoa bình động tĩnh, chờ xem Mật Thủy Tinh như thế nào đi ra.

Chỉ thấy sứ thanh hoa bình tại rất nhỏ lay động ở bên trong, thời gian dần qua vườn hai cảnh vô cùng tươi mới màu xanh lá mầm mỗ giác, sau đó chậm rãi vườn hai cây hành, bọn hắn chậm rãi hướng bên trên duỗi thẳng, duỗi dài, tròn vẹn dùng nửa canh giờ, chúng mới đình chỉ động tác.

Liễu Vãn Thiên tò mò nhìn hai cây vô cùng kiều nộn cảnh, trong đó một căn là cây đào cảnh, cảnh cuối cùng, đã có hai mảnh nhỏ nhắn xinh xắn non diệp.

Mà đối thành bên ngoài một căn càng thêm mềm mại, tiết cảnh tằm đỏ cũng càng vi chặt chẽ, lại chính là một cây cây liễu cảnh, căn này cây liễu cảnh, uốn lượn địa quán quanh tại đào trên nhánh cây, một đường trường mấy cây dài nhon non diệp.

Nhìn qua vô cùng kiều nộn hai cây đào cây liễu cảnh cùng chồi, Liễu Vãn Thiên lẩm bẩm: “Hắn là, cái này hai cây đào cảnh liễu mầm mỗ, tựa là Mật Thủy Tinh huyền hóa ra thứ đồ vật sao?”

“Người... Gia... Cái đó... Ở bên trong là... Cái gì... Đào... Cảnh liễu... Mầm mỗ?” Một cái vô cùng yếu ớt, non mềm thanh âm, theo trong bình truyền ra.

“Ngươi... Ngươi rất biết nói chuyện?” Liễu Vãn Thiên xác nhận chính mình không có nghe lầm, hắn vậy mà theo sứ thanh hoa trong bình đã nghe được nhân loại thanh âm

Đã thấy sứ thanh hoa bình lại rất nhỏ địa rung rung, miệng bình xuất hiện một tia sương mù sương mù, một đôi so ngọc thạch còn muốn óng ánh thanh tú tay nhỏ bé đưa ra ngoài, lập tức là tuyết trắng tựa như cô tay trắng, vô cùng xanh nhạt tay áo, nhu uyển thân thể...

Theo sương mù chậm rãi tán đi, trong nội viện trên bàn đá, đã nhiều hơn một cái nhan giống như hoa đào, eo như thanh liễu, môi hồng răng trắng tiểu nữ tử, nàng giống như lụa mỏng địa đứng ở trên bàn đá, vô cùng kiều nộn xinh đẹp trên mặt, một đôi mắt to tại lông mi hạ nhìn chung quanh.

Tựa hồ xác nhận mình ở ở đâu, nàng đột nhiên về mặt mê mang: “Ngươi... Ngươi là... Liễu... Vãn Thiên, liễu... Thiếu gia?”

Ánh mắt của nàng như thế kiều nộn đáng yêu, bất luận kẻ nào thấy, đều muốn thương tiếc không thôi. Thanh âm của nàng kiều nộn, mang theo một loại lại để cho người nghe phi thường thoải mái thanh thúy.

“Ngươi... Ngươi biết ta?” Liễu Vãn Thiên chấn động, cái này Mật Thủy Tinh, có thể huyền hóa ra hình người cũng thì thôi, lại vẫn rất biết nói chuyện, hơn nữa một ngum gọi ra tên của mình.

“Cô Nguyệt điện hạ, nàng... Tại đem ta biến ảo thành... Hình người về sau, đã từng... Đã từng cùng ta nói lên... Thiếu gia!”

Nàng nói chuyện không phải rất có thứ tự, nhưng là nói cô Nguyệt điện hạ bốn chữ, nhưng lại dị thường trôi chảy.

Liễu Vãn Thiên đại hỉ, hần duỗi ra hai tay, đem kiều nộn tiểu nữ hài nâng ở lòng bàn tay, vô cùng thương tiếc mà nói: “Cô nương, ngươi có thể lớn lên thật là đẹp mắt! Thật sự là thật là đáng yêu!”

“Cô Nguyệt điện hạ... Nói như vậy... Ngươi ta!” Mật Thủy Tinh sắc mặt vậy mà có chút đỏ lên thoáng một phát, còn có chút ngượng ngùng, nàng duỗi ra kiều nộn bàn tay nhỏ bé, đụng chạm lấy Liễu Vãn Thiên trong lòng bàn tay, nũng nịu mà nói: “Thiếu gia... Gọi... Ta cô nương, có thể ta còn... Vô danh chữ đâu? Thiếu gia ban thưởng cái tên a!”

Tựa hồ nói mấy câu về sau, nàng nói chuyện trở nên thông thuận đi một tí, có thể thấy được hắn nguyên là rất biết nói chuyện, chỉ là bị mình ở Cầu Nguyệt Ký ở bên trong quan được quá lâu, đều nhanh quên làm sao nói rồi!

“Mẫu thân của ta Cô Nguyệt không có cho ngươi thủ danh tự, đặt tên sao?” Liễu Vãn Thiên hỏi.

“Điện hạ... Nói, muốn thỉnh thiếu gia chính mình, cho ta gọi là!”

Liễu Vãn Thiên lập tức đầu đại, hắn có thể không lấy ra cái gì tên rất hay, nếu như tùy tiện lấy cái danh tự, không chỉ có thực xin lỗi mẫu thân Cô Nguyệt lần này tâm ý, hơn nữa đối với như vậy một cái xinh đẹp tiểu cô nương, cũng là một loại thấp kém

“Ngươi nói, tên gì tốt?” Liễu Vãn Thiên thần thức, hướng Tần Tử Nghi thần thức cầu viện.

“Ha ha, lúc này nhớ tới ta chỗ tốt?” Tần Tử Nghi thần thức đã theo vừa rồi trong đầu đón tri hoãn tới, hần ung dung nói: “Đi, ta tự phát huy hạ của ta sở trường!”

“Cái này Mật Thủy Tinh, bản chất chủ yếu là Tây Vực Yêu tộc Thánh Địa Thiên Trì đáy ao Huyền Thủy, rồi lại kết hợp được hoa đào cùng Liễu Như hoa dịch mái chèo, có thể thấy được là do ba người tổ hợp mà thành! Tiểu cô nương này phấn trắng nõn nà, lấy danh tự cũng muốn tốt gọi mới thành, không bằng, đã kêu nàng Miêu Miêu! Ba cái nước tạo thành miêu! Cùng nhỏ bé mịn cùng âm!”

“Miêu Miêu...” Liễu Ván Thiên nghe xong, đi theo khẽ gọi hai tiếng, trong nội tâm chậm rãi vui vẻ, trước khi bởi vì tới hôm qua sự tình phiền muộn, tựa hồ thiếu rất nhiều.

“Gọi Miêu Miêu tốt!”

Hần cảm giác ba chữ kia tạo thành miêu chữ, không chỉ có chữ ý tứ cùng ba loại vật chất hình thành Mật Thủy Tinh vô cùng chuẩn xác, hơn nữa do ba cái “Nước” tạo thành, lại không bàn mà hợp ý nhau tiểu cô nương này bản chất là nước thuộc tính.

“Miêu Miêu... Miêu Miêu...” Mật Thủy Tinh nhẹ nhàng nhúc nhích nhỏ nhắn xinh xắn bờ môi, đi theo đọc hai tiếng, đột nhiên nở nụ cười.

Tiếng cười kia mặc dù nhỏ, lại vô cùng mềm mại dễ nghe, phảng phất lọt vào tai tức hóa.

“Ta rất thích... Cái tên này nha!” Mật Thủy Tinh vui sướng dựa vào bàn tay nhỏ bé, vậy mà học nhân loại lễ tiết, hướng về Liễu Ván Thiên có chút cúi hạ thân.

Cái kia rất nghiêm túc động tác cùng thần sắc, lại để cho Liễu Ván Thiên trong nội tâm vui lên, cái này Tiểu yêu tinh, thật đúng là thú vị được rất!

“Thiếu gia người gọi ta nha!” Tiểu nha đầu cao hứng trở lại, kiều nộn thân thể vậy mà chậm rãi xoay quanh đến.

Cái kia xinh đẹp đáng người giống như mùa xuân Liễu Như tại Phượng trong nhảy múa, thấy Liễu Ván Thiên như si mê như say sưa.

“Gọi người là gì?” Liễu Ván Thiên ngần ngại, vậy mà chưa có lấy lại tinh thần đến.

“Người gọi tên của ta nha! Người ta rất thích cái tên này đấy!” Miêu Miêu nở nụ cười, nói chuyện thông thuận nhiều hơn.

Nàng chính tề hàm răng, tựa hồ còn một điều điểm răng mèo, hai cái nhỏ nhỏ phấn nộn má lúm đồng tiền như ẩn như hiện, làm cho người thích thương.

“Miêu Miêu...”

“Ài...”

Nàng cao hứng trở lại, đáp ứng thanh âm lại ngọt lại giòn, tựa như núi khe cam tuyến giống như thẳng thấm vào người đáy lòng.

“Người thật nhỏ, nhỏ như vậy, so với ta nhỏ hơn nhiều như vậy!” Liễu Ván Thiên dùng tay khoa tay múa chân thoáng một phát, nhìn xem cái này nhỏ nhắn xinh xắn phấn nộn bé gái, trong nội tâm vô hạn vui mừng.

“Ta rất nhanh cũng rất lớn hơn!” Miêu Miêu vừa cười vừa nói.

“Rất nhanh... Cũng rất lớn hơn?” Liễu Ván Thiên không tin nói: “Có thể nhiều đến bao nhiêu?”

“Nơi này có không có rượu?” Miêu Miêu liếm môi hỏi.

“Rượu?” Liễu Ván Thiên chợt cảm thấy vô cùng thú vị, cái này nhỏ nhỏ bộ dáng, lại muốn uống rượu?

Hần nhanh chóng vào nhà, tựa hồ nhớ rõ tại nhà chính có một cái rất lớn bình rượu. Quả nhiên, hần đã tìm được nó, đem nó ôm đi ra.

Cái này bình rượu chừng một nửa ngưu lớn như vậy, cơ hồ cùng Liễu Ván Thiên đồng dạng cao, dù có thể đủ chứa nổi một mười lăm mười sáu tuổi tiểu cô nương,

Hần xách lên cái bình, Miêu Miêu con mắt để đó khác thường sáng rọi quang, thân thể đột nhiên bỏ nhào về phía trước thông, nhanh chóng nhào vào bình rượu.

“Miêu Miêu, người đi ra, tiểu hài tử không thể như vậy!”

Liễu Ván Thiên lại càng hoảng sợ, nàng sợ hãi Miêu Miêu nhỏ nhỏ thân hình sẽ bị chết đuối.

“Thiếu niên, người yên tâm đi, trước kia cô Nguyệt điện hạ, cũng cho rất nhiều hũ lớn rượu, để cho ta đi vào uống!”

Lo lắng của hần là dư thừa, bên trong rượu, lại tại đông đông đông dưới mặt đất hàng, chỉ chốc lát sau, cái bình ở bên trong sẽ không có động tĩnh.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 85: Tử Thần Tinh Linh

Chương 85: Tử Thần Tinh Linh

“Nàng uống nhiều như vậy, là say a?”

Liễu Ván Thiên trong nội tâm lo lắng, hấn đến gần vò rượu xem động tĩnh bên trong.

Bỗng nhiên Rầm rầm một thanh âm vang lên động, một thân ảnh theo bình rượu ở bên trong dò xét đi ra.

Liễu Ván Thiên lập tức há to miệng, cái này theo cái bình ở bên trong đi ra ướt sũng bộ dáng, không phải Miểu Miểu là ai?

Chỉ là, giờ phút này Miểu Miểu, dáng người cơ hồ so vừa rồi trưởng thành gấp ba!

Khuôn mặt của nàng y nguyên kiều nộn động lòng người, con mắt rất lớn, miệng nho nhỏ, hai cái má lúm đồng tiền trở nên càng thêm rõ ràng.

Thân thể của nàng chậm rãi theo cực lớn bình rượu ở bên trong dò xét đi ra, chậm rãi ngồi ở bình rượu ven bên trên.

Nàng toàn thân ướt sũng, trên người lụa mỏng, không đủ để che lấp thân thể mềm mại của nàng. Bởi vì thân thể của nàng, đã trưởng lớn hơn nhiều, vừa rồi quần áo, bị thân thể lớn lên xé rách được chia năm xẻ bảy, chỉ có thể miễn cưỡng dán thân thể, che lại phong quang chột tiết chỗ.

Thân hình của nàng nhỏ nhắn xinh xắn, lại bởi vì thon thả, vẫn đang lộ ra rất thon dài.

Đây là một cái tràn ngập thanh xuân khí tức thân thể, nàng bao nhiêu tuổi? Mười lăm tuổi? Mười tám tuổi? Lại có ai có thể được chia tình tường đâu?

Để cho nhất Liễu Ván Thiên chịu không được, là ánh mắt của nàng, trong lúc này hàm kiều mang giận, có rung động lòng người hấp dẫn.

Liễu Ván Thiên chỉ nhìn thoáng qua, liền có điểm chịu không được, hấn đảo cũng tựa như chạy vội về nhà từ, sau đó vận khởi trong cơ thể Linh khí, lại để cho xao động tâm tình trở bình thường lại.

“Nàng vừa rồi rõ ràng vẫn là tiểu cô nương, nho nhỏ, như thế nào chột cứ như vậy lớn hơn?”

Liễu Ván Thiên thậm chí một bên tại thúc dục Linh khí bình phục tâm tình, một bên tại thì thảo tự nói.

Hồi lâu, hấn xao động tâm mới bình phục lại.

Tần Tử Nghi thần thức thấy được vừa rồi toàn bộ quá trình, lại thâm sâu cảm giác sâu sắc nhận được đến Liễu Ván Thiên cảm xúc biến ảo, hấn cười trêu nói: “Xem ra, người cái này ở kiếp trước tuyệt thế Vô Thần, thật đúng là không gần nữ sắc a!”

“Là một cái như vậy tiểu thiếu nữ, tuy nhiên dáng người tướng mạo xuất chúng được rất, cũng không cần đem người dọa thành như vậy đi?”

Bởi vì này câu thân thể, là Liễu Ván Thiên khống chế, cho nên đối với thân thể phản ứng cảm thụ lực, Liễu Ván Thiên thần thức càng thêm linh mẫn, tăng thêm Tần Tử Nghi thần thức không biết, Liễu Ván Thiên thân thể, kỳ thật đã trúng Hắc Mộc dục độc, tăng thêm còn trẻ khí thịnh, ở đâu chịu đựng được ở như thế hấp dẫn?

Liễu Ván Thiên có thể chống lại, chính mình trở về phòng đến thúc dục Linh khí, bình phục xao động, đã đáng quý rồi!

Chỉ là, Liễu Ván Thiên không biết những này, Tần Tử Nghi thần thức càng là không biết.

“Ta cũng không biết vì sao, trước kia tuy nhiên không gần nữ sắc, nhưng là dù cho có một cái nữ nhân cỡi hết thân thể ở trước mặt ta, ta cũng sẽ thờ ơ, chỉ là hôm nay...”

Nhớ tới vừa rồi cái kia loại sâu trong linh hồn khát vọng cùng xao động, hấn cảm giác một hồi run rẩy.

Trong lòng của hấn thầm nghĩ: Thời đại này thiếu niên, thân thể thật sự như thế mẫn cảm áy ư, ngay cả mình mạnh như thế kinh thần thức, vậy mà cũng thiếu chút chống cự bất trụ.

Tần Tử Nghi thần thức cũng tại lăm bắm “Ân, lột sạch quần áo, cái kia phải xem là ai, nếu như là Lý Tiễn Đồng như vậy vu vật, cái kia tại trên mặt ta cả đời, chỉ sợ cũng không nhất định có thể ngồi trong lòng mà vẫn không loạn...”

Liễu Văn Thiên lại không nói thêm gì nữa, hắn muốn cho tâm thần mau chóng bình phục lại. Hắn cũng không dám nữa đi ra ngoài, dứt khoát vận dụng khỏi Vi Hồn chi lực, bắt đầu tu luyện...

Theo hắn thể lực chứa đựng Yêu thú Linh lực từng bước chưa từng số nhỏ bé mạch lạc ở bên trong lấy được phóng thích, linh lực của hắn càng ngày càng mạnh mẽ, tựa hồ rất nhanh liền có thể đem Linh lực tụ tập thành hồn lực cảm giác.

Vũ Tu Giả, lực lượng phân Linh lực, hồn lực cùng tinh lực ba loại.

Trong đó, Linh Võ cảnh, Khôn Võ cảnh bậc phát đứng là Linh lực, so với bình thường người lực lượng, không biết cường mấy trăm hơn một ngàn lần; Hồn Võ cảnh đối ứng chính là hồn lực, đây là một cái mới bay vọt, mà Tinh Võ cảnh cùng Càn Võ cảnh, tắc thì đối ứng chính là tinh lực, đây là võ tu giới nhất lực lượng cường đại!

Liễu Văn Thiên một mực đều đang đợi kiến thức Vi Hồn tu luyện cái gọi là Lượng Tử Chi Lực, đến cùng đến cỡ nào cường đại, nó có thể so với đương kim võ tu giới cường đại nhất tinh lực đỉnh phong, càng thêm bằng bạc hùng vĩ sao?

Chỉ là, Liễu Văn Thiên cũng biết, võ tu không phải một sớm một chiều chi công, đạt tới cảnh giới kia, phải tích lũy tháng ngày, còn cần một ít cơ duyên!

Mà Tu Tiên giả, ngoại trừ khổ tu, thiếu nhất, tựa là cơ duyên, bởi vì theo Hồn Võ cảnh đỉnh phong, phá kính đến Tinh Võ cảnh sơ kỳ, là một cái cự đại khám, rất nhiều Vũ Tu Giả, hoặc là dừng bước tại này, hoặc là tuyệt mệnh không sai!

Tại vô số nhỏ bé mạch lạc vận hành ở bên trong, Liễu Văn Thiên cảm giác linh lực của mình trở nên càng thêm dồi dào, hắn chậm rãi mở mắt.

Hắn nghe thấy được một cỗ tự nhiên mùi thơm hoa quế, sau đó, hắn chứng kiến một cái sứ thanh hoa để đặt trong phòng trên mặt bàn, mà chính mình có lại trên đùi, thậm chí có một cái nhìn rất đẹp tiểu cô nương phục ở phía trên.

Miêu Miêu! Chỉ là giờ phút này Miêu Miêu, không hề như vậy hấp dẫn dục trưng.

Nàng đã mặc vào một kiện màu xanh lá váy dài, Liễu Văn Thiên vô cùng cảm khái lấy phối hợp chi thần kỳ, đối với do Tây Vực Thiên Trì Huyền Thủy, cây đào cùng cây liễu tinh hoa thai nghén mà ra Miêu Miêu, cái này màu xanh lá, đây không thể nghi ngờ là thích hợp nhất nàng nhan sắc!

Khuôn mặt của nàng giống như hoa đào, lại như Lục Liễu gương nhẹ, tại màu xanh lá dạt dào trong tách ra, tung bay lấy một cỗ rung động lòng người tươi mát.

“Thiếu gia, người đã tỉnh a!” Miêu Miêu mở mắt, nàng nói chuyện, vậy mà không hề thất, xem ra, trước kia nàng nói nhân loại ngôn ngữ, vốn là rất quen thuộc, chỉ là bị mình ở cánh tay Cầu Nguyệt Ký ở bên trong quan được quá lâu!

“Người sao lại ở chỗ này?” Liễu Văn Thiên nhìn xem nàng mặt mày, vậy mà hiển lộ lấy cùng tâm thường thiếu nữ ít có kiều mỵ, lại để cho người không dám nhìn thẳng.

Nhưng Liễu Văn Thiên ý chí kiên định, giờ phút này Hắc Mộc dục độc lại đang hắn tiến hành Vi Hồn vận hành lúc, bị hắn bắt tri bất giác địa áp chế, cho nên hắn nhìn xem Miêu Miêu ánh mắt, y nguyên thanh tịnh mà tinh khiết.

Miêu Miêu cũng dừng ở Liễu Văn Thiên mặt mày, ly khai Liễu Văn Thiên chân, đứng thẳng người, nàng duỗi một cái khoa trương địa lưng mồi, sau đó nhìn Liễu Văn Thiên, cười khanh khách, lộ ra hai khỏa như ẩn như hiện răng mèo, trên mặt má lúm đồng tiền, vậy rất tốt xem!

“Thiếu gia, người cười lên thực đặc biệt, thật là đẹp mắt!” Miêu Miêu nhìn qua Liễu Văn Thiên tinh khiết con mắt, cùng với bên trái một cái mê người má lúm đồng tiền, con mắt cười thành loan nguyệt.

“Bất quá là người nam tử mà thôi, có cái gì đẹp mắt hay sao?” Liễu Văn Thiên cười đáp.

“Cái kia không đồng dạng như vậy!” Miêu Miêu con mắt trưng được sâu sắc, nghiêm trang nói: “Trước kia tại cô Nguyệt điện hạ bên người, rất nhiều nam tử thấy ta, ánh mắt đều sắc sắc, hận không thể ăn hết ta! Vì cái này, điện hạ trước kia còn răn dạy qua hạ nhân đấy!”

“...” Liễu Văn Thiên trên ánh mắt hạ quét mắt Miêu Miêu liếc, thầm nghĩ: “Cũng khó trách, xinh đẹp như vậy động lòng người nữ tử, nam nhân thấy, không mất hồn mới là lạ!”

Chỉ là những nam tử này ở bên trong, chính mình ngoại trừ! Liễu Văn Thiên đối với chính mình rất là tự tin, chỉ là, hắn đột nhiên nhớ tới mấy ngày trước đây, hắn đôi khi tựa hồ rất là mê loạn, xem Lý Tiễn Đồng lúc cái loại này có cỗ ngọn lửa vô danh tại thân thể một chỗ thiêu đốt tình cảnh, lòng tin của hắn không khỏi lại có một tia dao động.

“Thiếu gia, người không cao hứng sao?” Miêu Miêu tựa hồ thấy được Liễu Văn Thiên cảm xúc biến hóa.

“Không có.” Liễu Văn Thiên cũng duỗi hạ gân cốt, hỏi: “Người tại sao lại ở chỗ này?”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 86: Thiếp thân thiếu nữ

Chương 86: Thiếp thân thiếu nữ

Miêu Miêu chớp xinh đẹp con mắt, khẽ cười nói: “Ta theo bình rượu ở bên trong lúc đi ra, gặp người vào phòng, người ta quần áo đều nát, tựa dùng bên ngoài những hoa quế kia lá cây, dùng cô Nguyệt điện hạ trước kia giáo phương pháp của ta, làm một kiện xiêm y! Sau đó, ta tựa vào được!”

“Khó trách, có một cổ tự nhiên mùi thơm hoa quế, nguyên lai y phục này chỉ dùng để hoa quế lá cây làm!” Liễu Ván Thiên trong nội tâm nghĩ ngợi nói.

Hắn nhìn xem Miêu Miêu trên người áo xanh, xác thực thập phần đơn giản, tựa hồ liền may vá cũng không dùng qua, nhưng thập phần vừa vặn, rất thích hợp Miêu Miêu.

“Àn, vậy sau này ta lại tìm một chỗ, cho người ở!” Liễu Ván Thiên cười nói.

“Thiếu gia, cô Nguyệt điện hạ đã từng nói qua, muốn ta đi theo thiếu gia, chân trời góc biển, đều phải cùng lấy!”

“...” Liễu Ván Thiên cười nói: “Nhưng người tổng hội trưởng được càng lớn, cuối cùng phải ly khai của ta, nói sau, ta muốn làm rất nhiều chuyện, bên người đi theo người như vậy một cái tiểu cô nương, rất bất tiện!”

Liễu Ván Thiên nói rất trực tiếp.

Miêu Miêu thần sắc ngốc ngốc ngốc ngốc, trên mặt hốt nhiên nhưng tràn ngập một loại vẻ đau thương, vành mắt cũng đỏ lên, nàng ủy khuất địa hướng đạo: “Thiếu gia không thích Miêu Miêu sao?”

Liễu Ván Thiên trầm mặc một hồi, cười nói: “Ưu thích, Miêu Miêu đáng yêu như thế, ai thấy hội không thích?”

“Vậy cũng tốt á!” Miêu Miêu cao hứng trở lại, đi tới kéo Liễu Ván Thiên tay, cười nói: “Thiếu gia, ta rất tốt dưỡng, bình thường người chỉ cần đem ta bỏ vào cái kia bình sứ ở bên trong, mỗi ngày thêm chút ít nước trong, ngẫu nhiên hái chút ít sương sớm, Miêu Miêu có thể còn sống!”

Nàng vốn là Thiên Trì đáy ao chi Huyền Thủy, hấp thụ chính là Nhật Nguyệt Tinh Hoa, chỉ cần có nước, liền có thể duy trì nàng tánh mạng bốn nguyên!

Miêu Miêu hí mắt, dùng thanh thúy mà kiều nộn thanh âm nói: “Hơn nữa, ta cũng không chiếm địa phương đấy! Ta sẽ ngụ ở bình sứ, thiếu gia đem bình sứ phóng trên cánh tay cái kia tồn trữ không gian, có thể á!”

Nàng nhẹ nhàng đem đưa Liễu Ván Thiên cánh tay, kiều thanh kiều khí mà nói: “Thiếu gia, ta sẽ không tại người có việc thời điểm phiền người, người yêu tha ta lúc nào đi ra, liền tha ta lúc nào đi ra!”

Liễu Ván Thiên nghe xong, nghĩ thầm cái này cũng không tệ lắm, chính mình cảm giác cô độc thời điểm, có thể có người trò chuyện, hướng chi, cái này Miêu Miêu, nhìn xem còn như thế khả nhân!

“Vậy được rồi!”

“Quá tốt á!” Miêu Miêu vỗ tay, quét qua bi thương ủy khuất chi sắc, kiều nở nụ cười.

Liễu Ván Thiên đang muốn hỏi nàng một ít chuyện của mẫu thân, đã thấy Miêu Miêu thần sắc tựa hồ ngẩn ngơ, nói ra: “Thiếu gia, ta phải đi, chờ người lúc không có chuyện gì làm, nhớ rõ gọi ta đi ra á!”

Miêu Miêu nói xong, cái kia sứ thanh hoa bình chung quanh nổi lên một hồi sương mù, sau đó Miêu Miêu thân hình tại trong sương mù chậm rãi nhỏ đi, hóa thành một đám Yên Hà, trốn vào này cái bình sứ nhi.

Liễu Ván Thiên nghe thấy được một cổ rất dễ chịu hoa lai cùng Từ Quế Hoa lộn xộn mà thành mùi thơm, hắn biết rõ, là Lý Tiễn Đồng đến rồi, khó trách Miêu Miêu phải ẩn trốn.

“Người thoát nhìn tinh khí rất là không tệ?” Lý Tiễn Đồng thanh âm y nguyên rất nhuận, rất êm tai.

Cái đó và Miêu Miêu thanh âm bất đồng, Lý Tiễn Đồng thanh âm, là mượt mà, tựa như chín mọng mật đào hàm súc thú vị chi nhuận, nghe vô cùng thoải mái; Miêu Miêu thanh âm, là thanh nhuận, như vừa sản xuất đi ra mới mật, nghe thanh thúy, ngọt mà không ngán.

“Rất tốt, so mấy ngày hôm trước đều tốt hơn!”

Liễu Ván Thiên thầm nghĩ, cái này cả buổi, cùng Miểu Miểu nói chuyện phiếm nói chuyện, tận giải tối hôm qua lưu lại phiền muộn chi khí, có thể nào không tốt?

“Tiếp qua ba ngày, ngươi có thể ra đi rồi!” Lý Tiễn Đồng đang nói một sự kiện thực, nhưng là trong nội tâm nàng lại nhưng có gợn sóng.

Tiếp qua ba ngày, nếu như Liễu Ván Thiên độc vẫn không có thể bị chính mình giải rồi, như vậy, Liễu Ván Thiên là có thể đi ra ngoài, nhưng là rất nhanh lại sẽ bị đưa vào một cái khác địa phương, đó là làm cho không người nào sợ hãi châu phủ đại lao!

Bởi vì không người nào dám mạo hiểm, lại để cho trướng Hắc Mộc dục độc người, tùy ý phiêu du ở bên ngoài!

“Ta cảm thấy ta hiện tại có thể ra đi rồi!” Liễu Ván Thiên duỗi lưng một cái, làm như tùy ý địa đạo.

Lý Tiễn Đồng nghe xong, thần sắc biến đổi, Liễu Ván Thiên ngày hôm nay tự đi ra ngoài, nàng vất vả luyện chế hai khóa đan dược tự bạch luyện!

Một khi hần đi ra ngoài rồi, tùy thời đều có thể bởi vì dục độc phát tác, bị nhốt vào đại lao, khi đó, nàng có thể không có nắm chắc, có thể đem đan dược đưa vào đi.

Phải biết rằng, hôm nay Long Tường chương sử, là Tàn Đào Hải, hần và Hoàng Đô cái vị kia Thiên Tử tâm tư đồng dạng, bao giờ cũng không muốn đem Lý Tiễn Đồng đưa vào Hoàng thành đi... Vì cái này, Tàn Đào Hải, không biết trở thành bao nhiêu hồi thuyết khách!

Liễu Ván Thiên thấy nàng thần sắc khác thường, không đợi nàng nói chuyện, lại cười nói: “Bất quá, vì nhiều tốt đẹp người lão sư gốc hai ngày, hưởng thụ hạ mỹ nhân lão sư như vậy cẩn thận địa hầu hạ ta, ta vẫn là nhiều ở vài ngày lại đi tốt rồi!”

Lý Tiễn Đồng nghe xong, thần sắc chịu buông lỏng! Nàng đột nhiên đổi mất một chuyện, dừng ở Liễu Ván Thiên, xinh đẹp cười nói: “Ngươi như vậy yêu thích ta hầu hạ ngươi, vậy ngươi là tốt rồi tốt hưởng thụ a!”

Nói xong, nàng bùng lên dược, ngồi ở Liễu Ván Thiên bên cạnh, thật sự vì Liễu Ván Thiên uy khời dược đến.

Liễu Ván Thiên phát động Tàn Tử Nghi thần thức, phát hiện mùi này dược, chủ yếu thành phần là vì an thần Định Tâm chi hàng cao cấp, đối với chính mình tu luyện chỗ tốt vô cùng, cũng không khách khí nữa, thật làm cho Lý Tiễn Đồng từng miếng từng miếng địa uy lấy chính mình, đem dược uống xong.

Nghe về này say lòng người mùi thơm, lại để cho hần như si mê như say sưa, thầm nghĩ nguyên lai cùng nữ nhân thân cận, là như thế mỹ diệu sự tình, trên mình cả đời rõ ràng không có phát hiện, thật sự là sống vô dụng rồi cả đời!

“Ngươi có thể nói cho ta biết, thân thể của ta, có phải hay không có cái gì khác thường?”

Liễu Ván Thiên vẫn cho là, Lý Tiễn Đồng hội tự nói với mình cái gì, nhưng nàng rất nhiều lần đều chưa nói.

Nhớ tới mấy lần khác thường cái loại này xúc động, Liễu Ván Thiên vẫn là hỏi lên. Hần không thể không hỏi, bởi vì cái loại này lửa nóng cảm giác, bằng hần vô cùng cường đại ý chí, rõ ràng không chế không được!

“Ta không có phát hiện khác thường!” Lý Tiễn Đồng thần sắc như thường, cười nói: “Ngươi nghỉ ngơi thật tốt a!”

Nói xong, nàng xoáy lên bức rèm che, đi ra ngoài.

Nhìn qua cái kia mê người nhỏ nhắn mềm mại bóng lưng, Liễu Ván Thiên thần sắc ngẩn ngơ.

Cái này Lý Tiễn Đồng, vì cái gì dù là chính mình hạ thấp tư thái vì chính mình móm thuốc, thậm chí chịu được chính mình chế ngạo, cũng muốn đem chính mình nhiều ở tại chỗ này vài ngày đâu?

“Đừng phạm hoa si á!” Tàn Tử Nghi thần thức chợt cười nói: “Ngươi coi như nàng là bị chúng ta chiêu thuật tập kích bắt ngờ có hiệu quả rồi, đã buông tư thái, yêu mến ngươi rồi, chẳng phải kết liễu?”

“Ngươi xem hần ánh mắt kia, điểm nào giống thật sự buông tư thái, yêu mến ta?”

Liễu Ván Thiên tức giận nói: “Ta xem nàng là càng làm! Nàng tận lực hạ thấp tư thái, rõ ràng là làm ra đến! Ta bây giờ hoài nghi, mấy ngày hôm trước nàng chịu được ngôn ngữ của ta chế ngạo cùng châm chọc, cũng là tại ẩn nhẫn! Chỉ là, ta không biết, nàng tại sao phải ẩn nhẫn?”

Tàn Tử Nghi thần thức cũng như có điều suy nghĩ, nói ra: “Chẳng lẽ, chính là vì nịnh nọt ngươi, cho ngươi nói cho nàng biết cái kia ba loại Thượng Cổ đan dược luyện chế phương pháp?”

“Ta xem không như, ta đều đã nói với nàng, nếu như nàng muốn đan dược luyện chế phương pháp, ta tùy thời có thể cho nàng!”

Liễu Ván Thiên vuốt cằm nói: “Nhưng là nàng không có! Theo ta tiến đến ngày hôm sau bắt đầu, nàng rốt cuộc không có nhắc tới qua đan dược sự tình!”

“Trong lúc này xác thực có cổ quái!” Tần Tử Nghi thần thức ngập một cái, cười nói: “Không nghĩ ra, cũng đừng nghĩ! Dù sao không cần ba ngày, người liền đi ra ngoài, bất quá, người vừa rồi thu tiểu nha đầu, thực quá là không tệ!”

“Nững nịu giống như có thể chảy ra nước! Thật sự là mặt như hoa đào, thân như mảnh liễu, lông mày giống như Viễn Sơn, mắt hàm gió trắng!” Tần Tử Nghi thần thức nói liên tiếp ca ngợi chỉ từ.

“Tốt một cái Phong Lưu cửu quốc tương hầu, lúc nào đều không cần thiết ngừng!” Liễu Vãn Thiên khinh thường nói.

Nhưng hắn không thể không thừa nhận, vừa rồi Tần Tử Nghi rải rác mấy ngữ, lại thật sự đem Miểu Miểu xinh đẹp cùng phong độ tư thái, miêu tả được phát huy vô cùng tinh tế, thoải mái vô cùng!

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 87: Cô Nguyệt điện hạ

Chương 87: Cô Nguyệt điện hạ

“Mặt như hoa đào, thân như mảnh liễu, lông mày giống như Viễn Sơn, mắt hàm gió trắng...”

Liễu Vãn Thiên lập lại như vậy vài câu, trầm nghĩ: Tần Tử Nghi thần thức dù sao cũng là ba ngàn năm sau tuyệt đại văn hầu! Ở đẳng kia đồng dạng dùng võ văn tôn thời đại, hắn có thể dùng văn lập thế, thụ vạn người kính ngưỡng, còn thật không hổ là tuyệt thế văn hầu!

“Ha ha ha...” Tần Tử Nghi thần thức cười ha ha, nói: “Người không cần như vậy hàm súc địa khoa trương ta, đừng quên, người muốn cái gì, ta cũng biết!”

“Ta cần nghỉ ngơi đi, trong khoảng thời gian này, được cực kỳ tĩnh dưỡng, bằng không thì qua ba ngày, người ra cái này thanh tịnh Dược Tồn quán, còn không biết sẽ phát sinh cái gì, hội như thế nào bị người giày vò, ta được nghỉ ngơi dưỡng sức!”

“Đội người tiểu Miểu Miểu bị người chọc cho đã hiểu phong tình, giải này xuân khuê sự tình, đừng quên nói cho ta biết, ta dạy cho người dạy dỗ...”

Liễu Vãn Thiên nghe Tần Tử Nghi thần thức lái nhai cả buổi, mắng: “Cút! Ta là cái loại người này sao?”

“Đi! Nhân tâm là chịu không được khảo nghiệm! Là không phải loại người như vậy, đến lúc đó mới biết được!”

Tần Tử Nghi thần thức lại cười to nói: “Huống chi, thế sự vô thường, không có người sao biết được thiên mệnh! Tựa như không có người sao biết được, tử vong cùng mặt trời, cái nào tới trước lâm! Đã còn sống, nên hài lòng ý, càng phải nhanh ý!”

Tần Tử Nghi thần thức nói xong, liền không có tiếng vang.

Liễu Vãn Thiên cười lắc đầu, trầm nghĩ lời này cũng có chút đạo lý, chỉ là, mình bây giờ làm không được!

Hắn có muốn hỏi một chút Miểu Miểu về mẫu thân Cô Nguyệt sự tình, trong miệng kêu lên: “Miểu Miểu đi ra!”

Miểu Miểu không có xuất hiện, nhưng là cái kia bình sứ nhỏ trong lại ra một tia thanh thúy thanh âm: “Thiếu gia, người muốn Miểu Miểu sao?”

Liễu Vãn Thiên im lặng.

“Thiếu gia nếu còn không có muốn Miểu Miểu, Miểu Miểu vẫn là ở bên trong ở lại đó, miễn cho lại để cho thiếu gia thấy tâm phiền...”

Liễu Vãn Thiên trầm nghĩ, nha đầu kia, chính mình không muốn người, hắn là người tự không đi ra hay sao?

Nhưng hắn vẫn là trái lương tâm nói ra: “Suy nghĩ!”

Trong sương khói, Miểu Miểu màu xanh lá thân thể xuất hiện tại trước giường, nàng hé miệng cười nói: “Thiếu gia muốn Miểu Miểu lúc đi ra, muốn Miểu Miểu lúc đi ra, Miểu Miểu mới đi ra, Cô Nguyệt điện hạ dặn dò qua Miểu Miểu, thiếu gia muốn làm đại sự! Không cho phép cho thiếu gia người thêm phiền!”

“Làm đại sự hay sao?” Liễu Ván Thiên khoe miệng gio lên, chính mình sự tình muốn làm, thật đúng là đại sự.

Chỉ là mẹ của mình Cô Nguyệt, theo chưa thấy qua lớn lên chính mình, cũng không thể nào biết rõ ý nghĩ của mình, nàng nói đại sự, khẳng định không phải mình chuyện muốn làm a?

Liễu Ván Thiên hỏi: “Cái kia mẫu thân của ta nói đại sự là cái gì?”

Đã thấy Miểu Miểu đứng thẳng người, hai tay phụ ở phía sau, vậy mà hữu mô hữu dạng địa trầm giọng nói: “Vô, có thể bình định tam tộc, lại để cho vạn vực thái bình; Vãn, có thể an trị tam giới, sử ức dân an cư!”

Miểu Miểu lúc nói lời này, nghiêm nhiên một người thư sinh tại chỉ điểm Giang Sơn, đàm luận thiên hạ, chỉ là cái kia non nớt thần sắc, lại có vẻ dị thường buồn cười.

Nhưng là, Liễu Ván Thiên không cười, hần chỉ cảm thấy tâm thần chấn động.

Tam tộc, là chỉ Nhân tộc, Ma tộc cùng Yêu tộc.

Tam giới, là chỉ Nhân giới, Ma giới cùng Yêu giới.

Đây là đương kim đại lục cường đại nhất ba cái chủng tộc, ba cái giới.

Lời này hiển nhiên là mẹ của mình Cô Nguyệt, từng từng nói qua, cho nên Miểu Miểu học, mới sẽ như thế giống như đúc.

Miểu Miểu híп Yên Ba, có chút hướng về mà nói: “Vừa rồi cái kia Tiên Tử tỷ tỷ đẹp quá!”

“Đó là Lý Tiển Đồng, Lý Dược Tôn!” Liễu Ván Thiên cười nói: “Ngươi lại cùng ta nhiều kể một ít ta chuyện của mẫu thân!”

Miểu Miểu nhu thuận địa lên tiếng, nói khẽ: “Ồ! Cô Nguyệt điện hạ, là một cái vô cùng tốt cực người tốt nhi...”

...

Nghe xong rất nhiều quan tại mẫu thân mình Cô Nguyệt sự tình, Liễu Ván Thiên thần sắc ngưng tụ.

Nếu như Miểu Miểu nói đều là loại thực, như vậy mẹ của mình, tuyệt đối là một cái không đơn giản nữ tử hiếm thấy!

Có thể vượt qua ngàn vạn trở ngại, buồng Yêu tộc điện hạ cao quý thân phận, cùng một nhân loại tướng quân cùng một chỗ nữ tử, như thế nào lại đơn giản đâu?

Liễu Ván Thiên thầm nghĩ trong lòng: “Một ngày nào đó, ta sẽ đến Tây Vực Yêu tộc, đi tìm kiếm mẹ của mình Cô Nguyệt, hỏi một câu nàng, tại sao lại kết luận con của mình, muốn làm là về tam tộc, tam giới đại sự! Chẳng lẽ tựu chỉ là bởi vì chính mình trên cánh tay cái kia khối Cầu Nguyệt Ký?”

“Ta mệt mỏi, ta muốn đi ngủ một hồi!”

Miểu Miểu nói cả buổi, có chút mệt mỏi, nàng ngáp một cái, liền tại trong sương mù trốn vào này cái sứ men xanh bình hoa trong.

Hai ngày này, Liễu Ván Thiên bắt đầu đến trong sân luyện công, trong cơ thể hần hấp thụ Yêu thú Linh khí, đã bị hần dùng Vi Hồn tu luyện hấp thụ được không sai biệt lắm, hiện tại, hần cần dẫn Tinh Quang nhập tùy, đối với Yêu thú Linh lực tiến hành rất tốt địa ngưng luyện.

Lý Tiển Đồng y nguyên mỗi ngày cho hần uy ba lượt dược, thời gian khác, nàng đều không trong sân, Liễu Ván Thiên lúc không có chuyện gì làm, liền đem Miểu Miểu gọi ra đến nói chuyện phiếm, chỉ là, Liễu Ván Thiên gọi nàng đi ra số lần càng ngày càng ít rồi.

Đây cũng không phải là Liễu Ván Thiên đối với Miểu Miểu đã có chán ghét, hoàn toàn trái lại, hần đối với Miểu Miểu càng ngày càng ưa thích rồi!

Hần cảm giác loại này ưa thích, đã đã vượt qua hần vừa bắt đầu chứng kiến Miểu Miểu lúc, đối với nàng cái chủng loại kia thuần túy ưa thích, đó là một loại dục vọng!

Càng làm cho hần khó chịu nỗi chính là, loại dục vọng này càng ngày càng mãnh liệt, thân thể của hần, cũng dần dần nổi lên càng nhiều nữa phản ứng, tựa hồ mặc kệ nhìn thấy Lý Tiển Đồng, vẫn là nhìn thấy Miểu Miểu, hần đều khởi phản ứng.

Hần thậm chí hoài nghi, có phải hay không nhìn thấy nữ tử, mình cũng sẽ có loại này phản ứng, loại này xao động!

Hần không biết mình trúng Hắc Mộc dục độc, nhưng hần biết rõ, nhất định có chuyện gì, chính mình không thể nào biết rõ, nhưng lại chân thật địa đã xảy ra!

Tiến vào Dược Tôn quán ngày thứ chín ban đêm, Liễu Ván Thiên có chút mệt mỏi, liền tại sân nhỏ trên mặt ghé đá, bàn lấy đầu gối ngủ một giấc. Chỉ là, hần chính giữa tỉnh lại.

Hần không phải tự nhiên địa tỉnh lại, mà là bị một hồi toàn thân không được tự nhiên xao động kích thích.

Hắn trong sân đứng thẳng người, thấy được một thân áo trắng Lý Tiễn Đồng, nàng nhìn qua tỉnh lại chính mình, ánh mắt lộ ra một tia cười, nàng tựa hồ đang chờ hắn tỉnh lại.

Đêm khuya thế này, Lý Tiễn Đồng vì sao muốn ở chỗ này chờ chính mình đâu?

Liễu Ván Thiên không biết, nhưng là thân thể của hắn lại nổi lên một hồi rất mãnh liệt biến hóa, khô nóng mà khó có thể bình an.

Cái loại cảm giác này, lại tới nữa!

Hắn muốn quay người, sau đó tiến vào trong phòng.

Nhưng đương hắn nhìn xem vô cùng nhu nhuận Lý Tiễn Đồng về sau, ánh mắt của hắn không bao giờ nữa nguyên ý ly khai, thân thể của hắn trở nên càng thêm khô nóng.

Ánh mắt của hắn bắt đầu cuồng nhiệt...

Hắn cảm giác thần thức đã có điểm không chế không nổi thân thể.

Lý Tiễn Đồng tự nhiên cười nói, đột nhiên mở ra một cái bình nhỏ, đổ ra một khóa Tử sắc đan dược, đưa cho hắn nói: “Đem cái này ăn hết!”

Liễu Ván Thiên kinh ngạc địa nhận lấy, một ngụm nuốt xuống.

Lý Tiễn Đồng đôi mắt không hề chớp mắt địa dừng ở hắn, nhìn xem ánh mắt của hắn, thời gian dần qua, Lý Tiễn Đồng trong mắt, lộ ra một tia đắc ý vui vẻ.

Bởi vì nàng chứng kiến, Liễu Ván Thiên trong mắt cuồng nhiệt tại hạ thấp, cái kia khóa đan dược, tại tạo nên tác dụng!

Nàng theo Liễu Ván Thiên trong ánh mắt, thấy được giải cái kia Hắc Mộc dục độc hi vọng!

Liễu Ván Thiên phát giác trong cơ thể bỗng nhiên dâng lên một hồi thẩm người tính khí mát mẻ, cái này cổ mát mẻ, chậm rãi tại biến mất trong cơ thể hắn khô nóng, lại để cho hắn trở nên thoải mái.

Lý Tiễn Đồng đang chờ đợi, chờ một canh giờ qua đi, nàng có thể xác định, Liễu Ván Thiên cái này dục độc, phải chăng đã giải rồi...

Nhưng là, nàng cười, bỗng nhiên ngưng lại rồi, bởi vì nàng phát hiện, tại một phút đồng hồ về sau, Liễu Ván Thiên ánh mắt, lại trở nên cuồng nhiệt, cái này cổ cuồng nhiệt, thậm chí so vừa rồi càng thêm mãnh liệt,

Lý Tiễn Đồng kinh hãi, nàng nhanh chóng đem tay đặt ở Liễu Ván Thiên kinh mạch bên trên, theo thời gian trôi qua, nàng trong ánh mắt nghi hoặc quá nặng.

Liễu Ván Thiên trong thân thể về này Hắc Mộc dục độc tạo ra nhịp đập, lại trở nên mãnh liệt hơn rồi, thật sự nếu không nghĩ biện pháp, dục độc sẽ gặp sớm phát tác, cần phải xử nữ, mới có thể giải...

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 88: Dục độc phát tác

Chương 88: Dục độc phát tác

Lý Tiễn Đồng gặp Liễu Ván Thiên đã đến muốn bộc phát biên giới, không chần chờ nữa, nhanh chóng từ nhỏ trong bình lại đổ ra một khóa đan dược, viên đan dược kia, là màu đen.

Nàng nhanh chóng đưa cho Liễu Ván Thiên, Liễu Ván Thiên không nói gì, rất nhanh tựu nuốt xuống, hắn xem Lý Tiễn Đồng ánh mắt nóng bỏng, đặc biệt là nhìn xem nàng tuyết trắng cái cổ, trần ngập hấp dẫn hơi thẩm ướt môi, tựa hồ chỗ đó có quỳnh tương ngọc dịch.

Hắn cảm giác toàn thân dục trương khó nhịn, làm bộ nhào tới!

Tay của hắn, đã đụng phải Lý Tiễn Đồng vô cùng nhỏ nhắn mềm mại kích thích lưng áo, cũng chuẩn bị đem nàng ôm qua đến...

Lý Tiễn Đồng một hồi khổ sở, hắn là, lại đã thất bại?

Nàng chuẩn bị thức dục tinh lực, đem Liễu Vãn Thiên đánh ngất xỉu, đối với cái này một điểm, nàng rất có nắm chắc, bởi vì so về nàng Tinh Võ cảnh sơ kỳ đẳng cấp, Liễu Vãn Thiên mới bắt quá Khôn Võ cảnh sơ kỳ, kém quá xa.

Nàng thậm chí chỉ cần không đến một cái thời gian hô hấp, tự có thể làm được!

Nhưng là nàng có chút không cam lòng, trong nội tâm gây dựa, nàng quyết định chờ một chút...

Chỉ là, tựa hồ thời gian dừng lại như vậy một cái thời gian hô hấp, ngay tại Liễu Vãn Thiên tay, sắp sửa đặt ở Lý Tiễn Đồng trên thân mấu chốt bộ vị lúc, Liễu Vãn Thiên động tác bỗng nhiên ngừng lại.

Lý Tiễn Đồng trong nội tâm vui vẻ, thân thể cũng trầm tĩnh lại, tay của nàng, làm bộ muốn đánh ngất xỉu Liễu Vãn Thiên tay, cũng chậm chậm rủ xuống xuống dưới...

Liễu Vãn Thiên thân thức bỗng nhiên thanh tĩnh lại, hắn phát giác, trong cơ thể lại có một cỗ mãnh liệt hơn mát lạnh chi ý, như là một cỗ nước đá, không ngừng mà thấm vào qua thân thể của hắn các nơi, lại để cho hắn nhanh chóng bình tĩnh lại.

Hắn mở to hai mắt, phát hiện mình khoảng cách cùng Lý Tiễn Đồng vô cùng gần, tay trái của hắn, thậm chí đặt ở Lý Tiễn Đồng kích thích lưng áo bên trên, mà tay phải của hắn càng thêm không chịu nổi, vậy mà dừng lại tại Lý Tiễn Đồng ngực vị trí, tay phải phía dưới, tựa là Lý Tiễn Đồng cái kia song song cả mãnh liệt pháp phòng...

Hắn tranh thủ thời gian lui ra phía sau hai bước, đứng vững vàng thân thể.

“Ta...” Liễu Vãn Thiên muốn nói thật có lỗi, hắn không nghĩ tới, chính mình có thể như vậy! Cứ việc trước khi, hắn rất nhiều lần đối với Lý Tiễn Đồng vô lễ, ngôn ngữ cũng lộ ra thô tục ngả ngón đùa giỡn, thậm chí muốn làm cho nàng biến thành cái gọi là “Tiểu muội nhà bên”...

Nhưng là giờ phút này, phát hiện mình với tư cách không chịu được như thế, trong lòng của hắn lại tràn đầy tự trách cùng mờ mịt, hắn vô cùng xác định, đây không phải hắn muốn!

Đừng nói hắn đối với Lý Tiễn Đồng không có yêu trình độ, cho dù là thực đã yêu, cũng không phải dùng loại phương thức này! Hắn ở kiếp trước, đối với đau khổ truy cầu Mộng Diệp, hết sức bảo hộ, chưa từng có bức nàng đã làm nàng chuyện không muốn làm.

“Không có gì, người trở về phòng nghỉ ngơi thật tốt a?” Nhìn qua khôi phục như thường Liễu Vãn Thiên, Lý Tiễn Đồng lại không có giống Liễu Vãn Thiên đồng dạng, vì vừa rồi hành vi của hắn muốn cái gì, trong nội tâm nàng tại cuồng hỉ.

Liễu Vãn Thiên gặp Lý Tiễn Đồng tựa hồ không có tức giận, tuy nhiên không biết nguyên nhân, thực sự không hề nói nhiều, hắn nhanh chóng quay người, hướng về phòng đi đến.

Hắn nhập sau phòng, nhanh chóng vận khí trong cơ thể Linh khí, bắt đầu Vi Hồn tu luyện, hắn muốn dùng trong cơ thể Linh khí, gạt rửa vừa rồi xao động linh hồn, lại để cho vừa rồi xấu hổ, không phát sinh lần nữa!

Lý Tiễn Đồng ngồi trong sân trên mặt ghế đá, trong nội tâm y nguyên tâm thần bất định, nàng nếu chờ một canh giờ.

Vừa rồi, nàng cho Liễu Vãn Thiên ăn vào đan dược, đúng là những ngày này, toàn lực vì giải Hắc Mộc dục độc luyện chế đan dược, viên thứ nhất Từ sắc đan dược, nàng tên là “Khử Dục Đan”, viên thứ hai nàng đặt tên là “Địch Dục Đan”.

Thời gian như trôi đưa, một canh giờ rất nhanh đã trôi qua rồi, nhưng cái này một canh giờ chỉ tại Lý Tiễn Đồng, nhưng lại vô cùng dài vô.

Rốt cục, nàng giờ lên, nhìn xem không trung chẳng phải tròn ánh trăng, im ắng địa nở nụ cười, nàng chân thành đứng dậy, đi vào Liễu Vãn Thiên phòng, trông thấy hắn khoanh chân ngồi ở trên giường, đang tại tu luyện.

Ngoài cửa sổ ánh trăng như nước đồng dạng, chảy nước tại hắn tuần lãng kiên nghị trên mặt, nàng cứ như vậy nhìn xem yên tĩnh Liễu Vãn Thiên, bỗng nhiên rơi lệ đầy mặt.

Trong nội tâm nàng thầm nghĩ: Tại nơi này buổi tối về sau, Đại Lương Quốc không người có thể trị liệu Hắc Mộc dục độc lịch sử, sắp bị thời gian bao phủ!

Nàng với tư cách Đại Lương Quốc một đời Dược Tôn, lại một lần sáng tạo ra Đại Lương Quốc y học giới kỳ tích!

Vì ngày hôm nay, nàng đã chờ đợi quá lâu!

Nàng biết rõ, nàng nên đi làm một kiện nàng chuyện nên làm rồi! Bởi vì có một người, chờ cái này khóa giải Hắc Mộc dục độc đan dược, đã đợi rất nhiều rất nhiều năm...

Liều Ván Thiên toàn thân hơi mạch đang nhanh chóng vận hành, hần lại tiến nhập một loại không có gì vô ngã trống không bên trong, chỉ là, hần lúc này đây tiến vào được cũng không triệt để...

Hần tựa hồ còn nghe thấy được một cổ hần đã từng nghe thấy được qua mùi thơm, loại này mùi thơm, thật là dễ dàng lại để cho hần chìm vào giấc ngủ mùi thơm, hần không biết, đây là Lý Tiễn Đồng trước khi đi, cho hần thi triển mùi thơm, bởi vì nàng muốn cho giải độc sau Liều Ván Thiên nghỉ ngơi thật tốt, là trọng yếu hơn là, nàng muốn đi làm một chuyện, không hy vọng có người quấy rầy!

Chỉ là Lý Tiễn Đồng lại sẽ không biết, lúc này đây, cái này mùi thơm, lại không có thúc Liều Ván Thiên như trước đó lần thứ nhất đồng dạng bình yên chìm vào giấc ngủ.

Tại Liều Ván Thiên lưu lại thần thức trong ý thức, ảo giác của hần trong vậy mà ra một cái xinh đẹp nữ nhân kiều thân nhân thể, cái này hình ảnh, chính mình tựa hồ bài kiến, lại như thế nào cũng nhớ không nổi đã gặp nhau ở nơi nào.

Thân thể của hần, tựa hồ lại trở nên nóng bỏng lên. Lý Tiễn Đồng tuy là Đại Lương Quốc một đời Dược Tôn, lại nào biết đâu rằng, lên vào Liều Ván Thiên trong cơ thể Hắc Mộc dục độc, không chỉ có tiến nhập hần 14 đại kinh mạch, càng là tại Liều Ván Thiên mấy ngày nay Vi Hồn tu luyện ở bên trong, tiến nhập hần vô số thật nhỏ không có người thấy được hơi mạch.

Lý Tiễn Đồng đương nhiên cũng nhìn không tới chút ít này mạch, nhìn không tới sự biến hóa này, nàng cho rằng, Liều Ván Thiên độc đã giải...

Liều Ván Thiên thân thể càng ngày càng nóng bỏng, cái loại này muốn bạo tạc nóng bỏng cùng xao động, lại để cho hần cảm giác vô cùng sợ hãi, nhưng là thần trí của hần cũng đã ở vào một mảnh hư vô bên trong, thân thể đã không thể bị hần suy yếu thần thức chỗ không chế, hần đột nhiên quát to một tiếng, từ trên giường lăn rơi trên mặt đất.

Hần phiên cổn, hần dùng lực xé rách lấy y phục của mình, hần nóng bỏng thân thể, vô cùng hi vọng giờ phút này có mấy chục bồn nước đá đưa hần xối thấu mấy chục lượt!

Tại một mảnh Yên Hà ở bên trong, một cái nổi bật màu xanh lá thân ảnh, theo trên mặt bàn bình sứ trong phiêu rơi trên mặt đất.

Miêu Miêu phát hiện dị động, nàng chạy đi qua, muốn đem Liều Ván Thiên nâng dậy.

Nàng vịn thân thể vô cùng nóng bỏng Liều Ván Thiên, lo lắng hỏi: “Thiếu gia, ngươi làm sao vậy?”

Liều Ván Thiên ánh mắt có chút mờ ra, Miêu Miêu lấp bắp kính hãi, giờ phút này Liều Ván Thiên ánh mắt, không còn có mấy ngày trước đây xem chính mình cái kia cổ sáng, trong lúc này tràn đầy dục vọng, không che dấu chút nào dục vọng!

Miêu Miêu không rõ chuyện gì xảy ra, loại dục vọng này, thậm chí so trước kia bất luận cái gì nam nhân xem ánh mắt của nàng, đều phải mạnh mẽ gấp mấy chục!

Liều Ván Thiên đột nhiên ôm chặt Miêu Miêu, bắt đầu xé rách Miêu Miêu vốn là ít ỏi lụa mỏng.

Miêu Miêu muốn muốn đẩy ra hần, lại không muốn dùng sức, nhìn qua Liều Ván Thiên nóng bỏng ánh mắt, nàng tựa hồ bỗng nhiên tự đã hiểu, Liều Ván Thiên nghĩ muốn cái gì.

Nàng lại đột nhiên ngượng ngùng cười cười, nhớ tới tại Cô Nguyệt điện hạ từng từng nói qua: “Ngươi biết trở thành nữ nhân của hần!”

Miêu Miêu hiện tại tựa hồ hoàn toàn lý giải Cô Nguyệt điện hạ ý tứ.

Nàng không hề kháng cự, nàng xinh đẹp đôi mắt mị hoặc, nàng nhu nhuận bờ môi khẽ nhếch.

Miêu Miêu thay đổi, tự hồ chỉ là qua trong giây lát, liền từ thanh thuần kiều nộn biến thành phong tình vô hạn, đây là cây đào tình hoặc là nói cây liễu tình, tự nhiên sẽ gặp, trời sinh có được một loại tiềm chất.

Tại lúc này, Miêu Miêu nguyện ý vì Liều Ván Thiên phóng thích loại này tiềm chất, ngoài cửa sổ đã là cuối mùa thu, hàn khí tràn trập, nhưng là trong phòng đã có xuân ý...

Có một số việc, cứ như vậy tự nhiên địa đã xảy ra.

Những chuyện này, tựa hồ sớm đã nhất định, cũng có người đã sớm dự liệu được nó sẽ phát sinh, cứ việc không phải coi bọn nàng dự đoán phương thức phát sinh, ví dụ như Cô Nguyệt, ví dụ như Miêu Miêu.

Nhưng là, ngoại trừ Liều Ván Thiên...

Chương 89: Bá khí lôi đài

Chương 89: Bá khí lôi đài

Long Tường Học Viện, Long Tường Đài.

Long Tường Trì thiên ra Giao Long! Cái này bốn phía bị Long Tường Trì nước vòn quanh thi đấu đài, giờ phút này lại bị bố trí thành một cái vô cùng hoa lệ sân khấu.

Cái bàn chính giữa, lại vẫn treo rồi một bộ Hồng sắc gấm vóc làm thành câu đối.

Bên phải về trên vậy mà viết: Tài đại khí thô văn ngự thiên hạ mỹ nhân!

Bên trái về dưới là: Ngang hàng trượng nghĩa võ hành hạ Long Tường thiên tài!

Hoành phi là: Dã Thảo Minh thành lập đại hội.

Long Tường Đài cách đó không xa, đứng đấy ba cái thiếu niên cùng hai thiếu nữ, bọn hắn nhìn qua Long Tường Trì thần sắc khác nhau.

Bắt mắt nhất chính là cái Bàn tử, mặt của hắn rất tròn, thân thể rất cổ, nhìn xem da mịn thịt mềm, rất nhận người ưa thích, giờ phút này hắn đang dùng tay phải vuốt chính mình tròn vo bụng, về mặt về đặc ý.

Nhìn qua hoa lệ sân khấu cùng Hồng sắc Trương Dương hoành phi, Liễu Văn Thiên khước miệng giọng lên, vuốt cằm nói: “Ngoạ tào, Phạm Nhị, đây là của người này chủ ý à? Người sẽ không sợ có người đá đài?”

Liễu Văn Thiên thoáng ánh mắt thâm thúy, tựa hồ trở nên càng thêm ôn trọng chút ít, chỉ là, tiếng nói của hắn rồi lại trở nên càng thêm thô lỗ.

“Ngoạ tào?”

Đứng ở bên cạnh Tổ Ly Hương, tựa hồ đối với Liễu Văn Thiên nói ra cái kia hai chữ, rất là kinh ngạc.

Nàng lại sẽ không biết, thậm chí không có ai biết, ngay tại đêm qua, Liễu Văn Thiên đối với hai chữ này đã có càng sâu lý giải, đặc biệt là đối với chữ thứ hai!

Phạm Nhị nhẹ gạt đầu, thần sắc bay lên mà nói: “Người xem, cái này bức câu đối, không chỉ có nổi bật người nói muốn Văn Võ liên minh, lại đem tài đại khí thô ngang hàng trượng nghĩa cái này tám chữ Dã Thảo Minh minh ước, dung hợp tiến vào.”

“Ha ha, hơn nữa nha!” Hắn duỗi ra mập bạch tay, chỉ vào bên phải về trên, ha ha cười nói: “Còn điểm ra người nói cái kia bản 《Bốc Thị Kỳ》 ngự nữ khảo! Cái này đã muốn tu hành, vừa muốn mỹ nữ, cùng Giang Sơn mỹ nhân kiêm được là một cái ý tứ, lại nói Long Tường Học Viện các thiếu niên và thiếu nữ, ai không thích ai không yêu đâu?”

“Tài đại khí thô ngang hàng trượng nghĩa...” Liễu Văn Thiên ngưng thần nói: “Cái này tám chữ, lúc nào thành cho chúng ta Dã Thảo Minh minh ước?”

“Ha ha ha...” Phạm Nhị nhìn Cổ Thanh Dương liếc, thấy hắn không nói lời nào, liền tiếp theo nói: “Người không phải tại dưỡng thương ấy ư, cái kia Lý Dược Tôn, nói người thương thể rất nặng, không thể quá nhiều quây rầy, cho nên chúng ta tạm giờ cái tay, dùng ba cái người sáng lập hai cái đồng ý, liền thông qua được!”

“Ha ha ha...” Liễu Văn Thiên cười ha ha, hắn chỉ vào Phạm Nhị cười nói: “Người cái tên mập mập này a, ta còn không biết người? Cổ Thanh Dương cái tay kia, cũng là người giúp hắn cử a?”

“...” Phạm Nhị gãi gãi đầu, không có ý tứ cười cười, nói: “Hắc hắc, kỳ thật đây cũng là Cổ Thanh Dương ý tứ, đúng không?”

Nói xong, hắn lấy ánh mắt xem Cổ Thanh Dương.

Cổ Thanh Dương lại chỉ lo đùa lấy trên bả vai hắn Từ Lôi Thần Trụ, không để ý tới hắn.

Phạm Nhị cười không ra rồi, cái kia con mắt xem Liễu Văn Thiên, cứng lưỡi nói: “Cái này... Người xem câu đối đều làm đi ra, cái này muốn sửa, cũng không còn kịp rồi nha!”

Ánh mắt hắn lần lần một chuyển, cười nói: “Hắc hắc, dù sao ta là đã làm đi ra, tiền cũng bỏ ra, lực cũng phí hết, người muốn giật xuống đến, cái kia chính người kéo a!”

“Đã không còn kịp rồi!” Cô Thanh Dương nhàn nhạt địa cười nói, hần thấy được Long Tường Đài trước, đã tụ tập không ít Long Tường Học Viện người.

Liễu Văn Thiên nhìn qua mấy cái màu vàng kim óng ánh đánh chữ, đột nhiên thần sắc quái dị địa cười nói: “Ta xem, mấy chữ này rất tốt xem! Dùng tài đại khí thô ngang hàng trọng nghĩa cái này tám chữ làm mình ước, cũng chưa hẳn không thể...”

“Thật tốt quá!” Phạm Nhị vỗ vỗ Liễu Văn Thiên bả vai, lớn tiếng cười nói: “Đặc sao, ta biết ngay, ngươi sẽ đồng ý!”

“Chúng ta thành lập Dã Thảo Minh, bản chính là vì Trương Dương thanh thế, cải biến Long Tường Học Viện ba cái liên minh thế chân vạc xu thế!”

Liễu Văn Thiên trong ánh mắt đề độ tinh quang, “Đại biểu quyền quý đệ tử Kim Long Minh, quá ý thế hiếp người, ngươi nhìn xem bài danh chỉ là tân sinh bảng thứ 41 Tần Vũ, còn có lần trước cái kia Lâm Ngọc Đường, ngươi tự đại khái có thể phán đoán, cái này Kim Long Minh là cái dạng gì nữa trời rồi!”

“Mà đại biểu tầm thường đệ tử Thảo Căn Minh, tắc thì quá yếu!” Liễu Văn Thiên tiến vào học viện vừa vặn một tháng thời gian, cũng rất ít nghe được Thảo Căn Minh có động tĩnh gì, cảm giác như là biến mất!

“Về phần đại biểu nữ tử Kim Ngọc Minh sao, ta xem coi như cũng được, bất quá như vậy con người làm ra địa đem nam tử cùng nữ tử tách ra, hội thiếu đi rất nhiều niềm vui thú! Chúng ta muốn sáng tạo một cái nam nữ hỗn hợp liên minh!”

“Nam nữ hỗn hợp tốt!” Phạm Nhị vẻ mặt cười xấu xa mà nhìn xem đứng tại Tổ Ly Hương bên cạnh Từ Nguyệt, trong ánh mắt đề độ quang.

“Đi chết rồi, sắc quý!” Từ Nguyệt hung hăng trừng Phạm Nhị liếc, quát miệng nói: “Có ngươi mập mập này tại, Dã Thảo Minh thành lập ta cũng không đi vào! Hừ!”

Phạm Nhị cười khỏ, Liễu Văn Thiên lại ghé vào lỗ tai hần nói ra: “Ngươi yên tâm, nàng hội thêm vào!”

“Thật sự?” Phạm Nhị hồ nghi nhìn xem Liễu Văn Thiên, hần phát hiện, Liễu Văn Thiên tựa hồ thật sự biến hóa rất nhiều, không chỉ là ánh mắt biến hóa, đã qua những ngày này, hần đều có điểm đoán không ra!

Phạm Nhị nhìn xem Long Tường Đài trước tụ tập càng ngày càng nhiều đám người, cười nói: “Ta là nghĩ như vậy, chúng ta ba cái, trước tiếp nhận tân sinh khiêu chiến, tiến hành thêm nhiệt! Chờ hảo khí không sai biệt lắm sau khi đứng lên, sau đó, có thể tổ chức thành lập đại hội rồi!”

“Các ngươi đây là tại khai liên minh thành lập đại hội, vẫn là tại vô đài đâu?” Một cái lạnh lạnh thanh âm vang lên.

Cách đó không xa, một cái thiếu niên mặc áo gấm chấp tay đứng ở nơi đó, thần sắc tràn đầy ngạo mạn cùng coi rẻ.

“Cầu thả gấu! Tân sinh Thanh Vân Bảng bài danh đệ thập nhị vị cầu thả gấu!”

“Cái này gấu đen, nửa năm trước cũng đã đột phá Khôn Võ cảnh sơ kỳ, nghe nói hần còn luyện một loại Huyền cấp vũ kỹ, uy lực vô cùng!”

“Hần đã sớm đang chờ tại Long Tường Đài khiêu chiến mấy cái bài danh phía trên, đem Thanh Vân Bảng sửa lại!”

“Ngươi xem cái kia một bộ vênh vào hung hăng bộ dạng, sợ là muốn tìm Dã Thảo Minh cái này mấy cái cái gọi là người sáng lập phiên toái đấy!”

“...”

Nghe mọi người nghị luận, Liễu Văn Thiên mấy người chậm rãi đi tới Long Tường Trì bên cạnh.

Phạm Nhị đập vào ha ha, cười nói: “Ha ha, chúng ta đương nhiên là muốn tổ chức Dã Thảo Minh thành lập đại hội!”

“Thành lập đại hội? Ta xem là khiêu khích đại hội a?” Hần chỉ vào trên đài câu đối, nhỏ một bài nước miếng, vô cùng coi rẻ mà nói: “Tài đại khí thô văn ngự thiên hạ mỹ nhân? Ta nhỏ vào!”

“Cái này là nữ nhân của ta, các ngươi không phải tài đại khí thô sao? Ngự ngự nàng thử xem? Ta xem các ngươi liền đánh nàng đều đánh không lại, còn ngự thiên hạ mỹ nữ đấy!”

Mọi người lúc này mới chú ý tới, cầu thả gấu bên cạnh, đứng đấy một cái da Bạch Hạo răng đậm đặc trang tiểu mỹ nhân. Luận tư sắc, nàng so về Tổ Ly Hương đến trả phân biệt cách, nhưng là, thân hình của nàng lại vô cùng ngạo nhân, ở đây sở hữu thiếu nữ, không ai có thể bì kịp được.

Trên người nàng bày ra chính là một loại thành thực vẻ đẹp, tuy nhiên đã là ngày mùa thu, nàng mặc quần áo rất ít, đem nàng đường cong cảm giác mười phần đáng người, hoàn mỹ địa hiện ra đi ra.

Cầu thả gấu nói như vậy, nàng cũng không tức giận, vậy mà cười khanh khách nói: “Bên cạnh ta nam nhân, là Long Tường Học Viện Thanh Vân Bảng bài danh đệ thập nhị vị cao thủ, các ngươi tự tính toán đánh thắng được ta, cũng đánh không lại hần! Huống chi, các ngươi không là đối thủ của ta!”

Nàng đã nhìn ra, Phạm Nhị mới Linh Võ cảnh đỉnh phong, Liễu Văn Thiên nhưng chỉ là cái kinh mạch đứt gãy phế vật! Trong ba người, chỉ có Cô Thanh Dương, nhìn như đã đột phá Khôn Võ cảnh sơ kỳ.

Chỉ là, tại nàng trong mắt, thậm chí tại hiện trường đại đa số trong mắt người, đồng dạng là Khôn Võ cảnh sơ kỳ, nhưng cũng rất không giống với!

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Trên đường biển chiều

Chương 90: Trên đường biển chiều

Long Tường Học Viện Thanh Vân Bảng thượng bảng bốn mươi chín người, Khôn Võ cảnh sơ kỳ có hai mươi cái, nhưng cũng không phải từng Khôn Võ cảnh sơ kỳ, đều có thể bài danh đệ thập nhị!

Cái này là chênh lệch! Huống chi, Cầu Hùng vừa mới đã luyện thành một môn bá đạo Huyền cấp vũ kỹ.

Nói xong lời này, diêm dúa lẳng lơ nữ tử còn có ý đắc ý đem thân thể hếch, một bộ vẻ ngạo nhiên.

Liễu Ván Thiên lại đối với nàng không có chút nào hứng thú, hần ngay cả nhìn cũng chưa từng nhìn nàng liếc, mà là thần sắc bình tĩnh mà hỏi thăm: “Phạm Nhị, cái này trên mặt có một đồng lau không khô sạch gấu đen thì người, là ai?”

“Ha ha ha...” Mọi người cười ha hả, lại nhìn Cầu Hùng, quả nhiên như Liễu Ván Thiên theo như lời, hần trái trên mặt có một đạo màu đen mặt sẹo, cũng không biết là trời sinh trĩ, vẫn là về sau dài ra, nhìn về phía trên xác thực như là một đồng màu xám đen gấu đen thì!

Huống chi, tên của hần, tự kêu là Cầu Hùng, cùng gấu đen cùng âm!

“Cái này đồng thì danh tự đã kêu Cầu Hùng!” Phạm Nhị vuốt bụng, cười nói. Hần phát hiện, Liễu Ván Thiên càng ngày càng có ấn dấu cảm giác rồi!

“Nguyên lai là chính bản thân hần kéo thì quên lau!” Liễu Ván Thiên cười to.

Tựa hồ trải qua Hắc Tùng Lâm cùng Kim Cương Sư cuộc chiến sinh tử về sau, đặc biệt là trải qua tối hôm qua về sau, trên người hần thậm chí có một tia Tần Tử Nghi thần thức mới có cái chủng loại kia bất cần đời cảm giác, hần biết rõ, cái này không chỉ có là bởi vì vi thần trí của bọn hần dung hợp hiệu quả, càng bởi vì tâm cảnh của hần tại biến hóa.

Hần chậm rãi đã bị Tần Tử Nghi thần thức ảnh hưởng, có chút tiếp nhận quan điểm của hần, đã có một cơ hội trùng sinh rồi, vì cái gì không sống được tiêu sái khoái hoạt một điểm đâu?

Cho dù là làm trong lòng của hần cái kia vài món đại sự, hần cũng có thể rất nhẹ nhàng địa đi làm, mà không phải như ở kiếp trước đồng dạng, luôn bận lấy cái mặt!

Đặc biệt là trải qua tối hôm qua về sau, hần mới phát hiện, nguyên lai thế giới lại vẫn có như thế làm cho tâm thần người sung sướng sự tình, trong lòng của hần cũng trở nên vô cùng khoáng đạt.

Cầu Hùng giận dữ, quát: “Các ngươi muốn chết!” Nói xong, hần ngưng tụ Linh khí, vươn tay phải.

“Đợi một chút...” Phạm Nhị lại vung lấy mập mập cánh tay, cười nói: “Ngươi muốn thực sự điểm bốn sự, cũng không cần vội vã cái này nhất thời a? Sao không đến Long Tường Đài bên trên đánh? Ta sẽ không chú ý, đem chúng ta Dã Thảo Minh thành lập đại hội sân khấu, biến thành lôi đài!”

Cầu Hùng nghe Phạm Nhị nói như vậy, trong nội tâm một hồi âm lãnh, bọn hần đây là tại muốn chết! Nếu như bọn hần không được Long Tường Đài, chính mình còn không dám đem bọn họ quá thế nào, nhưng là một khi lên Long Tường Đài, như vậy sinh tử liền không phải mình có thể khống chế!

Học viện quy định ở bên trong đã sớm minh xác qua, Long Tường Đài là sinh tử chi địa, tại Long Tường Đài, dù là bị giết, cũng là tài nghệ không bằng người gieo gió gặt bão!

Cầu Hùng cười lạnh nói: “Ta tại trong lúc bế quan, nghe nói Long Tường Học Viện ra ba cái cuồng vọng cái gọi là thiên tài, tự tiện tiến vào Hắc Tùng Lâm, bị một đám súc sinh đánh cho hoa rơi nước chảy, nếu như không phải học viện cùng Tổ Vương Phủ cao thủ cứu giúp, sớm đã chết ở bên trong!”

Hần cắn răng, hung dữ mà nói: “Không nghĩ tới thương mới vừa vận tốt, tự dám can rờ như thế! Xem ta như thế nào tại Long Tường Đài bên trên, đem ba người các ngươi liền súc sinh đều không bằng phế vật, từng bước từng bước địa xé nát!”

Trong lòng mọi người tất cả giật mình, bọn hắc có không ít người xem qua Cầu Hùng tại Long Tường Đài bên trên đối chiến, chỉ cần là bị hắc đả bại, không có người nào còn sống, đều bị hắc tươi sống địa xé thành hai nửa!

Phạm Nhị nhìn qua Cầu Hùng, trong nội tâm Siêu cấp khó chịu, hắc quát to: “Ta đi!”

Liễu Văn Thiên nghi hoặc địa nhìn qua Phạm Nhị, đã thấy hắc trừng mắt nhìn, hướng chính mình nhẹ gật đầu.

Phạm Nhị võ tu đẳng cấp vẫn là Linh Võ cảnh đỉnh phong, tuy nhiên phá kính sắp tới, cũng rất khó đánh qua đã đột phá Khôn Võ cảnh sơ kỳ Cầu Hùng hắc vì sao phải đây?

Gần đây tại loại này lúc đối chiến hậu đều đầu tiên thỉnh chiến Cổ Thanh Dương, giờ phút này vậy mà trầm mặc không nói, Liễu Văn Thiên bỗng nhiên ý thức được cái gì, hắc cười cười, đối với Phạm Nhị nói: “Người đi đi, cuồng đánh cái kia đem thi kéo tại chính mình trên mặt hung hăng càn quấy gấu đen!”

Phạm Nhị dùng sức gật gật đầu, thân hình một lướt, liền đứng lên Long Tường Đài.

Cầu Hùng cũng chuẩn bị đi lên, nhưng là bên cạnh hắc nữ tử lại kéo hắc lại, cười khanh khách nói: “Đối phó tên mập mập chết bầm này, làm gì người tự mình động thủ? Giao cho ta a, ta cam đoan lại để cho hắc gọi ta bà cô!”

Cầu Hùng sững sờ, lập tức cười lạnh nói: “Người đi, cho ta đánh cho cái tên mập mập này răng rơi đầy đất, xem cái kia xảo trá đầu lưỡi rút cuộc là cái gì lớn lên!”

Hắc nhìn ra được, Phạm Nhị bắt quả là Linh Võ cảnh đỉnh phong mà thôi, mà bên cạnh mình nữ tử, lại cũng đã đột phá Linh Võ cảnh đỉnh phong, mà trên người nàng, còn mang theo một cái tất sát kỹ! Thậm chí liên chính hắc, tại lần đầu gặp phải nàng thời điểm, cũng thiếu chút bị nàng đả bại!

Gặp nữ tử chân thành lên Long Tường Đài, Cầu Hùng chấp tay sau lưng, trên mặt lộ ra một tia nhẹ nhõm cười.

“Cầu Hùng, người một cái dám ông lớn, chính mình không dám đi lên, lại để cho một cái đàn bà đi lên có ý tứ gì à?” Phạm Nhị gặp cái này diêm dúa lăng lợ nữ tử đi lên, không khỏi cười ha ha: “Người không gặp cái này bức câu đối sao? Tài đại khí thô văn ngự thiên hạ mỹ nhân! Các nàng này, thân thể như vậy gầy yếu, có thể chịu không được ta cái này đáng người ngự nha!”

“Ha ha ha...”

Mọi người lập tức hồng cười rộ lên!

Từ Nguyệt trên mặt lại một hồi sương lạnh, mập mập chết bầm này, rõ ràng khai loại này vui đùa, thật không biết xấu hổ! Nhưng nàng vẫn là mở miệng nhắc nhở: “Phạm Nhị, nàng là Mị Cốt Hương con gái Mị Tiểu Tiểu, người cẩn thận một chút, đợi chút nữa ngàn vạn không nên nhìn ánh mắt của nàng!”

“Đã biết!” Phạm Nhị nghe được Mị Cốt Hương ba chữ, trong nội tâm liền đã giống như là gương sáng, đây chính là hai mươi năm trước, miếu sát vô số nam nhân cô gái tuyệt sắc, đồn đãi chỉ cần cùng nàng đối chiến là nam nhân, nàng lại cho tới bây giờ đều không có bị bại!

Phạm Nhị quyết định, đánh chết hắc cũng không nhìn mị tiểu ánh mắt! Bởi vì hắc biết rõ, nhìn tự là bại, mà bại rồi, có lẽ tự là chết!

Phạm Nhị con mắt nhìn dưới mặt đất, lớn tiếng nói: “Người là nữ nhân, ta cho người xuất thủ trước!”

“Tốt!”

“Miên Nhu Chương!”

Mị Tiểu Tiểu kiều quát một tiếng, thân hình chuyển động gian, nhanh chóng lấn thân mà đến, một chương tập tới, cái này chương tựa như người của nàng đồng dạng, vô cùng kiều mỹ, nhìn như không có nửa điểm lực đạo.

“Thiên Cương chương!”

Phạm Nhị sững sờ, nhưng không dám khinh thường, sử xuất năm thành Linh lực, dùng tay phải dùng Huyền cấp vũ kỹ Thiên Cương chương nghênh đón tiếp lấy.

Lập tức hai người bàn tay muốn đụng với, chỉ là Mị Tiểu Tiểu cái kia miên nhu chương, lại bỗng nhiên sắp tới đem đối chương lúc lại thay đổi chiêu thức, thân hình của nàng chuyển động, đã đến Phạm Nhị bên cạnh, sau đó biến chương vi thảo, dùng so vừa rồi kiên cường lực lượng nhiều lắm, Chop tới Phạm Nhị đan điền chỗ.

Phạm Nhị thân hình ngưng tụ, cô gái này, vậy mà giữa đường thay đổi chiêu thức, hắc giờ phút này to mọng thân thể đang tại đi phía trước phốc, muốn lại nghiêng người, cũng đã không kịp!

“Mị Hồ Bộ!”

“Âm Hồ Thủ!”

Một người mặc áo trắng thiếu niên nhận ra Mị Tiểu Tiểu chiêu thức, hấn gọi nói: “Cái này là năm đó Mị Cốt Hương tuyệt kỹ thành danh, dựa vào Mị Hồ Bộ nhẹ nhàng linh hoạt, tăng thêm Âm Hồ Thủ âm độc, chỉ sợ cái tên mập mạp này, đỡ nhiều lành ít rồi!”

Liễu Văn Thiên nhìn qua Mị Tiểu Tiểu tay, tựa hồ vẫn còn biến hóa, quả nhiên, tại nhanh chóng như Lôi Điện ở bên trong, nàng chụp vào Phạm Nhị đan điền tay trái chỉ, vậy mà vuron ba căn màu trắng bén nhọn xương cốt.

Hắn không khỏi vì Phạm Nhị lo lắng.

“Két... Xoẹt...”

Tại một hồi thanh âm rất kỳ quái ở bên trong, Mị Tiểu Tiểu tay trái, mang theo chương mắt bạch cốt, vào Phạm Nhị đan điền Huyền Nguyên chỗ, Phạm Nhị quần áo lập tức liền bị đâm rách

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 91: Cực hạn vẽ mặt

Chương 91: Cực hạn vẽ mặt

“Đây là có chuyện gì?” Mị Tiểu Tiểu ánh mắt lại ngưng lại rồi, nàng mang theo bạch cốt bén nhọn ngón tay, tăng thêm nàng gần tám thành Linh lực, vậy mà không có đâm vào Phạm Nhị đan điền bên ngoài da thịt!

Trong nội tâm nàng thất kinh nói: “Tên mập mạp chết bầm này, nhìn như da từng, thịt vậy mà so sắt thép còn ngạnh? Đây là có chuyện gì?”

Không đợi nàng minh bạch chuyện gì xảy ra, Phạm Nhị lại phá lên cười, hấn bỗng nhiên quay người, sau đó rất nhanh liền dùng rộng thùng thình bàn tay kéo lại Mị Tiểu Tiểu eo nhỏ nhắn, đem nàng giơ lên, sau đó nặng nề mà đem nàng ngã văng ra ngoài.

Mị Tiểu Tiểu thân hình bất ổn, rơi xuống tại Long Tường Đài bên trên, khoe miệng tiết ra một tia máu tươi.

“Ha ha ha...” Phạm Nhị sửa sang chính mình bị tráo rách nát quần áo, cười nói: “Ngươi cái ngoan độc yêu phụ, muốn bắt ngươi Phạm Nhị đại gia Huyền Nguyên, ở đâu có dễ dàng như vậy?”

Mị Tiểu Tiểu lau đi khoe miệng máu tươi, nàng đứng lên, chậm rãi đi tới Phạm Nhị trước người.

“Ngươi còn muốn làm gì?” Phạm Nhị nhìn nàng kia không cam lòng con mắt, cười lớn hỏi.

Chỉ là, tại hấn vừa rồi đặc ý phía dưới, hấn lại quên chính mình không nhìn ánh mắt của nàng quyết tâm, giờ phút này, hấn cũng rốt cuộc cười không nổi rồi.

Bởi vì Mị Tiểu Tiểu một đôi mị hoặc con mắt, tựa như hai cái vô cùng huyền diệu móc, đưa hấn chăm chú địa ôm lấy rồi, ánh mắt của hấn hoàn toàn trầm mê đi vào, rốt cuộc không cách nào di động nửa phần.

“Phạm Nhị, nhanh dừng có lại xem ánh mắt của nàng!” Liễu Văn Thiên cũng phát giác dị thường, ở dưới mặt kêu lên.

Nhưng là, Phạm Nhị lại phảng phất giống như không nghe thấy, hấn cảm giác Mị Tiểu Tiểu cái kia lồi lõm có độ thân thể, quần áo tựa hồ tại chậm rãi rút đi, chậm rãi lộ ra vai, lộ ra ****...

Hấn ánh mắt trở nên mê mang, lập tức miệng đắng lưỡi khô, hấn vuron tay của mình, tựa hồ muốn chạm đến cái gì.

Mị Tiểu Tiểu nhỏ nhắn xinh xắn một tiếng, bỗng nhiên song chương đều xuất hiện, nhanh chóng đánh trúng vào Phạm Nhị ngực.

“Phanh...”

“A...”

Phạm Nhị dài rộng thân thể, như một đoàn cực lớn bông đồng dạng, nhẹ nhàng đi ra ngoài, nhanh chóng đâm vào Long Tường Trì màu vàng trên cây cột,

lập tức muốn rơi xuống trong nước.

Liễu Văn Thiên thấy, Loạn Ba Bộ pháp nhanh chóng phát động, tại Phạm Nhị thân thể sắp sửa rơi xuống nước thời điểm, hiểm hiểm địa tiếp được, sau đó dụng lực hất lên, thân thể của hắn liền vững vàng địa rơi trên mặt đất.

“Ha ha ha...” Mị Tiểu Tiểu kiều mỵ thanh âm cười nói: “Mập mập chết bầm, nguoi da thịt lại dày, còn không phải bị của ta vô địch mị nhãn đánh bại, hừ, nam nhân, đều đồng dạng!”

“Nguoi thua!” Nhìn qua chật vật Phạm Nhị, Cầu Hùng cười to, thần sắc khinh miệt mà nói: “Nguoi tự là dùng loại phương thức này, cái kia cái gì vẫn ngự thiên hạ mỵ nhân, vô hành hạ Long Tường thiên tài hay sao?”

“Ha ha ha...”

Mọi người nghe xong, lại nhìn một chút cái kia phó câu đối, cười ha ha.

“Nguoi...” Phạm Nhị cả giận nói: “Nếu như không phải nàng thi triển quỷ kế, ta như thế nào hội bại! Lại đến!”

Cầu Hùng lại mặt mũi tràn đầy khinh thường, âm thanh lạnh lùng nói: “Long Tường Đài bên trên, không có có một ngày nội chiến cùng là một người quy củ!”

“Bại, tự là bại! Một cái các lão gia, thua ở một nữ tử thì thôi, vậy mà không dám nhận thua, thực không phải cái nam nhân!”

“...” Phạm Nhị quả thực muốn điên, hắn quay đầu hướng về Liễu Văn Thiên nói: “Văn Thiên, huynh đệ nguoi ta bị đánh mặt rồi, nguoi nói làm sao bây giờ?”

“Cái này hay xử lý!” Liễu Văn Thiên khoe miệng tiết ra một tia cười quỷ quyết, hắn nhanh chóng lướt lên Long Tường Đài, bỗng nhiên cao giọng nói: “Cầu Hùng, nguoi đi lên!”

“Hừ, nguoi đánh trước bại nữ nhân của ta rồi nói sau!” Cầu Hùng cười to nói: “Nguoi càng phé vật, rõ ràng kinh mạch đứt gãy, là cái Võ Hồn bên trên phé vật, ta xem nữ nhân của ta một chiêu có thể tại trên thân thể lại phé đi nguoi!”

Liễu Văn Thiên khinh miệt nói: “Nguoi là không dám đi lên?”

“Một cái các lão gia, rõ ràng chính mình làm co lại đầu gấu đen, chính mình không dám đi lên, lại để cho một cái nữ nhân xuất đầu lộ diện ngăn cản tại trước mặt mình, ta thực vì nam nhân cảm thấy khuất nhục, nguoi làm gòn thừa nhận mình không phải là nam nhân được rồi!”

“Nguoi...” Cầu Hùng quả nhiên bị chọc giận, cái này vài câu, cùng hắn vừa rồi chế ngạo Phạm Nhị sao mà tương tự, lại càng thêm chói tai, hắn thân ảnh lóe lên, nhanh chóng chui lên Long Tường Đài.

[truyện của tui @ Net]

Cầu Hùng ánh mắt lộ ra tinh quang, ác âm thanh nói: “Liễu Văn Thiên, nguoi cái phé vật này, ngu ngốc! Nguoi nguoi sẽ phải hối hận!”

“Ai là phé vật, ai là ngu ngốc, đợi tí nữa sẽ biết!” Liễu Văn Thiên trong ánh mắt, lộ ra so Cầu Hùng trước khi càng khinh miệt gấp 10 lần ánh mắt nói: “Hai người các nguoi cùng lên đi! Nguyên một đám, ta chẳng muốn động hai lần tay!”

“Ta không nghe lầm chứ?” Dưới đài nghị luận lên.

“Điên rồi, Liễu Văn Thiên nhất định là điên rồi!”

“Một cái Thanh Vân Bảng bài danh đệ thập nhị Cầu Hùng, đã đủ nguoi đau đầu rồi, hắn rõ ràng lại để cho Mị Tiểu Tiểu cùng cùng tiến lên?”

“Lần trước tại Hắc Tùng Lâm, hắn đối với Yêu thú, cũng không phải biết miệng nói gì đó, vậy mà lại để cho Yêu thú sợ hãi mà trốn, nhưng cái này Cầu Hùng lại không phải thực gấu đen, mà là nguoi, cũng không phải là tốt như vậy hù dọa!”

“...”

Mị Tiểu Tiểu đột nhiên nói chuyện, nàng kiều cười nói: “Hùng tử, đã thẳng này muốn chết, chúng ta gì không thành toàn hắn?”

Cầu Hùng gặp mị tiểu ánh mắt tại hướng chính mình ném lấy mị nhãn, trong lòng của hắn hoan mau đứng lên, đã minh bạch ý của nàng.

Hắn ngưng tụ khiêng linh cữu đi khí, chuẩn bị một kích toàn lực, một chiêu liền đem Liễu Văn Thiên bị mất mạng!

Mị Tiểu Tiểu cũng ngưng tụ khôi toàn bộ Linh lực, cũng sớm lộ ra nàng trong ngón tay bạch trào.

“Mị môn phi trào!”

“Gấu kích vạn trọng!”

Hai người vô cùng ăn ý, đồng thời công hướng về phía Liễu Văn Thiên.

Liễu Văn Thiên khoe miệng giờ lên, ánh mắt của hắn đột nhiên trở nên bạo ngược, trong tay ngưng tụ Khôn Vô cảnh sơ kỳ sở hữu Linh khí, tại hai người cách mình chỉ có không đến hai thước thời điểm, hắn bỗng nhiên thân hình bắt đầu chuyển động.

“Loạn Ba Bộ!”

“Di Sơn Áp Hải!”

Tại mọi người trong lúc kinh ngạc, vang lên rất nhiều bất đồng thanh âm.

“Xèo xèo...”

“Phanh! Phanh! Phanh!”

Hai cái nhanh chóng thân ảnh, bỗng nhiên ở trước mặt mọi người tách ra mà đến, một cái đâm vào Long Tường Trì trên cây cột, sau đó lọt vào trong nước, một cái trực tiếp đã rơi vào xa hơn một chút không có cây cột nước ao địa phương.

Mọi người phục hồi tinh thần lại, trợn vện đã trầm mặc ba hơi, sau đó mới bộc phát ra một hồi sợ hãi thán phục thanh âm, lập tức nghị luận lên.

“Oa, thật lợi hại!”

“Đây là cái gì chiêu, quá khốc rồi!”

“Hắn rõ ràng là đoạn mạch, lại có thể kích phát cường đại như thế Linh lực, rốt cuộc là vì cái gì?”

“Quá yêu nghiệt rồi!”

“...”

Thắng, dĩ nhiên là Liễu Văn Thiên, giờ phút này hắn một thân Thanh Y, tại Long Tường Trì bên trên cội cút mà đứng, hắn không cười, cũng không nói gì, chỉ có chút giờ lên khoe miệng cái kia một vòng cười lạnh, tại nhắc nhở lấy mọi người, hắn mới là người thắng!

Nhưng hắn không nói lời nào, cũng không có nghĩa là những người khác không nói lời nào, Phạm Nhị lại chạy tới Long Tường bên cạnh, đối với bắt lấy Long Tường Trì cây cột, thân thể còn ở trong nước Cầu Hùng cười nói: “Đều nói nam nữ cùng tu, tiến triển cực nhanh! Nhưng các ngươi hai người này, như thế nào cùng nhau tu hành, cùng nhau ra chiêu, lại phát triển mạnh mẽ đâu? Đều chảy nước đến trong nước đi rồi!”

“Hiện tại ngươi phải biết, ai mới là ngu ngốc, là phế vật đi à nha?” Phạm Nhị dương dương đắc ý mà nói: “Ngươi cái gì gấu kích vạn trọng? Ta xem là Cầu Hùng bói ra thì, hơn nữa toàn bộ bói ra đến ngươi mặt lên rồi a!”

Cầu Hùng sắc mặt tái nhợt, hắn muốn nói chuyện, lại nói không nên lời, bởi vì không có ai biết, tại vừa rồi cùng Liễu Văn Thiên đối chiến ở bên trong, hắn cảm giác mình một chiêu kia “Gấu kích vạn trọng” tựa hồ đánh vào Mị Tiểu Tiểu trên người.

Mà Mị Tiểu Tiểu “Mị môn phi thảo”, vừa vặn bắt trúng chính mình cái nào đó bộ vị, lại để cho hắn đau nhức đến lợi hại, bắt lấy cây cột cũng đã rất tốn sức, căn bản là nói không ra lời.

Dù cho nói được, hắn cũng không dám nói lời nào, cái này Liễu Văn Thiên, nhìn xem là đoạn mạch, lại không biết sử cái chiêu số gì, lại để cho hai người bọn họ tự mình đánh mình, quá yêu nghiệt rồi, hắn trong ánh mắt chỉ có hoảng sợ, hắn sợ hơn, Liễu Văn Thiên giờ phút này lại cho mình một chương!

“Ha ha ha...” Mọi người gặp Phạm Nhị nói lời, đã điếm ra cái này một đôi nam nữ cùng tu sự tình, lại tăng cường đối với Liễu Văn Thiên mới vừa nói “Trên mặt có một đồng cứt gấu đen” châm chọc, không khỏi đều thoải mái cười ha hả!

“Đáng đánh, nói được cũng tốt!” Nhìn xem Cầu Hùng bị nói được không dám hỏi một câu, liền hừ cũng không dám hừ một tiếng, rất bao nhiêu năm vậy mà ừng hộ!

Cái này Cầu Hùng bình thường nhân duyên càng xác thực quá kém, chỉ biết là khi dễ nhỏ yếu, giờ phút này, những cái kia bị hắn khi dễ qua thiếu niên, cười đến đặc biệt sáng lạn, bọn hắn cảm giác Liễu Văn Thiên cùng Phạm Nhị, vì bọn họ hung hăng địa ra một ngụm gấu ở trong lòng ác khí!

“Một tháng trước, ta từng từng nói qua, đem tiếp nhận bất luận cái gì tân sinh khiêu chiến!”

Giờ phút này, Liễu Văn Thiên thanh âm vang lên, hắn dùng ánh mắt quét mắt dưới đài các thiếu niên và thiếu nữ, cất cao giọng nói: “Hiện tại, ta vẫn là lời này! Các ngươi muốn muốn khiêu chiến của ta, lên đây đi!”

Chương 92: Lâm thiếu gia khiêu khích

Chương 92: Lâm thiếu gia khiêu khích

Nhìn qua Long Tường Đài bên trên Liễu Vấn Thiên hiện ngang tư thế oai hùng, đặc biệt là tại nhìn thấy hắn không biết dùng cái biện pháp gì, một chiêu liền lại để cho tân sinh Thanh Vân Bảng bài danh đệ thập nhị Cầu Hùng cùng Mị Tiểu Tiểu bị thua, dưới đài lập tức lặng ngắt như tờ.

“Thật là cuồng đó a!”

“Cái kia thì thế nào? Liễu Vấn Thiên thật là cuồng, nhưng là hắn có cuồng lý do!”

“Đúng vậy a, không ai có thể tại tiến đến mới một tháng thời gian, tự có thể đánh bại Thanh Vân Bảng bài danh đệ thập nhị cao thủ!”

“Xem ra, là không có người nguyện ý đi lên sờ cái này rủi ro rồi!”

“...”

Đang lúc mọi người cho rằng không có người hội đi lên thời điểm, một cái ưu nhã thanh âm vang lên.

“Hừ, bất quá là đánh bại lưỡng cái tiểu nhân vật mà thôi, dĩ nhiên cũng làm dám làm can như vậy, người là lần chúng ta đường đường Long Tường Học Viện không người sao?”

Đã thấy cách đó không xa, đi tới năm cái xuyên lấy vàng nhạt quần áo thiếu niên mặc áo gấm, trong đó nói chuyện thiếu niên lưng công một thanh trường kiếm, ánh mắt âm trầm, cái mũi rất lớn rồi lại rất sụp đồ.

“Tân sinh Thanh Vân Bảng bài danh thứ năm Lâm Ngọc Đường!”

“Hắn là Long Tường Thành Tứ đại mạnh nhất thế lực một trong Lâm gia công tử!”

“Nghe nói hắn không chỉ có sớm đã đột phá Khôn Vô cảnh sơ kỳ, hơn nữa trên người còn mang theo đại sát khí!”

“...”

Mọi người nhìn về phía ánh mắt của hắn, tràn đầy vẻ hâm mộ, bởi vì trong những người này, quyền quý đệ tử thiếu, hơn nữa là dân nghèo đệ tử.

Dù cho có mấy cái quyền quý đệ tử, so về Lâm Ngọc Đường Lâm gia đến, đó cũng là ánh sáng đom đóm so Nhật Nguyệt, chỉ biết tự thẹn hình uest!

“Là các người?” Phạm Nhị thấy bọn họ mấy cái, con mắt có thể toát ra hỏa đến! Hơn mười ngày trước, ba người bọn họ, tuy nhiên nhìn như là tự mình tiến vào Hắc Tùng Lâm, kỳ thật, lại là vì không muốn bị mấy người bọn hắn nhục nhã, bị buộc đi vào!

Phạm Nhị chỉ vào Lâm Ngọc Đường cười nói: “Người, thấy Nhị gia, còn không quỳ xuống đến, nói một câu ‘Tiểu đệ ta sai rồi, hiện tại cho Nhị gia bồi tội’?”

Lâm Ngọc Đường sắc mặt phát lạnh, hắn phát hiện rất nhiều người đang nhìn hắn, đặc biệt là Tổ Ly Hương cùng Tử Nguyệt, cũng đang nhìn hắn.

Tại mọi người trong lúc kinh ngạc, Lâm Ngọc Đường vậy mà thật sự một gối quỳ xuống, đập đầu một cái, nói ra: “Tiểu đệ ta sai rồi, hiện tại cho Nhị gia bồi tội!”

Hắn không chỉ có nói, còn nói ba lượt!

Mọi người không ai không kinh ngạc, cái này vô cùng tôn quý Lâm gia công tử, vì sao phải cho cái tên mập mạp này quỳ xuống đập đầu xin lỗi? Hắn là, cái tên mập mạp này, dĩ nhiên là kinh thành đến đại nhân vật?

Thế nhưng mà, không giống a! Mọi người nhao nhao suy đoán, lại nào biết đâu rằng, đây chỉ là Lâm Ngọc Đường tại Quý Nhai Tế Ma Đài, thiếu nợ đánh bạc khoản nợ, hơn nữa là Tổ Vương Phủ quân chúa Tổ Ly Hương giam đánh bạc đánh bạc khoản nợ!

Phạm Nhị cười to nói: “Hào hảo! Nhị gia hôm nay tự tha thứ người rồi!”

Lâm Ngọc Đường nhanh chóng đứng dậy, hung hăng trừng mắt nhìn Phạm Nhị liếc, trầm giọng nói: “Ta cho hắn hành lễ, là làm làm một cái quân tử, thực

tiền một cái đồ ước!”

“Nam tử hán đại trượng phu, đương nhiên muốn nói là làm, Lâm gia chúng ta xưa nay đã như vậy!” Lâm Ngọc Đường vừa mới quỳ xong, giờ phút này vậy mà mặt không đổi sắc, cười nói: “Chỉ là không biết trên đài cái này Liễu gia Tam thiếu, phải chăng cũng có thể thực tiễn tự người nói đâu?”

“Ta nói ra, vĩnh viễn không sửa đổi!” Liễu Ván Thiên nhìn về phía Lâm Ngọc Đường ánh mắt, lại tràn ngập một cổ không cùng hận ý, hán đang chờ Lâm Ngọc Đường đứng đi lên!

Nếu như không phải Lâm Ngọc Đường, Liễu Ván Thiên ba người như thế nào lại ngộ nhập Hắc Tùng Lâm? Bọn hán khi đó nào biết đâu rằng, Hắc Tùng Lâm dĩ nhiên là chỉ có thể vào không tốt ra!

Nhất thời vui đùa, lại thiếu chút nữa thành hủy diệt, cái này Lâm Ngọc Đường, lần trước hiển nhiên là thật sự muốn đem chính mình ba người bức tiến Hắc Tùng Lâm!

Lâm Ngọc Đường gặp Liễu Ván Thiên vậy mà thề thốt không thay đổi, cười: “Tốt chí khí! Ta chỉ hy vọng, như thế này người còn có thể như thế phóng khoáng!”

Nói xong, hán nhanh chóng lướt lên Long Tường Đài, hồ hững nói: “Ta trên lưng thanh kiếm này, tên là bích tuyết, sử Lâm gia chúng ta truyền lưu mười đại Danh Kiếm. Cha ta truyền cho ta.”

Cái này tại Lâm gia, bản thân tự biểu tượng cái này một loại vinh quang, bởi vì dù sao đại danh đỉnh đỉnh Lâm gia, không biết hán một cái đệ tử, nhưng là phụ thân của hán có thể đem kiếm truyền cho hán, đủ thấy hán trong gia tộc hiển hách địa vị!

Lâm Ngọc Đường kiêu ngạo mà nói: “Từ khi ta mang theo hán về sau, còn chưa bao giờ dùng qua, hôm nay, ta đem dùng người tới tế kiếm!”

“Tiếp kiếm!” Phạm Nhị gặp Lâm Ngọc Đường vậy mà dùng tới gia truyền Danh Kiếm, sợ Liễu Ván Thiên chịu thiệt, nhanh chóng ném qua một thanh màu đồng cổ kiếm cho Liễu Ván Thiên.

Liễu Ván Thiên nhanh chóng tiếp nhận, cười nói: “Đã người muốn nói khoác kiếm của người, như vậy ta cũng miễn cưỡng dùng thoáng một phát kiếm a, chỉ là, thanh kiếm này không phải gia truyền, là huynh đệ của ta cho ta dùng!”

Nghe lời này, Phạm Nhị lại ở dưới mặt cười trộm, cái này Liễu Ván Thiên, rõ ràng lại đang giả heo ăn thịt hổ rồi, đường đường tại Phù Tiên Lâu bình luận 《Bách Khí Phổ》 bên trên bài danh phía trên Phần Nguyệt Kiếm, giờ phút này lại bị hán nói được như vậy bình thản.

Bất quá, hán cũng rất ưa thích Liễu Ván Thiên dùng từ, “Huynh đệ của ta cho ta dùng”, cái này bản thân tự là một loại hữu nghị chứng minh.

Lâm Ngọc Đường khinh miệt nhìn thoáng qua Liễu Ván Thiên trong tay màu đồng cổ vô kiếm, lại nhìn thoáng qua trên đài câu đối, nhún lấy có chút sụp đồ cái mũi, ngạo ngễ nói: “Hôm nay, ta ngược lại là muốn nhìn, các người như thế nào ‘Vô hành hạ Long Tường thiên tài’! Hừ, xem ta đợi chút nữa không hủy đi các người cái này phá cái bàn!”

Liễu Ván Thiên lại cười nói: “Người muốn chiến, liền chiến, nhiều như vậy nói nhảm, người thái gia gia biết không?”

“Muốn chết!” Lâm Ngọc Đường giận dữ, Lâm gia quá lão gia tại Long Tường Châu, là Thần Thoại tồn tại, giờ phút này lại bị Liễu Ván Thiên chế ngạo, hán nhanh chóng rút kiếm, kiếm ra kinh hồng tập kích hướng Liễu Ván Thiên.

“Một kiếm kinh hồng!”

Nhưng thấy Long Tường Trì nước cũng bị kiếm khí của hán xoáy lên một hồi sóng to, Long Tường Đài bên trên Hồng sắc câu đối đã ở vang sào sạt.

Lâm Ngọc Đường tại Long Tường Học Viện tân sinh bằng bài danh thứ năm, đã từng dùng một chiêu, chiến thắng rất nhiều tự xưng là vi thiên tài thiếu niên sử kiếm đệ tử, tăng thêm nhà hán bí truyền Bích Huyết kiếm, hán đối với một chiêu này tràn ngập tự tin.

Hán sắc mặt rất là lạnh nhạt, phảng phất chỉ cần một kiếm này, liền có thể chứng kiến Liễu Ván Thiên ném kiếm nhận thua kết quả.

Liễu Ván Thiên nhìn qua cái này cả kinh hồng kiếm pháp, khỏe miệng khẽ nhếch, lộ ra một tia nụ cười quý dị.

Dám ở Thần Kiếm Sơn Trang Tam thiếu trước mặt làm cho kiếm, thật sự là không biết tự lượng sức mình! Dù là, chính mình cường hạng thực sự không phải là sử dụng kiếm, nhưng là, dùng Thần Kiếm Sơn Trang Phần Thiên Kiếm Pháp, giáo huấn hạ cái này không biết trời cao đất rộng Lâm gia thiếu gia, nhưng lại không khó!

Kỳ thật, Liễu Ván Thiên chính thức cường hạng, tại đại lục này, còn cho tới bây giờ cũng không có ai biết, hán sử dụng chiêu thức rất tạp, chương quyền kiếm thương chân, trận pháp các loại, hán đều dùng qua, nhưng là rất ít sử dụng đồng nhất chiêu, ra Di Sơn Áp Hải.

Giờ phút này, hán quyết định dùng hán sinh ra chi địa, Thần Kiếm Sơn Trang gia truyền kiếm pháp, ứng đối cái này Lâm gia kiếm pháp cùng Bích Huyết kiếm!

Thân hình của hán đã động, hán sử xuất từng tại Kiếm Vương Sơn chỉ điểm Cổ Thanh Dương một kiếm kia, Tuyệt Địa Thử Nhật!

Đây vốn là tại cuối cùng ba chiêu mới sẽ dùng kiếm pháp, nhưng là hấn lại chuẩn bị trực tiếp dùng ra, bởi vì cừu hận!

Ở kiếp trước, mối thù của hấn hận còn chưa giải, không biết cừu nhân ở nơi nào.

Ở kiếp này, hấn lớn nhất cừu hận, là Ma tộc Vu Dạ trưởng lão, hấn lại để cho chính mình đoạn mạch, thiếu chút nữa toi mạng!

Ra Vu Dạ, hấn lớn nhất cừu hận, nhưng lại Lâm Ngọc Đường, cái này vừa ra trường liền nhục nhã chính mình, nhục nhã chính mình đồng bạn nhà giàu đệ tử, đồng dạng đem đối với Hắc Tùng Lâm hoàn toàn không biết gì cả Liễu Vãn Thiên ba người, đẩy vào Hắc Tùng Lâm, lại để cho ba người bọn họ thiếu chút nữa trở thành Yêu thú tể phẩm!

Hấn biết rõ, Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương cũng là nghĩ như vậy, hấn phải vì ba người rửa nhục, lại để cho Lâm Ngọc Đường vì hành vi của mình phụ trách.

Tại mọi người tiếng kinh hô ở bên trong, thân hình của hấn động, hấn nhanh chóng rút ra Huyền Nguyệt Kiếm, sử xuất Phần Thiên Kiếm Pháp kinh người nhất thức.

“Tuyệt Địa Thứ Nhất!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 93: Bích Huyết kiếm đoạn

Chương 93: Bích Huyết kiếm đoạn

“Rõ ràng trực tiếp sử dụng kiếm đối với kiếm? Vừa rồi Lâm gia thiếu gia thế nhưng mà cường điệu đã qua, Lâm Ngọc Đường kiếm, là gia truyền Bích Huyết kiếm! Kiếm, sao dám như thế?”

“Liễu gia thiếu gia đối chiến Lâm gia thiếu gia, thú vị!”

“Liễu gia thiếu gia một kiếm này, tựa hồ uy lực cũng rất lớn, chỉ là, hấn đối chiến, dù sao cũng là tân sinh Thanh Vân Bảng thứ năm Lâm Ngọc Đường, muốn lấy thắng, chỉ sợ là khó!”

“Con mẹ nó, một trận chiến này, nếu như Liễu Vãn Thiên thắng, ta tự gia nhập bọn hấn muốn thành lập Dã Thảo Minh! Cái này Minh chủ, quá thiên tài rồi!”

“...”

Tại mọi người tiếng nghị luận ở bên trong, Liễu Vãn Thiên Huyền Nhật Kiếm, đã rắn rắn chắc chắc địa chống lại Lâm Ngọc Đường Bích Huyết kiếm.

“Khanh...”

Một hồi vô cùng dễ nghe kiếm thanh âm, theo hai người kiếm đụng nhau trong vang lên, Lâm Ngọc Đường nhìn xem cái này đụng một cái đụng, khoe miệng ra vẻ đắc ý cười.

Hấn đã cảm giác được hai người đều dùng là được đã ngoài Linh lực, hấn biết rõ, sau một khắc, Liễu Vãn Thiên kiếm, đem như trước kia sở hữu giao đấu người của hấn đồng dạng, chém làm hai đoạn, thậm chí là cắt thành vô số mảnh vỡ!

Hấn âm lãnh địa nhìn chăm chú lên hai thanh kiếm chạm vào nhau địa phương, chờ xuất hiện kết quả này!

Chờ Liễu Vãn Thiên kiếm gãy về sau, kiếm của hấn đem tiếp tục hướng trước, đâm vào Liễu Vãn Thiên yết hầu!

Hấn hôm nay, nhất định phải mượn cái này cái gọi là Dã Thảo Minh thành lập đại hội sân khấu, đem cái này cái gọi là đệ tử liên minh người sáng lập từng cái đánh chết tại Long Tường Đài bên trên, mới có thể giải hấn trong lồng ngực một cổ ác khí!

Giết Liễu Vãn Thiên, nên đến phiên Phạm Nhị rồi! “Tên mập mạp chết bầm kia!”

Nhưng là, rất nhiều chuyện luôn luôn tình thế hỗn loạn, Lâm Ngọc Đường ánh mắt bỗng nhiên ngưng lại rồi.

Hắn chứng kiến, tại hai thanh kiếm va chạm ở bên trong, sát ra một tia vô cùng diễm dứa lẳng lơ hoa hồng, cánh tay của hắn thậm chí có một tia run lên.

Liễu Văn Thiên kiếm y nguyên hoàn hảo không tổn hao gì, lại để cho Lâm Ngọc Đường hoảng sợ chính là, trong tay hắn Bích Huyết kiếm, cái này chuôi nhà hắn bí truyền bảo kiếm, vậy mà xuất hiện vết rách!

Con người của hắn co rút lại, hắn muốn rút về kiếm của mình, nhưng là, đã không còn kịp rồi.

“Xoạt...”

Phản Nguyệt Kiếm phát ra một tia u lãnh Huyền Nguyệt chi quang, Bích Huyết kiếm vết rách tại biến lớn, biến rộng, sau đó nhanh chóng biến thành một đạo cùng thân kiếm đồng dạng rộng đích cực lớn lỗ hổng.

Liễu Văn Thiên khước miệng giờ lên, lộ ra một tia người thắng mới có mỉm cười, chỉ là, ánh mắt của hắn, lại xa không chỉ khước miệng cười đơn giản như vậy.

Trong ánh mắt của hắn, thậm chí có một cỗ vô cùng sắc bén gai nhọn, đó là sát khí, bạo ngược sát khí!

Hắn chưa bao giờ e ngại gia tăng địch nhân, đặc biệt là một lần đem chính mình đẩy vào tuyệt cảnh, vào hôm nay vừa muốn đánh chết địch nhân của mình!

“Tuyệt Địa Thứ Nhất”, đây vốn là một chiêu mục đích vô cùng minh xác kiếm, luyện kiếm thời điểm cần một kiếm đâm về mặt trời, ngày tâm, là mục đích!

Mà giờ khắc này đối địch, Liễu Văn Thiên kiếm mục đích, là Lâm Ngọc Đường!

Đang nhìn Lâm Ngọc Đường kiếm như mong muốn địa đứt gãy về sau, Liễu Văn Thiên kiếm vẫn đang tại không nhanh không chậm địa về phía trước, mũi kiếm chỗ chỉ, đúng là Lâm Ngọc Đường muốn đánh về phía chỗ của hắn, cổ của hắn kết chỗ!

Lâm Ngọc Đường quá sợ hãi, hắn vốn có chút nho nhã thanh âm, giờ phút này không hề nho nhã, hắn nhanh lùi lại, trong miệng quát âm lên: “Người dám!”

Liễu Văn Thiên không có trả lời, hắn dùng hành động trả lời, mũi kiếm chỗ chỉ, hắn tiếp tục hướng trước, lại tăng thêm cuối cùng một thành Linh lực.

Lâm Ngọc Đường kiếm chiêu xu thế vốn là đã suy kiệt, giờ phút này lại đang vội vàng xoay động phía dưới nhanh lùi lại, lại ở đâu có Liễu Văn Thiên thừa thắng xông lên tốc độ.

Phản Nguyệt Kiếm mũi kiếm, đâm vào Lâm Ngọc Đường hầu kết, tùy theo, máu tươi trào lên...

Một kiếm nhập vào sau, Liễu Văn Thiên nhanh chóng rút kiếm, lại để cho tất cả mọi người vô cùng kinh ngạc chính là, Liễu Văn Thiên kiếm trừu lúc đi ra, Phản Nguyệt Kiếm vậy mà không có nhiễm chút nào vết máu, giống như là mới từ trong nước rút ra đồng dạng, thượng diện hiện ra trong suốt điểm một chút óng ánh hào quang.

“Loảng xoảng... Đương...”

Liễu Văn Thiên kiếm rút ra về sau, Lâm Ngọc Đường rời tay kiếm, giờ phút này vậy mà mới rơi xuống đất.

“Lâm Ngọc Đường vậy mà thất bại?”

“Bại không phải trọng điểm, trọng điểm là, Lâm Ngọc Đường máu đào bảo kiếm, lại bị đánh gãy? Liễu Văn Thiên trên tay, rốt cuộc là chuôi cái gì kiếm?”

“Chuôi kiếm này quá yêu nghiệt rồi! Vậy mà không dính huyết quang, cấp bậc nhất định rất cao a!”

“...”

Giờ phút này, mọi người thấy hướng Phạm Nhị ánh mắt, càng thêm tràn đầy đồng dạng sáng rọi, cái này đáng người dài rộng hắn mạo xấu xí Bàn tử, thật không ngờ thâm tàng bất lộ, không chỉ có thiên thạch số lượng nhiều đến làm cho người tặc lưỡi, còn thậm chí có bức này bảo kiếm!

Liễu Văn Thiên nhìn qua trên mặt đất run rẩy Lâm Ngọc Đường, dùng một loại không thể hoài nghi ngữ khí ngạo nghễ nói: “Kiếm đẳng cấp, từ trước đến nay cũng không phải thối ra, mà là chiến đi ra!”

“Văn Thiên, đâm hắn Huyền Nguyên!” Một thanh âm nghiêng răng nghiêng lợi địa đạo.

Huyền Nguyên, tức là đan điền. Trong cổ họng kiếm, nếu như cứu giúp kịp thời, tăng thêm Linh Đan huyền dược, còn có thể có cứu. Nhưng nếu như Huyền Nguyên bị đâm, như vậy cho dù là Càn Võ cảnh cường giả, cũng là hết thuốc chữa!

Mọi người hướng về thanh âm phát ra phương hướng nhìn lại, nói lời này, dĩ nhiên là cái tên mập mạp kia Phạm Nhị!

Tại Tự Tinh Tháp trước trông thấy Lâm Ngọc Đường năm người, đem Phạm Nhị ba người đẩy vào Hắc Tunnel Lâm đệ tử, tắc thì đối với cái này cũng

không kinh ngạc, dù sao, lần trước ba người bị buộc nhập Hắc Tùng Lâm, đã là cử tử nhất sinh, mà loại này sinh, vẫn là vận khí cho phép.

Dù sao, không phải mỗi người, đều có thể lại để cho học viện phá lệ mở ra Hắc Tùng Lâm trận pháp, cũng lại để cho học viện cùng Tổ Vương Phủ cái này Long Tường Châu thể lực lớn nhất một trong, toàn lực tiến vào Hắc Tùng Lâm, tại Thánh cấp Yêu thú Kim Cương miệng hồ xuống, đem người mang đi ra.

Cái này không chỉ có cần thực lực, càng cần nữa vận khí!

Nhưng rất nhiều người cũng cảm giác mập mập này quá cuồng vọng! Lâm Ngọc Đường là ai, ngoại trừ là Long Tường Học Viện tân sinh Thanh Vân Bảng bài danh thứ năm thiếu niên thiên tài, càng là Long Tường Châu Lâm gia thiếu gia!

Tại Long Tường Châu, bằng Lâm gia hai chữ này, là được mạnh mẽ đâm tới!

Liễu Vãn Thiên nhìn Phạm Nhị liếc, đối với Lâm Ngọc Đường âm thanh lạnh lùng nói: “Người đem ta cùng Phạm Nhị, Cổ Thanh Dương ba người đẩy vào Hắc Tùng Lâm, vốn là tổn sát tâm, ta hôm nay coi như là giết người, cũng không có gì không đúng!”

“Không.. Không muốn giết... Ta!” Lâm Ngọc Đường thanh âm đang run rẩy, hẳn đương nhiên biết rõ, Liễu Vãn Thiên có đầu đủ lý do giết hẳn!

Liễu Vãn Thiên ngạo nghễ nói: “Nhưng là, ta hôm nay không giết người!”

“Đây cũng không phải là không dám giết người! Mà là vì người hôm nay vận khí không tệ! Hôm nay, là ta Dã Thảo Minh thành lập ngày tốt lành, ta không muốn có người cho là chúng ta Dã Thảo Minh chỉ biết bạo ngược giết chóc!”

Liễu Vãn Thiên không hề xem Lâm Ngọc Đường, mà là quay người nhìn xem Phạm Nhị, cười nói: “Vô già, giết chóc; Vãn người, không giết lục! Chính như hảo huynh đệ của ta Phạm Nhị theo như lời, chúng ta Dã Thảo Minh chính là một cái Vãn Vô kiêm cụ liên minh, cho nên ta không muốn, cái chết của người, điểm ô chúng ta Dã Thảo Minh ước nguyện ban đầu!”

“Ba ba ba...”

Phạm Nhị nghe xong, tựa hồ là bỗng nhiên nghĩ thông suốt, hẳn dẫn đầu cố lấy chương đến!

Lôi Động tiếng vỗ tay, tại Long Tường Trì vang lên.

Cùng lúc đó, cùng Lâm Ngọc Đường cùng đi người, đã đem Lâm Ngọc Đường khiêng đi, bọn hắn giờ phút này đã chẳng quan tâm cùng Liễu Vãn Thiên tranh đấu, bởi vì việc cấp bách, là muốn cướp cứu cái này Lâm gia Lão thái gia thích nhất cháu trai!

Mà bị khiêng đi Lâm Ngọc Đường, giờ phút này vô thần ánh mắt lại hướng về trên đài nhìn một lần cuối cùng, dùng bé không thể nghe thanh âm, hung hăng mà nói: “Liễu Vãn Thiên, một ngày nào đó, ta muốn tiêu diệt người Thần Kiếm Sơn Trang!”

Liễu Vãn Thiên hẳn tại trên đài cười mà đứng, cười hỏi: “Còn có ai, muốn lên tới khiêu chiến ta sao của ta?”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 94: Liên minh thành lập

Chương 94: Liên minh thành lập

Lâm Ngọc Đường quá sợ hãi, hẳn vốn có chút nho nhã thanh âm, giờ phút này không hề nho nhã, hẳn nhanh lùi lại, trong miệng quát ầm lên: “Người dám!”

Liễu Vãn Thiên không có trả lời, hẳn dùng hành động trả lời, mũi kiếm chỗ chỉ, hẳn tiếp tục hướng trước, lại tăng thêm cuối cùng một thành Linh lực.

Lâm Ngọc Đường kiểm chiếu xu thế vốn là đã suy kiệt, giờ phút này lại đang vội vàng xao động phía dưới nhanh lùi lại, lại ở đâu có Liễu Vãn Thiên thừa thắng xông lên tốc độ.

Phản Nguyệt Kiếm mũi kiếm, đâm vào Lâm Ngọc Đường hầu kết, tùy theo, máu tươi trào lên...

Một kiếm nhập vào sau, Liễu Văn Thiên nhanh chóng rút kiếm, lại để cho tất cả mọi người vô cùng kinh ngạc chính là, Liễu Văn Thiên kiếm trừu lúc đi ra, Phần Nguyệt Kiếm vậy mà không có nhiễm chút nào vết máu, giống như là mới từ trong nước rút ra đồng dạng, thượng diện hiện ra trong suốt điểm một chút óng ánh hào quang.

“Loảng xoảng... Đương...”

Liễu Văn Thiên kiếm rút ra về sau, Lâm Ngọc Đường rời tay kiếm, giờ phút này vậy mà mới rơi xuống đất.

“Lâm Ngọc Đường vậy mà thất bại?”

“Bại không phải trọng điểm, trọng điểm là, Lâm Ngọc Đường máu đào bảo kiếm, lại bị đánh gãy? Liễu Văn Thiên trên tay, rốt cuộc là chuỗi cái gì kiếm?”

“Chuỗi kiếm này quá yêu nghiệt rồi! Vậy mà không dính huyết quang, cấp bậc nhất định rất cao a!”

“...”

Giờ phút này, mọi người thấy hướng Phạm Nhị ánh mắt, càng thêm tràn đầy đồng dạng sáng rọi, cái này đáng người dài rộng hấn mạo xấu xí Bàn tử, thật không ngờ thâm tàng bất lộ, không chỉ có thiên thạch số lượng nhiều đến làm cho người tặc lưỡi, còn thậm chí có bọc này bảo kiếm!

Liễu Văn Thiên nhìn qua trên mặt đất run rẩy Lâm Ngọc Đường, dùng một loại không thể hoài nghi ngữ khí ngạo nghễ nói: “Kiếm đẳng cấp, từ trước đến nay cũng không phải thôi ra, mà là chiến đi ra!”

“Văn Thiên, đâm hấn Huyền Nguyên!” Một thanh âm nghiêng răng nghiêng lợi địa đạo.

Huyền Nguyên, tựa là đan điền. Trong cổ họng kiếm, nếu như cứu giúp kịp thời, tăng thêm Linh Đan huyền dược, còn có thể có cứu. Nhưng nếu như Huyền Nguyên bị đâm, như vậy cho dù là Càn Võ cảnh cường giả, cũng là hết thuốc chữa!

Mọi người hướng về thanh âm phát ra phương hướng nhìn lại, nói lời này, dĩ nhiên là cái tên mập mạp kia Phạm Nhị!

Tại Tự Tinh Tháp trước trông thấy Lâm Ngọc Đường năm người, đem Phạm Nhị ba người đẩy vào Hắc Tùng Lâm đệ tử, tác thì đối với cái này cũng không kinh ngạc, dù sao, lần trước ba người bị buộc nhập Hắc Tùng Lâm, đã là cử tử nhất sinh, mà loại này sinh, vẫn là vận khí cho phép.

Dù sao, không phải mỗi người, đều có thể lại để cho học viện phá lệ mở ra Hắc Tùng Lâm trận pháp, cũng lại để cho học viện cùng Tổ Vương Phủ cái này Long Tường Châu thế lực lớn nhất một trong, toàn lực tiến vào Hắc Tùng Lâm, tại Thánh cấp Yêu thú Kim Cương miệng hổ xuống, đem người mang đi ra.

Cái này không chỉ có cần thực lực, càng cần nữa vận khí!

Nhưng rất nhiều người cũng cảm giác mập mạp này quá cuồng vọng! Lâm Ngọc Đường là ai, ngoại trừ là Long Tường Học Viện tân sinh Thanh Vân Bảng bài danh thứ năm thiếu niên thiên tài, càng là Long Tường Châu Lâm gia thiếu gia!

Tại Long Tường Châu, bằng Lâm gia hai chữ này, là được mạnh mẽ đâm tới!

Liễu Văn Thiên nhìn Phạm Nhị liếc, đối với Lâm Ngọc Đường âm thanh lạnh lùng nói: “Người đem ta cùng Phạm Nhị, Cổ Thanh Dương ba người đẩy vào Hắc Tùng Lâm, vốn là tòn sất tâm, ta hôm nay coi như là giết người, cũng không có gì không đúng!”

“Không... Không muốn giết... Ta!” Lâm Ngọc Đường thanh âm đang run rẩy, hấn đương nhiên biết rõ, Liễu Văn Thiên có đầu đủ lý do giết hấn!

Liễu Văn Thiên ngạo nghễ nói: “Nhưng là, ta hôm nay không giết người!”

“Đây cũng không phải là không dám giết người! Mà là vì người hôm nay vận khí không tệ! Hôm nay, là ta Dã Thảo Minh thành lập ngày tốt lành, ta không muốn có người cho là chúng ta Dã Thảo Minh chỉ biết bạo ngược giết chóc!”

Liễu Văn Thiên không hề xem Lâm Ngọc Đường, mà là quay người nhìn xem Phạm Nhị, cười nói: “Võ giả, giết chóc; Văn người, không giết戮! Chính như hảo huynh đệ của ta Phạm Nhị theo như lời, chúng ta Dã Thảo Minh chính là một cái Văn Võ kiêm cụ liên minh, cho nên ta không muốn, cái chết của người, điểm ô chúng ta Dã Thảo Minh ước nguyện ban đầu!”

“Ba ba ba...”

Phạm Nhị nghe xong, tựa hồ là bỗng nhiên nghĩ thông suốt, hấn dẫn đầu cổ lấy chường đến!

Lôi Động tiếng vỗ tay, tại Long Tường Tri vang lên.

Cùng lúc đó, cùng Lâm Ngọc Đường cùng đi người, đã đem Lâm Ngọc Đường khiêng đi, bọn hấn giờ phút này đã chẳng quan tâm cùng Liễu Văn Thiên tranh đấu, bởi vì việc cấp bách, là muốn cướp cứu cái này Lâm gia Lão thái gia thích nhất cháu trai!

Mà bị khiêng đi Lâm Ngọc Đường, giờ phút này vô thần ánh mắt lại hướng về trên đài nhìn một lần cuối cùng, dùng bé không thể nghe thanh âm, hung hăng mà nói: “Liễu Văn Thiên, một ngày nào đó, ta muốn tiêu diệt người Thần Kiếm Sơn Trang!”

Liễu Ván Thiên hần tại trên đài côi cút mà đứng, cười hỏi: “Còn có ai, muốn lên tới khiêu chiến ta sao của ta?”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 95: Thiên thạch hấp dẫn

Chương 95: Thiên thạch hấp dẫn

Phạm Nhị theo như lời trăng cảnh, Long Tường Đài ở dưới những thiếu nam thiếu nữ này phi thường quen thuộc, nhưng lại càng thêm kích động nhân tâm.

Bọn hần đại đa số đều đi Quỷ Nhai ba cái đài chiến đấu đang xem cuộc chiến qua, nhưng chính thức tiến vào đài chiến đấu, cùng Ma tộc, Yêu tộc hoặc là Yêu thú tiến hành chiến đấu người cũng rất ít.

Mà Phạm Nhị theo như lời, đã có bọn hần quen thuộc kinh nghiệm, càng có bọn hần chưa quen thuộc con đường trải qua, cho nên bọn hần đều nghe được mùi ngon.

Phạm Nhị thấy mọi người nghe được chăm chú, nói được càng hăng say rồi!

“...”

“Liễu Ván Thiên vừa lên Tế Ma Đài, đối chiến Ma tộc dũng sĩ, cái kia chính là 1 so 48 tỉ lệ đặt cược a!”

“Đây là Tế Ma Đài từ trước tới nay, lớn nhất bồi phỏ so!”

“Con mẹ nó, những cái này không có ánh mắt dân cờ bạc, rõ ràng xem thường bạn thân của ta, rõ ràng đánh bạc hần thua! Kết quả như thế nào đây? Bạn thân của ta Liễu Ván Thiên thắng, một bồi bốn mươi tám nha!”

“...”

“1 so 72! Lúc này đây, lại đổi mới Tế Ma Đài bồi phỏ so ghi chép!”

“Ai kêu bạn thân của ta Liễu Ván Thiên, thoáng cái tự dám khiêu chiến liền cái Khôn Võ cảnh sơ kỳ ma sĩ đâu?”

“Đương nhiên, mấu chốt nhất, là Bàn tử ta có thấy xa, có phách lực, trực tiếp đem ba người chúng ta trên người sở hữu bảo vật, tự là Liễu Ván Thiên trên tay cái kia chuỗi kiếm, Cổ Thanh Dương trên lưng chính là cái kia thương...”

“Những điều này đều là chúng ta quyết định thành lập Dã Thảo Minh trước, tiêu hết trên người sở hữu thiên thạch, đem những vật khác gọi lại tại học viện sau còn lại thứ đồ vật! Chúng ta đập nồi dìm thuyền, toàn bộ làm thế chấp, làm tiền đặt cược, hơn nữa đánh bạc nhìn như rất yếu bạn thân của ta thắng!”

Mọi người thấy lấy chuỗi này kiếm, chuỗi này thương, nhao nhao suy đoán giá trị của bọn nó, đặc biệt là Liễu Ván Thiên chuỗi này kiếm, có thể đem Lâm gia tổ truyền bảo kiếm Bích Ngọc kiếm cắt thành hai đoạn kiếm, đương nhiên không phải là phàm vật!

“...”

“Nhưng là cuối cùng, vượt quá chỗ dự liệu của mọi người, bạn thân của ta Liễu Ván Thiên thắng! Hần đánh bại hai cái Khôn Võ cảnh sơ kỳ ma sĩ!” Phạm Nhị bỗng nhiên rống lớn đạo!

Nhân tộc cùng Ma tộc, vốn chính là tử địch, giờ phút này tại Phạm Nhị thêm mắm thêm muối vui cười tức giận mừng phương thức nói tới, lại để cho những thiếu niên thiếu nữ này nhiệt huyết sôi trào.

Theo hần một tiếng này, mọi người cảm xúc càng thêm cuồng nhiệt, bọn hần nhao nhao trầm trồ khen ngợi, phảng phất bọn hần thật sự đang tại hiện trường, xem một hồi Nhân tộc cùng Ma tộc quyết đấu.

Phạm Nhị thoả mãn mà nhìn xem cuồng nhiệt đám người, bỗng nhiên dùng vô cùng sục sôi thanh âm nói: “Nhưng là, cái này không là trọng yếu nhất nhất kích tình cuồng nhiệt nhất!”

Mọi người cả kinh, Liễu Vãn Thiên một người đã bại hai cái Khôn Võ cảnh sơ kỳ mà sĩ, còn có thể so sánh cái này càng kích tình càng cuồng nhiệt sự tình sao?

Nhìn qua Phạm Nhị cái kia để đó hào quang con mắt, Liễu Vãn Thiên lắc đầu, hần phát hiện, chính mình lại để cho Phạm Nhị mà nói một đoạn này, thật sự là quá chính xác rồi, thẳng này, biết... Nhất cổ mê hoặc lòng người, đem người quán đi vào, lại để cho người cuồng nhiệt theo sát suy nghĩ của hần xoay quanh!

Bất quá, hần lại để xướng loại này “Đầu độc”, bởi vì Dã Thảo Minh mới thành lập, cần tuyên dương hiệu ứng, cần quảng mà đều biết, như vậy mới có thể đánh nhau tiếng nổ danh khí, lại để cho càng nhiều nữa đệ tử gia nhập vào.

Nhưng hần là muốn đem Dã Thảo Minh kéo, làm đại sự!

Phạm Nhị đột nhiên vỗ tay một cái, lớn tiếng nói: “Bởi vì ta bạn thân vừa rồi tự đã từng nói qua rồi, chúng ta Dã Thảo Minh trong mình ước hàng đầu hai chữ, là ‘Tài đại!’”

“Đại lục này, lấy võ vi tôn, nhưng là võ tu, là cần tài nguyên, mà tài nguyên là có thể dùng thiên thạch đổi! Cho nên... Chuyện trọng yếu nhất là, chúng ta cái này một chuyện, buôn bán lời bao nhiêu thiên thạch!”

Mọi người rất hiếu kỳ tâm, quả nhiên lại bị điều bắt đầu chuyển động, đặc biệt là lần trước tại Dược Tôn quán, trông thấy qua Phạm Nhị để cái bao tài như là phát ra bình thường giống như hòn đá phát ra Ngũ giai thiên thạch người, càng là đối với điểm này tràn ngập hiếu kỳ.

“Như vậy đi, chúng ta tới một cái có thưởng cạnh đoán, đoán đúng, chỉ cần đại con số đúng, tự ban thưởng mười khối Ngũ giai Tinh Vãn Thạch!” Phạm Nhị khoe miệng cười cười, lại bán được cái nút đến.

“Mười khối? Ngũ giai thiên thạch?” Mọi người không chỉ có không có vì Phạm Nhị thừa nước đục thả câu mà buồn rầu, ngược lại càng thêm cuồng nhiệt.

Mười khối Ngũ giai thiên thạch, đủ đủ có thể khiến ở đây đại đa số người, tăng lên vừa đến hai cái võ tu cảnh giới! Bởi vì vì bọn họ trước mắt đẳng cấp đều tương đối thấp, phá kính cần thiết tài nguyên cũng không nhiều.

Mọi người nhao nhao đoán, nhất thời các loại thanh âm lộn xộn.

“Ai nha, quá rối loạn, ta nghe không được, như vậy, cho ba lượt cơ hội, người ta tới chọn!”

Phạm Nhị xem xét, bỗng nhiên chỉ vào đứng tại hàng thứ hai một cái lông mày xanh đôi mắt đẹp hồng y thiếu nữ, cười nói: “Mỹ nữ, ngươi tới trước!”

“Chúng ta thậm chí nghĩ đoán, tại sao là nàng?”

“Không gặp nàng lớn lên xem được không?”

“Không! Đây không phải mấu chốt!”

Một thiếu niên, như có điều suy nghĩ mà nói: “Nàng đặc điểm lớn nhất. Là xuyên ít nhất!”

“Ha ha ha ha!”

Mọi người cười ha ha, rất bao nhiêu năm không gây so nhận đồng Phạm Nhị quyết định, nhưng rất nhiều thiếu nữ lại đối với cái này phi thường khinh thường.

Đặc biệt là Từ Nguyệt, nàng oán hận mà nói: “Tên mập mạp chết bầm này, từ sắc quý! Đã biết rõ điểm đẹp mắt cô nương!”

“Ta? A... Phạm Nhị, ta quá yêu ngươi á!” Cái kia hồng y thiếu nữ vốn là lộ ra không thể tin ánh mắt, ngần ngừ, sau đó đột nhiên kêu lớn lên.

Thấy như vậy một màn, một thiếu niên thờ dãi, vẻ mặt đau khổ nói: “Ài, quả nhiên là tài đại tài có thể khí thô a! Đáng thương chúng ta những cùng khổ này **!”

“Àn, Bàn tử cảm ơn ngươi yêu!” Phạm Nhị ôm bụng, mặt mày hớn hờ địa cười nói: “Đoán a! Vì ngươi những lời này, ta cho ngươi hai lần cơ hội! Hơn nữa ta nhắc nhở ngươi thoáng một phát, toàn bộ đều là Ngũ giai thiên thạch!”

“Tốt lắm!” Hồng y thiếu nữ phán đoán: “Ta đoán, các ngươi buôn bán lời Ngũ giai... Thiên thạch 500 khối!”

Phạm Nhị lập tức không nhận nói: “Không đúng, lại đoán!”

Hồng y thiếu nữ hỏi: “Không đúng? Chẳng lẽ, là ta đoán nhiều hơn?”

Phạm Nhị thấy nàng đáng yêu thần sắc, cười nói: “Là đoán thiếu đi!”

Cái này hồng y thiếu nữ, hiển nhiên là chưa từng gặp qua ngày đó tại Dược Tôn quán Phạm Nhị, dẫn theo bao tài phát ra Ngũ giai thiên thạch tình cảnh, bằng không thì cũng không biết đoán ít như vậy rồi.

Nàng do dự nửa ngày, phán đoán: “Ta đây đoán là 2000 khối!”

Phạm Nhị khoát tay áo, vuốt dài rộng bụng, thở dài, cái kia thần sắc muốn nhiều tiếc hận thì có nhiều tiếc hận, hần thở dài nói: “Không có ý tứ, vẫn là không đúng! Mỹ nữ, nguoi quá bảo thủ rồi!”

Nói xong, hần lại chỉ vào một người mặc áo xanh khuôn mặt mỹ lệ nữ tử, nói “Nguoi đoán a!”

Mọi người có người kháng nghị không làm rồi, một thiếu niên nói ra: “Con mẹ nó, như thế nào tận điểm mỹ nữ, không thể điểm hạ đàn ông sao?”

“Đúng rồi!” Những thiếu niên kia đều phụ họa nói.

Một cái lớn lên lúng túng thiếu nữ, bỗng nhiên cũng la lớn: “Đúng vậy a, cũng không thể quang điểm lớn lên đẹp mắt a! Lớn lên xấu, lại không phải lỗi của ta!”

“Ha ha ha...” Mọi người một tiếng cười vang.

Phạm Nhị gãi gãi đầu, tựa hồ cũng có chút ngượng ngùng, bày ra tay nói: “Đi, đợi chút nữa tự đổi nam! Nguoi đoán a!”

Lục ý thiếu nữ nhanh chóng đoán một cái trong nội tâm nàng cho rằng là trùng thiên con số, nàng cười nói: “Ta đoán là ba vạn khối Ngũ giai Tinh Vãn Thạch!”

Phạm Nhị lập tức không nhận nói: “Nguoi so vừa rồi cô gái đẹp kia có phách lực, nhưng là vẫn là quá ít!”

Mọi người tất cả giật mình, lập tức không có thanh âm, năm vạn khối Ngũ giai Tinh Vãn Thạch, đây là một cái khổng lồ cỡ nào con số a, nhưng là hần rõ ràng còn nói là không đúng?

Là đoán nhiều hơn, vẫn là đoán thiếu đi?

“Cái kia xuyên lấy màu vàng quần áo, nguoi tới đoán!” Phạm Nhị chỉ vào đứng cách Long Tường Trì ao người gần nhất thiếu niên.

“Ta?” Hoàng y thiếu niên tựa hồ không có ngờ tới chính mình vận khí tốt như vậy, mới điểm ba người, rõ ràng giờ đến rồi chính mình.

“Ta đoán...” Hoàng y thiếu niên nghĩ thầm dù sao cũng đoán không đến, không bằng đoán mò một cái, hần đem vừa rồi lục ý thiếu nữ nói con số, lại đề cao gấp 10 lần, chất phác mà nói: “Ta đoán là... 30 vạn Ngũ giai Tinh Vãn Thạch!”

“Điên rồi a, đoán nhiều như vậy, lãng phí cơ hội!” Mọi người nhao nhao nghĩ như vậy.

Nhưng là, Phạm Nhị ánh mắt lại tại phát ra quang, cười to nói: “Ha ha ha, vẫn là cái này bạn thân thật tinh mắt! Cái này bạn thân đã đoán đúng!”

Tại mọi người vô cùng kinh ngạc trong ánh mắt, hần hét lớn: “Chúng ta chung buôn bán lời ba mươi một vạn ngàn lẻ bốn mươi khối Ngũ giai Tinh Vãn Thạch!”

“Ba mươi một vạn ngàn lẻ bốn mươi khối Ngũ giai Tinh Vãn Thạch?”

Mọi người mở to hai mắt, tại đã trầm mặc sau ba hơi thở, bỗng nhiên vỗ tay hoan hô lên!

Một thiếu niên nuốt nước miếng nói: “Thật lợi hại, con mẹ nó, vậy bọn họ tiền đặt cược nhiều lắm đại nha!”

“Thao, nhà của chúng ta toàn bộ gia sản cộng lại, cũng chưa tới cái số này một phần mười!”

Một cái đến từ Kim Long Minh thiếu niên, cũng bị chấn kinh trụ, gia tộc bọn họ, tại Long Tường Châu thực lực cũng coi như không tệ, so sánh với chưa đủ không dưới có thừa, nhưng là nếu để cho nhà hần xuất ra nhiều như vậy Tinh Vãn Thạch, cái kia ít nhất được ba mươi năm!

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Bá khí minh ước

Chương 96: Bá khí minh ước

Phạm Nhị gặp đạo mọi người khoa trương biểu lộ, rất là thoả mãn, hần bỗng nhiên đem thủ đoạn chuyển thoáng một phát, lập tức, hần trên cánh tay chính là cái kia màu xanh lá cây vòng tay ở bên trong, một cỗ Tinh Vãn Thạch chảy đầm đìa, nhanh chóng trút xuống đi ra.

Mọi người phảng phất thấy được một hồi cuồng bạo mưa thiên thạch, vô số thiên thạch trút xuống đến Long Tường Đài bên trên, nhanh chóng gần ba trượng rộng thùng thình Long Tường Đài lát đầy đem gần một nửa.

Bởi vì Phạm Nhị mời người làm đặc biệt bố trí, Long Tường Đài vốn tự lộ ra rất là xinh đẹp đường hoàng, nhưng là giờ phút này, phía sau bọn họ Hồng sắc hoành phi ánh sáng chói lọi, nhanh chóng bị đè ép xuống dưới.

Bởi vì vì bọn họ chứng kiến, giống như là một mảnh u lam sắc hải dương, đó là do vô số Ngũ giai Tinh Vãn Thạch chồng chất thành u lam thiên thạch chi hải!

Tất cả mọi người cả kinh há to miệng ba, trong ánh mắt của bọn họ tràn đầy một loại nóng bỏng chi sắc, bọn họ cả đời này, cho tới bây giờ chưa từng có đã từng gặp nhiều như vậy Tinh Vãn Thạch.

Phạm Nhị nhìn xem kinh ngạc đám người, ha ha cười nói: “Của ta nói cho hết lời a, hiện tại mời chúng ta vô cùng thiên tài vô cùng suất khí vô cùng yêu nghiệt Dã Thảo Minh Minh chủ Liễu Vãn Thiên tiếp tục!”

Nói xong, hần rất tự giác địa lui về phía sau một bước.

Nhìn qua nóng bỏng đám người, Liễu Vãn Thiên cười nói: “Dã Thảo Minh minh ước tài đại nghĩa gốc, là theo dựa vào lực lượng của mình, tụ tập thiên thạch, đổi lấy liên tục không ngừng tài nguyên! Những thiên thạch này, đúng là chúng ta chính mình, dựa vào chính mình vất vả đổi lấy!”

“Hơn nữa, chúng ta muốn dựa vào lực lượng của mình đi thu hoạch, sau này, chúng ta đem liên hợp Dã Thảo Minh thành viên lực lượng, đi đổi lấy thiên thạch, đi đổi lấy tài nguyên, tăng cường tu luyện của chúng ta!”

Mọi người nhao nhao gật đầu, vì bọn họ thắng lấy thiên thạch dùng cảm, trí tuệ cùng cố gắng quá trình cảm thấy tự đáy lòng địa khâm phục.

“Hiện tại, ta để giải thích hạ khí thô hai chữ!” Liễu Vãn Thiên nhớ tới Phạm Nhị nói hai chữ này lúc cái chủng loại kia mập mờ cùng hèn mọn bỉ ổi thần sắc, không khỏi cảm thấy buồn cười, nhưng là, hần không thể tùy ý loại này thấp kém tiếp tục, hần muốn kéo về đến, như thế, mới có thể chính thức đạt tới hần muốn trở thành lập Dã Thảo Minh ước nguyện ban đầu!

“Trước đó lần thứ nhất, đi qua Dược Tôn quán đệ tử đã biết rõ, Phạm Nhị Bàn tử đang mở thích khí thô ý tứ lúc, cố ý mạnh thoáng một phát, đây là vũ khí khí!”

“Ha ha ha...” Mọi người tựa hồ nhớ ra cái gì đó, cũng đều cười ha ha, đặc biệt là những đến tuổi kia hơi trường thiếu niên, cười đến đặc biệt hèn mọn bỉ ổi mập mờ, nhưng một ít niên kỷ quá nhỏ hoặc là tâm tư quá đơn thuần thiếu niên thiếu nữ, bọn họ chỉ là đối với khí thô hai chữ không hiểu mà thôi, lại không biết cái này có cái gì buồn cười!

Liễu Vãn Thiên khoe miệng giờ lên, nghĩ thầm các người đều nghĩ sai, kể cả Phạm Nhị chính mình! Hần cười nói: “Hôm nay, ta nếu lần cường điệu thoáng một phát, đúng vậy, Phạm Nhị cường điệu được tốt, cái này khí thô, tự là vũ khí khí, mà không phải khí thể khí, chúng ta muốn đúng là vũ khí cái này khí!”

“Như vậy, cái gì gọi là khí thô đâu? Thì như thế nào mới có thể làm được khí thô đâu?”

“Ha ha ha...”

Nghe thế, mọi người lại nở nụ cười.

Liễu Vãn Thiên tựa hồ rất hưởng thụ loại này sung sướng hào khí, hần tiếp tục nói: “Khí, là chỉ công cụ, tài văn chương ý tứ! Thô, tự là cường đại ý tứ!”

“Đối với tại chúng ta Vũ Tu Giả mà nói, lớn nhất công cụ là cái gì? Cái kia chính là đẳng cấp, là Linh khí, là đan dược, là sở hữu có thể tăng lên chúng ta lực lượng thứ đồ vật!”

“Chúng ta Dã Thảo Minh, phải tại những phương diện này thêm thô, trở nên cường đại, mới có thể rất tốt địa xúc tiến chúng ta võ tu, phong phú lực lượng của chúng ta, lại để cho gia nhập Dã Thảo Minh từng cái thành viên, đều có thể có chỗ thu hoạch!”

“Chúng ta ngoại trừ gia tăng võ tu cấp bậc, chúng ta còn phải chú trọng ‘Khí’ cái khác phương diện, cái kia chính là gia tăng thành viên tài văn chương! Nam nhi nhiệt huyết, tuy có thể dựa vào võ tu lực lượng, tung hoành sa trường, khoái ý tam giới, nhưng là dùng văn tài sửa chữa thiên hạ, không phải là không một loại chính thức nam nhân còn sống phương thức?”

“Chúng ta Đại Lương Quốc, thậm chí chúng ta toàn bộ Dương Vũ đại lục, ở phương diện này nhược đi một tí. Tin tức linh thông người có lẽ sẽ biết, hiện tại Đại Lương Quốc đô thành, đối với văn tài càng phát coi trọng, chúng ta Long Tường Học Viện, tự nhiên không thể rút lại phía sau! Nhưng là dựa vào Kim Long Minh mặt khác ba cái liên minh, hiển nhiên là làm không được rồi, chuyện này, chỉ có chúng ta Dã Thảo Minh để làm!”

Mọi người nghe xong, đều bị gật đầu, có chút tin tức linh thông gia tộc, đã theo đô thành chứng kiến văn tài đã ở chậm rãi cao hứng xu thế, dù sao, tự

tính toán Nhân tộc có thể chinh phục chủng tộc khác, như thế nào thống trị tốt bao la cương vực, là một cái khiêu chiến.

Mà bây giờ, toàn bộ Đại Lương Quốc lấy võ vi tôn, đều là quân nhân trị quốc, coi như là đương một cái nhỏ nhỏ quận trưởng, nếu như võ tu cấp bậc không có đạt tới, cũng là không đảm đương nổi! Nhiều khi, thống trị phương thức, lộ ra thái quá mức bạo ngược cùng thô lỗ chút ít!

Liễu Ván Thiên gặp rất nhiều người nhận đồng quan điểm của mình, thần sắc càng thêm sảng mau đứng lên, hần tiếp tục cười nói: “Như vậy ngang hàng là có ý gì đâu? Cái kia chính là tại Dã Thảo Minh, đem thành lập trọn vẹn hiển lộ rõ ràng ngang hàng chế độ, mặc kệ ngươi là ai quyền quý đệ tử vẫn là dân nghèo về sau, chỉ cần ngươi gia nhập Dã Thảo Minh, có thể hưởng thụ đến ngang hàng tu luyện tài nguyên!”

“Cho nên chúng ta có một điều quy định, cái kia chính là muốn đem sở muốn trên người thiên thạch các loại, toàn bộ gọi lại tại học viện, hoặc là mang về nhà ở bên trong, sau đó mới có thể gia nhập, như vậy, mọi người mới có thể cùng ngang hàng Địa Tướng chỗ, ngang hàng địa cạnh tranh!”

Nói xong cái này vài câu, mọi người nghị luận lên, có không ít người cảm thấy như vậy bản thân tự là một loại không công bình, nhưng là đại đa số người, lại cảm giác như vậy rất tốt, bởi vì trong những người này, dân nghèo đệ tử thêm nữa, bọn hắn khát vọng công bình cạnh tranh hoàn cảnh, mà Dã Thảo Minh, tựa hồ có thể vì bọn họ cung cấp một cái ngang hàng cơ hội!

Liễu Ván Thiên tiếp tục nói: “Trượng nghĩa hai chữ, cũng không cần ta giải thích a, đơn giản nói, tự là tất cả mọi người muốn giảng nghĩa khí, không thể ra bán mình hữu của mình!”

“Ta hiện tại muốn nói, đã nói xong rồi!” Liễu Ván Thiên chấp tay nói: “Mọi người còn có vấn đề gì sao?”

Một thiếu niên hỏi: “Cái kia... Ách... Cái kia kỳ thị bá lấy cái kia bản 《Bốc Thị Kỳ ngữ nữ khảo》 đâu? Ngươi đến cùng có hay không?”

Thiếu niên này hỏi xong về sau, tựa hồ có chút ngượng ngùng, mọi người nghe xong, cũng hồng cười rộ lên.

Chỉ là, vấn đề này, lại hoàn toàn là rất nhiều người quan tâm vấn đề.

“Quyển sách này nha...” Liễu Ván Thiên sờ lên cằm, cười nói: “Ta ngược lại là không có!”

“Ai! Thất vọng!”

Mọi người rất nhiều người phát ra thở dài một tiếng.

“Bất quá...” Liễu Ván Thiên lời nói xoay chuyển, mọi người nhao nhao đọc theo lỗ tai, lại nghe thấy Liễu Ván Thiên cười nói: “Quyển sách này ta ngược lại là xem qua, hơn nữa, ta còn nhớ rõ!”

“Oanh...” Trong lòng mọi người lại lần nữa cuồng nhiệt, thiếu niên kia tiếp tục hỏi: “Vậy ngươi có thể nói cho chúng ta nghe sao?”

“Đương nhiên có thể, tại Dã Thảo Minh khai minh hội thời điểm, đôi khi, ta có thể cùng mọi người nói một chút...”

Thiếu niên kia tựa hồ còn muốn hỏi điều gì, lại nghe thấy Liễu Ván Thiên đã nói sang chuyện khác, hần cao giọng nói: “Từ lúc khoảnh khắc, chúng ta Dã Thảo Liên Minh bắt đầu tiếp nhận báo danh, báo danh công việc, do Cổ Thanh Dương cùng Phạm Nhị phụ trách!”

Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương chờ Liễu Ván Thiên vừa nói xong, nhanh chóng theo trừ vật không gian lấy ra sớm liền chuẩn bị tốt thẻ tre cùng hào bút, cũng làm thật lớn gia báo lại tên tư thế.

Nhưng là, mọi người không có giống Phạm Nhị tưởng tượng cái kia dạng nhanh chóng xông tới, bọn hắn tựa hồ cũng tại do dự.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Cường tráng Đại Liên Minh

Chương 97: Cường tráng Đại Liên Minh

Những thiếu niên thiếu nữ này, đương nhiên là có lý do do dự!

Dù sao, Dã Thảo Minh hôm nay mới thành lập, cũng không cường đại. Không nói trước có thể không bảo hộ mình viên, riêng là gia nhập Dã Thảo Minh

về sau, mỗi người đều muốn đem trên người mình có thiên thạch, gọi lại đến học viện hoặc là phóng hồi gia tộc đi điểm này, bọn hắc tử được suy nghĩ thật kỹ.

Cái này tương đương với muốn cho bọn hắc tử nhập môn, bọn hắc tử cũng không dám xác định, Dã Thảo Minh có thể cho mình bao nhiêu tu luyện tài nguyên, trên người thiên thạch càng nhiều đệ tử, càng là do dự.

“Ta muốn gia nhập Dã Thảo Minh!”

“Ta gia nhập!”

Hai cái thanh thúy thanh âm vang lên, mọi người nhìn lại, đã thấy hai cái xinh đẹp thiếu nữ, vui sướng địa hướng về báo danh đài chạy tới.

“Oa, mỹ nữ nha!”

“Đúng vậy a, cái này liên minh, lại là nam nữ không xa rời nhau hay sao?”

“Cái kia Tổ Ly Hương, không phải Kim Ngọc Minh tân sinh phân minh Minh chủ ấy ư, như thế nào nàng rõ ràng cũng muốn gia nhập?”

“Thật đẹp, bằng không, vì mỹ nữ, ta cũng gia nhập được?” Một thiếu niên thần sắc hèn mọn bí ối địa nuốt nước miếng cười nói.

Quả nhiên, tại Tổ Ly Hương cùng Từ Nguyệt kéo xuống, rốt cục đã có mấy cái thiếu niên, ghi danh.

Nhưng là, người vẫn là rất ít, chỉ có không đến hai mươi người!

Phạm Nhị nhìn qua ngăn ngừa danh sách, tựa hồ bỗng nhiên ý thức được cái gì, hắc hắc cười cười, kích động nói: “Hôm nay trong gia nhập đệ tử, mỗi người phát năm khối Ngũ giai Tinh Vãn Thạch!”

Phạm Nhị những lời này, lại để cho các thiếu niên và thiếu nữ lại lần nữa cuồng nhiệt.

“Ngũ giai Tinh Vãn Thạch?”

“Năm khối?”

“Thật vậy chăng?”

Phạm Nhị vừa cười lấy bỏ thêm một câu: “Chúng ta đã chế tác đường như chinh Dã Thảo Minh thân phận mình bài, theo nhận lấy Đạo Minh bài cũng phù lên bất đầu, liền có thể nhận lấy!”

“Ta xoạt, quả nhiên là tài đại khí thô a!”

“Tốt, ta gia nhập!”

“Ta gọi Hứa Khả Nhi, ta muốn ghi danh!”

“...”

Các thiếu niên và thiếu nữ như suối tuôn ra bình thường, nhao nhao xông lên Long Tường Đài, báo danh đài lập tức lửa nóng.

Cuối cùng, báo danh chấm dứt, Phạm Nhị cầm báo danh tờ đơn, mặt mày hớn hở mà đối với Liễu Vãn Thiên cùng Tổ Ly Hương, Từ Nguyệt mấy người Chiêu Thủ.

Liễu Vãn Thiên hỏi: “Có bao nhiêu người báo danh?”

Phạm Nhị cười nói: “Tổng cộng là ba trăm năm mươi mốt cái!”

Liễu Vãn Thiên sờ lên cằm, gật đầu nói: “Àn, ngày đầu tiên thành lập, có thể có nhiều người như vậy, đã không dễ dàng!”

Tổ Ly Hương sửa sang mái tóc dài của nàng, nhõng nhẽo cười nói: “Đúng vậy a, rất nhiều đệ tử không có gia nhập bất luận cái gì liên minh, trước mắt học viện ba Đại Liên Minh, nhân số nhiều nhất là Thảo Căn Minh, có hơn sáu trăm người; Tiếp theo là Kim Ngọc Minh, có hơn năm trăm người; Nhân số ít nhất chính là Kim Long Minh, chỉ có hơn ba trăm người!”

Phạm Nhị vuốt mạp mạp bụng, liú liú nói: “Ý là, chúng ta bây giờ nhân số, đã cùng Kim Long Minh giống nhau?”

Từ Nguyệt lại kinh thường nói: “Kim Long Minh người, đều là quyền quý đệ tử, nhân số đương nhiên không nhiều lắm rồi! Nhưng là bọn hắc tử từng cái đều rất lợi hại! Muốn là chúng ta Dã Thảo Minh, tại học viện Liên Minh Đại Hội thời điểm, có thể đưa bọn chúng đã bại thi tốt rồi!”

“Chúng ta Dã Thảo Minh minh viên, chỉ cần bọn hắc tử kiên trì ở bên trong, từng cái cũng sẽ trở nên rất lợi hại!” Liễu Vãn Thiên nhìn qua cao ngất Long Tường Thạch, như có điều suy nghĩ.

Hắn thành lập Dã Thảo Minh, không chỉ có riêng là vì thú vị, đây là Tần Tử Nghi thần thức cùng Liễu Văn Thiên cùng một chỗ, ở dưới một nước cờ, việc này quân cờ, có thể lớn có thể nhỏ...

Tại rối loạn một hồi về sau, Liễu Văn Thiên mấy người tổ chức Dã Thảo Minh minh viên, mở cái minh hội, Liễu Văn Thiên trở thành mục đích chung Minh chủ, Phạm Nhị, Cổ Thanh Dương, Tổ Ly Hương cùng Tử Nguyệt bốn người vì Phó minh chủ, còn cài đặt mấy cái phân minh, do mới gia nhập bất đồng người, tạm đảm nhiệm phân minh Minh chủ.

Sau đó, Phạm Nhị liền bắt đầu cho bọn hắn mỗi người phân phát năm khối Tinh Văn Thạch.

Nhất thời tiếng thét chói tai nổi lên bốn phía, những thiếu niên thiếu nữ này, rất nhiều người đến bây giờ mới thôi, đều không có lấy được qua nhiều như vậy Tinh Văn Thạch, cái này ý nghĩa, bọn hắn đem đạt được càng nhiều nữa tu luyện tài nguyên!

“Liễu Văn Thiên!”

Có một thanh âm theo bên cạnh cách đó không xa vang lên, Liễu Văn Thiên trác qua thân, hắn thấy được một người mặc màu trắng quần áo, thần sắc tao nhã học viện lão sư, Liễu Văn Thiên nhớ rõ hắn, đúng là nhập viện ngày đầu tiên, dẫn bọn hắn đến luyện võ khu đưa tin Cổ Minh lão sư.

“Cổ Minh lão sư, ngươi tìm ta?” Liễu Văn Thiên hướng về hắn có chút khom người, cười hỏi.

Cổ Minh ôn nhã mà nói: “Học viện phó viện trưởng Bá Thiên, thỉnh ngươi qua đi xem đi Nghi Sự Đường!”

Liễu Văn Thiên cười nói: “Tốt, ta giao cho chút ít sự tình, cái này đi!”

Nói xong, hắn kéo qua Phạm Nhị, Cổ Thanh Dương cùng Tổ Ly Hương Tử Nguyệt bốn người, nói cho bọn hắn biết như thế nào đem Dã Thảo Minh phát triển lớn mạnh biện pháp, cũng cho bọn hắn tất cả một đầu găm bó.

Mấy người đem găm bó triển khai, lại phát hiện trên đó viết bất đồng nội dung, những nội dung này, hợp lại, đều là chút ít cường tráng Đại Liên Minh phương pháp.

Phạm Nhị ghi là như thế nào thu hoạch thêm nữa thiên thạch phương pháp, Cổ Thanh Dương găm trên vải, dùng tranh vẽ kiểu dáng, viết hai chững Huyền cấp công pháp, lại để cho hắn học hội về sau, giáo sở hữu minh viên luyện tập.

Mà Tổ Ly Hương găm trên vải, tác thì viết minh viên mỗi ba ngày mở một lần minh hội lúc, cần phổ cập tu hành tri thức.

Tử Nguyệt cũng nhận được một khối găm bó, thượng diện vậy mà viết luyện chế Huyền cấp đan dược “Tội Linh Đan” biện pháp, loại đan dược này, có thể cho võ tu trong cơ thể Linh khí trở nên càng thêm thuần hậu, sâu sắc hữu ích tại người tu hành trong cơ thể Linh khí tăng lên!

Mấy người đều mở to hai mắt, Phạm Nhị không thể tin địa cười nói: “Văn Thiên, không có nhìn ra, ngươi lại muốn nhiều như vậy? Cái này, ta đối với đem Dã Thảo Minh phát triển lớn mạnh, càng có lòng tin rồi!”

“Ta chỉ là hiếu kỳ, những này, ngươi vì cái gì đều hiểu? Ngươi không phải tại Man Sơn cái kia chỉ có Yêu thú đi địa phương quý quái gây người mười lăm năm ấy ư, cái kia địa Tàng Thư Các, vẫn chưa tới nhà của ta một nửa đại, như thế nào hội hiểu được nhiều như vậy?”

Liễu Văn Thiên khước miệng khẽ nhếch, sờ lên cằm cười nói: “Cái kia chỉ là bởi vì, ta là Liễu Văn Thiên, mà ngươi là Phạm Nhị!”

“Ta thế?” Phạm Nhị khinh thường nói: “Đây là cái gì đạo lý?”

Tử Nguyệt nhìn nửa ngày, lại đối với nàng lấy được găm bó nội dung đưa ra nghi vấn, nàng nháy mắt con ngươi hỏi: “Văn Thiên, ngươi cái này Tội Linh Đan luyện chế phương pháp, tựa hồ cùng ta gia luyện chế phương pháp không giống với, ngươi cái này muốn tài liệu càng thiếu, cũng lại càng dễ tìm kiếm được, cái này... Có thể luyện được đi ra Tội Linh Đan sao?”

Liễu Văn Thiên cười nói: “Ngươi chiếu ta nói làm, luyện một lò thử xem sẽ biết! Nhà của ngươi là luyện đan gia tộc, tin tưởng tại học viện dùng những đơn giản này tài liệu, luyện chế cái này đan dược, không làm khó được ngươi!”

“Làm sao ngươi biết Tử Nguyệt là luyện đan gia tộc?” Phạm Nhị gãi gãi đầu, không thể tin mà hỏi thăm.

Liễu Văn Thiên trêu ghẹo nói: “Ta cũng không giống như ngươi cái này sắc Bần tử, chỉ biết chăm chăm vào nữ tử ngực cùng bờ mông xem!”

Hắn đột nhiên thần thần bí bí mà nói: “Ngươi không có phát hiện, Tử Nguyệt trên người có một cổ nhân nhạ rất dễ chịu một loại đan dược mùi thơm sao? Đó là chỉ có một gia tộc mới có chỉ mỗi hắn có đan dược!”

Phạm Nhị lại hét lớn: “Ta ở đâu chỉ nhìn ngực của nàng cùng bờ mông? Ngươi nhìn xem, nàng có ngực sao?”

“Ngươi nói cái gì đó?” Tử Nguyệt thò tay đánh một cái Phạm Nhị, xấu hổ đỏ mặt, khí ục ục địa xoay người sang chỗ khác, không hề để ý đến hắn.

“Ha ha ha...” Liễu Văn Thiên cười to nói: “Ngươi nha, thật sự là không hiểu nữ nhân!”

Nói xong, hắn liền quay người, đi theo Cổ Minh hướng về học viện Nghị Sự Đường đi đến.

“Ai...” Phạm Nhị nghe xong Liễu Ván Thiên, sinh khí mà đối với Liễu Ván Thiên bóng lưng hô: “Ngọa tào! Nói hay lắm như chính ngươi rất hiểu tựa như! Ngươi con mẹ nó chính mình còn không phải cái... Đồng nam tử!”

“Cái kia giới luật các Các chủ Tiêu dừng lại loạn tánh khí táo bạo, ngươi cũng phải cẩn thận a!” Tổ Ly Hương thanh âm xa xa ở phía sau vang lên, nhắc nhở lấy Liễu Ván Thiên.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 98: Ra về làm khó dễ

Chương 98: Ra về làm khó dễ

Long Tường Học Viện, Nghị Sự Đường.

Liễu Ván Thiên cao to đáng người, tại Nghị Sự Đường chính giữa cội cút mà đứng, hắn giờ phút này trong nội tâm rất rõ ràng, vì sao học viện hội đưa hắn gọi Nghị Sự Đường.

Hắn đã lại để cho Tần Tử Nghi thần thức, cũng thần trí của mình đạt tới một loại vô cùng độ cao dung hợp, chuẩn bị tiếp nhận chất vấn cùng chỉ trích.

Chỉ là, lại để cho Liễu Ván Thiên kỳ quái chính là, học viện mười một cái quyết sách tăng, đã có một người chưa tới, người nợ đúng là vài ngày trước hết sức trị thương cho chính mình, lại để cho tâm tình của hắn hết sức phức tạp Lý Tiên Đồng.

Đầu tiên làm khó dễ, là Giới Luật Các Các chủ Tiêu Chi Loạn, hắn ngay ngắn mà uy nghiêm trên mặt, mang theo một loại tựa hồ ai cũng thiếu nợ hắn cái gì đó xem thường chỉ sắc.

“Liễu Ván Thiên, ta đại biểu học viện Giới Luật Các, hỏi ngươi mấy vấn đề, ngươi muốn thành thật trả lời!” Tiêu Chi Loạn thanh âm trầm thấp mà lại để cho người cảm giác áp lực.

Liễu Ván Thiên ra vẻ kính cẩn, đáp: “Vâng!”

Tiêu Chi Loạn trừng mắt hỏi: “Ta hỏi ngươi, ngươi vì sao phải tự tiện dẫn người tiến vào Hắc Tùng Lâm?” Liễu Ván Thiên khước miệng giờ lên, thần thức cũng đã minh bạch, vấn đề này cũng không phải trọng điểm, phải biết rằng, tiến vào Hắc Tùng, cũng không chỉ hắn một người, nhưng bây giờ chỉ gọi hắn tới hỏi lời nói, bắt quá là thuận tiện hỏi vấn đề này mà thôi!

“Đệ tử là bị Lâm Ngọc Đường đẩy vào Hắc Tùng Lâm, ngày đó, đệ tử tại Tự Tinh Tháp hạ gặp phải Lâm Ngọc Đường mang theo bốn người, muốn đối với ta bất lợi, ta mới tiến vào Hắc Tùng Lâm tránh né!”

Liễu Ván Thiên chậm rãi mà đàm đạo: “Chỉ là, đệ tử nhập viện thời gian không dài, xác thực không biết Hắc Tùng Lâm là không thể tự tiện tiến vào!”

Hắn chỉ đề chính hắn, rõ ràng là đã minh bạch, đã học viện không có gọi Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương hai người chất vấn, vậy thì ý nghĩa, học viện không có ý định truy cứu hai người, tiêu điểm tại trên người mình, cho nên hắn chỉ đề chính mình, không đề cập tới hai người khác.

“Hừ! Nhập viện thời gian không dài, không biết Hắc Tùng Lâm không thể tự ý nhập?” Tiêu Chi Loạn quát: “Ngươi rõ ràng là coi rẻ viện quy, thử hỏi ngươi tiến vào học viện một tháng, lên mấy đường khóa? Ta nhìn ngươi duy nhất bên trên khóa, tựa là nhìn cái gọi là nữ thần lão sư Dược Tôn khóa a?”

Hắn mang trên mặt giễu giễu nói: “Học viện lão sư truyền thụ viện quy khóa thời điểm, ngươi ở nơi nào? Ngươi nếu đối với viện quy đã nắm giữ cũng là mà thôi, coi rẻ viện quy, không học viện quy, giờ phút này lại còn lấy vô tri vi do, nói không biết không thể đơn giản tự ý nhập Hắc Tùng Lâm, thật sự là buồn cười!”

Liễu Ván Thiên đột nhiên nhớ lại, nhập viện ngày đầu tiên, xác thực có một đường viện quy khóa, chỉ là tự mình cùng Phạm Nhị Cổ Thanh Dương hai người, ngày đó nhưng lại trốn học đi đi dạo Quý Nhai rồi!

“Vâng, điểm ấy, đệ tử tự biết sai rồi, sau này nhất định cần đọc viện quy, mỗi ngày ôn tập, đọc lâu lâu, theo quy thủ củ, bảo thủ không chịu thay đổi...”

Liễu Ván Thiên tuy nhiên nhận sai, trên mặt lại mang theo vô cùng vẻ trêu tức, nói một hơi hơn mười cái thành ngữ, lại để cho mấy người khác buồn cười.

“Mà thôi! Ngươi tự ý nhập Hắc Tùng Lâm, lại để cho học viện 16 vị trưởng lão thi pháp đặc biệt vì ngươi mở ra Hắc Tùng Lâm cấm chế Yêu thú trận pháp, nhân lực cùng tài nguyên hao phí cực lớn, xét thấy ngươi tự ý nhập Hắc Tùng Lâm chỉ sai, phạt ngươi tại luyện võ khu ngộ qua nhai bế quan 15, tính ngộ sai lầm, ngươi có thể chịu phục?”

Tiêu Chi Loạn gặp Liễu Văn Thiên đã nhận sai, cứ việc tuy nhiên nhận sai thái độ phi thường không thành khẩn, nhưng dù sao cũng là nhận sai rồi! Hắn liền tranh thủ thời gian chứng thực tội danh.

Phải biết rằng, Lâm Ngọc Đường đúng là học sinh của hắn, không nghĩ tới hắn vừa mới nhận được tin tức, Lâm Ngọc Đường vậy mà tại Long Tường Đài bị cái này mới nhập viện một tháng tân sinh đã bại, nhưng lại cơ hồ bị phế, trong lòng của hắn như thế nào không sợ hãi nộ.

Giờ phút này, hắn vốn muốn giáo huấn thoáng một phát cái này tiểu tử không biết trời cao đất rộng, chỉ là, đối với tự ý nhập Hắc Tùng Lâm sự tình, hắn không thể miệt mài theo đuổi, dù sao, rất nhiều người đều đã từng gặp, là Lâm Ngọc Đường mấy người cậy thế tương áp phía dưới, Liễu Văn Thiên mấy người mới tiến vào Hắc Tùng Lâm!

Hắn hỏi cái này tự ý nhập chỉ tội, chỉ là đi cái chương trình mà thôi!

“Vâng, đệ tử nhận phạt!” Liễu Văn Thiên gấp xù phạt như thế nhẹ nhõm, liền không hề tranh luận, dù sao, vì cứu chính mình, học viện xác thực hao phí cực lớn, không thể để cho những vì mình kia mà ra sức lại để cho học viện mở ra trận pháp người khó chịu nổi.

Tiêu Chi Loạn lông mày quét ngang, tiếp tục hỏi: “Ta hỏi lại ngươi, ngươi tại Hắc Tùng Lâm, tại sao lại khiến cho Yêu thú tụ tập?”

Kỳ thật hắn càng muốn hỏi chính là, vì sao trong miệng hắn phát ra âm thanh, lại có thể lại để cho những Yêu thú kia tứ tán chạy trốn? Chỉ là, hắn không thể hỏi được trực tiếp như vậy, cái con kia sẽ có về hắn cái này Giới Luật Các quá hiệu quả và lợi ích.

Liễu Văn Thiên sờ lên cằm, khinh thường nói: “Ta nói Tiêu đại Các chủ, Hắc Tùng Lâm vô cùng mệnh mông, quỷ thần khó lường, liền học viện vì thế lấy hai mươi cuốn điển tịch, cũng không thể lượt giải Hắc Tùng Lâm chỉ phần đông nổi bật khoan!”

“Vấn đề này, không phải là đệ tử ta với tư cách người bị hại, có lẽ thỉnh giáo học viện sao?”

“Ta ở chỗ này trình trọng địa thỉnh giáo Tiêu đại Các chủ, Yêu thú tại sao lại tụ tập, thiếu chút nữa lại để cho đệ tử chết trong đó, nhưng lại làm phiền học viện cường giả tiến vào Hắc Tùng Lâm cứu giúp đệ tử...”

“Làm càn!” Tiêu Chi Loạn lông mày quét ngang, giận dữ nói: “Giờ phút này là ta tại chất vấn ngươi, điều tra hiện thực, có vấn đề gì, ngươi ở lại sẽ nhi có thể hỏi lại!”

Liễu Văn Thiên cũng học Tiêu Chi Loạn đem nòng đậm lông mi quét ngang, hoành được so với hắn còn muốn bay dương, hắn cười nói: “Đệ tử kia hiện tại tự có thể trả lời vấn đề này, đệ tử không biết Yêu thú vì sao tụ tập, ngươi muốn hỏi, hỏi những Yêu thú kia đi! Ta cũng không phải Yêu thú, làm sao biết bọn hắn suy nghĩ cái gì?”

Nhìn xem Liễu Văn Thiên học Tiêu Chi Loạn hoành lấy lông mày, cùng với hắn lại để cho Tiêu Chi Loạn hỏi Yêu thú đi, biết vậy nên thú vị.

Học viện phó viện trưởng Bá Thiên cười to nói: “Tốt rồi, Tiêu Các chủ, vấn đề này, cũng xác thực không phải cái này vẫn chưa tới mười sáu tuổi thiếu niên, có thể trả lời, hạ một vấn đề a!”

Tiêu Chi Loạn gặp Bá Thiên lên tiếng, liền không dây dưa nữa, nhanh chóng hỏi một cái hắn chính thức quan tâm hai vấn đề một trong, hắn trừng mắt hỏi: “Tại Hắc Tùng Lâm, ngàn thú tụ tập ở dưới thạch bích, nhưng là theo miệng ngươi trong phát ra tiếng, lại lại để cho lũ yêu thú tứ tán bỏ trốn, ngươi nói một chút, đó là cái gì?”

Liễu Văn Thiên đập vào ha ha, cười nói: “Ài, cái này, là vì Cổ Thanh Dương đã thức tỉnh ngự Thú Vũ Hồn, hắn đáng người bỗng nhiên tăng vọt rất nhiều lần, phóng ra ngự Thú Vũ Hồn, lại để cho những Yêu thú kia sợ hãi a?”

Hắn sờ lên cằm, trầm giọng nói: “Về phần đệ tử sao, lúc ấy đệ tử trong nội tâm sợ hãi, cho nên tại ngâm xướng Man Sơn sơn ca, dùng cái này khu trục sợ hãi, phần chấn dừng khí!”

“Nói xạo!” Tiêu Chi Loạn trầm giọng nói: “Yêu thú tụ tập, theo Linh cấp Yêu thú đến thánh Yêu thú đều có, Cổ Thanh Dương ngự Thú Vũ Hồn càng lợi hại, cũng không quá đáng mới Khôn Vô cảnh Sơ cấp cảnh giới, làm sao có thể dựa vào cái này đuổi đi những cao nhất kia đã đạt tới Thánh cấp Yêu thú? Hắn là, là ngươi cùng những Yêu thú kia là quan hệ họ hàng mang cổ, khiến chúng nó lui khai ngươi một mặt hay sao?”

Lời này rõ ràng có chứa trêu tức cùng vũ nhục tính chất, Yêu thú Thông Linh, nhưng là tại Nhân tộc trong mắt, Yêu thú đúng là vẫn còn súc sinh mà thôi.

“Ha ha ha...” Liễu Văn Thiên vậy mà nở nụ cười, hắn cười nói: “Ta nói Tiêu đại Các chủ a, ngươi có thể thật là có bản lĩnh, ta cùng Yêu thú có phải hay không quan hệ họ hàng mang cổ, điểm ấy ngươi cũng biết? Ta ở chỗ này cho thấy cái thái độ, dù sao ta là cùng Yêu thú đã không phải thân, cũng không phải cổ, Tiêu đại Các chủ đã biết rõ những Yêu thú kia nghĩ như thế nào, chính mình hỏi bọn hắn đi!”

“Ngươi làm càn!” Tiêu Chi Loạn có chút gầm hét lên, mọi người cả kinh, cái này Tiêu Chi Loạn tách khí táo bạo danh tiếng, tại Long Tường Học Viện mọi người đều biết, chỉ là hắn giờ phút này lại đối với một cái nhập viện mới một tháng tân sinh như thế, thật ra khiến người không thể tưởng tượng nổi rồi.

Liễu Văn Thiên đột nhiên ngửa đầu mà cười, đối chọi gay gắt mà nói: “Tiêu đại Các chủ, người với tư cách Giới Luật Các Các chủ, lại chỉ sẽ hỏi chút ít không quan hệ đau khổ vấn đề, có ý từ sao?”

Hắn quan sát ngồi ở Nghi Sự Đường mấy vị học viện cao tầng, lớn tiếng hỏi: “Các người, đem ta gọi đến nơi đây, kỳ thật chính thức muốn hỏi, không phải là ta cái kia tam phương đan dược luyện chế phương pháp sao?”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 99: Tham lam nhân tính

Chương 99: Tham lam nhân tính

Liễu Văn Thiên thấy mọi người nghe xong lời của mình, đều đều trầm mặc, nhưng trong mắt cũng tại sáng lên, hắn khẽ cười nói: “Ta lại chưa nói, không nói cho các người biết!”

“Thật sự muốn nói cho hắn biết nhóm sao?” Liễu Văn Thiên thần thức hiển nhiên còn không có chuẩn bị làm như vậy, hắn hỏi Tần Từ Nghi thần thức nói: “Ta cảm thấy, nói cho bọn hắn biết, là quá tiện nghi bọn hắn rồi!”

“Ha ha...” Tần Từ Nghi thần thức lại cười nói: “Người yên tâm, có người hội không cho người nói!”

“Vì cái gì?”

“Bởi vì nhân tính tham lam, có người muốn nuốt một mình, mà không phải xài chung!”

Liễu Văn Thiên nhìn xem mấy cái ra vẻ đạo mạo cao tầng, trong nội tâm trong sáng, hắn cười nói: “Ta hiện tại, sẽ nói cho các người biết, các người có thể nghe cho kỹ!”

“Luyện Tùy Đan là Thượng Cổ mười Đại Thiên Cấp đan dược một trong, nó luyện chế phương pháp là...”

“Chậm đã!” Ngồi ở Bá Thiên bên cạnh Tư Nguyên Các Các chủ Lý Tiểu, dùng bèn nhọn thanh âm, vậy mà trực tiếp đã cắt đứt Liễu Văn Thiên, trầm giọng nói: “Cái này Thượng Cổ đan dược luyện chế phương pháp, sao có thể tùy tiện nói đi ra, hơn nữa, hiện tại cũng nghiệm chứng không được!”

Luyện Võ Các phó các chủ Cổ Nhược Vân lạnh lùng nhìn thoáng qua Lý Tiểu, chất vấn: “Lý Tiểu, người là ý gì?”

Bá Thiên lạnh chí con mắt, giờ phút này cũng nhìn về phía Lý Tiểu.

Lý Tiểu âm thanh cười nói: “Ý của ta là, Thượng Cổ danh đan, không phải chuyện đùa! Vẫn là đợi khi tìm được Lý Tiểu Đồng Lý Dược Tôn, lại thỉnh nàng nghiệm chứng không muộn! Bằng không thì, ai biết tiểu tử này, phải chăng nói năng bậy bạ gạt ta chờ không hiểu đan dược chi nhân?”

Lý Tiểu nhìn thoáng qua ngồi ở Nghi Sự Đường hai bên một ít phụ trách ghi chép và hậu cần người, thần thần bí bí địa tại Bá Thiên bên tai nói ra: “Người ngấm lại, nếu như hắn theo như lời đan dược là thực, như vậy lại dễ cho nhiều như vậy người nghe được, phải chăng phù hợp? Nếu như là giả, Long Tường Học Viện ngoại trừ Lý Tiểu Đồng Lý Dược Tôn, những người khác cũng không cái kia năng lực đi nghiệm chứng!”

“Mấu chốt nhất chính là, đây là bốn viện học viện đan phương, tuyệt đối không thể tiết lộ cho học viện khác!”

Bá Thiên nghe xong, vậy mà nhẹ gật đầu, Cuồng Bá trên mặt lộ ra một tia cười lạnh, thầm nghĩ trong lòng: “Cái này tam phương đan dược nếu vì thực, Long Tường Học Viện tại Đại Lương Quốc bài danh, lại đem bay lên ít nhất năm cái vị lần.”

Hắn đột nhiên trầm giọng nói: “Liễu Văn Thiên, đan dược sự tình, người vẫn là đừng nói nữa, chúng ta cũng không phải là tham luyện đan dược chi nhân!”

“Hôm nay chất vấn, đến đây là kết thúc, người mà lại dựa theo Giới Luật Các Các chủ Tiêu Chi Loạn nói, chính mình đến luyện võ khu ngộ qua nhai bẻ môn tư quá 15 ngày!”

Bá Thiên dùng vô cùng thanh âm uy nghiêm kết thúc đối với Liễu Văn Thiên chất vấn.

Nhìn qua Bá Thiên cái kia trương có chứa mặt sẹo mặt, Liễu Văn Thiên khóe miệng lộ ra mỉm cười, Tần Từ Nghi thần thức theo như lời quả nhiên đúng vậy, bọn hắn giờ phút này, có người động hắn tâm tư của nó!

Nghị Sự Đường bên ngoài, một cái đầu đầy tóc trắng lão già đứng yên như tượng gỗ, trên mặt hắn có ba đầu chữ Xuyên hình thật sâu nếp nhăn, ánh mắt như đao giống như chằm chằm vào Nghị Sự Đường cửa ra vào.

Lão già trông thấy Liễu Ván Thiên nhẹ nhõm tùy ý địa đi tới, hắn như đao trong ánh mắt, lộ ra một tia vui mừng vui vẻ.

“Bạch thúc, ngươi sao lại ở chỗ này?”

Trông thấy Liễu Bạch thân ảnh, Liễu Ván Thiên cảm giác dị thường ôn hòa, hắn phảng phất từ Liễu Bạch mắt ân cần thân ở bên trong, thấy được phụ thân bóng dáng

“Tam thiếu, ta tiến vào Long Tường Học Viện chưa tới một canh giờ, nghe nói ngươi bị Nghị Sự Đường thỉnh đi, ta liền tới nơi này chờ ngươi!”

Liễu Bạch dịu lấy Liễu Ván Thiên tay, ân cần mà hỏi thăm “Bọn hắn, không có làm khó ngươi đi?”

“Không có, chỉ là quan ta ngộ qua nhai cảm đoán 15 ngày mà thôi! Những ngày này, ngươi một mực đều không có hồi, ta rất lo lắng!”

Liễu Ván Thiên gặp Liễu Bạch mạnh khỏe, trong nội tâm cao hứng, lần trước tại Quý Nhai hồi Long Tường Học Viện trên đường trong rừng cây nhỏ, Liễu Bạch tại một kiếm giải quyết năm cái Khôn Vô cảnh đỉnh phong cường giả về sau, liền đi truy cái kia núp trong bóng tối chỉ nhân.

Từ đó về sau, Liễu Ván Thiên liền rút cuộc không gặp lấy hắn, vẫn âm thầm vì hắn lo lắng.

“Lại để cho thiếu gia lo lắng!” Liễu Bạch khoe miệng bài trừ đi ra một tia cười, tự trách mà nói: “Ta trở lại Long Tường Học Viện lúc, Tam thiếu đã tại Dược Tôn quán rồi! Nghe nói ngươi trước đây ngộ nhập Hắc Tùng Lâm, Bạch thúc thực vì ngươi cảm thấy nghĩ mà sợ!”

“Cái kia Hắc Tùng Lâm, cũng không phải là có thể tùy tiện vào! May mắn Tam thiếu không có việc gì, bằng không thì Bạch thúc thật sự là chết trăm lần không đủ, rất xin lỗi quá lão gia cùng lão gia!”

“Bạch thúc ngươi đừng nói như vậy! Lần trước tại nếu như không phải có Bạch thúc, ở đằng kia phiến trong rừng cây, ta chỉ sợ cũng đã thần quy Tĩnh Hải rồi!” Liễu Ván Thiên ôn hòa mà nhìn xem vị này gia tộc của chính mình bị thụ tôn kính lão già, cười nói: “Ngươi xem, ta đây không phải hảo hảo sao?”

“Ngươi không có việc gì là tốt rồi!” Liễu Bạch cười nói: “Ngươi chữa thương lúc, học viện phái cao thủ hộ vệ Dược Tôn quán, bất luận kẻ nào cũng không thể nhìn!”

“Ta xông vào mấy lần, đều không có có thể đi, đành phải thôi. Nhưng ta theo Lý Dược Tôn trong miệng chính miệng xác nhận ngươi không có việc gì về sau, liền yên tâm chút ít.”

Liễu Ván Thiên hỏi: “Ân, ngày đó, ngươi đuổi theo, có thể có kết quả?”

Liễu Bạch nhìn thoáng qua chung quanh, thấp giọng nói: “Tam thiếu, chúng ta vẫn là hỏi ngươi chỗ ở nói chuyện a!”

“Tốt!” Liễu Ván Thiên nói xong.

Học viện khu dừng chân cây xanh râm mát, vô cùng lịch sự tao nhã. Một tòa tòa nhà Thanh sắc phòng ốc san sát nối tiếp nhau, chẳng chịt hấp dẫn.

Dựa theo học viện quy định, không đồng đẳng cấp đệ tử, có thể miễn phí hưởng thụ bất đồng dừng chân đãi ngộ.

Học viện mới nhập viện thời điểm, đều có một cái điều Long đệ tử bài, theo một cấp đến Bát cấp không đều, mà Liễu Ván Thiên cùng Phạm Nhị, Cổ Thanh Dương, cũng chỉ là một cấp, cái này liên ý nghĩa, mỗi người chỉ có thể ở một tòa có hai mươi mấy gian phòng ốc ở bên trong, chọn một gian nhỏ ở.

Nhưng Phạm Nhị tài đại khí thô, tiến đến lúc, liền trực tiếp vì ba người xử lý Tam cấp điều Long bài mới có thể hưởng thụ dừng chân đãi ngộ, ba người bọn họ cùng một chỗ, tiến vào một tòa không nhỏ độc tòa nhà gỗ.

Tiến vào nhà gỗ, đã thấy Phạm Nhị, Cổ Thanh Dương cùng Tổ Ly Hương, Từ Nguyệt mấy người, chính trong phòng khách đường, nhiệt liệt địa thảo luận lấy Dã Thảo Liên Minh minh ước cùng quy định, cùng với sau này phát triển công việc.

Gặp Liễu Ván Thiên tiến đến, Phạm Nhị vuốt bụng, cười to nói: “Ngươi xem, ta tựu nói, Ván Thiên không có việc gì a! Mấy người bọn hắn lão đầu có hay không làm khó dễ ngươi?”

Mấy người khác, cũng đều nhìn xem Liễu Ván Thiên, mặt lộ vẻ về ân cần.

Liễu Ván Thiên xem của bọn hắn, cười to nói: “Các ngươi cũng quá ngạc nhiên rồi, khiến cho ta mới từ trong lao ngục đi ra đồng dạng, ta bất quá là tiến vào một chuyến Nghị Sự Đường, có thể có chuyện gì?”

Tổ Ly Hương gặp Liễu Ván Thiên thần sắc nhẹ nhõm, thầm nghĩ có lẽ không có việc gì rồi, xinh đẹp cười nói: “Đó là ngươi không biết, trước kia, có người tiến vào một chuyến Nghị Sự Đường, vừa ra tới, đã bị tuyên bố tại học viện xóa tên rồi!”

Từ Nguyệt cũng cười nói: “Trước kia còn có cái đệ tử, trở ra, đi ra đã bị kéo vào luyện võ khu, bị chỗ dùng liệt cốt hình phạt đó!”

Cổ Thanh Dương nghe hai người nói như vậy, thần sắc khẩn trương mà hỏi thăm: “Bọn hấn một chút cũng không có làm khó người sao?”

Liễu Văn Thiên cười nói: “Không có, chỉ là để cho ta tại ăn năn nhai bẻ môn tư quá 15 ngày!”

Liễu Văn Thiên cũng không nói gì Nghị Sự Đường bên trên đủ loại tiểu làm khó dễ, cùng với về đan dược sự tình, hấn không hy vọng bằng hữu của mình vì chính mình lo lắng, cũng cũng giống như mình trở nên tâm sự nặng nề.

“Vị này chính là?” Phạm Nhị phát hiện đi theo Liễu Văn Thiên đằng sau vào cửa Liễu Bạch, ghen lấy miệng hỏi: “Văn Thiên, để cho ta đoán một cái a! Vị này, chẳng lẽ là ngày đó tại khu rừng nhỏ cái vị kia cường giả?”

“Đúng vậy!” Liễu Văn Thiên cười nói: “Đây là Liễu Bạch, ta Bạch thúc, hấn là chúng ta Thần Kiếm Sơn Trang người!”

Mấy trong lòng người cả kinh, thầm nghĩ: Lần trước tại theo Quỷ Nhai hồi Long Tường Học Viện khu rừng nhỏ, lão giả này một kiếm liền giải quyết Không Vô cảnh đỉnh phong năm cái cường giả, cái này nhất định phải cao đối phương lưỡng cấp bậc, nhưng lại được có một thanh khoái kiếm mới được!

Lão giả này, sợ là đã đạt tới Tinh Vô cảnh đi à nha?

“Wow, thật tốt quá!” Phạm Nhị há to mồm kêu lên, vỗ cười nói: “Ta còn một mực nói ta đi ra ngoài vội vàng, chưa kịp mang cái bảo tiêu, hiện tại tốt rồi, Bạch thúc người thật đúng là lợi hại, người nhất định ít nhất là Tinh Vô cảnh trung kỳ cường giả a?”

“Lão hủ không dám!” Liễu Bạch mỉm cười nói: “Bảo hộ Tam thiếu cùng bằng hữu của hấn, là ta phải làm!”

Dừng một chút, Liễu Bạch như đao con mắt tại Phạm Nhị trên người chỉ nhìn lướt qua, thần sắc nghiền ngẫm địa lẩm bẩm: “Nghe nói tại năm mươi năm trước Đại Lương Quốc, có một đại gia tộc trong xếp hạng thứ năm thiếu gia, đã thức tỉnh Kim Cương Tinh Hồn, thân vững như thép, lợi hại vô cùng!”

“Hơn nữa loại này Tinh Hồn còn có thể di truyền đến hậu đại, vị này Ngũ thiếu gia, về sau kế thừa gia nghiệp... Không biết, người cùng hấn là quan hệ như thế nào?”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 100: Gió nổi mây phun

Chương 100: Gió nổi mây phun

Nghe nói như thế, Tô Ly Hương cùng Tử Nguyệt đều đều đem ánh mắt đặt ở Phạm Nhị trên người, sau đó lại nhìn một chút đầu đầy tóc trắng Liễu Bạch, không biết hấn là ý gì.

Cổ Thanh Dương giống như có điều ngộ ra, hấn nhớ tới nhập viện khảo thí lúc, Phạm Nhị từng dùng thân thể phá vỡ cứng rắn Vô Lăng Thạch!

“Ha ha ha...” Phạm Nhị đập vào ha ha nói: “Ta tiểu gia tiểu tộc đi ra, ở đâu muốn nói với người người có liên hệ gì? Lại nói Bạch thúc, người lần này không đi a?”

Liễu Bạch lại không thấy nói gia tộc kia là ai, cũng không có nói toạc Phạm Nhị là ai, hấn cười nói: “Không đi, lão hủ vốn là nên đứng ở thiếu gia bên người, sau này sẽ phải thường xuyên quấy rầy các vị rồi!”

Nói xong, Liễu Bạch nhìn thoáng qua có người trong nhà, nói khẽ: “Tam thiếu, nếu không, chúng ta đi người gian phòng, ta nói với người biện hộ cho hướng?”

Liễu Văn Thiên lại cười nói: “Không cần, tại đây không có ngoại nhân, bằng không thì lần trước tại theo Quỷ Nhai hồi Long Tường Học Viện trên đường, cũng sẽ không cùng một chỗ bị chặn giết rồi!”

Mấy người đều đều nhẹ gật đầu, mấy người bọn họ, lần trước tại Quỷ Nhai Tế Ma Đài, cùng một chỗ thắng rất nhiều thiên thạch, xem như chung qua sung sướng!

Tại hồi học viện trên đường, năm người cùng nhau bị người cướp giết, tăng thêm Hắc Tùng Lâm một chuyến đủ loại phức tạp kinh nghiệm, coi như là chung qua sinh tử hoạn nạn người rồi!

Huống hồ, bọn hán đối với lão già này, rất cảm thấy hứng thú, đối với lão già đuổi theo ra đi tình huống, càng cảm thấy hứng thú!

“Đã Tam thiếu nói như thế, tốt như vậy a, ta tự nói rằng tình huống!”

Liễu Bạch ngồi xuống, chậm rãi nói: “Lần trước truy người giết các người, trừ bọn người ra nhìn thấy năm cái Khôn Vô cảnh vô giả đỉnh cao, còn có một trốn ở bên trong cánh rừng nhỏ mặt, người nọ cảnh giới là Hôn Vô cảnh trung kỳ. Ta đuổi theo hán đưa hán đánh rớt trên mặt đất, chuẩn bị hỏi hán là ai phái tới! Không ngờ, thân thể người nọ vậy mà chính mình tự cháy, Huyền Nguyên bị đốt, sau đó liền chết rồi!”

Hán nói được rất nhẹ nhàng, nhưng là nghe người lại biết, lão già tu vi hiển nhiên rất cao, bằng không thì cũng sẽ không rất dễ dàng đuổi theo Hôn Vô cảnh trung kỳ vô tu, hơn nữa làm cho hán tự sát.

“Bạch thúc, cảnh giới của người, nhất định đột phá Tinh Vô cảnh rồi!” Phạm Nhị lộ ra sùng bái thần sắc, cười nói: “Có người tại bên người, về sau chúng ta Dã Thảo Minh có thể càng thêm thuộc loại trâu bò rồi!”

Liễu Văn Thiên lại không để ý tới hán, trầm nghĩ mập mạp này sao bắt không được trọng điểm, hán nhẹ giọng hỏi: “Tra ra hán là phương nào phái chưa?”

Liễu Bạch cười nói: “Bọn hán tự cho là làm được không chê vào đâu được, trên người cũng không có lưu lại dấu vết nào, chỉ là, bọn hán không biết, người chết nhiều khi, so người sống muốn càng hữu dụng nhiều lắm!”

Phạm Nhị cười hỏi: “Vì cái gì nói như vậy? Người chết người còn có thể làm cho hán sống lại?”

Liễu Bạch cười nói: “Lão hủ tự nhiên không có bốn sự lại để cho hán sống lại, chỉ là, người chết có thể nói cho người biết rất nhiều người sống không sẽ nói cho người biết sự tình, hơn nữa, người chết tuyệt sẽ không nói dối!”

Phạm Nhị nhẹ gật đầu, nói: “Ân, có đạo lý, người chết là không thể nói dối! Chỉ là, người như thế nào lại để cho người chết nói cho người biết đâu?”

Liễu Bạch nói ra: “Thân thể của hán thiêu đốt thời điểm, phát ra một loại kỳ dị mùi thơm, loại này hương vị, lão hủ ngửi qua, đúng là tô hợp hun hương!”

“Tô hợp hun hương?” Liễu Văn Thiên sờ lên cằm, đột nhiên cười nói: “Xem ra, người này thật sự là Tề Ma Đài phái ra!”

Phạm Nhị mơ hồ, kinh ngạc hỏi: “Văn Thiên, làm sao người biết?”

Liễu Văn Thiên cười nói: “Tại Tề Ma Đài thời điểm, ta đã nghe đến qua một loại hình như có nếu không tô hợp mùi thơm. Trước khi, ta một mực đều làm cho không rõ, vì sao chỗ đó sẽ có loại này mùi thơm”

“Bây giờ nghĩ lại, có lẽ, bọn hán đây là chuyên môn dùng tại ma sĩ trên người!”

Phạm Nhị càng thêm mơ hồ, không phục mà nói: “Người như thế nào nghe được đến, ta sẽ không nghe thấy được! Hơn nữa, bọn hán tại sao phải đem loại này mùi thơm dùng tại ma sĩ trên người?”

Liễu Văn Thiên sờ lên chính mình cao thẳng cái mũi, cười nói: “Bởi vì cái mũi của ta, so với bình thường người muốn linh mãnh!”

Phạm Nhị không phục mà nói: “Hừ, đã biết rõ người là là cầu!”

Liễu Bạch nhìn xem thiếu niên ở giữa tranh luận, cùng nhau cười nói: “Phạm thiếu gia có chỗ không biết, Tề Ma Đài bởi vì có đánh bạc đài tồn tại, bên trong còn có rất nhiều tấm màn đen!”

“Ví dụ như, nếu như đánh bạc ma sĩ thắng người ít hơn nhiều, bọn hán sẽ gặp cố ý lại để cho ma sĩ thua, dùng lại để cho Tề Ma Đài cái này nhà cái có thể thắng càng nhiều nữa thiên thạch tệ! Mà cũng không phải là sở hữu ma sĩ đều là nghe lời, nếu như không nghe lời, như vậy, bọn hán sẽ gặp lại để cho cái này ma sĩ thân thể đốt cháy mà chết, chết đi nhiên là thua!”

“Ý của người là, Tề Ma Đài lại để cho ma sĩ đốt mình thời điểm, sẽ phát ra loại này mùi thơm?” Phạm Nhị há to miệng, nở to hai mắt nói: “Cái này Tề Ma Đài, quá hèn hạ! Lần trước Liễu Văn Thiên đối chiến cái kia hai cái ma sĩ thời điểm, bọn hán cũng giống như động đực đã sôi đực đồng dạng phốc Hường Văn Thiên, ra sức được rất, đoán chừng cũng là bị thụ ý qua!”

Liễu Văn Thiên dùng cánh tay đụng phải hán thoáng một phát, giả bộ cả giận nói: “Đi đi đi, ta đây thành cái gì?”

Phạm Nhị lại ra vẻ nghiêm trang mà nói: “Thịt người a! Lang ưa thích ăn thịt, người không biết sao? Bằng không thì người cho rằng là cái gì, sói cái a!”

“Ha ha ha...” Mấy người đều cười ha ha.

Liễu Văn Thiên sờ lên cằm khô lấy người, trầm nghĩ, cái này Phạm Nhị khua môi múa mép như lò xo, múa mép khua môi công phu nhất lưu, chính mình có thể nói bất quá hán! Lần sau đến làm cho Tần Từ Nghi thần thức không chế thân thể, hảo hảo trị hán một hồi mới được!

“Chúng ta vẫn là không nói tới sự tình rồi, trở lại chuyện chính a!” Hán vội vàng đem chủ đề kéo về đến, hán hỏi Liễu Bạch: “Cái kia Hôn Vô cảnh người tự sát phương pháp, bắt đầu từ trong cơ thể thiêu, loại phương pháp này, đúng là cũng không đạt tới lại để cho ma sĩ thua mà đốt mình phương thức, là giống nhau, đúng không?”

“Đối với cái này, lão hủ cũng là suy đoán, vì vậy liền đi một chuyến Tế Ma Đài, ngồi xổm hai ngày, phát hiện quả nhiên có ma sĩ đã là như thế đốt người, đến gần thì thể của bọn hắn, là được nghe thấy được cái loại này tổ hợp hun hương hương vị!”

Liễu Bạch ngưng trọng mà nói: “Tam thiếu, Tế Ma Đài sau lưng, đúng là Thần Dao Đường Tàn gia! Ngày nay, Tàn Dao Hải lại thành Long Tường Châu chương sứ, bọn hắn tự dám thật sự đối với người ra tay, có thể thấy được, Liễu Tàn hai nhà đã triệt để quyết liệt rồi!”

Liễu Văn Thiên nhẹ gật đầu, nhớ tới tại đảo kiếm tuyệt đại so ở bên trong, Tàn gia người cái kia phó bạc tình bạc nghĩa phụ nghĩa sắc mặt, trầm nghĩ trong lòng: “Tàn Dao Hải, là người phụ Liễu gia trước đây, còn lại dám ám sát ta! Một ngày nào đó, bản Võ Thần cho các người Thần Dao Đường tan thành mây khói!”

Liễu Bạch nhắc nhở: “Hôm nay, Tàn gia thế lực càng lúc càng lớn rồi, ần ần có một cường độ bá xu thế!”

“Một cường độ bá, chỉ sợ là không dễ!” Tổ Ly Hương nói chuyện, nàng tú lệ mặt cường treo mê người mỉm cười, nói: “Không nói đến Long Tường Châu có Thần Kiếm Sơn Trang, Cổ gia, Lâm gia cái này ba cổ truyền thống thế lực, dù cùng Thần Dao Đường Tàn gia chống lại, còn có đại biểu Hoàng thành đóng quân Long Tường Tổ Vương Phủ, bình thường tuy nhiên không hỏi địa phương tranh đấu, nhưng lực lượng, không thể bỏ qua!”

“Lời nói mặc dù như thế, chỉ là, hiện tại tình thế đã cùng trước kia không hề cùng dạng rồi!” Liễu Bạch nói: “Vì thế, lão hủ còn chuyên môn trở về một chuyến Thần Kiếm Sơn Trang, kinh cùng lão gia thương nghị, được ra kết luận là: Tàn gia, có khả năng tại gấp ghé Long Tường Châu Kim Điểm thiết kỵ không chế quyền!”

“Xem ra, cái này Tàn gia, đã tâm không nhỏ a!” Phạm Nhị vuốt bụng, nghi ngờ nói: “Chỉ là, ta nghe nói Tổ Vương Phủ tổ Ngao Nguyệt, thế nhưng mà đương kim thiên tử thứ sáu con trai, hẳn quý vì Vương gia, chương quân nhiều năm, há lại Tàn gia có khả năng rung chuyển hay sao?”

Từ Nguyệt nghe xong, trong nội tâm tựa hồ rất là cao hứng, nàng phụ họa lấy nói: “Đúng đấy, tổ Vương Hà hẳn anh hùng rất cao minh, là trời sinh quý tộc, Tàn Dao Hải tính toán cái gì, lùm cỏ anh hùng xuất thân mà thôi!”

Phạm Nhị hộp nguyệt phụ họa, cười nói: “Khó được người nhận đồng ta một hồi!”

Từ Nguyệt nhưng trong lòng oán hận mà nói: “Người tên mập mập chết bầm này, người tán dương ta cậu, chẳng lẽ lại ta còn phản đối không thành, cũng không phải nhận đồng người!”

Liễu Văn Thiên gật đầu nói: “Xem ra, theo Long Cổ nhạ ra, Tàn gia Thượng vị, bình tĩnh gần mười năm Long Tường Thành, vừa muốn gió nổi mây phun rồi!”

Mấy người thần sắc ngưng tụ, đều đều nhẹ gật đầu, tỏ vẻ đồng ý.

Liễu Văn Thiên hỏi: “Không biết phụ thân cần ta làm mấy thứ gì đó?”

Liễu Bạch cười nói: “Lão gia rất là quái niệm Tam thiếu, đặc biệt là nghe nói Tam thiếu tại Tế Ma Đài lực áp hai cái Khôn Võ cánh ma sĩ, rất là vui mừng, dặn dò Tam thiếu chỉ cần chú ý an toàn, cố gắng tu hành thuận tiện!”

“Ngoài ra, lão hủ còn muốn nói cho thiếu gia một cái tin tức tốt!” Liễu Bạch cười nói: “Tam thiếu Đại ca liễu hồi biển, năm ngày trước đã trở về sơn trang rồi!”

“A?” Liễu Văn Thiên thần sắc lộ ra một tia hưng phấn.

Nhớ tới chính mình bị Ma tộc trưởng lão Vu Dạ tập kích về sau, cái này theo chưa thấy qua Đại ca, nhưng mà làm tìm cho mình chữa bệnh danh y, bốn phía bốn ba, thậm chí bỏ lỡ mười năm một lần đảo kiếm quyết sự tình, trong lòng của hắn một hồi cảm động, hỏi: “Hắn, được không nào?”

Liễu Bạch cười nói: “Đại thiếu rất tốt, Tam thiếu không cần quái niệm!”

Liễu Văn Thiên nhẹ gật đầu, cười nói: “Nói lên cái này Đại ca, ta còn chưa thấy qua đấy! Có thời gian, muốn gặp hắn!”

Tổ Ly Hương đột nhiên xinh đẹp cười nói: “Tam thiếu, thời điểm không còn sớm, ta cùng Từ Nguyệt, cũng nên hồi nữ tử khu dừng chân á!”

Mấy người đứng dậy cùng hai người cáo từ, nhìn qua Tổ Ly Hương cùng Từ Nguyệt mảnh khảnh bóng lưng, Liễu Bạch lại giống như có chút suy nghĩ.

Phạm Nhị tùy tiện địa cười nói: “Bạch thúc, người đang suy nghĩ gì đấy, hẳn là, người lão thấy mỹ nữ, cũng muốn Khô Mộc Phụng Xuân?”

Chương 101: Hồng tỵ thêm hương

Chương 101: Hồng tỵ thêm hương

Liễu Văn Thiên trừng Phạm Nhị liếc, mang theo một tia tức giận nói: “Phạm Nhị, ngươi làm sao nói chuyện đâu?”

Đối với vị này phụ thân Liễu Tiêu Dao đều dị thường nhìn trướng trưởng lão, Liễu Văn Thiên hiển nhiên thập phần tôn kính.

Liễu Bạch lại lơ đãng, cười nói: “Không có quan hệ, lão hủ không phải khai không dậy nổi chơi người cười! Chỉ là, hai vị cô nương kia, sợ thực sự không phải là hồi cái gì nữ tử từ khu dừng chân!”

“Đó là đi nơi nào?” Phạm Nhị thần sắc khác thường, hơi khàn trương mà hỏi thăm.

Liễu Bạch trầm giọng nói: “Các nàng, sợ là phải về, là Tổ Vương Phủ!”

“Tổ Vương Phủ?” Phạm Nhị kêu lên, lập tức như có điều suy nghĩ mà nói: “Ài, có chút đạo lý a!”

“Tổ Ngạo Nguyệt, Tổ Ly Hương, Tổ Vương Phủ...” Liễu Văn Thiên lẩm bẩm: “Khó trách, lần trước chúng ta bị nhốt Hắc Tùng Lâm, tổ vương vậy mà tự mình mang theo cao thủ đến đây tương trợ, tại học viện cao tầng quyết định phải chăng mở ra Hắc Tùng Lâm trận pháp lúc nổi lên máu chó tác dụng.”

Phạm Nhị đột nhiên vỗ đầu một cái, lớn tiếng nói: “Đúng vậy! Tại chúng ta thiếu chút nữa bị Đế cấp Yêu thú Kim Cương Sư giết chết thời điểm, cũng là Tổ Vương Phủ cao thủ, cùng học viện cường giả cùng một chỗ tiến vào Hắc Tùng Lâm, đem ba người chúng ta theo Kim Cương Sư thủ trào hạ cứu được đi ra!”

“Hắn là...” Liễu Văn Thiên cùng Phạm Nhị nhìn nhau, lộ ra vẻ kinh ngạc, ý nghĩ của bọn hắn là giống nhau!

“Cái này Tổ Ly Hương, hẳn là dĩ nhiên là Tổ Vương Phủ quận chúa?” Liễu Văn Thiên cùng Phạm Nhị hai người đối mặt cười cười, thần sắc đều rất phức tạp.

Cổ Thanh Dương lại hỏi: “Đại Lương Quốc quốc quân rõ ràng họ Lương, có thể tổ vương đã quốc quân thứ sáu con trai, nhưng mà làm họ gì tổ?”

Phạm Nhị hiển nhiên biết như thế nào chuyện quan trọng, hắn vuốt bụng, nói khẽ: “Bởi vì tổ vương mẫu thân, họ tổ, là cái kia danh khắp thiên hạ tổ phi, tổ hoài mình!”

Lúc nói lời này, Phạm Nhị ánh mắt vậy mà không còn có một tia ngả ngón, lộ ra dị thường trầm trọng.

Cổ Thanh Dương tựa hồ như có điều suy nghĩ, tiếp tục truy vấn nói: “Nếu như Tổ Ly Hương thật là Tổ Vương Phủ quận chúa, tại sao lại bị đưa vào như vậy nghèo khổ man trong núi, gây người suốt mười lăm năm?”

“...” Vấn đề này, không ai có thể trả lời.

Liễu Văn Thiên trong lòng cũng là vạn phần kinh ngạc, Cổ Thanh Dương nhìn như không làm sao nói, nhưng là một khi nói chuyện, lại thẳng đến chỗ hiểm.

Trong lòng của hắn tại thâm nghĩ: Cái kia tại Man Sơn sinh sống mười lăm năm, dị thường ngang ngược thiếu nữ áo tím... Những thiên kinh này thường cùng ba người bọn họ cùng một chỗ thực nữ giống như Tổ Ly Hương, vậy mà sẽ là Tổ Vương Phủ quận chúa?

Chỉ là, tổ vương tại sao lại đem nữ nhi ruột thịt của mình, cũng cùng những hài tử khác cùng một chỗ, để vào điều kiện tu luyện cũng không tốt man trong núi đâu?

Trong lúc này, cùng mình bị đưa vào Man Sơn, có liên hệ gì?

Liễu Văn Thiên đột nhiên phát giác, nếu như Tổ Ly Hương thật là tổ vương thiên kim, như vậy Man Sơn cái gọi là tụ tập tiểu hài tử tìm kiếm cường thể cách làm, cũng không bằng phụ thân của mình Liễu Tiêu Dao nói đơn giản như vậy, bên trong tựa hồ có càng phức tạp nội tình, chỉ là tự mình trước mắt còn không biết mà thôi!

Hắn phát giác, trong lòng mình, lại thêm một cái cọc nổi băn khoăn!

Hắn quyết định, phải mau chóng lại để cho chính mình trở nên càng cường đại lên, bằng không thì theo trên mình cả đời Thiên Viêm Võ Đế, đến ở kiếp này tích lũy lên bí ẩn, sợ là rất khó giải khai!

“Lần sau hỏi một chút nàng, chẳng phải sẽ biết có phải hay không?” Phạm Nhị bỗng nhiên cười lên ha ha, nói ra: “Chúng ta những người này, thật sự là ăn no rồi việc, lại muốn những vấn đề này, những căn bản cũng không phải là này chúng ta nên cân nhắc vấn đề!”

Cổ Thanh Dương hỏi: “Chúng ta đây nên cân nhắc vấn đề là cái gì?”

“Đương nhiên là như thế nào cuồng hoan!” Phạm Nhị vỗ tay cười nói: “Ngươi không có nghe Văn Thiên nói, hán bắt đầu từ ngày mai, muốn đi ăn năn nhai đến sao, đây chính là cái khổ địa phương, không có cái gì, hơn nữa 15 ngày cũng không thấy a!”

Liễu Văn Thiên về mặt đau khổ: “Ta sẽ bị đưa đi chịu khổ, ngươi ngược lại tốt, lại vẫn muốn chúc mừng thoáng một phát?”

Cổ Thanh Dương lại tựa hồ như rất nhận đồng Phạm Nhị, cười hỏi: “Như thế nào cuồng hoan?”

“Cái kia còn phải nói, đối với rượu cất cao giọng hát a!” Phạm Nhị nói xong, thủ đoạn một chuyển, màu xanh lá cây vòng tay bên trong, thậm chí có một vò ba mươi năm Trần Nhưỡng Trúc Diệp Thanh rượu!

Liễu Văn Thiên chăm chăm vào cái này vò rượu, hỏi: “Lần trước, trừ ngươi ra cái thanh kia Phần Nguyệt Kiếm, những vật khác, không phải đều gọi lại tại học viện rồi, rượu này, là chuyện gì xảy ra? Ngươi với tư cách Phó minh chủ, nên phạt a! Các ngươi vừa rồi chế định Dã Thảo Minh quy tắc, là như thế nào phạt kia mà?”

Phạm Nhị lại về mặt đau khổ nói: “Ta cam đoan, đây là cuối cùng một vật rồi!”

Hán bày ra tay cười nói: “Ngươi là không biết, cái này vò rượu rất khó khăn được, ba mươi năm Trần Nhưỡng Trúc Diệp Thanh a! Trong nhà của ta đều chỉ có ba hũ rồi, ta vụng trộm làm một vò đi ra, không uống mất, vậy cũng tự lãng phí a!”

Nói xong, hán thần thần bí bí mà nói: “Nếu không, ta đem cái này vò rượu hiện tại tự gọi lại đến học viện đây?”

“Ngươi dám?” Liễu Văn Thiên khoe miệng giương lên, cười nói: “Cầm đi, lão tử uống gì?”

“Ha ha ha...” Mọi người cười ha ha.

Liễu Bạch nói mình không thể uống rượu, chính mình đi trước, không có người biết rõ hán muốn đi đâu, cũng không có người hỏi.

Bởi vì vì mọi người đều biết, như Liễu Bạch loại người này, làm việc có hán đạo lý của mình.

Huống hồ, bình thường đều cùng mặt khác bảo tiêu đồng dạng, Liễu Bạch bình thường cũng cơ hồ cùng người tàng hình không giống, chỉ có tại nên xuất hiện thời điểm, hán mới sẽ xuất hiện.

Ba người tuy là thiếu niên, tửu lượng rõ ràng cũng không nhỏ, hai canh giờ không đến, một vò mười cân nặng Trúc Diệp Thanh, rõ ràng nhanh bị uống xong.

Liễu Văn Thiên thất tha thất thểu địa lôi kéo Phạm Nhị, hét lớn: “Ngươi biết không, nhiều khi, ngươi thật sự rất bị coi thường!”

“Hô... Lú rú...” Phạm Nhị nhưng không có lên tiếng, ngược lại trên bàn, đã phát ra tiếng ngáy.

“Ngọa tào, rõ ràng cái này say?” Liễu Văn Thiên lại lôi kéo Cổ Thanh Dương nói chuyện.

Cổ Thanh Dương thần sắc hoảng hốt, nhắm mắt lại, phun mùi rượu nói: “Văn Thiên, ngươi biết không, nếu như không có các ngươi, ta càng muốn cùng Yêu thú cùng một chỗ! Nhân tộc, quá con mẹ nó âm u rồi!”

“...”

Không nghe thấy trả lời? Cổ Thanh Dương mở to mắt, lại phát hiện Liễu Văn Thiên rõ ràng cũng say, như một bãi bùn nhão giống như ghé vào trên mặt bàn.

Nhìn qua say đến rồi tỉnh rồi mù hai người, Cổ Thanh Dương lắc đầu cười cười, thờ phỉ phỉ nói: “Con mẹ nó, các ngươi cũng quá không có suy nghĩ rồi! Muốn say, cũng muốn cùng một chỗ say cái đó! Rõ ràng không đều ta!”

Nói xong, hán đột nhiên bùng lên vò rượu, cổ giương lên, đem đàn trong còn lại rượu trực tiếp hướng trong miệng ngược lại đi, không đến ba hơi thời gian, vò rượu liền không rồi.

“Ô... Hô...” Cổ Thanh Dương lay động lưỡng hạ thân, cũng té xuống.

Giờ dần, cách hùng đông còn sớm, Liễu Văn Thiên lại tỉnh lại,

Ánh mắt của hán mê mang, chăm chăm vào ngoài cửa sổ Tàn Nguyệt, tâm tình phiền muộn địa phát ra ngốc.

Vừa rồi, hán lại làm một cái trong khoảng thời gian này thường xuyên biết làm mộng, trong mộng, tại một hồi không biết là vật gì luyện chế hương vụ ở bên trong, một cái tuyệt mỹ nữ tử, thân không đến mảnh vải, ánh mắt hấp dẫn mà nhìn xem hán, tại đầu đó than nhẹ thiên hát...

Hán tựa hồ bá kiến nữ tử này, rồi lại không biết đã gặp nhau ở nơi nào, hán tựa hồ thật sự ngri qua cái loại này mùi thơm, rồi lại không biết ở nơi nào

người qua.

“Nàng kia, là Lý Tiên Đồng sao?”

Liễu Ván Thiên vì ý nghĩ này lại càng hoảng sợ, lập tức lắc đầu, cái kia phảng phất không dính nhân gian khói lửa nữ tử, làm sao có thể sẽ có cái loại này mị hoặc ánh mắt, cùng với như vậy ngậm khê thiên hát đầu?

Chẳng biết tại sao, tự Liễu Ván Thiên theo Dược Tôn quán đi ra về sau, giấc ngủ của hắn một mực đều không thể nào tốt, cho dù là tối hôm qua uống qua rượu nhiều như vậy, y nguyên sẽ ở nửa đêm đứng hạo tỉnh lại.

Sinh mệnh, phảng phất thiếu thiếu một chút cái gì, nhưng hắn nhưng lại không biết, cái kia rốt cuộc là cái gì...

Nhưng là, Liễu Ván Thiên lại nhớ kỹ cái kia mùi thơm, cùng với thường xuyên tại mộng ảo trong mới sẽ xuất hiện, cái kia xinh đẹp thân ảnh.

Hắn lộ ra hứng thú hết thời, Tần Tử Nghi thần thức lại tại lúc này không chế được thân thể của hắn, như trong mộng nữ tử đồng dạng, thấp giọng ngậm hát lên:

“Mộng ảo mê ly Yên Vũ ở bên trong, không biết ai là Hồng Tụ, người phương nào thêm hương?”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 102: Lập tức ngàn dặm

Chương 102: Lập tức ngàn dặm

Long Tường Học Viện, Hối Quá Nhai.

Hối Quá Nhai phía tây cùng Tụ Tinh Tháp cách không tương vọng, phía đông, tắc thì dùng một mảnh vách núi chi địa, cùng Hắc Tùng Lâm tương liên tiếp.

Hối Quá Nhai có thể ngọc địa phương, đều tại bóng loáng vách đá, phía dưới sâu không thấy đáy một mảnh màu đen, là Hắc Tùng Lâm.

Ăn năn hoàn tất, còn cần do Giới Luật Các đến tuần tra ăn năn tình huống, hợp cách liền hồi học viện, không hợp cách, liền tiếp theo ăn năn.

Đi trở về, là học viện, là quay đầu lại là bờ; Không thể quay về, liền được tiếp tục đối với lấy khủng bố Hắc Tùng Lâm, là vì Khổ Hải khôn cùng!

Học viện trong lịch sử, đệ tử ở bên trong dạo chơi một thời gian, dài nhất đã từng dạo qua ba năm!

Liễu Ván Thiên Liễu Ván Thiên đứng tại Hối Quá Nhai trên sơn nam, nhìn qua rộng lớn mà hiện ra màu đen khí tức Hắc Tùng Lâm, trong nội tâm một hồi cảm khái.

Tại mười ngày trước, hắn và Phạm Nhị, Cổ Thanh Dương ba người, vẫn còn Hắc Tùng Lâm đầm máu chiến đấu hằng hái, nhớ tới Hắc Tùng Lâm ở bên trong khủng bố đàn yêu thú, khóe miệng của hắn lại lộ ra một tia quỷ dị cười.

Long Tường Học Viện cao tầng, hiển nhiên muốn biết nhất vấn đề, cũng không có hỏi, đó chính là chính mình vì sao đã đoạn mạch, lại như cũ có thể tu hành.

Hắn không biết đây là mấy cái cao tầng đã đạt thành ăn ý, còn là bởi vì sao. Nhưng hắn biết rõ, vấn đề này sớm muộn muốn đối mặt, chỉ là, hắn còn không nghĩ tới ứng đối với vấn đề này đích phương pháp xử lý!

“Cái này Hối Quá Nhai, kỳ thật cũng cũng không có kém như vậy sao?”

Chỉ là, hắn hiển nhiên vô cùng lạc quan.

Ngay tại Liễu Ván Thiên tiến vào ngày đầu tiên giữa trưa, Vi Hồn tu luyện hoàn tất, hắn đang chuẩn bị đứng dậy tìm một chút ăn. Bỗng nhiên, một hồi cuồng phong đột nhiên từ đỉnh đầu đánh úp lại, sau đó, đây trời lũ lụt như thác nước đồng dạng, từ trên đầu trút xuống mà xuống, xối được hắn một thân ướt đẫm, vô cùng lạnh buốt!

“Ngọa tào, nguyên lai là dùng loại phương thức này lại để cho người ăn năn đó a!”

Liễu Văn Thiên gian nan ngẩng đầu, đã thấy khoảng chừng cao ba trượng trên sơn nham, từng đợt nước chảy từ phía trên trào lên mà xuống, tưới vào trên người hắn về sau, chảy vào dưới chân Hắc Tùng Lâm

Giờ phút này đã là cuối mùa thu, tuy là giữa trưa, cái này nước tưới ở trên người, lại dị thường rét lạnh.

Liễu Văn Thiên trong nội tâm âm thầm hồi hận, không có nghe Phạm Nhi, phù thêm một kiện bọn hắn theo Hắc Tùng Lâm săn bắt Yêu thú da, tốt xấu cũng muốn ấm áp nhiều lắm!

Nước chảy trọn vẹn giăng co hai canh giờ mới đình chỉ, toàn thân lạnh buốt, lại để cho Liễu Văn Thiên rốt cục minh bạch, nơi này vì cái gì gọi Tư Quá Nhai rồi!

Hắn nhanh chóng ngồi vào chỗ của mình, lại để cho hơi mạch vận chuyển, dùng Linh khí kích phát nhiệt khí đến xoa đuổi rét lạnh.

Chỉ là, y phục của hắn còn không có làm, lại nghe thấy một hồi dị động.

Hắn mở to mắt, nhìn thấy hai người. Xác thực nói, là một Nhân tộc cùng một cái Ma tộc!

Người này Liễu Văn Thiên nhận thức, lại đúng là đại biểu Tàn Dao Hải đến Long Tường Học Viện nghị sự Tàn Đại ngàn, hôm qua tại Nghị Sự Đường, Liễu Văn Thiên bái kiến hắn.

Mà cái kia Ma tộc nam tử, lớn lên cùng Tế Ma Đài ma sĩ có chút giống, chỉ là, sắc mặt của hắn muốn so với ma sĩ đẹp mắt nhiều lắm, trên đầu giác mấy có lẽ đã không có, chỉ lộ ra hơi có chút điểm. Kỳ quái chính là, trong tay hắn vậy mà cầm một thanh màu nâu tán.

Ma tộc tu hành đẳng cấp càng cao, cái kia giác liền lộ được càng ít, mà chỉ cần võ tu đẳng cấp đạt tới Tinh Võ cảnh đã ngoài, cái kia hai cái sừng sẽ gặp hoàn toàn biến mất không thấy gì nữa, trên người từ sắc bộ lông, cũng sẽ cơ bản biến mất, cơ hồ cùng thân hình cao lớn cường tráng Nhân tộc không giống.

Gặp cái này Ma tộc giác đã cơ hồ biến mất, Liễu Văn Thiên phỏng đoán, người này có lẽ đã đạt tới Hồn Võ cảnh đỉnh phong kỳ, cách đột phá Tinh Võ cảnh không xa!

Liễu Văn Thiên không biết bọn họ là như thế nào vào, nhưng là hắn biết rõ, tình huống rất không ổn.

Tàn Đại ngàn cười nói: “Liễu Văn Thiên, Long Tường Châu chương sứ đại nhân cho mời, ngươi theo chúng ta đi một chuyến a!”

Liễu Văn Thiên đứng lên, khoe miệng giờ lên, hồ hững nói: “Ta cần tại Hối Quá Nhai ăn năn 15 ngày, để cho ta ly khai, Bá Thiên phó viện trưởng đồng ý sao?”

Tàn Đại ngàn lại không chánh diện trả lời, mà chỉ nói: “Bá Thiên đồng ý hay không cũng không trọng yếu, quan trọng là..., Long Tường Học Viện viện trưởng, là do châu chương sứ đảm nhiệm, mà bây giờ, là chương sứ đại nhân cho mời!”

“Ha ha ha...” Liễu Văn Thiên cười to nói: “Cái này Hối Quá Nhai, ở đâu có bên ngoài tốt gỗ, nếu như các ngươi có thể đem ta lông tóc không tổn hao gì địa làm ra đi, ta ngược lại là không có ý kiến!”

Liễu Văn Thiên phát hiện, xa xa thông nhập Hối Quá Nhai môn cũng không mở ra. Cái kia phó viện trưởng Bá Thiên, cùng Tàn Dao Hải cũng không phải là một đường, hắn tuyệt sẽ không dễ dàng cho phép có người đưa hắn mang đi!

Hướng chi, Tàn Đại ngàn bên người, thậm chí có một cái Ma tộc, cái này chỉ có thể nói rõ, Tàn Đại ngàn là một mình vào. Bởi vì Đại Lương Quốc có lệnh, ngoại trừ Tế Ma Đài cái này địa phương, địa phương khác, một mình thu lưu Ma tộc là tử tội!

Một cái cùng phó viện trưởng Bá Thiên không cùng người, đặc biệt còn dẫn theo một cái Ma tộc, thì không cách nào thông qua Hối Quá Nhai thông đạo vào, dù cho đi vào đến, cũng không cách nào đem chính mình mang đi ra ngoài.

“Tốt!” Tàn Đại ngàn sáng khoái đáp ứng, hai người bọn họ đến gần Liễu Văn Thiên, cùng hắn chỉ cách không đến ba thước khoảng cách.

Liễu Văn Thiên sững sờ, hắn sờ lên cằm, ngẩng đầu lên, dùng nghiền ngẫm ánh mắt nhìn xem Tàn Đại ngàn, hắn ngược lại là muốn nhìn một chút, cái này một người một ma, đến tột cùng có thể như thế nào đem chính mình mang đi ra ngoài!

Cái kia Ma tộc nam tử mỉm cười, đột nhiên dùng Nhân tộc ngôn ngữ cười nói: “Liễu gia Tam thiếu, ngươi phải chẳng biết rõ, Nhân tộc Phủ Tiên Lô làm 《Bách Khí Bàng》, bài danh thứ tám bình khí, là cái gì?”

“Là Thiên Di Tán!” Liễu Văn Thiên thuận miệng nói ra, chỉ là, nhìn qua trung niên nhân chậm rãi tạo ra cái thanh kia màu nâu tán, ánh mắt của hắn ngưng tụ.

“Không thể nào? Chẳng lẽ trong tay hắn cái kia đem cũ nát tán, dĩ nhiên cũng làm là 《Bách Khí Bàng》 bài danh Top 10 Thiên Di Tán?”

Liễu Ván Thiên trong nội tâm cả kinh, không đợi hấn kịp phản ứng, hai người đã nhanh chóng lướt đến bên cạnh của hấn, một trái một phải, đưa hấn kẹp ở giữa, cũng che trùm lên tán xuống.

Cái thanh kia màu nâu tán căng ra về sau, vậy mà chậm rãi trở nên lớn hơn gần hai phần ba, đem ba người hoàn toàn bao phủ tại tán xuống.

Tại Liễu Ván Thiên hoảng sợ trong tiếng, cái thanh kia tán lập tức liền tại Hối Quả Nhai biến mất! Cùng một chỗ biến mất, còn có tán ở dưới ba người.

Chờ Liễu Ván Thiên mở to mắt, hấn chứng kiến, nhưng lại một gian cổ điển rộng rãi phòng lớn tử.

Trong phòng, một cái thân hình cao lớn nam tử chấp tay đứng ở nơi đó, nhìn thấy Liễu Ván Thiên, hấn uy nghiêm trên mặt bài trừ đi ra mỉm cười, nói ra: “Ván Thiên hiền chất, đã lâu không gặp, ngươi so trước kia càng thành thực!”

Tần Đào Hải! Tại đây dĩ nhiên là Long Tường Châu chương sứ phủ!

Thiên Di Tán, quả nhiên danh bất hư truyền, vậy mà có thể lập tức ngàn dặm, đem chính mình theo Hối Quả Nhai trực tiếp dẫn tới chương sứ phủ.

“Không biết Tần chương sứ đem ta mang đến nơi đây, có gì muốn làm?”

Liễu Ván Thiên thanh âm không nhiệt không lạnh, nhưng hấn là tại đào kiếm quyết thời điểm, bài kiến cái này Tần Đào Hải hay thay đổi sắc mặt, nhìn như mỉm cười, kỳ thật trong tàng đào phong.

“Ân, tìm hiền chất đến, tự nhiên là có chuyện quan trọng thương lượng!” Tần Đào Hải làm một cái tư thế xin mời, cười nói: “Ngươi ngồi đi!”

Liễu Ván Thiên không khách khí địa ngồi xuống. Tại nô bộc dâng trà về sau, Tần Đại ngàn cùng cái kia Ma tộc nam tử, đều lui ra ngoài.

Liễu Ván Thiên nhấp một ngụm trà, đi thẳng vào vấn đề nói: “Có chuyện gì, ngươi nói thẳng a!”

Tần Đào Hải uy nghiêm trên mặt đầy chứa ý cười, hấn trầm giọng nói: “Đã hiền chất sáng khoái như vậy, ta đây liền nói thẳng, ta thỉnh hiền chất đến, là hi vọng ngươi nói cho ta biết, cái kia ba loại đan dược luyện chế phương pháp!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 103: Thời buổi rối loạn

Chương 103: Thời buổi rối loạn

Liễu Ván Thiên thăm nghr: “Cái này Tần Đào Hải, quả nhiên là tại ngấp nghé ba loại đan dược đan phương!”

“Tần chương sứ, cái này, thứ cho ta không thể trả lời!” Liễu Ván Thiên trực tiếp cự tuyệt hấn.

“Hiền chất, ngươi có lẽ minh bạch, tại đây là địa phương nào!” Tần Đào Hải thanh âm lạnh rất nhiều, hấn trầm giọng nói: “Ta và ngươi hai nhà bạn cũ đã lâu, hiền chất cũng đừng làm cho ta khó xử!”

“Hừ, cái lúc này rõ ràng còn có thể để bạn cũ, ta thật sự là hoài nghi, Tần chương sứ da mặt, so Long Tường Châu tường thành còn dày hơn!”

Liễu Ván Thiên cười lạnh nói: “Nếu như cha ta ở chỗ này, nhất định sẽ không nhận đồng ngươi thuyết pháp!”

“Từ hôn, đoạn giao, chặn giết...” Liễu Ván Thiên nói: “Những này, chính là ngươi cái này cái gọi là làm thúc thúc, đối với ta cái này hiền chất làm một chuyện sao?”

“Khục khục khục...” Tần Đào Hải ho hai tiếng, cười nói: “Trong lúc này, nhất định là có cái gì hiểu lầm!”

Liễu Ván Thiên không lưu tình chút nào mà nói: “Không, trong lúc này không có có hiểu lầm, chỉ có sự thật!”

Tần Đào Hải rộng thùng thình trên mặt, đã có một tia vẻ giận dữ, hấn ngữ khí lạnh như băng mà nói: “Ta nhớ trước kia Tần Liễu hai nhà tình cũ, hảo tâm cùng ngươi thương lượng, ngươi lại không biết tốt xấu, hấn là, ngươi thực đã cho ta không dám đem ngươi thế nào sao?”

Liễu Ván Thiên khóe miệng giờ lên, cũng cười lạnh lạnh nói: “Tần chương sứ, chúng ta Liễu gia, chưa bao giờ thiếu nợ người, trái lại, là các người Tần gia thiếu nợ chúng ta Liễu gia quá nhiều!”

Nhớ lại phụ thân nói lên Liễu Tần hai nhà chuyện cũ, Liễu Ván Thiên nói chuyện trở nên càng hung hiểm hơn, hần vỗ vỗ cằm nói: “Ngày xưa, người Tần gia yếu, ta Liễu gia cường, ông nội của ta liền đưa cho Tần gia lớn lao ủng hộ, thậm chí tự mình giúp các người Tần gia Lão thái gia thành lập Thần Dao Đường!”

“Mà cha ta, càng là tận hết sức lực địa bang giúp đỡ bọn người, rất nhiều tu luyện tài nguyên, đều cùng các người Thần Dao Đường cùng một chỗ cộng hưởng, thậm chí phải không ít ngộ tính lực đỉnh tiêm chi nhân, đi giúp các người tìm hiểu cái kia 《Thí Thiên Cuồng Dao》, giúp người đột phá Thí Thiên chín thức thứ sáu, giúp người đặt Đại Lương Quốc Dao Thần địa vị!”

“Nhưng là các người Tần gia đâu? Tại mười năm thi đấu chi tế, thừa dịp ta đại ca liễu hỏi hải ngoại ra, Nhị tỷ sinh tiểu học toàn cấp hải không lâu, liền khi dễ ta Thần Kiếm Sơn Trang không người, vậy mà trước mặt mọi người từ hôn, lại để cho Liễu gia khó chịu nổi!”

“Hôm nay, người được phong làm Long Tường Châu chương sứ, vậy mà không để ý tình cũ, phái người âm thầm chặn giết ta, tuyệt tình phụ nghĩa đến tình trạng như thế, lại còn nói cái gì nhớ tình cũ? Thực vì cha ta cảm thấy không đáng, vì Liễu gia cảm thấy không cam lòng, vì người cảm thấy khinh thường!”

Liễu Ván Thiên từng chữ nói: “Ta ngược lại là rất muốn nhìn một chút, người muốn làm gì ta!”

Liễu Ván Thiên bỗng nhiên kích động lên, lời hần nói cũng trở nên dị thường bén nhọn, những câu đàm trong Tần Dao Hải chỗ đau.

Liền chính hần đều đang kỳ quái, tài ăn nói của mình, khi nào trở nên tốt như vậy? Xem ra, mình cùng Tần Tử Nghi thân thích, đã dung hợp đến phi thường ăn ý trình độ, thụ hần ảnh hưởng cũng càng lúc càng lớn rồi.

Hần giờ phút này, chính là muốn đem lời hoàn toàn nói xong, nên hỏi không nên nói, đều nói xong. Hần chịu không được Tần Dao Hải cái kia phò đối trá sắc mặt, hần ngược lại là muốn nhìn một chút, cái này há miệng ngậm miệng gọi mình hiền chất người, hội như thế nào đối đãi chính mình.

Làm như vậy, cũng là vì phụ thân Liễu Tiêu Dao, hần nhìn ra được, Liễu Tiêu Dao hiển nhiên đối với Tần Dao Hải còn chưa hết hi vọng.

Nếu như, Tần Dao Hải thật trực tiếp đối với Liễu Ván Thiên ra tay độc ác, như vậy vừa vặn nói rõ, Tần Liễu hai nhà, thật sự đã ân oán nghĩa tuyệt rồi!

Tần Dao Hải nghe xong, sắc mặt biến hóa, hần đột nhiên thay đổi một loại gương mặt, cười lạnh nói: “Nói như vậy, cái kia ba loại đan dược đan phương, người là không muốn nói ra?”

Liễu Ván Thiên ngóc lên bắt khuất đầu lâu, ngạo nghễ nói: “Tần Dao Hải, người tự chết rồi phần này tâm a!”

“Hừ, đây là người tự tìm, cũng đừng trách ta!” Tần Dao Hải bỗng nhiên tức giận nói: “Đại Thiên!”

Tần Đại ngàn nhanh chóng từ sau phòng đi đến, khom người nói: “Tần Vương hầu có gì phân phó?”

“Cho hần một khóa Thất Hồn Đan!”

“Vâng!” Tần Đại ngàn cung kính lên tiếng, liền xuất ra một khóa đan dược, đối với Liễu Ván Thiên nói: “Ăn hết!”

Liễu Ván Thiên biết chính mình võ tu đẳng cấp cùng hai người này kém quá xa, phản kháng vô ích, liền không chút do dự, nhanh chóng đem đan dược nuốt xuống.

Tốc độ này, nhanh đến làm cho Tần Dao Hải sửng sờ.

Rất nhanh, Liễu Ván Thiên ngã gục liền.

“Nghiêm gia đề ra nghị vấn! Thủ đoạn gì, cũng có thể dùng!” Tần Dao Hải ánh mắt lộ ra bạo ngược khí tức, lạnh lùng thốt: “Mười ngày trong nếu như còn không nói, như vậy, hần cũng không cần tái xuất hiện rồi!”

...

Liễu Ván Thiên theo Hối Quá Nhai biến mất ngày hôm sau, Long Tường Học Viện phó viện trưởng Bá Thiên liền đã biết tin tức, đây cũng không phải là Tần Đại ngàn dẫn người thời điểm ra đi thông báo qua hần.

Cái này cũng chính là lại để cho Bá Thiên không nghĩ ra địa phương, hần vốn muốn cùng Liễu Ván Thiên xuất phát từ nội tâm đưa nội địa tiến hành một lần nói chuyện, nói cho cái kia tam phương đan dược, đối với chấn hưng Long Tường Học Viện, thậm chí đối với toàn bộ Long Tường Châu, đến cỡ nào trọng yếu.

Bá Thiên thậm chí tại trong lòng cài đặt một cái điểm mấu chốt, chỉ cần Liễu Ván Thiên nguyện ý nói ra, Bá Thiên nguyện ý dùng Long Tường Học Viện võ cùng nhiều tu hành tài nguyên, tiến hành trao đổi.

Thậm chí chỉ cần Liễu Ván Thiên nguyện ý, còn có thể cho hần tại học viện an bài một cái thực quyền chức vụ!

Chỉ là, lại để cho hắn tuyệt đối không nghĩ tới chính là, chờ hắn tiến vào Hối Quá Nhai thời điểm, Liễu Vãn Thiên vậy mà không thấy rồi!

Trong lòng của hắn cả kinh, tranh thủ thời gian lần nữa tổ chức học viện cao tầng nghị sự hội, ngoại trừ Lý cất bỏ đồng, những người khác tại, kể cả Tàn Đại ngàn.

Liễu Vãn Thiên biến mất, không thể nghĩ ngờ tại học viện cao tầng đưa tới không nhỏ phong ba, đang ngồi mười người, rất nhanh đã đạt thành chung nhận thức, trải qua phân tích, mấy người cho rằng, lớn nhất khả năng, đơn giản là hai cái.

Thứ nhất, Liễu Vãn Thiên chính mình lọt vào vách núi, nhưng loại khả năng này tính rất bé, dù sao, Hối Quá Nhai sâu không thấy đáy vách núi phía dưới, là Hắc Tùng Lâm, Liễu Vãn Thiên tiến vào qua Hắc Tùng Lâm mà lại thiếu chút nữa chết, chắc có lẽ không chính mình nhảy đi xuống, trừ phi có ngoại lực cho phép.

Thứ hai, Liễu Vãn Thiên bị người cướp đi rồi, nhưng là cái này độ khó, lại phi thường to lớn!

Bọn hắn làm ra quyết định, phong tỏa Liễu Vãn Thiên mất tích tin tức, cũng nhanh chóng khởi động điều tra, tìm ra nguyên nhân.

Ngoại trừ những học viện này cao tầng, biết rõ Long Tường Học Viện có một ít bọn hắn quý dị sự tình đã xảy ra, những người khác tắc thì yên tĩnh dị thường.

Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương, Tổ Ly Hương bọn người, ngoại trừ tại Tự Tĩnh Tháp trong tu hành bên ngoài, những lúc khác đang bận lấy ban bố Dã Thảo Minh chế độ, cũng phân phát thiên thạch đối lấy các loại tu luyện tài nguyên.

Bọn hắn dựa theo Liễu Vãn Thiên ngày đó cho bọn hắn túi giấu bỏ trong cách làm, bọn hắn mang theo một đám nhiệt tâm minh viên, loay hoay khí thế ngất trời.

Phạm Nhị thậm chí và những người khác lập thệ ước, muốn tại Liễu Vãn Thiên đi ra lúc, lại để cho hắn chứng kiến một cái không đồng dạng như vậy Dã Thảo Minh!

Chỉ là, không có qua ba ngày, Long Tường Học Viện rất nhanh liền liên tiếp đã xảy ra đại sự. Liên tục hai ngày, thậm chí có hai gã nữ đệ tử, bị người cường hiếp!

Càng làm cho người kỳ quái chính là, cái này lưỡng học viên, tại bị cường hiếp về sau, vậy mà chút nào không nhớ nổi gây án chi nhân bộ dạng.

Bất quá người bị hại trên người đều có cái điểm giống nhau, đó chính là, y phục của hai người vậy mà đều là nghiêm chỉnh khôi nghiêm chỉnh miếng đất bị xé rách, mà trên người của các nàng, đều có một cổ không biết là gì thực vật nhựa cây mùi thơm.

Các loại nghị luận cùng đồn đãi, cũng trải rộng tất cả hẻm lách.

“Người nghe nói không, học viện gần đây xảy ra chuyện lớn!”

“Cái đại sự gì?”

“Có hai cái mỹ nữ đệ tử, lại bị người tại học viện cường hiếp rồi!”

“À? Như thế nào hồi như vậy? Khó trách học viện mỹ nữ rất nhiều đều xin nghỉ rồi!”

“Vô tu học viện, lại không thể bảo hộ học viên của mình, thực mất mặt!”

“Thực không biết là người phương nào gây nên!”

“Có phải hay không là Chu Môn người?”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 104: Tàn gia cực hình

Chương 104: Tàn gia cực hình

Long Tường Học Viện Nghị Sự Đường, hào khí trở nên dị thường trầm trọng, đây đã là tháng này tổ chức lần thứ năm nghị sự hội.

Trước kia, một tháng mở một lần nghị sự hội là lệ cũ, chỉ là, tháng này Long Tường Học Viện, hiển nhiên đã tiến nhập thời buổi rối loạn!

Long Tường Học Viện khai viện bốn trăm năm, sự tình gì đều trải qua, lại duy chỉ có không có phát sinh qua cường hiếp sự tình, huống chi là liên tục hai ngày phát sinh! Thứ hai bị cường hiếp nữ tử, vẫn là Long Tường Châu quyền quý chi gia, thành bắc Lưu gia con gái một!

Giờ phút này, Lưu gia Tộc trưởng Lưu bỉnh, đang ngồi ở Long Tường Học Viện Nghị Sự Đường bên trên gian dữ, hần màu trắng râu ria run rẩy nói: “Các người Long Tường Học Viện, có phải hay không nên đóng cửa?”

“Nếu như nói, loại sự tình này ngày đầu tiên phát sinh lại để cho người vội vàng không kịp chuẩn bị, như vậy ngày hôm sau còn phát sinh loại sự tình này, liền là của các người thất trách!”

“Nữ nhi của ta hiện tại mỗi ngày ở nhà tìm cái chết, các người nhất định phải tại trong ba ngày, bắt lấy cái kia ác đồ, giao cho chúng ta! Ba ngày sau, ta sẽ gặp mang theo Lưu gia nhân mã, đến đây học viện yêu nhân, nếu như cho không được, tự đừng trách chúng ta không khách khí!”

Nói xong, hần mang người nghênh ngang rời đi, trước khi đi đến Nghị Sự Đường cửa lớn, vẫn không quên hung hăng mà đối với đại môn chủi thề một tiếng!

Nhìn qua Lưu bỉnh bóng lưng, Bá Thiên sắc mặt khó xem tới cực điểm. Mấy ngày nay, thật sự là loạn được không thành bộ dáng, mấy ngày trước đây, Liễu Vân Thiên mất tích, mấy ngày nay, Long Tường Học Viện bởi vì cường hiếp sự kiện, huyền não xôn xao, những quyền quý kia gia tộc, cũng đã đem nữ nhi của mình tiếp về đến nhà.

Mà ở lại học viện dân nghèo chi gia con gái, tắc thì mỗi người cảm thấy bất an, ban đêm không dám chút nào bước ra khu dừng chân nửa bước, bởi vì nơi này, dù sao bị học viện trọng điểm bảo vệ bảo hộ lên.

Luyện Võ Các phó Các trưởng Cổ Nhược Vân trầm giọng nói: “Có lẽ, chúng ta có thể phái người đi xem đi Chu Môn!”

“Người nói là, có khả năng là Chu Tước Hồng?” Tư Nguyên Các Các chủ Lý Tiểu khinh thường nói: “Ta xem không là, Chu Môn gần mười năm tại bên ngoài đi đi lại lại Chu Tước Hồng, hần Phong Lưu tuy nhiên độc nhất vô nhị, nhưng hần làm việc, tuyệt đối sẽ không che lấp, còn có thể tại nữ tử cánh tay bên trong, lưu lại Hồng sắc ấn ký ‘Chu Môn ấn’!”

“Huống chi, nhưng hần là chưa từng phát sinh cường hiếp sự tình, những lưu lại kia Chu Môn ấn nữ tử, đều là tự nguyện, hoặc là nói là bị hần chinh phục!”

Giới Luật Các Tiêu Chi Loạn lại trầm giọng nói: “Ta xem, vẫn là phái người đi dò tra tốt!”

Chu Môn tại Đại Lương Quốc tuy nhiên thần bí, nhưng là đối với Long Tường Học Viện loại này tại trên đất có rất lớn lực ảnh hưởng thế lực mà nói, bọn hần chỗ địa phương, căn bản không thể xưng là bí mật.

Bá Thiên lạnh lùng thốt: “Tốt, cho dù là bài trừ một loại khả năng cũng tốt! Mọi người còn có cái gì muốn...”

Còn chưa nói xong, đã thấy một gã đệ tử thần sắc dị thường bối rối địa đàn đi qua, thở dồn dập mà nói: “Phó viện trưởng, vừa rồi truyền đến tin tức, Long Tường Thành lại có một nữ tử, bị... Bị cường hiếp rồi!”

“Lại là một cái?” Bá Thiên cả kinh đứng lên, hỏi: “Còn có đầu mối gì?”

Tên đệ tử kia nói: “Theo phụ trách phá án châu phủ tuần bổ nói, trên người cô gái, cũng có một cổ nhân nhạ cây mùi thơm!”

Cái thứ ba! Thật sự là một lớp không bình, một lớp lại khởi!

Tất cả mọi người kinh ngạc, không chỉ có bởi vì lại xuất hiện đồng dạng bản án, là trọng yếu hơn là, cái này ác đồ, vậy mà chạy ra Long Tường Học Viện! Phải biết rằng, vụ án phát sinh về sau, Long Tường Học Viện không chỉ có tăng cường trị thủ cùng phòng bị, học viện ngoài tường, càng là có châu phủ cùng tổ vương phái binh sĩ bắt tay.

Nhưng là lại để cho người kinh ngạc chính là, người nọ vậy mà thành công ra Long Tường Học Viện? Vẫn là, cái này ba cái bản án, không phải một người gây nên?

Học viện sở hữu cao tầng, lập tức đều trở nên đầu đại, cái này bản án, trở nên càng ngày càng khó bề phân biệt rồi!

Lao ngục, giữa trưa.

Cái này tòa lao ngục, cũng không phải là châu phủ đại lao, bởi vì người bình thường, không có tư cách bị nhốt vào đến!

Tần Đào Hải nhìn qua bị các loại hình cụ gãy vỡ đến không thành hình người Liễu Ván Thiên, thờ dài, khoe miệng lộ ra một tia tiếu hận.

Hắn đã nhận được có người liên tục cường hiếp nữ tử báo cáo, cũng đã làm ra sơ bộ xử lý, cho dù là tại hôm nay buổi sáng, hắn lại nhận được một nữ tử bị cường hiếp tin tức về sau, vẫn đang không có thái quá mức độ ỷ.

Bởi vì giờ phút này trong lòng hắn, xử lý như thế nào trước mắt thiếu niên này, mới là trọng yếu nhất sự tình!

Tần Đào Hải bên cạnh, một cái thiếu niên mặc áo gấm hỏi: “Cha, người này, chết thì đã chết, không có người biết rõ hắn ở chỗ này, người vì sao thờ dài?”

Thiếu niên này, dĩ nhiên là ngày ấy tại Tế Ma Đài, dặn dò chung quân sự muốn ở nửa đường chặn giết Liễu Ván Thiên bọn người thần bí thiếu niên.

“Trùng Dương a, người không biết, Liễu Ván Thiên nói Dịch Hồn Đan, Phục Nguyên Đan cùng Tu Tỳ Đan, không phải chuyện đùa, trong đó Tu Tỳ Đan vẫn là Thượng Cổ thập đại danh đan, như nếu chúng ta đạt được, như vậy, chúng ta Tần gia không chỉ có thể nhanh chóng không chế Long Tường Châu binh quyền, hơn nữa thế lực còn có thể hướng ra phía ngoài mở rộng.”

Tần Trùng Dương liu lười nói: “Ài, hài nhi lúc ấy không biết, hai ngày này, đem bốn mươi tám đạo cực hình toàn bộ dùng tới rồi, đáng tiếc hắn vẫn là liều chết không nói đan dược đơn thuốc! Sớm biết như thế!”

Tần Trùng Dương nhìn qua Liễu Ván Thiên không thành hình người bộ dạng, cười lạnh nói: “Ra tay tự không nặng như vậy rồi! Chỉ là, cha, cái kia tam phương đan dược, có uy lực lớn như vậy?”

“Dương Vũ đại lục, lấy võ vi tôn!” Tần Trùng Dương thờ dài nói: “Mà muốn võ tu, không có lý khai Tự Tinh Đài, Tự Linh địa chờ tu luyện địa phương, cùng với đan dược, Thần Văn, Linh khí chờ các loại tài nguyên, tại những tài nguyên này ở bên trong, đan dược nhưng lại tăng lên võ tu đẳng cấp nhất nhanh và tiện biện pháp.”

“Mà Liễu Ván Thiên nâng lên cái này ba vị đan dược ở bên trong, phục dụng Phục Nguyên Đan, có thể tại mười ngày trong trực tiếp tăng lên một cái cảnh giới! Về phần Tu Tỳ Đan, càng là có thể lại để cho người đã thông Âm Dương song mạch, lại để cho người thoát thai hoá cốt!”

“Lợi hại như vậy?” Tần Trùng Dương trên mặt lộ ra hồi hận thần sắc, hắn cái này ba ngày, tại dùng hết phương pháp tra tấn Liễu Ván Thiên, lại để cho hắn thống khổ, nhằm báo thù lần trước đao kiếm quyết thời điểm, Liễu Ván Thiên dùng ngôn từ nhục nhã hắn và Tần Minh Nguyệt mỗi hận.

Chỉ là, hắn ra tay xác thực nặng chút ít, vậy mà bất quá ba ngày, liền đem Liễu Ván Thiên gãy vỡ đến chỉ còn lại có một tia sinh khí.

“Bẩm báo Tần Vương hầu, Điền Dược Tôn đến rồi!” Tần Đại ngàn mang theo một cái lão nhân đi đến.

Lão nhân tóc bạc trắng, con mắt đã mù, nhưng Tần Đào Hải trông thấy hắn, nhưng lại con mắt sáng ngời!

Đây chính là Long Tường Châu tại y giới lợi hại nhất Y Tôn Điền Bất Quang, cùng Lý Tiễn Đồng Dược Tôn nổi danh, chỉ là, thường nhân đều cho là hắn đã về ẩn nhiều năm không hề hỏi đến thế sự, lại không người nào biết, người này nhưng thật ra là Tần gia Lão thái gia bạn cũ!

Tần Đào Hải cung kính mà nói: “Diễn bá, ngài cho nhìn xem, hắn hay không còn có thể cứu chữa?”

Diễn Bất Quang khục ho hai tiếng, tại Tần Đại ngàn nâng xuống, chậm rãi đi đến huyết nhục mơ hồ Liễu Ván Thiên phía trước, vì hắn đem khơi mạch đến.

Đã qua trọn vẹn mười hơi, Diễn Bất Quang thần sắc quái dị, hắn theo trong hòm thuốc xuất ra ngân châm, vì Liễu Ván Thiên ghim lên châm đến.

Hồi lâu, Diễn Bất Quang thờ dài, nhìn qua y nguyên chưa tỉnh Liễu Ván Thiên, lắc đầu nói: “Người này kinh mạch đều đoạn, tăng thêm những ngày này hình phạt, kiên dùng Hắc Mộc dục độc công tâm, cho dù là vừa rồi vì hắn vận châm, chỉ sợ cũng sống không quá ba ngày rồi!”

“Hắc Mộc dục độc?” Tần Đào Hải ánh mắt lộ ra khó có thể tin thần sắc, hỏi: “Người xác định, hắn trúng qua Hắc Mộc dục độc?”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 105: Hủy thiên cừu hận

Chương 105: Hủy thiên cừu hận

“Đúng vậy!” Điền Bất Quang nhẹ gật đầu, dùng vô cùng khẳng định thanh âm nói: “Lão hủ ba mươi năm trước, đã từng làm người trị liệu qua cái này độc, chỉ là bất lực! Cho dù ở toàn bộ Dương Vũ đại lục, trước mắt cũng không có giải độc chi pháp.”

“Chỉ là thiếu niên này dục độc, hiển nhiên bị người dùng dược vật áp chế qua, chỉ là cái kia dược vật lại như cũ không thể giải cái này Hắc Mộc dục độc!”

“Cha, cái này Hắc Mộc dục độc, đến từ Hắc Tùng Lâm, không phải ba mươi năm mới sẽ xuất hiện một lần sao? Hiện nay như thế nào hội đề 15 năm xuất hiện?” Tần Trùng Dương tuy nhiên khinh thường tại đi Long Tường Học Viện tu luyện, nhưng hẳn đối với Long Tường Học Viện Hắc Tùng Lâm sự tình, lại dị thường cảm thấy hứng thú, đã từng chuyên môn xem qua có quan hệ sách vở.

Tần Đào Hải thần sắc trở nên khác thường, hẳn đột nhiên hỏi: “Đại Thiên, mấy cái bị cưỡng hiếp trên người cô gái, đều có một cổ nhựa cây mùi thơm, vậy sao?”

Tần Đại Thiên không biết Tần Đào Hải là ý gì, cung kính đáp: “Vâng!”

Tần Đào Hải cười nói: “Cái này, cũng không trọng yếu, quan trọng là..., cái lúc này xuất hiện, là tốt nhất thời điểm!”

“Cha, ta không hiểu!” Tần Trùng Dương mơ hồ.

Tần Đào Hải trên mặt, bỗng nhiên lộ ra một tia đắc ý, cười lạnh nói: “Hắc Tùng Lâm bên trong lộ về các loại cổ xưa cây tùng, các người cho rằng, những sách kia, cùng nhựa cây mùi thơm, không có liên hệ sao?”

“Cha, ý của người là...” Tần Trùng Dương trong mắt vậy mà cũng thả ra ánh sáng, cười nói: “Cưỡng hiếp ba nữ tử ác đồ, chúng ta đã tìm được rồi, cái này bản án, chúng ta cũng đã phá!”

“Lão gia, thiếu gia, ta sao nghe không hiểu các người đang nói cái gì à?” Tần Đại Thiên sờ cái đầu, càng thêm mơ hồ.

Tần Trùng Dương lại cười nói: “Người cái ngu xuẩn, theo cha ta lâu như vậy, vậy mà không có một điểm tiến bộ! Trúng Hắc Mộc dục độc, phải cùng xử nữ đoàn tụ mới có thể tạm thời giải độc, hôm nay, trong thành có ba người bị cưỡng hiếp, có một người vẫn là thành bắc Chu gia con gái một, mà Liễu Vãn Thiên, lại vừa vận trúng Hắc Mộc dục độc!”

“Cấp dưới ngu muội, ở đâu so ra mà vượt lão gia cùng thiếu gia.” Tần Đại Thiên vỗ đầu một cái, cười nói: “Ta hiểu được! Thiếu gia có ý tứ là, muốn đem cái này mấy ngày nay phát sinh làm bản nữ tử chi tội giá họa đến Liễu Vãn Thiên trên người?”

Hắn đột nhiên cười nói: “Diệu a! Như vậy, tựu tính toán Thần Kiếm Sơn Trang cùng Long Tường Học Viện đã biết, cũng không thể nói gì hơn, dù sao, tại Long Tường Châu trong lịch sử, phát hiện trúng Hắc Mộc dục độc chi nhân, là nhất định phải nhốt vào châu phủ đánh lao, lại để cho hắn dục độc bộc phát mà vong!”

“Người nói không sai, nhưng có một điểm nói sai rồi!” Tần Đào Hải ánh mắt lộ ra một tia ác độc hào quang, cười nói: “Không phải giá họa, là sự thật, người nhớ kỹ, là sự thật như thế!”

Tần Đại Thiên nín nọt mà nói: “Vâng, thuộc hạ đã minh bạch, ta cái này đi an bài, ngày mai, Long Tường Châu tất cả mọi người, đều muốn biết rõ, Long Tường Châu liên hoàn cưỡng hiếp án, đã tại anh minh thần võ Tần Vương hầu đốc thúc xuống, nhanh chóng cáo phá, gây án ác đồ, đúng là Liễu gia Tam thiếu Liễu Vãn Thiên!”

“Ha ha ha...” Mấy người một hồi cuồng tiếu.

Tần Đào Hải hỏi Điền Bất Quang nói: “Hắn chỉ có ba ngày có thể sống, như thế nào mới có thể để cho hắn có thể mở miệng nói ta muốn lời hắn nói?”

Điền Bất Quang cười nói: “Cái này dễ dàng, hắn trúng Hắc Mộc dục độc, lần sau phát tác, đem tại ngày mai giữa trưa tả hữu, đến lúc đó, chỉ cần một gã xử nữ, cung cấp hắn vui thích, tại hắn tiến hành đến một nửa thời điểm, cưỡng ép dừng lại, hắn nhất định bởi vì dục độc trương liệt mà nổi điên, khi đó, người vô luận hỏi hắn cái gì, hắn chắc chắn nói!”

“Tốt, cứ làm như thế!” Tần Đào Hải nhìn qua Điền Bất Quang trong mắt tràn đầy vui vẻ, hẳn đối với Tần Đại Thiên nói: “Do người đi chứng thực!”

Tần Đại Thiên nhẹ gật đầu, khom người nói: “Vâng! Tần Vương hầu!”

Hoàng Hôn bên trong lao ngục, tràn ngập một cỗ vô cùng khí tức quỷ dị.

Liễu Vãn Thiên đột nhiên tỉnh lại, tại trải qua Tần Trùng Dương bốn mươi tám đạo cực hình về sau, hắn toàn thân đã không có một khối nguyên vẹn da thịt, nhưng là, đây không phải để cho nhất hắn thống khổ.

Để cho nhất hắn khó chịu, là đến từ hắn đầu thống khổ, hắn cảm giác mình tại “Phách động”! Hai đạo thần thức tựa hồ muốn cách thân thể của mình mà đi.

Tại đại lục này, Nhân tộc thống khổ, phân biệt là thi hồn phách thần bốn cấp bậc, thi là thân thể, hồn là Võ Hồn, phách là thần thức, thần là Thần Nguyên.

Lại để cho thân thể thống khổ, rất là đơn giản, nhưng muốn cho Võ Hồn thống khổ, lại để cho thần thức thống khổ, đó là muôn vàn khó khăn, trừ phi, đối phương so với chính mình cao cấp bậc rất cao, hoặc là có chuyên môn pháp khí, còn có, tựu là đối với chính mình thì hành hình pháp, là chuyên sự tinh tu luyện này các loại công pháp chi nhân.

Loại thống khổ này, lại để cho Liễu Vấn Thiên thần thức, phảng phất về tới hơn ba nghìn năm trước Hắc Mộc rừng rậm, bị Diệt Thi, Diệt Hồn, Diệt Phách, Diệt Thần Tứ đại Võ Đế đồng thời ra tay cái chủng loại kia xé hồn liệt phách thống khổ!

Đương nhiên, cùng Hắc Mộc rừng rậm lần kia so sánh với, lần này không có bị toái Thần Nguyên, nhưng thống khổ lại hoàn toàn không thể so với lần kia thiếu! Chỉ là lần tuyệt đối không nghĩ tới, tại nơi này thể giới mới, lần lại vẫn muốn lại trải qua một lần thống khổ như vậy!

Giờ phút này, hắn tựu là bị loại thống khổ này giày vò đến tỉnh lại!

Liễu Vấn Thiên trong nội tâm, tràn đầy một loại hủy thiên diệt địa hận, hơn nữa tại hai ngày này, loại này hận tại vô hạn tích lũy.

Trải qua Vạn Sơn mười lăm năm lắng đọng, hận hận vốn đã bị che dấu đến thần thức ở chỗ sâu trong, rất ít biểu lộ ra.

Nhưng là, giờ phút này, ở kiếp trước hận, cũng bị kích phát ra rồi, không có ai biết, cái này hai đời tích lũy hủy thiên diệt địa mối hận, nếu như bộc phát, đem sẽ như thế nào.

Liễu Vấn Thiên hàm răng tại run rẩy, vô cùng bạo ngược mà nói: “Tần Dao Hải, ta chắc chắn cho ngươi Tần gia theo Đại Lương Quốc trên bản đồ biến mất! Đặc biệt là Tần Dao Hải cùng Tần Trùng Dương, ta đem cho các ngươi vạn kiếp bất phục!”

“Đừng chỉ cố lấy nói ngaoan thôi! Không có tác dụng đâu! Ngươi chỉ sợ là không xây ra cái này Tần gia Âm Ngục rồi!” Một thanh âm tại bên cạnh vang lên, thanh âm này, nghe vô cùng già nua cùng trầm trọng.

Liễu Vấn Thiên cả kinh, lần hai ngày này bởi vì rất được tra tấn, lại không có phát hiện, bên cạnh lao ngục rõ ràng còn có người!

Thân thể của hắn kéo lấy trầm trọng nhập hồn dây thừng, không cách nào gỡ ra, càng không cách nào đứng lên, hắn thậm chí liền đầu cũng không thể nghiêng nhìn, nhưng là ánh mắt của hắn còn năng động, hắn dùng vô cùng suy yếu thanh âm hỏi: “Ngươi là ai?”

“Ta là ai cũng không trọng yếu, thậm chí ta đối với ngươi là ai, cũng không có hứng thú!” Bên cạnh thanh âm giống như tại cười lạnh, hắn rất nhỏ mà nói: “Ta chỉ là hiếu kỳ, ngươi vì sao lại để cho Tần gia như thế mối hận, vậy mà đem tại đây có thể sử dụng hình pháp đều dùng lần! Một cái liền Diệt Phách chi pháp đều dùng tới người, đến cùng có thể đem Tần gia đắc tội tới trình độ nào?”

“Nhớ năm đó, ta tiến cái này Âm Ngục thời điểm, bọn hắn tra tấn ta ba ngày, thực sự tới đa dùng Diệt Hồn chi pháp mà thôi!” Hắn thì thầm nói: “Thì hồn phách thần, Diệt Thần chi pháp, bọn hắn tự nhiên là không có, nhưng là Diệt Phách chi pháp, nhưng lại tại đây cao giai nhất hình pháp, không nghĩ tới, rõ ràng dùng tới rồi!”

“Quả nhiên là Diệt Phách chi pháp!” Liễu Vấn Thiên dùng vô cùng thanh âm trầm thấp quát ầm lên: “Ha ha ha, những người này, quả nhiên còn ở lại chỗ này cái thời không!”

Bên cạnh thanh âm ngừng lại, giống như đang trầm tư, lại như không hề để ý tới hắn.

Hồi lâu, bên cạnh thanh âm mới vang lên, trầm giọng nói: “Ngươi nói lời nói thật là kỳ quái! Bất quá, cái kia lại có thể thế nào đâu? Ngươi dù sao sống không quá ba ngày rồi! Trúng Hắc Mộc dục độc, tăng thêm bực này cực hình, không có người có thể sống qua ba ngày!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 106: Âm Ngục xuân sắc

Chương 106: Âm Ngục xuân sắc

“Hắc Mộc dục độc?” Liễu Vấn Thiên thần thức bỗng nhiên cả kinh, liên tưởng đến hắn từng tại Dược Tôn quán xem Lý Tiến Đồng lúc xao động cùng dục vọng, đặc biệt là hắn ở đẳng kia muộn, vậy mà kim lòng không được địa cùng Mật Thủy Tinh Miêu Miêu tiến hành đoàn tụ tình cảnh, trong lòng của hắn bỗng nhiên một hồi run rẩy.

“Hắc Mộc dục độc! Nguyên đến chính mình vậy mà trúng qua Hắc Mộc dục độc!” Liễu Ván Thiên ánh mắt mê ly, loại độc chất này, hẳn trước kia ngược lại là tại Long Tường Học Viện trong điển tịch đã từng gặp, chỉ là trong sách cũng không ghi, Hắc Mộc dục độc là đến từ ở đâu. Hắn cũng cho tới bây giờ không nghĩ tới, chính mình trong hội bực này kỳ độc!

Trong lòng của hắn cũng tràn đầy nghi hoặc, Lý Tiễn Đồng nhất định cũng là phát hiện điểm ấy, những ngày kia, chính mình rõ ràng đã khôi phục, năng y nguyên lại để cho chính mình uống chút ít quái dược, nhất định cũng là tại vì chính mình giải độc, chỉ là, Lý Tiễn Đồng vì sao không tự nói với mình đâu?

Hắn nghĩ đến tại Dược Tôn quán rất nhiều chuyện, đặc biệt là cái kia hắn gần đây thường làm kỳ lạ chi mộng, thân thể của hắn lại một lần khô nóng, không biết là bởi vì tưởng tượng thôi phát, còn là vì dục độc tại phát tác!

Cái này Hắc Mộc dục độc, thật không ngờ mãnh liệt, cho dù là Liễu Ván Thiên giờ phút này thân thể không có một tia hoàn hảo, lại như cũ có thể thúc dục hắn thần thức cùng Thần Nguyên chỗ sâu nhất dục vọng, hắn biết vậy nên miệng đắng lưỡi khô, toàn thân nóng bỏng khó nhịn, không cách nào nhúc nhích thân thể, tựa hồ muốn bạo tạc.

Khá tốt, thần trí của hắn còn có một tia thanh tỉnh, hắn bỗng nhiên nghĩ tới Miểu Miểu, cái này hắn những Thiên Nhất này chỉ chưa kịp nhớ tới gọi ra đến Miểu Miểu.

Hắn thần thức khẽ nhúc nhích, cùng hắn thần thức thông qua hơi mạch tương liên nhịp đập, thôi phát hắn cánh tay phải bên trong Cầu Nguyệt Ký trong tồn trữ không gian, một cái sứ thanh hoa bình từ bên trong chậm rãi nhẹ nhàng đi ra, đã rơi vào Võ Lăng Thạch trải thành trên mặt đất.

Liễu Ván Thiên sử dụng mẫu thân Cô Nguyệt tại quyền da cừu bên trên lưu lại khẩu quyết, không bao lâu, một cỗ sương mù tràn ngập ra đến, một cái nhỏ nhắn xinh xắn thân thể chậm rãi xuất hiện tại Liễu Ván Thiên trước mặt.

“Thiếu gia, ngươi làm sao vậy?” Nhìn qua hình dung tiêu tụy Liễu Ván Thiên, Miểu Miểu quá sợ hãi, nàng yêu thương địa đem Liễu Ván Thiên ôm tại lòng ngực của mình, khóc ra thành tiếng.

“Miểu Miểu, ngươi hãy nghe ta nói...” Liễu Ván Thiên suy yếu mà nói: “Ta muốn ngươi...”

“Thiếu gia, ngươi muốn Miểu Miểu thế nào, ngươi nói nha!” Miểu Miểu mang theo khóc nức nở đạo, xinh đẹp trong mắt, sớm đã tung hoành giọt sương giống như giọt nước.

Liễu Ván Thiên cảm giác thân thể cùng hồn phách đều muốn nổ tung, hắn dồn dập mà nói: “Ngươi như đêm đó như vậy...”

“Thế nhưng mà ngươi!” Miểu Miểu nhìn xem Liễu Ván Thiên đã như thế, lại đưa ra yêu cầu này, nàng có chút không biết giải quyết thế nào.

Liễu Ván Thiên lại tiếp tục dùng suy yếu thanh âm thúc giục nói: “Nhanh... Bằng không thì, ta sẽ chết!”

Hắn biết rõ, Hắc Mộc dục độc, phải tác dụng từ Thuần Âm Chi Thể, mới có thể giải được nhất thời, lại để cho người không đến mức trực tiếp bị hành hạ chết, chỉ là, cái này Miểu Miểu lần trước đã vì chính mình giải qua một lần độc, đã mất đi Thuần Âm tâm thân xử nữ, chỉ sợ lần này, tựa không nhất định hữu hiệu rồi!

Miểu Miểu nghe được Liễu Ván Thiên lại nói đến rồi “chết” chữ, sợ tới mức hoa dung thất sắc, nàng cảm giác dịu dàng ngoan ngoãn đáp ứng nói: “Tốt! Thiếu gia, Miểu Miểu như vậy cũng tốt...”

Nàng không nói thêm gì nữa, dịu dàng ngoan ngoãn địa càng thêm đã đến gần Liễu Ván Thiên, lập tức, khôn cùng xuân sắc, ôn hòa cuối mùa thu hàn ngục, ôn hòa bạo tạc muốn nứt Liễu Ván Thiên.

...

Bên cạnh cái kia thương lão nhân ảnh, lại cảm giác vô cùng kỳ quái.

Cái này bên cạnh thiếu niên, vậy mà có thể ở Tần gia thần không biết quỷ không hay dưới tình huống, đem một nữ tử, tùy thân dẫn theo tiến đến? Nhưng là, điều kiện tiên quyết là, nữ tử kia là Thuần Âm xử nữ mới được, bằng không thì, cũng giải không được cái kia ngập trời dục độc.

Nhưng là, đạo thân ảnh kia trong nội tâm càng thêm nổi lên nghi ngờ, cho dù là tùy thân mang theo trữ vật không gian, cũng nên bị bọn hắn lục lọi, lật lấy mới đúng a?

Hắn nào biết, Liễu Ván Thiên trữ vật không gian, lại chính là chính bản thân hắn trên người một khối ấn ký, tên là Cầu Nguyệt Ký!

Hồi lâu, Liễu Ván Thiên tiếng hơi thở ngừng lại, hắn khô nóng dục tạc thân thể rốt cục đạt được dẹp loạn, tâm cũng trở nên yên tĩnh dị thường.

Trên người hắn tuy nhiên thống khổ y nguyên, thần thức đã ở kịch liệt đau nhức, nhưng là so về vừa rồi, đã thoải mái quá nhiều!

Miểu Miểu giống như Yên Hà, nhẹ nhàng mà tựa ở Liễu Ván Thiên trên bờ vai, dị thường dịu dàng ngoan ngoãn địa vuốt hắn vết thương đầy người, ôn nhu nói: “Thiếu gia, chờ ngươi đi ra ngoài, chúng ta tìm những người xấu kia báo thù!”

Báo thù...

Đúng vậy, báo thù, Liễu Ván Thiên trong nội tâm ngưng tụ, chỉ là, mối thù của mình, đã theo ở kiếp trước, kéo dài rời khỏi ở kiếp này, hấn cừu hận trong lòng, đủ để hủy thiên diệt địa!

Chỉ là tự mình bị vây ở chỗ này, ở kiếp này, còn có thể có cơ hội báo thù sao?

“Tiểu tử, ngươi có khỏe không?” Bên cạnh thanh âm già nua lại vang lên.

Liễu Ván Thiên thương thế trên người y nguyên rất nặng, nhưng là so vừa rồi xác thực muốn tốt quá nhiều, hấn thanh âm suy yếu nói: “Ta khá tốt!”

Bên cạnh thanh âm tựa hồ nghe ra Liễu Ván Thiên thanh âm so vừa rồi tốt hơn nhiều, không khỏi cảm thấy thập phần kinh ngạc, hấn cười nói: “Tiểu tử ngươi thật sự là tốt phúc khí, tại loại này cùng thế ngoại ngăn cách địa phương, ngươi trúng Hắc Mộc độc độc, lại vậy mà có thể bình yên vượt qua! Càng diệu chính là, ngươi rõ ràng dẫn theo cái xử nữ tiến đến...”

“Tiền bối, nàng...” Liễu Ván Thiên vốn chuẩn bị nói nàng đã không phải xử nữ, chỉ là, hấn bỗng nhiên ngậy ngần cả người. Cái này Miểu Miểu, tại lần trước tức bị chính mình độc phát tác phía dưới, liền đã mất đi tấm thân xử nữ, chỉ là lúc này đây, chẳng biết tại sao, lại còn là có thể vì chính mình giải độc.

Miểu Miểu nghe được hai người đối thoại, mặt mũi tràn đầy đỏ bừng, đem mặt chôn ở Liễu Ván Thiên trước ngực, rốt cuộc nâng không nổi đến.

Trong nội tâm nàng ủy khuất mà nói: “Thiếu gia nào biết đâu rằng, ta vốn là Yêu tộc Thiên Trì đáy ao băng Huyền Thủy, cùng cái kia hoa đào Liễu Như tình hoa chỗ ngưng tụ thành, không chỉ có trời sinh Thuần Âm Chi Thể, hơn nữa dù cho phá cái kia chỗ, lại không cần ba canh giờ, liền có thể tự nhiên có rút lại lần nữa ngưng kết, khôi phục như lúc ban đầu!”

Liễu Ván Thiên nghe không được Miểu Miểu trong nội tâm nói lời, cũng tại cái kia tự trách, có thể nào tại Miểu Miểu trước mặt nói như thế?

Hấn tranh thủ thời gian nói sang chuyện khác, hỏi: “Tiền bối là ai, như thế nào cũng ở đây châu phủ lao ngục?”

“Ha ha ha...” Bên cạnh thanh âm nở nụ cười, trầm giọng nói: “Tiểu tử, ngươi rõ ràng cho rằng nơi này là châu phủ lao ngục?”

Liễu Ván Thiên kinh hãi, hỏi: “Tại đây không phải châu phủ lao ngục, đó là ở đâu?”

“Ngươi cho rằng, châu phủ lao ngục, nơi nào sẽ hữu dụng tại trên người của ngươi bức này Diệt Hồn đại pháp cùng Diệt Phách đại pháp?” Thanh âm già nua cười lạnh nói: “Có thể nhốt vào người nơi này, đều là Tàn gia tử địch, nơi này là tự thiết Tàn gia Âm Ngục!”

“Tàn gia âm lao?”

“Diệt Hồn đại pháp?”

“Diệt Phách đại pháp?”

Liễu Ván Thiên oán hận địa tái diễn cái này ba cái danh tự, trong mắt của hấn, tràn đầy một loại vô cùng bạo ngược cùng cừu hận, cái này Diệt Hồn đại pháp cùng Diệt Phách đại pháp, quả nhiên còn tồn ở trên đời này! Bọn hấn dù cho không phải Diệt Hồn Vô Đế cùng Diệt Phách Vô Đế hậu nhân, cũng nhất định cùng bọn họ kéo không được liên quan!

“Ta phải đi ra ngoài, đem ở kiếp này, ở kiếp trước cừu hận, cùng nhau hoàn lại cho những ruộng bỏ kia qua người của ta!” Trong lòng của hấn tại hò hét, càng tại tuyên cáo!

“Thế nhưng mà, như thế nào đi ra ngoài đâu?” Liễu Ván Thiên lẩm bẩm, trong nội tâm tràn đầy bất đắc dĩ.

Hấn ở kiếp trước là tuyệt thế Vô Thần, Thiên Viêm Vô Đế, tung hoành đại lục chưa gặp được địch thủ, ở kiếp này hấn lại còn như thế gầy yếu, liền cái này nho nhỏ Âm Ngục, đều ra không được!

Đáng tiếc a, tại Tàn Trùng Dương gây cực hình phía dưới, Tàn Tử Nghi thần thức, đã sớm thống khổ được đã bất tỉnh rồi! Bằng không thì, bằng hấn kiến thức rộng rãi tức trí đa mưu, có lẽ sẽ có biện pháp.

Giờ phút này, hấn thậm chí đều đã không xác định, Tàn Tử Nghi thần thức, hay không còn tại đây cụ trong thân thể, bởi vì hấn đã cảm giác không thấy sự hiện hữu của hấn!

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Mật báo

Chương 107: Mật báo

“Tiểu tử, như thế nào không có âm thanh?” Bên cạnh thanh âm già nua lại vang lên, hần nói khẽ: “Tuổi còn nhỏ, tâm sự sao nặng như vậy? Có phần này tâm sự, còn không bằng đa tưởng muốn như thế nào đi ra ngoài!”

Liễu Vần Thiên cả kinh, đứng vậy a, giờ phút này là tối trọng yếu nhất, là như thế nào đi ra ngoài, mà không phải ở chỗ này đa tưởng khác.

Hần hỏi: “Tiền bối, cái này Âm Ngục, cao thấp đều là cứng rắn vô cùng Vô Lăng Thạch, thông hướng ra phía ngoài, chỉ có một cái nho nhỏ cửa sổ, dù cho ta không có bị thương, sợ là cũng không cách nào đi ra ngoài!”

“Hắc hắc hắc...” Bên cạnh thanh âm nở nụ cười, hần trì hoãn âm thanh nói: “Nếu đổi lại lúc khác, bản hầu thật đúng là không có biện pháp đi ra ngoài! Nhưng là giờ phút này, ta lại thực nghĩ tới biện pháp!”

Liễu Vần Thiên nghe xong, tâm thần chấn động, nói ra: “Tiền bối thỉnh chỉ rõ!”

Thanh âm già nua hỏi: “Bị người mang vào nữ tử, phải chăng không thuộc mình tộc?”

Liễu Vần Thiên biết lúc này hai người cùng chung hoạn nạn, liền không dấu diếm nữa nói: “Đúng là, nàng, xem như Thiên Trì tuyệt ngọn nguồn Huyền Thủy, cùng hoa đào Liễu Như tinh hoa hỗn hợp mà thành, là yêu không phải yêu, tên là Mật Thủy Tinh!”

“Quả là thế! Bằng không thì há sẽ không bị bọn hần kiểm tra đo lường đi ra, cũng suu đi!” Lão già cười nói: “Đã do nước biển ảo mà thành, nàng kia nhất định có thể tùy ý thân thể, thành sương mù hóa vũ?”

Liễu Vần Thiên không xác định, hỏi Miểu Miểu nói: “Miểu Miểu, người biết sao?”

Miểu Miểu ngẩng đầu lên, xấu hổ được đúng như ba tháng hoa đào, nàng ngọt mà nói: “Thiếu gia, ta biết rồi đấy!”

“Tốt!” Lão già cười to nói: “Như thế, chúng ta ngược lại là có thể thử một lần rồi!”

“Chỉ là...” Liễu Vần Thiên nghi ngờ nói: “Cái này Âm Ngục, không biết kiến ở nơi nào, sau khi rời khỏi đây, phải chăng có cơ quan cùng Nhân tộc bắt tay, Miểu Miểu kinh nghiệm chưa đủ, ta lo lắng, nàng ra không được, ngược lại lâm vào Tàn gia chi thủ!”

“Ha ha ha...” Lão già cười ha hả, đắc ý nói: “Cái này, người không cần lo lắng, nàng chỉ cần mật báo là được! Về phần như thế nào đi ra ngoài, hắc hắc, người cũng đã biết, cái này tòa lao ngục, là ai sở kiến?”

“Chẳng lẽ là...” Liễu Vần Thiên đột nhiên cả kinh nói: “Cái này lao ngục chẳng lẽ là tiền bối sở kiến?”

“Đúng vậy!” Lão già thanh âm trở nên càng thêm tang thương, hần tức giận nói: “Ai có thể ngờ tới, tự chính mình xây xong cái này lao ngục, lúc ấy đem nó kiến được kiên cố vô cùng, cơ quan trải rộng, liền con ruồi đều mơ tưởng bay ra ngoài!”

“Chỉ là không có nghĩ đến, bản hầu vậy mà mua dây buộc mình, chính mình bị Tàn Đào Hải cái kia ác tặc vây ở chỗ này, mọi cách tra tấn!”

“Càng buồn cười chính là, ta những cấp dưới kia, không có người có thể nghĩ đến, ta sẽ bị quan ở chỗ này! Bọn hần hiện tại, nhất định Quân Long Vô Thủ, loạn thành một bầy rồi! Đáng hận a đáng hận!”

Liễu Vần Thiên nghe xong, vạn phần cảm khái, vị lão già này, cũng là đủ thâm trầm rồi, bị chính mình sở kiến lao ngục khó khăn, mua dây buộc mình, lại bất lực, tánh mạng bị thương, cùng lắm cũng chỉ như thế này thôi!

Lão già phát xong cảm khái, đột nhiên ngưng âm thanh nói: “Nhiều lời vô ích, tiểu tử, chỉ cần người cái vật nhỏ kia, có thể đem tin tức đưa đến các huynh đệ của ta trong tay, bọn hần nhất định có thể nhanh chóng đuổi tới, san bằng cái này Tàn gia Âm Ngục! Đến lúc đó, người tự nhiên cũng tự do!”

“Tốt!” Liễu Vần Thiên nhẹ gật đầu, trong mắt dấy lên một tia hi vọng, hần nói khẽ: “Thỉnh tiền bối chỉ giáo!”

Bên cạnh thanh âm già nua liền bắt đầu nói lên Âm Ngục địa hình, cơ quan, nhân thủ, quan khẩu các loại, vì để cho Miểu Miểu nhớ kỹ, hần nói đến phi thường chậm, cũng rất kỹ càng.

Liễu Vần Thiên nghe xong, không khỏi cảm thấy đầu đại, hần Vô Thần thần thức, ngoại trừ tại võ tu phương diện lực lĩnh ngộ, phương diện khác vốn tự nhiên! Huống chi, hần hiện tại thần thức dị thường suy yếu, nghe được không hiểu ra sao, đã sớm nghe phía sau quên phía trước, lòng hần đạo, không biết Miểu Miểu nha đầu kia như thế nào nhớ rõ ở?

Lão già sau khi nói xong, hần nói khẽ: “Tiểu nha đầu, người thuật lại một lần, chỗ không đúng, ta sẽ vạch đến!”

“Vâng! Tiền bối!” Miểu Miểu giọng dịu dàng thuật lại: “Ra sau cửa sổ, hướng bắc dời ba trượng, tại một cái màu đen cột đá bên trên hình rồng đồ án long

đầu chỗ nhấn chốt mở, đợi Tây Bắc phương hướng động cửa mở ra, xuất động môn...”

Lại để cho Liễu Vấn Thiên kinh ngạc chính là, Miểu Miểu trí nhớ cùng lực lĩnh ngộ thật không ngờ siêu quần, vậy mà đem đại khái ý tứ, cơ bản thuật lại xuống dưới, lão giả ở bên trong, cũng chỉ là vạch hai cái tiểu sai lầm.

“Nha đầu kia, thật sự là thông minh!” Lão giả vui mừng mà nói: “Ngươi cứ dựa theo ta theo như lời, đi buồn bã Long sơn đỉnh núi, tìm được một cái tên là đã ký người, nói cho hắn biết tình huống cùng địa điểm, những thứ khác, hắn sẽ an bài, ngươi cũng không cần quản!”

Miểu Miểu ánh mắt trong suốt nhìn về phía Liễu Vấn Thiên, thấy hắn gian nan gật gật đầu, nàng giọng dịu dàng nói ra: “Thiếu gia, ta đây đi rồi!”

Nói xong, nàng như tiến vào sứ thanh hoa bình đồng dạng, lập tức nổi lên một hồi Yên Vũ, thân thể của nàng chậm rãi co lại nhỏ lại, chậm rãi phiêu ở giữa không trung, phiêu hướng lao đỉnh cái kia chật vật chật vật cửa sổ, sau đó phiêu nhiên mà đi.

“Tiểu tử, đêm nay hảo hảo mà dưỡng dưỡng thần a!” Bên cạnh thanh âm già nua nói: “Ngày mai, thoát đi trên đường nhất định là một hồi ác chiến!”

“Vâng, tiền bối!” Liễu Vấn Thiên đáp.

Liễu Vấn Thiên nhìn như kinh mạch toàn thân y nguyên đứt gãy, toàn thân đều bị trọng thương, hồn phách cơ hồ ly thể, nhưng là trong cơ thể hơi mạch vẫn còn tại.

Hắn dựa theo 《 Phong Thiên Vi Hồn 》 phương pháp tu luyện, nhanh chóng lại để cho những thật nhỏ kia mạch lạc vận chuyển lại.

Cái này trong lao không khí vô cùng đục ngầu, không chỉ có không có Tinh Quang, liền thiên địa linh khí cũng ít lại càng ít.

Nhưng là tại hắn cái kia yêu nghiệt Vi Hồn vô hạn phân giải phía dưới, những đục ngầu kia mỏng manh thiên địa linh khí, lại bị hắn chậm rãi chuyển hóa thành trong cơ thể Chân Nguyên chi khí, thông qua Tội Thể, địch hồn, tu phách, đang không ngừng địa bổ sung hắn bị thương thân thể, chữa trị lấy hắn yếu ớt hồn phách...

Rất nhanh, Liễu Vấn Thiên liền quên chính mình thân thể thống khổ, quên hồn phách kịch liệt đau nhức, thần trí của hắn, nhanh chóng tiến vào đến một loại cảnh giới vong ngã bên trong.

“, giả trang cái gì chết?” Liễu Vấn Thiên là bị một hồi vô cùng dữ dội địa tiếng hô bừng tỉnh.

Hắn mở to mắt, thấy được Tàn Trùng Dương, cái kia nhìn như tuấn lãng, kì thực tâm địa vô cùng hẹp cùng ngoan độc thân ảnh.

Chỉ là, tại bên cạnh của hắn, vậy mà còn có một lông mày xanh đôi mắt đẹp nữ tử, cô gái này thân thể tại lạnh run, chắc là bị Tàn Trùng Dương cường mang tới!

Tàn Trùng Dương trên mặt lộ ra vô cùng vẻ châm chọc, cười hỏi: “Thế nào, Liễu gia Tam thiếu, tối hôm qua ngủ ngon a?”

Liễu Vấn Thiên nhìn hắn một cái, lại không nói lời nào. Hắn biết rõ, nếu như vận khí tốt một điểm, đem có người đến cứu viện, hắn không thể bởi vì ngôn ngữ chọc giận Tàn Trùng Dương.

“Không nghĩ tới đến lúc này, xương cốt của ngươi rõ ràng còn cứng như vậy?” Tàn Trùng Dương cười lạnh nói: “Ta ngược lại là muốn nhìn, đợi chút nữa ngươi Hắc Mộc độc độc phát tác thời điểm, ngươi có phải hay không còn như vậy không biết phân biệt!”

Nhưng hắn là từ trong sách biết rõ, Hắc Mộc độc độc, thiên hạ kỳ độc, một khi phát tác, ngươi hận không thể chính mình chưa từng có sinh ra qua!

Tàn Trùng Dương dùng xem thường ánh mắt nhìn xem Liễu Vấn Thiên, trong mắt hắn, người này, còn không bằng chết rồi.

Bởi vì tại hắn độc độc phát tác lúc, Tàn Trùng Dương chỉ cần dùng bên cạnh nữ tử làm mồi nhử, Liễu Vấn Thiên liền nhất định sẽ nói ra cái kia tam phương đan dược đan phương.

Tàn Trùng Dương còn chuẩn bị hỏi một chút, tại Hắc Tùng Lâm, Liễu Vấn Thiên là như thế nào dọa chạy những Yêu thú kia, cùng với hắn rõ ràng là đoạn mạch, lại như thế nào còn có võ tu chỉ lực!

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng* Convert được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 108: Ngục bên ngoài gợn sóng

Chương 108: Ngục bên ngoài gợn sóng

Tần Trùng Dương giờ phút này trong nội tâm vạn phần đắc ý, hẳn biết rõ, tại đạt được ba loại Thượng Cổ đan dược luyện chế phương pháp về sau, không cần ba tháng, bọn hắn Tần gia liền có thể hoàn toàn khống chế Long Tường Châu, kể cả tổ vương quân đội, nhưng lại đem Tần gia thế lực hướng về bên ngoài khuếch trương.

Còn nếu như có thể buộc Liễu Vấn Thiên nói ra như thế nào cái kia xua đuổi Yêu thú chi pháp, Tần Trùng Dương càng là chuẩn bị chính mình tiến vào cái kia Hắc Tùng Lâm, đi săn giết chút ít cấp bậc cao Yêu thú, làm vì tương lai thiết kỵ khôi giáp!

Tần Trùng Dương chậm rãi ngồi ở Liễu Vấn Thiên đối diện trên mặt ghế thái sư, hẳn hôm nay rất có kiên nhẫn, hẳn ngược lại muốn nhìn một chút, cái này Liễu gia Tam thiếu, đợi lát nữa là như thế nào cầu khẩn chính mình!

Bởi vì không ai có thể chống cự ở Hắc Mộc dục độc tra tấn, hẳn theo Long Tường Học Viện trong điển tịch biết được, trúng qua Hắc Mộc dục độc bốn mươi ba người, ngoại trừ một người mất tích, mặt khác không ngoài dự tính địa bị dục độc tra tấn mà chết!

Tần Đại Thiên đi đến, nhẹ giọng tại Tần Trùng Dương bên tai nói: “Thiếu gia, Liễu Vấn Thiên báo lại, theo Ai Long Sơn phương hướng, có một đội không rõ bằng hữu thiết kỵ, ước chừng hơn hai trăm người, đang tại hướng Âm Ngục phương hướng chạy tới, tốc độ cực nhanh, sợ trong vòng nửa canh giờ, liền có thể đến nơi này!”

“Cái gì? Thiết kỵ?” Tần Trùng Dương trong mắt nổi lên nghi ngờ, cái này Liễu Vấn Thiên bị mang đến nơi đây, là mượn ngàn dặm tán, trực tiếp theo Long Tường Học Viện Hối Quá Nhai cướp đến, biết rõ việc này, tuyệt đối sẽ không vượt qua năm cái, tại sao lại có thiết kỵ bản chỗ này?

“Được không là người kia?” Tần Đại Thiên trầm tư nói: “Nhưng hẳn là bị nhốt tại Liễu Vấn Thiên bên cạnh!”

Tần Trùng Dương khinh thường nói: “Hừ, cái này tuyệt hơn không khả năng, hẳn bị quan ở chỗ này đã ba tháng, theo không một chút tin tức để lộ!”

Hắn suy ngẫm một hồi, tựa hồ phát hiện tình huống không ổn, quát: “Nhanh chóng phái người đem tình huống báo cha ta, thỉnh hẳn định đoạt!”

“Vâng!” Tần Đại Thiên nhanh chóng thông qua thăm nghĩ, chạy đến Long Tường Châu chừng sứ phủ.

“Thiết kỵ?” Tần Đào Hải trong nội tâm cả kinh, tại đây Long Tường Thành, thiết kỵ thế lực chỉ có hai nơi, một chỗ là đại biểu Hoàng thành đóng quân tại Long Tường Châu Tổ Vương Phủ Kim Diễm thiết kỵ.

Một chỗ khác, là tay trước sử Long Cổ hầu đường tư quân! Đó là Tần Đào Hải một mực thậm chí nghĩ lấy được lực lượng, chỉ là nhưng vẫn không thể như nguyện.

Tần Đào Hải hỏi lập ở bên cạnh quân trang nam tử đạo: “Tần Phi Dương, của ta Thần Dao thiết kỵ, hiện tại huấn luyện được thế nào?”

Tần Phi Dương là Tần Đào Hải cháu ruột, nhìn xem bất quá hơn hai mươi tuổi, cũng đã có thể một mình đảm đương một phía, tại Tần gia khổng lồ bố cục ở bên trong, sắm vai trọng yếu nhân vật.

Hắn khí khái hào hùng bức người trên mặt lộ ra cung kính thần sắc, nhanh chóng khom người nói: “Bẩm báo Tần Vương hầu, Thần Dao thiết kỵ hiện hữu 2000 người, trải qua nửa năm huấn luyện, đã đơn giản chiến lực! Bay lên cho rằng, bởi vì có 《Cuồng Dao quyết》 bên trong thần diệu đạo pháp phụ trợ, Thần Dao thiết kỵ nhất định so trước kia Long Cổ thiết kỵ muốn mạnh hơn nhiều!”

“Tốt!” Tần Đào Hải thoả mãn gật gật đầu, trầm giọng nói: “Nhanh chóng điều 300 Thần Dao thiết kỵ tinh nhuệ, theo ta đi Tần gia Âm Ngục!”

Tần Phi Dương nhanh chóng đáp: “Vâng!”

Tần gia Âm Ngục bên ngoài, là do đá cuội trải thành khoáng đạt khu vực, tại đây gần sát Long Tường Thành Đông Nam khu vực một mảnh Ốc Dã, nhưng là có rất ít người biết rõ, tại đây không chỉ có có một cái vô cùng chắc chắn lao ngục, hơn nữa dưới mặt đất, có một đầu nổi thẳng chừng sứ phủ mật đạo.

Tần Đào Hải mang người dọc theo mật đạo, rất nhanh liền đã đến Tần gia Âm Ngục cái này khối gò đất mang lên.

Chỉ là, lại để cho hắn kinh ngạc chính là, đã có người nhanh hơn địa đến nơi này.

Bọn hắn không phải là thiết kỵ, cũng không phải bình thường dân chúng, mà là Long Tường Học Viện người.

“Bá Thiên, ngươi không hảo hảo thay ta quản lý học viện, dẫn người tới nơi này làm gì?”

Tần Đào Hải đầu có chút hơi lên, đối với Bá Thiên, không chút khách khí địa đạo.

Bá Thiên nhìn xem Tần Đào Hải mang theo 300 người thiết kỵ xuất hiện, trong nội tâm rung mình nói: “Hẳn là, Tần Đào Hải cũng đã biết rõ, Liễu Vấn Thiên bị quan ở chỗ này, cho nên dẫn người tới cứu? Vậy thì thật tốt quá!”

Hắn biết rõ tại học viện Hối Quá Nhại mất tích Liễu Vấn Thiên ở chỗ này, đứng là Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương nói cho hắn biết, đối với gần đây sát đầu mẽ trán một loạt sự tình, hắn muốn tất cả biện pháp, đều không có dọn dẹp, đã không thể tìm được mất tích Liễu Vấn Thiên, càng không có tìm được hệ liệt nữ tử làm bản án mạnh mẽ.

Cho nên đối với Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương cung cấp mạnh mẽ, hắn lựa chọn tới chứng thực!

Hắn uy nghiêm rộng thùng thình trên mặt lộ ra vẻ vui mừng, có chút khom người nói: “Ta biết được, tại học viện Hối Quá Nhại mất tích đệ tử Liễu Vấn Thiên, giờ phút này bị quan trọng này, chúng ta chuẩn bị đưa hắn cứu ra!”

Chỉ là Tần Dao Hải phản ứng lại làm cho Bá Thiên chấn động, hắn trừng mắt cả giận nói: “Cứu ra? Bá Thiên ngươi có phải hay không trong khoảng thời gian này vắng đâu?”

Bá Thiên trượng hai sờ không được ý nghĩ, sững sờ nói: “Tần viện trưởng, ngươi đây là ý gì?”

Tần Dao Hải hỏi: “Ngươi cũng đã biết, quan tại người ở bên trong là ai?”

Bá Thiên nói: “Hắn là, không phải Liễu Vấn Thiên sao?”

“Ta cho ngươi biết, Long Tường Thành hệ liệt cường hiếp áp, đã bị bản hầu cáo phá! Nghi phạm đứng là quan ở chỗ này!” Tần Dao Hải đắc ý có ý đem bản hầu hai chữ nói được rất nặng, giống như tại nhắc nhở Bá Thiên, chính mình không chỉ có là Long Tường Học Viện viện trưởng, càng là Long Tường Châu chương sứ, Đại Lương Quốc mười tám lộ Vương hầu một trong!

“Đã cáo phá?” Bá Thiên vui vẻ, uy nghiêm mặt trở nên dễ dàng, cười hỏi: “Tần chương sứ quả nhiên lợi hại, chúng ta bề bộn ba ngày, không có tìm được dấu vết nào, thân chương sứ tự thân xuất mã, vậy mà thân không biết quý không hay địa đem bản án phá, Bá Thiên khâm phục được rất!”

Hắn dừng một chút, hỏi lên chính mình vấn đề quan tâm nhất: “Người nọ là ai, hắn cũng bị giam ở bên trong sao?”

Tần Dao Hải cười nói: “Cái kia ác tặc, đúng là Liễu Vấn Thiên!”

“Oanh... Long...”

Long Tường Học Viện người đều đều cảm giác thần thức rung động lắc lư, Tần Dao Hải vậy mà nói mấy ngày nay liên tiếp phát sinh làm bản nữ tử án, dĩ nhiên là Thần Kiếm Sơn Trang Tam thiếu, Long Tường Học Viện thiên tài đệ tử Liễu Vấn Thiên làm hay sao?

“Nói chuyện nhưng là phải chứng cứ, đánh chết ta, cũng không tin, Liễu Vấn Thiên biết làm loại sự tình này!” Đứng tại học viện thầy trò ở bên trong Phạm Nhị, giờ phút này bụng hắn dài rộng thân thể đứng dậy, ánh mắt hắn thẳng tắp mà nhìn chăm chăm vào Tần Dao Hải, quát: “Tần Dao Hải, ngươi đừng ngậm máu phun người.”

Mà Cổ Thanh Dương cũng nhanh chóng đứng dậy, cùng Phạm Nhị sóng vai mà đứng, lớn tiếng hỏi: “Thân chương sứ, mọi thứ được phân rõ phải trái, có chứng cứ sao?”

“Chứng cứ?” Tần Dao Hải cười lạnh nói: “Liễu Vấn Thiên trước đó vài ngày tự ý nhập Hắc Tùng Lâm, trúng Hắc Mộc dục độc, cái này là lớn nhất chứng cứ!”

Tần Dao Hải, như một hồi Kinh Lôi, trong lòng mọi người hù dọa càng lớn gọn sóng.

“Dục độc? Không thể nào, đây chính là khó giải kỳ độc a!”

“Hắc Mộc dục độc, không phải ba mươi năm mới sẽ xuất hiện một lần, đây mới là năm năm a, như vậy hội sớm xuất hiện?”

“Nghe nói trúng rồi Hắc Mộc dục độc, phải cùng xử nữ đoàn tụ mới có thể giải độc, hắn là, mấy ngày nay sự tình, thật là Liễu Vấn Thiên làm?”

“Đáng tiếc, thiếu niên thiên tài a!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 109: Quân hùng trực lộc

Chương 109: Quân hùng trực lộc

Bá Thiên trên mặt, mang theo một tia quý dị thần sắc, hần chấp tay trầm giọng nói: “Tần chương sứ, Liễu Ván Thiên là Long Tường Học Viện đệ tử, đã liên quan đến đến Hắc Tùng Lâm Hắc Mộc dục độc, có thể để cho ta mang về, tiến hành kiểm tra thực hư?”

“Mang về học viện?” Tần đao trong ánh mắt toát ra vẻ châm chọc, cười to nói: “Ta mặc dù chương quân Long Tường Châu cùng Long Tường Học Viện không lâu, nhưng là cũng biết trũng Hắc Mộc dục độc, phải đánh vào châu phủ lao ngục, điểm ấy không thể nghi ngờ!”

Long Tường Học Viện Luyện Võ Các phó các chủ Cố Nhược Vân, giờ phút này tiến về phía trước một bước cười nói: “Tần chương sứ, dựa theo lệ cũ, là nên trước giao do học viện Được Tôn quán nghiên cứu giải độc chi pháp, sau đó lại đánh vào châu phủ lao ngục?”

“Cố các chủ, mấy ngày nay, Long Tường Thành bởi vì cường hiếp sự kiện lòng người bàng hoàng, có con gái gia tộc mỗi người cảm thấy bất an, ý của người, là muốn cho loại này hỗn loạn tiếp tục nữa sao?”

“Huống chi, nếu như phóng hần đi ra ngoài, vạn lần nữa bị hần chạy, làm loạn hậu quả, các người đảm đương được tốt hay sao hả?”

“Mấy ngày trước đây, bản hầu nguyên muốn đã học viện ra sự tình, liền buông tay cho các người đi thăm dò, kết quả đầu rồi, không chỉ có không có tra ra một điểm manh mối, ngược lại lại để cho đám tặc trốn ra Long Tường Học Viện, tại Long Tường Thành gây án thành công, cái này giáo huấn, còn chưa đủ nghiêm trọng không?”

“Ta xem Long Tường Học Viện, sợ là có vấn đề a!”

Tần Đao Hải liên tiếp gửi công văn đi cùng ngầm ngầm hai người trách cứ, lại để cho Long Tường Học Viện mấy cái ở đây cao tầng có cực khổ nói, lập tức thành yên cù cái trắng!

Cái này Tần Đao Hải nói lời, thật sự là những câu đâm trong trái tim của bọn hần tử, lại để cho bọn hần mặt hoàn toàn biến mất.

Chỉ là, Tần Đao Hải nói lại làm sao không có có đạo lý, cái kia đâm tặc xuất hiện mấy ngày, học viện liền tận tâm tận lực địa tăng cường phòng bị, rồi loạn mấy ngày, lại không hề thu hoạch.

“Ta ngược lại là cảm thấy, không thể bằng vào người há miệng nói!” Phạm Nhị đột nhiên đập vào ha ha cười nói: “Đúng vậy, người là Long Tường Châu chương sứ, nhưng đúng là như thế, chương sứ tự mình hỏi đến vụ án, càng nên lại để cho người tâm phục khẩu phục mới là!”

“Người có ý tứ gì?” Tần Đao Hải ánh mắt như đao nhìn về phía Phạm Nhị, không ngờ Phạm Nhị lại không lùi tránh, cũng gắt gao địa nhìn thẳng hần.

Tần Đao Hải ánh mắt bỗng nhiên lộ ra vô cùng khinh miệt chi sắc, trên người bắn ra ra vô hình khí tức, lại để cho Phạm Nhị ngực một hồi oi bức.

Phạm Nhị trong nội tâm oán hận mà nói: “Cái này không biết xấu hổ lão gia hóa, rõ ràng dùng tới vô hình sát khí!”

Nhưng Phạm Nhị y nguyên không lùi, nâng cao lồng ngực nói: “Tần chương sứ, người cho rằng người so với ta mạnh hơn, có thể không chỗ nào dục vì sao?”

Hần đình lấy áp lực, đột nhiên lần nữa về phía trước một bước, quát lớn: “Nếu như không để cho chúng ta nhìn thấy Liễu Ván Thiên, ở trước mặt tra hỏi, ta Phạm Nhị không đáp ứng! Chúng ta hết thầy mọi người, đều không đáp ứng!”

Hần vừa nói, ngón tay hướng về phía phía sau của hần. Chỉ là, ánh mắt của hần lập tức đại biến, miệng há to được cực lớn.

Tại hần ngón tay hướng không xa địa phương, một đám vô cùng cường tráng đàn ông, xuyên lấy màu vàng quần áo, cười màu đỏ như máu Huyết Long mã, thoáng qua lao nhanh mà đến.

Huyết Long mã là Long Tường đặc sắc bảo mã, toàn thân hóa hồng, so với bình thường tuần mã cao hơn đại. Như vậy một đội kỵ binh đột nhiên bốn tập tới, khí thế hùng tráng, kinh diễm không hiểu.

Nhìn qua bốn tập tới kỵ binh, Tần Đao Hải ánh mắt rốt cuộc bình tĩnh không đứng dậy. Cái này đội kỵ binh, đúng là hần Tần Đao Hải tiếp quản Long Tường Châu đến nay, muốn nhất lấy được một cỗ lực lượng, Ai Long thiết kỵ!

Chỉ là, hần cho tới bây giờ không thể đắc thủ. Lại để cho hần kinh ngạc chính là, trước có Long Tường Học Viện người, biết rõ Liễu Ván Thiên ở trong tối ngục, giờ phút này, cái này đội kỵ binh, hiển nhiên cũng là vì ngục trong chi nhân, bọn họ là như thế nào lấy được tin tức?

Tần Đao Hải đối với Tần Đại Thiên thì thăm vài câu, Tần Đại Thiên nhẹ gật đầu, nhanh chóng hướng Âm Ngục đi đến.

Ai Long thiết kỵ phía trước nhất một cái dáng người hần tử cao lớn, nhìn qua Âm Ngục đại môn, ánh mắt tràn đầy một loại nóng bỏng, cái kia biểu lộ, phảng phất đối với cái này lao ngục phi thường quen thuộc, như là sau khi lớn lên hài tử, thấy được chính mình nói khổ quen thuộc món đồ chơi.

Hần đột nhiên quát: “Tần Đao Hải, đem nhà của ta Hầu gia giao ra đây!”

Mọi người nghe xong trong nội tâm cả kinh, người này cũng là hướng Tàn Dao Hải yếu nhân! Chỉ là không biết trong miệng hắc Hắc gia là ai?

“Đã kị, người muốn người không ở chỗ này! Mời người trở về đi!” Tàn Dao Hải trong miệng một hồi nước đắng, đội nhân mã này, là hắc muốn nhất lấy được, đáng tiếc chính mình chỉ dẫn theo 300 người, rất khó đem hắc chế phục. Huống chi, ai có thể biết, đã kị đằng sau, hay không còn có đại bộ phục binh?

Đã kị cười lạnh nói: “Hừ, có ở đây không bên trong, chúng ta tiến vào mới biết được!”

Nói xong, cô tay hắc giương lên, hét lớn một tiếng: “Các huynh đệ, muốn cứu ra Hắc gia, theo ta lên!”

Lập tức, phía sau hắc hơn hai trăm tên Ai Long thiết kỵ binh, nhanh chóng đi theo hắc đạp mã nhào tới.

Tần Phi Dương biết rõ, nuôi binh ngàn ngày, dùng tại nhất thời, đã đến nên hắc biểu hiện lúc sau, hắc nhanh chóng quát: “Thần Dao thiết kỵ, cùng ta đem những Ai Long thiết kỵ này, băm thành mảnh vụn!”

Nói xong, hắc cũng một ngựa đi đầu, chạy vội đi lên, đằng sau Thần Dao thiết kỵ, cũng nhanh chóng lao đến.

Lưỡng đội nhân mã, nhanh chóng hỗn chiến cùng một chỗ.

Tàn Dao Hải khoe miệng, tiết ra một tia cười lạnh, hắc mơ hồ cảm giác được, tựa hồ bởi vì một ít nguyên nhân, chính mình cho rằng không chế trong tay hết thấy, đều thay đổi, chỉ là, hắc không biết nguyên nhân là cái gì.

Nhìn mình Thần Dao thiết kỵ so về Ai Long thiết kỵ, thực lực phải kém được rất xa, hắc đã chuẩn bị ra tay.

Hắc bỗng nhiên giơ tay lên, đối với Bá Thiên quát: “Bá Thiên, mang theo Long Tường Học Viện người lên! Đã diệt cái kia Ai Long kỵ binh!”

“Thần chương sử, người là đang nói đùa à?” Nhìn qua nguyên một đám oai hùng anh phát, võ tu cảnh giới đều không thua kém Khôn Võ cảnh trung kỳ Ai Long thiết kỵ, Bá Thiên kinh ngạc nói: “Chúng ta tới người, đã không cười ngựa, càng không chiến giáp, huống chi, đệ tử lại là nhiều như thế, thật tốt lại để cho bọn hắc tham dự trận này không rõ nguyên nhân chiến đấu?”

Tàn Dao Hải ác âm thanh nói: “Cho các người bên trên, các người tự bên trên, chớ quên, ta mới là Long Tường Học Viện viện trưởng!”

“Muốn lên, các người lên, dù sao ta là không được!” Phạm Nhị giờ phút này vượt bụng, xem hai đội kỵ binh giao chiến thấy mùi ngon, hắc phát hiện, cái này đoàn đội tác chiến, cùng bình thường võ tu độc đấu, tựa là không giống với!

Hắc lười biếng mà nói: “Dù sao chuyện này, cùng chúng ta không có bất cứ quan hệ nào!”

Hắc quay đầu hướng lấy hơn 100 số đệ tử hỏi: “Các người nói có đúng hay không à?”

Cái kia hơn 100 học viên, giờ phút này vậy mà cùng kêu lên đáp: “Vâng!”

“Àn...” Phạm Nhị thoả mãn gật gật đầu, nghĩ thầm hơn một ngàn khối Ngũ giai thiên thạch, quả nhiên không có uống phí hoa!

Bá Thiên thấy, nhưng trong lòng thì vui vẻ, hắc mở ra nói: “Thần chương sử người xem, ta sai sử không động đến bọn hắc!”

Tàn Dao Hải đương nhiên biết rõ Bá Thiên tại âm phụng dương vi, hắc thậm chí hoài nghi, những học viên này cùng lão sư, vốn chính là Bá Thiên kêu đến, cùng mình làm đúng đích, Liễu Vấn Thiên, vốn chỉ là một cái ngư trang mà thôi!

Chỉ là hắc không rõ, bọn hắc rốt cuộc là làm sao biết Liễu Vấn Thiên bị chính mình quan ở chỗ này! Khá tốt, Liễu Vấn Thiên bởi vì trúng Hắc Mộc dục độc, tội danh một khi ngồi thực, liền không còn có thời gian xoay sở!

Hắc gặp Tần Phi Dương dẫn đầu Thần Dao thiết kỵ tại liên tiếp bại lui, đột nhiên nhanh chóng phi thân lao đi, nhưng thấy sau lưng của hắc xuất hiện một đoàn võ cùng yêu nghiệt màu xanh da trời sương mù, nổi thẳng trời cao, trong sương mù, một thanh võ cùng yêu nghiệt Cuồng Dao, nổi trong sương mù, cái kia đao tựa hồ đã có người Linh khí, lộ ra vẻ dữ tợn.

“Cuồng Dao Tinh Hồn!”

Mọi người thấy, trong nội tâm cả kinh, liền Bá Thiên thấy, cũng lộ ra vẻ kinh ngạc. Cái này Tàn Dao Hải, cảnh giới hiển nhiên đã đột phá Tinh Võ cảnh trung kỳ đã ngoài, bằng tu vi của mình, chỉ sợ ngăn không được hắc ba mươi hiệp!

Đặc biệt là cái kia yêu nghiệt Cuồng Dao Tinh Hồn, vô cùng chói mắt, chỉ sợ giờ phút này, Ai Long thiết kỵ người tuy nhiều, thực sự ngăn không được hắc cái này vô cùng bạo ngược đao khí!

Chương 110: Hồng Tụ Cung chủ

Chương 110: Hồng Tụ Cung chủ

Quả nhiên, tại Tàn Đảo Hải đảo dưới ánh sáng, Ai Long thiết kỵ trong chớp mắt liền ngã xuống mười mấy người, bọn hắn cảnh giới phần lớn là Khôn Võ cảnh đến Hồn Võ cảnh tầm đó, nhưng là đối mặt Tàn Đảo Hải loại này đã thức tỉnh Cuồng Đảo Tinh Hồn Tinh Võ cảnh cường giả, phần lớn người lại không chịu nổi một kích.

Ai Long thiết kỵ tuy nhiên ngăn không được Tàn Đảo Hải đảo thế, nhưng không ai lui về phía sau, y nguyên tại anh dũng về phía trước, dù là biết rõ là thiêu thân lao đầu vào lửa, cũng chưa từng có từ trước đến nay.

Nhìn qua tre già măng mọc Ai Long thiết kỵ, Cổ Thanh Dương trầm trầm: “Cái này Ai Long thiết kỵ, không biết là ai huấn luyện ra được quân đội, trên người bọn họ đều có một cỗ hồn khí, chưa từng có từ trước đến nay, vĩnh viễn không nói bại!”

Hắn kỳ vọng nhất, là tự mình có một ngày, có thể tung hoành chiến trường, khoái ý chém giết những Ma tộc kia đầu lâu. Chỉ là giờ phút này, hắn chứng kiến, lại là Nhân tộc bên trong phân tranh.

“Đúng vậy a, ta nếu cũng có như vậy một chi thiết kỵ thì tốt rồi!” Phạm Nhị nhìn qua những hùng hồn kia chịu chết thiết kỵ chiến sĩ, trong mắt đã ở phát ra quang.

Đây là một cái lấy võ vi tôn thế giới! Vũ Tu Giả, tu đến Chí Tôn chí cường, liền có thể quyết định một hồi cờ trung phía dưới chiến trường thắng lợi!

Mà đối với cái này đội Ai Long thiết kỵ mà nói, Tàn Đảo Hải xuất hiện, không thể nghi ngờ tựu là tính quyết định lực lượng.

Đã kỵ phát hiện, nhân mã của mình càng ngày càng ít, tiếp tục đánh xuống, chắc chắn toàn quân bị diệt.

Hắn tại nhận được tin tức về sau, vốn là dùng tốc độ nhanh nhất bồn tập mà đến, vì chính là giết địch tại không sẵn sàng, nhanh chóng đem người cứu ra. Chỉ là, hắn hiển nhiên đánh giá thấp Tàn Đảo Hải thi đấu thể phán đoán cùng phản ứng tốc độ.

Tàn Đảo Hải không chỉ có quyết định thật nhanh phái ra Thần Đạo thiết kỵ, hơn nữa chính hắn cũng tự mình đến rồi. Cái này Tinh Võ cảnh cường giả, mới là giờ phút này tính quyết định lực lượng, bởi vì hắn là Đại Lương Quốc mười tám lộ Vương hầu một trong Tàn Đảo Hải!

“Không nghĩ tới đường đường mười tám lộ Vương hầu một trong Tàn Đảo Hải, vậy mà tự mình đối với lấy một đám tiểu con sâu cái kiến ra tay, cũng không sợ hư mất của người vương hầu danh tiếng?”

Một cái vô cùng thanh lệ thanh âm, từ đằng xa vang lên, chỉ thấy một đám màu hoàng bay múa mà đến, chậm rãi rơi trên mặt đất. Sau đó, mọi người xem đã đến chín cái đang mặc đặc biệt quần áo nữ tử.

Tất cả mọi người dừng lại bất luận cái gì động tác, Ai Long thiết kỵ đình chỉ chống cự, Thần Đạo thiết kỵ đình chỉ tiến công, liền Tàn Đảo Hải, cũng ngừng lại.

Phạm Nhị sờ bụng tay, giờ phút này cũng cứng tại không trung, hắn há to miệng, kinh ngạc mà nhìn xem bọn này nữ tử ngắn người.

Màu sắc rực rỡ Phụng Hoàng, đã là trên đời này kỳ trân, nhưng các nàng chín người, lại đều là cười lấy Thái Phụng Hoàng mà đến.

Để cho nhất mọi người kinh ngạc, là từ Thái Phụng Hoàng cao thấp đến người, các nàng nguyên một đám sắc mặt vô cùng xinh đẹp, rồi lại trên mặt tự nhiên đáng tươi cười. Cái kia cười, phẳng phát tựu như bên cạnh mình tỷ muội, lại để cho người cảm giác dễ thân có thể gần.

Bọn hắn cười, mang theo một cỗ làm cho không người nào có thể kháng cự mị lực, phẳng phát chỉ cần xem bọn hắn liếc, tâm tình của người liền sẽ tự nhiên mà trở nên sung sướng.

Đây không thể nghi ngờ là một đám vô cùng thanh xuân tịnh lệ, lại không có so khoái hoạt hồn nhiên nữ tử.

Chỉ là, trong đó có nhất tuyệt sắc mỹ nhân, rồi lại không giống người thường.

Nàng lấy quần áo cũng không gấp so những người khác đẹp mắt, nhưng là chẳng biết tại sao, đang nhìn chín nữ tử về sau, ánh mắt mọi người, rồi lại không tự giác địa tập trung đã đến trên người của nàng.

Mặt khác nữ tử đều đang cười, nhưng chỉ có nàng, nhưng lại lãnh nhược huyền sương!

Tần Dao Hải tại những người này xuất hiện thời điểm, lần đầu tiên cũng đã đem ánh mắt đã rơi vào trên người nàng, không là vì nàng có thật tốt xem, mà là vì vậy thân phận của cô gái!

Tần Dao Hải biết rõ, tại Đại Lương Quốc, thậm chí tại toàn bộ Dương Vũ đại lục, không biết người của nàng, rất ít!

“Không biết Hồng Tụ Cung Vọng Thực cung chủ đích thân tới Long Tường Thành, có gì chỉ giáo?” Tần Dao Hải tuy là Long Tường Châu chương sứ, quý vị Đại Lương Quốc mười tám lộ Vương hầu một trong, nhưng là đối mặt nữ tử này, thái độ của hắn trở nên khiêm tốn, cùng vừa rồi bạo ngược Bá khí tưởng như hai người.

Tuyệt sắc mỹ nhân sắc mặt mặc dù lạnh, thanh âm cũng rất tươi đẹp, trong giọng nói mang theo một tia lại để cho người không thể bỏ qua không giận mà uy, nàng mở miệng nói: “Không phải ta nghĩ đến, mà là người cái này Long Tường Châu, gần đây thật sự là quá hư không tưởng nổi rồi!”

Tần Dao Hải trong nội tâm cả kinh, thầm nghĩ chính mình có lẽ không cùng Hồng Tụ Cung từng có cùng xuất hiện, sao gây nhiễu vị này? Nếu quả thật như thế, như vậy chính mình tính toán hoa sự tình, đem bằng thêm rất nhiều chuyện xấu, thậm chí có thể nói, nếu là nàng đứng tại mặt đối lập, chính mình liền không có khả năng thành công!

Tần Dao Hải mỉm cười nói: “Không biết Vọng Thực cung chủ chỗ chỉ chuyện gì, có thể lại để cho cung chủ đích thân đến?”

Vọng Thực biến sắc, mọi người tựa hồ cảm giác được một cỗ sương lạnh theo đáy lòng lan tràn mà đến, nàng lãnh đạm nói: “Của ta một người nữ đệ tử, lại tại nơi Long Tường Châu cảnh nội bị người làm bẩn!”

Mọi người nghe xong, trong nội tâm rung mình.

Hắn là, cái thứ ba tại Long Tường Thành bị cưỡng hiếp nữ tử, dĩ nhiên là Hồng Tụ Cung chi nhân?

Vọng Thực hồ hững nói: “Hừ, buồn cười chính là, việc này phát sinh về sau, không gây người đến Hồng Tụ Cung thông báo tình huống!”

Tần Dao Hải nghe xong, trong nội tâm vạn phần ảo não, những hạ nhân này, sao như thế lỗ mãng, vậy mà không có phát hiện tên kia nữ tử, đúng là Hồng Tụ Cung chi nhân sao?

Đã thấy một người tại Tần Dao Hải nói nhỏ: “Tần hầu, nữ tử kia, tuy nhiên khuôn mặt xinh đẹp, lại không có bội Hồng Tụ Cung cung vũ, càng không có bất kỳ chứng cứ nào cho thấy, nàng đúng là Hồng Tụ Cung chi nhân!”

Tần Dao Hải nhẹ gật đầu, cười nói: “Vọng Thực cung chủ, trong lúc này, chỉ sợ là có chỗ hiểu lầm, cái kia thụ hại nữ tử, xác thực không có mang theo Hồng Tụ Cung cung vũ, không có chứng cứ cho thấy...”

“Nói nhảm, ta hẳn là ngay cả mình cung trong đệ tử, đều có thể tính sai sao?”

Nàng lạnh lùng như băng thân sắc, cùng mặt khác tám nữ tử hoàn toàn bất đồng, nhìn về phía trên càng nổi bật lên sắc mặt của nàng lãnh nhược băng sơn.

“Tên đệ tử kia, đã bị Hồng Tụ Cung người mang về, há có thể có sai? Nàng là không có mang theo Hồng Tụ Cung cung vũ, nhưng là ta chỉ nhận một điểm, hại người của nàng, phải giao cho ta xử lý!”

Vọng Thực cung chủ vậy mà quát lớn, tức giận nói: “Huống chi, tên kia Hồng Tụ Cung đệ tử, sau khi tỉnh lại xấu hổ không thôi, vậy mà tự sát! Khoản này sổ sách, phải tính toán rõ ràng sổ!”

Thật sự là một lớp không bình, một lớp lại lên. Rất nhiều người đều tại phòng đoán, cái chỗ này, rốt cuộc là cái địa phương nào, giam ở bên trong người, đều là những người nào, vậy mà có nhiều như vậy nhóm người đến nơi đây yếu nhân?

“Ta nếu không để cho đâu?” Tần Dao Hải sắc mặt trở nên rất khó coi, cái này Vọng Thực cung chủ, quá không để cho mặt người sắc rồi!

Vọng Thực cung chủ từng chữ nói: “Ta đây liền san bằng người Tần gia Âm Ngục!”

“Bá khí!”

“Con mẹ nó, cái này đồng dạng là người, vì cái gì nữ nhân này như vậy thuộc loại trâu bò a!”

“Cái này Hồng Tụ Cung, quả nhiên Bá khí, bởi vì làm một cái đệ tử bị ô, là được hưởng Tần Dao Hải cái này mười tám lộ Vương hầu yếu nhân, hơn nữa lại dám tuyên bố muốn san bằng Long Tường Châu phủ!”

“Ai, nữ nhân xinh đẹp cũng không tốt gây a!”

“Hừ, Hồng Tụ Cung nữ tử, cái nào dễ đùa? Đừng nhìn bọn hắn nguyên một đám xinh đẹp như hoa, đắc tội các nàng, chưa từng có qua kết cục tốt! Cho dù là người là quý tộc Vương Tôn!”

“Nguyên lai nơi này gọi Tần gia Âm Ngục!”

“...”

Tần Đào Hải trong nội tâm do dự, nếu như tại bình thường, hắn cũng không phải tiếc cùng cái này Vọng Thực cùng chủ một trận chiến, chỉ là hôm nay, tuyệt đối không được!.

Hắn muốn bày ra đại sự, tiếp qua ba ngày, liền muốn phát động, lúc này không được phức tạp!

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 111: Hấp dẫn đùa giỡn

Chương 111: Hấp dẫn đùa giỡn

Tần gia Âm Ngục.

Cái này vốn là âm trầm lao ngục, giờ phút này lại bị Tần Trùng Dương khiến cho sáng sủa.

Trước mặt hắn, một cái xinh đẹp nữ tử ở đằng kia lạnh run, nhìn trước mắt cái kia huyết nhục mơ hồ nam tử, trong nội tâm nàng phi thường sợ hãi. Nàng biết rõ tiếp được sẽ phát sinh cái gì, lại không thể nào chống cự.

Bởi vì Tần Trùng Dương người tìm được nàng thời điểm, đã đem cha của nàng mẹ cùng nàng mới sáu tuổi tiểu đệ đệ, cùng một chỗ mang đi.

Tần Trùng Dương chỉ cùng nàng nói ngắn ngủn hai câu nói: “Ta nói cái gì, ngươi liền làm cái gì! Bằng không thì, bọn hắn đều thì phải chết!”

Nàng không thể không nghe, giờ phút này, trông thấy Liễu Ván Thiên cái kia hơi có vẻ thâm thúy lại mang theo vô cùng dục vọng ánh mắt, nàng tựa hồ bỗng nhiên đã minh bạch, Tần Trùng Dương mang chính mình đến, là muốn chính mình làm cái gì.

Nàng run rẩy được lợi hại hơn rồi, mặc dù mới mười sáu tuổi, cũng đã lớn lên duyên dáng yêu kiều, tại nhà nàng hương cái trần nhỏ kia, mỹ mạo của nàng chừng nổi danh, chỉ là, nàng còn chưa có còn chưa từng bị nam nhân chạm qua!

Tần Trùng Dương nhìn qua trong mắt tràn ngập dục vọng Liễu Ván Thiên, khóe miệng cười lạnh nói: “Liễu Ván Thiên a Liễu Ván Thiên, như vậy nữ nhân xinh đẹp, còn là một xử nữ, xem như tiện nghi ngươi rồi!”

Nói xong, hắn chỉ vào nữ tử nói: “Tiểu Viện, ngươi, đem quần áo thoát khỏi!”

Tiểu Viện trong nội tâm cả kinh, lại bất động làm.

Tần Trùng Dương đột nhiên cười lạnh nói: “Ngươi nhớ kỹ, sự kiện nhân của ta là có hạn, hoặc là hiện tại chiều ta nói rất đúng, hoặc là ngươi cha mẹ cùng đệ đệ chết! Ta cho ngươi ba cái thời gian hô hấp cân nhắc!”

“Ba...”

Tần Trùng Dương tại đếm ngược lúc, nhưng là mỗi một cái số lượng, cũng giống như một cây roi, gõ lấy Tiểu Viện sắp nghiền nát tâm.

“Hai...”

“Một...”

Số hết cuối cùng một cái số lượng, Tần Trùng Dương cắn hàm răng nói: “Đã như thế, như vậy...”

“Ta thoát!” Tiểu Viện khóc thút thít, nàng lòng mang không cam lòng địa nhìn Tần Trùng Dương liếc, liền yên lặng địa chảy nước mắt, đem y phục của mình, một tầng một tầng địa tróc bong xuống.

Nhìn qua hoạt sắc Thiên Hương Tiểu Viện, Liễu Ván Thiên trong mắt tựa hồ phát ra một loại vô cùng ánh sáng chói lọi thần sắc, cái kia một vòng dục vọng, càng thêm Trương Dương rồi.

Đợi đến lúc Tiểu Viện cảm quần áo thoát được chỉ còn lại có tận cùng bên trong nhất một ít tầng, Tần Trùng Dương cười nói: “Đợi một chút...”

Hắn đối với Liễu Vãn Thiên hỏi: “Liễu Vãn Thiên, ngươi muốn nàng tiếp tục thoát sao?”

Liễu Vãn Thiên trong ánh mắt tràn đầy khát vọng, trùng trùng điệp điệp gật gật đầu.

“Ha ha ha...” Tần Trùng Dương cười to nói: “Vậy ngươi nói cho ta biết, cái kia tam phương đan được đan phương!”

Liễu Vãn Thiên suy yếu mà nói: “Ngươi... Ngươi làm cho nàng đi, ta liền nói cho ngươi biết!”

“Ngươi nói cái gì?” Tần Trùng Dương không biết hắn vì sao nói như vậy, hỏi: “Chẳng lẽ ngươi giờ phút này không khó thụ sao? Chẳng lẽ ngươi giờ phút này không muốn muốn một nữ tử sao?”

“Muốn, ta muốn!” Liễu Vãn Thiên gật gật đầu, trong mắt mang theo dục vọng nói: “Chỉ là, nữ tử này, không đủ mỹ...”

“Con mẹ nó, cái lúc này ngươi còn có thể chọn ba lấy bốn?”

Tần Trùng Dương dị thường kinh ngạc, hắn nhìn nhìn Tiểu Viện, hồ nghi nói: “Ta xem nàng rất có tư sắc nha, non mềm địa khuôn mặt có thể chảy ra nước, muốn ngực có ngực, đằng sau cũng vênh lên...”

Tần Trùng Dương đột nhiên hèn mọn bị ối mà trầm nghĩ, nhất định là cô gái này còn chưa thoát xong, không có khiến cho Liễu Vãn Thiên hứng thú, hắn chỉ vào Tiểu Viện nói: “Ngươi, tiếp tục thoát, toàn bộ cho lão tử coi sạch!”

“...” Tiểu Viện trầm mặc một hồi, biết rõ chống cự vô dụng, giống như có lẽ đã bỏ nhiệm, mang theo sờ sờ động lòng người nước mắt, tiếp tục thoát khỏi xuống dưới.

Không nghĩ tới Liễu Vãn Thiên đột nhiên nói ra: “Nàng thoát hết cũng vô dụng!”

Tần Trùng Dương mặt lộ vẻ hung quang, không kiên nhẫn hỏi: “Ngươi muốn thế nào?”

Liễu Vãn Thiên khoe miệng giờ lên, mỉm cười nói: “Ngươi muốn cho ta giải độc, muốn sắc dụ ta, kỳ thật chỉ có một biện pháp!”

Tần Trùng Dương cảm giác thú vị, hỏi: “Biện pháp gì?”

“Biện pháp này, kỳ thật ngươi biết, hơn nữa ngươi cũng có thể làm được! Chỉ cần ngươi làm được rồi, ta cái gì đều nói cho ngươi biết!”

“Những bí mật kia của ta, có thể mỗi một cái đều là vật báu vô giá!”

“Kể cả ba loại Thượng Cổ đan dược đan phương, luyện chế phương pháp, kể cả vì cái gì ta có thể tại Hắc Tùng Lâm lại dễ cho nhiều như vậy Yêu thú sợ hãi ta, còn các ngươi nữa quan tâm, nhưng vẫn không hỏi vấn đề, đó chính là ta vì sao đoạn mạch lại có thể tu hành, nhưng lại đột phá Khôn Vô cảnh sơ kỳ!”

Liễu Vãn Thiên mặc dù nói được rất chậm chạp, nhưng là từng cái chữ, đều bị Tần Trùng Dương con mắt sáng lên!

Đúng vậy, Liễu Vãn Thiên vì sao có thể đoạn mạch tu hành, là hắn quan tâm vấn đề, cũng là phụ thân hắn Tần Đào Hải nói nhất định phải biết rõ ràng sự tình!

Lần trước tại Tế Ma Đài, cũng là bởi vì Liễu Vãn Thiên nhìn xem là đoạn mạch, cho nên khiêu chiến ma sĩ thời điểm, bồi phó so mới có thể cao như vậy! Cao nhất thời điểm, vậy mà đạt đến bảy mươi hai so một!

Bởi vì mệnh yếu chênh lệch, nhìn xem tựa hồ rất lớn, chỉ là lại dễ cho Tế Ma Đài phần lớn người thật không ngờ, Liễu Vãn Thiên vậy mà thắng, hơn nữa cuối cùng còn giết chết hai cái Khôn Vô cảnh sơ kỳ Ma Tướng!

Với tư cách Tế Ma Đài hậu trưởng, Tần gia tồn thất trọng, cơ hồ thua trận một phần ba cái Tế Ma Đài!

Lần kia về sau, hắn đối với Liễu Vãn Thiên hận, càng nồng nặc rồi! Càng làm cho hắn kinh ngạc chính là, lần trước bọn hắn phái người ở nửa đường chặn giết Liễu Vãn Thiên mấy người, rõ ràng không có có thành công!

Hắn biết rõ, Liễu Vãn Thiên trên người, nhất định còn có càng nhiều bí mật, hắn quyết định nguyên một đám địa đào móc đi ra, sau đó lại đem Liễu Vãn Thiên tiến đưa cho muội muội của mình Tần Minh Nguyệt tra tấn.

Muội muội của hắn Tần Minh Nguyệt, cũng là hận thấu Liễu Vãn Thiên!

Tần Trùng Dương nghĩ đến đây, đột nhiên mặt mày hớn hở mà nói: “Tốt, Liễu Vãn Thiên, ta đáp ứng! Chỉ cần ta có thể làm được, ta đều đáp ứng, ngươi nói, muốn làm sao bây giờ?”

“Ngươi thật sự đáp ứng không?” Liễu Vãn Thiên lại hỏi: “Ngươi xác định sao?”

“Ta đương nhiên xác định!” Tần Trùng Dương thầm nghĩ, tốt như vậy sự tình, lớn như vậy bí mật, tên điên mới không cần, mới không đáp ứng!

“Được rồi, ta đã nói!”

“Minh Nguyệt Kỳ Thi Hữu...”

“Có ý tứ gì?” Tần Trùng Dương nghi hoặc hỏi, thằng này, vậy mà ngâm lên thơ đến rồi?

Liễu Ván Thiên dừng một chút, bỗng nhiên trong hàm răng nhớ lại hần tự biên hạ một câu: “Ta muốn... Thao nghĩ muội!”

Hần lúc nói lời này, trong mắt dục vọng vậy mà toàn bộ biến mất, nhìn như vô cùng thanh tĩnh.

Trong mắt của hắn tất cả đều là vui vẻ, Tần Trùng Dương tên ngu ngốc này! Minh Nguyệt người, Tần Trùng Dương chính là cái kia hung hăng càn quấy ngoan độc muội muội, không phải là gọi Tần Minh Nguyệt sao?

Tần Trùng Dương bỗng nhiên hiểu được, Liễu Ván Thiên vừa rồi dục vọng, kể cả hắn nói những lời kia, vậy mà đều là giả ra đến mê hoặc hắn!

“Ngọa tào!” Tần Trùng Dương ánh mắt lộ ra vô cùng độc ác hào quang, hắn quát to một tiếng, bay lên một cước, oán hận địa hướng về Liễu Ván Thiên đá tới!

Liễu Ván Thiên bị đá được lập tức liền ngã trên mặt đất, hắn cắn răng, đột nhiên cười như điên.

“Ha ha ha...”

Nhớ tới vừa rồi trên cột Tần Trùng Dương quá trình, hắn quả thật rất muốn cười, dù là cười rộ lên hội khê động chính mình toàn thân kịch liệt đau nhức, hắn cũng muốn cười, muốn cười!

Bởi vì trải qua sau lần này, trong lòng của hắn tràn đầy cừu hận, đối với cái thế giới này, cũng không còn có ôn nhu.

Hắn muốn trả thù, muốn hết mọi biện pháp trả thù! Hắn tin tưởng, đây chỉ là bắt đầu!

Hắn lầm bầm: “Nếu như Tần Tử Nghi thần thức vẫn còn, nếu như Phạm Nhị ở chỗ này, nhất định đối với ta vừa rồi biểu hiện, rất hài lòng a?”

“Tần Tử Nghi, người nói đúng, không có người biết rõ, từ vong cùng mặt trời, cái nào tới trước lâm! Đã còn sống, nên hài lòng ý, càng phải nhanh ý!”

Tần Trùng Dương trông thấy Liễu Ván Thiên cái kia trên tức biểu lộ, sắc mặt trở nên vô cùng âm trầm.

Hắn quyết định, muốn đem Diệt Hồn đại pháp cùng Diệt Phách đại pháp, tại Liễu Ván Thiên trên người trọng tới một lần! Loại này diệt sạch linh hồn hình pháp, không có người có thể chống đỡ qua được hai lần!

Chỉ là, Tần Đại Thiên đi đến, khom người nói: “Thiếu gia, ngục ngoài có người hướng chúng ta yếu nhân, Hầu gia phân phó, bên này đối với Liễu Ván Thiên thăm vấn được nhanh hơn!”

Liễu Ván Thiên nghe xong, thầm nghĩ trong lòng: Quả nhiên đến rồi!

Tại hôm nay rạng sáng, mặt báo Miếu Miếu cũng đã trở lại.

Lại để cho hắn cảm giác kinh ngạc chính là, Miếu Miếu không chỉ có thông tri đã đến Ai Long Sơn đã ký, nhưng lại nghĩ cách nói cho Phạm Nhị bọn người.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thân Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 112: Dục Sư nghiệm độc

Chương 112: Dục Sư nghiệm độc

“Yếu nhân?” Tần Trùng Dương bạo giận lên, quát: “Tin tức này, chỉ có mấy người biết rõ, là ai tiết lộ ra ngoài hay sao?”

Tần Đại Thiên nói: “Thiếu gia, việc này, đằng sau nhất định phải tra rõ ràng, chỉ là giờ phút này, vẫn là thăm vấn quan trọng hơn!”

Tần Trùng Dương mới vừa rồi bị Liễu Ván Thiên trêu chọc một hồi, tâm tình đặc biệt không tốt, hần cả giận nói: “Thăm cái gì tin tức! Trước khi đều đem ra hết Diệt Thần, Diệt Hồn cái này hai chủng lợi hại đại pháp, đều không thể lại để cho hần mở miệng.”

“Lần này thật vất vả biết rõ tốt biện pháp, nhưng là không biết chuyện gì xảy ra, hần rõ ràng trúng Hắc Mộc dục độc, giờ phút này lại như một hoạn quan đồng dạng, đối với nữ tử không hề dục vọng, hiện tại như thế nào thăm?”

“Không hề dục vọng?” Tần Đại Thiên hồ nghi nhìn xem té trên mặt đất Liễu Ván Thiên, xác thực phát hiện, trong mắt của hần ngoại trừ trêu chọc, không có những vật khác.

Tần Trùng Dương ánh mắt hiện lên một tia ác độc chi sắc, đối với Tần Đại Thiên nói: “Ngươi đi nói cho ta biết cha, nhất thời bán hội, sợ là không có biện pháp lại để cho hần nói! Ta thử lại lần nữa xem!”

“Tốt, thiếu gia!” Tần Đại Thiên nói xong, liền lui ra ngoài.

Ngay tại Hồng Tụ Cung cung chủ Vọng Thực nói ra câu kia “Ta đây liền san bằng ngươi Tần gia Âm Ngục” về sau, Tần Đại Thiên vừa vặn theo Âm Ngục ở bên trong đi ra, hần tại Tần Đào Hải bên tai nói vài câu.

Tần Đào Hải nghe xong, trong nội tâm bối rối.

Cái này Liễu Ván Thiên, tại trúng Hắc Mộc dục độc dưới tình huống, vậy mà chống lại Tần Trùng Dương mang nữ tử hấp dẫn, hoàn toàn bất vi sở động?

Trong lòng của hần cân nhắc liên tục, rốt cục quyết định đem Liễu Ván Thiên giao cho Vọng Thực cung chủ, dù sao, so về ba ngày chuyện sau đó đến, Liễu Ván Thiên dù sao rất nhỏ nhiều lắm!

Huống hồ, trong lòng của hần muốn chính là, đã có thể gánh vác được Diệt Thần, Diệt Phách đại pháp, lại có thể tại trúng Hắc Mộc dục độc dưới tình huống, có thể chống lại hấp dẫn, vậy hần liền lại cũng nghĩ không ra biện pháp gì, có thể làm cho Liễu Ván Thiên mở miệng.

Không mở miệng Liễu Ván Thiên, liền không còn có ý nghĩa! Mà hần biết rõ, Hồng Tụ Cung từ trước đến nay không dung người khi dễ, chính mình đem Liễu Ván Thiên giao cho Vọng Thực, liền tương đương tuyên cáo Liễu Ván Thiên từ hình!

Hần rốt cục mở miệng nói: “Vọng Thực, ta thực sự không phải là sợ ngươi, chỉ là, cái kia dâm tặc đối với ta mà nói, phải chăng ở lại ta Long Tường Châu đại lao, đều đồng dạng! Chỉ là, cũng nhìn qua ngươi có thể đáp ứng, ta đem người giao cho ngươi về sau, liền không cần tìm Long Tường Châu phiền toái!”

Vọng Thực gặp Tần Đào Hải nói lòng khẩu, ngữ khí thoáng hòa hoãn một ít, nhưng lại như cũ mang theo lạnh như băng mà nói: “Tốt! Đã như thế, ngươi đem người giao cho ta a!”

Bá Thiên nghe xong, trong nội tâm cả kinh, cái này Tần Đào Hải, nếu như cùng Vọng Thực cung chủ đối chiến, chưa chắc sẽ thua, vì sao phải như thế tạm nhân nhượng vì lợi ích toàn cục?

Hần trầm giọng nói: “Tần chương sử, Liễu Ván Thiên dù sao cũng là Long Tường Học Viện đệ tử, hần dù cho thật sự phạm vào sai, cũng nên do học viện xử phạt, nếu không té cũng nên do Long Tường Châu hình luật đường xử lý mới là!”

Tần Đào Hải lại coi rẻ mà nhìn xem Bá Thiên nói: “Ta đều có chủ trương, ở đâu đến phiền ngươi tới lắm miệng!”

Nói xong, hần không hề xem Bá Thiên, mà là đối với Tần Đại Thiên nói: “Đem người mang đi ra!”

Đương Liễu Ván Thiên bị mang lúc đi ra, mọi người tất cả giật mình, cái kia đã từng ngao khí Liễu Ván Thiên, giờ phút này hấp hối, toàn thân không có một khối nguyên vẹn huyết nhục, nhìn như đã không có có sinh mạng dấu hiệu.

Cổ Thanh Dương lập tức tựu muốn chạy đi qua, lại bị Phạm Nhị ngăn lại.

Cổ Thanh Dương cả giận nói: “Móa, Phạm Nhị, ngươi phạm cái gì nhĩ, đừng can lấy ta! Chẳng lẽ ngươi không phát hiện Ván Thiên đều như vậy sao?”

Phạm Nhị trong nội tâm cũng thập phần đau nhức, nhưng hần vẫn là nhịn được, tại Cổ Thanh Dương bên tai thấp giọng nói một câu nói, Cổ Thanh Dương lập tức yên tĩnh trở lại,

Cổ Thanh Dương lộ ra có chút không thể tin, hồ nghi mà nhìn xem Phạm Nhị, thấp giọng hỏi: “Thật sự?”

Phạm Nhị vỗ vỗ chính mình dài rộng bộ ngực, nói ra: “Ta có thể lừa ngươi ấy ư, Liễu Ván Thiên lúc đó chẳng phải huynh đệ của ta a!”

Tần Đào Hải gặp người dẫn theo đi ra, quát: “Người tới! Thành Long Tường Châu Dục Sư nghiệm minh trúng độc tình huống!”

Long Tường Học Viện Luyện Võ Các phó các chủ lại cười nói: “Thân chương sử, phải chăng có thể lại để cho Long Tường Học Viện Dục Tôn quán Cổ Minh Dục Sư cùng một chỗ tham dự kiểm tra thực hư?”

Tần Dao Hải rất có thâm ý nhìn Cổ Nhược Vân liếc, thầm nghĩ, cái này người nói ra, ngược lại là vừa vặn, bằng không thì gì kẻ dưới phục tùng?

Hắn cười nói: “Đương nhiên có thể!”

Cổ Nhược Vân đối với bên cạnh hắn một người trung niên nam tử nói hai câu, nam tử kia, lại đúng là ngày đó mang theo Liễu Vấn Thiên ba người đến Luyện Võ Các báo danh Cổ lão sư, chỉ là Phạm Nhị bọn hắn một mực không biết, cái này lão sư vậy mà cũng là Dược Tôn quán.

Cổ Minh nhẹ gật đầu, nhanh chóng đến Liễu Vấn Thiên phía trước, cùng mặt khác hai cái Dược Sư cùng một chỗ, đối với Liễu Vấn Thiên tiến hành kiểm tra thực hư.

Chỉ chớp lát, ba người đều nhẹ gật đầu, một cái tuổi khá lớn lão giả nói: “Đây trong cơ thể con người mạch đập trong đầu điểm đục vọng sóng to, trải qua cùng dĩ vãng Hắc Mộc đục đục so sánh, xác nhận hắn bên trong đúng là Hắc Mộc đục đục không thể nghi ngờ!”

Mọi người nghe xong, đều là cả kinh, nhưng là thấy hai gã khác Dược Sư cũng nhẹ gật đầu, liền không hề có nghi vấn.

Dù sao, tham dự người, ngoại trừ Long Tường Châu phù tương ứng Dược Sư, còn có xuất từ Long Tường Học Viện Dược Tôn quán Cổ Minh lão sư!

“Không thể nào?” Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương mở to hai mắt, mặt mũi tràn đầy không thể tin!

Long Tường Học Viện thầy trò nhóm, càng là tặc mớ nôi.

“Liễu Vấn Thiên nhìn xem giống như hồ đã bị chết!”

“Có lẽ còn không có, nếu như chết rồi, mấy cái Dược Sư có thể nào đem đến nhíp đập? Bất quá, xem dạng như vậy, cách cái chết cũng không xa!”

“Chẳng lẽ, mấy ngày nay cường hiếp nữ tử án, thật là thiếu niên này gây nên?”

“Ài, tuy nói là trúng độc, nhưng người người nào không gây, hết lần này tới lần khác muốn chọc Hồng Tụ Cung người, cái này Liễu Vấn Thiên xong đời!”

“Ta nghe nói, Hồng Tụ Cung trong từ trước đến nay không nam tử, bởi vì bị dẫn vào nam tử, đều bị giết chết rồi!”

“Đáng tiếc, cái kia bản 《Bộc Thị Kỳ ngự nữ khảo》, không thể nghe hắn nói, bản còn chuẩn bị nghe hắn nói về sau, chính mình ghi một bản đi ra đấy!”

“...”

Tại mọi người tiếng nghị luận ở bên trong, Hồng Tụ Cung cung chủ mang theo không biết sinh tử Liễu Vấn Thiên, khung Phượng mà đi, đảo mắt liền biến mất ở Thương Khung.

Nhìn qua cái kia một đám màu sắc rực rỡ bóng dáng, Tần Dao Hải ánh mắt lộ ra một tia bạo ngược chi khí, trong nội tâm tức giận nói: “Một ngày nào đó, ta sẽ dẫn người san bằng người Hồng Tụ Cung!”

Hắn biết rõ, cái này không chỉ có là hắn giờ phút này nghĩ cách, cũng là kinh thành vị kia Đại Lương Thái tử nghĩ cách! Bởi vì hắn biết rõ cái này Hồng Tụ Cung, cùng Đại Lương Hoàng thành kim bích cung, rất có sâu xa!

Đối với Hồng Tụ Cung, có người tán dương nó, nói nó là Nhân tộc xinh đẹp nhất đóa hoa bảo hộ địa phương. Nhưng là có rất nhiều người lại hận nàng, nhất là những hoàng thân quốc thích kia, những Đại Lương Quốc gia quyền quý gia tộc!

Mà Phạm Nhị gấp đã kị, mang theo còn lại không đến 50 người Ai Long thiết kỵ vẫn còn, hắn vậy mà trực tiếp đi tới đã kị trước mặt, thân thể của hắn tuy nhiên dài rộng, nhưng là tại cao lớn Huyết Long mã diện trước, lại có vẻ có chút không có ý nghĩa.

Nhưng hắn nói chuyện khẩu khí, lại dị thường bá đạo, phảng phất là tại đối với nhà hắn nô bộc đang nói chuyện.

Hắn quát: “Các người những không biết trời cao đất rộng này thẳng ranh con, Long Tường Châu chưởng sứ Tần Dao Hải nếu muốn tiêu diệt các người, dễ như trở bàn tay, chính như Hồng Tụ Cung chủ nói, các người bất quá là một bầy kiến hôi mà thôi! Hắn lại ra tay, quả thực là dơ hắn thanh danh! Các người còn không mau cút đi!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 113: Nhân gian Tiên cảnh

Chương 113: Nhân gian Tiên cảnh

Phạm Nhị tiếng nói rất lớn, nhưng chỉ có đối diện lấy người của hắn mới xem tới được, Phạm Nhị biểu lộ dị thường khoa trương địa tại thay đổi.

Dã Kỵ vốn cho rằng Phạm Nhị cái tên mập mạp này tại tìm chết, chỉ là, đương hắn chứng kiến Phạm Nhị trên mặt biểu lộ về sau, hắn thần sắc hơi chút mê hoặc thoáng một phát về sau, liền bỗng nhiên đã minh bạch Phạm Nhị ý tứ.

Hắn hiển nhiên đã xem hiểu nét mặt của hắn, cái kia ý là: Lui, giữ lại thực lực!

“Ha ha ha...” Tần Dao Hải nghe xong Phạm Nhị, cảm giác dị thường thoải mái, hắn cười lớn nói: “Cái này thằng ranh con, ngược lại thật là làm cho người vừa yêu vừa hận, bất quá lời này nói ngược lại là đúng vậy, các ngươi bất quá là một bầy kiến hôi, ở đâu là đối thủ của ta, đều cút đi!”

Dã Kỵ giống như có lẽ đã nhận rõ sự thật, nhanh chóng triển lộ ra hắn kẻ làm tướng phong phạm, lớn tiếng nói: “Rút lui!”

Trong nháy mắt, bọn hắn liền rút lui không còn thấy bóng dáng tăm hơi, chỉ là lại để cho tất cả mọi người kinh ngạc chính là, bọn hắn thời điểm ra đi, mỗi người trên lưng ngựa, đều trên lưng chính mình chiến hữu thi thể, có ít người, thậm chí cộng hai ba cỗ thi thể.

“Thật sự là hảo nam nhi!” Nhìn qua của bọn hắn đi xa bóng lưng, Cổ Thanh Dương trong nội tâm lửa nóng, cảm giác bọn hắn tuy bại nhưng vinh.

Chỉ là, không có ai biết, Tần Dao Hải sở dĩ lại để cho bọn hắn rút lui, là khác có tâm tư, đây là một chi hắn nằm mộng cũng muốn lấy được thế lực, chỉ là hôm nay tới, số lượng quá ít, hơn nữa cường giả chân chính, lại một cái đều không có tới.

Hắn đối với Tần Đại Thiên thấp giọng nói vài câu, Tần Đại Thiên con mắt sáng ngời, lên tiếng, liền rời đi.

Tuy nhiên Liễu Vấn Thiên bị Hồng Tụ Cung mang đi, nhưng là tâm tình của hắn vậy mà tựa hồ lại tốt, chỉ vào Phạm Nhị nói: “Cái này tiểu quý, ngươi tới!”

Phạm Nhị tùy tiện mà hỏi thăm: “Chuyện gì?”

Tần Dao Hải cười nói: “Ngươi đã Long Tường Học Viện đệ tử, cái kia liền cũng coi như là người của ta! Ta nhìn ngươi rất cơ linh, ngươi đi theo ta đi!”

Biết rõ Phạm Nhị thân phận Cổ Nhược Vân nghe xong, lắc đầu, trầm nghĩ: Chỉ sợ vị này Tần Vương hầu, cũng bị vẽ mặt rồi, Phạm Nhị là ai? Loại này yêu cầu, quả thực là vũ nhục!

“Thân chương sứ, Tần Vương hầu.” Phạm Nhị ha ha cười nói: “Ngươi cho rằng ngươi bây giờ đã là Long Tường Châu chúa tể đúng không?”

Tần Đại Thiên ở bên cạnh cười nói: “Chẳng lẽ không phải? Tần chương sứ phong Đại Lương quân thượng danh tiếng, chương quân Long Tường Châu, tự nhiên là một châu chi chủ, Long Tường chúa tể!”

“Hừ, ta cho ngươi biết, Diêm Vương chỗ tốt, tiểu quý khó chơi!” Phạm Nhị nhớ tới vừa rồi Tần Dao Hải gọi mình tiểu quý, trong nội tâm buồn cười, hắn vuốt bụng nói: “Đến lúc đó, coi chừng tiểu quý hủy đi Diêm Vương miếu!”

Nói xong, hắn không hề để ý tới Tần Dao Hải, cùng Cổ Thanh Dương cùng một chỗ, nghênh ngang rời đi!

Long Tường Học Viện vô cùng nhiều đệ tử trong nội tâm lại là cả kinh, trầm nghĩ Dã Thảo Minh mấy cái người sáng lập, thật đúng là mỗi cái không phải bớt việc chủ!

Rất nhiều người trong nội tâm trầm nghĩ: Những người khác nếu như bị Tần Dao Hải coi trọng lại để cho hắn nghe lệnh dưới trướng, thì sẽ cảm thấy vô cùng vinh hạnh, chỉ là thiếu niên này bất đồng, bởi vì hắn là Phạm Nhị!

Tần Phi Dương gặp Phạm Nhị không biết tốt xấu như thế, đang muốn đuổi theo ra đi, Tần Dao Hải lại khoát tay áo, nói: “Được rồi, theo hắn đi thôi, ngươi còn có chuyện trọng yếu muốn làm!”

Liễu Vấn Thiên khi tỉnh lại, phát hiện mình tại một cái Thủy Tinh làm thành trong suốt trên mặt giường lớn.

Hắn mở to mắt, phát hiện nơi này là một cái trong suốt thế giới, giường là trong suốt, ngăn tủ là trong suốt, nóc nhà là trong suốt.

Cho nên hắn thấy được trên nóc nhà Lam Thiên, mây trắng, thấy được rất nhiều thanh thuần kiều diễm nữ tử, đang tại vội vàng chuyện của mình.

Các nàng có người tại dùng trong suốt kiếm đang luyện kiếm, có người tại trong suốt ấm nước tại tưới hoa, thậm chí xa một chút địa phương, có người tại dùng trong suốt thậm chí tại dùng trong suốt bếp nấu, làm lấy ăn thứ đồ vật, bếp lò bên trong hỏa, tại trong suốt bếp nấu xuống, nhìn về phía trên dị thường lửa nóng.

Các nàng xuyên lấy các loại nhan sắc quần áo, nhìn về phía trên vui vẻ như vậy, nhanh như vậy vui cười, phảng phất đối với nơi này sinh hoạt rất là thỏa

nấn.

Các nàng tựa hồ cũng có chuyện của mình làm, lại không có bất kỳ người chú ý tới Liễu Ván Thiên.

Thậm chí Liễu Ván Thiên tỉnh lại, chính mình ngồi lúc thức dậy, đều không có bất kỳ người liếc nhìn hắn.

Nhưng là Liễu Ván Thiên lại chẳng quan tâm những này, bởi vì hắn phát hiện, chính mình thương thể trên người, vậy mà tất cả đều tốt rồi, liền trước khi bị gây Diệt Hồn, Diệt Phách đại pháp tạo thành linh hồn chi thương, thần thức chi thống, tựa hồ cũng toàn bộ tốt rồi.

Chỉ là, Tần Tử Nghi thần thức, lại không có nửa điểm động tĩnh. Hắn suy đoán, trải qua lần trước kiếp nạn, Tần Tử Nghi thật sự đã ly khai thân thể của mình rồi! Dù sao, cũng trên mình cả đời Vô Thần thần thức bất đồng, Tần Tử Nghi thần thức, là vô cùng yếu ớt!

Nhớ tới cùng Tần Tử Nghi thần thức vui cười tức giận mừng từng ly từng tý, ánh mắt của hắn tràn đầy một hồi tịch liêu cùng phiền muộn chi sắc.

Hắn đứng lên, dọc theo mở ra trong suốt môn, chậm rãi đi ra ngoài. Lập tức, cái kia loại buồn vô cớ như mất đích tâm tình bỗng nhiên trở nên bỗng nhiên khoáng đạt.

Tại đây, tựa hồ là tại một cái đỉnh núi chí thượng, hắn phảng phát bước ra chân đi, có thể đụng chạm đến màu trắng đám mây.

Toàn bộ thế giới, phảng phát một cái trong suốt thế giới, nếu như không phải theo trên đỉnh núi xuống nhìn vào màu xanh lá Thanh Sơn cùng mờ mịt cầu nhỏ nước chảy người ta, hắn thật đúng là hoài nghi, chính mình hay không còn ở nhân gian!

Chỉ là, lại để cho hắn kỳ quái chính là, tại đây chỉ có nữ tử, không có một cái nào nam nhân. Càng làm cho hắn kinh dị chính là, không chỉ có tất cả mọi người đang bận chuyện của mình, dù cho có người đi qua bên cạnh hắn, cũng sẽ không liếc hắn một cái.

Có một cô gái áo lam đi tới, hắn hỏi: “Xin hỏi cô nương, đây là nơi nào?”

Nhưng là không người nào để ý hắn, phảng phát hắn không tồn tại.

Lập tức, ba bốn nữ tử theo bên cạnh hắn đi qua, hắn vô luận là câu hỏi, vẫn là bị hắn ngăn đón, nhưng là các nàng lại không trả lời, mà là vòng quanh hắn ngăn đón tay, trực tiếp đưa hắn bỏ qua.

Rốt cục, một người mặc Hồng sắc váy nữ tử, ở trước mặt hắn ngừng lại, dùng rất ánh mắt lộ vẻ kỳ quái nhìn hắn một cái, ánh mắt kia, tựa như đang nhìn một người chết.

Liễu Ván Thiên sờ lên cằm, hỏi: “Cô nương, đây là nơi nào?”

Hồng Y nữ tử mặt không biểu tình mà nói: “Nơi này là chỗ nào, cũng không trọng yếu!”

Thanh âm của nàng không thể nghi ngờ rất là êm tai đại, nhưng là nghe lại làm cho người trong cảm giác mang sương hàm tuyết.

Liễu Ván Thiên gãi gãi đầu, cười nói: “Cái gì kia mới trọng yếu?”

Nàng tiếp tục mặt không biểu tình nói: “Đối với ngươi mà nói, cái gì đều không trọng yếu! Ngươi theo ta đi, cung chủ cho ngươi đi qua!”

Liễu Ván Thiên bất động, trong lòng của hắn tràn ngập nghi hoặc, cái này Hồng Y nữ tử, cùng mặt khác nữ tử tuyệt không giống nhau, mà lớn nhất bất đồng điểm, là nét mặt của nàng rất lạnh, mà mặt khác nữ tử, biểu lộ nhưng lại dị thường Linh Động hồn nhiên cười.

Liễu Ván Thiên dứt khoát ngồi xuống, ngồi ở trong suốt trên mặt đất, khoe miệng khẽ nhếch nói: “Ngươi không nói, ta bước thoái mái!”

Nhìn qua Liễu Ván Thiên tinh khiết đáng tươi cười, Hồng Y nữ tử ngẩn ngơ, loại này cười, vậy mà cùng tại đây nữ tử cười, cùng nơi này và hài thuần mỹ hoàn cảnh rất là phối hợp.

Trong nội tâm nàng oán hận mà nói: “Tên hỗn đản này, cười rộ lên là rất tốt xem, đáng tiếc chính là, ngươi sẽ chết rồi! Tại đây hết thấy mọi người, cũng biết, ngươi muốn chết rồi!”

Trong mắt nàng toát ra một loại vẻ thê lương, âm thanh lạnh lùng nói: “Nơi này là Hồng Tụ Cung!”

“Hồng Tụ Cung?” Liễu Ván Thiên trong đầu một mảnh mờ mịt, hắn nhưng cho tới bây giờ chưa nghe nói qua cái chỗ này, ai, nếu Tần Tử Nghi thần thức vẫn còn thì tốt rồi, hắn không gì không biết, nhất định biết rõ Hồng Tụ Cung là địa phương nào!

“Các nàng là không phải đều là kẻ điếc, không nói gì? Vì cái gì đương ta là không khí đồng dạng, không nói lời nào, cũng không nghe thấy?”

Hồng Y nữ tử giọng căm hận nói: “Nói bậy! Ngươi mới là kẻ điếc, không nói gì!”

Liễu Ván Thiên hỏi: “Vậy bọn họ vì cái gì đều lý, không cùng ta nói lời nói đâu?”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 114: Cung chủ hội thẩm

Chương 114: Cung chủ hội thẩm

Hồng Y nữ tử khoe miệng bỗng nhiên lộ ra một vẻ trào phúng, cười lạnh nói: “Các nàng không để ý tới nguoi, cũng không cùng nguoi nói chuyện, đó là bởi vì không có người nguyện ý, cùng một người chết nói chuyện!”

Liễu Vãn Thiên sờ lên mặt của mình, lại cắn hạ tay của mình, phát hiện rất đau rất đau, hắn mò ra tay cười nói: “Ta xác định, ta hiện tại thể nhưng mà hảo hảo mà còn sống!”

Hồng Y nữ tử thờ dài, nói: “Còn sống là tạm thời, mà cái chết của nguoi, nhưng lại tất nhiên cùng Vĩnh Hằng!”

Liễu Vãn Thiên sờ lên cằm cười nói: “Ta ngược lại là cảm thấy, lời này có lẽ phản nói! Cái chết của ta, chỉ là tạm thời, mà sống lấy, chính là tất nhiên cùng Vĩnh Hằng!”

Tại ở kiếp trước, hắn đã chết qua một lần; Mà ở ở kiếp này, hắn cũng thiếu chút chết hai lần. Nhưng là nó Thần Nguyên Bất Diệt, hắn không chỉ có là Liễu Vãn Thiên, hắn vẫn là Thiên Viêm Vô Đế!

Nhưng là Hồng Y nữ tử lại không biết những này, nàng khinh thường nói: “Nguoi nếu có vấn đề muốn hỏi, tựu cùng ta rời đi, đợi lát nữa, hiểu được cho nguoi hỏi cùng nói!”

Liễu Vãn Thiên đi theo Hồng Y nữ tử, xuyên qua một tòa tòa nhà xa hoa Quý Phủ Thần Công trong suốt kiến trúc, tiến nhập một cái hẹp hòi sơn cốc về sau, trước mắt càng thêm khoáng đạt.

“Hong Tụ điện!”

Tại đây khắp nơi đều là bất đồng hình dạng đủ mọi màu sắc đá thủy tinh, tại một khối u lam cự đại thủy tinh trên đá, hai cái cô gái tuyệt sắc ngồi ở trong suốt trên bàn trà, phẩm lấy trà.

Hồng Y nữ tử có chút khom người, nói khẽ: “Vọng Thực cung chủ, Huyền Nguyệt cung chủ, Liễu Vãn Thiên mang đã tới!”

Bàn trà bên cạnh, một người mặc Tử sắc Nghê Thường nữ tử, mặt không biểu tình mà nói: “Vũ Hân, việc này đã cùng tỷ tỷ nguoi có quan hệ, nguoi liền ở tại chỗ này dự thỉnh hội thẩm!”

Hồng Y nữ tử sắc mặt vui vẻ, khom người nói: “Vâng! Tạ cung chủ!”

Cô gái áo tím chợt sắc mặt của lạnh như băng, huyền sương giống như ánh mắt thẳng bức Liễu Vãn Thiên, mở miệng nói: “Liễu Vãn Thiên, nguoi có biết tội của nguoi không?”

Liễu Vãn Thiên thương thức những này mỹ đến mức tận cùng cảnh tượng, nhìn xem cái này lạnh như băng tuyệt sắc mỹ nhân, khoe miệng của hắn khẽ nhếch, cố ý học Tần Tử Nghi thần thức văn trứ nói: “Ta Liễu Vãn Thiên bên trên không phụ lòng Thương Khung Tinh Không, trong không phụ lòng cha mẹ sư tôn, hạ không phụ lòng chính mình, không biết có tội gì?”

Cô gái áo tím sắc mặt khẽ biến thành nộ, ống tay áo bỗng nhiên bỗng nhúc nhích, nhưng thấy một mảnh Huyền Quang hướng về Liễu Vãn Thiên hai gò má đánh úp lại, Liễu Vãn Thiên kinh hãi, tranh thủ thời gian khởi động Loạn Ba Bộ pháp né tránh.

“Ba... Ba...”

Chỉ là, Liễu Vãn Thiên dù cho đem Loạn Ba Bộ pháp phát huy đến mức tận cùng, lại cảm giác tránh cũng không thể tránh. Theo trên mặt hai tiếng giong vang, hắn đã ngành sanh sanh địa đã trúng lưỡng bàn tay.

Chỉ là cái này lưỡng bàn tay tuy nhiên lại để cho hắn hai gò má sinh thông, lại tựa hồ như cực có chừng mực, không chút nào làm bị thương cốt nhục, lực đạo nắm giữ chi huyền diệu, lại để cho Liễu Vãn Thiên thần phục tại cô gái này đến tội cùng đạt đến loại cảnh giới nào?

Đáng tiếc, từ trước đến nay chỉ có võ tu đẳng cấp cao người, mới có thể nhìn ra võ tu đẳng cấp thấp người cảnh giới, chính mình võ tu đẳng cấp chỉ có Khôn Vô cảnh sơ kỳ, không có chút nào biện pháp nhìn ra cô gái này tu vi là cái gì cấp bậc.

“Hừ, ngươi còn dám nói xạo? Hai ngày trước, ta Hồng Tụ Cung đệ tử Vũ Nhược, tại Long Tường Thành bị người cường hiếp, ngươi cái này đầu sỏ, còn không mau mau nhận tội!”

Liễu Vãn Thiên ưỡn ngực, tự nhiên nói: “Ta mặc dù trúng Hắc Mộc dục độc, nhưng lại chưa bao giờ làm cái kia cường ép khinh nhờn nữ tử sự tình!”

Hắn sờ dĩ nói chưa làm qua cường ép khinh nhờn, là bởi vì hắn đúng là vẫn còn tại dục độc phát tác thời điểm, cùng Miểu Miểu đoàn tụ, cứ việc khi đó Miểu Miểu tự nguyện, nhưng trong lòng hắn, như vậy thanh xuân xinh đẹp nữ tử, lại bị chính mình như vậy, thật sự coi như là một loại khinh nhờn.

Cô gái áo tím gặp Liễu Vãn Thiên chết cũng không hỏi cái, cả giận nói: “Tần Dao Hải ngày ấy nói, Long Tường Thành liên hoàn cường hiếp thiếu niên án dâm tặc, là ngươi! Hơn nữa chứng cứ vô cùng xác thực!”

Liễu Vãn Thiên kinh hãi, hắn giờ phút này mới biết, Long Tường Thành vậy mà đã xảy ra liên hoàn cường hiếp thiếu nữ án, mà chính mình bị Tần Dao Hải nhốt tại Âm Ngục mấy ngày, lại vô cớ bị oan là tự mình gây nên!

Hắn hỏi: “Không biết là gì chứng cứ?”

Cô gái áo tím âm thanh lạnh lùng nói: “Thứ nhất, bị cường hiếp ba người, ngoại trừ ta Hồng Tụ Cung một gã đệ tử, có khác hai người là Long Tường Học Viện nữ đệ tử, mà ngươi là Long Tường Học Viện chi nhân, gây án thuận tiện!”

“Thứ hai, bị cường hiếp nữ tử, trên người đều có một loại kỳ dị nhựa cây mùi thơm, xác nhận Long Tường Học Viện Hắc Tùng Lâm nào đó cây tùng chi vị!”

“Thứ ba, ngươi từng bị khốn ở Hắc Tùng Lâm, mà lại ngày ấy ở trong tối ngục về phía trước, trải qua Long Tường Châu Y Tôn quán cùng Long Tường Học Viện Dược Tôn quán ba gã Dược Sư nghiệm mình, ngươi thực đã trúng Hắc Mộc dục độc!”

Nàng cười lạnh nói: “Hiện tại, ngươi đã chính miệng thừa nhận trúng Hắc Mộc dục độc, lại còn dám nói chuyện này không phải ngươi gây nên? Ngươi cũng biết, ta Vọng Thực cứu người thủ đoạn lợi hại, nhưng lại để cho người sống không bằng chết thủ đoạn, lại lợi hại hơn?”

Nói xong, nàng giờ lên liễu tay áo, muốn đem Liễu Vãn Thiên tại chỗ đánh gục, nhưng thấy một đạo vô cùng tàn mãnh Tử Quang đánh về phía Liễu Vãn Thiên.

Cơ hồ tại đồng thời, cô gái áo tím bên cạnh lục y nữ tử cũng huy động ống tay áo, một mảnh lục quang lập tức đánh lên này phiến Tử sắc Huyền Quang, tại cách Liễu Vãn Thiên không đến năm thước địa phương bạo liệt ra đến.

Lập tức, hào quang chiếu rọi phía dưới, ba căn đá thủy tinh trụ lập tức liền bị đánh gãy, toái đầy đất óng ánh.

Liễu Vãn Thiên trong nội tâm kinh hãi, nếu như không có lục y nữ tử ra tay, chính mình chỉ sợ cũng bị cái này một đạo Tử Quang đánh cho mảnh vỡ!

Nhưng hắn nhưng trong lòng thì sóng cả vạn khoảnh, dựa vào Vọng Thực cung chủ theo như lời ba đầu, chính mình vậy mà thật sự cùng cái kia dâm tặc vô cùng phù hợp, tăng thêm chính mình theo Long Tường Học Viện Hối Quá Nhai biến mất, ngoại trừ Tần gia Âm Ngục bị quan tại chính mình bên cạnh vị lão giả kia, vậy mà rốt cuộc không có người có thể chứng minh, chính mình cũng không tại gây án hiện trường.

Nhưng dù cho có nhân chứng minh, lại có thể thế nào đâu rồi, cái này bản án, vô luận thời gian không gian, cùng với sở hữu chứng cứ, đều chỉ rõ hắn là tên dâm tặc kia!

Cô gái áo tím gặp lục y nữ tử cạnh ra tay ngăn trở nàng, sắc mặt hàn khí bức nói: “Huyền Nguyệt, hắn là ngươi còn muốn che chở cái này dâm tặc hay sao?”

Huyền Nguyệt cung chủ lại nhẹ giọng cười nói: “Vọng Thực tỷ tỷ, ta cũng không phải là cố ý che chở! Đối với cái kia làm bản ta cung đệ tử chi ác tặc, ta tất tự tay diệt hắn hồn phách, lại để cho hắn không được siêu sinh!”

Vọng Thực cung chủ nghe nàng nói như thế, sắc mặt hơi khá hơn một chút.

Huyền Nguyệt tiếp tục nói: “Chỉ là, ta là muốn, đã hao tâm tổn trí cố sức đem thương thể hắn chữa cho tốt, còn dùng nhiều như vậy một cấp đá thủy tinh, lại có làm sao hồi lại cái tình huống, lại muốn nóng lòng giết hắn?”

Vọng Thực nhìn qua Liễu Vãn Thiên hai đầu lông mày vẽ này phi phạm chi khí, phối hợp cái kia phó ánh mắt kiên nghị, lại thật sự không giống như là tại nói xạo, nàng hỏi: “Ngươi cảm thấy hắn bộ dạng như vậy, hội phối hợp chúng ta nói thật sao?”

Huyền Nguyệt đôi mắt một chuyển, tựa hồ đột nhiên đã có phong tình vạn chủng lóe lóe, hướng về Liễu Vãn Thiên tập kích mà đến, lại để cho hắn tâm thần chịu chấn động.

Cái này Huyền Nguyệt cung chủ, cùng Vọng Thực cung chủ đồng dạng xinh đẹp, so với lãnh nhược Huyền Băng Vọng Thực càng thêm uyển chuyển hàm xúc cùng phong tình.

Huyền Nguyệt như nước ánh mắt, dừng ở Liễu Vãn Thiên nói: “Ngươi biết nói thật sao?”

Liễu Vãn Thiên thần sắc ngẩn ngơ, lập tức rất nhanh liền khôi phục như thường, nghiêm mặt nói: “Ta theo như lời mỗi một câu, những câu là thật!”

Huyền Nguyệt thần sắc tựa hồ cả kinh, thiếu niên này, vậy mà có thể chống lại chính mình “Thiên kiều bá mị” chi chiêu, có thể thấy được ý nghĩa chí kiên định, tuyệt không phải hoang dã thế hệ!

Nàng hỏi: “Như vậy, ngươi có thể nói cho ta biết, hai ngày trước buổi tối, ngươi ở nơi nào?”

Liễu Vấn Thiên gặp cô gái này thanh âm nhu hòa, tâm tình trở nên thư sướng, hần vuốt cằm nói: “Ta tự bốn ngày trước giữa trưa bắt đầu, liền bị Tần Dao Hải nhân kiếp cầm đến Tần gia Âm Ngục, chưa bao giờ ly khai, về phần hôm nay làm sao tới cái này Hồng Tụ Cung, ta nhưng lại không biết!”

Huyền Nguyệt cung chủ đôi mắt nhìn một cái Vọng Thực cung chủ, cười nói: “Ngươi tới nơi này, tự nhiên là chị của ta Vọng Thực cung chủ lại để cho Tần Dao Hải giao ra đây!”

“Lại để cho Tần Dao Hải giao ra đây hay sao?” Liễu Vấn Thiên trong nội tâm cả kinh, ngày đó bị Tần Trùng Dương an bài lại gây một vòng Diệt Hồn cùng Diệt Phách đại pháp, lại để cho hần lần nữa thần thức rung chuyển, ngất đi, cho nên cũng không biết ngày ấy phát sinh sự tình.

Nhưng hần biết rõ, Tần Dao Hải đứng hàng mười tám lộ Vương hầu, vốn đã là Đại Lương Quốc cấp thứ hai người mạnh nhất một trong, mà cấp thứ nhất cường giả, tại Đại Lương Quốc, sẽ không vượt qua năm cái.

Mà cái này Vọng Thực cung chủ, vậy mà có thể đem chính mình theo Tần Dao Hải trong tay đoạt đến, cái này Vọng Thực cung chủ, kỳ cảnh giới chỉ sợ cũng không thể số lượng có hạn rồi!

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 115: Không có hiệu quả giải thích

Chương 115: Không có hiệu quả giải thích

Huyền Nguyệt cung chủ cũng không để ý Liễu Vấn Thiên nghi hoặc, tiếp tục hỏi vấn đề thứ hai.

“Ngươi trúng Hắc Mộc dục độc, là như thế nào giải độc?”

Vấn đề này không thể nghi ngờ rất là mấu chốt, nếu như không có sức thuyết phục giải độc phương pháp, như vậy Liễu Vấn Thiên liền phiết không rõ hiểm nguy.

“Cái này...” Liễu Vấn Thiên trầm ngâm nửa ngày, quyết định vẫn là nói cho các nàng biết, dù sao, cái này Vọng Thực cung chủ thái độ ác liệt, nhìn về phía trên lạnh được rất, nhưng dù sao cũng là bởi vì đệ tử bị khi dễ mà lên, coi như là tình có thể nguyên.

Huống chi, cái này Vọng Thực cung chủ còn là ân nhân cứu mạng của mình!

Liễu Vấn Thiên tri hoãn âm thanh nói: “Có một vị cô nương cho ta tạm thời giải này Hắc Mộc dục độc...”

Vọng Thực cung chủ lại cười lạnh nói: “Hắc Mộc dục độc một khi bắt đầu phát tác, tối đa ba ngày, liền cần một cái xử nữ mới có thể giải độc, ngươi tại Tần gia Âm Ngục ngày người vượt qua bốn ngày, làm sao có thể giải độc?”

“Cái này...” Liễu Vấn Thiên phun ra nuốt vào, hần tuy có thể nói cho các nàng biết, là Miểu Miểu vì chính mình giải độc, nhưng vì sao Miểu Miểu có thể lặp lại vì chính mình giải độc, chính hần lại cũng không biết chuyện gì xảy ra.

Liễu Vấn Thiên dùng Vi Hồn phát động khẩu quyết, nhưng thấy một hồi sương mù tràn ngập, một cái sứ thanh hoa bàn theo cánh tay phải của hần bên trong chậm rãi nhẹ nhàng ra, phiêu trên mặt đất, lập tức, Miểu Miểu theo bình hoa chui ra.

Nàng Linh Động thân thể hàm kiều mang xấu hổ, nhìn qua cái này khắp nơi trên đất xinh đẹp đá thủy tinh, nàng đột nhiên há to miệng, kinh hãi nói: “Oa, thiếu gia, tại đây đẹp quá a, ngươi gọi Miểu Miểu đi ra, là lại để cho Miểu Miểu thưởng thức tại đây cảnh đẹp sao?”

Nhìn qua Miểu Miểu, Huyền Nguyệt cung chủ đôi mắt một chuyển, cười nói: “Ý của ngươi, là ở Âm Ngục ở bên trong, là tiểu cô nương này, cho ngươi giải dục độc sao?”

Liễu Vấn Thiên trang nghiêm nói: “Đúng vậy!”

Nói xong, hắn lại để cho Miếu Miếu tiến vào bình sứ, cũng lần nữa đã thu vào Cầu Nguyệt Ký không gian, đối mặt Hồng Tụ công chúa tính tình táo bạo, hắn cũng không muốn Miếu Miếu ở chỗ này ngốc quá lâu.

Vọng Thực cung chủ đôi mắt một cái chớp mắt, y nguyên lạnh lùng nói: “Hừ, đừng tưởng rằng ngươi có tồn trữ không gian, bên người mang tiểu cô nương, ta liền có thể tin tưởng ngươi!”

Liễu Vấn Thiên cười nói: Còn một điều, ta muốn hỏi hỏi, các ngươi nói bị hại cái vị kia Hồng Tụ Cung cô nương, tu vi của nàng như thế nào?

Vũ Hân ở bên cạnh cười lạnh nói: “Hừ, tỷ tỷ của ta sớm đã đột phá Khôn Vô cảnh đỉnh phong, thế nhưng mà so ngươi cái này đoạn mạch phế vật mạnh hơn nhiều!”

Liễu Vấn Thiên nói: “Đã như thế, ta một cái Khôn Vô cảnh sơ kỳ kẻ yếu, làm sao có thể tặc tử tỷ tỷ của ngươi đâu?”

Vọng Thực cung chủ cười lạnh nói: “Hừ, thiên hạ hoi có kiến thức người, liền có thể biết, trùng cái kia Hắc Mộc dục độc, bản thân công lực liền có thể gia tăng gấp ba không chỉ, ngươi tuy là Khôn Vô cảnh sơ kỳ, nhưng là một khi dục độc phát tác, liền có thể phát huy ra Tinh Vô cảnh sơ kỳ lực lượng, Vũ Nhược một người lạc đàn, bị ngươi âm toán cũng không kỳ quái!”

Liễu Vấn Thiên lập tức im lặng, trùng Hắc Mộc dục độc, công lực có thể gia tăng gấp ba? Cái này, hắn thật sự không có từ trong sách nhìn thấy qua.

Vũ Hân nghe xong, tựa hồ càng thêm xác định Liễu Vấn Thiên liền là hung thủ, lạnh lùng nói: “Vô luận như thế nào, ngươi là giết rùa không rõ hiềm nghi! Đặc biệt là vừa rồi Vọng Thực cung chủ nói cái kia ba điểm, ngươi giải thích như thế nào?”

“Cái kia ba điểm, ta xác thực không cách nào giải thích!” Liễu Vấn Thiên bất đắc dĩ nói: “Ta duy nhất có thể tìm được chứng nhân, là ở đằng kia Âm Ngục bên trong, cùng ta nhốt tại bên cạnh một vị lão già, hắn có thể chứng minh là đúng, ta mấy ngày trước đây quả thật bị nhốt tại Tàn gia Âm Ngục bên trong!”

“Lão già?” Vọng Thực cung chủ nhớ tới ngày ấy tại Tàn gia Âm Ngục trước, có hai đội thiết kỵ giao đấu, một đội là Tàn gia Thần Dao thiết kỵ, một cái khác đội, xác nhận cười Huyết Long mã Ai Long thiết kỵ.

Vọng Thực trong nội tâm thoáng kinh ngạc, thầm nghĩ: “Hắn là, nhốt tại trong lao ngục người, đúng là tiền nhiệm Long Tường Châu chương sứ, mười tám lộ Vương hầu Long Cổ?”

Nàng hỏi Liễu Vấn Thiên: “Hắn bao nhiêu niên kỷ, bộ dạng dài ngắn thế nào?”

Liễu Vấn Thiên nhớ lại nói: “Ta cũng không nhìn thấy bộ dáng của hắn, nghe thanh âm, hắn là 50 tuổi tả hữu...”

Hắn đột nhiên nhớ lại Âm Ngục trong lão già kia nói thể lượng cảm giác khái.

“Ai có thể ngờ tới, tự chính mình xây xong cái này lao ngục, lúc ấy đem nó kiến được kiên cố vô cùng, cơ quan trải rộng, liền con ruồi đều mơ tưởng bay ra ngoài!”

“Chỉ là không có nghĩ đến, bản hầu vậy mà mua dây buộc mình, chính mình bị Tàn Dao Hải cái kia ác tặc vây ở chỗ này, mọi cách tra tấn!”

Nghĩ đến đây, Liễu Vấn Thiên cảm giác mình đón ngộ đã đến cái gì, nhưng lại tựa hồ bỏ lỡ cái gì.

Hắn tranh thủ thời gian bổ sung nói: “Đúng rồi, hắn đã từng nâng lên, chúng ta bị quan cái kia tòa Tàn gia Âm Ngục, là chính bản thân hắn kiến, kiên cố vô cùng, kết quả thành mua dây buộc mình!”

“Hắn còn tự xưng bản hầu...”

“Kiến thiết này tòa Âm Ngục người, lại tự xưng bản hầu!” Vọng Thực cung chủ khóe miệng lộ ra một tia cười lạnh nói: “Theo ta được biết, phù hợp hai điểm này người, trên đời chỉ cần một người!”

Huyền Nguyệt cung chủ tựa hồ cũng đã minh bạch, cười nói: “Hắn là, cái kia Âm Ngục bên trong lão già, đúng là Long Tường Châu tiền nhiệm chương sứ Long Cổ?”

“Long Cổ...” Liễu Vấn Thiên đột nhiên kinh ngạc, liền tưởng đến một sự tình, trong lòng của hắn lập tức hoàn toàn hiểu được, khó trách hắn biết nói lao ngục là tự mình sở kiến, còn tự thành bản hầu, bởi vì hắn đúng là mười tám lộ Vương hầu một trong Long Cổ, hơn nữa lao ngục cũng chính là hắn tại nhiệm Long Tường Châu chương sứ lúc sở kiến.

Không có ngờ tới, cái kia tang thương lão già, dĩ nhiên là phụ thân trong miệng băng hữu, Long Cổ!

Không biết lão già kia, bây giờ là hay không khá tốt đâu? Nhớ tới Âm Ngục trong thậm chí có Diệt Hôn, Diệt Phách công pháp với tư cách bức hình chi pháp, hắn không khỏi có chút lo lắng, hắn phải nhanh lên chạy trở về, nghĩ biện pháp đưa hắn cứu ra!

Đương nhiên, hắn càng muốn làm, phải đi báo thù!

“Con mẹ nó Tần Dao Hải, người chờ, bản Võ Đế nhất định sẽ tiêu diệt người Thần Dao Đường, san bằng người cường sử phủ!”

Huyền Nguyệt xinh đẹp thanh âm vang lên, nàng đối với Vọng Thực nói: “Tỷ tỷ, chúng ta sao không lại đi xem đi Tần gia Âm Ngục, đi hỏi một câu Long Cổ, hẳn là hay không có thể chứng minh là đúng Liễu Ván Thiên cái này bốn ngày đều bị nhốt tại Tần gia Âm Ngục ở bên trong?”

“Cũng tốt!” Vọng Thực ánh mắt lạnh như băng bắn về phía Liễu Ván Thiên, từng chữ mà nói: “Người hãy nghe cho kỹ rồi, chúng ta sẽ đi tìm Long Cổ chứng minh là đúng, nếu như người có nửa câu lời nói dối, ta định cho người sống không bằng chết!”

Liễu Ván Thiên cung kính mà nói: “Ta có chuyện rất trọng yếu nhất định phải đi làm, có thể lại để cho ta và các người cùng một chỗ hỏi Long Tường Thành?”

Hắn xác thực có rất chuyện trọng yếu phải làm, bởi vì Long Cổ cùng phụ thân hắn Liễu Tiêu Dao là bằng hữu! Hơn nữa, theo Tần Trung Dương thăm vấn chính mình thời điểm nói những lời kia, cùng với gần đây Long Tường Châu mạch nước ngầm bắt đầu khởi động, hẳn mơ hồ phát giác được, Tần Dao Hải tựa hồ tại âm thầm mưu đồ cái đại sự gì!

Hắn không thể để cho cái này vong ân phụ nghĩa lang tử, ngày từng ngày địa phát triển an toàn! Hắn phải nghĩ biện pháp, đem chuyện này tình nói cho phụ thân Liễu Tiêu Dao, cũng đem Tần Dao Hải âm mưu phá đi!

“Không có khả năng!” Vọng Thực cung chủ trực tiếp cự tuyệt Liễu Ván Thiên, cười lạnh nói: “Ta còn chưa giết người, đã là đặc biệt nhân từ, người lại vẫn muốn đi ra ngoài?”

Nàng đột nhiên quát: “Vũ Hân, người hai ngày này xem thật kỹ lấy hắn! Ta đi chuyển Long Tường Châu, liền có thể chứng minh là đúng, tiểu tử này là hay không là điểm ô tỷ tỷ người hung thủ!”

Liễu Ván Thiên nghe xong, trong nội tâm cả kinh, hỏi: “Tỷ tỷ người, nàng chết đến sao?”

“Dâm tặc! Hung thủ! Ác đồ!” Vũ Hân tức giận nói: “Nàng sau khi tỉnh lại, cảm giác xấu hổ và giận dữ, tự sát! Đây là người cái này ác tặc làm hại!”

Nói xong, nàng hung hăng địa đẩy Liễu Ván Thiên một thanh, đưa hắn mang đi.

Liễu Ván Thiên lại bị dẫn tới cái kia gian trong suốt trong phòng, chỉ là lần này, Vũ Hân lại hung dữ địa nói cho hắn biết, không muốn đi loạn, bằng không thì sẽ chết được rất thảm!

Liễu Ván Thiên lắc đầu, tại làm sáng tỏ tội ác của mình trước khi, cái này Hồng Y nữ tử cùng mối thù của mình hận là khó giải được rồi!

Hắn phải nghĩ biện pháp chạy đi, bởi vì hắn phải đi ngăn cản Tần Dao Hải âm mưu, hắn còn phải cứu ra cùng bị nhốt tại Tần gia Âm Ngục bên trong Long Cổ!

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 116: Băng Phách Huyền Tinh

Chương 116: Băng Phách Huyền Tinh

Chỉ là, Liễu Ván Thiên đi ra ngoài chuyển mấy lần, lại không có phát hiện đường đi ra ngoài.

Đây là một cái đỉnh núi thế giới, dưới núi tức là vực sâu vạn trượng, trừ phi đạt tới võ tu cảnh giới cao nhất Càn Võ cảnh, có thể bay lượn phi thăng. Bằng không thì, dù là chỉ là có thể vút không phi hành Tinh Võ cảnh, trực tiếp theo vách núi xuống dưới, chỉ sợ cũng chỉ còn đường chết!

Càng làm cho hắn phiền muộn chính là, tại đây nữ tử, nhìn xem niên kỷ cũng không lớn, có rất nhiều thậm chí niên kỷ so hắn còn nhỏ một hai tuổi, nhưng là hắn nhưng không cách nào nhìn ra bọn hắn võ tu cảnh giới.

Cái này ý nghĩa, các nàng võ tu cảnh giới, vậy mà đều so với hắn Khôn Võ cảnh sơ kỳ cao hơn! Khó trách các nàng cũng không liên quan áp chính mình!

Hắn bất đắc dĩ địa lắc đầu, lại quay lại phòng của mình, ngồi ở lạnh như băng đá thủy tinh trên mặt giường lớn, dứt khoát bắt đầu tiến hành Vi Hồn tu luyện.

Lại để cho hấn cảm giác kỳ quái chính là, tại đây đã không phải lòng đất Linh khí bắn ra chi địa, cũng không tuyệt hảo tụ tinh chi đài, nhưng hấn tiến hành Vi Hồn tốc độ tu luyện, vậy mà so với hấn tại Long Tường Học Viện Tụ Tinh Tháp tầng thứ mười hai tốc độ tu luyện nhanh hơn!

Một cỗ không hiểu Linh khí, nhanh chóng tiến nhập trong cơ thể của hấn. Rất nhanh, hấn phát hiện cái này cỗ không hiểu Linh khí đến từ hấn chỗ Thủy Tinh giương.

Hấn mừng rỡ trong lòng, dựa theo 《 Phong Thiên Vi Hồn 》 tu hành công pháp, tiến nhập Vong Ngã chi cảnh.

Vô số Linh khí theo Thủy Tinh giương, nhanh chóng dừng mãnh vào đến trong cơ thể của hấn các lộ nhỏ bé mạch lạc, tại hấn Vi Hồn trong bị vô hạn phân giải, vô hạn tinh khiết hóa, lập tức chậm rãi biến thành càng thêm thuần hậu Linh khí, tiến vào đến thân thể của hấn các nơi hơi mạch.

Không biết qua bao lâu, hấn sau khi tỉnh lại, trong nội tâm vô cùng vui mừng, những dùng cho kia Vi Hồn tu hành hơi mạch, tại chậm rãi biến lớn cùng khuếch trương. Mà những nguyên lai kia đã đoạn kinh mạch, tuy nhiên vẫn là thiên sang bách khổng, lại tựa hồ như có khép lại dấu hiệu.

Thần trí của hấn, cũng trở nên càng cường đại hơn.

Hấn nhanh chóng kiểm tra trong cơ thể Linh khí lưu động tình huống, lại kinh hỉ phát hiện, mình đã phá kính rồi!

“Khôn Vô cảnh trung kỳ!” Liễu Ván Thiên thở hắt ra, trong nội tâm càng phát ra cao hứng, không nghĩ tới, cái này đá thủy tinh, thậm chí có như thế kỳ hiệu! Trong cơ thể hấn Linh khí càng thêm thuần hậu rồi, lực lượng cũng có thể trở nên càng lớn a?

Tại đây khắp nơi Tinh Thạch mọc lên san sát như rừng, dù là tại hấn ở kiếp trước, cũng chưa bao giờ thấy qua như thế kỳ thạch, rõ ràng lại để cho tu hành tốc độ nhanh như vậy! Khó trách tại đây nữ tử tuổi còn trẻ, liền nguyên một đám vô tu đẳng cấp cực cao.

Hấn lẩm bẩm: “Lại không biết đây là cái gì Thủy Tinh, thậm chí có như thế kỳ hiệu!”

“Đây là Băng Phách Huyền Tinh! Tại sở hữu tu luyện trong tài liệu, nổi tiếng thứ hai, Vũ Tu Giả nếu như có thể tìm được như vậy một khối lớn, là thiên đại phúc duyên rồi! Không có nghĩ tới đây khắp nơi đều là!”

Một thanh âm tại vô hạn gần khoảng cách vang lên, lại để cho Liễu Ván Thiên lại càng hoảng sợ, nhưng bốn phía cũng không người khác.

Lập tức, hấn đột nhiên tỉnh ngộ lại, vui mừng lộ rõ trên nét mặt, hét lớn: “Tần Tử Nghi, người con mẹ nó chết ở đâu rồi, để cho ta một người thừa nhận đây hết thấy! Quá không có suy nghĩ rồi!”

“Ha ha ha...” Tần Tử Nghi thần thức cười nói: “Người nhất định là cho rằng thần trí của ta tại Diệt Hồn cùng Diệt Hồn đại pháp phía dưới, đã không chịu nổi thống khổ, ly thể mà đi đi à nha!”

“Thật đúng là lo lắng a!” Liễu Ván Thiên trong nội tâm cảm khái không thôi, kích động dị thường mà nói: “Người cái kia vẫn nhân thần thức, là véo thoảng một phát ngón tay đều sợ đau nhức người, ta còn thật lo lắng người không có gắng gượng qua đi!”

“Ai, bất quá thật sự rất thống khổ a!” Tần Tử Nghi thần thức, nhanh chóng hấp thu Liễu Ván Thiên thần thức trong khoảng thời gian này kinh nghiệm cùng trí nhớ, cảm thán nói: “Lại nói tiếp, người thật đúng là được cảm tạ cái kia Vọng Thực cung chủ đem người mang đến nơi này, không chỉ có vì người liệu tốt rồi thương, nhưng lại cho người tại đây tuyệt hảo tu luyện tài liệu Băng Phách Huyền Tinh bên trên, tiến hành Vi Hồn tu luyện!”

“Đương nhiên, nhất có lẽ cảm tạ nàng, là người tại loại này cường độ cao Vi Hồn tu luyện xuống, tỉnh lại ta!”

Nhớ tới trong cơ thể biến hóa, Liễu Ván Thiên nhẹ gật đầu, cười nói: “Ta đã phá kính rồi!”

Tần Tử Nghi thần thức cười nói: “Thật tốt quá, lại có bao nhiêu thiên tài, đem quỳ gối tại người thối dưới chân!”

“Người đi luôn đi!” Liễu Ván Thiên mắng: “Bất quá người cũng đừng quá đắc ý, hiện tại chúng ta bị nhốt tại đây Hồng Tụ Cung, nếu như ra không được, cái này phá kính cùng không phá kính, không có khác nhau!”

Tần Tử Nghi thần thức nghe xong, cười khổ nói: “Cái này, người cũng đừng nghĩ rồi! Người cũng biết, cái này Hồng Tụ Cung, là cái địa phương nào?”

Liễu Ván Thiên hỏi: “Là địa phương nào?”

Tần Tử Nghi thần thức nói: “Đây là một cái thế giới toàn là nữ nữ, muốn đi ra ngoài chỉ có một con đường, tên là Thiên Âm Trận. Trận pháp này dị thường kỳ quái, nữ tử đi ra ngoài rất dễ dàng, nhưng là bất luận cái gì nam tử, một khi tiến đến, tự mình một người là tuyệt đối ra không được!”

Liễu Ván Thiên nói: “Làm sao người biết những này?”

Tần Tử Nghi thần thức cười nói: “Bởi vì Hồng Tụ Cung ở thời đại này, là bất luận cái gì điển tịch đều quán không qua thần bí chỗ, cũng bởi vì nó quá đặc biệt!”

Tại đây sở hữu nữ tử không chỉ có xinh đẹp, vô tu đẳng cấp cũng rất cao, tăng thêm những Băng Phách này Huyền Tinh, cùng với Hồng Tụ Cung chỗ vị trí...

Sở hữu những cộng lại này, quả thật làm cho Hồng Tụ Cung tràn đầy thần bí, hơn nữa, đó cũng không phải toàn bộ!

Tại đây không thể nghi ngờ là một khối tuyệt hảo võ tu bảo địa, so Long Tường Học Viện Tụ Tinh Tháp đều phải cường đại hơn nhiều! Bởi vì nơi này khắp nơi đều là võ tu thật tốt tài liệu Băng Phách Huyền Tinh, nhưng Hồng Tụ Cung lại có thể bảo trụ cái này khối Tinh Thổ, khiến nó không bị ngoại giới thể lực chỗ ngập ngập, cái này bản thân cũng rất thần bí, rất rất giỏi!

Có bức này tuyệt hảo võ tu chi địa, thực không biết cái kia Hồng Tụ Cung Vọng Thực cung chủ cùng Huyền Nguyệt cung chủ, tu vi đạt đến hạng gì hoàn cảnh?

“Thật là thần bí!” Liễu Văn Thiên cười nói: “Thế nhưng mà, hiện tại ta phải đi ra ngoài!”

“Cái này, ta cũng không có biện pháp!” Tần Tử Nghi thần thức bắt đầu nói: “Cái kia Thiên Âm Trận, phải mượn nhờ người thần thức cùng nữ nhân sinh lý, mới có thể phá giải, ta là bất lực rồi!”

“...”

Liễu Văn Thiên trầm nghĩ, Tần Tử Nghi thần thức nếu như đều hết cách rồi, cái kia chính mình càng là bất lực rồi!

Chỉ là, lúc này thời điểm, một cái cô gái áo tím đi đến, tuổi của nàng bất quá mười bảy mười tám tuổi, khuôn mặt phi thường xinh đẹp, tuế nguyệt cũng không có tại nàng sắc mặt lưu lại cái gì dấu vết.

Nàng trông thấy Liễu Văn Thiên, con mắt vậy mà dừng ở hắn trọn vẹn ba hơi, sau đó, nàng liền cúi đầu thêm một bình trà nước, đem một chén nước trà đưa cho hắn, sau đó chậm rãi đi ra ngoài, thời điểm ra đi, tựa hồ rất có thâm ý địa nhìn hắn một cái.

Liễu Văn Thiên cảm giác trên tay của mình nhiều hơn một cái tiềm mông găm bó, hắn đang muốn mở ra xem, lại bị Tần Tử Nghi thần thức gọi lại.

“Nhìn xem chung quanh, ngươi muốn hại chết nàng sao? Đợi buổi tối a!”

Liễu Văn Thiên phát hiện, Tần Tử Nghi thần thức theo như lời có lý, tại đây khắp nơi đều là một mảnh trong suốt thế giới, ai làm cái gì, nhất thanh nhị sở.

Cô gái này đã vụng trộm nhét cho mình thứ đồ vật, vậy thì ý nghĩa, thứ này không thể tùy tiện lại để cho người biết rõ.

Liễu Văn Thiên nhẹ gạt đầu, đem găm bó chậm rãi niết nhập ống tay áo, liền tiếp theo tiến hành Vi Hồn tu luyện.

Chờ hắn lại mở to mắt, phát hiện đầy trời Tinh Huy đã thông qua trong suốt đá thủy tinh chiếu vào chung quanh thế giới.

Hắn mặc dù tại trong phòng, cảm giác không thấy một tia chạy bằng khí, lại có thể không hề chú ý ngay địa chứng kiến như nước ánh trăng, mênh mông Tinh Thần.

Loại cảm giác này thật tốt! Liễu Văn Thiên không khỏi thấy ngây dại, trầm nghĩ nếu như có thể trường tồn không sai, cũng là một loại chuyện vui!

Sinh hoạt ở chỗ này nữ tử thực hạnh phúc, nằm ở Thủy Tinh trên giường, liền có thể thượng diện tiếp nhận Tinh Quang tẩy tủy, phía dưới lại để cho Băng Phách Huyền Tinh Linh khí tiến vào trong cơ thể, tại đây hai chủng vô cùng mãnh liệt tu hành tài nguyên phía dưới, các nàng võ tu tốc độ, tự nhiên là so ngoại giới những người khác, không biết nhanh bao nhiêu!

Hắn nhớ tới cái kia cô gái áo tím, liền từ trong tay áo lấy ra cái kia khối găm bó, chậm rãi mở ra.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 117: Liễu thiếu trở về

Chương 117: Liễu thiếu trở về

Võ tu cấp bậc càng cao, tại trong bóng đêm có thể chứng kiến khoảng cách xa hơn.

Liễu Văn Thiên võ tu đẳng cấp vừa đạt Khôn Võ cảnh trung kỳ, mặc dù không coi là nhiều cao, nhưng muốn tại dưới ánh sao thấy rõ cô gái áo tím cho hắn găm bó nội dung, nhưng lại dư xài.

Nhưng thấy trên đó viết: “Nửa đêm thời điểm, mời đến Dịch Túc Tri tụ lại.”

Dịch Túc Tri là Liễu Ván Thiên đi Hồng Tụ điện gặp Vọng Thục cung chủ cùng Huyền Nguyệt cung chủ thời điểm, trải qua một cái ao.

Nếu như tại ban ngày, cái này ao dị thường xinh đẹp, nó bị trong suốt Băng Phách Huyền Tinh vây quanh, bên trong nước tại trong suốt đá thủy tinh làm nổi bật phía dưới, dị thường tinh khiết tốt đẹp lệ.

Tại buổi tối, xinh đẹp cảnh ban đêm cùng vô số Tinh Quang chiếu rọi tại bình tĩnh trên mặt nước, lại để cho cái này ban đêm lộ ra càng thêm yên lặng.

Chỉ là Liễu Ván Thiên tâm, cũng rất không bình tĩnh, hần không biết, cô gái áo tím này gọi mình tới, cần làm chuyện gì.

Hần đứng tại bên cạnh ao, đợi không đến một phút đồng hồ, liền gặp một cái nhỏ nhắn mềm mại thân ảnh đã đi tới, cước bộ của nàng rất nhẹ, tự hồ sợ người khác nghe được.

Nàng đứng tại một khóa tươi tốt dưới cây ngừng lại, hướng hần phát phát tay.

Hần đi tới, lại nghe nàng hạ giọng nói: “Ta là tới mang ngươi đi ra ngoài!”

Liễu Ván Thiên trong nội tâm vui vẻ, nhẹ giọng hỏi: “Cái này là vì sao? Ngươi không sợ Vọng Thục cung chủ phát hiện trách phạt ngươi sao?”

Cô gái áo tím chỉ nói hai chữ, nhưng là Liễu Ván Thiên biết rõ, hần một khi nói ra hai chữ này, hần liền có thể tuyệt đối tin tưởng nàng!

Bởi vì nàng nói là: “Phạm Nhị!”

Phạm Nhị, đây cũng không phải là thiếu niên kia tên thật, biết rõ hần tên thật cũng không có nhiều người, mà có thể tại Hồng Tụ Cung ở bên trong tìm được một cái biết rõ tên hần người, càng là không nhiều lắm.

Cái này bản thân tự ý nghĩa, Phạm Nhị cùng nàng liên hệ tốt rồi, tự là làm cho nàng tới cứu mình đi ra ngoài!

Cô gái áo tím đối với hần đến Dịch Túc Tri bên trong cánh rừng nhỏ, ném cho hần một bộ quần áo, cười nói: “Ngươi đổi thoáng một phát!”

Nói xong, nàng liền xoay người sang chỗ khác.

Liễu Ván Thiên không biết tại sao muốn thay quần áo, nhưng là hần lại dựa theo nữ tử theo như lời làm, cái này thân quần áo tại dưới ánh sao nhìn về phía trên rất tĩnh lệ, nhưng lại rất rộng thùng thình.

Liễu Ván Thiên rất nhanh đổi tốt, cô gái áo tím lại tới, dùng một ít gì đó, tại trên mặt hần bày bôi tám bôi, rất nhanh, nàng hé miệng cười nói: “Tốt rồi, ngươi đi theo ta!”

Hai người đến một cái Thủy Tinh Môn trước, nhưng thấy phía sau cửa là một mảnh đen kịt, hiển nhiên, bên kia thông đạo tài liệu, cũng không phải Băng Phách Huyền Tinh, Liễu Ván Thiên thầm nghĩ: Cái này nhất định là lối ra vị trí đã đến.

Cô gái áo tím cùng trực ban nữ tử nói hai câu, trực ban hai gã nữ tử vậy mà không có ngăn trở, trực tiếp lại để cho hai người tiến nhập thông đạo.

Tiến vào thông đạo, có róc rách nước chảy thanh âm. Hai người đứng lên một cái dùng đá thủy tinh làm thành cực lớn trong suốt cái hộp.

Theo cô gái áo tím kéo động một sợi thừng, cái này trong suốt không gian đang nhanh chóng hạ thấp, lập tức cái này cái hộp tựa hồ lại phiêu lưu tại trên nước, hơn nữa tốc độ bay nhanh địa phiêu lưu mà đi.

Đã qua không lâu, Liễu Ván Thiên cảm giác cái này cái hộp ngừng lại, hần đi theo cô gái áo tím đi ra ngoài, nhưng thấy cô gái áo tím dùng một cái Đồng Bài tại một cái cự đại trên thạch bích đựng một cái, theo bích một tiếng, một đạo cửa đá từ từ mở ra, Liễu Ván Thiên nhìn thấy bên ngoài vô cùng quang ngấn Tinh Không.

“Tốt rồi, ta tự đem ngươi đến tại đây!” Cô gái áo tím đưa cho hần một cái kèn tây, nói ra: “Ngươi hướng bắc đi mười dặm, liền có thể trông thấy một mảnh khoáng đạt thảo nguyên, ngươi là được thổi lên cái này kèn tây, tự nhiên có Yêu thú tiếp ngươi đi ngươi muốn đi địa phương!”

“Đa tạ cô nương dẫn ta đi ra!” Liễu Ván Thiên thở dài nói: “Không biết cô nương tôn tính đại danh?”

“Ngươi có thể bảo ta Phong nhi!” Cô gái áo tím cười nói: “Thay ta hướng Nhị thiếu gia vấn an!”

Nói xong, nàng liền lại biến mất tại trong bóng đêm, nàng nên đi khác một chỗ, xử lý nàng cùng trực ban nữ tử nói cái gọi là sự tình a?

Có lẽ, đây chỉ là một nguy trang, nhưng là vì giảm bớt phong hiểm, nàng lại không thể cùng hần ngộ quá lâu.

Liễu Ván Thiên nhanh chóng hướng về phương bắc lao đi, rất nhanh liền đã tìm được một mảnh khoáng đạt thảo nguyên địa, hần nhanh chóng thổi lên kèn tây.

“Linh Phụng Hoàng!”

Tại Liễu Văn Thiên trong lúc kinh ngạc, một cái cánh cực lớn Yêu thú từ không trung đáp xuống, nhìn kỹ phía dưới, nhưng thấy cái này Yêu thú dị thường xinh đẹp, lông vũ sắc thái thập phần tươi đẹp.

Không nghĩ tới, tại Hồng Tụ Cung, thậm chí có bức này Thánh cấp Yêu thú, nhưng lại bị người chỗ thuần hóa, nguyện ý tái người phi hành!

Cái này chỉ Linh Phụng Hoàng chậm rãi đứng ở màu xanh lá trên đồng cỏ, dùng xinh đẹp ưu nhã miệng phát ra một loại kỳ dị Phụng Minh, ý bảo Liễu Văn Thiên đến trên lưng mình đi.

Liễu Văn Thiên không chần chờ nữa, nhanh chóng ngồi ở Linh Phụng Hoàng mềm mại trên sống lưng.

Theo một tiếng thanh thúy hú gọi, Liễu Văn Thiên nằm ở Linh Phụng Hoàng trên lưng, trên không trung bay lượn.

Hắn thấy được một mảnh ánh trắng phản xạ phía dưới xinh đẹp chỗ, hắn biết rõ, chỗ đó nhất định là Hồng Tụ Cung, nó dưới ánh trắng cùng dưới ánh sao, phát ra một loại xinh đẹp u lam sắc nhu hòa hào quang, phảng phất một tòa thần bí cực lớn cung điện bầy.

“Ta sẽ trở lại!” Liễu Văn Thiên tự nhủ: “Tuy nhiên cái kia bản án không phải ta gây nên, nhưng ta sẽ tìm ra hung phạm, đưa hắn mang đến nơi đây, đã còn chính mình một cái trong sạch, cũng cho Hồng Tụ Cung một cái công đạo!”

Không có người nguyện ý lưng công oan khuất ly khai, hắn lẩm bẩm: “Chỉ là, ta chuyện trọng yếu, nhất định phải đi làm, ly khai, là bắt đắc dĩ!”

Nhìn qua càng ngày càng xa sông núi, cảm thụ được Tinh Quang cùng ánh trắng, cùng với bên tai gió đang gào thét, Liễu Văn Thiên cảm thấy một loại đã lâu khoái cảm.

Mà Tần Tử Nghi thần thức lại gọi nói: “Người để cho ta khống chế thân thể được không nào, ba mươi hô hấp tầm đó thuận tiện!”

Liễu Văn Thiên không chút do dự mà nói: “Tốt!”

Tại Tần Tử Nghi thần thức dưới sự khống chế, Liễu Văn Thiên đột nhiên gào thét rống: “Loại này bay lượn bầu trời cảm giác, quá đặc sao tốt rồi!”

“Ta muốn oanh oanh liệt liệt địa còn sống! Ta muốn hài lòng thuận ý địa còn sống! Ta phải nhanh ý khoái hoạt địa còn sống!”

“...”

Liễu Văn Thiên trong nội tâm một hồi cười khổ, cái này Tần Tử Nghi, nói ra cảm giác không phải là lòng của mình âm thanh?

Từ ngày đó tại Tần gia Âm Ngục bị tra tấn bắt đầu, hắn liền đặt quyết tâm, cuộc đời này, nhất định phải thay đổi một loại sống pháp, tiêu dao khoái hoạt, cầu thả thiên hạ!

Mà giờ khắc này, loại này bay lượn bầu trời cảm giác, đây là hắn ở kiếp trước với tư cách đã đột phá Càn Võ cảnh đỉnh phong Thiên Viêm Vô Đế, thường xuyên hội làm một chuyện.

Chỉ là, tại ở kiếp này, cái này là lần đầu tiên!

Đương cường giả cảm giác thực tốt! Chỉ là, hắn biết rõ, chính mình muốn đạt tới Càn Võ cảnh, còn có quá dài quá dài lộ phải đi!

...

Long Tường Thành, Tổ Vương Phủ.

Tại một cái đèn đuốc sáng trưng trong đại điện, sáu cái đang mặc Hồng sắc khôi giáp tướng quân, giờ phút này chính hết sức chăm chú địa đứng trang nghiêm, nghe một người trung niên nam tử nói chuyện.

Nam tử này đeo màu vàng cái mũ quan, xuyên lấy một bộ áo bào hồng, trường bào bên trên ẩn có biểu tượng thần phận Tử sắc Long Văn, đúng là Đại Lương Quốc Hoàng Tôn thứ sáu con trai, Tổ Vương Tổ Ngạo Nguyệt!

“Các ngươi biết rõ, lúc này đây, là Tần Dao Hải quyết tâm, muốn đoạt ta quân quyền, ý đồ khống chế ta Kim Diễm thiết kỵ!”

Một cái tướng quân trừng mắt nói: “Vương gia, có chúng ta tại, tuyệt đối sẽ không lại để cho Tần Dao Hải cái kia tiểu nhân thực hiện được! Chúng ta thề sống chết can Vệ vương gia, không tiếc cùng bọn họ quyết nhất tử chiến!”

Chương 118: Vương phủ nghị binh

Chương 118: Vương phủ nghị binh

Tổ Ngao Nguyệt nhẹ gật đầu, vui mừng cười nói: “Hạ Bôn, ta biết các người đối với ta trung tâm như một, chỉ là, cũng không phải là tất cả mọi người như các người đồng dạng trung tâm! Lúc này đây, lại có ba thành Kim Diễm thiết kỵ tướng lĩnh, mang theo Kim Diễm binh sĩ đảo hướng Tàn Dao Hải, thật làm cho ta bất ngờ. Xem ra cái này Tàn Dao Hải, lòng muông dạ thú, mưu đồ đã lâu!”

Hạ Bôn lớn tiếng nói: “Vương gia, chúng ta còn có bảy thành thiết kỵ, đủ san bằng chương sứ phủ cùng hãn cái gọi là Thần Dao kỵ binh! Những phản bội kia qua người người, một ngày nào đó sẽ hối hận! Chúng ta thề sống chết đi theo Vương gia!”

Năm người khác cũng đi theo nói: “Đội thề sống chết đi theo Vương gia!”

“Nếu như tại trước kia, chúng ta Kim Diễm thiết kỵ xuất mã, ổn thỏa đại hoạch toàn thắng!” Tổ Ngao Nguyệt thờ dài, trầm giọng nói: “Chỉ là, lúc này đây, đã hoàn toàn bất đồng rồi!”

“Hoàng thành phượng diện, hai phái ý kiến giằng co không dưới, chậm chạp không dưới tuân lệnh, ần ần đã biến thành dung túng, dưới loại tình huống này, được làm vua thua làm giặc, ai thắng, ai liền có thể chiếm lý!”

“Càng làm cho ta lo lắng chính là, Tàn gia vậy mà đã cùng Lâm gia liên minh, cái này Tàn gia Thần Dao Đường, vốn chính là một cỗ không thể bỏ qua thế lực, tăng thêm hãn chương sứ phủ, càng là như hổ thêm cánh.”

“Bình khí thế gia Lâm gia, muốn cùng Tàn gia cùng lên đối phó ta Tổ Vương Phủ, bọn hãn tam phượng hợp lực, mà ta Tổ Vương Phủ thế đơn lực bạc, sợ khó sờ cửa ải này a!”

Vị này quân lữ xuất thân Vương gia, giờ phút này vậy mà lộ ra một loại bất đắc dĩ cảm giác, để cho nhất hãn cảm thấy thất vọng đau khổ, là kinh thành phượng diện thái độ, không chỉ có không có trông mong đến cường viện, còn thành tọa sơn quan hổ đấu xu thế.

Hắn biết rõ, chuyện này sau lưng, nhưng thật ra là đứng tại Tàn Dao Hải sau lưng Hoàng thành vị kia Thái tử, muốn đảo loạn Long Tường Châu nước, thừa cơ cướp lấy chính mình quân quyền!

Trong lòng của hắn thờ dài: “Xem ra, bởi vì vì chuyện của mẫu thân, phụ hoàng lòng có khúc mắc, mặc kệ ta lập bao nhiêu công, đúng là vẫn còn không ta đây nhi tử đương chuyện quan trọng a!”

“Vương gia làm gì phiền nhiễu, Tàn Lâm hai nhà mặc dù đã liên minh, nhưng Vương gia cũng không phải tứ cố vô thân! Tàn Dao Hải nhìn như cường đại, trong mắt ta, kì thực cùng bệnh lão hổ không giống, đơn giản liền lại để cho hãn tan thành mây khói!”

Một cái tràn ngập tinh thần phấn chấn thanh âm, theo ngoài cửa truyền vào.

Mấy người lập tức tràn ngập cảnh giác mà nhìn xem ngoài cửa, đã thấy một cái khí vũ hiên ngang thiếu niên, chậm rãi theo ngoài cửa đi đến.

Lông mày của hắn đậm, ánh mắt hơi có vẻ thâm thúy, kiên nghị trên mặt, khóe miệng khẽ nhếch, treo một loại vô cùng tự tin mỉm cười.

Cùng hắn cùng lên, lại vẫn có Tổ Vương con gái.

Chỉ là giờ phút này, Tổ Ly Hương nhưng lại một thân hóa hồng sắc Kim Diễm thiết kỵ nhưng trang, nhìn về phía trên vô cùng tuần lễ, tư thế hiên ngang, cùng bình thường làm thực nữ trạng quận chúa tướng như hai người!

“Liễu Văn Thiên?” Tổ Ngao Nguyệt thấy cái này thiếu niên, lên tiếng kinh hô.

Kim Diễm thiết kỵ mấy cái tướng lĩnh nghe hãn vừa rồi đồng dạng, vốn tưởng rằng đến rồi phượng nào cao nhân, giờ phút này thấy là một thiếu niên, lập tức khinh thường địa phản bác.

“Người chính là cái bị đồn đãi là mấy ngày trước đây phát sinh làm bản thiếu nữ liên hoàn án dâm tặc?”

“Chúng ta xuất sinh nhập tử nhiều năm, cũng không dám khinh thị Tàn Dao Hải, người một tên mao đầu tiểu tử, cũng dám nói lại để cho hãn đơn giản tan thành mây khói, thật sự là khoắc lác thổi lên trời!”

Một người tướng lĩnh chứng kiến Liễu Văn Thiên trên người rõ ràng kinh mạch đều đoạn, cười to nói: “Mà thôi, bắt quá là một kẻ thư sinh, tuổi trẻ khinh cuồng mà thôi! Chúng ta coi như hãn là đang nói đùa!”

“Hừ, có tại Tổ Vương Phủ như vậy hay nói giỡn sao?”

“...”

Liễu Văn Thiên lại lơ đãng, cười khom người nói: “Bái kiến Tổ Vương gia!”

“Miễn lễ!” Tổ Ngao Nguyệt gặp Liễu Văn Thiên lông tóc không tổn hao gì, cười to nói: “Trước đó vài ngày, Ly Hương còn nói ngươi tuyệt không phải cái loại này đại gian đại ác chi nhân, nhận định cái kia vụ án không phải ngươi gây nên, bốn vương cũng lựa chọn tin tưởng ngươi!”

“Chỉ là ngươi bỗng nhiên mất tích, bốn vương phái người tìm nhiều ngày, về sau mới biết ngươi rõ ràng bị Hồng Tụ Cung người mang đi, không nghĩ tới rõ ràng nhanh như vậy trở lại rồi. Tốt! Mau cùng bốn vương nói nói, đây hết thấy đều là chuyện gì xảy ra!”

Liễu Văn Thiên cảm kích nhìn Tổ Ly Hương liếc, cười nói: “Việc này nói rất dài dòng, về sau nhất định cùng Vương gia kỹ càng bẩm báo. Văn bối lần này đến đây, là vì Long Tường Châu thế cục!”

“A?” Tổ Ngao Nguyệt vừa rồi nghe Liễu Văn Thiên coi rẻ Tần Dao Hải một phen, chỉ đương hấn là thiếu niên khí phách, cũng không thèm để ý, giờ phút này nghe hấn nói như thế, liền tới hứng thú, cười hỏi: “Ngươi có gì cao kiến?”

“Gần đây tình thế, ta đã cơ bản biết được!” Liễu Văn Thiên vuốt cằm nói: “Ta cho rằng, đương kim chi mà tính, Tổ Vương đương phân ba bước đi!”

Tổ Ngao Nguyệt hỏi: “Cái đó ba bước?”

Liền vừa rồi mở miệng coi rẻ Liễu Văn Thiên tướng lĩnh, giờ phút này gặp Liễu Văn Thiên tựa hồ hung hữu thành tức, còn có phân ba bước đi loại này cụ thể bố cục, liền cũng dựng lên lỗ tai.

Liễu Văn Thiên biết rõ thế cục khẩn cấp, không hề nói nhảm, mà là trực tiếp đi thẳng vào vấn đề nói: “Bước đầu tiên, liên minh; Bước thứ hai, ly gián; Bước thứ ba, tiêu diệt.”

Mọi người nghe xong, hai mặt nhìn nhau, không nói sau hai bước, đơn nói liên minh, cái này Long Tường Thành, ở đâu còn có thể liên hợp minh quân?

Liễu Văn Thiên tiếp tục nói: “Cái này liên minh đối tượng, chủ yếu là Long Cổ!”

“Ha ha ha...” Hạ Bôn cười ha hả, nòng đậm râu ria theo hấn cười động rung động lắc lư.

“Ta nói Liễu Văn Thiên a Liễu Văn Thiên, ngươi thật sự là nói chuyện hoang đường viễn vông, không nói trước Long Cổ đương Long Tường Châu chương sử thời điểm, không ít cùng Tổ Vương Phủ nào mâu thuẫn. Hấn Ai Long thiết kỵ, thậm chí còn cùng chúng ta Kim Diễm thiết kỵ giao qua phong, vốn là đối thủ một mất một còn.”

“Huống chi, từ khi Tần Dao Hải chủ chính Long Tường Châu về sau, cái kia Long Cổ liền mai danh ẩn tích, tựa hồ người của hấn, tính cả cái kia rất nổi danh khí Ai Long thiết kỵ, cùng nhau biến mất!”

Tổ Ngao Nguyệt không nói lời nào, chỉ là dùng hơi thẩm ánh mắt nhìn xem Liễu Văn Thiên.

Liễu Văn Thiên khoe miệng giờ lên, nhẹ giọng cười nói: “Tướng quân nói không sai! Chỉ là, trước khác nay khác đây! Các ngươi cũng không nên quên, Long Cổ hiện tại địch nhân lớn nhất, nhưng lại Tần Dao Hải! Không có người có thể quên nhớ đoạt vị mối hận, huống chi, Long Cổ cùng Tần Dao còn có tử thù chưa hiểu. Tại Long Tường Thành, muốn nhất lại để cho Tần Dao Hải bị diệt, cũng là Long Cổ!”

“Tử thù?” Mấy người nghe xong trong nội tâm cả kinh, bọn hấn mặc dù biết Long Cổ là bị Tần Dao Hải đuổi đi, nhưng lại nào biết đâu rằng, Long Cổ đã từng bị Tần Dao Hải thần không biết quỷ không hay nhốt vào Tần gia Âm Ngục, cũng gặp không thuộc mình tra tấn!

Liễu Văn Thiên tại trở lại Long Tường Thành, cùng Phạm Nhị bọn người hội hợp sau đã biết được, Ai Long Sơn cùng Tần Dao Hải tầm đó chuyện đã xảy ra, điều này cũng không có thể không cho Liễu Văn Thiên cảm khái, Phạm gia tuy nhiên căn cơ tại Kinh Võ Châu, kì thực thế lực trải rộng Đại Lương Quốc, tại Long Tường Châu tin tức truyền lại hệ thống cũng cường đại dị thường.

Cái này cũng nói rõ, Phạm gia đã biết rõ Phạm Nhị tại Long Tường sự tình, Phạm Nhị cũng đã lợi dụng khởi gia tộc kia tại Long Tường Châu lực lượng.

Nhưng vì gia tăng sức thuyết phục, Liễu Văn Thiên vẫn là nói ra về Long Cổ tin tức, hấn cười nói: “Các vị cũng biết, Long Cổ đã từng bị Tần Dao Hải nhốt tại Tần gia Âm Ngục dài đến nửa năm lâu?”

“A, thậm chí có việc này?” Hạ Bôn kinh ngạc nói: “Chúng ta chỉ nghe nói Long Cổ gia tộc bị đuổi ra Long Tường Thành, thối lui đến núi rừng vào rừng làm cướp là giật rồi!”

Chương 119: Kim Diễm đặc sứ

Chương 119: Kim Diễm đặc sứ

Liễu Vãn Thiên nghe xong, sờ lên cằm cười nói: “Đây chẳng qua là châu phủ lí do thoái thác, đảm đương không nổi thật! Tình hình thực tế là, Tàn Dao Hải đem Long Cổ giam giữ, bức bách hấn giao ra Ai Long thiết kỵ! Chỉ là Long Cổ chưa bao giờ đi vào khuôn khổ.”

“Ai, nhớ năm đó, Long Cổ tuy nhiên cùng chúng ta Tổ Vương không cùng, nhưng hấn cũng thật đúng là xem như một cái hảo nam nhi!” Tổ Ngạo Nguyệt tựa hồ như có điều suy nghĩ, thờ dài: “Không biết hấn hiện tại thế nào!”

Liễu Vãn Thiên cười nói: “Vương gia không cần lo lắng, Long Cổ giờ phút này, đã bị cứu trở về Ai Long Sơn rồi!”

“A?” Tổ Ngạo Nguyệt hỏi: “Chuyện này là thật?”

“Chắc chắn 100%!” Liễu Vãn Thiên sờ lên cằm, cười nói: “Hai ngày trước, Ai Long thiết kỵ xuất động hơn hai trăm người, không cầm quyền kỵ suất lĩnh xuống, ý đồ đánh chiếm Tàn gia Âm Ngục, không muốn Tàn Dao Hải lại sớm có chuẩn bị, không có có thành công.”

“Tàn Dao Hải không cầm quyền kỵ rồi đi lúc, phái người theo dõi, sau đó tự mình mang theo Tàn gia thiết kỵ cùng Thần Dao Đường người, đi Ai Long Sơn, ý muốn tiêu diệt cái gọi là thổ phỉ!”

“Chỉ là, Long Cổ hầu dù sao cũng là quân lữ chi nhân, thù hạ của hấn có quân sự, đã sớm bố tốt rồi cục, chờ Tàn Dao Hải vừa ra động, Ai Long thiết kỵ chính thức tỉnh ngộ, liền thẳng vào Tàn gia Âm Ngục, đem Long Cổ hầu cứu ra.”

“Tốt một chiêu diệu hồ ly son, giường đông kích tây chi kế!” Hạ Bôn nghe xong, con mắt phát ra quang, cười to nói: “Ha ha, cái này có thể đủ Tàn Dao Hải cái thằng kia uống một bình được rồi! Đoán chừng Dã Kỵ chỉ dẫn theo 200 người đi công tới Tàn gia Âm Ngục, cũng chỉ là một cái nguy trang hoặc là nói là có ý yếu thế a?”

Liễu Vãn Thiên nói: “Cái này cũng không phải, Dã Kỵ lúc ấy cứu chủ tâm cắt, mà lại quân sự không tại bên người, liền tạm thời dẫn theo 200 kỵ lao tới mà đi. Chỉ là về sau, quân sự trở lại buồn bã lao núi, phát hiện những sau này, đến rồi cái tương kế tựu kế!”

Tổ Ngạo Nguyệt trầm ngâm nói: “Không ai buồn bã nhất kế, mười vạn hùng binh! Cái này quân sự, là đại danh đỉnh đỉnh không ai buồn bã, năm đó Long Cổ cùng chúng ta Tổ Vương Phủ giảng co, chúng ta Kim Diễm thiết kỵ tuy nhiên thế lực càng lớn, nhưng ở cùng Long Cổ mấy lần tiểu nhân trong lúc giao thủ, lại không chiếm được nửa điểm chỗ tốt!”

Hấn uy nghiêm mặt tràn ngập tha thiết, trầm giọng nói: “Vãn Thiên, ngươi nói rất đúng, chúng ta có cùng Long Cổ kết minh trụ cột, chỉ là, người phương nào có thể đi thuyết phục hấn đâu?”

“Cái này, Vương gia tự giao cho ta a!” Liễu Vãn Thiên cười nói: “Ta đem suốt đêm xuất phát, đi Ai Long Sơn thuyết phục Long Cổ, cùng Vương gia liên minh, cùng một chỗ chống lại Tàn Dao Hải! Chỉ là, cần Vương gia để cho ta mang một người tiến đến, phương lộ ra Vương gia thành tâm kết minh!”

“Như thế rất tốt!” Tổ Ngạo Nguyệt nhẹ gật đầu, chỉ vào hấn sáu gã kiều tướng nói: “Ta cái này sáu gã tướng lĩnh, theo ta xuất sinh nhập tử nhiều năm, ngươi muốn ai đi, tùy ngươi tuyển là được!”

Liễu Vãn Thiên cười cười, không có ý tứ mà nói: “Vương gia, bọn hấn đi không thích hợp...”

Sáu người kia vốn đã chuẩn bị cho tốt, hi vọng Liễu Vãn Thiên có một chút chính mình, vừa vặn tới kiến thức hạ nay tịch Long Cổ hầu, không muốn Liễu Vãn Thiên lại nói bọn hấn đều không thích hợp, không khỏi có chút sốt ruột, thầm nghĩ nếu như bọn hấn đều không thích hợp, cái kia còn có ai người phù hợp?

Tổ Ngạo Nguyệt nhìn nhìn đứng tại Liễu Vãn Thiên bên cạnh một thân Hồng sắc nhung trang Tổ Ly Hương, như có điều suy nghĩ, đột nhiên cười nói: “Chỉ sợ các ngươi cái này hai cái tiểu quý, sớm tự chuẩn bị xong chưa?”

Nói xong, hấn trầm giọng nói: “Liễu Vãn Thiên, từ nay về sau khoảnh khắc, ta phong ngươi vì Kim Diễm thiết kỵ đặc sứ, chuyên môn phụ trách Tổ Vương Phủ cùng buồn bã lao núi liên minh công việc! Tàn Dao Hải dự tính sẽ tại Hậu Thiên phát động, bọn hấn một phương diện hội phái binh tới ta Tổ Vương Phủ bức ta giao ra binh quyền, một phương diện ứng hội vây quanh thành đông mười dặm Kim Diễm thiết kỵ đại doanh, nếu như ta không đáp ứng, sẽ gấp cường công, chỉ cần Long Cổ thiết kỵ, có thể ở từ nay trở đi giữa trưa trước đuổi tới, là được bảo vệ không ngại!”

“Vâng, Vương gia!” Liễu Vãn Thiên đối với chức vị này cũng không có hứng thú, nhưng là, hấn lại đối với như thế nào đem Tàn Dao Hải oán hận địa địa bại, sau đó lại để cho hấn quý ở trước mặt mình sám hối rất cảm thấy hứng thú!

Tổ Ngao Nguyệt lại nhìn lấy xuyên lấy nhung trang con gái, cười nói: “Ly Hương, ngươi đại biểu vì phụ bản thân, cùng Văn Thiên cùng nhau tiến đến buồn bã lao núi!”

Tổ Ly Hương đại hi nói: “Vâng, phụ vương!”

Nàng bản vẫn còn tâm thần bất định, phụ vương sẽ hay không đáp ứng làm cho nàng cùng nhau tiến đến, chỉ là Liễu Văn Thiên lại nói một câu: “Tình thế khẩn cấp, không phải do Tổ Vương không đồng ý!”

Nàng nhìn về phía Liễu Văn Thiên ánh mắt, lại thêm một tia khâm phục.

Tổ Ngao Nguyệt đối với Hạ Bôn nói: “Hạ Bôn, ngươi an bài 300 tinh nhuệ, giao cho Liễu Văn Thiên, cần phải bảo vệ tốt an toàn của bọn hân!”

“Vương gia không thể!” Liễu Văn Thiên tranh thủ thời gian chặn lại nói: “Việc này, là vì tìm kiếm kết minh, nghi tình không nên động, lại càng không nghĩ thanh thế quá lớn, để tránh lại để cho Tần Dao Hải có chỗ cảnh giác! Ta đề nghị, cho ta 30 kỵ là đủ!”

“Tốt!” Tổ Ngao Nguyệt nhẹ gật đầu, nói: “Hạ Bôn, đem của ta hộ nguyệt vệ đệ nhất phân đội, điều cho Liễu Văn Thiên!”

Hạ Bôn cung kính nói: “Vâng, thuộc hạ cái này đi an bài!”

Tổ Ngao Nguyệt lại hỏi: “Ngươi mới vừa nói ba bước, bây giờ nói đã xong bước đầu tiên, kết minh. Như vậy bước thứ hai, ly gián, là ly gián ai?”

Có rất ít người biết rõ, Liễu Văn Thiên giờ phút này trong cơ thể, là Tần Tử Nghi thần thức tại khống chế được thân thể, hân cười nói: “Ly gián đối tượng, là Tần Dao Hải cùng Long Tường Học Viện!”

“Long Tường Học Viện!” Tổ Ngao Nguyệt nhẹ gật đầu, cái này từ trước đến nay Long Tường Học Viện đều là do Long Tường Châu chương sứ kiêm nhiệm viện trưởng, nếu như cái này cái thể lực bị phát động, cái kia đem vì Tần Dao Hải như hồ thêm cánh.

Dù sao, đây là một cái lấy võ vì tôn thời đại, học viện thể lực, vô luận tại địa phương, vẫn là tại Hoàng thành, đều là một cỗ lực lượng đáng sợ!

“Như thế nào ly gián?”

“Bởi vì học viện phó viện trưởng Bá Thiên, Cố Nhược Vân cùng với Lý Tiến Đồng chờ cao tăng, đối với Tần Dao Hải ý kiến rất lớn, bọn hân tuy nhiên ngoài miệng không nói, nhưng là tại thời khắc mấu chốt, lại không nhất định hội nghe cái này Tần Dao Hải cái này cái gọi là viện trưởng!”

Tổ Ngao Nguyệt nhẹ gật đầu, phát hiện Liễu Văn Thiên vậy mà so với chính mình tưởng tượng còn muốn lợi hại hơn địa nhiều, sau này như cơ hội, được lưu hân tại bên người đương quân sư mới tốt!

Hân hỏi: “Việc này, phái người phương nào đi làm thuyết khách cho thỏa đáng?”

Liễu Văn Thiên lại cười nói: “Ta có hai cái gọi Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương huynh đệ, giờ phút này đã ở đằng kia căn cứ tay làm, chỉ là cần Tổ Vương phái một thân tín, chấp tay của ngài dụ đi xác nhận thoág một phát, lại để cho bọn hân biết rõ, việc này, là ngài Tổ Vương tại làm!”

Tổ Ngao Nguyệt cười nói: “Cái này hay xử lý, ta đến an bài!”

Tổ Ngao Nguyệt bên cạnh một cái tướng quân, Liễu Văn Thiên nói những rất có này đạo lý, thay đổi trước trước vô lễ chi sắc, chính nhưng hỏi: “Như vậy liễu đặc sứ nói bước thứ ba, bao vây tiêu diệt, là ý gì tư?”

Liễu Văn Thiên sờ lên cằm, cười nói: “Bước thứ ba, kỳ thật Vương gia đã bố trí tốt rồi!”

Tổ Ngao Nguyệt nhớ tới tự ngươi nói lại để cho Long Cổ tiếp ứng, nghi ngờ nói: “Ý của ngươi là... Dùng ta làm mồi nhử, lại để cho bọn hân vây quanh Tổ Vương Phủ cùng thành đông Kim Diễm thiết kỵ đại doanh, sau đó các ngươi lại thực hành vây đánh sao?”

Liễu Văn Thiên cười nói: “Đúng là như thế!”

Vừa rồi câu hỏi tướng quân khó hiểu, hỏi: “Chỉ là, Tần Dao Hải cùng Lâm gia kết minh, binh lực hùng hậu, tăng thêm bọn hân còn có Tế Ma Đài, đến lúc đó hiệu lệnh ma sĩ theo chinh, muốn vây quanh bọn hân, chỉ sợ là không dễ, Long Cổ Ai Long thiết kỵ, cho dù là tại toàn thịnh thời kỳ, sợ cũng làm không được!”

Mặt khác vài tên tướng lĩnh cũng nhẹ gật đầu, cái này cũng chính là Tổ Ngao Nguyệt quan tâm vấn đề.

Chương 120: Huỳnh đệ gặp lại

Chương 120: Huỳnh đệ gặp lại

Liễu Văn Thiên khoát tay cười nói: “Cái này chừ vị không cần nhiều lo, đến lúc đó, tự nhiên có kỳ binh tương trợ!”

“Kỳ binh?” Mấy trong lòng người nghi hoặc, Hoàng thành đã bất lực lực, cái này Long Tường Châu tuy lớn, nhưng ở đâu còn có thể lực có thể tương trợ hay sao?

30 tên tinh nhuệ rất nhanh tập kết hoàn tất, Liễu Văn Thiên lại không chần chờ, cười nói: “Vương gia, ta cũng nên đi, thỉnh Vương gia yên tâm, ta nhất định thuyết phục Long Cổ, lại để cho hần cùng với Vương gia kết minh, cùng một chỗ giáo huấn Tần Dao Hải cái này không biết trời cao đất rộng cầu... Tặc!”

Nói xong, hần cùng với Tổ Ly Hương nhanh chóng vượt qua bên trên hỏa hồng sắc Long Huyết mã, dẫn người hướng về buồn bã lao núi chạy đi.

Nhìn qua đi xa Liễu Văn Thiên cùng Tổ Ly Hương, Hạ Bôn hỏi: “Vương gia, người vì sao đối với Liễu Văn Thiên như thế tín nhiệm?”

“Bởi vì hồ phụ không khuyển tử! Phụ thân của hần, Đại Lương Quốc Kiếm Thần Liễu Tiêu Dao, là một cái đáng tin cậy người, càng là một cái đã từng cùng ta cùng nhau lao tới biên thành giết địch hảo nam nhi!”

Hạ Bôn cười nói: “Vương gia, ta xem, là còn có một nguyên nhân, quận chúa rất tín nhiệm hần!”

“Người nói không sai!” Tổ Ngao Nguyệt trong nội tâm tinh tường, hần cái này đưa con gái, tuy nhiên bình thường nhìn như nhu nhược, kì thực là một cái hướng tới nhiệt huyết lao nhanh nữ đàn ông, nếu quả thật chính là đàn ông, nhất định cũng sẽ là trên chiến trường một thành viên hổ tướng!

“Ly Hương trưởng thành, biết rõ là phụ vương phân ưu rồi!” Hần thì thảo nói.

Giờ phút này, Tổ Ly Hương nghe không được Tổ Ngao Nguyệt, bằng không thì, nàng nhất định sẽ hết sức cao hứng, làm làm một cái thân nữ nhi, nàng sâu cho rằng tiếc, rồi lại không thể làm gì.

So sánh với trở lại vương phủ sinh hoạt, nàng kỳ thật càng hoài niệm tại Man Sơn cái kia mười lăm năm cầu thả tự do thời gian!

“Người biết không, từ khi trở lại vương phủ về sau, hôm nay là ta nhất một ngày cao hứng!” Tổ Ly Hương cười hỏa hồng sắc Huyết Long mã, xuyên lấy Kim Diễm thiết kỵ hỏa hồng sắc khôi giáp, lớn tiếng cười nói: “Đây mới là chân thật ta đây, đây mới là ta muốn!”

Liễu Văn Thiên cười nói: “Ha ha ha, ta cũng cảm giác kỳ quái, tại Man Sơn thời điểm, người ra chiêu như vậy tàn hành hạ cùng quả quyết, sao về sau trở nên như thế thực nữ cùng nhu yếu rồi, như thay đổi cá nhân tựa như, ta còn hoài nghi, người còn có phải hay không Man Sơn chính là cái kia thiếu nữ áo tím!”

“Người còn nói sao, tại Man Sơn, người chiêu quá tổn hại rồi!” Tổ Ly Hương nhớ tới tại Man Sơn, Liễu Văn Thiên sử chính là cái kia cái gì Long Trảo Thủ, sắc mặt có chút nóng lên.

Nàng chậm rãi nói: “Ta cũng là không có cách nào, trở lại vương phủ về sau, ta phát hiện tại vương phủ thậm chí tại toàn bộ Long Tường Thành, tất cả mọi người đối với ta đều rất cung kính, sùng ái ta, nhường cho ta.”

“Nhưng là bởi vì là Vương tộc, lại là thân nữ nhi, ta chỉ có thể dựa theo Đại Lương Quốc đích thói quen cố gắng thực nữ trạng, phụ vương ta tại ta trong suy nghĩ là to lớn cao ngạo tồn tại, ta không muốn bị người chỉ trích, lại để cho phụ vương hổ thẹn.”

Nghe lời này, Liễu Văn Thiên vì chính mình cảm thấy may mắn, tựa hồ phụ thân Liễu Tiêu Dao, cũng không có đối với chính mình làm quá nhiều hạn chế, hần càng nhớ tới Phạm Nhị, cái kia Kinh Võ Châu Phạm gia về sau, vì tự do cầu thả, chính mình theo trong nhà trốn tới Phạm Nhị.

Liễu Văn Thiên cười nói: “Có một người cùng tình huống của người rất giống, hần cũng nên cùng chúng ta hội hợp!”

Tổ Ly Hương hỏi: “Người nói là...”

Nàng còn chưa nói xong, lại nghe thấy một thanh âm cười to nói: “Văn Thiên, người rút cuộc đã tới, ta thế nhưng mà ở chỗ này chờ người hai canh giờ rồi!”

Nàng theo tiếng nhìn lại, đã thấy tại tiền phương của bọn hần đường núi bên trên, có hai cái thiếu niên, một cái dáng người cực đại, một cái dáng người cường tráng, lưng công một thanh trường thương, trên bờ vai còn có một chỉ màu nâu xám bé heo, lại đứng là Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương.

Bọn hần cười hai đầu gầy yếu đất thân ngựa bên trên, lộ ra rất là keo kiệt, nhưng là thần sắc lại dị thường hưng phấn.

“Ha ha ha...” Liễu Văn Thiên nhìn xem Phạm Nhị cực đại thân thể, cười cái kia thất thất thân ngựa bên trên, người tựa hồ so mã thân thể cũng phải lớn hơn, không khỏi trêu ghẹo nói: “Ta nói Phạm Nhị a Phạm Nhị, lúc nào ngươi trở nên thấp như vậy điều rồi! Bằng phong cách của ngươi, có lẽ làm cho cái không lồ Yêu thú a!”

“Hắc hắc...” Phạm Nhị vuốt dài rộng bụng, cười nói: “Ta cũng không phải cái loại này không để ý đại cục người, ngươi đều nói, muốn quần áo nhẹ giản đi, không thể gây chú ý ánh mắt của người ngoài, ta làm cho cái Yêu thú, chẳng phải là đơn giản lộ liễu hành tung?”

Tổ Ly Hương cũng cười nói: “Vậy ngươi cũng biết lường thất tốt đi một chút mã a!”

“Long Tường Châu mã, tốt nhất tự nhiên là Huyết Long mã, bạn thân của ta mang theo Kim Diễm thiết kỵ mà đến, tự nhiên là cho ta chuẩn...” Hân nói đến đây, ánh mắt bỗng nhiên ngẩn ngơ.

“Ách, Ly Hương?” Phạm Nhị giờ phút này mới phát hiện, Liễu Văn Thiên bên cạnh dị thường tuần lẫm thiếu niên, nguyên lai dĩ nhiên là nữ tử, hơn nữa hân còn nhận thức.

Hân ngốc địa vây quanh Tổ Ly Hương chuyển hai vòng, cười nói: “Có ý tứ! Chúng ta bình thường vô cùng thực nữ Tổ Ly Hương, rõ ràng thành tư thế hiên ngang Kim Diễm thiết kỵ rồi! Thanh âm này, đều tựa hồ có nam nhân vị rồi, ăn, không tệ!”

“Đi chết a!” Tổ Ly Hương mắng: “Mới không làm các ngươi xử nam nhân!”

Cổ Thanh Dương đùa vối trên bờ vai Từ Lôi Thần Trư, cười nói: “Ngươi mặc nam trang càng đẹp mắt!”

“Ha ha ha...” Mọi người đều cười ha ha.

Liễu Văn Thiên đối với bên cạnh hân một gã sắc mặt ngăm đen nam tử nói: “Hạ Thống lĩnh, thỉnh mang hai người bọn họ, thay cho hành trang a!”

Cái này Hạ Thống lĩnh tên hạ tà là Kim Diễm thiết kỵ một gã tướng quân, Tổ Vương thấy hân võ tu đẳng cấp cực cao, mà lại giỏi về đánh phòng ngự chiến, liền lại để cho hân theo bên người, phụ trách toàn bộ hộ nguyệt vệ, gánh vác thủ hộ vương phủ trách nhiệm.

Lần này, hân mang theo hộ nguyệt vệ tinh nhuệ nhất đệ nhất phân đội, hộ vệ Liễu Văn Thiên cùng đi buồn bã lao núi.

Hạ tà cung kính nói: “Vâng, liễu đặc sứ!”

Đã qua trọn vẹn một phút đồng hồ, Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương xuyên lấy màu đỏ tươi Kim Diễm khôi giáp, cười màu đỏ như máu Huyết Long mã, xuất hiện ở trước mặt mọi người.

“Ta nói Phạm Nhị, các ngươi xuyên cái quần áo, như thế nào cùng cái đàn bà tựa như, thời gian dài như vậy! Ly Hương xuyên cái này, cũng vô dụng thời gian dài như vậy a!”

Phạm Nhị cười to nói: “Con mẹ nó, ngươi không biết cái này nhiều khó xuyên! Ly Hương xuyên cái này... Ách, hân là ngươi là đã gặp nàng xuyên hay sao?”

Liễu Văn Thiên cười mắng: “Ngươi nằm mơ đi, ngươi có thể hay không dùng luôn như vậy hèn mọn bí ối?”

Mọi người thấy thấy hai người, đều bị cười to, Cổ Thanh Dương xuyên lấy nhung trang, cố nhiên là một thân tuần lẫm, rất giống một gã thiết kỵ.

Nhưng là Phạm Nhị xuyên lấy màu đỏ như máu Kim Diễm khôi giáp, lại có vẻ chẳng ra cái gì cả, hân quá mập, dù là miễn cưỡng mặc vào, cũng tựa hồ là cường lách vào đi vào.

Phạm Nhị vẻ mặt đau khổ nói: “Cái này cũng quá đặc sao lách vào đi à nha! Lại nói Tổ Vương như thế nào nhỏ mọn như vậy, không nỡ chế khôi giáp tài liệu a!”

“Đó là bởi vì Kim Diễm thiết kỵ, chưa từng có như ngươi như vậy béo binh sĩ!” Liễu Văn Thiên cười nói: “Ngươi liền đem tựu cái này xuyên a, đây đã là siêu đại số được rồi, hơn nữa cái này một kiện, trước kia chưa từng có người dùng qua!”

Phạm Nhị lại ghen bĩu môi nói: “Hừ, ta mới không lo binh sĩ, ngươi xem rồi, về sau ta muốn cho Đại Lương Quốc quân, tự mình đánh nhịp cho ta lượng thân làm theo yêu cầu chế tác tướng soái phục!”

“Sẽ có một ngày như vậy!” Liễu Văn Thiên nhìn qua dưới trời sao thương mang đại địa, quát: “Xuất phát!”

Chương 121: Thổ phỉ Vương hầu

Chương 121: Thổ phỉ Vương hầu

Cứ việc đã là cuối mùa thu chi dạ, gió lạnh đìu hiu, nhưng đỉnh núi Ai Long quật, nhưng lại đèn đuốc sáng trưng.

Một cái xương gò má dị thường đột xuất trung niên nhân, giờ phút này ngồi ở cực lớn Hồ Yêu da thú bên trên, mặt mũi tràn đầy nghiêm túc, ánh mắt của hắn dị thường tiêu tụy, làm như trọng thương chưa lành, nhưng bên cạnh hắn trên mặt bàn, nhưng lại chén lớn trang rượu, hắn ngửa cổ lên từ, một chén rượu liền đã vào trong bụng.

Dưới trường tụ đầy người, cũng cả đám đều tại dùng chén miệng lớn uống rượu.

Một cái khôi ngô nam tử đứng ở nơi đó, một tay cầm chén, lớn tiếng nói: “Đại ca, ngài cũng đừng có lại do dự, chúng ta trực tiếp đem thiết kỵ lái vào đi, giết Tần Dao Hải cái kia ác tặc, trói lại nhà hắn nha hoàn mỹ thiếp trở lại vui cười a vui cười a, chẳng phải kết liễu?”

“Long Tam, ngươi là đương thổ phỉ đương vãng đầu đi à nha!” Bên cạnh hắn một cái mũi ưng nam tử khinh thường nói: “Đã biết rõ vui cười a vui cười a, Đại ca không tại những ngày này, ngươi ngược lại là nói nói, ngươi đã đoạt bao nhiêu kẻ có tiền gia tiểu thiếp? Thật làm cho ta Long Nhị cảm giác trở trên!”

Long Tam lại cười nói: “Ha ha, Nhị ca, ta đoạt, tận đều là chút ít ức hiếp dân chúng thân sĩ vô đức ngang ngược, ta không đoạt bọn hắn, mắt thấy mấy vạn người Ai Long thiết kỵ chết đói hay sao?”

Long Nhị lại cười nói: “Dạ dạ là, ngươi công lao đại, nhưng là lúc này, cũng không phải là kỵ binh sát nhập đoạt chút ít thiên thạch cùng nữ nhân đơn giản như vậy, đây mới thực là chiến tranh!”

“Ngươi nói là ta không có chơi qua chiến trường sao?” Long Tam đột nhiên nộ, giật ra bộ ngực của mình quần áo, lộ ra Nhất Thân Kiếm thương vết đao các loại thương cốt nhục, lớn tiếng nói: “Ta cái này một thân tám mươi ba chỗ thương, dù cho có đan dược trị liệu, cũng có ba mươi một chỗ để lại dấu vết, ngươi vậy mà nói với ta chiến trường?”

Long Nhị lại ghen miệng cười nói: “Ngươi đó là cái dũng của thất phu!”

“Tốt rồi!” Ngồi ở trên đài trung niên nhân khoát tay áo, quát: “Lão Nhị, lão Tam, các ngươi một cái là Ai Long thiết kỵ quân sư, một cái là thiết kỵ Chiến Tướng, có cái gì tốt tranh, có phải hay không ta không tại, các ngươi tự coi trời bằng vung rồi, không làm chính sự nữa à?”

Long Nhị cùng Long Tam liếc mắt nhìn nhau, Long Cổ vậy mà nâng lên rồi “ta không tại”, cái kia ý là, các ngươi hiện tại còn có làm hay không ta là lão Đại?

Bọn hắn tranh thủ thời gian cung kính nói: “Thuộc hạ không dám!”

Long Nhị nhún nhún mũi ưng, gặp Long Cổ sắc mặt tốt lên rất nhiều, liền cười lại sửa lời nói: “Đại ca, ngươi không tại cái này đoạn, chúng ta đều một khắc không có thư giãn, một mực đang tìm kiếm Đại ca, chờ ngươi trở lại mang bọn ta lại Chấn Hùng phong!”

Long Tam tranh thủ thời gian phụ họa nói: “Đúng vậy a, Đại ca, chúng ta một mực chờ ngươi a!”

Long Cổ tinh thần tựa hồ bỗng nhiên tốt, hắn xương gò má ở dưới trong mắt phát ra một hồi tinh quang, trầm giọng nói: “Muốn nói báo thù rửa nhục, ta so ngươi các ngươi bất luận kẻ nào đều gấp, nhưng là quang gấp có chỗ má dùng? Tần Dao Hải hiện tại không chỉ có cùng Lâm gia kết minh, Tề Ma Đài cũng là hắn, cái này ba cỗ thế lực cộng lại, chúng ta căn bản đánh không lại!”

Mọi người nghe xong, đều đều bắt đầu trầm mặc, nhưng trong lòng dị thường khổ sở, từ khi lão Đại sau khi mất tích, bọn hắn liền cảm giác ý chí tinh thần sa sút, nếu như không có Long Nhị, Long Tam cùng đã kỳ lĩnh của bọn hắn thủ vững, sợ là đã sớm tan.

Chỉ là lại để cho bọn hắn biệt khuất chính là, giờ phút này lão Đại tuy nhiên trở lại, lại tựa hồ như cũng không có gì ý chí chiến đấu, rõ ràng trường Tần Dao Hải uy phong, nói căn bản đánh không lại, đây cũng không phải là trước kia lão Đại!

Lúc này, xuyên lấy màu vàng khôi giáp thiết kỵ nhanh chóng chạy vội tiến đến, khom người nói: “Đại ca, có một đội xuyên lấy Huyết Hồng khôi giáp cười Huyết Long mã binh sĩ, giờ phút này chính dưới chân núi trại trước, chỉ tên muốn thấy đại ca!”

“Huyết Hồng khôi giáp, Huyết Long mã?” Long Cổ cười ha ha, hắn ánh mắt sắc bén quét mắt liếc chúng nhân nói: “Tổ Vương Phủ Kim Diễm thiết kỵ người, rõ ràng đến ta Ai Lao Sơn rồi, thật sự là lần đầu tiên đệ nhất hồi a!”

“Đúng vậy a, cái này Tổ Vương Phủ xưa nay cùng chúng ta không hợp, nhân mã của hắn, thế nhưng mà chưa từng có đã tới Ai Lao Sơn!”

“Cái này Tổ Vương, đánh chính là là cái gì chủ ý? Mẹ nó, trối lại bọn hần nói sau!”

“Đứng, trước trối lại!”

“...”

Long Nhị lại nâng lên mũi ưng, lớn tiếng nói: “Không thể!”

“Các ngươi những người này, đã biết rõ chém chém giết giết, bọn hần mới mấy người, trối lại bọn hần làm gì? Hần là ta to như vậy Ai Long thiết kỵ, chỉ sợ mấy người kia hay sao?”

Long Cổ giống như đang suy tư, trầm giọng hỏi: “Lão Nhị, ý của ngươi là?”

Long Nhị tránh liếc trông mắt nói: “Đại ca, theo thám tử báo lại, Tần Dao Hải gần đây tại đối phó Tổ Vương Phủ, có lẽ, đây là tại cầu viện đến rồi!”

“Ha ha ha!” Long Cổ đột nhiên đứng lên, cười to nói: “Tốt, quả thật như thế, vậy cũng nói rõ cái kia Tổ Ngạo Nguyệt thức thời, buông cái giá đỡ biết rõ ả nhân rồi! Đến thật là đúng lúc a!”

Long Nhị trong nội tâm thờ dài, thầm nghĩ: Ngươi nói Tổ Ngạo Nguyệt hội ả nhân rồi, Đại ca ngươi cảm giác không phải là, bằng không thì dùng ngươi lấy trước kia tính tình hòa bạo, bị thụ bức này khuất nhục, chỉ sợ mặc kệ binh lực nhiều thiếu, đều trực tiếp mang theo thẳng hướng Long Tường Thành rồi! Còn ở nơi này thảo luận cái gì!

“Hần chấp choạng trứng, Tần Dao Hải, trước kia là căn thảo, hiện tại, rõ ràng trang khởi cây trúc đến rồi!” Long Cổ nhớ tới mình ở Tần gia Âm Ngục vượt qua thời gian, lửa giận trong lòng trong thiêu cháy, quát: “Nhưng là, các ngươi nhớ kỹ, trang cây trúc thảo, cuối cùng chỉ là thảo, các ngươi tại Ai Lao Sơn, bái kiến thảo có thể không héo rũ sao?”

“Không có! Mà bây giờ đã là cuối mùa thu, trang bức cây trúc thảo nên biến trở về mẹ kiếp! Các ngươi nhìn xem, ba ngày trong, ta nhất định mang theo mọi người, hung hăng đập cái kia con chó đẻ!”

“Tốt! Tốt!” Mọi người lập tức tinh cảm quân chúng xúc động, bọn hần chứng kiến, Long Cổ Hầu dĩ vãng khí vương giả, tựa hồ lại khôi phục không ít.

Rất nhanh, Liễu Vãn Thiên mấy người liền nhanh chóng tiến vào đỉnh núi Ai Long quật.

Nhìn qua cao cao tại thượng một vị xương gò má đột xuất trung niên nhân, Liễu Vãn Thiên thần sắc sững sờ, cái này là cái kia tại Tần gia Âm Ngục trong bị quan tại chính mình bên cạnh người sao, như thế nào nhìn về phía trên cũng không bằng này thanh âm sao già nua?

Liễu Vãn Thiên ôm quyền nói: “Vãn bối Liễu Vãn Thiên, thụ Tổ Vương sai khiến, với tư cách Kim Diễm thiết kỵ đặc sứ, đặc tới bái kiến Long Cổ Hầu!”

Tổ Ly Hương cũng ôm quyền nói: “Vãn bối Tổ Ly Hương, bái kiến Long Cổ Hầu!”

Mọi người tựa hồ cũng chưa từng nghe qua Liễu Vãn Thiên danh tự, nhưng là nghe được Tổ Ly Hương danh tự, rất nhiều người đều xao động.

“Tổ Vương Phủ quận chúa?”

“Ta xoạt, cái này nữ, ngày thường thật sự là đẹp mắt, không hổ là Tổ Vương Phủ quận chúa tôn sư a!”

“Nàng tới làm gì?”

“Ngọa tào, mỹ nhân kế?”

“...”

Long Cổ lại đột nhiên đứng lên, vốn là cực lớn xương gò má trở nên càng thêm đột xuất, hần nhanh chóng chạy chạy xuống, nhưng lại để cho tất cả mọi người kinh ngạc chính là, hần cũng không phải chạy Tổ Ly Hương mà đi, mà là lôi kéo Liễu Vãn Thiên tay, cười to nói: “Ha ha ha... Ranh con, ngươi không chết a!”

Thanh âm này, tuy nhiên so lần trước nghe đến trẻ tuổi hơn nhiều, nhưng Liễu Vãn Thiên xác nhận, người này đúng là cùng mình cùng nhau nhốt tại Tần gia Âm Ngục lão già không thể nghi ngờ.

“Ngươi là tiền bối!” Liễu Vãn Thiên cũng kích động địa nâng lên Long Cổ tay, cảm khái nói: “Lần trước cùng tiền bối một tự, đến nay cảm hoài, không nghĩ tới còn có gặp lại ngày!”

“Ngươi họ Liễu, cái kia Liễu Tiêu Dao là gì của ngươi?”

“Đúng là gia phụ!”

“Ha ha ha...” Long Cổ an lòng lão hoài, ảm ỉ cười nói: “Tốt, thật sự là Thần Kiếm không khuyển tử! Ngươi tựa là từ nhỏ bị hần đưa đến xa xôi Man Sơn chính là cái kia lão Tam a!”

Liễu Văn Thiên nghe xong, biết rõ Long Cổ đây là tại nhớ cùng phụ thân tình cũ, lúc này sửa lời nói: “Đúng vậy! Khó được Long bá phụ còn nhớ rõ!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 122: Lợi nghĩa chi tranh

Chương 122: Lợi nghĩa chi tranh

“Tốt, tốt!” Long Cổ con mắt phát ra quang, nhanh chóng lôi kéo Liễu Văn Thiên hướng trên đài đi, tại Yêu thú da hồ ngồi định.

Hắn chỉ vào Liễu Văn Thiên cười nói: “Dã Kỵ, ngươi còn nhớ rõ cho ngươi mật báo cái vị kia nữ tử sao?”

Dã Kỵ cười nói: “Đương nhiên nhớ rõ! Nếu như không phải vị cô nương kia mạo hiểm trước tới báo tin, chúng ta thật đúng là không biết, Đại ca ngươi lại bị Tần Dao Hải cái kia ác tặc, nhốt tại Tần gia Âm Ngục!”

Long Nhị giờ phút này cũng cười to nói: “Đúng vậy a, bắt mất nhất địa phương, tựu là để cho nhất người không thể tưởng được địa phương, chúng ta như thế nào đều không nghĩ tới, Tần Dao Hải cái kia lão hồ ly, rõ ràng đem Đại ca nhốt tại tự chúng ta tạo trong lao ngục! Nhờ có cái cô nương kia, bằng không thì, chúng ta lại như thế nào tìm kiếm, chỉ sợ cũng tìm không thấy Đại ca rồi!”

“Ha ha ha...” Long Cổ cười to nói: “Nhưng là các ngươi không biết a, cái cô nương kia, thế nhưng mà bên cạnh ta vị huynh đệ kia nữ nhân!”

Liễu Văn Thiên nghe xong, trong nội tâm đồ mờ mờ, cái này Long Cổ, quả nhiên như người nghe đồn cái kia dạng, một thân thổ phi chi khí, rồi lại nghĩa bạc vân thiên, lúc này ngược lại tốt, rõ ràng cùng chính mình xưng huynh gọi đệ rồi!

“Ngày ấy, ta Long Cổ bị Tần Dao Hải cái kia con chó đẻ nhốt tại Âm Ngục, may mắn cái này huynh đệ cũng bị đóng đi vào, sau đó lại để cho cô nương kia mật báo, bằng không thì, thực không biết ta Long Cổ khi nào mới có thể lại thấy ánh mặt trời a!”

“Các ngươi còn không biết a, cái này huynh đệ, vẫn là ta hảo huynh đệ Thần Kiếm Sơn Trang trang chủ, Đại Lương Quốc Kiếm Thần Liễu Tiêu Dao con thứ ba!”

Tổ Ly Hương trước trước gặp Long Cổ cùng Liễu Văn Thiên vậy mà nhận thức, còn như thế quen thuộc, thậm chí lần này liên minh có hi vọng.

Giờ phút này nghe Long Cổ nói chuyện tự mâu thuẫn, đối với Liễu Văn Thiên cùng phụ thân hắn Liễu Tiêu Dao đều gọi vị huynh đệ rồi, nhận không được khanh khách nở nụ cười, tiếng cười kia, dị thường dễ nghe, lại để cho những đàn ông này tinh thần chịu chấn động.

Liễu Văn Thiên cũng phát hiện không ổn, thấp giọng nhắc nhở: “Long Hào, ngươi cùng phụ thân ta là huynh đệ, ngươi đã kêu ta Văn Thiên a!”

Long Cổ lại lơ đãng, cười nói: “Cái này có cái gì, ta và ngươi phụ thân huynh đệ tương xứng, cái này cũng không ảnh hưởng chúng ta quan hệ của hai người, hắn gọi hắn, ta bảo ta, tách ra gọi, sẽ không loạn, có phải hay không a, Văn Thiên huynh đệ!”

“...” Liễu Văn Thiên im lặng.

Lại nghe thấy mũi ưng Long Nhị cười nói: “Văn Thiên huynh đệ, ngươi tựu không cần khách khí a, đại ca của chúng ta, từ trước đến nay không câu nệ tiểu tiết, nghĩa bạc vân thiên, đối với huynh đệ so với cái gì cũng tốt, Đại ca đã nhận ngươi làm huynh đệ, chúng ta cũng sẽ đem ngươi trở thành hảo huynh đệ!”

“Cái này lời nói được tốt!” Long Cổ vỗ bên cạnh hắn cái bàn, lớn tiếng nói: “Chư vị huynh đệ, các ngươi nhớ kỹ, cái này tiểu huynh đệ, không có hắn, sẽ không có ta Long Cổ, hắn tựu là ân nhân cứu mạng của ta! Sau này, hắn chính là chúng ta Ai Long thiết kỵ phó tướng rồi!”

“...” Mọi người kinh hãi, đây chính là Ai Long thiết kỵ thành lập đến nay, trẻ tuổi nhất phó tướng, cùng Long Nhị, Long Tam ngồi ngang hàng với.

Nhưng bọn hắn nghe nói Liễu Văn Thiên không chỉ có là Long Cổ ân nhân cứu mạng, vẫn là Thần Kiếm Liễu Tiêu Dao nhi tử, ngược lại cũng không thấy được không ổn, chỉ là sợ hắn vô luận tu vi vẫn có thể lực, khó kẻ dưới phục tùng mà thôi!

Mọi người đều chúc mừng nói: “Chúc mừng Đại ca, chúc mừng Liễu Tướng quân!”

Mà Long Nhị mãi ung nhún nhún, thăm nghĩ Đại ca tuy nhiên nhìn như thỏ lỗ, kì thực trong lúc vô tình đi một bước Cao Kỳ! Phong Liễu Ván Thiên vì phó tướng, nói rõ là ở lời kéo Tổ Vương Phủ cùng Thần Kiếm Sơn Trang, đến lúc đó ba cỗ thế lực cường đại cùng một chỗ đồng tiến, Tàn Đao Hải thế lực cường thịnh trở lại, sợ cũng chiếm không được tốt!

Long Cổ dừng một chút, cười bùng lên bát rượu, cười nói: “Ván Thiên, đến, chúng ta uống trước con mẹ nó ba chén nói sau!”

Liễu Ván Thiên nghe xong, không hề chối từ, mà là bùng lên bên cạnh chén lớn, cùng Long Cổ liền đã làm ba chén.

Ba bát rượu vào trong bụng, Liễu Ván Thiên cảm giác trong nội tâm dấy lên một hồi hỏa diễm, lại để cho hấn lập tức cũng trở nên hào khí vân lam, hấn cảm giác dị thường thoải mái, thăm nghĩ cái này vốn chính là chính mình nên có khí chất, chỉ là bị những năm này tại Man Sơn tận lực áp chế!

Long Cổ uống xong, hỏi: “Ván Thiên, nói đi, Tổ Vương cho ngươi đến, muốn làm gì?”

Liễu Ván Thiên trầm giọng nói: “Long Hầu...”

Long Cổ lại xen vào nói: “Như thế nào còn như vậy xa lạ? Đổi giọng, cùng bọn họ đồng dạng, gọi Đại ca!”

Liễu Ván Thiên cười nói: “Tốt, đã Đại ca như thế sáng khoái, ta đây tự nói thẳng đi, Tổ Vương muốn cùng Đại ca kết minh, cùng một chỗ đánh Tàn Đao Hải cái kia vong ân phụ nghĩa câu ít ngày nữa!”

Tổ Ly Hương ở dưới mặt, gặp Liễu Ván Thiên rõ ràng cùng cái này Long Tường Châu đã từng lớn nhất thổ phi xưng huynh gọi đệ, không khỏi cảm giác thú vị, nàng hồi vương phủ về sau, thế nhưng mà không ít nghe cái này thổ phi bị chiêu an sau trở thành Vương hầu sự tích.

“Câu ít ngày nữa hay sao?” Long Cổ cười nói: “Cái này ví von tốt! Ta vừa rồi cũng có vừa so sánh với dụ, Tàn Đao Hải chính là một cái trang bức cây trúc thảo, chờ chúng ta đi gãy hấn!”

Liễu Ván Thiên cười nói: “Đại ca cái này ví von rất tốt!”

Long Cổ tựa hồ là lúc này mới chứng kiến Tổ Ly Hương bình thường, cười nói: “Khó được Tổ Vương như thế coi trọng, vậy mà phái ra Tổ Ly Hương quận chúa đến đây, xem ra, lần này Tổ Vương cùng liên minh chúng ta chí tâm, rất có thành ý a!”

Tổ Ly Hương ôm quyền nói: “Bẩm Long Cổ Hầu, tiểu nữ từ tuy nhiên lâu cách Long Tường Thành, thực sự nghe qua rất nhiều Long Hầu anh hùng sự tích, cũng theo đó khâm phục không thôi!”

“Chỉ là lại để cho tiểu nữ từ không nghĩ tới chính là, ta một hồi Long Tường Thành, vậy mà nghe nói Long Cổ Hầu bị đuổi đi!”

Long Cổ Hầu lại cả giận nói: “Nãi nãi, ngươi nghe ai nói ta đây là bị đuổi đi hay sao?”

Tổ Ly Hương cười nói: “Cái kia tự nhiên là nghe những ghi kia Long Tường Châu đại sự ký người, ngài đi rồi, tự nhiên là Tàn Đao Hải người ghi, tiểu nữ từ cũng là không tin!”

“Quả nhiên là Tàn Đao Hải cái kia chó đất!” Long Cổ mắng: “Nãi nãi, cái này chó đất, cũng dám cùng kinh thành người liên hợp lại đánh lên ta, hừ, xem ta lần này không hào hào giáo huấn cái này câu ít ngày nữa!”

Tổ Ly Hương cười nói: “Nói như vậy, Long Cổ Hầu là đáp ứng cùng cha ta liên minh?”

Long Cổ cười nói: “Ý của ta...”

“Đại ca!” Long Nhị giờ phút này lại nói chuyện, hấn cười nói: “Ta có mấy câu, muốn thỉnh giáo quận chúa, có thể?”

Long Cổ sững sờ, nhưng hấn cũng biết cái này lão Nhị bình thường cân nhắc vấn đề nhất chu toàn, ý đồ xấu cũng nhiều, liền khoát tay áo nói: “Lão Nhị, ngươi hỏi!”

Long Nhị nhún nhún mãi ung, ôm quyền hỏi: “Từ xưa kết minh, ai cũng vì hai chữ, một cái là nghĩa, một cái là lợi! Chúng ta Cổ gia cùng Tổ Vương Phủ, trước kia từng có không ít quá tiết, lần này, hai nhà kết minh tự nhiên không phải là vì đạo nghĩa!”

“Cho nên, chúng ta hơn nữa là vì lợi chứ! Đã kết minh, vẫn là đem cái này lợi chữ nói rõ ràng tốt!”

Nàng cười hỏi: “Đã sớm nghe nói Ai Long thiết kỵ có Tam đại kiêu tướng, một người trong đó chủ mưu, được xưng nhị long đầu, nói không biết có hay không là ngươi?”

“Ha ha ha...” Long Nhị trong lòng cũng là thập phần đắc ý, cái này Ai Long thiết kỵ, lão thiên nhiên là Long Cổ Hầu, nhưng hấn cái này lão Nhị được xưng là nhị long đầu, không chỉ có nói rõ chính là địa vị xếp hạng thứ hai, càng là bởi vì chính mình là Ai Long thiết kỵ quân sư, Long vốn chính là vô cùng thông minh Yêu thú, mà long đầu càng là đại biểu trí tuệ biểu tượng!

Hấn nhún lấy mãi ung, cười to nói: “Quận chúa từ trước đến nay không tại trong thành, lần này trở lại bất quá ba tháng, vậy mà sao biết được ta nhị long

đầu danh tiếng số, thật sự là vạn phần vinh hạnh!”

Tổ Ly Hương nhìn qua hấn khôn khéo ánh mắt, cười nói: “Đã như thế, ngươi cũng biết, phụ vương ta phái ta đến, chính là muốn thành tâm kết minh, ngươi có ý nghĩ gì, không ngại nói thẳng!”

Long Nhị ôm quyền nói: “Đã quận chúa như thế sáng khoái, ta đây cũng không che giấu rồi! Xin hỏi quận chúa, như nếu chúng ta lần này, có thể đem Tàn Đảo Hải không có cái kia đủ ít ngày nữa chiến thắng, đưa hấn đuổi ra khỏi Long Tường Thành, cái kia Long Tường Châu đem quy ai?”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 123: Say rượu Chân Ngôn

Chương 123: Say rượu Chân Ngôn

Tổ Ly Hương trầm nghĩ, cái này vóc người tuy khó xem, cũng không lỗ mãng, theo như lời vấn đề ở giữa chỗ hiểm! May mắn, ta trước khi đến, phụ hoàng sớm đã có chỗ ứng đối!

Nàng cười nói: “Phụ vương ta nói, nếu như thắng lợi, vẫn là bảo trì hai nhà nửa năm trước nguyên dạng! Tổ Vương Phủ trị quân, Long Cổ Hâu chủ chính, cũng thượng tấu Đại Lương Quốc Hoàng Tôn, gia phong Long Cổ vi Long Tường Châu chương sứ, trọng liệt mười tám lộ Vương hầu!”

Long Nhị nghe xong, rất là thỏa mãn, lại đem con mắt nhìn về phía Long Cổ.

Long Cổ rất là đồng ý gật đầu, nếu như có thể mượn nhờ Tổ Vương lực lượng, đem Tàn Đảo Hải đuổi ra Long Tường Thành, chính mình tiếp tục chủ chính Long Tường Châu, cái kia tự nhiên là kết quả tốt nhất.

Dù sao, chỉ bằng vào hấn Ai Long thiết kỵ, thì không cách nào còn hơn Tàn Đảo Hải cùng Lâm gia liên minh!

Long Nhị gặp Long Cổ cho phép, liền cười nói: “Tổ Vương quả nhiên là thành tâm kết minh, như thế, ta lại không có vấn đề rồi, thỉnh Đại ca định đoạt!”

“Tốt!” Long Cổ vỗ tay mà cười nói: “Quả nhiên là hổ phụ không khuyển nữ! Quận chúa làn gió, có phụ thân ngươi phong phạm a!”

Hấn quát to: “Còn không để cho quận chúa bọn người đưa rượu lên?”

Chờ tất cả mọi người bung lên bát rượu, Long Cổ hăng hái mà nói: “Các huynh đệ, hôm nay mọi người cho ta ăn uống no đủ rồi, ngày mai cho ta hảo hảo nghỉ ngơi và hồi phục, đợi đến từ nay trở đi, mọi người đi theo ta đi đánh người đi!”

Long Tam giờ phút này lại lớn tiếng hỏi: “Đại ca, bình thường ngươi uống rượu, đều muốn đi cái tửu lệnh, hôm nay sao không cũng tới một cái!”

“Cái này dễ dàng!” Long Cổ cười nói: “Mọi người nói, ứng nên gọi tên gì tửu lệnh a!”

Giờ phút này, Phạm Nhị giờ lên bát rượu, cười to nói: “Long Cổ Hâu, ta xem a, không bằng tự dùng ‘Ăn uống no đủ, đánh cầu ít ngày nữa’! Ngươi xem như thế nào?”

“A nha!” Long Cổ hô to một tiếng, cười nói: “Nhìn không ra, cái này Tổ Vương Phủ, thật đúng là ngoại hồ tàng long a, hai câu này tốt, rất được ta ý! Đến, tất cả mọi người nói với ta tửu lệnh!”

“Ăn uống no đủ, đánh cầu ít ngày nữa!”

“Ăn uống no đủ, đánh cầu ít ngày nữa!”

Ba bốn trăm cái đàn ông cùng kêu lên gào rú, lập tức, mọi người nhao nhao cựa chén, đem rượu một hơi cạn sạch!

Không bao lâu, Long Cổ liền cùng Liễu Văn Thiên, Tổ Ly Hương, cùng với Long Nhị, Long Tam, Phạm Nhị, Cổ Thanh Dương mấy người gom góp lại với nhau, một bên uống chén rượu lớn, một bên thương lượng như thế nào đối phó với địch.

Cho tới nửa đêm, uống đến nửa đêm, dĩ thường nhẹ nhàng vui vẻ.

Long Cổ say khướt địa cười nói: “Ta xem, mấy cái chữ, dùng tại giao đầu lúc quân số, cũng là không tệ!”

Nói xong, hấn nhuyển trên mặt đất, đầu nghiêng một cái, đã ngủ, không đến ba hơi, lại đã khò khò khè đến.

Liễu Ván Thiên thấy, cười to nói: “Người tới, chúng ta Đại ca uống say rồi, các ngươi, dìu hấn trở về nghỉ ngơi!”

Hấn bước chân có chút lảo đảo, hấn lôi kéo Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương nói: “Đi, chúng ta đi ra ngoài hít thở không khí!”

Nói xong, hấn cùng với Phạm Nhị, Cổ Thanh Dương ba người, đi ra Ai Long quật, dẫn theo rượu cùng bó thuốc, đi tới một chỗ bên vách núi gò đất.

Trên đường đi, Liễu Ván Thiên mơ hồ không rõ mà nói: “Phạm Nhị, lần này huynh đệ liên lụy ngươi rồi! Ngươi vì cứu ta, đã bị gia tộc biết rõ hành tung đi à nhà?”

“Nói nhảm! Ngươi đều mất tích, ta còn có thể không nóng nảy sao được?” Phạm Nhị cười to nói: “Sự tình có nặng nhẹ, Cổ Nhược Vân nói cho ta biết ngươi theo Hối Quá Nhai mất tích thời điểm, ta lại càng hoảng sợ, mọi cách rơi vào đường cùng, đành phải phát động gia tộc lực lượng cầu viện!”

“Bất quá, tiểu cô nương kia báo tin quá kịp thời rồi, ta vốn chuẩn bị xong, dù cho học viện phó viện trưởng Bá Thiên không đáp ứng, ta cũng muốn tại Tần gia Âm Ngục cướp người!”

Hấn nhẹ nhàng lắc đầu nói: “Không nghĩ tới a, Hồng Tụ Cung người rõ ràng đến rồi, cái kia bà nương, mặc dù tốt xem, ta lại không thể trêu vào a! Ngay cả ta cha cũng không dám đơn giản gây nằng!”

Phạm Nhị nhớ tới cái kia lạnh lùng như băng Vọng Thục cung chủ, trong nội tâm một hồi rét run, hấn chậm rãi nói: “Nhưng là ta từng nghe ta cô cô đã từng nói qua, gia tộc chúng ta, tại Hồng Tụ Cung có người một nhà!”

Hấn đột nhiên cười to nói: “Không nghĩ tới, thật đúng là cái gì công dụng rồi, ha ha ha, lần sau nhìn thấy nàng, bổn thiếu gia nhất định... Nhất định hảo hảo mà trọng thưởng hấn!”

Liễu Ván Thiên nghe xong, trong nội tâm một hồi cảm động, lại cùng Phạm Nhị, Cổ Thanh Dương ba người đã làm một chén lớn, hỏi: “Người nhà ngươi có hay không làm khó dễ ngươi, bức ngươi trở về?”

“Cái này, ngược lại là không có!” Phạm Nhị vuốt bụng cười nói: “Thông qua phi loan điều truyền thư, ta mới từ phụ thân trong miệng biết được, nhà của ta Lão thái gia biết rõ ta vì hảo huynh đệ, mới không được đã cùng trong nhà liên hệ, lại để cho bọn hấn trợ giúp, lại đặc biệt cao hứng, khoa trương ta đứa cháu này trưởng thành, biết có gây nên có việc không nên làm rồi!”

“Cha ta nói, Lão thái gia ủng hộ ta tiếp tục tại bên ngoài lịch lãm rèn luyện, còn đưa hai ta câu rất tốt rất tốt!”

Liễu Ván Thiên đại cảm thấy hứng thú, hỏi: “Nói cái gì?”

Phạm Nhị đột nhiên hét lớn một tiếng, nói: “Đàn ông lập chí ra tộc môn, không thành hào kiệt thì không còn!”

Liễu Ván Thiên cười to nói: “Tốt! Hai câu này thật tốt! Đã có phóng túng ngươi đi ra lưu lạc chí ý, lại có đối với ngươi nồng đậm kỳ vọng. Nhà của ngươi Lão thái gia... Thật là một cái diệu người!”

“Đó là đương nhiên!” Phạm Nhị cười nói: “Nhà của ta Lão thái gia, tuổi trẻ thời điểm, cũng là như vậy tới!”

Nhìn qua dưới ánh trăng hoàn toàn yên tĩnh, Liễu Ván Thiên cười to nói: “Ta Liễu Ván Thiên, đi tới nơi này Dương Vũ đại lục, được huynh đệ như thế, đàn ông còn cần gì nữa!”

Cổ Thanh Dương cùng Phạm Nhị nghe xong, cũng đi theo rống lên: “Được huynh đệ như thế, đàn ông còn cần gì nữa!”

Ba người đều cười ha hả, chỉ là, Liễu Ván Thiên nhưng trong lòng tại thở dài: “Hai người các ngươi nào biết đâu rằng, ta cố ý cường điệu Dương Vũ đại lục, là bởi vì ta ở kiếp trước chi địa, kỳ thật cũng không phải là Dương Vũ đại lục, mà là hóa điểm đại lục!”

Rốt cục, ba người lại đem ôm ra đến một vò rượu làm xong, Phạm Nhị đã say, hấn lôi kéo Liễu Ván Thiên tay, lăm bắm: “Ngươi người này, rất kỳ quái, ta cảm giác mình rất hiểu rõ ngươi rồi, nhưng là lại có nhiều khi, ta cảm giác mình nhìn không thấu ngươi...”

“Nhưng là ta cũng tuyệt đối tin tưởng, dù cho ngươi trúng Hắc Mộc dục độc, cái kia mấy cái cọc bản án, nhất định không phải ngươi làm!”

Nói xong câu này, hấn ngả gục liền.

Liễu Ván Thiên vịn Phạm Nhị dài rộng thân thể, lại để cho hấn dựa vào tại trên đùi của mình ngủ, quay đầu hỏi bên cạnh Cổ Thanh Dương nói: “Hấn nói, ngươi cũng nghĩ như vậy sao?”

Cổ Thanh Dương tại trong ba người vô cùng nhất thanh tỉnh, nhưng cũng có chút hơi say, hấn đập vào đầu lưỡi nói: “Ván Thiên, ngươi người này, rất đơn giản, nhưng là lại phức tạp!”

Liễu Ván Thiên trong nội tâm khẽ động, cười nói: “Nói nói xem!”

“Cảm giác nguoi là hay thay đổi, đôi khi, rất nghiêm túc, nghiêm túc đến phảng phất ai gây náo nguoi, đều muốn trả giá lớn lao một cái giá lớn! Nhưng là cũng có chút thời điểm, nguoi rất tùy ý, vui cười tức giận, ần dẫu chợt cười, lại để cho người rất vui vẻ!”

“Chúng ta không biết cái nào là chính thức nguoi! Nhưng là chúng ta cũng biết, nguoi đối với bằng hữu, đối với huynh đệ, cái kia thật sự tốt! Máy lần xuất sinh nhập tử, nguoi đều không có đem chúng ta buông tha cho!”

“Càng nhiều nữa thời điểm, trên người của nguoi có một cổ để cho chúng ta đều rất có cảm giác an toàn có thể gia tăng chúng ta tin tưởng lực lượng, ta không biết đó là cái gì, nhưng là, ta biết rõ, nguoi nhất định sẽ trở thành một đời cường giả! Theo tại Man Sơn lần thứ nhất quen biết thời điểm, ta liền có loại này trực giác!”

Cổ Thanh Dương vẫn là không thay đổi bản tính, bình thường không nói lời nào thì thôi, vừa nói lời nói, nhất định nói trúng tim đen, khắc sâu thấu triệt!

Liễu Vấn Thiên nghe xong, cũng thật cao hứng, không có so nghe huynh đệ nói thiệt tình lời nói lại để cho người càng cao hứng được rồi!

Hắn nhìn xem đầy trời Tinh Thần, cười nói: “Bất kể như thế nào, chúng ta đều là vĩnh viễn huynh đệ!”

Cổ Thanh Dương cũng nhìn qua đầy trời Tinh Thần, kiên định mà nói: “Ta tin tưởng nguoi!”

Hai cái thiếu niên đối với ngôi sao đầy trời, đột nhiên không nói thêm gì nữa, bọn hắn tựa hồ cũng nghĩ đến tâm sự của mình.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 124: Học viện tranh đoạt

Chương 124: Học viện tranh đoạt

Sáng sớm, Long Tường Học Viện, Long Tường Thạch.

Hai cái thiếu niên, một cái thiếu nữ một đường chạy như bay, Phong Trần một mình đi theo Ai Long Sơn chạy vội tới Long Tường Học Viện.

Bọn hắn muốn làm, đối với Long Tường Học Viện mà nói, là một kiện thiên chuyện đại sự!

Phạm Nhị nâng cao cái phình bụng, nhìn qua cao vút trong mây Long Tường Thạch trên có khắc lấy những danh tự kia, vuốt bụng cười nói: “Ta nói, Vấn Thiên, phía trên này còn không lấy nhiều như vậy địa phương, chúng ta danh tự, lúc nào có thể khắc lên đi a!”

Bên cạnh hắn Liễu Vấn Thiên, cũng nhìn qua Long Tường Thạch, kiên nghị trên mặt lộ ra một tia trầm trọng chi sắc, trì hoãn âm thanh nói: “Ta tin tưởng, sẽ có một ngày như vậy!”

Hắn đột nhiên vỗ Phạm Nhị bả vai nói: “Nếu như lần này có thể phát động học viện cùng một chỗ đánh Tần Dao Hải con chó kia ít ngày nữa, ta tin tưởng, chúng ta làm những chuyện như vậy, tất nhiên sẽ ở phía trên lưu lại một bút, dù sao, cái này chính là Long Tường Học Viện lần thứ nhất tham dự địa phương quyền thế chi tranh!”

Tổ Ly Hương ngưng trọng mà nói: “Nguyên nhân chính là như thế, cái này độ khó rất lớn a!”

Phạm Nhị hỏi: “Vấn Thiên, ngày mai sẽ là đại chiến cuộc sống, chúng ta chỉ có một ngày thời gian, nguoi định làm như thế nào?”

Nhớ tới ngày hôm qua, hắn tác hợp lấy Cổ Nhược Vân, đi thuyết phục Bá Thiên gia nhập vào Tần Dao Hải mặt đối lập lại bị một ngục tù chối tình hình, trong lòng của hắn có chút sợ hãi, cái này Bá Thiên, thế nhưng mà Long Tường Học Viện lớn nhất người bảo thủ! Muốn thuyết phục hắn, có thể thật không dễ dàng!

Liễu Vấn Thiên cười nói: “Nguoi không phải nói bọn hắn hôm nay muốn khai giảng viện nghị sự hội sao? Chúng ta trực tiếp xông vào, gặp lại bọn hắn!”

Phạm Nhị kinh ngạc nói: “Học viện này cao tăng, thế lực cũng là sai lầm tổng phức tạp, như vậy trực tiếp đi qua, quá đơn giản thô bạo đi à nha? Hơn nữa, dễ dàng bạo lộ Tổ Vương cùng Long Cổ Hầu kế hoạch!”

“Yên tâm, ta đều có mưu đồ!” Liễu Vấn Thiên ánh mắt ngưng trọng địa nhìn qua tại tia nắng ban mai hạ rạng rỡ sáng lên những chữ vàng kia, thần sắc

khác thường mà nói: “Nếu như, Bạch thúc cùng Cổ Thanh Dương làm sự tình có thể thuận lợi tiến hành, như vậy, lần này Long Tường phong vân, nhất định thập phần đẹp mắt!”

Mà đối với Long Tường Học Viện, có Tần Từ Nghi thần thức tại, hẳn rất có lòng tin!

Người này tại ba ngàn năm sau thế giới, đây chính là chia rẽ, hợp tung liên hoành đỉnh tiêm Tông Sư, thời đại kia chín cái quốc gia, đều bị hắn loay hoay phải cùng hòa thuận được rất, huống chi cái này nho nhỏ Long Tường Thành?

Mấy ngày nay, hắn đi Tổ Vương Phủ, bên trên Ai Long Sơn, đến Long Tường Học Viện, lực lượng tự là tới từ ở cái này cửu quốc tương hầu thần thức!

Liễu Vấn Thiên khoát tay chặn lại, hăng hái mà nói: “Đi, chúng ta đi Nghị Sự Đường, hôm nay tự đơn giản thô bạo một hồi!”

Giờ phút này, Long Tường Học Viện Nghị Sự Đường nhưng lại một mảnh vẻ mặt ngưng trọng.

Tư Nguyên Các Các chủ Lý Tiểu đứng lên, mặt của hắn như một bạch diện thư sinh, tiêm lấy thanh âm lớn kêu lên: “Bá Thiên phó viện trưởng, ta nhắc nhở ngươi thoáng một phát, đây chính là chúng ta học viện viện trưởng ra lệnh! Chẳng lẽ, chúng ta không nên lập tức chấp hành sao?”

Luyện Võ Các phó các chủ Cổ Nhược Vân giờ phút này không đều Bá Thiên nói chuyện, lập tức phản bác nói: “Lý Tiểu Các chủ, ta cũng nhắc nhở ngươi, chúng ta Long Tường Học Viện từ trước đến nay đều không tham dự địa phương quyền thế chi tranh, có thể nào làm việc như thế qua loa?”

Lý Tiểu gặp Cổ Nhược Vân vậy mà phản đối với chính mình, cả giận nói: “Cổ Nhược Vân, ngươi có ý tứ gì? Chẳng lẽ ngươi lại dám nghịch Tần viện trưởng chỉ mệnh?”

Cổ Nhược Vân đứng lên, không kêu ngạo không tự ti mà nói: “Hừ, học viện khí khái, tự nhiên là muốn độc lập với địa phương quân chính bên ngoài, đối với mọi sự có phán đoán của mình! Bằng không thì, học viện tôn nghiêm ở đâu? Tần viện trưởng lần này ra lệnh, là đứng tại hắn chương sử phù cùng cá nhân tư lợi góc độ, căn bản không phải với tư cách Long Tường Học Viện viện trưởng việc!”

“Nếu như Tần viện trưởng muốn ủng hộ chú ý học viện danh dự cùng tồn vong, chỉ vì bản thân chi tư, muốn hiệu lệnh học viện, ta đây Cổ Nhược Vân, là người thứ nhất không thể đáp ứng!”

Cổ Nhược Vân giờ phút này đem lời nói được rất tuyệt, không có cho mình lưu đường lui, bởi vì Phạm Nhị tại ngày hôm qua cũng đã nói cho hắn biết, nhất định phải có một người cờ xí tươi sáng rõ nét địa phản đối, hơn nữa điểm danh Tần Đào Hải thân phận Trung Châu chương sử cùng học viện viện trưởng khác nhau!

Trong lòng của hắn cười khổ, người này, chỉ có thể hắn để làm rồi! Chỉ là, hành động này, không thể nghi ngờ thập phần hung hiểm, nếu như Tần Đào Hải thắng, như vậy hắn sẽ vạn kiếp bất phục!

“Ngươi...” Lý Tiểu nghe xong giận dữ nói: “Xem ta không bầm bầm Tần viện trưởng, rút lui ngươi cái này Luyện Võ Các phó các chủ vị!”

Bá Thiên giờ phút này lại đột nhiên đứng lên, quát to: “Lý Tiểu Các chủ, ta cũng đệ trình ngươi chú ý thoáng một phát, viện trưởng giờ phút này không ở chỗ này, ta là chủ trì học viện công tác phó viện trưởng! Coi như là hướng viện trưởng nói rõ tình huống, cũng là ta đi, nói rõ thời điểm đến phiên ngươi!”

Mặt khác mấy cái cao tăng, cũng là rất có thâm ý nhìn Lý Tiểu liếc, lắc đầu.

Lý Tiểu nghe xong, biết rõ chính mình công nhiên khiêu chiến Bá Thiên quyền uy, khiến mọi người nổi giận. Hắn tuy là mượn Tần Đào Hải cái này đầu tuyến đi lên, thường xuyên đến Tần Đào Hải chỗ trực tiếp báo cáo tình huống, mà lại đại sự châm ngòi sự tình, nhưng là lên đi là một sự việc, nhưng là dựa theo chương trình, tại đây tất cả sự tình, vốn nên do Bá Thiên phó viện trưởng đi bầm bầm mới là!

Bá Thiên cười lạnh nói: “Hừ, chỉ bằng Tần viện trưởng một tờ công văn, tự muốn cho Long Tường Học Viện tham dự địa phương chi tranh, còn lại để cho học viện thầy trò tiến đến đánh trước trận, đối tượng lại còn là đại biểu triều đình đóng quân Tổ Vương Phủ!”

“Loại này đem chúng ta đương quân cờ nguy hiểm hành vi, tha ta không thể tòng mệnh, ta không thể ngồi xem Long Tường Học Viện hơn bốn trăm năm danh dự cùng trụ cột, hủy hoại chỉ trong chốc lát!”

Nói xong những này, lòng hắn cảnh ngược lại trở nên bình tĩnh, bởi vì hắn thấy được cái này sau lưng hết thảy, Tần Đào Hải mục đích, là muốn cướp lấy Long Tường Châu quân quyền, mà hắn Bá Thiên, lại cũng bị hắn coi như quân cờ, mang theo Long Tường thầy trò trở thành Long Tường Học Viện tội nhân thiên cổ!

“Ta đồng ý Lý Tiểu Các chủ ý kiến!” Giới Luật Các Các chủ Tiêu Chi Loạn giờ phút này vậy mà nói chuyện, hắn âm trầm trên mặt lộ ra một tia bạo ngược nói: “Phong vân tế hội ở bên trong, nếu như không quyết định thật nhanh, đợi Tần viện trưởng công thành về sau, chúng ta nhất định đã bị tẩy trừ, Vô Nhất có thể may mắn còn sống sót! Xem xét thời thế, thuận thế mà làm, mới có thể dựng ở thế bất bại!”

Lý Tiểu gặp Giới Luật Các Tiêu Chi Loạn ủng hộ chính mình, không khỏi đắc ý nói: “Tiêu Các chủ nói không sai, dù cho không là tuân thủ Tần viện trưởng chỉ lệnh, chúng ta cũng nên bo bo giữ mình a? Chúng ta phải xuất động cùng tham dự lần này Long Tường Châu phong vân tế hội, làm tốt học viện từ nay trở đi tranh thủ lớn nhất lợi ích!”

“Ha ha ha...” Một hồi tiếng cười, theo ngoài cửa truyền vào, cái thanh âm này chìm trì hoãn mà nói: “Cho dù là thật sự muốn tham dự, như vậy liền nên chăm chú nghị một nghị, đến cùng nên tham dự phương nào, mới là chính đồ a!”

Mọi người nghe xong, đều là cả kinh, đặc biệt là Lý Tiểu, nghe xong lời này, lập tức quát: “Phương nào tiểu nhân, lại dám nói bực này ngỗ nghịch không ngờ chỉ lời nói!”

Đã thấy một cái dáng người cao to thiếu niên đi đến, hấn ánh mắt thoáng thâm thúy, khoe miệng khẽ nhếch, cao thẳng mũi, sấn ra hấn nói chuyện tự tin cùng kiên nghị.

“Liều Vấn Thiên?” Mọi người thấy thấy hấn về sau, tất cả giật mình, cái này Liều Vấn Thiên, từ khi mấy ngày trước tại Hối Quá Nhai mất tích về sau, liền thành vì Long Tường Học Viện một cái nổi bật khoản, giờ phút này, hấn vậy mà xuất hiện.

Đồng thời xuất hiện, còn có Phạm Nhị, lại để cho mọi người không nghĩ tới chính là, Tổ Vương Phủ quận chúa, Tổ Ly Hương giờ phút này vậy mà cũng tới!

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 125: Dâm tặc hiện thân

Chương 125: Dâm tặc hiện thân

Liều Vấn Thiên mấy người chậm rãi hướng về Bá Thiên bọn người có chút khom người, Liều Vấn Thiên lập tức cười lạnh nói: “Ai là tiểu nhân, Lý Tiểu Các chủ trong nội tâm rõ ràng nhất!”

Lý Tiểu cả giận nói: “Ngươi có ý tứ gì?”

Tiêu Chi Loạn giờ phút này lại cười to nói: “Liều Vấn Thiên a Liều Vấn Thiên, ngươi một mình chạy ra Hối Quá Nhai tránh né trách phạt, giờ phút này lại vẫn dám xuất hiện ở chỗ này, là tự mình đến nhận phạt tới rồi sao?”

Liều Vấn Thiên thấy hai người thật không ngờ làm việc, trong nội tâm giận dữ nói: “Hối Quá Nhai là địa phương nào, tin tưởng đang ngồi các vị đều rất rõ ràng, trừ phi học viện cho phép, bằng không thì ai có thể trở ra đây?”

“Tiêu Các chủ không hỏi mình thất trách chi sai, lại hỏi lại ta như thế nào đi ra ngoài, thật sự là buồn cười! Trong mắt của ta, các ngươi đều chẳng qua là một đám bất nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh người nhất gan!”

“Ta theo Hối Quá Nhai biến mất, là vì ta bị Tần Dao Hải người bắt cóc mà đi, về sau lại bị nhốt tại Tần gia Âm Ngục suốt ba ngày!”

“Với tư cách đại danh đỉnh đỉnh Long Tường Học Viện, tại Long Tường Châu đều bị lại để cho người kính ngưỡng, cho dù là tại Đại Lương Quốc mười tám châu, Long Tường Học Viện cũng là một khối biển chữ vàng, lúc nào, rõ ràng trở nên như vậy nhu nhược? Rõ ràng bỏ mặc học viên của mình như thế bị khi dễ mặc kệ, lại còn đem sai lầm đẩy ở thế yếu đệ tử trên người, thật làm cho ta vì tất cả tiến vào học viện tu hành đệ tử cảm thấy không đáng!”

Phạm Nhị ngày ấy tại Tần gia Âm Ngục, học viện cao tầng, xác thực chỉ có Bá Thiên, Cổ Nhược Vân cùng một vị trưởng lão tại, những người khác, nhưng lại chưa từng cùng đi yếu nhân, hấn biết vậy nên Liều Vấn Thiên lời này, nói trúng tim đen!

Bá Thiên giờ phút này nói chuyện, hấn trừng mắt nói: “Liều Vấn Thiên, chuyện của ngươi, tự chúng ta sẽ trả ngươi một cái công đạo, chỉ là giờ phút này...”

Không muốn Tiêu Chi Loạn lại đã cắt đứt Bá Thiên, hấn lớn tiếng nói: “Bá Thiên phó viện trưởng, ngươi chớ quên, cái này Liều Vấn Thiên là mấy ngày trước đây học viện cùng với Long Tường Châu thiếu nữ liên hoàn làm bản án tội phạm!”

Tần viện trưởng muốn chất lộn hấn đi lao ngục thẩm vấn, là trải qua ta đồng ý! Bởi vì chúng ta học viện, không thể bỏ mặc bực này ác nhân, ở lại chúng ta học viện tai họa nữ đệ tử! Chỉ là Tần viện trưởng chỉ thị, không cho ta nói ra đi, ta chỉ tốt trầm mặc!”

Liều Vấn Thiên trong nội tâm kinh hãi, hấn không rõ, cái này Tiêu Chi Loạn vì sao thật không ngờ cùng Tần Dao Hải cùng một giuộc, cái kia một lần tại Hối Quá Nhai, rõ ràng là Tần Đại Thiên cùng một cái Ma tộc nam tử, vận dụng ngàn dặm tán, đem chính mình bắt cóc đến chưởng sứ phủ, cái này Tiêu Chi Loạn vì sao phải đem bỏ ỉa từ hướng chính mình trên mặt khẩu trừ, còn dùng Tần Dao Hải đến chặn Bá Thiên miệng?

Hấn một tia rất rõ ràng, không nhận Liều Vấn Thiên, hấn nói hết thấy, hinh cùng nói láo, không có bất kỳ ý nghĩa!

Bá Thiên trong nội tâm cả kinh, Tiêu Chi Loạn vậy mà nói Liều Vấn Thiên dĩ nhiên là hấn thả ra, còn gạt sở hữu học viện cao tầng, lại để cho hấn trong

con giận dữ, bọn hán những người này, cũng không thiếu vì chuyện này lo lắng.

Càng có thể hận chính là Tần Dao Hải, thật không ngờ làm việc, không chút nào tôn trọng học viện, nhớ tới ngày đó ở trong tối ngục bên ngoài Tần Dao Hải nói cái chủng loại kia cuồng vọng, trong lòng của hắn thập phần không khoái.

Tiêu Chi Loạn cuối cùng nói: “Nhưng là, ai cũng bôi giết không được, Liễu Vãn Thiên trúng Hắc Mộc dục độc, là thiếu niên làm bản liên hoàn án dâm tặc!”

Tất cả mọi người đem ánh mắt quang hướng về phía Liễu Vãn Thiên, đã thấy Liễu Vãn Thiên khoe miệng giờ lên, cười nói: “Hắn là, trúng Hắc Mộc dục độc, tự nhất định phải làm chuyện xấu sao?”

“Ta xem không nhất định! Hơn nữa, có nhân chứng có thể chứng minh, ta làm cái kia chờ **** sự tình sao?”

Lý Tiểu tiên lấy thanh âm nói: “Liễu Vãn Thiên, ngươi cũng đừng có tránh nặng tìm nhẹ rồi! Những bị cưỡng hiếp kia trên người cô gái, rõ ràng có một cổ nhựa cây mùi thơm, cái này chứng minh, cái kia ác đồ, đúng là tiến vào qua Hắc Tùng Lâm, trúng cái kia Hắc Mộc dục độc!”

Liễu Vãn Thiên ngẩng đầu, không chút nào lại để cho mà nhìn chăm chăm vào Lý Tiểu cái kia trương trắng nõn mặt, cười lạnh nói: “Hừ, nói ta tránh nặng tìm nhẹ? Ta hỏi chính là có phải có nhân chứng, ngươi lại đáp cái gì mùi thối, hắn là lỗ tai của ngươi sinh trưởng ở trên móng đất sao, quang sẽ thả rắm thì!”

“Ngươi... Ngươi dám vũ nhục sư trưởng?” Lý Tiểu giận dữ, đối với Bá Thiên nói: “Bá Thiên phó viện trưởng, kẻ này mục không tôn trưởng, làm chuyện xấu còn dám đồng đặc, lối ra không kềm, ta đề nghị, đưa hắn giao cho chương sứ phủ, lập tức đánh vào châu phủ đại lao!”

“Tự chính mình học viện sự tình, không cần mặt khác phủ đệ đến nhúng tay!” Bá Thiên lại lạnh lùng thốt: “Chúng ta Long Tường Học Viện, đối với nghịch đồ, có quy củ của mình, không cần ngoại nhân nhúng tay? Ta cũng không giống như những người khác, đem học viện quy củ coi là không có gì, dẫn sói vào nhà, lừa gạt học viện cấp lãnh đạo...”

Hắn nói, tự nhiên là Giới Luật Các Các chủ Tiêu Chi Loạn, lại để cho Tiêu Chi Loạn rất là khó chịu, đang muốn nói chuyện.

Liễu Vãn Thiên khoe miệng lộ ra vẻ mỉm cười, lại đột nhiên lớn tiếng nói: “Bá Thiên phó viện trưởng, ta vừa rồi hỏi, phát sinh làm bản nữ tử án trong lúc, phải chăng có nhân chứng! Nhưng rõ ràng nhất không có!”

“Nhưng là, ta đã có nhân chứng chứng minh, phát sinh vụ án cái kia mấy ngày, ta một mực đứng ở cùng một chỗ, chưa bao giờ ly khai qua!”

Nói xong, hắn nhanh chóng đi đến Bá Thiên trước mặt, đem một đạo đạo** bỏ đưa cho hắn.

“Đây là...” Bá Thiên thấy găm bỏ bên trong nội dung, cười to nói: “Có vật này, đúng là trình độ nhất định bên trên có thể chứng minh, Liễu Vãn Thiên là trong sạch!”

Lý Tiểu cười lạnh nói: “Xin hỏi phó viện trưởng, cái kia không biết là vật gì?”

Bá Thiên đem găm bỏ đưa cho Lý Tiểu, nói: “Chính ngươi xem đi!”

Lý Tiểu lấy tới xem xét, đã thấy trên đó viết chứng minh Liễu Vãn Thiên cái kia mấy ngày một mực đứng ở Tần gia Âm Ngục, nhìn xuống lạc khoản, vậy mà viết Long Cổ Hầu, còn đóng dấu chồng Long Cổ Hầu chỉ mỗi hắn có Ai Long thiết ký con dấu.

Lý Tiểu sắc mặt phát lạnh, hắn ngược lại là không có ngờ tới, Long Cổ không chỉ có đào thoát Tần gia Âm Ngục, lại vẫn tự mình tự viết, che con dấu vì Liễu Vãn Thiên làm chứng.

Chỉ là hắn lại cười lạnh nói: “Hừ, Long Cổ, sớm sẽ không biết tung tích, ai biết cái này con dấu là thật là giả, cùng với có phải là hay không người bịa đặt đến lừa gạt chúng ta?”

Bá Thiên biết vậy nên khó xử, trầm nghĩ không bằng đem Liễu Vãn Thiên đi đầu giam giữ tại Long Tường Học Viện, chỉ nói đợi điều tra thuận tiện, hắn đang muốn hạ lệnh, đã thấy một gã học viện lão sư vội vàng hấp tấp địa chạy vội tiến đến, lại đúng là Cổ Minh.

Cổ Minh thần sắc bối rối mà nói: “Phó viện trưởng, không tốt rồi, cái kia làm bản nữ tử dâm tặc, giờ phút này lại xuất hiện, hiện tại đang tại nữ tử khu ký túc xá vực liễu lĩnh!”

“Cái gì? Làm bản nữ tử dâm tặc?” Bá Thiên kinh hãi, đứng lên nói: “Mọi người theo ta tiến đến đuổi bắt dâm tặc!”

Tại khu ký túc xá một tòa màu vàng nhạt trước biệt thự, một người mặc áo lam, tóc tai bù xù, mang theo bên đồng bên ngoài cụ nam tử, bị học viện ba cái áo trắng trường lão vây quanh ở chính giữa, đang tại đại chiến.

Bên cạnh, một cái quần áo đã bị xé nát thiếu nữ, đang tại cái khác nữ tử trong ngực lạnh run, nàng thần sắc dị thường sợ hãi, một cái thiếu nữ vội vàng đem áo ngoài của mình choàng tại trên người của nàng.

Bá Thiên nhìn thấy một màn này, trầm nghĩ: Hắn là nam tử này, mới là mấy ngày nay thiếu nữ **** án tội thủ?

Ba cái áo trắng trường lão, võ tu đẳng cấp đều là Hồn Võ cảnh trung kỳ, nhưng nam tử kia võ tu đẳng cấp vậy mà cũng cực cao, tại ba người vây khốn

phía dưới, vậy mà không có chút nào bại dấu vết!

Bá Thiên thấy, nhanh chóng quát: “Cố Nhược Vân, ngươi cũng bên trên, dùng khốn thủ trận pháp đối phó hần!”

“Vâng!” Cố Nhược Vân rất kiêu mà lên, nhanh chóng cùng với khác ba gã trưởng lão cùng một chỗ thi triển khởi trận pháp đến.

Nhìn qua mấy người xuất kiếm, Liễu Vấn Thiên kinh hãi đạo, đây không phải Ngự Thủ trận pháp sao? Tuy nhiên danh tự sửa lại, nhưng tinh túy lại như cũ tồn tại.

Trận pháp này dùng để đối phó Yêu thú, hữu hiệu nhất bất quá, trận pháp có khóa lại công pháp hiệu quả, bị khốn trụ chi nhân hoặc Yêu thú, thi triển công pháp uy lực đều muốn bị khóa ở chính mình không gian chung quanh, không bao lâu nữa sẽ gặp bị công pháp của mình gây thương tích, cùng Liễu Vấn Thiên Di Sơn Áp Hải vũ kỹ có cách làm khác nhau nhưng kết quả lại giống nhau đến kì diệu, chỉ là cần rất nhiều người cùng nhau thi triển mà thôi!

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 126: Vạn Thú Vô Hồn

Chương 126: Vạn Thú Vô Hồn

“Khốn thủ trận pháp!”

Nhưng thấy tại bốn người dưới thân kiếm, lập tức nam tử kia không gian chung quanh tựa hồ đã xảy ra một tia vận vẹo, hần vốn ứng phó coi như tự nhiên chiều thức, giờ phút này xuất hiện một vẻ bối rối.

Hần dùng chuông, mỗi một chuông đều có chứa một cỗ cuồng bạo nhiệt khí, nhưng là giờ phút này, nhiệt khí không chút nào thấu không xuất ra hần chung quanh ba thước trong không gian, thân thể của hần nhanh chóng nóng lên, phát nhiệt, theo hần trên lòng bàn tay tăng lực, tóc của hần tại phát ra một loại nóng hổi hơi nước.

“Ngọa tào, đây không phải lão tử Thiên Viêm chuông sao?” Liễu Vấn Thiên nhìn không được mắng câu thô tục, không nghĩ tới mình ở ở kiếp trước sáng lập Thiên Viêm chuông pháp, trải qua trận kia thiên địa hạo kiếp về sau, truyền đến bây giờ thật không ngờ không chịu nổi.

Mặc dù như thế, Liễu Vấn Thiên cũng không thể không thừa nhận, học viện bốn người này khốn thủ trận pháp, xác thực rất là tinh diệu, vậy mà có thể đem bị vây khốn chi nhân tất cả lực lượng, vô luận nhiệt khí vẫn là hần khí, đều phong bế tại cùng một cái trong không gian, lại để cho người mua dây buộc mình!

Phạm Nhị vượt bụng, cười hỏi: “Bá Thiên viện trưởng, lần trước tại Hắc Tùng Lâm bên ngoài giải cấm trận pháp cứu chúng ta thời điểm, cái kia 16 cái trưởng lão, là dùng cái này khốn thủ trận pháp a?”

“Đúng vậy!” Bá Thiên thấy không có người đã khống chế đại cục, nhẹ nhõm cười nói: “Cái này khốn thủ trận pháp, là Long Tường Học Viện chí bảo, chia làm bốn người trận, tám người trận pháp, mười hai người trận cùng 16 người trận pháp, lần trước tại Hắc Tùng Lâm, là cao giai nhất trận pháp rồi, bởi vì Yêu thú vạn vừa ra tới, người bình thường ngăn chặn không được a!”

Phạm Nhị cười nói: “Xem ra Long Tường Học Viện, tựa hồ không có ta tưởng tượng yếu như vậy! Tên đám tặc kia, có lẽ rất nhanh muốn thất bại!”

Bá Thiên nghe xong, kinh ngạc địa nhìn Phạm Nhị liếc, thầm nghĩ: “Cái tên mập mạp này đệ tử, Cố Nhược Vân tựa hồ cùng hần quan hệ rất không tồi, lại không biết là lai lịch gì, lại dám như thế cuồng ngạo!”

Bá Thiên đang định phân bác, cái kia người áo xanh đột nhiên thét dài một tiếng, lập tức sau lưng của hần trên không, xuất hiện một cỗ màu đen sương mù, một đầu cực lớn ngân xà xuất hiện ở đằng kia đoàn trong sương mù, lộ ra dị thường dữ tợn cùng quý dị!

“Ngân Xà Vô Hồn?” Bá Thiên hét lớn: “Các vị trưởng lão, nhanh phóng thích Vô Hồn!”

Rất nhanh, vây khốn áo lam nam tử Cố Nhược Vân bốn người, nhanh chóng phóng thích Vô Hồn, nhưng thấy bốn người sau lưng trên không, xuất hiện từng đoàn từng đoàn Tử sắc sương mù, vô số Yêu thú gương mặt như ẩn như hiện, trên không trung gào rú bốc lên.

Rất nhiều đệ tử trước kia chưa bao giờ đã từng gặp ba vị này trưởng lão cùng Cố Nhược Vân phóng thích qua Vô Hồn, giờ phút này mới gặp gỡ, không khỏi há to miệng!

Bọn hắn một bên nhanh chóng lui ra phía sau, một bên nghị luận.

“Vạn Thú Vô Hồn! Nguyên lai cái này là Vạn Thú Vô Hồn!”

“Nghe nói chỉ có đã thức tỉnh Vạn Thú Vô Hồn người, mới có thể luyện tập cái này Vạn Thú trận pháp!”

“Tốt đồ sộ a, lúc nào ta cũng có thể thức tỉnh Vô Hồn a!”

“Đội người đột phá Khôn Vô cảnh đỉnh phong rồi nói sau! Chỉ có tiến vào Hồn Vô cảnh giai đoạn trước, mới có thể thức tỉnh Vô Hồn, người bây giờ mới Khôn Vô cảnh sơ kỳ, còn sớm lắm!”

“...”

Phạm Nhị nhìn qua Vạn Thú Vô Hồn, thầm nghĩ, cái này Vạn Thú Vô Hồn, thức tỉnh không dễ, nhưng là bốn người vậy mà đều là đồng nhất Vô Hồn.

Lần trước cái kia cứu chính mình cùng Liễu Vấn Thiên bọn người đi ra 16 cái trưởng lão, vậy mà cũng đều thức tỉnh chính là Vạn Thú Vô Hồn, Long Tường Học Viện, quả nhiên tàng long ngọa hổ!

Phạm Nhị thầm nghĩ: Xem ra cái này Long Tường Học Viện tuy nhiên không biết chính mình là ai, đối với chính mình ba người còn coi như không tệ, nhưng hắn là biết rõ, lần trước cứu vì chính mình phóng thích bức này Vô Hồn hơn nữa thi triển trận pháp, phí thường hao phí hồn lực!

Lập tức, áo lam nam tử sau lưng ngân xà, nhanh chóng mở ra khổng lồ miệng rộng, hướng về trong bốn người Cổ Nhược Vân tấp tới.

Cổ Nhược Vân sau lưng, vô số Yêu thú đầu lâu nhanh chóng đưa ra ngoài, đem ngân xà cổ quấn.

Ba người khác cũng nhanh chóng khu động Vô Hồn, hướng về ngân xà vốn, nhưng thấy Vạn Thú trên không trung đại chiến, dị thường đồ sộ.

Không đến một phút đồng hồ, áo lam nam tử bỗng nhiên một tiếng kêu rên, sau lưng của hắn sương mù nhanh chóng tán đi, ngân xà biến mất, còn lại, chỉ có một té trên mặt đất nam tử, hắn tại thở hào hển, gào thét, tựa hồ rất là không cam lòng.

Cổ Nhược Vân cùng ba vị trưởng lão cũng thu hồi Vạn Thú Vô Hồn, mọi người cảm giác tựa hồ thoáng cái lại khôi phục bình tĩnh.

Cổ Nhược Vân nhanh chóng rất kiểm, sử dụng kiểm tiêm chỉ vào nam tử nói: “Người rốt cuộc là ai? Vì sao phải làm làm bản nữ tử ác sự tình?”

“Ô... Hô... Ô...” Áo lam nam tử há mồm, lại không nói ra lời nói.

Cổ Nhược Vân mũi kiếm nhảy lên, áo lam nam tử trên mặt bên đồng bên ngoài cụ bị kéo xuống dưới, nhưng thấy hắn mặt chắn cụ che khuất nửa bên mặt, dĩ nhiên là cháy đen, cái mũi vậy mà chỉ còn lại có một nửa.

“Là hắn!” Học viện không ít trưởng lão trong nội tâm tất cả giật mình, cái này từng đã là Đại Lương Quốc một đời Dược Tôn Tử Phi Lan, vậy mà còn chưa chết?

“Tử Phi Lan! Từng đã là Long Tường Học Viện một đời Dược Tôn!” Giới Luật Các Các chủ Tiêu Chi Loạn đột nhiên quát to: “Ba mươi năm trước, người trúng Hắc Mộc độc độc, tại bị mang đến châu phủ đại lao trên đường, bị người đào thoát, không nghĩ tới người vậy mà còn chưa chết?”

Lý Tiểu cũng quát to: “Tử Phi Lan, người trúng độc độc không chết, những năm này, đến cùng tai họa nhiều thiếu nữ tử, từ đâu đến!”

Bá Thiên cũng uống nói: “Mấy ngày nay phát sinh thiếu nữ làm bản án, chính là người gây nên a?”

Vừa rồi tham dự vây công Tử Phi Lan một cái trưởng lão, chỉ vào bên cạnh chính đang phát run thiếu nữ nói: “Ta vừa rồi rõ ràng trông thấy, người muốn đối với nữ tử kia đang muốn XX? Nếu không có ba người chúng ta kịp thời thi cứu, nàng kia sợ đã bị người cưỡng hiếp rồi! Người còn có gì lời nói?”

Cái khác trưởng lão cười lạnh nói: “Từng đã là một đời Dược Tôn, lại muốn lại dưới ban ngày ban mặt làm ra bức này vô sỉ sự tình, chúng ta những người này, tựa là chứng thực, mà trên người của người phát ra hương vị, tựa là vật chứng! Nhân chứng vật chứng đều tại, người còn không nhận tội!”

Kính người nhắc nhở, tất cả mọi người nghe thấy được một cỗ như có như không hương vị, cực kỳ giống một loại cây mỡ mùi thơm

Đây chẳng phải là những ngày này, bị cưỡng hiếp trên người cô gái lưu lại hương vị sao?

Mọi người đều đều đối với Tử Phi Lan lộ ra xem thường cùng phi nhỏ chi sắc, không nghĩ tới, người này đã từng là Long Tường Học Viện một đời Dược Tôn, lại thành như thế bộ dáng, thật là làm cho người khinh thường!

Tử Phi Lan trong miệng ô hô a nha, lại không có cái gì nói ra, mọi người cái này mới phát hiện, hắn vậy mà đã là người câm!

Bá Thiên ánh mắt lộ ra một tia thương xót, nhớ tới cái này đã từng vì Long Tường Học Viện làm ra rất nhiều cống hiến người, trong nội tâm không đành lòng.

Từ Phi Lan lần kia tiến vào Hắc Tùng Lâm, cảm giác không phải là nghĩ đến vì Long Tường Học Viện kẻ đến sau làm công hiên. Hắc không tiếc dùng thân mạo hiểm, tìm Hắc Mộc dục độc chi nguyên, không nghĩ tới độc nguyên đã tìm được, hắc lại trúng cái kia Hắc Mộc dục độc.

Hắc cái kia trương màu đen mặt, đúng là độc xâm lấn vị trí, cũng là bị chính hắc cảm ra đến!

Chỉ là, dựa theo Long Tường Học Viện lệ cũ, độc phát thời điểm, liền phải bị đánh nhập châu phủ đại lao, huống chi, mấy ngày nay cường hiếp nữ tử án, lại đúng là Từ Phi Lan gây nên, nhân chứng vật chứng đều tại.

Hắc đồng tử lạnh lùng, mở miệng nói: “Thỉnh Cố các chủ cùng ba vị trưởng lão, cùng một chỗ đem Từ Phi Lan đưa vào châu phủ đại lao!”

Đây cũng là dựa theo lệ cũ làm việc, Long Tường Học Viện ngoại trừ Hối Quả Nhai, cũng không đại lao, giam không được trúng Hắc Mộc dục độc chi nhân!

Huống chi, làm như vậy, coi như là đối với mấy ngày nay phát sinh thiếu nữ làm bản án, đã có một cái công đạo, ít nhất, Liễu Văn Thiên trong sạch rồi!

Chỉ là, có một cái nghi vấn, Bá Thiên không dám đi đa tường.

Mà trong mọi người, kinh ngạc nhất, không ai qua được Phạm Nhị, Từ Phi Lan, không phải hắc dượng sao? Hắc là, hắc dượng căn bản cũng không có chết?

Đón Liễu Văn Thiên hỏi thăm ánh mắt, Phạm Nhị cười khổ nói: “Văn Thiên, ta cũng không biết cái này Từ Phi Lan có phải hay không ta dượng, bởi vì ta chưa từng có bái kiến hắc, nhưng là ta cô cô nói cho ta biết, hắc đã tại ba mươi năm trước, liền bị Hắc Tùng Lâm Yêu thú giết chết!”

Liễu Văn Thiên thần sắc ngưng trọng nói: “Người tại sao không hỏi hắc mấy vấn đề xác nhận hạ?”

“Ta cũng là nghĩ như vậy!” Phạm Nhị nói xong, liền chuẩn bị chạy đi qua ngăn lại bọn hắc, hỏi áo lam nam tử mấy vấn đề, chỉ là, không đợi hắc hành động, lại đã nghe được một thanh âm vang lên.

“Chậm đã...” Cái này vô cùng nhu nhuận thanh âm truyền tới, lại để cho rất nhiều người trong nội tâm vui vẻ, cái thanh âm này, bọn hắc trông mong hồi lâu, rốt cục xuất hiện!

Chỉ là, giờ phút này cái thanh âm này, lại mang theo một tia tiêu tụy, về uế oải.

Một cái Từ sắc nổi bật thân ảnh, từ nơi không xa chậm rãi đã đi tới, sắc mặt của nàng y nguyên rất nhuận, nhưng trong ánh mắt đã có một tia không dễ dàng phát giác sưng vù, làm như rất nhiều ngày không có ngủ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 127: Dục độc huyền nghi

Chương 127: Dục độc huyền nghi

Chỉ là cái này tuyệt đại tào nhả vu vật, cho dù ở bậc này tiêu tụy dưới tình huống, đều là vạn người khó gặp, dị thường ít có, lập tức, chỗ thật tình nhất đều tập trung tại trên người nàng.

“Lý Tiễn Đồng, Lý Dục Tôn!”

Mọi người kinh hô lên, cái này hồi lâu không có xuất hiện nữ tử, giờ phút này vì sao phải ngăn cản Bá Thiên phó viện trưởng?

Nhìn xem cái này Lý Tiễn Đồng, Bá Thiên trong lòng chấn động, tựa hồ hắc lo lắng nhất nghi vấn, tựa muốn trở thành thực tế!

Trong lòng của hắc thở dài: “Cái này Lý Tiễn Đồng, sao mà hồ đồ!”

Liễu Văn Thiên nhìn thấy Lý Tiễn Đồng, chẳng biết tại sao, trong nội tâm vậy mà không hiểu địa đầu xót, cái này Lý Tiễn Đồng, lại để cho chính mình tâm tình dị thường phức tạp.

Ngày ấy tại Thần Kiếm Sơn Trang, nàng vì sao phải tham phụ thân Luyện Kiếm Thạch? Nàng không biết cái này Luyện Kiếm Thạch, là Thần Kiếm Sơn

Trang trần trang chi bảo sao?

Những ngày kia chính mình bị nhốt Hắc Tùng Lâm, nàng lại vì sao phải lực bài chúng nghị, kiên quyết nhận định mình là một đan dược thiên tài, phải theo Hắc Tùng Lâm cứu ra? Nàng không ghi hận mình ở Dược Tôn quán không tôn cùng chế ngạo sao?

Những ngày kia tại Dược Tôn quán, nàng lại vì sao được giấu diếm chính mình trùng Hắc Mộc dục độc, nàng không biết cái này Hắc Mộc dục vọng một khi phát tác, là muốn phát sinh đại sự sao?

Những ngày kia đồng dạng tại Dược Tôn quán, Lý Tiễn Đồng ở trước mặt mình, tại Tần Tử Nghi thần thức thi triển cái gọi là đơn giản thô bạo ngôn ngữ phía dưới, lại như vậy Thiên Nhu trầm thuận.

Mà cái kia trong mộng thường xuyên xuất hiện nữ tử, là người sao? Đến cùng cái nào mới là thật thực Lý Tiễn Đồng?

Hắn càng quên không được về này không hiểu mùi thơm, cùng với hắn đang ở trong mộng hội thường xuyên nghe được đàn cổ sắt mình...

Nữ nhân này, đã cứu chính mình, rồi lại đối với chính mình theo như lời cái kia ba loại Thượng Cổ đan dược, không nghĩ giống như cái kia sao cảm thấy hứng thú, tựa hồ nàng đối với chính mình người này, càng cảm thấy hứng thú, chỉ là, nàng đến cùng ngập ngề chính mình cái gì?

Giờ phút này, nhìn thấy hơi có vẻ tiêu tụy Lý Tiễn Đồng, Liễu Ván Thiên trong nội tâm thậm chí có loại không hiểu cảm xúc tại lan tràn, cũng có một tia lo lắng, hẳn là, hẳn chỉ là đối với sở hữu trùng Hắc Mộc dục độc người, cảm thấy hứng thú?

“Bá Thiên phó viện trưởng, có thể...” Lý Tiễn Đồng thanh âm y nguyên nhu nhuận, lại lại dẫn một tia run rẩy nói: “Có thể hay không đem hắn, giao cho ta Dược Tôn quán?”

Giới Luật Các Các chủ cười lạnh nói: “Lý Dược Tôn, cái này Tử Phi Lan có liên quan gì tới người, lại muốn đem hắn giao cho người? Hừ, mang đi!”

“Chậm đã...” Lý Tiễn Đồng thanh âm có chút run rẩy, muốn nói lại thôi.

Rốt cục, nàng tựa hồ là rơi xuống rất lớn quyết tâm, rốt cục dùng vô cùng nhỏ bé yếu ớt thanh âm nói: “Hắn... Hắn là phụ thân của ta!”

Một tiếng Kinh Lôi, trong lòng mọi người nổ vang, cái này trong mắt mọi người dâm tặc, vậy mà sẽ là thiếu niên trong nội tâm nữ thần Lý Tiễn Đồng phụ thân? Cái này tương phản cũng quá lớn a!

Phạm Nhị nhưng trong lòng càng là mơ hồ, cái này Tử Phi Lan, chẳng lẽ chỉ là danh tự cùng mình dưỡng đồng dạng, bằng không thì, chính mình có thể chưa từng có nghe cô cô đã từng nói qua, nàng còn có cái tốt như vậy xem con gái!

Giờ phút này, bạch diện thư sinh giống như Lý Tiểu, khỏe miệng lộ ra một loại nhìn có chút hạ hê thần sắc, hắn ngập ngề Lý Tiễn Đồng mỹ mạo, lại biết chính mình không thể nào đạt được, bởi vì Hoàng thành cũng có người tại nghĩ cách, hắn không dám hành động thiếu suy nghĩ.

Tu vi của hắn, càng là so Lý Tiễn Đồng chênh lệch quá nhiều! Tại Lý Tiễn Đồng trước mặt, hắn tựa như một tên hề, mà Lý Tiễn Đồng thì là vô cùng cao quý nữ thần giống như tồn tại.

Hướng chi, Lý Tiễn Đồng tuy nhiên trong miệng không nói, Lý Tiểu lại biết, Lý Tiễn Đồng cùng Bá Thiên đồng dạng, xem thường hắn cái này tu vi không cao, lại dựa vào quan hệ bá vầy đàn bà, lên làm Tư Nguyên Các Các chủ vị người.

Hiện tại, hắn tựa hồ đã tìm được một cái tìm về tôn nghiêm lý do, người không phải giả bộ thanh thuần giả thanh cao trang nữ thần sao? Giờ phút này, ta coi như chúng tướng người tằng này thần thánh da lột bỏ đến!

Hắn cười lạnh nói: “Ha ha ha... Lý Tiễn Đồng, không nghĩ tới người cái thiên sứ này giống như bề ngoài phía dưới, dụng tâm thật không ngờ thâm trầm! Người này không người, quý không quý dâm tặc, dĩ nhiên là phụ thân của người?”

Hắn dùng ánh mắt thương hại nhìn xem Lý Tiễn Đồng nói: “Người với tư cách học viện Dược Tôn quán Quán trưởng, vậy mà tư tằng dâm tặc, còn có mặt mũi lại để cho Bá Thiên phó viện trưởng đưa hắn giao cho người? Thật sự là không biết liêm sỉ!”

Chỉ có học viện số ít mấy người biết rõ, cái này Tử Phi Lan, xác thực là Lý Tiễn Đồng cha ruột, chỉ là Tử Phi Lan tại ba mươi năm trước liền đã mất tung, mà Lý Tiễn Đồng mẫu thân vì không cho Lý Tiễn Đồng sinh hoạt chịu ảnh hưởng, liền từ tiểu làm cho nàng đi theo ngoại tổ mẫu họ Lý.

Trong lòng mọi người đều là cả kinh, nhất là học viện những thiếu niên kia, trong nội tâm càng là ngũ vị tạp trần, loại này trong suy nghĩ hoàn mỹ thần tượng bỗng nhiên bị đánh nát cảm giác, dĩ thường khó chịu.

Tự như chính mình rõ ràng trong lòng nhận định một vật vô cùng hoàn mỹ, lại bị người cáo tri, như vậy thứ đồ vật có kịch độc đồng dạng, lại để cho người rất khó chịu!

Liễu Ván Thiên nghe xong, trong lòng cũng là cả kinh, hắn tựa hồ bỗng nhiên đã minh bạch, Lý Tiễn Đồng vì sao phải đối với chính mình mọi cách chịu được. Cùng nàng là vì nghiên cứu Hắc Mộc dục độc, vì phụ thân của nàng giải độc a?

Dù sao, Hắc Mộc dục độc, ba mươi năm nhất ngộ, mà sự xuất hiện của mình, chỉ là ngoài ý muốn...

“Không, hần... Hần không có!” Lý Tiễn Đồng ánh mắt xuất hiện một vẻ bối rối, mấy ngày nay nàng cũng nghe nói có người làm bản thiếu nữ, nàng trong lòng cũng là dị thường hoảng sợ, sợ có người phát hiện chính mình đem Từ Phi Lan đầu đi.

Nàng đi đến Bá Thiên trước mặt, thần sắc kiên định mà nói: “Bá Thiên phó viện trưởng, mấy ngày nay, hần một mực bị ta nhốt tại một chỗ, chưa bao giờ đi ra qua. Hôm nay chỉ là của ta không có coi được hần, mới khiến cho chính hần đi ra. Vừa rồi hần đối với nữ học viên xâm phạm, ta cũng cảm giác rất khổ sở, ta sẽ cho cái này nữ đệ tử một cái công đạo!”

Nàng dùng tay vuốt ve trong gió có một tia mắt trật tự sợi tóc, lớn tiếng mà nói: “Nhưng là mấy ngày nay phát sinh làm bản nữ tử án, thật không phải là hần làm!”

“Người cảm thấy, có người sẽ tin tưởng người sao?” Từ Nguyên Các Các chủ Lý Tiểu cười lạnh nói: “Vừa rồi, hần đang muốn đối với nữ đệ tử ý đồ bất chính, như không phải là bị phát hiện, chỉ sợ tên kia nữ đệ tử, đã bị cưỡng hiếp rồi!”

Hần chỉ vào tên kia nữ đệ tử quần áo không chỉnh tề bộ dạng, cả giận nói: “Người nhìn xem, đem nữ đệ tử dọa thành cái này bức bộ dáng, quần áo đều bị xé nát rồi, người lại vẫn dám nói không phải hần?”

Hần lớn tiếng nói: “Cố Nhược Vân, các người còn chờ cái gì, còn không dựa theo Bá Thiên phó viện trưởng yêu cầu, đem cái này dâm tặc đưa đến châu phủ lao ngục đây?”

Cố Nhược Vân trong nội tâm tuy là không đành lòng, lại biết việc này ván đã đóng thuyền, liền cùng ba vị trưởng lão cùng một chỗ, dùng trói thủ dụ thừng đem Từ Phi Lan trói lại, chuẩn bị đem người mang đi.

Lý Tiễn Đồng đột nhiên thần sắc đại biến, nhanh chóng lôi kéo ở Từ Phi Lan, mang theo khóc nức nở nói: “Các người không thể làm như vậy, hần không phải dâm tặc!”

Mọi người nhìn thấy Lý Tiễn Đồng thương tâm thần sắc, rất nhiều người trong nội tâm không đành lòng, có không ít người thậm chí rục rịch, muốn bên trên đi hỗ trợ.

Chỉ là, bị dây thừng thúc trụ Từ Phi Lan, đột nhiên luống cuống, tựa hồ có quỷ thần phụ thể, tay chân của hần tại liều mạng giãy dụa, trong miệng học ra một tia màu vàng nhạt chất lỏng, vốn là cháy đen gương mặt, vậy mà trở nên đỏ bừng đỏ bừng, dưới ánh mặt trời dị thường dữ tợn khủng bố.

Lý Tiễn Đồng kinh hãi, quát: “Hần dục độc phát tác, mau đem hần buông đến, đối đãi ta lại để cho hần tỉnh táo lại... Bằng không thì, hần rất nhanh sẽ chết!”

Cố Nhược Vân hướng phía ba vị trưởng lão nhẹ gật đầu, đem Từ Phi Lan phóng trên mặt đất.

Dù sao, dục độc phát tác, có lẽ rất nhanh tựu chết rồi, tuy nhiên nhân chứng vật chứng đều tại, nhưng là nếu như có thể lại để cho chính hần thừa nhận cùng đồng ý, chẳng phải là rất tốt?

Lý Tiễn Đồng nhanh chóng ngồi xổm xuống, đột nhiên tay một chuyển, không biết từ nơi này lấy ra một khối hiện ra quang mang màu xanh sẫm cục đá nhỏ, lại để cho người kinh ngạc chính là, tảng đá kia vậy mà tại trong tay nàng chậm rãi biến lớn, bất quá ba cái thời gian trong nháy mắt, liền thành một khối có dài ba xích rộng đích màu xanh lá cây thạch đầu.

Mắt sắc người rất nhanh liền phát hiện, tảng đá kia bên cạnh, có một cái Hồng sắc dấu hiệu, lại chính là một thanh uốn lượn kiếm!

Luyện Kiếm Thạch! Phủ Tiên Lâu liệt 《 Bách Khí Phổ 》 trong bài danh thứ bảy Luyện Kiếm Thạch!

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 128: Đòi trước Dược Tôn

Chương 128: Đòi trước Dược Tôn

Lý Tiễn Đồng thúc dục Huyền lực, nhưng thấy Luyện Kiếm Thạch chậm rãi phiêu du tại Từ Phi Lan trên ngực không, ở đằng kia rất nhanh xoay tròn, màu xanh lá cây hào quang ở bên trong, thậm chí có một tia sương mù chậm rãi xuyên vào Từ Phi Lan thân thể.

Ước chừng đã qua một phút đồng hồ, Từ Phi Lan sắc mặt chậm rãi theo đỏ bừng sắc biến thành bình thường màu da, mà Lý Tiễn Đồng cũng ngừng lại,

đem Luyện Kiếm Thạch một lần nữa thu đi vào.

Chứng kiến cái này khỏi quý dị thạch đầu xuất hiện, Liễu Ván Thiên tâm tình rất cuộc không cách nào bình tĩnh, tảng đá kia, vậy mà đúng là Lý Tiễn Đồng theo Thần Kiếm Sơn Trang lấy đi Luyện Kiếm Thạch!

Nguyên lai, Lý Tiễn Đồng muốn cái này Luyện Kiếm Thạch, cũng không phải là vì mình, mà là vì thay phụ thân hắn giải độc?

Lý Tiễn Đồng chậm rãi đứng lên, sắc mặt có một điểm tái nhợt, cho thấy vừa rồi thức dục Huyền lực vì Tử Phi Lan giải độc lúc, Huyền Khí hao phí cực lớn.

Nàng nói khẽ: “Chư vị có thể hãy nghe ta nói hết, lại dẫn hắn đi?”

Cố Nhược Vân bọn người nhìn qua Hưởng Bá Thiên, thấy hắn nhẹ gật đầu, bốn người liền lập ở bên cạnh, phòng bị Tử Phi Lan đào tẩu.

Lý Tiễn Đồng dùng nhu nhuệ thanh âm nói khẽ: “Ba mươi năm trước, cha ta Tử Phi Lan, vì tìm Hắc Mộc dục độc giải độc chi pháp, tại Hắc Tùng Lâm mở ra thời điểm, dùng thân mạo hiểm, muốn tìm ra Hắc Mộc dục độc ngọn nguồn cùng phát độc nguyên nhân!”

“Hắn cũng xác thực đã tìm được Hắc Mộc dục độc ngọn nguồn, đã tìm được biện pháp giải quyết! Tiếc nuôi chính là, chính hắn lại trúng Hắc Mộc dục độc! Chỉ là, hắn không biết chính mình đã trúng độc, sau khi trở về, hắn liền dốc lòng nghiên cứu giải độc chi pháp, rốt cục, có hơi có chút mặt mày!”

“Không nghĩ tới chính là, Giải Độc Đan dục còn không có nghiên chế ra, hắn liền đã đen, tới mộc dục độc phát tác! Việc này bị phát hiện về sau, cha ta liền bị mang đến Long Tường Châu lao ngục.”

Lý Tiểu Tiêm lấy nóng vội thanh âm hỏi: “Cái kia trên đường cướp ngục người, là người?”

Hắn hỏi xong, rất nhiều người trong mắt đều lộ ra xem thường chi sắc, thầm nghĩ Lý Tiểu Tiêm thật sự là muốn cả Lý Tiễn Đồng muốn điên rồi!

Lý Tiểu sau khi hỏi xong chứng kiến mọi người về mặt, cũng cảm giác mình thật sự là không ổn, khi đó, Lý Tiễn Đồng chỉ sợ còn chưa sinh ra.

Lý Tiễn Đồng lại không thèm nhìn Lý Tiểu, tiếp tục nói: “Chỉ là, mẫu thân của ta đối với cái này không thể tiếp nhận, nàng yêu phu sốt ruột, liền âm thầm trên đường bắt cóc cha ta, hơn nữa đem thân thể của hắn lạnh đầu đi.”

“Chỉ là, mẫu thân của ta dùng cha ta lưu lại biện pháp, hợp với đan dục đưa cho trước kia bị nhốt tại Long Tường Châu lao ngục người trúng độc, lại phát hiện y nguyên không thể giải cái kia Hắc Mộc dục độc!”

“Rất nhiều lần nản lòng thoái chí về sau, mẫu thân của ta liền điên mất rồi, từ nay về sau xa cách ta!”

Lý Tiễn Đồng thanh âm trở nên buồn bã, hai mắt tựa hồ muốn rơi lệ, âm trầm nói: “Đây cũng là ta một lòng nghiên cứu y thuật, nhất là Dục Điền nguyên nhân!”

“Nhưng là những năm này, cha ta thật sự một mực bị ướp lạnh, chưa bao giờ đi ra tai họa hơn người! Lần này, là vì Liễu Ván Thiên tại tiến vào Hắc Mộc dục độc về sau, cũng trúng loại độc này!”

Bá Thiên chợt mà hỏi thăm: “Hắn là, tại Liễu Ván Thiên lúc đi ra, người liền biết hắn trúng Hắc Mộc dục độc sao?”

“Cái này thật không có, lúc mới bắt đầu, ta là một lòng muốn vì hắn chữa thương, dù sao, hắn nói cái kia tam phương đan dục, xác thực không phải chuyện đùa!”

Lý Tiễn Đồng như nước đôi mắt nhìn về phía Liễu Ván Thiên, buồn bã nói: “Chỉ là về sau, ta phát hiện trong cơ thể hắn khác thường dạng, trải qua so sánh cùng xác nhận, mới biết hắn trúng dục độc!”

“Vì vậy, ta dựa theo trước đó lần thứ nhất kinh nghiệm, trải qua cái tiến nghiên cứu chế tạo ba khóa đan dục, phát hiện viên thứ ba vậy mà thành công giải hắn dục độc. Cho nên, ta mới có thể dùng mẫu thân của ta lưu lại biện pháp, đem cha ta theo ướp lạnh trong tĩnh lại!”

“Chỉ là, chẳng biết tại sao, cái này đan dục tuy nhiên có thể áp chế dục độc phát tác thời gian, lại vẫn không thể hoàn toàn giải độc! Khá tốt, ta sớm có chuẩn bị, dùng cái này Luyện Kiếm Thạch tại hắn dục độc phát tác lúc, chế trụ hắn độc tính!”

“Mấy ngày nay, ta một lát không rời hắn, lại để cho hắn đứng ở ta luyện chế đan dục phương thuốc bên cạnh, mỗi khi hắn độc tính phát tác, liền dùng Luyện Kiếm Thạch vì hắn giải độc. Chỉ là hôm nay, ta nghe nói Long Tường Châu có đại biến cục, nghĩ ra dục vừa hỏi tình huống, nhưng không ngờ hắn vậy mà chạy ra.”

“Hôm nay, cha ta dọa sợ nữ đệ tử, thật sự là ngàn không nên vạn không nên, đều là lỗi của ta!” Lý Tiễn Đồng bi thương mà nói: “Chỉ là, đã ta có thể dùng cái này Luyện Kiếm Thạch áp chế độc tính, vì sao không nhiều lắm cho ta một ít thời gian, cố gắng ta còn có thể nghiên cứu chế tạo ra giải dục, nếu như thành công, đối với Long Tường Học Viện đời sau đệ tử, cũng là một kiện đại hảo sự, các người nói đúng sao?”

“Ta nhiều năm qua dốc lòng nghiên cứu loại độc này giải pháp, tuy nói là vì phụ thân, nhưng là cũng có vì Long Tường Học Viện từ nay về sau họa tâm tư, thỉnh các vị xem tại chúng ta hai cha con, đều tại vì giải cái này làm phức tạp học viện hơn bốn trăm năm nan đề phân thượng, cho nhiều ta một ít thời gian a!”

“Ta cảm giác lần này, có lẽ chênh lệch không xa! Đem lần trước cho Liễu Vấn Thiên ăn loại thứ ba đan dược lại thêm cải tiến, có lẽ liền có thể thành!”

Mọi người nghe xong trong đó khúc chiết, đều vì hai đời Dược Tôn vì giải Hắc Mộc độc độc cố gắng mà cảm động, có rất nhiều người thậm chí nhận đồng Lý Tiễn Đồng thuyết pháp, tha thứ cách làm của nàng.

Nhưng cũng không có thiếu người, cũng không ủng hộ, cảm giác đây là một kiện vô cùng mạo hiểm sự tình.

Mà Tiêu Chi Loạn, Lý Tiểu bọn người, tắc thì mang hấn tâm tư của nó.

Lý Tiểu tiêm lấy thanh âm nói: “Hừ, vu khống, nhưng mấy ngày nay phát sinh làm bản nữ tử án, cùng với hôm nay sự tình, nhưng lại sự thật!”

Tiêu Chi Loạn cũng cười nói: “Đã vụ án chưa xong, hiểm nghi vừa lớn, sao không giao cho chương sứ phủ hình sự thực đi thẩm vấn?”

Bá Thiên nhưng mà làm khó, một phương diện, hấn đồng tình Lý Tiễn Đồng tao ngộ, hấn cùng với Lý Tiễn Đồng bình thường quan hệ, cũng là coi như không tệ.

Một phương diện khác, mấy ngày nay vụ án có hai kiện phát sinh ở trong học viện, lại để cho hấn sứt đầu mẻ trán, mà lại sở hữu chứng cứ đều chỉ hướng Lý trái đường đúng là gây án chi nhân!

Đang lúc hấn do dự thời điểm, lại nghe thấy Tàn Đại Thiên thanh âm

“Bá Thiên, ngươi còn chờ cái gì, đã chứng cứ vô cùng xác thực, cái kia còn không mau đem cái này Từ Phi Lan giải vào châu phủ lao ngục?”

Lại là này cái Tàn Đại Thiên! Liễu Vấn Thiên đối với cái này chỉ biết cáo mượn oai hùm tiểu nhân, đã sớm hận thấu xương.

Hấn đã nghĩ kỹ, lần này đối với Tàn Đào Hải cuộc chiến, một khi thành công, nhất định trước đem cái này lần nhược sợ mạnh tiểu nhân giải quyết hết!

Hấn đột nhiên tại Bá Thiên bên tai nói hai câu nói, Bá Thiên nghe xong, trong nội tâm vui vẻ, đột nhiên cao giọng nói: “Đã Tàn đại biểu đến rồi, chúng ta đây cũng không cần quản việc này rồi! Thịnh chính các ngươi bắt người a!”

Nói xong, hấn hướng về Cô Nhược Vân khiến một cái ánh mắt. Cô Nhược Vân hiểu ý, đột nhiên cùng ba cái trưởng lão cùng một chỗ, thu trói thủ dây thừng, lên lui sang một bên.

Tàn Đại Thiên rất là đắc ý, nhưng là lập tức sắc mặt trở nên hết sức khó coi.

Bởi vì Từ Phi Lan giờ phút này dùng vô cùng nổi giận con mắt theo dõi hấn, lại để cho trong lòng của hấn sợ hãi.

Đang lúc Bá Thiên chuẩn bị nhìn xem Tàn Đại Thiên cùng Từ Phi Lan một trận chiến thời điểm, Tàn Đại Thiên đột nhiên cười khò nói: “Bá Thiên a Bá Thiên, xem ra ngươi cùng Tàn viện trưởng không phải một lòng a! Chỉ sợ mấy ngày nữa, Long Tường Học Viện muốn thời tiết thay đổi!”

Nói xong, hấn đột nhiên quát: “Thần Đào thiết kỵ ở đâu?”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 129: Đàn cổ bóng hình xinh đẹp

Chương 129: Đàn cổ bóng hình xinh đẹp

Từng đợt vô cùng trầm trọng tiếng vỗ ngựa truyền đến, một đội ước chừng 200 người tạo thành thiết kỵ, đạp mã vọt vào Long Tường Học Viện.

Bọn hấn đều xuyên lấy đặc chế màu vàng khô giáp, ngựa đều là thuần một sắc tuần mã màu đen, chỉ là loại này màu đen cùng bình thường màu đen bất đồng, tựa hồ lại dẫn một tia màu trắng bạc ánh sáng chói lọi.

Mọi người cũng nhìn ra được, những mã này tuy nhiên so ra kém Huyết Long mã, thực sự kém đến không xa, bởi vì này chút ít mã, đến từ cách xa Tây Vực, tên là ngân mục mã!

Nhìn thấy cái này đội thiết kỵ, Bá Thiên một hồi cười khở, hẳn biết rõ, việc này hẳn đã bắt lực rồi! Bởi vì, hẳn dù sao cũng là Long Tường Học Viện phó viện trưởng, vẫn không thể dưới loại tình huống này, cùng thân là viện trưởng Tàn Dao Hải công nhận trở mặt!

Tàn Đại Thiên quát: “Đem người này mang đi!”

Lý Tiễn Đồng muốn ra tay, lại bị Bá Thiên cùng Cổ Nhược Vân song song ngăn lại!

Thần Dao thiết kỵ đến hiển nhiên đều là tinh nhuệ, giờ phút này, bốn cái cường tráng đàn ông, đột nhiên hướng về Tử Phi Lan vây đến, bắt quá ba cái hiệp, liền bắt được Tử Phi Lan.

Cái này cũng khó trách, Tử Phi Lan vừa mới dục độc phát tác, mới bị Luyện Kiếm Thạch ngăn chặn, sức chiến đấu vốn cũng không có khôi phục, há lại Thần Dao thiết kỵ trong cao thủ đứng đầu chỉ địch.

“Bá Thiên, ngươi tự giải quyết cho tốt, như như trưa mai, còn chưa cho trả lời thuyết phục, đừng trách chúng ta san bằng ngươi Long Tường Học Viện!”

Thiết kỵ ở bên trong, một thanh niên nam tử vứt bỏ những lời này, liền cùng Tàn Đại Thiên mang theo thiết kỵ nghênh ngang rời đi.

“San bằng ta Long Tường Học Viện?” Bá Thiên nhìn qua đi xa thiết kỵ, cười lạnh nói: “Hừ, Tàn Dao Hải, ngươi cũng quá cuồng vọng rồi!”

“Tự giải quyết cho tốt a!” Lý Tiểu cùng Tiêu Chỉ Loạn cũng vứt bỏ những lời này, nhanh chóng đi rồi, bọn hắn đi phương hướng, lại đúng là thiết kỵ rời đi phương hướng.

“Các ngươi vì cái gì không cho ta ra tay?” Lý Tiễn Đồng đang nhìn mình phụ thân bị mang đi, yên lặng địa buông thông nước mắt, nàng cố gắng lâu như vậy, lại vẫn không có lại để cho phụ thân thoát khỏi bởi vì độc phát mà vào lao ngục vận mệnh!

“Chúng ta giờ phút này không nên cùng Tàn Dao Hải công nhiên trở mặt!” Bá Thiên lạnh lùng thốt: “Hắc Mộc dục độc một khi phát tác, nhất định muốn đưa đến châu phủ lao ngục, đây cũng là học viện mấy trăm năm quy củ, ai cũng không thể sửa đổi! Huống chi, hiện tại chứng cứ đều cho thấy, Tử Phi Lan là cái kia làm bản nữ tử án gây án chỉ nhân!”

Cổ Nhược Vân an ủi: “Chúng ta, vẫn là bàn bạc kỹ hơn a!”

Nói xong, hắn giống như rất có thâm ý nhìn thoáng qua Lý Tiễn Đồng, lại nhìn thoáng qua Bá Thiên, hướng về luyện võ khu đi đến, kỳ quái chính là, Bá Thiên vậy mà cũng đi theo đi tới.

Lý Tiễn Đồng bởi vì vừa rồi thúc dục Huyền lực, dùng Luyện Kiếm Thạch vì Tử Phi Lan giải độc, tăng thêm giờ phút này tâm thần mất trật tự, nàng đột nhiên cảm giác đầu chóng váng hoa mắt, gần muốn té xỉu.

Liễu Ván Thiên tranh thủ thời gian chạy đi qua, nhẹ nhàng mà ôm lấy nàng, Lý Tiễn Đồng ngã vào Liễu Ván Thiên trong ngực, lại cũng không giẫy dụa, tùy ý hắn ôm, hướng về Dược Tôn quán mà đi.

Trong sân Tử Quế Hoa hương càng nồng nặc rồi, thanh trên bàn đá đã rơi xuống một tầng dày đặc cánh hoa, phong cách cổ xưa phiến đá bên trên, một khung đàn cổ che kín bụi bậm, cũng thật lâu không có người chạm qua rồi.

Lý Tiễn Đồng nước mắt đã nhịn thật lâu, giờ phút này trở lại chính cô ta tiểu thiên địa, rốt cục cũng nhịn không được nữa địa trào lên mà ra, tuy nhiên im ắng, thực sự giống như vỡ đê Giang Hà.

Nàng đột nhiên dùng sức địa đem Liễu Ván Thiên đẩy ra, lê hoa đài vũ mà nói: “Đều tại ngươi! Trên người của ngươi Hắc Mộc dục độc, không phải là bị ta dùng đan dược giải đến sao? Ngươi tại sao phải gạt ta?”

“Ta không có lừa ngươi!” Liễu Ván Thiên người vô tội nói: “Ta cho tới bây giờ đều không biết chính mình trúng Hắc Mộc dục độc, nếu như biết rõ, có rất nhiều sự tình tự sẽ không phát sinh rồi!”

“Ta không tin, ta cảm giác được, ngươi đối với thái độ của ta, rõ ràng là trong nội tâm mang theo oán hận!” Lý Tiễn Đồng rung rung nói: “Ngươi cho rằng ta vô cớ địa cầm đi nhà của ngươi Luyện Kiếm Thạch, đối với ta có cái nhìn! Có phải hay không?”

“Cho nên ngươi lần trước mới có thể cố ý dùng cái loại này trên tức thái độ đối với ta, có phải hay không?”

“Về sau, ngươi làm bộ ăn hết của ta đan dược sau dục độc đã giải, để cho ta nói dối! Ta nghĩ đến ngươi độc thật sự đã giải, mới có thể đem cha ta tình lại, không nghĩ tới bây giờ lại thành như vậy!”

“Ô ô ô...”

Nàng nằm ở trên mặt ghế đá, đột nhiên gào khóc.

Liễu Ván Thiên im lặng, trầm nghĩ: Ta cũng là người bị hại a, ngươi trong khoảng thời gian này chính mình không biết ở ở nơi nào, vì cha mình giải độc, lại nào biết đâu rằng ta chỗ thụ khổ?

Nhưng là, Liễu Ván Thiên đối với nữ nhân một mực không có gì kinh nghiệm, hẳn biết rõ giờ phút này mặc kệ nàng nói cái gì, mặc kệ nói có lý vẫn là vô

lý, hẳn tốt nhất cảm miệng, nhưng hẳn vẫn cũng không biết như thế nào đi an ủi nàng.

Hắn lập tức chân tay luống cuống, không nghĩ tới, cái này nhìn như ngạo kiều nữ tử, như vậy tự tin lại để cho sở hữu thiếu niên nóng ruột nóng gan nữ thần, khóc lên vậy mà cùng đại đa số nữ nhân đồng dạng.

“Ai, ngươi thật sự là đùa đầu đất cái đó!” Tần Tử Nghi thần thức tựa hồ vừa mới tỉnh ngủ bình thường, hắn đột nhiên cười nói: “Thật không nghĩ tới, ngươi nói là sự thật!”

“Cái gì thật hay giả?” Liễu Vãn Thiên lập tức đầu lớn như chấp choạng.

“Ngươi nói mình tại trên mặt cảm tình, cùng một tờ giấy trắng không sai biệt lắm a!” Tần Tử Nghi thần thức cười lạnh nói: “Ngươi rõ ràng đối với nàng có chút động tình, nhưng mà làm gì sẽ không đi an ủi an ủi nàng?”

Liễu Vãn Thiên oán hận mà nói: “Như thế nào an ủi nàng, chẳng lẽ lại trực tiếp không biết xấu hổ địa ôm lấy lấy nàng a!”

Tần Tử Nghi thần thức cười nói: “Phương pháp này, nhưng thật ra là tốt nhất, trăm phát trăm trúng, ngươi vì sao không thử một lần!”

Liễu Vãn Thiên ấp úng mà nói: “Ta... Ta da mặt cũng không như ngươi vậy dày, làm không được!”

Tần Tử Nghi thần thức không kiên nhẫn mà nói: “Vậy ngươi đem thân thể quyền không chế giao cho ta, ta đến!”

Liễu Vãn Thiên cá giận nói: “Cút!”

Nói xong, hắn lại cảm thấy tiếp tục như vậy không phải chuyện này, liền còn nói thêm: “Đổi một cái biện pháp!”

“Ồ, xem ra thật đúng là động tình á!” Tần Tử Nghi cười nói: “Ai, cũng thế, ta đây đã giúp ngươi một hồi! Đem ngươi thân thể quyền không chế giao cho ta!”

Liễu Vãn Thiên nói: “Ngươi muốn làm gì?”

Tần Tử Nghi cười nói: “Yên tâm, ta sẽ không làm ngươi nói da mặt dày sự tình, ta không đơn giản thô bạo, ta dùng phức tạp văn nhã phương pháp, như vậy đã thành a!”

Tần Tử Nghi thần thức cười nói: “Lo lắng? Ta một khi đánh, ngươi liền đem thân thể quyền không chế thu hồi đi, chẳng phải được!”

Liễu Vãn Thiên cảm thấy có lý, liền buông lỏng thần thức đối với thân thể không chế, lập tức, hắn cảm giác thân thể của mình tựa hồ đang di động.

Những đối thoại này thoáng qua tức thì, Lý Tiễn Đồng y nguyên tại mức nọ, mà Liễu Vãn Thiên thân thể, đã yên lặng địa di động đến đó khung đàn cổ bên cạnh.

Hắn ngồi xuống, cũng không lau đi đàn cổ bên trên Tử Quế Hoa mùi, thậm chí kết nối với mặt tro bụi đều lười được bắn ra.

Hắn duỗi ra không tính trắng nõn, lại vô cùng thon dài tay, phủ tại dây đàn bên trên.

“Khanh...”

Theo một cái kỳ quái âm phủ về sau, trong sân lập tức vang lên như nước tiếng đàn.

Liễu Vãn Thiên nghe xong, không khỏi âm thầm gật đầu.

Cái này Tần Tử Nghi thật là một cái yêu nghiệt, rõ ràng còn hiểu âm luật. Giờ phút này tiếng đàn, vậy mà cùng hoàn cảnh chung quanh rất là hòa hợp, đơn thuần thanh âm chuyện tốt nghe, không thể so với lần trước nghe Lý Tiễn Đồng khảy đàn chênh lệch.

Tiếng đàn giống như như nước chảy kéo dài và tràn ngập hàm súc thú vị, phảng phất đang tại chậm rãi chảy xuôi qua cầu nhỏ, chảy qua trước phòng, chảy qua rơi dây Tử Quế Hoa mùi sân nhỏ...

Tại loại này thoải mái đàn cổ trong tiếng, Lý Tiễn Đồng tiếng khóc tựa hồ chậm rãi thấp xuống dưới.

Tiếng đàn như nước, cũng theo nàng tiếng khóc yếu bớt, chậm rãi nhu hòa rất nhiều, cũng không biết là tiếng đàn quấy rầy tiếng khóc, vẫn là tiếng khóc sợ ảnh hưởng tiếng đàn...

Chương 130: Mới tặng mình quân

Chương 130: Mới tặng mình quân

Rốt cục, Lý Tiễn Đồng tiếng khóc hoàn toàn ngừng lại, nằng ngẵng đầu, nhìn thấy đám chìm tại đàn cổ bên trong Liễu Ván Thiên.

Tự hồ chỉ có tại lúc này, Lý Tiễn Đồng mới cẩn thận địa quan sát Liễu Ván Thiên dung mạo.

Lông mày của hắn đậm, lại không cho người cảm giác tục tằn; Ánh mắt của hắn thoảng thâm thúy, lại như cũ thanh tịnh trong sáng; Cái mũi của hắn cao thẳng, lại để cho hắn toàn bộ mặt lộ ra hình dáng rõ ràng; Môi của hắn không tính dày, hơi hất lên, tựa hồ rất có đường cong cảm giác, lại để cho mặt của hắn nhu hòa không ít.

Nguyên lai thiếu niên này, đang khá đàn thời điểm tốt như vậy xem!

Theo cuối cùng một cái âm tiết rơi xuống, phảng phất như nước chảy tại sân nhỏ dưới chân kết thúc, Liễu Ván Thiên đứng lên, nhìn qua Lý Tiễn Đồng mỉm cười.

“Có một số việc, đã xảy ra, liền không thể vấn hồi. Nhưng là có chút sự tình, giờ mới bắt đầu, chúng ta có thể cải biến kết cục!”

“Ta muốn đi thử một lần!”

Nói xong, Liễu Ván Thiên liền đi ra ngoài, hắn biết rõ, hắn còn có chuyện rất trọng yếu đi làm!

Nhìn qua Liễu Ván Thiên cao to bóng lưng, Lý Tiễn Đồng thần sắc tựa hồ còn đắm chìm tại vừa rồi trong tiếng đàn, trong mắt nhìn xem Từ Quế Hoa lại bay xuống đây đất...

——... ——... ——

Long Tường Học Viện, Luyện Võ Các.

Hai trung niên, một thiếu niên, một cái thiếu nữ, giờ phút này đang tại bọn người.

Bá Thiên cái kia Trương Uy nghiêm trên mặt, giờ phút này lại có một tia sốt ruột, hỏi: “Như thế nào còn không có tới?”

Phạm Nhị nâng cao bụng, cười nói: “Có lẽ nhanh, an ủi nữ thần luôn muốn chút thời gian!”

Cố Nhược Vân nhìn qua Phạm Nhị cái kia dài rộng đáng người, nhưng trong lòng tại cảm khái, vì trốn tránh người nhà, có thể đem chính mình dưỡng như vậy mập, cũng chỉ muốn vị này Phạm gia Nhị thiếu gia rồi!

Nếu như không phải đoạn thời gian trước Phạm gia người phi loan truyền thư tới, xác nhận thân phận của hắn, chính mình còn thật không dám nhận.

Có rất ít người biết rõ, vị này bên trên tới đảm nhiệm Luyện Võ Các phó các chủ không lâu Cố Nhược Vân, dĩ nhiên là Kinh Võ Châu Phạm gia người!

Rốt cục, Liễu Ván Thiên cao to thân ảnh, xuất hiện tại cửa ra vào, hắn đi đến, trông thấy trong phòng bốn người, cười nói: “Phạm Nhị nói đúng, hai người các ngươi vị, tất nhiên hội tham dự lần này phong vân tế hội!”

Bá Thiên lại cười lạnh nói: “Liễu Ván Thiên, ta tham dự, chỉ là bởi vì ta không muốn nhìn xem Long Tường Học Viện hơn bốn trăm năm cơ nghiệp, hủy ở trong tay của ta!”

Liễu Ván Thiên hỏi: “Tần Dao Hải vì lôi kéo ngươi, nhất định đã cho ngươi rất tốt hứa hẹn a?”

Bá Thiên sững sờ, lập tức cười nói: “Là không ít, hắn hứa hẹn sau khi chuyện thành công, để cho ta trực tiếp đảm nhiệm Long Tường Học Viện viện trưởng, cũng đồng thời đề cử ta đảm nhiệm Long Tường Châu phó chương sứ!”

Phạm Nhị há to miệng, khoa trương mà hỏi thăm: “Ngọa tào, Tần Dao Hải thật đúng là cam lòng! Như vậy hậu đãi điều kiện, ngươi vì sao không đi?”

“Bởi vì ta đối với quyền thế không có hứng thú!” Bá Thiên mặt lạnh lùng bỗng nhiên đã có mỉm cười, hắn cười nói: “Là trọng yếu hơn là, có ít người, dù là tạm thời đắc thế, sau này cũng sẽ không có kết cục tốt, đây là do một người cách cục cùng lòng dạ quyết định!”

Liễu Ván Thiên nhẹ gật đầu, hắn không nghĩ tới, cái này nhìn như thô lỗ bạo ngược Bá Thiên, đối mặt lợi ích hấp dẫn, vậy mà có thể như thế thanh tịnh, cũng đối với Long Tường Học Viện tương lai tràn ngập thấy xa.

“Ngươi hôm nay trực tiếp xông vào Nghị Sự Đường, sợ chi là tại thăm dò học viện cao tầng thái độ a!” Bá Thiên như có điều suy nghĩ mà nhìn xem Liễu Văn Thiên, Liễu Văn Thiên cười cười, không có phủ nhận.

Trải qua buổi sáng Nghị Sự Đường, học viện cao tầng mười người, ngoại trừ Lý Tiễn Đồng không có xuất hiện, trong chín người, Tư Nguyên Các Các chủ Lý Tiểu, Giới Luật Các Các chủ Tiêu Chi Loạn, rõ ràng cho thấy Tần Dao Hải người.

Nhưng may mắn thay, Bá Thiên cùng Cổ Nhượng Vân, lại nguyên ý đứng tại Tổ Vương hoặc là nói là Long Cổ một phương, những thứ khác năm người, đều là học viện trưởng lão, đức cao vọng trọng, còn chưa có rất ít mở miệng nghị sự.

Càng nhiều nữa thời điểm, bọn họ là cái bài trí, hoặc là quăng bỏ phiếu. Nhưng là Liễu Văn Thiên lại nhìn ra được, trong mắt của bọn hắn, đối với Lý Tiểu chỉ lưu, nhưng lại thập phần khinh thường. Liễu Văn Thiên biết rõ, có Bá Thiên cùng Cổ Nhượng Vân ủng hộ, tăng thêm bọn hắn âm thầm nhận đồng, liền đã đầy đủ rồi.

Bá Thiên tựa hồ cũng không định buông tha vấn đề, hắn từng chữ mà nói: “Có nhiều khi, ta cảm thấy ngươi là không có lớn lên thiếu niên, cuồng vọng hiếu chiến, chỉ lo chính mình khoái ý!”

“Nhưng là đôi khi, ta lại cảm thấy ngươi không giống cái thiếu niên, giống như một cái thể sự xoay vần, đa mưu túc trí âm mưu gia!”

Bá Thiên chăm chăm vào Liễu Văn Thiên, hỏi: “Đến cùng cái nào mới là thật ngươi?”

“Ha ha ha...” Liễu Văn Thiên nở nụ cười, hắn giơ lên khoe miệng nói: “Ngươi là học viện phó viện trưởng, kinh nghiệm bao nhiêu mưa gió, há lại ta một cái mười tám tuổi thiếu niên có thể so sánh, ta chỉ là kinh nghiệm cực khô nhiều đi một tí, đối với có một số việc, thấy được quá nhiều Âm Âm Diện lại luôn nghĩ đến Âm Âm Diện mà thôi!”

Bá Thiên thở dài, như có điều suy nghĩ mà nói: “Cái kia vẫn là ánh mặt trời điểm a, thiếu niên, nên có một thiếu niên bộ dạng!”

Hắn nhớ tới chính mình thiếu niên thời điểm, một mực rất nghiêm túc, rất già thành, tựa như hiện tại đồng dạng, cho dù là giả vờ, nhưng là hắn phát hiện, cái kia kỳ thật vốn không nên là thiếu niên bộ dạng.

Bá Thiên đem suy nghĩ kéo lại, nói ra: “Nói chánh sự đi!”

Liễu Văn Thiên nhẹ gật đầu, cười nói: “Tổ Ly Hương quận chúa thân phận, tin tưởng hai vị cũng biết a?”

Bá Thiên cùng Cổ Nhượng Vân nhẹ gật đầu, bọn hắn tuy nhiên sớm đã biết, nhưng hôm nay là lần đầu tiên nghe người ta trực tiếp xác định.

Nàng tại, liền thay bề ngoài Tổ Vương mà đến, cũng đại biểu Tổ Vương thành ý!

Tổ Ly Hương chấp tay nói: “Hai vị đều là Long Tường Châu nhân vật phong vân, ta từ trước đến nay không chỉ có đem hai vị làm lão sư, càng là coi như người bạn tốt! Vì hôm nay hai vị đối với Long Tường Học Viện tiền cảnh đảm đương, ta Tổ Ly Hương càng là thập phần khâm phục.”

“Phụ vương ta đáp ứng, chỉ cần Long Tường Học Viện trợ phụ vương ta lần này, sau này, phụ vương ta đem ủng hộ hai vị phân biệt đảm nhiệm Long Tường Học Viện viện trưởng cùng phó viện trưởng. Ngoài ra, Kim Diễm thiết kỵ đem tại thành đông luyện binh trường, kéo lê một khối phượng tiện đầy đủ hết địa phương, cung cấp Long Tường Học Viện học sinh thực chiến, thiết kỵ tướng lĩnh cũng đem trừu xứng nhân thủ đối với bọn họ tiến hành thực huấn!”

Tổ Ly Hương đi thẳng vào vấn đề, lại để cho hai người rất là tán thưởng, nhưng bọn hắn nghe phía sau, con mắt tại phát ra quang.

Ai cũng biết, Kim Diễm thiết kỵ, là Đại Lương Quốc thiết kỵ trong chiến lược mạnh nhất bốn chi thiết kỵ một trong, bao nhiêu người muốn gia nhập thiết kỵ đội ngũ, cũng rất khó trúng cử. Có thể nói, trúng cử Kim Diễm thiết kỵ xác suất, so tiến vào Long Tường Học Viện xác suất đều muốn thấp hơn rất nhiều.

Nếu như Long Tường Học Viện học sinh có thể đến Kim Diễm thiết kỵ nơi trú quân thực chiến cùng huấn luyện, không thể nghi ngờ sẽ để cho Long Tường Học Viện đệ tử thực chiến lực càng mạnh hơn nữa, đẳng cấp tăng lên nhanh hơn!

Đã vô luận như thế nào, đều muốn gia nhập, như vậy loại này đã có lợi cho cá nhân tăng lên, lại có lợi cho học viện chính thể lợi ích trao đổi, có sao mà không làm đâu?

Hai người nhìn nhau, đồng thời nói: “Tốt! Chúng ta đồng ý!”

Bá Thiên hỏi: “Không biết Vương gia đối với hành động lần này, hi vọng chúng ta Long Tường Học Viện làm mấy thứ gì đó?”

Liễu Văn Thiên cười mà không nói, lại đem một cái túi gấm giao cho Bá Thiên, cười nói: “Đến lúc đó, thỉnh Bá Thiên phó viện trưởng dựa theo này túi gấm làm việc là được!”

“Chỉ là nhắc nhở hai vị, bởi vì sáng hôm nay sự tình một náo, Lý Tiểu cùng Tiêu Chi Loạn nhất định cho rằng, các ngươi quyết tâm sẽ không vì Tần Dao Hải hiệu lực rồi. Nhưng là các ngươi tại trận chiến tranh này trong sắm vai nhân vật, bọn họ là tuyệt đối không thể tương đương! Cho nên vụ thỉnh giữ bí mật!”

Bá Thiên đem túi gấm mở ra nhìn thoáng qua, liền đem nó cho Cổ Nhượng Vân, trên mặt lộ ra vô cùng kính nể thần sắc, tri hoãn âm thanh nói: “Vương gia

không hổ là hành quân chiến tranh lương tướng a, như thế mưu kế, thiếu hẳn nghĩ ra!”

Cổ Nhược Vân nhìn thoáng qua, hơi suy tư, trên mặt vậy mà cũng lộ ra kính nể chi sắc.

“Chúng ta cáo từ! Không tiễn!” Liễu Ván Thiên cùng Tổ Ly Hương đứng lên, có chút khom người, liền nhanh chóng rời đi.

Long Tường Học Viện đi thông Quỷ Nhai trên quan đạo, một nam một nữ cười màu đỏ như máu Huyết Long mã, đang tại phóng ngựa chạy băng băng.

Tổ Ly Hương hỏi: “Phụ vương ta khi nào cấp hai người bọn họ đã viết cái túi gấm, ta như thế nào không biết?”

Liễu Ván Thiên cười nói: “Bởi vì ta chưa từng có đã từng nói qua, đó là ngươi phụ vương ghi!”

Tổ Ly Hương khoe miệng cười nói: “Chẳng lẽ là ngươi viết hay sao?”

Liễu Ván Thiên hỏi đáp: “Đúng vậy!”

Tổ Ly Hương hỏi: “Đến cùng đã viết cái gì?”

Liễu Ván Thiên thần bí mà nói: “Cái này, tự không nói cho ngươi rồi, đến lúc đó ngươi sẽ biết!”

Tổ Ly Hương ghen miệng nói: “Hừ, ngươi người này bí mật thật đúng là nhiều!”

Liễu Ván Thiên cười nói: “Có sao?”

Tổ Ly Hương như có điều suy nghĩ mà nói: “Có a, ví dụ như thiếu niên kia trong suy nghĩ nữ thần Lý Tiễn Đồng, các ngươi như thế nào quen như vậy tất, ngươi ôm lấy nàng, nàng rõ ràng không phản kháng...”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 131: Không thể buông tha

Chương 131: Không thể buông tha

Sở hữu ở tại nội thành người, đều cảm giác được một loại không hiểu áp lực hào khí, đặc biệt là dân chúng bình thường, cũng không biết chuyện gì xảy ra.

Chỉ có ở cách Tổ Vương Phủ gần người, tắc thì theo một sự tình bên trên nhìn ra một tia mãnh khỏe.

Tổ Vương Phủ, giờ phút này lại không bằng thường ngày đồng dạng yên lặng, rộng thùng thình cửa phủ cùng với tường vây bên ngoài, rõ ràng bị hai đội xuyên lấy màu vàng khô giáp, cười ngân tuần mã màu đen thiết kỵ bao vây lại.

“Những ngừng người này ai, rõ ràng dám vây quanh Tổ Vương Phủ?”

“Ngươi không có nhìn ra sao, bọn hán cả đám đều đeo lấy rộng thùng thình Quỷ Đầu Dao, rất rõ ràng, đây là Long Tường Châu mới chương sứ đủ thấy Thần Dao thiết kỵ!”

“Tổ Vương là đại biểu Hoàng thành đóng quân tại Long Tường Châu, Tàn chương sứ vì sao phải vây quanh Tổ Vương Phủ?”

“Cái này, tự không được biết rồi, nghe nói, là Tàn chương sứ phát hiện Tổ Vương Phủ mưu phản chứng cứ, phụng Hoàng thành chỉ lệnh, trước tới bắt phản tặc quy án!”

“Làm sao có thể, Tổ Vương tuy nhiên không tính lương, nhưng người trong thiên hạ đều biết, hán theo họ mẹ, lại thật sự rõ ràng là đương kim thiên tử Lục hoàng tử a!”

“Có lẽ, là Tổ Vương người bên cạnh gây nên a!”

“...”

Thần Dao thiết kỵ dẫn đội chi nhân, đứng là Tàn Dao Hải cháu trai Tàn Phi Dương, giờ phút này hắn nghe những người này nghị luận, khóe miệng tiết ra một tia quỷ dị cười, trong lòng của hắn khinh bỉ nói: “Những tiểu nhân vật này nơi nào sẽ biết rõ, nay ngày sau, cái này Long Tường Châu, muốn thời tiết thay đổi! Tổ Vương Phủ, đem biến mất tại Long Tường Châu trong dòng sông chảy dài mãi mãi của lịch sử!”

Hắn giờ phút này phụng mệnh thủ tại chỗ này, mục đích chỉ có một, cái kia chính là cũng không lại để cho người tiến đến, cũng không cho người đi ra ngoài!

Bọn hắn, muốn đem Tổ Vương Phủ một mẻ hốt gọn, tuyệt đối không cho phép có cá lọt lưới!

Tàn Phi Dương biết rõ, cái này không chỉ có là Tàn Dao Hải ý tứ, càng là đứng tại sau lưng của hắn Hoàng thành vị đại nhân kia vật ý tứ!

Mà giờ khắc này, một đội cười huyết sắc tuần mã thiết kỵ, lại đang tại theo Long Tường Thành bắc, chạy về phía thành đông trên đường.

Đội nhân mã này bắt quá gần hai trăm người, bọn hắn cười ngựa đều là đỏ tươi Huyết Long mã, trên người khôi giáp lại chia làm Hồng sắc cùng màu đen hai chủng nhan sắc.

Cầm đầu hai người, một người dáng người mập mập vô cùng, một người dáng người cao to, đứng là Liễu Vãn Thiên cùng Phạm Nhị.

Phạm Nhị nhìn qua sau lưng thiết kỵ, một tay vuốt bụng, cười nói: “Vãn Thiên, ta nói ngươi quá không lớn tức giận, Long Cổ phong ngươi vì phó thống soái, hướng hắn muốn cái hai ba vạn đội ngũ thật tốt, không phải chỉ muốn hắn một trăm người, thực quá là keo kiệt! Ở đâu như là đi tham gia một hồi đại chiến bộ dạng?”

Liễu Vãn Thiên cười nói: “Ta nói Phạm Nhị a, ngươi đừng vội lấy phàn nàn, hôm nay cuộc chiến này hiểu được cho ngươi đánh chính là! Ta muốn ít người, là không muốn gây chú ý ánh mắt của người ngoài, bởi vì ta muốn làm, thế nhưng mà đại sự!”

“Hừ, tự cái này hơn hai trăm người, có thể làm gì đại sự?” Phạm Nhị nhăn nhó nhăn miệng, khinh thường nói: “Ta nghe nói nhân gia Tàn Dao Hải Thần Dao thiết kỵ, thế nhưng mà có hơn mười vạn người!”

Liễu Vãn Thiên vuốt cằm nói: “Ngươi đây tự không hiểu a!”

Hắn chỉ vào sau lưng thiết kỵ nói: “Binh không tại nhiều mà ở tại tinh! Ngươi xem những thiết kỵ này, Long Cổ cho ta một trăm người, đều là theo hơn năm vạn Ai Long thiết kỵ ở bên trong, chọn lựa ra đến tinh nhuệ! Mỗi cái võ tu đẳng cấp đều đã đột phá Linh Võ cảnh đỉnh phong, thậm chí cũng không có thiếu Hồn Võ cảnh cường giả!”

“Mà Tổ Vương cho ta một trăm người, thì là thân kinh bách chiến Thiết Huyết chiến sĩ, bọn hắn võ tu đẳng cấp có lẽ không tính cao, nhưng là luận hành quân chiến tranh chỉ dũng mãnh, vậy khẳng định là Tổ Vương tám vạn Kim Diễm thiết kỵ ở bên trong, nhất dũng mãnh thiện chiến được rồi!”

“Hôm nay, chúng ta mang theo đội nhân mã này, muốn đánh chính là, tự là nhanh chiến! Dùng nhanh chế chậm, dùng động chế tĩnh! Đánh Tàn Dao Hải con chó kia ít ngày nữa một trở tay không kịp!”

“Ta nói muốn đi theo Tổ Vương bên kia trực tiếp tiến hành quyết chiến, ngươi còn không cho, ai!” Phạm Nhị gãi gãi đầu, cười khổ nói: “Ta ngược lại là muốn nhìn, ngươi tự cái này hơn hai trăm người, có thể phát huy cái tác dụng gì, còn nói làm cái đại sự gì...”

Lúc này, đầu đầy tóc trắng Liễu Bạch, chợt mà đối với Liễu Vãn Thiên nói ra: “Tam thiếu, phía trước tựa hồ có một đội nhân mã, ước chừng lưỡng trăm người, đang tại đi hướng thành đông trên đường.”

Liễu Vãn Thiên hí mắt, đột nhiên cười nói: “Không biết chúng ta cái thứ nhất địch nhân, sẽ là cái nào thằng xui xẻo đâu?”

Nói xong, hắn đột nhiên quát: “Theo ta hết tốc độ tiến về phía trước!”

Rất nhanh, Liễu Vãn Thiên một chuyển thiết kỵ, chạy vội tới một đội nhân mã phía trước.

Đã thấy cười ngân mục mã người đầu lĩnh, là một cái niên kỷ hơi đại trung niên nhân, ánh mắt của hắn hung ác nham hiểm, lạnh lùng quét Liễu Vãn Thiên bọn người liếc, đột nhiên ánh mắt trầm xuống, con mắt toát ra một hồi vô cùng dữ dội ánh sáng lạnh.

Liễu Vãn Thiên trong mắt cũng có Huyền Quang bắn ra, người này, dĩ nhiên là hắn tại Man Sơn bá kiến Ly Thủy Sơn Trang trang chủ Tàn Bất Quá!

“Từ hôm nay trở đi, Ly Thủy Sơn Trang đem đuổi giết ngươi đến chân trời góc biển!”

Liễu Vãn Thiên nhớ tới người này tại mang theo Tàn Văn cùng Tàn Vũ ly khai Man Sơn lúc nói lời, trong nội tâm đột nhiên lạnh lẽo, cái này thật sự là oan gia ngõ hẹp rồi!

Phạm Nhị hỏi: “Lão nhân này ai a, xem ánh mắt của ngươi, hận không thể đem ngươi ăn tươi tạt như!”

Liễu Vãn Thiên cười nói: “Ngươi còn nhớ rõ tại chúng ta nhập viện ngày đầu tiên, bị Cổ Thanh Dương đánh thành chó rơi xuống nước chính là cái kia Tàn Vũ sao?”

“Nhớ rõ, như thế nào không nhớ rõ!” Phạm Nhị nghe xong, cười nói: “Tên kia, về mặt bất nạt kẻ yếu, sợ hãi kẻ mạnh nô tài tương, như thế nào, lão nhân này cùng hần có quan hệ?”

Liễu Ván Thiên thần nhiên nói: “Người này, là Tàn Vũ phụ thân, Tàn Bất Quá!”

Tàn Bất Quá quát: “Liễu Ván Thiên! Thật sự là oan gia ngõ hẹp, không nghĩ tới ngươi rõ ràng chính mình chịu chết đến rồi?”

“Ngày ấy tại Man Sơn, ngươi giết con của ta Tàn Văn, lại để cho Tàn Vũ trọng thương, hôm nay, ta tất cho ngươi nợ máu trả bằng máu!”

Tàn Bất Quá bên cạnh, một thiếu niên âm nghiêm mặt, lộ ra vô cùng vẻ phẫn nộ, hét lớn: “Liễu Ván Thiên, ngày đó tại Long Tường Học Viện Long Tường Đài, chính ngươi làm rùa đen rút đầu, không dám cùng ta đối chiến, hôm nay, ta tất cho ngươi chết không có chỗ chôn!”

Hần quay đầu đối với Tàn Bất Quá nói ra: “Cha, chúng ta không bằng thu thập Liễu gia tiểu tử này, lại đi trợ giúp Tàn Vương hầu!”

Tàn Bất Quá nghe xong, vậy mà nhẹ gật đầu.

Liễu Ván Thiên mới phát hiện, Tàn Bất Quá bên cạnh, dĩ nhiên cũng làm là Tàn Vũ, chỉ là hần mang lên một cái màu vàng khôi giáp, vừa rồi Liễu Ván Thiên không nhận ra đến.

Liễu Ván Thiên khinh miệt cười nói: “Đều nói thượng bất chính, hạ tắc loạn, ta xem các ngươi Tàn gia Thượng Lương, thật sự là lệch ra đến các ngươi nhà ông ngoại rồi!”

“Tại Man Sơn, hai người các ngươi huynh đệ không biết xấu hổ, tại ta cùng với Dương Văn Lan đại chiến thời điểm, theo bên cạnh đánh lên. Cho nên các ngươi về sau vô luận chết thương, đó là các ngươi gieo gió gặt bão, bởi vì tại cửa ta Di Sơn Áp Hải phía dưới, các ngươi chuẩn bị như thế nào đối với ta, sẽ gặp thụ bao nhiêu thương!”

“Tại Long Tường Trì, ngươi bị đánh bại, ta đều không có giết ngươi, ngươi hôm nay không biết cảm ơn, lại còn dám nói muốn ta chết không có chỗ chôn!”

“Hừ, ta Liễu Ván Thiên, chết sau sự tình, còn chưa tới phiên ngươi quản, nhưng là giờ phút này, các ngươi là hay không còn sống, ta lại muốn xen vào bên trên một ống!”

Liễu Ván Thiên biết rõ, có chút thù, một khi kết xuông, liền rất nan giải. Huống chi, xem bọn hần tư thế, phải đi bang Tàn Đào Hải, mà hần việc này cũng không trực tiếp chạy thành đông Kim Diễm thiết kỵ đại doanh mà đi, đúng là muốn cắt đứt Long Tường Châu tám quận ở bên trong, muốn đi gia nhập Tàn Đào Hải các lộ thế lực.

Bọn hần này đạo nhân mã nhiệm vụ thứ nhất, chỉ có bốn chữ: Ngăn địch tiếp viện!

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 132: Vượt cấp đối chiến

Chương 132: Vượt cấp đối chiến

Tàn Vũ lúc này nhấc lên khôi giáp, lộ ra một trương mặt đỏ bừng, quát to: “Liễu Ván Thiên, hôm nay, chúng ta Ly Thủy Sơn Trang muốn tiêu diệt ngươi, dễ như trở bàn tay, chỉ là ngươi lần trước đồng dặc, lại còn nói một tháng sau liền tiếp nhận bất luận kẻ nào khiêu chiến, hiện tại một tháng đã đến, ngươi dám cùng ta một trận chiến sao?”

Nói xong, liền phóng ngựa chạy vội tới lưỡng đội nhân mã chính giữa.

Tàn Bất Quá thấy, cũng không ngăn trở, ngược lại lộ ra vẻ hân thưởng, hần gặp Liễu Ván Thiên trên người dĩ nhiên là đoạn mạch, Tàn Vũ nếu như trực tiếp đem cái này đầu lĩnh Liễu Ván Thiên chọn lấy, không thể nghi ngờ đem sâu sắc đề chấn Ly Thủy Sơn Trang đội ngũ khí thế!

Liễu Ván Thiên khoe miệng lạnh lẽo, chậm rì rì địa cười Huyết Long mã chạy vội ra, vô cùng khinh miệt mà nói: “Tàn Vũ, ngươi cái này cái bại tướng dưới tay, lại vẫn dám khiêu chiến ta? Ngươi cũng đã biết, sự tình bất quá ba, lúc này đây, nếu như ngươi thất bại, như vậy liền phải chết!”

Tần Vũ trong mắt tràn đầy không tin, hần cười lạnh nói: “Nói láo ai sẽ không? Ta sẽ chứng minh, ngươi phóng cái rầm, có nhiều buồn cười!”

Nói xong, hần xuống ngựa, đứng ở lưng đồi nhân mã ở giữa dưới ánh mặt trời, nhanh chóng rút ra tùy thân xúng kiếm. Dưới thái dương, một hồi vô cùng hoa mỹ hào quang phát tán ra, đây không thể nghi ngờ là một thanh chém sắt như chém bùn bảo kiếm.

“Đây chính là cha ta truyền cho của ta Li Thủy Bảo Kiếm, ngươi cần phải tuyển cái binh khí tốt, bằng không thì bị ta một chiêu kiếm gãy, ngươi cũng đừng trách ta không có nhắc nhở ngươi!”

Trong mắt của hần tràn đầy khinh miệt, nhận định Liễu Ván Thiên là đoạn mạch, cho nên lần trước mới dám lại để cho Cổ Thanh Dương ra tay cùng chính mình đánh.

Liễu Ván Thiên thấy, cũng xuống ngựa, lại đột nhiên đối với bên cạnh thiết kỵ nói: “Các ngươi ai kiếm kém coi nhất, ta mượn dùng một chút!”

Huyết Long thiết kỵ cùng Ai Long thiết kỵ tất cả một trăm người nhao nhao cười to, bên trong một cái Ai Long thiết kỵ người chạy vội ra, đem kiếm của mình đưa cho Liễu Ván Thiên nói: “Phó thống soái, ta thanh kiếm này, là cha ta mình ở trong nhà trên lò đánh chính là, tìm trong thôn thợ rèn đánh chính là, ngươi nếu không chê, tạm dùng cái này?”

Nói xong, chính hần đều cảm giác rất không có ý tứ địa nở nụ cười.

“Ta xem cái này kiếm không tệ!” Liễu Ván Thiên tiếp nhận kiếm, cười nói: “Ta tạm dùng cha ngươi tại trên lò đánh chính là kiếm, giáo huấn một chút cái này nói cha hần truyền cho bảo kiếm của hần!”

Nói xong, hần đột nhiên hét dài một tiếng nói: “Tần Vũ, ngươi coi được rồi, ta chỉ cho ngươi ba cái thời gian hô hấp, nếu như ba cái hô hấp ở trong, ngươi còn không có ra chiêu, vậy thì không có ra chiêu cơ hội! Ngươi thì phải chết!”

“Ba...”

Nói xong, hần vậy mà thật sự sợ!

“Hai...”

Tần Vũ trên mặt phát lạnh, bị Liễu Ván Thiên triệt để chọc giận, cái này kinh mạch đứt gãy phế vật, ngươi là Thần Kiếm Sơn Trang thiếu gia thì thế nào? Lại tốt chiêu, trong tay ngươi, đều là lãng phí, xem ta không đem ngươi băm thây vạn đoạn!

Nói xong, hần đột nhiên xuất kiếm, nhanh chóng hướng về Liễu Ván Thiên đánh tới.

Hần võ tu đẳng cấp, hiển nhiên cũng đã đột phá, đạt đến Khôn Vô cảnh sơ kỳ, so sánh với lần tại Long Tường Học Viện cao hơn ra không ít.

Kiếm của hần, là Ly Thủy Sơn Trang chỉ truyền cho người thừa kế li Thủy Kiếm, sắc bén vô cùng, sáng loà.

Chiêu kiếm của hần, là Ly Thủy Sơn Trang lợi hại nhất tuyệt sát chiêu thức.

“Li Thủy Vô Hối!”

Nhìn xem một kiếm này, Tần Bất Quá vui mừng gật gật đầu. Một chiêu này Li Thủy Vô Hối, tại Tần Vũ thi triển phía dưới, vậy mà ả ả đã có một loại phong cách quý phái.

Kiếm khí xoáy lên sóng to, lập tức lại để cho trên mặt đất hạt cát bay múa, nhanh chóng đánh úp về phía Liễu Ván Thiên.

“Ba!”

Theo Liễu Ván Thiên một tiếng này rơi xuống, hần cũng đã xuất kiếm.

Hần thậm chí đều không có thúc dục trong cơ thể Huyền Linh Chi Khí, chỉ là đón Tần Vũ kiếm chiêu ở dưới bão cát, chuyển động thân ảnh, đột nhiên theo một cái lại để cho người không tưởng được góc độ, ra một kiếm.

Chỉ là, Tần Vũ nhưng lại không biết, hần cái này tùy tiện một chuyển khởi hành ảnh, tùy tiện một kiếm đâm ra, cũng đã thi triển hai chủng vô cùng lợi hại vũ kỹ.

“Loạn Ba Bộ pháp!”

Đây vốn là Liễu Ván Thiên thần thức với tư cách ở kiếp trước tuyệt thế Vô Đế, nhất thuận buồm xuôi gió Đế cấp thân pháp.

“Tuyệt Địa Thứ Nhất!”

Đây là Thần Kiếm Sơn Trang 《Phản Địa Kiếm Pháp》 bên trong sát kiếm, là Thánh Cấp Vũ Kỹ.

Tăng thêm Liễu Ván Thiên ở kiếp trước với tư cách Vô Thần, kinh nghiệm đối địch phong phú, rất nhanh tự nhìn ra Tần Vũ sơ hở.

“Xoẹt xoẹt...”

Tần Vũ kiếm không có như hấn mong muốn, chống lại Liễu Vấn Thiên kiếm, hấn tranh thủ thời gian Kiếm Thế đã hết, thân hình lại thu lại không được địa lao tới phía trước.

Liễu Vấn Thiên thân ảnh tại xuất kiếm về sau, bỗng nhiên ngừng lại.

Sau đó, tất cả mọi người chứng kiến Tần Vũ thân thể tựa hồ tại phóng tới trước trên nửa đường, bỗng nhiên cứng lại rồi.

“Không tốt!” Tần Bất Quá tâm thần xiết chặt, lập tức, hấn thấy được Tần Vũ thân sắc mê mang, cùng với không cam lòng không tin con mắt.

Hấn như thế nào cũng không nghĩ tới, chính mình cho rằng đột phá Khôn Võ cảnh Sơ cấp, lại hồi Long Tường Học Viện, định có thể cùng bài danh tại Thanh Vân Bảng trước mấy người một tranh cao thấp, không nghĩ tới, hấn lại không có thể ở Liễu Vấn Thiên cái này cái gọi là đoạn mạch phế vật hạ đi đến một chiêu.

Lòng ngực của hấn Huyền Nguyên chỗ xuất hiện một đạo khe hở, một cổ máu tươi từ miệng vết thương chảy ra, sau đó đạo kia khe hở liền nhanh chóng phóng đại, đại cổ đại cổ huyết thủy như vỡ đê chi Hồng trào lên mà ra, trên người của hấn thành một mảnh huyết sắc.

“...” Hấn muốn nói cái gì, lại không có cái gì nói ra, ngã gục liền.

Liễu Vấn Thiên lại không hề liếc nhìn hấn, mà là lạnh lùng thốt: “Ngươi không phải nói muốn chứng minh ai tại nói láo sao? Hiện tại, ta dùng một cái bình sĩ cha dùng bếp lò đánh ra kiếm, đã chứng minh điểm này!”

Trong lòng mọi người đều là rung mình, hấn nhớ tới vừa rồi Tần Vũ nói lời.

“Nói láo ai sẽ không? Ta sẽ chứng minh, ngươi phóng cái rắm, có nhiều buồn cười!”

Liễu Vấn Thiên dùng một thanh bình thường kiếm, đã chứng minh Tần Vũ chính mình phóng cái rắm, có nhiều buồn cười!

“Vũ nhi...” Tần Bất Quá kinh hãi, hấn như thế nào đều không nghĩ tới, cái này đoạn mạch thiếu niên, vậy mà một chiêu liền lại để cho con của mình chết.

Hấn nhanh chóng xẹt qua đến, đem huyết bên trong Tần Vũ nâng dậy, đã thấy Tần Vũ mở to hai mắt, lại đã không có hô hấp!

Tần Bất Quá thương tâm gần chết, hét lớn: “Ta Ly Thủy Sơn Trang, sẽ không bỏ qua ngươi, ta với ngươi Liễu Vấn Thiên bất cộng đại thiên!”

Liễu Vấn Thiên lại cười lạnh nói: “Các ngươi Ly Thủy Sơn Trang, lúc nào sẽ buông tha ta? Cái thế giới này, lấy võ vi tôn, đã không phải ngươi chết, chính là ta vong, ai chết, cái này đối với ai cũng cùng dạng.”

“Ngươi muốn báo thù, cái kia thì tới đi, nếu như ngươi giết ta, ta không oán không hối, bởi vì này cũng là rất công bình sự tình!”

“Cuồng vọng!” Tần Bất Quá nghe Liễu Vấn Thiên rõ ràng không sợ chính mình, cả giận nói: “Ngươi cũng đã biết, ngươi sẽ vì ngươi cuồng vọng trả giá thật nhiều rồi!”

Hấn đứng lên, trong mắt tràn đầy bạo ngược chi khí, hung hăng mà nói: “Cái giá lớn này, tựa là chết!”

Trong lòng mọi người cả kinh, cái này Tần Bất Quá, đã là Hồn Võ cảnh trung kỳ cường giả, Liễu Vấn Thiên là đoạn mạch, tất cả mọi người không biết hấn lực lượng từ đâu mà đến.

Mà Phạm Nhị giờ phút này cũng có chút bận tâm, hấn cũng biết, Liễu Vấn Thiên thực lực tương đương tại Khôn Võ cảnh trung kỳ, cùng Hồn Võ cảnh trung kỳ cách một cái đại đẳng cấp, ba cái tiểu đẳng cấp, muốn đối chiến, chênh lệch quá lớn, sợ khó thắng được.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 133: Cầu Nguyệt dị động

Chương 133: Cầu Nguyệt dị động

Liễu Bạch giờ phút này tiến về phía trước một bước, nói ra: “Thiếu gia, ta đến a!”

Liễu Vãn Thiên lại cười nói: “Không cần! Ta ngược lại là vừa vặn muốn thử xem, mình có thể tiếp được Hồn Võ cảnh mấy chiêu!”

Liễu Bạch trong nội tâm một tự định giá, liền không nói thêm gì nữa, lui trở về. Liễu gia huyết mạch, dù sao cũng là có một cỗ trời sinh tranh hùng chí tâm, dù là đối với so với chính mình cường đại hơn nhiều địch nhân, y nguyên sẽ không lùi bước!

Có lẽ, Liễu Vãn Thiên cùng phụ thân hần đồng dạng, trời sinh tựu thuộc về quân lữ, ưa thích cái kia tung hoành chiến trường tuế nguyệt! Hần rất thường thức Liễu Vãn Thiên loại khí thế này, nhưng hần vẫn là không yên lòng, đã làm tốt tùy thời ra tay chuẩn bị.

“Tiếp được!” Phạm Nhị bỗng nhiên rút ra chính mình Phần Nguyệt Kiếm, đã đánh qua. Liễu Vãn Thiên cũng không cự tuyệt tuyệt, dù sao, đối diện võ tu cấp bậc, so với chính mình cao đến quá nhiều!

“Đi chết đi!” Tần Bất Quá lại không khách khí nữa, tiện tay rút ra kiếm, hướng về Liễu Vãn Thiên đánh tới.

“Li Thủy Vô Hồi!”

Đồng dạng một chiêu, cùng vừa rồi Tần Vũ thi triển ra, uy lực chênh lệch quá lớn.

Lập tức, mọi người tuy nhiên cách được khá xa, lại như cũ cảm giác trên mặt có một hồi nóng rất cảm giác, cái loại này cuồng phong mang theo hạt cát thổi qua đau đớn, tràn ngập tại mỗi người trên người.

Tần Bất Quá, dù sao cũng là Hồn Võ cảnh trung kỳ cường giả, hần vừa ra tay, lập tức lại để cho Liễu Vãn Thiên cảm giác trên người xiết chặt.

Liễu Vãn Thiên vận khởi toàn thân Huyền Linh chi lực, dính trụ bão cát chi thống, nhanh chóng khởi động Loạn Ba Bộ pháp.

“Tuyệt Địa Thứ Nhật!”

Liễu Vãn Thiên vốn định đổi một chiêu, nhưng lại phát hiện, tại loại này trọng đại dưới áp lực, hần mấy có lẽ đã bị buộc nhập tuyệt cảnh, chỉ có một chiêu này “Tuyệt Địa Thứ Nhật”, chính là ở vào trong tuyệt địa tốt nhất dùng kiếm pháp, hần không kịp đa tưởng, nhanh chóng dùng cái này đồng dạng một chiêu đâm tới.

Hai người kiếm, nhanh chóng đan vào lại với nhau, chỉ là lại để cho người kinh ngạc chính là, một chiêu này qua đi, Tần Bất Quá màu đen kiếm, lại bị chém thành hai đoạn.

“Đây là cái gì kiếm, thật không ngờ lợi hại!”

Mọi người nào biết đâu rằng, cái này Phần Nguyệt Kiếm, tại Phù Tiên Lâu làm 《 Bách Khí Phổ 》 trong bài danh mười ba, Tần Bất Quá tuy nhiên võ tu đẳng cấp cao, cảm binh khí lại cùng Phần Nguyệt Kiếm kém quá xa, một chiêu kiếm gãy, căn bản chẳng có gì lạ.

Nếu như không phải Liễu Vãn Thiên võ tu đẳng cấp thấp quá nhiều, đổi lại đồng dạng là Hồn Võ cảnh trung kỳ cường giả dùng cái này kiếm, chỉ sợ Tần Bất Quá cũng không phải là kiếm gãy đơn giản như vậy.

Nhưng là dù cho Tần Bất Quá bị kiếm gãy, nhưng Liễu Vãn Thiên lại như cũ cảm giác mình cầm kiếm tay bị chấn đắc run lên mang đau nhức, kiếm thiếu chút nữa rời khỏi tay.

“Ha ha ha...” Tần Bất Quá đột nhiên gào thét, cười to nói: “Liễu Vãn Thiên, ngươi cho rằng ngươi có một thanh bảo kiếm, liền có thể liều lĩnh đến sao?”

“Ta hôm nay tựu muốn nói cho ngươi, cái gì là thực lực chi chênh lệch, cái gì mới thật sự là lấy võ vi tôn!”

Nói xong, phía sau của hần bỗng nhiên nổi lên một hồi sương trắng, cái này sương trắng dung hợp cái này khắp nơi trên đất cát vàng, lộ ra dị thường quý dị, sau đó, mọi người cảm thấy một cỗ hàn khí nhanh chóng lan tràn ra, lại để cho người đánh nữa rung mình một cái.

Trong sương mù khói trắng, một cỗ băng lưu đột nhiên xuất hiện, như băng thác nước Huyền Không, tản ra vô cùng rét lạnh khí tức.

“Hàn Băng Vô Hồn!”

Cái này Tần Bất Quá, thực tình dĩ nhiên là Hàn Băng Vô Hồn!

“Thiếu gia, mau lui lại sau!” Liễu Bạch nhanh chóng quát, hần biết rõ, một khi Tần Bất Quá phóng thích Vô Hồn, Liễu Vãn Thiên tuyệt đối ngăn cản không nổi.

Chỉ là, đã không còn kịp rồi. Liễu Vãn Thiên trên người cũng lộ ra một hồi màu trắng sương mù, vô cùng rét lạnh khí tức, nhanh chóng xâm nhập Liễu Vãn Thiên huyết dịch cùng cốt tủy.

Thân thể của hần đã ở chậm rãi trở nên băng lạnh lên, tóc của hần bị sương tuyết nhuộm bạch, trên mặt cũng chậm chậm bao trùm Băng Tuyết, tựa hồ muốn toàn bộ bị đông cứng.

Liễu Bạch kinh hãi, muốn ra tay, chỉ là, Phạm Nhị lại kéo hẳn lại, thần sắc mặt ngưng trọng mà nói: “Chờ một chút...”

“Người...” Liễu Bạch khó hiểu, nhưng hắn chợt phát hiện, Liễu Vấn Thiên trên người sương tuyết tựa hồ đang tại chậm rãi biến thiếu, quay chung quanh tại bên cạnh hắn sương trắng tựa hồ tại chậm rãi toát ra nhiệt khí.

Liễu Bạch trong nội tâm vui vẻ, thầm nghĩ hẳn là cái này Phạm Nhị biết rõ, Liễu Vấn Thiên có biện pháp chống cự ở Tàn Bất Quá Hàn Băng Vô Hồn sao?

Quả nhiên, Liễu Vấn Thiên trên người, sương tuyết chậm rãi hòa tan, mà thân thể của hắn mạo hiểm nồng đậm nhiệt khí, hắn cầm kiếm bàn tay phải, chậm rãi trở nên đỏ bừng.

“Thiên Viêm chương!”

Tàn Bất Quá thấy, quát to một tiếng nói: “Tốt, Hàn Băng đối Thiên Viêm, cũng là tuyệt phối! Cuồng đồ, tiếp ta một chương!”

[tru

Yen của* tui đốt net] Nói xong, hữu chương của hắn chợt mà đối với Liễu Vấn Thiên trào lên mà ra, nhưng thấy một hồi sương lạnh mang tuyết khí tức, nhanh chóng hướng về Liễu Vấn Thiên đánh úp lại.

Liễu Vấn Thiên lại không chần chờ, dùng đỏ bừng tay phải huy kiếm đối với Tàn Bất Quá Hàn Băng chỉ chương lòng bàn tay đâm tới.

“Phanh... Thừ...”

Theo Liễu Vấn Thiên kiếm đâm trong Tàn Bất Quá bàn tay phải phát ra Hàn Băng, một hồi kỳ quái thanh âm vang lên.

Lại để cho Tàn Bất Quá kinh ngạc chính là, Liễu Vấn Thiên kiếm vậy mà cũng mang theo vô cùng nhiệt khí, tại đối với chính mình Hàn Băng chương lúc, vậy mà không có chút nào nhượng bộ.

“Chuyện gì xảy ra?” Tàn Bất Quá kinh hãi, nhanh chóng lại phóng ra càng nhiều nữa Vô Hồn chi lực, gia tăng lên Huyền Linh Chi Khí, nhưng thấy hắn bàn tay phải Hàn Băng càng ngày càng nhiều, cũng càng ngày càng nặng.

Liễu Vấn Thiên trên tay Phần Nguyệt Kiếm, bản là có thể theo người công lực biến hóa, mà truyền các loại công pháp uy lực Linh khí, Liễu Vấn Thiên Thiên Viêm chương, có thể tản mát ra hòa cùng người, cái này Phần Nguyệt Kiếm, liền truyền cái này cái này cỗ lửa nóng, cùng Hàn Băng chương lạnh như băng chi lực đối kháng.

Chỉ là, cuối cùng võ tu đẳng cấp chênh lệch quá lớn, tại Tàn Bất Quá càng nhiều nữa Huyền Linh chi lực phóng thích phía dưới, Phần Nguyệt Kiếm lửa nóng chi khí nhanh chóng tại suy giảm, sau đó thân kiếm bị bao trùm lên càng ngày càng dày Băng Tuyết, nhanh chóng lan tràn đến cách Liễu Vấn Thiên càng ngày càng gần vị trí.

Liễu Vấn Thiên cảm giác mình tay bị đông lại rồi, càng làm cho hắn khó chịu chính là, hắn trên cánh tay phải chính là cái kia Cầu Nguyệt Ký, lại càng ngày càng đau nhức, cảm giác tựa hồ muốn nổ tung.

Thân thể của hắn tại chậm rãi lui về sau, lập tức muốn ngăn cản không nổi.

Chỉ là lại để cho người kỳ quái chính là, Liễu Vấn Thiên lại chỉ lui ba bước, liền lại ngừng lại, kiếm trong tay hắn cũng không có rời tay.

Không có ai biết, tại Liễu Vấn Thiên cảm giác Cầu Nguyệt Ký càng ngày càng đau nhức đồng thời, tựa hồ trong tay hắn Cầu Nguyệt Ký, vậy mà cùng Phần Nguyệt Kiếm có một loại vô cùng huyền diệu cảm ứng.

Một cỗ vô cùng mạnh mẽ Huyền Linh chi lực, nhanh chóng theo Cầu Nguyệt Ký trong phát ra, thông qua trong tay hắn Phần Nguyệt Kiếm, nhanh chóng kích phát ra, chậm rãi hướng về kia cỗ Hàn Băng chi khí trào lên mà đi.

Liễu Vấn Thiên không biết, hắn cái này Cầu Nguyệt Ký, tuy nhiên nhìn như Thuần Âm, kì thực đã bao hàm cực lớn dương cương chi khí, tựa Như Nguyệt sáng mặc dù là âm, kì thực thông qua tích lũy tháng ngày hấp thu mặt trời hào quang, tại ban ngày nhiệt độ kỳ thật phi thường cấp một dạng.

Ban ngày, nguyệt bề ngoài nhiệt độ cao đến kinh người, ban đêm, nguyệt bề ngoài nhiệt độ thấp đủ cho kinh người. Mà giờ khắc này, nhưng lại ban ngày!

Nhưng thấy Phần Nguyệt Kiếm bên trên Băng Tuyết càng ngày càng ít, chậm rãi toát ra nhiệt khí, mà trên thân kiếm lửa nóng chi khí, lại càng ngày càng nhiều, sau đó, cái này cỗ nhiệt khí nhanh chóng lan tràn đã đến Tàn Bất Quá trên bàn tay.

Tàn Bất Quá kinh hãi, bàn tay của hắn, vậy mà càng ngày càng nhiều cảm giác được nhiệt khí tại bốc hơi, trong cơ thể hắn phát ra Hàn Băng chi khí, thì tại hạ thấp.

Trong lòng của hắn cả kinh nói: Thiếu niên này, nhìn như đoạn mạch, nhưng mà làm gì có thể phát ra kinh người như thế Huyền Linh chi lực?

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 134: Xích Long thiết kỵ

Chương 134: Xích Long thiết kỵ

Liễu Vắn Thiên sau lưng cách đó không xa Liễu Bạch trong lòng cũng là phi thường kinh ngạc, hắn như có điều suy nghĩ, lại không nghĩ ra nguyên nhân.

Mà Phạm Nhị giờ phút này tắc thì lộ ra vô cùng cực kỳ hâm mộ thần sắc, hắn biết rõ Liễu Vắn Thiên đã đột phá Khôn Vô cảnh trung kỳ, lại hội cái kia có thể phát ra lửa nóng Thiên Viêm chưởng, hắn ngăn cản Liễu Bạch ra tay, cũng chỉ là bởi vì Liễu Vắn Thiên đã muốn tiếp chiêu, đó chính là muốn nghiệm chứng, mình có thể ngăn cản bao lâu.

Chỉ là hắn cũng thật không ngờ, Liễu Vắn Thiên không chỉ có ngăn cản được Tần Bất Quá Hàn Băng Vô Hồn chi lực, hơn nữa giờ phút này lại vẫn có phản kích chi lực, đánh nữa cái thể lực ngang nhau! Hắn không biết Liễu Vắn Thiên cái kia Cầu Nguyệt Ký huyền diệu, kỳ thật Liễu Vắn Thiên chính mình, lại làm sao biết rõ?

Liễu Vắn Thiên cùng Tần Bất Quá cứ như vậy giằng co một đoạn, nhưng là vì đẳng cấp kém nhau quá lớn, Liễu Vắn Thiên cảm giác mình trong cơ thể Huyền Linh Chi Khí tiêu hao rất nhanh, rất nhanh, hắn liền cảm giác Tần Bất Quá cái kia cổ Hàn Băng chi khí, lại đang chậm rãi đi tới, lại để cho hắn rốt cuộc ngăn cản không nổi.

Liễu Bạch hiển nhiên cũng nhìn ra điểm ấy, hắn quát: “Tam thiếu, ngươi lui ra phía sau, ta đến!”

Liễu Vắn Thiên tự biết mình đã đến chỗ có thể ngăn cản cực hạn, hắn liền không chần chờ nữa, nhanh chóng triệt thoái phía sau.

Tần Bất Quá trong nội tâm vui vẻ, hắn biết rõ, chỉ cần Liễu Vắn Thiên vừa rút lui, hắn Hàn Băng chi khí liền có thể Như Ảnh Tùy Hình, nhanh chóng đem Liễu Vắn Thiên đông thành băng khối.

Chỉ là, hắn muốn sự tình, không có phát sinh. Bởi vì làm một cái đầu đầy tóc trắng lão giả, nhanh chóng thay thế Liễu Vắn Thiên tiếp được hắn một chưởng này.

Cơ hồ tại tiếp được một chưởng này đồng thời, Liễu Bạch sau lưng bỗng nhiên nổi lên một tia màu xanh da trời sương mù, một cỗ cuồng bạo khí tức bỗng nhiên từ đó tán phát ra, không nhiều lắm một hồi, một cái hư ảo Bạch Hổ thân ảnh, như ẩn như hiện.

“Bạch Hổ Vô Hồn!”

“Nguyên lai, Bạch thúc Vô Hồn, là Bạch Hổ!” Liễu Vắn Thiên thối lui đến Phạm Nhị bên cạnh, lẩm bẩm: “Đây là thú loại Vô Hồn!”

Mọi người phát hiện, Tần Bất Quá Băng Tuyết tuy nhiên đông cứng Liễu Bạch bàn tay, nhưng lại không cách nào tiếp tục lan tràn. Mà Liễu Bạch sau lưng Bạch Hổ ảo ảnh, tắc thì giương nanh múa vuốt địa hướng về Tần Bất Quá sau lưng sương trắng đánh tới.ập tức, tại Bạch Hổ ảo ảnh móng vuốt xuống, cái kia đoàn trong sương mù bị kích phá nguyên một đám màu đen đại động, từng đoàn từng đoàn khối trắng Băng Tuyết, nhanh chóng mất rơi trên mặt đất.

“Phá!”

Liễu Bạch hét lớn một tiếng, Tần Bất Quá sương trắng lập tức biến mất không thấy gì nữa, thân thể của hắn tất bị Liễu Bạch đánh trúng hướng người phía sau ngược lại đi, lập tức áp đảo một mảnh cười ngán mục tuần mã người.

Dù sao, Liễu Bạch là Tinh Vô cảnh cường giả, so Tần Bất Quá Hồn Vô cảnh đẳng cấp, cường đại quá nhiều!

Phạm Nhị thấy, biết rõ Liễu Bạch đã chiến thắng, liền huy động cánh tay tráng kiện, ra sức kêu lên: “Xông lên a, giết chết Tần Bất Quá, thưởng Ngũ giai thiên thạch mười khối!”

Nói xong hắn và Liễu Vắn Thiên dẫn đầu hướng về Tần Bất Quá nhân mã chạy giết đi qua, mà Liễu Bạch, cũng nhanh chóng dùng Bạch Hổ Vô Hồn mở đường, mỗi một cái hô hấp tâm đó, liền có mười cái Ly Thủy Sơn Trang người ngã xuống.

Bất quá một cái công kích, Ly Thủy Sơn Trang người liền bị đánh bại hơn phân nửa, những người còn lại, tắc thì tứ tán chạy trốn, mà Tần Bất Quá mới vừa rồi bị Liễu Bạch gây thương tích, mất rơi trên mặt đất về sau, không kịp đứng dậy, liền bị loạn mã đạp kiếm, một đời trang chủ, như vậy vẫn lạc.

Nhìn qua phơi thây khắp nơi trên đất Ly Thủy Sơn Trang người, Phạm Nhị hăng hái, thầm nghĩ chính mình vừa rồi gọi công kích, thời cơ thực con mẹ nó

đúng.

Hắn vỗ Liễu Ván Thiên bả vai nói: “Ván Thiên, ngươi có thể à! Mới Khôn Võ cảnh trung kỳ, vậy mà ngăn cản Hồn Võ cảnh trung kỳ Tần Bất Quá lâu như vậy! Ngươi là làm sao làm được?”

“Kỳ thật, ta cũng không biết!” Liễu Ván Thiên trong nội tâm làm sao không sợ hãi, chỉ là kỳ quái chính là, tại hắn kiểm tra Cầu Nguyệt Ký trữ vật không gian lúc, bất ngờ phát hiện bên trong chứa đựng bốn mươi khối Ngũ giai thiên thạch, vậy mà cũng không trông thấy rồi.

Hắn vạn phần nghi hoặc, hắn là, cái này Cầu Nguyệt Ký, vậy mà có thể chính mình thiêu đốt thiên thạch, biến thành Huyền Linh chi lực trợ chính mình đối địch? Trong lòng của hắn sáng ngời, chi tiết như thế, như vậy cái này Cầu Nguyệt Ký tự quá yêu nghiệt rồi, rõ ràng có thể sử dụng thiên thạch đối lấy sức bật!

Hắn quyết định, chờ trận này đối chiến về sau, nhất định phải lại thử một lần.

Mà hai đội phân biệt đến từ Ai Long Sơn cùng Tổ Vương Phủ thiết kỵ, nhìn về phía Liễu Ván Thiên trong ánh mắt, càng là nhiều hơn một phần kính ý, thiếu niên này niên kỷ tuy nhỏ, lại không thể khinh thường, vừa rồi vậy mà cùng Hồn Võ cảnh trung kỳ cường giả, không sai biệt lắm đánh nửa cái ngang tay.

Mà bên cạnh hắn cái này tóc trắng lão nhân, càng là cường đại vô cùng, vừa rồi công kích thời điểm, có hắn Bạch Hổ Võ Hồn ở phía trước mở đường, bọn hắn thể như chẻ tre, cơ hồ không có tổn thất người nào mã, liền đem đối phương hơn hai trăm người đánh cho hoa rơi nước chảy!

Phạm Nhị nhìn qua tứ tán chạy trốn nhân mã, vuốt bụng cười to nói: “Ha ha ha, cái này Ly Thủy Sơn Trang, mặc dù tại Võ Lăng quận coi như là một cổ không nhỏ thế lực, không nghĩ tới hôm nay gặp được chúng ta, một hiệp, liền chết thương hơn phân nửa, hốt hoảng mà trốn, xem ra, chúng ta người này mã, thật sự là duệ không thể đỡ à!”

Liễu Ván Thiên khoe miệng gờ lên, khẽ cười nói: “Hiện tại ngươi biết, ta nói không sai đi à nha! Chúng ta cái này tinh nhuệ, nhất định có thể phát huy đại tác dụng, mà giờ khắc này, đầu tiên muốn làm, tự là chặn đánh tất cả quân chỗ đến ủng hộ Tần Đào Hải viện quân!”

“Đúng vậy!” Phạm Nhị cười nói: “Chỉ là, chúng ta cũng vẫn là đem đội nhân mã này đặt tên à?”

Hắn nhìn qua đạp trên Huyết Long mã, xuyên lấy màu đen cùng Hồng sắc không giống với quần áo nhân mã, đột nhiên cười nói: “Đội nhân mã này đều cười Huyết Long mã, lại xuyên lấy Hồng sắc cùng màu vàng hai chủng khôi giáp, không bằng tự kêu là Xích Viêm thiết kỵ à!”

Liễu Ván Thiên cười nói: “Danh tự có thể, chỉ là, còn có thể rất tốt!”

Phạm Nhị mở to hai mắt, hỏi: “Vậy ngươi nói tên gì?”

Liễu Ván Thiên nhìn về chân trời đi ra ánh sáng mặt trời cùng điều Long họa Phượng giống như Hồng sắc Vân Hà, trong miệng nhớ lại ba chữ: “Xích Long quân”

“Xích Long quân... Xích Long quân!” Phạm Nhị lập lại hai bên, đột nhiên vỗ tay cười nói: “Tốt, nhưng lại so với ta khởi danh tự rất tốt! Xích đại biểu Hồng sắc, Thượng Cổ chi Long Nhất giống như màu vàng chiếm đa số, cái này Xích Long thiết kỵ, đã dung hợp đỏ vàng chi ý, lại rất Bá khí, có Hoàng gia phong phạm à! Quân đội của chúng ta đã kêu Xích Long quân, hơn nữa thiết kỵ của chúng ta, đã kêu Xích Long thiết kỵ!”

Hai chủng nhan sắc thiết kỵ, lúc này cũng nhao nhao nghị luận lên, mọi người trên mặt đều lộ ra vẻ hưng phấn.

“Xích Long quân, Xích Long thiết kỵ danh tự tốt!”

“Bá khí, so Ai Long thiết kỵ, Thần Đào thiết kỵ danh tự đều muốn Bá khí!”

“Cũng chỉ muốn Kim Diễm thiết kỵ danh tự so ra mà vượt rồi!”

“Ta cảm thấy Xích Long thiết kỵ, so Kim Diễm thiết kỵ khá tốt!”

Liễu Ván Thiên đột nhiên âm ỉ cười to, hướng về phương xa một chỉ, quát to: “Xích Long quân, xuất phát!”

Trong lòng của hắn muốn, lại cùng Phạm Nhị, bất đồng, bởi vì hắn lấy cái tên này, tuyệt đối không chỉ có chỉ là vì cho cái này tiểu đội ngũ lấy cái danh tự, mà là muốn thành lập một cái vô cùng cường đại chính thức Xích Long quân!

200 người tính toán cái gì? Hai mươi vạn người, mới xem như chính thức thiết kỵ, mới xem như chính thức quân đội!

Hướng chỉ, Tần Tử Nghi thần thức giờ phút này nói cho hắn biết: “Cái tên này tốt! Sau này, nhất định phải làm cho Xích Long quân, trở thành Đại Lương Quốc từng cái châu thậm chí Hoàng thành tồn tại!”

Tần Tử Nghi cái này ba ngàn năm sau cửu quốc tương hầu kiêm tuyệt thế văn thần, bởi vì ở kiếp trước không thể tu võ, chỉ có thể vũ văn lộng mạc, đánh võ mồm, đã sớm muốn phóng ngựa chiến trường, cảm thụ hạ Vũ An thiên hạ khoái ý rồi!

Liễu Ván Thiên nói cho Tần Tử Nghi thần thức, ta cam đoan, nhất định sẽ có một ngày như vậy!

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 135: Long Mã Tinh Hồn

Chương 135: Long Mã Tinh Hồn

Long Tường Thành đông Kim Diễm đại doanh trước, bụi đất tung bay, thiên hôn địa ám.

Vốn chói mắt mặt trời, sớm đã bị đầy trời tro bụi cùng các loại nhan sắc sương mù che lấp, trở nên vô cùng ảm đạm vô quang.

Chỉ là, tro bụi cũng không phải là bị gió thổi lên, sương mù cũng không phải tại đây tự nhiên kết quả.

Bởi vì nơi này đang tại đại chiến, cũng là Long Tường Châu lớn nhất từ trước tới nay chiến trường!

Vô số Hồng sắc khô giáp thiết kỵ, cùng ngân mực sắc thiết kỵ, giao chiến cùng một chỗ, ngoại trừ quần áo nhan sắc khác nhau Ai Long thiết kỵ, Kim Diễm thiết kỵ, Thần Dao thiết kỵ ba chi kỵ binh, còn có rất nhiều xuyên lấy đặc biệt quần áo võ tu, cũng tham gia chiến đấu.

Mà giờ khắc này, Tàn Dao Hải sau lưng, một đoàn vô cùng chói mắt màu xanh da trời ánh sáng chói lọi ở bên trong, một thanh giống như là ảo ảnh Kim sắc đại đao, nhanh chóng trăm liệt cắn nuốt cái này phiến không gian thật lớn.

“Tàn Dao Hải, đao của ngươi Tinh Hồn, cũng không gì hơn cái này sao!”

Một thanh âm, ở bên cạnh vang lên, Tổ Ngao Nguyệt giờ phút này cũng phóng ra Tinh Hồn chi lực, đã thấy sau lưng của hắn có vô số lóe sáng ánh sao sáng tại lòng lãnh, không có cảnh ban đêm, đã thấy Tinh Quang, hơn nữa những vì sao này, tuy nhiên khảm bất chân thiết, cũng tại cắn nuốt Tàn Dao Hải sau lưng màu xanh da trời ánh sáng chói lọi, lại để cho Tàn Dao Hải sau lưng ánh sáng chói lọi càng ngày càng mờ nhạt.

“Thôn phệ Tinh Hồn? Chỉ có Hoàng tộc mới có thể di truyền cùng kế thừa thôn phệ Tinh Hồn?”

Tàn Dao Hải kinh hãi, cái này lại để cho hắn lại một lần nữa chứng minh là đúng, cái này Tổ Ngao Nguyệt, tuy nhiên cũng không cùng Đại Lương Quốc quân đồng dạng họ Lương, lại thật là chảy Hoàng tộc huyết mạch Lục hoàng tử!

Bởi vì hắn bá kiến, kinh thành vị đại nhân kia vật phóng thích Tinh Hồn thời điểm, cái loại này lại để cho người tê tâm liệt phế địa đáng sợ lực lượng,

Khá tốt, vị này Lục hoàng tử Tổ Ngao Nguyệt, so về vị kia đến, phải kém được quá xa!

“Ta ngược lại là muốn nhìn, ngươi thôn phệ Tinh Hồn, đến cùng có thể cắn rờ bao lâu!”

Nói xong, Tàn Dao Hải sau lưng Kim sắc đại đao, nhanh chóng ra chiêu.

“Thí Thiên Cuồng Lan!” Tàn Dao Hải hét lớn một tiếng, Kim sắc Cuồng Dao hóa thành vạn khoảnh sóng cả, nhanh chóng ngưng tụ hùng vĩ lực lượng, vô cùng Cuồng Bá địa bổ về phía Tổ Ngao Nguyệt sau lưng cái kia vô số Tinh Quang.

Sóng to phía dưới, Tinh Quang lập tức bị phách thành hai nửa, chỉ là, Tàn Dao Hải đao thế tại Tinh Quang thôn phệ trong sức mạnh, đã ở chậm rãi biến yếu.

Tàn Dao Hải cảm giác được một loại vô cùng lực cắn nuốt, tại cắn nuốt hắn Tinh Hồn chi lực, Huyền Linh chi lực, lại để cho linh hồn hắn chịu rung động lắc lư.

Hắn đột nhiên rút đao, buông tha cho phá giải thôn phệ Tinh Hồn, mà là trực tiếp hướng về Tổ Ngao Nguyệt bổ tới, Tổ Ngao Nguyệt lạnh lùng cười cười, sau lưng vô số Tinh Quang nhanh chóng ngăn cản tại Tàn Dao Hải cuồng dưới đao, khơi dậy một mảnh bạo liệt Tinh Quang chi hỏa.

Tổ Ngao Nguyệt thôn phệ Tinh Hồn, phòng thủ chi lực vô cùng cường đại, nhưng là tiến công chi lực lại chưa đủ, Tàn Dao Hải thương hắn không được, Tổ Ngao Nguyệt thực sự không thể bị thương Tàn Dao Hải, hai người xem như đánh nửa cái ngang tay.

Tàn Dao Hải khoe miệng lộ ra một tia tàn bạo vui vẻ, nói ra: “Tổ Vương gia, ngươi cũng đừng quên, ngươi thôn phệ Tinh Hồn tuy nhiên cường đại, nhưng lại chỉ có thể bảo hộ chính ngươi!”

Nói xong, hắn đột nhiên quát lên một tiếng lớn, thân hình hóa thành một đạo kim sắc Huyền Quang, nhanh chóng xông về xuyên lấy Hồng sắc khôi giáp Kim Diễm thiết kỵ.

Lập tức, một mảng lớn một mảng lớn Kim Diễm thiết kỵ, tại Tần Dao Hải trùng kích phía dưới, nhanh chóng té xuống.

Tổ Ngao Nguyệt đối với cái này lại không thể làm gì, hắn có thể ngăn cản được Tần Dao Hải đao hải sóng to, nhưng không cách nào kịp thời ngăn cản hắn hành hạ đến chết thiết kỵ của mình.

Hắn đành phải dùng kia chi đạo hoàn lại bản thân, cũng xông về Tần Dao Hải Thần Dao thiết kỵ, tại hắn Tinh Quang tách ra phía dưới, rất nhiều cười ngân mục mã thiết kỵ, nhanh chóng mất mạng.

Mà lúc này, xương gò má đột xuất Long Cổ, đã ở cùng một vị áo trắng lão giả giằng co, chỉ là hai người bọn họ lộ ra dị thường trầm tĩnh, không chỉ có không có phồng thích Tinh Hồn chi lực, tựa hồ căn bản cũng không có động thủ.

Chỉ có đứng được cách bọn họ một trượng trong vòng binh sĩ, mới có thể cảm nhận được, bọn hắn đấu tranh đến cỡ nào kịch liệt, bởi vì chỉ cần hơi chút cách bọn họ gần một điểm, sẽ gặp bị một loại vô hình lực lượng khổng lồ bắn bay, lập tức tan thành mây khói!

“Bọn hắn tại hôn đấu?”

Hôn Đấu Giả, thúc dục Vô Hôn hoặc là Tinh Hồn lực lượng, trực tiếp dùng Huyền Linh chi lực chống đỡ, bọn hắn nhìn như thân thể không có tiếp xúc, kì thực trong cơ thể hồn chi lực bị phân giải đi ra, tại vô hình trong không khí giao phong, loại này thi đấu, so thân thể tiếp xúc càng thêm nguy hiểm, một khi chiến bại, sẽ gặp bị Hôn Diệt!

Tại Kim Diễm thiết kỵ đại doanh cách đó không xa trên một ngọn núi cao, Liễu Vấn Thiên nhìn qua đang tại giằng co hai người, khóe miệng lộ nở một nụ cười khổ, loại này có thể đạt tới hôn đấu cảnh giới, hắn ở kiếp này, lúc nào có thể đạt tới?

Trong trận chiến đấu này, hắn tuy nhiên cùng Phạm Nhị hai người, mang theo hơn hai trăm tên tinh nhuệ thiết kỵ, thu thập hơn mười đội theo Long Tường tám quân các nơi đến đây tiếp viện Tần Dao Hải nhân mã, thành công hoàn thành ngăn địch tiếp viện nhiệm vụ.

Nhưng là đối với Tần Dao Hải, Tổ Ngao Nguyệt, Long Cổ cùng vị kia áo trắng lão giả loại này cấp bậc người đến nói, hắn cấp độ vẫn là quá thấp, không cách nào tham dự đến cường giả chân chính tranh bá.

Phạm Nhị trong ánh mắt cũng lộ ra hướng tới chi sắc, hỏi: “Bọn hắn cái nào thắng?”

“Ta xem, là tám lạng nửa cân, bất phân thắng bại!” Liễu Vấn Thiên thần thức đang nhanh chóng chuyển động, tuy nhiên cấp bậc của hắn, không cách nào chứng kiến hai người thắng bại, nhưng là bằng hắn ở kiếp trước Vô Thần kinh nghiệm, hắn vẫn là nhìn ra một tia dấu vết để lại.

Bởi vì, vị kia áo trắng lão giả trên trán tiết ra một tia mồ hôi, lập tức càng ngày càng nhiều, chỉ là lại để cho người ngạc nhiên chính là, cái này cổ mồ hôi, đã từ từ địa tại do không màu biến thành Hồng sắc, trán của hắn, vậy mà chậm rãi xuất hiện vết rách, phảng phất tại nhỏ giọt huyết.

Mà Long Cổ cũng không có dễ chịu đi nơi nào, hắn đột xuất xương gò má chỗ, giờ phút này tựa hồ ả ả có đồ ửng sinh ra, chậm rãi Hồng sắc càng ngày càng đậm, xương gò má cũng càng ngày càng đột xuất, nhanh chóng trưởng thành một quả trứng gà lớn nhỏ Hồng sắc nhô lên, nhìn xem dị thường dữ tợn.

Rất cực, cách bọn họ không xa binh sĩ cảm giác thân thể buông lỏng, về này vô cùng bạo ngược khí tức, lập tức biến mất không thấy gì nữa.

Long Cổ đột nhiên cười to nói: “Thống khoái a! Không nghĩ tới, đã nhiều năm như vậy, Lâm Huyền Từ người cái lão bất tử, vậy mà không có thoái hóa, Tinh Hồn chi lực so trước kia càng thêm mạnh mẽ rồi!”

Vị này áo trắng lão giả, dĩ nhiên là Long Tường Châu Lâm gia gia chủ Lâm Huyền Từ!

Lâm Huyền Từ cười to nói: “Long Cổ a Long Cổ, thiên phú của ngươi, đã từng là chúng ta Tam sư huynh trong cường đại nhất, nhưng mà làm sao không dẫn thân vào vô đạo, tham luyện cái này tục tăng hồng trần đâu?”

“Nói láo!” Long Cổ cười lạnh nói: “Muốn nói tham luyện hồng trần, các ngươi Lâm gia mới là tràn đầy hơi tiền vị, rõ ràng cùng Tần Dao Hải người bậc này cấu kết cùng một chỗ, ngươi cũng đã biết, Tần Dao Hải cùng Ma tộc cấu kết?”

Lâm Huyền Từ song tóc mai hơi bạch, ngửa đầu thở dài nói: “Ai, xem ra ngươi đối với Tần Dao Hải hiểu lầm rất sâu, thực hoài niệm, chúng ta cùng một chỗ tu luyện thời gian!”

Nguyên lai, Long Cổ vậy mà cùng cái này Lâm gia gia chủ, cùng với Tần Dao Hải đã từng là sư huynh đệ!

“Trở về không được!” Long Cổ oán hận mà nói: “Đừng nói với ta cái gì sư tình nghĩa huynh đệ, Tần Dao Hải đoạt ta Long Tường thời điểm, ta cùng hắn cũng đã ân đoạn nghĩa tuyệt! Mà ngươi hôm nay lựa chọn gia nhập Tần Dao Hải quỷ đạo, chúng ta liền rốt cuộc không có đường rút lui!”

“Chiến a, chớ cùng cái bà nương tựa như, bi xuân thu buồn! Được làm vua thua làm giặc, mới là cái này thế đạo pháp tắc!”

Nói xong, phía sau của hắn bỗng nhiên sinh khí một đoàn vô cùng quý dị Hồng sắc sương mù, lập tức, một cái vô cùng cực lớn huyết sắc ảo ảnh chậm rãi

thành hàng, một thốt diêm dúa lẳng lơ Hồng sắc cự mã, trên không trung gào rú gầm thét.

“Long Mã Tinh Hồn!”

Nhìn qua cái kia một vòng vô cùng chói mắt Huyết Hồng, Lâm Huyền Từ trong nội tâm thờ dài, cái này Long Cổ Tinh Hồn thật không ngờ cường đại, có thể liệt Lục giai Tinh Hồn liệt kê!

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 136: Tế ma quân đoàn

Chương 136: Tế ma quân đoàn

Tinh Hồn đẳng cấp, theo thấp đến cao, chia làm Nhất giai đến Cửu giai, mà chín trên bậc, không còn có người có thể đột phá qua. Có đồn đãi xưng, tự hồ chỉ có trong truyền thuyết Thanh Long Đại Đế, đã đột phá Cửu giai Tinh Không, đạt đến Thập giai chí chí cao tinh vực!

Chỉ là, Thập giai tinh vực phải chăng thật sự tồn tại, một mực đều không ai có thể chứng minh là đúng qua, cho dù là Tây Vực cái vị kia Yêu tộc Chí Tôn, Bắc Vực chính là cái kia tuyệt đại Ma Thần, cùng với Đông Vực cái kia nhân vật trong truyền thuyết, tựa hồ cũng chỉ là đạt đến Cửu giai tinh vực.

Mà trong Hoàng thành cái vị kia thiên phú tuyệt cao Thiên Tử, cũng một mực dừng lại tại Cửu giai tinh vực bồi hồi không tiến.

Lâm Huyền Từ thờ dài nói: “Chỉ tiếc, Long Tường Châu vẫn là quá nhỏ, không cách nào làm cho ngươi càng tiến một bước, bằng không thì, bằng ngươi Lục giai Long Mã Tinh Hồn, nhất định có thể đột phá càng cao hơn giai Tinh Hồn, theo mười tám lộ Vương hầu trong trở hết tài năng! Ngươi vì sao không đi Hoàng thành đâu?”

“Hừ, đừng cho là ta không biết, ngươi cũng là tự cấp Hoàng thành vị kia, có nên nói hay không khách a?” Long Cổ khinh thường nói: “Năm năm trước, đã có người dùng cái này đến hấp dẫn ta rồi, ta cho ngươi biết, vô dụng!”

Lâm Huyền Từ thờ dài, thần sắc chợt mà trở nên quý dị, hấn lập tức cũng phóng ra Tinh Hồn, một mảnh cực lớn sương mù màu lục che đầy hấn đỉnh đầu không gian, nhưng thấy một đầu vô cùng quý dị Huyền Ngu tại sương mù màu lục trong gầm thét, gào thét.

“Huyền Ngu Tinh Hồn!”

Ngũ giai Tinh Hồn, Huyền Ngu Tinh Hồn, tuy nhiên không bằng Long Mã Tinh Hồn như vậy lợi hại, nhưng phòng thủ chi lực lại dị thường cường hấn, so Long Mã Tinh Hồn chỉ có hơn chứ không kém.

“Ầm ầm...”

Lập tức, Hồng sắc cùng màu xanh lá nhanh chóng đan vào cùng một chỗ, các loại va chạm thanh âm liên tiếp, phảng phất như lôi đình vạn quân, dị thường kịch liệt.

Mà giờ khắc này, Tàn Dao Hải chạy vội tới Thần Dao thiết kỵ một thiếu niên trước mặt, lớn tiếng hỏi: “Bay lên, vì sao Thần Dao thiết kỵ ở bên trong thiếu đi như vậy gần một phần tư người?”

Tàn Phi Dương một bên cùng Kim Diễm thiết kỵ tác chiến, một bên lớn tiếng nói: “Trước khi không biết nguyên nhân, vừa mới đạt được báo cáo, Long Tường Học Viện sớm tại hôm nay cử hành học viện mỗi năm một lần Long Tường hợp hăng năm, rất nhiều binh sĩ trong nhà có đệ tử muốn làm chiến, đều chạy đi tham gia cái kia hợp hăng năm rồi!”

Tàn Phi Dương uể oải mà nói: “Lần này hợp hăng năm, nghe nói muốn một lần nữa bình chọn Long Tường Học Viện Kim Vân bảng. Ngài cũng biết, tại nơi này lấy võ vi tôn đại lục, thiếu niên là mỗi gia tộc hi vọng, chỉ cần có cái nào thiên phú thiếu niên có thể ở hợp hăng năm trong đứng đầu trong danh sách, sẽ gặp lại đề cho gia tộc này trở nên càng thêm thịnh vượng, cho nên trong nhà có người tham gia hợp hăng năm người, đều sẽ không bỏ qua cái này hợp hăng năm!”

“Hồn đàn!” Tàn Dao Hải nắc to: “Cái này Bá Thiên, cũng dám ích kỷ bày ra cái này hợp hăng năm, còn cố ý khiến nó sớm, rõ ràng là đang đào Thần Dao thiết kỵ góc tường! Chờ ta tiêu diệt Long Cổ cùng Tổ Vương Phủ, nên đến phiên Long Tường Học Viện rồi!”

Hấn thờ dài nói: Bay lên a, Thần Dao thiết kỵ cùng Kim Diễm thiết kỵ so sánh với, chênh lệch còn là rất lớn a! Trông cậy vào các ngươi có thể tiêu diệt tổ

cổ liên minh, thật sự là si nhân nằm mơ!”

Tần Phi Dương trong nội tâm sợ hãi, ngốc cười nói: “Tần hầu, hiện tại, chúng ta Thần Dao thiết kỵ đã toàn bộ xuất động, rất nhiều tất cả quận rải rác viện quân, rõ ràng một cái đều không có đến, làm sao bây giờ?”

Mà giờ khắc này, Tổ Ngạo Nguyệt nhìn qua đầy trời cát bụi trong hơi chiếm yếu thế Thần Dao thiết kỵ, cười to nói: “Tần Dao Hải, người Thần Dao thiết kỵ, không phải có mười vạn sao? Như thế nào bây giờ nhìn chỉ có năm sáu vạn à? Ân, cái này quân kỳ quá kém a, rõ ràng có nhiều người như vậy trở thành đào binh! Các tướng sĩ, mọi người thấy được chưa, cái này Thần Dao thiết kỵ, tựa là đám ô hợp điển hình!”

Long Cổ giờ phút này cũng là dị thường hưng phấn, hân hoan hết lớn: “Ai Long thiết kỵ các tướng sĩ, cùng ta cùng một chỗ kêu chúng ta quân lệnh!”

Lập tức, khắp nơi trên đất vang lên chinh tề thanh âm chấn thông thiên địa, rồi lại lại để cho người buồn cười.

“Đánh Tần Dao Hải, cầu ít ngày nữa!”

“Đánh Tần Dao Hải, cầu ít ngày nữa!”

“Đánh Tần Dao Hải, cầu ít ngày nữa!”

...

“Ha ha ha...”

Kim Diễm thiết kỵ tướng sĩ cười to, bọn hắn cảm giác cái này quân lệnh cái này con mẹ nó giải hận lại đề chấn sĩ khí, giờ phút này càng là càng đánh càng hăng.

Tần Dao Hải nhìn qua đắc ý Long Cổ cùng Tổ Ngạo Nguyệt, nghe thế chờ quân lệnh, trong nội tâm vô cùng phẫn hận, hân hoan quát lớn: “Hừ, Long Cổ, Tổ Ngạo Nguyệt, các người tựa cười a! Rất nhanh, các người tựa cười không nổi rồi!”

Liễu Ván Thiên trên chân núi nghe thấy quân lệnh khẩu hiệu, cười to nói: “Phạm Nhị, người thật là một cái thiên tài, tốt như vậy khẩu hiệu rõ ràng cũng có thể nghĩ đến đến! Thật sự là đủ phách lực!”

Phạm Nhị gãi gãi đầu, cười nói: “Kỳ thật Long Cốt cùng Tổ Vương mới thật sự là có phách lực, như vậy thô tục, rõ ràng dám dùng làm quân lệnh, bắt quá người khoan hãy nói, thật sự rất đề chấn sĩ khí a!”

“Đúng vậy a!”

Đang lúc Liễu Ván Thiên cùng Phạm Nhị bọn người thấy mùi ngon thời điểm, đột nhiên Kim Diễm thiết kỵ đại doanh phía tây phẳng phát Vạn Mã Bôn Đẳng, bụi đất tung bay, lại để cho ánh mắt của bọn hắn ngẩn ngơ.

Một đám so người cao rất nhiều, lại đi chân trần trần truồng nhân mã chạy vội tới, trên người bọn họ đều mặc ra không ít bộ lông, rất nhiều trên đầu còn có giác không thể đi, rõ ràng là Ma tộc đội ngũ!

“Đây là Tế Ma Đài Ma tộc!” Phạm Nhị kinh hãi nói: “Chỉ có tế Ma Sư, mới có thể điều động Ma tộc vì hắn bán mạng! Tần Dao Hải nhất định cùng Ma tộc có cấu kết, bằng không thì làm sao có thể điều động Tế Ma Đài nhiều như vậy ma sĩ!”

“Xác thực như thế!” Liễu Ván Thiên nhìn qua bọn này khí thế hùng hùng, không thua tám ngàn ma sĩ quân đoàn, thờ dài nói: “Ta tại Hối Quá Nhai, tựa là bị Ma tộc người, dùng ngàn dặm tán cướp đi đưa đến Tần gia Âm Ngục!”

Long Cổ bọn người, đều thấy được bọn này thế tới mãnh liệt Ma tộc quân đoàn, giật dử nói: “Tần Dao Hải, người tên hồn đản này, rõ ràng có thể động dụng Ma tộc đội ngũ, người là làm sao làm được?”

Tần Dao Hải vừa hướng Kim Diễm thiết kỵ tiến hành đồ sát, một bên cười to nói: “Ha ha ha, cái này là chính nghĩa thì được ủng hộ! Liên Ma tộc tù binh đều có thể cho ta sở dụng!”

Tổ Ngạo Nguyệt mắt sáng như đuốc, nhìn xem bọn này bọn tập mà đến Ma tộc quân đoàn, trong nội tâm vô cùng phẫn nộ, hân hoan ra được, đây cũng không phải là cái gì Tế Ma Đài Ma tộc tù binh, mà là tại tế Ma Sư khu động ở dưới quân đội, những người này dù cho thật sự chỉ là tù binh, nhưng là tại tế Ma Sư khu động xuống, đã trở thành một cỗ vô cùng lực lượng cường đại!

Hắn lẩm bẩm: “Xem ra, hôm nay cuộc chiến, chỉ sợ khó thắng!”

Đứng trên chân núi Phạm Nhị, nhìn xem cái này một đám Ma tộc quân đoàn chạy tới, kinh hãi nói: “Ván Thiên, làm sao bây giờ? Chúng ta thất bại!”

Liễu Ván Thiên lại không nói lời nào, ánh mắt của hắn, gắt gao nhìn qua đông bắc phương hướng, tựa hồ ở đâu có hắn muốn đáp án.

Phạm Nhị thò tay tại Liễu Ván Thiên trước mắt quơ quơ, tùy tiện mà hỏi thăm: “Người đang nhìn cái gì, chẳng lẽ bên kia còn có thể có cái gì cường đại viện quân hay sao? Dù cho có viện quân, tại cái đó vạn Nhân Ma tộc quân đoàn trước mặt, cũng là vô lực xoay chuyển trời đất!”

“Đã xong, người xem! Cái này càng là hết thuốc chữa!” Phạm Nhị đột nhiên tay hướng đông bắc phương hướng một chỉ, đã thấy vô số dáng người nhỏ nhắn xinh xắn bộ dáng, nhìn như nhân loại, rồi lại cùng nhân loại tuyệt không giống nhau.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 137: Yêu tộc chột hiện

Chương 137: Yêu tộc chột hiện

Cái này quân đoàn, tất cả mọi người tựa hồ cũng không có mặc quần áo, cho dù là nam nhân, thân thể tựa hồ cũng so Nhân tộc muốn nhỏ nhắn xinh xắn không ít. Trên người mọi người hiện đầy màu xanh lá bóng loáng vật chất, như là bôi lấy màu xanh lá thuốc màu bình thường, lộ ra chẳng ra cái gì cả.

Nhìn kỹ phía dưới, cái này đoàn người vô luận nam nữ, ánh mắt đều hiện ra Lam Quang, vô cùng diễm dúa lẳng lơ. Đặc biệt là nữ nhân, mỗi cái dáng người xinh đẹp thon thả, đôi mắt Cầu Hồn Đoạt Phách!

“Má ơi, cái này Yêu tộc rõ ràng cũng tới?” Phạm Nhị nhỏ giọng nói thầm lấy, thầm nghĩ cái này thật sự đã xong!

“Là Tế Ma Đài Yêu tộc tù binh binh!” Nhìn qua bọn này khách không mời mà đến, Liễu Ván Thiên thầm nghĩ, không biết mẹ của mình Cô Nguyệt, phải chăng cũng cùng những Yêu tộc này nữ tử lớn lên đồng dạng đâu?

Tâm tình của hắn vậy mà trở nên có chút trầm trọng, chỉ là, ánh mắt của hắn đột nhiên lóe lên, phát ra chói mắt hào quang.

Đã thấy Yêu tộc trong đại quân, rõ ràng có mấy cái lớn lên dị thường đẹp mắt nữ tử, bọn hắn không giống mặt khác Yêu tộc đồng dạng, thân thể xám ngắt, mà là cùng nhân loại đồng dạng, làn da trắng nõn mang một ít ó vàng, nhưng lại xuyên lấy nhân loại quần áo, chỉ là ánh mắt của bọn hắn hơi có vẻ màu lam nhạt.

“Không nên nhìn rồi, đó là Yêu tộc trung đẳng cấp tương đối cao Yêu tộc nữ tử!” Phạm Nhị theo Liễu Ván Thiên sáng lên con mắt, nhìn xem mấy cái xinh đẹp nữ tử nói: “Nhưng là bọn hắn vẫn là Yêu tộc, đẳng cấp càng cao, càng giống nhân loại, hơn nữa càng là xinh đẹp.”

“Nhân tộc rất nhiều người đang cùng các nàng đối chiến thời điểm, tựa là bị biểu tượng mê hoặc, cướp đi tánh mạng! Người cũng không nên bị các nàng câu đi hồn, đắm chìm tại mỹ mạo của các nàng ở bên trong rồi!”

Chỉ là Phạm Nhị nào biết đâu rằng, Liễu Ván Thiên nhưng trong lòng muốn chính là, mẹ của hắn Cô Nguyệt, nhất định cũng như cái này mấy cái Yêu tộc nữ tử đồng dạng xinh đẹp a?

“Ván Thiên, chúng ta giết đi xuống đi?” Phạm Nhị mãi mãi nắm đầm của mình, lớn tiếng nói: “Trận chiến tranh này, tuy nhiên không phải bởi vì chúng ta mà lên, nhưng lại cùng chúng ta rất nhiều chuyện cùng một nhịp thở, Tổ Vương đừng nói rồi, ngày ấy tại Hắc Tùng Lâm, lại để cho bộ hạ của hắn tiến vào Hắc Tùng Lâm đã cứu chúng ta mệnh! Phần ân tình này, hôm nay không thể không báo!”

“Mà cái kia Long Cổ, cùng chúng ta coi như hợp ý, cùng phụ thân người giao tình không cạn, vô luận như thế nào, chúng ta cũng không thể ở chỗ này nhìn xem rồi!”

Phạm Nhị đã làm xong công kích chuẩn bị, hào khí mà nói: “Để cho chúng ta lao xuống đi, gia nhập bọn hắn chiến đấu, cho dù là đầu rơi máu chảy, cho dù là có đi không về!”

“Lỗ mẫn!” Liễu Ván Thiên mắng: “Quả thực cùng người trước kia đồng dạng, chỉ biết là khinh xuất, ngu xuẩn!”

“Người nói cái gì?” Phạm Nhị rất nhanh đã mơ hồ, cũng rất phản nộ, quát: “Ván Thiên, người có ý tứ gì, chẳng lẽ chúng ta không có lẽ đi giúp Tổ Vương cùng Long Cổ bọn hắn sao? Còn người nữa nói cái gì ‘Cùng người trước kia đồng dạng khinh xuất ngu xuẩn’ có ý tứ gì?”

Phạm Nhị tức giận mà hỏi thăm: “Hắn là tại người Liễu Ván Thiên trong nội tâm, ta Phạm Nhị trước kia tựa là cái chỉ biết là khinh xuất ngu xuẩn người lỗ mẫn?”

“...”

Liễu Ván Thiên mắng: “Tần Tử Nghi, người đặc sao, dùng thần thức không chế thì tốt rồi, làm gì nói ra âm thanh đến? Cái này, người giúp ta dọn dẹp Phạm Nhị!”

Tần Tử Nghi thần thức cười to nói: “Chuyện nào có đáng gì, đối với cái này hai Bàn tử, lão tử từng phút đồng hồ dọn dẹp hần!”

Nguyên lai, tại vừa rồi trong nháy mắt, Liễu Vãn Thiên đem thân thể quyền không chế giao cho Tần Tử Nghi thần thức, bởi vì tiếp được chiến đấu, cần Tần Tử Nghi vận dụng hần độc nhất vô nhị văn thao, thay đổi chiến trường Càn Khôn!

Tại ở kiếp trước, Tần Tử Nghi tuy nhiên không thể tiến hành võ tu, nhưng lại thường xuyên vì chín cái quốc gia quân vương bày mưu tính kế, hần quý kế đa đoan, quyết thắng ở ngoài ngàn dặm bốn sự, thường xuyên lại để cho đại lục kia các tướng sĩ tán thưởng không thôi!

Phạm Nhị trợn mắt nhìn qua Liễu Vãn Thiên, chờ hần cho cái giải thích.

Đã thấy Liễu Vãn Thiên cười to nói: “Ta nói đúng là nguoi! Dù thế nào, không phục?”

Phạm Nhị giận dữ nói: “Nguoi thật ra khiến ta chịu phục rồi, ta với nguoi họ!”

Liễu Vãn Thiên cười nói: “Cùng ta họ coi như xong, ta không cần cái gọi là Liễu Nhị huynh đệ!”

Hần đột nhiên vỗ vỗ Phạm Nhị bả vai, cười nói: “Nguoi chớ để quên, chúng ta ba cái huynh đệ, hiện tại thế nhưng mà còn thiếu khuyết một cái!”

“Cái kia thì thế nào?” Phạm Nhị không tình nguyện địa bỏ qua Liễu Vãn Thiên tay, khinh thường nói: “Ai biết nguoi lại để cho Cổ Thanh Dương đi cái quý gì địa phương đi, còn cố lộng huyền hư không nói cho ta, hiện tại đừng nói sang chuyện khác!”

“Ta không có nói sang chuyện khác, nguoi cho rằng ta lại để cho Cổ Thanh Dương ly khai, cùng trận chiến đấu này không có vấn đề gì?” Liễu Vãn Thiên cười to nói: “Nguoi cho rằng trận chiến đấu này, chúng ta đã thua sao?”

Phạm Nhị xem thường mà nhìn xem Liễu Vãn Thiên, lớn tiếng nói: “Nguoi nhìn xem, Ma tộc, Yêu tộc, cái này hai cái tộc quân đoàn đều xuất hiện, hơn nữa cường đại như thế, vừa rồi chiếm thượng phong Long Cổ cùng Tổ Vương thiết kỵ, lập tức sẽ bị tàn hành hạ địa tru diệt!”

“Hiện tại, nguoi còn cười được? Nguoi nói, chúng ta như thế nào thắng?”

“Hừ!” Liễu Vãn Thiên bỗng nhiên hừ lạnh một tiếng nói: “Phạm Nhị, nguoi cũng đừng quên, ta Liễu Vãn Thiên là người nào!”

“Là người nào, ta như thế nào không biết? Ngoại trừ là Thần Kiếm Sơn Trang Tam thiếu, bất quá là Long Cổ ái long thiết kỵ phó thống soái sao! Có nguoi như vậy trốn trên chân núi đương phó thống soái sao?”

“Phó thống soái tính là cái gì chứ! Ta Liễu Vãn Thiên, muốn làm liền làm đại lục chúa tể, Tinh Không chúa tể!” Liễu Vãn Thiên con mắt phát ra vô cùng bạo ngược hào quang, bỗng nhiên quát to: “Nhưng là giờ phút này, ta sắp sửa làm cái này chúa tể của chiến trường!”

Tần Tử Nghi thần thức bỗng nhiên cảm giác thần thức trong có một cỗ mạch nước ngầm dũng mãnh vào, sau đó vì chính mình mới vừa nói lại càng hoảng sợ, lời này, không chút nào như là tự mình nói!

Lập tức, hần dùng thần thức hỏi Liễu Vãn Thiên thần thức: “Nguoi con mẹ nó mới vừa rồi là không phải dùng thần thức xâm lấn?”

“Không có, ta chỉ là ở thừa dịp thần thức lúc nghỉ ngơi, huấn luyện Vi Hồn tu luyện bên trong thần thức lệch vị trí mà thôi!”

“Con mẹ nó, cái kia chính là thần thức xâm lấn thuật!” Tần Tử Nghi thần thức nói ra: “Bất quá vừa rồi lời kia, nói thực con mẹ nó tốt, kỳ thật ta tự muốn làm người như vậy, hần là, nguoi cũng nghĩ thông suốt?”

Không nghĩ tới Liễu Vãn Thiên thần thức quát to: “Nghĩ thông suốt cái rắm, ta vốn nên là người như vậy!”

Tần Tử Nghi thần thức liên nghĩ tới những thứ này thời gian chuyện đã xảy ra, đột nhiên hiểu được, cảm tình cái này ở kiếp trước tuyệt thế Vô Đế, giờ phút này chỉ có thể nhìn Long Cổ bọn hần quyết chiến, chính mình lại chỉ có thể ở tại đây nhìn xem, trong nội tâm rất là khó chịu rồi!

Liễu Vãn Thiên thần thức tựa hồ có chút luống cuống, lớn tiếng nói: “Thất thần làm gì, chạy nhanh chấm dứt trận chiến đấu này, ta phải đi về tu luyện! Đặc sao, loại này chỉ có thể động dụng mưu kế, không thể trực tiếp dùng vũ lực giải quyết vấn đề thời gian, thật sự là không xong thấu rồi!”

“Hào hào hảo...” Tần Tử Nghi thần thức đáp ứng nói, tuy nhiên tựa hồ là bị chửi, cũng rất là cao hứng, cái này ở kiếp trước tuyệt thế Vô Đế, rốt cục nổi giận!

Hần muốn, tự là Liễu Vãn Thiên nộ, Vô Đế giận dữ, cái kia sau này thời gian, sẽ càng đặc sắc rồi!

Hần bỗng nhiên không chế Liễu Vãn Thiên thân thể nói: “Xích Long thiết kỵ, Lưỡng Soái Kỳ!”

Đã thấy hơn hai trăm xuyên lấy Hồng sắc cùng màu đen như mực hai chủng màu sắc bất đồng quần áo thiết kỵ, giờ phút này đột nhiên rút ra từng mặt vô cùng tươi đẹp màu vàng lá cờ, thượng diện bất ngờ đều ẩn lấy Xích Long hai chữ.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 138: Yêu thú hoành hành

Chương 138: Yêu thú hoành hành

“Người làm cái gì vậy?” Phạm Nhị há to miệng, xem Liễu Văn Thiên điệu bộ này, như là chuẩn bị chỉ huy quân đội tác chiến, chỉ là hiện tại, Long Cổ cùng Tổ Vương một phương thiết kỵ đang tại bị Ma tộc, Yêu tộc quân đoàn cùng Thần Dao thiết kỵ nhân mã đồ sát, đã lộ ra tháo chạy chi khí giống như, Liễu Văn Thiên càng lợi hại, cũng bắt lực a?

Chỉ là, tại soái kỳ huy động ba cái hô hấp thời gian về sau, Liễu Văn Thiên vừa rồi một mực nhìn qua đông bắc phương hướng, bỗng nhiên nổi lên một hồi vô cùng bạo ngược cuồng phong.

Cái này cổ cuồng phong, so vừa rồi Ma tộc cùng Yêu tộc xuất hiện thời điểm, nhắc lên cuồng phong còn muốn bạo ngược, còn có càng thêm khí thế mãnh liệt.

Tất cả mọi người hướng về đông bắc phương hướng nhìn lại, đã thấy cuồng phong về sau, vô số tất cả chủng loại hình Yêu thú, phô thiên cái địa hướng về chiến trường đánh tới.

Những Yêu thú này, có bạo tinh, có Cự Yêu Hồ, có Quỷ Đầu Xà, có Huyền Yêu Ưng..

Rất nhiều Yêu thú, người ở chỗ này đã từng đã từng gặp, thậm chí tới đối chiến qua,

“Đây không phải là linh báo sao? Đầu tuần mới bị người theo đo lường đầu giá mua đi!”

“Cự Yêu Hồ, ngọa tào, ta đã từng cùng nó đối chiến qua, mệnh đều thiếu chút nữa tang tại nó yêu trảo hạ!”

“Con mẹ nó không thể nào, hẳn là Tế Thú Đài bạo loạn rồi, những đàn yêu thú này khởi vượt ngục hay sao?”

“...”

Tại mọi người trong lúc kinh ngạc, Tổ Ngạo Nguyệt trên mặt hốt nhiên nhưng lộ ra một tia hưng phấn, bởi vì hẳn chứng kiến, tại đàn yêu thú ở bên trong, ở giữa nhất phương trận ở bên trong có một cái cự đại Nhân tộc thân ảnh, người này, hẳn nhận thức, hơn nữa Tổ Ngạo Nguyệt còn đã từng đã cứu mạng của hắn!

“Cổ Thanh Dương?” Tàn Dao Hải phụ cận Tàn Đại Thiên bỗng nhiên thần sắc ngưng tụ, hét lớn: “Tàn hầu, đàn yêu thú trong cái kia đáng người cực lớn Nhân tộc, là Long Tường Học Viện học sinh Cổ Thanh Dương!”

“Con mẹ nó, ta còn tưởng rằng viện binh của chúng ta lại tới nữa, không nghĩ tới nhưng lại địch quân đội ngũ, bây giờ nói cái này có rầm rùm!”

Tàn Dao Hải hùng hùng hổ hổ mà nói: “Còn đứng ngây đó làm gì, bay lên, Đại Thiên, nhanh chóng truyền lệnh cho Ma tộc quân đoàn, đối với đàn yêu thú vây công!”

“Lâm Huyền Từ!” Tàn Dao Hải đột nhiên quát lớn: “Người còn không mau mệnh lệnh Yêu tộc quân đoàn, nhanh chóng cùng chúng ta Tế Ma Đài ma sĩ cùng một chỗ, đối với đàn yêu thú tiến hành mãnh liệt thế công?”

“Yêu thú đều đại đột rất, chỉ biết khinh xuất, các người muốn thừa dịp của bọn hắn còn không có tản ra, dùng các loại Linh khí cùng vũ khí, đối với chúng phía trước nhất một cái bắn tía khởi tấn công mạnh, đúng, tựu đối với chúng ở giữa nhất đầu lĩnh kia đầu Từ Lôi Huyền Trư khởi xướng tấn công mạnh!”

“Chỉ cần bọn hắn cảm thấy sợ hãi, sẽ gặp quay đầu mà trốn, như vậy bọn hắn sẽ giúp nhau chà đạp, tự giết lẫn nhau! Như vậy, bọn hắn sẽ tự sụp đổ!”

Lâm Huyền Từ nghe xong âm thầm gật đầu, như thế nào đối phó đàn yêu thú, Tàn Dao Hải vậy mà lộ ra rất có kinh nghiệm! Nghe nói Tàn Dao Hải phụ nhân ba đời trước khi cái vị kia, từng tại Nhân tộc triệt để chinh phục Yêu thú thời điểm, lập được đại công, xem ra lời ấy không phải hư, lại vẫn truyền cho Tàn Dao Hải không ít đối phó Yêu thú bốn sự!

Long Cổ cùng Tổ Ngạo Nguyệt Ai Long thiết kỵ cùng Kim Diễm thiết kỵ, giờ phút này cảm giác áp lực buông lỏng, bọn hắn nhìn xem Cổ Thanh Dương chỉ huy Yêu thú quân đoàn, đột nhiên cười như điên.

Chỉ là, bọn hắn nghe xong Tàn Dao Hải bố trí, trong nội tâm cũng âm thầm lo lắng, bởi vì Tàn Dao Hải nói, xác thực là đối phó đàn yêu thú tốt biện pháp.

Chỉ cần vòng thứ nhất thể công đem đàn yêu thú đầu lĩnh hù sợ, như vậy đàn yêu thú sẽ gặp chính mình quay đầu, giúp nhau chà đạp, tự sụp đổ, mà cái này vòng thứ nhất, chỉ cần đem lực công kích tập trung ở một điểm là được!

Tại một hồi cuồng bạo trong tiếng, Ma tộc quân đoàn cùng Yêu tộc quân đoàn nhanh chóng buông tha cho đối với Kim Diễm thiết kỵ cùng Ai Long thiết kỵ tiến công, tại tế Ma Sư cùng tế Yêu Sư dưới sự chỉ huy, nhanh chóng quay đầu, hướng về Từ Lô Thần Trụ làm trung tâm điểm công kích mà đi.

“Ha ha ha...”

Tần Dao Hải gặp yêu ma hai cái quân đoàn phản ánh như thế nhanh chóng, hơn nữa chính là dựa theo hấn mới vừa nói phương lược đi chiến đấu, đặc ý cười to nói: “Long Cổ, Tô Ngạo Nguyệt, ta không biết các ngươi làm sao có thể khu động những Yêu thú này, nhưng là cái kia thì sao, các ngươi y nguyên trốn không thoát thất bại thảm hại vận mệnh!”

Lâm Huyền Từ giờ phút này cũng cười nói: “Long Cổ, ngươi đầu hàng đi, chúng ta dù sao sư huynh đệ một hồi, ta cùng Tần Dao Hải, hội niệm tại nơi này tình nghĩa bên trên, tha cho ngươi một cái mạng!”

“Ta nhỏ vào!” Long Cổ đột nhiên điên cuồng hét lên nói: “Tần Dao Hải ngươi chó ít ngày nữa, Lâm Huyền Từ ngươi cái này ngày cầu! Ta Long Cổ khi nào nhận qua kính sợ, quăng qua hàng?”

“Con mẹ nó, các tướng sĩ, theo ta lên, làm chết cái này hai cái cầu ít ngày nữa cùng ngày cầu!”

Tô Ngạo Nguyệt giờ phút này lại lớn tiếng nói: “Thắng bại chưa định, mọi người không muốn tin Tần Dao Hải đầu độc nói như vậy, cùng một chỗ giết a!”

“Giết a, làm đủ ít ngày nữa!”

“Cái gì a, làm ngày cầu!”

Lập tức, các loại tiếng giết vang vọng Vân Tiêu, chấn liệt Long Tường Thành trên không, nhìn qua bọn này Thiết Huyết đàn ông, Liễu Vãn Thiên trong nội tâm khẽ động, thầm nghĩ: “Long Cổ cùng Tô Ngạo Nguyệt quả nhiên là hai cái hảo hán tử!”

Hắn đột nhiên lớn tiếng nói: “Long Cổ đại ca, Tô Vương, các ngươi yên tâm, cái này hai cái ngày cầu cùng cầu ít ngày nữa, không thắng được!”

“Xem ta như thế nào lại để cho bọn hấn tan thành mây khói!”

Liễu Vãn Thiên nhanh chóng huy động trong tay Xích Long soái kỳ, nhưng thấy sáu mươi bốn mặt màu vàng lá cờ dưới sự chỉ huy của hấn, dùng các loại bất đồng tư thế cùng phương vị đồng đưa lấy, lộ ra dị thường đồ sộ.

Tô Ngạo Nguyệt cùng Long Cổ nghe Liễu Vãn Thiên lời nói hùng hồn, nhìn qua trên núi hoàng kỳ phiêu động, nhưng lại không biết hấn đang làm gì đó.

Phạm Nhị giờ phút này cũng là ngẩn ngơ, thầm nghĩ Vãn Thiên không phải là điên rồi a, tại hồ khẩu hiệu?

Tần Dao Hải nhìn qua Liễu Vãn Thiên, nhưng trong lòng cười to nói: “Vãn Thiên hiền chất, đừng giả bộ, cái lúc này, ngươi huy động cái hoàng kỳ định cọng lông cầu dùng à? Ngươi yên tâm, chờ các ngươi thất bại, ta nhất định không giết ngươi, ta chỉ biết lại để cho Diệt Hồn đại pháp cùng Diệt Phách đại pháp, tại trên người của ngươi tiếp tục tới một lần!”

Liễu Vãn Thiên khước miệng lộ ra một tia cười quỷ quyết, chợt mà nói: “Ân, cái chủ ý này không tệ, chờ ta bắt lấy thi triển Diệt Hồn đại pháp cùng Diệt Phách đại pháp người, tự lại để cho Tần Dao Hải nếm thử cái loại này tuyệt hảo tư vị!”

Nói xong, hấn tiếp tục huy động soái kỳ, ánh mắt lại nhìn qua đàn yêu thú phương hướng.

Rất nhanh, Tần Dao Hải tự cười không nổi rồi.

Bởi vì hấn phát hiện, những trong mắt hấn kia vô cùng ngu xuẩn khinh xuất đàn yêu thú, giờ phút này vậy mà tựa hồ đã có Nhân tộc trí tuệ bình thường, trở nên tự động.

Bọn hấn một bên chạy vội, một bên vậy mà chia làm rất nhiều đội, chỉ có Liễu Vãn Thiên biết rõ, bọn hấn phân thành, đúng là sáu mươi bốn cái đàn yêu thú!

Cái này sáu mươi bốn đội Yêu thú, mỗi một đội vậy mà đều có phi cầm yêu thú, bốn tẩu Yêu thú cùng bò sát Yêu thú, phối hợp mà đi, nghiêm nhiên sáu mươi bốn cái thượng trung hạ toàn bộ bao trùm tiêu quân đoàn.

Sáu mươi bốn cái đàn yêu thú nhanh chóng phân tán ra đến, do vừa rồi lách vào cùng một chỗ, biến thành một cái rất lớn rất lớn vòng vây, cái này Yêu thú vòng cũng đủ lớn, đại đem hướng đàn yêu thú bốn tập mà đến Ma tộc cùng Yêu tộc hai cái quân đoàn đều vây quanh đi vào!

Rất nhanh, vòng vây đã hoàn thành, mà sáu mươi bốn cái đàn yêu thú giờ phút này bỗng nhiên tạo thành một cái huyền diệu trận pháp, bọn hấn tiến thoái có theo, công thủ thoả đáng, tăng thêm trên mặt đất bò, mặt đất chạy cùng không trung phi tam vị nhất thể công thủ, những vốn kia thể tới mãnh liệt Yêu tộc cùng Ma tộc, rất nhanh liền ngã xuống một mảng lớn.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 139: Đại hoạch toàn thắng

Chương 139: Đại hoạch toàn thắng

Phạm Nhị nhìn qua những phảng phất có này nhân loại trí tuệ đàn yêu thú, nhìn lại Liễu Ván Thiên lại để cho người hoa mắt địa huy động soái kỳ, trong nội tâm vừa mừng vừa sợ.

Hắn đột nhiên cười to nói: “Ha ha ha, hiện tại, ngày ấy cầu cùng cầu ít ngày nữa, như thế nào không cười?”

“Tần Dao Hải, Lâm Huyền Tử, các ngươi vẫn là nhận thua đi!”

Nói xong, hắn vậy mà hoa chân múa tay vui sướng nói khởi lịch sử đến.

“Trương truyền, Thú tộc, tại vài vạn năm trước, vốn là đại lục này chứa tề, lúc kia, Nhân tộc thậm chí còn không có xuất thế, Yêu tộc còn rất nhỏ yếu, mà Ma tộc bị Thú tộc áp chế được chỉ có thể biến mất tại Tuyệt Vực quốc gia tàn kéo dài.”

“Nếu như không phải trận kia mọi người đều biết muôn đời kiếp nạn, thương hải tang điền biến ảo, mới có bốn tộc to lớn cục diện, tăng thêm Nhân tộc không ngừng tiến hóa, đặc biệt là trí tuệ tiến hóa, Thú tộc mới tại Nhân tộc, Ma tộc cùng Yêu tộc không có mặt trận thống nhất lại xấp xỉ mặt trận thống nhất hợp kích xuống, thối lui ra khỏi đại lục này lịch sử sân khấu.”

“Nhưng là vô luận là Ma tộc, Yêu tộc còn là Nhân tộc, đều có vài chỗ, ví dụ như Long Tường Học Viện chân núi phía Bắc Hắc Tùng Lâm, y nguyên bị Yêu thú kẻ thống trị, cái này ba cái chủng tộc chỉ có thể thông qua trận pháp chờ các loại phương thức, đem những địa phương này khóa lại, mới có thể phòng ngừa Yêu thú tràn lan, xâm nhập tam tộc!”

“Cái này đại biểu, Yêu thú vẫn là một cỗ lực lượng cường đại, chỉ là tạm thời bị áp chế ở mà thôi! Bởi vì, lực lượng của bọn nó thái quá mức cường đại, nếu như chỉ là đơn đả độc đấu, đại đa số Nhân tộc, hoặc là Ma tộc Yêu tộc, đều rất khó đánh thắng cùng cấp bậc Yêu thú!”

“Hiện tại, bọn này Yêu thú đã có trí tuệ, đã có mưu lược, đã có công thủ, đã có phối hợp, các ngươi Ma tộc, Yêu tộc cùng Nhân tộc quân đoàn, căn bản cũng không phải là đối thủ!”

“Bởi vì, đã có trí tuệ tánh mạng là vĩ đại, mà đã có trí tuệ Yêu thú, là vô địch!”

Phạm Nhị nói lời này, tựa như là chính bản thân hắn tại chỉ huy trận chiến đấu này, lại để cho Tần Dao Hải cùng Lâm Huyền Tử hận đến nghiến răng ngửa, hận không thể lập tức đưa hắn lật tung.

Nhưng là, bọn hắn hận nhất, lại không phải Phạm Nhị, Phạm Nhị cuồng ngôn, chỉ là tai mắt mối hận, nhưng là trên sườn núi một cái khác giờ soái kỳ thiếu niên, thì là lại để cho người hủy diệt chỉ hung ác!

“Liễu Ván Thiên!”

Tần Dao Hải nghiến răng nghiến lợi mà nói: “Ta thực hối hận vô dụng trực tiếp đem ngươi giết chết! Cho ngươi thi diệt, Hồn Diệt, phách diệt!”

Hắn như thế nào đều không nghĩ tới, cái này không ngờ thiếu niên, cái này hắn cho rằng ngoại trừ biết rõ như thế nào luyện chế cái kia ba loại Thượng Cổ đan dược “Hiên chất”, thậm chí có thật lớn như thế năng lượng, không chỉ có mượn nhờ Cổ Thanh Dương, không biết thông qua phương pháp gì khổng chế nhiều như vậy Yêu thú, nhưng lại có thể trực tiếp thông qua soái kỳ tiến hành chỉ huy!

Tề Thú Đài tuy nhiên thuộc về Long Cổ gia tộc chương quản, nhưng là vì Long Tường Châu trong lịch sử, còn chưa từng có xuất hiện qua một cái có thể khống chế Yêu thú người, cho nên hắn Tần Dao Hải chưa từng có đem cái chỗ này tính toán làm một cỗ thế lực, bởi vì Yêu thú một khi bị thả ra, liền không có người có thể khống chế.

Chỉ là hắn tuyệt đối không nghĩ tới, giờ phút này Tề Thú Đài sở hữu Yêu thú, vậy mà không chỉ có bị khống chế rồi, lại vẫn bị đã tiến hành điều động, như quân đoàn đồng dạng gia nhập trận này Long Tường Châu có một không hai đại chiến.

Nhìn xem Ma tộc cùng Yêu tộc tại đàn thú có tổ chức công đề phòng xác chết khắp nơi, Tần Dao Hải trong ánh mắt giống như tại thiêu đốt, hắn gắt gao chăm chăm vào trên sườn núi thiếu niên kia, đây hết thảy, đều là vì vậy ngoại trừ đan dược đơn thuốc, phương diện khác lúc trước hắn đều không có quá

để ở trong lòng thiếu niên!

Hắn cùng với Lâm Huyền Từ nhìn nhau, đột nhiên nhanh chóng hướng về Liễu Ván Thiên chỗ dốc núi lao đi!

Hai người nghĩ cách đồng dạng: “Chỉ muốn tiêu diệt cái kia Liễu Ván Thiên, đàn yêu thú chính là bunn nhào một bãi, y nguyên có thể chuyển bại thành thắng!”

Chỉ là, cùng bọn họ đồng dạng nghĩ cách, còn có Long Cổ cùng Tổ Ngao Nguyệt, bọn hắn theo Tần Dao Hải cùng Lâm Huyền Từ thân hình thay đổi, cũng nhanh chóng đứng dậy, ngăn ở trước mặt hai người, vì vậy, tại các loại Tinh Hồn cùng Huyền Linh chi lực phóng thích ở bên trong, bốn cái Tinh Võ cảnh cường giả, vừa lớn chiến lại với nhau!

Rốt cục, Ma tộc cùng Yêu tộc quân đoàn càng ngày càng suy yếu, Thú tộc quân đoàn tuy nhiên cũng tử thương không ít, cũng tại Liễu Ván Thiên dưới sự chỉ huy, tại Cổ Thanh Dương điều hành xuống, hiện ra tính áp đảo thắng lợi, lập tức, tiến công Yêu tộc cùng Ma tộc Thú tộc quân đoàn, có nhất thời nửa khắc lại bắt đầu đánh về phía cuối ngân mực mà Thần Dao thiết kỵ, cùng với Lâm gia võ tu...

Nhân Ma thú yêu toái hư không, Sơn Hà vốn là nhiệt huyết nhuộm!

Trận chiến đấu này, theo giữa trưa chiến đã đến Hoàng Hôn, tà dương như máu, nhưng không cách nào hồng qua những ngã xuống kia chiến sĩ.

Nhân tộc, huyết như tà dương! Ma tộc, huyết như Tử Lan! Yêu tộc, huyết như lam mực!

Mà Thú tộc huyết, là màu đỏ sẫm, máu của bọn hắn bản thân tự ngâm lấy quá nhiều bạo ngược, chỉ là lần này bạo ngược, không phải báo thù, lại thành tự Long Tường Châu cái khác Truyền Kỳ!

...

“Rút lui!”

Rốt cục, Tần Dao Hải đầy cõi lòng không cam lòng dưới mặt đất rút quân lệnh, chỉ là, lúc này Thần Dao thiết kỵ, cùng với Tế Ma Đài, Tế Yêu Đài quân đoàn, đã còn thừa không có mấy.

Hắn và Lâm Huyền Từ phải đi, đương nhiên có rất ít người có thể ngăn được bọn hắn, chỉ là, trong lòng của bọn hắn tràn đầy không cam lòng cùng thất lạc.

Tại bỏ chạy lúc, Tần Dao Hải cuối cùng nhìn một cái tà dương ở dưới Liễu Ván Thiên, thiếu niên này, huy động soái kỳ, chỉ huy sáu mươi bốn cái binh sĩ, mà những binh sĩ này, tất thi thông qua Liễu Ván Thiên chỉ lệnh, như chỉ huy một chi Nhân tộc quân đội đồng dạng, chỉ huy bọn này vô cùng cuồng bạo Yêu thú quân đoàn, lại để cho hắn Tần Dao Hải thất bại thảm hại!

Tần Dao Hải trong nội tâm tràn đầy phẫn nộ, hắn vốn chuẩn bị một lần hành động tiêu diệt Long Cổ cùng Tổ Ngao Nguyệt, trở thành Long Tường Châu chính thức tập quân đội cùng chính vụ quyền hành làm một thân chứa tể, chính thức Đại Lương Quốc mười tám lộ Vương hầu!

Vốn hết thấy đều tại nắm giữ, không nghĩ tới, vì vậy thiếu niên tồn tại, hết thấy tựa hồ cũng rơi vào khoảng không!

Càng làm cho hắn bị phản chính là, thiếu niên này, vốn cùng Tần gia vinh nhục tương liên, chỉ là bởi vì những năm này chính mình có mưu đồ khác, vậy mà lại để cho nữ nhi của mình tới lui hôn.

Tần Dao Hải trong lòng có một tia hối hận, nếu như không cùng Liễu gia càng chạy càng xa, thiếu niên này nếu như tại chính mình trận doanh, cái kia sự tình hôm nay, gì về phần này?

Chỉ là, trong lòng của hắn, hơn nữa là hận, chí khí không thù hận!

“Liễu Ván Thiên, một ngày nào đó, đương ta tìm được Diệt Thần Càn Tôn, định cho ngươi chưa có tới thể kiếp này!”

Tần Dao Hải trong nội tâm oán hận nói, cùng Lâm Huyền Từ nhanh chóng hướng phía nam bỏ chạy.

“Con mẹ nó muốn đi?” Long Cổ Long Mã Vô Hồn nhanh chóng kích xạ mà ra, hướng về Tần Dao Hải cùng Lâm Huyền Từ bỏ chạy phương hướng mà đi, chỉ là ngoại trừ đánh trúng vào một mảng lớn đi theo Tần Dao Hải bỏ chạy ngân mực thiết kỵ, lại không thể đem Tần Dao Hải cùng Lâm Huyền Từ lưu lại.

Dù sao, Long Cổ, Tổ Ngao Nguyệt cùng Tần Dao Hải, Lâm Huyền Từ bốn người, võ tu đẳng cấp đều là Tinh Võ cảnh trung kỳ, muốn mất mạng đối phương, vốn là không dễ, lại càng không cần phải nói ngăn cản bọn hắn chạy trốn.

Long Cổ đang muốn đuổi theo, lại bị Tổ Ngao Nguyệt ngăn lại, vị này trưởng kỳ không tại Hoàng thành Lục hoàng tử, giờ phút này vô cùng tinh táo mà nói: “Long Cổ, giờ phút này chuyện trọng yếu nhất, cũng không phải là truy bọn hắn, dù cho đuổi theo, cũng chỉ có thể cùng bọn họ đánh cho ngang tay!”

Long Cổ tâm thần ngưng tụ, hỏi: “Con mẹ nó, Tần Dao Hải con chó kia ít ngày nữa, đem ta nhốt ở trong tối ngục hơn nửa năm, còn có tìm hắn báo thù chuyện trọng yếu hơn sao?”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 140: Cừu nhân gặp phải

Chương 140: Cừu nhân gặp phải

Tổ Ngao Nguyệt ánh mắt tràn đầy một loại đều bị thần thánh ánh sáng chói lọi, đột nhiên trầm giọng nói: “Giờ phút này, chuyện trọng yếu nhất, là toàn mặt tiếp quản Long Tường Thành!”

Long Cổ sững sờ, lập tức cười to nói: “Ha ha ha... Khó được ngươi luôn như thế thanh tỉnh a!”

“Tổ Vương dù sao cũng là đương kim Hoàng Tôn Lục hoàng tử, phàm là đương nhiên muốn dùng Sơn Hà làm trọng!”

Một thanh âm từ đằng xa truyền đến, nhưng lại Liễu Ván Thiên cùng Phạm Nhị, bọn hắn đã từ trên núi cười Huyết Long mã chạy tới.

“Đúng vậy!” Tổ Ngao Nguyệt dùng thâm ý ánh mắt nhìn Liễu Ván Thiên liếc, cười nói: “Sơn Hà nghiêng nát, gặp nạn chỉ là dân chúng, Long Tường Thành loạn một ngày, chết như vậy thương dân chúng sẽ gặp thêm nữa!”

“Ta suy đoán, đây cũng là Tổ Vương nguyên ý ở chỗ này cùng Tàn Dao Hải quyết chiến nguyên nhân a?” Liễu Ván Thiên sờ lên cằm, cười nói: “Dù sao nơi này là thành đông, ngoại trừ Kim Diễm thiết kỵ đại doanh, người ở thừa thớt, ở chỗ này quyết chiến, có thể tận lực thiếu địa liên lụy dân chúng bình thường!”

Tổ Ngao Nguyệt cười to nói: “Không thể tưởng được ngươi tuổi còn nhỏ, không chỉ có hiểu được như thế nào không chế đàn yêu thú, rõ ràng còn có thể nghĩ đến như thế chi tiết, thật là làm cho bốn vương lau mắt mà nhìn!”

Liễu Ván Thiên lại nhìn xem dáng người đang tại theo tầng vọt khôi phục bình thường Cổ Thanh Dương, cười nói: “Ta chỉ là cùng vị kia Thanh Dương huynh đệ, rất có ăn ý mà thôi, chính thức có thể không chế Yêu thú, là cái kia đã thức tỉnh ngự Thú Vũ Hồn Cổ Thanh Dương!”

“Àn, Thanh Dương không tệ!” Tổ Ngao Nguyệt dùng thâm ý ánh mắt nhìn Liễu Ván Thiên liếc, chợt mà nói: “Đi thôi, Long Cổ!”

Nói xong, Tổ Ngao Nguyệt liền dẫn người rong ruổi mà đi, hắn hiện tại muốn làm, là cùng Long Cổ cùng một chỗ, mau chóng tiếp quản Long Tường Châu, chấm dứt cái này cho dân chúng mang đến bất an ****.

Cổ Thanh Dương đã chạy vội tới, trên mặt bởi vì đại chiến mà lưu lại phần đông vết máu, hắn cười nói: “Một trận chiến này, thật sự là quá thống khoái!”

Thân hình của hắn đã khôi phục đến lớn nhỏ, trên bờ vai Từ Lôi Thần Trư, giờ phút này cũng đã khôi phục nhỏ nhắn xinh xắn nguyên hình, Phạm Nhị nhìn xem hắn thật sự là hâm mộ được rất, cái kia Từ Lôi Thần Trư, cần thời điểm, có thể thân hình tăng vọt trở thành giúp đỡ, bình thường thời điểm, có thể dáng người như thế nhỏ nhắn xinh xắn, như một cái nhỏ nhỏ sùng vật, thật sự là thật là khéo rồi!

Phạm Nhị vẻ mặt đau khổ nói: “Ngươi ngược lại là thống khoái, thế nhưng mà ta cảm giác rất không thoải mái, đặc biệt, ta như thế nào phát hiện ta cuối cùng là ở các ngươi đằng sau a, hiện tại Ván Thiên đã là Khôn Vỡ cảnh trung kỳ rồi, Thanh Dương tuy nhiên cũng cùng ta giống nhau là Khôn Vỡ cảnh sơ kỳ, lại sớm đã thức tỉnh ngự Thú Vũ Hồn! Thiên phú thật sự là quá con mẹ nó yêu nghiệt rồi!”

Phạm Nhị nhìn qua đám kia nguyên bạo ngược lại vô cùng tự động Yêu thú, gãi đầu hỏi: “Để cho ta kỳ quái chính là, lần trước tại Hắc Tùng Lâm, ngươi vẫn không thể không chế Yêu thú, tới đa dọa dọa bọn hắn, hiện tại như thế nào đột nhiên liền có thể không chế những Yêu thú này?”

Cổ Thanh Dương cười nói: “Bởi vì Cổ Nhược Vân, người sư phụ này không có uống phí bái!”

“Cổ Nhược Vân?” Phạm Nhị nhảy dựng lên, hét lớn: “Hắn dạy ngươi cái gì?”

Cổ Thanh Dương nói: “Hắn cho ta một bản 《Ngự Thú hồn thuật》!”

Phạm Nhị tựa hồ muốn nhảy dựng lên, kêu lên: “Ngọa tào, đây chính là Thánh cấp công pháp, ta như thế nào không biết hắn có cái này bản? Hắn tại sao không có cho ta?”

Cổ Thanh Dương kỳ quái mà hỏi thăm: “Ngươi tại sao phải biết rõ hắn có bảo bối gì? Ngươi cũng không phải hắn đồ đệ, tại sao phải cho ngươi!”

“...” Cổ Thanh Dương trong lòng có cực khổ nói, Cổ Nhược Vân thế nhưng mà bọn hắc Phạm gia người, có bức này thứ tốt, rõ ràng không có cho mình.

Nhưng là điểm ấy, Cổ Thanh Dương hiển nhiên không biết.

Phạm Nhị gặp Liễu Vãn Thiên dị thường bình tĩnh, đột nhiên hồ nghi hỏi: “Chuyện này, ngươi biết đúng hay không?”

Liễu Vãn Thiên cười nói: “Ta đương nhiên biết rõ, ngươi cho rằng cái kia bản 《Ngự Thú hồn thuật》, có tốt như vậy lý giải? Không có ta cái này độc nhất vô nhị lực lĩnh ngộ cùng dạy bảo lực, Cổ Thanh Dương ở đâu nhanh như vậy có thể học hội?”

“Hừ, vậy ngươi vì cái gì không dạy ta?” Phạm Nhị không phục mà nói: “Để cho ta cũng khu động Yêu thú tham gia đại chiến, sáng khoái hơn a!”

“Đó là bởi vì...” Liễu Vãn Thiên vốn muốn nói, ngươi vừa rồi không có thức tỉnh ngự Thú Vũ Hồn, có một cái rắm dùng!

Nhưng là hắc nhìn nhìn Phạm Nhị dài rộng thân thể, đột nhiên nghiêng ngả địa cười nói: “Bởi vì ngươi quá mập!”

“Cái gì?” Phạm Nhị rốt cục tức giận nhảy dựng lên, hét lớn: “Đây là cái gì chó má đạo lý? Béo cùng cái này có quan hệ sao?”

“Đương nhiên là có rồi, bởi vì ngươi quá béo, Yêu thú hội xem thường ngươi, không muốn nghe lời ngươi nha!”

Nói xong, Liễu Vãn Thiên nhanh chóng lôi kéo Cổ Thanh Dương, phóng ngựa hướng về Long Tường Thành phương hướng chạy đi.

“Con mẹ nó!”

Phạm Nhị mắng một câu, vốn định chất vấn Liễu Vãn Thiên, lại phát hiện Liễu Vãn Thiên hai người đã bỏn tẩu, hắc tranh thủ thời gian bên trên

Mã đuổi tới.

“Các ngươi muốn đi đâu a! Hồi Long Tường Học Viện sao?”

“Tần gia Âm Ngục!”

Liễu Vãn Thiên nhìn qua xa xa tà dương, nhanh hơn bộ pháp, Tần gia Âm Ngục, là hắc nhất định phải đi địa phương, bởi vì hắc phải tìm được, đối với chính mình hai lần thi triển Diệt Hồn đại pháp cùng Diệt Phách đại pháp người.

Bọn hắc rốt cuộc là ai, cùng ba ngàn năm trước Diệt Hồn Vô Đế cùng Diệt Phách Vô Đế, có quan hệ gì?

Ba người cười Huyết Long mã, mang theo hai trăm tên Xích Long thiết kỵ chạy như điên, chỉ là, tại cách Long Tường Thành mười dặm địa phương, bọn hắc lại đình chỉ bước chân.

Tại tiền phương của bọn hắc, một cái vênh vào tự đắc thiếu niên, mang theo hơn ba trăm người đội ngũ, chính hướng cái phương hướng này chạy tới.

Nhìn xem người này, Liễu Vãn Thiên con mắt tại sáng lên!

“Tần Trùng Dương!”

“Thật sự là đập phá thối giầy không chỗ tìm a!” Liễu Vãn Thiên đột nhiên cười to nói: “Các ngươi biết rõ, người này đã từng đối với ta đã làm cái gì sao?”

Phạm Nhị hỏi: “Đã làm cái gì?”

Liễu Vãn Thiên nhớ tới cái kia đoạn không có thiên lý lao ngục tai ương, trong nội tâm hiện ra vô cùng hận ý, tái thể làm người, vậy mà lại một lần đã tao ngộ Diệt Hồn cùng Diệt Phách đại pháp.

Trong miệng của hắc cổ ra mấy chữ: “Diệt Hồn đại pháp, Diệt Phách đại pháp!”

“Diệt Hồn đại pháp? Diệt Phách đại pháp?” Phạm Nhị cả kinh há to miệng, hỏi: “Ngươi xác định là người này?”

Liễu Vãn Thiên đồng tử co rút lại nói: “Tuyệt đối xác định!”

“Ta đây cũng có thể xác định, người này, hôm nay muốn hồngбет rồi!” Phạm Nhị làm xoa tay trạng, hét lớn: “Ta cam đoan, ta chí ít có 30 loại biện pháp tra tấn hắc!”

Liễu Vãn Thiên lại khoát tay áo, cười lạnh nói: “Không, ta chỉ muốn dùng hai chủng biện pháp như vậy đủ rồi!”

“Hắc không phải tự là Tần Đào Hải nhi tử Tần Trùng Dương sao?” Cổ Thanh Dương chợt nói: “Một cái luận ý vào hắc lão tử ức hiếp dân chúng người, tại Long Tường Thành, đoán chừng muốn hắc chết người, so muốn cho Tần Đào Hải chết người thêm nữa!”

“Ta không muốn làm cho hắc chết!” Liễu Vãn Thiên trong đôi mắt lại lộ ra một tia quý dị, cười nói: “Ta muốn hắc còn sống, giống ta tại Tần gia Âm Ngục

đồng dạng còn sống!”

Tần Trùng Dương giờ phút này một bên chạy như điên, một bên cùng bên cạnh hấn Tần Đại Thiên nói ra: “Ngươi chờ, chờ cha ta lần này độc bá Long Tường về sau, ta lại để cho hấn cho ngươi phong cái tướng quân đương đương!”

“Vậy thì cảm ơn thiếu gia rồi! Tiểu nhân nhất định cúc cung tận tụy, vì thiếu gia ngài lên núi đao xuống biển lửa!” Tần Đại Thiên vô cùng nịnh nọt địa cười nói, hấn như một con chó đồng dạng đi theo cái này đôi phụ tử nhiều năm, không nghĩ tới rất nhanh muốn nhìn thấy ánh rạng đông, cái này lại để cho hấn đắc ý với mình lúc trước lựa chọn.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 141: Trước trận đánh chó

Chương 141: Trước trận đánh chó

Ngay tại Long Tường Châu đổi chủ thời điểm, Tần Đại Thiên quyết đoán địa phân bội Long Cổ, lựa chọn Tần Đào Hải, giờ phút này loại này lựa chọn muốn đạt được to lớn gạt hái được!

Đang lúc hấn muốn lại nói vài lời vuốt mông ngựa lúc, hấn đột nhiên thấy được phía trước một đội màu đỏ như máu nhân mã.

“Thiếu gia ngươi xem, có con mồi đưa tới cửa đến rồi!” Tần Đại Thiên chỉ vào phía trước Liễu Ván Thiên, nịnh nọt địa đạo.

“Liễu Ván Thiên?” Tần Trùng Dương nhìn qua Liễu Ván Thiên ba người, đặc biệt là nhìn xem phía sau hấn hơn hai trăm tên cười Huyết Long mã thiết kỵ, khoe miệng lộ ra một tia vô cùng đắc ý cười lạnh.

Tần Trùng Dương là vì Tần Đào Hải xong xuôi một kiện trọng yếu phi thường sau đó, mới mang đám người tới tham chiến! Hấn biết rõ, trận chiến này về sau, Long Tường Châu chính là bọn hấn Tần gia đích thiên hạ, cứ việc Tần Đào Hải giao cho chuyện của hấn rất trọng yếu, nhưng là hấn sau khi hoàn thành, không thể chờ đợi được địa đi vào chiến trường.

Hấn muốn muốn tận mắt thấy Tần Đào Hải tung hoành Long Tường một trận chiến này!

Nhưng là giờ phút này, hấn lại không để ý chút nào, thuận tiện đem cái này Liễu Ván Thiên bắt rồi, cùng một chỗ đưa đến trước mặt phụ thân, tiếp nhận phụ thân ca ngợi, cũng dùng cái này nói cho phụ thân, chính mình đến cỡ nào tài giỏi!

Nhìn xem Liễu Ván Thiên, Tần Trùng Dương thậm chí cũng đã nghĩ kỹ, chính mình nên nói như thế nào chính mình cỡ nào tức trí đa mưu, theo cái kia lại để cho tam tộc tam giới vô cùng e ngại thần bí địa phương Hồng Tụ Cung đem người làm đi ra.

Hấn đột nhiên vô cùng đắc ý cười nói: “Liễu Ván Thiên a Liễu Ván Thiên, không nghĩ tới, ngươi bị Hồng Tụ Cung mang đi, lại cuối cùng nhất hay là muốn rơi vào trong tay của ta!”

“Ngươi cái chó nhà có tang, rõ ràng còn có gan ở chỗ này xuất hiện, thật sự là khó được!” Liễu Ván Thiên nhìn qua Tần Trùng Dương cái kia vẻ mặt đắc ý, rất là khó hiểu mà hỏi thăm: “Ngươi hấn là còn không biết, phụ thân ngươi đã chạy trốn chết, so chó rơi xuống nước đều thấm sao?”

“Hừ, không nghĩ tới ngươi vẫn là như vậy có thể nói láo!” Tần Trùng Dương hiển nhiên một ngàn cái một vạn cái không tin, cho rằng Liễu Ván Thiên chỉ là tại vì chính mình tăng thêm lòng dũng cảm hù dọa chính mình, cười to nói: “Đội ta Tần gia san bằng ngươi Thần Kiếm Sơn Trang thời điểm, ngươi đã biết rõ, nói loại này vui đùa lời nói, muốn trả giá lớn cỡ nào một cái giá lớn!”

Hấn là có thể xâm nhập nhất biết rõ Tần Đào Hải đối với cái này Chiến bộ thực người, dùng Thần Đào Đường là chủ lực tạo thành Thần Đào thiết kỵ, Tần gia Tế Ma Đài ma sĩ quân đoàn, Lâm gia Tế Yêu Đài Yêu tộc quân đoàn, tăng thêm Long Tường tám quận trong có sáu cái quận ra các loại quận huyện thế lực.

Những cường đại này tồn tại, đối phó cũng chỉ có Kim Diễm thiết kỵ cùng Ai Long thiết kỵ hai chi đội ngũ Long Tổ liên minh, làm sao có thể thua?

“Tần Đại Thiên, vừa rồi ngươi không phải nói, muốn vì bốn thiếu gia lên núi đao xuống biển lửa sao?” Tần Trùng Dương chép miệng, cười nói: “Hiện tại, ngươi đi đem Liễu Ván Thiên cái kia thân Hồng sắc khôi giáp cho ta lột!”

“Vâng, thiếu gia!” Tần Đại Thiên cười hi hi nói: “Thiếu gia ngài cho ta mười cái hô hấp thời cơ, đảm bảo người cùng khôi giáp đều đưa đến ngài trước mặt!”

Tần Trùng Dương nhẹ gật đầu, thầm nghĩ phụ thân thực hội dùng người, cái này Tần Đại Thiên đã từng là Long Cổ trận doanh, đơn giản chỉ cần bị giáo huấn luyện được tốt như vậy dùng!

Tần Đại Thiên khinh miệt nhìn thoáng qua nhất trước mắt ba cái thiếu niên, thầm nghĩ: “Ta là Hồn Vô cảnh trung kỳ cao thủ, đối phó cái này mấy cái Khôn Vô cảnh thiếu niên, đây còn không phải là dễ như trở bàn tay!”

Thân hình hắn bỗng nhiên theo ngân mục lập tức lướt trên, ở chỗ sâu trong hai móng, nhanh chóng hướng về Liễu Ván Thiên chớp tới.

“Thiên Ứng Trảo!”

Hắn ý định bắt lấy Liễu Ván Thiên, dùng hắn tuyệt kỹ thành danh trực tiếp đem Liễu Ván Thiên bắt lại, cắt trên người hắn màu đỏ như máu khôi giáp, ném tới Tần Trùng Dương trước mặt.

Nhìn qua bay vút mà đến Tần Đại Thiên, Liễu Ván Thiên sắc mặt lạnh lẽo.

Tần Trùng Dương bắt đến cái này một biểu lộ, cười to nói, chỉ vào phía sau hắn thiết kỵ nói: “Các ngươi cho ta đếm ngược số!”

“Mười...”

“Chín...”

“Tám...”

“Bảy...”

“...”

Quả nhiên, không đến mười cái hô hấp thời cơ, có người bị tron bóng địa bị ném tới Tần Trùng Dương trước mặt.

Chỉ là, Tần Trùng Dương khuôn mặt tươi cười, tại trong nháy mắt liền cứng lại rồi, trên mặt lộ ra không thể tin thần sắc.

Bị ném xuống đất, dĩ nhiên là Tần Đại Thiên!

“Phế vật vô dụng!” Tần Trùng Dương sắc mặt lạnh như băng, trong con mắt lộ ra một tia khinh miệt chi sắc, hét lớn: “Móa***, ngươi không phải muốn vì lão tử lên núi đao xuống biển lửa sao? Một cái phế vật đều bắt không được, thực mẹ nó vô dụng!”

Chỉ là, Tần Đại Thiên cũng rốt cuộc không có khả năng trả lời hắn rồi, bởi vì vừa rồi Liễu Bạch một chương kia, trực tiếp kích tại Tần Đại Thiên Huyền Nguyên lên!

Hắn vì chính mình từng đã là lựa chọn, bỏ ra một cái giá lớn, chỉ là cái giá lớn này, không khỏi quá nặng trọng!

“Phế vật?” Liễu Ván Thiên đột nhiên cười nói: “Tần Trùng Dương, trong mắt ngươi, tự hồ chỉ có ngươi mình không phải là phế vật a?”

Nhớ tới ngày ấy tại Thần Kiếm Sơn Trang, Tần Trùng Dương luôn miệng nói chính mình phế vật tình hình, Liễu Ván Thiên đột nhiên coi rẻ nói: “Bằng không, ngươi cái này cái gọi là thiên tài, chọn một phế vật một trận chiến thử xem?”

Tần Trùng Dương nhìn ra được, vừa rồi đem Tần Đại Thiên ném ra, cũng không phải là Liễu Ván Thiên, Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương ba người, thế nhưng mà phía sau bọn họ một cái đầu đầy tóc trắng lão giả.

Hắn biết rõ, chính mình là không có biện pháp cùng lão giả kia địch nổi, chỉ là, cái này ba cái thiếu niên là bất luận cái gì một người, hắn tự tin chiến thắng, tuyệt không vấn đề!

Khóe miệng của hắn cười nói: “Liễu Ván Thiên, tại Thần Kiếm Sơn Trang, ngươi là phế vật, cho nên mới bị mọi người ta từ hôn, giờ phút này, ngươi vẫn là cái phế vật, bị ta dùng Diệt Hồn cùng Diệt Phách đại pháp tra tấn qua phế vật!”

Nói xong, hắn coi màu vàng khôi giáp, hướng bên cạnh tướng sĩ quăng ra, lấy ra trên người trường kiếm, hét lớn: “Đến đây đi! Liễu Ván Thiên đã ngươi muốn cho ta lần nữa chứng minh, ngươi đến cùng đến cỡ nào phế vật! Như vậy ta thành toàn ngươi!”

Liễu Ván Thiên đồng tử đột nhiên lóe lên, lộ ra vô cùng bạo ngược hào quang, hắn cười lạnh nói: “Kê phạm ta, tuy mạnh tất tru! Huống chi, ngươi liền cho cường giả chân chính xách giày đều không xứng!”

Hắn cũng ném xuống huyết sắc khôi giáp, đột nhiên xuống ngựa, từng bước một địa chậm rãi hướng về Tần Trùng Dương đi đến.

Tần Trùng Dương nghe hắn mà nói tựa hồ ngậy ra một lúc, sau đó nhìn xem hắn nghiền nát kính mặt, cười to nói: “Ngươi bị nhiều như vậy cực hình tra tấn, dù cho có tu vi, cũng bị phế đi, rõ ràng còn dám như vậy đồng dạng!”

Giờ phút này gặp Liễu Ván Thiên xuống ngựa, hắn liền cũng xuống ngựa, đón Liễu Ván Thiên chạy đi, một bên chạy trốn một bên cười to nói: “Phế vật,

ngươi vậy mà sợ tới mức liền Huyết Long mã cũng không dám cỡi sao? Đi, ta cũng không chiếm ngươi tiện nghi, liền xuống ngựa cùng ngươi quyết chiến!”

Hắn đã hạ quyết tâm, đem Liễu Ván Thiên cầm nắm bắt tới tay, dùng cái này đến uy hiếp tại Phạm Nhị bọn người sau lưng chính là cái kia lão già tóc bạc.

Hắn biết rõ, tại trong đội ngũ của hắn, không người là lão già kia đối thủ, liền trong cái đội ngũ này võ tu cấp bậc cao nhất Tần Đại Thiên, đều chỉ đi qua một chiêu.

Chỉ là, thợ săn cùng con mồi, tâm tư luôn không đồng dạng như vậy, nhiều khi, không có người có thể chính thức phân rõ, ai là con mồi, ai là thợ săn.

Giờ phút này, tại Liễu Ván Thiên trong nội tâm, Tần Trùng Dương tự là con mồi! Chỉ là, hắn muốn hảo hảo mà chậm rãi chơi cái này con mồi!

Có người nói, muốn trả thù một người, phương thức tốt nhất là Hồn Diệt thân thể của hắn.

Cũng có người nói, muốn trả thù một người, phương thức tốt nhất là hủy diệt linh hồn của hắn!

Tại đại lục này, lưu hành nhất trả thù người phương thức, là Diệt Hồn, Diệt Phách! Chỉ là loại phương thức này, cũng không dễ dàng làm được, dù sao cái này hai chủng đại pháp, là Thượng Cổ đại pháp, hơn nữa đã tuyệt tích, có thể gặp được đến người, đều đã bị chết!

Liễu Ván Thiên vừa vận gặp được qua, chỉ là trong lòng hắn, tốt nhất trả thù người biện pháp, không phải diệt thi, cũng không phải Diệt Hồn, Diệt Phách, thậm chí không phải Diệt Thần.

Hắn muốn diệt, là người này Huyền Nguyên! Huyền Nguyên người, tâm đáy! Bị thương tại tâm chết!

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 142: Giả heo ăn thịt hổ

Chương 142: Giả heo ăn thịt hổ

Liễu Ván Thiên muốn cho cái này đã từng tàn bạo đối đãi chính mình, cũng từng tàn bạo địa đối đãi qua rất nhiều người thiếu niên, tại trong thời gian ngắn nhất, kinh nghiệm theo đỉnh phong đến đáy cốc khó khăn trắc trở, hắn muốn cho chính hắn diệt vong!

“Nguyên lai, ngươi bây giờ còn là như vậy phế vật sao? Rõ ràng ngay cả ta một chiêu cũng không dám tiếp!”

Nhìn qua Liễu Ván Thiên luôn tại né tránh chiêu kiếm của mình, Tần Trùng Dương trong nội tâm một hồi đắc ý, chiêu kiếm của hắn tựa hồ càng ngày càng thành thạo, tự hồ chỉ muốn hắn hơi chút nhiều sử xuất một ít Huyền Linh chi lực, Liễu Ván Thiên sẽ gặp bị chính mình đâm trúng.

Chỉ là hắn cũng không vội tại đem Liễu Ván Thiên giết chết, hắn rất hưởng thụ loại này tra tấn người cảm giác, loại này con mồi rơi vào chính mình trong túi đảm nhiệm chính mình xâm lược cảm giác, tựa như lần trước tại Tần gia Âm Ngục, dùng các loại phương thức tra tấn Liễu Ván Thiên đồng dạng!

“Ngươi không phải mới vừa nói, kẻ phạm ta, tuy mạnh tất tru sao? Hiện tại tại sao không nói rồi, ngươi tru ta nha?”

Tần Trùng Dương gặp Liễu Ván Thiên tựa hồ né tránh được càng ngày càng có hết sức, trong nội tâm càng phát ra đắc ý, tiếp tục nói móc:

“Ngươi không phải mới vừa nói, ta ngay cả cho cường giả chân chính xách giày đều không xứng sao!”

Tần Trùng Dương cảm giác, chính mình chỉ cần nhiều hơn nữa sử dụng nửa phần Huyền Linh chi lực, Liễu Ván Thiên sẽ bị chính mình một kiếm xuyên qua yết hầu, thậm chí một kiếm thấu xuyên Huyền Nguyên!

Hắn đối với chính mình đi theo phụ thân tiến vào Long Tường Châu sau tiến bộ rất là thoả mãn! Cái này ngắn ngủn hai tháng thời gian, hắn đã theo Khôn Võ cảnh trung kỳ, đột phá đến Khôn Võ cảnh đỉnh phong cảnh giới, cách đột phá Hồn Võ cảnh tiến hành Võ Hồn thức tỉnh, tự hồ chỉ có một bước ngắn!

Tại Long Tường Châu, hắn thậm chí đều khinh thường tại đi Long Tường Học Viện tu hành, bởi vì Long Tường Học Viện cái kia tự xưng là vi Long Tường Châu mười năm khó gặp thiên tài Mạc Cao Dương, cũng không quá đáng là chỉ có Khôn Võ cảnh trung kỳ cảnh giới mà thôi.

Giờ phút này, đối với Liễu Ván Thiên, hắn cảm giác về sự ưu việt đột nhiên bạo rap, hết sức nói móc mỉa mai chỉ năng sự tình.

“Hiện tại, ngươi tổng phải biết, ai mới là cho cường giả xách gậy đều không xứng người đi à nha?”

Tần Trùng Dương nói xong câu này, liền chuẩn bị gia tăng Huyền Linh chi lực, một kiếm đâm thủng Liễu Ván Thiên Huyền Nguyên, lại để cho hắn trực tiếp thi diệt!

“Đại Giang Đông Khứ!”

Một kiếm này, nhìn như nhu hòa, kì thực hàm ẩn sóng cả mãnh liệt, một kiếm này mục đích, đúng là Liễu Ván Thiên Huyền Nguyên.

Liễu Ván Thiên thấy, thần sắc y nguyên trầm tĩnh, tại Tần Trùng Dương kinh ngạc trong ánh mắt, hiem hiem địa tránh được!

Tần Trùng Dương cười nói: “Không nghĩ tới ngươi còn có thể tránh khai một chiêu này, ít nhất so sánh với lần tại Thần Kiếm Sơn Trang nhìn thấy thời điểm, muốn lợi hại nhiều hơn, bất quá đừng quên, ngươi Tần gia gia có thể không chỉ một chiêu này!”

“Bất Tận Trường Giang!”

Tần Trùng Dương giờ phút này đã sử xuất tám thành Huyền Linh chi lực, nhưng thấy một đao kia phẳng phát một mặt kín không kẽ hở sóng nước, xoáy lên vô cùng sóng to, giống như là dôi sóng lấp biển đánh úp về phía Liễu Ván Thiên.

Cổ Thanh Dương xa xa nhìn qua một kiếm này, nhớ tới mấy tháng trước tại Thần Kiếm Sơn Trang mình ở Liễu Ván Thiên chỉ điểm hạ cùng Tần Trùng Dương đối chiến tình cảnh, thâm nghĩ cái này Tần Trùng Dương quả nhiên lợi hại, một kiếm này so sánh với lần, càng thêm tinh thuần cùng bạo ngược rồi!

Xem ra, Tần Trùng Dương đã đột phá Khôn Vô cảnh đỉnh phong, không biết Ván Thiên phải chăng tiếp được ở?

Hắn đã làm tốt chuẩn bị, phòng ngừa Liễu Ván Thiên không địch lại, tùy thời chuẩn bị cùng Tử Lôi Thần Trư đồng loạt ra tay.

Chỉ là, lại để cho tất cả mọi người ánh mắt trì trệ chính là, Liễu Ván Thiên thân ảnh đột nhiên lại nhanh.

Liễu Ván Thiên bỗng nhiên cười nói: “Thanh Dương, ngươi còn nhớ rõ lần trước ngươi như thế nào đối phó một chiêu này sao?”

Nói xong, hắn thật sự chiếu lần trước Cổ Thanh Dương cách làm, lập lại một lần.

“Tốn năm, tiến hai bước; Càn một, lui ba bước; Đoái hai, lui một bước...”

“Loạn Thạch Xuyên Không!”

Tần Trùng Dương lại cười lạnh nói: “Hừ, lần trước Cổ Thanh Dương dùng chiêu này, lần này, ngươi rõ ràng còn muốn dùng đồng dạng một chiêu sao?”

“Ta nhìn ngươi như thế nào phá!”

Hắn bỗng nhiên lại bỏ thêm Huyền Linh chi lực, đem mười thành Huyền Linh chi lực toàn bộ dùng tới, nhưng thấy tại vô cùng sóng to bỗng nhiên đem tất cả lực lượng tập trung đến chính giữa một điểm Lam Quang, nhanh chóng Như Ánh Tỳ Hình, đuổi theo Liễu Ván Thiên thân ảnh mà đi!

“Thiên Viêm chương, phá!”

Chỉ là, Liễu Ván Thiên lại như cũ hô lên cái này một cái “Phá” chữ!

Theo cái này một chữ rống ra, Liễu Ván Thiên cánh tay phải bỗng nhiên trở nên nặng như vạn cân, mang theo vô cùng hủy diệt chí ý, trực tiếp dùng hỏa hồng tay phải nghênh hướng Tần Trùng Dương mũi kiếm.

Tần Trùng Dương trong nội tâm vui vẻ, chính mình thanh kiếm, thế nhưng mà theo Long Tường Châu binh khí trong kho muốn tới Linh khí, không chỉ có chém sắt như chém bùn, nhưng lại chặt đứt rất nhiều tự xưng là vì Long Tường tên binh các loại Linh khí.

“Đam nhiệm bàn tay của ngươi lại ngoan, như thế nào chống đỡ được ta cái này huyền...”

Hắn còn chưa có nói xong, cũng đã bị đá kích, bởi vì Liễu Ván Thiên hỏa hồng sắc bàn tay, không chỉ có tiếp được hắn một kiếm này, có một cổ không hiểu cực lớn mạch nước ngầm, nhanh chóng hướng về hắn cảm kiếm tay truyền đến.

Lập tức, hắn Huyền Thiết Kiếm mũi kiếm đột nhiên biến mất rồi, lập tức, vô cùng mãnh liệt Liệt Diễm tại hắn Huyền Thiết Kiếm bên trên bốc cháy lên, sợ tới mức kiếm của hắn muốn rời tay.

Chỉ là, hắn lại không có thể làm được, bởi vì này thanh kiếm giờ phút này tựa như một cái vô cùng cường đại từ trường, chăm chú địa hút ở hắn.

Tần Trùng Dương kinh hãi, nhanh chóng duỗi ra tay phải, chụp về phía Liễu Ván Thiên đầu, nhưng là tay của hắn ở giữa không trung, cũng rút cuộc đập không đi xuống.

Bởi vì hắn cảm giác toàn thân Huyền Linh chi lực đều tại biến mất, tựa hồ thông qua thanh kiếm kia, liên tục không ngừng địa chảy vào Liễu Ván Thiên hỏa hồng sắc trong lòng bàn tay...

“Đây không phải Thiên Viêm chương!” Liễu Ván Thiên cười lạnh nói: “Đây là đời tình chương!”

“Đời tình chương?” Tàn Trùng Dương cho tới bây giờ chưa nghe nói qua cái này vũ kỹ, hắn nào biết đâu rằng, đây là 《 Phong Thiên Vi Hồn 》 bên trong Tam giai vũ kỹ, chỉ có Vi Hồn chỉ lực mới có thể thúc dục, luyện chế cửu trọng, có thể hấp Nhân Huyền linh chi lực, thậm chí có thể bỏ ra Tinh Võ cảnh tình vực!

Liễu Ván Thiên chỉ có Khôn Võ cảnh trung kỳ cảnh giới, nhưng đột nhiên thi triển cái này đời tình chương, rõ ràng nhận được kỳ hiệu, Tàn Trùng Dương trên mặt lộ ra vô cùng sợ hãi thần sắc, bởi vì hắn cảm giác mình Huyền Linh Chi Khí đang không ngừng tuôn hướng Liễu Ván Thiên trong cơ thể, hắn tại vô hạn địa tiếp cận trong miệng mình thường xuyên nói chính là cái kia từ: “Phế vật!”

“Giáo huấn không được người lão tử Tàn Dao Hải, giáo huấn một chút người đứa con trai này, vẫn là không có vấn đề!” Liễu Ván Thiên cười lạnh nói: “Hiện tại người biết, ai mới là phế vật đi à nha?”

“Cứu... Ta!” Tàn Trùng Dương trong miệng đột nhiên bạo hô, chỉ là thanh âm cũng đã bắt đầu mơ hồ.

Phía sau hắn không xa hơn ba trăm tên Thần Dao thiết kỵ, hiển nhiên đã ý thức được thiếu gia của mình xảy ra chuyện, bọn hắn nhanh chóng hướng về Liễu Ván Thiên chạy giết qua đến.

“Chết!” Liễu Bạch bỗng nhiên hét lớn một tiếng, thân hình như một hồi kinh hồng, nhanh chóng hướng về mực Ngân sắc thiết kỵ lao đi.

Cổ Thanh Dương cùng Phạm Nhị cũng nhanh chóng phóng ngựa mà đi, mang theo hơn hai trăm tên Xích Long thiết kỵ, nhanh chóng hướng về Thần Dao thiết kỵ phát khởi công kích.

Cái này hơn hai trăm người, vốn chính là Ai Long thiết kỵ cùng Kim Diễm thiết kỵ tinh nhuệ, ngay tại hai chi thiết kỵ muốn giao tiếp thời điểm, trong đội ngũ đột nhiên xuất hiện hai đầu thân hình vô cùng cực lớn Yêu thú, bọn hắn gầm thét, gào thét, nhanh chóng lại để cho Thần Dao thiết kỵ quân lính tan rã.

Tuyệt vọng!

Hối hận!

Cửu hận!

Nhìn qua qua trong giây lát bị diệt hơn ba trăm người thiết kỵ, Tàn Trùng Dương trong mắt không còn có khinh miệt, đã không có bạo ngược, chỉ có thật sâu tuyệt vọng!

“Van cầu người, thả ta!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 143: Bạo ngược tâm tính

Chương 143: Bạo ngược tâm tính

Tàn Trùng Dương dùng thanh âm yếu ớt cầu khẩn nói: “Thả ta, chờ cha ta nhất thống Long Tường Châu quân chính, ta lại để cho hắn cho người đương tướng quân!”

“Đáng tiếc a, người đồng ý muốn cho hắn đương tướng quân người, đã bị chết!” Liễu Ván Thiên nhìn trên mặt đất một bãi bùn nhão giống như Tàn Đại Thiên thi thể, cười lạnh nói: “Ta còn muốn nói cho người biết, phụ thân người, cũng sẽ không có nữa cơ hội nhất thống Long Tường Châu quân chính rồi!”

“Giờ phút này, Long Cổ cùng Tổ Vương, đã toàn diện tiếp quản Long Tường Châu rồi! Ta muốn trong lúc này, nhất định kể cả các người vừa mới kiến thiết lên Tàn phủ, còn có Tàn gia Âm Ngục!”

Tàn Trùng Dương lộ ra không thể tin thần sắc.

Liễu Ván Thiên cười nói: “Ta biết rõ người không tin, chỉ là cái này, đối với ta mà nói, đã không hề trọng yếu!”

“Nói! Tàn gia Âm Ngục hội Diệt Hồn cùng Diệt Phách đại pháp người, ở nơi nào?”

Tần Trùng Dương chán nản nói: “Bọn hần, tại Quỷ Nhai đo lường!”

Liễu Văn Thiên lại hỏi: “Làm sao tìm được đến bọn hần?”

Tần Trùng Dương dùng thanh âm yếu ớt nói: “Tại... Tại Quỷ Nhai, đo lường, đầu giá đan được địa phương!”

Ngay tại hần sau khi nói xong lời này, trong ánh mắt của hần bỗng nhiên xuất hiện một cái cười ngân mực mã người, rõ ràng là Thần Đạo thiết kỵ phó thống soái Tần Phi Dương.

Tần Trùng Dương hô lớn: “Phi Dương, cứu ta!”

Chỉ là, Tần Phi Dương nhìn thấy Liễu Văn Thiên, lại như nhìn thấy sài lang thấy báo săn, xa xa địa tránh đi.

“Dừng lại!” Tại Liễu Bạch quát nhẹ trong tiếng, Tần Phi Dương thân thể, lập tức bị ngã xuống, ngã xuống Tần Trùng Dương bên cạnh.

“Người vì cái gì không để ý tới ta, vì cái gì không cứu ta tự mình một người chạy trốn?” Tần Trùng Dương gấp Tần Phi Dương thân sắc mỗi một, cảm giác tựa hồ đã xảy ra chính mình không biết sự tình.

Hần hỏi: “Cha ta ở nơi nào, hần bây giờ là không phải đã đem Tổ Ngạo Nguyệt cùng Long Cổ đánh bại?”

“Tại sao phải đảo tảo?” Tần Phi Dương đột nhiên cười ha ha, hôc ra một ngụm máu tươi, bị thương mà nói: “Tần Trùng Dương a Tần Trùng Dương, thiếu người vẫn là Tần Đạo Hải nhi tử, vậy mà không biết mình phụ thân, đã chạy trốn chết đến sao?”

“Giờ phút này, Tổ Ngạo Nguyệt cùng Long Cổ đại quân, đã đem Long Tường Châu hoàn toàn khống chế, ta bị đánh ngã, trên mặt đất già chết hồi lâu, thật vất vả mới trốn thoát, không nghĩ tới lại gặp được người!”

Tần Phi Dương oán hận mà nói: “Người tại sao phải gọi, người không gọi, bọn hần có lẽ tự phát muốn không được ta, tốt xấu nhiều hơn một cái báo thù cho người người! Nhưng là hiện tại, hết thảy đều đã xong!”

“Thất bại?” Tần Trùng Dương ánh mắt bỗng nhiên trở nên vô cùng âm trầm, đột nhiên quát âm lên: “Không có khả năng, làm sao có thể bại?”

“Người Thần Đạo thiết kỵ, có tám mươi vạn người!”

“Huống chi, còn có ta Tàn gia Tế Ma Đài ma sĩ, cùng với Lâm gia Tế Yêu Đài Yêu tộc, cũng có gần mười vạn!”

“Còn có Long Tường tám quận tán binh, Lâm gia tu sĩ...”

Tần Trùng Dương giãy dụa lấy đứng lên, đột nhiên bắt lấy Tần Phi Dương khô giáp cổ áo chỗ, quát lớn: “Như vậy lực lượng cường đại, cho dù là Long Cổ cùng Tổ Ngạo Nguyệt đều cộng lại, cũng là không chịu nổi một kích! Người nói cho ta biết, làm sao có thể bại?”

“Trùng Dương, người thanh tỉnh điểm, chúng ta xác thực là thất bại, hơn nữa thất bại nguyên nhân chủ yếu, là vì hai người kia!”

Tần Phi Dương thò tay chỉ vào Liễu Văn Thiên cùng Cổ Thanh Dương, quát âm lên: “Bọn hần, khống chế Tế Thú Đài đàn yêu thú!”

“Bọn hần, rõ ràng có thể sai sử động Yêu thú?” Tần Trùng Dương ánh mắt bỗng nhiên tràn đầy một loại vô cùng hối hận, hần hét lớn: “Ha ha ha, ta thực hối hận, thật sự nên giết người!”

“Văn Thiên, giết hần đi!” Phạm Nhị giờ phút này cùng Cổ Thanh Dương, đi theo Liễu Bạch thu thập xong Thần Đạo thiết kỵ, lại vây đi qua.

“Các người...” Tần Trùng Dương hét lớn: “Người không thể giết ta!”

“Vậy sao?” Liễu Văn Thiên trong mắt đột nhiên hiện lên một tia bạo ngược chi khí, Tần Trùng Dương Huyền Linh chi lực, xói mòn được nhanh hơn rồi!

“Người giết ta, sẽ thấy cũng đừng muốn gặp đến Lý... Lý Tiến Đồng rồi!”

Không có mấy người biết rõ, ngay tại Long Tường Thành phương đông hướng đại chiến thời điểm, Lý Tiến Đồng xem chừng phụ thân của hần Tử Phi Lan, đã đến Hắc Mộc dục độc phát tác thời điểm, liền đi Tàn gia Âm Ngục, lại để cho Tần Đạo Hải cho phép nàng dùng Luyện Kiếm Thạch đi vì Tử Phi Lan giải độc.

Chỉ là, chuyến đi này, sẽ không sau đó rồi! Lý Tiến Đồng cũng không biết, đây chính là Tần Đạo Hải muốn, bởi vì tại Hoàng thành, có người đối với nàng trông mong mà đối đãi, mà Tần Đạo Hải, chính cần mượn này thành lập mới công, cũng vì tranh thủ tại hần cướp lấy Long Tường Châu quân quyền về sau, Hoàng thành phương diện ủng hộ.

“Nàng... Nàng ở đâu?” Liễu Văn Thiên đồng tử co rút lại, thanh âm tựa hồ có chút run rẩy.

Đối với nữ nhân này, hần đã từng cảm tình phức tạp, mà ở hần biết được, nàng muốn Thần Kiếm Sơn Trang Luyện Kiếm Thạch, hoàn toàn là vì nàng cái

kia bị băng phong mà trúng Hắc Mộc độc độc phụ thân Tử Phi Lan về sau, Liễu Ván Thiên đối với Lý Tiễn Đồng những phức tạp kia, trở nên càng thêm sáng.

Nữ tử này, từng tại lại để cho Long Tường Học Viện cao tăng mở ra Hắc Tùng Lâm trận pháp lúc, nổi lên máu chốt tác dụng! Hơn nữa, nàng cũng từng nhọc lòng địa vị chính mình giải cái kia Hắc Mộc độc độc.

“Ngươi nếu như không giết ta, ta liền nói cho ngươi biết!”

Tần Trùng Dương gặp Liễu Ván Thiên thần sắc khác thường, liền cảm giác có hi vọng, liền treo giá, không ngớt lời âm mưu tặc hồ không hề như vậy sợ hãi.

Liễu Ván Thiên nhẹ gật đầu, run rẩy nói ra: “Tốt! Ta đáp ứng!”

Tần Trùng Dương trong mắt toát ra tinh quang, quả nhiên, Liễu Ván Thiên rõ ràng thật sự rất quan tâm cái này đã cứu nữ nhân của hắn!

“Cái kia ta cho ngươi biết a, nàng đi Hoàng thành!” Tần Trùng Dương cười nói: “Chỉ là, ngươi muốn gặp nàng, lại không dễ dàng như vậy!”

“Hoàng thành?” Liễu Ván Thiên lông mày đồng dạng, khóe miệng giờ lên nói: “Àn...”

Sau đó, hắn bỗng nhiên giơ tay phải, đã thấy tay phải đỏ bừng đỏ bừng, hắn đã thúc dục Huyền Linh Chi Khí.

“Thiên Viêm chường?”

Tần Trùng Dương hoảng sợ mà nói: “Liễu Ván Thiên, ngươi đã đáp ứng ta, không giết của ta!”

Liễu Ván Thiên cười nói: “Đúng vậy, ta là đã đáp ứng không giết ngươi! Thế nhưng mà, ta không có nói không phé đi ngươi!”

“Không muốn...” Tần Trùng Dương trong mắt tràn đầy hoảng sợ, lớn tiếng nói: “Ngươi buông tha ta, ta sẽ nói cho ngươi biết một bí mật!”

“Bí mật?” Liễu Ván Thiên cười lạnh, đối với cái này dùng Diệt Hồn cùng Diệt Phách đại pháp tra tấn qua người của hắn, một cái lại để cho hắn hai lần gặp đồng dạng thống khổ tra tấn người, vậy mà muốn dùng một cái cái gọi là bí mật, tự lại để cho chính mình buông tha hắn?

“Thật sự là buồn cười!”

Liễu Ván Thiên tay đã tại Tần Trùng Dương đùi biên giới, nghe được lời này, lại không có dừng lại, hắn trong lòng của mình bí mật đã quá nhiều, đã không muốn giả bộ Tần Trùng Dương loại nhân vật này bí mật.

Tay của hắn, kiên định chậm chạp địa dứt đi vào.

“Ách... A...”

Tần Trùng Dương đau đến mồ hôi lạnh chảy ròng, nước mắt đều đi ra, một cái chân của hắn lập tức trở nên hắc như than cốc.

Trong mắt của hắn lộ ra vô cùng bạo ngược thần sắc, rống lớn nói: “Liễu Ván Thiên, ngươi ngươi sẽ phải hối hận!”

“Để cho ta hối hận sự tình, nhiều lắm, không quan tâm cái này một kiện!” Liễu Ván Thiên nhớ tới ở kiếp trước bị Diệt Thi, Diệt Hồn, Diệt Phách, Diệt Thần Tứ đại Vô Địch đánh lên tình cảnh, cừ hận trong lòng chỉ hòa thiêu đốt được càng vương.

Tay của hắn không ngừng tản ra hỏa hồng Liệt Diễm, nhanh chóng tại Tần Trùng Dương trên người bốn phía lan tràn!

Liễu Ván Thiên trong con mắt lộ ra hủy thiên diệt địa hận ý, hiện tại, Tần Trùng Dương tâm, đã bị hắn lên lên xuống xuống địa vị thương thiên sang bách khổng, chỉ là, hắn cảm thấy còn chưa đủ!

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 143: Luống cuống thiếu niên

Chương 143: Luồng cuồng thiếu niên

Liễu Văn Thiên tâm tĩnh, tuy nhiên tại Mạn Sơn bị áp chế mười lăm năm, nhưng là mấy ngày nay, đặc biệt là tại tiếp xúc nhiều như vậy Thiết Huyết về sau, tâm tĩnh của hắn tại chậm rãi khôi phục, bạo ngược chỉ khí cùng hủy thiên diệt địa cừ hận, chậm rãi chiếm cứ hắc Huyền Nguyên.

“Đối với địch nhân, hoặc là không chiến, hoặc là triệt để hủy diệt!”

Đây chính là hắc theo ở kiếp trước thời khắc cuối cùng, lấy được Thiết Huyết giáo huấn! Là hắc dùng thi diệt, Hồn Diệt, phách diệt, thần diệt đối lấy!

Một cái giá lớn rất nặng đau nhức, nhưng lại rất đáng được, bởi vì này lại để cho hắc trở nên càng thêm Thiết Huyết, ý chí chiến đấu cũng theo nhanh chóng tăng trưởng.

“Văn Thiên, ngươi làm sao vậy?” Tần Từ Nghi thần thức tại kêu gọi hắc, đáng tiếc, hắc tựa hồ nghe không thấy rồi.

Hắc tựa hồ còn nghe được Phạm Nhị kêu gọi, đã nghe được Cổ Thanh Dương kêu gọi, chỉ là, hắc lại hoảng như không nghe thấy...

Nếu như Lý Tiễn Đồng ở bên cạnh hắc, định có thể thông qua bắt mạch phát hiện, trong cơ thể hắc Hắc Mộc dục độc, giờ phút này tại phiên cơn!

Hắc bỗng nhiên như một đầu nổi điên Yêu thú, nhanh chóng cười Huyết Long mã chạy như điên, chỉ là, hắc thi triển Thiên Viêm chương về sau tay, lại còn dừng lại tại Tần Trùng Dương chỗ ngực.

Theo Liễu Văn Thiên phóng ngựa chạy như điên, Tần Trùng Dương thân thể, bị xé rách lấy, đột nhiên hoàn toàn thoát ly Liễu Văn Thiên bàn tay, Huyết Hồng chảy đầy đất, lộ ra vô cùng huyết tính.

Liễu Bạch lo lắng Liễu Văn Thiên gặp chuyện không may, nhanh chóng đuổi tới, lại bị một tiếng gào to ngừng.

“Dừng để ý tới ta!”

Liễu Văn Thiên thanh âm táo bạo địa xa xa truyền đến, lại để cho Liễu Bạch thân hình trì trệ, trơ mắt nhìn Liễu Văn Thiên thân ảnh hướng về Long Tường Thành phương hướng chạy như điên.

Nhìn qua giống như nổi điên Liễu Văn Thiên, Phạm Nhị thần sắc ngẩn ngơ, ngưng trọng mà nói: “Văn Thiên đây là làm sao vậy, cái này Tần Trùng Dương cái đồ chơi, vậy mà có thể như thế kích thích đến hắc?”

Cổ Thanh Dương nhìn qua bị Liễu Văn Thiên xé rách được cơ hồ không có có hình người Tần Trùng Dương, như có điều suy nghĩ mà nói: “Văn Thiên, là cái rất có tâm tư người, chỉ là, ta cuối cùng cảm giác, hắc có rất nhiều khổ, không muốn để cho chúng ta biết rõ!”

Phạm Nhị nhìn qua mở to hai mắt trên mặt đất thờ đốc Tần Trùng Dương, đột nhiên cười quỷ dị nói: “Hắc không muốn để cho chúng ta biết rõ, nhưng là ta ít nhất có thể làm cho người kể một ít chúng ta phải biết sự tình, đối với điểm ấy, ta rất có lòng tin!”

“Bởi vì ta chỉ ít có một ngàn loại phương pháp!”

Hắc dùng rất ít xuất hiện lạnh như băng lại lại dẫn trên tức con mắt, nhìn qua Tần Trùng Dương, cười híp mắt nói: “Ngươi tin hay không? Tần gia đại thiếu gia?”

“...” Tần Trùng Dương trong ánh mắt sợ hãi làm sâu sắc rồi, thậm chí có chứa một tia tuyệt vọng, theo chính hắc bị Liễu Văn Thiên đả bại, lại nghe đến Tần Đào Hải đã đả bại tin tức, lòng của hắc, đã triệt để theo đám mây triệt để ngã xuống tại đáy cốc Thâm Uyên.

Chỉ là, cái này Thâm Uyên xa xa còn chưa kết thúc, bởi vì hắc theo Phạm Nhị trên tức mà ánh mắt lạnh như băng ở bên trong, thấy được đi qua chính hắc, đó là một loại không đáy tuyến trên tức ánh mắt.

Phạm Nhị đuổi ra hắc dài rộng hai tay, lại nở nụ cười, híp mắt nói: “Còn có, Liễu Văn Thiên vừa rồi đã đáp ứng, không giết ngươi, nhưng là ta cũng không đáp ứng ngươi!”

“A... Ô...”

Không đợi Phạm Nhị tay rơi xuống, Tần Trùng Dương liền cảm giác linh hồn muốn nứt, tâm đã run rẩy lấy đã hôn mê.

“Ai, thằng này, vừa rồi như vậy càn rỡ, rõ ràng như vậy không lịch sự dọa!” Phạm Nhị lắc đầu, đối với Cổ Thanh Dương nói ra: “Ngươi cảm thấy, chúng ta ứng nên xử trí như thế nào hắc?”

Cổ Thanh Dương cười hỏi: “Ngươi không phải có một ngàn loại biện pháp sao?”

“Một ngàn cái cái rắm! Có lẽ, ta chỉ là, muốn phóng một ngàn cái cái rắm thổi chết hắc!” Phạm Nhị con mắt đầy chứa ý cười nói: “Ta chỉ là dọa dọa hắc!”

Cổ Thanh Dương hỏi: “Vậy ngươi liền chuẩn bị như vậy buông tha hắc?”

“Làm sao có thể!” Phạm Nhị hí mắt nói: “Có lẽ, Văn Thiên vừa rồi ly khai, chỉ là tại nói cho chúng ta biết, hắn đáp ứng không giết hắn, nhưng là chúng ta có thể giết hắn!”

Cổ Thanh Dương nhìn qua xa xa tà dương, như có điều suy nghĩ mà nói: “Ta cảm thấy, Văn Thiên không phải ý tứ này, hắn là cái rất kiêu ngạo rất người quật cường, kiêu ngạo được khinh thường tại nói dối, quật cường được khinh thường tại nuốt lời!”

“Cái kia phải làm gì?” Phạm Nhị hỏi: “Chẳng lẽ lại còn đem hắn đưa đến Dược Tôn quán đi, hoa thiên thạch tề đưa hắn chữa cho tốt?”

“Không bằng, lại để cho hắn tự sinh tự diệt a!” Cổ Thanh Dương cười nói: “Người này, vừa rồi trải qua Liễu Văn Thiên từ trên xuống dưới trước ức sau dương tra tấn, dù cho có thể còn sống, tâm cũng đã chết!”

Phạm Nhị nhẹ gật đầu, cười to nói: “Đi, nghe lời người! Đi thôi, ta có thể không muốn nhiều hơn nữa liếc mắt nhìn cái này đầu bùn nhão đồng dạng chó chết!”

Liễu Văn Thiên phóng ngựa chạy như điên, trong cơ thể Hắc Mộc độc càng ngày càng lợi hại, thời gian dần qua ngấm vào hắn vô số hơi mạch, lại để cho hắn vô cùng khô nóng.

Hắn biết rõ, hắn phải tìm một chỗ, tạm thời giải cái này Hắc Mộc độc, chỉ là giải độc phương pháp, lại làm cho người khó chịu.

Cổ Thanh Dương nói không sai, Liễu Văn Thiên là cái rất kiêu ngạo rất người quật cường, hắn tuy khinh thường tại nói dối, nuốt lời, lại lại càng không mảnh tại lại để cho bọn hắn biết rõ, chính mình phải dùng loại phương pháp này giải độc, ít nhất bên ngoài, không thể để cho bọn hắn biết rõ cùng trông thấy.

Tại hắn cảm thấy Phạm Nhị bọn hắn nhìn không thấy thời điểm, hắn bỗng nhiên chuyển biến phương hướng, hướng về một chỗ núi rừng đi đến.

Xuyên qua một mảnh cũng không tính mạch rừng rậm, Liễu Văn Thiên đi tới một chỗ sơn cốc, đáy cốc, là một bãi thanh uông uông nước ao.

Liễu Văn Thiên tại bên cạnh ao xuống ngựa, nhanh chóng cởi sạch quần áo, nhảy vào trong nước.

Hắn phát hiện, cái này nước vậy mà vô cùng lạnh buốt, rất nhanh lại để cho hắn trở nên tỉnh táo lại, chỉ là, thần thức tỉnh táo, cũng không thể lại để cho trong cơ thể hắn độc tính táo.

Hắn rõ ràng địa cảm giác được, độc tại vô hạn lan tràn, như vô số chỉ bóng loáng non mềm tay, chạm đến lấy trên người hắn mẫn cảm khu vực...

Hắn biết rõ, mình không thể đợi lát nữa, liền nhanh chóng theo cánh tay phải bên trong Cầu Nguyệt Ký ở bên trong, gọi ra sứ thanh hoa bình, rất nhanh, xuyên lấy màu xanh lá vảy Miêu Miêu, tại một hồi trong sương mù, chậm rãi xuất hiện ở Liễu Văn Thiên trước mặt.

Miêu Miêu nũng nịu địa ánh mắt nhìn qua Liễu Văn Thiên, vô cùng khoái hoạt kêu lên: “Thiếu gia, người nhớ ta không?”

Liễu Văn Thiên muốn nói là, đã có cảm thấy không phải, hắn giờ phút này gọi ra Miêu Miêu, lý do cũng rất khó có thể mở miệng.

“...”

Hắn không muốn nói, ta chỉ là muốn muốn người!

Miêu Miêu là cái vô cùng mẫn cảm Mật Thủy Tinh, nàng rất nhanh đọc đã hiểu Liễu Văn Thiên trong ánh mắt dự vọng cùng cái loại này khó có thể mở miệng hàm súc.

Nàng cười hi hi đã chạy tới, kéo Liễu Văn Thiên tay nói: “Thiếu gia, ta đã biết!”

Lúc nói lời này, Miêu Miêu thanh âm kia, giống như là tại đáp ứng Liễu Văn Thiên chính mình muốn đi ra ngoài chơi đồng dạng.

Nhưng là động tác của nàng, lại không phải tùy tiện đi ra ngoài chơi.

Nàng dùng vô cùng kiêu ngạo Bạch Khiết tay, chậm rãi móc tại chính mình quần màu lục dây lưng bên trên, theo tay của nàng buông lỏng, Miêu Miêu y phục trên người, tựa như một mảnh cực lớn lá xanh, theo kiêu ngạo trên cây bốc lột rơi xuống.

Nàng nhìn về phía trên bất quá mười lăm mười sáu tuổi, đáng người tuy nhiên lộ ra hơi nhỏ nhắn xinh xắn, nhưng bất luận cái gì nên có địa phương, lại không có giảm bớt một phần, lộ ra thập phần ngạo nhân.

Liễu Văn Thiên nhìn qua Miêu Miêu cái kia hoa đào giống như khuôn mặt, đặc biệt là như núi loan trùng điệp hai ngọn núi, mảnh liễu giống như vòng eo... Hắn nhìn không được nuốt thoáng một phát nước miếng.

Chương 145: Lãm Nguyệt thung lũng

Chương 145: Lãm Nguyệt thung lũng

Miêu Miêu thần sắc xấu hổ mang e sợ, chờ Liễu Vãn Thiên như lần trước đồng dạng, hướng về chính mình nhào đầu về phía trước, nàng chậm rãi nhắm mắt lại.

Chỉ là cả buổi, Liễu Vãn Thiên lại không có động tĩnh, Miêu Miêu mở mắt, trông thấy Liễu Vãn Thiên nét mặt cổ quái, nhin không được “Phốc” cười cười.

Nếu như nói, hai lần trước Liễu Vãn Thiên là ở thần sắc mê loạn hoặc là bị động dưới tình huống, không thể không khiến Miêu Miêu vì hấn giải độc, như vậy giờ phút này, thần trí của hấn là thanh tỉnh, thanh tỉnh rồi lại dục vọng Trương Dương.

Cũng bởi vì thanh tỉnh lấy, liền không biết nên như thế nào ra tay, phương diện này, hấn xác thực không có gì kinh nghiệm.

Miêu Miêu trầm nghĩ: Đây là một cái cơ nào đáng yêu dễ thân thiếu gia a, đôi khi cuồng dã được muốn đem nàng vò nát, thậm chí làm đau nàng, nhưng giờ phút này, rồi lại như thế chất phác, như một cái chưa bao giờ kinh nhân sự đồng tử...

Thân thể của nàng thấm ở trong nước, có chút phát run, nàng đột nhiên dùng lạnh buốt thân thể, chậm rãi đã đến gần Liễu Vãn Thiên, rất nhanh, nàng cảm thấy Liễu Vãn Thiên trên người vô cùng nóng bỏng, nàng rất hưởng thụ loại cảm giác này.

Nàng duỗi ra dài nhọn nhu tay, kéo Liễu Vãn Thiên tay, chậm rãi đặt ở chính mình núi non bên trên.

Theo cái kia một vòng vô cùng mãnh liệt mà tron mềm vi diệu truyền đến, Liễu Vãn Thiên cảm giác thần thức run lên, nguyên lai thanh tỉnh trạng thái cùng nử từ khoảng cách gần như vậy địa tiếp xúc, thậm chí có như thế kỳ diệu hương vị!

Lúc này tà dương, tại mát lạnh trong suốt trong nước hồ, kích phát ra vô cùng xinh đẹp nước lộ.

Mà Miêu Miêu, là cái này một cổ Ba Đào trong xinh đẹp nhất cái kia một vòng ánh mặt trời, cái kia một vòng nước lộ.

Liễu Vãn Thiên như một cái vừa mới học biết bơi động con cá, tại Miêu Miêu dẫn đạo xuống, trở nên Linh Tế tương thông.

Hấn chậm rãi sáp nhập vào cái này cổ ánh mặt trời, sáp nhập vào cái này một vòng nước lộ, kích động lấy thiếu niên kích động, thỏa thích phóng thích ra Hắc Mộc dục độc Trương Dương.

Hấn cứ như vậy chìm đắm trong cái này một vòng sung sướng nước lộ ở bên trong, hồn nhiên chưa phát giác ra, lúc này đã là cuối mùa thu...

——...——

“Miêu Miêu, ngươi hận ta sao?”

Liễu Vãn Thiên vô cùng yêu thương địa ôm lấy Miêu Miêu, cảm thụ được vô cùng thích ý cùng mềm mại, cảm giác thần thức vô cùng thanh tỉnh, toàn thân sáng khoái vô cùng.

Miêu Miêu ngẩng đầu lên, dùng ánh mắt trong suốt, nhìn xem Liễu Vãn Thiên yêu thương con mắt, hỏi: “Ta tại sao phải hận thiếu gia nha?”

Liễu Vãn Thiên nhìn qua cái kia một hoàng thanh tỉnh, lâm bẫm: “Miêu Miêu... Ta cũng là bất đắc dĩ!”

“Thiếu gia, Cô Nguyệt điện hạ từng từng nói qua, ta sớm muộn gì hội là thiếu gia người!” Miêu Miêu ngọt nhon nhót thanh âm nói ra: “Còn có kỳ thật, Miêu Miêu... Miêu Miêu cũng rất ưa thích đấy!”

“Thích gì?”

“Ai nha, thiếu gia ngươi xấu lắm!”

Liễu Vãn Thiên tựa hồ đột nhiên ý thức được nàng cũng thích gì, đột nhiên thần sắc rất mất tự nhiên, nửa ngày, mới ung dung mà nói: “Không phải xấu, là đàn!”

“Thiếu gia thông minh như vậy, làm sao có thể đàn đấy!” Miêu Miêu dịu dàng ngoan ngoãn địa nằm ở Liễu Vãn Thiên không tính rộng thùng thình trên lòng ngực, lộ ra hai khóa nho nhỏ Hồ Nha, cười nói: “Thiếu gia là ta đã thấy thứ hai thông minh nam nhân!”

Liễu Vắn Thiên trong nội tâm khê động, cúi đầu hỏi: “Cái kia đệ nhất người thông minh là ai?”

“Là Cô Nguyệt điện hạ nha!” Miểu Miểu cười nói: “Nàng có thể suy tính đến hơn mười năm về sau, Miểu Miểu một ngày nào đó muốn đi theo thiếu gia, thuộc về thiếu gia, ngươi nói Cô Nguyệt điện hạ thông minh hay không?”

“Thông minh!” Liễu Vắn Thiên gật đầu nói: “Tuyệt đỉnh thông minh!”

Không có người sẽ không vì người khác tán thưởng mẹ của mình mà cao hứng, huống chi, người mẫu thân này, với tư cách nhi tử Liễu Vắn Thiên, nhưng lại chưa bao giờ từng thấy qua.

Trong lòng của hắn càng là tràn đầy cảm kích, nếu như không có Miểu Miểu, chính mình Hắc Mộc dục độc, liền không biết như thế nào cỡi rồi.

Hắn hỏi: “Miểu Miểu, ngươi vì cái gì...”

“Vì cái gì có thể lập lại giải độc cho ta?” Liễu Vắn Thiên cũng không có ý định hỏi, nhưng vẫn là nhin không được hỏi lên: “Trên người của ta bên trong Hắc Mộc dục độc, phải xử nữ mới có thể tạm thời giải!”

Miểu Miểu mặt lục giống như một đóa nở rộ hoa đào, vũ mị địa cười nói: “Thiếu gia, chỉ là Miểu Miểu bí mật, ta chỉ nói cho một mình ngươi a!”

Cô Nguyệt điện hạ từng từng nói qua, Miểu Miểu là Thiên Trì Huyền Thủy cùng Đào Hoa Liễu Như tinh hoa dung hợp mà thành, trời sinh Huyền Âm thân thể, toàn thân các nơi đều nhu nhược không có xương, dị thường ẩm ướt non, bất luận cái gì vết thương, Miểu Miểu đều có thể rất nhanh khép lại như lúc ban đầu!”

“Chỗ đó... Nếu như phá, rất nhanh cũng có thể rất tự nhiên khép lại, tại Huyền Âm Thể chất sinh trưởng xuống, lại sẽ biến thành... Chỗ...!”

Huyền Âm thân thể, bất luận cái gì vết thương đều tự động khép lại!

Liễu Vắn Thiên không thể không sợ hãi thần phục tạo vật chi thần kỳ, lại vẫn có loại này chuyện lạ, hắn vì bên người có như vậy một nữ tử, mà lòng mang cảm kích, bằng không thì, hắn nhất định thật sự sẽ biến thành mọi người trong miệng dâm tặc đi à nha?

“A...”

Đột nhiên một tiếng thanh thúy mà hoảng sợ thanh âm truyền đến, Liễu Vắn Thiên phát hiện, chính đối với mình thác nước chỗ, xuất hiện một cái màu xanh lá thân ảnh, cái này thân ảnh vô cùng thon dài, xem thấy bọn họ về sau, nhanh chóng quay người.

Liễu Vắn Thiên cảm giác ôm Miểu Miểu quay người, tại nàng bên tai nói ra: “Tranh thủ thời gian mặc xong quần áo!”

Hai người nhanh chóng đem vừa rồi cỡi quần áo toàn bộ mặc vào, chỉ là, Miểu Miểu quần áo lại bởi vì vừa rồi Liễu Vắn Thiên lôi kéo được quá gấp, có chút tổn hại, mặc ở Miểu Miểu trên người, có chút máu chót bộ vị che không thể che hết.

“Các ngươi cái này đôi câu nam nữ, rõ ràng ở chỗ này câu... Hòa, hơi quá đáng!”

Một mười lăm mười sáu tuổi nữ tử thấy bọn họ đã mặc quần áo tử tế, theo thác nước sau bay vọt đi ra, đã rơi vào trước mặt bọn họ không xa trên tảng đá.

Cô gái này khuôn mặt kiều diễm vô cùng, luận tư sắc, lại không thể so với Miểu Miểu cùng Tố Ly Hương chênh lệch.

Nhất diệu, thân hình của nàng vô cùng thon dài, đoán chừng đã cùng Liễu Vắn Thiên cao không sai biệt cho lắm, Hồng sắc váy tuy nhiên theo thác nước trong xuyên việt đi ra, lại không một điểm ẩm ướt, hiển nhiên là dùng đặc thù tài liệu làm thành.

“Các ngươi chẳng lẽ không biết, nơi này là Lâm Nguyệt cốc Lâm Nguyệt trì sao?”

Nữ tử vẻ mặt vẻ giận dữ, hung ba ba quát: “Xinh đẹp như vậy sạch sẽ ao, các ngươi lại ở chỗ này ngồi chờ ác tha sự tình, xem ta không đem các ngươi trôi lại đi giao cho ta cha!”

Liễu Vắn Thiên biết rõ việc này không thể nào giải thích, chợt mà dẫn dắt Miểu Miểu ra ao, lướt đến bên cạnh một khối trên mặt đá.

Hắn đối với lục y nữ tử cười nói: “Thật sự là thật có lỗi, ta xác thực không biết nơi này là các hạ bảo địa, chỉ là, chuyện bây giờ đã phát sinh, mong rằng cô nương đưa ra đền bù tổn thất biện pháp, chỉ cần không quá mức phận, ta nhất định làm theo!”

“Hừ, đền bù tổn thất?” Lục y nữ tử quát: “Ngươi cho rằng, ngươi muốn cùng có thể cùng được rất tốt sao? Ta cho ngươi biết, tựu bởi vì các ngươi điểm ô cái này phiền nước ao, đề yêu cầu gì đều không quá phận!”

Liễu Vắn Thiên khóe miệng khê nhếch, cười nói: “Cô nương sao không nói ra thử xem?”

Lục y nữ tử khê giật mình, đột nhiên cười lạnh nói: “Một vạn khối Ngũ giai Tinh Vắn Thạch, có lẽ còn miễn cưỡng không sai biệt lắm!”

“Một vạn khối Ngũ giai Tinh Vãn Thạch?”

“Còn miễn cưỡng?”

Liễu Vãn Thiên cảm giác mình là gặp địa đầu xà xảo trá, một vạn khối Ngũ giai Tinh Vãn Thạch, hắn còn thật sự cảm được đi ra, dù sao trải qua Tế Ma Đài một trận chiến, hắn và Phạm Nhị, thắng hơn ba mươi vạn Ngũ giai Tinh Vãn Thạch.

Chỉ là cái này Tinh Vãn Thạch, lại không thể không minh bạch địa bỏ ra.

Giờ phút này Miểu Miểu đã sửa sang lại tốt quần áo của mình, đột nhiên nũng nịu địa cười nói: “Vô luận là dùng con mắt xem, vẫn là dùng thần thức cảm thụ, ta cũng không phát hiện, cái chỗ này có tốt như vậy, cho dù là mua xuống cái chỗ này, cũng không dùng được như vậy thiên thạch a?”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 146: Phong hoa tuyết nguyệt

Chương 146: Phong hoa tuyết nguyệt

“Hừ, cái này coi như thiếu!” Không nghĩ tới lục y nữ tử không chút nào lại dễ cho mà nói: “Bây giờ là ban ngày, các người tự nhiên là nhìn không ra, chờ đến tối ánh trăng lúc đi ra, các người sẽ biết, nơi này là tuyết hảo tụ nguyệt chi địa, đối với một cái người tu hành mà nói, giá trị không phải có thể sử dụng thiên thạch đến cân nhắc!”

“A, thật sự có lợi hại như vậy sao?” Miểu Miểu nghe nói tại đây lại là tụ nguyệt chi địa, lập tức không có chủ ý, ngửa đầu nhìn về phía Liễu Vãn Thiên.

“Tụ nguyệt chi địa?” Liễu Vãn Thiên trong nội tâm cả kinh, tụ nguyệt chi địa, so tụ tinh chi địa càng thêm trân quý khó được, nghe nói toàn bộ Long Tường Châu chỉ có một địa phương, chẳng lẽ chính là trong chỗ này sao?

Liễu Vãn Thiên bỗng nhiên nghĩ đến cái gì, cười nói: “Như vậy như thế nào, ta có thể cho người một vạn khối Ngũ giai Tinh Vãn Thạch, nhưng điều kiện là còn phải để cho ta mang theo bằng hữu, tới tu luyện mười ngày!”

Tụ nguyệt chi địa, nếu như có thể mang theo Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương bốn người tới tu luyện, như vậy mấy người bọn họ đẳng cấp cảnh giới, nhất định có thể được đến ít nhất một cấp tăng lên, cái này một vạn khối Ngũ giai Tinh Vãn Thạch, ngược lại là hoa được rất đáng!

“Nghĩ đến ngược lại là mỹ!” Lục y nữ tử lại không đáp ứng, cười lạnh nói: “Ta nói đúng là đền bù tổn thất các người làm bẩn cái chỗ này thiên thạch số! Các người cái này đôi cầu nam nữ, ta nói cho các người biết, nếu như đã đến cha ta trước mặt, có thể cũng không phải là điểm ấy Tinh Vãn Thạch có thể giải quyết được rồi!”

Hai mươi năm trước, phụ thân của hắn ôm núi cùng mẫu thân hai người hợp lực, vô cùng cuồng bạo địa đánh lui đến từ Đại Lương Quốc các nơi ngấp nghé nơi này bảo địa người về sau, chỉ cần có người dám xông nhập nơi đây, sẽ gặp bị trực tiếp đánh chết, chưa từng ngoại lệ.

Từ khi mười lăm năm trước bắt đầu, liền rút cuộc không ai dám bước vào Lâm Nguyệt cốc nội địa.

Lần kia đại chiến chỉ không lâu sau, nàng liền sinh ra, phụ thân hắn ôm núi trong nội tâm cao hứng, liền tự mình đem nơi này dùng con gái danh tự mệnh danh, gọi là Lâm Nguyệt.

Chỉ là làm cho nàng không nghĩ tới chính là, cái này đôi nam nữ, vậy mà không chỉ có xâm nhập Lâm Nguyệt cốc nội địa, nhưng lại dám ở hạch tâm khu vực Lâm Nguyệt trì đoàn tụ.

Nàng mới vừa nói muốn mười vạn Ngũ giai thiên thạch, cũng chỉ là lòng trước bọn hắn cảm không đi ra, còn là theo chân chính mình đến cha ôm núi chỗ đó chờ đợi xử phạt mới tốt, không nghĩ tới bọn hắn lại vẫn đưa ra yêu cầu mới.

Yêu cầu này, Lâm Nguyệt là tuyệt đối sẽ không đáp ứng!

“Các người nếu như không muốn xuất ra mười vạn Ngũ giai Tinh Vãn Thạch, vậy thì đi với ta gặp cha ta địa a!” Lâm Nguyệt khinh miệt mà nói: “Bằng không thì, ta sẽ giết các người!”

“Xem ra, phân rõ phải trái là vô dụng rồi!” Liễu Vãn Thiên nhìn qua Lâm Nguyệt thon dài thân thể, phát hiện không cách nào nhìn thấu nàng võ tu đẳng

cấp, xem ra, so với chính mình Khôn Võ cảnh trung kỳ còn mạnh hơn rất nhiều!

Chỉ là, trên mình lần đối chiến Hồn Võ cảnh trung kỳ Tần Bất Quá, đều có lực đánh một trận, tiểu cô nương này, nhìn xem tuổi không lớn lắm, đoán chừng nhiều nhất là Hồn Võ cảnh sơ kỳ, chính mình dù cho chiến bất quá, mang theo Miếu Miếu toàn thân trở ra, hẳn không phải là vấn đề.

Liễu Ván Thiên dùng một loại cả người lẫn vật không thương cười, nhìn qua lục y nữ tử nói: “Xem ra, chúng ta phải đánh một hồi rồi!”

Lâm Nguyệt cao ngạo con mắt nhìn Liễu Ván Thiên liếc, trong nội tâm tại cười lạnh.

Nàng trưởng kỳ ở Lâm Nguyệt cốc, vốn cảm giác cũng là nhảm chán, người trong cốc vô cùng đối với nàng tôn kính có gia, ngoan ngoãn phục tùng, rất là không thú vị.

Hôm nay, thật vất vả có một người xa lạ có thể nói nói chuyện, nàng vốn là muốn lại để cho bọn hắn lưu lại đợi một thời gian ngắn, có người cùng nàng chơi vài ngày, chơi chán rồi, dĩ nhiên là thả bọn họ đi rồi.

Không nghĩ tới hắn rõ ràng không biết trời cao đất rộng, không chỉ có không muốn đi theo chính mình đi, lại vẫn muốn cùng mình đánh!

“Hừ, chờ ta bắt lại ngươi nhóm đưa đến ta trước mặt phụ thân, vậy cũng không có tốt như vậy nói chuyện! Các ngươi cho dù không chết, cũng nhất định sẽ bị chém đứt tay chân, trở thành phế vật một cái!”

Nhìn xem Liễu Ván Thiên trên người đứt gãy 14 căn kinh mạch, Lâm Nguyệt khóe miệng cười lạnh nói: “Hắn là, cốc bên ngoài người, đều là như vậy không biết liêm sỉ cùng trời cao đất rộng sao? Chính mình không nói đạo lý, hơn nữa còn là cái phế vật, rõ ràng còn nói muốn đánh nhau?”

“Như vậy, bốn cô nương tự cho các ngươi những cốc bên ngoài này người kiến thức kiến thức, cái gì gọi là chính thức thiên tài!”

Nàng vô cùng kiêu ngạo mà nói: “Chỉ cần ngươi tiếp được ta ba chiêu, ta liền thả ngươi đi!”

Liễu Ván Thiên cười lạnh, ba chiêu? Hừ, trừ phi ngươi là Hồn Võ cảnh đỉnh phong cường giả, bằng không thì Hồn Võ cảnh trung kỳ phía dưới 30 chiêu đều đừng muốn bại ta!

“Xem chiêu!” Lâm Nguyệt thân thể bỗng nhiên lướt đến không trung, thân thể như một chỉ màu xanh lá Hồ Điệp, câu dẫn ra một hồi hoa mỹ sáng rực.

“Xuân hoa thu nguyệt!”

Lâm Nguyệt nhìn như hung ba ba, ra chiêu lại vô cùng rực rỡ tươi đẹp hoa mỹ, nhưng thấy vô số nhụy hoa tự trong tay áo của nàng xuất hiện, xoáy lên từng đợt bọt nước, hướng về Liễu Ván Thiên xoắn tới.

“Đẹp quá nha!” Miếu Miếu chớp xinh đẹp con mắt, nhìn xem đầy ao nhụy hoa, trong nội tâm sinh ra vô cùng hướng tới chi sắc.

Liễu Ván Thiên trên khóe miệng dương, đột nhiên duỗi ra hai tay, Huyền Linh Chi Khí hóa thành một cỗ vòi rồng, hướng về nhụy hoa đánh tới.

“Di Sơn Áp Hải!”

Chỉ là, cái này một cỗ vòi rồng, tại đụng phải những nhụy hoa kia cùng bọt nước thời điểm, cũng không có ngạnh binh, một cỗ huyền diệu lực lượng đột nhiên theo Liễu Ván Thiên trong tay phát ra, nhanh chóng dẫn dắt đến Lâm Nguyệt kích thích nhụy hoa cùng vòi rồng, hướng của bọn hắn bên cạnh mặt nước đập nện mà đi.

Ngay cả như vậy, vẫn có rất nhiều nhụy hoa lực đạo đã hết, đã rơi vào Liễu Ván Thiên trên người, lại để cho hắn mực màu xanh da trời xiêm y, trở nên đủ mọi màu sắc.

“Ồ?”

Lâm Nguyệt kinh ngạc nói: “Không nghĩ tới, ngươi còn thật sự có tài, vậy mà hội loại này tá lực đã lực chi pháp!” Nàng biết rõ, loại công pháp này, ít nhất là Thánh cấp công pháp đã ngoài!

“Minh Nguyệt Thanh Phong!”

Nàng kiêu quát một tiếng, lại nhanh chóng ra chiêu, trong tay áo nhụy hoa liên tục không ngừng địa trào lên mà đến, tốc độ lại cực kỳ chậm chạp, phẳng phất một cái Tiên Tử, tại vô số trong nhụy hoa nhảy múa.

Liễu Ván Thiên đồng tử co rút lại, trong nội tâm cả kinh, cái này thậm chí có điểm hướng là Đế cấp vũ kỹ 《Phong Hoa Tuyết Nguyệt》!

Tại loại này vũ kỹ xuống, phong, hoa, nước, nguyệt đều có thể nhập chiêu, hơn nữa là một môn có thể thích hợp các loại võ tu đẳng cấp tu luyện vũ kỹ. Võ tu đẳng cấp càng cao, lực lượng là càng cường đại.

Nếu như tu luyện chi nhân đạt đến Càn Võ cảnh đỉnh phong cảnh giới, đặc biệt là dưới ánh trăng, có thể dẫn ánh trăng chi Huyền lực, lập tức miếu sát hết thảy đối thủ! Bởi vì dưới ánh trăng, không có người có thể thoát được qua nguyệt chi chiếu rọi!

Hắn biết rõ, giờ phút này Di Sơn Áp Hải, đã không chỗ hữu dụng, bởi vì những nhụy hoa này quá mảnh, quá mật, mỗi một giọt đều ẩn chứa một cỗ lớn lao lực lượng, tựa như từ gió thổi tới, tuy nhiên kinh đạo không lớn, ngời cũng rất khó ngăn trở, bởi vì phong là không có quá nhiều khe hở.

Đặc biệt là đối với mới Khôn Vô cảnh trung kỳ Liễu Vấn Thiên mà nói, loại này khe hở dù cho có, hắn cũng không thể nào tìm được đột phá khẩu.

“Thiên Viêm chủng!”

Đã không cách nào mượn lực dẫn đạo, cái kia cũng chỉ phải Hủy Diệt những nhụy hoa này.

Nhưng thấy Liễu Vấn Thiên tay phải trong xuất hiện vô cùng bạo ngược hùng hực Liệt Hỏa, hướng về vô số nhụy hoa đốt cháy mà đi.

Chỉ là, ngọn lửa này còn không có tiếp xúc đến những nhụy hoa kia, liền rơi vào khoảng không, bởi vì Lâm Nguyệt trước mặt sở hữu nhụy hoa, đột nhiên biến mất không thấy.

Đã thấy Lâm Nguyệt đậm chân nói: “Ngươi chân nhân, thật sự là quá không có ý nghĩa rồi! Đẹp như vậy hoa, ngươi nhẫn tâm đốt cháy mắt chúng, khiến chúng nó tại trước mặt ngươi héo tàn héo rũ sao?”

“...” Liễu Vấn Thiên lập tức im lặng, tiểu cô nương này, mới vừa rồi còn hung ba ba, giờ phút này lại đối với hoa như thế yêu quý, vậy mà vì không cho bao hoa đốt cháy, trực tiếp rút lui chiêu.

Đoán chừng Tàn Từ Nghi thần thức, mới có loại này bị xuân thu buồn thái độ, chỉ là tự mình, thật đúng là không có loại này ôm ấp tình cảm!

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 147: Mộc Nguyệt chi trận

Chương 147: Mộc Nguyệt chi trận

Lâm Nguyệt thấy hắn cũng không nói lời nào, lại nhìn một chút cách đó không xa xấu hổ mang e sợ, khuôn mặt không thể so với chính mình chênh lệch Miếu Miếu, thầm nghĩ người này là một cái chỉ biết xem nhan sắc thiếu niên, thật sự là lãng phí một cách vô ích một bộ tốt túi da!

“Bại liễu tàn hoa!”

Lâm Nguyệt chiêu thứ ba đã ra tay, nhưng thấy từng khối cực lớn vật thập đột nhiên theo trong tay áo của nàng phát ra, lại là một khối khối héo tàn đoá hoa cùng liễu cảnh chất hỗn hợp, mặc dù không có mùi, lại cùng chung quanh xinh đẹp sơn thủy rất không tương xứng.

“Hừ, loại người như ngươi tục nhân, cũng chỉ xứng ta dùng chiêu này tiêu diệt ngươi!” Lâm Nguyệt thân thể nhảy trên không trung, dưới thân vô số tàn hoa bại liễu phô thiên cái địa địa hướng về Liễu Vấn Thiên bao trùm mà đi.

Liễu Vấn Thiên kinh hãi, nếu như là một thanh kiếm, hoặc là một cái không gian không lớn vũ khí, hắn còn có thể ứng phó, chỉ là loại này phô thiên cái địa chiêu thuật, lại làm cho hắn khó có thể ứng đối.

Hắn dù sao còn không có thức tỉnh Vô Hồn, càng không có thức tỉnh Tinh Hồn, vô luận ra chiêu gì sở, tại không gian bên trên đều không thể địch nổi cái này phô thiên cái địa hoa liễu sóng to.

Liễu Vấn Thiên chỉ có thể lui, hắn nhanh chóng dùng Loạn Ba Bộ pháp, nhanh chóng tại hoa liễu sóng to trung hậu rút lui, cứ việc Loạn Ba Bộ pháp vô cùng kỳ diệu, tốc độ của hắn cũng rất nhanh, nhưng chờ hắn thối lui đến nam thạch biên giới thời điểm, y nguyên có một ít tàn hoa bại liễu tàn mảnh, đánh trúng vào thân thể của hắn, nổi lên từng đợt kim đâm giống như đau đớn!

Tiểu cô nương này, tuổi còn nhỏ, tu vi thật không ngờ lợi hại, chỉ sợ là đã tiến hành Vô Hồn thức tỉnh, đạt tới Hồn Vô cảnh sơ kỳ đã ngoài rồi!

“Ân?” Lâm Nguyệt gặp Liễu Vấn Thiên vậy mà có thể tránh khai chính mình “Bại liễu tàn hoa” chỉ chiêu, không khỏi một hồi kinh ngạc, chính mình từ nhỏ tại đây gặp may mắn tu Nguyệt Trì tu luyện, sớm đã đột phá Hồn Vô cảnh sơ kỳ, phụ thân ôm núi từng từng nói qua, nữ nhi của nàng, chỉ sợ tại Long Tường Châu bạn cùng lứa tuổi ở bên trong, đã vô địch thủ!

“Ngươi đi đi!” Tuy nhiên không thể đem Liễu Vấn Thiên trọng thương, nhưng nàng lại giữ lời nói, bởi vì tại nàng xem ra, chỉ có một chút hoa liễu tàn mạt đánh trúng Liễu Vấn Thiên, điều này thật sự là không thể tính toán thắng, huống chi, Liễu Vấn Thiên xác thực tiếp được ba chiêu, nhưng lại bình yên vô

sự!

“Đa tạ cô nương!”

Liễu Vãn Thiên không nghĩ tới, tiểu cô nương này tuy nhiên hung ba ba, lại giữ lời nói, chính mình tiếp nhận ba chiêu, vậy mà thật sự liền phóng chính mình đi rồi!

“Tỷ tỷ nguoi thật lợi hại! Nguoi tên là gì nha?” Miểu Miểu gặp Lâm Nguyệt lợi hại như thế, đột nhiên cười hỏi.

“Ta gọi Lâm Nguyệt!” Lâm Nguyệt gặp Miểu Miểu xinh đẹp dị thường, thần sắc rất lại để cho người ưa thích, cười đáp.

“Ta gọi Miểu Miểu!” Miểu Miểu nháy mắt, cười hi hi nói ra: “Ta thiếu gia gọi Liễu Vãn Thiên, người khác kỳ thật rất tốt, vừa rồi chúng ta, là bắt đắc dĩ, hần chỉ là trúng Hắc Mộc...”

“Miểu Miểu, đừng nói nữa!” Liễu Vãn Thiên đột nhiên đánh gãy Miểu Miểu, nói ra: “Chúng ta đi thôi!”

Loại sự tình này, sao có thể tùy ý lại để cho người biết rõ? Người biết càng nhiều, càng là phiền toái!

“A!” Miểu Miểu thề lười, cười nói: “Lâm Nguyệt tỷ tỷ, chúng ta tại Long Tường Thành, có rãnh nguoi tới chơi sao, chỗ đó tốt thú vị!”

Nói xong, nàng sôi nổi theo sát Liễu Vãn Thiên rồi đi.

Nhìn qua một cao một thấp hai cái thon dài bóng lưng, Lâm Nguyệt thần sắc ngẩn ngơ, tiểu cô nương này Miểu Miểu ngược lại là nhu thuận khả nhân!

“Chỉ là cái này gọi Liễu Vãn Thiên thiếu niên, hừ, thật không ngờ kiệt ngao bất tuân, rõ ràng dám tiếp của ta chiêu!” Nàng lẩm bẩm: “Bất quá có người đánh nhau cũng không tệ a, so luôn sống ở chỗ này tốt!”

Nàng xinh đẹp ánh mắt lóe lên, cười nói: “Chỉ là, các nguoi trở ra tại đây sao?”

Liễu Vãn Thiên mang theo Miểu Miểu, cười Huyết Long mã, rất nhanh trải qua một khóa ba người mới có thể ôm hết ba xiên Ngô Đồng Thụ, nhanh chóng hướng về Long Tường Thành phương hướng mà đi.

Chỉ là bọn hần đi không đến nửa canh giờ, đột nhiên cảm giác lại nhớ tới bọn hần đi qua địa phương, cái kia khóa cực lớn ba xiên Ngô Đồng ngật đứng ở đó ở bên trong, rõ ràng là lăm vào một cái trận pháp bên trong.

Liễu Vãn Thiên lúc này mới nhớ lại, chính mình vừa tới thời điểm, bởi vì tại một đường chạy như điên, lại chưa từng chú ý qua những này, nghĩ đến là đánh bậy đánh bạ, mới xông vào, chỉ là tiến đến cổ nhiên là khó, nhưng là đi ra ngoài càng là không dễ dàng!

Miểu Miểu cầm lấy chính mình bím tóc, bĩu môi ba nói: “Thiếu gia, chúng ta giống như tại nguyên chỗ đảo quanh nha!”

“Ha ha ha...” Một cái thanh thúy thanh âm vang lên, Liễu Vãn Thiên hướng về đằng sau nhìn lại, đã thấy Lâm Nguyệt tựa tại một khóa Ngô Đồng Thụ chạc cây bên trên, cười nói: “Nguoi xem, cho các nguoi đi, cũng ra không được, không bằng, đi theo ta hồi Lâm Nguyệt cốc a, trong lúc này có thể thú vị!”

“Vậy sao?” Liễu Vãn Thiên khoe miệng giương lên, trên mặt lại lộ ra nét mặt cổ quái, cười nói: “Ôm Nguyệt cô nương? Không bằng, chúng ta đánh cuộc a?”

Lâm Nguyệt xinh đẹp lông mày giương lên, hỏi: “Đánh cái gì đánh bạc?”

Liễu Vãn Thiên trầm ngâm nói: “Nếu như ta ra nơi này, lần sau ta muốn tới, nguoi phải đáp ứng thả ta tiến đến!”

Lâm Nguyệt cười hỏi: “Nếu như nguoi ra không được đâu?”

Liễu Vãn Thiên dứt khoát nói: “Cái kia xử lý, chúng ta tùy nguoi trở về, Nhâm cô nương xử trí!”

“Tốt lắm!”

Lâm Nguyệt cao hứng trở lại, cười hi hi nói: “Nếu như nguoi trở ra đi, lần sau nguoi muốn vào đến, ta phá lệ mang nguoi tiến tới một lần!”

Liễu Vãn Thiên nhìn xem Lâm Nguyệt cười, đột nhiên phát giác, tiểu cô nương này, tuy nhiên vừa rồi hung được rất, giờ phút này cười rộ lên, lại dị thường đẹp mắt!

“Một lời đã định!”

“Tuyệt không đổi ý!”

Hai người thương nghị xong, trong nội tâm đều rất đắc ý.

Lâm Nguyệt đắc ý, là vì trận pháp này, chỉ có hiểu được Ngũ Hành vận chuyển, cùng với trăng khuyết nhớ sở, mới có thể giải, sở dĩ nói có khả năng, là bởi vì trận pháp này là ba ngàn năm trước Thượng Cổ trận pháp, Mộc Nguyệt trận!

Hiểu được trận pháp này người, đại lục này, dùng hai cánh tay đều có thể sở được đi ra!

Liễu Vấn Thiên thần sắc nhẹ nhõm, là bởi vì trận pháp này, vốn là hấn với tư cách Thiên Viêm Võ Đế thời đại trận pháp, hấn biết rõ trận pháp này nguyên lý!

“Thiếu gia, trận pháp này thật phức tạp, ta vừa rồi tính toán theo công thức thiết nhiều lượt, một điểm đầu mỗi đều không có!” Miểu Miểu ngẩng đầu lên, lo lắng mà hỏi thăm

“Yên tâm, Miểu Miểu, xem ta mang ngươi phá trận đi ra ngoài!”

Nói xong câu này, Liễu Vấn Thiên thần thức tỉnh lại Tần Tử Nghi thần thức, cười nói: “Dựa vào ngươi á!”

“Hừ, tại mỹ nữ trước mặt sinh anh hùng, sau đó đem nan đề giao cho ta?” Tần Tử Nghi thần thức không cam lòng mà nói: “Không làm! Nói sau, ta đối với cái này Thượng Cổ trận pháp không hiểu, không nhất định giải được khai!”

“Ta biết rõ trận pháp này nguyên lý, tăng thêm trí tuệ của ngươi cùng vô song tính toán theo công thức năng lực, làm sao có thể không giải được!” Liễu Vấn Thiên cười nói: “Nhanh chút ít, ta hồi Long Tường Thành, còn có đại sự muốn làm!”

“Không làm, nói sau, đại chiến đã chấm dứt, còn có cái gì đại sự muốn làm!” Tần Tử Nghi thần thức, giờ phút này cò kè mặc cả nói: “Trừ phi, ngươi đáp ứng ta, ngày mai lại để cho thần trí của ta không chế thân thể một ngày!”

“Tốt, đáp ứng ngươi! Bất quá, được Hậu Thiên!” Liễu Vấn Thiên nhớ tới tại những ngày này, chỉ có cần Tần Tử Nghi thời điểm, mới đưa thân thể quyền không chế cho hấn, ra vẻ mình cũng quá hiệu quả và lợi ích chút ít, trong nội tâm áy náy, giờ phút này rất sáng khoái địa đáp ứng!

Tần Tử Nghi thần thức hỏi: “Tại sao là Hậu Thiên?”

Liễu Vấn Thiên khoe miệng giờ lên, nhìn qua trong rừng rậm pha tạp quang ảnh, trầm ngâm nói: “Bởi vì, ngày mai ta có chuyện rất trọng yếu, phải đi hoàn thành!”

Tần Tử Nghi thần thức cười nói: “Vậy được, tựu Hậu Thiên!”

Tần Tử Nghi thần thức tựa hồ có chút lo lắng, lại xác nhận nói: “Ngươi phải đáp ứng ta, Hậu Thiên thần trí của ngươi được ngủ say, không thể làm vượt ta việc cần phải làm!”

“Không có vấn đề!” Liễu Vấn Thiên những ngày này tham dự Long Tường Châu đại chiến, cũng xác thực đủ mệt mỏi, hấn cũng muốn lại để cho thần thức nghỉ ngơi một chút.

“Đi!” Tần Tử Nghi thần thức lúc này mới cao hứng trở lại, nói ra: “Ngươi nói một chút nguyên lý a!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 148: Đo lường dài

Chương 148: Đo lường dài

Liễu Vấn Thiên nhẹ gật đầu, nhanh chóng đem Mộc Nguyệt trong trận pháp ẩn chứa Thượng Cổ Ngũ Hành nguyên lý cùng trăng tròn trăng khuyết quy luật nói cho Tần Tử Nghi thần thức.

Tần Tử Nghi thần thức như có điều suy nghĩ mà nói: “Àn, cái này Thượng Cổ Ngũ Hành cùng trăng khuyết nguyên lý, quả nhiên cùng hiện tại bất đồng, cùng ba ngàn năm sau cũng không giống với, hai người chúng ta cùng thân thể này, là ở ba cái bất đồng thời đại kỷ nguyên, thật sự là khó được!”

Liễu Vấn Thiên hỏi: “Có thể hay không phá?”

Tần Tử Nghi thần thức cười nói: “Đã có ngươi nói Ngũ Hành cùng trăng khuyết nguyên lý, tăng thêm ta vô song tính toán theo công thức năng lực cùng ở

kiếp trước đối với trận pháp thành thạo, ở đâu có làm không được hay sao? Ta cho ngươi biết phương vị, ngươi dựa theo đi là được!”

Liễu Văn Thiên đại hỉ, khóe miệng đối với Lâm Nguyệt có chút bĩu một cái, cười nói: “Cô nương, thứ cho ta không phụng bồi rồi, ngày khác lại đến quấy rầy cô nương!”

Lâm Nguyệt đôi mắt ngưng tụ, lộ ra không thể tin thần sắc, thầm nghĩ: “Thiếu niên này, vậy mà thật có thể tại như vậy đoạn trong thời gian, tính toán theo công thức ra trận pháp này phá giải chỉ pháp?”

“Không có khả năng! Làm sao có thể! Ta xem hán đội tí nữa như thế nào về tới đây! Khi đó, ánh mắt của hán, nhất định rất tốt chơi a?”

Chỉ là, Liễu Văn Thiên lại không để ý tới ánh mắt của nàng, hán đối với Miểu Miểu ôn nhu nói: “Ngươi trở lại bình sứ ở bên trong đi!”

“Vâng, thiếu gia!” Miểu Miểu vô cùng nhu thuận, đột nhiên trên người nổi lên một hồi sương mù, thân ảnh của nàng nhanh chóng biến mất, chui vào sứ thành hoa bình.

Liễu Văn Thiên nhanh chóng đem bình sứ để vào Cầu Nguyệt Ký chứa đựng không gian, sau đó nhanh chóng lên Huyết Long mã, hướng về rồi bỏ ba tiên Ngô Đồng Thụ phương hướng nhanh chóng lao đi.

Lục y nữ tử gặp Miểu Miểu đột nhiên biến mất tiến vào bình sứ, cười lạnh nói: “Ta nói tiểu cô nương kia như thế nào đẹp như thế, nguyên lai là Yêu tộc a! Không nghĩ tới, ngươi rõ ràng cùng Yêu tộc giảng hoà, thật sự là không biết xấu hổ không có nóng nảy!”

“Mẫu thân của ta nói đúng, nam nhân quả nhiên đều là chống cự không nổi Yêu tộc mị hoặc! Sớm muộn gì muốn gây tại Yêu tộc trong tay, hừ!”

Nàng chờ Liễu Văn Thiên lại về tới đây!

Mà giờ khắc này, Tần Tử Nghi thần thức tắc thì đang không ngừng địa tiến hành suy diễn cùng chỉ huy, Liễu Văn Thiên đột phá một đạo lại một đạo huyền diệu trận pháp quan khẩu.

“Đoái năm, cần bảy...”

“Mão bốn, cần một...”

“...”

“Khôn tám, đỉnh ba... Phá!”

Rốt cục, Liễu Văn Thiên phát giác mình đã ra cái kia phiền thần bí rừng rậm, đi tới một khối màu vàng trên mặt đất bên trên.

“Thành công rồi!” Liễu Văn Thiên cười to nói: “Ngươi cái này cứu quốc tương hầu, quả nhiên danh bất hư truyền, thật đúng là đem tiểu cô nương kia tự cho là nhiều rất giỏi trận pháp cho phá!”

“Ha ha, cái này tự nhiên!” Tần Tử Nghi thần thức đặc ý nói: “Ngươi cũng đừng quên, từ nay trở đi, muốn đem thân thể giao cho ta không chế!”

“Ta nhớ kỹ!” Nói xong, Liễu Văn Thiên phóng ngựa lao nhanh, hướng về Long Tường Học Viện phương hướng chạy đi!

——... ——... ——

Quý Nhai, đo lường.

Cuối mùa thu sáng sớm, sương mù còn chưa hoàn toàn tiêu tán, hàn khí khinh người.

Chỉ là, đo lường lại sớm đã hồi hã, đám biển người như thủy triều huyền ảo, vô số theo Long Tường Châu các nơi chạy đến võ tu, Đan Dược Sư, gọi Thú Sư các loại, đều nhao nhao đã tìm đến tại đây.

“Chẳng biết tại sao, hôm nay Quý Nhai, sớm như vậy tự có nhiều người như vậy! Thật sự là kỳ quái!”

Một cái dáng người vô cùng dài rộng Bàn tử, giờ phút này một bên vuốt bụng, một bên ở đằng kia làm bầm lều bầu.

“Công tử này ca, là nơi khác đến a?”

Phạm Nhị bên cạnh, một cái sắc mặt ngăm đen nam tử, giờ phút này cười híp mắt nói: “Long Tường từ xưa nhiều quý Kiệt, cái này Quý Nhai gọi là, nghe nói cũng là cùng này có quan hệ! Hôm nay, ân cư Long Tường Châu quý Kiệt cốc hợp lý thể đan dược đại sư, muốn tới nơi này giao dịch một loại ẩn chứa Thượng Cổ Huyền Cơ đan phương!”

“Thượng cổ đan phương?” Phạm Nhị cười to nói: “Hiện tại cái này thế đạo, càng ngày càng hội khoác lác rồi, ở đâu có nhiều như vậy Thượng Cổ đan phương, huống chi, dù cho có, hán lại thế nào nghiệm chứng cái này đan phương thật sự?”

“Hắc, ngươi thiếu niên này, thật sự là không biết trời cao đất rộng.” Hán gặp Phạm Nhị cùng bên người mấy người quần áo cũng không có so đẹp để quý

giả, trong lòng có nghĩ cách, liền vươn ngón trỏ hướng bầu trời một chỉ, kiên nhẫn giải thích nói: “Ngươi hẳn là không biết, cái này đo lường, thế nhưng mà Hoàng thành cái vị kia nhân vật số hai thiết lập tại Long Tường Châu Cây rụng tiền, hẳn dưới trưởng, người nào không có, như thế nào không có chính là đan dược Giám Định đại sư?”

Đương kim Đại Lương Đế Quốc Hoàng Tôn, đối với mấy con trai sớm có minh quy: Không cho phép nhúng tay địa phương chính quân, nhưng có thể cho phép bọn hắn tại địa phương nuôi trồng vơ vét của cải thế lực, như vậy có trợ giúp con của hắn nhóm, nhanh chóng nắm giữ địa phương trực tiếp tin tức cũng báo cho mình, với tư cách cùng những đại thần khác phân chia tin tức nơi phát ra.

Ngắm đen nam tử thần bí mà nói: “Huống chi, ta nghe nói, hôm nay có hai vị nhân vật lợi hại, muốn đích thân tại hiện trường hạch nghiệm đan dược thật giả!”

Phạm Nhị lập tức đến rồi hứng thú, hỏi: “Cái gì nhân vật lợi hại?”

Ngắm đen nam tử gặp Phạm Nhị cảm thấy hứng thú, cười nói: “Nghe nói, là biết sử dụng Diệt Hồn đại pháp cùng Diệt Phách đại pháp lưỡng vị cao nhân! Hai người này, đem hiện trường đối với người tiến hành thi pháp, sau đó dùng đan dược lại để cho bọn hắn phục hồi như cũ, ngươi nói cái này đan dược, có lợi hại hay không?”

“Diệt Hồn đại pháp, Diệt Phách đại pháp?”

Phạm Nhị bên cạnh, Liễu Vãn Thiên khoe miệng khê nhếch, đồng tử co rút lại nói: “Ngươi cũng biết, hai người này là lai lịch gì?”

“Cái này, ta sẽ không biết rồi!” Ngắm đen nam tử hỏi: “Mấy vị phải chăng đối với đan phương có hứng thú, tại hạ thần đan tử, thế nhưng mà rất biết mưu đồ, như thế nào dùng nhỏ nhất cạnh tranh, thành công đầu giá mua đến đan phương!”

Liễu Vãn Thiên nhìn cái này ngắm đen nam tử liếc, cười nói: “Đi, vậy ngươi trụ ở lại bên người chúng ta a, chỉ cần ngươi thật sự lành nghề, có sinh ý cho ngươi làm!”

Thần đan tử giương lông mày cười nói: “Thiếu gia dễ nói, chỉ là có một điểm muốn sớm nói rõ, ta tại vận tác ở bên trong, vì thiếu gia giảm đi bao nhiêu thiên thạch, nhưng là phải từ đó chất lọc hai thành với tư cách tiền thù lao!”

“Ngươi đây là đoạt thiên thạch tề a!”

Liễu Vãn Thiên cười nói: “Cái này không sao! Chỉ cần ngươi thật sự có thể giúp chúng ta!”

Đo lường là quý tiết một cái vô cùng cực lớn giao dịch thị trường, chia làm Đan Dược Khu, Yêu thú khu, công pháp khu, vũ kỹ khu, đường vân khu các loại, từng cái phân khu, đều một cái cự đại giao dịch điểm.

Giờ phút này, Liễu Vãn Thiên cùng Phạm Nhị, Cổ Thanh Dương, Tổ Ly Hương bốn người, ngay tại quý tiết đo lường Đan Dược Khu khán đài.

Cực lớn màu vàng giao dịch trên đài, một cái già vẫn trắng kiện lão giả chậm rãi nói ra: “Các vị đan hữu, hôm nay, là chúng ta đo lường ngày tốt lành, chúng ta long trọng địa thỉnh đã đến một vị đan dược mọi người, đó chính là Long Tường Châu quý Kiệt cốc đan dược đại sư, ừ Man Nghiêu, ừ Đan Tôn!”

Lập tức, Đan Dược Khu khán đài náo nhiệt lên, mọi người nhao nhao phát ra các loại thanh âm, tỏ vẻ đối với vị này đan dược đại sư đã đến kinh ngạc.

“Ta thế nhưng mà nghe nói, cái này ừ Man Nghiêu thế nhưng mà ba mươi năm không có xuất hiện tại đo lường rồi! Lần trước hắn xuất hiện, đã mang đến một mặt Thánh cấp đan dược, Tục Thi Đan, rất nhiều võ giả nơi tay chân đều đều đã đoạn dưới tình huống, dùng mùi này đan dược, tăng thêm Huyền Linh chỉ lực tương trợ, rõ ràng đều đón không tổn hao gì rồi!”

“Đúng vậy a, ta nghe nói, mùi này đan dược, tại Hoàng thành cũng là đại hỏa a, xếp vào Hoàng Tôn Dược Tôn quán!”

“Đối với đầu rồi, cái kia Tục Thi Đan, chỉ cần là thi cốt chi thương cái gì đều có thể liệu, cái kia trưng đan phương, đánh ra năm vạn khối Ngũ giai Tinh Vãn Thạch giá trên trời!”

“Sáu vạn khối? Thật sự là giá trên trời, Long Tường Châu, không có có bao nhiêu người có thể trở ra lên giá a!”

“Về sau, bị Hoàng thành vị đại nhân kia vật nhìn trúng, trực tiếp qua tay theo mua được đan phương người chỗ đó, ra tám vạn khối Tinh Vãn Thạch chuyển đi rồi, nhưng lại cho phép chính hắn dùng đan phương luyện chế đan dược!”

“Một trưng tốt nhất đan phương, hắn tự đại phát!”

“Chỉ là không biết năm nay, lại có cái gì mới đan phương ra tay, cái này ừ Man Nghiêu yên lặng ba mươi năm, nhất định so trước đó lần thứ nhất càng yêu nghiệt mới đúng!”

Mọi người nhao nhao trông mong mà đợi, liền Liễu Vãn Thiên đều đối với cái này tràn ngập tò mò, hắn ngược lại là muốn nhìn một chút, cái này trải qua ba ngàn năm, đan dược đã phát triển đến loại cảnh giới nào! Đương nhiên, hắn quan tâm nhất, là cái kia biết sử dụng Diệt Hồn đại pháp cùng Diệt Phách đại pháp nhân vật, chính mình hai đời đều từng bị cái này hai chủng công pháp tra tấn, thù này hủy thiên diệt địa!

Huống chi, hấn còn cần thông qua bọn hấn xác nhận, trên mình cả đời thiên thù Diệt Hồn Vô Đế cùng Diệt Phách Vô Đế bọn người, hay không còn tại đây nhất thời không!

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 149: Tu hồn bổ phách

Chương 149: Tu hồn bổ phách

Nhìn xem phía dưới huyền não đám người, trên đài hạt y lão giả rất là thoả mãn, cái này vốn là Hà Nghiêu Man xuất thế, có lẽ đạt tới oanh động hiệu quả!

Hạt y lão giả cười nói: “Cho mời Quý Kiệt Cốc Hà Đan Tôn lên đài!”

Tại một hồi nhiệt liệt hoan hô cùng vô cùng chờ mong trong ánh mắt, một cái dáng người thon gầy, mặt cũng vô cùng người trung niên gầy gò, chậm rãi đi lên màu vàng giao dịch đài.

Rất nhiều người đều không nghĩ tới, vị này tại Long Tường Châu được hưởng không ai cao giọng dự Đan Tôn, nhìn về phía trên vậy mà cũng không già, chỉ là bởi vì sắc mặt quá gầy gò, không có gì huyết sắc, cho nên lộ ra vô cùng tang thương mà thôi.

Người trung niên gầy gò Hà Nghiêu Man chấp tay, dùng thoáng trọng thấp thanh âm nói: “Các vị, ta ẩn cư Quý Kiệt Cốc hơn ba mươi năm, đọc một lượt trên trăm bản đan dược điển tịch, kinh nghiệm hơn 100 lần thí luyện, rốt cục luyện chế ra một phương thần kỳ đan dược!”

Mọi người con mắt đều tại sáng lên, chờ hấn công bố là đan dược gì.

Hà Nghiêu Man từng chữ mà nói: “Cái này đan dược là —— Tu Hồn Bổ Phách Đan!”

“Nghe giống như rất lợi hại a!”

“Xin hỏi Hà Đan Tôn, không biết cái này Tu Hồn Bổ Phách Đan, có gì công hiệu?”

Hà Nghiêu Man thon gầy mặt nở nụ cười, lại để cho người cảm giác trên mặt hấn da thịt muốn chia lìa, hấn tang thương mặt nhún lẩy nói: “Mọi người đều biết, Hồn Giả, Vô Hồn cũng, hồn nếu là bị hao tổn, tại nơi này lấy võ vi tôn Dương Vũ đại lục, võ tu cảnh giới đem rất khó tăng lên, đặc biệt là phế Vô Hồn chỉ nhân, bởi vì hồn bị thổi hủy, là phế vật một cái!”

“Phách người, thần thức cũng, một người nếu như bị tổn hại phách, lực lĩnh ngộ sẽ gặp hạ thấp, cái này đối với võ tu cũng là cực kỳ bất lợi! Thậm chí có chút ít phách diệt, tắc thì sẽ biến thành ngu ngốc!”

“Mà của ta Tu Hồn Bổ Phách Đan, tựu là vi trị liệu hồn phách bị hao tổn chi võ tu nan đề, vi hấn tu hồn bổ phách!”

Mọi người nghe xong, không ai không kinh ngạc.

“Thật là lợi hại! Võ tu đạt được cái này đan dược, vậy thì thật là như hồ thêm cánh, đặc biệt là tại lúc đối chiến tổn hại hồn tàn phách lúc, tựu không cần lo lắng rồi!”

“Chân thật bảo bối a, cái này đan phương, quá yêu nghiệt rồi, không biết muốn bao nhiêu thiên thạch a!”

“Không cần phải nói, nhất định là giá trên trời, ba mươi năm trước, dùng năm vạn khối Ngũ giai Tinh Vĩ Thạch đập đến chính là cái kia Tục Thi Đan đều kiếm lớn, huống chi là loại này cấp bậc bảo bối!”

Cũng có người đưa ra nghi vấn, một cái lão giả hỏi: “Loại đan dược này, là Thánh cấp Trung giai đã ngoài đan dược a? Chúng ta như thế nào nghiệm chứng nó là thật là giả?”

Mọi người nghe xong đều đều gật đầu, một người cười nói: “Đoán chừng cho dù là đo lường Đan Dược Khu nghiệm Đan sư, cũng không thể nào nghiệm chứng a? Chỉ sợ phải mời Hoàng thành người tới mới được!”

“Đúng vậy a, hoa rất nhiều thiên thạch, nếu như mua cái giả trở về, đây không phải là thiệt thòi lớn rồi!”

“...”

Liễu Văn Thiên nhìn qua thon gầy Hà Nghiêu Man, trong nội tâm một hồi kích động, nếu quả thật như Hà Nghiêu Man theo như lời, có thể tu hồn bỏ phách, như vậy thời đại này luyện đan trình độ, so chỗ ở mình hỏa diễm đại lục muốn lợi hại rất nhiều! Thời đại kia, tối đa chỉ có thể luyện chế tu hồn đan được, mà bỏ phách không thể nào đạt tới, chữa trị Thần Nguyên càng là khó có thể làm được!

Hà Nghiêu Man cười nói: “Cái này cũng không khó! Ta đã thành công luyện chế ra hai khóa tu hồn bỏ phách, hôm nay, chúng ta là được hiện trường thí nghiệm!”

Nói xong, hần hướng về giao dịch đài sau lưng phát phát tay, hai cái chừng ba mươi tuổi người trẻ tuổi đứng dậy.

Hai người này đều đều lông mày xanh đôi mắt đẹp, nhìn xem như là bạch diện thư sinh bình thường, để cho nhất mọi người kinh ngạc chính là, hai người này dĩ nhiên là song bào thai!

Hà Nghiêu Man chỉ vào hai người cười nói: “Hai người này, là Long Tường Châu duy nhất hội Diệt Hồn đại pháp cùng Diệt Phách đại pháp hai người!”

“Diệt Hồn đại pháp?”

“Diệt Phách đại pháp?”

Mọi người đều đều mở to hai mắt, cái này Thượng Cổ thất truyền Diệt Hồn Diệt Phách đại pháp, vậy mà tái hiện thế giới loài người!

Mà Liễu Văn Thiên đồng tử đột nhiên một hồi co rút lại, hần tại Tàn gia Âm Ngục, đã gặp phải Diệt Hồn cùng Diệt Phách đại pháp, hơn nữa là tại con mắt bị một loại đặc thù vật thể che lấp dưới tình huống tiến hành, không thể nào thấy rõ hai người dung mạo, như nếu không phải là mình có thể đi vào dĩ Vĩ Hồn tu luyện, có tu hồn bỏ phách hiệu quả, chỉ sợ chính mình đã sớm thành một cái chính thức phế vật cùng ngu ngốc rồi!

Nhìn qua cái kia bạch diện thư sinh giống như hai người, trong mắt có vô cùng lửa giận tại thiêu đốt, hai người này phải thừa nhận ta Liễu Văn Thiên vô cùng lửa giận!

Chỉ là, hần càng quan tâm chính là, bọn hần là từ đâu học được cái này Thượng Cổ Diệt Hồn Diệt Phách đại pháp, là ba ngàn năm trước Diệt Hồn Vô Đế cùng Diệt Phách Vô Đế sao?

Hần giờ lên khoe miệng, lộ ra một tia tà ác vui vẻ, hần biết rõ, hôm nay sẽ tìm được đáp án!

Hà Nghiêu Man gặp mọi người về mặt chấn động, giương diễn cười nói: “Không biết hôm nay, phải chăng có dũng sĩ, nguyện ý lấy thân thử nghiệm, ném thử cái này Diệt Hồn đại pháp cùng Diệt Phách đại pháp, ném thử tàn hồn khuyết phách sau lại bị phục hồi như cũ kinh nghiệm?”

Mọi người đều đều chó có lên tiếng, gió này hiểm quá lớn, không có người nào nguyện ý làm như thế!

Hà Nghiêu Man tựa hồ đã sớm ngờ tới kết quả này, tiếng cười nói: “Ta đã sớm dự liệu được, không có người nguyện ý mạo hiểm, như vậy, chúng ta tự dùng chúng ta Quý Kiệt Cốc người của mình a!”

“Không được, dùng chính các ngươi người, làm sao có thể cam đoan công chính?”

Một cái to thanh âm vang lên, mọi người theo tiếng nhìn lại, đã thấy một cái vô cùng tuấn tú áo trắng cậu ấm, ngồi ở quan sát đài trong góc, đang đưa quạt lông.

Hần mở miệng cười nói: “Ta tại đây vừa vận dẫn theo lưỡng nguyện ý thử một lần cái kia Diệt Hồn đại pháp cùng Diệt Phách đại pháp người, chẳng biết có được không lại để cho bọn hần thử một lần?”

Mọi người đều đều cả kinh, công tử này, thủ hạ rõ ràng có người như thế, có can đảm thử một lần cái kia Thượng Cổ đại pháp?

Rất nhanh, phân biệt mặc đồ đỏ Hoàng y trang phục đích hai cái vô cùng khôi ngô bư hần nam tử, nhanh chóng xuyên lên giao dịch đài.

“Như thế, đó là không thể tốt hơn rồi!” Hà Nghiêu Man biết rõ, mỗi lần thí nghiệm, tuy nhiên có thể sử dụng Tu Hồn Bỏ Phách Đan trị liệu, nhưng là đúng là vẫn còn sẽ đối với người hồn phách bị hao tổn, nếu có người thay thế lao, không cần người của mình xuất mã, cái kia tự nhiên không thể tốt hơn rồi!

“Thỉnh!” Hà Nghiêu Man đối với hai người chấp chấp tay, lại để cho đo lường hai vị nghiệm thân sư nhanh chóng xác nhận hai gã nam tử hồn phách tình huống.

Chỉ chớp lát, nghiệm thân sư hướng về mọi người công bố nói: “Kinh đo lường Đan Dược Khu nghiệm thân sư Hà Minh, ngày nào hai người nghiệm chứng, này hai người hồn phách đều hài lòng, mà lại đều là trung thượng chi thiên tư! Hai người võ tu đẳng cấp đều vi Khôn Vô cảnh đỉnh phong!”

Sau đó, hai cái bư hần nam tử nhanh chóng nằm ở trên đài ghế nằm bên trên, hai cái lông mày xanh đôi mắt đẹp người trẻ tuổi, đột nhiên ngưng tụ Huyền Nguyên, mỗi người hướng về một cái bư hần nam tử ngực Huyền Nguyên đập đi.

“Ách... A...”

Hai cái buru hân nam tử, tuy nhiên nhìn xem dáng người khô ngô, mà lại đều là Khôn Võ cảnh đỉnh phong, nhưng là tại Diệt Hồn đại pháp cùng Diệt Phách đại pháp phía dưới, đều đều đau đến rống to, chỉ là lại tựa hồ như không có chút nào khí lực chống cự, hơi chút gãy dựa thoáng một phát, liền không bao giờ nữa động.

Chỉ là hai người con mắt, tuy nhiên cũng mở to.

Hà Nghiêu Man chỉ vào Hoàng y nam tử, trầm giọng nói: “Người này, nhìn về phía trên toàn thân tê liệt đồng dạng, liền không thể động đậy được, là vì vừa rồi thụ chính là Diệt Hồn đại pháp, toàn thân Võ Hồn bị phế, kinh mạch đều đoạn!”

Hắn lại chỉ vào một danh khác nam tử mặc áo hồng nói: “Người này, bên trong là Diệt Hồn đại pháp, tuy nhiên thân thể không ngại, chỉ là con mắt trắng bệch, bởi vì hân thần thức nghiêm trọng bị hao tổn, đã không biết chính mình là người phương nào!”

Hiện tại, thỉnh chư vị chọn phái đi ba cái đại biểu lên đài nghiệm chứng!

Mọi người nghe nói, rất nhiều người thậm chí nghĩ đi lên, chỉ là nhưng cũng biết, cái này nghiệm chứng trách nhiệm, phải có võ tu cấp bậc cao nhân tài có thể đảm nhận đảm nhiệm, bằng không thì khó kẻ dưới phục tùng!

Mới vừa nói lời nói áo trắng công tử, giờ phút này lại cười nói: “Hai người này là thù hạ của ta, ta đối với bọn họ hiểu rõ nhất, cái này nghiệm chứng người, hẳn có thể thiếu được ta?”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 150: Đan phương tranh đoạt

Chương 150: Đan phương tranh đoạt

Tất cả mọi người tại gật đầu, hiển nhiên đối với điểm này thập phần tán thành!

Áo trắng công tử nhanh chóng đứng dậy, lướt đến trên đài, chỉ là Liễu Vãn Thiên nhìn qua cái này thân ảnh, đã có loại cảm giác khác thường.

Thân ảnh ấy, tựa hồ chính mình đã gặp nhau ở nơi nào, rồi lại vô luận như thế nào, đều nghĩ không ra là ai!

Áo trắng nhanh chóng kiểm tra thực hư hoàn tất, cười nói: “Hai người bọn họ, một người Võ Hồn đều phế, một người thần thức đều hủy!”

Hắn dùng vô cùng sáng con mắt, nhìn qua Hà Nghiêu Man nói: “Hà Đan Tôn, chỉ mong người cái kia đan dược hữu dụng mới tốt! Bằng không thì, thì có vô có hại tánh mạng người chi ngại, ta định cho người chết không có chỗ chôn!”

Thật bá đạo ngữ khí! Thanh âm này, tuy nhiên nghe tựa hồ có chút dễ nghe, một văn nhược thư sinh bộ dáng, nhưng là nói lời nghe, lại làm cho người cảm giác vô cùng cường thế.

Hà Nghiêu Man cười nói: “Công tử yên tâm, nếu như không có thể chữa trị, ta cái này Long Tường Đan Tôn danh tiếng, chỉ sợ cũng không cần tại Long Tường lẫn lộn!”

Rất nhanh, lại có hai cái Hồn Võ cảnh trung kỳ cường giả, đối với hai cái buru hân nam tử đã tiến hành nghiệm chứng.

Tại hơn một ngàn người chú mục ở bên trong, Hà Nghiêu Man chậm rãi đem hai khóa đan dược uy vào hai cái buru hân nam tử trong miệng, rất nhanh, không đến một phút đồng hồ, hai người nam tử thần sắc, nhanh chóng nổi lên biến hóa.

Đã thấy Hoàng y nam tử, thần sắc nhanh chóng khôi phục lại, hắn đột nhiên theo trên đài xuyên lên, mê ly ánh mắt cũng trở lên rõ ràng, hắn sống bỗng nhúc nhích gân cốt, cười to nói: “Bẩm báo tiểu... Công tử, thuộc hạ cảm giác trên người Huyền Linh chi lực khôi phục, mặc dù có điểm mỏi mệt, nhưng là đan dược xác thực nổi lên tác dụng!”

Mà tên kia nam tử mặc áo hồng, giờ phút này đột nhiên thần sắc ngẩn ngơ, lập tức áp ứng địa cười nói: “Vừa rồi phát sự tình gì rồi, ta rõ ràng tại đây trên đài?”

Mọi người kinh ngạc nói: “Ồ, người này không ai vẫn là cái ngu ngốc, rõ ràng không nhớ rõ vừa rồi phát sinh cái gì?”

Đã thấy Đan Tôn Hà Nghiêu Man từ trong lòng móc ra một bản bí tịch đưa cho nam tử mặc áo hồng, cười nói: “Thỉnh nhìn xem, trong lúc này ghi chính là cái gì?”

Nam tử mặc áo hồng tiếp nhận, lật vài tờ, liền kinh hãi nói: “Đây là Huyền cấp công pháp 《 Vô Ảnh Chưởng 》! Đây chính là cái bảo bối, chẳng biết có được không bán cho ta?”

Hà Nghiêu Man cười nói: “Chư vị có thể nhìn thấy, hẳn nhận ra đây là Vô Ảnh Chưởng, nói rõ hẳn giờ phút này thần thức, đã cơ bản khôi phục bình thường!”

Mọi người tất cả đều gật đầu, liếc liền có thể nhìn ra cái này Vô Ảnh Chưởng là Huyền cấp công pháp, còn biết nó là cái bảo bối, muốn mua lại, có thể thấy được người này cũng không phải là ngu ngốc! Sở hữu mọi người ở đây, đều bị làm cho đan được công hiệu chỗ thuyết phục!

“Không nghĩ tới, cái này Tu Hồn Bỏ Phách Đan quả nhiên rất lợi hại a!”

“Nếu có thể chụp được đến, vậy cũng tốt, về sau thi đấu, rốt cuộc không cần lo lắng hồn phách tổn thương rồi!”

“Chỉ là, cái này còn không biết muốn rất cao giá trên trời, người cạnh tranh vô số, ở đâu đến phiên chúng ta, ai!”

“...”

Hà Nghiêu Man chấp tay nói: “Vị này tráng sĩ, có thể dùng thân thử Diệt Phách thân pháp, thật là làm cho người khâm phục, cái này bản Vô Ảnh Chưởng, nếu như hai người các ngươi vị không chê, ta đây liền tặng cho các ngươi hai vị rồi!”

Liễu Văn Thiên thấy, trong miệng lẩm bẩm “Cái này Hà Nghiêu Man ngược lại là hào phóng, chỉ là lại không biết, hẳn tại sao lại cùng hiểu cái kia Diệt Hồn cùng Diệt Phách đại pháp hai cái bạch diện thư sinh làm bạn?”

Phạm Nhị cười nói: “Yên tâm, đợi lát nữa, chúng ta cầm cái kia hai cái hội Diệt Hồn cùng Diệt Phách đại pháp người, một kiếm đem bọn họ cho chọn lấy, thay ngươi xuất khí!”

Liễu Văn Thiên thần sắc ngưng tụ, sợ Phạm Nhị làm ầu, chặn lại nói: “Không, ta muốn sống người!”

“Đi!” Phạm Nhị nhếch miệng cười nói: “Vậy thì bắt sống người!”

Hai cái buru hãn nam tử đại hi, nhanh chóng tiếp nhận 《 Vô Ảnh Chưởng 》, nhanh chóng lướt đến áo trắng công tử ca bên người.

Không nghĩ tới thiếu niên áo trắng lại mặt lạnh lấy nói: “Không phải là một bộ Huyền cấp công pháp sao, nhìn hai người các ngươi bảo bối được, thật sự là cho ta mất mặt!”

Hai cái buru hãn nam tử thấy, sắc mặt trở nên dị thường khó coi cùng hoảng sợ, cho dù là mới vừa rồi bị Diệt Hồn đại pháp cùng Diệt Phách đại pháp thêm chi trên người thời điểm, cũng chưa thấy như thế thống khổ!

Hai người nhanh chóng như là vứt bỏ phế vật đồng dạng, đem rất nhiều người trong lòng bảo bối Huyền cấp công pháp 《 Vô Ảnh Chưởng 》 nhét vào dưới chân.

Loại này tương phản, lại để cho trong lòng mọi người đều là rung mình, cái này thiếu niên áo trắng, nhìn như thanh tú, kì thực tốt Bá khí!

Đo lường Đan Dược Khu hạt y lão giả, giờ phút này lại đứng về phía trước, nhìn qua cười híp mắt nói: “Vừa rồi, chư vị đã kiến thức cái này Tu Hồn Bỏ Phách Đan thần kỳ công hiệu, hiện tại, chúng ta bắt đầu đấu giá!”

“Cái này Tu Hồn Bỏ Phách Đan lên giá, là năm vạn khối Ngũ giai Tinh Vãn Thạch! Mỗi lần tăng giá không thể ít hơn một ngàn khối Ngũ giai Tinh Vãn Thạch!”

Đại đa số người đối với cái số này ghen hòng nhìn trần trối, cái này đan phương mặc dù tốt, lại không phải bình thường người có thể có được!

Có kinh nghiệm Vũ Tu Giả cũng chú ý tới, số này mục, đúng lúc là ba mươi năm trước Tục Thi Đan cuối cùng đấu giá giá, cứ việc số lượng tương đương cực lớn, nhưng là tại trong mắt mọi người, so về cái này Tu Hồn Bỏ Phách Đan giá trị, cái kia thật đúng là không tính cao!

Tại đây Long Tường Châu, trở ra khỏi cái giá này, cũng không nhiều!

“Ta ra năm vạn 5000 khối Ngũ giai Tinh Vãn Thạch!”

Không nghĩ tới, hạt y lão giả vừa mới dứt lời, một cái rất thanh tú thanh âm truyền tới, mọi người theo tiếng nhìn lại, đã thấy ra giá, đúng là vừa rồi lại để cho dưới tay mình đi thử đan thiếu niên áo trắng.

“Thiếu niên này, tuổi còn nhỏ, ra tay thật không ngờ xa xỉ, thực không biết nhà ai công tử ca!”

“Lớn như vậy con số, hẳn không cần cùng trong nhà thương lượng sao?”

“Long Tường Châu cái kia mấy mọi người công tử, tựa hồ chưa từng gặp qua người này a!”

Liễu Văn Thiên nhìn qua cái kia thiếu niên áo trắng, cảm giác có chút quen thuộc rồi lại không biết ở đâu quen thuộc, biết vậy nên kỳ quái.

“Năm vạn sáu ngàn!”

Rất nhanh, có người ra đợt thứ hai giá, lần này ra giá, là một vị xuyên lấy hỏa hồng sắc khôi giáp tướng quân.

“Hạ Bôn!” Có người nhận ra cái này tướng quân.

Một trung niên nhân vỗ tay cười nói: “Tổ Vương Phủ người quả nhiên đến rồi, bức này đan phương, đối với quân lữ chi nhân, càng là có thêm không thể tầm thường so sánh giá trị!”

Hạ Bôn ra hết giá, liền nhanh chóng đi tới Liễu Văn Thiên bên cạnh, nhỏ giọng nói: “Quận chúa, hỏi Thiên thiếu gia! Vương gia nghe nói hôm nay có người thả ra một cái giá trị liên thành đan phương, ta còn không tin, chuyên môn tới nhìn một cái, không nghĩ tới lại là bức này Thánh cấp đan dược, nếu như ta có thể lấy được trở về, đối với đề chấn Kim Điểm thiết kỵ chiến lực, có ích rất lớn!”

Liễu Văn Thiên nhẹ gật đầu, cười nói: “Đã tướng quân cố ý, ta ồn thỏa toàn lực giúp các ngươi cầm xuống!”

Tổ Ly Hương nhẹ gật đầu, nàng tuy là tổ giả ra đi, lại khó dấu trên mặt thanh lệ chi sắc, nàng xinh đẹp cười nói: “Hạ Tướng quân yên tâm, Văn Thiên hần nói sẽ giúp ngươi, vậy nhất định không có vấn đề!”

Thiếu niên áo trắng gấp nhanh như vậy đã có người cùng giá, thấy là một vị nhung trang tướng quân, cười nói: “Đây không phải Kim Điểm thiết kỵ Hạ Tướng quân sao? Hần là, Tổ Vương đối với đan phương cũng như thế có hứng thú?”

“Có thể chữa thương đan dược, cái nào tướng lĩnh không yêu?” Hạ Bôn tuy nhiên không biết thiếu niên này, lại đối với hần biết rõ chính mình danh hào rất là đặc ý, ngẩng đầu cười nói: “Chỉ là không biết vị này tiểu công tử, ngươi lấy được cái này đan dược, làm làm gì dùng chỗ?”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 151: Long Hi phân điện

Chương 151: Long Hi phân điện

“Hừ, ta mới không phải yêu cái này Thất Hồn Lạc Phách Đan dược! Ta chỉ là cảm thấy, đập trở về luyện chế loại đan dược này chơi đùa, cũng rất không tệ! Ở đâu cần nhiều như vậy lý do!”

Thiếu niên áo trắng thần sắc vô cùng nhẹ nhõm, lại để cho người cảm giác hần cũng không phải là đến cạnh tranh!

Mọi người đều kinh, thiếu niên này, ra giá trên trời đập cái này đan phương, chỉ là vì đồ thú vị?

Liễu Văn Thiên nghe thiếu niên rõ ràng đem Tu Hồn Bồ Phách Đan nói thành Thất Hồn Lạc Phách Đan, có chút buồn cười.

Chỉ là, hần đột phát hiện, thiếu niên này, lúc nói chuyện, khỏe miệng có một vòng có chút nhếch lên hình dáng, đúng như khê cong no đủ Tân Nguyệt, tại hần nhìn về phía thiếu niên thời điểm, cái kia thiếu niên áo trắng, vậy mà hữu ý vô ý địa cũng nhìn hần liếc.

“Là nàng!” Liễu Văn Thiên rốt cục nghĩ tới, thiếu niên này, dĩ nhiên là Lâm Nguyệt cốc cô gái tuyệt sắc, Lâm Nguyệt!

Chỉ là, nàng giờ phút này là nữ giả nam trang, mà lại trải qua cao siêu Dịch Dung Thuật cùng biến âm thanh thuật, hần vừa rồi nhất thời bán hội không nghĩ khỏi mà thôi.

Cái này Lâm Nguyệt cốc, cũng thật sự là đủ xa hoa, rõ ràng có thể tùy tiện ra mấy vạn Ngũ giai Tinh Vẫn Thạch, lại để cho cái này Lâm Nguyệt cốc con gái đi ra chơi?

Mọi người nghe được thiếu niên áo trắng cười lạnh nói: “Ngươi không là muốn sao, ta thiên không cho ngươi thực hiện được, ta ra giá sáu vạn!”

“Ta ra giá sáu vạn năm!”

Đột nhiên, một cái vô cùng thanh âm già nua truyền đến, lại để cho mọi người tại đây mặt trời rực rỡ thiên ở bên trong, đã có loại sờn hết cả gai ốc cảm giác.

Thanh âm này từ xa đến gần, đợi đến cuối cùng một cái “Năm” chữ rơi xuống, phảng phất người này ngay tại mỗi người bên người.

Đã thấy một cái vô cùng già nua đầu tóc lão già, đột nhiên đứng ở Đan Dược Khu quan sát đài phía trước nhất.

Hắn run run rẩy rẩy địa chỉ vào Hà Nghiêu Man, mắng: “Người cái này gì Đan Quý, ra thứ tốt, rõ ràng không trước chiều cổ hạ bằng hữu cũ, còn muốn cho lão hủ cùng những tiểu bằng hữu này cùng một chỗ cạnh tranh, thật sự là uống phí chúng ta từng đã là giao tình a!”

Hà Nghiêu Man thon gầy thân thể nhìn qua từ xa đến gần đầu tóc lão nhân, cười to nói: “Khó được a! Không nghĩ tới lão hủ ta một phương đan dược, vậy mà có thể dẫn tới ngốc ung rồi nui, thật là làm cho ta Hà Nghiêu Man thụ theo như kính a!”

Hắn khoát tay áo nói: “Chỉ là, cái này bằng hữu cũ vừa nói, ta thật đúng là không dám đương nổi! Ai chẳng biết người ngốc ung, là Long Hi Điện người!”

“Ung dung Đại Lương Đế Quốc, mười tám cái châu ở đâu đều có các người Long Hi Điện phân điện, người ngốc ung, giờ phút này đã là Long Hi Điện Long Tường phân điện cao tăng đi à nha?”

“Long Hi Điện?” Mọi người tất cả giật mình, cái này Long Hi Điện người, từ trước đến nay Thần Long thấy đầu không thấy đuôi, hôm nay rõ ràng cũng có người đến?

Hà Nghiêu Man đứng thẳng bỗng nhích thon gầy mặt, cười lạnh nói: “Nhớ năm đó, ta hướng người đòi hỏi một cái Nhị giai Long Hi văn khắc vào của ta lò đan bên trên, người đều là không muốn cho, hôm nay lại còn nói những ngòi châm chọc này, người cái này tuổi tăng trưởng, da mặt dày thói quen, làm sao lại không thấy sửa đầu?”

“Ha ha ha...” Ngốc ung cười to nói: “Ba mươi năm qua đi, cũng không thấy người cái này ham thiên thạch thói quen không có sửa sao, một chết việc cực địa đem đan dược luyện chế thành, không chính mình hưởng dụng, hết lần này tới lần khác còn muốn tới đầu giá mua!”

“Hãy bớt sàm ngôn đi, hôm nay, chỉ cần ta trở ra lên giá, cái này Tu Hồn Bồ Phách Đan, tự nhiên là của ta, người tuy là đan phương chủ nhân, nhưng cũng không thể rối loạn đo lường quy củ!”

“Ta ra giá sáu vạn năm, những tiểu bằng hữu này, muốn muốn cùng ta Long Hi Điện cạnh tranh, chỉ để ý ra giá a!”

Mọi người nghe xong, tận đều gật đầu, cái này đo lường thành lập mấy trăm năm, từ trước đến nay dùng công bình cạnh tranh Chư Thành, chưa từng có ngoại lệ qua!

Chỉ là, hắn rõ ràng mang ra Long Hi Điện đến dọa người, cho thấy là cố ý chịu!

Liễu Văn Thiên hỏi bên cạnh sắc mặt ngăm đen Thần Đan Từ: “Cái này Long Hi Điện, là lai lịch thế nào? Rõ ràng bá đạo như vậy?”

Thần Đan Từ cười nói: “Liễu thiếu gia có chỗ không biết, cái này Long Hi Điện, là Đại Lương Đế Quốc thần bí nhất thế lực một trong, bọn hắn phân điện trải rộng thiên hạ, từng cái phân điện, đều có quý thân khó lường lực lượng! Mà lực lượng của bọn hắn lại nguyên ở Long Hi cái kia lại để cho người kinh thiên động địa lực lượng!”

Liễu Văn Thiên xác thực không biết Long Hi là vật gì, hỏi: “Long Hi là cái gì?”

Thần Đan Từ đặc ý nói: “Người đây xem như hỏi đúng người! Long Hi, là một loại thần bí hình rồng văn lạc, cùng quý hi, thần hi đặt song song vì Tam đại thần bí văn lạc một trong, bình khí khắc lên Long Hi, tắc thì sẽ cùng người đồng dạng, đã có được Huyền Linh chi tính, những Linh khí kia đã ngoài bình khí, không khỏi là khắc lên Long Hi!”

“Còn chân chính cường đại Long Hi sư, có thể đem những văn này lạc khắc vào Nhân tộc, Yêu tộc, Thú tộc, Ma tộc, thậm chí thực vật trên người, lại để cho bọn hắn cụ có quý thân khó lường lực lượng! Chỉ là, hiện tại thần hi cũng sớm đã tuyệt tích, mà Long Hi Điện đã lực áp quý hi thế lực, trở thành văn lạc giới lão đại rồi!”

Liễu Văn Thiên ngược lại là biết rõ, rất nhiều Linh khí đều là khắc lên văn lạc, mới sẽ có được Huyền Linh chi lực, thậm chí có thể cùng bình khí chủ nhân khí tức tương thông, chỉ là, không nghĩ tới văn lạc vậy mà hiện tại ngoại trừ quý hi cùng thần hi, lại vẫn xuất hiện loại thứ ba Long Hi!

Cái này Long Hi, vậy mà so trong truyền thuyết thần hi còn đáng sợ hơn, rõ ràng đến chí cao cảnh giới, có thể khắc vào các tộc trên người, lại để cho bọn hắn có những thứ khác đáng sợ lực lượng. Nghĩ như thế, liền biết rõ cái này Long Hi Điện thế lực, đến tốt cùng đáng sợ đến cỡ nào rồi!

Hạ Bôn giờ phút này nghe Long Hi Điện người tới, sắc mặt trở nên rất là khó coi, hắn biết rõ, hôm nay vô luận như thế nào, hắn là mơ tưởng được cái này Tu Hồn Bồ Phách Đan rồi! Ai chẳng biết Long Hi Điện hàng năm đầu giá mua đi ra ngoài thần hi không biết bao nhiêu, lợi nhuận thiên thạch càng là nhiều vô số kể, đơn cùng bọn họ so tài lực, Tổ Vương Phủ hiển nhiên không được!

Liễu Văn Thiên chú ý tới Hạ Bôn uể oải, vỗ vỗ bờ vai của hắn, cười nói: “Đừng quên, ta hiện tại, vẫn là Kim Diễm thiết kỵ đặc sứ!”

Hạ Bôn mang cảm kích nhìn Liễu Văn Thiên liếc, thấp giọng nói: “Liễu đặc sứ, cái này Long Hi Điện tài lực hùng hậu, mà lại tại Đại Lương Đế Quốc địa

vị thập phần siêu nhiên, liền Hoàng thành vô cùng nhiều đại nhân vật, cũng phải làm cho bọn hắn ba phần, vô luận là thể lực vẫn là tài lực, chúng ta đều so không nổi a!”

Liễu Văn Thiên thấp giọng cười nói: “Ngươi yên tâm, không cần Tổ Vương Phủ ra thiên thạch, cũng không cần Tổ Vương Phủ ra mặt, ta đều có phán đoán suy luận!”

Hạ Bôn nhẹ gật đầu, thần sắc không thể tin được địa nhìn thiếu niên này liếc, thầm nghĩ: “Cái này Liễu Văn Thiên, ngược lại là cuồng vọng không thay đổi, hôm qua Long Tường đại chiến, hắn thật ra khiến người lau mắt mà nhìn, chỉ là lần này, so đấu thể nhưng mà cá nhân chính thức tài lực cùng thể lực, Liễu Văn Thiên lấy cái gì cùng thể lực nghịch thiên Thần Hi Điện so?”

Nhưng thấy Liễu Văn Thiên như thế nhiệt tâm, hắn cũng chỉ tốt ôm mối mắt mong chờ tâm tình, xem Liễu Văn Thiên như thế nào làm.

Cái kia thiếu niên áo trắng giờ phút này gặp rõ ràng có người ra giá so với chính mình cao, hơn nữa là cái đầu trọc lão giả, đột cao giọng nói: “Bất quá là thần hi phân điện, nói chính mình là Hoàng thành thần hi tổng điện đồng dạng, có gì đặc biệt hơn người!”

Khóe miệng của hắn cười lạnh nói: “Hừ, rõ ràng còn mang ra Thần Hi Điện tên tuổi dọa người! Ta có thể không phải là bị sợ đại hay sao? Ta ra giá bảy vạn!”

“Bảy vạn! Đây chính là Ngũ giai Tinh Vãn Thạch a, có thể làm nhiều chuyện đại sự a!”

“Ngọa tào, lão tử liền một khối Ngũ giai Tinh Vãn Thạch đều có không dậy nổi!”

“Thiếu niên này, như là đem Ngũ giai Tinh Vãn Thạch cho rằng đá cuội đồng dạng, rõ ràng trực tiếp bỏ thêm 5000?”

“Con mẹ nó, nhà hắn là kiến thiết ở giữa không trung, chuyên môn tại bách niên nhất ngộ Tinh Vãn Thạch theo Tinh Không rơi xuống trong lúc, chuyên môn dùng phòng ở quảng trường tiếp Tinh Vãn Thạch a!”

“...”

Ngốc ung vượt đỉnh đầu của mình mấy cây ít đến thương cảm năm sáu cọng, cười toe toét răng nói: “Mao đầu tiểu tử, ngươi cũng không nên cố tình gây sự! Cũng khuyên ngươi ngươi tốt nhất vẫn là cùng trong nhà thương lượng xuống, cái này đan dược, không phải nhà các ngươi, có thể cùng Long Hi Điện cạnh tranh được rất tốt!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 152: Vãn Thiên cạnh tranh

Chương 152: Vãn Thiên cạnh tranh

Thiếu niên áo trắng cười lạnh nói: “Hừ, mới vừa rồi còn nói ai ra giá thắng chức quy ai. Tu Hồn Bỏ Phách Đan đan phương quy ai, xem ra, Hà Đan Tôn mới vừa nói đúng, ngươi thật sự là không biết xấu hổ được rất! Rõ ràng còn theo chúng ta hậu bối chơi xấu!”

“Hừ, trở ra khỏi hay không, ta thể nhưng mà đã giao đấu giá mua chuẩn nhập tiền đặt cọc, thử hỏi, ngươi cái này ngốc lão đầu, chính mình giao sao?”

Tất cả mọi người cảm giác khoái ý, cái này nuốt lão đầu vừa xuất hiện, rất nhiều vốn còn muốn muốn hay không ra giá người, cũng không dám ra ngoài giá rồi, giờ phút này, có một thiếu niên rõ ràng cùng hắn khiêng lên, lại để cho người hô to khoái ý!”

Giờ phút này, Phạm Nhị cũng ồn ào nói: “Đúng vậy a, ngốc lão đầu, ngươi vừa rồi mình không phải là nói, quy củ không thể loạn sao? Hiện tại, ngươi nên đến trên đài giao tiền đặt cọc nữa à! Không giao, căn bản chính là liền tham dự cạnh tranh tư cách cũng không đủ mà!”

Hạ Bôn nghe xong, giờ phút này cũng tới kinh, hắn vừa rồi cũng là bởi vì không hề ra giá, bụng ồ nổi giận trong bụng, hét lớn: “Tự là ầy ư, làm gì cũng có luật lệ, cái này đo lường thành lập mấy trăm năm, ai cũng không thể rối loạn quy củ không phải?”

Hắn vốn là quân lữ sinh ra, giờ phút này thanh âm dị thường vang dội, lại để cho tất cả mọi người nghe được thanh thanh sở sở! Huống chi, những lời này, có rất nhiều đều là cái này Ngốc Ung tự ngươi nói nguyên lời nói!

Cái kia thiếu niên áo trắng gặp rõ ràng có người giúp mình, cười to nói: “Đúng rồi! Ngốc lão đầu, ngươi ngược lại là phóng cái rắm nha, đến cùng giao

không giao, không giao, cũng không cần ra giá, cút sang một bên!”

Cạnh tranh trên đài chính là cái kia hạt y lão già, giờ phút này khục ho hai tiếng, cười nói: “Ngốc lão, không bằng, vẫn là xin ngài trước dựa theo luật lệ, giao tiền đặt cọc rồi nói sau?”

Rất nhiều người cũng đều ồn ào kêu lên: “Đúng rồi, không phải nói muốn công bằng ấy ư, có lẽ đối xử như nhau!”

Sắc mặt của hần trần ngập tôn kính, dù sao, thần hi phân điện, bọn họ là không tốt đắc tội, nhưng vì đấu giá mua tiếp tục, cũng không thể xúc phạm nhiều người tức giận.

Ngốc Ứng sắc mặt tái nhợt, phân biệt nhìn thiếu niên áo trắng, cùng với Phạm Nhi, Hạ Bôn mấy người rất nhiều mắt, rõ ràng có chứa chờ coi thần sắc, chỉ là mấy người lại không để ý tới hần.

Hần bắt đắc dĩ, đành phải an bài người đi cạnh tranh đài về sau, giao ba vạn Ngũ giai Tinh Vãn Thạch tiền đặt cọc, chỉ là, trong lòng của hần rất là tức giận, tự mình như vậy nhiều năm, còn là lần đầu tiên muốn trước giao tiền đặt cọc.

Trước kia, hần không nhìn thẳng cái quy củ này, chỉ là chẳng biết tại sao, năm nay rõ ràng đến rồi nhiều như vậy không biết trời cao đất rộng cộng rom hơi cứng từ, hơn nữa phần lớn đều là chút ít mao hải từ!

Trong lòng của hần âm thầm cắn răng, chờ thành công lấy được cái này đan phương về sau, nhất định phải giáo huấn một chút những không này biết Long Hi Điện là vật gì tiểu tử!

Ngốc Ứng cắn răng nói: “Ta ra bảy vạn một!”

Thiếu niên áo trắng lại cười nói: “Ta ra bảy vạn năm!”

Ngốc Ứng nhìn thiếu niên liếc, lớn tiếng nói: “Tám vạn!”

Thiếu niên áo trắng vô cùng thoải mái mà nói: “Tám vạn năm!”

Ngốc Ứng trên mặt tựa hồ có chút đỏ mề hôi, lớn tiếng nói: “Chín vạn!”

Tuy nhiên ra giá, nhưng trong lòng của hần lại có chút lo lắng, lần này đi ra, Long Hi Điện cho nhiệm vụ của hần, tựa là dùng cao nhất mười vạn Ngũ giai Tinh Vãn Thạch, chụp được tu hồn chân nân đan, nếu như không hoàn thành nhiệm vụ, hần đem đặt được nghiêm trị!

Thiếu niên áo trắng lại nói chuyện, khoe miệng nàng như khê cong no đủ loan nguyệt, cười nói: “Chín vạn năm!”

Tuy nhiên nhẹ nhõm, nhưng là chính cô ta lại biết, cái giá tiền này chính hần căn bản trả không nổi, lại để cho trong nhà hần phò, bọn họ là tuyệt sẽ không đáp ứng, trong lòng của hần cũng có chút khẩn trương, thầm nghĩ: “Cái này ngốc lão đầu, nếu không tiếp chiêu, ta tựa xong đời a!”

“Mười vạn!” Ngốc Ứng trầm ngâm nửa ngày, khê cắn môi, rốt cục báo ra cuối cùng nhất giá cả, nhưng trong lòng vô cùng bắt đầu thấp thỏm không yên, cái này mao đầu tiểu tử, ngàn vạn không thể lại ra giá, bằng không thì lão phu nhưng là không còn nhiều như vậy thiên thạch nữa à!

Thiếu niên áo trắng nghe xong, trên mặt lộ ra vô cùng tươi cười đắc ý, cười to nói: “Ha ha, ngốc lão đầu, đã nguoi như vậy cam lòng, ta tựa tặng cho nguoi á! Dù sao ta chỉ là muốn chụp được đến chơi đùa, chỉ là, cái này đồ chơi quá mắc, ta không muốn chơi nó!”

Ngốc Ứng nghe xong, trong nội tâm thở dài một hơi, cuối cùng là tại mười vạn cầm xuống rồi! Chỉ là trong lòng của hần, lại đối với cái kia nguoi tướng mạo thiếu niên tuấn tú hận thấu xương!

Trong lòng của hần oán hận mà nói: “Chơi đùa? Con mẹ nó thẳng ranh con, đợi chút nữa, xem ta như thế nào đùa chơi chết nguoi!”

Trên đài đấu giá hạt y lão già gấp không có người ra lại giá, liền chuẩn bị an bài người gõ cái chiêng ba tiếng, trong miệng nói: “Tu Hồn Bồ Phách Đan đan phương, hiện tại ra giá đã đến mười vạn khối Ngũ giai Tinh Vãn Thạch rồi, chư vị hay không còn có ra giá hay sao?”

“Nếu như không có nguoi ra giá, chờ tiếng chiêng trống động tĩnh ba tiếng về sau, Tu Hồn Bồ Phách Đan thuận tiện đưa về vị này Ngốc Ứng cạnh tranh nguoi!”

“Keng...”

Hạt y lão già nói: “Một!”

“Keng...”

“Hai...”

Theo hạt y lão già thanh âm rơi xuống, mọi người thầm nghĩ lúc này nên hết thấy đều kết thúc rồi!

Ngốc Ứng trên mặt cũng trở nên phong phú, khinh miệt nhìn thiếu niên áo trắng liếc, ánh mắt lộ ra cười đắc ý ý.

Cái này Tu Hồn Bỏ Phách Đan phương giá trị xa xỉ, tuy nhiên tốn hao rất cao, lại nhất định có thể làm cho Long Hi Điện Hoàng thành tổng điện đối với hần lau mất mà nhìn, cũng sẽ lại để cho Long Hi Điện Long Tường phân điện trở nên càng cường đại hơn!

Thiếu niên áo trắng lại quay mặt qua chỗ khác, khinh miệt mà nói: “Hừ, bất quá là một trương giấy rách mà thôi, có gì đặc biệt hơn người! Ta chỉ là không muốn!”

“Đợi một chút!”

Chỉ là, khiến cho mọi người thật không ngờ lúc, ngay tại tiếng thứ ba cái chiêng tiếng nổ hạ xuống xong, một thiếu niên đột nhiên đứng lên, mọi người nhìn lại, đã thấy đứng tại Hạ Bôn bên cạnh, Liễu Văn Thiên khoe miệng khê nhếch, vuốt cằm nói: “Ta ra mười vạn lẻ một ngàn khối Ngũ giai Tinh Văn Thạch!”

Tất cả mọi người kinh ngạc được há to miệng, liền Liễu Văn Thiên bên cạnh Hạ Bôn, giờ phút này cũng kinh ngạc địa nhẹ giọng nhắc nhở: “Liễu đặc sứ, nhiều như vậy thiên thạch, Tổ Vương chắc chắn sẽ không đáp ứng!”

Liễu Văn Thiên cũng tại hần bên tai nói khẽ: “Yên tâm, đây là cá nhân ta gây nên!”

Phạm Nhị lại giống như là muốn nhảy dựng lên, nói ra: “Văn Thiên ngươi là điên rồi a, chúng ta mặc dù có rất nhiều Ngũ giai Tinh Văn Thạch, nhưng đó là muốn dùng đến phát triển Dã Thảo Liên Minh, dùng để đập cái này đan phương, không đáng a?”

Liễu Văn Thiên lại cười nói: “Ta đã nói, đây là cá nhân ta gây nên, cũng cùng Dã Thảo Minh không có quan hệ! Ta sẽ giải quyết!”

“A!” Phạm Nhị ah xong một tiếng, bán tín bán nghi gạt đầu.

Liễu Văn Thiên sờ lên cằm, ngang đầu nói: “Ngốc lão đầu, ta ra giá mười vạn linh 2000 khối Ngũ giai Tinh Văn Thạch, ngươi, còn muốn tăng giá sao?”

Trong mắt của hần, lộ ra so vừa rồi Ngốc Ứng đối với thiếu niên áo trắng lộ ra khinh miệt chi sắc, còn mãnh liệt hơn gấp bội!

Thiếu niên áo trắng trông thấy, trong nội tâm vô cùng khoái ý, thầm nghĩ thiếu niên này rõ ràng cuối cùng trước mắt giết đi ra, có Bá khí, hần kỳ thật còn rất không tệ, tựu là...

Nhớ tới ngày ấy tại Lãm Nguyệt cốc Lãm Nguyệt trì chứng kiến một màn, bĩu môi nói: “Ách, tựu là sắc một chút!”

“Ngươi...” Ngốc Ứng vô cùng phẫn nộ, không nghĩ tới hần mới làm xong một tên mao đầu tiểu tử, cái này hội nửa đường lại giết ra một tên mao đầu tiểu tử.

Ngốc Ứng âm lãnh địa quát hỏi: “Tiểu tử, ngươi có nhiều như vậy Tinh Văn Thạch sao?”

Liễu Văn Thiên không lạnh không nhạt mà nói: “Ngốc lão đầu, chuyện của ta, không cần ngươi treo lao!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 153: Trao đổi điều kiện

Ngốc Ứng lập tức im lặng, trầm mặc nửa ngày, rốt cục quyết định nói: “Mười vạn lẻ ba ngàn khối!”

Hần sờ dĩ ra cái giá này, là bởi vì hần ngoại trừ Long Hi Điện Long Tường phân điện mười vạn khối Ngũ giai Tinh Văn Thạch, chính hần trong trữ vật không gian còn có 3000 khối, vì hoàn thành nhiệm vụ, hần đành phải cắn răng lấy lại rồi!

Nhớ tới mình ở Long Tường phân điện lời thề son sắt mà bảo chứng, tám vạn trong vòng nhất định cầm xuống, hần thật muốn quát chính mình một bạt tai!

Chỉ là, lại để cho người không nghĩ tới chính là, Liễu Văn Thiên lại còn nói ra một cái số lượng!

“Mười vạn lẻ năm ngàn khối!”

Trong lòng mọi người một ông.

“Ngọa tào, hôm nay thật sự là thổ hào qua lại thời gian a, vừa mới đã có một cái áo trắng mỹ nam, lúc này lại tới nữa một cái Hồng Y Tuấn thiếu!”

“Không biết hần là nhà ai công tử ca, như vậy xa xỉ!”

“Tựa hồ là Thần Kiếm Sơn Trang Liễu gia Tam thiếu a!”

“Liễu gia? Gia tộc của bọn hần tựa hồ tại xuống dốc, tại gần đây một lần đao kiếm quyết, đã thua bởi Thần Đao Đường, cái này một tờ đan phương cũng không phải bọn hần thiết yếu, như thế nào hội dùng như vậy hùng hậu tài lực cạnh tranh?”

“...”

Ngốc Ung sắc mặt vô cùng nhìn một chút, hần không nghĩ tới, cái này Liễu Văn Thiên, lại vẫn thật sự tăng giá! Hần rất không cam lòng, rồi lại không thể làm gì, trong nội tâm oán hận mà nói: “Con mẹ nó, ta nhìn ngươi cầm cái này đan phương, như thế nào ra cái này Quỷ Nhai!”

Hần nhìn nhìn Liễu Văn Thiên bên cạnh mấy người, tu vi đều không cao, cười lạnh nói: “Hừ, các ngươi hần là không biết mạng ngọc có tội đạo lý? Các ngươi tu vi như thế chỉ thiên, đạt được như bảo bối này, chỉ bằng mấy người các ngươi sao trở ra cái này Long Tường Thành?”

Liễu Văn Thiên cười lạnh nói: “Cái này, đồng dạng không nhọc ngươi quan tâm!”

Thật bá đạo ngữ khí, thật bá đạo thiếu niên!

Hạt y lão giả cười nói: “Không biết có hay không còn có người, ra so mười vạn lẻ năm ngàn khối Ngũ giai Tinh Văn Thạch giá tiền cao hơn đâu?”

“Keng...”

“Một!”

“Keng...”

“Hai...”

“Keng...”

“Ba...”

Rốt cục, tại ba tiếng chiêm trống tiếng nổ về sau, hạt y lão giả cười nói: “Thỉnh vị công tử này, đi theo ta kiểm hàng lấy đan phương!”

Liễu Văn Thiên lại cười nói: “Ta tại đây cũng có một cái đan phương, muốn mời Quý Kiệt Cốc Hà Đan Tôn, cùng Đan Dược Khu bàn đầu giá Giám Định Sư xem xét một hai, chẳng biết có được không?”

“A?” Hà Nghiêu Man gặp thiếu niên này vậy mà dùng cao như thế giá cạnh tranh đạt được chính mình Tu Hồn Bỏ Phách Đan, đối với hần vốn là hiếu kỳ, giờ phút này nghe nói hần cũng có đan phương, liền cười nói: “Không ngại lấy ra xem xét!”

Liễu Văn Thiên từ trong lòng móc ra một cái sớm liền chuẩn bị tốt gói bọc, thông qua Đan Dược Khu tri huyện, đưa cho Hà Nghiêu Man.

“Đây là...” Hà Nghiêu Man mở ra xem xét, lập tức ánh mắt ngưng tụ, thon gầy trên mặt trở nên dị thường sinh động.

Hà Nghiêu Man kinh hãi, lại thỉnh Đan Dược Khu bàn đầu giá một cái Hoàng y Giám Định Sư cùng một chỗ xem xét, hai người trải qua nửa ngày, rốt cục được ra một cái kết luận!

Hà Nghiêu Man hồ nghi hỏi: “Ngài cái này, chẳng lẽ là Thượng Cổ danh đan, Dịch Hồn Đan đan phương? Chỉ là, cái này đan phương tựa hồ bớt chút hứa thứ đồ vật!”

“Ha ha ha...” Liễu Văn Thiên cười nói: “Không nghĩ tới cái này Long Tường Châu, vậy mà cũng có nhận ra cái này đan phương chi nhân, xem ra, Quý Kiệt Cốc quả nhiên là tàng long ngọa hổ!”

Hần ngạo nghễ nói: “Cái này đan phương, có một cửa khóa được vật cũng không xếp vào, bằng không thì, ta há có thể đơn giản cho các ngươi xem?”

“Cái này... Cái này...” Hà Nghiêu Man thân thể thậm chí có điểm run rẩy lên, với tư cách Long Tường Châu Đan Tôn, nhưng hần là biết rõ, cái này Dịch Hồn Đan đến cỡ nào yêu nghiệt!

Mọi người cũng tất cả giật mình, cái này Dịch Hồn Đan, rất nhiều người cũng không từng nghe nói qua, chỉ là thấy Long Tường Châu Đan Tôn Hà Nghiêu Man phản ứng như thế khác thường, liền nhao nhao suy đoán, cái này đan phương nhất định giá trị liên thành!

Hà Nghiêu Man thon gầy trên mặt đang run rẩy, kích động mà hỏi thăm: “Ngươi có bằng lòng hay không, đem cái này đan phương chuyển nhượng cho ta?”

Liễu Ván Thiên cười nói: “Cái kia phải xem ngươi có thể khai trừ điều kiện gì rồi!”

Hà Nghiêu Man trầm ngâm nửa ngày, thử thăm dò nói: “Ta nguyện đem vừa rồi Tu Hồn Bồ Phách Đan đan phương, trao đổi ngươi cái này Dịch Hồn Đan đan phương, như thế nào?”

Liễu Ván Thiên khóe miệng giờ lên, lại không nói lời nào, hiển nhiên đối với loại này trao đổi, cũng không hài lòng!

Mọi người lúc này mới càng thêm giật mình, cái này Tu Hồn Bồ Phách Đan, có thể đánh ra mười vạn lẻ năm ngàn khối Ngũ giai Tinh Ván Thạch giá trên trời, đã lại để cho bọn hắn vô cùng cực kỳ hâm mộ, giờ phút này, thiếu niên này đưa cho Hà Nghiêu Man đan phương, lại vẫn có thể so sánh cái này còn trân quý sao?

Hà Nghiêu Man thon gầy trên mặt tựa hồ tại đồ mờ mờ, xoa xoa tay nói: “Bằng không, ngoại trừ Tu Hồn Lạc Phách Đan đan phương, ta cho ngươi thêm hai vạn Ngũ giai Tinh Ván Thạch?”

Liễu Ván Thiên ngẩng đầu mà đứng, chỉ là giờ phút này, hần nhẹ nhàng mà lắc đầu.

“Vậy ngươi nói, làm sao bây giờ?” Hà Nghiêu Man thần sắc hơi có vẻ chán chường, hỏi: “Không bằng ngươi trước cầm cái này Tu Hồn Bồ Phách Đan phương, chờ ta trở về Quỷ Kiệt Cốc, ta nhiều hơn nữa cầm chút ít trong nhà khác bảo bối cùng ngươi trao đổi?”

Mọi người như là nổ nôi, nhao nhao nghị luận lên.

“Ngọa tào, cái này Dịch Hồn Đan nghe danh tự cũng không phải sai, rốt cuộc là cái đan được gì, như vậy bảo bối?”

“Ta là chưa từng có nghe nói qua a!”

“Ai, cũng không có người giới thiệu!”

“...”

Liên đầu trọc Ngốc Ứng, giờ phút này cũng là tràn ngập tò mò, hần hiển nhiên cũng chưa từng nghe nói qua Dịch Hồn Đan danh tự, lại không nghĩ rằng, thiếu niên này, nguyên lai trên người thậm chí có như thế bảo vật!

Hần lớn tiếng hỏi: “Hà Đan Quý, cái này Dịch Hồn Đan đến tột cùng có gì công hiệu, vậy mà có thể làm cho ngươi như bảo bối này?” Cái này cũng chính là đại đa số người quan tâm vấn đề.

Hà Nghiêu Man ngưng thần nói: “Cái này Dịch Hồn Đan, là Thượng Cổ thập đại danh đan một trong, có thể gội rửa người mười hai đại kinh hần, có thể làm cho người sớm thức tỉnh Võ Hồn, còn có thể cường hóa vốn đã thức tỉnh Võ Hồn, lại để cho người tốc độ tu luyện sâu sắc tăng lên!”

Mọi người con mắt đều là sáng ngời, nhao nhao gật đầu, thăm nghĩ khó trách Hà Nghiêu Man đem cái này đan được đương bảo bối, quả nhiên là không giống bình thường, Tu Hồn Bồ Phách Đan, chỉ có thể tu bổ đã tổn thương hần phách.

Mà cái này Dịch Hồn Đan, lại có thể trực tiếp giúp người sớm thức tỉnh Võ Hồn, còn có thể tăng lên Võ Hồn lực lượng, bậc này tăng lên người tốc độ tu luyện đan được, tự nhiên so tu bổ tổn thương hần phách đan được, giá trị muốn lớn.

Dù sao, mọi người càng quan tâm, là như thế nào lại để cho võ tu đẳng cấp nhanh chóng đề cao, lại để cho chính mình trở nên càng cường đại hơn!

“Có bậc này kỳ hiệu?” Ngốc Ứng trong nội tâm cả kinh, đột nhiên cười nói: “Công tử này, cái này đan phương, có thể bán cho lão hủ? Ta có thể ra càng nhiều nữa thiên thạch!”

Hần giờ phút này thậm chí ngay cả đối với Liễu Ván Thiên xưng hô cũng đã thay đổi, bởi vì nếu như hần có thể thuyết phục Liễu Ván Thiên, lại để cho hần đem cái này đan được bán cho mình, có thể so sánh mua xuống Tu Hồn Bồ Phách Đan đan phương càng thêm có giá trị! Như vậy, hần không có chụp được Tu Hồn Bồ Phách Đan khuyết điểm, đem không đáng giá nhắc tới!

Chỉ là, Liễu Ván Thiên phản ứng lại lại một lần lại để cho hần thất vọng.

Liễu Ván Thiên cười lạnh nói: “Đây cũng là chuyện của ta, không nhọc ngươi quai niệm!”

Hần quay đầu đối với Hà Nghiêu Man nói: “Ngoại trừ cái này Tu Hồn Bồ Phách Đan đan phương, ngược lại là mặt khác có một cái biện pháp, chỉ là không biết ngươi có nguyện ý hay không!”

“Ngươi nói mau!” Hà Nghiêu Man hấp tấp nói: “Ta cái gì cũng có thể đáp ứng ngươi!”

Liễu Ván Thiên tại hần bên tai nói: “Ta muốn ngươi cái kia hai cái sẽ sử dụng Diệt Hồn cùng Diệt Phách đại pháp người!”

“Cái này...” Hà Nghiêu Man lập tức do dự, hai người này nhưng cũng là cái bảo bối, ngoại trừ thường xuyên tại chính mình luyện chế đan được lúc phát huy rất đại tác dụng, còn thường xuyên có người muốn mượn bọn hần, ra giá cũng là phi thường độ cao!

Chỉ là, so về cái này Dịch Hồn Đan đến, tựa hồ lại có thể cân nhắc!

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 154: Công khai đan phương

Hà Nghiêu Man thon gầy trên mặt nhún vai cái, tựa hồ rốt cục quyết định, nói ra: “Cứ như vậy làm!”

Nói xong, hắn đem hai cái hỏa diễm sắc tiểu vòng tròn, giao cho Liễu Vấn Thiên, cái này dĩ nhiên là không chế bọn hắn pháp khí!

Hai cái bạch điện thư sinh, lại đứng ở nơi đó thờ ơ, tựa hồ chủ nhân của hắn đưa bọn chúng bán đi, bọn hắn sẽ không chút nào phản đối! Tựa hồ vận mệnh của bọn hắn, vốn là nắm giữ tiểu vòng tròn người chỗ không chế!

Liễu Vấn Thiên cũng là kỳ quái, lại không hề hỏi nhiều, cười tại Hà Nghiêu Man bên tai nói một chữ, lập tức, Hà Nghiêu Man mắt sáng rực lên, hét lớn: “Cao minh! Nguyên lai, thiếu dĩ nhiên là như vậy thứ đồ vật!”

Tất cả mọi người rất ngạc nhiên đến cùng thiếu cái gì, chỉ là lại không thể nào biết rõ, trong nội tâm thập phần ngứa.

Liễu Vấn Thiên cũng đã tiếp nhận Hà Nghiêu Man Tu Hồn Lạc Phách Đan đan phương, chợt ở trên đài cười to nói: “Ngốc lão đầu, ngươi không phải vừa rồi hỏi ta, như thế nào đem cái này đan phương mang đi ra ngoài sao?”

Mọi người đều kinh, không biết hắn muốn.

Liễu Vấn Thiên giờ lên trong tay phải đan phương, cười hỏi: “Chư vị, các ngươi muốn cái này Tu Hồn Lạc Phách Đan đan phương sao?”

Mọi người lập tức sôi trào lên, có người giễu giễu nói: “Muốn a, chỉ là muốn muốn mà thôi, ngươi có thể cho chúng ta?”

“Tự đúng vậy a, mắc như vậy, ta có thể mua không nổi!”

“Hỏi cái này không phải nói nhảm nha, cái này loại bảo vật, người phương nào không yêu?”

“...”

Liễu Vấn Thiên nói một câu lại để cho người càng thêm điên cuồng, hắn nói ra: “Có gì không thể? Ta quyết định, hôm nay đem cái này đan phương đưa cho mọi người!”

“Đồ trọng tám tiền...”

“Tiền Linh tỷ bốn tiền...”

“Bàn tay sâm mười tiền...”

“Quả dâu tằm ba tiền...”

“...”

Rất nhiều người cả buổi mới kịp phản ứng, tranh thủ thời gian chăm chú ghi chép.

Liễu Vấn Thiên ngữ nhanh chóng rất nhanh, nhưng là tất cả mọi người đem thần trí của mình điều động đến cực hạn.

Bọn hắn nhớ kỹ những dược vật này danh tự, cùng với Liễu Vấn Thiên theo như lời luyện chế phương pháp, như nhật được chí bảo, mỗi người trên mặt đều lộ ra vô cùng vui sướng thần sắc.

Ngốc Ưng tuy nhiên cảm giác không thể tưởng tượng nổi, thực sự nhanh chóng nhớ kỹ những phương thuốc này cùng luyện pháp.

Mọi người cái này mới tỉnh ngộ, nguyên lai, Liễu Vấn Thiên tựa là dùng biện pháp này tại nơi cho Ngốc Ưng, hắn căn bản là không cần lo lắng cái này đan phương tại trên người hắn sẽ bị người ngấp nghé, bởi vì một khi hắn công khai, liền không còn có giá trị.

Chỉ là không có người nghĩ đến thông, hấn vì sao phải làm như vậy!

Liễu Ván Thiên mang theo cái kia hai cái bạch điện thư sinh, nhanh chóng cùng Phạm Nhị bọn người, hướng về ra Quỷ Nhai phương hướng đi đến.

Nhìn qua Liễu Ván Thiên bóng lưng, thiếu niên áo trắng trong lòng nghiêm nghị nói: “Cái này Liễu Ván Thiên, vậy mà có thể như thế tiêu sái, như vậy trân quý đan phương, nói công bố tụt công bố rồi, cũng là khó được! Chỉ là, hấn và chính mình mời đến đều không đánh, hiển nhiên không có nhận ra mình!”

Lâm Nguyệt trong nội tâm, một loại vô hình thứ đồ vật tại lặng yên sinh trường, nàng tựa hồ đã có một tia chẳng biết tại sao sinh ra buồn vô cớ như mất..

Trên đường, Phạm Nhị lại đang không ngừng địa đùa với cái kia hai cái bạch điện thư sinh, cười nói: “Phát hiện hai người này, như hai cái đũa đầu đất a, người gọi bọn hấn làm gì, bọn hấn liền làm cái đó!”

“Đũa đầu đất?” Liễu Ván Thiên thần sắc mặt ngưng trọng nói: “Tựa cái này hai cái đũa đầu đất, một khi thi triển khởi Diệt Hồn đại pháp cùng Diệt Phách đại pháp đến, ai có thể nghĩ đến đến, bọn hấn dĩ nhiên là như vậy hai cái ngoan độc người, có bức này ngoan độc chiêu thuật?”

Phạm Nhị vuốt dài rộng bụng, cười nói: “Cũng thế, ta ngược lại rất là hiếu kỳ, người biết như thế nào đối đãi cái này hai cái cho người thống khổ người!”

Liễu Ván Thiên thầm nghĩ: “Chính thức để cho ta thống khổ người, không phải hai người này, thậm chí cũng không phải Tần Trùng Dương, mà là ở kiếp trước dùng âm mưu vây sát chính mình Phá Quân Vô Địch, cùng với diệt thi, Diệt Hồn, Diệt Phách cùng Diệt Thần bốn cái Vô Địch! Có lẽ, thông qua hai người này, ta có thể tìm được bọn hấn manh mối!”

Phạm Nhị thở dài nói: “Chỉ là, đem người cái kia Tu Hồn Lạc Phách Đan đan phương trực tiếp công bố, thật sự là đáng tiếc a!”

Cổ Thanh Dương nói ra: “Bức này đan phương, công bố cho mọi người, nhưng thật ra là tại lại để cho càng nhiều nữa người tại hồn phách tổn hại về sau, có thể kịp thời đạt được trị liệu, ta cảm thấy không có gì không tốt!”

“Hừ, sao có thể tốt?” Phạm Nhị nhún nhún nghẹn miệng nói: “Vậy cũng đều là thiên thạch, vô số thiên thạch, nếu như chúng ta tìm một chỗ, chính mình sản xuất, sau đó dùng tương đối tiện nghi giá cả bán đi, đó cũng là có thể lợi nhuận thiệt nhiều thiên thạch!”

Liễu Ván Thiên lắc đầu, thầm nghĩ Phạm Nhị dù sao cũng là xuất thân Kinh Võ Châu Phạm gia, thật không ngờ có kinh tế ý nghĩ, lòng hấn tư mặc dù không tại phía trên này, lại như cũ có thể chứng kiến đan phương giá trị lợi dụng!

Tổ Ly Hương trong mắt, lại đối với Liễu Ván Thiên cách làm, lộ ra vẻ tán thành.

Nàng ôn nhu hỏi: “Chúng ta bây giờ đi đâu?”

Liễu Ván Thiên ngưng thần nói: “Tần gia Âm Ngục!”

“Tần gia Âm Ngục?” Tổ Ly Hương trong lòng có một loại không hiểu ghen tuông tại tràn lan, nàng hỏi: “Người có phải hay không muốn đi xác nhận, Lý Dược Tôn phải chăng bị quan tại đâu đó, vẫn là bị dẫn tới Hoàng thành?”

Liễu Ván Thiên cảm nhận được Tổ Ly Hương khác thường, lại không muốn giấu diếm gạt đầu nói: “Nàng đã từng đã cứu ta, ta phải biết rõ, nàng ở nơi nào, cùng với phải chăng mạnh khỏe!”

Mà ở mấy người sau lưng, mấy cái loại quỷ mị thân ảnh Như Ảnh Tùy Hình, một cái cơ hồ không có tóc lão giả, dùng hung ác nham hiểm con mắt nhìn qua của bọn hấn đi phương hướng, trong nội tâm hồ nghi nói: “Thiếu niên này, hấn đi Tần gia Âm Ngục làm cái gì?”

——... ——...

Tần gia Âm Ngục, buổi trưa.

Cái này tòa đã bị Long Cổ một lần nữa tiếp quản lao ngục, âm trầm như trước. Chỉ là, Liễu Ván Thiên lần này không còn là bị giam giữ tù phạm

Liễu Ván Thiên sắc mặt có chút âm trầm, thanh âm có chút khác thường mà hỏi thăm: “Lý Tiến Đồng, thật sự bị mang đến kinh thành đến sao?”

Xuyên lấy màu đen quần áo là trưởng quản ngục Lý Phi, tuy là Long Cổ người, lại cùng Hạ Bôn giao tình từ trước đến nay không tệ, hấn đã sớm nghe Hạ Bôn phái tới người nói, có một nhân vật lợi hại muốn tới, liền sớm an bài thỏa đáng, không ngờ đến người nhưng lại một người mặc Hồng sắc áo choàng thiếu niên.

Chỉ là, hấn cũng nghe qua Long Tường Thành Đông Đại chiến tình cảnh, không dám chút nào đối với cái này mới mười lăm mười sáu tuổi thiếu niên, có chút lòng khinh thị. Huống chi, thiếu niên này, vẫn là Long Cổ phó thống soái!

“Chắc chắn 100%!” Lý Phi đáp: “Là Tần Trùng Dương tự mình an bài người, tiễn đưa nàng đi!”

Tổ Ly Hương lại cười lạnh nói: “Lý Dược Tôn vô tu đẳng cấp không thấp, Tần Trùng Dương làm sao có thể chế trụ nàng?”

“Bẩm báo quận chúa, những tiểu nhân này đều đã hỏi rõ ràng!” Lý Phi trong nội tâm rùng mình, thầm nghĩ còn tốt chính mình đối với cái này sự tình sớm

có chuẩn bị, tại tiếp nhận cái này Tần gia Âm Ngục về sau, chuyện thứ nhất là xác minh Long Tường Học Viện Lý Tiễn Đồng nơi đi.

“Tần Trùng Dương lợi dụng Lý Dược Tôn qua tới thăm hán phụ Tử Phi Lan chi tế, dùng Tử Phi Lan tánh mạng áp chế, lại để cho Lý Tiễn Đồng đi theo hán người đi Hoàng thành, nếu như không tôn, liền muốn lập tức đem Tử Phi Lan xử tử!”

“Lý Tiễn Đồng trời sinh tính lương thiện, mà lại đối với hán phụ tôn hiếu không hiểu, có thể nào nhìn xem phụ thân của mình Tử Phi Lan nhận lấy cái chết, liền bắt đắc đi đã tiếp nhận Tần Trùng Dương điều kiện!”

Liễu Ván Thiên lông mày một khóa, hỏi: “Người cũng biết, Tần Trùng Dương vì sao phải cưỡng ép Lý Tiễn Đồng Dược Tôn đi Hoàng thành?”

“Cái này...” Ngục trưởng Lý Phi trong nội tâm do dự.

Tổ Ly Hương gấp Lý Phi mặt lộ vẻ khó xử, nói ra: “Người có chuyện, không ngại nói thẳng!”

“Long Tường Châu mọi người đều biết, Lý Dược Tôn vẻ đẹp mạo, không chỉ có một không hai Long Tường, tại Đại Lương Đế Quốc, cũng là danh dương thiên hạ!”

Lý Phi ngượng ngùng địa duỗi ra ngón trỏ, hướng về lao ngục phía trên chỉ chỉ nói: “Cái này không chỉ có lại để cho rất nhiều người ngấp nghé, càng là khiến cho Hoàng thành vị đại nhân kia vật chú ý, chỉ là vị kia nhiều lần triệu hoán, Lý Tiễn Đồng cũng không từng đáp ứng mà thôi!”

“Thậm chí nghe nói trong nhiều năm trước khi, làm cho nàng đi làm Hoàng thành Thiên Võ Học Viện Dược Tôn các Các chủ, nàng cũng không từng đáp ứng!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 155: Mạnh nhất hình phạt

Liễu Ván Thiên trong nội tâm khẽ động, cái này Lý Tiễn Đồng, không nghĩ tới lại vẫn có thể như thế có khí khái, Thiên Võ Học Viện là Đại Lương Đế Quốc cường đại nhất học viện, bên trong Dược Tôn các địa vị so về Long Tường Học Viện Dược Tôn quán, vô luận địa vị vẫn là có thể dùng tu luyện tài nguyên, đầu chỉ cường gấp mười gấp trăm lần!

Chỉ là, Lý Tiễn Đồng không chút nào không để cho vị đại nhân kia vật cơ hội, lựa chọn cự tuyệt! Nhưng là, vị đại nhân kia vật, rốt cuộc là ai?

Cổ Thanh Dương lại mơ hồ, hỏi: “Vị đại nhân kia vật rốt cuộc là ai?”

“Ai nha, người đàn nha!” Phạm Nhị vượt bụng, về mặt khổ tương nói: “Cái này ngục trưởng duỗi ra ngón trỏ, vừa chỉ chỉ bầu trời, cái kia tự nhiên là Đại Lương Đế Quốc đệ nhân vật số hai rồi!”

Tổ Ly Hương không chút nào không mặt mờ mà nói: “Đúng vậy, tựa là Đại Lương Đế Quốc cái vị kia Thái tử?”

Liễu Ván Thiên sắc mặt vô cùng khó coi, hán không nghĩ tới, Lý Tiễn Đồng mỹ mạo, lại bị vị kia nhân vật trong truyền thuyết nhớ thương.

Trong lòng của hán gọn sóng, lại không dây dưa nữa, mà là đối với Lý Phi nói: “Ta tại đây đã mang đến hai người, người có biện pháp, lại để cho bọn hán mở miệng nói cho ta biết, bọn hán sau lưng sư thừa là ai sao?”

Lý Phi quan sát đứng tại Liễu Ván Thiên sau lưng hai cái song bào thai thư sinh, trong nội tâm đột nhiên cả kinh, hỏi: “Hai người này, chẳng lẽ là hội cái kia Diệt Hồn đại pháp cùng Diệt Phách đại pháp chi nhân?”

“Hảo nhân lực!” Liễu Ván Thiên lạnh lùng nói: “Ta bây giờ đang ở tại đây các loại, ta chỉ muốn kết quả!”

“Vậy thì... Không có vấn đề!” Lý Phi vô cùng khẳng định gật gật đầu, trong nội tâm vui vẻ, đối với hán cái này từ trước đến nay cho Long Cổ đương thói quen ác quan người đến nói, lại để cho người nói thật, hán chỉ ít có 800 loại biện pháp!

Chỉ là, hán đối với cái này hai cái song bào thai, lại tràn đầy hứng thú, bởi vì này hai người, nhìn về phía trên ngu ngốc vô cùng, nhưng lại chuyên môn bị người muốn đến tra tấn người, chỉ là giả cả kỳ cao.

Đã Liễu Ván Thiên nói chỉ cần kết quả, vậy là tốt rồi xử lý rồi! Hán tiếp nhận hai cái hỏa điểm sắc vòng tròn, trên mặt lộ ra vô cùng quỷ dị cười. Nhưng

hắn là biết rõ, hai người này, cất giấu bí mật, có thể không tầm thường!

Nhìn qua Lý Phi trên mặt quý dị, hai cái con rôi giống như song bào thai, trên mặt hốt nhiên nhưng lộ ra vô cùng hoảng sợ thần sắc, tay của bọn hắn, bỗng nhiên biến thành đỏ búng, sau đó nhanh chóng thoát ra, duỗi ra hai tay hướng về Lý Phi công tới.

Chỉ là, hai người thân hình phương động, liền bị dưới chân Vô Lăng Thạch duỗi ra hai cây khóa sắt cuốn lấy, ti không thể động dậy chút nào.

“Hừ, cái này Âm Ngục, vốn là ta thụ Long Cổ Hầu nhờ vả kiến tạo, bên trong cơ quan huyền diệu, há lại các ngươi có khả năng làm càn địa phương?”

Lý Phi sắc mặt lạnh lẽo, chỉ vào lưng có người nói: “Ta cho ngươi biết, ta chỉ ít có 800 loại biện pháp, có thể cho các ngươi từng đạo địa tra tấn qua đi! Đừng tưởng rằng chỉ có các ngươi Diệt Hồn đại pháp cùng Diệt Phách đại pháp, mới là lợi hại nhất hình phạt!”

Lý Phi làm như không đếm xỉa tới, loay hoay lấy Liễu Vấn Thiên cho hắn hai cái hỏa diễm sắc tiểu vòng tròn, cười nói: “Chỉ là, để cho ta kỳ quái chính là, hai người các ngươi gần đây chỉ biết thụ vòng tròn khổng chế con rôi, giờ phút này lại như thế nào như vậy xao động cùng nghịch ngợm?”

Hai người trăm miệng một lời mà nói: “Hừ, muốn từ trên người chúng ta đạt được bất cứ tin tức gì, ngươi bỏ cái ý nghĩ đó đi à!”

Liễu Vấn Thiên thất kinh hỏi: “Lý ngục trưởng ý tứ, hai người này, kỳ thật cũng không bằng mọi người chỗ đã thấy ngu ngốc như vậy?”

Lý Phi cười nói: “Cái này, thỉnh Liễu thiếu gia mỗi mắt mong chờ!”

Liễu Vấn Thiên lạnh nhạt nói: “Lý ngục trưởng đã chuyên sự tình hình phạt, tự nhiên có biện pháp của ngươi, thỉnh thi hành a!”

Chỉ là, Lý Phi dùng hơn mười loại biện pháp, cho dù là lại để cho hai người gặp trăm sâu cắn thể hình phạt đó, lại như cũ không có biện pháp lại để cho hai người mở miệng.

Lý Phi sắc mặt khó coi, hắn không nghĩ tới, hai người này, nhìn như da mìn thịt mềm, lại có thể chịu đựng được nhiều như vậy hình phạt, y nguyên không chịu thổ lộ nửa cái có quan hệ thừa sự tình.

Lại dùng ba loại hình phạt, Lý Phi lộ ra càng ngày càng không có kiên nhẫn, quát lớn: “Ngươi tới, bên trên hù hình!”

“Không cần!” Liễu Vấn Thiên nhìn qua đã bị gãy vỡ đến không có khí lực hai cái con rôi giống như nam tử, trong nội tâm bực bội nói: “Lý ngục trưởng, ngươi biện pháp này, có thể không tốt dùng a! Cái này đều nhanh một canh giờ qua đã xong, lại vẫn không có hiệu quả!”

Liễu Vấn Thiên nhìn qua Lý Phi cái kia trương không phục mặt, đột nhiên hỏi bên cạnh Cổ Thanh Dương nói: “Ngươi cảm thấy, phương pháp nhanh nhất là cái gì?”

Cổ Thanh Dương cười nói: “Cái kia tự nhiên là dùng chính bọn hắn biện pháp!”

Liễu Vấn Thiên nhẹ gật đầu, cười nói: “Đúng vậy, người nhược điểm lớn nhất, thường thường chỉ là tự mình!”

Phạm Nhị gặp hai người bọn họ tựa hồ tại đập vào ách như mê, kêu lên: “Hai người các ngươi, có thể hay không đừng như vậy mơ hồ, chính bọn hắn biện pháp là có ý gì?”

Cổ Thanh Dương cười nói: “Một chỉ Yêu thú, có thể khiến cho nhất nó phần nộ sự tình, không ai qua được dùng đồng dạng phương pháp đối phó nó, ví dụ như, bạo yêu hồ móng vuốt vô cùng sắc bén, nó cũng thường thường dùng cái này tự ngao.”

“Nhưng nếu có một loại khác Yêu thú, móng vuốt thậm chí so nó còn muốn lợi hại hơn, có thể trực tiếp dùng móng vuốt chinh phục nó, như vậy cái này chỉ bạo yêu hồ, sẽ gặp rất nguyên ý thần phục tại dùng đồng dạng phương pháp chinh phục nó cường giả phía dưới!”

Liễu Vấn Thiên lại để cho Lý Phi gọi người, đem hai cái song bào thai giải khóa, dẫn tới một chỗ thả ba khóa sáng lên hạt châu lao gian, tại đây vô cùng rộng rãi, lại không có một kiện hình cụ.

Lý Phi khó hiểu mà hỏi thăm: “Liễu thiếu không phải là tự muốn dùng những hạt châu này, lại để cho bọn hắn nói thật a?”

Liễu Vấn Thiên lại không nói lời nào, mà là dùng vô cùng âm lãnh con mắt, chăm chăm vào hai cái song bào thai nhìn hồi lâu, hắn thân nhiên nói: “Các ngươi hiện tại chỉ có hai lựa chọn. Thứ nhất, từ giờ trở đi trong vòng nửa canh giờ, các ngươi hai người, chỉ có thể sống một người!”

“Bởi vì các ngươi cũng biết, muốn hai cái biết rõ đồng dạng nhiều người nói thật, có một người là đủ rồi!”

Phạm Nhị giờ phút này tựa hồ có chút đã minh bạch, con mắt tại phát ra quang, cười nói: “Ý của ngươi, là lại để cho bọn hắn dùng chính mình Diệt Hồn đại pháp cùng Diệt Phách đại pháp, đối phó chính bọn hắn?”

Diệt Hồn đại pháp phát động, đối phương đem thành phế vật; Diệt Phách đại pháp ra tay, đối phương lập thành ngu ngốc! Quan trọng nhất là, quá trình này vô cùng thống khổ.

Hai cái song bào thai như tất cả mọi người nghĩ như vậy, đối với cái này thờ ơ, một người cười nói: “Chết lại có thể thế nào? Lão tử không sợ!”

Tên còn lại cười nói: “Ta mới không biết dùng Diệt Hồn đại pháp đối phó hần!”

Lúc này, ánh mắt của hai người không hề ngốc trệ, vậy mà đều trở nên nhanh nhạy.

Liễu Ván Thiên trong nội tâm, tựa hồ bỗng nhiên hoàn toàn phóng túng hần ở kiếp trước cùng ở kiếp này, đối với cái này hai cái hội Diệt Hồn đại pháp cùng Diệt Phách đại pháp chỉ nhân cừ hận, trong ánh mắt lộ ra vô cùng tàn bạo ánh mắt.

“Cái này có thể không phải do các ngươi! Các ngươi hội Diệt Hồn đại pháp, lại không biết cũng có người hội Nhiếp Hồn Đại Pháp sao?”

Liễu Ván Thiên bạo ngược nói: “Các ngươi có lẽ cảm thấy, chết là kiện rất thống khổ sự tình, nhưng là ta sẽ nhượng cho lựa chọn đi thứ hai con đường người, thì ra là người sống, càng thêm thống khổ!”

“Chờ các ngươi đối với đôi phương, gây cái kia Diệt Hồn đại pháp cùng Diệt Phách đại pháp sau...”

Liễu Ván Thiên trong mắt, cừ hận chỉ sắc quá nặng, cười lạnh nói: “Các ngươi luôn luôn một người hội đi đầu chịu không nổi tra tấn mà chết, ta sẽ nhượng cho còn sống cái kia người, so chết còn khó chịu hơn, bởi vì người sống, phải sắp chết đầu người sống ăn hết!”

“Các ngươi biết đến, bên cạnh ta vị này Lý Phi đại nhân, tuy nhiên trước mắt không có cách nào cho các ngươi nói thật, nhưng lại tuyệt đối có đầy đủ biện pháp, cho các ngươi người sống, ăn người chết thi thể!”

“...” Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương giờ phút này trong lòng cũng là cả kinh, bọn hần ngược lại là không nghĩ tới, Liễu Ván Thiên sao có thể bỗng nhiên trở nên như thế bạo ngược, vô tình, liên loại phương pháp này đều nghĩ ra.

Song bào thai trong mắt, tựa hồ bỗng nhiên biến tràn đầy một loại vô cùng thần sắc sợ hãi.

Hai người bọn họ, vốn là đồng bào huynh đệ, người lại để cho bọn hần chết, có lẽ cũng không khó, nhưng là muốn cho bọn hần đối với huynh đệ của mình gây cái kia lợi hại công pháp, mà lại còn lại để cho còn sống chi nhân ăn đối phương thịt, cái này lại để cho bọn hần cảm giác không rét mà run.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 156: Tàn hồn chi đảo

Phạm Nhị vượt vô cùng mập mạp bụng, quay đầu chăm chăm vào Liễu Ván Thiên nhìn tròn vện ba hơi, trầm nghĩ: “Cái này Ván Thiên, thật sự là hảo thủ đoạn, đoán chừng đều đem bọn họ hủ chết, thật sự là, hần như thế nào trở nên so trước kia càng thêm bạo ngược vô tình?”

Đương nhiên, đối với loại này vô tình, hần cũng không phản đối. Dù sao, đối phương là đã từng tra tấn qua Liễu Ván Thiên địch nhân, huống chi, bọn hần còn trang được ngu ngốc bộ dạng, kì thực hất lên Mộc Ngẫu Nhân bề ngoài, làm những lại để cho kia người thống khổ Diệt Hồn tồn tại phách ác sự tình.

Thật không biết, Liễu Ván Thiên lúc ấy là như thế nào rất tới, hơn nữa còn là hai lần.

Tổ Ly Hương trong lòng cũng là hiện ra trận trận khác thường, nhìn về phía Liễu Ván Thiên trên nét mặt hiện ra một tia nghi hoặc, cái này Liễu Ván Thiên hôm nay làm sao vậy, liên lại để cho cái này hai cái đồng bào huynh đệ ăn đối phương thịt biện pháp, rõ ràng đều có thể nghĩ ra!

“Các ngươi nghĩ được chưa?” Liễu Ván Thiên cười lạnh, từng chữ mà nói: “Ba cái hô hấp thời cơ về sau, có thể tự động thủ!”

“Ba...”

“Hai...”

Liễu Ván Thiên lạnh như băng ngữ khí, như Hàn Băng phê thổ, lại để cho hai cái song bào thai không rét mà run, bọn hần bạch diện thư sinh giống như trên mặt, giờ phút này tràn đầy hoảng sợ.

“Ta... Ta nói...” Rốt cục, một người chịu đựng không nổi, lớn tiếng kêu to: “Chúng ta... Chúng ta là Tàn Hồn Đảo người!”

Hần biết rõ, không nói đúng không đã thành, không nói đến hai người là đồng bào huynh đệ, không đành lòng thực đối phương chi thịt, huống chi bọn hần đi ra địa phương, có quy định nghiêm chỉnh, hai người phải đối với đồng bạn trung trinh như một, đến chết cũng không đổi, như có phản bội, trừng phạt

chính là hồn phách đều diệt!

Nếu như biết rõ bọn hán có người thực đối phương chi thịt, như vậy bọn hán dù cho đi ra ngoài, chân trời góc biển cũng nhất định không nỡ chỗ dung thân!

“Tàn Hồn Đảo?” Liễu Vấn Thiên nhìn về phía Lý Phi bọn người, giống như tại hỏi thăm.

Lý Phi lắc đầu nói: “Ta nhưng cho tới bây giờ chưa nghe nói qua, cái này Dương Vũ đại lục, còn có cái chỗ này!”

Cổ Thanh Dương bọn người, cũng là lắc đầu.

Phạm Nhị đột nhiên nhíu lấy người nọ cổ áo nói: “Ngươi nên không phải biên cái địa phương, gạt chúng ta a?”

Liễu Vấn Thiên ánh mắt bạo ngược, nhìn qua người nọ, nói ra: “Xem ra, ta chỉ tốt thật sự bạo ngược một hồi!”

“Chậm một chút...” Tên còn lại trên mặt chậm đã mồ hôi lạnh, kêu lên: “Thật không có lừa các ngươi, suu hồn đảo là một cái thần bí điển, cho tới bây giờ đều không dùng chân diện mục bày ra người, theo cái kia đi ra người, đều là song bào thai huynh đệ hoặc là tỷ muội, hơn nữa đều giống chúng ta đồng dạng, phải hướng Mộc Ngẫu Nhân đồng dạng, duy mệnh là từ! Chúng ta đều là bị đảo chủ thuê cho người dùng!”

Liễu Vấn Thiên hỏi: “Tàn Hồn Đảo ở địa phương nào?”

"Tại Hoàng thành!" Người kia nói: "Các ngươi có lẽ nghe nói qua, Hoàng thành có vốn là tự nhiên Chu Dịch Bát Quái chi địa hình, hai tòa rất lớn hòn đảo ngoại trừ một mặt dựa vào núi, địa phương khác, đều đều bị trời lạnh hồ nước chỗ vòn quanh, như hai cái Bát Quái bị nước vòn quanh!

Tên còn lại nói: “Chúng ta Tàn Hồn Đảo, tựu là ở đằng kia rộng lớn bao la bát ngát trời lạnh trong hồ! Chỉ là, thể nhân có rất ít người biết rõ ở địa phương nào, chỉ có tự chúng ta người tìm được! Nếu như ngươi không giết chúng ta, chúng ta có thể mang ngươi đi!”

“Vấn Thiên, đừng nghe bọn họ nói bậy, ta biết rõ cái chỗ kia!”

Một cái đục ngẫu thanh âm vang lên, Long Cổ xuất hiện ở trước mặt mọi người.

“Đại ca, ngươi biết chỗ kia?” Liễu Vấn Thiên kinh ngạc nói: “Ngươi có thể mang ta đi sao?”

Long Cổ trầm ngâm nói: “Việc này, chúng ta đến tiếp sau lại nghĩ!”

Hắn chuyển hướng hai cái bạch diện thư sinh giống như song bào thai, xương gò má nhô lên, mở to hai mắt quát: “Con mẹ nó, hai người các ngươi thẳng ranh con, rõ ràng dám ở chỗ này nói mê sảng!”

“Khôn Vồ cảnh đình phong?” Hắn nhìn hai người liếc, cười lạnh nói: “Hai người các ngươi tu vi không cao, đẳng cấp lại càng không cao, chỉ bằng các ngươi, ra Tàn Hồn Đảo lúc, nhất định bị lựa chọn tính xóa đi ra Tàn Hồn Đảo phương pháp trí nhớ, làm sao có thể biết rõ như thế nào tiến vào Tàn Hồn Đảo?”

Hai cái song bào thai đều đều quá sợ hãi, hét lớn: “Tha chúng ta, chúng ta nguyện ý nghe mệnh ngươi nhóm, vĩnh viễn đi theo!”

Long Cổ dùng nghiêng ngả ánh mắt nhìn qua Liễu Vấn Thiên, hỏi: “Ngươi muốn xử trí như thế nào bọn hán?”

“Xâm ta người, phải đã bị trừng phạt!” Liễu Vấn Thiên lạnh lùng thốt: “Hai người này, trừng phạt, há có thể tiết ta chi cừ hận!”

“Hai người này, hai lần để cho ta gặp Diệt Hồn cùng Diệt Phách đại pháp chi không thuộc mình tra tấn, càng là tại ta cho cơ hội thời điểm, lừa gạt ta, nếu như không phải Đại ca vạch trần, chúng ta liền nghiệm chứng đều không thể!”

Long Cổ con mắt phát ra quang, hỏi: “Như vậy?”

Liễu Vấn Thiên từng chữ mà nói: “Tựu theo như mới vừa nói xử lý!”

Nói xong, hắn không hề xem hai người liếc, đi ra ngoài.

Giờ phút này, Tàn Từ Nghi thần thức chợt mà hỏi thăm: “Ngươi cảm thấy, người sống lấy, nhanh nhất ý sự tình là cái gì?”

Liễu Vấn Thiên thần thức cười nói: “Cái kia tự nhiên là đem nắm đầm nện ở cừ nhân Huyền Nguyên lên!”

Tàn Từ Nghi thần thức hỏi: “Vậy ngươi vì sao không ở lại đến, xem bọn hán thụ tra tấn bộ dạng có nhiều thảm, thật là nhanh ý? Đây không phải quả thực cùng chính ngươi đem nắm đầm nện ở địch nhân Huyền Nguyên bên trên đồng dạng sao?”

“Không, bọn hán cũng không phải chân chính cừ nhân, so về Diệt Hồn Vô Địch cùng Diệt Phách Vô Địch bọn người, bọn hán chỉ là hai cái cầu mà thôi!”

Liễu Vấn Thiên thần thức khinh miệt mà nói: “Ta không có thời gian, xem hai cái cầu như thế nào giúp nhau cắn xé, cùng với ăn tươi đối phương!”

“Ha ha ha...” Tần Tử Nghi thần thức cười nói: “Xem ra, ngươi không có ta tưởng tượng cái kia sao bạo ngược!”

“Cái kia trong mắt ngươi, nhanh nhất ý sự tình là cái gì?”

“Cái kia tự nhiên là, đem cái kia của nả nên hồn, sát nhập chỗ yêu... Nữ nhân ách, trong bụi hoa!”

“Cút!”

“Con mẹ nó đừng giả thanh cao, hần là, ngươi tại Lâm Nguyệt cốc cùng cái kia nước tiểu tinh Miêu Miêu tiến hành cá nước thân mật thời điểm, ngươi không vui du sao?”

“...”

Nhìn qua Liễu Văn Thiên kiên quyết thân ảnh, Long Cổ gật đầu nói: “Tốt, ta còn sợ Văn Thiên cùng hần lão tử Liễu Tiêu Dao đồng dạng, thái quá mức nhân từ cùng nhuần tâm địa, ngày hôm nay, Văn Thiên tự so với hần lão tử cường!”

Nói xong, hần hướng về Lý Phi làm cái Hủy Diệt thủ thế, cũng đi ra ngoài.

“Ác mộng... A...” Không lâu, sau lưng liền vang lên một hồi thê lương tiếng kêu, Lý Phi nhìn qua hai người, trong tay cười nói: “Chính các ngươi không muốn dùng Diệt Hồn đại pháp cùng Diệt Phách đại pháp thêm tại đối phương, hần là, không biết chúng ta cái này Long gia Âm Ngục, có người hội gây Nhiếp Hồn Đại Pháp sao?”

Hần đối với chính mình cái này Nhiếp Hồn Đại Pháp rất là thỏa mãn, nhìn xem hai người tại đối với đối phương gây Diệt Hồn cùng Diệt Phách đại pháp, khoe miệng của hần cười quái dị, thầm nghĩ: “Đội hội, các ngươi còn lại một người, tại thực đối phương chỉ thật lúc, ta chắc chắn ngươi tỉnh táo lại, cái này nhất định rất tốt chơi a? Hắc hắc hắc...”

Tại đi hướng Long Cổ Hầm phủ trên đường, Cổ Thanh Dương hỏi: “Văn Thiên, đối với Tần Trùng Dương, ngươi đều lập tức giết chết hần, mà là lại để cho hần tự sanh tự diệt, vì sao đối với hai người này, ngươi lại như thế quả quyết?”

Tổ Ly Hương giờ phút này cũng Yên Nhiên hỏi: “Đúng vậy a, Văn Thiên, Tần Trùng Dương có thể mới thật sự là ở sau lưng làm chủ hai người tra tấn ngươi người, hần mới thật sự là sau lưng hung thủ!”

Liễu Văn Thiên nhìn qua đã ở Long Tường đại chiến trong khôi phục trật tự thành lâu, từng chữ mà nói: “Ta hận hết thầy, hội cái kia Diệt Hồn đại pháp cùng Diệt Phách đại pháp chi nhân!”

Kỳ thật, hần nên hỏi vốn nên là: “Ta hận hết thầy hội cái kia diệt thi, Diệt Hồn, Diệt Phách cùng Diệt Thần đại pháp chi nhân!”

Chỉ là, hần biết rõ, diệt thi đại pháp, hiện tại cũng chẳng có gì lạ, mà Diệt Hồn cùng Diệt Phách đại pháp giờ phút này đã lộ mảnh khỏe, nhưng Diệt Thần đại pháp, lại còn không biết có hay không tồn tại! Hần không muốn, lại để cho người qua lo lắng nhiều hần.

Long Cổ lại cười nói: “Văn Thiên tốt chí khí, hần là ngươi muốn diệt hết cái kia Tần Hồn Đảo hay sao?”

Liễu Văn Thiên khiêu mi nói: “Đại ca cảm thấy có gì không thể?”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 157: Tận tình khuyên bảo

“Không phải không có thể, là không thể!” Long Cổ xương gò má nhô lên, trầm ngâm nói: “Không đối gạt ngươi, cái kia Tần Hồn Đảo thể lực thái quá mức cường đại, ở trên đời này, chỉ có rất ít người biết rõ.”

“Nhưng là có một điểm có thể khẳng định, mười tám lộ Vương hầu, cùng với Hoàng thành những vương công quý tộc kia, là nhất định biết rõ cái chỗ này tồn tại!”

Liễu Văn Thiên hỏi: “Vì sao những người này biết rõ?”

“Bởi vì Hoàng Tôn có lệnh, sở hữu thể lực lớn, đạt tới cấp bậc nhất định lúc, phải đi một chuyến Tần Hồn Đảo, tiếp nhận Diệt Hồn đại pháp cùng Diệt

Phách đại pháp khảo nghiệm, mới tính toán hợp cách! Cho nên cái này Diệt Hồn đại pháp, cùng Diệt Phách đại pháp, không phải bình thường người muốn gặp, liền có thể cảm thụ!”

“Hai người kia, đoán chừng cũng không phải là chính thức Tàn Hồn Đảo môn nhân, bằng không thì, sao sẽ như thế kinh bất trụ người đe dọa! Tàn Hồn Đảo đối với phản bội bọn hắn chi nhân, trừng phạt biện pháp thập phần nghiêm khắc, có thể làm cho người hối hận vì sao phải sinh ra, hơn nữa tội liên đới hấn thân hữu!”

Liễu Vấn Thiên trong nội tâm cả kinh, nhớ tới cái kia Diệt Hồn đại pháp cùng Diệt Phách đại pháp thêm tại trên người cái chủng loại kia thống khổ, thất kinh hỏi: “Thiên hạ lại có bức này hành hạ người quy củ? Hẳn là, người đi qua?”

“Không chỉ có ta đi qua, phụ thân người cũng đi qua, còn có Tàn Dao Hải, nhất định cũng là đi qua!”

Long Cổ nhớ tới cái loại này tê tâm liệt phế lại để cho người hối hận tại sao mình muốn sinh ra cảm giác, hồ hững nói: “Cái này quy củ, tuy nhiên rất nhiều người đều phản đối, nhưng lại không thể không chịu, đây cũng là gần chút ít năm, Hoàng Tôn tăng cường hoàng quyền thủ đoạn.”

Phạm Nhị ghen miệng nói: “Như thế hoàng quyền, thật sự là làm cho người ta không nói được lời nào!”

Tổ Ly Hương lại nhắc nhở: “Có mấy lời, vẫn là chú ý tốt, chớ để họa là từ ở miệng mà ra!”

Phạm Nhị vừa định nói, ta mới không sợ đấy! Nhưng là thấy Long Cổ cùng Liễu Vấn Thiên đều đều trầm mặc, thần sắc mặt ngưng trọng, hấn tựa hồ ý thức được, có lẽ đây quả thật là một cái không nên đụng chạm chủ đề, liền tự giác địa ngậm miệng.

Chỉ là trong lòng của hấn cũng tại tự định giá, hấn là, gia gia của mình, còn có phụ thân, cũng từng chịu đựng qua cái kia Diệt Hồn đại pháp cùng Diệt Phách đại pháp sao?

“Ta muốn đi Hoàng thành!” Liễu Vấn Thiên bỗng nhiên kiên định nói.

Phạm Nhị lại nhảy dựng lên, kêu lên: “Cái gì? Người nói là hiện có ở đây không? Đi vào trong đó làm cái gì?”

Cổ Thanh Dương tựa hồ cũng không đồng ý, nói ra: “Thế nhưng mà, hiện tại chúng ta võ tu đẳng cấp thấp như vậy, đi vào trong đó có thể làm cái gì đấy?”

Tổ Ly Hương cũng khuyên nhủ: “Vấn Thiên, Long Tường Châu không phải rất tốt ấy ư, tại sao phải đi cái kia chỗ hung hiểm đâu?”

Liễu Vấn Thiên nói ra: “Bởi vì có một số việc, nhất định phải đi làm! Các người trước tiên có thể ở tại chỗ này, ta hãy đi trước!”

Hấn không thể không đi, thứ nhất là vì Lý Tiễn Đồng, cái này lại để cho chính mình tâm tình phức tạp nữ tử, đã cứu chính mình, cũng làm cho chính mình nổi lòng chán động qua, giờ phút này, không biết nàng tại Hoàng thành, sẽ là như thế nào một loại tao ngộ?

Đương nhiên, hấn cũng thực sự muốn giải quyết trong lòng mình bí ẩn, hiện tại, cái này bí ẩn theo Tàn Hồn Đảo xuất hiện, đã có một tia manh mối, hấn phải dọc theo căn này manh mối, tìm kiếm xuống dưới!

Dù sao, thì hồn phách thần Hủy Diệt chi thù, đặc biệt là cùng Phá Quân Võ Đế chi thù, hủy thiên diệt địa!

Cái kia Tàn Hồn Đảo, có phải là Diệt Hồn Võ Đế cùng Diệt Phách Võ Đế thành lập địa phương? Phá Quân Võ Đế đâu rồi, hấn là hay không cũng tại chỗ nào? Còn có Mộng Diệp, người phải chăng cũng còn tồn trên đời này?

“Móa nó, ta không phải ý tứ này!” Phạm Nhị hét lớn: “Nếu như người thật sự quyết định muốn đi, ta có thể cùng người đi!”

Cổ Thanh Dương cũng kiên nghị mà nói: “Ta đã sớm nói, nguyện ý cùng người cùng một chỗ kết bạn, chân trời góc biển! Chỉ là, chúng ta đều hi vọng người nghĩ kỹ tại làm quyết định!”

“Ta cũng có thể, đi theo người... Các người những người này cùng một chỗ sấm đẳng thiên nhai!” Tô Ly Hương lộ ra đẹp mắt Hồ Nha, thấp giọng nói ra.

Long Cổ trong mắt phát ra một tia tinh quang, Hoàng thành, Liễu Vấn Thiên nên đi!

Chỗ đó, vốn là cường giả nên đi cũng phải đi địa phương!

Chỉ là hiện tại không được!

Long Cổ vỗ Liễu Vấn Thiên bả vai, cười nói: “Ta hiểu tâm tình của người, Lý Dược Tôn là ân nhân cứu mạng của người, người muốn đi Hoàng thành cứu nàng!”

“Ta cũng biết, người có một khóa cường giả tâm, muốn đi Hoàng thành lịch lãm rèn luyện, lại để cho chính mình trở nên càng mạnh hơn nữa!”

“Chỉ có đi cái chỗ kia được chứng kiến, mới có thể biết cái này Đại Lương Đế Quốc mạnh cỡ bao nhiêu, mới biết thiên hạ này trung tâm chi địa, bắt đầu khởi động lấy cái dạng gì gọn sóng, mới có thể hiểu rõ trước mắt Nhân tộc cùng Ma tộc, Yêu tộc rắc rối quan hệ phức tạp.”

Người phía trước, Long Cổ nói đúng, chỉ có phải hay không toàn bộ, thứ hai, Liễu Vấn Thiên trước mắt lại nghĩ đến rất ít. Hắn là muốn trở nên cường đại hơn, lại chủ yếu là muốn phá giải trong lòng mình nỗi băn khoăn, tìm ra ở kiếp trước cứu nhân cùng người yêu, khoái ý tình cứu mà thôi!

Long Cổ gặp Liễu Vấn Thiên không nói lời nào, tiếp tục nói: “Huống chi, Lý Tiễn Đồng trước mắt tuyệt sẽ không gặp nguy hiểm!”

Liễu Vấn Thiên sững sờ nói: “Đại ca, vì sao như thế nói?”

Long Cổ con mắt tựa hồ hôn mê rồi một tầng sương mù, trầm ngâm nói: “Bởi vì đương kim thiên tử có một háo sắc, nếu như nữ tử không phải cam tâm tình nguyện, hẳn tuyệt không xâm phạm!”

“Đối với hắn mà nói, nếu như nữ tử không muốn vì hắn hiến thân, cần dùng cường, cái kia đem là phi thường tổn hại hắn lòng tự trọng sự tình!”

“Dùng ta đối với Lý Tiễn Đồng rất hiểu rõ, nàng tuyệt sẽ không dễ dàng chấp nhận! Bằng không thì tự cũng không chờ tới bây giờ rồi!”

Liễu Vấn Thiên trầm mặc, dùng Lý Tiễn Đồng chi ngoài mềm trong cứng, xác thực không phải dễ dàng như vậy bị thuyết phục cùng nhân nhượng! Bằng không thì, nàng đã sớm người đã ở Hoàng thành rồi!

Long Cổ tiếp tục nói: “Mấu chốt nhất chính là, đi Hoàng thành, nếu như ngươi không chuẩn bị sẵn sàng, căn bản không nơi sống yên ổn!”

“Ngươi cho rằng, Hoàng thành sẽ cùng Long Tường Châu đồng dạng gầy yếu sao?” Long Cổ con mắt lộ ra một tia thâm trầm, cười nói: “Hoàng thành cường giả vô số, Hồn Võ cảnh phía dưới vô tu, ở đây kia căn bản liên sức đánh một trận đều không có! Tùy thời, đều bị vô tình địa nghiền áp, theo trên đời này biến mất!”

“Tại Hoàng thành, ngươi phải tìm có thể che chở chỗ của ngươi, bằng không thì, tánh mạng căn bản là không thể nào tiếp tục, gì đàm mưu sự?”

“Mà hôm nay, theo Long Tường đại chiến làm cho Đại Lương các nơi chú mục, Hoàng thành nhất định đối với ta cùng Tổ Vương liên thủ sự tình, cực kỳ phản cảm, căn bản không có khả năng vì ngươi cung cấp dung thân chỗ! Mà duy nhất có thể làm cho ngươi dung thân, có lẽ chỉ có một chỗ!”

Liễu Vấn Thiên khóe miệng hơi lên, trong nội tâm tựa hồ đã có đáp án, nhưng vẫn là xác nhận hỏi: “Ngươi nói, có phải hay không Thiên Võ Học Viện?”

“Đúng vậy! Thiên Võ Học Viện cùng Long Tường Học Viện loại địa phương này học viện bất đồng, hẳn là một cái vô cùng độc lập mà cường đại tồn tại, không bị Hoàng thành các phái thế lực kiềm chế, hết thảy chỉ bằng thiên phú cùng Võ Lực nói chuyện!”

“Chỉ cần ngươi thiên phú đầy đủ cao, đầy đủ cường đại, tại Thiên Võ Học Viện, ngươi đều có thể có một lập tịch chi địa!”

“Cho nên, ngươi lựa chọn tốt nhất, là ở Long Tường Học Viện lại đợi một thời gian ngắn, Long Tường Học Viện tiến vào Thanh Long tám tuyệt đệ tử, có thể trực tiếp tiến vào Thiên Võ Học Viện! Gần đây lúc này đây Thanh Long tám tuyệt bình chọn, đã gắn liền với thời gian không xa, đem tại nửa năm sau tiến hành!”

Long Cổ tận tình khuyên bảo, dùng ít có kiên nhẫn khuyên bảo, chính hắn đều bội phục, chính mình khi nào như vậy có kiên nhẫn rồi! Chỉ là, thụ Liễu Tiêu Dao nhờ vả, những sự tình này, hẳn nhất định phải làm!

Gặp Liễu Vấn Thiên vẫn còn do dự, Long Cổ đột nhiên nói: “Huống chi, còn có một việc, cho ngươi không thể ly khai!”

“Chuyện gì?” Liễu Vấn Thiên lông mày nhíu lại, trầm nghĩ ta tại đây Long Tường Thành, đã không có chuyện chưa dứt!

“Ngươi cũng đừng quên, làm bản thiếu nữ án, hiện tại cũng không có tìm được chính thức hung phạm!” Long Cổ quý dị cười nói: “Như ngươi như vậy có đảm đương đàn ông, không nên bản án không rõ, tự chính mình trốn tránh mà đi à?”

“...” Quả nhiên, Liễu Vấn Thiên không chần chờ nữa nói: “Đại ca, ngươi nói đúng, đàn ông sống muốn sống được sạch sẽ, sống được có đảm đương! Chuyện này, Đại ca có thể chứng minh không phải ta gây nên, nhưng rất nhiều người đối với ta còn có nghi vấn, ta Liễu Vấn Thiên lúc này thời điểm không thể đi! Phải đi, cũng phải sạch sẽ rồi đi, mà không phải lung công oan khuất cùng dơ bẩn ly khai!”

“Ta nhất định hiệp trợ Đại ca cùng một chỗ, đem cái kia hung phạm truy nã quy án!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 158: Long Tường bằng đơn

“Tốt!” Long Cổ gặp thuyết phục Liễu Vắn Thiên, thần sắc vô cùng đắc ý, thầm nghĩ Liễu Tiêu Dao nói con của mình rất bằng phẳng, xem ra cũng không gì hơn cái này sao! Hân hào hùng cười to nói: “Đây mới là hảo huynh đệ của ta!”

Liễu Vắn Thiên hỏi: “Đại ca, người có thể gặp được Từ Phi Lan?”

Phạm Nhị nghe xong, lập tức đứng lên lỗ tai, cái này Từ Phi Lan phải chăng hân duyệt, hân hiện tại còn chưa xác nhận, cần cùng trong nhà liên hệ thoáng một phát, mới có thể biết, chỉ là hân đối với người này, một mực đều bảo trì chú ý.

“Ta đã an bài người, đưa hân ướp lạnh tại Long Tường Học Viện!” Long Cổ nói ra: “Hân dù sao trúng cái kia Hắc Mộc dục độc, không lạnh tàng, dục độc một khi phát tác, hân phải chết không thể nghi ngờ!”

“Lý Tiễn Đồng tại Dược Tôn quán thiết chính là cái kia tủ lạnh chi thất, còn thật sự không tệ, hoàn toàn có thể nhanh chóng lại để cho người đông lạnh, giữ mình thể không xấu!”

“Như vậy rất tốt!” Liễu Vắn Thiên khoe miệng lộ ra mỉm cười, đối với Lý Tiễn Đồng, hân cảm tình phức tạp, cũng rất nguyện ý tin tưởng, phụ thân của nàng Từ Phi Lan cũng không phải là cái kia làm bản thiếu nữ chi nhân, bảo tồn lấy hân, đợi về sau có cơ hội, sẽ giúp hân giải cái kia Hắc Mộc dục độc a!

Phạm Nhị ngừng, cũng yên lòng, thầm nghĩ: “Nếu như cô biết rõ duyệt Từ Phi Lan khả năng chưa chết, có lẽ nàng điên bệnh điên, sẽ có chỗ chuyển biến tốt đẹp a?”

Không lâu, một cái cao vút trong mây cực lớn cột đá xuất hiện ở trước mặt mọi người.

Phạm Nhị nhìn qua cao cao Long Tường Thạch, đột nhiên cười nói: “Hôm nay, hân là Long Tường Học Viện Long đầu ngày ngày cuối cùng!”

Nhớ tới cái này Long đầu ngày, Liễu Vắn Thiên trong mắt một hồi đắc ý, đây chính là hân vì danh chính ngôn thuận địa lại để cho Long Tường Học Viện bảo trì trung lập, cùng Bá Thiên thương lượng ra một nước quân cờ!

Cái này lấy võ vi tôn đại lục, gia tộc thiếu niên thiên phú cùng thực lực, quyết định tương lai! Mà ở Long Tường Châu, mỗi năm một lần Long đầu ngày, không thể nghi ngờ là một đại thịnh sự tình, tác động quá nhiều gia tộc tâm, rất nhiều gia tộc mang theo già trẻ, đều đi quan sát chính mình hậu bối biểu hiện!

Đối với rất bao nhiêu năm rồi nói, tiến vào Long Tường Học Viện, là lớn lao vinh quang, mà có thể tại Long đầu ngày hôm nay bộc lộ tài năng, không chỉ có thể tăng lên mình ở gia tộc địa vị, hơn nữa đem tại Long Tường Học Viện, đạt được càng nhiều nữa tu luyện tài nguyên!

Liễu Vắn Thiên hỏi Long Cổ: “Long đại ca, người mau mau đến xem sao?”

Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương con mắt sáng ngời, bọn hân sớm đã có này ý định, nếu như không là bởi vì lúc trước Long Tường đại chiến tác động, bọn hân đã sớm đi rồi!

Long Cổ cười nói: “Các người người thiếu niên đi thôi, Long Tường Châu sơ định, ta có một đồng lớn sự tình, tự không phụng bồi á!”

Long Cổ sắc mặt rất là vui thích, đối với vừa mới thành công thuyết phục Liễu Vắn Thiên, hân cảm giác rất là thỏa mãn, cái này lại để cho hân đối với Liễu Tiêu Dao đã có một cái công đạo.

“Đi!” Liễu Vắn Thiên gật gật đầu, quát: “Chúng ta đi Long Tường Trì!”

Bọn hân một chuyến bốn người, hướng về Long Tường Học Viện mà đi.

Khi bọn hân cách đó không xa thành lâu bên cạnh, một cái hôi đầu lão giả, nhìn qua mấy người, ánh mắt lộ ra một tia quý dị mỉm cười, lại đứng là một đường lặng yên đi theo Liễu Vắn Thiên bọn người mang hi điện Ngốc Ứng.

Bên cạnh hân, một người mặc mang hi đồ án Hoàng y nhân hỏi: “Muốn hay không cùng qua đi?”

“Không cần!” Đầu trục lão giả cười nói: “Hân đã đứng ở Long Tường Học Viện, chúng ta rất dễ dàng có thể tìm được hân! Chúng ta về trước đi phục mệnh! Dù sao, cái này Tu Hồn Bồ Phách Đan, tuy nhiên không phải mình đập đến, thực sự cùng cấp là bị chính mình buộc Liễu Vắn Thiên công khai, hưởng chi, còn không có hoa một khối thiên thạch!”

Long Tường Học Viện, Long Tường Đài, giữa trưa.

Hôm nay là Long Tường Học Viện Long đầu ngày ngày cuối cùng, đây là Long Tường Học Viện mỗi một năm tổ chức một lần việc trọng đại, dùng cho một lần nữa xác định Long Tường Học Viện Thanh Vân Bảng, Thanh Long Bảng bài danh.

Mà tiến vào cái này hai cái bằng đơn, tự ý nghĩa tu hành thiên phú đã nhận được tán thành.

Kể hôm qua lão sinh bài xuất Thanh Long Bảng về sau, hôm nay, là Thanh Vân Bảng sửa thời gian.

Một cái dáng người khôi ngô thiếu niên, giờ phút này nhìn qua dưới đài đối với hắn quăng đến cực kỳ hâm mộ ánh mắt, vẻ mặt kiêu ngạo chỉ sắc, năm nay Thanh Vân Bảng, hắn nhất định lại đem chiếm cứ đứng đầu bảng!

Nếu như lần này có thể tiếp tục chiếm cứ đứng đầu bảng, như vậy hắn đem đạt được càng nhiều nữa tu luyện tài nguyên, đối với tiến vào nhằm vào lão sinh bài danh Thanh Long Bảng, lại chỉ là vấn đề thời gian!

“Cái này Mạc Cao Dương, thiên phú quả nhiên yêu nghiệt, rõ ràng liên tục đánh bại năm cái Khôn Võ cảnh trung kỳ cùng Khôn Võ cảnh đỉnh phong cường giả! Hắn không phải là đã tiến hành Võ Hồn thức tỉnh a?”

“Xem ra không giống a, nếu như đã tiến hành Võ Hồn thức tỉnh, vậy hắn nên tham gia ngày hôm qua Thanh Long Bảng đoạt vị chiến rồi!”

“Hắn mới 17 tuổi a? Dựa theo cái tốc độ này, hắn chỉ sợ sang năm có thể trực tiếp tiến vào Thanh Long Bảng rồi!”

“Đúng vậy a, hắn loại thiên phú này, chỉ sợ chỉ tại Hoàng thành Thiên Võ Học Viện, đây chính là Đại Lương Quốc cường đại nhất học viện, chỉ cần đi vào rồi, về sau nhất định có thể trở thành một phương cường giả! Thậm chí là trở thành mười tám lộ Vương hầu một người như vậy vật!”

Một thiếu niên nhìn xem Mạc Cao Dương cái kia kiêu ngạo thần sắc, thờ dài nói: “Xem ra, hôm nay là không ai dám cùng hắn tranh đứng đầu bảng vị trí a!”

Chỉ là, hắn lời vừa nói dứt, đã thấy một cái Hồng sắc áo choàng tuần lãng thiếu niên, như lửa hồng Phi Long giống như nhảy lên Long Tường Đài.

“Đây không phải là, Liễu Văn Thiên sao?”

Nhìn qua dáng người cao to một thiếu niên, trong lòng mọi người đều là cả kinh!

Cái này bởi vì tư xông Hắc Tùng Lâm mà bị phạt tại Hối Quá Nhai suy nghĩ qua, sau đó lại từ Tư Quá Nhai mất tích thiếu niên, giờ phút này vậy mà về tới Long Tường Học Viện!

Một thiếu niên nghi hoặc nói: “Hắn không phải là bị nhốt tại Tàn gia Âm Ngục đến sao, như thế nào xuất hiện ở chỗ này?”

Hắn người bên cạnh lại khinh thường nói: “Ngươi các tin tức, đã sớm quá hạn rồi, hắn về sau, là bị Hồng Tụ Cung cướp đi rồi!”

“Hồng Tụ Cung?” Thiếu niên này nuốt nuốt nước miếng, mặt mũi tràn đầy kinh ngạc mà nói: “Cái kia là địa phương nào, hắn tiến vào làm sao có thể chỗ được đến?”

“Không, ta nghe nói, hắn là mới từ Long Tường Thành đông Kim Diễm đại doanh trở lại!”

“Kim Diễm đại doanh? Ngươi nói là hắn tham gia hôm qua mới phát sinh cái kia trường sự Long Tường lịch sử đại chiến sao?”

“Có không có tham gia ta không biết, nhưng là có người trông thấy, hắn xác thực là cười Huyết Long mã tiến Long Tường Thành!”

“Người này chủ đề thật nhiều, chỉ là lại có làm được cái gì, trên người của hắn vẫn là đoạn mạch, cùng hơn một tháng trước không có gì khác nhau, tại Hắc Tùng Lâm, hắn chỉ biết tiếng còi từ, lại để cho hắn bạn thân Cổ Thanh Dương cùng cái tên mập mập kia thay hắn ngăn trở những Yêu thú kia, về sau bị Tổ Vương Phủ cùng học viện người cứu.”

“Đúng vậy, tại lần trước Long Tường Đài, hắn sẽ chỉ làm Cổ Thanh Dương thay hắn đánh nhau, chính hắn thi triển không biết yêu thuật gì lại để cho người tự giết lẫn nhau, nhưng lại chưa bao giờ xem hắn ra cái gì ngành công phu!”

Nghe dưới đài nghị luận, Phạm Nhị lại cười nói: “Xem ra, Văn Thiên đánh trận đánh ác liệt thanh danh, cũng không có ngươi tốt!”

Cổ Thanh Dương một bên đùa với trên bờ vai Từ Lô Thần Trư, một bên cười nói: “Ha ha, có ít người, rõ ràng có thể dựa vào đầu ăn cơm, lại cần phải dựa vào nắm đấm, ải!”

Phạm Nhị nghiêng đầu hỏi: “Ý của ngươi, Văn Thiên có thể dựa vào đầu cường đại lên?”

“Phải!” Cổ Thanh Dương trầm tư nói: “Ngươi không gặp những ngày này, hắn cùng với một cái binh pháp gia mưu sĩ không sai biệt lắm!”

“Là ngược lại là, chỉ là tại nơi này lấy võ vi tôn đại lục, ai cũng không muốn chỉ là bằng đầu ăn cơm, quá biệt khuất rồi!” Phạm Nhị cười nói: “Nhiều khi, vẫn là dùng nắm đấm giải quyết vấn đề, thoải mái hơn!”

“...”

Liễu Văn Thiên nhìn qua kiêu ngạo Mạc Cao Dương, khóe miệng có chút gợn lên, cười nói: “Mạc Cao Dương, nghe nói lần trước, ngươi cũng là Thanh Vân Bảng đệ nhất?”

“Ngươi đã biết rồi, vì sao còn muốn tới?” Mạc Cao Dương khinh miệt mà nói: “Nghe nói, ngươi từng tuyên bố, ba tháng sau còn muốn khiêu chiến ta!”

Hắn ánh mắt lộ ra khinh miệt chỉ sắc, cười to nói: “Ta khuyên ngươi vẫn là rút xuống đi! Nơi này là tân sinh trong cường giả sân khấu, ngươi không có tư cách đợi ở chỗ này!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 159: Minh chủ cuộc chiến

“Cường giả sân khấu?” Liễu Ván Thiên ánh mắt ngưng tụ, lãnh đạm nói: “Chẳng lẽ tới nơi này luận bàn vũ kỹ, cũng có sai sao?”

Mạc Cao Dương nhìn thoáng qua không có bất kỳ Huyền Linh Chi Khí dấu hiệu Liễu Ván Thiên, coi rẻ nói: “Ngươi bản đoạn mạch, gì không an lòng phát huy ngươi đan dược tài hoa, cần phải tới nơi này để cho ta bạo ngược một phen, tội gì tự rước lấy nhục? Nhanh cho ta rút xuống đi!”

Trong mắt hắn, tựa hồ Liễu Ván Thiên chỉ là tới tự rước lấy nhục, hắn căn bản là khinh thường cùng một cái phế vật động thủ.

“Bạo ngược?” Liễu Ván Thiên cười lạnh nói: “Ngươi chuẩn bị như thế nào bạo ngược ta?”

Dưới đài, mọi người nhao nhao nghị luận lên, mà rất nhiều Long Tường Học Viện đệ tử, tắc thì chia làm ba phái, nhất phái là dùng quyền quý đệ tử tạo thành Kim Long Minh, nhất phái là dùng cái gì thành phần đều có Dã Thảo Minh, một cái khác phái là mặt khác Kim Ngọc Minh cùng Thảo Căn Minh bọn người.

Kim Long Minh người thì tại ồn ào kêu lên: “Không ai Minh chủ, đem hắn hung hăng đập một chầu! Hắn thành lập Dã Thảo Minh, đã đoạt thiệt nhiều chúng ta Kim Long Minh người!”

“Đúng vậy a, Dã Thảo Minh đã đoạt chúng ta rất nhiều mỹ nữ!”

“Hai cái Minh chủ ở giữa quyết đấu, thú vị a!”

“Đánh cái này thăng ranh con!”

“...”

Dã Thảo Minh người gặp Kim Long Minh người tại mắng mình chủ của mình, cũng không chút nào nhượng đường: “Các người Kim Long Minh bài xích chúng ta không phải quyền quý đệ tử, giờ phút này danh tiếng bị so xuống dưới, rõ ràng còn không biết xấu hổ nói!”

Trên mặt của bọn hắn lộ ra vẻ đắc ý.

Một thiếu niên cười nói: “Bọn hắn chỉ là lòng chua xót mà thôi, trước kia Kim Long Minh nhiều hung hăng càn quấy, hiện tại, liền rất nhiều mỹ nữ đều càng muốn đến chúng ta Dã Thảo Minh đến, thậm chí rất nhiều mỹ nữ, trực tiếp gia nhập chúng ta, trong đó tự kể cả Kim Ngọc Minh Phó minh chủ Tổ Ly Hương!”

Dã Thảo Minh minh viên nghe xong đều tại gật đầu, nhao nhao đem ánh mắt hướng về Tổ Ly Hương nhìn lại, đã thấy nàng y nguyên uyển chuyển hàm xúc thanh lệ, xinh đẹp trên mặt lộ ra một tia động lòng người mỉm cười, lại để cho người rất là khoan khoái dễ chịu.

“Cái này cũng hết cách rồi, chúng ta Dã Thảo Minh minh ước, tài đại khí thô vẫn ngự thiên hạ mỹ nữ, ngang hàng trượng nghĩa võ hành hạ Long Tường thiên tài! Nhiều Bá khí, nhiều nhiệt huyết, nhiều mập mờ, ở đâu là cái kia Kim Ngọc Minh có thể so sánh!”

“Huống chi, chúng ta tiến đến, có thể có được tu luyện tài nguyên nhiều như vậy, so trước kia thế nhưng mà nhiều hơn rồi, cái này tại cái khác liên minh, là không thể nào làm được!”

Những ngày này, tiến vào Tự Tinh Tháp bên trên tu luyện, đại đa số là Dã Thảo Minh người, đổi lại trước kia, bọn hắn rất nhiều người, chỉ có thể ở Tự Tinh Tháp hạ hâm mộ những con cái nhà giàu kia tiến vào!

“Liễu minh chủ, đánh cái kia Kim Ngọc Minh Minh chủ a, chúng ta đều ủng hộ ngươi!”

“Đúng vậy, đánh hắn, lại để cho bọn hắn biết rõ, chúng ta Dã Thảo Minh có bao nhiêu lợi hại!”

“...”

Mà Quan Chiến Đài bên cạnh một cái hơi cao hơn mặt đất trên đài, Long Tường Học Viện cao tăng cùng các trưởng lão, đều tại chủ mục trận này thi đấu, đặc biệt là đối với mới xuất hiện Liễu Ván Thiên, cho phép đặc biệt chú ý.

Nhìn qua Liễu Ván Thiên thân ảnh xuất hiện, Bá Thiên trong mắt tràn ngập chờ mong, cái này Liễu Ván Thiên, không chỉ có thúc đẩy lần này Long Tường đại chiến trong Long Cổ cùng Tổ Vương liên minh, càng là đã ra chủ ý, lại để cho Long Tường Học Viện tiếp tục giữ vững không tham dự địa phương quân chính cục diện, lại để cho hắn rất là cao hứng.

Hắn chờ mong lắm, này là có đan dược chỉ tài cùng mưu lược chỉ tài Liễu Ván Thiên, tại võ tu cảnh giới bên trên, phải chăng đã có mới biến hóa?

Mà giờ khắc này, Tư Nguyên Các Các chủ Lý Tiểu cùng Giới Luật Các Các chủ Tiêu Chi Loạn, cũng đã không tại trên đài, bọn hắn gặp học viện không cách nào bị bọn hắn phát động tham gia Long Tường đại chiến, nhao nhao chính mình ly khai, đi Tàn Đảo Hải dưới trướng tham chiến rồi, giờ phút này cũng không biết sinh tử.

Không hề nghi ngờ, theo Long Tường đại chiến chấm dứt, không chỉ có toàn bộ Long Tường Châu quân chính cách cục đã xảy ra đại biến, Long Tường Học Viện bên trong, cũng đã xảy ra mới điều chỉnh, mà đạt được lợi ích lớn nhất, không ai qua được Bá Thiên cùng Cổ Nhược Vân hai vị này kiên định ủng hộ Long Cổ cùng Tổ Vương người!

Mạc Cao Dương gặp Liễu Ván Thiên rõ ràng như vậy bướng bỉnh, còn dám ra đây khiêu chiến chính mình, khiêu mi cười nói: “Đã ngươi tự rước lấy nhục, ta tự không khách khí! Cái này Long đầu ngày, từ trước đến nay có thể chính mình gia tăng thi đấu thắng bại điều kiện! Chúng ta sao không gia tăng một ít?”

Liễu Ván Thiên thân nhiên nói: “Ngươi muốn thêm cái gì, tùy ngươi!”

Mạc Cao Dương cười lạnh nói: “Kỳ thật cũng rất đơn giản, ta như thắng, thứ nhất, ngươi muốn vì hơn một tháng trước ngươi nói muốn khiêu chiến của ta lời nói xin lỗi!”

“Thứ hai, vì hôm nay đứng ở chỗ này trả giá thật nhiều, cái giá lớn này, tự là tự mình nhảy vào cái này Long Tường Trì ở bên trong, sau đó quỳ trên mặt đất cầu ta, có lẽ ta sẽ bỏ qua ngươi!”

Liễu Ván Thiên lông mày quét ngang, hỏi: “Còn có thứ ba sao?”

“Tạm thời không có đệ tam!”

“Thật sự là dong dài!” Liễu Ván Thiên khoe miệng hơi lên, nhìn qua cao ngất Tụ Tinh Tháp bên cạnh cái kia phiến màu đen, cười nói: “Ta như thắng, chỉ có một đầu, ngươi cắt cho ta ra Long Tường Học Viện!”

Trong lòng mọi người đều là một ông, vừa rồi Mạc Cao Dương nói lại để cho Liễu Ván Thiên lăn xuống cái này Long Tường Đài, không nghĩ tới Liễu Ván Thiên ác hơn, nói thẳng, ngươi thua, cắt cho ta ra Long Tường Học Viện!

Đại đa số người đều có thể chứng kiến Liễu Ván Thiên trên người võ tu đẳng cấp, bởi vì vì bọn họ đều so Liễu Ván Thiên đẳng cấp cao, chính là đoạn mạch, nhưng mà làm gì có thể ngồng cuồng như thế?

“Ta như thua, cũng đồng dạng!” Liễu Ván Thiên lại bổ sung một câu.

“...” Mạc Cao Dương hiển nhiên không nghĩ tới, Liễu Ván Thiên nói chuyện, rõ ràng còn là một bộ ngữ không sợ hãi người chết không ngớt bộ dạng, giận dữ nói: “Ngươi, chính mình muốn chết!”

“Ta cái biến chủ ý!” Mạc Cao Dương nhìn qua cách Long Tường Trì không xa Tụ Tinh Tháp, cái kia bên cạnh, là một mảnh vô cùng tĩnh mịch rừng rậm, hắn cười lạnh nói: “Nếu như ngươi thua, ta đem đánh gãy tay chân của ngươi cùng mười ba đại kinh mạch, hơn nữa không cần ngươi lăn, ta đem trực tiếp đem ngươi từ nơi này ném đến Hắc Tùng Lâm đi uy những ti tiện kia con sâu cái kiến súc sinh!”

Cổ Thanh Dương nghe xong, quan sát Tử Lôi Thần Trụ, cả giận nói: “Cái này Mạc Cao Dương, Yêu thú ở trên một kỷ nguyên, đã từng cũng là đại lục vô cùng cường đại tồn tại, trong mắt hắn, lại thành ti tiện con sâu cái kiến súc sinh! Hừ, nếu như Liễu Ván Thiên hôm nay không giết hắn, về sau ta cũng đem lại để cho Tử Lôi Thần Trụ, giết hắn!”

Phạm Nhị nhìn qua Tử Lôi Thần Trụ, cười nói: “Một ngày nào đó, của ta Tử Lôi Thần Trụ, nhất định sẽ đại phóng dị sắc!”

Hắn tựa hồ chuẩn bị có một ngày, lại để cho Tử Lôi Thần Trụ biến thành chính mình!

Chỉ là Cổ Thanh Dương lại lạnh lùng thốt: “Đợi ngươi có thể khống chế hắn rồi nói sau, hừ, ngươi bây giờ sao, chỉ có bị hắn khi dễ phần!”

“Đi, ngươi không phải là Khôn Vô cảnh trung kỳ sao?” Phạm Nhị trong nội tâm bất bình, cười nói: “Ta thể nhưng mà cũng nhanh phá kính rồi!”

“Phá cũng không có biện pháp khống chế của ta Tử Lôi Thần Trụ!” Cổ Thanh Dương cố ý khinh miệt nói: “Huống chi, quang khoáng lác vô dụng, phá nói sau!”

Phạm Nhị trong nội tâm cắn răng một cái, tính toán ra, hắn vậy mà đã là trong ba người võ tu cảnh giới thấp nhất được rồi, rõ ràng còn chỉ là Khôn Vô

cảnh trung kỳ, trong khoảng thời gian này, nếu như không phải là bị Long Tường đại chiến kéo dài, đã sớm phá kính rồi, hừ, chờ hôm nay về sau, ta muốn hảo hảo đi Tụ Tinh Tháp tu luyện, nhất định phải chạy nhanh đột phá Khôn Vô cảnh trung kỳ.

Liễu Văn Thiên nhìn qua Mạc Cao Dương cái kia vẻ mặt ánh mắt đặc ý, khoe miệng lộ ra một tia quỷ dị cười, chậm rãi nói ra: “Ngươi không biết, ta là người, thích nhất làm một chuyện, tựa là dùng kỳ nhân chi đạo, còn một thân chi thân!”

Liễu Văn Thiên nhìn qua cái kia hắc đã từng tiến vào qua Hắc Tùng Lâm, lạnh nhạt nói: “Nhiều lời vô ích, ra tay đi!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 160: Cuồng Dương Vũ kỹ

Mạc Cao Dương ánh mắt ngưng tụ, cười lạnh nói: “Rất tốt, đã ngươi tìm tai vạ, ta đây đành phải cho ngươi nếm thử bị cuồng hành hạ tư vị!”

Nói xong, hắc đột nhiên đi phía trước một bước, trong tay nhiều hơn một thanh dài ba xích màu đỏ như máu chùy thủ.

“Văn Thiên, đó là Huyền cấp binh khí huyết chùy! Sắc bén vô cùng, có thể phá Kim Liệt thạch, ngươi phải cẩn thận!”

Tổ Ly Hương trông thấy cái kia màu đỏ như máu chùy thủ, giọng dịu dàng nhắc nhở.

“Huyết chùy?” Liễu Văn Thiên khoe miệng cười cười, lạnh lùng nói: “Ngươi cho rằng có sắc bén Huyền cấp Linh khí huyết chùy, liền có thể bị thương ta sao? Cường giả chân chính, vạn vật đều có thể trở thành Thần Binh, ở đâu cần dựa vào cái gì Linh khí?”

Mạc Cao Dương ngạo nghễ nói: “Hừ, hắc là, ngươi liền binh khí của mình đều không có sao?”

Hắc vô cùng coi rẻ mà nói: “Ta đây cũng không cần cái này huyết chùy, tay không đối với ngươi, đồng dạng có thể đem ngươi nghiền áp được thương tích đầy mình!”

Nói xong, hắc đột nhiên một chuyển tay, huyết chùy liền không biết bị che dấu đã đến nơi nào.

Lập tức, hắc quát lên một tiếng lớn, y phục trên người đột nhiên không gió mà bay, một cổ đều bị hơi thở nóng bỏng tràn ngập, nhưng thấy tay phải của hắc chưởng chung quanh, đầy lên do vô số thật nhỏ Hỏa Tinh tạo thành hỏa diễm đoàn.

“Quý Hỏa chưởng!”

Mạc Cao Dương đột nhiên một chưởng đẩy ra, xoáy lên đầy trời màu vàng hỏa diễm, hướng về Liễu Văn Thiên cuồng tập mà đến.

Cứ việc Liễu Văn Thiên cùng Mạc Cao Dương cách còn có ít nhất hai trượng, nhưng hắc lập tức cảm thấy mình không gian chung quanh có một cổ hỏa diễm tại thiêu đốt, phảng phất đặt mình trong phong bế trong chậu than, nóng bỏng khó nhịn.

“Đây không phải Huyền cấp vũ kỹ Quý Hỏa chưởng sao?”

“Đúng vậy a, cái này Quý Hỏa chưởng, chỉ có Khôn Vô cảnh đỉnh phong đã ngoài đẳng cấp mới có thể tu luyện, một khi luyện thành, có thể dùng ngọn lửa này đem sinh gà nấu thực, thật là lợi hại!”

“Lúc này, Liễu Văn Thiên sợ là cũng bị đốt thành thịt kho tàu heo 1”

“...”

“Thiên Viêm chưởng!”

Liễu Văn Thiên gặp đầy trời hỏa diễm cuồng cuốn tới, cũng nhanh chóng xuất chưởng, chỉ là hữu chưởng của hắc bên trên, nhưng lại một đoàn hỏa hồng sắc lửa khói, cùng Mạc Cao Dương Quý Hỏa chưởng bất đồng chính là, một chưởng này hỏa diễm, là nghiêm chỉnh cái hẹp dài hỏa diễm bày, mà không phải là giống như Quý Hỏa chưởng đồng dạng màu vàng lấp lánh vô số ánh sao.

Phạm Nhị trông thấy cái kia đoàn hỏa diễm, vuốt bụng cười nói: “Một trận chiến này có đáng xem a! Mạc Cao Dương Quý Hỏa chưởng là cuồng Dương Vũ kỹ, mà Văn Thiên Thiên Viêm chưởng, cũng là cuồng Dương Vũ kỹ, không biết cái này hai chủng vũ kỹ, loại nào lợi hại hơn?”

Cổ Thanh Dương gật đầu nói: “Đúng vậy, cái này hai chủng vũ kỹ đều rất lợi hại, chỉ là xem ai võ tu cảnh giới cao hơn!”

Phạm Nhị cười nói: “Ta xem hai người, có lẽ đều là Khôn Vô cảnh đỉnh phong a?”

Cổ Thanh Dương thần sắc khác thường nói: “Cảnh giới giống nhau, chỉ là không biết cái kia Mạc Cao Dương phải chăng che giấu thực lực?”

Phạm Nhị cười nói: “Cái này đợi tí nữa sẽ biết! Ta tin tưởng, Văn Thiên nhất định cũng có để cho chúng ta không tưởng được kinh hi!”

Mọi người một hồi hoan hô, nhưng thấy Liễu Văn Thiên Thiên Viêm chưởng, cùng Mạc Cao Dương Quỷ Hỏa chưởng nhanh chóng chạm vào nhau, lập tức tại hai người chính giữa, như bạo tạc khói lửa, nhanh chóng từ trung gian bạo liệt ra đến, kích phát khởi một hồi không bị nhiệt liệt chói mắt đỏ vàng sắc sóng to.

Huru! Huru! Hô!

“Ồ?” Mạc Cao Dương thần sắc ngưng tụ, cái này Liễu Văn Thiên nhìn xem là đoạn mạch, nhưng mà làm gì có thể sử xuất bộc này không chút nào á với mình Huyền cấp vũ kỹ Quỷ Hỏa chưởng chiêu thức, hơn nữa bên trong rõ ràng cũng cũng giống như mình, mang theo Huyền Linh Chi Khí!

“Hắn không phải đoạn mạch sao? Sao sẽ có Huyền Linh Chi Khí?”

Mạc Cao Dương trong nội tâm kinh ngạc, lần nữa ngưng thần nhìn về phía Liễu Văn Thiên, thông qua xem hơi thuật, phát hiện hắc xác thực bảy Dương thất âm 14 đại kinh mạch xác thực ngay ngắn hướng đứt gãy, ở đâu có nửa đoạn tốt mạch tồn tại?

“Nhìn người có thể chống được bao lâu!”

Mạc Cao Dương đột nhiên đem Huyền Linh chi lực gia tăng đến tám thành, nhưng thấy từ hắc trong lòng bàn tay hỏa diễm, trở nên càng thêm khối lớn, cũng trở nên thêm nữa, đột nhiên nhanh chóng hướng về chính giữa chính là cái kia bộc phát diễm tập kích mà đi, tạo thành từng đoàn từng đoàn màu vàng dòng sông, như nước chảy địa kích ra chính giữa bộc phát khu vực.

Liễu Văn Thiên khoe miệng cười cười, đột nhiên đã gia tăng rồi Huyền Linh chi lực, nhưng thấy cái kia đoàn hỏa diễm trở nên càng thô, cũng hướng về chính giữa bộc phát diễm tập kích mà đi.

Phanh! Phanh! Phanh! Phanh!

Vô số tiếng nổ tại trong hai người gian nổ tung, kích thích hỏa diễm khoảng chừng hai trượng cao, phăng phất một đầu cực lớn Hỏa xà, lại để cho người kinh diễm.

Chỉ là, hỏa diễm bạo tạc diễm không ngừng, lại như cũ tại hai người chính giữa, không có chút nào tiến lên cùng lui về phía sau, cho thấy hai người đánh nửa cái ngang tay!

Tất cả mọi người nuốt nuốt nước miếng, không thể tin mà nhìn xem Liễu Văn Thiên cùng Mạc Cao Dương chính giữa cái kia đoàn bạo tạc diễm, lập tức nghị luận nhao nhao.

“Ta không nhìn lầm a, Liễu Văn Thiên rõ ràng cùng Mạc Cao Dương đánh nửa cái ngang tay?”

“Đúng vậy a, cái này Liễu Văn Thiên, rõ ràng là đoạn mạch, vì cái gì rõ ràng có thể phát ra như thế bàng bạc hỏa diễm?”

Một cái Kim Long Minh thiếu niên mặc áo gấm hét lớn: “Mạc Cao Dương, đừng đùa, tiểu tử này rõ ràng là cái phế vật, ý khiến cho hắn cùng với người đánh nửa cái ngang tay! Người lại nhường cho, chúng ta Kim Long Minh mặt mũi hướng cái đó đặt à?”

Khác một thiếu niên cũng hét lớn: “Tranh thủ thời gian thu thập hắc, đem hắc ném vào Hắc Tùng Lâm, miễn cho bị người cho là chúng ta Kim Long Minh dễ khi dễ!”

Dã Thảo Minh các thiếu niên và thiếu nữ lại không làm rồi, không đều Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương nói chuyện, một thiếu niên đã nhảy dựng lên, hét lớn: “Cái gì gọi là nhường cho, người thế nào chỉ mất chỗ trông thấy, Mạc Cao Dương nhường cho?”

Khác một thiếu niên khề nói: “Đúng đấy, mình chủ của chúng ta Liễu Văn Thiên, không chỉ có vóc người soái, cái này Thiên Viêm chưởng, đó cũng là không thể so với Mạc Cao Dương cái kia cái gì Quỷ Hỏa chưởng chênh lệch, hai người rõ ràng là đánh nửa cái ngang tay mà!”

“Mấu chốt nhất chính là, chúng ta Minh chủ vẫn chưa tới mười sáu tuổi, Mạc Cao Dương, đã 17 đi à nha? Hừ, tiếp qua một năm, Mạc Cao Dương căn bản cũng không phải là chúng ta Minh chủ đối thủ!”

“Đúng rồi! Dạng này tính đến, chúng ta Minh chủ mới là Long Tường Học Viện lần này tân sinh ở bên trong, thiên phú cao nhất thiên tài!”

“...”

Hai cái liên minh các thiếu niên đều tại vì mình chủ của mình động viên, mà trên đài Mạc Cao Dương, giờ phút này cũng rất là phiền muộn, nghe chúng nhân nghị luận, cái này Liễu Văn Thiên, lại bị người mang lên cùng mình ngang nhau độ cao!

Chỉ là, cái này Liễu Vãn Thiên, xác thực không bằng trước khi tưởng tượng yếu như vậy!

Hắn vốn tưởng rằng, chỉ cần dùng hai thành Huyền Linh chi lực, là được lại để cho Liễu Vãn Thiên bị thua. Lại để cho hắn rất là kinh ngạc chính là, chính mình đã dùng tám thành Huyền Linh chi lực, Liễu Vãn Thiên rõ ràng còn tại làm vô vị chống cự!

“Hừ, xem lão tử như thế nào phế đi người!” Mạc Cao Dương ánh mắt lạnh lẽo, bỗng nhiên, vô tận bằng bạc chi Huyền Linh, theo Mạc Cao Dương trên người kích phát ra, nhanh chóng tập trung đến bàn tay phải bên trên.

Những hỏa diễm kia, bỗng nhiên trở nên trướng ngồng giống như lớn nhỏ, như cùng một cái cái cự đại Hỏa Diễm thạch, tốc độ cũng nhanh hơn gấp hai, nhanh chóng hướng về Liễu Vãn Thiên tập kích mà đi.

Tám thành Huyền Linh chi lực, cùng mười thành Huyền Linh chi lực, uy lực không thể dùng đơn giản gia tăng hai thành đến tính toán, mà là tại trở nên gấp mấy lần địa tăng trưởng!

Những cự lớn này Hỏa Diễm thạch, lập tức liền bao phủ nửa cái Long Tường Trì, bao trùm phạm vi có hai người cao, lại để cho Liễu Vãn Thiên căn bản tránh cũng không thể tránh.

Dù cho Liễu Vãn Thiên cái kia đoàn hòa diễm lại tăng lớn mấy lần, cũng khó có thể ngăn cản cái này phô thiên cái địa cự lớn Hỏa Diễm thạch!

Chúng thiếu niên thấy, vô cùng cực kỳ hâm mộ, một thiếu niên tiếc hận mà nói: “Nguyên lai Quý Hóa chương luyện đến cao thâm chỗ, vậy mà lợi hại như vậy a! Sớm biết như vậy ta cũng tuyển cái này Quý Hóa chương rồi!”

Hắn vốn là phú quý đệ tử, trong nhà thiên thạch cung ứng sung túc, dựa vào thiên thạch, hoàn toàn có thể tại tài nguyên khu trao đổi cái này Huyền cấp vũ kỹ Quý Hóa chương.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 161: Liệt Diễm nhập trì

Thiếu niên mặc áo gấm vừa vừa nói xong, cái khác thiếu niên mặc áo gấm lại tới một ngụm, cười lạnh nói: “Có một cái rầm rùng, người cho rằng người là Mạc Cao Dương a! Người mới Khôn Vồ cảnh sơ kỳ, sử khởi cái này Quý Hóa Chương đến, tối đa chỉ có con kiến đại hỏa diễm, ở đâu có thể cùng cái này so sánh với!”

Mới vừa nói lời nói thiếu niên nghe xong tuy nhiên không phục, thực sự không nói thêm gì nữa, đối phương nói, cảm giác không phải là sự thật?

Chỉ là, tất cả mọi người không có nghị luận nữa, Liễu Vãn Thiên phải chăng có thể ngăn cản được, mà là cũng đang thảo luận Quý Hóa Chương tại Mạc Cao Dương thì triển xuống, như thế nào lợi hại.

Bởi vì trong mắt bọn hắn, Liễu Vãn Thiên lần này là tránh cũng không thể tránh, không phải bị bùng không thể! Cái đề tài này, đã không đáng thảo luận.

Giờ phút này, Quan Chiến Đài trên Bá Thiên, nhìn qua cái kia đoàn phô thiên cái địa vô số hỏa diễm cầu, cũng là cả kinh.

Hắn đối với bên trái Cổ Nhược Vân nói: “Cố các chủ, chúng ta Long Tường Học Viện thật sự là thiên tài xuất hiện lớp lớp a! Ngoại trừ ngày hôm qua Thanh Long Bảng bình chọn, nhập bảng đệ tử mỗi cái thiên phú tuyệt luân! Cho dù là hôm nay cái này Thanh Vân Bảng, thiên phú của bọn hắn, cũng là rất kinh người a!”

Quách Nhược Vân dùng tay vuốt vuốt hắn không lâu lắm chòm râu, cười nói: “Đúng vậy! Đặc biệt là cái này Mạc Cao Dương, tuổi còn nhỏ, vậy mà có thể đem Quý Hóa Chương sử đến như thế cảnh giới, chỉ sợ rất nhiều Tinh Võ cảnh sơ kỳ học viên cũ, cũng không nhất định có thể hiểu rõ!”

Một cái tóc cùng râu ria bạc trắng trường lão, giờ phút này đang ngồi ở Bá Thiên bên phải,

Hắn rung giọng nói: “Thật sự là Long Tường đại có nhân tài ra a! Hi vọng thế hệ này Long Tường học sinh, có thể ra một vị như chín đại Vũ Khanh một người như vậy vật!”

Bá Thiên vô cùng nhận đồng gật gật đầu, nói khẽ: “Cách lão nói đúng!”

Cái này Vũ Khanh danh xưng, là Đại Lương Đế Quốc cho tại thiếu niên thiên tài lớn nhất vinh quang, gần đây do vô cùng thần bí Phù Tiên Lâu bình chọn sinh ra, ba năm một bình luận, do Đại Lương Đế Quốc hoàng thất cùng Phù Tiên Lâu cùng nhau, trao tặng chín đại Vũ Khanh danh xưng, cũng đem danh tự khắc vào Đại Lương Hoàng Đô tối dẫn người chú mục chính là Lương Mộc lên!

Trúng cử chín người, không có chỗ nào mà không phải là Đại Lương Đế Quốc tất cả thế lực lớn nhân vật đứng đầu, cũng là cái này đế quốc cường điệu bồi dưỡng tương lai!

Chỉ là đáng tiếc chính là, Long Tường Châu cái này mấy trăm năm qua, còn chưa có không có xuất hiện qua như vậy một vị đại nhân vật!

Bá Thiên như có điều suy nghĩ mà nói: Cái này Mạc Cao Dương, xác thực có cái này tiềm chất! Lần này chiến hậu, chúng ta đối với hắn càng thêm coi trọng bồi dưỡng mới là!

Tựa hồ trong mắt bọn hắn, Liễu Vãn Thiên không có tiếp được một chiêu này bất cứ hy vọng nào!

Nhìn qua đầy trời cờ lớn hòa diễm, Liễu Vãn Thiên trong mắt tại thiêu đốt, hắn cũng không có ngờ tới, cái này Quỷ Hỏa Chương lợi hại như thế, vậy mà tựa hồ so với chính mình Thiên Viêm chương còn muốn nóng bỏng cùng bạo ngược.

Trong lòng của hắn thở dài: Dù sao đã qua ba ngàn năm, cái này vũ kỹ cảnh giới, đã đại tiến bộ lớn rồi, đây cũng là lại để cho Liễu Vãn Thiên mừng rỡ địa phương!

Hắn thần thức chuyển động, trong đôi mắt ngoại trừ cực lớn hòa diễm, không còn có khác.

Nếu như là tại ở kiếp trước, dựa vào hắn Càn Võ cảnh trung kỳ cảnh giới, hắn chỉ cần tùy ý huy động bàn tay, liền có thể lại để cho Thiên Viêm chương kích phát ra vô cùng Hỏa Viêm màn che, lập tức đem những hỏa diễm này điểm thôn tính tiêu diệt, hơn nữa lại để cho bọn hắn cùng chính mình Hỏa Viêm màn che cùng một chỗ bao trùm hướng Mạc Cao Dương.

Chỉ là, hắn giờ phút này vô tư đẳng cấp, chỉ tương đương với Khôn Võ cảnh đỉnh phong, mà Mạc Cao Dương, cũng chỉ là Khôn Võ cảnh đỉnh phong, lại có thể đem cái này Quỷ Hỏa Chương thực chiến được như thế lò lửa tinh khiết, quả thực lại để cho hắn không có ngờ tới.

Đã vô tư đẳng cấp không đạt được, hắn đành phải muốn biện pháp khác, khá tốt, trong trí nhớ của hắn, rất nhiều công pháp đan vào, từ đó tìm ra một loại, cũng không phải là chuyện khó khăn lắm!

Chỉ là, nghĩ tới nghĩ lui, tựa hồ thích hợp nhất đối phó một chiêu này, rõ ràng còn là cái kia một hán sử dụng nhiều lần vũ kỹ!

“Loạn Ba Bộ!”

“Di Sơn Áp Hải!”

Tại mọi người một tiếng thét kinh hãi trong tiếng, Liễu Vãn Thiên vậy mà trực tiếp hướng về phía vô số hỏa diễm đoàn vọt tới, bộ pháp của hắn vô cùng rất nhanh cùng Quỷ Mị, lại để cho người hoài nghi cái kia có phải là hay không nhân loại bộ pháp.

Càng làm cho người kinh ngạc chính là Liễu Vãn Thiên song chương, nhưng thấy song chương nhấp nhô xuống, hai luồng rùng rục cực lớn hòa diễm tại hắn Loạn Ba Bộ ở bên trong, đem những trứng ngỗng kia lớn nhỏ hỏa diễm nhanh chóng bao vây lại.

Tại một trong huyền diệu dẫn dắt chỉ lực xuống, những hỏa diễm kia điểm tựa hồ không hề bị đến Mạc Cao Dương khống chế, mà là thành Liễu Vãn Thiên đồ chơi.

Hai luồng cực lớn hòa diễm đường vân, nhanh chóng dẫn dắt cái kia vô số hỏa diễm điểm, nhanh chóng hướng về Long Tường Đài bốn phía Long Tường Trì chạy đi, nhưng thấy vô số hỏa diễm nhanh chóng xuyên tiến vào Long Tường Trì ở bên trong, cái này Long Tường Trì nước, vốn là Hắc Tùng Lâm Huyền Băng hóa nước sau tụ tập mà thành, dọc theo Long Tường Trì, chảy về phía Long Tường Thành sông đào bảo vệ thành.

Giờ phút này những Huyền Băng này chi thủy, gặp gỡ vô cùng ngọn lửa nóng bỏng, nhanh chóng Thủy Hỏa giao hòa, ngoại trừ kích thích trận trận bọt nước, liền rút cuộc không có động tĩnh.

Vô số trứng ngỗng lớn nhỏ hỏa diễm đoàn, cứ như vậy bị Liễu Vãn Thiên đạo vào Long Tường Trì, mượn nhờ Long Tường Trì, hóa giải ở vô hình!

“Tốt!” Bá Thiên thấy, vậy mà kích động địa đứng lên!

Mạc Cao Dương Quỷ Hỏa Chương cố nhiên là khiến cho vô cùng lò lửa tinh khiết tinh, mà Liễu Vãn Thiên cái này một hóa giải phương thức, thực sự không thể nói không ổn.

Nếu như không phải Liễu Vãn Thiên tự người nói ra một chiêu này danh tự, có rất ít người biết rõ Liễu Vãn Thiên chiêu này rút cuộc là cái gì, kể cả Bá Thiên, Cố Nhược Vân cùng vị kia cách lão.

Chỉ có Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương biết rõ, chiêu này Di Sơn Áp Hải, có thể tá lực địa lực, nếu như Huyền Linh chỉ lực đầy đủ cường đại, thậm chí thật có thể di động một ngọn núi liền một nhánh sông!

Đây là vô cùng huyền diệu vũ kỹ, hai người vẫn muốn học, nhưng là Liễu Vãn Thiên nói cho bọn hắn biết phương pháp, bọn hắn lại chưa từng có sờ đến

qua sơ thành khóa cửa!

Nhìn qua bị Liễu Ván Thiên đạo nhập Long Tường Trì hỏa điểm đoàn, Mạc Cao Dương thần sắc ngưng tụ, quát: “Liễu Ván Thiên, ngươi đây là cái gì quý chiêu, như thế đùa nghịch xảo, tính toán cái gì anh hùng!”

“Dù là thật sự là quý chiêu, cũng đầy đủ đối phó ngươi cái kia Quý Hòa Chương!” Liễu Ván Thiên khoe miệng giờ lên, ngao nghể nói: “Ngươi Quý Hòa Chương, cũng không gì hơn cái này! Hẳn là, cái này là ngươi cuồng hành hạ phương thức của ta? Ta xem, ngươi là lấy lấy cái này không biết phản kháng Long Tường Trì nước xuất khí a?”

Phạm Nhị ở dưới mặt đột nhiên hét lớn: “Nữ tử Nhược Thủy, Thủy Nhược nữ tử, Mạc Cao Dương, ngươi chỉ biết cầm nước xuất khí, cùng cầm nữ tử xuất khí có gì khác nhau đâu? Ngươi còn có phải hay không cái nam nhân a!”

Cổ Thanh Dương đột nhiên cười nói: “Phạm Nhị, ngươi sai rồi, hấn cho tới bây giờ không có nói mình là một nam nhân, bằng không thì như thế nào chỉ biết múa mép khua môi? Mới vừa nói muốn cuồng hành hạ người, hiện tại không có biện pháp rồi, tự lại bắt đầu múa mép khua môi rồi!”

Phạm Nhị nhanh chóng đón nói: “Đúng vậy a, liền nam nhân đều không phải, còn có tư cách gì luận anh hùng? Ngươi đầu tiên được là cái nam nhân, sau đó mới có tư cách nói cái gì anh hùng!”

“...”

Nghe hai người ở đằng kia trêu tức nói giỡn, Liễu Ván Thiên biết vậy nên khoai ý, Mạc Cao Dương thì không so phát điên.

“Hai người các ngươi hỗn đản, vậy mà dám chê cười ta?” Mạc Cao Dương cả giận nói: “Đội ta thu thập xong Liễu Ván Thiên, lại tới thu thập các ngươi!”

“Ai, lại đang đùa nghịch hung ác nói ngoan thoại, có một cái rắm dưng a!” Phạm Nhị vượt cái phình bụng, cười nói: “Ai nha, ta thật sự chịu không được rồi, ta muốn đi ngồi xôm nhà xí đi! Ở chỗ này nghe hấn nói láo, còn không bằng đi hầm cầu nghe chính mình nói láo!”

Nói xong, hấn vậy mà thật sự nâng cao cái phình bụng, hấp tấp địa hướng về nhà tranh phương hướng chạy đi.

“Ha ha ha...”

Hấn mà nói vốn cũng rất là buồn cười, tăng thêm hấn cố ý làm ra cái kia ục ục thân thể, lập tức dẫn tới mọi người một hồi cười vang.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 162: Khuất nhục Huyết Chủ

Mạc Cao Dương sắc mặt tái nhợt, tay một chuyển, màu đỏ như máu Huyết Chủ, lại ra hiện tại hấn bàn tay.

“Trong vòng ba chiêu, ta đem cho ngươi máu tươi Long Tường Trì!”

Quát lên một tiếng lớn, Mạc Cao Dương nhanh chóng hướng về Liễu Ván Thiên bức đến.

“Bích Lạc Thiên Nhai!”

Long Tường Đài chung quanh, bỗng nhiên tràn đầy một loại vô cùng khắc nghiệt chi sắc, Mạc Cao Dương Huyền Linh chi lực, đã hoàn toàn phóng thích, nhưng thấy một mảnh màu đỏ như máu quang ảnh, tan vỡ yên lặng không gian, một cỗ cường đại cảm giác áp bách lập tức bao trùm Liễu Ván Thiên chung quanh trượng trong không gian.

Giữa trưa ánh mặt trời vừa vắn, nhưng cũng bị cái này huyết sắc quang ảnh phụ trợ được không có sáng rọi.

Mọi người thấy, trong nội tâm tất cả giạt mình, ngoại trừ mấy cái đáp ứng lời mời đến đang xem cuộc chiến học viên cũ, sở hữu ở đây học viên mới, trong nội tâm đều âm thầm so sánh, tự hỏi một chiêu này nếu như công hướng chính mình, tuyệt đối không có cách nào tiếp được.

Liễu Ván Thiên nhìn qua cái này đầy trời hồng sắc quang ảnh, khoe miệng tiết ra một tia quỷ dị cười, trong tay của hấn, bỗng nhiên cũng nhiều một thanh màu đồng cổ kiếm, kiếm tại lập tức ra khỏi vỏ, dưới ánh mặt trời, gợn đục khơi trong khơi một hồi huyền diệu quang ảnh tiếng dội.

Phản Nguyệt Kiếm, bản tính thuần âm, tại dưới thái dương, kích động chính là Huyền Âm chi khí.

Chỉ là, Liễu Vấn Thiên dùng cái này Huyền Âm Linh khí, sử dụng lại Cuồng Dương chi kiếm chiêu.

“Tuyệt Địa Thứ Nhất!”

Đây là lần cùng Cổ Thanh Dương đều luyện tập quá nhiều kiếm chiêu, một kiếm này tinh túy, liền ở chỗ một kiếm đâm về mặt trời chuẩn xác cùng không bị quấy nhiễu.

Mặt trời chính giữa, bản đúng là nhất Liệt Diễm chỗ, cũng là nhất chướng mắt chỗ, muốn mỗi một lần đều có thể đâm trúng mặt trời chính tâm, mới có thể luyện thành.

Liễu Vấn Thiên đã sớm nắm giữ một kiếm này tinh túy, một chiêu này Tuyệt Địa Thứ Nhất, hắn cũng từng dùng qua rất nhiều lần, mỗi lần đều nhận được rất tốt hiệu quả.

Lúc này đây, cái này mặt trời chính giữa, là Huyết Chủy mũi kiếm!

Mạc Cao Dương nhìn qua Liễu Vấn Thiên một kiếm kia, khoe miệng cười lạnh, phế vật này, cũng dám sử dụng kiếm đến đâm chính mình Huyết Chủy đỉnh tiêm!

Hắn không biết, cái này Huyết Chủy tất lại có thể toái kim liệt thạch, hắn mũi nhọn, đúng là Huyết Chủy cứng rắn nhất sắc bén chỗ sao? Huyết Chủy vừa ra, tất thấy huyết quang! Huống chi, Mạc Cao Dương giờ phút này đã dùng tới toàn bộ Huyền Linh chi lực.

Tại tất cả mọi người chú mục ở bên trong, Liễu Vấn Thiên kiếm, chống lại Huyết Chủy chủy mang, lập tức, đã xảy ra một tiếng kiếm ngân vang.

Vì sao, chỉ có kiếm ngân vang, lại không có dao găm hồi âm?

Mạc Cao Dương nhìn qua Huyết Chủy tại đụng với Phản Nguyệt Kiếm một sát na kia, đột nhiên đầu muống tại chậm rãi hòa tan, như là sắt thường tiến nhập nóng hồi lò luyện, chậm rãi, Huyết Chủy gai nhọn không hề như vậy bén nhọn, như vậy chướng mắt.

Bởi vì nó gai nhọn đang tại biến đoán, tại biến mất.

Mạc Cao Dương đồng tử co rút lại, hắn cơ hồ không thể tin được, chính mình gần đây đoạn người lợi khí, đâm người cổ họng Huyết Chủy, giờ phút này vậy mà tại áp chế đoán!

Hắn muốn rút về, bảo trụ máu của mình chủy, nhưng là y nguyên không kịp, Huyết Chủy gai nhọn rốt cục biến mất, Phản Nguyệt Kiếm mũi kiếm, đâm vào Huyết Chủy chủy thân.

“Khanh... Xoẹt...”

Qua trong giây lát, Huyết Chủy phảng phất một thanh sắt thường, bị theo đầu muống đến chủy thân một đường nghiền nát, biến thành một mảnh nhỏ một mảnh nhỏ không trọn vẹn Huyết Hồng mảnh vỡ rơi xuống trên mặt đất, khơi dậy chúng vô số người thờ dài!

Phản Nguyệt Kiếm tại nát Huyết Chủy về sau, cũng không đình chỉ, mà là tiếp tục về phía trước, Mạc Cao Dương vừa rồi một kích toàn lực, chiêu thức đã chết.

Hắn muốn lui, lại bất đắc dĩ không kịp Liễu Vấn Thiên mũi kiếm tiến lên tốc độ, bị gắt gao bức ở.

Chỉ là, mũi kiếm, vẫn còn về phía trước.

Mạc Cao Dương trong mắt, xuất hiện một tia tuyệt vọng, hắn không gãy dựa nữa, bởi vì hắn biết đã vô dụng!

Nhìn qua tại chính mình nơi cổ họng chớp động mũi kiếm, Mạc Cao Dương sắc mặt như tro tàn.

Vừa rồi hai người đều dụng chưởng, Quỷ Hỏa Chưởng nhìn trời viêm chưởng, cơ hồ ngang tay.

Sau đó Mạc Cao Dương dùng hết Huyền Linh chi lực, dự đem Liễu Vấn Thiên đốt cháy thành than lửa, nhưng không ngờ Liễu Vấn Thiên lại làm cho hắn Quỷ Hỏa Chưởng hỏa diễm đều sáp nhập vào Long Tường Trì, phảng phất những Huyền Linh kia chi lực, những hỏa diễm kia, đến nay không có xuất hiện qua.

Cuối cùng, hai người bọn họ đều dùng Linh khí, chỉ là một chiêu tâm đó, hai người Linh khí gặp nhau, Mạc Cao Dương vẫn lấy làm ngao Huyết Chủy, liền bị Liễu Vấn Thiên Kiếm Vô Tình địa vỡ vụn.

Mạc Cao Dương sở hữu kiêu ngạo, cùng với hắn vừa rồi can rờ, đều theo Huyết Chủy đoán toái, biến mất tại hắn tuyệt vọng cùng trong bi thương.

Liễu Vấn Thiên Phản Nguyệt Kiếm rốt cục ngừng lại, chỉ là ngừng vị trí, nhưng lại Mạc Cao Dương cổ họng trong ba phần chỗ!

Huyết, cùng tuyết chủy đồng dạng máu đỏ tươi, dọc theo Phản Nguyệt Kiếm thân chảy đầy đất.

Mọi người vô cùng kinh ngạc, nhìn về phía Liễu Vấn Thiên ánh mắt, nhiều hơn một tia kính sợ, thậm chí là sợ hãi.

“Không nghĩ tới a, tân sinh Thanh Vân Bảng đệ nhất thiếu niên thiên tài, rõ ràng cứ như vậy thất bại, thua ở một cái tiến vào học viện không đến ba tháng thiếu niên trên tay!”

“Ài, cái này Liễu Vấn Thiên, không chỉ có là đan dược thiên tài, hơn nữa còn là cái vô tu thiên tài a! Hẳn so Mạc Cao Dương còn nhỏ, bày ra, là không thua gì Khôn Vô cảnh cảnh giới đỉnh cao!”

“Chỉ là, hẳn cái này đoạn mạch, giải thích thế nào?”

“Giải thích cái rắm, đây là khó giải! Lần trước tựu khó giải, chỉ là lần trước đối thủ, cũng không tính cường, chúng ta đều cho là hắn đùa nghịch cái gì xảo, dùng cái gì nhận không ra người thủ đoạn, nhưng là lúc này đây, hẳn thắng được quang minh lỗi lạc!”

Mà giờ khắc này Liễu Vấn Thiên, tại Tổ Ly Hương trong mắt, nhưng lại một cái khác phiên phong cảnh.

Hắn khẽ nhếch khóe miệng, cao thẳng cái mũi, thoáng có chút ánh mắt thâm thúy phát ra hờ hững sáng rọi.

Chỉ là không biết lúc nào, Liễu Vấn Thiên đã thói quen tại một thân Hồng sắc áo choàng quần thân, lộ ra vô cùng đáng chú ý, rồi lại cùng hắn làm những chuyện như vậy hợp nhau lại càng tăng thêm sức mạnh, vô cùng sáng chói Lưu Ly!

Tổ Ly Hương ánh mắt mê ly lên, cùng nàng đồng dạng ánh mắt mê ly, còn có những Kim Ngọc Minh kia các thiếu nữ.

Cái nào thiếu nữ không có xuân, mà giờ khắc này Liễu Vấn Thiên, đúng là mới tình đầu thiếu nữ, tốt nhất hoài xuân đối tượng!

Tại các nàng trong mắt, giờ phút này tuy nhiên là cuối mùa thu, nhưng là Liễu Vấn Thiên, tựu là vượt qua thu đông sớm đã đến xuân sắc!

“Vấn Thiên, đem cái này chỉ biết nói láo cuồng đồ, ném vào Hắc Tùng Lâm đi!”

Chẳng biết lúc nào, Phạm Nhị đã theo nhà xí trở lại, hắn cười hi hi nói ra: “Ta thích nhất, dùng kỳ nhân chi đạo, còn trị một thân chi thân rồi!”

“Nếu như là nguoi bị thua, hẳn nhất định phải làm như vậy!”

Mọi người về mặt đều là ngưng tụ, nhưng không ai tỏ vẻ dị nghị.

Dã Thảo Minh nguoi, tuy sẽ không, vì cái này thường xuyên mang Kim Long Minh ức hiếp nguoi của bọn hắn cầu tình.

Mà kỳ quái chính là, Kim Long Minh nguoi, rõ ràng cũng không có nguoi đi ra nói chuyện.

Liễu Vấn Thiên thấy không có nguoi có dị nghị, đột nhiên khinh miệt cười nói: “Mạc Cao Dương a Mạc Cao Dương, hiện tại nguoi nên biết là ai ngược đãi ai đi à nha! Nói thật ra, là phải có tư cách!”

“Hiện tại nguoi tổng phải biết, là ai không có tư cách, đứng ở nơi này cái trên đài a!”

“Chỉ là, ta thật sự thực vì nguoi phẩm tính cảm thấy bi ai, Phạm Nhị đề nghị lập tức đem nguoi ném vào Hắc Tùng Lâm, vậy mà không ai tỏ vẻ phản đối, cho dù là Kim Long Minh nguoi! Nguoi không phải Kim Long Minh tân sinh phân minh Minh chủ sao?”

Mạc Cao Dương trong ánh mắt tràn đầy vẻ tuyệt vọng, cũng đứng không hiểu sợ hãi.

Hắn biết rõ, không có nguoi tỏ vẻ dị nghị, trừ hắn ra bình thường quen vênh vào hung hăng bên ngoài, còn có một rất trọng yếu nguyên nhân.

Không có nguoi biết rõ hắn đến từ nơi đâu, tại tất cả mọi nguoi trong mắt, hắn cũng không phải cái gì quyền quý đệ tử, chỉ là bởi vì thiên phú yêu nghiệt, bị đại đa số là quyền quý đệ tử Kim Long Minh hấp thu đi vào mà thôi!

“Nguoi không thể đem ta ném vào Hắc Tùng Lâm!”

Mạc Cao Dương yết hầu chỗ tuy nhiên đỏ tươi tuôn máu, ánh mắt lại chợt bộc phát ra bạo ngược ánh sáng chói lọi, hắn quát: “Ta cam đoan, nếu như nguoi biết ta là nguoi như thế nào, nguoi nhất định không phải làm như vậy!”

Chương 163: Uy hiếp không có hiệu quả

Liễu Ván Thiên cười nói: “Người không ngại nói nói xem!”

“Ta là Mang Hi Điện người!” Mạc Cao Dương đột nhiên cười to nói: “Người nên biết, Mang Hi Điện là địa phương nào a?”

“Mang Hi Điện?”

Những ở đây này thiếu niên, đại đa số đều không có nghe nói qua cái chỗ này, nhưng là một ít lớn tuổi chính là học viên cũ, đặc biệt là Long Tường Học Viện cao tầng, nghe được cái tên này về sau, trong nội tâm đều là chấn động.

Cái này thần bí Mang Hi Điện, nắm giữ Mang Hi chi lực địa phương, vậy mà sẽ có người trà trộn vào Long Tường Học Viện?

Mạc Cao Dương con mắt, nghiêng nghiêng địa nhìn qua trên khán đài Long Tường Học Viện cao tầng, cười to nói: “Bá Thiên phó viện trưởng, các người nên biết, Mang Hi Điện là địa phương nào! Các người còn không mau điểm cứu ta?”

Bá Thiên quay đầu nhìn Cố Nhược Vân liếc, tràn đầy hỏi thăm chi sắc.

Nếu như cái này Mạc Cao Dương, thật là Mang Hi Điện người, như vậy, người này rất có thể là Mang Hi Điện an bài lẫn vào Long Tường Học Viện quân cờ ẩn, loại này quân cờ ẩn, nếu như hai cổ thế lực giao chiến, nhiều khi thường thường hội thu được không tưởng được hiệu quả.

Chỉ là cái này Mang Hi Điện, lại thực không phải một cái dễ trêu thế lực, nó ở tại Hoàng thành, phạm vi thế lực lại trải rộng Đại Lương Đế Quốc 16 châu, từng châu đều có bọn hắn phân điện, Long Tường phân điện, thì là một cổ cường đại thần bí thế lực!

Không đợi Bá Thiên cùng Cố Nhược Vân thương lượng tốt, Liễu Ván Thiên cũng đã đang cười, hắc quát lớn: “Người lại dám uy hiếp ta?”

Vô luận là ở kiếp trước, vẫn là ở kiếp này, Liễu Ván Thiên nhất phản cảm, liền là có người dùng các loại cái gọi là thế lực uy hiếp hắn, bức bách hắn!

“Ha ha ha...” Mạc Cao Dương ánh mắt vậy mà đột nhiên quang sáng lên, hắc cười to nói: “Là thì như thế nào, tại đây nho nhỏ Long Tường Thành, không ai dám đối với Mang Hi Điện chỉ nhân ra sát thủ! Một cái đều không có!”

Liễu Ván Thiên đồng tử co rút lại, bỗng nhiên quý dị cười hỏi: “Bá Thiên viện trưởng, cái này Mạc Cao Dương, bây giờ còn là Long Tường Học Viện đệ tử, đúng không?”

Bá Thiên không biết Liễu Ván Thiên vì sao hỏi cái này, hắn theo thực hỏi đáp: “Đúng vậy!”

Liễu Ván Thiên tiếp tục hỏi: “Chỉ cần là Long Tường học sinh, một khi trên mình cái này Long Tường Đài, liền tương đương tiếp nhận bất luận cái gì hậu quả, kể cả sinh tử, đúng không?”

Bá Thiên gật đầu nói: “Đúng vậy!”

Liễu Ván Thiên khoe miệng lộ ra một tia lãnh khốc cười, hắn quay đầu nhìn về phía Phạm Nhị, cười nói: “Phạm Nhị, ta cảm thấy người nói đúng, nếu như ta thua rồi, hắn cũng sẽ đối với ta như vậy!”

“Bởi vì đây là một cái lấy võ vi tôn đại lục, cường giả mới có quyền lên tiếng, mà xử trí người thất bại, là người thắng mới có quyền lợi!”

“Ta không thể buông tha cho ta cái này người thắng quyền lợi!”

Mạc Cao Dương tựa hồ bỗng nhiên đã minh bạch Liễu Ván Thiên ý tứ, hắn hét lớn: “Người không thể...”

Liễu Ván Thiên lại không để ý tới hắn, Phần Nguyệt Kiếm bỗng nhiên rút ra, Mạc Cao Dương yết hầu chỗ, lập tức máu chảy như trụ.

Chỉ là, Liễu Ván Thiên kiếm lại không có dừng lại, hắn bỗng nhiên khoi mào Mạc Cao Dương thân thể, nhanh chóng đi phía trước vùng, Mạc Cao Dương thân thể, nhanh chóng bị ném hướng về phía Tụ Tinh Tháp phương hướng.

“Người... Người biết... Hối hận!”

Tụ Tinh Tháp bên cạnh, đứng là Hắc Tùng Lâm, Mạc Cao Dương thân thể, như mọi người sờ liệu cái kia dạng, bay về phía Hắc Tùng Lâm, lập tức liền chui vào màu đen rừng nhiệt đới, cũng đã không thể trông thấy.

Chỉ có theo Long Tường Đài đến Hắc Tùng Lâm cái này đoạn khoảng cách một tia tơ máu, cùng với Mạc Cao Dương lưu lại tiếng kêu tiếng vọng, mới có thể để cho người giật mình, cái này một lại cũng không là mộng, mà là chân thật tồn tại!

“Liễu Ván Thiên, vậy mà thật sự đem Mạc Cao Dương ném vào Hắc Tùng Lâm? Ông trời của ta cái đó, nhưng hắn là Mang Hi Điện Mạc Cao Dương!”

“Cái này Mang Hi Điện đến cùng là địa phương nào?”

“Người chứng kiến Liễu Ván Thiên trong tay thanh kiếm kia bên trên điêu khắc những đồ án kia sao?”

“Àn, cái kia đồ, như ánh trăng!”

“Đúng vậy, đó chính là Mang Hi đồ, chỉ có Mang Hi Điện người, mới có thể khắc, một kiện vũ khí uy lực, ngoại trừ cùng nó tài liệu có quan hệ, càng cùng phải chăng khắc lên hi đồ có quan hệ, nghe đồn cái này Mang Hi đồ, là nhất quý thần khó lường lực lượng khổng lồ, có thể hóa mục nát vì thần kỳ!”

“Cái này Mang Hi đồ lợi hại như thế, cái kia Mang Hi Điện cũng nhất định rất lợi hại rồi!”

“Thế lực của bọn hán trái rộng Đại Lương Đế Quốc 16 cái châu, đều có bọn hán phân điện, từng cái phân điện, đều ngay tại chỗ là thần bí mà siêu nhiên tồn tại, người nói có lợi hại hay không?”

Loại này đối thoại, phát sinh ở một cái hơn hai mươi tuổi người trẻ tuổi, cùng một đám thiếu niên tầm đó, người trẻ tuổi này cũng không biết là nhà ai đệ tử, rõ ràng đối với Mang Hi Điện biết được như thế tình huống, chỉ là, biết rõ Mang Hi Điện ra sao địa người, liền không bao giờ nữa nguyện nói chuyện.

Bọn hán trong nội tâm, đối với Mang Hi Điện tràn đầy hướng tới, một cái tại trên bình khí khắc lên đồ án, liền có thể lại để cho phạm binh biến thành Linh khí địa phương, có thể tưởng tượng, bọn hán nắm giữ cái này một thần bí tài nguyên cùng lực lượng, chính là cỡ nào giàu có địa vị cỡ nào cao thượng tồn tại!

Bởi vì Linh khí, là Vũ Tu Giả thích nhất vật, thậm chí có chút ít Linh khí, có thể cùng nhân sinh tức tương thông, trở thành Vũ Tu Giả như hình với bóng tốt nhất trợ lực cùng giúp đỡ!

Nhớ tới tại Quỷ Nhai đo lường, cái kia luôn dùng Mang Hi Điện áp chế tham dự cạnh tranh chi nhân chính là cái kia ngọc lão đầu, Liễu Ván Thiên trong nội tâm cảm giác có chút chán ghét.

Kiểm của hán vào vỏ, đôi mắt lóe lên, đối với Quan Chiến Đài cười nói: “Bá Thiên phó viện trưởng, cái này Mạc Cao Dương, bại vào ta chi thủ, ta chỉ chỉ dùng để hán muốn dùng để đối phó phương pháp của ta trả lại cho hán! Nếu có Mang Hi Điện người tìm đến, thỉnh bọn hán tìm ta là được!”

“Cái này, học viện nên vì người gánh chịu thời điểm, tự nhiên sẽ đứng ra!” Bá Thiên phóng khoáng cười nói: “Không tri kỷ hai năm nhập viện tân sinh ở bên trong, hay không còn có người muốn khiêu chiến Liễu Ván Thiên?”

Hồi lâu, đều không có người đáp lại, liền Mạc Cao Dương đều thất bại, bọn hán làm sao dùng dám khiêu khích trên đài chính là cái kia Hồng Y thiếu niên?

Bá Thiên gấp không có người nói chuyện, liền đứng lên, trầm giọng nói: “Đã như thế, ta tuyên bố, này giới tân sinh Thanh Vân Bảng xếp hàng thứ nhất, là Liễu Ván Thiên!”

“Tốt! Tốt!”

“Chúng ta Dã Thảo Minh rốt cục có thể nhô lên cái eo á!”

“Hừ, Kim Long Minh cũng không gì hơn cái này sao!”

“Ồ ngày, ta muốn gia nhập Dã Thảo Minh!”

Chúng các thiếu niên và thiếu nữ nhiệt tình phản ứng, lại để cho bên cạnh Kim Long Minh chưa xót lòng người không thôi, bọn hán danh tiếng, tại hôm nay tất cả đều bị Dã Thảo Minh đoạt đi.

“...”

Mà giờ khắc này, Phạm Nhị ánh mắt cũng tại sáng lên, hán biết rõ, hán và Liễu Ván Thiên bọn người thành lập Dã Thảo Minh, hôm nay vừa muốn khuếch trương viên rồi, lần này, không cần hán dùng thiên thạch hấp dẫn, rất nhiều đệ tử, đặc biệt là Thảo Căn Minh người cùng Kim Ngọc Minh hoa si thiếu nữ, nhất định sẽ có rất nhiều người gia nhập!

“Muốn gia nhập Dã Thảo Minh người, hiện tại có thể tiếp tục báo danh á!”

Quả nhiên, theo hán nói xong, rất nhiều người nhao nhao vọt tới bên cạnh hán, hỏi thăm báo danh phương thức.

Một cái Kim Long Minh thiếu niên, nhìn qua vậy hướng Phạm Nhị đám người, bực tức nói: “Hừ, bắt quá là Thanh Vân Bảng mà thôi, tại lão sinh Thanh Long Bảng, đặc biệt là trước tám gã Thanh Long tám tuyệt, đừng nói Dã Thảo Minh một cái đều không có, coi như là Kim Ngọc Minh cùng Thảo Căn Minh, cộng lại cũng mới hai cái, mà chúng ta chiếm được sáu cái, Dã Thảo Minh mới thành lập, có gì đặc biệt hơn người!”

Cái khác thiếu niên mặc áo gấm nói: “Đúng vậy, đi, chờ chúng ta tìm học viện cũ, hảo hảo giáo huấn một chút cái này không biết trời cao đất rộng Liễu Ván Thiên!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 164: Tôi Linh Đan được

Sơ dã như mật

Long Tường Học Viện, một tòa tiên màu vàng bên trong nhà gỗ, phong quang rung động.

Một cái dáng người cao to, rồi lại không mất cường tráng thiếu niên, giờ phút này đang chìm đắm tại vô cùng mỹ diệu xuân quang ở bên trong, thần hồn mê mang.

“Thiếu gia, ai... Tốt rồi á!”

Miêu Miêu làm như không nghĩ tới, Liễu Ván Thiên vậy mà một lần so một lần hùng tráng, làm cho nàng có chút bị chịu không nổi.

Nàng vốn là Yêu vực Thiên Trì Huyền Băng chi thủy cùng Đào Hoa Liễu Như tinh hoa huyền thành, vô cùng nhuận người, chỉ là nàng còn nhỏ tuổi, lại chống cự không nổi tựa hồ trời sinh dương khí hơn người Liễu Ván Thiên.

Huống chi, trải qua mấy lần thoải mái, Liễu Ván Thiên đã trở nên càng ngày càng thuận buồm xuôi gió.

Rốt cục, Liễu Ván Thiên mặt đỏ bừng sắc, dần dần khôi phục bình thường rất nhiều.

Liễu Ván Thiên thầm nghĩ: “Nếu như không phải mình trúng Hắc Mộc dục độc chưa hiểu, như thế nào lại đối với việc này như thế mê luyện? Nguyên lai có một số việc, một lần tự sẽ khiến người trầm mê ách!”

Giờ phút này Liễu Ván Thiên, cùng ở kiếp trước Thiên Viêm Vô Đế tưởng như hai người, khi đó, hắn chỉ luyện lấy Mộng Diệp một người, lại còn chưa thành, liền đã ở Phá Quân bọn người vây săn xuống, đã đi ra cái kia thời không.

“Thiếu gia, như thế nào, còn không... Tốt!”

Liễu Ván Thiên dục hạ độc được là đã giải rồi, chỉ là, hắn giờ phút này thậm chí có chút ít tham luyện...

“Phanh! Phanh! Phanh!”

Bên ngoài đột nhiên vang lên dồn dập dữ dội tiếng đập cửa, Miêu Miêu chợt lộ sắc mặt vui mừng, lại giống như lại có chút không bỏ, kiêu lười mà nói: “Thiếu gia, nhanh đi mở cửa, nhất định là Phạm thiếu gia đến rồi!”

“Ngọa tào, nhất định là Phạm Nhị, chỉ có hắn gõ cửa, mới như vậy thô lỗ! Chỉ là, tới thực không phải lúc!”

Liễu Ván Thiên không bỏ rồi đi, hồi lâu, hắn mới chậm rì rì địa mở cửa, phát hiện quả nhiên là Phạm Nhị bọn người đứng ở trước cửa.

Phạm Nhị gấp cửa mở ra, một lượng vọt lên tiến đến, dùng mắt to đồng nhìn tây nhìn qua.

Hắn thần sắc quái dị kêu lên: “Ván Thiên, ngươi không nên kiên trì chúng ta bốn người, mỗi người một mình một tòa nhà gỗ ở, nên không phải Kim Ốc Tầng Kiều a?”

Liễu Ván Thiên thần sắc tựa hồ có một ít mệt mỏi, hắn mới cùng Miêu Miêu đi hết mây mưa, tự nhiên không tốt nói cho Phạm Nhị bọn hắn.

Hắn ha ha cười nói: “Tầng không có tầng kiều, ngươi tìm kiếm xem chẳng phải sẽ biết rồi!”

Phạm Nhị thật đúng là đến ba cái gian phòng đều chui một lần, lại không có phát hiện khác thường.

Liễu Ván Thiên ở đằng kia cười khò, hắn cái mũi của mình dị thường linh mẫn, hiển nhiên, bên trong nhà này còn có Đào Hoa Liễu Như mùi hương thoang thoảng, chỉ là bị trước đó vài ngày Tổ Ly Hương tiên đưa tới Tử Quế Hoa hương che lại rồi, những người khác nghe thấy không thấy mà thôi.

“Kỳ thật, ta ngược lại là hi vọng ngươi có thể Kim Ô Tàng Kiều đây!” Phạm Nhị không có phát hiện khác thường, có hơi thất vọng mà nói: “Tên thiếu niên nào không nhiều lắm tình, như ngươi có chút thời điểm, quá nghiêm túc lão thành rồi chút ít, nếu có nữ tử nhuận nhuận ngươi, có lẽ thì tốt rồi!”

Từ Nguyệt giờ phút này cũng vào phòng, nghe thấy Phạm Nhị nói như vậy, đột nhiên hét lớn: “Phạm Nhị, ngươi cái này đầu heo, ngươi cho rằng người ta Văn Thiên cùng ngươi đồng dạng xấu xa sao? Hừ, còn nhuận... Đầu rồi, thật không biết xấu hổ!”

Phạm Nhị lại cười nói: “Cái này ở đâu xấu xa rồi, nam hoan cùng nữ yêu, nhân gian thật tình! Huống chi, tại đại lục này, mười sáu tuổi tự tính toán trưởng thành, chúng ta đều nhanh đến rất nhiều người đã kết hôn tuổi thọ rồi!”

“Hừ, đó là những phạm phu tục tử kia, chúng ta võ tu chi nhân, không thể sớm như vậy kết hôn, bằng không thì sẽ ảnh hưởng tu luyện!”

Từ Nguyệt con mắt đột nhiên nhú lại, chăm chăm vào Phạm Nhị nói: “Hắn là, ngươi luôn so Văn Thiên cùng Thanh Dương võ tu đẳng cấp tiến bộ chênh lệch, là vì... Ngươi đã không phải là đồng... Nam... Cái kia?”

“Tuyệt đối không có!” Phạm Nhị vội vàng khoát tay nói: “Hai người bọn họ, một cái sớm đã thức tỉnh ngự Thú Vũ Hồn, một cái đột phá Khôn Vô cảnh đỉnh phong, đều là có nguyên nhân, ta là vận khí kém một chút mà thôi!”

Liễu Văn Thiên gặp hai người lại tranh, hai người này, ngược lại là đám người kia ở bên trong đối thủ một mất một còn, động một chút lại hội miệng đánh nhau!

Liễu Văn Thiên vội vàng nói sang chuyện khác, hỏi: “Từ Nguyệt, trước đó vài ngày, ngươi tựa hồ cũng không ở chỗ này, đi nơi nào?”

“Ta là dựa theo ngươi cho đan phương, về nhà luyện chế đan dược đi rồi!”

Từ Nguyệt cười nói: “Ngươi cái kia đan phương, thật sự thật là lợi hại a!”

“Cha ta bắt đầu còn chưa tin, về sau kinh bất trụ ta khổ nói, mới dựa theo ngươi cho đan phương, luyện chế Huyền cấp đan dược Tội Linh Đan!”

“Không nghĩ tới, không chỉ có giảm đi thiệt nhiều trân quý tài liệu, hơn nữa dùng lượng cũng ít rất nhiều, hiện tại chúng ta cũng có thể tiến hành Tội Linh Đan đại quy mô luyện chế ra!”

Nói xong, nàng theo tồn trữ không gian huyền ra một cái túi, cười hi hi nói: “Cái này tự là mới luyện chế 300 khóa Tội Linh Đan, cha ta nói, vì cảm tạ ngươi cái tiến luyện chế phương pháp, cái này 300 khóa, tự tặng cho ngươi á!”

Trông thấy một cái lớn như vậy cái túi, bên trong rõ ràng toàn bộ là Huyền cấp đan dược Tội Linh Đan, Phạm Nhị mở to hai mắt.

Hắn đột nhiên cười to nói: “Quá tốt á! Ha ha... Ngươi không biết, cái này nếu cho Dã Thảo Minh mỗi người đều phục dụng một khóa, đủ đủ có thể khiến bọn hắn đại đa số người nhanh chóng đột phá một trọng cảnh giới a!”

Tổ Ly Hương giờ phút này cũng hé miệng cười nói: “Đúng vậy, Dã Thảo Minh minh viên, đại đa số là tân sinh, cảnh giới tương đối thấp, Linh Vô cảnh trung kỳ phía dưới chiếm đa số, cái này Tội Linh Đan lại đúng là đối với Linh Vô cảnh võ tu, công hiệu thật lớn!”

Chỉ là chẳng biết tại sao, nàng nói chuyện tuy nhiên không mặn không nhạt, nhưng là sắc mặt lại tựa hồ như có chút khác thường, con mắt hướng về Liễu Văn Thiên thường xuyên ở gian phòng kia, ngấm rất nhiều mắt.

Liễu Văn Thiên trong nội tâm rung mình, đều nói trực giác của nữ nhân vô cùng nhạy bén, nàng hẳn là phát hiện cái gì?

Hắn cũng không phải cố ý dấu diếm của bọn hắn, chỉ là hắn trúng Hắc Mộc dục độc, cần Miêu Miêu vì hắn giải độc, loại sự tình này xác thực khó có thể mở miệng.

Bất quá hắn rất nhanh lại bình tĩnh xuống, nhưng hắn là đã lại để cho Miêu Miêu tiến nhập sứ thanh hoa bình, một khi tiến vào, không chỉ có là hình thể, liền mùi đều lập tức biến mất.

Vừa rồi, gian phòng kia, xác thực có một tia rất huyền diệu đào liễu chi kỳ hương, chỉ là trải qua xử lý, hiện tại bên trong nhà này cũng chỉ thừa Từ Quế Hoa hương hương vị!

Lại nghe thấy Phạm Nhị đại mã ha ha mà nói: “Tốt rồi, thứ này, giao cho ta là tốt rồi!”

Từ Nguyệt lại đem cái túi hương bên cạnh một chuyển, cổ má nói: “Đi ngươi đúng á, đây chính là cha ta, cảm tạ Văn Thiên!”

“Văn Thiên, chính là ta!”

Phạm Nhị lại không khách khí mà nói: “Những đan dược này làm ra đến, còn không phải là vì lớn mạnh Dã Thảo Liên Minh, mà ta là Phó minh chủ, chủ phải chịu trách nhiệm quản lý thiên thạch cùng tài nguyên, không tin ngươi hỏi Thanh Dương, còn có Văn Thiên!”

Cổ Thanh Dương cười nói: “Cái này ngược lại là, luận lợi nhuận thiên thạch, cùng với vận tác tu luyện tài nguyên, Phạm Nhị có thể cũng coi là cái thiên tài! Giao cho hắn, chúng ta ngược lại là rất yên tâm!”

Gặp Liễu Ván Thiên cũng nhẹ gật đầu, Từ Nguyệt tâm không cam lòng tình không muốn địa đem tràn đầy Tội Linh Đan cái túi giao tới.

Phạm Nhị đại hỉ, mở ra vừa nghe, mùi thơm ngát xông vào mũi, hần cười to nói: “Đội lấy, chúng ta đem Dã Thảo Minh lớn mạnh về sau, xem những Kim Long Minh kia thẳng ranh con, còn dám khi dễ chúng ta mình viên không?”

“Vậy thì có sao, vậy thì sao dùng a!” Từ Nguyệt cũng tại giới nước lã, người không thấy Kim Long Minh rất nhiều học viên cũ sao, bọn hần rất nhiều đều là đã đã tiến hành Vô Hồn thức tỉnh đệ tử, có chút thậm chí nhanh đột phá Hồn Vô cảnh trung kỳ rồi!

Phạm Nhị mấy người nghe xong, đều đều trầm mặc xuống.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 165: Ván Thiên hào hùng

Vô tu một đường, càng là đến đẳng sau, mỗi cấp bậc càng là khó có thể đột phá, đặc biệt là theo Khôn Vô cảnh đỉnh phong bắt đầu, mỗi đột phá một cái cảnh giới đều cực kỳ không dễ, ngoại trừ khắc khổ tu luyện bên ngoài, còn cần rất nhiều tu luyện tài nguyên, thậm chí còn cần một ít cơ duyên mới được!

Hồn Vô cảnh trung kỳ, khi bọn hần hiện tại xem ra, vẫn là xa không thể chạm, là rất cường đại tồn tại!

Tại Long Tường Châu, một gia tộc nếu có một hai cái Hồn Vô cảnh trung kỳ cường giả, ít nhất tại một ít nhỏ một chút quận huyện, cũng đã có thể mạnh mẽ đâm tới, đủ để cho gia tộc này ngay tại chỗ thịnh vượng rồi!

“Chúng ta, phải mau chóng tăng lên tu luyện của mình đẳng cấp!” Phạm Nhị cắn răng nói, điểm này, đối với hần mà nói, càng thêm bức thiết, bởi vì hần hiện tại vô tu đẳng cấp, so Liễu Ván Thiên cùng Cổ Thanh Dương đều muốn thấp!

“Tăng lên tu luyện đẳng cấp, mấu chốt là tốc độ!” Liễu Ván Thiên sờ lên cằm, đột nhiên cười nói: “Ta có thể đủ tiến hành Vi Hồn tu luyện, tốc độ so với bình thường người phải nhanh ít nhất gấp năm lần!”

“Ngọa tào!” Phạm Nhị kêu lên: “Con mẹ nó, mau đưa Vi Hồn tu luyện phương pháp giao cho chúng ta, thực chịu không được loại này gấp được cái Tinh Vô cảnh sơ kỳ cường giả đều muốn cúi đầu điều thời gian!”

Mấy người khác, cũng cái kia con mắt chăm chăm vào Liễu Ván Thiên, hiển nhiên cũng đứng điểm này tràn ngập kỳ vọng.

Liễu Ván Thiên lại cười khổ nói: “Ta ngược lại là có thể dạy các người, chỉ là, các người đầu tiên nhất định phải làm một kiện ta đã đã làm sự tình!”

Mấy người hỏi: “Chuyện gì?”

Phạm Nhị càng là kêu lên: “Hừ, chỉ cần người có thể làm được, chúng ta có cái gì làm không được, nói mau!”

“Trước hết để cho chính mình đoạn mạch!”

Liễu Ván Thiên vừa vừa nói xong, bốn người liền không có tiếng vang.

Phạm Nhị mở to hai mắt, tức giận cả buổi, rốt cục yên rồi, thất vọng mà nói: “Cái kia vẫn là được rồi, cái này phong hiểm quá lớn, vạn nhất ra điểm xoa tử, thật có thể trở thành phế nhân một cái rồi!”

Tổ Ly Hương xinh đẹp trong ánh mắt cũng lộ ra nhưng thần sắc, xinh đẹp cười nói: “Xem ra, cái này Vi Hồn tu luyện thật đúng là không phải bình thường người có thể đi vào làm được a!”

Nàng lo lắng hơn, một khi tự đoạn kinh mạch, có rất nhiều dung mạo hủy diệt, thậm chí tay chân tàn phế ví dụ, đây là nàng tuyệt đối không thể dùng tiếp nhận! Từ Nguyệt hiển nhiên cũng nhận đồng nàng thuyết pháp, không hề lên tiếng.

Cổ Thanh Dương cũng cười nói: “Cái kia vẫn là được rồi, ta đã thức tỉnh Ngự Thú Vô Hồn, lại tới một lần thức tỉnh, còn không biết có thể không hiểu rõ! Dù sao cái này trong Vô Hồn thức tỉnh, là căn cơ duyên!”

Liễu Ván Thiên nhẹ gật đầu, nếu như bọn hần muốn, hần vẫn là rất nguyện ý, dù sao, những người này, là đáng giá hần tin cậy bằng hữu! Chỉ là, có mấy

người nguyện ý mạo hiểm đầu rồi, mình cũng bắt quá là bởi vì bị Ma tộc Vu Dạ trường lão gây thương tích, đành phải mạo hiểm tu luyện cái kia 《Phong Thiên Vi Hồn》 mà thôi!

Liễu Văn Thiên đột nhiên hỏi Cổ Thanh Dương: “Có một việc, ta vẫn muốn hỏi ngươi!”

Cổ Thanh Dương cười nói: “Ngươi có phải hay không muốn hỏi, vì cái gì ta có thể đơn giản không chế nhiều như vậy Tế Ma Đài Yêu thú?”

“Đúng vậy!” Liễu Văn Thiên nói: “Ta tuy nhiên cảm thấy có thể thử một lần, lại không nghĩ rằng có thể thành công, hơn nữa ngươi rõ ràng còn có thể không chế nhiều như vậy!”

Cổ Thanh Dương trầm mặc một hồi, ngưng thần nói: “Cái này ngoại trừ ta thức tỉnh Ngự Thú Vô Hồn, cùng với Tư Nguyên Các Các chủ Cổ Nhược Văn giao cho ta vận dụng Ngự Thú Vô Hồn biện pháp bên ngoài, có lẽ cùng Long Cổ Hài cho ta một cái màu đen hộp sắt từ có quan hệ, trong lúc này, tựa hồ lộ ra một cỗ có thể làm cho Yêu thú thần phục khí tức!”

Liễu Văn Thiên đồng tử co rút lại, thanh âm tựa hồ có chút run rẩy, hần hỏi: “Trong lúc này trang, có phải hay không thú hồn tán?”

Cổ Thanh Dương không hiểu, mờ mịt nói: “Ta không biết, Long Cổ Hài cũng không nói gì qua! Chỉ nói là, ta không nên hỏi, mang theo cái này là tốt rồi! Hần còn nói, ta có thể nói cho các ngươi biết chuyện này, lại không cho phép chúng ta hỏi lại hần đó là cái gì, để tránh rước lấy họa sát thân!”

Mấy người khác, lại không rõ, Liễu Văn Thiên vì sao thanh âm hội khác thường, Phạm Nhị hỏi: “Thú hồn tán là cái gì?”

“Nhất định là thú hồn tán!” Liễu Văn Thiên thần sắc ngưng nhưng nói: “Thú hồn tán là ba ngàn năm trước trận kia thiên địa hạo kiếp trước khi, mới có huyền vật, nó hội tán mất ra một loại khí tức, tăng thêm Vũ Tu Giả Huyền Linh chi lực, có thể triệu hoán Yêu thú, thống ngự rất nhiều Yêu thú vì hần làm chiến!”

“Ông trời của ta cái đó!” Phạm Nhị thần sắc vô cùng cực kỳ hâm mộ mà nói: “Nếu như người này có rất nhiều loại này thú hồn tán, cái kia không phải có thể tổ kiến không lồ Yêu thú đại quân sao?”

“Đúng vậy!” Liễu Văn Thiên ánh mắt ngưng trọng, nhưng trong lòng tại Ba Đào phiến cồn, hiện tại, đã xuất hiện rất nhiều theo cái kia trường hạo kiếp về sau tồn tại, ví dụ như Diệt Hồn đại pháp cùng Diệt Phách đại pháp, ví dụ như thú hồn tán!

“Chỉ là, cái này trước cỗ chi vật, rõ ràng có thể tránh qua cái kia trường hạo kiếp, truyền đến bây giờ, coi như là thập phần khó được rồi!”

Tổ Ly Hương hé miệng cười nói: “Đúng vậy a, ta nghe ta cổ sử lão sư đã từng nói qua, vạn năm trước kia trở thành Thượng Cổ thời đại, ba ngàn năm trước, xưng là trước thời cổ đại.”

Cổ Thanh Dương rõ ràng mà nói: “Ngươi còn có cổ sử lão sư? Cho các ngươi truyền thụ Thượng Cổ cùng thiên cổ sự tình sao?”

“Có a! Từng Hoàng tộc đệ tử đều sẽ an bài!”

Tổ Ly Hương ôm tai nói tới, cười nói: “Mà trước cỗ cùng hôm nay Dương Vũ thời đại phân giới điểm, thì tại cái kia trường hạo kiếp! Đồn đãi, cái kia trường hạo kiếp về sau, rất nhiều Linh khí, vũ kỹ, công pháp, Yêu thú...”

“Chỉ cần là cùng phạm tục chi vật không giống với, mang theo Huyền Linh Chi Khí thứ đồ vật, đều ở đẳng kia trường thiên địa hạo kiếp trong Hủy Diệt, Nhân tộc có thể bảo tồn xuống, đã là vạn hạnh! Mà có thể bảo tồn xuống Huyền Linh chi vật, thì là phượng mao lân giác!”

“...”

Phạm Nhị lại tựa hồ như có chút không kiên nhẫn, những này, hần đã sớm nghe trong nhà thái gia nói qua rồi!

Hần đột nhiên cười nói: “Được rồi, đừng kéo những cái gì kia Thượng Cổ, trước cổ sự tình a, nói nói hiện tại a! Chúng ta như thế nào đề cao chúng ta võ tu đẳng cấp?”

Phạm Nhị đột nhiên quý dị cười nói: “Đặc biệt là ngươi a, Văn Thiên, muốn tại nửa năm sau, đánh vào lão sinh Thanh Long Bảng trước tám, trở thành Long Tường Cửu Tuyệt, cái kia căn bản là nói chuyện hoang đường viễn vông, trừ phi ngươi có khác thiên đại kỳ ngộ!”

“Huống chi, ngươi cái tên này, yêu cầu còn rất cao, lại muốn muốn anh hùng cứu mỹ nhân ôm nữ thần quy, cùng Hoàng Tôn lão tử đoạt nữ nhân, đây không phải là tìm đường chết sao?”

Thần sắc hần khoa trương mà nói: “Hoàng thành là địa phương nào? Đó là một rớt xuống khỏi đại thiên thạch, đều có thể đập chết ba cái Tinh Vô cảnh võ tu địa phương, chỉ sợ ngươi tu vi hiện tại, hoàng cung tường thành còn chưa tiến vào, đã bị Hoàng thành hỏa kỵ vệ đốt thành thịt vụn á!”

Mấy người tựa hồ cũng nghe ra bên trong trêu chọc, đều đều ồ ồ cười to, chỉ là Tổ Ly Hương trong ánh mắt, lại tựa hồ như có một tia phiến muộn chi sắc.

“Cái này, ta sớm đã nghĩ kỹ!” Liễu Văn Thiên ngưng thần nói: “Nửa năm sau, ta tất nhập Long Tường Cửu Tuyệt, hơn nữa, ta tin tưởng, chúng ta ba cái, đều tiến vào!”

“Hừ, ta ngược lại là không tin rằng!” Nghĩ đến mình bây giờ mới Khôn Võ cảnh sợ kỳ, mà Thanh Long Bàng bên trên, đừng nói trước tám, coi như là thứ hai mươi tên, cũng đã là Tinh Võ cảnh sợ kỳ rồi, hán không biết Liễu Ván Thiên ở đâu ra lực lượng!

“Ta cũng hiểu được quá khó khăn!” Cổ Thanh Dương thở dài: “Dù cho ba người chúng ta, đem Dã Thảo Minh cái kia mấy chục vạn thiên thạch toàn bộ dùng hết, mỗi ngày đứng ở Tụ Tinh Tháp phía trên nhất ba tầng tu luyện, chỉ sợ cũng khó a! Huống chi, những địa phương kia, rất nhiều địa sớm đã bị Kim Long Minh quyền quý đệ tử đặt bao hết rồi!”

“Có một số việc, làm mới biết được!” Liễu Ván Thiên cười nói: “Ta một mực đều tin tưởng, vô luận bất cứ chuyện gì, đi làm, cùng không đi làm, là không đồng dạng như vậy! Đồng dạng người, làm cùng một sự kiện, cũng là không đồng dạng như vậy!”

Liễu Ván Thiên ngưng thần nói: “Huống chi, ta không có đường lui! Ta cũng không cho phép các ngươi, như những tâm thường kia người đồng dạng còn sống!”

Hán phải trở nên cường đại, bởi vì quá nhiều sự tình chờ hán đi làm, mà muốn làm đến những này, hán chỉ có trở nên mạnh mẽ!

Trong mắt của hán tựa hồ có một đoàn hỏa diễm tại thiêu đốt!

“Ta như tung hoành, hủy thiên diệt địa!”

“...”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 166: Thiếu niên gặp nạn

Lâm Nguyệt cốc, hiểu phong, Tàn Nguyệt.

Ba cái thiếu niên tại rậm rạp trong rừng chậm chạp hành tẩu, tại đây đã đem tiến vào Lâm Nguyệt cốc nội địa, bọn hán không thể không chậm, bởi vì vì bọn họ một bên đi phía trước, một bên phá giải một loại huyền diệu trận pháp.

Vượt lên đầu mà đi Liễu Ván Thiên, tại đây đủ điều động khởi Tàn Tử Nghi thần thức, không ngừng mà đem lần trước đã phá giải Mộc Nguyệt trận pháp, lần nữa đi ngược chiều một lần, rất nhanh, bọn hán đi tới một cái tương đối khoáng đạt cỏ xanh địa phương.

“Ha ha, Ván Thiên, ngươi có thể thật giỏi, cái này Mộc Nguyệt trận là năm đó Lâm Nguyệt cốc cốc chủ ôm núi hao hết tâm tư mà thiết, không nghĩ tới rõ ràng có thể bị ngươi phá giải, nếu như hán đã biết, nhất định muốn cho rằng Lâm Nguyệt cốc ra nội gian a!”

Phạm Nhị nâng cao cái phình bụng, nhìn qua không thác nước phía xa, không khỏi tâm tình thật tốt, hán như thế nào cũng không nghĩ tới, Liễu Ván Thiên nói muốn tăng lên tốc độ tu luyện, lại là nói muốn tới cái này tụ nguyệt chi địa!

Nếu quả thật có thể ở chỗ này tu luyện, cái kia thật là so tại Long Tường Học Viện Tụ Tinh Tháp tầng cao nhất tu luyện, tốc độ nhanh hơn quá nhiều!

“Chỉ là, không biết chúng ta có thể hay không thuận lợi tiến vào đến cái kia có thác nước địa phương!”

Cổ Thanh Dương nhìn xem cái này một mảnh vô cùng đẹp và tinh mịch chỗ, cũng là tâm tình kích động, Lâm Nguyệt cốc, cái này chỉ là tồn tại ở trong truyền thuyết địa phương, nguyên lai nhưng lại tại Long Tường Châu, hơn nữa bọn hán hiện tại, đã tiến vào đến Lâm Nguyệt cốc nội địa!

“Yên tâm đi, nhất định có thể đi!” Liễu Ván Thiên khóe miệng giơ lên, nhìn qua cái kia hán đã từng đi qua địa phương, thầm nghĩ: “Không biết Lâm Nguyệt phải chăng tại chỗ nào? Hi vọng nàng đáp ứng chuyện của mình, muốn giữ lời nói mới tốt!”

“Đi vào? Các ngươi cho rằng, nơi này là các ngươi nghĩ đến, liền có thể đến địa phương sao?”

Một cái âm trầm thanh âm như Quỷ Mị, tại mọi người bên tai vang lên.

Qua trong giây lát, tiền phương của bọn hán, xuất hiện hai cái Quỷ Mị thân ảnh.

Giờ phút này tia nắng ban mai còn chưa sơ hiểu, ánh trăng có thừa quang, tại loại này không tính ám cũng không tính ánh sáng sáng ngời xuống, cái này thân thể hai người, một cao một thấp, chỉ là một gầy một béo, chỉ là thấp người béo, như một thấp bí đỏ, cao không người nào so gầy yếu, phảng phất

một căn gậy cây gậy trúc!

Để cho nhất người ngạc nhiên chính là, hai người này vậy mà đều là hơi mờ, tự hồ chỉ có nửa cái như ẩn như hiện thân thể, tùy thời đều có thể biến mất.

Phạm Nhị nhìn qua hai người quý dị thân ảnh, trong nội tâm cả kinh, rung giọng nói: “Ngọa tào, hai người này không phải là Quỷ Mị a?”

Liễu Văn Thiên lại cười nói: “Bất quá là Mị Ảnh thuật mà thôi, hai người này võ tu đẳng cấp không thấp, rõ ràng có thể đem cái này Mị Ảnh thuật thực hành tình cảnh như thế, có thể làm cho thân ảnh như ẩn như hiện, coi như là khó được!”

“Ồ?” Mới vừa nói lời nói gậy cây gậy trúc cả kinh, âm u mà nói: “Không nghĩ tới a, rõ ràng có người có thể nhận biết chúng ta cái này Mị Ảnh thuật, thật sự là khó được!”

“Ha ha...” Thập bí đồ tắc thì thần sắc hòa ái nhiều lắm, đập vào ha ha nói: “Xác thực khó được! Chúng ta, thế nhưng mà rất nhiều năm không có ở bên ngoài đi đi lại lại rồi, chỉ sợ bọn họ cũng đã đem chúng ta quên á!”

Hắn ngáp, trì hoãn âm thanh nói: “Chỉ là người thiếu niên, ta khuyên ngươi vẫn là trở về đi, tại đây không phải các ngươi nên đến địa phương!”

“Hai vị tiền bối thân ảnh như thế Quỷ Mị, có thể thấy được là võ tu đẳng cấp cực cao chi nhân!” Liễu Văn Thiên chấp tay nói: “Chỉ là văn bối kiến thức kiến thức nông cạn, không biết hai vị tiền bối, có thể cho biết danh hào?”

Liễu Văn Thiên giờ phút này dùng một cái người khiêm tốn tư thái, ôn hòa địa hướng hai người vãn an, lại để cho Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương tất cả giật mình, cái này Liễu Văn Thiên, từ trước đến nay cuồng ngạo không bị trời buột, giờ phút này cư nhiên như thế khiêm khiêm hữu lễ, thật sự là khó được!

“Ha ha ha...”

Cái kia gậy cây gậy trúc đắc ý cười nói: “Tiểu tử này, ngược lại là khiêm cung, chỉ là chúng ta hai người tại người thường thời điểm ra đi, người gặp người nộ, nhân gian người oán, vẫn là đừng cho người biết rõ, hai người chúng ta lão bất tử còn sống tốt!”

Thập bí đồ cũng đập vào ha ha nói: “Chúng ta đối với người nói khách khí như vậy, là yêu quý người chi kiến thức, có thể phá giải Mộc Nguyệt chi trận lại tới đây, lại có thể nhìn thấu chúng ta Mị Ảnh thuật thiếu niên, thật là làm cho lão phu an ủi hoài á!”

Gậy cây gậy trúc âm trầm nói: “Chỉ là, ngươi cũng biết cái này Lâm Nguyệt cốc, cũng không phải là đơn giản lại để cho người đến địa phương, nếu là đổi lại mười năm trước, chỉ sợ các ngươi ba người, định đã phơi thây nơi này rồi!”

Thập bí đồ cười nói: “Đúng vậy, thừa dịp ta còn không có cái biến chủ ý, cho nên các ngươi vẫn là đi thôi!”

Hai người này nói chuyện, béo nói chuyện dễ dàng cùng ái, gậy nói chuyện âm trầm ngưng trọng, lại để cho người cảm giác ngừng ngắt cảm giác mười phần, dị thường thú vị.

Liễu Văn Thiên nhin cười, nói ra: “Hai vị tiền bối có chỗ không biết, ta chỗ này, là cùng ôm Nguyệt cô nương ước hẹn!”

“Làm càn!” Không nghĩ tới gậy cây gậy trúc thanh âm bỗng nhiên có một tia tức giận, hắn nhìn qua ba người võ tu cảnh giới, hai cái Khôn Võ cảnh, một cái đoạn mạch, không khỏi có chút buồn cười, mấy người kia cảnh giới như thế thấp, ở đâu vào khối Lâm Nguyệt thiếu Chủ Chi Nhân?

Hắn âm châm rờn rờn mà nói: “Thiếu chủ nhà ta, há lại các ngươi loại này người phạm tục, có khả năng nhận thức đâu?”

Thập bí đồ giờ phút này thần sắc cũng trở nên nghiêm túc lên, du âm thanh nói: “Người thiếu niên, chớ để nói mạnh miệng, Thiếu chủ nhà ta, chưa bao giờ ra cái này Lâm Nguyệt cốc, ngươi làm sao có thể nhận thức các ngươi!”

“Có thể chúng ta xác thực là...”

Liễu Văn Thiên còn chưa nói xong, gậy cây gậy trúc bỗng nhiên quát to: “Chớ để lại nói nhảm, bằng không thì, ta định cho các ngươi vui thi nơi này, từ nay về sau không về!”

Liễu Văn Thiên hiển nhiên không nghĩ tới, hai người này sắc mặt thay đổi bất thường, hắn thấy hai người giống như tại ngưng tụ Huyền Linh chi lực, biết rõ nhiều lời vô ích, liền ngưng tụ Huyền Linh chi lực, chuẩn bị động thủ.

“Yêu Nguyệt trào!”

Gậy cây gậy trúc thân ảnh lóe lên, thoáng qua liền xuất hiện tại ba người phụ cận, Khô Mộc giống như hai tay đột nhiên biến lớn mấy lần, hướng về ba người tùy ý một trào.

Liễu Văn Thiên mấy người kinh hãi, không nghĩ tới người này thân ảnh thật không ngờ cực nhanh, bọn hắn nhanh chóng né tránh.

Chỉ là, cái này nhìn như bình thường một trào, lại làm cho người tránh cũng không thể tránh, qua trong giây lát, Phạm Nhị cũng đã bị một mực bắt lấy, trên người cùng Huyền Nguyên tương thông huyết mạch tiết bị khấu trừ, ti không thể động đậy chút nào.

Mà Cổ Thanh Dương trong lúc bối rối, vốn muốn phản kháng, nhưng lại ngay cả Ngự Thú Vô Hồn cũng không kịp phóng thích, cũng bị bắt chặt.

Chỉ có Liễu Vấn Thiên, nhanh chóng khởi động Loạn Ba Bộ pháp, dùng chỉ trong gang tấc, hiểm hiểm địa tránh được gậy cây gậy trúc.

Nhưng là hắn vừa tránh đi gậy cây gậy trúc, đã có một cái mập mạp bàn tay lớn đang chờ hắn, còn chưa và phản kháng cũng đã bị bắt chặt.

Thấp bí đỏ cười to nói: “Tiểu tử này bộ pháp ngược lại là rất thú vị, chỉ tiếc ngươi võ tu đẳng cấp quá kém, nếu như ngươi có thể có chúng ta hai người tu vi, bộ pháp này không chút nào không cần Mị Ảnh thuật chênh lệch a!”

“Hảo cường!”

Mới một hiệp, thậm chí ba người đều không có chút nào sức hoàn thủ, cũng đã rơi vào hai người bàn tay lớn ở bên trong, hai người này bàn tay, giờ phút này đại có thể bắt lấy ba bốn người, thực không phải ra sao vũ kỹ!

“Mau buông chúng ta ra!” Phạm Nhị bị trảo lấy dị thường khó chịu, hét lớn: “Hai người các ngươi thấp bí đỏ, gậy cây gậy trúc, khi dễ tiểu hài tử, tính toán cái gì bọn sự!”

“Cái này Lâm Nguyệt cốc là cấm địa, có thể chẳng phân biệt được cái gì tiểu hài tử đại nhân!” Gậy cây gậy trúc âm trầm nói: “Huống chi, ngươi cái này mập mạp thân thể, lớn lên giống đầu thành thực heo mẹ, ở đâu là tiểu hài tử?”

“Như vậy không nghe lời tiểu hài tử, không bằng ném vào sói hoang nhai, lại để cho bọn hắn tự sinh tự diệt a!”

“Ta thấy được!” Thấp bí đỏ đập vào ha ha nói: “Hiện tại thiếu niên này người, thực không biết trời cao đất rộng, rõ ràng dám ở Lâm Nguyệt cốc làm càn, đáng thương, cái này ba cái Tiểu chút chút!”

Hai người như mang theo con gà con điều hâu đồng dạng, nhanh chóng mang theo ba người, hướng về sói hoang nhai phương hướng lao đi.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 167: Đan phương cứu mạng

Dã Lang Nhai cao ba mươi ba trượng, người bị ném, dù cho không bị ngã chết, cũng sẽ bị sói hoang đàn yêu thú khời mà thực, liền xương cốt cũng sẽ không còn lại.

Gậy cây gậy trúc cùng thấp bí đỏ nhìn qua Dã Lang Nhai hạ đối khát đàn sói hoang, thần sắc một hồi tiếc hận.

Thấp bí đỏ thở dài: “Cái này Dã Lang Nhai sói hoang Yêu thú, thời gian thật dài đều không có hưởng qua thịt người hương vị, giờ phút này, bọn hắn nhất định đối với cái kia hương vị hoài niệm cực kỳ!”

Gậy cây gậy trúc âm trầm cười nói: “Đúng vậy a, mười lăm năm trước, những sói hoang này ngược lại là đại no bụng có lộc ăn, những đến đây kia tranh đoạt Lâm Nguyệt cốc người, lại để cho đàn sói hoang trọn vẹn ăn hết hơn mười ngày mới ăn xong, chỉ là những năm này, bọn hắn cũng không biết dùng người thịt ăn a!”

Thấp bí đỏ cười ha hả mà nói: “Ta suy nghĩ, hắn có phải hay không đã đổi tính, sửa ăn thịt khác thú loại?”

Gậy cây gậy trúc lại hừ lạnh nói: “Hừ, Giang Sơn dễ đổi, lang tính khó đổi! Những sói hoang này Yêu thú, cùng Đại Lương Đế Quốc sói hoang bất đồng, bọn hắn giống đến từ Tây Phương Yêu vực, đành phải ăn thịt người thịt, người không có thấy bọn họ nguyên một đám gậy trợ cả xương, so với ta còn gậy!”

“Xem ra, bọn hắn hôm nay có có lộc ăn rồi...!”

Nói xong, thấp bí đỏ tay chậm rãi buông ra, liền muốn đem Liễu Vấn Thiên ném xuống.

Nhìn qua phía dưới lộ ra vô cùng đói khát hung quang sói hoang Yêu thú, Liễu Vấn Thiên trong nội tâm một hồi khổ sở.

Bọn hắn bản có thể mượn nhờ rồng ngâm cùng Cổ Thanh Dương Ngự Thú Vô Hồn, triệu hoán cùng đe dọa những sói hoang kia Yêu thú. Chỉ là, cái này vách núi cao như thế, mà lại vách đá không cái gì gằng sức chỗ, chỉ sợ té xuống, người đã hôn mê, ở đâu còn có thể thi triển Ngự Thú Vô Hồn cùng rồng

ngâm?

Chính mình mang theo liền cái huynh đệ tới đây Lâm Nguyệt cốc, bản là vì tăng lên võ tu cảnh giới, không nghĩ tới hôm nay, lại muốn chết cái này Dã Lang Nhai.

Liễu Văn Thiên không có cam lòng, đột nhiên lớn tiếng gào thét nói: “Lâm Nguyệt ngươi cái này Xú nha đầu, không phải nói tốt muốn cho ta vào sao, lúc này ngươi đã đi nơi nào?”

“Dừng tay!” Một cái thanh thủy thanh âm đột nhiên vang lên, lại để cho Liễu Văn Thiên ánh mắt ngưng tụ.

Tại hân nghe tới, thanh âm này, xem như hôm nay nghe được nhất dễ nghe thanh âm! Là Lâm Nguyệt đã đến!

Một cái vô cùng xinh đẹp nữ tử, đột nhiên xuất hiện tại mấy người trước mặt.

Nàng mặc lấy một thân màu trắng nhẹ vậy, trắng nõn làn da giống như bầu trời đêm trắng sáng, xinh đẹp khuôn mặt, lại lộ ra một hồi vẻ hưng phấn.

“Thiếu cốc chủ hân là thực nhận thức hai người này?”

Gậy cây gậy trúc hiển nhiên không ngờ đến cái này Lâm Nguyệt cốc cốc chủ con gái, rõ ràng giờ phút này sẽ xuất hiện.

“Ha ha, Thiếu cốc chủ, hai người này tự tiện xông vào Lâm Nguyệt cốc, chúng ta chuẩn bị đưa bọn chúng ném vào Dã Lang Nhai, đây chính là Lâm Nguyệt cốc vài chục năm nay, chưa bao giờ cái biến qua quy củ!”

Thấp bí đồ tuy nhiên đập vào ha ha, nói chuyện khẩu khí lại tựa hồ như có chút bất thiện.

“Các ngươi trước đem bọn họ buông đến!”

Lâm Nguyệt lớn tiếng nói: “Mấy người kia, có thể là bằng hữu của ta!”

Gậy cây gậy trúc cùng thấp bí đồ nhìn nhau, trong mắt lộ ra một tia giảo hoạt chỉ sắc.

Gậy cây gậy trúc âm trầm mà nói: “Thiếu cốc chủ, ta hai người phụng mệnh thủ vệ cái này Lâm Nguyệt cốc đạo thứ hai quan khẩu, không dám tự tiện làm chủ, mấy người kia lại dám một mình xâm nhập Lâm Nguyệt cốc, phá chúng ta Mộc Nguyệt trận, còn đối với chúng ta vô lý, chỉ sợ ít cốc chủ, không nên kết bạn như thế bằng hữu a?”

“Đừng rồi!” Thấp bí đồ cũng đập vào ha ha nói: “Lâm Nguyệt cốc, tự ý nhập lấy chết! Đây là nhiều năm không thay đổi quy củ!”

Lâm Nguyệt đột nhiên khẽ kêu nói: “Gậy cây gậy trúc, thấp bí đồ, các ngươi quá làm càn! Ta với tư cách Lâm Nguyệt cốc Thiếu cốc chủ, chẳng lẽ còn không thể để cho các ngươi hai người tòng mệnh sao?”

Gậy cây gậy trúc lại cười lạnh nói: “Thuộc hạ không dám, chỉ là, cái này Lâm Nguyệt cốc ra vào, hiện tại do tiểu công tử phụ trách, Thiếu cốc chủ nếu muốn để cho chúng ta thả mấy người kia, vẫn là thỉnh Thiếu cốc chủ cùng tiểu công tử thương lượng một chút mới là!”

Liễu Văn Thiên vốn tưởng rằng Lâm Nguyệt đã đến, nhất định có thể cứu bọn họ, không nghĩ tới chính là, hai người này vậy mà tựa hồ cũng không mua Lâm Nguyệt sổ sách, xem ra, bọn hân trong miệng tiểu công tử, cùng Lâm Nguyệt là Lâm Nguyệt cốc hai cái phái.

Lâm Nguyệt khí đến sắc mặt đỏ bừng, nàng không nghĩ tới, hai người này ngày thường tuy nhiên không giúp sức chính mình, trên mặt bàn cũng là không có trở ngại, giờ phút này cũng dám công nhiên đối kháng chính mình.

Nàng đôi mắt lóe lên, đột nhiên cười nói: “Các ngươi cũng biết, ba người bọn họ, là cha ta địa phải tìm được người sao?”

“Ha ha ha...” Không nghĩ tới thấp bí đồ nghe xong lời này, vậy mà cười lên ha ha.

Hân cười to nói: “Thiếu cốc chủ khi chúng ta là ba tuổi tiểu hài tử đâu rồi, trước mắt, cốc chủ thân cư bế quan không ra, ở đâu có thể biết cái này mấy cái thiếu niên, là hân người muốn tìm?”

Gậy cây gậy trúc cũng cười lạnh nói: “Chẳng lẽ lại, cốc chủ tại ba năm bế quan trước, cũng đã biết được, cái này ba cái thiếu niên sẽ xuất hiện sao?”

“Các ngươi không tin?” Lâm Nguyệt âm thanh lạnh lùng nói: “Chỉ là, các ngươi cũng biết, trước mấy **** mang về đến Tu Hồn Bỏ Phách Đan, là ai người chi vật?”

Gậy cây gậy trúc cười lạnh nói: “Ta tự nhiên biết rõ, cái kia Tu Hồn Bỏ Phách Đan, là Quỷ Kiệt Cốc gì hiểu man Hà Đan Tôn luyện chế ra đến, chỉ là cùng việc này có quan hệ gì đâu?”

“Cái kia Tu Hồn Bỏ Phách Đan là thấp bí đồ trong tay Liễu Văn Thiên đấu giá đoạt được, sau đó truyền tin!”

Lâm Nguyệt ngưng thần nói: “Mấu chốt nhất chính là, hân không có dùng một khối thiên thạch, mà là chỉ dùng một loại đan phương, không chỉ có đổi lấy Tu Hồn Bỏ Phách Đan, nhưng lại đổi lấy hội Diệt Hồn đại pháp cùng Diệt Phách đại pháp hai người!”

“A? Tiểu tử này ngược lại là cam lòng! Rõ ràng đem Tu Hồn Lạc Phách Đan đan phương truyền tin!” Thấp bí đỏ tựa hồ đã có một tia hứng thú, cười hỏi: “Không biết đan dược gì, có thể so Tu Hồn Bồ Phách Đan lợi hại hơn hay sao?”

Lâm Nguyệt trì hoãn âm thanh nói: “Địch Hồn Đan!”

“Địch Hồn Đan?” Thấp bí đỏ lập tức há to miệng, bực này đan dược, có thể nói trân quý dị thường, tiểu tử này, lại có thể biết có?

Gậy cây gậy trúc hiển nhiên cũng không hiểu kinh ngạc, đột nhiên cười lạnh nói: “Nói như vậy, tiểu tử này còn là một bảo bối!”

“Các ngươi cũng biết, cha ta địa bế quan về sau, cần phục dụng đại lượng phẩm giai cao đan dược, mới có thể cuối cùng thành thần công! Ta thỉnh bọn hắn đến đây, cũng là vì luyện cái kia Địch Hồn Đan sự tình!”

Lâm Nguyệt gặp lưỡng người thần sắc hòa hoãn xuống, trong nội tâm nhẹ nhàng thở ra, nàng biết rõ, tuy nhiên hai người cùng mình không phải là người một đường, bọn hắn ủng hộ, là tự mình cái kia mẹ kế sinh đệ đệ, tiểu công tử ôm thiên!

Chỉ là, cái này Lâm Nguyệt cốt đại đa số người, mặc kệ ủng hộ chính là mình vẫn là ôm thiên, đối với cha của mình ôm son cốt chủ, lại không không trung thành và tận tâm, chỉ cần là có lợi cho ôm núi sự tình, bọn hắn đều nhất định toàn lực ủng hộ địa đi làm, Lâm Nguyệt chỉ là lợi dụng bọn hắn loại này tâm tư.

Chỉ là, nàng nói nhưng cũng là lời nói thật, nàng lần trước nữ giả nam trang đi ra ngoài Quý Nhai đo lường, cũng chính là vì muốn đập đến cái kia Tu Hồn Bồ Phách Đan, vì cha sau khi xuất quan cuối cùng thành thần công, tận một phần nhi nữ chí lực!

Thấp bí đỏ nhìn qua gậy cây gậy trúc, cười hỏi: “Vậy thì, trước lưu ba người này?”

Gậy cây gậy trúc cười lạnh nói: “Tiểu tử, tha các ngươi có thể, nhưng là ngươi phải đem cái kia Địch Hồn Đan đan phương, cáo tri chúng ta!”

Liễu Ván Thiên gặp hai người rút cục nhà ra, trong nội tâm thờ dài một hơi, hấn cất cao giọng nói: “Ta là các ngươi Thiếu cốt chủ Lâm Nguyệt bằng hữu, tự nhiên sẽ nói cho nàng biết, chẳng lẽ các ngươi cái này là như vậy đối đãi bằng hữu sao?”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 168: Cò kè mặc cả

Thấp bí đỏ cùng gậy cây gậy trúc nhìn nhau, thấp bí đỏ cười nói: “Đã như thế, chúng ta trước hết thả bọn hắn a!”

Gậy cây gậy trúc nhẹ gật đầu, cùng thấp bí đỏ cùng một chỗ, đem ba người buông xuống.

Gậy cây gậy trúc âm trầm nói: “Ta có thể cảnh cáo ngươi, nếu như ngươi không thành thành thật thật địa cho chúng ta cốt chủ luyện chế đan dược, coi chừng ta đã muốn các ngươi mạng chó!”

Liễu Ván Thiên sống bỗng nhúc nhích mới vừa rồi bị nắm chặt thân thể, rút cục trì hoãn qua khí đến, hấn nhìn thoáng qua Lâm Nguyệt, thầm nghĩ: Vừa rồi Lâm Nguyệt nói là nàng thỉnh chính mình tới, là vì cốt chủ ôm núi luyện chế đan dược, đó là quý kéo, chỉ là, nàng cũng là xuất phát từ một mảnh hảo tâm, vì cứu chính mình, liền chuẩn bị đem nói dối tròn xuống dưới.

Hấn gật đầu nói: “Đã ta đáp ứng Lâm Nguyệt sự tình, tự nhiên hết sức!”

“Chúng ta hội thời khắc chăm chăm vào các ngươi!”

Ném xong câu này, gậy cây gậy trúc cùng quả bí lùn thân hình giương động, đảo mắt liền biến mất ở Dã Lang Nhai.

Nhìn qua hai người loại quý mị thân ảnh, Phạm Nhị liú lười nói: “Hai người này, thật sự là lợi hại a, chúng ta căn bản cũng không có sức hoàn thủ, tự bị bắt chặt, năm Huyền Môn, căn bản không thể động đây, ta đều cảm giác thiếu chút nữa hít thở không thông mà chết rồi!”

“Các ngươi cũng thật sự là không biết trời cao đất rộng!” Lâm Nguyệt giờ phút này cười lạnh nói: “Hai người bọn họ tại hai mươi năm trước, đây chính là quá khứ Long Tường đại nhân vật, béo gầy song sát, là này hai người!”

“À? Nguyên lai là bọn hần a!” Phạm Nhị thiếu chút nữa nhảy dựng lên, lúc này hần không sờ bụng, mà là vuốt chính mình Huyền Nguyên chỗ, kinh hãi nói: “Hai người này, ta ngược lại là nghe ta cô cô đã từng nói qua, từ trước đến nay giết người như ngóe, cũng không hỏi thiện ác... Nếu như biết là bọn hần, ta là không bao giờ nữa sẽ đến địa phương quỷ quái này a!”

Gặp Liễu Ván Thiên cùng Cổ Thanh Dương tựa hồ không tin, Phạm Nhị tiếp tục giải thích nói: “Các ngươi là không biết a, hai người bọn họ tại hai mươi năm trước, tên tuổi đến cỡ nào vang dội!”

“Đã từng có một thiếu niên cùng bọn họ một lời không hợp, bọn hần vậy mà không chỉ có tàn nhẫn địa giết thiếu niên kia, nhưng lại giết thiếu niên cả nhà! Phải biết rằng, thiếu niên kia thế nhưng mà Long Tường Tây Bắc vọng tộc võ Nguyệt gia tộc, lại trong vòng một đêm chịu khổ diệt môn! Có thể thấy bọn họ võ tu thực lực mạnh, đến cỡ nào ngoan độc! Chúng ta bị bọn hần bắt lấy, không có lập tức đào lấy Huyền Nguyên, đã là vạn hạnh rồi!”

Liễu Ván Thiên khoe miệng khê nhếch, nhìn qua hai người biến mất phương hướng, ngưng thần nói: “Như thế cường hoành bạo ngược chi nhân, phụ thân ngươi rõ ràng có thể đưa bọn chúng thuần phục, xem ra phụ thân ngươi ôm nủi, là cái nhân vật lợi hại!”

Liễu Ván Thiên thông qua đối lập, cảm giác hai người vừa rồi mặc dù đối với bọn hần hung ác, nhưng so với hai mươi năm trước đến, đã đầy đủ ôn hòa rồi!

“Đó là đương nhiên á!” Lâm Nguyệt đắc ý nói: “Cha ta địa, là dưới đời này đệ nhất số đại anh hùng, không chỉ có võ tu cảnh giới cao, nhưng lại rất có đối phó những bất đồng kia ác nhân thủ đoạn!”

Liễu Ván Thiên nhìn qua dưới ánh mặt trời siêu phàm thoát tục Lâm Nguyệt, đột nhiên cười nói: “Lần trước tại đo lường, ngươi một thân nam trang, ta bắt đầu còn tưởng rằng là nhà ai tuần tú công tử ca đi Đan Dược Khu tìm thú vui rồi, về sau mới phát hiện dĩ nhiên là ngươi!”

Lâm Nguyệt cười nói: “Hừ, đó là ngươi có mắt không trông, rõ ràng không nhận ra ta! Nói đi, lần này tới, cần làm chuyện gì?”

“Chúng ta tới, là muốn mượn ngươi tụ nguyệt chi địa Lâm Nguyệt trì, tiến hành tu luyện!”

Liễu Ván Thiên sờ lên cằm, mỉm cười nói: “Lần trước chúng ta đánh cuộc, ta thế nhưng mà thắng, dựa theo đồ ước, ngươi đến làm cho ta tiến vào tu luyện!”

Lâm Nguyệt nhìn qua Liễu Ván Thiên ba người, giáo hoạt mà nói: “Cho các ngươi lại Lâm Nguyệt cốc tu luyện có thể, nhưng ta cũng không đáp ứng, cho ngươi tiến vào Lâm Nguyệt trì tu luyện!”

Liễu Ván Thiên thần sắc sửng sò, lại nghe được Lâm Nguyệt nói ra: “Ngươi cũng đừng quá tham lam, cái này Lâm Nguyệt cốc dùng Lâm Nguyệt trì làm trung tâm phương viên hơn mười dặm, không khỏi là tụ nguyệt cùng tụ tinh tuyệt hảo chi địa, đơn thuần tụ tinh chi lực, so các ngươi Long Tường Học Viện Tụ Tinh Tháp tầng thứ mười hai đều muốn cường ít nhất gấp ba, tăng thêm có thể tụ nguyệt, tốc độ tu luyện trọn vẹn mạnh gấp năm lần không chỉ!”

Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương nghe xong, con mắt mạo hiểm ánh sáng, Phạm Nhị cười to nói: “Cái này Lâm Nguyệt cốc, quả nhiên danh bất hư truyền, thật là lợi hại!”

Lâm Nguyệt nhìn một cái dáng người dài rộng Phạm Nhị, khinh thường cười nói: “Cái này tính toán cái gì, chính thức lợi hại chính là Lâm Nguyệt trì, nơi đó là tốt nhất tụ nguyệt chi địa, luận tốc độ tu luyện, so Tụ Tinh Tháp mười hai tầng nhanh đến bằng một phần mười!”

Nàng gặp ba người lộ ra hướng về chi sắc, ánh mắt hiện lên một tia quỷ dị, cười nói: “Bất quá, các ngươi chỉ có thể ở Lâm Nguyệt trì bên ngoài tu luyện, nhưng không cho tiến vào ta Lâm Nguyệt trì! Đây chính là của ta tư quyền sở hữu mang!”

Liễu Ván Thiên cười nói: “Vậy không được! Ta phải tiến vào Lâm Nguyệt trì tu luyện, bằng không thì, trong vòng nửa năm, ta là khó có thể tiến vào Long Tường Học Viện Thanh Long tám tuyệt!”

“Huống chi, ta lần trước thế nhưng mà đã tiến vào qua một lần rồi!”

“Hừ, ngươi mơ tưởng!” Lâm Nguyệt nhớ tới lần trước tại Lâm Nguyệt trì gặp phải Liễu Ván Thiên cùng Miểu Miểu đoàn tụ sự tình, trong nội tâm đồn nộ.

“Các ngươi lên lần đột nhiên xông tới, bất quá là bởi vì ngươi vừa vận đần độn u mê địa phá cái kia Mộc Nguyệt chi trận, mà ta Lâm Nguyệt cốc gặp được kẻ thù bên ngoài, vốn thủ vệ ra vào chi đạo béo gầy song sát đi nghênh địch mà thôi! Bằng không thì, các ngươi chỉ sợ lần trước liền đã bị ném vào Dã Lang Nhai rồi!”

Nàng đột nhiên quát: “Ta cho ngươi tiến vào Lâm Nguyệt trì trong mười dặm tiến hành tu luyện, đã xem như thực hiện đồ ước rồi, còn dám lòng tham? Huống chi, lần trước ta thế nhưng mà chỉ nói cho ngươi tiến đến, chưa nói ngươi có thể dẫn người tiến đến, hai người bọn họ, phải đi ra ngoài!”

Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương lập tức mở to hai mắt, ánh mắt kia nhìn qua Liễu Ván Thiên, tựa hồ muốn nói: Nhanh làm cô gái đẹp này, bằng không thì chúng ta có thể cũng sẽ bị đuổi đi ra rồi!

Cái này Lâm Nguyệt cốc không thể nghi ngờ là tàng long ngọa hổ, liền hai mươi năm trước hung danh truyền xa béo gầy song sát đều tại, muốn đuổi bọn hần đi ra ngoài quá dễ dàng!

Liễu Ván Thiên ngao ngễ nói: “Ba người chúng ta, đều phải tiến vào Lâm Nguyệt trì tu luyện!”

Lâm Nguyệt trong nội tâm rung mình, thiếu niên này hảo cường ngạnh khẩu khí, nàng vốn định trực tiếp cự tuyệt, đột nhiên tựa hồ nhớ tới cái gì, sắc mặt nhanh chóng một mảnh Yên Nhiên, cười nói: “Muốn vào đi, có thể, người cầu ta nha!”

Cái kia Lâm Nguyệt tri vốn là phụ thân nàng ôm núi vì nàng hoa tư thuộc chỗ tu luyện, nàng muốn cho ai đi vào cũng không phải khó, chỉ là, nàng lại không quen nhìn Liễu Vãn Thiên cái kia không sợ hãi không chột, thậm chí có điểm cuồng ngạo sắc mặt.

Nàng cảm sáng như Tinh Thần con mắt nhìn qua Liễu Vãn Thiên, thầm nghĩ: Lại để cho hần thấp giọng cầu chính mình, có lẽ rất có ý tứ a?

“Đàn ông làm việc, sao có thể đơn giản cầu người?”

Không nghĩ tới Liễu Vãn Thiên con mắt cũng lộ ra khó lường hào quang, cười nói: “Huống chi, có thể sử dụng giao dịch phương thức giải quyết vấn đề, tại sao phải dùng tôn nghiêm trao đổi đâu?”

“Người cũng đừng quên, phụ thân người ôm cốc chủ bế quan đi ra lúc, cần đại lượng trân quý khan hiếm đan dược!”

Lâm Nguyệt trong nội tâm trầm xuống, âm thanh lạnh lùng nói: “Vừa rồi ta nói người có Dịch Hồn Đan, có thể bang cha ta, nhưng thật ra là không muốn làm cho các người bị béo gầy song sát ném Dã Lang Nhai mà thôi!”

“Cái kia béo gầy song sát, vô tu công lực ngược lại là lợi hại, chỉ là đối với đan dược nhưng lại chó má không hiểu, bọn hần nào biết đâu rằng, vô luận là Tu Hồn Lạc Phách Đan, vẫn là Dịch Hồn Đan, đối với cha ta loại này Cao giai vô tu mà nói, căn bản vô dụng! Bằng không thì, lần trước tại đo lường, ta nơi nào sẽ cho người lấy được cái kia Tu Hồn Lạc Phách Đan?”

Liễu Vãn Thiên trong nội tâm cả kinh, tiểu cô nương này, lần trước tại đo lường nữ giả nam trang tham dự đan dược cạnh tranh, quả nhiên chỉ là đồ thú vị mà thôi!

May mắn, trong lòng của hần sớm có quyết đoán, tiếng cười nói: “Không biết phụ thân người ôm cốc chủ, sở tu luyện loại nào công pháp?”

“Nói người cũng không biết!” Lâm Nguyệt dịu dàng nói: “Là 《Già Thiên Nguyệt》!”

“Già Thiên Nguyệt?” Liễu Vãn Thiên nghe thế danh tự, vậy mà cũng đã không thể bình tĩnh.

Phạm Nhị gặp Liễu Vãn Thiên thần sắc kinh ngạc, hỏi: “Cái này Già Thiên Nguyệt ta là chưa từng nghe nói qua, không biết cái gì cái gì đó?”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 169: Già Thiên Tà Công

Liễu Vãn Thiên nhanh chóng điều động khởi Tàn Tử Nghi thần thức, tâm thần ngưng tụ, hần ngưng trọng mà nói: “Thanh Long Đại Đế 《Bổ Thiên ghi chú》 trong có ghi lại, tại hơn ba nghìn năm trước hạo kiếp ở bên trong, Thanh Long Đại Đế dùng tám khối Huyền Thiên Thần Thạch cứu vãn Nhân tộc tại nguy nan, chỉ là Huyền Thiên Thần Thạch từ đó về sau, liền biến mất ở Thương Khung!”

“Kỳ thật, những Thần Thạch kia cũng không thực biến mất, mà là tại hạo kiếp trong biến ảo, chúng hấp thụ trong thiên địa Hạo Nhiên Chính Khí cùng khí tà ác, tạo thành 16 loại bất đồng bình khí, mỗi một chủng bình khí đều có quý thần khó lường chỉ lực, hơn nữa đối ứng bất đồng công pháp!”

“Già Thiên Nguyệt, là trong đó khí tà ác dung hợp thành một loại bình khí cùng công pháp!”

“Huyền Thiên Thần Thạch cùng thiên địa chi khí dung hợp thúc đẩy sinh trưởng bình khí cùng công pháp?” Phạm Nhị há to miệng, nuốt nước miếng một cái nói: “Ông trời của ta nha, cái kia nhiều lắm lợi hại a!”

Lâm Nguyệt nghe Liễu Vãn Thiên vậy mà biết rõ việc này, rất là kinh ngạc, cười nói: “Không nghĩ tới a, người vẫn còn biết loại sự tình này, ta còn tưởng rằng, dưới gầm trời này, không có mấy người nghe nói qua Già Thiên Nguyệt, biết rõ cái này đoạn chuyện lạ đấy!”

Nàng ung dung mà nói: “Chính là vì Già Thiên Nguyệt là một loại có chứa khí tà ác công pháp, cha ta mới cần tại sau khi xuất quan phục dụng đại lượng cấp bậc cao đan dược, không chỉ có vì tăng lên Huyền Linh chỉ lực, càng là vì loại trừ khí tà ác! Hần mới không muốn trở thành một cái quái vật đấy!”

“Tuy nhiên hần bế quan trước, cũng đã chuẩn bị một ít, nhưng lại vẫn là sợ không đủ, không đủ để ngăn chặn cái kia khí tà ác!”

“Cho nên những năm này, toàn bộ Lâm Nguyệt cốc người, đều tại bốn phía dùng các loại rất cao một cái giá lớn tìm kiếm Cao giai đan dược, chỉ là hiện tại hiệu quả nhưng lại quả mức bé nhỏ!”

Liễu Vấn Thiên khoe miệng giờ lên, ánh mắt dưới ánh mặt trời lộ ra dị thường tinh khiết, hắn cười nói: “Đây chính là chúng ta có thể hợp tác địa phương rồi! Người lại để cho ba người chúng ta, tại đây Lâm Nguyệt cốc tu luyện ba tháng, ta cho người một loại chuyên môn loại trừ tu luyện Già Thiên Nguyệt hậu thân bên trên sinh ra khí tà ác đan dược, như thế nào?”

Lâm Nguyệt lông mày giương lên, thần nhiên nói: “Cái kia phải xem người là đan dược gì rồi, nếu như chỉ là Dịch Hồn Đan tự không thể so với rồi, cha ta đã chuẩn bị không ít cùng Dịch Hồn Đan giống nhau cấp bậc Thánh cấp đan dược!”

Liễu Vấn Thiên cười nói: “Nếu như là Đế cấp đan dược đâu?”

“Người thật sự có sao?” Lâm Nguyệt thần sắc rốt cục đã có một tia vui sướng, đột nhiên đến gần Liễu Vấn Thiên, hỏi: “Là đan dược gì?”

“Phục Nguyên Đan!”

Liễu Vấn Thiên từng chữ địa nói ra ba chữ!

Lâm Nguyệt con mắt tại phát ra quang, nằng vì cho phụ thân chuẩn bị đan dược, thường xuyên thu nạp đọc qua các loại điển tịch, thậm chí thường xuyên đi cùng Đại Lương Đế Quốc các nơi Đan Tôn thảo luận đan dược sự tình, mơ hồ nhớ rõ, cái này Phục Nguyên Đan, là Thượng Cổ đã thất truyền danh đan!

Phục Nguyên Đan, chuyên bổ người Thần Nguyên, đối với võ tu chi nhân dị thường trân quý, có thể gạt rửa Vũ Tu Già Thần Nguyên, tinh khiết Huyền Linh Chi Khí.

“Người thật sự có sao?” Lâm Nguyệt đột nhiên bắt lấy Liễu Vấn Thiên cánh tay, thần sắc chờ mong mà nói: “Nếu quả thật có thể có Phục Nguyên Đan, cái kia đừng nói ba tháng, cho các người tại Lâm Nguyệt trì ngốc nửa năm, ta cũng là nguyện ý!”

Liễu Vấn Thiên lập tức cảm giác một tia vô cùng thích ý mũi thơm ngát xông vào mũi, lại để cho hắn tâm thần rung động.

Cái này Lâm Nguyệt, tính cách thật sự là hay thay đổi Tinh Linh, lần đầu thấy nằng, hung ba ba; Ngày ấy tại đo lường Đan Dược Khu, nằng lại là một bộ cao ngạo công tử ca trang phục; Lúc này, nằng lại từ mặt lạnh đến Yên Nhiên chỉ cười, biến hóa nhiều, cực nhanh, lại để cho hắn đáp ứng không xuê.

Hắn nhẹ nhàng Phật khai Lâm Nguyệt tay, cười nói: “Người lần trước không phải mắng ta là dâm tặc sao, lúc này đối với ta như thế thân mật, thế nhưng mà không tốt, đừng điểm ô cô nương tay!”

“Cà!” Lâm Nguyệt sắc mặt lạnh lẽo, nhanh chóng buông ra Liễu Vấn Thiên cánh tay, xoay người sang chỗ khác cả giận nói: “Hừ, bốn cô nương cho tới bây giờ đều không sót nam nhân tay, người rõ ràng...”

Chỉ là muốn khởi đan dược sự tình, nằng lại xoay người lại, hỏi: “Đến cùng có hay không a!”

Liễu Vấn Thiên cười nói: “Ta có Phục Nguyên Đan đan phương, chỉ cần các người có thể tìm được tài liệu, một tháng là được luyện chế ra đến!”

“Tài liệu cần bản cũng không phải là vấn đề mà!” Lâm Nguyệt xinh đẹp cười nói: “Nghĩ tới ta Lâm Nguyệt cốc, bởi vì là tuyệt hảo tự tinh cùng tự nguyệt chi địa, rất nhiều hiếm quý dược liệu, vô cùng ưa thích ở chỗ này sinh sôi nảy nở sinh trưởng, mà lại được hiệu vô cùng tinh khiết!”

“Cứ quyết định như vậy đi!” Liễu Vấn Thiên cười nói: “Ta cho người Phục Nguyên Đan đan phương cùng luyện chế phương pháp, người lại để cho ba người chúng ta, tại Lâm Nguyệt trì ngốc nửa năm!”

“Một lời đã định!”

Lâm Nguyệt nhẹ nhõm đáp ứng, nghĩ đến chính mình rốt cục có thể vì cha làm chút ít sự tình, trong nội tâm nằng một hồi vui thích, liền cười mang ba người đi quen thuộc Lâm Nguyệt cốc hoàn cảnh.

Lâm Nguyệt cốc dùng Lâm Nguyệt trì làm trung tâm, phân chia rất nhiều khu vực, trong đó là tối trọng yếu nhất, đương thuộc Lâm Nguyệt trì cùng ôm tinh trì, Lâm Nguyệt trì là Lâm Nguyệt tư thuộc lãnh địa, mà ôm tinh trì, thì là Lâm Nguyệt mẹ kế còn thừa tiểu công tử ôm thiên chi tư thuộc chi địa.

Ngoại trừ cái này hai đại cấm địa, địa phương khác, tắc thì phân bố lấy tất cả lớn nhỏ tu luyện đài cùng phòng ốc, chẳng chịt hấp dẫn mà lại lại tự thành trận pháp. Những địa phương này dùng Lâm Nguyệt trì cùng ôm tinh trì vì đáy cốc, càng là hướng ra phía ngoài, địa thế càng cao.

Một đường nghe Lâm Nguyệt giới thiệu, Liễu Vấn Thiên mới biết, lần trước mình có thể xông vào đến Lâm Nguyệt cốc nội địa, xác thực thuộc ngẫu nhiên! Ngày đó trên người hắn Hắc Mộc dục độc bộc phát, một đường hướng phía một cái phương hướng liều mạng chạy như điên, chỉ là bởi vì Lâm Nguyệt cốc có kẻ thù bên ngoài đột kích, rất nhiều tuyệt diệu cơ quan trận pháp, đã sớm bị người phá, lại để cho hắn dẫn động u mê địa xông vào Lâm Nguyệt trì.

“Tại đây phong cảnh tốt, vẫn là tự tinh cùng tự nguyệt chi địa, thật sự là tu luyện Thiên Đường a!”

Phạm Nhị vuốt bụng, nhìn qua Lâm Nguyệt trì cái kia một bãi thanh tịnh lại ả ả hiện ra bạch quang chỗ, trong nội tâm rất là hưng phấn, hắn ngửa mặt

lên trời thét dài một tiếng, hét lớn: “Con mẹ nó, nửa năm sau, ta xem Long Tường Học Viện, ai còn dám ở trước mặt ta cản trở?”

Đội Liễu Văn Thiên đem đan phương cùng luyện chế phương pháp ghi cho Lâm Nguyệt, trong nội tâm nàng cao hứng, giao cho ba người mỗi người một thỏi hình ngọc thạch, xinh đẹp cười nói: “Đây là Lâm Nguyệt cốc nguyệt bài, đã có cái này, các ngươi có thể tùy ý xuất nhập cái này Lâm Nguyệt cốc, trực tiếp tiến vào đến Lâm Nguyệt trì, không có người tạm biệt ngăn đón các ngươi!”

Gặp ba người vui thích địa tiếp nhận ngọc bài, Lâm Nguyệt lại lo lắng mà nói: “Có thể ngàn vạn chớ làm mất! Dùng hết rồi còn phải trả cho của ta! Ta cuối cùng chung chỉ có năm khối a!”

“Tốt!” Ba người cười đáp ứng.

Lâm Nguyệt chỉ vào Lâm Nguyệt trì, giao phó nói: “Các ngươi ba người, chỉ cho phép tại đây ao chỗ tu luyện, không cho phép nước vào phía sau rèm cái kia Thủy Nguyệt Động!”

“Đó là ta tự nhân tu luyện động phủ, hơn nữa bên trong cơ quan huyền diệu, tự ý nhập người, hậu quả vô cùng nghiêm trọng!”

Liễu Văn Thiên gật đầu, trầm giọng cười nói: “Yên tâm đi, có thể lại để cho ba người chúng ta, tại đây tuyệt hảo tự Nguyệt Trì trong tu luyện, chúng ta đã phi thường thỏa mãn, ở đâu còn có thể xâm phạm ô nhiễm Nguyệt cô nương tự nhân động phủ!”

Phạm Nhị cũng nâng cao cái phình bụng, cười nói: “Đúng vậy a, tại đây hữu sơn hữu thủy có tự nguyệt thật tốt a, tại sao phải đường băng trong sơn động đi, nhiều không có ý nghĩa a!”

Cổ Thanh Dương cũng nhẹ gật đầu, cười nói: “Chúng ta sẽ không xằng bậy!”

Lâm Nguyệt trong nội tâm nói: “Hừ, tên mập mập chết bầm này! Của ta tự nhân tu luyện động phủ có khác Động Thiên, ngươi lại còn nói chỗ đó không có ý nghĩa! Thật sự là vô tri!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 170: Cầm vận tâm sự

“Lâm Nguyệt cốc cơ quan cùng trận pháp giả tưởng, các ngươi đừng có chạy lung tung!”

Nói xong câu này, Lâm Nguyệt thân ảnh liền biến mất ở Lâm Nguyệt trì, nàng vội vã dựa theo Liễu Văn Thiên cho đan phương, đi an bài luyện chế Phục Nguyên Đan sự tình.

Nhìn qua Lâm Nguyệt thon dài thon thả thân ảnh, Phạm Nhị nuốt nuốt nước miếng, sắc mặt hít hít mà nói: “Cái này Lâm Nguyệt, đứng hàng Long Tường Châu tứ đại mỹ nữ, quả nhiên danh bất hư truyền! Muốn dung mạo có dung mạo, muốn đáng người có đáng người, ách, tựa là dữ tợn điếm!”

Cổ Thanh Dương lại cười nói: “Tứ đại mỹ nữ, không biết là như thế nào bình luận đi ra! Có chút chui vào tuyến, kỳ thật cũng không thể so với các nàng chênh lệch!”

Phạm Nhị thần sắc giống như tại nhớ lại, đột nhiên cười nói: “Ngươi nói không sai, ví dụ như, Lý Tiễn Đồng Lý Dược Tôn? Vẻ đẹp của nàng, nhu nhuận, phong tình, cũng không phải mấy người khác có thể so sánh với, đặc biệt là cái loại này vô song khí chất!”

Gặp Liễu Văn Thiên nghe thấy danh tự, thần sắc có chút khác thường, Phạm Nhị đột nhiên cười hỏi: “Văn Thiên, ngươi nói, có phải hay không à?”

“Mập mập này, nhất định là có ý!”

Liễu Văn Thiên trong nội tâm oán hận mà thầm nghĩ, khóe miệng của hắn giờ lên, giả bộ như không sao cả bộ dạng, cười nói: “Nữ nhân vẻ đẹp, đầu chỉ ngàn vạn loại, phong tình khác nhau, há có thể dùng một hai cái phương diện làm vô vị so sánh?”

“Nhiều lời vô ích, chúng ta vẫn là gấp rút luyện công a!”

Liễu Văn Thiên nhìn qua cái kia một bãi hiện ra bạch quang Thanh Trì, nói khẽ: “Ta cho rằng, tại đây nếu là tự nguyệt chỉ địa, như vậy phải buổi tối mới càng hữu hiệu quả, không bằng, chúng ta ban ngày y nguyên đến Long Tường Học Viện nhiều nghe một chút võ tu lý thuyết, kinh doanh hạ Dã Thảo Minh, buổi tối lại chỗ này luyện công, có thể?”

“Biện pháp này tốt!” Phạm Nhị vuốt bụng, cười nói: “Tại đây tuy đẹp, cho dù cách khu náo nhiệt, nếu quả thật mỗi ngày buồn bức ở chỗ này, cũng là khó chịu!”

“Ta cũng đồng ý, ta cảm giác mình võ tu lý luận còn có rất nhiều khiếm khuyết, nhất là đối với Ngũ Thủ Vô Hồn sử dụng, biết không nhiều lắm, ta phải nắm chắc bổ mới được! Khá tốt Cổ Nhược Vân cái này sư phụ, không có uống phí bái, hẳn tựa hồ rất có tâm đắc!”

Phạm Nhị lại hừ lạnh nói: “Hừ, người đó là mệnh tốt! Cổ Nhược Vân đã theo Luyện Võ Các phó các chủ thăng làm chính Các chủ rồi, đoán chừng hạ bước Bá Thiên hội tiếp nhận viện trưởng về sau, Cổ Nhược Vân còn có thể tiếp nhận phó viện trưởng, khi đó, hẳn có thể nắm giữ võ tu tài nguyên, có thể tự càng nhiều!”

Cổ Thanh Dương nghe xong cũng là sung sướng, lại nghi hoặc hỏi: “Làm sao người biết nhiều như vậy? Người đối với Cổ Nhược Vân, tựa hồ rất hiểu rõ?”

“Ách, ha ha!” Phạm Nhị đập vào ha ha nói: “Long Tường Thành đông một trận chiến, Cổ Nhược Vân cùng Bá Thiên đồng dạng, lựa chọn kiên định ủng hộ tổ Long liên minh, hiện tại tổ Long liên minh một mực không chế được Long Tường Châu, hai người bọn họ đạt được tốt hơn chỗ, không phải thuận lý thành chương sao?”

Liễu Vấn Thiên lại đã sớm biết khác thường, nhưng trong lòng cười nói: “Cái này Phạm Nhị gia tộc rốt cuộc là mạnh cỡ bao nhiêu, rõ ràng có thể vượt qua khu vực chen chân Kinh Võ Châu, Cổ Nhược Vân, rất có thể tựa là gai vô Phạm gia người!”

“Đi thôi, chúng ta hồi Long Tường Học Viện!” Liễu Vấn Thiên cười nói: “Hôm nay, thế nhưng mà Long Tường Học Viện lễ lớn!”

Phạm Nhị hỏi: “Cái gì lễ lớn?”

“Vừa rồi, người không phải đã nói sao?” Liễu Vấn Thiên cười nói: “Bá Thiên tiếp nhận viện trưởng, Cổ Nhược Vân tiếp nhận phó viện trưởng!”

“Ngọa tào, nhanh như vậy, ta như thế nào không biết?” Phạm Nhị kinh hãi nói: “Trong lúc này, rõ ràng không có một cái nào quá độ sao?”

Liễu Vấn Thiên đối với chính mình nắm giữ tin tức so Phạm Nhị càng thêm kịp thời rất là thỏa mãn, dù sao, chính mình ngoại trừ là Long Tường Học Viện đệ tử, vẫn là Tổ Vương Phủ đặc sứ, Long Cổ Ai Long thiết kỵ phó thống soái, tại Long Cổ ngầm đồng ý xuống, hẳn càng là tổ kiến Xích Long thiết kỵ tư quân!

Hắn như có thâm ý địa nhìn Phạm Nhị liếc, cười nói: “Cũng không thể chuyện gì đều bị người biết tiên tri a?”

Hắn đột nhiên đập Phạm Nhị một quyền, cười nói: “Ta nói Phạm Nhị thiếu gia, người cũng đừng che giấu rồi! Cái này Cổ Nhược Vân, chính là các người Kinh Võ Châu Phạm gia người, có phải hay không?”

Nghe thấy lời này, Cổ Thanh Dương trong nội tâm cả kinh, Cổ Nhược Vân thu chính mình làm đồ đệ, thường xuyên lên cho mình một ít công pháp, giáo sư chính mình một ít tâm đắc, lại để cho hắn cảm giác rất thích ý, chỉ là không nghĩ tới, cái này Cổ Nhược Vân, nguyên lai cũng là Phạm gia người!

Khó trách, cái này Cổ Nhược Vân, đối với tự mình như vậy tốt! Không bài trừ là có Phạm Nhị nhân tố ở bên trong!

Phạm Nhị tựa hồ có chút ngượng ngùng, gãi gãi đầu, ngượng ngùng mà nói: “Ài, ta cũng là hết cách rồi, nhà của chúng ta làm việc, từ trước đến nay che giấu, hơn nữa vượt qua khu vực những tay những châu khác quân chính là tối kỵ...”

Cổ Thanh Dương đột nhiên cười nói: “Người không cần giải thích, chúng ta đều tin tưởng người!”

Liễu Vấn Thiên cũng cười nói: “Yên tâm, chúng ta cũng không phải trách người, một cái đại gia tộc, có chút bố cục, chúng ta những người thiếu niên này, là rất khó lý giải, nhưng là chúng ta bây giờ còn không cần nghĩ nhiều như vậy sự tình, chuyên tâm đề cao tu vi thuận tiện!”

Phạm Nhị nhẹ gật đầu, lại lại lắc đầu, hắn đột nhiên thần bí mà nói: “Thiên hạ to lớn, ninh có loại ư? Ai ngờ một số năm sau, Đại Lương sẽ là thiên hạ của ai?”

Có một số việc, tuy nhiên nhìn như bình tĩnh, nhưng cũng không thể tỏ vẻ nó không có phát sinh, ví dụ như trước mắt Đại Lương Đế Quốc tất cả châu cực kỳ chưa vững chắc cân đối, mà Kinh Võ Châu Phạm gia, một mực tại vì có chút biến hóa làm lấy chuẩn bị.

Liễu Vấn Thiên nhìn qua Phạm Nhị ít có kiên nghị ánh mắt, đột nhiên cũng thần bí địa cười nói: “Đúng vậy, ai ngờ một số năm sau, cái này Dương Vũ đại lục, ai là chúa tể?”

Phá Thiên Vô Đế bọn người lộ ra một góc của băng sơn, Tàn Hồn Đảo liên lụy hoàng quyền, Mộng Điệp Ngũ Thái Thần Thạch vẫn còn Ma tộc trong tay, mẹ của mình Cô Nguyệt, nhưng lại Yêu tộc điện hạ...

Hắn cần muốn báo thù rửa hận, muốn tìm kiếm những quá nhiều này bí ẩn, nhưng là hiện tại hắn mơ hồ phát hiện, muốn làm đến những này, không có tuyệt cường chỉ lực, căn bản không thể nào giao thiệp với!

Cổ Thanh Dương quan sát hai người, đột nhiên cũng thần bí địa cười nói: “Đúng vậy a, ai ngờ một số năm sau, yêu ma người tạo thế chân vạc xu thế, sẽ hay không bị đánh phá?”

Hắn từ nhỏ liền hi cùng Yêu thú thân cận, thậm chí cảm thấy tình Ngự Thú Vô Hồn, lần trước tại Cổ Nhược Vân cùng Long Cổ dưới sự trợ giúp, hắn lần thứ nhất kiến thức thần kỳ của nó cùng khủng bố.

Nếu như loại lực lượng này mình có thể khống chế hơn nữa tùy tâm sở dục địa sử dụng, như vậy, Yêu thú làm sao không thể một lần nữa khôi phục bên trên một kỷ nguyên vinh quang, một lần nữa dựng ở đại lục này cường đại nhất chủng tộc liệt kê?

Ba cái thiếu niên đều mang tâm sự, lại tựa hồ như lại lẫn nhau trong suốt; Điều dấy lên đối với tương lai nào đó mong đợi, rồi lại biết rõ cái kia rất xa xôi!

Thiếu niên tâm sự đương cảm vân!

Lòng của bọn hắn vô cùng lửa nóng, không biết hành trình cùng rộng lớn mạnh mẽ, ầm ầm sóng dậy tại trước mặt bọn họ triển khai, chỉ là chính bọn hắn cũng không biết, loại này rộng lớn mạnh mẽ, ầm ầm sóng dậy, hội đưa bọn chúng mang ở đâu!

Ba người trở lại Long Tường Học Viện, tham gia hết Bá Thiên cùng Cổ Nhược Vân lý mới nghi thức, bọn hắn rất nhanh liền phát hiện, Long Tường Châu cách cục, lại lật ra mới một tờ.

Tổ Vương Phủ tiếp tục củng cố quân quyền, lại để cho người ngạc nhiên chính là, Long Cổ vậy mà cũng đem chính mình Ai Long thiết kỵ nhập vào Tổ Vương Kim Diễm thiết kỵ, cái này lại để cho Hoàng thành thế lực không thể không kiêng kị, vậy mà trực tiếp hạ hoàng chỉ, gia phong Tổ Ngạo Nguyệt vì Kim Diễm tướng quân, đứng hàng Đại Lương Đế Quốc Tinh Tướng hàng ngũ.

Đây là Hoàng thành lần thứ nhất đối với cái này Lục hoàng tử, gia tăng lên thân phận mới!

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 171: Phá kính bị ngăn trở

Long Cổ, lần thứ hai được nhậm mệnh vì Long Tường Châu chương sứ, mười tám lộ Vương hầu một trong.

Hắn không chỉ có toàn diện khống chế Long Tường Châu chính vụ, càng là tại trù tính tổ kiến một chi lực lượng mới, cái này chi lực lượng nơi phát ra vô cùng hỗn tạp, không chỉ có có số ít Ai Long thiết kỵ tinh anh, có hợp nhất Thần Dao thiết kỵ tướng sĩ, có Long Tường Châu các nơi người tài ba, thậm chí còn có Long Tường Học Viện, Quý Nhai, Quý Kiệt Cốc người!

Cái này chi lực lượng mới, bao hàm bên ngoài thế lực cùng địa phương thế lực, không thể nghi ngờ là một chi bao hàm các loại kỳ nhân dị sĩ không chính hiệu quân, lại không thấy thiết kỵ danh xưng, cũng không có quân đội biên chế, mà là lấy một cái rất có một cái rất có ý tứ danh tự —— Long chùy!

Mà Long Tường Học Viện, cái này độc lập với địa phương quân chính bên ngoài thế lực, hiện tại trở nên càng thêm độc lập, nguyên lai Tàn Dao Hải Tư Nguyên Các Các chủ Lý Tiểu, Giới Luật Các Các chủ Tiêu Chỉ Loạn đã từ nhậm, học viện cao tăng, lại xuất hiện gương mặt mới. Long Tường Châu chương sứ không hề kiêm nhiệm viện trưởng, Bá Thiên trực tiếp đảm nhiệm viện trưởng chức.

Kế Liễu Văn Thiên đứng hàng tân sinh Thanh Vân Bảng đứng đầu bảng về sau, thành lập thời gian không dài Dã Thảo Minh, đã ở phi tốc phát triển, không chỉ có mình viên đã phát triển đến một ngàn người chi chúng.

Rất nhiều đệ tử càng là kinh ngạc phát hiện, sở hữu tại ngay từ đầu liền gia nhập Dã Thảo Minh cái kia hơn ba trăm đệ tử, tại ngân ngân không đến gần hai tháng, vậy mà như kỳ tích địa đều đột phá một cái võ tu đẳng cấp, thậm chí không ít thiên phú cao đệ tử, càng là liên tục đột phá hai cấp, khóa nhập Khôn Vô cảnh hàng ngũ!

Liễu Văn Thiên cùng Phạm Nhị bọn người, đối với cái này lại lòng dạ biết rõ, cho bọn hắn mỗi người phát mười khối Ngũ giai Tinh Văn Thạch, đầy đủ bọn hắn tiến vào Tự Tinh Tháp tìm tốt vị trí tu luyện, đi tài nguyên khu trao đổi rất tốt công pháp.

Huống chi, còn có hơn ba trăm khóa Do Từ Nguyệt gia luyện chế Tội Linh Đan, những điều này hội tụ thành lớn mạnh Dã Thảo Minh cường đại chèo chống lực lượng.

Cái này lại để cho học viện mới gia nhập Dã Thảo Minh dậy sóng càng thêm nóng bỏng, chỉ là học viên cũ lại như cũ đối với cái này chẳng thêm ngó tới, bởi vì vì bọn họ rất nhiều người, sớm đã đột phá Khôn Vô cảnh trung kỳ thậm chí đỉnh phong, có chút còn đã tiến hành Vô Hồn thức tỉnh, thành Tinh Vô cảnh tồn tại.

Liễu Ván Thiên Đế Tạo lấy đây hết thầy, nhưng trong lòng biết rõ, Dã Thảo Minh, cách kỳ vọng của mình, càng thêm tới gần!

Mà Long Tường Học Viện cẩn thận thầy trò càng là phát hiện, Dã Thảo Minh Minh chủ Liễu Ván Thiên, cùng hai cái Phó minh chủ Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương, lại càng ngày càng thần bí, ngoại trừ ban ngày ngẫu nhiên đi nghe một chút võ tu lớp lý thuyết, nhìn xem Dã Thảo Minh từng cái chỉ nhánh tình huống, bọn hắn liền Thần Long thấy đầu không thấy đuôi, đặc biệt là buổi tối, cơ bản nhìn không tới thân ảnh của bọn hắn, nhưng là lại để cho bọn hắn kinh ngạc chính là, ba người bọn họ Huyền Linh Chi Khí, càng ngày càng thuần hậu, võ tu đẳng cấp tựa hồ cũng càng ngày càng có phá kính giống!

“Ba người này, quá yêu nghiệt rồi!”

“Thiên phú của bọn hắn, cũng quá cao a!”

“Cái này thật sự là một cái làm cho người ta không nói được lời nào quần thể, rõ ràng đều có thể như thể tiến bộ thần tốc!”

“Chà mẹ nó, dựa theo cái tốc độ này, sang năm đầu xuân sắp sửa quyết ra Long Tường tám tuyệt, có lẽ sẽ có bọn hắn một chỗ cầm đuôi!”

Những học viên cũ kia, dùng xem hơi chi thuật, xem lấy ba người bọn họ biến hóa, phát hiện bọn hắn cách học viên cũ tu vi chênh lệch càng ngày càng tiếp nhỏ, không khỏi vô cùng hâm mộ.

Thời gian như Lâm Nguyệt cốc nước chảy, trong lúc bất tri bất giác, Lâm Nguyệt trì nước đã thay đổi rất nhiều lần, vào đông sắp sửa qua đi, mùa xuân bước chân, theo Lâm Nguyệt cốc nhánh cây chồi càng ngày càng nhiều, trở nên càng gần.

Tại Lâm Nguyệt trì chính giữa ba khối cách xa nhau không xa trên tảng đá, ba cái thiếu niên đang tại hội tụ vô cùng cường đại Nguyệt Lực cùng Tinh Quang, dẫn ánh trăng nhập thần hồn, dẫn Tinh Quang tẩy tủy.

Cái này hơn ba tháng đến nay, Phạm Nhị so bất luận cái gì thời điểm đều muốn khác khổ, ngoại trừ ngẫu nhiên quản lý hạ Dã Thảo Minh thiên thạch tài nguyên chờ sự tình, một lòng tu luyện, thậm chí liên tục đột phá hai cấp, theo Khôn Vô cảnh sơ kỳ thuận lợi khóa nhập Khôn Vô cảnh đỉnh phong cảnh giới.

Cổ Thanh Dương theo Khôn Vô cảnh trung kỳ khóa nhập Khôn Vô cảnh đỉnh phong, mà lại phá kính sắp tới, tựa hồ cách bước vào Tinh Võ cảnh chỉ có một bước ngắn.

Tựa hồ tại đây tụ nguyệt chi địa, hắn Từ Lôi Thần Trụ, cũng nhanh hơn biến dị tốc độ, tuy nhiên thân hình y nguyên nhỏ nhắn xinh xắn, nhưng là nó trên lưng bộ lông, đã có chín thành biến thành Từ sắc, không có người biết rõ, con yêu thú này, đã đến cái gì cảnh giới.

Trăng tròn như nước, cùng Lâm Nguyệt trì hoà lẫn, vô cùng thần bí xinh đẹp.

Giờ phút này, hắn có thể rõ ràng địa cảm giác được, trong cơ thể hắn Huyền Linh Chi Khí vô cùng bàng bạc, vốn là đứt gãy 14 đại kinh mạch, giống như có lẽ đã khép lại, tuy nhiên không giống khác đồng dạng vi Khôn Vô cảnh đỉnh phong võ tu đồng dạng tráng kiện, thực sự khôi phục như lúc ban đầu, ít nhất những người khác dùng xem hơi chi thuật xem hắn lúc, sẽ không nói sau hắn là cái đoạn mạch phế thải!

Nhưng là, Liễu Ván Thiên lại cao hứng không nổi! Hắn dùng 《 Phong Thiên Vi Hồn 》 tiến hành tu luyện, vốn tưởng rằng dựa vào cái này Lâm Nguyệt trì vô cùng cường đại tụ nguyệt cùng tụ tinh chi lực, rất nhanh liền có thể tiến hành Võ Hồn thức tỉnh, đột phá Tinh Võ cảnh sơ kỳ.

Hắn tựa hồ gặp một cái bình cảnh, trước hết nhất đạt tới Khôn Vô cảnh đỉnh phong hắn, ba tháng qua đi, lại tựa hồ như y nguyên ngừng lưu tại cảnh giới này.

Trong cơ thể bàng bạc Huyền Linh Chi Khí, lại vô pháp ủng hộ hắn phá kính, càng không cách nào lại để cho hắn thuận lợi Võ Hồn thức tỉnh, nhiều khi, rõ ràng cảm giác rất nhanh muốn phá kính, rồi lại sắp thành lại bại.

Cái này giống như là một đầu tràn ngập vô cùng lực lượng sư tử, rõ ràng có thể một kích liền săn giết một chỉ lang, lại phát hiện tại trùng kích đến lang bên cạnh thời điểm, chợt phát hiện một kích kia nhưng không cách nào toàn lực phát ra, chỉ có thể trở mắt nhìn xem lang tại không coi vào đâu chạy trốn mà đi.

Chỉ là tối nay, Liễu Ván Thiên thân thể tựa hồ đã có một tia khác thường, hắn đóng chặt trên ánh mắt, cái trán bỗng nhiên toát ra rất nhiều mồ hôi lạnh.

Trên cánh tay phải nguyệt hình Cầu Nguyệt Ký, đã thật lâu không có đau đớn đã qua, giờ phút này tựa hồ tại nóng lên, lập tức một hồi vô cùng mãnh liệt kịch liệt đau nhức truyền đến, lại để cho hắn thân thể dưới ánh trăng trong run rẩy.

Trong cơ thể, vô cùng bàng bạc Huyền Linh Chi Khí, tại tiếp tục địa phát lực, trùng kích lấy hắn 14 đại kinh mạch cùng vô số tất cả lớn nhỏ hơi mạch, như ngàn vạn đao kiếm, cạo xương cắt tủy, liên hồi nổi thống khổ của hắn.

Loại thống khổ này, vậy mà không chút nào thua kém Diệt Hồn đại pháp cùng Diệt Phách đại pháp gia tăng thống khổ trên người, tại Liễu Ván Thiên thần thức ở bên trong, loại thống khổ này, thậm chí so với hắn ở kiếp trước với tư cách Thiên Viêm Đại Đế, tại theo Tinh Võ cảnh đỉnh phong đột phá đến Căn Võ cảnh thời điểm, càng thêm kịch liệt.

Hắn không biết thân thể sắp sửa phát sinh cái gì, lại chỉ có thể đau khổ nhẫn nại, dùng Vi Hồn chi lực, áp chế những loạn lưu này.

Chỉ là, loạn lưu lại không thể nào áp chế, ngược lại càng diễn càng liệt, dần dần hội tụ thành trong cơ thể tán loạn bàng bạc đại dương mệnh môn!

Thần trí của hắn cảm giác được, có chuyện gì sắp xảy ra, đã có một loại kiên quyết chi tâm, không tại loạn lưu trong bộc phát, ngay tại loạn lưu trong diệt vong!

Càng làm cho lòng hắn kinh hãi là, hắn bên phải bên trên cái này hắn chưa từng có chính thức hiểu rõ qua Cầu Nguyệt Ký, giờ phút này vậy mà phát ra một tia quý dị u lãnh Huyền Quang, theo những trong ánh sáng này, vô số Tinh Nguyệt chi lực, nhanh chóng trào lên mà ra, hướng về trong cơ thể hắn những loạn lưu kia trào lên mà đi, loại lực lượng này, vậy mà so trong cơ thể hắn vô số tán loạn Huyền Linh chi lực càng thêm bá đạo mãnh liệt!

Những ngày này, cái này Cầu Nguyệt Ký, vậy mà đã ở Liễu Ván Thiên tiến hành Vi Hồn lúc tu luyện, dùng vô cùng tốc độ nhanh, hấp thu lấy nguyệt tuyến cùng Tinh Quang, giờ phút này chúng vậy mà cũng bạo phát!

“Liễu Ván Thiên, ngươi tên hồn đản này đang làm gì đó!”

Thần thức chi hải ở bên trong, Tần Tử Nghi thần thức đột nhiên theo trong lúc ngủ mơ bừng tỉnh, sau đó vô cùng thống khổ quát lên một tiếng lớn, liền không còn có tiếng động.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 172: Cửu giai tinh vực

“Rống... A!”

Liễu Ván Thiên đột nhiên quát to một tiếng, thân thể cùng thần thức có thể thừa nhận thống khổ đã đạt đến cực hạn! Hắn không thể lập tức ngắt đi, cũng không cần lại tiếp nhận cái này quá mức kinh thể hải tục thống khổ.

Chỉ là, Liễu Ván Thiên biết rõ, càng là cái lúc này, càng là phải cắn răng kiên trì, bởi vì này đạo khảm nếu như gây khó dễ, thân thể của mình cùng thần thức, đều muốn tan thành mây khói, không còn có đến tiếp sau!

Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương không chế trong cơ thể Huyền Linh chi lực, đình chỉ tu luyện, vô cùng hoảng sợ địa nhìn qua Liễu Ván Thiên, thần sắc lo lắng, rồi lại biết giờ phút này bất lực.

Lâm Nguyệt nghe thấy kịch gọi, cũng theo Thủy Nguyệt Động trong nhanh chóng đi ra, nhìn qua Liễu Ván Thiên trên người mồ hôi đầm đìa cùng thần sắc thống khổ, mặt mũi tràn đầy kinh ngạc, cái này Liễu Ván Thiên, hôm nay là làm sao vậy?

Ngay tại mấy người kinh ngạc tầm đó, bỗng nhiên, một cỗ vô cùng huyền diệu xinh đẹp gai nhọn bỗng nhiên tại Thương Khung tách ra, ba người ngẩn đầu, đã thấy có đi một lần ánh trăng gần đây quang điểm, tựa hồ trở nên càng ngày càng sáng.

Cái này quang điểm bỗng nhiên trở nên trở nên càng lúc càng lớn, tạo thành một cái cầu nguyệt giống như hình dạng, dưới ánh trăng bên cạnh lắc lư hai cái, lập tức, một cái tốc độ vô cùng nhanh chóng quang điểm từ phía chân trời truy lạc, nhanh chóng hướng về mấy người phương hướng mà đến.

Ba người kinh hãi, muốn tránh đi, lại không kịp, muốn kéo khai Liễu Ván Thiên, càng là không có chút nào biện pháp.

Bọn hắn trở mắt nhìn cái kia vô cùng chói mắt quang điểm, rơi vào Liễu Ván Thiên thức hải, lập tức biến mất không thấy!

Cảnh ban đêm khôi phục bình tĩnh, ánh trăng y nguyên sáng tỏ, nó bên cạnh cái kia khóa gai nhọn, cũng đã biến mất không thấy gì nữa.

Cổ Thanh Dương hét lớn: “Ván Thiên, ngươi không sao chứ?”

Nói xong, cơ hồ cùng Phạm Nhị hai người đồng thời thân thể nhảy động, muốn nhảy lên Liễu Ván Thiên chỗ Thanh Thạch.

“Dừng lại!”

Lâm Nguyệt bỗng nhiên kêu quát một tiếng, cả giận nói: “Các ngươi muốn hại chết hắn sao?”

Thân hình của bọn hắn bỗng nhiên trệ ở, đặc biệt là nghe được “Chết” chữ lúc, thân thể hai người bỗng nhiên ngừng lưu ở giữa không trung, lập tức ngay ngắn hướng địa ném rơi vào trong nước, khơi dậy lưỡng trận huyền diệu bạch quang.

Hai cái thiếu niên chột vật địa bỏ lên trên bọn hắc nguyên lai tu luyện trên tảng đá, nhìn nhau, thân thể cũng không dám nữa có dư thừa động tác.

Phạm Nhị vuốt bụng, thần sắc tuy nhiên lo lắng, lại cố gắng tinh táo nói: “Lấy tịnh chế động, nhìn kỹ hắc nói!”

Lâm Nguyệt nhìn qua Liễu Vấn Thiên trên người mồ hôi lạnh tại giảm bớt, đã có một cổ u lãnh khí tức tại hắc đỉnh đầu lan tràn, trong ánh mắt của nàng bỗng nhiên lộ ra một cổ vô cùng thần sắc kinh ngạc, lập tức bị hâm mộ ghen ghét thay thế!

Phạm Nhị nhìn qua Lâm Nguyệt thần sắc biến hóa, rất là khó hiểu, hỏi: “Vấn Thiên, hắc không có sao chứ?”

“Hắc không có việc gì, hắc, rất tốt!”

Lâm Nguyệt thanh âm mang theo một tia đáng chất, cười nói: “Hắc hiện tại, nhất định so bất luận cái gì thời điểm đều tốt hơn, đều muốn khoái lạc, đều tốt ý!”

“Đây là, vì cái gì?” Phạm Nhị nhìn qua vẫn không có động tĩnh Liễu Vấn Thiên, nhẹ giọng hỏi.

“Bởi vì, hắc đã tiến hành Tinh Hồn đã thức tỉnh!”

Lâm Nguyệt ung dung mà nói: “Rất nhiều năm trước, ta thấy cha ta tiến hành Tinh Hồn thức tỉnh thời điểm, cùng hắc có vài phần tương tự, cha ta thức tỉnh Tinh Hồn, không có vừa rồi cái kia khóa tinh như vậy sáng chói xinh đẹp, càng không có vừa rồi như vậy quý dị!”

“Tinh Hồn thức tỉnh?”

“Không thể nào? Nhưng hắc là còn không có tiến hành Vô Hồn thức tỉnh!”

Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương nhìn nhau, đều từ đối phương trong ánh mắt nhìn ra mãnh liệt vẻ khiếp sợ!

Vũ Tu Giả, thiên phú cao người, có thể ở Khôn Vô cảnh bước vào Hồn Vô cảnh thời điểm, tiến hành Vô Hồn thức tỉnh.

Mà thiên phú lại cao chút ít người, nếu như cơ duyên khi nào, tại Hồn Vô cảnh bước vào Tinh Vô cảnh thời điểm, có thể tiến hành Tinh Hồn thức tỉnh.

Chỉ là, chỉ có cực kỳ số ít thiên phú cực kỳ yêu nghiệt người, mới có thể ở Vô Hồn không có thức tỉnh dưới tình huống, trực tiếp tiến hành Tinh Hồn thức tỉnh!

Cái này gọi là vượt qua cảnh thức tỉnh!

Loại này yêu nghiệt thiên tài, hơn ba nghìn năm đến, cũng ít khi thấy, theo như đồn đãi, chỉ có Dương Vũ đại lục Bắc Vực cái vị kia tuyệt đại Ma Thần, Đông Vực cái kia nhân vật trong truyền thuyết, cùng với trong Hoàng thành vị kia thiên phú tuyệt cao Hoàng Tôn, thiên phú mới đạt tới như thế, vượt qua cảnh đã thức tỉnh Tinh Hồn!

Thậm chí liên Tây Vực cái vị kia Yêu tộc Chí Tôn, cũng là trước tiến hành Vô Hồn sau khi thức tỉnh, lại lần nữa đã tiến hành Tinh Hồn thức tỉnh!

Mà giờ khắc này Liễu Vấn Thiên, xác thực như Lâm Nguyệt theo như lời, thần thức vô cùng sung sướng, tốt được hung ác!

Thần trí của hắc đã rời khỏi thân thể bên ngoài, tại trên bầu trời du lãm, tại Tinh Thần trong mệnh môn, đang ở đó cái vô cùng ánh sáng gai nhọn tiến vào hắc thức hải lúc, hắc cảm ứng được một ngôi sao vô cùng cường đại Triệu Hoán chỉ lực, hắc phải nhanh chóng tìm ra cái kia khóa Tinh Thần, dùng thần thức cùng nó dung hợp.

Chỉ có thức tỉnh qua Tinh Hồn người mới biết được, tại mỗi người câu thông Tinh Hồn cùng thần thức tầm đó, là có một căn không có người xem tới được tuyến, liên tiếp lấy đại lục cùng Tinh Thần, với tư cách vô cùng huyền diệu phương thức câu thông.

Liễu Vấn Thiên thần thức, giờ phút này tự dọc theo căn này nhìn không thấy huyền diệu chỉ tuyến, chậm rãi tiếp cận cái kia khóa Mệnh Tinh.

Bên cạnh của hắc, vô số Tinh Thần đang lóe lên lẩy, lại đối với hắc không hề hấp dẫn chỉ lực, bởi vì hắc cảm giác được, triệu hoán hắc cái kia khóa Tinh Thần, vô cùng yêu nghiệt cùng cường đại.

“Nhất giai tinh vực...”

“Nhị giai tinh vực...”

“Tam giai tinh vực...”

“Tứ giai tinh vực...”

“...”

Theo thần trí của hắc xuyên việt Tinh Thần càng nhiều, lướt qua tinh vực càng cao, thần trí của hắc cũng càng ngày càng kích động, đã thông qua được Ngũ giai tinh vực, hắc lại như cũ cảm giác cái kia khóa triệu hoán hắc Tinh Thần, còn vô cùng xa xôi, cái này khóa tinh, nên có nhiều yêu nghiệt?

“Ngũ giai tinh vực...”

“Lục giai tinh vực...”

“Thất giai tinh vực...”

Liễu Vấn Thiên thần thức rốt cục có chút run rẩy, cái này, làm sao có thể?

Ở kiếp trước với tư cách tuyệt thế Võ Thần, hấn thức tinh Tinh Hồn, cũng không quá đáng chỉ có Thất giai tinh vực, hơn nữa đã là đại lục kia lợi hại nhất được rồi! Bởi vì không có người thức tinh Tinh Hồn vượt qua Thất giai, một cái đều không có!

Mà lên lần Long Tường Thành đông đại chiến, Long Cổ bày ra Long Mã Tinh Hồn, cũng không quá đáng mới Lục giai tinh vực! Mà Lâm gia gia chủ Lâm Huyền Từ, thức tinh Huyền Ngưu Tinh Hồn chỉ có Ngũ giai tinh vực! Ngay cả như vậy, bọn hấn tinh vực đẳng cấp, cũng đã bị cho rằng là vô cùng cường đại tồn tại!

“Bát giai tinh vực...”

“Cửu giai tinh vực...”

Liễu Vấn Thiên thần thức, cảm nhận được một cỗ vô cùng u lãnh, lại lại tựa hồ vô cùng nóng bỏng Huyền Quang, cái này hai chủng cực đoan, lại để cho hấn không rét mà run.

Rốt cục, hấn thấy được mạng của mình tinh, là nằm ở Cửu giai tinh vực tầng cao nhất một khóa như câu nguyệt giống như xinh đẹp Tinh Thần, chỉ là, nó hình dạng tuy nhiên Như Nguyệt, rồi lại không hề giống ánh trăng như vậy bóng loáng, mà là có lỗi lổm chổ, cần thận nhìn lại, càng giống là một thanh uốn lượn nguyệt hình chi kiếm!

Chỉ là, chuôi kiếm này, hình dạng giống như như nước chảy, rõ ràng nhìn như bất động, kì thực tựa hồ tại lưu động, rất có sống động!

“Đây là sao gì thần? Xinh đẹp mà huyền diệu, không biết khí thế như thế nào?”

Đáng tiếc, giờ phút này chỉ có Liễu Vấn Thiên thần thức rời rạc tại Thương Khung, nếu như Tần Từ Nghi thần thức giờ phút này đã ở, có lẽ có thể nói cho hấn biết, cái này khóa mạng của hấn tinh, gọi là gì danh tự!

“Tạm thời gọi nó câu nguyệt Tinh Hồn a!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 173: Vượt qua cảnh thức tỉnh

Liễu Vấn Thiên thần thức cảm nhận được vô cùng cường đại Triệu Hoán chi lực, tựa hồ muốn rời khỏi cái kia khóa Tinh Thần khu vực cũng đã không có khả năng, liền nhanh chóng hướng về kia khóa Nguyệt Kiếm chi hình Tinh Thần chạy đi.

Cái này khóa Tinh Thần, tựa hồ chuyên thần trí của hấn mà thiết, theo thần trí của hấn tiến vào, rất nhanh hấn liền cảm nhận được một cỗ mãnh liệt khí tức, đã u lãnh lại nóng bỏng, vô cùng huyền diệu, lại để cho hấn như si mê như say sưa.

Thần thức cùng Tinh Thần dung hợp về sau, thần trí của hấn ở bên trong, nhiều hơn một phần trí nhớ, bên kia là Tinh Thần trí nhớ, liên quan đến Tinh Thần Chi Lực.

Tại một hồi Huyền Quang ở bên trong, Liễu Vấn Thiên thần thức lại từ cái này khóa Tinh Thần trong đi ra, nhanh chóng đã rơi vào trong thân thể, thân thể của hấn, từ nay về sau cùng bao la bát ngát Thương Khung, đã có liên hệ.

Vừa rồi Tinh Thần triệu hoán lực quá mạnh mẽ, lại để cho hấn thần thức không rảnh hấn chú ý, lại không có chút nào chú ý tới, hấn câu thông cái này khóa Tinh Thần, cách nguyệt tinh vô cùng chi gần, gần gũi ngoại trừ cái này khóa Tinh Thần, nguyệt tinh chung quanh không tiếp tục khác.

Chỉ là, tại vài chỗ, không ít đại nhân vật lại chú ý tới một sự thật.

Những sáng chói kia gai nhọn về sau, Bắc Vực cái vị kia tuyệt đại Ma Thần, Tây Vực cái vị kia Yêu tộc Chí Tôn, Đông Vực cái kia nhân vật trong truyền thuyết, bọn hắn cảm ứng được khác thường, nhanh chóng dựa vào lan can nhìn lên Tinh Không, nhao nhao lộ ra vô cùng vẻ kinh ngạc.

Không nghĩ tới kẻ Yêu tộc Chí Tôn thức tỉnh Cửu giai tinh vực năm trăm năm về sau, vậy mà lần nữa có người đã thức tỉnh Cửu giai tinh vực! Cái này khóa Tinh Thần, vậy mà cách này vô cùng huyền diệu nguyệt tinh, gần như thế!

Mà Đại Lương Đế Quốc trong hoàng thành, vàng son lộng lẫy trong đại điện, một cái uy nghiêm lão giả, nhìn qua Tinh Không khác thường, lâm bẫm “Ta Đại Lương Đế Quốc không ngờ có người cầu thông Cửu giai tinh vực Tinh Thần, hai đại Cửu giai tinh vực chỉ yêu nghiệt thiên tài cùng tồn tại tại một vực, tam tộc nhất thống, tự hồ chỉ là vấn đề thời gian rồi!”

Liễu Vấn Thiên đột nhiên mở to mắt, thần sắc dị thường nhẹ nhàng khoan khoái, hẳn 14 đại kinh mạch giờ phút này không ngờ kinh hoàn hảo như lúc ban đầu, chỉ là, ngoại nhân nhưng không cách nào theo trong kinh mạch của hắn nhìn ra hắn Huyền Linh chi lực, cùng với vô tu đẳng cấp đến trình độ nào.

Bởi vì trong cơ thể hắn Huyền Linh chi lực, giờ phút này đã chuyển hóa thành vô số huyền diệu lực lượng, rót vào hắn vô số hơi mạch bên trong, đây là hắn tu luyện 《 Phong Thiên Vi Hồn 》 về sau, chỉ có hắn mới chỉ mỗi hắn có hơi mạch.

“Vấn Thiên, ngươi có phải hay không đã phá kính?”

“Ngươi thật sự đã Tinh Hồn đã thức tỉnh sao?”

Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương hai người đều đối với hắn tràn ngập ân cần, hỏi vấn đề lại không giống với.

“Đúng vậy, ta đã phá kính, đã có được Hồn Vô cảnh sơ kỳ Huyền Linh chi lực!”

Liễu Vấn Thiên nhìn qua Hạo Nguyệt trong hai người mắt ân cần thần, trong nội tâm một hồi cảm động, hẳn ta cũng không gạt hai người, gạt đầu nói: “Ta đã vượt qua cảnh thức tỉnh, thành công thực hiện Tinh Hồn đã thức tỉnh!”

“Ngọa tào, ngươi có biết hay không, ngươi phá vỡ gần năm trăm năm đến một cái mới ghi chép?”

Phạm Nhị con mắt mở cực lớn, nuốt nuốt nước miếng nói: “Trực tiếp vượt qua cảnh tiến hành Tinh Hồn thức tỉnh, cái này từ khi năm trăm năm trước vị kia Yêu tộc Chí Tôn về sau, liền rút cuộc không có xuất hiện qua!”

Lâm Nguyệt giờ phút này thần sắc hết sức phức tạp, không có nghĩ đến cái này lần trước xâm nhập Lâm Nguyệt trì còn không phải mình đối thủ thiếu niên, giờ phút này vậy mà vượt qua cảnh đã tiến hành Tinh Hồn thức tỉnh!

Cái này so mình đã tiến hành Vô Hồn thức tỉnh, còn muốn lợi hại hơn nhiều lắm!

Trong nội tâm nàng e ẩm, lại lại tựa hồ có chút chờ mong, cái này vượt qua cảnh thức tỉnh Tinh Hồn thiếu niên, sẽ cho Long Tường Châu, thậm chí Đại Lương Đế Quốc, mang đến như thế nào nghiêng trời lệch đất?

Lâm Nguyệt đột nhiên quỹ dị mà nói: “Vô luận là Ma tộc vẫn là Yêu tộc, thậm chí thế giới loài người những đại nhân vật kia, biết rõ ngươi rõ ràng đã tiến hành vượt qua cảnh thức tỉnh, ngươi sau này thời gian, tuyệt đối chính là một mảnh gió tanh mưa máu, đừng nói ở chỗ này an tâm tu luyện, cho dù là nghĩ tới một ngày thanh tịnh thời gian cũng khó khăn!”

“Cho nên...” Nàng xinh đẹp cười nói: “Liễu Vấn Thiên, ngươi không chỉ có được cảm tạ ta, còn phải cho ta hàn phí!”

Liễu Vấn Thiên nhẹ gạt đầu, vừa rồi hắn tuy nhiên toàn thân thống khổ không chịu nổi, thực sự mơ hồ cảm giác được ngoại giới động tĩnh, Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương tựa hồ muốn tới bên cạnh hắn, xem xét chính mình phải chăng khác thường.

Chỉ là vừa mới tình hình xác thực thập phần máu chốt, hai người bọn họ thiếu niên không hiểu, nếu quả thật đụng thân thể của hắn, như vậy có lẽ chính là một khác một phen quang cảnh rồi!

Lâm Nguyệt tuy nhiên trường ở cái này Lâm Nguyệt trong cốc, lại bởi vì có một lợi hại phụ thân, biết rõ lúc này vạn không được đã bị quấy nhiễu, mới ngăn trở Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương hảo tâm xử lý chuyện xấu, vừa rồi nàng có thể tại bên người, coi như là phúc của hắn tính!

“Ngươi muốn ta như thế nào cảm tạ ngươi?” Liễu Vấn Thiên đột nhiên trêu ghẹo hỏi: “Hắn là, là muốn ta lấy thân báo đáp sao?”

“Cút!” Lâm Nguyệt cả giận nói: “Ngươi cái này hoang đường chi đồ, ai mà thêm a!”

Nàng nhớ tới Liễu Vấn Thiên trên người kỳ dị chỗ, đột nhiên cười nói: “Không bằng, ngươi một lần nữa cho ta một cái Thượng Cổ đan dược đơn thuốc a!”

Lần trước lấy được Phục Nguyên Đan phương, nàng những ngày này, đã thành công luyện chế ra 30 khóa, bức này Đế cấp đan dược, không chỉ có lại để cho Lâm Nguyệt cốc người đối với nàng lau mắt mà nhìn, càng là đối với bức này đan dược thêm chảy nước miếng.

Nàng tin tưởng, đã có cái này 30 khóa Phục Nguyên Đan, cha hắn ôm núi sau khi xuất quan, định có thể bảo vệ không việc gì!

“Cái này, thật không có rồi!”

Liễu Ván Thiên trong nội tâm kêu khổ không chịu nổi, cái nha đầu này, ngược lại thật sự là lòng tham, chính mình tuy nhiên theo ba ngàn năm trước chuyển thế, chống lại Cổ Đan được có biết một hai.

Nhưng bởi vì Thần Nguyên bị hao tổn, kế thừa trí nhớ cuối cùng có hạn, ngoại trừ Thiên Viêm chương, Di Sơn Áp Hải các loại công pháp, Dịch Hồn Đan, Tu Tùy Đan cùng Phục Nguyên Đan ba vị này đan được, khác có rất nhiều chuyện, hẳn có khả năng trí nhớ, kỳ thật rất có hạn.

Lâm Nguyệt gặp Liễu Ván Thiên thần tình lạnh nhạt, không giống nói dối, liền cười nói: “Như vậy, ngươi ý định như thế nào phong miệng của ta đâu?”

“Cái này còn không đơn giản, đem nàng làm, làm cho nàng trở thành nữ nhân của ngươi, không thì xong rồi?” Một thanh âm, tại trong thức hải vang lên.

Liễu Ván Thiên thần thức vui vẻ, nói ra: “Từ Nghi, ngươi vẫn còn?”

“Ài, đi theo ngươi cái này cổ thân thể, thật sự là khổ không thể tả a!”

Tần Từ Nghi thần thức ung dung mà nói: “Đây là lần thứ hai đi à nha? Nếu như không phải ngươi Tinh Hồn sau khi thức tỉnh, đại lượng Huyền Linh chi lực rót vào hơi mạch, tăng cường thần thức, ta chỉ sợ rất khó lại tỉnh lại á!”

“Từ Nghi, thần trí của ngươi, vẫn phải là trở nên càng cường đại hơn mới được a!” Liễu Ván Thiên cười nói: “Chỉ là hiện tại, ta không cách nào đem Huyền Linh chi lực rót vào thần trí của ngươi ở bên trong, ta chỉ có thể khống chế tự chính mình cái này một bộ phận!”

Tần Từ Nghi thần thức cười nói: “Sau này hãy nói a! Ngươi bây giờ đem thân thể quyền khống chế giao cho ta, ta để đối phó cô gái này, như thế nào?”

“Đi!” Liễu Ván Thiên sáng khoái đáp ứng, giờ phút này, Liễu Ván Thiên trên người, thật đúng là cảm không xuất ra cái gì có thể cùng Lâm Nguyệt trao đổi, hẳn ngược lại là muốn học học, Tần Từ Nghi sẽ như thế nào đối phó này cá tính tình hay thay đổi điều ngoa nha đầu.

“Này, nha đầu, ngươi năm nay bao nhiêu niên kỷ a!”

Nghe thấy Liễu Ván Thiên nói như vậy, Lâm Nguyệt đột nhiên cả kinh, cả giận nói: “Ta có danh tự, ta gọi Lâm Nguyệt, không phải ‘Uy’, lại càng không là ‘Nha đầu’! Hơn nữa, ngươi hỏi ta tuổi làm cái gì?”

Liễu Ván Thiên thân thể tại Tần Từ Nghi thần thức dưới sự khống chế, đột nhiên cười to nói: “Àn, Lâm Nguyệt, ngươi nói cho ta biết tuổi, ta mới tốt nói cho ngươi biết dùng cái gì phong miệng của ngươi a!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 174: Không che đậy miệng

Lâm Nguyệt từ chối cho ý kiến, lạnh nhạt đáp: “Ta tháng sau tựu 15 rồi!”

“Àn...” Liễu Ván Thiên nhẹ gật đầu, vượt cái mũi cười nói: “Như vậy vừa vặn! Ta tiếp qua mấy tháng tựu 16 rồi, so ngươi lớn một chút...”

Lâm Nguyệt hỏi: “Chính tốt cái gì?”

“Không giống ngươi, đã nghĩ kỹ muốn làm Lý Tiễn Đồng Lý Dược Tôn rồi, cũng không dám lại để cho người biết rõ, ngươi để ý nàng! Muốn làm nàng!”

Liễu Ván Thiên cười lạnh nói: “Ta có thể chưa từng có đã từng nói qua không muốn làm Lý Tiễn Đồng, chờ ta tiến Hoàng thành, nhất định đem nàng cứu ra, đem nàng làm!”

“Ngoại trừ Lý Tiễn Đồng, ta còn muốn làm Lâm Nguyệt, làm Thượng Quan Mâu Nguyệt, làm Tố Ly Hương...”

Liễu Ván Thiên đột nhiên nói một tràng, lại để cho Cổ Thanh Dương cùng Phạm Nhị thần sắc ngẩn ngơ, cái này Liễu Ván Thiên quả nhiên có chút khác thường a!

Hắn liên tiếp nói bốn nữ tử danh tự, hơn nữa rõ ràng còn kể cả Hoàng thành cái vị kia vô cùng kinh diễm cao ngạo đại nhân vật Thượng Quan Mâu Nguyệt!

“Ách, còn có, Tô Ly Hương kỳ thật không cần làm, nàng có lẽ vốn tựu yêu thích ta! A...”

Liễu Vãn Thiên vẫn còn tiếp tục nói, lại bỗng nhiên “A” kêu to một tiếng, thân thể một hồi lão đảo, thiếu chút nữa ngã xuống trong nước.

Sau đó, hần thân thể ổn định lại, đột nhiên cười nói: “Ha ha, ta mới vừa nói, chỉ là hay nói giỡn a, các ngươi đừng coi là thật! Hiện dưới ánh trăng không tệ, không bằng chúng ta còn là tiếp tục tu luyện đi?”

Không có người biết rõ, thân thể của hần quyền không chế, giờ phút này lần nữa đổi chủ.

Nói xong, Liễu Vãn Thiên vậy mà thật sự tại trên tảng đá ngồi vào chỗ của mình, nghiêm túc tu luyện...

“Ngọa tào, nói nhiều như vậy, cứ như vậy được rồi?”

Phạm Nhị đột nhiên mơ hồ, hét lớn: “Liễu Vãn Thiên, ngươi là tên khốn kiếp, nguyên lai tâm tư của ngươi như vậy ác tha a! Ta mới chỉ muốn làm Từ Nguyệt, ngươi lại muốn làm nhiều như vậy nữ nhân a!”

Mà Cổ Thanh Dương lại yên lặng nhìn Liễu Vãn Thiên hồi lâu, rốt cục nói một câu nói: “Kỳ thật cũng chưa hẳn không thể!”

Nói xong, hần cũng ngồi xuống, bắt đầu dẫn ánh trăng cùng Tinh Quang tẩy tủy, ngưng tụ Huyền Linh chi lực.

“...” Phạm Nhị đột nhiên im lặng, thờ dài, cũng ngồi xuống, bắt đầu tu luyện.

Chỉ là, đã qua không lâu, hần đột nhiên đứng lên, lớn tiếng hỏi: “Vãn Thiên, ngươi thật sự có ba ngày trong liền để cho ta làm Từ Nguyệt biện pháp sao?”

Liễu Vãn Thiên không nói lời nào, nhìn như thật sự đã ngồi vào chỗ của mình, chỉ là, hần trong thức hải, hai đạo thần thức cũng tại cái lộn.

Liễu Vãn Thiên thần thức hỏi: “Tần Từ Nghi, ngươi ở kiếp trước tốt xấu là cửu quốc tương hầu, Vãn Thái vô song, có lẽ tao nhã mới là, sao hiện trong một thô lỗ, không che đậy miệng, cái gì cũng dám nói?”

Tần Từ Nghi thần thức lại cười lạnh nói: “Hừ, ta còn chưa nói xong, ngươi sao để cho ta dừng lại? Ngươi còn nói ta đâu rồi, ở kiếp trước ngươi là tuyệt thế Võ Thần, có lẽ rất là dương cương thô lỗ bạo ngược mới đúng, sao như thế nguội không thú vị?”

Liễu Vãn Thiên thờ dài: “Ở kiếp trước ta làm việc chỉ hỏi đúng sai, mặc kệ nhân tâm, nhiều khi, làm việc cực đoan đi một tí, ở kiếp này, ta không muốn lại như thế!”

Tần Từ Nghi thần thức lại cười lạnh nói: “Đã ngươi có thể biến, ta vì sao không thể? Ở kiếp trước ta bởi vì là cái phế Võ Hồn, bắt đắc dĩ mới đi vân đường, nói chuyện làm việc đều cũng không có so văn nhã, kỳ thật ngấm lại thật sự rất mệt a, hiện tại, ta muốn trực tiếp khoái ý một ít!”

Liễu Vãn Thiên phát hiện, Tần Từ Nghi nghĩ cách xác thực không gì đáng trách, chính hần lại làm sao không muốn cải biến đâu?

Hần cười khò nói: “Có lẽ hai người chúng ta đều lâm vào cái nào đó cực đoan, theo bạo ngược đến ôn nhu, theo nho nhã đến thô bạo, vì sao không chọn trong đó gian trạng thái?”

Tần Từ Nghi thần thức cười nói: “Cái này dễ dàng, chúng ta ngày nào đó có thể dung hợp thành một đạo thần thức rồi, cái loại này chính giữa trạng thái, tuyệt đối hoàn mỹ, chỉ là, như vậy có phải hay không quá không có tính cách? Ta có thể chịu không được một cái không có cá tính tánh mạng!”

“Ân, nếu có cơ hội, nhất định thử một lần!” Liễu Vãn Thiên cười nói: “Chúng ta không cần xoắn xuýt những vấn đề này, vì sao cần phải dựa theo cố định hình thức làm việc đâu? Ngươi mới vừa nói cái kia chút ít, mặc dù có chút không phải ta bản ý, lại thật sự rất sung sướng, chỉ là, được hay không được không muốn tại bằng hữu của ta trước mặt, nói được như vậy thô lỗ trắng ra?”

Tần Từ Nghi thần thức nói: “Chỉ có tại bằng hữu trước mặt, mới có thể như vậy, nếu có ngoại nhân tại đó, ngược lại không tốt như vậy thẳng thần phát biểu suy nghĩ trong lòng rồi, cái gì còn phải vòng quanh đến!”

Liễu Vãn Thiên lại phản bác nói: “Cái này ta bất đồng ý! Tại bằng hữu trước mặt, nên nhiều giữ gìn tâm tình của bọn hần, nếu người ở bên ngoài đặc biệt là không thể làm chung chỉ nhân trước mặt, giữ gìn những làm gì kia, ta thà rằng tổn thương người khác, cũng không muốn tổn thương bằng hữu cùng người thân!”

“Vì người khác ngụy trang, lại kết thân người cùng bằng hữu thô lỗ, đây không phải lẫn lộn đầu đuôi sao?”

“Ồ...” Tần Từ Nghi thần thức trầm mặc nửa ngày, phát hiện Liễu Vãn Thiên nói rất có đạo lý.

Hần cười lạnh nói: “Khó được a, chúng ta tuyệt thế Võ Thần, rõ ràng đối với vấn đề này thấy như vậy thấu triệt, ngấm lại thật đúng là, chúng ta có một số việc, làm phản rồi!”

“Ha ha ha...” Liễu Vãn Thiên cười nói: “Ta trước kia vẫn luôn là làm như vậy, hải lòng ý đã là như thế!”

“Ân, điểm ấy có thể nghe lời ngươi! Ta cho rằng đối với Phạm Nhị cùng Thanh Dương bọn hần ôn nhu điểm!” Tần Từ Nghi nhẹ gật đầu, đột nhiên cười nói: “Bất quá nói thật, ngươi có nghĩ là muốn làm Lý Tiễn Đồng, Lâm Nguyệt, Tô Ly Hương, thậm chí... Thượng Quan Mâu Nguyệt?”

“Cái này... Ách...”

Liễu Ván Thiên tranh thủ thời gian nói sang chuyện khác: “Ta giờ phút này nhất tưởng niệm, là mộng điệp! Thực hi vọng nàng còn ở lại chỗ này cái thời không! Nếu như nàng vẫn còn, ta nhất định đem hết toàn lực làm... Định nàng, sẽ không giống ở kiếp trước đồng dạng, tăng thêm phiền muộn cùng tiếc nuối!”

Liễu Ván Thiên cười to nói: “Như ngươi xinh đẹp như vậy nữ tử, thân như vụn liễu, huyền như tươi đẹp hà, thướt tha lả lướt, khuynh quốc khuynh thành! Lại có cái đồ người nam tử có thể xứng với ngươi?”

Lâm Nguyệt nghe Liễu Ván Thiên thật không ngờ khoa trương nàng, trong nội tâm rất là cao hứng, trên mặt hốt nhiên nhưng huyền lên một tia Hồng sắc Ván Hà, vừa định nói chút gì đó, khiêm tốn vài câu, cũng tại Liễu Ván Thiên hạ một câu nói ra thời điểm trợn mắt há hốc mồm, ngạnh sanh sanh đem lời nuốt trở vào.

Lại nghe Liễu Ván Thiên thân nhiên nói: “Cho nên, ngươi đành phải làm nữ nhân của ta rồi! Ngươi vừa vặn cũng đủ tư cách!”

“Ngươi đi chết a!” Lâm Nguyệt dậm chân, cảm giác rất là xấu hổ và giận dữ, nàng thân hình mở ra, đột nhiên chạy vội đi ra ngoài.

“Hừ, ta sẽ đem chuyện của ngươi, lại để cho thiên hạ mọi người đều biết!”

“...”

Phạm Nhị mở to hai mắt, chăm chăm vào Liễu Ván Thiên nhìn hồi lâu, chợt nói: “Ván Thiên, ngươi là làm sao vậy, một chút cũng không giống ngươi hàm súc phong cách!”

Cổ Thanh Dương cũng lắc đầu nói: “Nếu như ngươi vượt qua cảnh thức tình sự tình, thật sự mọi người đều biết, như vậy chỉ sợ ngươi thật sự tự lại cũng sẽ không có an ổn thời gian rồi...”

Phạm Nhị tựa hồ hữu cảm nhi phát mà nói: “Ai, nữ nhân quả thật là đặc tội không nói!”

“Ngươi cái mập mạp chết bầm, nói hay lắm như ngươi rất hiểu nữ nhân tựa như!” Liễu Ván Thiên đột nhiên cười lạnh nói: “Nếu như ngươi thật sự hiểu, như thế nào liền Từ Nguyệt cái kia không có ngực tiêu nha đầu đều làm không được?”

“Nếu ngươi nguyện ý bái ta làm thầy, ta cam đoan ngươi ba ngày trong liền đem nàng làm rồi!”

“...” Phạm Nhị đột nhiên sững sờ, lập tức phản bác nói: “Ta cũng không phải làm không được nàng, mà là còn không có quyết định!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 175: Chó cậ gần nhà, gà cậ gần chuồng

Tần Từ Nghi thần thức lại mẫn: “Con mẹ nó, nói thật, chính diện trả lời vấn đề của ta!”

Liễu Ván Thiên trầm ngâm nửa ngày, cười nói: “Kỳ thật, cũng không phải là không thể được cân nhắc...”

“Ha ha ha...” Tần Từ Nghi thần thức cười to nói: “Này mới đúng mà! Nhân sinh đặc ý tu tận hoan, hoa như có thể gãy thẳng tu gãy!”

“Đã trùng sinh rồi, hiện tại cũng còn là một thiếu niên, vậy thì nên cái thiếu niên bộ dạng, thiếu niên nên đa tình, nên đi theo tâm ý làm việc, mà không phải nhìn chung quanh, do do dự dự, cái kia còn không bằng trực tiếp đi vào trung niên được rồi, cần gì phải thiếu năm thời gian!”

“Tại giai đoạn này, mặc dù phụ bỏ sở hữu, cũng chớ để phụ bỏ thiếu năm thời gian! Bởi vì đây là vừa đi không quay lại, là không thể thay thế!”

Nghe Tần Từ Nghi thần thức liên tiếp, Liễu Ván Thiên vậy mà thập phần nhận đồng, hấn ở kiếp trước, thiếu niên thời đại cũng sống được quá mệt mỏi, ở kiếp này, sao không buông những mình kia thiết hạn cùng cái gọi là cấm kỵ, tiêu dao khoái hoạt đi một hồi?

Đương nhiên, cái gì cũng có thể buông, duy chỉ có khác nhau không thể, một là cái loại này hủy thiên diệt địa cừ hận, một cái khác là mộng điệp!

“Ta biết rõ, thù kia, phải báo!” Tần Tử Nghi thần thức đối với hắn rất là hiểu rõ, cười nói: “Bất quá, Mộng Điệp mà còn không biết nhất định tại nơi này thời không, tại xác định sự thật này trước khi, cũng không ảnh hưởng ngươi trong muôn hoa qua sao...”

“Ân, ngươi nói đúng! Mặc dù phụ bỏ sở hữu, cũng chớ để phụ bỏ thiếu năm thời gian!”

Liễu Vấn Thiên đột nhiên đứng lên, hét lớn: “Mặc dù phụ bỏ sở hữu, cũng chớ để phụ bỏ thiếu năm thời gian!”

“Ta muốn làm một cái, chính thức thiếu niên!”

Phạm Nhị cùng Cô Thanh Dương đột nhiên cả kinh, trước sau theo trạng thái tu luyện trong hoán đổi tới, thần sắc đều là ngẩn ngơ, trước một câu nói không sai, chỉ là sau một câu chuyện gì xảy ra?

Cái này Liễu Vấn Thiên, quả nhiên không bình thường nữa à, cái gì gọi là “Làm một cái chính thức thiếu niên”?

Bọn hắn hiện tại, vốn chính là thiếu niên sao, hơn nữa là mới mười lăm mười sáu tuổi thiếu niên!

Chỉ là, về sau thời gian ở bên trong, bọn hắn mới chính thức minh bạch, Liễu Vấn Thiên lời này, là có ý gì!

Long Tường Học Viện, tài nguyên khu.

Một cái tuần lễ thiếu niên áo trắng tại binh khí phân khu, dùng mười khối Ngũ giai Tinh Vãn Thạch, trao đổi một thanh Huyền cấp binh khí sét đánh búa, chính vui thích địa loay hoay lấy, chuẩn bị rời đi.

“Dừng lại cho ta!”

Một cái hung hăng càn quấy thanh âm đột nhiên ở bên cạnh vang lên, thiếu niên này nhìn về phía trước, đã thấy một cái áo lam thiếu niên, giờ phút này đang tại lạnh lùng mảy mảy nhìn qua hắn, thần sắc vô cùng ngạo mạn.

Thiếu niên áo trắng người bên cạnh nhẹ giọng nhắc nhở: “Văn Hạo, đây là Kim Long Minh học viên cũ Lâm Uyên! Long Tường Thành Lâm gia Nhị thiếu gia, chúng ta không thể trêu vào, qua loa hạ hắn tự đi nhanh lên a!”

Văn Hạo nhẹ gật đầu, cười nói: “Lâm thiếu gia, nếu như không có chuyện gì, ta còn muốn đi vội vàng đi bên trên Linh khí lớp lý thuyết, tự đi trước á!”

Áo lam thiếu niên lông mày quét ngang, hừ lạnh nói: “Không có chuyện gì đâu lời nói, ta gọi lại ngươi làm gì? Ngươi cho rằng ta ăn no rồi việc lấy?”

Văn Hạo cười nói: “Lâm thiếu gia, lập tức muốn đi học, không bằng, có chuyện gì, lần sau sẽ bàn được không nào?”

Hắn nói là lời nói thật, ngữ khí của hắn cũng dị thường khiêm tốn, đương nhiên, là trọng yếu hơn là, hắn xác thực không muốn cùng Lâm Uyên có quá nhiều dây dưa!

Lâm Uyên cười lạnh nói: “Hừ, ngươi muốn đi học có thể, nhưng là cái kia Huyền cấp binh khí sét đánh búa, ngươi lại được lưu lại!”

Cùng Lâm Uyên cùng đi mất nhỏ thiếu niên, giờ phút này cũng cười to nói: “Cái này sét đánh búa, là Lâm thiếu gia ba ngày trước liền nhìn trúng, hôm nay vốn là tới lấy, không nghĩ tới lại bị ngươi lấy đi!”

Nói xong, hắn theo trên người xuất ra mười khối Ngũ giai Tinh Vãn Thạch, đột nhiên ngã ở Văn Hạo trên người, khẽ nói: “Thiên thạch đều cho ngươi rồi, còn không mau chính mình lấy tới?”

Cử động này, khơi dậy rất nhiều người chú ý, bọn hắn nhao nhao vây đi qua, chỉ là, cứ việc có người lòng căm phẫn, nhưng không ai dám ra tay quấy.

Văn Hạo lập tức sắc mặt đỏ bừng, cái này sét đánh búa, cùng hắn sở tu luyện công pháp rầm rĩ Dương công pháp cực kỳ phối hợp, hắn cũng là rơi xuống rất lớn quyết tâm, mới dùng mười khối Ngũ giai Tinh Vãn Thạch để đổi.

Không nghĩ tới, cái lúc này, rõ ràng có người muốn đoạt hắn chỗ yêu! Hơn nữa rõ ràng còn trực tiếp đem thiên thạch đập vào trên người của hắn!

Chỉ là, cái này Lâm thiếu gia, giờ phút này nhưng lại hắn tuyệt đối không thể trêu vào! Không nói đến Lâm Uyên gia thế, cho dù là tu vi của hắn, đã không biết so với chính mình cao bao nhiêu!

Gặp Văn Hạo tại do dự, mất nhỏ thiếu niên đột nhiên âm thanh quát: “Còn ngần ngại làm gì, ngươi một cái mới Linh Võ cảnh đỉnh phong tiểu tử, chẳng lẽ ngươi còn dám cùng Lâm thiếu gia đoạt binh khí hay sao?”

“Phải biết rằng, Lâm Uyên thiếu gia, thế nhưng mà đã đột phá Tinh Võ cảnh sơ kỳ rồi, muốn tiêu diệt ngươi, so bóp chết một con kiến còn dễ dàng!”

“Hiện tại bắt đầu, ba cái hồ hấp ở trong, ngươi phải đem sét đánh búa giao ra đây, bằng không thì tự gánh lấy hậu quả!”

“Được rồi, tặng cho hắn a! Về sau lại xem xét dùng tốt binh khí là được!” Văn Hạo bên cạnh thiếu niên áo trắng nhẹ giọng khuyên nhủ: “Người này, chúng ta hiện tại thật sự không thể trêu vào!”

“Cái này chó cậy gần nhà, gà cậy gần chuồng gia hòa!” Văn Hạo sắc mặt trở nên dị thường khó coi, hắn bóp bóp nắm tay, tuy nhiên cảm giác lời này dị thường thương hắn tự tôn, nhưng lại không thể không thừa nhận, cái này cảnh giới chỉ chênh lệch, không phải phần nộ có thể đền bù.

Hắn đảo mắt nhìn thoáng qua binh khí phân khu tri huyện, đã thấy người trẻ tuổi kia lại không có liếc nhìn hắn, con mắt buông xuống, tựa hồ tại ngủ say, hiển nhiên căn bản là không định quản chuyện của bọn hắn!

Rốt cục, Văn Hạo xiết chặt nắm đấm buông ra, trong nội tâm oán hận mà nói: “Vô giả rửa nhục, ba năm không muộn!”

Hắn vô cùng yêu quý địa vuốt ve vừa mới nắm bắt tới tay Huyền cấp binh khí sét đánh búa, rốt cục run rẩy tay, chuẩn bị đem sét đánh búa giao ra đi.

“Ta thiếu chút nữa quên một sự kiện!” Cái kia áo lam thiếu niên, hắn khinh miệt mà nói: “Ba cái hồ hấp thời gian đã qua, hiện tại ngươi ra muốn đem sét đánh búa giao cho chúng ta, còn phải tự đoạn cánh tay phải!”

“...” Văn Hạo trong nội tâm phát lạnh, không nghĩ tới một cái chó săn, rõ ràng ngạo mạn đến tình trạng như thế!

Hắn nhìn về phía Lâm Uyên, lại phát hiện Lâm Uyên vậy mà cực kỳ nhận đồng nhẹ gật đầu, hiển nhiên đối với cái này áo lam thiếu niên nói lời rất là tán thành!

Hắn bản tu luyện phủ pháp, lại để cho hắn đã đoạn cánh tay phải, chẳng khác gì là trực tiếp phế đi hắn!

Văn Hạo con mắt bỗng nhiên trở nên bạo ngược, quyết định chắc chắn, bỗng nhiên giờ lên sét đánh búa, vận khí toàn bộ Huyền Linh chi lực, chuẩn bị liều chết đánh cược một lần!

“Chậm đã!” Coi như hắn vô cùng đau lòng cùng lúc tuyệt vọng, bỗng nhiên, một cái thanh âm quen thuộc tại bên tai vang lên, lại để cho ánh mắt hắn sáng ngời.

Hắn theo tiếng nhìn lại, đã thấy ba cái vẻ mặt hưng phấn thiếu niên, giờ phút này chính từ từ mà đến.

Ba người tựa hồ cũng ước định tốt như vậy, cũng chỉ mặc một thân màu trắng quần áo, bên ngoài tuy nhiên cũng choàng một kiện màu đỏ chót áo choàng, lộ ra dị thường đáng chú ý.

Chính giữa thiếu niên, lông mi đậm, ánh mắt thâm thúy, một trương anh tuấn trên mặt, kiên nghị cái mũi dị thường đáng chú ý.

Tay trái của hắn bên cạnh, một cái dáng người dị thường cực lớn thiếu niên, vừa đi, một bên vuốt bụng, thần sắc nhìn như lười biếng được rất, không chút nào không giảm Phong Trần.

Khác một thiếu niên lưng hùm vai gấu, nhìn xem rất rắn chắc, hắn trên vai trái, đứng đấy một chỉ hiện ra Tử sắc đáng yêu bé heo.

Ba người này vừa xuất hiện, Văn Hạo lập tức cảm giác đã có dựa vào, hắn bỗng nhiên nắm chắc trong tay sét đánh búa, tranh thủ thời gian cùng bên cạnh thiếu niên, cùng một chỗ hướng về ba người nghênh đón.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 176: Ăn miếng trả miếng

“Minh chủ tốt, hai vị Phó minh chủ tốt!”

Văn Hạo hai người cung kính địa nắm chặt quyền, lập tức đứng ở ba người bên cạnh.

“Ngươi, tên gọi là gì?” Phạm Nhị đột nhiên hỏi Văn Hạo bên cạnh thiếu niên áo trắng.

Thiếu niên áo trắng đáp: “Ta... Ta gọi Dur Dao, đây là Văn Hạo, chúng ta khi còn bé là cùng nhau lớn lên!”

Phạm Nhị hỏi: “Dã Thảo Minh minh ước, là cái gì?”

Dur Dao đáp: “Tài đại khí thô vẫn không chế thiên hạ mỹ nhân, ngang hàng trượng nghĩa võ hành hạ Long Tường thiên tài!”

“Thiếu người còn nhớ rõ!” Phạm Nhị ngao nghể nói: “Người nhớ kỹ, người mình có thể nhu nhược, nhưng là không muốn khích lệ người bên cạnh người với người cùng một chỗ nhu nhược! Cái kia chính là không trọng nghĩa rồi! Nếu có lần sau nữa, ta sẽ đem người thanh rồi khỏi Dã Thảo Minh!”

“Là...” Dư Dao tựa hồ có chút không phục, nhưng vẫn là đáp ứng nói.

Phạm Nhị lại không hề xem hấn, mà là chăm chăm vào Văn Hạo nói: “Người, hiện tại đem trên mặt đất thiên thạch, cho ta nhặt lên!”

“Cái này...” Văn Hạo tựa hồ tại do dự, nhưng thấy Liễu Văn Thiên cũng nhẹ gật đầu, liền thuận theo địa khom lưng đi xuống, đem vừa rồi Lâm Uyên thiếu niên bên cạnh nện cho hấn thiên thạch, nguyên một đám địa nhặt lên.

Đối với cái này Minh chủ, hấn vẫn là tâm phục, nếu như không phải gia nhập Dã Thảo Minh, hấn ở đâu có nhiều như vậy thiên thạch, có thể trao đổi cái này Phích Lịch Phủ?

Lâm Uyên vừa mới bắt đầu cho rằng Liễu Văn Thiên ba người muốn vì Văn Hạo xuất đầu, giờ phút này gặp Phạm Nhị vậy mà tại lại để cho Văn Hạo nhặt thiên thạch, trong nội tâm một hồi đắc ý, đây là muốn chịu thua tiết tấu a! Không khỏi tựa đầu giờ lên được rất cao, đầy mặt đắc ý.

Bên cạnh hấn thiếu niên, giờ phút này càng là vênh vao tự đắc, rất có trên cao nhìn xuống chỉ sắc.

Văn Hạo đem mười khối Ngũ giai Tinh Vĩ Thạch nhặt lên, nhìn qua Phạm Nhị, không biết hấn muốn cho chính mình làm gì.

“Vừa rồi, là ai đem những thiên thạch này nện đưa cho người, người bây giờ, nện trở về, vừa rồi hấn nện là cái gì của người địa phương, người bây giờ cũng nện đâu có!”

Phạm Nhị nói lời, lại để cho tất cả mọi người cả kinh!

Văn Hạo mặt càng thêm đỏ bừng rồi, bụng lấy thiên thạch tay đang run rẩy, vậy mà không dám có chút động tác.

“Thanh Dương, ta xem, vẫn là người tới đi!” Liễu Văn Thiên ngửa đầu nhìn qua bình khí phân khu chính là cái kia ngũ gà ngũ gặt người trẻ tuổi, ánh mắt ngưng tụ, bỗng nhiên cười nói: “Ta đề nghị, người tốt nhất lại thêm một ít thiên thạch!”

“Ý kiến hay!” Cô Thanh Dương cười đáp, đột nhiên theo Huyền Nhật Thương tồn trữ trong không gian, lại lấy ra mười khối Ngũ giai Tinh Vĩ Thạch, chuyển vung tay lên, bỗng nhiên hướng về Lâm Uyên bên cạnh thiếu niên kích bắn đi.

Cô Thanh Dương trong miệng miểu nhưng nói: “Người cho rằng có thiên thạch, có thể muốn làm gì thì làm đến sao? Chính là Ngũ giai thiên thạch, ai không có!”

“Người dám!”

Thiếu niên kia kinh hãi, lời còn chưa nói hết, thiên thạch cũng đã đập tới.

Hấn như thế nào cũng không nghĩ tới, ba người này vậy mà thật sự dám làm như thế, muốn né tránh, lại phát hiện cái này đập tới thiên thạch ở bên trong, hàm ẩn lấy một cỗ kiếm chiêu, hấn vậy mà trốn tránh không khỏi, trực tiếp bị nện ở bên trong, thân thể ba cái lão đảo, thiếu chút nữa ngã xuống đất.

Nhìn qua nện ở cái kia áo lam thiếu niên thân bên trên thiên thạch, Văn Hạo cảm giác một hồi khoái ý, chỉ là, trong tay hấn nâng mười khối thiên thạch, lại như cũ vẫn còn.

Gặp Liễu Văn Thiên ánh mắt thâm thúy nhìn chăm chú lên chính mình, hấn đột nhiên cắn răng, cũng đem thiên thạch hướng về kia cái áo lam thiếu niên đập tới.

Áo lam thiếu niên hiển nhiên càng không có nghĩ tới, mới vừa rồi còn vô cùng mềm yếu Văn Hạo, giờ phút này vậy mà cũng dám làm như thế, thân thể còn không có đứng vững, lại là một hồi lão đảo.

“Người...”

Liễu Văn Thiên lạnh lùng thốt: “Thiên thạch đã trả lại cho các người, cái này Phích Lịch Phủ, là Văn Hạo!”

Áo lam thiếu niên sắc mặt tái nhợt, thần sắc rất là phẫn nộ, chuyển hướng Lâm Uyên nói: “Lâm thiếu gia, người muốn vì ta làm chủ a!”

“Liễu Văn Thiên?”

Lâm Uyên đồng tử co rút lại, nhìn qua ba cái hất lên Hồng sắc áo choàng thiếu niên, cười lạnh nói: “Ta còn chưa có đi tìm người, người cũng dám chính mình đưa tới cửa đến! Người cũng biết làm như vậy hậu quả là cái gì?”

Hấn mới từ bên ngoài lịch lãm rèn luyện trở lại, liền nghe nói Lâm gia tại Long Tường Thành đông đại chiến ở bên trong, bởi vì tham dự Tàn Đảo Hải một phương, thế lực bị suy yếu rất lớn, lại nghe nói có một cái tên là Liễu Văn Thiên thiếu niên, cũng dám tại Long Tường Tri đưa hấn thân đệ đệ Lâm Ngọc Đường đánh cho tàn phế, trong nội tâm dị thường tức giận, bản liền chuẩn bị đi tìm Liễu Văn Thiên phiền toái, không nghĩ tới hôm nay, hấn nhưng vẫn mình đưa tới cửa đến!

Liễu Ván Thiên con mắt, cũng chăm chăm vào Lâm Uyên, cười lạnh nói: “Giáo huấn một cái chỗ sẵn, cần cân nhắc hậu quả sao?”

“Ta ly khai Long Tường Học Viện mới nửa năm không đến, lại không nghĩ rằng vậy mà gặp một cái không biết trời cao đất rộng phé thái!”

Nhìn qua Liễu Ván Thiên trên người 14 đạo kinh mạch, tuy nhiên không giống trong truyền thuyết như vậy là đoạn mạch, lại như cũ nhìn không ra có cái gì Huyền Linh Chi Khí, cơ hồ liền Linh Võ cảnh trung kỳ đều không có đạt tới, lại dám như thế đối với hắn nói chuyện, lại để cho hắn dị thường phẫn nộ.

Hắn cười lạnh nói: “Ba người các ngươi, cùng lên đi!”

“Thật bá đạo ngữ khí, vậy mà lại để cho Dã Thảo Minh chính Phó mình chủ ba người, cùng tiến lên!”

“Ài, ta mặc dù công lực còn thấp, nhìn không ra Lâm Uyên tu vi, nhưng là nghe nói, hắn từ lúc nửa năm trước, cũng đã đột phá Khôn Võ cảnh đỉnh phong rồi!”

“Ta xem hắn nhất định đã Vô Hồn đã thức tỉnh, bằng không thì ở đâu dám làm như thế! Lại để cho ba người cùng tiến lên, ngươi không thấy Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương hai người, cũng đều đột phá Khôn Võ cảnh đỉnh phong đến sao?”

“...”

Tại mọi người tiếng nghị luận ở bên trong, Liễu Ván Thiên lại tĩnh tường, lần này, phải tại Long Tường Học Viện học viên cũ ở bên trong, vì Dã Thảo Liên Minh dựng nên một cái không thể lẫn ẩn tượng, bằng không thì sau này, loại chuyện này còn có thể tăng ra vô cùng!

Mà muốn đạt tới cái này hiệu quả, phải dùng ưu thế áp đảo, chiến thắng Lâm Uyên!

“Ngươi, không xứng!”

Liễu Ván Thiên từng chữ mà nói: “Ta lần trước giáo huấn đệ đệ của ngươi, lại để cho hắn học xong như thế nào tôn trọng ngươi, hôm nay, ta cũng đem hảo hảo giáo huấn một chút ngươi, lại để cho ngươi biết, chúng ta Dã Thảo Minh, không phải dễ khi dễ như vậy!”

“Ngươi muốn chết!”

Lâm Uyên bỗng nhiên tiến tới một bước, một cổ vô cùng lăng lệ ác liệt khí tức, như sét đánh chỉ lối, theo trên người hắn tán phát ra, thẳng đến Liễu Ván Thiên mà đến.

“Hảo cường!”

Tuy nhiên không là đối với mình, nhưng là người chung quanh, lại như cũ cảm giác được, cổ khí thế này cường đại dị thường, nếu như đối với của bọn hắn, chỉ sợ không có có bao nhiêu người có thể chống lại!

Chỉ là, Liễu Ván Thiên lại sắc mặt không sợ hãi, cũng tiến về phía trước một bước, một cổ vô cùng u lãnh khí tức, lập tức nghênh hướng Lâm Uyên sét đánh khí tức, lại để cho Lâm Uyên cũng bị bao phủ tại một cổ cường lực phía dưới.

“Hừ, ánh sáng đom đóm, rõ ràng dám cùng Nhật Nguyệt chính huy!”

Lâm Uyên thân hình giương động, đột nhiên xòe bàn tay ra, bất ngờ đã biến thành một mảnh màu tím đen, lập tức nhanh chóng hướng về Liễu Ván Thiên đánh ra.

“Ầm ầm...”

“Lôi Đình chưởng!”

Trong lòng bàn tay hắn, bất ngờ có tiếng sấm truyền ra, lập tức một hồi Lôi Đình gió lốc, nhanh chóng cuốn hướng về phía Liễu Ván Thiên.

“Thiên Viêm chưởng!”

Liễu Ván Thiên khóe miệng cười cười, tay phải cũng nhanh chóng đẩy ra, một hồi vô cùng kịch liệt hỏa diễm, lập tức nghênh hướng cái kia trận Lôi Đình gió lốc.

Hai người đều là dương cương chi chiêu, giờ phút này dương cương Huyền Linh chi lực, nhanh chóng đụng cùng một chỗ.

“Ầm ầm...”

“Phanh!”

Một hồi nổ mạnh về sau, hai người chính giữa sát ra một mảnh ánh sáng, giống như sấm sét vang dội, hai người thân hình bỗng nhiên tách ra, riêng phần mình lui một bước.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 177: Tuy mạnh tất tru

“Cái này Liễu Vãn Thiên, rõ ràng tiếp được Lâm Uyên một chương này Lôi Đình?”

“Chà mẹ nó, Lâm Uyên thế nhưng mà học viên cũ, học viên mới Liễu Vãn Thiên, rõ ràng cùng hấn đánh nữa cái ngang tay?”

“Cái này Lâm Uyên, nghe nói tại học viên cũ ở bên trong làm việc thập phần hung hăng càn quấy, tu vi cũng không gì hơn cái này sao!”

“Ngươi biết cái gì, Lâm Uyên còn không có phóng thích Tinh Hồn chi lực, nếu như một khi phóng thích, Liễu Vãn Thiên làm sao có thể tiếp được ở?”

“...”

Lâm Uyên ánh mắt lạnh lẽo, cái này Liễu Vãn Thiên nhập viện chưa tới nửa năm, có tư cách gì, rõ ràng có thể cùng hấn đánh đồng?

Hấn liền cùng mình cùng một chỗ nhấc tới, đều không xứng! Cái này sẽ để cho hấn cảm giác được sỉ nhục!

Hấn phải một chiêu đuổi giết mất Liễu Vãn Thiên!

Lâm Uyên dùng vô cùng coi rẻ ánh mắt, chăm chăm vào Liễu Vãn Thiên, ngao ngễ nói: “Liễu Vãn Thiên, cảnh giới chi chênh lệch, vô luận ngươi có cái chiêu gì thức, đều thì không cách nào đền bù!”

“Ta muốn cho ngươi chứng kiến, cái gì mới là thiên phú, cái gì mới là thực lực, cái gì mới là đom đóm cùng Nhật Nguyệt chi chênh lệch!”

Lâm Uyên sau lưng, bỗng nhiên nổi lên một hồi nồng đậm khói đen, nổi thẳng Thương Khung, cái này độ cao, thậm chí có nửa cái Tự Tinh Tháp độ cao. Một cái “Chi” hình chữ đồ án ra hiện tại hấn sau lưng, đứng như Thiên Lôi sấm sét hạ chi hình, phảng phất Thiên Thần, tùy thời đều có thể sấm sét xuống.

“Sét đánh Vô Hồn?”

Gặp Lâm Uyên trực tiếp phóng ra Vô Hồn chi lực, mọi người nhao nhao né tránh, cách hai người xa hơn chút ít, sợ mình bị tai họa.

Tại khói đen ở bên trong, Lâm Uyên ánh mắt cũng tựa hồ có thể toát ra sét đánh chi hỏa, trở nên dị thường sáng sủa, hấn cuồng tiếu nói: “Liễu Vãn Thiên, ngươi chịu chết đi!”

“Sét đánh sấm sét!”

Hấn đột nhiên song chương huy động, sau lưng “Chi” hình chữ Lôi Đình đồ án, bỗng nhiên phát ra một hồi Lôi Đình chi quang, chia làm ba đạo, nhanh chóng đánh về phía Liễu Vãn Thiên.

“Không phải là sét đánh Vô Hồn sao?” Liễu Vãn Thiên khोक miệng tiết ra một tia quỷ dị chi cười.

Ánh mắt của hấn y nguyên bình tĩnh, chỉ là trong mắt lại kích phát ra một hồi vô cùng bạo ngược chi hỏa, lập tức, hấn song chương Tề Đông, một cổ vô cùng mãnh liệt Huyền Linh chi lực, theo song chương của hấn ngay ngắn hướng phát ra, mang theo vô cùng bạo ngược hỏa diễm, nhanh chóng nghênh hướng cái kia ba đạo Lôi Đình chi quang.

Tất cả mọi người ngừng lại rồi hô hấp, hai người này, Huyền Linh Chi Khí vậy mà cũng như này thuần hậu, vậy mà trực tiếp cứng đối cứng địa tại quyết chiến.

“Không thể nào?”

Tại tất cả mọi người chú mục ở bên trong, Liễu Vãn Thiên phát ra hai luồng bạo ngược chi hỏa, không chỉ có tiếp được Lâm Uyên hai đạo Lôi Đình chi quang, hơn nữa vậy mà phảng phất hai thanh vô cùng sắc bén khoái đao, chặt đứt hai đạo Lôi Đình, lập tức song đao thẳng vào, thẳng hướng Lâm Uyên sau lưng đạo kia khói đen.

“Phốc...”

Đúng như hỏa diễm ngã vào trong nước, Liễu Vãn Thiên hai luồng bạo ngược hỏa diễm, đánh trúng vào Lâm Uyên sau lưng khói đen, lập tức cái kia lóe sáng “Chi” chữ, đã biến mất, những khói đen kia cũng lập tức lập tức tán đi.

Lâm Uyên cảm giác mình Huyền Linh chỉ lực bỗng nhiên lấp kín, lập tức một cỗ vô cùng nóng bỏng cảm giác đau đớn từ đỉnh đầu mà hàng, như gặp phải hỏa kích, hần lui ra phía sau hai bước, tóc vậy mà trực tiếp bốc cháy lên.

“A...”

Hần cuồng kêu một tiếng, bỗng nhiên thân hình chạy như điên, lại đúng là Long Tường Trì phương hướng.

“Bịch...”

Hần nhảy vào Long Tường Trì, tùy ý lạnh như băng nước ao đắm vào thân thể của hắn, lại như thế nào cũng không có suy nghĩ cẩn thận, Liễu Vãn Thiên vậy mà trực tiếp phá chính mình sét đánh Võ Hồn chỉ lực?

Lâm Uyên hóa giải trên người nóng tính, chậm rãi theo Long Tường Trì ở bên trong bò lên đi ra, bò tới Long Tường Đài bên trên, hiển nhiên thương thế không nhẹ.

Ánh mắt của hắn giống như là Độc Xà chăm chăm vào Liễu Vãn Thiên, cả giận nói: “Liễu Vãn Thiên, ngươi chờ, ta sẽ nhượng cho ngươi chết được rất khó coi!”

“Không, ta căn bản là không cần chờ!”

Liễu Vãn Thiên trong ánh mắt, đột nhiên phát ra một hồi bạo ngược chi quang, tia sáng này, so Lâm Uyên trong mắt hào quang còn muốn chói mắt gấp 10 lần!

Nhìn qua cái này cổ gai nhọn, Lâm Uyên bỗng nhiên có chút hối hận, hắn không nên nói câu nói kia, dù là hắn là Lâm gia thiếu gia!

“Giết hắn đi!” Theo Liễu Vãn Thiên lạnh như băng đích thoại ngữ thốt ra, Văn Hạo sửng sốt, bởi vì hắn phát hiện, lời này là đối với hắn nói.

Nhớ tới vừa rồi đã bị vũ nhục, đặc biệt là muốn cho chính mình tự đoạn cánh tay một màn, Văn Hạo trong nội tâm quét ngang, tự muốn động thủ.

“Dừng tay!” Không nghĩ tới, mới vừa rồi còn tại giả bộ ngủ binh khí phân khu người trẻ tuổi, giờ phút này vậy mà nói chuyện.

Người trẻ tuổi ước chừng hơn hai mươi tuổi, giờ phút này đột nhiên đứng dậy, đại khí nghiêm nghị nói: “Các ngươi thật to gan, cũng dám tại trong học viện một mình đánh nhau cùng sát hại đồng môn, cũng biết dựa theo học viện quy định, đây là tội lớn?”

Liễu Vãn Thiên khinh miệt mà hỏi thăm: “Ngươi là ai?”

Người trẻ tuổi ngao ngễ nói: “Ta là phụ trách binh khí phân khu quản lý tri huyện Tàn Hạo Hãn!”

“Quy định?” Liễu Vãn Thiên cười lạnh nói: “Ngươi nói rõ cuộc là học viện quy định, vẫn là ngươi Tàn Hạo Hãn quy định?”

Tàn Hạo Hãn không nghĩ tới Liễu Vãn Thiên lại dám chống đối chính mình, cả giận nói: “Ngươi... Ngươi lại dám coi rẻ học viện quy định?”

“Hừ, ta xem, ngươi nói chỉ là ngươi Tàn Hạo Hãn quy định a?”

Liễu Vãn Thiên cười lạnh nói: “Vừa rồi, Lâm Uyên cùng bên cạnh hắn con chó kia, tại vênh vào hung hăng vũ nhục Văn Hạo, thậm chí muốn Văn Hạo tự đoạn cánh tay thời điểm, ngươi ở nơi nào?”

“Vừa rồi, Lâm Uyên thi triển hần tự cho là lợi hại Lôi Đình Tinh Hồn, muốn đánh chết của ta thời điểm, ngươi ở nơi nào?”

“Nên xuất hiện thời điểm không hiện ra, ở đằng kia trang bức! Nhưng bây giờ lại chạy tới nói láo, ngươi cho rằng hữu dụng sao?”

Tàn Hạo Hãn lại cả giận nói: “Dừng ăn nói bừa bãi! Hôm nay, các ngươi tự là không thể động Lâm Uyên!”

Liễu Vãn Thiên lại không muốn lại liếc hắn một cái, hắn ngẩng đầu lên, Hồng sắc áo choàng dị thường đáng chú ý.

Hắn đối với Văn Hạo nói: “Ngươi nên biết, tại Long Tường Học Viện, có một chỗ, chỉ phải đi lên rồi, sinh tử liền không khỏi chính mình!”

Tay của hắn đột nhiên hướng ghé vào Long Tường Đài bên trên Lâm Uyên một chỉ, cười lạnh nói: “Cái chỗ kia, tự là Long Tường Đài!”

Văn Hạo nhẹ gật đầu, hắn đã hiểu Liễu Vãn Thiên ý tứ, giờ phút này đánh chết đang tại Long Tường Đài bên trên Lâm Uyên, cũng không vi phạm học viện quy định!

Hắn đột nhiên giơ lên trong tay Phích Lịch Phủ, thân hình nhanh chóng lướt động, hướng phía Lâm Uyên đầu lâu phun chảy nước mà xuống.

Tàn Hạo Hãn kinh hãi, muốn chặn đường Văn Hạo.

Chỉ là, hắn cảm giác một thân ảnh như kiêu quý mị hư vô đi theo hắn, mang theo một cỗ cuồng bạo sát khí, tự hồ chỉ muốn hắn vừa động thủ, sẽ gặp bị

cái này cổ hành hạ khí chém giết!

Cái này Liễu Vãn Thiên, hẳn là cũng đã có Tinh Võ cảnh Huyền Linh chi lực? Cổ lực lượng này, vậy mà so đều là Tinh Võ cảnh sơ kỳ chính mình, còn muốn càng cường đại hơn, dường như có thể hoàn toàn đưa hắn ngăn chặn!

Tinh thần của hắn ngưng tụ, cái loại này cảm giác áp bách mãnh liệt, lại để cho hắn cũng không dám nữa lộn xộn.

Mà giờ khắc này ghé vào Long Tường Đài bên trên Lâm Uyên kinh hãi, bởi vì mới vừa rồi bị Liễu Vãn Thiên đánh trúng, đối mặt Văn Hạo Phích Lịch Phủ, vậy mà không có chút nào sức hoàn thủ.

Qua trong giây lát, Lâm gia Nhị thiếu gia, cũng là Lâm gia trẻ tuổi một đời trong thiên tài nhất thiếu niên Lâm Uyên, vẫn!

“Ngươi...” Tần Hạo Hãn trong mắt phát ra một tia ác quang, tức giận nói: “Ngươi chờ, xem ta không thỉnh Giới Luật Các hung hăng địa trừng phạt ngươi!”

“Ngươi tùy ý!” Liễu Vãn Thiên ánh mắt một chuyển, chợt rời đi Tần Hạo Hãn thân thể bên cạnh, chậm rãi đi đến Phạm Nhị bên cạnh, trầm giọng nói: “Dã Thảo Minh minh ước, còn phải lại thêm một đầu: Phạm Dã Thảo Minh người, tuy mạnh tất tru!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 177: Huyền Dương Đế Kiếm

“Phạm Dã Thảo Minh người, tuy mạnh tất tru! Cái này thêm được tốt!” Phạm Nhị đối với cái này một câu cực kỳ thoả mãn, hôm nay, đối với Lâm Uyên đánh chết xem như giết một người răn trăm người.

Sau này, câu này minh ước, sẽ lại để cho Dã Thảo Minh minh viên cái eo ưỡn đến càng thẳng!

Theo Lâm Uyên vẫn lạc, cái kia vênh vào tự đắc áo lam thiếu niên lập tức mặt xám như tro, muốn vụng trộm chạy đi, lại bị Liễu Vãn Thiên uống ở.

“Ngươi cho rằng, ngươi như vậy có thể đi rồi chưa?”

Áo lam thiếu niên mặt lộ vẻ sợ hãi, lắp bắp mà nói: “Liễu thiếu, Liễu minh chủ, tiểu nhân có mắt như mù, chống đối Dã Thảo Minh người, hiện tại bồi tội!”

Hắn vừa nói, một bên hung hăng địa trừu lấy cái tát vào mặt mình, trong miệng kêu to: “Liễu minh chủ tha mạng!”

Liễu Vãn Thiên đẹp loạn thoáng một phát tâm thần, chuyển hướng Văn Hạo hỏi: “Vừa rồi, hắn nhục nhã chính là ngươi, hiện tại, ngươi muốn xử trí như thế nào hắn?”

Văn Hạo nhìn qua giờ phút này như chó nhà có tang đồng dạng áo lam thiếu niên, cung kính mà nói: “Minh chủ, vẫn là thỉnh ngươi định đoạt a!”

Liễu Vãn Thiên chuyển hướng Phạm Nhị, lại nghe Phạm Nhị cười to nói: “Đã hắn chỉ là một con chó, như vậy, ta muốn, đối với cậu có khả năng dùng biện pháp, cũng có thể dùng tại trên người hắn!”

Liễu Vãn Thiên nhẹ gật đầu, cười nói: “Có đạo lý! Chỉ là, ta cho tới bây giờ phản đối phó qua cậu, bằng không, ngươi tới?”

Phạm Nhị vuốt bụng, cười nói: “Con mẹ nó, ngươi mắng chửi người đều không mang theo chữ thô tục, nói được ta giống như thường xuyên đối phó qua cậu tựa như!”

“Bất quá, ta ngược lại là nghĩ tới một cái tốt biện pháp!” Phạm Nhị đột nhiên vẻ mặt cười xấu xa nói: “Ngươi, cho ta vòng quanh Long Tường Học Viện trong tường đi ba vòng, trong miệng phải lớn tiếng nói: ‘Phạm Dã Thảo Minh người, tuy mạnh tất tru!’ ”

“Là... Là, tiểu nhân con chó này, cái này đi!”

Nói xong, hắn như được đại xá, đột nhiên hướng về học viện trong tường phương hướng chạy như điên, một bên bên đầu, một bên lớn tiếng kêu lên: “Phạm Dã Thảo Minh người, tuy mạnh tất tru!”

Nghe áo lam thiếu niên tiếng kêu, trong lòng mọi người đều là rung mình, cái này Dã Thảo Minh, tựa hồ càng ngày càng mạnh thế rồi! Chỉ là để cho nhất

bọn hán không nghĩ ra chính là, cái này Liễu Văn Thiên, hán là lại đã đột phá cảnh giới mới?

Thiếu niên này, thiên phú cũng quá yêu nghiệt đi à nha? Dựa theo tốc độ bây giờ, vậy mà không thể so với Thanh Long Bằng những thiên tài thiếu niên kia chênh lệch!

Chỉ là, hán kinh mạch trên người, lại như cũ nhìn không ra cao bao nhiêu võ tu đẳng cấp, cái này lại giải thích thế nào?

“Liễu thiếu!” Một cái thanh âm già nua truyền đến, Liễu Văn Thiên trong nội tâm khẽ động, biết là Liễu Bạch trở lại rồi.

Chỉ là, Liễu Bạch thần sắc lại tựa hồ như rất là lo lắng, hán hỏi: “Bạch thúc, đã xảy ra chuyện gì?”

Gặp Liễu Bạch ánh mắt phiêu di, Liễu Văn Thiên gật gật đầu đầu, đối với Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương nói: “Đi, chúng ta hồi khu dừng chân!”

“Cái gì? 《Huyền Dương Đế Kiếm》?” Tại bên trong nhà gỗ, Liễu Văn Thiên kinh hãi nói: “Đó là cái gì, như thế nào sẽ bị người cho rằng tại Kiếm Vương Sơn?”

Liễu Bạch nói ra: “Đồn đãi, 《Huyền Dương Đế Kiếm》 là Đế cấp công pháp, so hiện có tám đại Thánh cấp công pháp càng lợi hại hơn!”

Cổ Thanh Dương hỏi: “Ý của ngươi, cái này 《Huyền Dương Đế Kiếm》, vậy mà so Thần Kiếm Sơn Trang hiện hữu Thánh cấp công pháp 《Phản Thiên Kiếm Pháp》 càng lợi hại hơn sao?”

Liễu Bạch gật đầu nói: “Vũ kỹ công pháp, từ cao xuống thấp, chia làm Hoàng cấp, Đế cấp, Thánh cấp, Huyền cấp cùng Linh cấp năm cái cấp bậc, trước mắt lợi hại nhất là Thánh cấp công pháp, mà Hoàng cấp cùng Đế cấp sớm đã không còn tồn tại! Chỉ là không nghĩ tới, lần này vậy mà sẽ xuất hiện trong truyền thuyết Đế cấp công pháp!”

Liễu Văn Thiên hỏi: “Cha ta, là cái gì nghĩ cách?”

Liễu Bạch nhẹ giọng thờ dãi: “Thiếu gia a, nếu như Kiếm Vương Sơn thật sự có lợi hại như thế công pháp, đã sớm tại năm mươi năm trước tại Kiếm Vương Sơn kiến tạo Thần Kiếm Sơn Trang thời điểm, cũng đã bị phát hiện rồi!”

“Khi đó, ta tuy ít năm, lại như cũ nhớ rõ, lúc ấy lão gia tử thế nhưng mà chuyên môn mời Huyền Môn cùng Chu Môn chi nhân, cách dùng khí tính tế địa xem xét qua, nếu có như thế Cao giai công pháp, chỉ sợ sớm đã bị phát hiện rồi, làm gì chờ tới bây giờ!”

“Cho nên, Liễu trang chủ sơ bộ phán đoán, định là có người cố bịa đặt nói, dục lại để cho Kiếm Vương Sơn đại loạn!”

Liễu Văn Thiên trầm ngâm một lát, nói ra: “Hiện tại rất nhiều thế lực, nhất định đã chạy tới Kiếm Vương Sơn đi à nha!”

Liễu Bạch trì hoãn âm thanh nói: “Đúng là, hơn nữa căn cứ các nơi tin tức truyền đến, những đi này hướng Kiếm Vương Sơn trong thế lực, cường giả rất nhiều, mỗi người trên người, đều có một phần cái gọi là 《huyền dương đồ》, thượng diện vẽ lên 《Huyền Dương Đế Kiếm》 tâm bảo lộ tuyến cùng vị trí!”

“Xem ra, ta là phải trở về một chuyến rồi!” Liễu Văn Thiên ngưng thần nói: “Hi vọng lần này, Kiếm Vương Sơn có thể vượt qua cửa ải khó mới tốt!”

“Không, thiếu gia!” Liễu Bạch lắc đầu nói: “Liễu trang chủ để cho ta tới thông báo tin tức cho thiếu gia, là vì không cho ngươi lo lắng, hán dẫn dò ta, nhất định phải làm cho ngươi ở lại Long Tường Học Viện, chuyện này, hán sẽ xử lý tốt!”

“Tất cả thế lực lớn chen chúc tới, đến lúc đó Kiếm Vương Sơn ổn thỏa là cường giả hoàn tứ, tình huống vạn gấp!” Liễu Văn Thiên quả quyết nói: “Huống chi, nếu như trong lúc này thật sự có âm mưu, như vậy, phụ thân làm sao có thể ngăn cản được?”

Liễu Bạch thờ dãi: “Ta lại làm sao không biết đạo lý này, chi là...”

“Bạch thúc, không cần do dự! Ta tin tưởng, như thế nguy nan chi tế, ngươi cũng muốn ở lại Kiếm Vương Sơn, mà không phải xa ở chỗ này đứng ngoài quan sát!”

Liễu Văn Thiên vô cùng kiên định mà nói: “Lần này, ta phải trở về!”

Gặp Liễu Văn Thiên tâm ý đã quyết, Liễu Bạch trên mặt lộ ra một tia lo lắng, thờ dãi: “Đã Tam thiếu quyết định như thế, ta tự nhiên cùng thiếu gia, cùng một chỗ hồi một chuyến Kiếm Vương Sơn!”

“Như thế rất tốt!” Liễu Văn Thiên quay đầu nhìn về phía Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương, nói khẽ: “Các ngươi hai người, ngay tại Long Tường Học Viện hảo hảo kinh doanh Dã Thảo Minh, chờ ta trở lại!”

“Văn Thiên, ta phải đi theo ngươi!” Cổ Thanh Dương lại kiên quyết nói: “Ngươi cũng đừng quên, ta đối với ngươi phụ thân, thế nhưng mà báỉ sư, hán chính là ta cái thứ nhất sư phó, ngươi lại là ta là tối trọng yếu nhất bằng hữu, ta có thể nào không đi?”

Phạm Nhị cũng vuốt bụng, dứt khoát nói: “Ta cũng là phải đi! Những ngày này, vô luận làm chuyện gì, chúng ta đều là cùng một chỗ! Có thể nào tại nguy nan thời gian khai? Hơn nữa, ngươi một mình đi, ta cũng là rất lo lắng!”

Liễu Vấn Thiên trong nội tâm cảm động, lại như cũ cự tuyệt nói: “Sự tình lần này, rất là nguy hiểm! Ta có thể nào cho các người liên lụy vào đến?”

Phạm Nhị lại cười nói: “Ha ha, nếu như không có gặp nguy hiểm, người chỉ là về nhà thăm người thân, ta tự không đi, chính là vì gặp nguy hiểm, chúng ta mới nhất định phải đi!”

Cổ Thanh Dương cũng nói: “Phạm Nhị nói không sai, Vấn Thiên, sự tình khác, chúng ta cũng có thể nghe lời người, duy chỉ có chuyện này, người không thể độc hành, bằng không thì, người tự quá không đem chúng ta làm bằng hữu, làm huynh đệ rồi!”

“Tốt!” Liễu Vấn Thiên thấy hai người kiên trì, liền đáp ứng, đột nhiên cười nói: “Ta tin tưởng, chuyện này sau lưng, chắc chắn một cái chúng ta không biết âm mưu, ta tất hội đem cái này âm mưu bày ra chỉ nhân tìm ra!”

Liễu Bạch nhẹ gật đầu, nói ra: “Việc này không nên chậm trễ, chúng ta hôm nay tự lên đường a!”

Liễu Vấn Thiên ba người cùng kêu lên nói: “Tốt!” Liền thu thập hành trang, chuẩn bị xuất phát.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 179: Quỷ dị thị trấn nhỏ

Võ Lăng quận, Liễu gia trấn, Hoàng Hôn.

Đây là một cái rất nhỏ thị trấn, chỉ là lại để cho người kinh ngạc chính là, hôm nay Mặc gia trấn, dòng người lại phi thường to lớn, có thể nói kiến trấn đến nay, náo nhiệt nhất một ngày!

Đặc biệt không cùng người mã theo phương hướng bất đồng chạy tới, nhao nhao ở chỗ này dừng lại, trong trấn nhỏ Tam gia có thể ở lại người khách sạn, vậy mà toàn bộ chật ních.

Chỉ là, lại để cho người kinh ngạc chính là, những người này rất nhiều vậy mà đều bị trọng thương, nghiêm trọng, thậm chí là đoạn cánh tay thiếu chân, có thậm chí là lại để cho người mang, tên rú xuống một đường.

Trong trấn nhỏ khách sạn lớn nhất luận kiếm trong khách sạn, một trương rộng thùng thình cái bàn đã ngồi tám người, trên người bọn họ mỗi cái đều ẩn có Huyền Linh Chi Khí, cho thấy đều là võ tu chỉ nhân.

Kỳ quái chính là, nhà này tiệm ăn, ngoại trừ tám người này cùng điểm tiểu nhị, vậy mà không tiếp tục người khác.

Tám người này trên trấn, đều có một khối cực lớn mặt sẹo, vậy mà phân biệt có khác theo nhất đến bát tám cái con số.

Một cái trên trán có khắc nhất chữ trung niên nhân uống rượu được quá nhiều, nói chuyện đã có chút hàm hồ, hấn vỗ một cái cái bàn, lớn tiếng nói: “Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, cái này một chuyện thật sự là xui, theo Long Dương quận một đường tới, hơn năm mươi người, bây giờ lại chỉ còn lại có chúng ta tám người này!”

Người này sắc mặt dữ tợn, không ngờ là được xưng Tây Bắc Bát Quỷ nhân vật số má, Quỷ Đại!

Trên trán có khắc nhị mặt người sắc hơi chút đẹp mắt chút ít, hấn miệng lớn uống một chén rượu, hừ nói: “Ai nói không phải, đoạn đường này đánh nhau, gặp được vậy mà đều là chút ít cao thủ, rất nhiều người tu vi đều tại ta Quỷ Nhị phía trên, nếu không phải chúng ta Tây Bắc Bát Quỷ tu vi coi như lợi hại, cũng cùng những huynh đệ kia đồng dạng mất mạng!”

Trên trán có khắc ba chữ người cũng quát lớn: “Quỷ Đại, ta tự kỳ quái, cái kia sao không biết cho 《Huyền Dương Đồ》, không phải nói chỉ có độc trương nhất phần, như thế nào lại có nhiều người như vậy hướng tại đây chạy?”

Quỷ Đại trầm ngâm nói: “Ta xem chừng, cái kia sao không biết 《Huyền Dương Đồ》, nhất định cho rất nhiều người, con mẹ nó, rõ ràng dám gạt chúng ta Tây Bắc Bát Quỷ, lần sau để cho ta bắt được hấn, cần phải bắt hấn cho chặt!”

“Không nghĩ tới a, Tây Bắc Bát Quỷ, vậy mà hội dẫn người xa vượt ngàn dặm, đi tới nơi này nho nhỏ Liễu gia trấn, thật sự là khó được! Chỉ là, cái này cũng không quá đáng là nhiều hơn tám cái oan hồn mà thôi!”

Một cái âm trầm thanh âm đột nhiên vang lên, đúng như ác quỷ tác hồn, lại để cho người không rét mà run.

Tám người hướng về thanh âm phương hướng nhìn lại, đã thấy bên cạnh trên bàn, một cái lão già cùng hai cái người thanh niên, chẳng biết lúc nào ngồi ở chỗ đó. Trong đó đầu trục lão già con mắt ánh sáng, rồi lại vô cùng quý dị mà nhìn chăm chăm vào tám người, giống như là chăm chăm vào tám cái người chết.

Chỉ là, Quỷ Đại vô luận như thế nào dùng xem hơi chi thuật xem xét, lại như cũ không cách nào nhìn thấu, cái này đầu trục lão già tu vi cảnh giới.

“Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, nhất định là uống nhiều quá!”

Đoạn đường này tuy nhiên gặp được rất nhiều cường giả, nhưng là dựa vào cũng đã tiến hành Vô Hồn thức tỉnh tám người hợp lực, còn không có gặp được làm không được người!

Quỷ Đại lại uống một ngụm rượu, đột nhiên quát lớn: “Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, ngươi là ai? Lại dám ở người quý đại trước mặt gia gia giương oai?”

Đầu trục lão già âm trầm cười nói: “Quý thân khó lường, Mang Hi hoảng sợ!”

“Ngươi... Ngươi là Mang Hi Điện người?” Quỷ Đại chăm chăm vào đầu trục lão già nhìn hồi lâu, đột nhiên cười nói: “Hừ, ngươi cho là mình tùy tiện nói tám chữ, có thể dễ cho chúng ta rời khỏi sao? Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, mơ tưởng!”

Quỷ Nhị giờ phút này cũng là hét lớn: “Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, cho dù là Mang Hi Điện người, chúng ta cũng không sợ, các ngươi bắt quá mới ba người, tự muốn... Tự muốn hù dọa chúng ta Tây Bắc Bát Quỷ sao?”

Những người khác cũng đi theo phụ họa, mỗi cái tựa hồ cũng là coi rẻ vạn vật kiêu hùng bình thường, hoàn toàn không đem đầu trục lão già để vào mắt.

Đầu trục lão già nhìn qua trống rỗng tiệm cơm, đã thấy những trên mặt bàn kia, đánh nhau lưu lại vết máu còn chưa làm, hắn đột nhiên cười nói: “Tây Bắc Bát Quỷ, quả nhiên tâm ngoan thủ lạt, rõ ràng đem sở hữu tiến vào cái này tiệm cơm chi nhân, đánh chết hầu như không còn! Không biết các ngươi giết bao nhiêu người?”

“Ha ha ha...” Quỷ Đại lớn tiếng cười nói: “Cũng không nhiều, bắt quá là hơn 100 cá nhân mà thôi!”

Hắn nói lời này, giống như là đang nói nhỏ hơn 100 cái củ cải trắng đồng dạng nhẹ nhõm tự nhiên.

Đầu trục lão già lại không nhìn hắn, mà là nhìn qua cùng hắn đi cùng một chỗ một cái áo xám thanh niên, hỏi: “Lý Anh, chúng ta đoạn đường này, giết mấy người?”

Lý Anh cung kính mà nói: “Bẩm báo Phó điện chủ, ba mươi một gậy, tổng cộng ba trăm năm mươi hai người!”

Đầu trục lão già lại hỏi: “Ân, trong bọn họ, lợi hại nhất chính là ai?”

Lý Anh đáp: “Lợi hại nhất, tự nhiên là được xưng miền nam Thất Sát nam ung lâu đài chính phó bảy cái bảo chủ!”

Đầu trục lão già nhẹ gật đầu, lại không nói thêm gì nữa.

Tây Bắc Bát Quỷ nghe xong, con mắt đều mở sâu sắc, miền nam Thất Sát? Bảy người này, đều là nam ung lâu đài lợi hại nhất bảy người, tại Giang Nam vùng, giết người như ngóe, Hùng Bá một phương, rõ ràng đều bị ba người này, giết đi?

“Con mẹ nó, các ngươi đang khoác lác a!” Nhìn qua không ngờ ba người, Quỷ Đại đột nhiên cười to nói: “Khoác lác ai sẽ không? Tiên sư bà ngoại nhà nó chứ, gia gia của ngươi tám cái, còn giết” Miền nam năm hùng “đấy!”

Đầu trục lão già sắc mặt không sợ hãi, lại đột nhiên thờ dài nói: “Lý Anh, xem ra, lại phải gia tăng tám cái vô tri heo chó rồi!”

Hắn nói vừa xong, thân hình hắn cũng đã động, đồng thời hành động, còn có bên cạnh hắn hai cái thiếu niên.

Tây Bắc Bát Quỷ hiển nhiên cũng cảm thấy được khác thường, bọn hắn đột nhiên cũng móc ra gia hỏa, binh khí của bọn hắn, đều là thuần một sắc quỷ đầu kích!

Chỉ là, bọn hắn còn chưa kịp phóng thích Vô Hồn, tự hồ chỉ là qua trong giây lát, thân thể của bọn hắn liền cương ngay tại chỗ.

Đã qua trọn vẹn ba hơi, thân thể của bọn hắn mới nguyên một đám địa tể xuống.

Ánh mắt của bọn hắn đều phình, tràn đầy không thể tin thần sắc, nếu có người khám nghiệm tử thi, liền sẽ phát hiện, bọn hắn Huyền Nguyên chỗ, đều xuất hiện một đầu rất nhỏ rất nhỏ khe hở, lập tức khe hở nhanh chóng biến lớn, Hồng sắc huyết dịch từ đó phun dũng mà ra, bọn hắn cứ như vậy té xuống.

Mà đầu trục lão già, giờ phút này cùng hai cái thiếu niên, đã ngồi ở nguyên lai trên mặt bàn, tựa hồ bọn hắn cho tới bây giờ đều chưa từng động tới.

Lão già đột nhiên quát: “Tiểu nhị, mang thức ăn lên, trực tiếp cơm khô!”

Điểm tiêu nhị gặp trong tiệm lại nhiều chết ba người, thân thể run rẩy, rồi lại không dám ngỗ nghịch lão giả tâm ý, liền lại nom nớp lo sợ địa vị ba người lên nước trà, liền đi chuẩn bị đồ ăn đi.

Đầu trục lão giả hỏi: “Các ngươi cho rằng, còn có cái gì thể lực sẽ đến?”

Lý Anh cười nói: “Tính toán xuống chúng ta giải quyết người, tổng hợp khác hai đường truyền đến tin tức, hiện tại còn lại, tối đa năm thể lực lớn rồi!”

“A? Cái đó năm thể lực lớn?” Đầu trục lão giả đối với người này người trẻ tuổi gần đây cực kỳ thường thức, giờ phút này thấy hắn đã có phán đoán, nhiều hứng thú mà hỏi thăm.

Lý Anh tỉnh táo mà nói: “Năm thể lực lớn chia làm hai phái, trong đó Long Tường Châu địa phương, ngoại trừ chúng ta Mang Hi Điện Long Tường phân điện, còn có vì Tổ Vương Phủ, Long Cổ Hào, Quý Kiệt Cốc!”

“Bên ngoài thể lực, chủ yếu là Hồng Tụ Cung, Chu Môn cùng Tàn Hồn Đảo! Chỉ là, Hoàng thành phương diện phải chăng người tới, hiện tại còn chưa xác định!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 180: Chu Môn Tước Hồng

Đầu trục lão giả, đúng là Mang Hi Điện Long Tường phân điện Phó điện chủ Ngốc Ứng, hắn cười lạnh nói: “Loại sự tình này, Hoàng thành phương diện làm sao có thể không đến người, chỉ là bọn hắn xuất động, từ trước đến nay tính toán không bỏ sót, mưu định mà động, lần này, chỉ sợ là núp ở phía sau mặt, xem chúng ta liều đến người chết ta sống, ngồi thu ngư ông đắc lợi đây!”

Đồ ăn rất nhanh cũng đã bùng lên, ba người nhanh chóng dùng cơm, chỉ là, Ngốc Ứng kẹp lên đồ ăn vừa muốn cửa vào, đôi mắt lóe lên, đột nhiên quát: “Cái này đồ ăn không có thể ăn!”

Chỉ là, cái khác áo xám thanh niên, cũng đã ăn nhập một ngụm, sắc mặt kinh hãi, lập tức mặt trở nên tím xanh, nhanh chóng sung vù, lập tức con mắt bạo xuất, trực tiếp té xuống.

“Mang Hi Điện Ngốc Ứng, quả nhiên lợi hại, cái này tím 璿 chi độc sản tự Tây Vực Yêu tộc, vô sắc vô vị, tiên có người có thể đủ nhìn thấu, không nghĩ tới lại bị người khám phá!”

Người nói chuyện, dĩ nhiên là cái mới nhìn qua kia yếu đuối, nom nớp lo sợ điểm tiêu nhị, giờ phút này, ánh mắt của hắn bỗng nhiên trở nên vô cùng thấu sáng lên, thân thể cũng thẳng tắp.

Ngốc Ứng ánh mắt phát lạnh, quát lạnh nói: “Ngươi là Chu Môn người?”

“Hào nhân lực!” Điểm tiêu nhị đột nhiên đem mũi khế ngất, một cái tuần tú người thanh niên xuất hiện tại trước mắt.

Ngốc Ứng lãnh đạm nói: “Chu Môn từ trước đến nay không tham dự đoạt bảo sự tình, lại vì sao phải chuyển cái này tranh vào vũng nước đục?”

“Ha ha, nhớ năm đó, Thần Kiếm Sơn Trang cùng Thần Đào Đường tất cả bằng một bộ Thánh cấp công pháp, liền có thể độc bá trên đất, trở thành Đại Lương Đế Quốc không thể bỏ qua thể lực! Huống chi cái kia 《Huyền Dương Đế Kiếm》 là Đế cấp công pháp, thể gian ít đưa ra hai, thử hỏi chỉ cần biết rằng tin tức này, ai không muốn có?”

Ngốc Ứng cười lạnh nói: “Đáng tiếc a, ngươi gặp ta Mang Hi Điện! Ngươi cho rằng, chỉ bằng các ngươi Chu Môn, có thể cùng Mang Hi Điện chống lại sao?”

Người tuổi trẻ mặt không đổi sắc, cười nói: “Nếu như là Hoàng thành phương diện Mang Hi tổng điện, chúng ta tự nhiên sẽ trực tiếp rời khỏi. Chỉ là, chỉ bằng vào ngươi Long Tường phân điện, tự muốn cho người rời khỏi, cái kia quả thực là vọng tưởng!”

Ngốc Ứng đột nhiên hướng Lý Anh đưa mắt liếc ra ý qua một cái, Lý Anh hiểu ý, nhanh chóng đứng lên, đối với người tuổi trẻ nói: “Tại hạ Lý Anh, xin hỏi ngươi tôn tính đại danh? Thành chỉ giáo!”

Người tuổi trẻ cười nói: “Các ngươi hẳn là không biết, mỗi mười năm, Chu Môn đều chỉ hội phái một người tại bên ngoài hành tẩu sao?”

“Đó là Chu Tước Hồng?” Lý Anh chăm chăm vào người tuổi trẻ, cười nói: “Người rõ ràng chính là cái hoang dã vô độ, mỗi lần bắt một nữ tử, đều lưu lại Chu Môn dấu đỏ Chu Tước Hồng?”

“Người sai rồi, những cô gái kia, cũng không phải là bị ta làm bẩn, các nàng đều là tự nguyện, hơn nữa dùng có thể bị in lại Chu Môn dấu đỏ, trở thành ta Chu Tước Hồng nữ nhân về vang!”

Chu Tước Hồng vẻ mặt đắc ý, cười nói: “Huống chi, bình thường nữ tử, ta Chu Tước Hồng thật đúng là khinh thường tại đi động nàng!”

Lý Anh quát: “Tùy người định như thế nào đường hoàng, đều không đòi được người dám tặc bản chất! Tự cho là phong lưu phóng khoáng, kì thực hoang đường. Hôm nay, ta liền vì dân trừ hại, miễn cho người tiếp tục tai họa đường hoàng phụ nữ!”

Chu Tước Hồng lại vừa cười nói: “Người lại sai rồi, ta là người, gần đây không thích dùng vũ lực giải quyết vấn đề, không bằng chúng ta đổi lại biện pháp?”

“Cái biện pháp gì?” Lý Anh lông mày đồng dạng, tuổi trẻ khí thịnh mà hỏi thăm.

“So chạy trốn!” Chu Tước Hồng cười to nói: “Nếu như người đuổi đến coi trọng ta, là người thắng.”

Lý Anh khinh thường nói: “Hừ, nam tử hán đại trượng phu, rõ ràng so với ai khác thoát được nhanh, tính toán cái gì anh hùng hảo hán?”

Chu Tước Hồng lại lạnh nhạt nói: “Ta cho tới bây giờ cũng không phải sư muội anh hùng hảo hán, chúng ta Chu Môn môn quy, cũng chưa bao giờ mảnh tại để cho chúng ta làm cái gì anh hùng hào kiệt. Hơn nữa...”

Chu Tước Hồng mỉm cười nói: “Hơn nữa so không thể so với, có thể không phải do người! Có lẽ, ngày nào đó ta sẽ đem Chu Môn dấu đỏ ở lại người cái kia xinh đẹp vô song sư muội trên người, đáng tiếc a, người là không có biện pháp ngăn cản của ta! Bởi vì ta phải đi!”

Vừa mới dứt lời, Chu Tước Hồng bên cạnh, bỗng nhiên nổi lên một hồi vô cùng đậm đặc Hồng sắc sương mù, vô sắc vô vị, lại nhanh chóng đem thân thể của hắn bao phủ ở.

Lý Anh nhanh chóng lướt đến trong sương mù, ngừng thở, lại ở đâu còn xem tới được Chu Tước Hồng bóng người?

Hắn thân thể nhanh chóng bay lên, đem nóc nhà đánh vỡ, nhưng lại xa xa trông thấy một đạo thân ảnh, đã theo đông nam phương hướng tạt mắt đi, thân hình hắn giương động, đang muốn đuổi theo, lại bị uống ở.

“Không cần đuổi, đuổi theo hắn, lại có thể như thế nào đây?”

Lý Anh sửng sò, nhanh chóng trở lại Ngốc Ứng bên cạnh, ngưng ngưng mà nói: “Cái này Chu Môn quả nhiên là tà môn ma đạo Thủy Tổ, không biết hắn dùng thân pháp gì, ta cũng không phát hiện hắn như thế nào theo bên trong nhà này biến mất!”

“Chu Môn ản!” Ngốc Ứng cười nói: “Thân pháp này không thuộc mình tộc công pháp, người tự nhiên là nhìn không phá! Hắn chạy thoát, cũng không phải là chuyện xấu!”

Lý Anh khó hiểu, hỏi: “Phó điện chủ có gì nói ra lời ấy? Nhưng hắn là đem sư đệ độc chết! Chúng ta không nên báo thù sao?”

“Cái này Chu Tước Hồng, Dịch Dung Thuật siêu tuyệt, tăng thêm cái kia vô cùng huyền diệu phóng độc biện pháp, nhất định sẽ có rất nhiều tham dự đoạt bảo cường giả, bỏ mạng tại trong tay hắn! Đây chính là một thanh khoải đao a!”

Ngốc Ứng đôi mắt một chuyển, cười lạnh nói: “Về phần nói báo thù, người gấp cái gì, chờ tiến vào Kiếm Vương Sơn, hắn tự nhiên sẽ chính mình xuất hiện tham dự cướp lấy 《Huyền Dương Đế Kiếm》! Đến lúc đó, hắn giá trị lợi dụng đã chấm dứt, chúng ta cùng nhau tính sổ là được!”

“Phó điện chủ cao minh!” Lý Anh tâm phục, cái này Chu Tước Hồng đã muốn đoạt bảo, chỉ cần bọn hắn đến 《Huyền Dương Đế Kiếm》 xuất hiện chi địa, hắn tự nhiên sẽ xuất hiện!

“Chúng ta bây giờ đi nơi nào?” Lý Anh hỏi: “Phải chăng cũng như Tây Bắc Bát Quỷ đồng dạng, chờ ở chỗ này, chặn giết đoạt bảo chi nhân?”

Ngốc Ứng ngưng thần nói: “Dựa theo Huyền Dương Đồ chỗ bày ra, ngày mai mới là 《Huyền Dương Đế Kiếm》 hiện hành ngày, hôm nay, nhất định có nhiều người hơn chạy đến dừng chân, chúng ta chờ ở chỗ này, không sợ không có náo nhiệt có thể xem, đến lúc đó hành sự tùy theo hoàn cảnh!”

“Có người đến!”

Ngốc Ứng cùng Lý Anh vừa ngồi xuống, đã thấy một cái lão giả mang theo ba cái thiếu niên, thân hình lướt tiến vào trong tiệm, chỉ là lại để cho Ngốc Ứng không thể tưởng được chính là, mấy người kia, hắn thật là bá kiến!

Đặc biệt là cái kia hát lên Hồng sắc áo choàng thiếu niên ở bên trong, một cái lông mày đậm, con mắt thâm thúy thiếu niên!

“Liễu Văn Thiên?” Ngốc Ứng đồng tử co rút lại, cười lạnh nói: “Liễu gia Tam thiếu gia, giờ phút này xuất hiện ở chỗ này, chẳng lẽ là muốn chặn đánh tiến vào Kiếm Vương Sơn chi nhân sao?”

Liễu Ván Thiên trông thấy Ngốc Ứng, cười lạnh nói: “Ta nói như thế nào tại đây vẫn lạc nhiều người như vậy, nguyên lai là Mang Hi Điện người lúc này!”

“Bọn họ đều là muốn xâm nhập ngươi Kiếm Vương Sơn người, chúng ta đưa bọn chúng giải quyết hết, ngươi có lẽ cảm tạ ta mới đúng!”

Ngốc Ứng sờ lên hán đầu trục, tựa hồ ở đâu còn có tóc đồng dạng, khô quắt sắc mặt run lên, cười nói: “Vội tư cách cảm tạ, Liễu Tam thiếu phải chăng có thể cho là chúng ta dẫn đường, tiến vào Kiếm Vương Sơn?”

Liễu Bạch nghe xong, vết đao trên mặt nhũ lại, quát: “Ngươi, mơ tưởng..”

Không ngờ Liễu Ván Thiên lại khoát tay áo, một bên sờ lên cằm, một bên tùy ý mà nói: “Cái này, không có gì không thể!”

Nhìn qua Liễu Bạch ánh mắt nghi hoặc, hán cười nói: “Nếu như Mang Hi Điện có thể cùng chúng ta Thần Kiếm Sơn Trang liên thủ, đem sở hữu đến đoạt bảo người ngăn cản ở bên ngoài, chúng ta tự nhiên sẽ đem Mang Hi Điện tôn sùng là thượng khách, Kiếm Vương Sơn ba trăm dặm, đều bị tùy ngươi hành tẩu!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 181: Mượn lực ngăn địch

“Mượn đao giết người?” Ngốc Ứng cười lạnh nói: “Ngươi là muốn cho ta Mang Hi Điện, làm cho các ngươi khoái đao sao?”

“Hừ, ta ngược lại là không cho là như vậy!” Liễu Ván Thiên cười lạnh nói: “Dù cho ta không nói như vậy, chỉ sợ các ngươi cũng là chuẩn bị làm như vậy a?”

Nhớ tới lần trước tại Quỷ Nhai đo lường, Ngốc Ứng mang ra Mang Hi Điện tên tuổi, lại để cho rất nhiều muốn cạnh tranh Tu Hồn Lạc Phách Đan người không có ra giá, hán cười lạnh nói: “Cùng hán tại bảo vật xuất hiện thời điểm mới động thủ, không bằng trên đường liền đem tham dự đoạt bảo người giải quyết sạch sẽ, đây chẳng phải là các ngươi Mang Hi Điện từ trước đến nay cách làm sao?”

“Ha ha ha...” Ngốc Ứng cười to, nhún lấy khô quắt da mặt nói: “Như thế nói đến, chúng ta thật đúng là có liên minh điểm giống nhau! Chỉ là, ngươi lại dám đánh chết ta Long Hi Điện Mạc Cao Dương, khoản nợ này, chúng ta còn không có cùng ngươi tính toán!”

Liễu Ván Thiên cười lạnh nói: “Ta nếu là ngươi, giờ phút này định sẽ không tính toán khoản nợ này!”

Ngốc Ứng sững sờ, sau đó đã có nhẹ gật đầu, nói ra: “Đúng vậy, khoản nợ này có thể về sau lại tính toán! Chỉ là ngươi làm sao có thể cam đoan, chúng ta giúp ngươi ngăn cản đoạt bảo chỉ nhân, ngươi có thể mang bọn ta đi vào?”

“Cái này dễ dàng!” Liễu Ván Thiên đột nhiên theo trên người móc ra một khối màu đồng cổ kiếm hình lệnh bài, cười nói: “Đây là ta Kiếm Vương Sơn thông hành lệnh bài Kiếm Vương lệnh, toàn bộ Thần Kiếm Sơn Trang, đều chỉ có năm khối, không phải trực hệ chí thân, sẽ không nhẹ cho!”

“Nếu như các ngươi thật sự bang Thần Kiếm Sơn Trang đem tiến vào Kiếm Vương Sơn chỉ nhân, đều ngăn cản tại cái này Liễu gia trấn, cái này tám lệnh bài, ta hai tay dâng, quyết không nuốt lời!”

Nhìn qua cái kia khối màu đồng cổ Kiếm Vương lệnh, Ngốc Ứng nhẹ gật đầu, cười nói: “Tốt, ta đây tự tin tưởng ngươi một hồi! Nhưng là, ta có một cái điều kiện!”

Liễu Ván Thiên thần sắc lập loè, hỏi: “Điều kiện gì?”

Ngốc Ứng hung ác nham hiểm con mắt lạnh nhạt nói: “Tại chúng ta tiến vào Kiếm Vương Sơn trước khi, ngươi không thể ly khai ta tả hữu, như thế nào?”

“Có gì không thể?” Liễu Ván Thiên nghe xong, thần sắc nhẹ nhõm nói: “Hiện tại cái này Kiếm Vương Sơn, gió nổi mây phun, cường giả vô số, có Mang Hi Điện người bảo hộ, ta cầu còn không được a!”

“Đi thôi, chúng ta lên lầu nghỉ ngơi đi, nơi này có Mang Hi Điện cường giả giúp chúng ta nhìn xem, chúng ta chính dễ dàng nghỉ ngơi thật tốt thoảng một phát!”

Hán lại thật sự cùng Liễu Bạch, Phạm Nhi, Cổ Thanh Dương ba người cùng một chỗ, hướng về trên lầu đi đến.

Ngốc Ứng ánh mắt chớp động, lại cũng không ngăn trở, lòng hấn muốn: “Mạnh mẽ xông tới Kiếm Vương Sơn, nhất định phí không ít trắc trở, dù cho cái này Liễu Tam thiếu không muốn đem lệnh bài giao ra, trực tiếp cầm hấn làm con tin, lưỡng trước tiến vào Kiếm Vương Sơn, cũng là dễ như trở bàn tay!”

Hắn chợt mà hỏi thăm: “Chúng ta trái lộ người, như thế nào không có đuổi tới?”

Ba người bọn họ đi đầu, là vì dò đường cũng đoạt được tiên cơ, chỉ là nếu như đến tiếp sau nhân mã có thể đứng hạn đuổi tới, cũng tại điểm bên ngoài chỗ tối gác, vừa rồi Chu Tước Hồng là tuyệt đối không chạy thoát được đâu!

Lý Anh cung kính nói: “Theo Mang Hi trùng truyền thư, tối đa nửa canh giờ, bọn hắn mười hai người, liền có thể đuổi tới!”

“Tốt!” Ngốc Ứng trong nội tâm chắc chắn, nói ra: “Nhanh chóng cùng phải đường, trong đạo nhân mã liên lạc, nói cho bọn hắn, Thần Kiếm Sơn Trang Tam thiếu, đã trong tay ta! Đề nghị bọn hắn ở ngoại vi tiêu diệt tham dự đoạt bảo chỉ nhân về sau, nhanh chóng đến luận kiếm khách sạn cùng chúng ta tụ họp!”

“Vâng!” Lý Anh đáp ứng về sau, đột nhiên hai cái giống như con rết giống như tóc vàng côn trùng, xuất hiện trên bàn, khoe miệng của bọn nó, có hai cây thật dài màu đen mao tu, dĩ nhiên là Mang Hi Điện chuyên dụng đèn truyền lại tin tức Mang Hi trùng!

Hắn thấp giọng nói vài câu, giống như là đang cùng người nói chuyện bình thường, chỉ chốc lát, hai cái Mang Hi trùng râu dài giật giật, làm như người tại gật đầu giống như. Lý Anh nhẹ gật đầu, hai cái Mang Hi trùng đột nhiên bay lên, chúng sau lưng, vậy mà mở rộng ra Kim sắc cánh, nhanh chóng hướng về bên ngoài bay nhanh mà đi.

Lầu hai trong phòng, Liễu Bạch khó hiểu hỏi Liễu Văn Thiên: “Tam thiếu, chúng ta vì sao không trực tiếp tiến vào Kiếm Vương Sơn, cùng trang chủ tụ họp, cùng một chỗ chống cự cường địch?”

“Bạch thúc, cha ta đã nói để cho ta không cản trở lại, nhất định là đã trong núi làm tốt ngăn địch chuẩn bị, chúng ta đi cùng không đi, chỉ sợ ý nghĩa không lớn!”

Liễu Văn Thiên tinh táo mà nói: “Lần này quần hùng dị động, nhao nhao chạy tới cái này Kiếm Vương Sơn, cũng là vì cướp lấy cái gọi là 《Huyền Dương Đế Kiếm》!”

“Chỉ là của ta phụ thân đã nói bảo vật này cũng không phải là tại Kiếm Vương Sơn, cái kia rất có thể là bị gian nhân thiết lập ván cược, chúng ta lưu ở ngoại vi, đối với điều tra rõ chân tướng hữu lực, có lẽ sẽ có không tương được thu hoạch!”

“Huống chi...” Liễu Văn Thiên nhìn qua đang tại dùng Mang Hi trùng truyền lại tin tức Lý Anh, quý dị mà nói: “Có chút thế lực, nếu như có thể hợp tác, đối với giảm bớt Kiếm Vương Sơn phòng ngự áp lực, hội có hiệu quả!”

Liễu Bạch nhẹ gật đầu, lại khó hiểu mà nói: “Chỉ là, như nếu bọn họ thật có thể tương lai địch đều đánh bại, lại để cho Mang Hi Điện người tiến vào Kiếm Vương Sơn, không phải tại dẫn sói vào nhà sao?”

“Bạch thúc không cần lo lắng!” Liễu Văn Thiên cười nói: “Không nói trước thế lực khắp nơi tụ tập cái này phải qua địa Liễu gia trấn, cho dù bọn họ thật sự toàn thắng, nhất định cũng là nguyên khí đại thương, muốn bằng bọn hắn một phương thế lực, tại ta Thần Kiếm Sơn Trang làm ầu, sợ là không dễ!”

“Cái kia người sau lưng, muốn nhất xem, nhất định chính là sở hữu thế lực cùng một chỗ tiến vào Kiếm Vương Sơn, thừa cơ, thừa dịp loạn, đem ta Thần Kiếm Sơn Trang quấy cái long trời lở đất! Chúng ta phải phòng bị điểm này!”

“Huống chi, chúng ta Thần Kiếm Sơn Trang đã có thể xác nhận 《Huyền Dương Đế Kiếm》 không tại Kiếm Vương Sơn, nếu như do Mang Hi Điện người tiến vào, cũng xác nhận điểm này, như vậy nói, nói tiếp sờ Kiếm Vương Sơn sau này chỉ lo, cũng không phải chuyện xấu!”

Liễu Bạch nhìn qua Liễu Văn Thiên thiếu niên thần sắc cùng với cùng tuổi cực kỳ không tương xứng tinh táo cùng phân tích, trong nội tâm vui sướng, xem ra, Liễu Tiêu Dao nói đúng, hấn đưa con trai này, dù cho đoạn mạch, cũng tuyệt không phải đơn giản như vậy, huống chi, hấn hiện tại đoạn mạch, giống như có lẽ đã khép lại, chỉ là võ tu đẳng cấp tựa hồ cũng không cao mà thôi!

“Văn Thiên, cần chúng ta hiện đang làm những gì?” Phạm Nhị ngập một cái, mấy ngày nay, bọn hắn ngày đêm chạy đi, đã rất là mệt mỏi.

“Ngủ!” Liễu Văn Thiên cười nói: “Hiện tại, chúng ta muốn làm, tựu là nghỉ ngơi thật tốt!”

“Đương nhiên, nếu như các ngươi muốn xem náo nhiệt, ta muốn, cái này Liễu gia trấn khách sạn lớn nhất, cũng nhất định sẽ không để cho các ngươi thất vọng! Bởi vì vừa mới chúng ta tới trên đường, phát hiện những nhà khách khách sạn, vậy mà đều đã bị người hủy diệt, hiển nhiên, có người tại Liễu gia trấn thiết cái này cược, đem cái chỗ này, với tư cách một cái diệt trừ tham dự đoạt bảo chỉ nhân chiến trường!”

“Thật sự là càng ngày càng có ý tứ rồi!” Cổ Thanh Dương nhìn qua dần dần hàng lâm cảnh ban đêm, nghi ngờ nói: “Bạch thúc, ngươi cho rằng, lần này đem phiền toái dẫn hướng ta Kiếm Vương Sơn người, đến cùng hội là người nào?”

“Khả năng nhất, đơn giản lưỡng loại tình huống, thứ nhất, Tần Dao Hải sau lưng Hoàng thành thế lực, bọn hắn đã sớm muốn diệt hết ta Thần Kiếm Sơn Trang! Thứ hai, là Ma tộc, Liễu trang chủ đã từng làm là Nhân tộc tướng lĩnh cùng Ma tộc đại chiến, tiêu diệt Thần Kiếm Sơn Trang, không thể nghi ngờ lại đem diệt trừ một cỗ thế sống chết muốn diệt hết Ma tộc phái chủ chiến thế lực!”

Liễu Văn Thiên nhẹ gật đầu, lại không khen ngợi luận, dù sao, hấn đối với Thần Kiếm Sơn Trang qua lại, hiểu rõ được cũng không nhiều.

“Quả nhiên nhìn thật là náo nhiệt!”

Liễu Bạch đột nhiên chớ có lên tiếng, giống như là ung hai con người nhìn phía luận kiếm khách sạn ngoài cửa, theo Liễu Bạch ánh mắt, Liễu Văn Thiên bọn người đã thấy năm cái xinh đẹp nữ tử, xuất hiện ở luận kiếm cửa của khách sạn.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 182: Hồng Tụ Đông Diên

Năm nữ tử chỗ mặc quần áo đều là nhẹ nhàng váy dài, nhan sắc tất cả không giống nhau, năm người, liền có đỏ vàng lục Tử Thanh năm loại nhan sắc.

Giờ phút này, Tây Bắc Bát Quý thi thể y nguyên vẫn còn, trên mặt bàn vết máu y nguyên chưa khô, các nàng rõ ràng cũng nhìn thấy, lại như là không có trông thấy đồng dạng.

Các nàng sau khi đi vào cùng tiến đến trước, thần sắc lại không thay đổi chút nào, thậm chí mỗi cái vẫn đang cười tươi như hoa.

Không có người có thể nghĩ đến, tại như vậy một cái Hoàng Hôn, có như vậy một đám sung sướng nữ tử hội lại tới đây. Các nàng như là ba bốn nguyệt đẹp nhất hoa tươi, khoái hoạt địa tách ra lấy, phảng phất cái gì đều ảnh hưởng không tâm tình của các nàng.

Cầm đầu Hồng Y nữ tử trông thấy Ngốc Ứng cùng Lý Anh, mặt giãn ra cười nói: “Đây đã là chúng ta có thể tìm được khách sạn lớn nhất rồi, hơn nữa rõ ràng không có bị như thế nào phá hư, thật sự là khó được! Không biết chủ quán ở nơi nào, chúng ta muốn dừng chân!”

Lý Anh gặp Ngốc Ứng không có chút nào nói chuyện ý tứ, hần thân thể cũng bất động, chỉ là lạnh nhạt nói: “Chủ quán đã sớm chết rồi, tiểu nhị cũng mất tích, nhà này điểm, hiện tại đã bị ta Mang Hi Điện tiếp quản!”

Hồng Y nữ tử cười nói: “Nguyên lai nhị vị là Mang Hi Điện người! Khó trách lợi hại như thế, rõ ràng có thể giết nhiều người như vậy! Cái này bên ngoài khách sạn trong rừng những người kia, cũng đều là các người giết a?”

“Đúng thì sao?” Lý Anh hờ hững nói: “Muốn thang cái này tranh vào vũng nước đục, lại vừa rồi không có bản lĩnh thật sự, bị giết bị quả, gieo gió gặt bão!”

“Nhé!” Hồng Y nữ tử nhìn qua Lý Anh cái kia trương anh tuấn mặt, Yên Nhiên nói: “Xem ra, chúng ta nếu như có thể ở chỗ này, nhất định rất an toàn!”

“Cái kia được xem các người có bản lĩnh hay không ở chỗ này rồi!” Lý Anh cười lạnh nói: “Những người kia, cũng đều là muốn ở chỗ này, nhưng lại đều đã bị chết!”

Lý Anh vậy mà không chút nào vì dung mạo của các nàng thế mà thay đổi. Tựa hồ trong mắt hắn, những mỹ nhân này cùng Tây Bắc Bát Quý đồng dạng. Không có chỗ đặc biệt gì.

Ngốc Ứng càng là phẩm lấy vừa mới Lý Anh pha nước trà ngon, như là trước mắt căn bản cũng không có người đồng dạng.

Hồng Y nữ tử lại cũng không giận nộ. Mà là đột nhiên quay đầu nói: “Mấy vị muội muội, ta xem, đêm nay chúng ta tựu ở nơi này rồi, chúng ta, lên lầu a!”

Nàng vậy mà đem Ngốc Ứng cùng Lý Anh hai người coi như không có gì bình thường, thật sự hướng về chướng mộc làm thành thang lầu phương hướng đi đến.

Lý Anh thần sắc sững sờ, thân hình đột nhiên lóe lên, muốn ngăn cản tại nữ tử phía trước, chỉ là. Lại để cho hắn ngạc nhiên chính là, hắn từ trước đến nay vẫn lấy làm ngạo Phục Hy thân pháp, lại bị một cỗ lực lượng vô hình chỗ ngăn trở, hắn đột nhiên dừng lại, liền rốt cuộc không cách nào tiến lên nửa bước.

Chỉ là, hắn nghiêng về phía trước thân hình nhìn xem như một cái sắc quý, muốn đánh về phía năm cái như hoa như ngọc cô nương, rồi lại bị cái gì ngăn trở, lộ ra dị thường buồn cười.

Lường cái hô hấp thời gian về sau. Lý Anh thân thể, vậy mà chậm rãi nổi lên một tầng huyền sương, cả thân thể lại bị đông lạnh!

“Hảo cường!” Liễu Văn Thiên nhìn xem năm nữ tử, đột nhiên nhớ tới cái gì. Nói khẽ: “Năm người này, xác nhận Hồng Tụ Cung người!”

“Phốc...”

Nhìn qua cách mình bắt quá ba thước Lý Anh, mấy nữ tử đều nở nụ cười. Tiếng cười kia, dị thường dễ nghe êm tai. Phảng phất âm thanh thiên nhiên.

“Ta nói vị công tử này, lại vì sao phải dùng cái tư thế này đứng ở đó ở bên trong. Là ở hướng mấy người chúng ta tỷ muội hành lễ sao?”

Nàng xinh đẹp cười nói: “Chỉ là, chúng ta nhưng cũng không dám đương a! Tiểu nữ tử đại biểu tỷ muội nhóm, đa tạ công tử lọt mắt xanh rồi!”

Nàng nói xong, bước chân tiếp tục di chuyển, cách thang lầu đã chỉ có sáu bảy bước.

“Hồng Tụ Cung Băng Phách Huyền Tĩnh, quả nhiên danh bất hư truyền!”

Ngốc Ứng thân thể lóe lên, bỗng nhiên xuất hiện tại Lý Anh sau lưng, duỗi ra khô cằn tay phải, làm như tại phía sau hất hai cái.

Lý Anh thân thể đột nhiên run lên, lập tức như là vừa vận tĩnh ngữ bình thường, mở to hai mắt, hoảng sợ mà nhìn xem năm nữ tử, hồ nghi nói: “Các người, là người hay quỷ?”

Hắn vừa rồi rõ ràng muốn ngăn tại mấy người trước mặt, lại bỗng nhiên cảm giác thân thể một hồi lạnh buốt, sau đó không chỉ có không thể tiến lên, hơn nữa thân thể vậy mà đã mất đi tri giác.

“Không rõ đối phương sâu cạn, liền tùy tiện mà động, nếu như không phải ta tại trên người của người điểm bên trên phá băng Mang Hi, người giờ phút này, chỉ sợ là toàn thân huyết mạch bị Huyền Băng chết cứng rồi!”

Ngốc Ứng nhẹ giọng trách cứ một câu, chợt mà đối với Hồng Y nữ tử cười nói: “Không biết xưng hô như thế nào cô nương?”

“Tiểu nữ tử là Hồng Tụ Cung tàng đông hiền Đông Diên!” Hồng Y nữ tử nhìn Ngốc Ứng liếc, Yên Nhiên nói: “Như ta đoán không sai, người đích thị là cái kia Mang Hi Điện Long Tường phân điện Ngốc Ứng Phó điện chủ a?”

“Nguyên lai là tàng đông hiền Hiền chủ Đông Diên cô nương!” Ngốc Ứng không giống đối mặt Tây Bắc Bát Quỷ nhẹ như vậy miệt, nhếch miệng cười nói: “Đã cô nương nhận biết ta là người phương nào, như vậy ứng biết, ta Mang Hi Điện nghĩ đến đến chi vật, những người khác, sợ là đừng nhúng tay tốt!”

Đông Diên cười nói: “Nhà của ta Vọng Thục cung chủ nói, ta lần này tới, nhiệm vụ cũng không là muốn đoạt được cái kia 《Huyền Dương Đế Kiếm》, chỉ là dù sao cũng là nhiều năm không thấy Đế cấp công pháp, không phải chuyện đùa, Hồng Tụ Cung tuyệt không đồng ý nó rơi vào gian nhân thủ!”

Nàng đôi mắt một chuyển, má phải bên trên lộ ra một cái mê người tiểu má lúm đồng tiền, ngưng mắt nhìn Ngốc Ứng liếc nói: “Nhà của ta cung chủ đối với Mang Hi tổng điện Chủ mang không phi đánh giá coi như không tệ, nếu như Mang Hi Điện cuối cùng đoạt được cái kia bảo vật, lại cũng chưa hẳn không là một chuyện tốt, chúng ta tuyệt đối không nhúng tay vào!”

Ngốc Ứng nghe xong, sắc mặt đột nhiên nhẹ nhõm xuống, cái này Hồng Tụ Cung, không thể nghi ngờ là lần này khả năng tham dự đoạt bảo mạnh nhất thế lực một trong, nếu như các nàng thật có thể không nhúng tay vào, như vậy liền thiếu một cái mạnh mẽ đối thủ, cũng có thể tránh cho cùng thế lực cường đại Hồng Tụ Cung kết thù, ngược lại là một chuyện tốt!

“Đã như thế, như vậy chúng ta tất cả đi chuyện lạ thuận tiện!” Ngốc Ứng cười nói: “Cái này khách sạn phòng trống không ít, mấy vị cô nương tùy ý tuyển dụng là được!”

“Như thế, đa tạ rồi!” Đông Diên nói xong, liền dẫn bốn cái nhan sắc khác nhau tỷ muội, hướng về thang lầu đi đến.

Các nàng rất nhanh đi đến lầu hai, trông thấy một cái đại môn rộng mở phục thức phòng xếp, đột nhiên mặt giãn ra nói: “Liễu Tam thiếu, chúng ta muốn ở tại các người bên cạnh cái này phòng xếp, có thể?”

Liễu Vãn Thiên gặp nữ tử vậy mà nhận biết mình, chỉ là nghĩ lại phía dưới, cũng chẳng có gì lạ, dù sao mình khi đó bị mờ ra tính địa nhốt tại Hồng Tụ Cung, rất nhiều người có lẽ bá kiến chính mình.

Hắn ngưng thần cười nói: “Đông Diên cô nương xin cứ tự nhiên!”

Đông Diên lại Yên Nhiên nói: “Lần trước Tam thiếu theo ta Hồng Tụ Cung đi không từ già, nhà của ta cung chủ rất không cao hứng, lần này sự tình rồi, mong rằng Tam thiếu theo chúng ta hồi Hồng Tụ Cung một chuyến!”

Liễu Vãn Thiên lạnh nhạt nói: “Lần trước Long Tường Châu có đại sự, ta mới không thể không ngâm lấy oan khuất rồi đi! Cái này Hồng Tụ Cung, dù cho các người không mời ta, ta cũng là tất nhiên hội lại đi xem đi!”

“Như thế rất tốt!”

Đông Diên không nói thêm gì nữa, cùng bốn nữ tử, cười cười nói nói địa tiến vào Liễu Vãn Thiên bọn người bên cạnh phòng xếp, các nàng đóng cửa lại, cũng không ngừng truyền đến một hồi sung sướng tiếng cười.

“Cái này Hồng Tụ Cung nữ tử, quả nhiên mỗi cái xinh đẹp phi phạm a!” Phạm Nhị nuốt nước miếng, mở to hai mắt nói: “Có cơ hội, ta cũng nhất định phải đi một chuyến Hồng Tụ Cung, cảm thụ thoáng một phát cái loại này say nằm bụi hoa tư vị!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 183: Thần Phách chi chiến

“Hong Tụ Cung nữ tử tuy đẹp, lại cũng không dễ trêu!” Liễu Văn Thiên nhớ tới lần trước Hong Tụ Cung chi hành, hân cảm thán nói: “Cái này mấy nữ tử, tu vi hiển nhiên không thấp, đặc biệt là cái kia Hồng Y nữ tử Đông Diên, có thể bất động thanh sắc, liền thiếu chút nữa lại để cho Mang Hi Điện Lý Anh đóng băng, có thể thấy được tu vi cực cao!”

Phạm Nhị mở to hai mắt, hâm mộ mà nói: “Đó là cái gì công pháp, rõ ràng lợi hại như vậy?”

“Đó là Thần Phách Phúc!” Liễu Bạch giải thích nói: “Đây là tự 3000 lúc trước trường hạo kiếp về sau, mới diễn sinh đi ra công pháp, từng võ tu chi nhân, nếu như cơ duyên đã đến, liền có thể tìm kiếm một kiện vật thể, làm vì chính mình thần thức cùng phách nguyên mặt khác cư trú chi địa, lại để cho kỳ cùng người thân thể dung hợp cùng một chỗ, đã có thể tu dưỡng Thần Phách, cũng có thể chống cự kẻ thù bên ngoài, tên cổ Thần Phách Phúc!”

Cổ Thanh Dương kinh ngạc hỏi: “Thần thức cùng phách nguyên mặt khác cư trú chi địa? Cái này vật thể, có thể là Yêu thú sao?”

“Đương nhiên có thể, hết thảy vạn vật, cũng có thể trở thành Thần Phách cư trú chi địa, chỉ là xem riêng phần mình cơ duyên mà thôi, có ít người cùng kỳ cả đời, đều không thể tìm được!” Liễu Bạch nhìn qua nhập phòng Đông Diên, trong lòng cũng là vô cùng hâm mộ, hân hơn sáu mươi năm đến, vậy mà không có tìm được một kiện có thể làm cho mình Thần Phách cư trú Thần Phách Phúc!”

“Hong Tụ Cung sở dĩ cường đại, là vì các nàng có lấy chi vô cùng Băng Phách Huyền Tinh! Thứ này tuy là kỳ lạ quý hiếm chi vật, nhưng ở Hong Tụ Cung nhưng lại khắp nơi đều có.”

“Mà Hong Tụ Cung công pháp, phần lớn dùng Thái Âm làm chủ, từng Hong Tụ Cung nữ tử, đều có thể tìm được một khối cùng mình thể chất cùng công pháp dung hợp lẫn nhau Băng Phách Huyền Tinh, làm vì chính mình Thần Phách Phúc!”

Liễu Văn Thiên nhẹ gật đầu, thờ dãi: “Cái này Hong Tụ Cung, xác thực rất mê hoặc lẫn lộn nghiệt. Lần sau đi thời điểm, ta xem có thể không yêu cầu mấy khối Băng Phách Huyền Tinh. Với tư cách Thần Phách Phúc chi dụng!”

“Đến lúc đó nhớ rõ cho ta cùng Thanh Dương xem xét hai khối a!” Phạm Nhị ánh mắt lộ ra khát khao chi sắc, cười nói: “Nếu có thể dùng cái kia Băng Phách Huyền Tinh với tư cách Thần Phách Phúc. Vậy thì thật là bức xoa rồi!”

Không nghĩ tới Liễu Bạch lại cười nói: “Cái này chỉ sợ là khó, không nói trước có thể không đem tới tay, dù cho lấy tới Băng Phách Huyền Tinh, cũng phải tu luyện công pháp là Thái Âm các loại, lại còn phải cùng bản thân Thần Phách tương dung mới được! Cho nên cái này Thần Phách Phúc, cần phải chính mình đích thân tới tìm kiếm mới được, bằng không thì khó có thể tu thành cái kia Thần Phách Phúc!”

“...” Phạm Nhị lập tức yên rồi, vẻ mặt đau khổ nói: “Đã đòi lấy vật gì kiện yêu nghiệt Thông Linh, vừa muốn có thể cùng mình công pháp tương dung. Cái này cơ duyên, thật đúng là khó được a!”

Liễu Văn Thiên cười nói: “Đạp phá thiết hải vô mịch xư, có một số việc, nên đến, tổng hội đến. Chúng ta còn còn trẻ, chỉ cần có tâm, nhất định sẽ tìm kiếm được!”

Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương nhẹ gật đầu, Phạm Nhị đột nhiên ngáp một cái, vuốt bụng nói: “Ai. Không được, các ngươi tiếp tục xem náo nhiệt, ta cần nghỉ ngơi đi rồi!”

Liễu Bạch cười nói: “Các ngươi đều đi nghỉ ngơi đi, tại đây. Ta nhìn động tĩnh thuận tiện!”

Liễu Văn Thiên lại cười nói: “Bạch thúc, mấy ngày nay bôn ba, ngươi cũng mệt mỏi rồi. Ngươi cùng hai người bọn họ cùng đi nghỉ ngơi đi, ta sẽ tại đây nhìn xem!”

Gặp Liễu Bạch còn muốn từ chối. Liễu Văn Thiên nói ra: “Bạch thúc có lẽ nhìn ra được, ta tu luyện công pháp. Cùng thường nhân đều không giống với, ta ở chỗ này ngồi, cũng đồng dạng có thể nghỉ ngơi thật tốt!”

Liễu Bạch nghe hân nói như thế, liền không hề kiên trì, cái này Liễu gia Tam thiếu, tu luyện công pháp xác thực cùng thường nhân bất đồng, qua đi hân tại đoạn mạch dưới tình huống, đơn giản chỉ cần thi triển ra Khôn Võ cảnh Huyền Linh chi lực, lại để cho người mở rộng tầm mắt.

Mà bây giờ, hân nhìn về phía trên kinh mạch đã chữa trị, nhìn như chỉ có Linh Võ cảnh cảnh giới đỉnh cao, kì thực nhất định so trước kia Khôn Võ cảnh

đình phong còn muốn lợi hại hơn, chỉ là không xác định đạt tới hạng gì cảnh giới mà thôi!

Liễu Bạch liền cùng Phạm Nhị, Cổ Thanh Dương riêng phần mình tại trong phòng chọn lấy một cái phòng, liền đi vào nghỉ ngơi.

Nhìn qua càng ngày càng đậm cảnh ban đêm, Liễu Văn Thiên đóng lại phòng môn, tại bên cửa sổ ngồi xuống, nhìn qua treo ở trong bầu trời đêm nửa vòng tròn ánh trăng, hẳn giờ phút này lại không nghĩ tu luyện.

Bởi vì cái kia 《 Phong Thiên Vi Hồn 》 chỉ pháp, dù là tại mỏng manh Tinh Quang chi địa, cũng có thể tương tinh quang tiến hành tinh khiết hóa, so với bình thường tu luyện chỉ pháp hiệu suất cao rất nhiều, chỉ là hẳn lại không muốn tùy thời tu luyện, bởi vì hẳn chỉ có tại tốt nhất Huyền Linh Chi Khí nhất thuần hậu địa phương, hoặc là tốt nhất tụ tinh cùng tụ nguyệt chi địa tu luyện, mới có thể để cho trong cơ thể Huyền Linh Chi Khí trở nên càng thêm tinh khiết, cái này đối với sau này có thể đột phá vô tu đẳng cấp, cùng với có khả năng đạt tới độ cao, vui buồn tương quan!

Hắn suy nghĩ ngàn vạn, nhớ tới Mộng Điệp, nhớ tới tại phía xa Hoàng thành Lý Tiễn Đông, nhưng giờ phút này nghĩ đến tối đa, nhưng lại Thần Kiếm Sơn Trang.

Lúc này Thần Kiếm Sơn Trang, không thể nghỉ ngơi ở vào một loại không thể biết trong nguy hiểm, đây là quần hùng trực lộc địa phương, chỉ là cái kia lộc, lại đứng là cùng Liễu Văn Thiên vui buồn tương quan Thần Kiếm Sơn Trang!

Trong lòng của hắn thở dài: “Không biết lần này, phải chăng có thể bình yên vượt qua kiếp nạn này đâu?”

Liễu Văn Thiên tuy nhiên đã sớm biết được, Tổ Vương cùng Long Cổ nhân mã, đã tiến vào Kiếm Vương Sơn, trợ giúp chống cự kẻ thù bên ngoài, chỉ là trong lòng của hắn nguyên rất là lo lắng.

Rất nhiều đối với địa phương quân chính không có hứng thú thế lực, giờ phút này lại nhao nhao xông ra, dù sao tại đây lấy võ vi tôn Dương Vũ đại lục, Đế cấp công pháp lực hấp dẫn quá mức cường đại, chỉ sợ nếu như cái kia 《 Huyền Dương Đồ 》 nếu như bị lưu truyền rộng rãi, chỉ sợ không chỉ có Long Tường Châu trong ngoài thế lực, liền Yêu tộc cùng Ma tộc người, đều sẽ đi qua tranh đoạt.

Rốt cuộc là người phương nào, lại để cho Long Tường Sơn Trang, lâm vào bọn này hùng nhìn chăm chăm chi cảnh địa?

Liễu Văn Thiên trong nội tâm oán hận mà nói: “Chớ để để cho ta bắt được cái kia sau lưng bố cục chi nhân, như nếu tìm được, ta nhất định lại để cho hắn trả giá thế thảm đau đớn một cái giá lớn!”

Bỗng nhiên, bên ngoài đã có động tĩnh, đã thấy hai mươi mấy người cùng Ngọc Ứng xuyên đồng dạng quần áo người, tiến nhập luận kiếm khách sạn, xem ra, là Mang Hi Điện lực lượng khác đã đến, những người này đối với Ngọc Ứng rất là tôn kính, báo cáo lấy tình huống, xác nhận Ngọc Ứng trong miệng theo như lời trái đạo nhân mã!

Những người này tuy nhiên cũng không nghỉ ngơi, tựa hồ còn đang đợi cái gì.

Đã qua hồi lâu, ngoài cửa bỗng nhiên truyền đến một hồi như có như không tiếng tiêu, thanh âm này như khóc như tố, chìm trĩu hoãn mà ưu thương, cũng không cần thiết chìm.

“Là Quý Kiệt Cốc người đến!”

Quý Kiệt Cốc danh tiếng, ngoại trừ sơn cốc kia trong rất nhiều người tài ba đệ sĩ bên ngoài, là trọng yếu hơn nguyên nhân, là tiến vào Quý Kiệt Cốc người, đều là ở bên ngoài thất bại người, mới không được đã mà lựa chọn tiến vào Quý Kiệt Cốc, mà cái này tiếng tiêu, lại đứng là Quý Kiệt Cốc người trong tốt nhất đại ngôn.

Ngọc Ứng đột nhiên một tiếng gào to, cất cao giọng nói: “Đã đến rồi, sao không hiện thân tương kiến?”

“Ha ha ha...” Một cái cười mờ tiếng cười truyền vào luận kiếm khách sạn, lập tức, hơn mười cái xuyên lấy các loại quần áo người, tự động địa đi vào khách sạn.

Những người này có đạo sĩ, có hòa thượng, có quần áo tươi đẹp nữ tử, càng có xuyên lấy đan dược trang phục đích..

Thành phần phức tạp, bao dung Vạn Tượng, vốn là Quý Kiệt Cốc lớn nhất đặc sắc!

Người đầu lĩnh là một cái quạt lông khăn chít đầu thư sinh, chỉ là sở hữu đến người, tựa hồ đối với hắn cái này thư sinh đều rất là tôn kính.

Ngọc Ứng đứng lên, đột nhiên cười nói: “Tiểu Vũ công tử, không nghĩ tới ngươi vậy mà sẽ ở Quý Kiệt Cốc ẩn náu mười năm, nhiều năm không thấy, từ khi chia tay đến giờ không có vấn đề gì chứ?”

Cái này thư sinh mô hình người như vậy, dĩ nhiên là Quý Kiệt Cốc người sáng lập, từng tại mười năm trước thề, muốn tại nơi này lấy võ vi tôn đại lục, vì văn nhân thư sinh đánh rớt xuống một chỗ cấm dùi Tiểu Vũ công tử!

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 184: Văn phù thi đấu

Tiểu Vũ công tử quạt lông nhẹ lay động, lộ ra vô cùng nhàn nhã, tựa hồ đem cái này huyết tinh chi địa trở thành ven hồ bước chậm chỗ.

Khỏe miệng của hắn tiết ra một tia nho nhỏ mỉm cười nói: “Hào hảo luận kiếm khách sạn, lại bị các ngươi biến thành như vậy, thật sự là thật đáng buồn!”

Ngốc Ứng cười lạnh nói: “Thiên địa bất nhân, dĩ vạn vật vi sô cầu! Những người này không biết trời cao đất rộng, chút thực lực ấy tự chạy đến đoạt bảo, lòng tham chưa đủ, chết lại có cái gì đáng tiếc hay sao?”

Tiểu Vũ công tử chậm rãi ngồi ở Ngốc Ứng đối diện, gương mặt cười nói: “Các ngươi Mang Hi Điện, sẽ không rời khỏi lần này đoạt bảo, thật không?”

Ngốc Ứng hồ hững nói: “Tuyệt sẽ không!”

Tiểu Vũ công tử cười nói: “Như vậy, chúng ta Quý Kiệt Cốc, cùng các ngươi Mang Hi Điện cái này luận kiếm khách sạn một trận chiến, là tránh cũng không thể tránh?”

Ngốc Ứng hừ lạnh một tiếng, khinh miệt mà nói: “Hừ, các ngươi Quý Kiệt Cốc tuy nhiên thần quý, nhưng là đơn thuần luận võ lực, các ngươi căn bản là không đáng giá nhắc tới, các ngươi tại sao cùng chúng ta chiến?”

“Ai, có thể sử dụng ngôn ngữ giải quyết vấn đề, vì sao phải dùng đao kiếm?”

“Có thể sử dụng nhu lực giải quyết vấn đề, vì sao phải dùng sức mạnh quyền?”

Tiểu Vũ công tử đột nhiên đem mặt đề sát vào Ngốc Ứng, theo dõi hắn một đôi hung ác nham hiểm con mắt, ngưng thần nói: “Không bằng, chúng ta đổi một loại phương thức giải quyết?”

“Ha ha ha... Thật sự là buồn cười!” Ngốc Ứng cười to nói: “Đương Vũ đại lực, lấy võ vi tôn, có thể trực tiếp dùng vũ lực giải quyết, vì sao phải đổi phương thức?”

“Ngươi đều không có hãy nghe ta nói cái gì, vì cái gì nhất định phải cự tuyệt đâu? Không đánh mà thắng liền có thể lui địch, chẳng lẽ không được không nào?”

Tiểu Vũ công tử gặp Ngốc Ứng lộ ra khinh thường thần sắc, cười nói: “Không bằng, chúng ta so văn phù. Như thế nào?”

“Ha ha ha... So văn phù?”

Ngốc Ứng ánh mắt lộ ra vẻ không thể tin, hắn hung ác nham hiểm con mắt chăm chăm vào Tiểu Vũ công tử nhìn thật lâu. Lại không có nhìn ra cái gì khác thường chỗ, hắn thở dài. Nói: “Đều nói Tiểu Vũ công tử ưa thích lập dị, chuyên làm cái kia người khác không muốn làm cũng làm không được sự tình!”

“Hôm nay vừa thấy, quả là thế!” Ngốc Ứng cười lạnh nói: “Chỉ là, thiên hạ ai không biết, ta Mang Hi Điện luận văn phù chi thuật, Thiên Hạ Vô Song, huống chi đem quý hi điện đâm nát dưới chân, xưng bá đại lực này văn phù giới!”

“Hiện tại, ngươi lại còn nói muốn cùng ta so văn phù?”

Tiểu Vũ công tử cười nói: “Có gì không thể? Các ngươi Mang Hi Điện văn phù mặc dù lớn Lục Vô Song. Chỉ là, đây chẳng qua là đối với Hoàng thành Mang Hi tổng điện mà nói! Về phần Long Tường phân điện sao, tại ta Tiểu Vũ trong mắt, không cần phải nói!”

Ngốc Ứng hung ác nham hiểm trong ánh mắt bỗng nhiên nổi lên một hồi không nói gì lửa giận, cái này Tiểu Vũ, thật sự là thật lớn mật, rõ ràng đem Long Tường phân điện coi là không có gì! Lẽ nào lại như vậy!

Hắn tức giận hừ nói: “Ngươi nói đi, sinh thì như thế nào, bại thì như thế nào?”

Đứng tại phía trước cửa sổ Liễu Vấn Thiên kiếm Ngốc Ứng tiếp chiêu. Thăm nghĩ cái này Tiểu Vũ công tử cực kỳ lợi hại, hắn biết rõ luận võ lực, Quý Kiệt Cốc cái này mười mấy người không phải Mang Hi Điện bọn người đối thủ, giờ phút này lại cố ý chuyển di phương thức. Muốn cùng Ngốc Ứng so văn phù!

Chỉ là, Mang Hi Điện văn phù chi pháp quý thần khó lường, cái này Tiểu Vũ công tử lại có cái biện pháp gì. Có thể thủ thắng?

“Thống khoái!” Tiểu Vũ công tử cười nói: “Sớm nghe nói Ngốc Ứng Mang Hi chi thuật, sớm đã Xuất Thần Nhập Hóa. Hôm nay tại hạ bất tài, tự muốn

lĩnh giáo rồi!”

“Chính ngươi đến?” Ngốc Ứng nhìn qua không có chút nào Huyền Linh Chi Khí Tiểu Vũ công tử. Thần sắc sững sờ, hần vốn tưởng rằng Tiểu Vũ công tử dưới trường có văn phù cao nhân, không nghĩ tới lại là chính bản thân hần ra trận.

Hần dùng vô cùng coi rẻ ngữ khí nói: “Như thế nào so, tùy ngươi!”

Tiểu Vũ công tử trì hoãn âm thanh nói: “Tỷ thí phương pháp rất đơn giản, ngươi ta tất cả tại đối phương trên người, về lên văn phù, ai trước ngã xuống, là thua!”

Ngốc Ứng nghe xong sững sờ, thầm nghĩ biện pháp này thật sự là vô cùng ngu xuẩn! Hần hừ lạnh nói: “Cái này có thể không công bình, cái kia sau họa chi nhân, chẳng phải là nhất định phải thua?”

Không nghĩ tới Tiểu Vũ công tử lại thoải mái mà nói: “Chuyện nào có đáng gì, ta cho ngươi trước họa là được!”

“Chỉ là, nếu như ta thua, mời các ngươi Mang Hi Điện người, toàn bộ lùi cho ta ra cái này Kiếm Vương Sơn!”

Ngốc Ứng đồng tử co rút lại, lạnh nhạt nói: “Cái kia nếu như là ngươi thua đâu?”

Tiểu Vũ công tử cười nói: “Ta đây mang theo người của ta, lập tức từ nơi này Kiếm Vương Sơn biến mất!”

Hần đột nhiên trên tức địa cười nói: “Chỉ là, ngươi chỉ là Long Tường phân điện Phó điện chủ, lại có thể làm được cái này chủ sao?”

“Chuyện này, hần có thể làm chủ!”

Bỗng nhiên, một cái chấn người màng tai trọng giọng thấp từ bên ngoài truyền đến, mọi người theo tiếng nhìn lại, đã thấy một người mặc Mang Hi Điện áo đen nam tử, mang theo rất nhiều người theo ngoài cửa tiến đến.

Sắc mặt của hần dị thường no đủ, nhìn về phía trên tựa như một cái quyền quý gia chủ, không giận mà uy.

“Thuộc hạ bái kiến mang Điện Chủ!”

Sở hữu Mang Hi Điện người, kể cả Ngốc Ứng ở bên trong, đều có chút khom người, nhìn không chớp mắt, thần sắc cung kính dị thường, lại để cho người không thể không thần phục cái này Mang Hi Điện đẳng cấp chi sâm nghiêm!

“Tốt Bá khí!”

Tiểu Vũ công tử đột nhiên chấp tay nói: “Mang Hi Điện Long Tường phân điện Điện Chủ, Mang Thương?”

Mang Thương thao lấy cực kỳ dày đặc trọng giọng thấp nói: “Không nghĩ tới Tiểu Vũ công tử lại vẫn nhận ra lão phu, thật sự là khó được! Chỉ là không nghĩ tới chính là, hai mươi năm đến, ta còn là lần đầu tiên nghe người ta nói, muốn cùng ta Mang Hi Điện người, tỷ thí cái này văn phù chi pháp!”

“Nếu như ngươi có thể thắng Ngốc Ứng, cái kia không cần ngươi nói, chúng ta Mang Hi Điện người, liền rút cuộc không mặt mũi nào đứng ở nơi này địa phương lẫn lộn, chính mình xéo đi là được! Ngốc Ứng, ngươi có thể nghe cho kỹ?”

“Vâng! Thuộc hạ nhất định không có nhục không có Mang Hi Điện uy danh!”

“Ha ha ha...” Tiểu Vũ công tử đột nhiên đưa lưng về phía Ngốc Ứng, cười to nói: “Ta ngược lại là muốn nhìn, cái này Mang Hi Điện Mang Hi thần uy, đến cùng đến cỡ nào lợi hại!”

Mọi người cũng là cả kinh, Mang Hi Điện Mang Hi văn, có quý thần khó lường chi công, nếu để cho Ngốc Ứng trước đang cười vũ công tử trên người khác, cái kia yếu đuối Tiểu Vũ công tử, ở đâu có thể ngăn cản được?

Ngốc Ứng cười lạnh nói: “Đã như thế, ta đây tự không khách khí!”

Nói xong, hần xoay lên áo đen, lộ ra một đôi Khô Mộc giống như hai tay, nhưng thấy một hồi u lam hào quang tại hần đầu ngón tay tách ra.

“Mang Hàm Hương!”

Hần đột nhiên ra tay, dùng thuận lời không kịp che tai xu thế, nhanh chóng hướng Tiểu Vũ công tử trên người vung lên.

Sau đó, Ngốc Ứng lui ra phía sau một bước, mỉm cười mà đứng, tay phải cũng tại ngòai lại để cho người ngã xuống động tác, tựa hồ tính trước kỹ càng, chỉ cần tay của hần cách không một đề nén xuống, Tiểu Vũ công tử liền muốn ngã xuống.

Tiểu Vũ công tử thân thể tựa hồ lắc lư hai cái, ánh mắt của hần tựa hồ có chút mê huyền.

Chỉ là chậm rãi, Ngốc Ứng cười không ra, sắc mặt lạnh lẽo.

Cái này Tiểu Vũ công tử lay động trọn vẹn 30 tức, lại cuối cùng không có ngã xuống.

Thần sắc hắn bỗng nhiên khôi phục lại, phát tay áo cười nói: “Cái này Mang Hàm Hương, đồn đãi có thể làm cho tâm thần người thất thủ, chỉ là đáng tiếc được rất, đối với ta lại tựa hồ như không có dùng!”

Ngốc Ứng con mắt tràn đầy không tin chi sắc, thanh âm chua ngoa kêu lên: “Làm sao có thể!”

Hắn vừa rồi đang thi triển Mang Hàm Hương văn phù thời điểm, rõ ràng không có phát hiện cái này Tiểu Vũ công tử trên người có gì khác thường, nhưng mà làm gì không nhảy?

Mang Thương sắc mặt lạnh lẽo, ánh mắt lộ ra không thể tin thần sắc, trong nội tâm kinh ngạc không thôi, Ngốc Ứng tại Long Tường phân điện, luận Mang Hi chi thuật, gần với hắn, nhưng mà làm gì không thể lại để cho như vậy một cái văn nhược thư sinh bị thua?

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 185: Mang Hi công pháp

Ngốc Ứng sắc mặt rất khó nhìn, tay của hắn bỗng nhiên lại là vung lên, chỉ là lần này đối tượng, nhưng lại bên cạnh hắn một gã Mang Hi Điện người.

Người nọ tuổi còn rất trẻ, phảng phất có quý thần nhập vào thân giống như, đột nhiên cuồng kêu lên.

“A... A...”

Mang Thương lập tức liền đã minh bạch Ngốc Ứng ý tứ, vậy mà không có chút nào ngăn trở.

Tại Ngốc Ứng cách không huy động thủ thế ở bên trong, người trẻ tuổi bỗng nhiên hướng về trong khách sạn một căn cột gỗ đánh tới, lập tức máy chạy như rót, thẳng tắp địa sau té xuống.

Sau đó, hắn thất khiếu vậy mà bắt đầu chảy ra máu đen, người này vậy mà tại loại này quý thần khó lường Mang Hi chi thuật xuống, vậy mà trực tiếp chết rồi!

Đồng dạng biện pháp, dùng tại bất đồng trên thân người, kết quả thật không ngờ bất đồng, lại để cho tất cả mọi người đều thất kinh! Bọn hắn phi thường khó hiểu, cái kia nhìn như văn nhược Tiểu Vũ công tử, vì sao có thể ngăn cản cái này Mang Hi chi thuật?

Ngốc Ứng bàn tay vung lên, người tuổi trẻ phía sau lưng quần áo đột nhiên vỡ ra, đã thấy tại hai vai tầm đó, một đạo giống như là lưu hương màu xanh da trời ẩn ký rõ ràng có thể thấy được, cái này ẩn ký đường văn cực kỳ phức tạp, tại cảnh ban đêm dưới ánh đèn phát ra U Lan hào quang, lộ ra dị thường quỷ dị.

Liễu Văn Thiên thấy, lâm bẩm: “Cái này Mang Hi văn quả nhiên danh bất hư truyền, văn phù chỉ có thể dùng tại trên binh khí, lại để cho binh khí có Huyền Linh chi lực, cái này Ngốc Ứng vậy mà có thể ở trên thân người thi triển cái kia Mang Hi văn, làm cho đối phương mặc kệ bài bố, lập tức thất khiếu chảy máu mà chết, cực kỳ lợi hại!”

“Cái này có thể không coi vào đâu lợi hại, hắn so về Mang Hi tổng điện cái vị kia đến, kém đến quá xa, cho dù là so về Long Tường phân điện Điện Chủ Tiểu phóng tuyệt, cũng là chênh lệch không nhỏ!”

Một cái chìm trì hoãn thanh âm dễ nghe ở bên cạnh vang lên, Liễu Văn Thiên nghiêng đầu đi, thấy được bên cạnh gian phòng cửa sổ linh xuống. Hồng sắc cách trong váy một trương tuyệt mỹ mặt.

Hắn nhiều hứng thú mà hỏi thăm: “Đồng Diên cô nương, hắn là. Ngươi báỉ kiến Mang Hi tổng điện cái vị kia thi triển Mang Hi chi pháp?”

“Ta lúc còn rất nhỏ, Vọng Thực cùng chủ cùng vị kia đối chiến thời điểm. Ta ngược lại là báỉ kiến...”

Đồng Diên tựa hồ đang trầm tư, nàng đột nhiên xinh đẹp cười nói: “Hắn là, Liễu Tam thiếu đối với cái này văn phù chi thuật, cũng có nghiên cứu?”

Liễu Văn Thiên cười nói: “Chỉ là có biết một hai mà thôi!”

Đồng Diên cười nói: “Như vậy ngươi cho rằng, hai người bọn họ, ai thắng ai thua?”

“Cái này tự nhiên chỉ sợ là Tiểu Vũ công tử thắng!” Liễu Ván Thiên cười nói: “Ngốc Ưng đối với Tiểu Vũ công tử thì triển Mang Hi văn, Tiểu Vũ công tử lại lông tóc không tổn hao gì, hiện tại đến phiên Tiểu Vũ công tử, hần phần thắng có lẽ càng lớn!”

Đồng Diên nhìn qua chính đang chuẩn bị ra tay Tiểu Vũ công tử. Yên Nhiên nói: “Ta xem chưa hẳn, ván này, chỉ sợ là cái ngang tay!”

“Không thể nào?” Liễu Ván Thiên vừa định nói ra lời này, lại nghe thấy Tần Tử Nghi thần thức nói: “Liễu Ván Thiên, ngươi cái này đồ con lợn, đối với văn phù chi thuật, ngươi thật đúng là một chút cũng không biết a! Cái cô nương này nói đúng, chỉ sợ bọn họ ván này, là một cái ngang tay!”

Liễu Ván Thiên thần thức hỏi: “Vì sao?”

Tần Tử Nghi thần thức cười nói: “Bởi vì Tiểu Vũ công tử căn bản là không biết cái gì văn phù chi thuật. Hần sở dĩ muốn cùng Ngốc Ưng so văn phù, chỉ là muốn làm cho đối phương buông lỏng tinh thần, tiếp nhận ngoại trừ Võ Lực bên ngoài đánh cuộc mà thôi!”

Liễu Ván Thiên nghe xong, cảm giác có chút đạo lý. Lại nghe được Tần Tử Nghi thần thức cười nói: “Lần trước chúng ta đánh cuộc, ngươi thua, đáp ứng ta muốn cho thần trí của ta không chế thân thể một ngày. Chỉ là sau đi tới Lãm Nguyệt cốc, cần nhanh chóng tu luyện tăng thực lực lên. Một mực không có thực hiện!”

“Ta đối với cái này Đồng Diên, rất là ưa thích. Không bằng, tối nay ngươi nghỉ ngơi thật tốt, để cho ta tối không chế thân thể, cùng cô nương này hoa trước dưới ánh trăng một hồi?”

Liễu Ván Thiên nhẹ gật đầu, thầm nghĩ cái này Tiểu Vũ công tử, ngược lại là cùng Tần Tử Nghi ở kiếp trước có chỗ tương đồng, loại này cục diện, lại để cho hần đến ứng phó, cũng là không tệ. Huống chi, ngày mai các loại thể lực tiến công Kiếm Vương Sơn, nhất định là một hồi ác chiến, chính mình vừa vận thừa cơ tình dường thoáng một phát!

Thần trí của hần cười nói: “Đi! Chỉ là nếu như có chuyện, ngươi nhớ rõ tình lại ta!”

“Tốt” Tần Tử Nghi thần thức đáp, đối với hần cảm giác được Liễu Ván Thiên thần thức đã ngủ say, hần không chế được Liễu Ván Thiên thân thể, đột nhiên cười nói: “Kỳ thật cũng là đồng ý Đồng Diên cô nương quan điểm!”

“Vậy sao?” Đồng Diên cười lạnh nói: “Như thế kỳ rồi, vừa rồi ngươi không phải nói Tiểu Vũ công tử hội thắng sao?”

Liễu Ván Thiên cười nói: “Cô nương có chỗ không biết, vừa rồi, ta chỉ là bằng kinh nghiệm suy đoán, nhưng là giờ phút này, ta lại dựa vào đối với văn phù chuyên nghiệp tính hiểu rõ, diễn tính ra!”

“Vậy sao?” Đồng Diên trong nội tâm cả kinh, nàng sở dĩ kết luận lúc này sẽ là ngang tay, là vì bằng nàng đối với Tiểu Vũ công tử rất hiểu rõ, cái này Tiểu Vũ căn bản là không biết cái gì văn phù chi thuật, huống chi, hần không có Huyền Linh chi lực, dù cho hội văn phù chi thuật, có thể phát huy uy lực cũng là rất có hạn!

Liễu Ván Thiên cười nói: “Đồng Diên cô nương, ngươi cũng đã biết, cái này văn phù chi thuật vì sao có thể ở trên thân người thi triển?”

Đồng Diên cười nói: “Cái này, ta nhưng lại không biết, ta chỉ biết là, trước kia văn phù, là chỉ có thể ở tinh vật phía trên thi triển!”

Liễu Ván Thiên cười nói: “Văn phù chi thuật, trước kia chỉ có thể ở không có có sinh mạng chi vật bên trên thi triển, ví dụ như binh khí các loại, nhưng lại không thể tại vật còn sống trên người thi triển, nguyên nhân chủ yếu ở chỗ người huyết mạch có lưu động, mà lại huyết mạch cấu tạo phức tạp, thi triển văn phù chi nhân, không cách nào tính toán tường tận trên người hần sở hữu huyết mạch lưu động!”

“Chỉ là cái này Mang Hi Điện người sáng lập, lại sáng tạo ra một loại mới phép tính, vậy mà có thể đem người huyết mạch lưu động ngàn vạn loại chuyện xấu tính toán đi vào! Cho nên mới khai sáng Mang Hi văn có thể thi triển tại trên thân người thời đại!”

“Ngốc Ưng dùng chính là đối phó vật còn sống biện pháp để đối phó Tiểu Vũ công tử, chỉ là Ngốc Ưng lại nào biết đâu rằng, nhưng cái này Tiểu Vũ công tử, trên người mặc dù không hề Huyền Linh chi lực, đã có một điểm kỳ lạ chỗ, hần tùy thời có thể cho trên người huyết mạch đình chỉ nhất thời nửa khắc! Vừa rồi Ngốc Ưng tại trên người hần thi triển cái kia Mang Hi văn thời điểm, hần liền để cho chính mình toàn thân huyết mạch đình chỉ, thành một cái đũa đầu đất tĩnh vật!”

“Ngươi ngừng lại, Ngốc Ưng dùng đối phó vật còn sống chi pháp, đối phó một cái không có có sinh mạng chi vật, làm sao có thể phát huy tác dụng?”

Đồng Diên khoe miệng bĩu một cái, đôi mắt hướng về Liễu Ván Thiên nhìn một cái, hỏi: “Ngươi vì sao biết rõ những này?”

Liễu Ván Thiên trong cơ thể, Tần Tử Nghi thần thức thầm nghĩ: Cái này, là ta theo trước kia đã sử bên trên chứng kiến! Cái này Tiểu Vũ công tử khai sáng Quý Kiệt Cốc sự tích, rất có có Truyền Kỳ sắc thái, một mực vì hần Tần Tử Nghi chỗ vui yêu, chỉ là không nghĩ tới, khi đó đọc đã sử, giờ phút này vậy mà phải lên công dụng, rõ ràng lại để cho cái này Hồng Tụ Cung cao ngạo mỹ nữ đối với chính mình lau mắt mà nhìn!

Hần ra vẻ ngưng thần trạng, cười nói: “Ta cũng chỉ là thông qua tính toán theo công thức, suy đoán mà thôi!”

Nhìn qua Tiểu Vũ công tử chính đang chuẩn bị đối với Ngốc Ưng thi triển văn phù chi thuật, Đồng Diên hỏi: “Như vậy ngươi nói bọn hần sẽ là ngang tay, hẳn là, cái này Tiểu Vũ công tử có khả năng thi triển văn phù chi thuật, cũng đúng Ngốc Ưng không có hiệu quả sao?”

Bằng năng đối với Tiểu Vũ công tử rất hiểu rõ, nàng kỳ thật đã sớm biết rõ đáp án, giờ phút này lại cố ý khảo vấn Liễu Vãn Thiên, xem hắn sẽ cho ra cái dạng gì đáp án.

Liễu Vãn Thiên cười nói: “Tiểu Vũ công tử, căn bản là không biết cái gì văn phù chi thuật, hắn chỉ là dùng phép khích tướng cùng yếu thế pháp, lại để cho Ngốc Ứng buông lỏng cảnh giác, tiếp nhận hắn đưa ra thi đấu phương thức a!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 186: Thi từ ca phú

“Không nghĩ tới người tuổi còn nhỏ, vậy mà có thể tính toán theo công thức đến tận đây, thật sự là khó được!” Đông Diên cười lúc nói lời này, phảng phất năng so Liễu Vãn Thiên rất nhiều.

Kỳ thật, tuổi của nàng, cũng không quá đáng mười sáu mười bảy tuổi, cùng Liễu Vãn Thiên không sai biệt lắm, chỉ là nàng từ nhỏ đi theo Vọng Thực cùng chủ bên người, mưa dầm thấm đất, kiến thức phi phàm, tăng thêm tuổi còn nhỏ, liền chương quản Hồng Tụ Cung Tử đại Hiên chủ một trong, nói chuyện làm việc, khó tránh khỏi so bình thường nữ tử thành thục!

Liễu Vãn Thiên lại lơ đãng, cười nói: “Tiểu Vũ công tử muốn chuyển đổi thi đấu phương thức rồi!”

Quả nhiên, hắn nói xong lời này, Tiểu Vũ công tử làm ra muốn thi triển văn phù thuật tư thế về sau, rồi lại ngừng lại, thở dài nói: “Được rồi, nhìn người cái này gây trở ngại xương khớp, ta thật đúng là không đành lòng thi triển ta đây cái kia độc nhất vô nhị văn phù chi thuật, không bằng, chúng ta đổi lại biện pháp như thế nào?”

“Đổi cái gì?”

Ngốc Ứng vốn đưa lưng về phía Tiểu Vũ công tử, chuẩn bị tiếp nhận hắn thi triển văn phù chi thuật, nghe xong lời này, trong nội tâm lập tức buông lỏng.

Nhìn thấy Ngốc Ứng cái kia biến hóa thần sắc, Tiểu Vũ công tử cười nói: “Vừa rồi ta tuyên chính là người chỗ am hiểu biện pháp, hiện tại, chúng ta không bằng ta am hiểu biện pháp, như vậy cũng rất công bình, người xem coi thế nào?”

“Cái kia... Cái kia theo ý người nói là được!”

Mang Thương sắc mặt lạnh lẽo, cười nói: “Cái này vốn cũng rất công bình!”

Hắn rõ ràng nhất, cái kia văn phù chi thuật quý thần khó lường, có chút không có chút nào Huyền Linh chỉ lực người, nếu như phương pháp thoả đáng, thi triển cái kia Cao giai văn phù, cũng có thể lại để cho một cái Tinh Võ cảnh cường giả lập tức bị mất mạng!

Hiện tại Tiểu Vũ công tử vốn nắm giữ chủ động cùng ưu thế, lại đưa ra đổi lại biện pháp, hắn sao lại không làm?

Ngốc Ứng cũng là cậu còn không được, nhanh chóng xoay người lại. Đối diện lấy Tiểu Vũ công tử, hỏi: “So cái gì?”

“Đó là đương nhiên là so thi từ ca phú rồi!” Tiểu Vũ công tử cười to nói: “Chẳng lẽ người không biết. Ta Tiểu Vũ công tử, am hiểu nhất là này sao?”

Mang Thương sắc mặt lập tức sùng sờ. Bọn hắn Mang Hi Điện người, đều đều mê luyện tại Mang Hi chi thuật, cùng với như thế nào nhanh chóng đề cao công pháp, rồi lại nơi nào sẽ cái gì thi từ ca phú?

Ánh mắt của hắn lập loè, lại đột nhiên nghe thấy một thanh âm nói: “Đã so thi từ ca phú, sao không để cho ta tới ứng chiến?”

Mang Thương sắc mặt trầm xuống, đã thấy một cái hất lên Hồng sắc áo choàng, niên kỷ bất quá mười lăm mười sáu tuổi thiếu niên, từ trên lầu chậm rãi bay xuống.

Ngốc Ứng tranh thủ thời gian giới thiệu nói: “Mang Điện Chủ. Đây cũng là Liễu gia Tam thiếu, Liễu Vãn Thiên!”

“Cái kia công bố Tu Hồn Lạc Phách Đan phương Liễu Vãn Thiên?” Mang Thương ánh mắt ổn định, đánh giá Liễu Vãn Thiên một phen, đột nhiên cười nói: “Người võ tu đẳng cấp, tối đa bất quá Linh Võ cảnh trung kỳ, điểm này cùng Tiểu Vũ công tử so sánh với, ngược lại là hiểu được liễu mạng!”

Hắn thông qua Mang Hi trùng truyền thư, đã biết rõ Ngốc Ứng đem Thần Kiếm Sơn Trang Tam thiếu Liễu Vãn Thiên nắm ở trong tay, lại không nghĩ

rằng hán giờ phút này vậy mà đến vì chính mình một phương trợ trận!

“Chỉ là. Ngươi thì như thế nào hội cái kia thì từ ca phú?” Mang Thương tiếp tục nói: “Huống chi, ở chỗ này phần lớn đều là người thô kệch, người phương nào có thể được chia ai thắng ai thua?”

“Đề ta làm trong lúc này bình phán người như thế nào?” Một cái vô cùng thanh âm dễ nghe vang lên, một đạo hồng ảnh. Lập tức bay xuống ở trước mặt mọi người.

“Đồng Diên?” Mang Thương cười nói: “Nhiều năm không thấy, không nghĩ tới ngươi đều lớn như vậy rồi! Ta còn nhớ rõ ngươi khi còn bé, chỉ là sự phụ của ngươi Vọng Thực theo đuổi!”

Đồng Diên cười nói: “Đồng Diên bái kiến mang Điện Chủ. Bái kiến Tiểu Vũ công tử!”

“Hay lắm! Hay lắm!” Tiểu Vũ công tử lay động quạt lông, nhẹ giọng cười nói: “Đã sớm nghe nói. Cái này Hồng Tụ Cung nữ tử, không chỉ có mỗi cái công pháp lợi hại. Hơn nữa đa tài đa nghệ, cái này Đồng Diên cô nương, nghe nói là Vọng Thực cung chủ dốc lòng bồi dưỡng được đến tài nữ, cầm kỳ thư họa mọi thứ tinh thông, có Đồng Diên cô nương làm người trung gian, tất nhiên là lại không thể phù hợp hơn, cũng sẽ không bồi nhọ tình thơ ý họa ý cảnh!”

“Chỉ là...” Tiểu Vũ công tử ngưng thần nhìn Liễu Ván Thiên liếc, cười nói: “Cái này Liễu gia Tam thiếu, lúc nào vậy mà cùng Mang Hi Điện thành người một nhà? Hẳn là, ngươi không biết đây là tại dẫn sói vào nhà sao?”

Liễu Ván Thiên cười nói: “Khanh bán giai nhân, không biết làm sao làm tặc? Ngươi vốn có thể dựa vào văn tài tung hoành Long Tường, thậm chí khinh thường Đại Lương, lại không nên đến chuyển lần này thế tục vùng nước đục, tội gì?”

Tiểu Vũ công tử nghe xong, thần sắc vậy mà ngẩn ngơ, lời nói này, chính thức nói là vào trong lòng của hán, chỉ là hán nhưng lại không biết, vì sao thiếu niên này, lại đối với chính mình có thể như thế giải!

Liễu Ván Thiên lạnh nhạt nói: “Bất kể như thế nào, ta giờ phút này, nhưng lại phải giúp lấy Mang Hi Điện ứng phó cái này một hồi, hẳn là, ngươi còn sợ ta hay sao?”

Tiểu Vũ công tử cười to nói: “Chê cười, ta Tiểu Vũ, dùng tăng lên văn nhân địa vị vì nhiệm vụ của mình, lại chẳng lẽ không phải sợ ngươi cái này không biết trời cao đất rộng tiểu thiếu niên?”

Hán đột nhiên vừa chấp tay, cười nói: “Ngươi niên kỷ so với ta nhỏ hơn, không bằng, xin mời ngươi ra đề mục a!”

Liễu Ván Thiên hẳn biết rõ, giờ phút này phương thức tốt nhất, là đến đỡ một phương người mạnh nhất, đi chống cự thế lực khác, mà giờ khắc này, mạnh nhất thế lực, là Mang Hi Điện. Cho nên hẳn phải đứng tại Mang Hi Điện cái này một phương, mượn Mang Hi Điện chi lực, chống cự cường địch!

Hán cũng không khách khí nữa, cười nói: “Không bằng, chúng ta so thơ a!”

Tiểu Vũ công tử hỏi: “Ngươi muốn như thế nào so?”

Liễu Ván Thiên ngưng thần nhìn Đồng Diên liếc, gập mắt của nàng trong mắt tựa hồ có vẻ chờ đợi, cho thấy nàng đối với trận này thi đấu cũng là hết sức cảm thấy hứng thú, liền cười nói: “Do Đồng Diên cô nương ra đề mục, ngươi ta riêng phần mình dùng hôm nay chi tình, chi cảnh, chi tư, chi muốn, làm thơ một thủ, thỉnh động viên cô nương bình phán, như thế nào?”

“Như thế rất tốt!” Tiểu Vũ công tử nói: “Vậy thì làm phiên Đồng Diên cô nương ra đề mục rồi!”

Đồng Diên nhẹ gật đầu, nhìn qua cái này đại đường bên ngoài như nước cảnh ban đêm, mê người bờ môi trong đột nhiên nhớ lại một cái từ: “Thủy Nguyệt!”

Tiểu Vũ công tử nghe xong, thâm nghĩ cái này đề ra ngược lại là có ý cảnh, nơi này là chân núi, rõ ràng không có nước, chỉ có ánh trăng, nàng lại ra đề mục Thủy Nguyệt, hiển nhiên có mặt khác ý cảnh.

Liễu Ván Thiên muốn nhưng lại, cái này nguyệt một chữ, tựa hồ cùng mình rất là hữu duyên, mẹ của mình tên là Cô Nguyệt, trên cánh tay phải nguyệt hình ấn ký, tên là Cầu Nguyệt Kỳ; Bạn tốt của hán Phạm Nhị bảo kiếm, tên là Phần Nguyệt Kiếm; Chính mình đoạn trước chỗ tu luyện, tên là Lâm Nguyệt cốc, Lâm Nguyệt trì, bên trong có một tính tình không tốt lắm lại rất mỹ lệ tuyệt tục nữ tử gọi là Lâm Nguyệt!

Liền hán trước đó vài ngày thức tỉnh Tinh Hồn, cách này nguyệt tinh gần đây, bị chính mình đặt tên là câu nguyệt Tinh Hồn!

Chỉ là, cái này Đồng Diên cũng tại cái này không có nước chi địa, lấy đề Thủy Nguyệt, thật sự là hảo ý cảnh!

Không đến nửa chén trà nhỏ thời cơ, Tiểu Vũ công tử mặt lộ vẻ tự mãn, cười nói: “Ta tới trước, như thế nào?”

Liễu Ván Thiên mỉm cười nói: “Thỉnh!”

Tiểu Vũ công tử quạt lông nhẹ giương, hán nhìn qua rộng mở đại môn bên ngoài sương mù cùng trong sương mù ánh trăng, một bên đạo bước, một bên trầm ngâm.

“Yên lung hàn lộ nguyệt lung cát.”

“Dạ trú Vô Lăng Kiếm Vương gia.”

“Huyền Dương Đế Kiếm nay ở đâu?”

“Trường kiếm Thương Khung Tiểu Thiên Nhai!”

“Tốt!” Tiểu Vũ công tử một ngăm xong, Đông Diên liền đưa cho khảng định, Yên Nhiên bình luận: “Hàn lộ vi nước, lung cát hàm nguyệt; Kiếm Vương khách sạn, Huyền Dương Đế Kiếm đều nhập thơ như vẽ! Tiểu Vũ công tử mặc dù không tu võ đạo, lại dùng văn làm kiếm, lòng mang thiên hạ, không thiếu trường kiếm đi Thiên Nhai ôm ấp tình cảm, thơ hay!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 186: Thi từ ca phú

“Không nghĩ tới người tuổi còn nhỏ, vậy mà có thể tính toán theo công thức đến tận đây, thật sự là khó được!” Đông Diên cười lúc nói lời này, phảng phất nàng so Liễu Ván Thiên rất nhiều.

Kỳ thật, tuổi của nàng, cũng không quá đáng mười sáu mười bảy tuổi, cùng Liễu Ván Thiên không sai biệt lắm, chỉ là nàng từ nhỏ đi theo Vọng Thực cùng chủ bên người, mưa dầm thấm đất, kiến thức phi phạm, tăng thêm tuổi còn nhỏ, liền chừng quân Hồng Tụ Cung Tử đại Hiên chủ một trong, nói chuyện làm việc, khó tránh khỏi so bình thường nữ tử thành thực!

Liễu Ván Thiên lại lơ đãng, cười nói: “Tiểu Vũ công tử muốn chuyển đổi thi đấu phương thức rồi!”

Quả nhiên, hắn nói xong lời này, Tiểu Vũ công tử làm ra muốn thi triển văn phù thuật tư thế về sau, rồi lại ngừng lại, thở dài nói: “Được rồi, nhìn người cái này gây trở ngại xương khung xương, ta thật đúng là không đành lòng thi triển ta đây cái kia độc nhất vô nhị văn phù chi thuật, không bằng, chúng ta đổi lại biện pháp như thế nào?”

“Đổi cái gì?”

Ngọc Ưng vốn đưa lưng về phía Tiểu Vũ công tử, chuẩn bị tiếp nhận hắn thi triển văn phù chi thuật, nghe xong lời này, trong nội tâm lập tức buông lỏng.

Nhìn thấy Ngọc Ưng cái kia biến hóa thần sắc, Tiểu Vũ công tử cười nói: “Vừa rồi ta tuyên chính là người chỗ am hiểu biện pháp, hiện tại, chúng ta không bằng ta am hiểu biện pháp, như vậy cũng rất công bình, người xem coi thế nào?”

“Cái kia... Cái kia theo ý người nói là được!”

Mang Thương sắc mặt lạnh lẽo, cười nói: “Cái này vốn cũng rất công bình!”

Hắn rõ ràng nhất, cái kia văn phù chi thuật quỷ thần khó lường, có chút không có chút nào Huyền Linh chi lực người, nếu như phương pháp thoả đáng, thi triển cái kia Cao giai văn phù, cũng có thể lại để cho một cái Tinh Võ cảnh cường giả lập tức bị mất mạng!

Hiện tại Tiểu Vũ công tử vốn nắm giữ chủ động cùng ưu thế, lại đưa ra đổi lại biện pháp, hắn sao lại không làm?

Ngọc Ưng cũng là câu còn không được, nhanh chóng xoay người lại. Đối diện lấy Tiểu Vũ công tử, hỏi: “So cái gì?”

“Đó là đương nhiên là so thi từ ca phú rồi!” Tiểu Vũ công tử cười to nói: “Chẳng lẽ người không biết. Ta Tiểu Vũ công tử, am hiểu nhất là này sao?”

Mang Thương sắc mặt lập tức sùng sờ. Bọn hắn Mang Hi Điện người, đều đều mê luyện tại Mang Hi chi thuật, cùng với như thế nào nhanh chóng đề cao công pháp, rồi lại nơi nào sẽ cái gì thi từ ca phú?

Ánh mắt của hắn lập loè, lại đột nhiên nghe thấy một thanh âm nói: “Đã so thi từ ca phú, sao không đề cho ta tới ứng chiến?”

Mang Thương sắc mặt trầm xuống, đã thấy một cái hất lên Hồng sắc áo choàng, niên kỷ bất quá mười lăm mười sáu tuổi thiếu niên, từ trên lầu chậm rãi bay xuống.

Ngốc Ứng tranh thủ thời gian giới thiệu nói: “Mang Điện Chủ. Đây cũng là Liễu gia Tam thiếu, Liễu Văn Thiên!”

“Cái kia công bố Tu Hồn Lạc Phách Đan phương Liễu Văn Thiên?” Mang Thương ánh mắt ổn định, đánh giá Liễu Văn Thiên một phen, đột nhiên cười nói: “Người võ tu đẳng cấp, tối đa bất quá Linh Võ cảnh trung kỳ, điểm này cùng Tiểu Vũ công tử so sánh với, ngược lại là hiểu được liều mạng!”

Hắn thông qua Mang Hi trùng truyền thư, đã biết rõ Ngốc Ứng đem Thần Kiếm Sơn Trang Tam thiếu Liễu Văn Thiên nắm ở trong tay, lại không nghĩ rằng giờ phút này vậy mà đến vì chính mình một phương trợ trận!

“Chỉ là. Người thì như thế nào hội cái kia thì từ ca phú?” Mang Thương tiếp tục nói: “Huống chi, ở chỗ này phần lớn đều là người thô kệch, người phương nào có thể được chia ai thắng ai thua?”

“Để ta làm trong lúc này bình phán người như thế nào?” Một cái vô cùng thanh âm dễ nghe vang lên, một đạo hồng ảnh. Lập tức bay xuống ở trước mặt mọi người.

“Đông Diên?” Mang Thương cười nói: “Nhiều năm không thấy, không nghĩ tới người đều lớn như vậy rồi! Ta còn nhớ rõ người khi còn bé, chỉ là sự phụ của người Vọng Thục theo đuôi!”

Đông Diên cười nói: “Đông Diên bái kiến mang Điện Chủ. Bái kiến Tiểu Vũ công tử!”

“Hay lắm! Hay lắm!” Tiểu Vũ công tử lay động quạt lông, nhẹ giọng cười nói: “Đã sớm nghe nói. Cái này Hồng Tụ Cung nữ tử, không chỉ có mỗi cái công pháp lợi hại. Hơn nữa đa tài đa nghệ, cái này Đông Diên cô nương, nghe nói là Vọng Thục cung chủ độc lòng bồi dưởng được đến tài nữ, cầm kỳ thư họa mọi thứ tinh thông, có Đông Diên cô nương làm người trung gian, tất nhiên là lại không thể phù hợp hơn, cũng sẽ không bồi nhọt tình thơ ý họa ý cảnh!”

“Chỉ là...” Tiểu Vũ công tử ngưng thần nhìn Liễu Văn Thiên liếc, cười nói: “Cái này Liễu gia Tam thiếu, lúc nào vậy mà cùng Mang Hi Điện thành người một nhà? Hắn là, người không biết đây là tại dẫn sói vào nhà sao?”

Liễu Văn Thiên cười nói: “Khanh bán giai nhân, không biết làm sao làm tặc? Người vốn có thể dựa vào văn tài tung hoành Long Tường, thậm chí khinh thường Đại Lương, lại không nên đến chuyện lần này thế tục vũng nước đục, tội gì?”

Tiểu Vũ công tử nghe xong, thần sắc vậy mà ngẩn ngơ, lời nói này, chính thức nói là vào trong lòng của hắn, chỉ là hắn nhưng lại không biết, vì sao thiếu niên này, lại đối với chính mình có thể như thế giải!

Liễu Văn Thiên lạnh nhạt nói: “Bất kể như thế nào, ta giờ phút này, nhưng lại phải giúp lấy Mang Hi Điện ứng phó cái này một hồi, hắn là, người còn sợ ta hay sao?”

Tiểu Vũ công tử cười to nói: “Chê cười, ta Tiểu Vũ, dùng tăng lên văn nhân địa vị vì nhiệm vụ của mình, lại chẳng lẽ không phải sợ người cái này không biết trời cao đất rộng tiểu thiếu niên?”

Hắn đột nhiên vừa chấp tay, cười nói: “Người niên kỷ so với ta nhỏ hơn, không bằng, xin mời người ra đề mục a!”

Liễu Văn Thiên hắn biết rõ, giờ phút này phương thức tốt nhất, là đến đỡ một phương người mạnh nhất, đi chống cự thế lực khác, mà giờ khắc này, mạnh nhất thế lực, là Mang Hi Điện. Cho nên hắn phải đứng tại Mang Hi Điện cái này một phương, mượn Mang Hi Điện chi lực, chống cự cường địch!

Hắn cũng không khách khí nữa, cười nói: “Không bằng, chúng ta so thơ a!”

Tiểu Vũ công tử hỏi: “Người muốn như thế nào so?”

Liễu Văn Thiên ngưng thần nhìn Đông Diên liếc, gắp mắt của nàng trong mắt tựa hồ có vẻ chờ đợi, cho thấy nàng đối với trận này thi đấu cũng là hết sức cảm thấy hứng thú, liền cười nói: “Đo Đông Diên cô nương ra đề mục, người ta riêng phần mình dùng hôm nay chi tình, chi cảnh, chi tư, chi muốn, làm thơ một thủ, thỉnh động viên cô nương bình phán, như thế nào?”

“Như thế rất tốt!” Tiểu Vũ công tử nói: “Vậy thì làm phiền Đông Diên cô nương ra đề mục rồi!”

Đông Diên nhẹ gật đầu, nhìn qua cái này đại đường bên ngoài như nước cảnh ban đêm, mê người bờ môi trong đột nhiên nhớ lại một cái từ: “Thủy Nguyệt!”

Tiểu Vũ công tử nghe xong, thầm nghĩ cái này đề ra ngược lại là cố ý cảnh, nơi này là chân núi, rõ ràng không có nước, chỉ có ánh trăng, nàng lại ra đề mục Thủy Nguyệt, hiển nhiên có mặt khác ý cảnh.

Liễu Văn Thiên muốn nhưng lại, cái này nguyệt một chữ, tựa hồ cùng mình rất là hữu duyên, mẹ của mình tên là Cô Nguyệt, trên cánh tay phải nguyệt hình ấn ký, tên là Cầu Nguyệt Ký; Bạn tốt của hắn Phạm Nhị bảo kiếm, tên là Phần Nguyệt Kiếm; Chính mình đoạn trước chỗ tu luyện, tên là Lâm Nguyệt cốc, Lâm Nguyệt trì, bên trong có một tỉnh tình không tốt lắm lại rất mỹ lệ tuyệt tục nữ tử gọi là Lâm Nguyệt!

Liền hắn trước đó vài ngày thức tỉnh Tinh Hồn, cách này nguyệt tỉnh gần đây, bị chính mình đặt tên là câu nguyệt Tinh Hồn!

Chỉ là, cái này Đông Diên cũng tại cái này không có nước chi địa, lấy đề Thủy Nguyệt, thật sự là hảo ý cảnh!

Không đến nửa chén trà nhỏ thời cơ, Tiểu Vũ công tử mặt lộ vẻ tự mãn, cười nói: “Ta tới trước, như thế nào?”

Liễu Văn Thiên mỉm cười nói: “Thỉnh!”

Tiểu Vũ công tử quạt lông nhẹ giương, hần nhìn qua rộng mở đại môn bên ngoài sương mù cùng trong sương mù ánh trắng, một bên dạo bước, một bên trầm ngâm.

“Yên lung hàn lộ nguyệt lung cát.”

“Đại trú Vô Lăng Kiếm Vương gia.”

“Huyền Dương Đế Kiếm nay ở đâu?”

“Trường kiếm Thương Khung Tiểu Thiên Nhai!”

“Tốt!” Tiểu Vũ công tử một ngâm xong, Đông Diên liền đưa cho khẳng định, Yên Nhiên bình luận: “Hàn lộ vì nước, lung cát hàm nguyệt; Kiếm Vương khách sạn, Huyền Dương Đế Kiếm đều nhập thơ như vẽ! Tiểu Vũ công tử mặc dù không tu võ đạo, lại dùng văn lâm kiếm, lòng mang thiên hạ, không thiếu trường kiếm đi Thiên Nhai ôm ấp tình cảm, thơ hay!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 187: Cầu Nguyệt Thần Thoại

Liễu Văn Thiên cũng nhẹ gật đầu, cười nói: “Tiểu Vũ công tử, quả nhiên danh bất hư truyền, ngày khác Đại Lương Đế Quốc văn tài tách ra thời điểm, là bài thơ này danh dương thiên hạ ngày!”

Tiểu Vũ công tử nghe Liễu Văn Thiên nâng lên văn tài tách ra ngữ điệu, trong nội tâm đoán coi là tri âm, khẽ cười nói: “Hắn là, Liễu Tam thiếu cũng có chân hưng văn tài ý chí?”

Không nghĩ tới Liễu Văn Thiên lại cười nói: “Đại lục này, dù sao lấy võ vi tôn, dùng võ mở đường, hết thầy mới có thể!”

Nói xong, hần đột nhiên cười nói: “Ta cũng tư được thơ một thủ, thỉnh Đông Diên cô nương chỉ giáo, xin chỉ giáo!”

“Thiên cổ công danh bụi cùng đất.”

“Vạn dặm trường kiếm gãy sương mù.”

“Cổ nhân không thấy lúc này nguyệt.”

“Cho dù đế kiếm cũng quang vinh khô.”

Đông Diên nghe xong, vậy mà trầm mặc không muốn, Tiểu Vũ công tử tựa hồ cũng đang trầm tư, những người khác tắc thì phần lớn cái hiểu cái không, rồi lại không biết ai thắng ai thua, chờ Đông Diên quyết đoán.

Liễu Văn Thiên cũng không nói chuyện, nhìn qua Đông Diên trầm tư lúc cái kia lông mày nhíu lại thần sắc, cảm giác dị thường

“Người tuổi còn nhỏ, nhưng mà làm sao như thế trầm thấp, chỉ là cái này trầm thấp bên trong, lại tìm hiểu thiên địa, căn bản công danh, nếu như không phải thấy người, ta thật sự hội cho rằng cái này câu thơ, là một cái bốn mươi năm mươi tuổi trung niên nhân làm dễ dàng!”

“Luận tả thực, người cái này thơ không bằng Tiểu Vũ công tử, nhưng là luận ý cảnh, luận cách cục, luận lòng dạ, luận thấu triệt, Tiểu Vũ công tử thơ không bằng người!”

“Cho nên theo ta thấy đến, vẫn là Liễu Tam thiếu thắng!”

Tiểu Vũ công tử vậy mà nhẹ gật đầu, cười nói: “Từ xưa anh hùng xuất thiếu niên, đại lục này tuy nhiên lấy võ vi tôn, nhưng là ta tin tưởng, có người bậc này thiếu niên, văn tài quật khởi. Chỉ là vấn đề thời gian!”

Hắn tựa hồ rất có thâm ý địa nhìn Mang Thương cùng Ngọc Ứng bọn người liếc, trầm ngâm nói: “Chỉ là. Khích lệ Tam thiếu chó đẻ dẫn sói vào nhà tốt!”

Nói xong, hắn đóng cửa quạt lông. Cũng không bị thương, cũng không phiền muộn, vui vẻ hưởng vẻ ngoài cửa đi đến.

Hắn vừa đi, cùng hắn cùng đi các sắc nhân vật, cũng nhao nhao đi theo mà đi, chỉ chốc lát, luận kiếm khách sạn lại khôi phục bình tĩnh.

Đồng Diên đột nhiên xinh đẹp cười nói: “Liễu Tam thiếu, bên ngoài Thủy Nguyệt đều cụ, chúng ta sao không đi ra ngoài đi đi?”

“Chính có ý đó!” Liễu Vãn Thiên trong nội tâm vui vẻ. Cười nói: “Đồng Diên cô nương thỉnh!”

Gặp Mang Thương cùng Ngọc Ứng vậy mà mặt lộ vẻ không thích, Đồng Diên cười nói: “Các người còn sợ chúng ta đi hay sao? Yên tâm, mặc kệ Liễu Tam thiếu như thế nào là muốn, ta là không nỡ đi!”

Cái kia ý tứ rất rõ ràng, nếu như nàng không muốn đi, như vậy bằng Liễu Vãn Thiên tu vi, hắn cũng đi không được!

“Xin cứ tự nhiên!”

Mang Thương cười cười, tránh ra thân thể.

Nhìn qua hai người thân ảnh, Ngọc Ứng cười nói: “Điện Chủ. Khá tốt có cái này Liễu Tam thiếu, bằng không thì, chúng ta tuy nhiên cũng không trở thành thật sự rời khỏi cái này Kiếm Vương Sơn, trên mặt mũi chỉ sợ không sống khá giả a! Đều tại ta Thailand khinh địch. Vậy mà gặp cái kia Tiểu Vũ công tử đạo nhì!”

“Cái này cũng không trách người được!” Mang Thương trầm giọng nói: “Ai ngờ cái kia Tiểu Vũ công tử vì sao có thể ngăn cản người chiều đó Mang Hàm Hương, người có thể cùng Hồng Tụ Cung vi thiện, lại cùng Liễu Vãn Thiên kết thành đồng minh. Cái này rất tốt, dù sao. Cái kia Hồng Tụ Cung Vọng Thực cung chủ, cùng chúng ta Mang Hi tông điện Điện Chủ giao tình không phải là nông cạn! Cái này Liễu Vãn Thiên sao. Nhưng lại cạy mở Thần Kiếm Sơn Trang đại môn một đạo lợi khí, ta thế nhưng mà nghe nói, cái kia Liễu Tiểu Dao, đối với đứa con trai này, thế nhưng mà bảo bối được rất! Ta sẽ muốn tông điện bẩm báo, nhớ người một công!”

Ngọc Ứng cười nói: “Đa tạ Điện Chủ!”

Mang Thương trầm tư nói: “Ân, chỉ là đối với Tiểu Vũ công tử vì sao có thể ngăn cản Mang Hi văn thuật, sau này nhất định muốn đem việc này điều tra tình tường mới là!”

Ngọc Ứng đáp: “Vâng!”

Mang Thương nhìn qua bên ngoài ánh trăng, lẩm bẫm: “Chỉ là không biết cái kia Đồng Diên tìm cái này Liễu Vãn Thiên, không biết cái gọi là chuyện gì.”

“Hắn là...” Ngọc Ứng tựa hồ là nghĩ đến khăn yếu chỗ, hắn hèn mọn bị ỏi cười nói: “Cái này Đồng Diên cô nương, chẳng lẽ là muốn nam nhân?”

Mang Thương lắc đầu, cười nói: “Người lớn như vậy mấy tuổi rồi, nguyên lai nhưng vẫn là như vậy già mà không đứng đắn a!”

Ánh trăng tuy nhiên không tròn, lại như cũ như mặt nước xuyên thấu qua sương mù, chiếu sáng thị trấn nhỏ Thanh Thạch tiểu đạo.

Đồng Diên nhìn qua ánh trăng trong sắc mặt hình dáng rõ ràng Liễu Vãn Thiên, khoe miệng tiết ra vẻ mỉm cười, chợt mà hỏi thăm: “Ta suy đoán cái kia hai cái lão già kia, nhất định là suy nghĩ, ta tìm người, hội làm cái gì?”

“Ngọc Ứng cái kia lão già kia, thậm chí hội hèn mọn bị ỏi mà nghĩ ta có phải hay không vừa ý người rồi!”

Liễu Vãn Thiên không nghĩ tới Đồng Diên nói chuyện thật không ngờ trực tiếp, hắn mỉm cười nói: “Như có thể được Đồng Diên cô nương lọt mắt xanh, vậy thì thật là ta Liễu Vãn Thiên tam sinh hữu hạnh, chỉ biết ta cũng biết, tại cao ngạo Đồng Diên cô nương trong mắt, điểm này lại là rất khó!”

Đồng Diên thần sắc tựa hồ sững sờ, nghẹn miệng nói: “Ta tự đem người là nói đùa rồi, Hồng Tụ Cung tuy nhiên tịch tịch như tuyết, ta lại không như vậy không chịu nổi!”

Đồng Diên nhẹ nhàng bước chân ngừng lại, nàng chăm chăm vào Liễu Vãn Thiên, từ trên xuống dưới nhìn hồi lâu, ánh mắt kia, tựa hồ là muốn đem Liễu Vãn Thiên toàn bộ ăn hết.

Giờ phút này, Liễu Vãn Thiên thân thể bị Tần Tử Nghi thần thức khống chế, hắn vốn đối với Đồng Diên rất là ưa thích, giờ phút này thấy ánh mắt của nàng, thăm nghĩ cô nương này, hắn là thật sự vừa ý chính mình rồi?

Chỉ là chờ hắn phát hiện Đồng Diên xem hắn thời điểm, vậy mà vận dụng xem hơi chi thuật, liền lập tức tan vỡ đầu năm nay, cô gái đẹp này, dĩ nhiên là tại xem xét tu vi của mình, chỉ là nàng cũng không cần thấy như vậy cần thận a?

Nàng dừng một chút, đột nhiên nhìn qua không trung nửa tháng hình, chợt mà hỏi thăm: “Trước đó vài ngày, tại cách nguyệt tinh gần đây địa phương, có một vòng ánh sáng đáp xuống thế giới loài người, người cũng đã biết, cái này ý vị như thế nào?”

Liễu Vấn Thiên trong nội tâm nhảy dựng, cái này Đông Diên, hẳn là đã biết rõ, là tự mình vượt qua cảnh đã thức tỉnh câu nguyệt Tinh Hồn?

Hắn sắc mặt thông dong mà nói: “Cái này, ta nhưng lại không biết!”

Đông Diên bước chân lại bắt đầu đi lên phía trước, nói khẽ: “Nếu như không phải nhìn ngời đoạn mạch mới chữa trị không lâu, xem tu vi cũng không quá đáng là Linh Võ cảnh trung kỳ cảnh giới, ta thật đúng là hội cho rằng, cái kia đã thức tỉnh cách nguyệt tinh gần đây Tinh Hồn người, sẽ là người!”

“Tại sao lại nghĩ đến là ta? Đây cũng là Vọng Thực cùng chủ suy nghĩ sao?”

“Đúng vậy! Ngời sinh ra thời điểm, Võ Lăng quận trời sinh dị tượng, khi đó ta còn rất bé, thực sự nhớ đến lúc ấy Hồng Lôi cuộn cuộn, ngàn vạn Tiên Hạc trên không trung nhảy múa thịnh cảnh!”

Đông Diên hí mắt, tựa hồ tại nhớ lại.

“Có người nói, đó là cường thể đến thể gian, cũng có người nói, đó là Cầu Nguyệt thần hàng lâm!”

Liễu Vấn Thiên thất kinh hỏi: “Cầu Nguyệt thần? Đó là cái gì?”

Hắn chỉ nghe phụ thân Liễu Tiêu Dao đã từng nói qua, “Cầu Nguyệt giải cấm, hủy tộc diệt chủng!” Chỉ là, hắn lại không biết còn có Cầu Nguyệt thần thuyết pháp!

Đông Diên nhìn qua như nước ánh trắng, tri hoãn âm thanh nói: “Đồn đãi, chúng ta đoán nguyệt tinh, kỳ thật cũng không phải nguyên vẹn nguyệt tinh, nó thiếu một cái giác, khiến nó đã trở thành có chỗ thiếu hụt nguyệt tinh, tên là Cầu Nguyệt.”

“Thiếu hụt cái kia một khối, đúng là cách nó gần đây cái kia khóa Tinh Thần, tên là Cầu Nguyệt Tinh! Chỉ là ở đằng kia khóa Tinh Thần cùng nguyệt tinh tầm đó, có một ít khối rơi vào nhân gian, nếu như cái này một ít khối nguyệt tinh không một lần nữa đưa về Tinh Hải, liên tiếp nguyệt tinh cùng Cầu Nguyệt Tinh, cái kia nguyệt tinh liền vĩnh viễn không hoàn chỉnh!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 187: Cầu Nguyệt Thần Thoại

Liễu Vấn Thiên cũng nhẹ gạt đầu, cười nói: “Tiểu Vũ công tử, quả nhiên danh bất hư truyền, ngày khác Đại Lương Đế Quốc văn tài tách ra thời điểm, là bài thơ này danh dương thiên hạ ngày!”

Tiểu Vũ công tử nghe Liễu Vấn Thiên nâng lên văn tài tách ra ngữ điệu, trong nội tâm đón coi là tri âm, khẽ cười nói: “Hắn là, Liễu Tam thiếu cũng có chân hưng văn tài ý chí?”

Không nghĩ tới Liễu Vấn Thiên lại cười nói: “Đại lục này, dù sao lấy võ vi tôn, dùng võ mở đường, hết thầy mới có thể!”

Nói xong, hắn đột nhiên cười nói: “Ta cũng tự được thơ một thủ, thỉnh Đông Diên cô nương chỉ giáo, xin chỉ giáo!”

“Thiên cô công danh bụi cùng đất.”

“Vạn dặm trường kiếm gãy sương mù.”

“Cổ nhân không thấy lúc này nguyệt.”

“Cho dù để kiếm cũng quang vinh khô.”

Đông Diên nghe xong, vậy mà trầm mặc không muốn, Tiểu Vũ công tử tựa hồ cũng đang trầm tư, những người khác tắc thì phần lớn cái hiểu cái không, rồi lại không biết ai thắng ai thua, chờ Đông Diên quyết đoán.

Liễu Vấn Thiên cũng không nói chuyện, nhìn qua Đông Diên trầm tư lúc cái kia lông mày nhíu lại thần sắc, cảm giác dị thường

“Người tuổi còn nhỏ, nhưng mà làm sao như thế trầm thấp, chỉ là cái này trầm thấp bên trong, lại tìm hiểu thiên địa, cận bã công danh, nếu như không phải thấy người, ta thật sự hội cho rằng cái này câu thơ, là một cái bốn mươi năm mươi tuổi trung niên nhân làm dễ dàng!”

“Luyện tả thực, người cái này thơ không bằng Tiểu Vũ công tử, nhưng là luận ý cảnh, luận cách cục, luận lòng dạ, luận thấu triệt, Tiểu Vũ công tử thơ không bằng người!”

“Cho nên theo ta thấy đến, vẫn là Liễu Tam thiếu thảng!”

Tiểu Vũ công tử vậy mà nhẹ gật đầu, cười nói: “Từ xưa anh hùng xuất thiếu niên, đại lục này tuy nhiên lấy võ vi tôn, nhưng là ta tin tưởng, có người bậc này thiếu niên, vẫn tài quật khởi. Chỉ là vấn đề thời gian!”

Hắn tựa hồ rất có thâm ý địa nhìn Mang Thương cùng Ngọc Ứng bọn người liếc, trầm ngâm nói: “Chỉ là. Khích lệ Tam thiếu chó đẻ dẫn sói vào nhà tốt!”

Nói xong, hắn đóng cửa quật lông. Cũng không bi thương, cũng không phiền muộn, vui vẻ hưởng vẻ ngoài cửa đi đến.

Hắn vừa đi, cùng hắn cùng đi các sắc nhân vật, cũng nhao nhao đi theo mà đi, chỉ chốc lát, luận kiếm khách sạn lại khôi phục bình tĩnh.

Đông Diên đột nhiên xinh đẹp cười nói: “Liễu Tam thiếu, bên ngoài Thủy Nguyệt đều cụ, chúng ta sao không đi ra ngoài đi đi?”

“Chính có ý đó!” Liễu Ván Thiên trong nội tâm vui vẻ. Cười nói: “Đông Diên cô nương thỉnh!”

Gặp Mang Thương cùng Ngọc Ứng vậy mà mặt lộ vẻ không thích, Đông Diên cười nói: “Các người còn sợ chúng ta đi hay sao? Yên tâm, mặc kệ Liễu Tam thiếu như thế nào là muốn, ta là không nở đi!”

Cái kia ý tứ rất rõ ràng, nếu như nàng không muốn đi, như vậy bằng Liễu Ván Thiên tu vi, hắn cũng đi không được!

“Xin cứ tự nhiên!”

Mang Thương cười cười, tránh ra thân thể.

Nhìn qua hai người thân ảnh, Ngọc Ứng cười nói: “Điện Chủ. Khá tốt có cái này Liễu Tam thiếu, bằng không thì, chúng ta tuy nhiên cũng không trở thành thật sự rời khỏi cái này Kiếm Vương Sơn, trên mặt mũi chỉ sợ không sống khá giả a! Điều tại ta Thailand khinh địch. Vậy mà gặp cái kia Tiểu Vũ công tử đạo nhai!”

“Cái này cũng không trách người được!” Mang Thương trầm giọng nói: “Ai ngờ cái kia Tiểu Vũ công tử vì sao có thể ngăn cản người chiều đó Mang Hàm Hương, người có thể cùng Hồng Tụ Cung vi thiện, lại cùng Liễu Ván Thiên kết thành đồng minh. Cái này rất tốt, dù sao. Cái kia Hồng Tụ Cung Vọng Thực cung chủ, cùng chúng ta Mang Hi tông điện Điện Chủ giao tình không phải là nông cạn! Cái này Liễu Ván Thiên sao. Nhưng lại cạy mở Thần Kiếm Sơn Trang đại môn một đạo lợi khí, ta thể nhưng mà nghe nói, cái kia Liễu Tiêu Dao, đối với đứa con trai này, thể nhưng mà bảo bối được rất! Ta sẽ muốn tông điện nắm bắt, nhớ người một công!”

Ngọc Ứng cười nói: “Đa tạ Điện Chủ!”

Mang Thương trầm tư nói: “Ân, chỉ là đối với Tiểu Vũ công tử vì sao có thể ngăn cản Mang Hi văn thuật, sau này nhất định muốn đem việc này điều tra tình tường mới là!”

Ngọc Ứng đáp: “Vâng!”

Mang Thương nhìn qua bên ngoài ánh trăng, lẩm bẩm: “Chỉ là không biết cái kia Đông Diên tìm cái này Liễu Ván Thiên, không biết cái gọi là chuyện gì.”

“Hắn là...” Ngọc Ứng tựa hồ là nghĩ đến khẩn yếu chỗ, hắn hèn mọn bị ỏi cười nói: “Cái này Đông Diên cô nương, chẳng lẽ là muốn nam nhân?”

Mang Thương lắc đầu, cười nói: “Người lớn như vậy mấy tuổi rồi, nguyên lai nhưng vẫn là như vậy già mà không đứng đắn a!”

Ánh trăng tuy nhiên không tròn, lại như cũ như mặt nước xuyên thấu qua sương mù, chiếu sáng thị trấn nhỏ Thanh Thạch tiểu đạo.

Đông Diên nhìn qua ánh trăng trong sắc mặt hình dáng rõ ràng Liễu Ván Thiên, khóe miệng tiết ra vẻ mỉm cười, chợt mà hỏi thăm: “Ta suy đoán cái kia hai cái lão già kia, nhất định là suy nghĩ, ta tìm người, hội làm cái gì?”

“Ngọc Ứng cái kia lão già kia, thậm chí hội hèn mọn bị ỏi mà nghĩ ta có phải hay không vừa ý người rồi!”

Liễu Ván Thiên không nghĩ tới Đông Diên nói chuyện thật không ngờ trực tiếp, hắn mỉm cười nói: “Như có thể được Đông Diên cô nương lọt mắt xanh, vậy thì thật là ta Liễu Ván Thiên tam sinh hữu hạnh, chỉ biết ta cũng biết, tại cao ngạo Đông Diên cô nương trong mắt, điểm này lại là rất khó!”

Đông Diên thần sắc tựa hồ sững sờ, nghẹn miệng nói: “Ta tự đem người là nói đùa rồi, Hồng Tụ Cung tuy nhiên tịch mịch như tuyết, ta lại không như vậy không chịu nổi!”

Đông Diên nhẹ nhàng bước chân ngừng lại, nàng chăm chăm vào Liễu Ván Thiên, từ trên xuống dưới nhìn hồi lâu, ánh mắt kia, tựa hồ là muốn đem Liễu Ván Thiên toàn bộ ăn hết.

Giờ phút này, Liễu Ván Thiên thân thể bị Tàn Tử Nghi thần thức khống chế, hắn vốn đối với Đông Diên rất là ưa thích, giờ phút này thấy ánh mắt của

nàng, thăm nghĩ cô nương này, hẳn là thật sự vừa ý chính mình rồi?

Chỉ là chờ hẳn phát hiện Đông Diên xem hẳn thời điểm, vậy mà vận dụng xem hơi chi thuật, liền lập tức tan vỡ đầu năm nay, cô gái đẹp này, dĩ nhiên là tại xem xét tu vi của mình, chỉ là nàng cũng không cần thấy như vậy cẩn thận a?

Nàng dừng một chút, đột nhiên nhìn qua không trung nửa tháng hình, chợt mà hỏi thăm: “Trước đó vài ngày, tại cách nguyệt tinh gần đây địa phương, có một vòng ánh sáng đáp xuống thế giới loài người, người cũng đã biết, cái này ý vị như thế nào?”

Liễu Vấn Thiên trong nội tâm nhảy dựng, cái này Đông Diên, hẳn là đã biết rõ, là tự mình vượt qua cảnh đã thức tỉnh câu nguyệt Tinh Hồn?

Hắn sắc mặt thông dong mà nói: “Cái này, ta nhưng lại không biết!”

Đông Diên bước chân lại bắt đầu đi lên phía trước, nói khẽ: “Nếu như không phải nhìn người đoạn mạch mới chữa trị không lâu, xem tu vi cũng không quá đáng là Linh Võ cảnh trung kỳ cảnh giới, ta thật đúng là hội cho rằng, cái kia đã thức tỉnh cách nguyệt tinh gần đây Tinh Hồn người, sẽ là người!”

“Tại sao lại nghĩ đến là ta? Đây cũng là Vọng Thực cung chủ suy nghĩ sao?”

“Đúng vậy! Người sinh ra thời điểm, Vô Lăng quận trời sinh dị tượng, khi đó ta còn rất bé, thực sự nhớ đến lúc ấy Hồng Lô cuộn cuộn, ngàn vạn Tiên Hạc trên không nhảy múa thịnh cảnh!”

Đông Diên hít một hơi, tựa hồ tại nhớ lại.

“Có người nói, đó là cường thế đến thế gian, cũng có người nói, đó là Cầu Nguyệt thần hàng lâm!”

Liễu Vấn Thiên thất kinh hỏi: “Cầu Nguyệt thần? Đó là cái gì?”

Hắn chỉ nghe phụ thân Liễu Tiêu Dao đã từng nói qua, “Cầu Nguyệt giải cảm, hủy tộc diệt chủng!” Chỉ là, hắn lại không biết còn có Cầu Nguyệt thần thuyết pháp!

Đông Diên nhìn qua như nước ánh trắng, trì hoãn âm thanh nói: “Đồn đãi, chúng ta đoán nguyệt tinh, kỳ thật cũng không phải nguyên vẹn nguyệt tinh, nó thiếu một cái giác, khiến nó đã trở thành có chỗ thiếu hụt nguyệt tinh, tên là Cầu Nguyệt.”

“Thiếu hụt cái kia một khối, đúng là cách nó gần đây cái kia khóa Tinh Thần, tên là Cầu Nguyệt Tinh! Chỉ là ở đằng kia khóa Tinh Thần cùng nguyệt tinh tầm đó, có một ít khối rơi vào nhân gian, nếu như cái này một ít khối nguyệt tinh không một lần nữa đưa về Tinh Hải, liền tiếp nguyệt tinh cùng Cầu Nguyệt Tinh, cái kia nguyệt tinh liền vĩnh viễn không hoàn chỉnh!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 188: Thần bí tiên tri

Liễu Vấn Thiên cũng nhìn qua như nước ánh trắng, nhẹ giọng hỏi: “Cái kia một ít khối đến từ nguyệt tinh thiên thạch, đến cùng ở nơi nào?”

Đông Diên nói ra: “Dựa theo 《Thượng Cổ Chư Sự Khảo》 thuyết pháp, nó đem sẽ vẫn lạc tại phạm tục, chuyển thế tại một người trên người, người kia, là sau này Cầu Nguyệt thần!”

“Người nọ nếu như thật sự trưởng thành, nhất định có kinh thế hãi tục chí lực, đừng nói là hủy tộc diệt chủng, cho dù là thác loạn Thương Khung, cũng không vì không thể!”

Liễu Vấn Thiên nhớ tới mình ở Man Sơn ngốc mười lăm năm tuổi nguyệt, hỏi: “Cái kia Cầu Nguyệt thần, cùng cường thế là một sự việc sao?”

Đông Diên nhìn Liễu Vấn Thiên liếc, hắn đương nhiên nghe nói qua Liễu Vấn Thiên tại Man Sơn ngốc sự tình, cười nói: “Có lẽ là, có lẽ không phải!”

Thanh âm của nàng trong tựa hồ bỗng nhiên nhiều hơn một tia lựa thô lựa thô thứ đồ vật, nói khẽ: “Ta ngược lại hi vọng người không phải! Cũng không muốn Cầu Nguyệt thần, cũng không muốn cường thế!”

“Bởi vì vô luận là loại nào, cả đời này nhất định lang bạc kỳ hồ, thậm chí quá sớm chết oan chết uổng! Bởi vì hắn sẽ phải chịu rất nhiều súng ái, nhưng lại sẽ gặp thụ càng nhiều nữa cảm thù cùng cừu hận!”

Liễu Văn Thiên tựa hồ cảm thấy nàng thanh âm khác thường, đột nhiên trầm ngâm nói: “Nhân sinh ở đâu có nhiều như vậy giả thiết, cũng không có nhiều như vậy hoàn toàn chính xác định tính!”

“Ta chỉ biết là, Cầu Nguyệt thần vẫn là cường thế, cũng chỉ là từ bên ngoài đến chi vật! Ta chỉ nguyện oanh oanh liệt liệt địa còn sống, mặc kệ có thể sống bao lâu, cũng mặc kệ thiên băng vẫn là địa liệt, ta chỉ nguyện làm tự chính mình!”

Giờ phút này, đây cũng là Tần Tử Nghi thần thức chân thật nghĩ cách, hắn ở kiếp trước qua thái quá mức quan tâm công danh lợi lộc, quá câu chấp tại chứng minh chính mình, cuộc đời này, hắn chỉ nguyện cùng Liễu Văn Thiên cùng một chỗ. Lại để cho cái này tánh mạng, trở nên muôn màu muôn vẻ. Oanh oanh liệt liệt!

“Đi theo bản tâm, là tốt nhất còn sống phương thức!” Đông Diên nhìn qua thần sắc kiên nghị Liễu Văn Thiên. Cười nói: “Sau lần này, ngươi tới Hồng Tụ Cung a, kỳ thật đó mới là một cái giống như là Thiên Đường địa phương!”

“Nhất định sẽ!”

Liễu Văn Thiên phát hiện, tại loại này như có như không, nửa thanh nửa sở sương mù trạng thái xuống, Đông Diên hình dáng trở nên càng thêm tĩnh lệ, loại này mỹ, đã không phải lần thứ nhất nhìn thấy nàng thời điểm cái chủng loại kia kinh diễm, cũng không phải vừa vừa đi lúc đi ra cái loại này câu nệ. Mà là một loại rất tự nhiên rất thân thiết mỹ.

Hắn cười nói: “Hồng Tụ Cung, xác thực là một cái vô cùng xinh đẹp chỗ thần kỳ, có xinh đẹp Băng Phách Huyền Tinh, có xinh đẹp phong cảnh, càng có xinh đẹp... Nữ nhân!”

“...”

Hai người trở lại luận kiếm khách sạn thời điểm, tại đây tựa hồ lại đã xảy ra lưỡng cuộc chiến đấu, Mang Hi Điện người tựa hồ một cái đều không có thiếu, chỉ là, khách sạn đại sảnh trên tường. Lại treo rồi một trương da dê làm thành bản vẽ.

Bản vẽ bên trên, viết rất nhiều danh tự, chỉ là có chút danh tự, đã bị bọn hắn dùng Hồng sắc huyết dịch hoa mất.

Bị hoa mất. Ngoại trừ Tây Bắc Bát Quỷ, miền nam Thất Sát những hơi lớn hơn một chút này danh tự bên ngoài, còn có Quỷ Kiệt Cốc, Chu Môn.

Chỉ là, đồ bên trên lại còn thừa lại không ít thế lực. Trong đó có Tần Hồn Đảo, Hoàng thành, cùng với Tổ Vương Phủ, Long Cổ Hầu.

Mà Hồng Tụ Cung, tất bị để vào cùng Mang Hi Điện cùng một chỗ trận doanh bên trong.

Những sở hữu này thế lực. Đều bị để vào một cái viết Kiếm Vương Sơn địa phương!

“Các ngươi thật xác định, cái kia 《Huyền Dương Đế Kiếm》. Là ở Kiếm Vương Sơn sao?”

Liễu Văn Thiên trong ánh mắt tràn đầy một loại vẻ chăm chọc, chột mà hỏi thăm.

Ngốc Ưng cười nói: “Ngươi hỏi cái này lời nói, là vì ngươi không biết gì không biết là cái dạng gì người!”

Liễu Văn Thiên thân thể, giờ phút này tuy nhiên là Tần Tử Nghi tại khống chế được thân thể, nhưng là hắn xác thực chưa từng nghe qua người này, hắn tin tưởng, cho dù là Thiên Viêm, cũng chưa từng nghe qua người này.

Liễu Văn Thiên hỏi: “Hắn là cái dạng gì người?”

Mang Thương nếu như không là vì xuyên lấy màu đen trường bào, hắn nếu như mặc một thân áo trắng, rất nhiều người nhất định sẽ đưa hắn coi như một cái giáo viên dạy học, bởi vì hắn xác thực rất nho nhã.

Hắn dùng thanh âm trầm thấp nói: “Sao không biết người này, càng xác thực địa xưng hô, có lẽ gọi hắn gì tiên tri, bởi vì đối với một ít rất che giấu chuyện trọng đại, tựa hồ hắn luôn có thể biết trước tất cả!”

“Người này mỗi hai mươi năm mới sẽ xuất hiện một lần, mỗi một lần xuất hiện, đều cho thế giới loài người, mang đến một cái tin tức quan trọng!”

“Sáu mươi năm trước, sao không biết mang đến tin tức, là hai bước Thánh cấp công pháp, đem tái hiện nhân gian, cái kia hai bộ công pháp, một bộ là 《Phân Thiên Kiếm Pháp》, một bộ là 《Thí Thiên Cuồng Đạo》!”

Liễu Văn Thiên im lặng, hắn đương nhiên biết rõ, cái này hai bước Thánh cấp công pháp, đối với đạt được người của bọn họ, ý vị như thế nào, gia gia của hắn, dựa vào 《Phân Thiên Kiếm Pháp》 một tay sáng lập Thần Kiếm Sơn Trang, mà Thần Đạo Đường cũng bởi vì 《Thí Thiên Cuồng Đạo》, trở thành một cỗ thế lực cường đại, cùng Thần Kiếm Sơn Trang cùng tồn tại hậu thế!

“Bốn mươi năm trước, sao không biết mang đến tin tức là, Bắc Vực Ma tộc cái vị kia tuyệt đại Ma Thần, còn sống! Tin tức này, lại để cho vốn đã đem phát sinh nội chiến Nhân tộc, lại chưa từng có đoàn kết lại, một lần nữa đầu nhập vào đồng lòng đối kháng Ma tộc chiến đấu! Về sau, tin tức này quả nhiên bị lên vào Ma tộc bên trong nhân loại chỗ chứng minh là đúng!”

“Hai mươi năm trước, hắc đả từng lời tiên đoán, có hai đại thiên địa tạo hóa chi đại nhân vật, sắp sửa tại bốn năm sau đến thế gian, hắc một người một mình lên núi Thái Sơn đài, hướng về hết thảy mọi người tuyên cáo, hai người này, một cái là năm trăm năm khó gặp cường thể, một cái là có thể hủy tộc diệt chủng Cầu Nguyệt thần! Không có người tin tưởng, cái này cường thể cùng cái gọi là Cầu Nguyệt thần cùng lúc đến thế gian, biết có người phát hiện Thanh Long Đại Đế 《Thượng Cổ Chư Sự Khảo》 một lá thư, từ đó phát hiện về sau Cầu Nguyệt Ký ghi lại!”

Liễu Vãn Thiên trên mặt lộ ra thần sắc kinh ngạc, chuyện này, hắc coi như hiểu rõ, bởi vì cùng mình có quan hệ!

“Ngay tại trước đó vài ngày, thì ra là thứ tư cái hai mươi năm, hắc nói Đế cấp công pháp 《Huyền Dương Đế Kiếm》 đem tại Kiếm Vương Sơn xuất hiện, người nói, chúng ta chẳng lẽ không nên tin tưởng sao?”

“Cho nên Liễu Tam thiếu, mặc kệ người tin hay không, dù sao ta là tin!” Mang Thương chăm chăm vào trên cây cột cái kia tờ bản vẽ, thần bí mà nói: “Bởi vì ta trên tay cái này tương 《Huyền Dương Đồ》, chính là hắc tự mình cho của ta!”

Liễu Vãn Thiên hỏi: “Như vậy, hắc tại sao phải đem cái này tẩm bản đồ, cho nhiều người như vậy?”

Đông Diên giờ phút này lại nói chuyện, nàng cười nói: “Bởi vì gì không biết là một cái rất tham tài người, mỗi lần hắc xuất hiện, tất nhiên sẽ mượn nhờ hắc công việc quan trọng bố tin tức, kiếm một đồng lớn thiên thạch, sau đó đi tiêu xài, mỗi lần lợi nhuận thiên thạch, đều phải đầy đủ hắc tiêu xài hai mươi năm mới được!”

“Người chưa từng gặp qua hắc hoa thiên thạch có bao nhiêu lợi hại, nếu như người bá kiến hắc một ngày vì truy cầu một nữ tử, vậy mà ba ngày liền bỏ ra hai mươi vạn Ngũ giai thiên thạch, như vậy người liền biết rõ, nếu có thể lại đề cho hắc tiêu xài hai mươi năm, cần bao nhiêu thiên thạch mới được!”

Liễu Vãn Thiên nhớ rõ, hắc cùng với Phạm Nhị, Cổ Thanh Dương tại Tê Ma Đài lợi nhuận thiên thạch, cũng không quá đáng hơn ba mươi vạn Ngũ giai thiên thạch, bọn hắc như nhặt được chí bảo, như một đêm phát nhanh người, thành Dã Thảo Minh, cũng khiến nó phát triển lớn mạnh.

Ba ngày, bỏ ra hai mươi vạn Ngũ giai thiên thạch, đây đúng là một cái khổng lồ con số!

Liễu Vãn Thiên hỏi Đông Diên: “Người như thế nào sẽ biết cái này?”

Đông Diên xinh đẹp cười nói: “Bởi vì hắc đau khổ truy cầu nữ tử kia, chính là sư phụ của ta, Vọng Thực cung chủ!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 188: Thần bí tiên tri

Liễu Vãn Thiên cũng nhìn qua như nước ánh trăng, nhẹ giọng hỏi: “Cái kia một ít khối đến từ nguyệt tinh thiên thạch, đến cùng ở nơi nào?”

Đông Diên nói ra: “Dựa theo 《Thượng Cổ Chư Sự Khảo》 thuyết pháp, nó đem sẽ vẫn lạc tại phạm tục, chuyển thể tại một người trên người, người kia, là sau này Cầu Nguyệt thần!”

“Người nọ nếu như thật sự trưởng thành, nhất định có kinh thế hãi tục chi lực, đừng nói là hủy tộc diệt chủng, cho dù là thác loạn Thương Khung, cũng không vì không thể!”

Liễu Vãn Thiên nhớ tới mình ở Man Sơn gốc mười lăm năm tuế nguyệt, hỏi: “Cái kia Cầu Nguyệt thần, cùng cường thể là một sự việc sao?”

Đông Diên nhìn Liễu Vãn Thiên liếc, hắc đương nhiên nghe nói qua Liễu Vãn Thiên tại Man Sơn gốc sự tình, cười nói: “Có lẽ là, có lẽ không phải!”

Thanh âm của nàng trong tựa hồ bỗng nhiên nhiều hơn một tia lựa thô lựa thô thứ đồ vật, nói khẽ: “Ta ngược lại hi vọng người không phải! Cũng không muốn Cầu Nguyệt thần, cũng không muốn cường thể!”

“Bởi vì vô luận là loại nào, cả đời này nhất định lang bạc kỳ hồ, thậm chí quá sớm chết oan chết uổng! Bởi vì hắc sẽ phải chịu rất nhiều sủng ái, nhưng lại sẽ gặp thụ càng nhiều nữa căm thù cùng cừu hận!”

Liễu Vãn Thiên tựa hồ cảm thấy nàng thanh âm khác thường, đột nhiên trầm ngâm nói: “Nhân sinh ở đâu có nhiều như vậy giả thiết, cũng không có nhiều như vậy hoàn toàn chính xác định tính!”

“Ta chỉ biết là, Cầu Nguyệt thần vẫn là cường thể, cũng chỉ là từ bên ngoài đến chi vật! Ta chỉ nguyện oanh oanh liệt liệt địa còn sống, mặc kệ có thể sống

bao lâu, cũng mặc kệ thiên băng vẫn là địa liệt, ta chỉ nguyện làm tự chính mình!”

Giờ phút này, đây cũng là Tần Tử Nghi thần thức chân thật nghĩ cách, hắn ở kiếp trước qua thái quá mức quan tâm công danh lợi lộc, quá câu chấp tại chứng minh chính mình, cuộc đời này, hắn chỉ nguyện cùng Liễu Vấn Thiên cùng một chỗ. Lại để cho cái này tánh mạng, trở nên muôn màu muôn vẻ. Oanh oanh liệt liệt!

“Đi theo bản tâm, là tốt nhất còn sống phương thức!” Đông Diên nhìn qua thần sắc kiên nghị Liễu Vấn Thiên. Cười nói: “Sau lần này, ngươi tới Hồng Tụ Cung a, kỳ thật đó mới là một cái giống như là Thiên Đường địa phương!”

“Nhất định sẽ!”

Liễu Vấn Thiên phát hiện, tại loại này như có như không, nửa thanh nửa sở sương mù trạng thái xuống, Đông Diên hình dáng trở nên càng thêm tịnh lệ, loại này mỹ, đã không phải lần thứ nhất nhìn thấy nàng thời điểm cái chủng loại kia kinh điển, cũng không phải vừa vừa đi lúc đi ra cái loại này câu nệ. Mà là một loại rất tự nhiên rất thân thiết mỹ.

Hắn cười nói: “Hồng Tụ Cung, xác thực là một cái vô cùng xinh đẹp chỗ thần kỳ, có xinh đẹp Băng Phách Huyền Tinh, có xinh đẹp phong cảnh, càng có xinh đẹp... Nữ nhân!”

“...”

Hai người trở lại luận kiếm khách sạn thời điểm, tại đây tựa hồ lại đã xảy ra lưỡng cuộc chiến đấu, Mang Hi Điện người tựa hồ một cái đều không có thiếu, chỉ là, khách sạn đại sảnh trên tường. Lại treo rồi một trương da dê làm thành bản vẽ.

Bản vẽ bên trên, viết rất nhiều danh tự, chỉ là có chút danh tự, đã bị bọn hắn dùng Hồng sắc huyết dịch hoa mất.

Bị hoa mất. Ngoại trừ Tây Bắc Bát Quý, miền nam Thất Sát những hơi lớn hơn một chút này danh tự bên ngoài, còn có Quỷ Kiệt Cốc, Chu Môn.

Chỉ là, đồ bên trên lại còn thừa lại không ít thế lực. Trong đó có Tần Hồn Đảo, Hoàng thành, cùng với Tổ Vương Phủ, Long Cổ Hào.

Mà Hồng Tụ Cung, tất bị để vào cùng Mang Hi Điện cùng một chỗ trận doanh bên trong.

Những sở hữu này thế lực. Đều bị để vào một cái viết Kiếm Vương Sơn địa phương!

“Các ngươi thật xác định, cái kia 《Huyền Dương Đế Kiếm》. Là ở Kiếm Vương Sơn sao?”

Liễu Vấn Thiên trong ánh mắt tràn đầy một loại vẻ chăm chọc, chột mà hỏi thăm.

Ngốc Ưng cười nói: “Ngươi hỏi cái này lời nói, là vì ngươi không biết gì không biết là cái dạng gì người!”

Liễu Vấn Thiên thân thể, giờ phút này tuy nhiên là Tần Tử Nghi tại khống chế được thân thể, nhưng là hắn xác thực chưa từng nghe qua người này, hắn tin tưởng, cho dù là Thiên Viêm, cũng chưa từng nghe qua người này.

Liễu Vấn Thiên hỏi: “Hắn là cái dạng gì người?”

Mang Thương nếu như không là vì xuyên lấy màu đen trường bào, hắn nếu như mặc một thân áo trắng, rất nhiều người nhất định sẽ đưa hắn coi như một cái giáo viên dạy học, bởi vì hắn xác thực rất nho nhã.

Hắn dùng thanh âm trầm thấp nói: “Sao không biết người này, càng xác thực địa xưng hô, có lẽ gọi hắn gì tiên tri, bởi vì đối với một ít rất che giấu chuyện trọng đại, tựa hồ hắn luôn có thể biết trước tất cả!”

“Người này mỗi hai mươi năm mới sẽ xuất hiện một lần, mỗi một lần xuất hiện, đều cho thế giới loài người, mang đến một cái tin tức quan trọng!”

“Sáu mươi năm trước, sao không biết mang đến tin tức, là hai bước Thánh cấp công pháp, đem tái hiện nhân gian, cái kia hai bộ công pháp, một bộ là 《Phản Thiên Kiếm Pháp》, một bộ là 《Thí Thiên Cuồng Đạo》!”

Liễu Vấn Thiên im lặng, hắn đương nhiên biết rõ, cái này hai bước Thánh cấp công pháp, đối với đạt được người của bọn nó, ý vị như thế nào, gia gia của hắn, dựa vào 《Phản Thiên Kiếm Pháp》 một tay sáng lập Thần Kiếm Sơn Trang, mà Thần Đạo Đường cũng bởi vì 《Thí Thiên Cuồng Đạo》, trở thành một cỗ thế lực cường đại, cùng Thần Kiếm Sơn Trang cùng tồn tại hậu thế!

“Bốn mươi năm trước, sao không biết mang đến tin tức là, Bắc Vực Ma tộc cái vị kia tuyệt đại Ma Thần, còn sống! Tin tức này, lại để cho vốn đã đem phát sinh nội chiến Nhân tộc, lại chưa từng có đoàn kết lại, một lần nữa đầu nhập vào đồng lòng đối kháng Ma tộc chiến đấu! Về sau, tin tức này quả nhiên bị lên vào Ma tộc bên trong nhân loại chỗ chứng minh là đúng!”

“Hai mươi năm trước, hắn đã từng lời tiên đoán, có hai đại thiên địa tạo hóa chi đại nhân vật, sắp sửa tại bốn năm sau đến thế gian, hắn một người một mình lên núi Thái Sơn đài, hướng về hết thảy mọi người tuyên cáo, hai người này, một cái là năm trăm năm khó gặp cường thể, một cái là có thể hủy tộc diệt chủng Cầu Nguyệt thần! Không có người tin tưởng, cái này cường thể cùng cái gọi là Cầu Nguyệt thần cùng lúc đến thế gian, biết có người phát hiện Thanh Long Đại Đế 《Thượng Cổ Chư Sự Khảo》 một lá thư, từ đó phát hiện về sau Cầu Nguyệt Ký ghi lại!”

Liễu Ván Thiên trên mặt lộ ra thần sắc kinh ngạc, chuyện này, hắn coi như hiểu rõ, bởi vì cùng mình có quan hệ!

“Ngay tại trước đó vài ngày, thì ra là thứ tư cái hai mươi năm, hắn nói Đế cấp công pháp 《 Huyền Dương Đê Kiếm 》 đem tại Kiếm Vương Sơn xuất hiện, người nói, chúng ta chẳng lẽ không nên tin tưởng sao?”

“Cho nên Liễu Tam thiếu, mặc kệ người tin hay không, dù sao ta là tin!” Mang Thương chăm chăm vào trên cây cột cái kia tờ bản vẽ, thần bí mà nói: “Bởi vì ta trên tay cái này tương 《 Huyền Dương Đồ 》, chính là bản tự mình cho của ta!”

Liễu Ván Thiên hỏi: “Như vậy, hắn tại sao phải đem cái này tẩm bản đồ, cho nhiều người như vậy?”

Đông Diên giờ phút này lại nói chuyện, nàng cười nói: “Bởi vì gì không biết là một cái rất tham tài người, mỗi lần hắn xuất hiện, tất nhiên sẽ mượn nhờ hắn công việc quan trọng bổ tin tức, kiếm một đồng lớn thiên thạch, sau đó đi tiêu xài, mỗi lần lợi nhuận thiên thạch, đều phải đầy đủ hắn tiêu xài hai mươi năm mới được!”

“Người chưa từng gặp qua hắn hoa thiên thạch có bao nhiêu lợi hại, nếu như người bá kiến hắn một ngày vì truy cầu một nữ tử, vậy mà ba ngày liền bỏ ra hai mươi vạn Ngũ giai thiên thạch, như vậy người liền biết rõ, nếu có thể lại để cho hắn tiêu xài hai mươi năm, cần bao nhiêu thiên thạch mới được!”

Liễu Ván Thiên nhớ rõ, hắn cùng với Phạm Nhị, Cổ Thanh Dương tại Tế Ma Đài lợi nhuận thiên thạch, cũng không quá đáng hơn ba mươi vạn Ngũ giai thiên thạch, bọn hắn như nhặt được chí bảo, như một đêm phát nhanh người, thành Dã Thảo Minh, cũng khiến nó phát triển lớn mạnh.

Ba ngày, bỏ ra hai mươi vạn Ngũ giai thiên thạch, đây đúng là một cái khổng lồ con số!

Liễu Ván Thiên hỏi Đông Diên: “Người như thế nào sẽ biết cái này?”

Đông Diên xinh đẹp cười nói: “Bởi vì hắn đau khổ truy cầu nữ tử kia, chính là sư phụ của ta, Vọng Thực cung chủ!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 189: Nửa đêm Liệt Diễm

“A?” Liễu Ván Thiên nhớ tới Vọng Thực cung chủ cái kia vẻ mặt cao ngạo vẻ băng lãnh, cười hỏi: “Như vậy, sao không biết thành công đến sao?”

“Đương nhiên không có!” Đông Diên Yên Nhiên nói: “Sư phụ ta Vọng Thực cung chủ, nàng gần đây vô tâm tại tình yêu nam nữ!”

Liễu Ván Thiên nhẹ gật đầu, cái kia vô cùng tuyệt sắc rồi lại như một tòa vĩnh viễn hóa không được Tuyết Sơn giống như nữ tử, xác thực không phải dễ dàng như vậy động tình người!

Bỗng nhiên, một hồi vô cùng Cuồng Liệt thanh âm theo ngoài cửa truyền đến, những âm thanh này, giống như móng ngựa đạp địa, rồi lại vô cùng đều nhịp, hiển nhiên đến nhân mã, cực kỳ nghiêm chỉnh huấn luyện.

Tuy nhiên đã là nửa đêm, nhưng đám người kia mã đã đến, lại cho cái này vốn đã yên lặng nửa đêm, đã mang đến một cỗ vô cùng khắc nghiệt chi sắc.

Mang Thương sắc mặt trở nên ngưng trọng lên, hắn nhìn về phía da dê bản vẽ bên trên viết Hoàng thành địa phương, trầm giọng nói: “Không nghĩ tới a! Bên kia rõ ràng xuất động lớn như vậy trận thế?”

Đông Diên đáng tươi cười cũng hơi chút thu liễm một ít, hỏi: “Hắn là, là từ Hoàng thành đến người?”

Thanh âm ở ngoài cửa bỗng nhiên tự im bất mà dừng, phảng phất rất nhiều đầu dã thú bỗng nhiên đồng thời bị kẹt ở cổ.

“Ha ha ha...” Một cái vô cùng to thanh âm, theo ngoài cửa truyền đến.

“Xem ra, chư vị sớm đã biết rõ chúng ta muốn đến rồi!”

Mọi người theo tiếng nhìn lại, đầu tiên trông thấy, là một trương thật dài cái đuôi mặt, cái này khuôn mặt đường cong hình dáng rõ ràng, nhưng là chỉ cần liếc nhìn hắn, liền nhất định sẽ nhớ kỹ hắn.

Ngoại trừ mặt có điểm đặc sắc, trên người hắn xuyên, rõ ràng là một bộ đại hồng bào, một đầu màu vàng Bàn Long đồ án, nằm xoáy hắn bên trên, dĩ

thường bắt mắt.

“Đại Lương Đế Quốc thứ hai Tinh Tướng, Quách Vô Di quách Tinh Tướng?”

Mang Thương thần sắc khê biển, hấn ngược lại là không nghĩ tới. Hoàng thành phương diện, rõ ràng đem vị đại nhân vật này cho phải đi qua.

Chỉ là. Kinh ngạc của của hấn cũng không có như vậy dừng lại, Liễu Vãn Thiên thần sắc cũng là khê động. Bởi vì hấn thấy được Quách Vô Di người đứng phía sau, đó là một vị vô cùng tươi đẹp nữ tử, tuy nhiên cũng xuyên lấy màu đỏ chói trường bào, lại như cũ không thể che hết nàng tuyết đại tao nhã, giai nhân bản sắc!

Thượng Quan Mâu Nguyệt!

Nhớ tới lần trước tại Thần Kiếm Sơn Trang, Thượng Quan Mâu Nguyệt trước khi đi, còn vô cùng than tiếc địa lưu lại lời nói.

“Đàn ông phé vô đã đường cùng, tâm tư nhanh nhẹn không biết làm sao thiên?”

Mà giờ khắc này Thượng Quan Mâu Nguyệt cũng nhìn thấy xuyên lấy Hồng sắc áo choàng Liễu Vãn Thiên, đặc biệt là thông qua xem hơi chi thuật. Phát hiện hấn kinh mạch trên người vậy mà đã khép lại, trong lòng cũng là cả kinh.

“Từ xưa Vô Lăng nhiều kỳ tuần, làm sao biết chim ưng con không sống to?”

Nhớ tới tại Thần Kiếm Sơn Trang, Liễu Vãn Thiên đối với nàng cuối cùng một câu trả lời, thầm nghĩ: “Cái này Liễu gia Tam thiếu, đoạn mạch vậy mà khép lại? Hấn là, hấn thật là truyền thuyết kia bên trong trời sinh dị tượng chi nhân?”

Mang Thương đột nhiên chấp tay nói: “Bái kiến hai vị đại nhân rồi! Chỉ là lại để cho người không nghĩ tới a, cái này nho nhỏ Liễu gia trấn, hôm nay vậy mà nghênh đón kinh thành quách Tinh Tướng, Thượng Quan cô nương hai vị đại nhân vật! Nhà này chủ tiệm nếu như dưới tuổi vàng có biết. Cũng nên nhắm mắt!”

“Mang Điện Chủ nói chuyện này!” Quách Vô Di thanh âm mang theo một tia vẻ trào phúng, cười nói: “Tiểu phóng tuyết đối với ngươi, ngược lại là yên tâm được rất, rõ ràng bức này chuyện quan trọng. Chỉ phải các ngươi đến đây!”

Mang Thương trong nội tâm rung mình, cái này Quách Vô Di, đến một lần liền nhắc tới Mang Hi tổng điện Điện Chủ Tiểu phóng tuyết. Hiển nhiên là cô ý tại nhắc nhở hấn, hấn Quách Vô Di thể nhưng mà cùng Mang Hi Điện Tổng Điện Chủ có giao tình. Hấn vị này phân điện Điện Chủ, nên kiểm chế điểm. Đừng quá làm cản!

“Quách Tinh Tướng nói chuyện này! Tiểu Điện Chủ phải ta đến xem, nếu như biết rõ quách Tinh Tướng muốn tới, chúng ta nào dám đến, đã sớm chính mình rời khỏi cái này Kiếm Vương Sơn chân rồi!”

Mang Thương theo vừa rồi động tĩnh ở bên trong, liền đã có thể phán đoán, lần này Quách Vô Di mang đến, không thể nghi ngờ là Đại Lương Đế Quốc Liệt Diễm thiết kỵ tinh nhuệ, không dưới 200 người, bằng Mang Hi Điện Long Tường phân điện cái này hai mươi mấy người người, là không có cách nào tới chống lại.

Hấn chỉ có hạ thấp tư thái, hành sự tùy theo hoàn cảnh. Hấn chỉ vào trong khách sạn người bị chết cùng vết máu, cười nói nói: “Những người này, đã do Long Tường phân điện giải quyết, coi như là nghênh đón quách Tinh Tướng cùng Thượng Quan cô nương lễ gặp mặt!”

“A.....” Quách Vô Di tựa hồ đối với Mang Thương thái độ rất là thoả mãn, cười nói: “Àn, ngươi người này, thông minh, khó trách Tiểu phóng tuyết như vậy thường thức ngươi, cho ngươi tiếp nhận Long Tường phân điện Điện Chủ!”

Hấn trông thấy Mang Thương bên cạnh vô cùng tươi đẹp động lòng người Đông Diên, con mắt đột nhiên sáng ngời, hỏi: “Tại đây gió nổi mây phun, cô nương xinh đẹp như vậy khiến người cảm thấy lạnh lẽo, không sợ tại đây huyết tinh, điểm ô cô nương tay?”

Mang Thương cười nói: “Quách Tinh Tướng, đây là Hồng Tụ Cung tàng đông hiền Đông Diên đông Hiền chủ!”

“Tàng đông Hiền chủ?”

Quách Vô Di hiển nhiên cũng không nghĩ tới, cái này Hồng Tụ Cung Xuân Hạ Thu Đông bốn vị Hiền chủ, tại thế giới nhân loại cũng là sâu sắc nổi danh, lại không nghĩ rằng một vị Hiền chủ, vậy mà có thể bằng chứng ấy tuổi nhẹ nhàng, cùng Thượng Quan Mâu Nguyệt hiểu được liễu mạng rồi! Chỉ là bọn hấn một cái tại Hoàng thành, một cái tại triều dã mà thôi!

Hồng Tụ Cung thế lực, không thể không đề phòng. Hấn sắc mặt trầm xuống, cười lạnh nói: “Không biết Hồng Tụ Cung người tới nơi này, cần làm chuyện gì?”

“Quách Tinh Tướng cần làm chuyện gì, ta đến là cần làm chuyện gì!” Đông Diên sắc mặt không sợ hãi, xinh đẹp cười nói: “Chỉ là bất đồng chính là, quách Tinh Tướng đến, là vì đoạt bảo, mà ta đến, lại chỉ là vì xem náo nhiệt!”

“Nhà của ta Vọng Thực cung chủ nói, sang đây xem náo nhiệt, phải có xem náo nhiệt bộ dạng, cắt không thể ham chơi quá phận, nhưng là nếu có người không thể dễ dàng tha thứ chúng ta bức này không tranh quyền thế xem náo nhiệt chi nhân, như vậy vô luận là ai, đều không cần cho hấn mặt mũi!”

Mọi người nghe xong, trong nội tâm tất cả giật mình, cái này Hồng Tụ Cung khẩu khí thật lớn, càng làm cho người kinh ngạc chính là, cái này Đông Diên, rõ ràng dám như vậy cùng đại biểu Hoàng thành mà đến Quách Vô Di nói chuyện.

“Ha ha ha...” Quách Vô Di cười to nói: “Đã sớm nghe nói Hồng Tụ Cung nữ tử tuy nhiên cười đến so hoa còn mỹ, lá gan so với hái hoa tặc còn lớn hơn, hôm nay vừa thấy, quả nhiên danh bất hư truyền a!”

Hắn ngưng mắt nhìn cười tươi như hoa Đông Diên liếc, lập tức thanh âm lạnh lùng nói: “Chỉ là, các ngươi xem nào nhiệt có thể, lại không thể thật sự ham chơi quá mức, bằng không thì, dù là ngươi là Hồng Tụ Cung người, bốn tướng làm theo không khách khí!”

Nói xong, hắn không hề xem Đông Diên, mà là đem ánh mắt quảng hướng về phía đứng ở trước mặt hắn, ánh mắt vô cùng bình tĩnh, đã không kinh ngạc cũng không không thấy ra chút nào tôn kính chỉ sắc Liễu Văn Thiên.

Quách Vô Di trừng mắt hỏi: “Liễu gia Tam thiếu, Liễu Văn Thiên? Ngươi cũng ở nơi đây, chẳng lẽ là đại biểu phụ thân ngươi nghênh đón của ta sao?”

“Ha ha ha...” Liễu Văn Thiên lại ngửa đầu cười ha ha, tiếng cười kia, cùng chung quanh huyết sắc cùng thi thể, lộ ra dị thường không phối hợp, tất cả mọi người nghe ra hắn trong tiếng cười vẻ trào phúng.

Hắn ngừng đầu nói: “Không biết quách Tinh Tướng lần này, hắn là cũng là phụng Hoàng Tôn chỉ chỉ mà đến sao?”

Thượng Quan Mâu Nguyệt trông thấy Liễu Văn Thiên tận lực trương dương đi ra vui vẻ, đôi mắt một chuyển, cái này Liễu gia Tam thiếu, tựa hồ so trước kia càng thêm cao điệu rồi, còn chưa hỏi ý đồ đến, không rõ tình huống, cũng đã tại phóng thích địch ý.

Quách Vô Di hiển nhiên cũng không biết Liễu Văn Thiên vì sao như thế hỏi, cười nói: “Là thì như thế nào? Không phải thì như thế nào?”

“Nếu như là, như vậy Hoàng Tôn đã đến rồi, ta tự nhiên là đại biểu phụ thân Liễu Tiêu Dao, tới đây xin đợi Hoàng thành đội ngũ!”

Liễu Văn Thiên ánh mắt một chuyển, nhìn qua ngoài cửa lộ ra khắc nghiệt chỉ khí Liệt Diễm thiết kỵ, mặt không đổi sắc mà nói: “Nếu như không phải, như vậy, ta muốn hoài nghi quách Tinh Tướng chỉ số thông minh rồi, cái này Thần Kiếm Sơn Trang từ lúc kiến trang mới bắt đầu, liền đã tồn tại tự Hoàng thành công tượng tiến hành qua khảo sát, nếu thật có bảo vật lúc này, há có thể không sớm đã bị phát hiện?”

“Hắn là, các ngươi cũng là thông qua vị kia cái gọi là tiên tri nhân vật một trưng phá bản vẽ, tìm tới nơi này hay sao?”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 189: Nửa đêm Liệt Diễm

“A?” Liễu Văn Thiên nhớ tới Vọng Thực cung chủ cái kia vẻ mặt cao ngạo vẻ băng lãnh, cười hỏi: “Như vậy, sao không biết thành công đến sao?”

“Đương nhiên không có!” Đông Diên Yên Nhiên nói: “Sư phụ ta Vọng Thực cung chủ, nàng gần đây vô tâm tại tình yêu nam nữ!”

Liễu Văn Thiên nhẹ gật đầu, cái kia vô cùng tuyệt sắc rồi lại như một tòa vĩnh viễn hóa không được Tuyết Sơn giống như nữ tử, xác thực không phải dễ dàng như vậy động tình người!

Bỗng nhiên, một hồi vô cùng Cuồng Liệt thanh âm theo ngoài cửa truyền đến, những âm thanh này, giống như móng ngựa đạp địa, rồi lại vô cùng đều nhịp, hiển nhiên đến nhân mã, cực kỳ nghiêm chỉnh huấn luyện.

Tuy nhiên đã là nửa đêm, nhưng đám người kia mã đã đến, lại cho cái này vốn đã yên lặng nửa đêm, đã mang đến một cỗ vô cùng khắc nghiệt chỉ sắc.

Mang Thương sắc mặt trở nên ngưng trọng lên, hắn nhìn về phía da dê bản vẽ bên trên viết Hoàng thành địa phương, trầm giọng nói: “Không nghĩ tới a! Bên kia rõ ràng xuất động lớn như vậy trận thế?”

Đông Diên đáng tươi cười cũng hơi chút thu liễm một ít, hỏi: “Hắn là, là từ Hoàng thành đến người?”

Thanh âm ở ngoài cửa bỗng nhiên tự im bật mà dừng, phảng phất rất nhiều đầu đã thú bỗng nhiên đồng thời bị kẹt ở cổ.

“Ha ha ha...” Một cái vô cùng to thanh âm, theo ngoài cửa truyền đến.

“Xem ra, chư vị sớm đã biết rõ chúng ta muốn đến rồi!”

Mọi người theo tiếng nhìn lại, đầu tiên trông thấy, là một trương thật dài cái đuôi mặt, cái này khuôn mặt đường cong hình dáng rõ ràng, nhưng là chỉ cần liếc nhìn hần, liền nhất định sẽ nhớ kỹ hần.

Ngoại trừ mặt có điểm đặc sắc, trên người hần xuyên, rõ ràng là một bộ đại hồng bào, một đầu màu vàng Bàn Long đồ án, nằm xoáy hần bên trên, dĩ thường bắt mắt.

“Đại Lương Đế Quốc thứ hai Tinh Tướng, Quách Vô Di quách Tinh Tướng?”

Mang Thương thân sắc khê biến, hần ngược lại là không nghĩ tới. Hoàng thành phương diện, rõ ràng đem vị đại nhân vật này cho phải đi qua.

Chỉ là. Kinh ngạc của của hần cũng không có như vậy dừng lại, Liễu Vãn Thiên thân sắc cũng là khê động. Bởi vì hần thấy được Quách Vô Di người đứng phía sau, đó là một vị vô cùng tươi đẹp nữ tử, tuy nhiên cũng xuyên lấy màu đỏ chói trường bào, lại như cũ không thể che hết nàng tuyệt đại tao nhã, giai nhân bản sắc!

Thượng Quan Mâu Nguyệt!

Nhớ tới lần trước tại Thần Kiếm Sơn Trang, Thượng Quan Mâu Nguyệt trước khi đi, còn vô cùng than tiếc địa lưu lại lời nói.

“Đàn ông phé vô đã đường cùng, tâm tư nhanh nhẹn không biết làm sao thiên?”

Mà giờ khắc này Thượng Quan Mâu Nguyệt cũng nhìn thấy xuyên lấy Hồng sắc áo choàng Liễu Vãn Thiên, đặc biệt là thông qua xem hơi chi thuật. Phát hiện hần kinh mạch trên người vậy mà đã khép lại, trong lòng cũng là cả kinh.

“Từ xưa Vô Lăng nhiều kỳ tuấn, làm sao biết chim ưng con không sóng to?”

Nhớ tới tại Thần Kiếm Sơn Trang, Liễu Vãn Thiên đối với nàng cuối cùng một câu trả lời, thầm nghĩ: “Cái này Liễu gia Tam thiếu, đoạn mạch vậy mà khép lại? Hần là, hần thật là truyền thuyết kia bên trong trời sinh dị tượng chi nhân?”

Mang Thương đột nhiên chấp tay nói: “Bái kiến hai vị đại nhân rồi! Chỉ là lại để cho người không nghĩ tới a, cái này nho nhỏ Liễu gia trấn, hôm nay vậy mà nghênh đón kinh thành quách Tinh Tướng, Thượng Quan cô nương hai vị đại nhân vật! Nhà này chủ tiệm nếu như dưới tuổi vàng có biết. Cũng nên nhắm mắt!”

“Mang Điện Chủ nói chuyện này!” Quách Vô Di thanh âm mang theo một tia vẻ trào phúng, cười nói: “Tiểu phóng tuyệt đối với người, ngược lại là yên tâm được rất, rõ ràng bức này chuyện quan trọng. Chỉ phải các người đến đây!”

Mang Thương trong nội tâm rùng mình, cái này Quách Vô Di, đến một lần liền nhắc tới Mang Hi tổng điện Điện Chủ Tiểu phóng tuyệt. Hiện nhiên là có ý tại nhắc nhở hần, hần Quách Vô Di thế nhưng mà cùng Mang Hi Điện Tổng Điện Chủ có giao tình. Hần vị này phân điện Điện Chủ, nên kiểm chế điểm. Đừng quá làm càn!

“Quách Tinh Tướng nói chuyện này! Tiểu Điện Chủ phải ta đến xem, nếu như biết rõ quách Tinh Tướng muốn tới, chúng ta nào dám đến, đã sớm chính mình rời khỏi cái này Kiếm Vương Sơn chân rồi!”

Mang Thương theo vừa rồi động tĩnh ở bên trong, liền đã có thể phán đoán, lần này Quách Vô Di mang đến, không thể nghi ngờ là Đại Lương Đế Quốc Liệt Diễm thiết kỵ tinh nhuệ, không dưới 200 người, bằng Mang Hi Điện Long Tường phân điện cái này hai mươi mấy người người, là không có cách nào tới chống lại.

Hần chỉ có hạ thấp tư thái, hành sự tùy theo hoàn cảnh. Hần chỉ vào trong khách sạn người bị chết cùng vết máu, cười nói nói: “Những người này, đã do Long Tường phân điện giải quyết, coi như là nghênh đón quách Tinh Tướng cùng Thượng Quan cô nương lễ gặp mặt!”

“A.....” Quách Vô Di tựa hồ đối với Mang Thương thái độ rất là thỏa mãn, cười nói: “Àn, người người này, thông minh, khó trách Tiểu phóng tuyệt như vậy thường thức người, cho người tiếp nhận Long Tường phân điện Điện Chủ!”

Hần trông thấy Mang Thương bên cạnh vô cùng tươi đẹp động lòng người Đông Diên, con mắt đột nhiên sáng ngời, hỏi: “Tại đây gió nổi mây phun, cô nương xinh đẹp như vậy khiến người cảm thấy lạnh lẽo, không sợ tại đây huyết tinh, điểm ô cô nương tay?”

Mang Thương cười nói: “Quách Tinh Tướng, đây là Hồng Tụ Cung tàng đông hiền Đông Diên đông Hiền chủ!”

“Tàng đông Hiền chủ?”

Quách Vô Di hiện nhiên cũng không nghĩ tới, cái này Hồng Tụ Cung Xuân Hạ Thu Đông bốn vị Hiền chủ, tại thế giới nhân loại cũng là sáu sắc nổi danh, lại không nghĩ rằng một vị Hiền chủ, vậy mà có thể bằng chừng ấy tuổi nhẹ nhàng, cùng Thượng Quan Mâu Nguyệt hiểu được liễu mạng rồi! Chỉ là bọn hần một cái tại Hoàng thành, một cái tại triều dã mà thôi!

Hồng Tụ Cung thế lực, không thể không đề phòng. Hần sắc mặt trầm xuống, cười lạnh nói: “Không biết Hồng Tụ Cung người tới nơi này, cần làm chuyện gì?”

“Quách Tĩnh Tướng cần làm chuyện gì, ta đến là cần làm chuyện gì!” Đông Diên sắc mặt không sợ hãi, xinh đẹp cười nói: “Chỉ là bất đồng chính là, quách Tĩnh Tướng đến, là vì đoạt bảo, mà ta đến, lại chỉ là vì xem náo nhiệt!”

“Nhà của ta Vọng Thục cung chủ nói, sang đây xem náo nhiệt, phải có xem náo nhiệt bộ dạng, cắt không thể ham chơi quá phận, nhưng là nếu có người không thể dễ dàng tha thứ chúng ta bực này không tranh quyền thế xem náo nhiệt chi nhân, như vậy vô luận là ai, đều không cần cho hấn mặt mũi!”

Mọi người nghe xong, trong nội tâm tất cả giạt mình, cái này Hồng Tụ Cung khẩu khí thật lớn, càng làm cho người kinh ngạc chính là, cái này Đông Diên, rõ ràng dám như vậy cùng đại biểu Hoàng thành mà đến Quách Vô Di nói chuyện.

“Ha ha ha...” Quách Vô Di cười to nói: “Đã sớm nghe nói Hồng Tụ Cung nữ tử tuy nhiên cười đến so hoa còn mỹ, lá gan so với hái hoa tặc còn lớn hơn, hôm nay vừa thấy, quả nhiên danh bất hư truyền a!”

Hắn ngưng mắt nhìn cười tươi như hoa Đông Diên liếc, lập tức thanh âm lạnh lùng nói: “Chỉ là, các ngươi xem náo nhiệt có thể, lại không thể thật sự ham chơi quá mức, bằng không thì, dù là ngươi là Hồng Tụ Cung người, bốn tướng làm theo không khách khí!”

Nói xong, hắn không hề xem Đông Diên, mà là đem ánh mắt quảng hướng về phía đứng ở trước mặt hắn, ánh mắt vô cùng bình tĩnh, đã không kinh ngạc cũng không không thấy ra chút nào tôn kính chi sắc Liễu Ván Thiên.

Quách Vô Di trừng mắt hỏi: “Liễu gia Tam thiếu, Liễu Ván Thiên? Ngươi cũng ở nơi đây, chẳng lẽ là đại biểu phụ thân ngươi nghênh đón của ta sao?”

“Ha ha ha...” Liễu Ván Thiên lại ngửa đầu cười ha ha, tiếng cười kia, cùng chung quanh huyết sắc cùng thi thể, lộ ra dị thường không phối hợp, tất cả mọi người nghe ra hắn trong tiếng cười về trào phúng

Hắn ngừng đầu nói: “Không biết quách Tĩnh Tướng lần này, hắn là cũng là phụng Hoàng Tôn chi chi mà đến sao?”

Thượng Quan Mâu Nguyệt trông thấy Liễu Ván Thiên tận lực trương dương đi ra vui vẻ, đôi mắt một chuyển, cái này Liễu gia Tam thiếu, tựa hồ so trước kia càng thêm cao điệu rồi, còn chưa hỏi ý đồ đến, không rõ tình huống, cũng đã tại phóng thích địch ý.

Quách Vô Di hiển nhiên cũng không biết Liễu Ván Thiên vì sao như thế hỏi, cười nói: “Là thì như thế nào? Không phải thì như thế nào?”

“Nếu như là, như vậy Hoàng Tôn đã đến rồi, ta tự nhiên là đại biểu phụ thân Liễu Tiểu Dao, tới đây xin đợi Hoàng thành đội ngũ!”

Liễu Ván Thiên ánh mắt một chuyển, nhìn qua ngoài cửa lộ ra khắc nghiệt chi khí Liệt Diễm thiết kỵ, mặt không đổi sắc mà nói: “Nếu như không phải, như vậy, ta muốn hoài nghi quách Tĩnh Tướng chỉ số thông minh rồi, cái này Thần Kiếm Sơn Trang từ lúc kiến trang mới bắt đầu, liền đã tồn tại tự Hoàng thành công tượng tiến hành qua khảo sát, nếu thật có bảo vật lúc này, há có thể không sớm đã bị phát hiện?”

“Hắn là, các ngươi cũng là thông qua vị kia cái gọi là tiên tri nhân vật một trương phá bản vẽ, tìm tới nơi này hay sao?”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 190: Tĩnh Tướng ám uy

Quách Vô Di cái đuôi giống như trên mặt lộ ra một tia vẻ giận dữ, hắn không nghĩ tới, cái này Liễu gia Tam thiếu, tựa hồ cùng mình có cừ oán bình thường, luôn hỏi ra một ít lại để cho hắn bực bội vấn đề!

Lần trước còn chưa tính, tại đây cũng không phải là Thần Kiếm Sơn Trang, hừ, ta cho ngươi đẹp mắt!

Quách Vô Di ngạo nghễ nói: “Hừ, ta Quách Vô Di làm việc, tự nhiên ta có đạo lý của ta, có tất yếu hướng ngươi cái này không biết trời cao đất rộng mao đầu tiểu tử giải thích sao?”

Liễu Ván Thiên cười lạnh nói: “Quách Tĩnh Tướng làm việc, tự nhiên không cần hướng ta giải thích, ta chỉ là ở vì những người khác lo lắng, rõ ràng là một thanh khoái đao, lại bị người đương đầu đùa nghịch rồi, đến lúc đó ném, chỉ là Hoàng thành phương diện mặt!”

“Liễu Ván Thiên, ngươi quá làm càn!”

Quách Vô Di sắc mặt vô cùng lạnh như băng, hắn đứng đấy một trương cái đuôi mặt, không có thiếu bị một ít chê cười như hầu tử, giờ phút này Liễu Ván Thiên cũng dám âm thầm địa mĩa mai, lại để cho hắn rất là tức giận.

Hắn bỗng nhiên bước ra một bước, vô cùng bàng bạc khí tức theo trên người hắn tán phát ra, chỉ là cỗ hơi thở này rất có tính nhắm vào địa hướng về Liễu Vãn Thiên khuếch tán, những người khác cũng không phát giác.

Chỉ có chứng kiến Liễu Vãn Thiên bên cạnh vết máu tại cỗ hơi thở này trong chậm rãi trở nên khô héo, mọi người mới ý thức tới, Quách Vô Di một bước này, có thật lớn lực uy hiếp!

“Nhanh lên, người tới!” Liễu Vãn Thiên trong thức hải, Tần Tử Nghi thần thức hét lớn: “Cái này Quách Vô Di lại tới nữa, con mẹ nó, người chừng nào thì có thể đạt tới hân cảnh giới này a!”

Liễu Vãn Thiên thần thức cười nói: “Cái này hay là muốn chút ít thời gian, nhưng hắn là Tinh Võ cảnh trung kỳ rồi, tại nơi này Đại Lương Đế Quốc, cũng không nhiều lắm!”

Nói xong, hắn nhanh chóng tiếp nhận Tần Tử Nghi thần thức khống chế được thân thể, nhanh chóng ngưng tụ Huyền Linh chi lực chống đỡ.

Mọi người cảm nhận được Quách Vô Di tại phát lực, thầm nghĩ trong lòng: “Cái này Liễu Vãn Thiên nhìn xem tuy nhiên kinh mạch đã khép lại, lại tựa hồ như chỉ có Linh Võ cảnh lực lượng, không biết có hay không có thể ngăn cản được?”

Thượng Quan Mâu Nguyệt một đôi thanh con mắt. Nháy mắt cũng không nháy mắt địa nhìn qua Liễu Vãn Thiên, nàng ngược lại là muốn nhìn xem, cái này từng từng nói qua “Từ xưa Võ Lăng nhiều kỳ tuấn, an biết chim ưng con không sống to” Tam thiếu, hiện tại như thế nào ứng đối Đại Lương Đế Quốc thứ hai Tinh Tướng làm khó dễ.

Trong nội tâm nàng âm thầm thờ dài, thầm nghĩ: Hắn hiện tại. Y nguyên chỉ là chim ưng con, tuy nhiên đoạn mạch khép lại, lại cuối cùng công lực quá nhỏ bé, chỉ sợ liền Quách Vô Di cái này chỉ chính thức điều hầu một cỗ hơi thở đều ngăn cản không nổi!

Liễu Vãn Thiên tựa hồ cũng phát giác được Thượng Quan Mâu Nguyệt thần sắc tin tức, nàng cực kỳ xinh đẹp mềm mại đáng yêu khuôn mặt giờ phút này tựa hồ đang trầm tư, đôi mắt sáng long mày kẻ đen phía dưới, tựa hồ ẩn ẩn có vẻ không đành lòng.

Mà những người khác, cũng là vì hắn âm thầm tiếc hận, chỉ sợ vừa rồi lời hắn nói. Đã chọc giận vị này Hoàng thành đại nhân vật, chỉ sợ cửa ải này rất khó sờ a!

Liễu Vãn Thiên thần sắc y nguyên nhàn nhạt, không có mọi người muốn sợ hãi, càng không có chút nào kinh hoảng, hắn chỉ là yên lặng đứng ở nơi đó, không có chút nào lùi bước.

Hắn điều động hơi mạch bên trong Huyền Linh chi lực tiến hành chống đỡ, chỉ là những người khác không biết, cũng phát hiện không được.

“Hừ. Cửa ta Vi Hồn tu luyện, sớm đã đột phá Hồn Võ cảnh sơ kỳ. Mà lại vượt qua cảnh đã tiến hành Tinh Hồn thức tỉnh, như thế nào các người chứng kiến cảnh giới có khả năng so sánh với?”

Từ khi kinh mạch khép lại về sau, hắn phát hiện nhiều hơn một tầng chỗ tốt, ít nhất kinh mạch của hắn không còn là đoạn mạch, cho dù hắn thi triển ra so mọi người chứng kiến Huyền Linh chi lực cao, cũng chỉ hội suy đoán hắn có phải hay không sử dụng đan dược hoặc là Linh khí. Mà sẽ không hoài nghi đến hắn tu luyện cái gì kỳ lạ công pháp, cái này lại để cho hắn không cần mất tâm càng nhiều nữa ngờ vực vô căn cứ cùng chỉ trích.

Bởi vì hắn Vi Hồn tu luyện, thái quá mức yêu nghiệt, nếu như mọi người đều biết rồi, thế tất khiến cho mọi người ngáp ngé. Lâm vào bị vây sẵn chỉ sống to!

“Ồ?”

Quách Vô Di đồng tử co rút lại, mình đã sử dụng một thành Huyền Linh chi lực, đối phó Liễu Vãn Thiên cái này mới Linh Võ cảnh tiểu tử, có lẽ đủ để cho hắn chật vật lui về phía sau mười bước mới là, vì sao hắn vậy mà không có phản ứng chút nào?

Hắn đột nhiên bỏ thêm một thành Huyền Linh chi lực.

“Phanh... Ba...”

Liễu Vãn Thiên bên cạnh cái bàn, cũng tại cỗ hơi thở này trong nhanh chóng rạn nứt, tựa hồ tại bị cuồng phong tàn sát bừa bãi.

Nhưng thấy Liễu Vãn Thiên Hồng sắc áo choàng không gió mà bay, cỗ hơi thở này, đã chưa từng hình đã có hình.

Chỉ là, áo choàng mặc dù động, Liễu Vãn Thiên thân thể, lại như cũ lù lù bất động, ổn như Bàn Thạch.

Quách Vô Di trong nội tâm thất kinh, lại bỏ thêm hai thành Huyền Linh chi lực, hắn đôi mắt một chuyển, Tinh Võ cảnh trung kỳ bốn thành Huyền Linh chi lực, đủ để đem một cái Linh Võ cảnh võ giả trực tiếp lật tung trên mặt đất, ngũ tạng lực phù bị hao tổn rồi!

Chỉ là, Liễu Vãn Thiên thần sắc y nguyên bình tĩnh, hắn tuy nhiên cũng chạy tới lớn lao áp lực, nhưng hắn kích phát Huyền Linh chi lực, lại như cũ có thể chống cự cái này cỗ vô cùng kịch liệt sóng to.

“Phanh... Ba...”

Cái bàn bị lật tung bạo liệt, lưu lại vết máu đã hoàn toàn khô héo thành tro tàn sặc, Liễu Ván Thiên bên cạnh, trừ hấn ra người, không còn có vật khác kiện.

Mọi người đều bị kinh hãi, đặc biệt là Mang Thương, Ngốc Ứng, đông diên bọn người, đã xem qua Quách Vô Di sử xuất ít nhất bốn thành Huyền Linh chi lực, không có nghĩ đến cái này nhìn xem chỉ cần Linh Võ cảnh chi lực thiếu niên, vậy mà đơn giản ngăn cản được rồi, nhưng lại mặt không đổi sắc.

Liễu Ván Thiên tuy nhiên cái trán đã tại đồ mồ hôi, lại như cũ có thể ngăn cản được.

“Ha ha ha...”

Hắn một hồi khoái ý, đột nhiên cười to nói: “Hắn là Đại Lương Đế Quốc thứ hai Tinh Tướng Quách Vô Di quách Tinh Tướng, trên chiến trường, cũng là dùng loại này kiến cang chi lực giết địch sao?”

Quách Vô Di sắc mặt biến hóa, tiểu tử này, quá cuồng vọng rồi, hôm nay nếu không hung hăng địa giáo huấn hạ hắn, ngày sau càng muốn đã cho ta Quách Vô Di dễ trên rồi!

Nói xong, hắn muốn vừa Huyền Linh chi lực thêm đến năm thành.

Chỉ là, hắn chưa kịp làm như vậy, Thương Quan Mâu Nguyệt lại nói chuyện, nàng đôi mắt tại trong bóng đêm huyền Như Yên hà, khẽ cười nói: “Quách Tinh Tướng, ngươi muốn suy tính hậu bối Võ Lực, cũng không cần tuyên ở thời điểm này a?”

“Tia nắng ban mai buông xuống, chúng ta sao không thừa này khắc lên núi? Còn có thể Thiên Minh thời điểm, thưởng thức được Kiếm Vương Sơn cái kia trong truyền thuyết kiếm ngày đông ra?”

Mang Thương nghe xong, cũng vỗ tay cười nói: “Thương Quan đại nhân nói không sai, kiếm kia ngày đông ra, thế nhưng mà cái này Kiếm Vương Sơn tuyệt diệu một cảnh, đã đến rồi, bỏ lỡ không phải đáng tiếc được a!”

Quách Vô Di nghe xong, chậm rãi nhẹ gật đầu, cười nói: “Đã như thế, chúng ta tựu lên núi a! Tiểu tử, ngươi nhớ kỹ, về sau cho ta thành thật một chút!”

Hắn đột nhiên thu hồi Huyền Linh chi lực, thầm nghĩ: Lần này tới, chủ yếu là thu thập Thần Kiếm Sơn Trang, không quan tâm ở lâu tiểu tử này nhất thời bán hội!

Hắn võ tu cảnh giới, so Liễu Ván Thiên không biết cao bao nhiêu, bối phận cũng so Liễu Ván Thiên cao, tại có người khuyên bảo dưới tình huống, dù là khi dễ Liễu Ván Thiên, cũng không có thể nhiều sáng rọi!

Huống chi, Thương Quan Mâu Nguyệt đã nói chuyện, hắn cũng không nên phật sắc mặt của nàng.

Nói xong, hắn nhìn qua trên tường da dê bản vẽ, trong nội tâm rất là khoái ý, hắn sờ dĩ so Mang Hi Điện người đến chậm, cũng không phải là bọn hắn không có bọn hắn nhanh như vậy, chỉ là hắn sớm đã biết rõ, nhất định sẽ có rất nhiều người hội đến đây đoạt bảo

Hắn khinh thường tại cùng những cái kia tiểu thế lực dây dưa, dứt khoát lại để cho phía trước đến người giúp hắn đuổi cùng loại Tây Bắc Bát Quỷ những tiểu nhân vật này, miễn cho phiền toái.

Hắn mang theo Liệt Diễm thiết kỵ tinh nhuệ đến đây, trên đường chỉ gặp hai cỗ tiểu thế lực, trong nháy mắt tầm đó liền đã làm cho đối phương Hủy Diệt, khác không tiếp tục quấy rối, rất nhanh liền đi tới nơi này cái bên trên Kiếm Vương Sơn phải qua địa Liễu gia trấn.

Giờ phút này, còn lại, ngoại trừ Long Tường Châu bản địa ba cỗ thế lực lớn, chỉ có Hồng Tụ Cung, Mang Hi Điện, Tàn Hồn Đảo rồi!

Mà hắn mang đến đại biểu Hoàng thành thế lực Liệt Diễm thiết kỵ, không thể nghi ngờ là trong đó lớn nhất một bộ!

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 190: Tinh Tướng ám uy

Quách Vô Di cái mũi giống như trên mặt lộ ra một tia vẻ giận dữ, hắn không nghĩ tới, cái này Liễu gia Tam thiếu, tựa hồ cùng mình có cừ oán bình thường, luôn hỏi ra một ít lại để cho hắn bức bối vấn đề!

Lần trước còn chưa tính, tại đây cũng không phải là Thần Kiếm Sơn Trang, hừ, ta cho ngươi đẹp mắt!

Quách Vô Di ngạo nghễ nói: “Hừ, ta Quách Vô Di làm việc, tự nhiên ta có đạo lý của ta, có tất yếu hướng ngươi cái này không biết trời cao đất rộng mao đầu tiểu tử giải thích sao?”

Liễu Văn Thiên cười lạnh nói: “Quách Tinh Tướng làm việc, tự nhiên không cần hướng ta giải thích, ta chỉ là ở vì những người khác lo lắng, rõ ràng là một thanh khoái đao, lại bị người đương đầu đùa nghịch rồi, đến lúc đó ném, chỉ là Hoàng thành phương diện mặt!”

“Liễu Văn Thiên, ngươi quá làm càn!”

Quách Vô Di sắc mặt vô cùng lạnh như băng, hần đứng đây một trương cái dùi mặt, không có thiếu bị một ít chề cười như hầu tử, giờ phút này Liễu Văn Thiên cũng dám âm thầm địa mĩa mai, lại để cho hần rất là tức giận.

Hần bỗng nhiên bước ra một bước, vô cùng bàng bạc khí tức theo trên người hần tán phát ra, chỉ là cổ hơi thở này rất có tính nhắm vào địa hướng về Liễu Văn Thiên khuếch tán, những người khác cũng không phát giác.

Chỉ có chứng kiến Liễu Văn Thiên bên cạnh vết máu tại cổ hơi thở này trong chậm rãi trở nên khô héo, mọi người mới ý thức tới, Quách Vô Di một bước này, có thật lớn lực uy hiếp!

“Nhanh lên, ngươi tới!” Liễu Văn Thiên trong thức hải, Tần Tử Nghi thần thức hét lớn: “Cái này Quách Vô Di lại tới nữa, con mẹ nó, ngươi chừng nào thì có thể đạt tới hần cảnh giới này a!”

Liễu Văn Thiên thần thức cười nói: “Cái này hay là muốn chút ít thời gian, nhưng hần là Tinh Võ cảnh trung kỳ rồi, tại nơi này Đại Lương Đế Quốc, cũng không nhiều lắm!”

Nói xong, hần nhanh chóng tiếp nhận Tần Tử Nghi thần thức khổng lồ chế được thân thể, nhanh chóng ngưng tụ Huyền Linh chi lực chống đỡ.

Mọi người cảm nhận được Quách Vô Di tại phát lực, thầm nghĩ trong lòng: “Cái này Liễu Văn Thiên nhìn xem tuy nhiên kinh mạch đã khép lại, lại tựa hồ như chỉ có Linh Võ cảnh lực lượng, không biết có hay không có thể ngăn cản được?”

Thượng Quan Mâu Nguyệt một đôi thanh con mắt. Nháy mắt cũng không nháy mắt địa nhìn qua Liễu Văn Thiên, nàng ngược lại là muốn nhìn xem, cái này từng từng nói qua “Từ xưa Võ Lăng nhiều kỳ quái, an biết chim ưng con không sống to” Tam thiếu, hiện tại như thế nào ứng đối Đại Lương Đế Quốc thứ hai Tinh Tướng làm khó dễ.

Trong nội tâm nàng âm thầm thở dài, thầm nghĩ: Hần hiện tại. Y nguyên chỉ là chim ưng con, tuy nhiên đoạn mạch khép lại, lại cuối cùng công lực quá nhỏ bé, chỉ sợ liền Quách Vô Di cái này chỉ chính thức điều hâu một cổ hơi thở đều ngăn cản không nổi!

Liễu Văn Thiên tựa hồ cũng phát giác được Thượng Quan Mâu Nguyệt thần sắc tin tức, nàng cực kỳ xinh đẹp mềm mại đáng yêu khuôn mặt giờ phút này tựa hồ đang trầm tư, đôi mắt sáng long mày kẻ đen phía dưới, tựa hồ ẩn ẩn có vẻ không đành lòng.

Mà những người khác, cũng là vì hần âm thầm tiếc hận, chỉ sợ vừa rồi lời hần nói. Đã chọc giận vị này Hoàng thành đại nhân vật, chỉ sợ cửa ải này rất khó sở a!

Liễu Văn Thiên thần sắc y nguyên nhàn nhạt, không có mọi người muốn sợ hãi, càng không có chút nào kinh hoàng, hần chỉ là yên lặng đứng ở nơi đó, không có chút nào lùi bước.

Hần điều động hơi mạch bên trong Huyền Linh chi lực tiến hành chống đỡ, chỉ là những người khác không biết, cũng phát hiện không được.

“Hừ. Cửa ta Vi Hồn tu luyện, sớm đã đột phá Hồn Võ cảnh sơ kỳ. Mà lại vượt qua cánh đã tiến hành Tinh Hồn thức tỉnh, như thế nào các ngươi chứng kiến cảnh giới có khả năng so sánh với?”

Từ khi kinh mạch khép lại về sau, hần phát hiện nhiều hơn một tầng chỗ tốt, ít nhất kinh mạch của hần không còn là đoạn mạch, cho dù hần thi triển ra so mọi người chứng kiến Huyền Linh chi lực cao, cũng chỉ hội suy đoán hần có phải hay không sử dụng đan dược hoặc là Linh khí. Mà sẽ không hoài nghi đến hần tu luyện cái gì kỳ lạ công pháp, cái này lại để cho hần không cần mặt lăm càng nhiều nữa ngờ vực vô căn cứ cùng chỉ trích.

Bởi vì hần Vi Hồn tu luyện, thái quá mức yêu nghiệt, nếu như mọi người đều biết rồi, thế tất khiến cho mọi người ngáp nghe. Lâm vào bị vây săn chi sống to!

“Ồ?”

Quách Vô Di đồng tử co rút lại, mình đã sử dụng một thành Huyền Linh chi lực, đối phó Liễu Văn Thiên cái này mới Linh Võ cảnh tiểu tử, có lẽ đủ để cho hần chặt vật lui về phía sau mười bước mới là, vì sao hần vậy mà không có phản ứng chút nào?

Hần đột nhiên bỏ thêm một thành Huyền Linh chi lực.

“Phanh... Ba...”

Liễu Ván Thiên bên cạnh cái bàn, cũng tại cổ hơi thở này trong nhanh chóng rạn nứt, tựa hồ tại bị cuồng phong tàn sát bừa bãi.

Nhưng thấy Liễu Ván Thiên Hồng sắc áo choàng không gió mà bay, cổ hơi thở này, đã chưa từng hình đã có hình.

Chỉ là, áo choàng mặc dù động, Liễu Ván Thiên thân thể, lại như cũ lù lù bất động, ổn như Bàn Thạch.

Quách Vô Di trong nội tâm thất kinh, lại bỏ thêm hai thành Huyền Linh chi lực, hấn đôi mắt một chuyển, Tinh Võ cảnh trung kỳ bốn thành Huyền Linh chi lực, đủ để đem một cái Linh Võ cảnh võ giả trực tiếp lật tung trên mặt đất, ngũ tạng lục phủ bị hao tổn rồi!

Chỉ là, Liễu Ván Thiên thân sắc y nguyên bình tĩnh, hấn tuy nhiên cũng chạy tới lớn lao áp lực, nhưng hấn kích phát Huyền Linh chi lực, lại như cũ có thể chống cự cái này cổ vô cùng kịch liệt sóng to.

“Phanh... Ba...”

Cái bàn bị lật tung bạo liệt, lưu lại vết máu đã hoàn toàn khô héo thành tro tàn sắc, Liễu Ván Thiên bên cạnh, trừ hấn ra người, không còn có vật khác kiện.

Mọi người đều bị kinh hãi, đặc biệt là Mang Thương, Ngốc Ứng, đông diên bọn người, đã xem qua Quách Vô Di sử xuất ít nhất bốn thành Huyền Linh chi lực, không có nghĩ đến cái này nhìn xem chỉ cần Linh Võ cảnh chi lực thiếu niên, vậy mà đơn giản ngăn cản được rồi, nhưng lại mặt không đổi sắc.

Liễu Ván Thiên tuy nhiên cái trán đã tại đổ mồ hôi, lại như cũ có thể ngăn cản được.

“Ha ha ha...”

Hấn một hồi khoái ý, đột nhiên cười to nói: “Hấn là Đại Lương Đế Quốc thứ hai Tinh Tướng Quách Vô Di quách Tinh Tướng, trên chiến trường, cũng là dùng loại này kiến càn chi lực giết địch sao?”

Quách Vô Di sắc mặt biến hóa, tiểu tử này, quá cuồng vọng rồi, hôm nay nếu không hung hăng địa giáo huấn hạ hấn, ngày sau càng muốn đã cho ta Quách Vô Di dễ trêu rồi!

Nói xong, hấn muốn vừa Huyền Linh chi lực thêm đến năm thành.

Chỉ là, hấn chưa kịp làm như vậy, Thương Quan Mâu Nguyệt lại nói chuyện, nâng đôi mắt tại trong bóng đêm huyền Như Yên hà, khẽ cười nói: “Quách Tinh Tướng, ngươi muốn suy tính hậu bối Võ Lực, cũng không cần tuyển ở thời điểm này a?”

“Tia nắng ban mai buông xuống, chúng ta sao không thừa này khắc lên núi? Còn có thể Thiên Minh thời điểm, thưởng thức được Kiếm Vương Sơn cái kia trong truyền thuyết kiếm ngày đông ra?”

Mang Thương nghe xong, cũng vỗ tay cười nói: “Thương Quan đại nhân nói không sai, kiếm kia ngày đông ra, thế nhưng mà cái này Kiếm Vương Sơn tuyết diệp một cảnh, đã đến rồi, bỏ lỡ không phải đáng tiếc được a!”

Quách Vô Di nghe xong, chậm rãi nhẹ gật đầu, cười nói: “Đã như thế, chúng ta tựu lên núi a! Tiểu tử, ngươi nhớ kỹ, về sau cho ta thành thật một chút!”

Hấn đột nhiên thu hồi Huyền Linh chi lực, thầm nghĩ: Lần này tới, chủ yếu là thu thập Thần Kiếm Sơn Trang, không quan tâm ở lâu tiểu tử này nhất thời bán hội!

Hấn võ tu cảnh giới, so Liễu Ván Thiên không biết cao bao nhiêu, bối phận cũng so Liễu Ván Thiên cao, tại có người khuyên bảo dưới tình huống, dù là khi dễ Liễu Ván Thiên, cũng không có thể nhiều sáng rọi!

Huống chi, Thương Quan Mâu Nguyệt đã nói chuyện, hấn cũng không nên phật sắc mặt của nàng.

Nói xong, hấn nhìn qua trên tường da dê bản vẽ, trong nội tâm rất là khoái ý, hấn sờ dĩ so Mang Hi Điện người đến chậm, cũng không phải là bọn hấn không có bọn hấn nhanh như vậy, chỉ là hấn sớm đã biết rõ, nhất định sẽ có rất nhiều người hội đến đây đoạt bảo

Hấn khinh thường tại cùng những cái kia tiểu thế lực dây dưa, dứt khoát lại để cho phía trước đến người giúp hấn đuổi cùng loại Tây Bắc Bát Quỷ những tiểu nhân vật này, miễn cho phiền toái.

Hấn mang theo Liệt Diễm thiết kỵ tinh nhuệ đến đây, trên đường chỉ gặp hai cổ tiểu thế lực, trong nháy mắt tầm đó liền đã làm cho đối phương Hủy Diệt, khác không tiếp tục quấy rối, rất nhanh liền đi tới nơi này cái bên trên Kiếm Vương Sơn phải qua địa Liễu gia trấn.

Giờ phút này, còn lại, ngoại trừ Long Tường Châu bản địa ba cổ thế lực lớn, chỉ có Hồng Tụ Cung, Mang Hi Điện, Tàn Hồn Đảo rồi!

Mà hấn mang đến đại biểu Hoàng thành thế lực Liệt Diễm thiết kỵ, không thể nghi ngờ là trong đó lớn nhất một bộ!

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 191: Sơn Trang hỗn chiến

Quách Võ Di ánh mắt lập loè, trầm ngâm nói: “Không biết Hồng Tụ Cung cùng Mang Hi Điện người, phải chăng cùng chúng ta cùng nhau lên núi?”

Đông Diên tựa hồ thở phào một cái, xinh đẹp cười nói: “Ta đã phụng Vọng Thực cung chủ chỉ mệnh đến xem náo nhiệt, cái kia tự nhiên là muốn nhìn thấy ngọn nguồn!”

Mang Thương cũng cười nói: “Đã quách Tinh Tướng đến rồi, chúng ta Long Tường phân điện tự nhiên là sẽ không tranh chấp, chỉ là cái kia 《Huyền Dương Đế Kiếm》 là Đế cấp công pháp, ta cũng là muốn muốn biết một chút về!”

Trong lòng của hắn lại muốn chính là, đã đến rồi, không thể lùi bước, đến lúc đó hành sự tùy theo hoàn cảnh, có lẽ còn có một tia cơ hội!

“Như thế rất tốt!” Quách Võ Di nói xong, liền đem trước đi ra ngoài.

Trong lòng của hắn cũng tại tư thôn, nhiều hơn những người này, đến lúc đó thám hiểm thời điểm, lại thêm mấy cái đến phía trước dẫn đường chịu chết người!

Liễu Vấn Thiên cùng Đông Diên phân biệt tính lại đồng hành chi nhân, một đường hướng về Kiếm Vương Sơn mà đi.

“Đừng dừng...”

Kiếm Vương Sơn bên trên, vậy mà đã có chiến đấu, cái này lại để cho Quách Võ Di bọn người sắc mặt tất cả giật mình, rõ ràng có người so với bọn hắn còn trước nhận được tin tức, sớm đã đến Thần Kiếm Sơn Trang hay sao?

Rất nhanh, một tòa do Võ Lăng Thạch xây thành Sơn Trang đại môn, xa xa địa xuất hiện tại trước mắt, chỉ là cái này tòa đại môn lại không giống ngày xưa yên lặng, mà là giương cung bạt kiếm, dị thường khải trương, hiển nhiên một mảnh hỗn chiến.

Chỉ là cái này hỗn chiến nhưng lại hỗn mà bất loạn, bởi vì Thần Kiếm Sơn Trang một phương, thực lực thập phần cường đại, cái này phương ra Thần Kiếm Sơn Trang người, còn có xuyên lửa cháy hồng khôi giáp Kim Diễm thiết kỵ!

Kim Diễm thiết kỵ do Hạ Bôn thống lĩnh, cái này chi chinh hợp Long Cổ Ai Long thiết kỵ cùng Tổ Vương Kim Diễm thiết kỵ đội ngũ bộ đội, giờ phút này dị thường dũng mãnh, đối mặt những đến từ kia các nơi giang hồ tán dưng, ứng đối được thập phần nhẹ nhõm, trên mặt đất nằm xuống, đều là chút ít xuyên lấy đặc biệt quần áo và trang sức thi thể.

Mà Thần Kiếm Sơn Trang người. Tác thì đều chỉ dùng kiếm, bọn hắn áo trắng phiêu tay áo, xuất kiếm nhanh mà chuẩn, mỗi một kiếm rơi xuống, cơ hồ đều có người ngã xuống.

Nhìn qua hai phe cánh đối chiến, Quách Võ Di mắng: “Sao không biết tên hỗn đản này, thần giữ cửa. Thực không biết đem cái kia 《Huyền Dương Đồ》 bán cho bao nhiêu người!”

Mang Thương nhìn qua đã người nằm trên đất, trong lòng cũng là cả kinh, những người này, có không ít đều là hoành hành tất cả châu quận không nhỏ thế lực, bên trong thậm chí còn có Thương Châu bảy lang, gai vô mười thép, Yên Châu năm hồ...

Mà trên mặt đất mặt khác chỗ, còn có rất nhiều vết máu chưa khô, hiển nhiên là bị đánh chết sau thanh lý qua rất nhiều lần thi thể rồi!

Mang Thương cười nói: “Sao không biết cho tới bây giờ đều không có nói mình không tham tài, mỗi lần xuất hiện, mục đích đúng là vì vợ vết của cái. Chỉ là lúc này đây, hắn sợ là kiếm tiền, đừng nói hai mươi năm, coi như là hai trăm năm đều dùng không hết rồi...!”

Hắn vung vẩy thoáng một phát rộng thùng thình áo đen, cười nói: “Chỉ là, đồn đãi Liễu Tiêu Dao cùng Long Cổ giao tình không phải là nông cạn, lần này xem xét, quả là thế a. Kim Diễm thiết kỵ rõ ràng xuất động nhiều như vậy tình nhuệ đến trợ giúp bọn hắn!”

Liễu Vấn Thiên nghe xong, trong nội tâm cả kinh. Cái này Mang Thương, nhìn như nho nhã, tâm cơ nhưng lại thập phần trầm trọng, rõ ràng ở thời điểm này, cũng không quên châm ngòi, Hoàng thành phương diện. Đúng là trăm phương ngàn kế tại đề phòng Thần Kiếm Sơn Trang loại địa phương này thế lực lớn, cùng châu phủ thế lực liên minh.

Quách Võ Di nhẹ gạt đầu, cười nói: “Nói được đúng là, lần này, ta có thể phải hao hao điều tra mới tốt!”

Liễu Vấn Thiên cùng Phạm Nhị, Cổ Thanh Dương ba người. Đi đầu hướng về Thần Kiếm Sơn Trang đại môn lao đi.

Liễu Văn Thiên sử Xích Viêm Chương, Cổ Thanh Dương sử Huyền Nhật Thương, Phạm Nhị sử Phần Nguyệt Kiếm, ba người đến mức, lập tức kích thích một hồi kêu rên.

Hiển nhiên, hiện tại còn lại, đều là chút ít không biết sống chết tàn binh, tại ba người cùng Kim Diễm thiết kỵ nội ứng ngoại hợp phía dưới, những người kia nhanh chóng bại lui.

Rốt cục, bọn hắn tự biết không địch lại, nhao nhao hướng về ngoài núi chạy thực mạng, chỉ là, bọn hắn lại không ngờ tới, bọn hắn ở bên ngoài, lại đụng phải một cái khác đội thiết kỵ, xuyên lấy màu vàng khôi giáp Liệt Diễm thiết kỵ!

Những xuyên này lấy đặc biệt quần áo người, có áo trắng Tu Tiên giả, có đạo sĩ, có hòa thượng, đủ loại, không phải trường hợp cá biệt, bọn hắn giờ phút này mới biết được, bọn hắn xác thực đến nhầm địa phương.

Bởi vì cùng đội bọn hắn, là so vừa rồi Thần Kiếm Sơn Trang cùng Kim Diễm thiết kỵ nhân mã, càng thêm hung ác Liệt Diễm thiết kỵ.

Quách Vô Di cùng Thượng Quan Mâu Nguyệt không có động, Mang Thương cùng Ngốc Ứng cũng không có động, những Liệt Diễm kia thiết kỵ phảng phất hồi lâu không có khát máu sai lang, đột nhiên tựa như tia chớp ra tay, lập tức, hướng ra phía ngoài chạy tứ tán người một người cũng không còn, đều ngã xuống cửa trang bên ngoài Vô Lăng Thạch bên trên, ngã xuống huyết trong.

Bọn hắn nhớ tới 《Huyền Dương Đồ》 trong ghi.

Lúc này, Kiếm Vương Sơn phương đông sơ bạch, rất nhiều người mơ tưởng đã lâu kiếm ngày đông ra vẻ đẹp cảnh, bọn hắn đã cảm thụ không đến rồi!

“Huyền Dương Đế Kiếm, kiếm ngày đông ra!”

“Đế kiếm hiện thế, ai dám tranh phong!”

Giờ phút này, Phạm Nhị cầm một trương không biết từ chỗ nào đến nhật lên 《Huyền Dương Đồ》 niệm, niệm xong sau hắn cười to nói: “Con mẹ nó, ai vậy ghi, tốt ** tuyệt hảo, Văn Thiên, không nghĩ tới nhà của ngươi, ngược lại là có bức này bảo bối a!”

“Ha ha ha...” Liễu Văn Thiên cũng cười to nói: “Nếu là có bức này bảo bối, ta làm gì còn chạy đến Long Tường Học Viện đi tu luyện, trực tiếp ở chỗ này tu luyện cái kia Huyền Dương Đế Kiếm thật tốt, đến lúc đó quét ngang thiên hạ, người phương nào có thể địch?”

Cổ Thanh Dương lại cười nói: “Ai, nếu như những cái kia cầu thấy nhiều người như vậy, vì một cái không tồn tại bảo vật, cùng bọn họ đồng dạng, tựa như vì một khối không tồn tại xương cốt đồng dạng đánh đập tàn nhẫn, chết bị thương nhiều như vậy, bọn hắn có lẽ hội cười to nhân loại kỳ thật so với bọn hắn thông minh không có bao nhiêu rồi!”

Liễu Văn Thiên lại lóe ra con mắt, nhìn qua trên mặt đất những thi thể kia, trầm ngâm nói: “Có nhiều khi, kỳ thật ta càng ưa thích cầu!”

Cổ Thanh Dương lại đùa với trên bả vai hắn Tử Lôi Huyền Trư, cười nói: “Nhiều khi, so về người đến, ta càng ưa thích heo! Cho dù là lớn lên giống như heo béo người!”

“Con mẹ nó, ngươi là nói ta sao?” Phạm Nhị nhảy dựng lên, chỉ là, hắn tựa hồ nghĩ tới điều gì, đột nhiên thần bí mà nói: “Kỳ thật lớn lên giống heo cũng không tệ, các ngươi chưa từng có béo qua, nào biết đâu rằng lớn lên béo chỗ tốt?”

Liễu Văn Thiên nghe xong lời này, trong nội tâm khẽ giật mình, đã thấy tại ngoài cửa lớn, Liễu Tiêu Dao cùng Long Cổ, đi ra.

“Phụ thân!”

Nhìn qua song tóc mai thêm không ít tóc trắng Liễu Tiêu Dao, Liễu Văn Thiên một hồi kích động, chậm rãi chạy qua đi, kéo tay của hắn, nói ra: “Phụ thân, ngươi tốt chứ?”

“Thiên Nhi, ngươi sao đến rồi?” Liễu Tiêu Dao trông thấy Liễu Văn Thiên, trong lòng cũng là một hồi rung rung, hắn hỏi: “Ta không phải cho ngươi đứng ở Long Tường Học Viện sao?”

“Trong nhà gặp nạn, ta há có thể an tâm?” Liễu Văn Thiên nói ra: “Huống chi, ta là Liễu gia đàn ông, há có thể một mình một người, trốn ở Long Tường Học Viện đương bọn hèn nhát?”

“Tốt! Ha ha ha...” Long Cổ hùng hồn thanh âm vang lên, hắn cười nói: “Liễu huynh, ta tiểu huynh đệ này không nhút nhát, có cốt khí! Tự xông điểm ấy, ta mới có thể phong hắn đương ta Ai Long thiết kỵ phó thống soái a! Ân, tuy nhiên cái này Ai Long thiết kỵ đã nhập vào Kim Diễm thiết kỵ rồi...”

Gọi Liễu Tiêu Dao vì Liễu huynh, rồi lại gọi Liễu Văn Thiên vì huynh đệ?

Nghe hắn xưng hô chẳng ra cái gì cả, tất cả mọi người là một hồi cười to.

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 191: Sơn Trang hỗn chiến

Quách Võ Di ánh mắt lập loè, trầm ngâm nói: “Không biết Hồng Tụ Cung cùng Mang Hi Điện người, phải chăng cùng chúng ta cùng nhau lên núi?”

Đông Diên tựa hồ thở phào một cái, xinh đẹp cười nói: “Ta đã phụng Vọng Thực cung chủ chỉ mệnh đến xem náo nhiệt, cái kia tự nhiên là muốn nhìn thấy ngọn nguồn!”

Mang Thương cũng cười nói: “Đã quách Tinh Tướng đến rồi, chúng ta Long Tường phân điện tự nhiên là sẽ không tranh chấp, chỉ là cái kia 《Huyền Dương Đế Kiếm》 là Đế cấp công pháp, ta cũng là muốn muốn biết một chút về!”

Trong lòng của hắn lại muốn chính là, đã đến rồi, không thể lùi bước, đến lúc đó hành sự tùy theo hoàn cảnh, có lẽ còn có một tia cơ hội!

“Như thế rất tốt!” Quách Võ Di nói xong, liền đem trước đi ra ngoài.

Trong lòng của hắn cũng tại tư thôn, nhiều hơn những người này, đến lúc đó thám hiểm thời điểm, lại thêm mấy cái đến phía trước dẫn đường chịu chết người!

Liễu Vấn Thiên cùng Đông Diên phân biệt tính lại đồng hành chi nhân, một đường hướng về Kiếm Vương Sơn mà đi.

“Đừng dừng...”

Kiếm Vương Sơn bên trên, vậy mà đã có chiến đấu, cái này lại để cho Quách Võ Di bọn người sắc mặt tất cả giật mình, rõ ràng có người so với bọn hắn còn trước nhận được tin tức, sớm đã đến Thần Kiếm Sơn Trang hay sao?

Rất nhanh, một tòa do Võ Lăng Thạch xây thành Sơn Trang đại môn, xa xa địa xuất hiện tại trước mắt, chỉ là cái này tòa đại môn lại không giống ngày xưa yên lặng, mà là giương cung bạt kiếm, dị thường khải trương, hiển nhiên một mảnh hỗn chiến.

Chỉ là cái này hỗn chiến nhưng lại hỗn mà bất loạn, bởi vì Thần Kiếm Sơn Trang một phương, thực lực thập phần cường đại, cái này phương ra Thần Kiếm Sơn Trang người, còn có xuyên lửa cháy hồng khôi giáp Kim Diễm thiết kỵ!

Kim Diễm thiết kỵ do Hạ Bôn thống lĩnh, cái này chi chinh hợp Long Cổ Ai Long thiết kỵ cùng Tổ Vương Kim Diễm thiết kỵ đội ngũ bộ đội, giờ phút này dị thường dũng mãnh, đối mặt những tên từ kia các nơi giang hồ tán dưng, ứng đối được thập phần nhẹ nhõm, trên mặt đất nằm xuống, đều là chút ít xuyên lấy đặc biệt quần áo và trang sức thi thể.

Mà Thần Kiếm Sơn Trang người. Tác thì đều chỉ dùng kiếm, bọn hắn áo trắng phiêu tay áo, xuất kiếm nhanh mà chuẩn, mỗi một kiếm rơi xuống, cơ hồ đều có người ngã xuống.

Nhìn qua hai phe cánh đối chiến, Quách Võ Di mắng: “Sao không biết tên hỗn đản này, thần giữ cửa. Thực không biết đem cái kia 《Huyền Dương Đồ》 bán cho bao nhiêu người!”

Mang Thương nhìn qua đã người nằm trên đất, trong lòng cũng là cả kinh, những người này, có không ít đều là hoành hành tất cả châu quận không nhỏ thế lực, bên trong thậm chí còn có Thương Châu bảy lang, gai vô mười thép, Yên Châu năm hồ...

Mà trên mặt đất mặt khác chỗ, còn có rất nhiều vết máu chưa khô, hiển nhiên là bị đánh chết sau thanh lý qua rất nhiều lần thi thể rồi!

Mang Thương cười nói: “Sao không biết cho tới bây giờ đều không có nói mình không tham tài, mỗi lần xuất hiện, mục đích đúng là vì vợ vết của cái. Chỉ là lúc này đây, hắn sợ là kiếm tiền, đừng nói hai mươi năm, coi như là hai trăm năm đều dùng không hết rồi...!”

Hắn vung vẩy thoáng một phát rộng thùng thình áo đen, cười nói: “Chỉ là, đồn đãi Liễu Tiêu Dao cùng Long Cổ giao tình không phải là nông cạn, lần này xem xét, quả là thế a. Kim Diễm thiết kỵ rõ ràng xuất động nhiều như vậy tình nhuệ đến trợ giúp bọn hắn!”

Liễu Vấn Thiên nghe xong, trong nội tâm cả kinh. Cái này Mang Thương, nhìn như nho nhã, tâm cơ nhưng lại thập phần trầm trọng, rõ ràng ở thời điểm này, cũng không quên châm ngòi, Hoàng thành phương diện. Đúng là trăm phương ngàn kế tại đề phòng Thần Kiếm Sơn Trang loại địa phương này thế lực lớn, cùng châu phủ thế lực liên minh.

Quách Võ Di nhẹ gạt đầu, cười nói: “Nói được đúng là, lần này, ta có thể phải hao hao điều tra mới tốt!”

Liễu Vấn Thiên cùng Phạm Nhị, Cổ Thanh Dương ba người. Đi đầu hướng về Thần Kiếm Sơn Trang đại môn lao đi.

Liễu Văn Thiên sử Xích Viêm Chương, Cổ Thanh Dương sử Huyền Nhật Thương, Phạm Nhị sử Phần Nguyệt Kiếm, ba người đến mức, lập tức kích thích một hồi kêu rên.

Hiển nhiên, hiện tại còn lại, đều là chút ít không biết sống chết tàn binh, tại ba người cùng Kim Diễm thiết kỵ nội ứng ngoại hợp phía dưới, những người kia nhanh chóng bại lui.

Rốt cục, bọn hắn tự biết không địch lại, nhao nhao hướng về ngoài núi chạy thực mạng, chỉ là, bọn hắn lại không ngờ tới, bọn hắn ở bên ngoài, lại đụng phải một cái khác đội thiết kỵ, xuyên lấy màu vàng khôi giáp Liệt Diễm thiết kỵ!

Những xuyên này lấy đặc biệt quần áo người, có áo trắng Tu Tiên giả, có đạo sĩ, có hòa thượng, đủ loại, không phải trường hợp cá biệt, bọn hắn giờ phút này mới biết được, bọn hắn xác thực đến nhầm địa phương.

Bởi vì cùng đội bọn hắn, là so vừa rồi Thần Kiếm Sơn Trang cùng Kim Diễm thiết kỵ nhân mã, càng thêm hung ác Liệt Diễm thiết kỵ.

Quách Vô Di cùng Thượng Quan Mậu Nguyệt không có động, Mang Thương cùng Ngốc Ứng cũng không có động, những Liệt Diễm kia thiết kỵ phảng phất hồi lâu không có khát máu sai lang, đột nhiên tựa như tia chớp ra tay, lập tức, hướng ra phía ngoài chạy tứ tán người một người cũng không còn, đều ngã xuống cửa trang bên ngoài Vô Lăng Thạch bên trên, ngã xuống huyết trong.

Bọn hắn nhớ tới 《Huyền Dương Đồ》 trong ghi.

Lúc này, Kiếm Vương Sơn phương đông sơ bạch, rất nhiều người mơ tưởng đã lâu kiếm ngày đông ra vẻ đẹp cảnh, bọn hắn đã cảm thụ không đến rồi!

“Huyền Dương Đế Kiếm, kiếm ngày đông ra!”

“Đế kiếm hiện thế, ai dám tranh phong!”

Giờ phút này, Phạm Nhị cầm một trương không biết từ chỗ nào đến nhật lên 《Huyền Dương Đồ》 niệm, niệm xong sau hắn cười to nói: “Con mẹ nó, ai vậy ghi, tốt ** tuyệt hảo, Văn Thiên, không nghĩ tới nhà của ngươi, ngược lại là có bức này bảo bối a!”

“Ha ha ha...” Liễu Văn Thiên cũng cười to nói: “Nếu là có bức này bảo bối, ta làm gì còn chạy đến Long Tường Học Viện đi tu luyện, trực tiếp ở chỗ này tu luyện cái kia Huyền Dương Đế Kiếm thật tốt, đến lúc đó quét ngang thiên hạ, người phương nào có thể địch?”

Cổ Thanh Dương lại cười nói: “Ai, nếu như những cái kia cầu thấy nhiều người như vậy, vì một cái không tồn tại bảo vật, cùng bọn họ đồng dạng, tựa như vì một khối không tồn tại xương cốt đồng dạng đánh đập tàn nhẫn, chết bị thương nhiều như vậy, bọn hắn có lẽ hội cười to nhân loại kỳ thật so với bọn hắn thông minh không có bao nhiêu rồi!”

Liễu Văn Thiên lại lóe ra con mắt, nhìn qua trên mặt đất những thi thể kia, trầm ngâm nói: “Có nhiều khi, kỳ thật ta càng ưa thích cầu!”

Cổ Thanh Dương lại đùa với trên bả vai hắn Tử Lôi Huyền Trư, cười nói: “Nhiều khi, so về người đến, ta càng ưa thích heo! Cho dù là lớn lên giống như heo béo người!”

“Con mẹ nó, ngươi là nói ta sao?” Phạm Nhị nhảy dựng lên, chỉ là, hắn tựa hồ nghĩ tới điều gì, đột nhiên thần bí mà nói: “Kỳ thật lớn lên giống heo cũng không tệ, các ngươi chưa từng có béo qua, nào biết đâu rằng lớn lên béo chỗ tốt?”

Liễu Văn Thiên nghe xong lời này, trong nội tâm khẽ giật mình, đã thấy tại ngoài cửa lớn, Liễu Tiêu Dao cùng Long Cổ, đi ra.

“Phụ thân!”

Nhìn qua song tóc mai thêm không ít tóc trắng Liễu Tiêu Dao, Liễu Văn Thiên một hồi kích động, chậm rãi chạy qua đi, kéo tay của hắn, nói ra: “Phụ thân, ngươi tốt chứ?”

“Thiên Nhị, ngươi sao đến rồi?” Liễu Tiêu Dao trông thấy Liễu Văn Thiên, trong lòng cũng là một hồi rung rung, hắn hỏi: “Ta không phải cho ngươi đứng ở Long Tường Học Viện sao?”

“Trong nhà gặp nạn, ta há có thể an tâm?” Liễu Văn Thiên nói ra: “Huống chi, ta là Liễu gia đàn ông, há có thể một mình một người, trốn ở Long Tường Học Viện đương bọn hèn nhát?”

“Tốt! Ha ha ha...” Long Cổ hùng hồn thanh âm vang lên, hắn cười nói: “Liễu huynh, ta tiểu huynh đệ này không nhút nhát, có cốt khí! Tự xông điểm ấy, ta mới có thể phong hắn đương ta Ai Long thiết kỵ phó thống soái a! Ân, tuy nhiên cái này Ai Long thiết kỵ đã nhập vào Kim Diễm thiết kỵ rồi...”

Gọi Liễu Tiêu Dao vì Liễu huynh, rồi lại gọi Liễu Văn Thiên vì huynh đệ?

Nghe hắn xưng hô chẳng ra cái gì cả, tất cả mọi người là một hồi cười to.

Chương 192: Giết chết bất luận tội

Liễu Tiêu Dao nhìn qua Liễu Văn Thiên trên người đã khép lại đoạn mạch, trong nội tâm vô cùng trấn an, lại nghe thấy Cổ Thanh Dương đã quỳ xuống, trong miệng nói ra: “Đồ nhi Cổ Thanh Dương, bái kiến sư phụ!”

Nhớ tới hần đối với cái này đồ nhi, nhưng chỉ là ngầm đồng ý lại để cho hần cùng với Liễu Văn Thiên cùng một chỗ học tập cái kia Phần Thiên Kiếm Pháp, lại chưa từng tự mình giáo hần cái gì, trong nội tâm một hồi hồ thẹn, hần quyết định lần này về sau, nhất định hảo hảo dạy bảo hạ Cổ Thanh Dương.

“Thanh Dương!” Liễu Tiêu Dao một tay dịu lấy Liễu Văn Thiên, một tay nắm chặt Cổ Thanh Dương tay, cười nói: “Ta nghe nói, ngươi đã đã thức tỉnh Ngự Thú Vô Hồn, hơn nữa đem Phần Thiên Kiếm Pháp khiến cho lò lửa tinh khiết tinh, thật sự là không hổ là của ta tốt đồ nhi a!”

Cổ Thanh Dương khiêm tốn mà nói: “Đây đều là sư phụ Phần Thiên Kiếm Pháp lợi hại, còn có Văn Thiên, hần như một Đại ca đồng dạng, thường xuyên theo đạo đạo ta!”

“Ai, còn có ta a!” Phạm Nhị đột nhiên cũng đến Liễu Tiêu Dao trước mặt, khom người cười nói: “Liễu Thần Kiếm, ta thế nhưng mà Văn Thiên tốt bạn thân, hảo huynh đệ a!”

Liễu Thần Kiếm lại cầm chặt Phạm Nhị tay, cười nói: “Tốt! Tốt!” Liễu Tiêu Dao cười nói: “Chuyện của ngươi, ta cũng đã được nghe nói, giúp Văn Thiên không ít bề bộn, hần có thể có các ngươi loại huynh đệ này, ta cao hứng a!”

“Hừ, các ngươi ôn chuyện tự xong chưa?” Một cỗ trầm trọng thanh âm đột nhiên vang lên, lại để cho trong lòng mọi người run lên.

Liễu Tiêu Dao trông thấy Quách Vô Di cùng Thượng Quan Mâu Nguyệt, thần sắc khẽ giật mình, đột nhiên chấp tay cười nói: “Quách Tinh Tướng cùng Thượng Quan đại nhân đường xa mà đến, ta Liễu nỗ không có từ xa tiếp đón, thứ tội thứ tội a!”

Quách Vô Di trong nội tâm rất là khó chịu, vừa rồi Liễu Tiêu Dao rõ ràng đã trông thấy hần, lại giả vờ làm không phát hiện đồng dạng, cùng Long Cổ vội vàng cùng Liễu Văn Thiên đàm người nói chuyện, căn bản là không có đem hần cái này Đại Lương Đế Quốc thứ hai Tinh Tướng đương một sự việc!

Nhìn qua Liễu Tiêu Dao cùng Long Cổ đứng chung một chỗ. Đôi mắt của hần đột nhiên lóe lên, cười lạnh nói: “Không nghĩ tới a. Hoàng Tôn một mực đều không hy vọng địa phương thế lực cùng châu phủ thế lực liên minh, không nghĩ tới. Các ngươi vẫn là đi không đến cùng một chỗ! Rất tốt a!”

Liễu Tiêu Dao cười to nói: “Quách Tinh Tướng, ta Thần Kiếm Sơn Trang bị gian nhân vây công, Long Cổ Hầu dẫn người đến tương trợ, coi như là vì Hoàng thành phương diện phân ưu. Không nghĩ tới Hoàng Tôn thật không ngờ coi trọng ta Thần Kiếm Sơn Trang, vậy mà phái quách Tinh Tướng cùng Thượng Quan đại nhân mang theo Liệt Diễm thiết kỵ đến đây tương trợ, thật là làm cho ta Thần Kiếm Sơn Trang hồng phúc sinh huy a!”

Hần tuy nhiên biết rõ Quách Vô Di dẫn người đến, là dối tin 《Huyền Dương Đế Kiếm》 tại Thần Kiếm Sơn Trang chi tin tức, tới nơi này cũng là vì đoạt bảo, chỉ là giờ phút này Thần Kiếm Sơn Trang bị quá nhiều người ngập nghé. Hần cũng không muốn bởi vì chống đối Quách Vô Di mà phức tạp.

Quách Vô Di cười nói: “Liễu Thần Kiếm quả nhiên rất rõ đại nghĩa, chúng ta lần này đến đây, đúng là biết được Thần Kiếm Sơn Trang không hề mình lại lịch nhiều loại thế lực vây công, đặc đến giải khốn, không nghĩ tới các ngươi có Long Cổ Hầu cùng Tổ Vương nhân mã tương trợ, xem ra chúng ta là lo ngại á!”

“Nói gì vậy chứ!” Liễu Tiêu Dao cười nói: “Những người này, chỉ là tiểu binh tiểu lâu la, chúng ta có thể ứng phó, nếu như là như Tàn Hồn Đào chờ thế lực lớn đến đây. Chúng ta là tuyệt đối ứng phó không được!”

Nói xong, Liễu Tiêu Dao lại chuyển hướng Mang Thương, cười nói: “Nghe nói Mang Hi Điện Long Tướng phân điện Điện Chủ đối chủ, không nghĩ tới. Nhưng lại Mang Thương huynh đạt được tấn vị, thật sự là thật đáng mừng a! Đã sớm nghe nói Mang Thương huynh Mang Hi chi thuật, sớm đã Xuất Thần Nhập Hóa. Còn hi vọng Mang Thương huynh cái này một thân thật bản lĩnh, không muốn dừng tại ta Thần Kiếm Sơn Trang trên người mới tốt!”

“Đa tạ Liễu Thần Kiếm khen ngợi rồi!” Mang Thương nho nhã mà nói: “Ta lần này dẫn người đến đây. Cũng chỉ là muốn nhìn một chút, cái kia Đế cấp công pháp. Đến cùng có bao nhiêu lợi hại mà thôi, nói sau, có Hoàng thành quách Tinh Tướng cùng Thượng Quan đại nhân lúc này, chúng ta nào dám có ý khác?”

Liễu Thần Kiếm cười nói: “Như thế rất tốt!”

“Đồng Diên cô nương, không biết Hồng Tụ Cung lần này đến đây ta Thần Kiếm Sơn Trang, cần làm chuyện gì?”

Đồng Diên một chuyển, nữ tử mỗi cái tướng mạo đẹp, mà lại đều cười tươi như hoa, lập tức hấp dẫn ánh mắt mọi người.

Đông Diên xinh đẹp cười nói: “Liễu Thần Kiếm có chỗ không biết, ta Hồng Tụ Cung Vọng Thực cung chủ nói, giờ phút này 《Huyền Dương Đế Kiếm》 nếu như thật sự xuất thế, nàng là không có hứng thú tranh đoạt, dù sao, ta Hồng Tụ Cung sở tu luyện công pháp, cùng hần công pháp của hần cũng không tương dung, đạt được cũng vô dụng chỗ!”

“Chỉ là, nhà của ta cung chủ có một câu, để cho ta mang cho Liễu Thần Kiếm!”

Liễu Tiêu Dao sững sờ, cái này Hồng Tụ Cung đã nói không có ý tại đoạt bảo, lại còn có lời gì muốn cùng mình nói?

Liễu Tiêu Dao bản điệu lên nghe Hồng Tụ Cung chủ có lời gì, nhưng không ngờ Đông Diên không chút nào không tránh ngại, cười nói: “Những lời này, Vọng Thực cung chủ nói giảng cho sở hữu tham dự đoạt bảo người nghe cũng không sao!”

Mọi người tất cả giật mình, vốn tưởng rằng Vọng Thực cung chủ có lời gì cùng Liễu Thần Kiếm lên nói, không nghĩ tới nhưng lại có thể nói cho tất cả mọi người, đều rất ngạc nhiên.

“Để cấp công pháp, không phải chuyện đùa, nhân giả cư chi!”

“Nếu là đạt được chi nhân vì nhân đức chi nhân, ta Hồng Tụ Cung là quần chúng; Như đạt được chi nhân không đức bất nhân, hồng như vậy tay áo cung liền sẽ không đứng nhìn đứng ngoài quan sát!”

Trong lòng mọi người một ông, cái này Hồng Tụ Cung, thật bá đạo khẩu khí!

Chỉ là cũng có trong lòng người cười lạnh nói: “Nói là tham cái kia công pháp, ai biết phải chăng chi là lý do?”

Quách Võ Di cười to nói: “Tốt một cái Hồng Tụ Cung, đây là hay không nhân đức, chẳng lẽ còn có tiêu chuẩn hay sao?”

Đông Diên cười nói: “Cái này, chúng ta Hồng Tụ Cung đều có bình phán, không nhọc quách Tinh Tướng hao tâm tổn sức!”

Liễu Tiêu Dao nhẹ gật đầu, thầm nghĩ trong lòng: “Cái này Hồng Tụ Cung chỉ sợ thật sự cũng không phải là vì công pháp mà đến!”

Hần chuyển hướng Thượng Quan Mâu Nguyệt, chấp tay nói: “Thượng Quan cô nương, các người lên lần đến ta Thần Kiếm Sơn Trang, ta không thể hảo hảo khoản đãi, lần này đến đây, còn muốn cho ta tận tận cái này người chủ địa phương mới tốt!”

Thượng Quan Mâu Nguyệt ánh mắt một chuyển, hé miệng cười nói: “Liễu Thần Kiếm khách khí, lần này tới, ta ngược lại là muốn hảo hảo lãnh hội thoáng một phát kiếm kia ngày đông ra thịnh cảnh!”

Liễu Tiêu Dao nhìn qua xa xa sắp tăng sáng tia nắng ban mai, trì hoãn âm thanh cười nói: “Ha ha ha, nếu như là lãnh hội kiếm ngày đông ra, Thượng Quan cô nương lần này xem như đến đối với lúc sau.”

“Chỉ là, nếu như là tới tìm cái kia cái gọi là 《Huyền Dương Đế Kiếm》, như vậy chư vị liền muốn rất lớn thất vọng rồi! Bởi vì cái kia 《Huyền Dương Đế Kiếm》, không có khả năng tại ta Thần Kiếm Sơn Trang!”

“Hừ, người nói không tại tựu không tại sao?” Quách Võ Di cười lạnh nói: “Liễu Tiêu Dao, lời nói không thể nói được quá vẹn toàn, ai biết rõ, có phải là hay không đem người 《Huyền Dương Đế Kiếm》 đầu đi, sau đó chính mình tu luyện?”

Liễu Tiêu Dao trừng mắt nói: “Quách Tinh Tướng, nhiều lời vô ích, ta Liễu Tiêu Dao là tuyệt đối chưa từng gặp qua cái kia 《Huyền Dương Đế Kiếm》, ta Thần Kiếm Sơn Trang thành lập mới bắt đầu, cũng đã thông qua Huyền Linh chi vật tiến hành thăm dò, cũng không có phát hiện có cái gì Để cấp công pháp giấu kín tại trong núi! Việc này ta nói đến thế thôi, vừa rồi những người này muốn đi vào ta Sơn Trang đoạt bảo chi nhân, ta cũng đã nói những lời này!”

“Nếu như là tới ta Sơn Trang làm khách, chúng ta tự nhiên hoan nghênh!”

Liễu Tiêu Dao mảy kiếm một khóa, ngưng thần đạo đạo: “Nhưng là, nếu như là tới ta Thần Kiếm Sơn Trang quấy rối, chúng ta một mực cự tuyệt nhập đụng, xông vào người, đừng trách ta vô tình, hết thảy giết chết bất luận tội!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 192: Giết chết bất luận tội

Liễu Tiêu Dao nhìn qua Liễu Văn Thiên trên người đã khép lại đoạn mạch, trong nội tâm vô cùng trấn an, lại nghe thấy Cổ Thanh Dương đã quỳ xuống, trong miệng nói ra: “Đồ nhi Cổ Thanh Dương, bái kiến sư phụ!”

Nhớ tới hân đối với cái này đồ nhi, nhưng chỉ là ngầm đồng ý lại để cho hân cùng với Liễu Văn Thiên cùng một chỗ học tập cái kia Phần Thiên Kiếm Pháp, lại chưa từng tự mình giáo hân cái gì, trong nội tâm một hồi hồ thẹn, hân quyết định lần này về sau, nhất định hảo hảo dạy bảo hạ Cổ Thanh Dương.

“Thanh Dương!” Liễu Tiêu Dao một tay dịu lấy Liễu Văn Thiên, một tay nắm chặt Cổ Thanh Dương tay, cười nói: “Ta nghe nói, ngươi đã đã thức tỉnh Ngự Thú Vô Hồn, hơn nữa đem Phần Thiên Kiếm Pháp khiến cho lò lửa tinh khiết tinh, thật sự là không hổ là của ta tốt đồ nhi a!”

Cổ Thanh Dương khiêm tốn mà nói: “Đây đều là sư phụ Phần Thiên Kiếm Pháp lợi hại, còn có Văn Thiên, hân như một Đại ca đồng dạng, thường xuyên theo đạo đạo ta!”

“Ài, còn có ta a!” Phạm Nhị đột nhiên cũng đến Liễu Tiêu Dao trước mặt, khom người cười nói: “Liễu Thần Kiếm, ta thế nhưng mà Văn Thiên tốt bạn thân, hảo huynh đệ a!”

Liễu Thần Kiếm lại cầm chặt Phạm Nhị tay, cười nói: “Tốt! Tốt!” Liễu Tiêu Dao cười nói: “Chuyện của ngươi, ta cũng đã được nghe nói, giúp Văn Thiên không ít bề bộn, hân có thể có các ngươi loại huynh đệ này, ta cao hứng a!”

“Hừ, các ngươi ôn chuyện tự xong chưa?” Một cỗ trầm trọng thanh âm đột nhiên vang lên, lại để cho trong lòng mọi người run lên.

Liễu Tiêu Dao trông thấy Quách Vô Di cùng Thượng Quan Mâu Nguyệt, thần sắc khẽ giật mình, đột nhiên chấp tay cười nói: “Quách Tinh Tướng cùng Thượng Quan đại nhân đường xa mà đến, ta Liễu nỗ không có từ xa tiếp đón, thứ tội thứ tội a!”

Quách Vô Di trong nội tâm rất là khó chịu, vừa rồi Liễu Tiêu Dao rõ ràng đã trông thấy hân, lại giả vờ làm không phát hiện đồng dạng, cùng Long Cổ vội vàng cùng Liễu Văn Thiên đám người nói chuyện, căn bản là không có đem hân cái này Đại Lương Đế Quốc thứ hai Tinh Tướng đương một sự việc!

Nhìn qua Liễu Tiêu Dao cùng Long Cổ đứng chung một chỗ. Đôi mắt của hân đột nhiên lóe lên, cười lạnh nói: “Không nghĩ tới a. Hoàng Tôn một mực đều không hy vọng địa phương thế lực cùng châu phủ thế lực liên minh, không nghĩ tới. Các ngươi vẫn là đi không đến cùng một chỗ! Rất tốt a!”

Liễu Tiêu Dao cười to nói: “Quách Tinh Tướng, ta Thần Kiếm Sơn Trang bị gian nhân vây công, Long Cổ Hầu dẫn người đến tương trợ, coi như là vì Hoàng thành phương diện phân ưu. Không nghĩ tới Hoàng Tôn thật không ngờ coi trọng ta Thần Kiếm Sơn Trang, vậy mà phái quách Tinh Tướng cùng Thượng Quan đại nhân mang theo Liệt Diễm thiết kỵ đến đây tương trợ, thật là làm cho ta Thần Kiếm Sơn Trang bỗng tất sinh huy a!”

Hân tuy nhiên biết rõ Quách Vô Di dẫn người đến, là đợi tin 《Huyền Dương Đế Kiếm》tại Thần Kiếm Sơn Trang chi tin tức, tới nơi này cũng là vì đoạt bảo, chỉ là giờ phút này Thần Kiếm Sơn Trang bị quá nhiều người ngấp nghé. Hân cũng không muốn bởi vì chống đối Quách Vô Di phức tạp.

Quách Vô Di cười nói: “Liễu Thần Kiếm quả nhiên rất rõ đại nghĩa, chúng ta lần này đến đây, đúng là biết được Thần Kiếm Sơn Trang không hề mình lại lịch nhiều loại thế lực vây công, đặc đến giải khốn, không nghĩ tới các ngươi có Long Cổ Hầu cùng Tổ Vương nhân mã tương trợ, xem ra chúng ta là lo ngại a!”

“Nói gì vậy chứ!” Liễu Tiêu Dao cười nói: “Những người này, chỉ là tiểu binh tiểu lâu la, chúng ta có thể ứng phó, nếu như là như Tàn Hồn Đào chờ thế lực lớn đến đây. Chúng ta là tuyệt đối ứng phó không được!”

Nói xong, Liễu Tiêu Dao lại chuyển hướng Mang Thương, cười nói: “Nghe nói Mang Hi Điện Long Tường phân điện Điện Chủ đổi chủ, không nghĩ tới. Nhưng lại Mang Thương huynh đạt được tấn vị, thật sự là thật đáng mừng a! Đã sớm nghe nói Mang Thương huynh Mang Hi chi thuật, sớm đã Xuất Thần Nhập Hóa. Còn hi vọng Mang Thương huynh cái này một thân thật bản lĩnh, không muốn dừng tại ta Thần Kiếm Sơn Trang trên người mới tốt!”

“Đa tạ Liễu Thần Kiếm khen ngợi rồi!” Mang Thương nho nhã mà nói: “Ta lần này dẫn người đến đây. Cũng chỉ là muốn nhìn một chút, cái kia Đế cấp công pháp. Đến cùng có bao nhiêu lợi hại mà thôi, nói sau, có Hoàng thành quách Tinh Tướng cùng Thượng Quan đại nhân lúc này, chúng ta nào dám có ý khác?”

Liễu Thần Kiếm cười nói: “Như thế rất tốt!”

“Đồng Diên cô nương, không biết Hồng Tụ Cung lần này đến đây ta Thần Kiếm Sơn Trang, cần làm chuyện gì?”

Đồng Diên một chuyển, nữ tử mỗi cái tướng mạo đẹp, mà lại đều cười tươi như hoa, lập tức hấp dẫn ánh mắt mọi người.

Đồng Diên xinh đẹp cười nói: “Liễu Thần Kiếm có chỗ không biết, ta Hồng Tụ Cung Vọng Thực cung chủ nói, giờ phút này 《Huyền Dương Đế Kiếm》nếu như thật sự xuất thế, nàng là không có hứng thú tranh đoạt, dù sao, ta Hồng Tụ Cung sở tu luyện công pháp, cùng hân công pháp của hân cũng không tương dung, đạt được cũng vô dụng chỗ!”

“Chỉ là, nhà của ta cung chủ có một câu, để cho ta mang cho Liễu Thần Kiếm!”

Liễu Tiêu Dao sững sờ, cái này Hồng Tụ Cung đã nói không có ý tại đoạt bảo, lại còn có lời gì muốn cùng mình nói?

Liễu Tiêu Dao bản đợi lên nghe Hồng Tụ Cung chủ có lời gì, nhưng không ngờ Đồng Diên không chút nào không tránh ngại, cười nói: “Những lời này, Vọng Thực cung chủ nói giảng cho sở hữu tham dự đoạt bảo người nghe cũng không sao!”

Mọi người tất cả giật mình, vốn tưởng rằng Vọng Thực cung chủ có lời gì cùng Liễu Thần Kiếm lên nói, không nghĩ tới nhưng lại có thể nói cho tất cả mọi người, đều rất ngạc nhiên.

“Đề cấp công pháp, không phải chuyện đùa, nhân giả cư chi!”

“Nếu là đạt được chi nhân vì nhân đức chi nhân, ta Hồng Tụ Cung là quần chúng. Như đạt được chi nhân không đức bất nhân, hồng như vậy tay áo cung liền sẽ không đứng nhìn đứng ngoài quan sát!”

Trong lòng mọi người một ông, cái này Hồng Tụ Cung, thật bá đạo khẩu khí!

Chỉ là cũng có trong lòng người cười lạnh nói: “Nói là tham cái kia công pháp, ai biết phải chăng chi là lý do?”

Quách Vô Di cười to nói: “Tốt một cái Hồng Tụ Cung, đây là hay không nhân đức, chẳng lẽ còn có tiêu chuẩn hay sao?”

Đồng Diên cười nói: “Cái này, chúng ta Hồng Tụ Cung đều có bình phán, không nhọc quách Tinh Tướng hao tâm tổn sức!”

Liễu Tiêu Dao nhẹ gật đầu, thầm nghĩ trong lòng: “Cái này Hồng Tụ Cung chỉ sợ thật sự cũng không phải là vì công pháp mà đến!”

Hắn chuyển hướng Thượng Quan Mâu Nguyệt, chấp tay nói: “Thượng Quan cô nương, các người lên lần đến ta Thần Kiếm Sơn Trang, ta không thể hảo hảo khoản đãi, lần này đến đây, còn muốn cho ta tận tận cái này người chủ địa phương mới tốt!”

Thượng Quan Mâu Nguyệt ánh mắt một chuyển, hé miệng cười nói: “Liễu Thần Kiếm khách khí, lần này tới, ta ngược lại là muốn hảo hảo lãnh hội thoáng một phát kiếm kia ngày đông ra thịnh cảnh!”

Liễu Tiêu Dao nhìn qua xa xa sắp tăng sáng tia nắng ban mai, trì hoãn âm thanh cười nói: “Ha ha ha, nếu như là lãnh hội kiếm ngày đông ra, Thượng Quan cô nương lần này xem như đến đối với lúc sau.”

“Chỉ là, nếu như là tới tìm cái kia cái gọi là 《Huyền Dương Đế Kiếm》, như vậy chư vị liền muốn rất lớn thất vọng rồi! Bởi vì cái kia 《Huyền Dương Đế Kiếm》, không có khả năng tại ta Thần Kiếm Sơn Trang!”

“Hừ, người nói không tại tựu không tại sao?” Quách Vô Di cười lạnh nói: “Liễu Tiêu Dao, lời nói không thể nói được quá vẹn toàn, ai biết rõ, có phải là hay không đem người 《Huyền Dương Đế Kiếm》 đầu đi, sau đó chính mình tu luyện?”

Liễu Tiêu Dao trừng mắt nói: “Quách Tinh Tướng, nhiều lời vô ích, ta Liễu Tiêu Dao là tuyệt đối chưa từng gặp qua cái kia 《Huyền Dương Đế Kiếm》, ta Thần Kiếm Sơn Trang thành lập mới bắt đầu, cũng đã thông qua Huyền Linh chi vật tiến hành thăm dò, cũng không có phát hiện có cái gì Đế cấp công pháp giấu kín tại trong núi! Việc này ta nói đến thế thôi, vừa rồi những người này muốn đi vào ta Sơn Trang đoạt bảo chi nhân, ta cũng đã nói những lời này!”

“Nếu như là tới ta Sơn Trang làm khách, chúng ta tự nhiên hoan nghênh!”

Liễu Tiêu Dao này kiếm một khóa, ngưng thần đạo đạo: “Nhưng là, nếu như là tới ta Thần Kiếm Sơn Trang quấy rối, chúng ta một mực cự tuyệt nhập đung, xông vào người, đừng trách ta vô tình, hết thảy giết chết bất luận tội!”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 193: Chiết Liễu rượu ngon

Thần Kiếm Sơn Trang tại lần trước đao kiếm quyết sa sút bại vào Thần Đao Đường Tàn Đao Hải, không nghĩ tới Tàn Đao Hải tại Long Tường đại chiến trong lại thua chạy Long Tường, đến nay không có tin tức gì, mọi người có thể cảm giác được, cùng mấy tháng trước so sánh với, Thần Kiếm Sơn Trang khẩu khí, tựa hồ càng mạnh hơn nữa ngạnh.

“Đều nói Thần Kiếm Sơn Trang Chiết Liễu Tửu vô cùng thanh mỹ, không biết ta muốn đi vào Sơn Trang, lấy chén rượu uống, Liễu Thần Kiếm phải chăng đáp ứng đâu?”

Thượng Quan Mâu Nguyệt thần tình lạnh nhạt, nói lời lọt vào tai sau lại để cho người cảm giác vô cùng nhẹ nhàng khoan khoái.

Liễu Tiêu Dao cười to nói: “Thượng Quan cô nương muốn uống Chiết Liễu Tửu, ta Thần Kiếm Sơn Trang há có thể không vậy? Dưới mắt kiếm ngày sắp

xuất hiện, kính xin Thượng Quan cô nương đi ta Thần Kiếm Sơn Trang lắm ngày dài, một bên phẩm Chiết Liễu, một bên thưởng kiếm ngày!”

“Đa tạ!” Thượng Quan Mâu Nguyệt nghe xong, cười tươi như hoa, lại thật sự hướng về trong trang đi đến.

“Chiết Liễu Tửu, ta đã sớm hâm mộ đã lâu, Mâu Nguyệt cô nương đã đi phẩm tửu, há có thể thiếu được ta?”

Đồng Diên giờ phút này mang người, hướng về trong trang đi đến!

“Hong Tụ Cung người đã có như thế nhả hứng, ta Thần Kiếm Sơn Trang tự nhiên hoan nghênh!”

Liễu Tiêu Dao không ngăn trở, các nàng đã nói là phẩm tửu thưởng ngày, đó chính là biểu lộ thái độ của mình, trong lòng của hắn hiểu rõ, an bài người mang theo các nàng hướng về lắm ngày dài phương hướng mà đi.

“Khục khục khục...” Mang Thương giờ phút này ho hai tiếng, cũng cười to nói: “Ta tuy nhiên tại Mang Hi Điện nghiên cứu Mang Hi chi pháp, giờ phút này có thể hơi chút hưu nhân một lát, thưởng ngày phẩm tửu, sao mà khoái chăng, ta cũng tới lấy một ly rượu ngon uống uống!”

Liễu Tiêu Dao gật đầu nói: “Mang Thương huynh thỉnh!”

Giờ phút này, những người còn lại ở bên trong, vậy mà chỉ còn lại có Quách Vô Di cùng cái kia hơn hai trăm tên Liệt Diễm thiết kỵ.

“Đã tất cả mọi người có như thế nhả hứng, chúng ta đây cũng đi lắm ngày dài lấy chén rượu uống đi!”

Quách Vô Di nói xong, Muốn mang theo Liệt Diễm thiết kỵ đi vào.

Liễu Tiêu Dao lại lớn tiếng nói: “Quách Tinh Tướng muốn phẩm tửu thưởng ngày, ta Liễu Tiêu Dao vô cùng hoan nghênh. Chỉ là, cái này Liệt Diễm thiết kỵ. Nhân số quá nhiều, chỉ sợ ta cái kia lắm ngày dài tái không dưới, không bằng, thỉnh bọn hắn đến trước trang dịch quán nghỉ ngơi a?”

“Ngươi...” Quách Vô Di âm thanh lạnh lùng nói: “Liễu trang chủ chẳng lẽ là không chào đón ta sao?”

“Không, chúng ta Thần Kiếm Sơn Trang, đối với quách Tinh Tướng hoan nghênh được rất, chỉ là lắm ngày dài nhưng lại chứa không nổi nhiều người như vậy!”

Liễu Tiêu Dao tuy nhiên ngữ khí uyển chuyển, nhưng lại một bước cũng không nhường, hắn nói xong câu này. Phía sau hắn sở hữu Kim Diễm thiết kỵ, nhanh chóng cầm lên khôi giáp cùng vũ khí, nghiêm nhiên một bộ chuẩn bị chiến đấu thái độ!

Quách Vô Di trong nội tâm cũng rất là tinh tường, Liễu Tiêu Dao nói lắm ngày dài chứa không nổi hơn hai trăm người, nhưng không có nghĩa là Thần Kiếm Sơn Trang chứa không nổi! Thần Kiếm Sơn Trang lớn như vậy, sắp xếp chính là 200 người, không chút nào không thành vấn đề!

Nhìn qua Sơn Trang đại môn bất quá 30 trượng xa dịch quán, Quách Vô Di trong nội tâm suy nghĩ nói: “Ta đi vào trước xem xét tình huống, nếu như 《Huyền Dương Đế Kiếm》 xuất hiện. Lại lại để cho Liệt Diễm thiết kỵ xông vào cũng không muộn!”

Hắn cười to nói: “Cũng tốt, bọn họ đều là quân lữ chi nhân, không có có nhiều như vậy nhân hạ thoải mái thưởng thức ngày ấy ra mặt trời lặn, ta chỉ mang mấy cái tùy tùng đi vào. Những người khác, tựu lại để cho bọn hắn tại dịch quán nghỉ ngơi a, làm phiền Liễu trang chủ an bài!”

Nói xong, Hắn đột nhiên quát: “Quách diệu, ngươi dẫn bọn hắn đến dịch quán nghỉ ngơi. Không có mệnh lệnh của ta, bất luận kẻ nào không được tùy ý đi đi lại lại. Để tránh ảnh hưởng tới Thần Kiếm Sơn Trang trật tự!”

“Vâng!” Màu vàng khôi giáp Liệt Diễm thiết kỵ ở bên trong, một thanh niên quan quân đứng ra, lớn tiếng lên tiếng, liền dẫn người hướng về dịch quán mà đi.

Bọn hắn mặc dù có hơn hai trăm người, nhưng là giờ phút này lại phảng phất không tồn tại bình thường, chỉnh tề mà trầm thấp di động tới.

Rõ ràng là một mực không nhỏ đội ngũ, lại có thể như thế vô thanh vô tức, lại để cho người không thể không sợ hãi thán phục chi đội ngũ này quân lệnh chi nghiêm, võ tu đẳng cấp độ cao!

Liễu Vân Thiên nhưng trong lòng ở trong tối nói: “Quách Vô Di nói không có mệnh lệnh của hắn, không có thể tùy ý đi đi lại lại, cái kia ý là lại để cho chi đội ngũ này tùy thời chờ lệnh mà thôi, trái lại lý giải, một khi phát hiện 《Huyền Dương Đế Kiếm》, chỉ cần Quách Vô Di hạ lệnh, cái này chi tinh nhuệ thiết kỵ, chỉ sợ là muốn ngành công Thần Kiếm Sơn Trang rồi!”

Cái này chi bộ đội tuy nhiên đều không có cười ngửa, nhưng là trên người bọn họ võ tu đẳng cấp lại phi thường độ cao, ít nhất cũng có Khôn Vô cảnh trung kỳ cảnh giới, đầu lĩnh một ít người, vậy mà đã đã tiến hành Tinh Hồn thức tỉnh, đạt đến Tinh Vô cảnh sơ kỳ!

Tuy nhiên Kim Diễm thiết kỵ cũng tới hơn ba trăm người tinh nhuệ, nhưng là nếu như đao thật thương thật mà đối diện Quách Vô Di mang đến Liệt Diễm thiết kỵ, cũng rất khó ngăn cản được!

“Như thế ngày tốt cảnh đẹp, bỏ qua chẳng lẽ không phải đáng tiếc?”

Quách Vô Di vừa nói, một bên mang theo đi theo bốn người, tại Thần Kiếm Sơn Trang áo trắng đồng tử dẫn đường xuống, hướng về lắm ngày dài

phương hướng mà đi.

“Phụ thân, người vì sao phải lại để cho bọn hán nhập trang?”

Liễu Văn Thiên nhìn qua mọi người thân ảnh, hỏi.

“Người cũng nghe thấy cái kia 《Huyền Dương Đồ》 lưu câu chữ rồi, Huyền Dương Đế Kiếm, kiếm ngày đông ra, rõ ràng là đang nói..., cái này 《Huyền Dương Đế Kiếm》 ngay tại ta Thần Kiếm Sơn Trang, hơn nữa rất có thể tựu là tại kiếm ngày đông ra thời khắc xuất hiện! Chỉ cần đã qua cái kia thời khắc, Huyền Dương Đế Kiếm vẫn không có xuất hiện, như vậy câu nói kia tựu tự sụp đổ rồi!”

Liễu Tiêu Dao ngưng thần nói: “Chỉ là, thiên địa Huyền Cơ, không thể bảo là không ổn, ta lo lắng chính là, cái kia cái gọi là Đế cấp công pháp 《Huyền Dương Đế Kiếm》, thật sự hội giờ này khắc này, tại ta Thần Kiếm Sơn Trang xuất hiện!”

Liễu Bạch cười nói: “Trang chủ, nếu như cái kia 《Huyền Dương Đế Kiếm》 thật sự ở chỗ này xuất hiện, cái kia cũng không phải chuyện xấu, chúng ta chiếm hết địa lợi nhân hòa, nếu như đoạt được bảo vật này, cái kia sau này Thần Kiếm Sơn Trang, chỉ sợ muốn xưng bá Đại Lương Đế Quốc!”

Liễu Văn Thiên nhìn qua xa xa sắp sửa phá ngày sơ hiểu, ngưng thần nói: “Bạch thúc, không nói đến cái kia 《Huyền Dương Đế Kiếm》 phải chăng thật sự sẽ xuất hiện, dù cho xuất hiện, cũng không nhất định hội rơi vào chúng ta chi thủ a! Mang ngọc có tội, chỉ sợ ngoại trừ những rõ rệt này thế lực, những âm thầm kia thế lực, cũng sẽ nhanh chóng hiện thân, chỉ sợ đối với Thần Kiếm Sơn Trang bất lợi a!”

“Thiên Nhi nói đúng!” Liễu Tiêu Dao cười nói: “Tuy nhiên chúng ta làm rất nhiều chuẩn bị, lại vẫn đang không dám xác định sẽ có mấy thứ gì đó thế lực tới làm cái gì động tác, đành phải đi một bước xem một bước!”

Hắn nhìn qua Liễu Văn Thiên cùng Cổ Thanh Dương, Phạm Nhị ba người, trong mắt tràn đầy nhu hòa, cười nói: “Thiếu niên tựu như tia nắng ban mai chi Dương, sắc bén rồi lại không mất nhu hòa. Ta Thần Kiếm Sơn Trang cái này kiếm ngày đông ra, thích hợp nhất người thiếu niên quan sát, các người cũng theo ta tranh thủ thời gian đi qua đi, chớ để bỏ lỡ tốt phong cảnh, bỏ lỡ cái này mọc lên ở phương đông húc ngày!”

“Ha ha, tốt lắm!” Phạm Nhị kìm nén không được mà nói: “Liễu thúc thúc, ta cũng muốn ném thử các người cái kia Chiết Liễu Từ đấy!”

“Tốt! Các người đi theo ta! Hôm nay định không phụ tuổi của các người không bao lâu quang!”

Nói xong, hắn mang theo mấy người hướng về lâm ngày đài mà đi.

Nhìn qua Liễu Tiêu Dao y nguyên to lớn bóng lưng, Liễu Văn Thiên nhớ tới vừa rồi phụ thân nói lời, trầm nghĩ trong lòng: Phụ thân, cảm giác không phải là một cái ý thơ chi nhân, chỉ là, hán ý thơ, lại không thể nào huy sai, chỉ có thể cực hạn tại cái này Vô Lăng góc mà thôi!

Đưa hán ý thơ huy sai tại chiến trường, huy sai tại Nhân tộc cùng hán nó các tộc chinh chiến ở bên trong, mới là hán ý thơ tốt nhất quy túc a!

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 194: Kiếm Nhật Đông Lai

Kiếm Vương Sơn đỉnh bình bá, đúng là Thần Kiếm Sơn Trang, mà lâm ngày đài thì là Thần Kiếm Sơn Trang cao nhất địa phương.

Đây là một cái mùi hương cổ xưa màu sắc cổ xưa phong cách bình đài, trên đài chưa từng có hơn tân trang, hoàn toàn giữ vững một cổ tự nhiên làn gió, có đại hoa tươi tự nhiên nở phóng, thấp thấp cây xanh tự nhiên thành ẩm.

Đứng tại trên đài, quảng ngàng Thần Kiếm Sơn Trang nhìn một cái không sót gì, mà ở lâm ngày đài chính đông phương hướng, một cái mùi hương cổ xưa màu sắc cổ xưa trong đỉnh, có năm bàn lớn, đủ dung nạp ba bốn mươi người cùng nhau thưởng thức trà đánh cờ uống rượu mua vui.

Đứng ở phía trên, Liễu Văn Thiên cảm giác trong nội tâm vô cùng khoáng đạt, lần trước tuy nhiên tại Thần Kiếm Sơn Trang gặp người hồi lâu, lại bởi vì bị Ma tộc Vu Dạ chỗ tập, năm thương tại giường, chưa từng có trong trang hành tẩu, cho dù là về sau thương thế tốt lên, cũng là vội vàng địa đi Long Tường Học Viện, vậy mà chưa từng đến cái này trên sân thượng lãnh hội như thế khoáng đạt phong quang.

Mà Thượng Quan Mâu Nguyệt bọn người, tắc thì đã sớm ngồi ở bình đài cách mặt trời mọc gần đây một cái bàn lớn bên trên, một bên uống Chiết Liễu Từ, một bên chờ Kiếm Nhật Đông Xuất.

“Ha ha ha, rượu này quả nhiên là hảo tửu! Chỉ là, danh tự lại cũng không tốt, Chiết Liễu, Chiết Liễu, hẳn là, cái này Liễu gia Thần Kiếm Sơn Trang, lại cuối cùng hội gầy tại đây rượu bên trên hay sao?”

Quách Vô Di đối với vừa rồi Liễu Tiêu Dao không cho phép hấn mang theo thiết kỵ tiến vào rất là khó chịu, giờ phút này một bên uống rượu, một bên tại mở miệng châm chọc.

“Cái này Quách Tinh Tương thì có chỗ không biết rồi!” Đông Diên phẩm lấy cái này Chiết Liễu Tửu, thần sắc vậy mà hơi có vẻ kiêu thung thái độ đến, nhìn xem cùng nàng trước khi thanh thuần Yên Nhiên rất là bất đồng, lộ ra sờ sờ động lòng người.

Nàng kiêu my địa cười nói: “Nếu như ta chỗ đoán không tề, rượu này, một mà định ra là cùng Liễu gia Tam thiếu có quan hệ, Tam thiếu tên là Văn Thiên, lấy chính là gầy Liễu Văn Thiên chi ý!”

Liễu Tiêu Dao đã ở phẩm lấy rượu. Cười nói: “Không đối gạt các vị, rượu này. Chính là ta lão tam nhà ta sinh ra năm đó mà sản xuất, cho nên gọi là Chiết Liễu Tửu!”

“Liễu Như tung bay ba tháng thiên!” Thượng Quan Mâu Nguyệt giờ phút này đã ở phẩm lấy Chiết Liễu Tửu. Trong nội tâm tựa hồ đã có một tia nhân nhật thương cảm, nàng nhìn một cái ngồi ở khác một cái bàn Liễu Văn Thiên, đột nhiên cười nói: “Chỉ là, Liễu trang chủ, Liễu Tam thiếu hẳn là tháng tám mới sinh ra, khi đó, có liễu có thể gầy sao?”

“Thượng Quan cô nương, ta cái này Kiếm Vương Sơn khí hậu cùng địa phương khác bất đồng, cây liễu quanh năm lá xanh. Cũng không tàn lụi, mà Liễu Như cũng là hàng năm khai sồi thô hai lần, ba bốn nguyệt một lần, tám chín tháng một lần!”

Liễu Tiêu Dao chậm rãi mà đạo, tâm tư lại phiêu chuyển qua rất xa thật lâu thời không, lúc kia, hấn chính tuổi trẻ, mà Liễu Văn Thiên mới vừa vãn sinh ra...

“Đến rồi!”

Không biết ai hô một tiếng, đã thấy ở phía xa ánh bình minh tia nắng ban mai chỗ. Một vòng kiêu dương bỗng nhiên theo trong núi nhảy ra, chỉ là ngày hôm đó ra, cũng chỉ có non nửa cái mặt trời lớn như vậy, hình dạng lại cùng bất kỳ địa phương nào mặt trời mọc tuyệt không giống nhau.

Rất cực. Ngày lộ ra thêm nữa, tất cả mọi người là một hồ, ngày hôm đó ra. Quanh co khúc khuỷu, vậy mà thật sự như một thanh dài dài bảo kiếm. Sáng loà, rồi lại tự thành hình thức ban đầu.

Mà kiếm hình mặt trời mọc trong. Quanh thân Văn Hà tất bị làm nổi bật địa vô cùng xinh đẹp, phẳng phát một đám kiêu my nữ tử, tại bụng lấy một thanh vừa mới chế tạo ra trường kiếm, chiếu sáng rạng rỡ.

“Kiếm Nhật Đông Xuất!”

Nguyên lai cái này là Kiếm Vương Sơn trong truyền thuyết Kiếm Nhật Đông Xuất!

“Đẹp quá!”

Ở đây sở hữu nữ tử, ánh mắt lộ ra khác thường sáng rọi, tại triều hà làm nổi bật xuống, lộ ra đặc biệt tươi đẹp động lòng người.

Mà đại đa số nam tử, tất bị cái kia một thanh vô cùng Xích Viêm kiếm ngày chỗ thuyết phục, nếu như đây quả thật là một thanh kiếm, lực lượng của nó nên đến cỡ nào làm cho người ta sợ hãi?

Kiếm ngày từ từ đi lên, chậm rãi trở nên càng ngày càng sáng ngời, càng ngày càng chói mắt, đột nhiên bắn ra một cỗ vô cùng chướng mắt ánh sáng chói lọi, chiếu khắp Kiếm Vương Sơn.

Tất cả mọi người chỉ có vận dụng Huyền Linh chi lực, mới có thể miễn cưỡng ngăn cản cái này cỗ chói mắt ánh sáng chói lọi.

Liễu Tiêu Dao ánh mắt trầm xuống, hấn phát hiện ngày hôm đó quang, xác thực cùng ngày xưa Kiếm Nhật Đông Xuất không quá đồng dạng! Tia sáng này, vậy mà so chỗ có đôi khi, đều muốn chói mắt nhiều lắm, mà lần này kiếm ngày hình dạng, cũng so bất luận cái gì thời điểm, muốn bền bỉ nhiều lắm!

“Àm ầm...”

Mọi người ở đây cảm thụ được kiếm ngày cái kia một đạo nóng bỏng thời điểm, Kiếm Vương Sơn bên trên, Thần Kiếm Sơn Trang chính đông phương, bỗng nhiên vang lên một hồi nổ vang, lập tức một đạo không kém chút nào kiếm ngày hào quang, nhanh chóng tại cái hướng kia phát ra.

“《Huyền Dương Đế Kiếm》hiện thế?”

Trong lòng mọi người đều là rung mình!

“Không tốt, cái này Huyền Dương Đế Kiếm, Kiếm Nhật Đông Xuất, nói chỉ là đại khái phương vị, lại không phải nhất định ngay tại Thần Kiếm Sơn Trang trong! Mà là tại Kiếm Vương Sơn phía đông!”

Quách Vô Di thân hình giương động, đột nhiên nhanh chóng hướng về bên ngoài lao đi, mọi người cũng nhao nhao kịp phản ứng, nhanh chóng cùng tới.

Liễu Tiêu Dao nhìn qua cái kia một vòng vô cùng ánh sáng địa phương, trong nội tâm Ba Đào mãnh liệt, hẳn là, 《Huyền Dương Đế Kiếm》 thật sự tồn tại ở cái này Kiếm Vương Sơn bên trên?

“Đi, chúng ta cũng đi xem!”

Liễu Tiêu Dao cùng Long Cổ nhìn nhau, mang theo Liễu Vấn Thiên bọn người cũng nhanh chóng hướng về phía đông lao đi.

Đội đến lúc Liễu Vấn Thiên đám người đi tới cái kia ánh sáng chỗ, đã thấy một cái cự đại thiên trong hầm, một cỗ vô cùng ánh sáng cực lớn chùm tia sáng, từ bên trong phóng ra mà ra.

Mà cái này Thiên Khanh chung quanh, đều là vô cùng cực lớn Vô Lăng Thạch, hiển nhiên, cái này Thiên Khanh hạ chi vật, vậy mà trực tiếp nổ tung bao trùm ở phía trên Vô Lăng Cự Thạch.

“Uy lực thật lớn như thế, cái này nhất định chính là Huyền Dương Đế Kiếm!”

“Sao không biết quả nhiên lợi hại, cái này Huyền Dương Đế Kiếm, quả nhiên ngay tại Kiếm Vương Sơn!”

“Đúng vậy a, Huyền Dương Đế Kiếm, Kiếm Nhật Đông Xuất, liền thời cơ cùng phương vị đều không chút nào chênh lệch!”

“Không biết cái này Huyền Dương Đế Kiếm, đến cùng rốt cuộc là một thanh kiếm, vẫn là một bộ vũ kỹ công pháp?”

“...”

Thiên Khanh chung quanh, đã sớm vây đầy người, ngoại trừ vừa rồi tại lâm ngày đài phẩm tửu thưởng ngày chi nhân, lại vẫn có rất nhiều trước kia cho tới bây giờ chưa thấy qua người.

Những người này hiển nhiên đều từ một nơi bí mật gần đó, giờ phút này thấy ở đây dị tượng, mới nhao nhao hiện thân.

Liễu Vấn Thiên ánh mắt lập loè, nhìn qua những người này, lại phát hiện Lâm Nguyệt cốc béo gầy song sát vậy mà đã ở, nhưng là những người khác, hẳn vậy mà một mực không biết.

Hắn thần sắc kinh ngạc hỏi Liễu Tiêu Dao nói: “Phụ thân, những người này lai lịch, ngài đều biết sao?”

Liễu Tiêu Dao chỉ nhìn một cái, liền nói khẽ: “Lai lịch có thể cũng không nhỏ!”

“Đông Bắc ‘Thần Võ bát hoang’, ‘Thiên địa Bất Diệt’ vợ chồng... 16 cái châu, thậm chí có mười hai châu người xuất hiện...”

Ánh mắt của hắn đảo ngưng tụ, trông thấy một béo một gầy hai người đã ở nhìn không chuyển mắt địa nhìn qua ngày đó lừa bịp chi địa, đột nhiên cả kinh nói: “Cái này béo gầy song sát đã mất tích hơn mười năm, hôm nay sao cũng sẽ ở này xuất hiện?”

“Ồ, như thế nào rõ ràng không có gặp Tàn Hồn Đảo người? Hẳn là, bọn hắn không ngáp ghé cái này Huyền Dương Đế Kiếm? Còn có Phủ Tiên Lâu người, vậy mà cũng không có xuất hiện!”

Tại Liễu Tiêu Dao trong giới thiệu, Liễu Vấn Thiên phát hiện hôm nay đội hình, thật không ngờ khổng lồ, so hôm qua tại luận kiếm trong khách sạn người bị chết, nhân số muốn hơn rất nhiều, tên tuổi cùng thực lực cũng cường rất nhiều!

Quả nhiên, ngáp ghé cái này Huyền Dương Đế Kiếm chi nhân, thật đúng là không ít!

Chỉ là, vì sao Tàn Hồn Đảo người nhưng mà làm sao không ở trong đó?

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 195: Không gian thác loạn

Liễu Vấn Thiên ánh mắt lập loè, hắn trong thức hải, hai đạo thần thức cũng tại trao đổi, Liễu Vấn Thiên thần thức hỏi: “Người cảm thấy giải thích như thế nào?”

Tần Tử Nghi thần thức tựa hồ vừa mới tỉnh ngủ, trầm ngâm một hồi, ngưng trọng nói: “Ta có một loại dự cảm bất tường!”

Liễu Ván Thiên thần thức nói: “A? Nói nói cái nhìn của ngươi!”

“Ngươi ngẫm lại, Phủ Tiên Lâu nếu là đại lục này tin tức nhất linh thông, cũng là bất luận cái gì đại sự đều muốn lẫn vào thoáng một phát ngươi, Để cấp công pháp xuất hiện chuyện lớn như vậy, bọn hắn làm sao có thể không đến ngươi?” Tần Tử Nghi thần thức nói: “Còn có cái kia Tàn Hồn Đảo, rõ ràng cũng không có ai đến!”

Liễu Ván Thiên thần thức nói: “Cái này đúng là chúng ta không nghĩ ra chỗ!”

Tần Tử Nghi thần thức nói: “Loại này quý dị, chờ cái chỗ này Huyền Quang bí mật vạch trần về sau, liền nhất định đã có đáp án rồi! Ta chỉ là tại hoài nghi...”

Liễu Ván Thiên thần thức hỏi: “Hoài nghi cái gì?”

Tần Tử Nghi thần thức nói: “Có lẽ, cái chỗ này, căn bản cũng không có cái gì Huyền Dương Đế Kiếm!”

Liễu Ván Thiên thần thức nghi ngờ nói: “Không có Huyền Dương Đế Kiếm? Ý của ngươi là nói, cái kia 《Huyền Dương Đồ》, có khả năng là giả hay sao? Thậm chí chỉ là mồi nhử?”

“Hoàn toàn có khả năng!” Tần Tử Nghi thần thức ngưng trọng mà nói: “Vừa rồi Phạm Nhị không phải đã tìm được một trương 《Huyền Dương Đồ》, ngươi lấy tới ta nhìn xem!”

Liễu Ván Thiên đi đến Phạm Nhị mập mạp thân thể bên cạnh, nói khẽ: “Phạm Nhị, đem cái kia trương 《Huyền Dương Đồ》 cho ta!”

Phạm Nhị con mắt vốn không hề chớp mắt địa nhìn trời lừa bịp Huyền Quang, giờ phút này nghe Liễu Ván Thiên nói muốn 《Huyền Dương Đồ》, tuy nhiên không biết hắn làm cái gì, nhưng vẫn là theo xâu trong đem ra. Đưa cho hắn hỏi: “Làm cái gì?”

“Đợi tí nữa ngươi sẽ biết!” Liễu Ván Thiên tiếp nhận 《Huyền Dương Đồ》, nhanh chóng quan sát.

Đây là một trương dùng hết da dê làm bản vẽ. Nhan sắc đã ố vàng, đồ bên trên vẽ lấy một cái ngọn núi đồ án. Đồ án tây rộng đông chật vật, cực kỳ giống Kiếm Vương Sơn núi non, đồ án bên cạnh, đã viết mười sáu chữ! Huyền Dương Đế Kiếm, Kiếm Nhật Đồng Xuất! Để kiếm hiện thế, ai dám tranh phong!

Liễu Ván Thiên thần thức nói: “Tựa hồ không có gì khác thường!”

Tần Tử Nghi thần thức cười nói: “Cái này, ta có kinh nghiệm, ở kiếp trước, ta thường xuyên tại các quốc gia truyền lại tin tức thời điểm. Tại những truyền lại này tin tức chỉ vật bên trên gian lận! Ngươi để cho ta tới không chế thân thể!”

“Tốt!”

Phạm Nhị giờ phút này cùng Cổ Thanh Dương đều đứng tại Liễu Ván Thiên bên người, đã thấy Liễu Ván Thiên thân thể bỗng nhiên chui ra đám người, hai người bọn họ nhìn thoáng qua Huyền Quang, không biết Liễu Ván Thiên muốn, nhanh chóng cùng tới.

Liễu Ván Thiên rời xa đám người, bỗng nhiên tại một khối cực lớn thạch phía trước ngồi chồm hổ xuống, hắn loay hoay lấy cái kia khối ố vàng tấm da dê, xoa nắn, đối với quá ánh mặt trời chiếu. Tại trên tảng đá ma sát, dính vào nước miếng vuốt vuốt...

“Ván Thiên, ngươi đang làm gì đó nha?” Phạm Nhị vuốt sâu sắc bụng, khó hiểu mà hỏi thăm: “Như vậy một khối phá da dê bản vẽ. Ta vừa rồi xem qua vô số lần rồi, không có phát hiện thượng diện khác thường!”

Liễu Ván Thiên nói một câu: “Ngươi cảm miệng, cho ta một chút thời gian!”

Nhìn qua Liễu Ván Thiên vẻ mặt ngưng trọng, Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương liền đều không nói lời nào, kinh ngạc mà nhìn xem hắn loay hoay lấy cái kia trương tấm da dê.

Ít nhất thử 50-60 loại biện pháp. Lại để cho Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương thấy hoa mắt, nếu như không phải bọn hắn khẳng định Liễu Ván Thiên nhất định có mục đích gì. Bọn hắn thật sự hội cho rằng người nọ là cái tên điên, tại cảm một khối phá tấm da dê tại tùy ý chơi đùa!

“Phạm Nhị, ngươi tới đây một chút!”

Nghe được Phạm Nhị gọi mình, Phạm Nhị hấp tấp địa đưa tới.

Liễu Ván Thiên lại nói: “Bàn từ, cầm tay của ngươi cho ta!”

Phạm Nhị hiện ra mơ hồ, nhưng vẫn là nghe theo hắn, một bên đuổi ra tay phải, một bên nhìn qua cách đó không xa cái kia Đạo Huyền quang, đạo kia quang, tựa hồ càng ánh sáng!

“Ồi...”

Phạm Nhị thở nhẹ một tiếng, muốn thu tay lại, lại nghe Liễu Ván Thiên thanh quát: “Đừng nhúc nhích!”

Phạm Nhị ỳm khuất địa nhìn về phía chính mình mập mạp tay phải, đã thấy ngón trỏ chỗ đã bị vạch phá, một đạo huyết quang ** phun ra, lưu tại tám da dê bên trên.

“Ngươi đặc mẹ...”

Phạm Nhị giận dữ, thầm nghĩ ngươi muốn lấy huyết, cũng nói một tiếng a, vô thanh vô tức địa bỗng nhiên tự vạch phá tay của ta, ngươi không biết Bàn tử sợ nhất đau sao?

Hắn vừa muốn lớn tiếng quát, lại bỗng nhiên không ra rồi.

Bởi vì hắn trông thấy cái kia trương phá tám da dê bên trên đồ án cùng chữ, vậy mà bỗng nhiên tự thay đổi, tựa hồ ngay tại máu của hắn nhỏ vào thời điểm, tự thay đổi hoàn toàn, chỉ thấy thượng diện chậm rãi xuất hiện mười hai chữ bằng máu.

“Đồ con lợn nhóm, là Lâm Nguyệt cốc mà không phải là Kiếm Vương Sơn!”

Mười hai chữ xuống, về lấy một cái Khô Lâu giống như mặt quỷ.

“Lâm Nguyệt cốc?”

“Không thể nào?”

Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương đều há to miệng.

Liễu Ván Thiên thần sắc bỗng nhiên ngưng tụ, đột nhiên quỷ dị cười nói: “Đúng vậy, cái chỗ này, cũng có thể là Lâm Nguyệt cốc!”

“Nói như thế nào?” Phạm Nhị khó hiểu mà hỏi thăm.

Liễu Ván Thiên ánh mắt lập loè, nói ra: “Ngươi nhớ rõ ấy ư, vừa rồi cái kia tám bản đồ, họa đồ án, như là một cái ngọn núi đỉnh, nhưng là nếu như đổi lại góc độ muốn, cũng có thể là một cái chỗ trũng chi địa!”

“Đúng rồi!” Phạm Nhị đột nhiên vỗ đùi, ngưng thần nói: “Cái chỗ kia, lại là có thể cho rằng một cái ngọn núi, cũng có thể là một tòa đáy cốc, chỉ là chúng ta thói quen địa đem nó cho rằng một cái ngọn núi!”

Cổ Thanh Dương chợt nói: “Ngẫm lại, Lâm Nguyệt cốc đáy cốc, chúng ta mặc dù không có chứng kiến toàn cảnh, nhưng là tinh tế hồi tưởng, hình dạng xác thực cùng cái kia đồ bên trên có vài phần tương tự! Có một lần ta chuyển thoáng một phát, cái kia Lâm Nguyệt cốc, phía tây là khoáng đạt thảo nguyên, mà phía đông, thì là Dã Lang Nhai phương hướng!”

Liễu Ván Thiên cũng ngưng thần nói: “Àn, cái kia phiến thảo nguyên rất là bao la, mà Dã Lang Nhai tắc thì so sánh hẹp dài, thì ra là càng đi Tây Phương, liền càng là khoáng đạt, càng đi phía đông, càng là hẹp hòi!”

“Đặc mẹ nó, nói như vậy, vừa rồi không thay đổi đổi trước khi đồ án, xác thực có khả năng là Lâm Nguyệt cốc a!” Phạm Nhị kinh ngạc nói: “Chỉ là, cái kia Kiếm Nhật Đông Xuất giải thích thế nào?”

Liễu Ván Thiên trầm ngâm nói: “Hiện tại, chúng ta chỉ cần xác nhận, cái kia Lâm Nguyệt cốc, phải chăng cũng có Kiếm Nhật Đông Xuất cảnh tượng, liền cũng biết chỗ kia phải chăng Lâm Nguyệt cốc!”

“Ai, đáng tiếc Lâm Nguyệt không tại!” Phạm Nhị vuốt bụng nói: “Nàng nếu tại, nhất định có thể xác nhận!”

“Cái này không khó, tìm gậy gậy trúc cùng thấp bí đồ hỏi một chút sẽ biết!” Liễu Ván Thiên ánh mắt lập loè, đột nhiên hướng về đám người đi đến.

Trông thấy Liễu Ván Thiên, thấp bí đồ cười nói: “Ha ha, tiểu tử, ngươi không hảo hảo tại Lâm Nguyệt cốc luyện đan, chạy tới nơi này làm chi?”

Nhớ tới cái này Liễu Ván Thiên vậy mà trợ giúp Lâm Nguyệt cốc luyện chế ra Đế cấp đan dược Phục Nguyên Đan, hắn đối với Liễu Ván Thiên đan dược mới có thể lau mắt mà nhìn, đối với thái độ của hắn cũng tốt lên rất nhiều.

Liễu Ván Thiên lại nói khẽ: “Văn bối muốn hỏi một chút, cái kia Lâm Nguyệt cốc, phải chăng có Kiếm Nhật Đông Xuất kỳ cảnh?”

Thấp bí đồ lắc đầu nói: “Ta tại Lâm Nguyệt cốc ngày người hơn mười năm, cái này nhưng lại chưa từng bá kiến! Không biết ngươi tại sao lại hỏi cái này đâu?”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 196: Đế kiếm huyền nghi

Gầy gầy trúc hồ nghi mà nhìn xem Liễu Văn Thiên, nhớ tới 《Huyền Dương Đồ》 bên trong “Huyền Dương Đế Kiếm, Kiếm Nhật Đông Xuất!” Tám chữ, kinh dị mà hỏi thăm: “Người không phải là cho rằng cái kia Huyền Dương Đế Kiếm xuất hiện chi địa, sẽ ở cái kia Lâm Nguyệt cốc a?”

Thấp bí đỏ cười nói: “Ha ha, làm sao có thể, người cộng lông đầu nhỏ tử, có thể đừng làm ta sợ nhóm, mọi người đều biết, Kiếm Nhật Đông Xuất là Kiếm Vương Sơn thường xuyên xuất hiện kỳ cảnh, mà cái kia đồ bên trên chỗ họa, cũng chính là Kiếm Vương Sơn địa hình!”

Gầy gầy trúc cũng tiêm lấy thanh âm nói: “Huống chi, cái này Huyền Dương Đế Kiếm, xuất hiện tại Kiếm Vương Sơn, cũng là hợp lý! Kiếm Vương Sơn danh tiếng, thế nhưng mà tại Thần Kiếm Sơn Trang thành lập trước khi, liền đã có!”

“Thế nhưng mà...” Liễu Văn Thiên còn muốn nói chuyện, lại nghe thấy thấp bí đỏ không kiên nhẫn bày biện béo tay nói: “Tiểu hài tử đi một bên, đừng ảnh hưởng ta xem cái này Huyền Dương Đế Kiếm xuất thế thịnh cảnh! Đây cũng không phải là đơn giản có thể gặp được gặp!”

Liễu Văn Thiên thở dài, nhìn qua mọi người nóng bỏng ánh mắt, trầm nghĩ: Trong lúc này, đến cùng có âm mưu gì?

Hắn nghĩ nghĩ, đột nhiên đi đến một chỗ gò đất mang, nhẹ mình một tiếng, một chỉ cùng chim nhạn không sai biệt lắm đại màu xám loan điều, ra hiện ở trước mặt của hắn.

Hắn đột nhiên theo trong cánh tay phải bên cạnh Cầu Nguyệt chứa đựng trong không gian, huyền ra than bút cùng gấm bố, nhanh chóng vẽ lên một cái đông chập vật tây rộng đích đồ án, cũng viết lên: Lâm Nguyệt cốc phải chăng có Kiếm Nhật Đông Xuất chi cảnh? Mau trở về tin!

Họa hết về sau, hắn cuốn lại, để đặt tại loan điều cánh một chỗ, thò tay phát một cái, gấm bố vậy mà biến mất.

Phạm Nhị thấy mở to hai mắt, nói ra: “Cái này loan thân chim bên trên, hẳn là còn có một tồn trữ không gian?”

“Người đã đoán đúng!” Liễu Văn Thiên cho phép cất cánh loan điều, cười nói: “Cái này phi loan truyền thư, thế nhưng mà Lâm Nguyệt cốc mới có! Màu xám loan điều cũng không gây chú ý ánh mắt của người ngoài. Tăng thêm trên người có tồn trữ không gian, nếu như không biết chứa đựng không gian tàng nói. Liền không giải được nó, dù cho bị bắt được cũng vô dụng!”

Phạm Nhị vẻ mặt đau khổ nói: “Ta phát hiện. Cái này Lâm Nguyệt đối với người thật đúng là thật tốt, như thế nào không gặp nàng tiền đưa ta một chỉ à?”

“Bởi vì hắn có thể dựa vào mặt ăn cơm, người không thể!” Cổ Thanh Dương cười nói: “Người nhìn xem người cái kia dài rộng thân thể, nữ tử kia trong hội ý?”

“Hừ, bốn thiếu gia nếu soái, tuyệt đối có thể cho các người con mắt lóe sáng mờ mịt!” Phạm Nhị không phục mà nói: “Các người chờ, sẽ có một ngày như vậy!”

Liễu Văn Thiên lại lắc đầu, không hề xem hắn, mà là cùng mọi người đồng dạng, Nhìn trời lửa bíp cực lớn chùm tia sáng ngăn người.

“Àm âm...”

“Àm âm...”

Trong hầm lại truyền tới nổ vang thanh âm, trong lòng mọi người càng là cả kinh, đã thấy cái này Thiên Khanh vậy mà tại vô hạn nhanh chóng biến lớn, mọi người cả kinh, nhanh chóng hướng lui về phía sau đi.

Cực lớn Thiên Khanh trong, rốt cực xuất hiện một cái vật dụng thực tế.

“Một khối hiện ra Kim Quang thạch đầu?”

“Tảng đá kia ở bên trong, nhất định cất giấu cái kia 《Huyền Dương Đế Kiếm》!”

Rất nhiều người nhận đồng gật đầu, đã có một người mặc Tử sắc quần áo thiếu niên, đột nhiên huy kiếm hướng về tảng đá kia chém tới.

Phảng phất tích thủy chìm vào Đại Hải. Thiếu niên kiếm đụng với cái kia khối Kim sắc thạch đầu, lại đột nhiên bị hòa tan, thiếu niên kinh hãi, tranh thủ thời gian rút lui kiếm. Vì vậy, một thanh nguyên vẹn kiếm, liền biến mất ở quang mang màu vàng trong.

Tất cả mọi người hít một hơi. Cái này Kim sắc thạch đầu, vậy mà có thể dung kiếm!

Trong con mắt của bọn họ phát ra khác thường sáng rọi. Cái này nhất định là 《Huyền Dương Đế Kiếm》 không thể nghi ngờ a, chỉ có bức này đoạt thiên địa tạo hóa chi vật. Mới có thể có thần kỳ như thế sức mạnh to lớn!

Đã thấy thạch đầu tại hào quang chậm rãi mờ đi xuống dưới, lập tức Kim Quang đột nhiên biến mất, mà Kim Thạch cũng như là bỗng nhiên thoát lực bình thường, muốn truy lạc đến Thiên Khanh ở bên trong đi.

“Không thể để cho hấn mất tiền vào, bằng không thì rơi lòng đất, tựa khó tìm rồi!”

Một người nam tử nói một tiếng, hấn bỗng nhiên cỡi trên người rộng thùng thình trường bào, nhanh chóng hướng về Kim Thạch bay tới.

Hắn Từ sắc trường bào vậy mà quần lấy Kim Thạch, lập tức hấn hất lên, Kim Thạch rốt cục thoát ly Thiên Khanh, hướng về đông nam phương hướng bay đi.

Trong lòng của hấn vui vẻ, thâm nghĩ rốt cục bắt được rồi, cũng đi theo Kim Thạch chạy đi.

Chỉ là thân thể của hấn vừa mới động, lại đột nhiên ngưng lại.

Bởi vì bên cạnh hấn chỉ nhân, đã một đao đưa hấn chém làm hai đoạn.

Mọi người đột nhiên điên cuồng lên, nhanh chóng hướng về bị Từ sắc quần áo bao lấy Kim Thạch rơi xuống phương hướng chạy đi.

Lập tức, các loại gào thét thanh âm, mũi đao đứt gãy thanh âm, Vô Hồn bộc phát thanh âm, Tinh Hồn tách ra thanh âm, liên tiếp, hỗn loạn thành một đoàn.

Nhìn qua đám người hướng về Kim Thạch phương hướng mà đi, chỉ có số rất ít người không có động.

Những người này, ngoại trừ Liễu Vãn Thiên, Phạm Nhị cùng Cổ Thanh Dương ba người bên ngoài, lại vẫn có Thượng Quan Mâu Nguyệt, Hồng Tụ Cung người, cùng với Thần Kiếm Sơn Trang người.

Thần Kiếm Sơn Trang người không nhúc nhích, là vì Liễu Vãn Thiên đã cũng Liễu Tiêu Dao nói 《Huyền Dương Đồ》 tại huyết trong biển ảo sự tình, hấn nghĩ ra trong đó âm mưu, đã sớm an bài Thần Kiếm Sơn Trang người tăng cường trong trang đề phòng.

Liễu Vãn Thiên đột mà hỏi thăm: “Đồng Diên cô nương, các ngươi vì sao không đi?”

Đồng Diên xinh đẹp cười nói: “Chúng ta đã thanh minh, chúng ta này đến, chủ yếu là vì xem náo nhiệt, cũng không cướp lấy bảo vật chi tâm! Bảo vật mặc dù tốt, lại không nhất định là cát vật! Thường thường sẽ chỉ làm có được chi nhân không được sống yên ổn!”

Liễu Vãn Thiên nhẹ gật đầu, lại chuyển hướng xuyên lấy Hồng sắc trường bào Thượng Quan Mâu Nguyệt, cười hỏi: “Mâu Nguyệt mỹ nữ, ngươi đâu rồi, vì sao không đi?”

“Nếu như vậy thì thật là bảo vật, tự nhiên có người đoạt đến, cuối cùng nhất quy túc, lại chỉ có thể là Hoàng thành!”

Ánh mắt của nàng lập loè, nhìn qua vô cùng bình tĩnh Liễu Vãn Thiên, cười nói: “Huống chi, vật kia, có phải là cái kia 《Huyền Dương Đế Kiếm》, còn chưa vì cũng biết!”

Liễu Vãn Thiên khẽ giật mình, không nghĩ tới cái này Thượng Quan Mâu Nguyệt tuổi không lớn lắm, lại có thể như thế tinh táo, đối với chuyện cũng thấy như thế thấu triệt.

Hắn nhìn qua trong đám người chém giết Quách Vô Di, thâm nghĩ: Cái kia Đại Lương Đế Quốc cái gọi là thứ hai Tinh Tướng Quách Vô Di, sẽ không tinh táo như vậy rồi, xem hấn cuồng nhiệt bộ dạng, chỉ sợ nếu như hấn đoạt được cái kia bảo vật, cũng không nhất định thật sự hội hiến cho Hoàng thành!

“Ngươi đâu rồi, Liễu gia Tam thiếu, ngươi vì sao không đi tranh đoạt?” Thượng Quan Mâu Nguyệt đôi mắt một chuyện, dừng ở cái này vô cùng bình tĩnh thiếu niên, nhẹ giọng hỏi: “Hấn là, Liễu gia Tam thiếu có thể như thế thoát tục, vậy mà không tham luyến cái kia Đế cấp công pháp sao?”

“Ta không đi, cũng không phải là không tham luyến Đế cấp công pháp!” Liễu Vãn Thiên nhìn qua phương đông đã theo kiếm biến hình thành hình tròn ánh sáng mặt trời, mỉm cười nói: “Tại nơi này lấy võ vi tôn đại lục, ai có thể ở Đế cấp công pháp trước mặt gắng giữ tinh táo?”

“Chỉ là, ta đã sơ bộ xác định, cái kia 《Huyền Dương Đế Kiếm》, lại cũng không tại đây Kiếm Vương Sơn mà thôi!”

“A?” Thượng Quan Mâu Nguyệt thần sắc hơi có kinh ngạc, hỏi: “Không tại cái này Kiếm Vương Sơn, tại sao lại ở như vậy nơi nào?”

Nàng ngưng thần nói: “Cái kia sao không biết, hai mươi năm mới có thể đường hoàng địa xuất hiện một lần, vơ vét của cải một lần, cũng không phải là một cái tùy tiện hay nói giỡn người!”

Liễu Vãn Thiên hỏi: “Xin hỏi Mâu Nguyệt mỹ nữ, cái kia sao không biết đem 《Huyền Dương Đồ》 cho các ngươi thời điểm, có từng có cái gì quái dị sự tình phát sinh?”

Bạn đang đọc truyện *Phong Thiên Thần Hoàng Convert* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.